

(428)

S.
1945A

428

C-6567

SEBASTIANVS
GVAZZINVS.
ET
SERAPHINVS
MASSINVS
DE
CONFISCATIONE

TRACTATVS
DE CONFISCATIONE
BONORVM
AVCTORE
SEBASTIANO GVAZZINO
I. C. DE CIVITATE CASTELLI

In Romana Curia Causarum Criminalium Aduocato Primario , & postea
Locumtenente Criminali Auditoris Cameræ.

Cui accessit in hac postrema Editione Semicenturia Practicarum Quæstionum eandem
materiam tractantum

SERAPHINI MASSINI I. C. ASCVLANI
Iam Perusia , & Vmbria , deinde Provinciæ Marchiæ Locumtenentis, modò
S. Rot. Maceraten. Auditoris , & Prætoris.

Opus nunquam ante à impressum , omnibus Iurisprudentiæ professoribus , tam in Scholis , quam
in utroque foro versantibus , valdè utile , ac necessarium .

Nec tantum magis communibus DD. placitis , sed etiam plurimi supremorum Tribu-
nali auctoritate , & signatè quamplurimis S.R.Rom. Decisionib. exornatum .

Cum Summarijs , & dupli Indice rerum , ac Sententiarum Locupletissimo .



MACERATAE. M. D. C. LVIII.

ILLVSTRISSIMO, ET REVERENDISSIMO D.

D. COMITI CLAVDIO MARAZZANO

Vtriusque Signaturæ Santissimi Domini Nostri
Papæ Referendario, & Prouinciaæ
Marchiæ Gubernatori.



DRodit in lucem è Typis nostris alias editus
Sebastiani Guazzini de Confiscatione bo-
norum Tractatus, qui sibi meliorem quæ-
situs lucem ad inexhaustos tuæ Nobili-
tatis radios, & sublimia ingenij in ciuili facultate lumi-
na suplex accedit, vt criminalis operis rigor tua mol-
liatur humanitate. Videt enim in te spectabilem illam
sanguinis claritatem, quam ex Marazzanorum Comi-
tum genere cum lacte suxisti. Videt animum illum
Imperij capacem, quo tot, tantisque Prouinciarum
muneribus tibi ab Apostolica Sede demandatis fuisti

fecilissi-

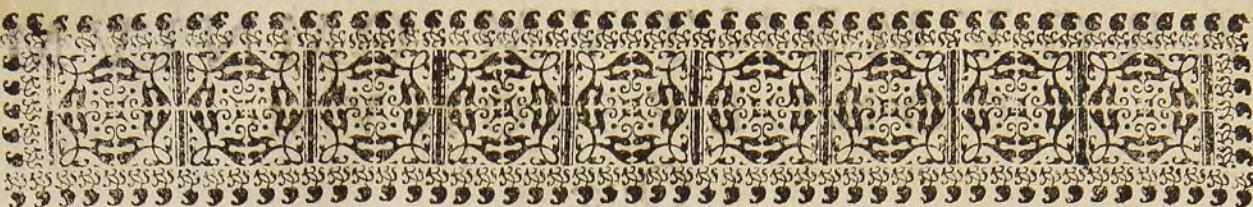
felicissimè functus. Videt eminentiam ingenij, sagacem meliorum litterarum non modo, sed profundissimam legalium scientiarum cognitionem, quam in iudicando olim Ariminum, Fanum, Asculum, Ancona, Vmbria denique tota mirata est, & modò totius Marchiæ Prouincia secundissimam experitur. Conuolat ergo tuæ nobilitatis, & virtutum inuitatu audax ad patrocinium tuum tractatus iste, quem si benigno, quo soles, oculo exceperis, te non dedignantem deuotissimum obseruantiae suæ obsequium in eo legent.

Dominationis Tuæ Illustrissimæ

Humillimi, & Addictissimi Serui

Heredes Augustini Grisei, & Ioseph Piccinus.

SEBA-



SEBASTIANVS GVAZZINVS I.V.C AMICO LECTORI.



IHIL tām proprium , tamque studioſo homine dignum eſſe putauī , quām ea quāe quisque profitetur , alijs quoque facile communicare . Cūm enim nullus ſibi tantum procreatus , & aliorum commodis natus fuīſe dicatur ; quid ſanē de illis , qui i nter multos adeō iuuandi cēteros desiderio flagrant , vt pariſciendi cupiditate inflammentur , ac nullum veritatis indagandæ cauſa incommodum ſentiant ? Evidem id ipsum apertè demonstro , qui , quas à teneris in hac iuris prudentia mihi comparanda varias diſſiculat̄es , non alio certè retuli , quam vt aliis liberius prodeſſe poſſim . Cuius propenſe voluntatis vtinam pares non defint vires , atque iis , qui modo prodire ceperunt vberiores , felicioresque in dies (vti ſpero) in lucem partus edant . Fiet enim , vt non ſolum muneri illi æquis naturæ legibus impoſito ſatisfaciam , ſed finem etiam , quem per longa ſtudiorum meorum curricula mihi perſcripsi conſequi denique concedatur . Interim tanquam tibi iure debitos reditus cognoscas perſolutos accipias , tenues non ſpernas , ſed iam tuos itā diligenter ſoueas , vt à voracibus detrectantium dentibus eos valeas vendicare . Vale .



ARGVMENTVM OMNIUM CONCLVSIONVM.

Quæ In hac materia de confiscatione bonorum continentur.

- 1 Confiscatio bonorum quid sit.
2 Confiscatio bonorum quotuplex sit.
3 Confiscatio bonorum quare fuerit
inuenta.
4 Annotatio bonorum quid sit, & de
quo tempore fiat.
5 Descri^tio bonorum quid sit.
6 Publicatio bonorum quid sit.
7 Incorporatio bonorum quid sit, & quibus modis
dicatur sada.
8 Incorporatio bonorum quando, & quo tem-
pore fiat.
9 Incorporatio bonorum quos effectus producat.
10 An requiratur, quod fiscus bona publicata agno-
scat.
11 Iura ff C. & Auth. circa confiscationem bono-
rum quomodo disponant.
12 Confiscatio bonorum ordinaria, & extraordi-
naria secundum legem, vel pr̄ter per quos su-
periores imponi possit.
13 Confiscatio bonorum in quibus casibus, & que
bona veniant in confiscatione late cum multis
ampliationibus, & cum limitationibus 68. &
in specie tractatur, quando confiscatio bono-
rum fiat non elapo An 10, item an comparens
infra annum statim recuperet bona, item an
comparens, si fuerit absolutus a sententia
contumaciali recuperet bona confiscata, etiam n
in alium alienata.
14 Confiscatio bonorum quando, & in quibus ca-
sibus fiat ipso iure.
15 Confiscatio bonorum quando ipso iure imponi-
tur quos effectus producat.
16 Sententia diffinitiva, vel declaratoria, quando,
& in quibus casibus requiratur ad confisca-
tionem bonorum.
17 Cridē de quo tempore fiant, & quid operentur
in confiscatione bonorum.
18 Confiscatio bonorum quando morte delinquen-
tis extinguitur.
19 Confiscatio bonorum quanto tempore pr̄scri-
batur.
20 Fiscus, quomodo succedat in bonis delinquentis.
21 Confiscatione sequuta bona quibus applicentur.
22 Fiscus quando dicatur habere hypothecam in
bonis delinquentis.
23 Confiscatione sequuta, an teneatur fiscus satisfa-
cere creditoribus delinquentis.
24 Debitores, an soluere possint delinquenti, &
an soluere possint fisco, & dicantur liberati.
25 Confiscatione sequuta, an bannitus sit liberatus
a suis creditoribus.
26 Fisco an Reus teneatur edere iura, & instru-
menta ad fundandam eius intentionem, &
econtra.
27 Confiscatio bonorum de roto patrimonio de
feudo, de trebellianica, de legitima, de emphy-
te usi, & Majoratus quibus remedij, & cautelis
euitari possit.
28 Gratianus a Principe quando recuperet bona in-
corporata, etiam in alium alienata.
29 Alienatio bonorum, vel qualibet alia hominis
dispositio quando presumatur facta in fraudem
fisci.
30 Fisco an succurri possit ex remedio Appellatio-
nis, vel alijs modis a sententia absolvitoria lata
contra ipsum ad fauorem Rei.
31 Qui non habet in ære, quando luat in corpore.
32 Bona confiscata, quando debeant administrari
per officiales, & quomodo Legati, Gubernato-
res, & Procuratores fiscales recipere debeant
eorum portiones.



DE CONFISCATIONE BONORVM. AVCTORE SEBASTIANO GVAZZINO.

*Iurisconsulto de Ciuitate Castelli in Romana curia causarum Criminalium Aduocato Primario, &
nuper Locumtenente criminali Auditoris Camera.*



Voniam ex munere Iudicandi, & consulendi, & ex ipsa experientia, accepi, quod nihil frequentius hodie in foris contingat disputari ob crescentem hominum malitiam, & successione ob multitudinem iurum municipalium ad delicia compescenda editorum, quā si pro eis patratis bona de inquentis confiscationi subiaceant, & quia adhuc materiam istam confiscationis bonorum non inueniuisse ab aliquo in unum opus recollectam, sed diuersis locis per Doctores apposita. Ideo non inutile deduxi speciale opus de confiscatione bonorum compilare, & in lucem edere. Quod spatio septem mensium perfeci.

S V M M A R I V M .

- 1 Confiscatio bonorum quid sit.
- 2 Confiscatio bonorum idem est, quod fisco associatio.
- 3 Fiscus quid sit.

C O N C L V S I O I .

E T prima erit conclusio, ut confiscatio diffiniatur, seu potius describatur, ut sit auctio universalis omnium bonorum, vel alicuius quota, ut trad. Cassan. super conuent. Burg. rubr. 2. de confiscat. num. 1. mihi fol. 340. Carpan. super nou. confit. Mediolan. tit de bon. confis. c. omnium num. 677.

1. Amplia, ut idem sit dicere confiscatio, ac si dicatur applicatio ad fiscum, vel quasi cum fisco associatio, ut tradit idem Cassan. in dicta rub. 2. num. 2. & Carpan. d. c. omnium nu. 678.

Fiscus autem, dicitur bursa publica in qua pecunia publica reponitur idem Cassan. d. rub 2. nu. 2. vbi etiam ponit quo Procuratores fiscales Principe habeant, & posuit distinctionem præfati fiscalis destinati ad confiscaiones in casibus in quib. de iure fieri debeant, ut sit vir parum placidus, omnibus inuisus, Deo odiosus, parum aut nihil

equitatis in se habens, & multa alia ibi. de istis procuratoribus fiscalibus scribit notatu digna, & post Bald. Baiard, dicit. quod fiscus nil a iud est, quam subditorum calamitas in Add. ad Iul. Clar. q. 3. num. 4. & latissime quid sit fiscus ponit Pereg. de iur. fisci. li. 1. in princ. & bon. tit. de fisc. num. 1. firmat quod fiscus primo erat crumena, deinde transiuit in faccum, postea in domum seu cameram, vnde modo appellatur Camera.

Confiscatio bonorum quotuplex sit.

S V M M A R I V M .

- 1 Confiscatio est duplex una ordinaria, & altera extraordinaria.
- 2 Cōfiscatio dicitur præter legem, altera lege imposta

C O N C L V S I O I I .

S Eunda conclusio, ut bonorum confiscatio sit duplex, una quæ dicitur ordinaria, altera extra ordinaria, ordinaria, quæ est expressa à lege vel statuto: extraordinaria, quæ à iure non reperitur expressa Oldrad. conf. 17. nu. 10. Lancel. Corrad. in sua prac. li. 1. tit. de bon. pub. c. 9. nu. 1. col. 4. Menoch. de arbitr. q. 93. nu. 3. seq. lib. 1. Claud. Bertaz. ad conf. patr. 340, in litera A. Carp. d. c. omnium num. 679.

Aliqui alij dicunt, quod aliquando fit præter legem, aliquando à lege expresse, vel in consequentiā p̄q̄ mortis naturalis, vel ciuilis puta deportationis, ut declarat idem Corrad. in d. tit. sub num. 1. vers. verum in hac re. Iul. Clar. q. 78. num. 5. Farinac. q. 25 num. 7. vbi cōcordantes allegat.

Confiscatio quare sicut inuenta.

C O N C L V S I O I I I .

T Ertia sit conclusio, ut confiscatio bonorum sicut inuenta pro supportandis expensis in fabricatione processus cōtra delinquētes secundū Cas. fan. in d. rubr. 2. §. 1. num. 31. mihi fol. 376. Carp. d. cap. omnium, nu. 478. Baiard. ad Clar. q. 78. nu. 2. Am-

SEBASTIANVS GVAZZINVS

1. Amplia, vt etiam fuerit inuenta, vt homines remissius se habeant in committendis delictis, cum propter diuitias audacieores, & potentiores reddantur. Anton. Gomez. ad leg. 40 Taur. num. 91. ante vers. Tertio, & principaliter, & ob id lex ob publicam utilitatem ne vnuus alteri infidetur, & quies publica disturbetur, induxit bonorum confiscationem Rebuff. in tract. vt beneficia antè vacat. artit 2. glos. 5. in princ. vbi etiam ponit duas alias rationes. Hinc videmus, quod in statu Ecclesiastico per dictā rationem emanauit Bulla Sixti IIII. inserta inter constitut. March. lib. 4. c. 19. vt pater contra omnem Iuris dispositiōnē teneatur pro delicto filij ad soluendum legitimam, vt tradit Farinac. in q. 24 nu. 160. versū tamen receptum est Vulpel. respons. 121. num. 1. Hondon. cons. 95. nu. 40. versl. & hoc. vol. 1. vbi concordantes allegat.

Annotatio bonorum quid sit, & quando fiat.

S V M M A R I V M .

1. *Annotatio bonorum quid sit.*
2. *Annotatio bonorum quare fuit inuenta.*
3. *Annotatio bonorum an fieri debeat de omnibus rebus mobilibus, immobilibus, iuribus, & actionibus, & cum suis qualitatibus circumstantijs, & oneribus.*
4. *Annotatio bonorum mobilium an seruetur de consuetudine.*
5. *Annotari debent omnia bona reperta panes Reum, & eo ipso quod bona reperiuntur panes cum præsumuntur esse ipsius Rei.*
6. *Instrumentum fieri debet de ipsa annotatione.*
7. *Annotatio bonorum non fit nisi in casibus in quibus irrogatur publicatio bonorum.*
8. *Reus non debet priuari possessione bonorum per ipsam annotationem.*
9. *Nisi adficiuata causa quia res in depositum dēponi debent.*
10. *Item quando Reus contumaciter abefset.*
11. *Annotatio bonorum non fieri debet nisi personam contumacialem.*

CONCLVSIΟ IIII.

Quartā conclusio, vt annotatio bonorum dicatur descripto bonorum, & quoddam im- pedimentum alicui in bonis datum, & quædam compulsiō ad comparendum contrā contumacem, & casu adueniente verificationis delicti, quædam præparatio ad confiscationem. Cassan. in d. rub. 2. nu. 10. latè Scac. in tract. crim. c. 97. num. 17. qui dicit quod solet mitti notarius una cum substituto fiscali ad domum delinquentis, & ibi omnia bona annotentur iuxta formam l. si quis intra prouinciam. C. de bon. proscript. prout etiam ego pluries vidi obseruari, ac obseruavi, & passim obseruatur in curia, & in toto statu Ecclesiastico.

1. *Amplia, vt ista bonorum annotatio, quæ fit per modum inuentarij, sit inuenta vt sciatur quætitas, & qua'itas rerum, & bonorum delinquentis, & ne fiscus defraudetur, l. 1. S. fin. C. de bon. vacan. Pereg. de iur. fisci lib. 5. tit. 1. nu. 196. lib. 7. tit. 3. num. 10. Anto. Gomez. tit. de delict. cap. 9. num. 2. vb. testatur quod ita practicatur. Cassan. in d. rub. 2. sub. nu. 11. verl. & aduerte.*
2. *Amplia, vt huiusmodi bonorum annotatio fieri debeat de omnibus reb. mobilibus immobilibus iuribus, & actionibus, & cum suis qualitatibus circumstantijs, & oneribus prout reperiuntur penes ipsum delinquentem Boss. tit. de præclamat. nu. 3. vbi ponit vnum effectum talis descriptionis, rex. in l. si uando, la 2. C. de bon. ya-cantib. lib. 10. Pereg. d. lib. 5. nu. 196. & quod de iure etiam stabilia annotetur tul. Clar. q. 44. versi. sed hodiè circa med Cartar. num. 24. cap. 1. in tract. de execut. lenient. caprobannit. Scac. d. cap. 97. num. 19 in princ. De consuetudine autem quod bona stabilia non describantur varijs modis in diuersis locis obseruatur in Regno Siciliae fuerunt annotata quædam seuda, & Castra vt testatur Cap. c. decil. 131. in fin. in Ducatu Mediolani testatur Int. Clar. in d. vers. seu hodiè.*
4. *De contraria consuetudine quod non annotetur. Capic. d. dec. 131. nu. 4. Cartar. d. c. 1. num. 25. qui alios allegat, & ita seruatur hic in vrbe vt restatur Scac. in d. cap. 97. sub nu. 19. circa finem, & idem obseruari dicit in Prouincia Aprutij, quia stabilia occultari non possunt, tamen subdit, quod si dicta stabilia annotarentur inuentarium non erit vitiosum.*
3. *Amplia, vt ea omnia, quæ reperiuntur penes ipsum annotari debeant, & præsumantur esse ex ipso Reo, ex eo solo, quod penes se reperiantur. Pereg. d. lib. 5. nu. 192.*
4. *Amplia vt fieri debeat instrumentum de ista bonorum annotatione. Flam. Cartar. in d. c. 1. num. 22. Scac. d. c. 97. nu. 17. in fin.*
1. *Limita, & intellige, vt huiusmodi bonorum annotatio fieri non debeat nisi in causis criminalibus, in quibus fit publicatio bonorum, secus in alijs causis criminalibus Cassan. d. rub. 2. nu. 11. Suarez. recep. sentent. in littera A. in verbo accusat. nu. 34. Flam. Cartar. d. c. 1. nu. 19. Farinac. q. 11. num. 4. Scac. in d. cap. 97. num. 16. vbi de communī, & reprehendit Farin., quod in proposito allegauerit Afli. qui nihil dicat de hoc.*
2. *Limita, & intellige vt per ipsam annotationem non debeat Reus priuari possessione suorum bonorum Couar. lib. 1. versl. resolut. c. 16. nu. 9. Peregr. lib. 5. num. 196. versl. & in eo casu, & lib. 7. tit. 3. nu. 10. sub. versl. sequestratio, nequè in eis debeant apponi insigna, vel arma Principis, sed conseruari vt donec labatur, terminus præfixus a luce ad comparendum ad suam defensionē faciendam, qui de luce communi est annus, vt habemus in l. 1. & 2. C. de requir. rer. tul. Clar. q. 44. num. 2. & in statu Ecclesiastico per Bullam Pij*

DE CONFISC. BONORVM. 3

Quarti erat sex mensium per Pium V. fuit prorogatus ad annum, ut ait Farinac. in d. q. 11. num. 88. & Cassan. in d. rubr. 2. num. 11. in fin. quiloquitur de Iure communi, & Farinac. valde exclamat, cum hodie aliter fiat, ut statim bona annotata, non elapso anno, non solum auferantur a Reo, sed etiam vendantur prout Latinus dicam suo loco infra conclus. 13. limit.

3. Limita quando adest legitima vel alia iusta causa, quia res in sequestrum penes tertium aut penes Reum praestitis fideiussoribus deponitur. l. fin. C. de ord. cogn. Guid. Pap. q. 366. Pereg. d. lib. 2. tit. 3. nu. 10. vers. si tamen.

5. Limita quando Reus contumaciter abesset, quia per contumaciam, vehemens contra ipsum insurgit presumptio ad sequestrum deuenire, l. fin. de requir. Reis Pereg. d. lib. 2. tit. 3. num. 10. sub. versi. si tamen.

6. Limita, & intellige, ut de Iure ista bonorum annotatione non possit fieri nisi post consumaciam, licet hodie non seruetur, quia fit antequam sequatur consumacia, imo antequam transmitatur citatio, ut late tradit post alios Scac. d. c. 97. num. 16. vers. quare, ubi tamen. concludit quod non fiat nisi saltem sint assumpta iudicia de delicto contra Reum ad citandum, & ad capturam, & Latinus dixit Pereg. lib. 5 num. 196. vers. ubi tamen. limit. quorum opinio mihi multum placet, ne fiat descriptio sine aliquo iudicio, & grauetur ex ista annotatione, quæ solet afferre documentum, ut mox inferius dicam.

Descriptio quid sit, & quotuplex sit.

SUMMARIUM.

1 Descriptio bonorum quid sit.

2 Descriptio bonorum quotuplex sit

3 Descriptio bonorum, quando fieri non debeat.

CONCLVSI O V.

Q Vista sit conclusio, ut descriptio proprie sit publicatio, seu incorporatio in patrimonio fisci, ut depingere arma fiscalia in dominibus, & possessionibus delinquentium, & alia similia facere ve habemus i. l. facultas. C. de iur. fisc. lib. 10. Cassan. in d. rub. 2. nu. 12.

Et est duplex una quæ sit per modum incomparationis, & ista non potest fieri nisi causa cognita, altera est quæ sit, ut notitia rerum habeatur, & ista sit lite pendente tantum ut dicit Ang. in l. si quis C. de bon. proscript. & Cassan. in d. rubr. 2. nu. 12.

1. Limita quando interessat eius contra quem fieret talis descriptio ne eius miseria, aut pompa sui patrimonij panderetur, tunc fieri non debet ut dicit Cassan. in d. rub. 2. nu. 12 in fi. sed in pract. Procuratores fiscales non admitterent

huiusmodi instantiam protestationem, & recusationem.

Publicatio bonorum quid sit.

CONCLVSI O VI.

S Ex ea conclusio sit, ut publicatio dicatur, idem quod confisatio, & his duobus terminis confusa, & implicite videntur legislatæ, ut tradit. Cal. in dicta rubr. 2. num. 13 vb. timen subdit, quod ipse credit, quod sit aliqualis differentia, ut publicatio sit pinguior, & plura amplectatur, quam ipsa confisatio, & multis modis bona dicantur confisari tamen egenit aliqua publicatione puta quadam examinatione, & declratione per Notarium, & sic publicatio magis videatur comprehendere incorporationem, quam confisctionem Carpan. d. cap. omnium, num. 6. 2. seq. & num. 678.

Incorporatio quid sit, & quando dicatur facta.

SUMMARIUM.

1 Incorporatio bonorum quid sit.

2 Incorporatio bonorum dicitur facta per descriptionem in libro, in quo res fiscales describuntur.

3 Incorporatio bonorum dicitur facta per ipsam sententiam.

4 Incorporatio bonorum dicitur facta per affixionem armorum Principis.

CONCLVSI O VII.

S Eptima sit conclusio, ut incorporatio sit quædam facti exequacio, & declaratio, quod bona ad fiscum pertineant, quæ fit per descriptionem bonorum confiscatorum ab habente ad hoc autoritatem, ut dicit Bart. in l. 1. S. eligitur, s. de ventr. de possess. mitten. Cassan. in dicta rubr. 2. n. 14 in princ. Carpan. d. c. omnium. num. 664.

1. Amplia, ut dicatur facta bonorum incorporatio, quando fit descriptio per habentem ad hoc potestatem in libro in quo alie res fiscales sunt descriptæ secundum Bart. in l. fin. C. de bon. Vacan. lib. 10. Cassan. in d. rubr. 2. num. 14.

2. Amplia quando habens potestatem confiscandi per sententiam causa cogita declarauit expresse bona, & res haberri pro confiscatis, & incoronatis, Bart. in l. fin. C. de bon. Vacan. lib. 10. Cassan. de rubr. 2. nu. 14 vers. ultimum modum.

3. Amplia per affixionem armorum Principis in parietibus, ut dicatur facta bonorum confisatio. Ang. in l. si quis, C. de bon. proscript. & l. fin. S. facultas, C. de iur. fisc. Steph. de Barber. inter conf. Zilet. conf. 39. num. 17. Cassan. d. rubr. 2. sub nu. 14. vers. p. ta per affixionem Eugen. cons. 2. num. 31. Martin. Land. de fisco quest. 247.

4. Amplia, ut bona dicantur incorporata, quan-

do fuerunt descripta annotata, sequestrata, & consignata in depositum per publica documenta apud tertios ut firmat Eugen. d. cons. 2. num. 30.

5 Amplia ut per solam annotationem aliqui teneant, ut bonorum dicatur facta incorporatio, ut post Bart. in l. si vacanta, C. de bon. vacan. lib. 10. & Stephan. de Barber. in cons. 39. nu. 19. Eugen. d. cons. 2. num. 22.

Incorporatio quo tempore fiat.

S V M M A R I V M :

1 Incorporatio non fit nisi post Sententiam.

2 Nisi adesset statutum, ut bona dicantur incorporata a die delicti.

C O N C L V S I O V I I I .

O Ctaua sit conclusio, ut incorporatio de Iure communi non fiat nisi post sententiam declaratoriam Bart. in l. si vacan. num. 8 seqq. C. de bon. vacan. lib. 10. & cons. 358. nu. 4. volum. 1. Siluan. 25. num. 34. vers. per qua verba Boss. tit. de sentent. num 49. vers. in homicidijs cap. decis. 112. num. 2. Boer. decis. 277. num. 12. Carpan. in d. cap. omnium, num. 591. 667. & 690.

1 Amplia si extaret statutum prout est Mediolani quod bona a die delicti ipso iure confiscata intelligantur, ut bona incorporata fisco dicantur, facta bonorum descriptione, vel annotatione per notarium, vel tiscalem, vel per Iudicem non expectata sententia, vel declaratoria, ut firmat Carpan. in d. c. omnium, num. 665 seq.

Et licet in aliquibus casibus dominium bonorum delinquentis statim commisso delicto transeat in fiscum, prout est in casibus in quibus confiscatio ipso iure imponitur, tamen possessio non acquiritur, nisi sequuta apprehensione per fiscum, ut dicam infra conclus. 10.

Incorporationis bonorum effectus.

S V M M A R I V M .

1 Incorporatio bonorum adimit administrationem bonorum ipsi delinquenti.

2 Incorporatio operatur ut lata sententia possit exequi contra hæredes.

3 Incorporatio in quibus fit, ipso iure fisco bona acquiruntur etiam inuitio.

4 Incorporatio bonorum quando inducat praedi- cium possessori.

C O N C L V S I O I X .

N Ona sit conclusio, ut per incorporationem bonorum tollatur ne delinquens possit uti bonis, quibus alias ante declarationem vti, & frui poterat, sed sequestrentur poenes officiales curiae.

Bal. in l. non solum in fin. nu. 3. ff. de in integr. restit. Carpan. d. cap. omnium. num. 672. seq.

1 Amplia, ut ipsa incorporatio operetur, quod lata sententia declaratoria possit exequi contra hæredes damnati, ut latè per Nel in 2. par. 3. temporis q. 8. Carpan. d. cap. omnium num. 673.

2 Amplia ut in casib. in quibus incorporatio fit ipso Iure bona incorporata acquirantur fisco, etiā inuitio, per viam confiscationis, & non factis cridiis. Carpan. d. c. omnium, num. 675 seqq.

3 Amplia ut incorporatio in feudis operetur, quod requiratur noua inuestitura, & feudum antequam efficiatur nouū post alios Peregr. de Iur. fisc. lib. 5. tit. 2. num. 64. in fin. si restituatur per Principem delinquenti.

4 Limita, & intellige ut licet per ipsam incorporationem fiant bona fisci, non tamen parit praedictum possessori donec sequatur sententia declaratoria ad fauorem fisci, ut bene notat Boss in tit. de proclamat quod fit bon. pub. num. 8. seqq. & in tit. de poenis num. 34. vers. sed ponderat Curt. Carpan. in d. c. omnium, num. 668. seq.

2 Limita quod pendente accusatione, vel declaratoria incorporatio ex iuris dispositione non impedit Reo administrationem bonorum confiscatorum Carpan. in d. cap. omnium, num. 670.

Nisi in casibus lese maiestatis hæresis, & alijs quibusdam positis per Doct. additos à Carpan. in d. cap. omnium num. 67. Farinac. q. 116. I. 2. num. 57. post hæc scripta visus ubi sub num. 58. dicit in Crim. lese maieti. impediri administrationem non solum suorum, sed etiam aliorum bonorum.

3 Limita, & intellige ut incorporatio iure communi inspectio non fiat nisi sequatur bonorum apprehensio. Angel. de Malefic. in verbo, & eius bona, num. 15. vers. sed non Carpan. in d. cap. omnium num. 674.

Confiscatis bonis fisco an requiratur agnitio vel aditio.

S V M M A R I V M .

1 Quando requiratur aditio bonorum in fisco.

2 Bona acquiruntur nominatis in authent. bona damnatorum absque alia agnitione.

3 Bona fisco inuitio non incorporantur.

4 Nisi incorporatio fiat ipso Iure.

5 Fiscus in ipsa agnitione bonorum vitetur Iure priuati.

6 Incorporatio non fit nisi sequuta sententia declaratoria.

7 Bonorum possessio fisco non acquiritur post sententiam nisi per eum apprehendatur.

C O N C L V S I O X .

D Ecima sit conclusio, quod ubi bona confiscatur, vel ad fiscum differuntur alio iure quam hæreditario acquirantur fisco sine additione Bart. in l. i. n. 8. de bon. vac. Boss. in tit. de bon. pub. n. 25. vers.

DE CONFISC. BONORVM.

CONCLV SIO XI.

5

vers. addo etiam, & in tit. de proclam. n. 6. vers. sed si ob delictū Carpan. d. c. Omniū. n. 682. Pereg. lib. 4 tit. 3. n. 22. Surdus de Aliment. tit. 8 priuileg. 59. n. 7.

1 Amplia in bonis que differunt vigore Auth. 2 bona damnat personis ibi nominatis, ut acquirantur sine agnitione Bart. in cons. 157. num. 3. 4. 7. Carpan. d. cap. omnium num. 683.

1 Limita, & intellige quod in iusto fisco bona si bi incorporentur, sed oportet ut illa agnoscat Bal. in l. non solum l. i. in fin. de integr. restit. & in l. eius 9. si cui de testamen. Peregr. lib. 5. nu. 58. vers. nam in iusto fisco. Carpan. d. cap. omnium nu. 675. vers. licet alias. Barad. quæst. 78. num. 155. Afil. Et. super Constit. Regn. lib. 3. Rub. 8. num. 13.

Nisi tamen incorporatio fiat ipso iure quia bona aequiruntur fisco etiam in iusto Carpan. in d. c. Omniū n. 675. vbi dicit alias in Senatu fuisse resolutum fiscum non posse repudiare confiscationē, & petere in bonis damnati aliquam particularem multam, vel condemnationem, ne teneatur oneri legatorum, & fideicommissariorum.

2 Limita, & intellige, ut confiscatis bonis fisco, 5 vel si alio iure bona ad eum deuoluantur utitur in omniibus iure priuati ac iure cōmuni. Idem de cōpensat. l. cum viciōsē de pignorib. Peregr. lib. 6. tit. 1. n. 1. de Int. fisc. Carpan. d. c. Omniū num. 685.

3 Limita ut fiscus non possit bona delinquentis 6 incorporare nisi sequuta sententia declaratoria. Bald. cons. 358. n. 4. vol. 1. fili. cons. 25 nu. 34. vers. per quæ verba Boſl. tit. de sent. n. 49. vers. in homicidijs Gram. dec. 15. n. 8. Capic. dec. 112. n. 2. Carp. d. c. Omniū n. 591. & 690. vt dixi supra in 8. conclus.

4 Limita, & intellige ut non acquiratur possessio 7 fisco post sententiam nisi per eum appræhendatur. Afflict. super constit. Reg. rub 8. tit. de probat. instrument. n. 13. vers. cui addo lib. 3. Boer. dec. 277. num 9. 10. & 12. Carpan. d. cap. omnium nu. 592. Pereg. d. lib. 5. n. 16. vers. in his tamen casibus.

5 Limita vbi cumque acquiritur dominium fisco ipso iure, vel per sententiā legis, aut hominis oportet, ut fiscus agnoscat possessionem Boer. dec. 167. nu. 9. seqq. Peregr. d. lib. 4. tit. 3. num. 23. vbi subdit, quod fiscus experietur ius suum petitione hæreditatis. latissimè Farinac. de Crim. Læſa Maiest. qu. 216. I. 1. nu. 20. seqq. Surd. d. priuileg. 59. num. 8.

6 Limita & intellige, quod vbi requiretur non amittatur dominum nisi sequuta sententia etiam in crimine læſa maiestatis secundum veriore opinionem attestatam per Carpan. c. omnium n. 593. & possessio in isto crimen, nec in crimen hæresis non acquiritur nisi sit per fiscum appræhensa nec possit appræhendi nisi sequuta sententia ut post alios firmat Carpan. in d. c. omnium n. 692. seq. Pereg. d. lib. 5. sub n. 167.

Quot snt Iura disponētia circa confiscatiōē bonorū.

S V M M A R I V M.

1 Confiscatio bonorum fuit inuenta a iure antiquo & deinde confirmata a iure nouissimo, sed diversimode in ea fuit dispositum.

V Ndecima sit conclusio ut de iure antiquo. 1. damnato corpore ad mortem publicentur, bona l. i. in principe bonis damn. quod intelligebatur si liberos non habebat, & hoc etiam erat de iure, C. ut in l. fin. C. de bon. proscript. si vero liberos habebat siebat distinctio, amplures, vel paucos haberet glo. l. in d. l. 1. Aliud erat ius nouissimum Authen. de nupt. col. 2. & indistincte siebat publico. Aliud erat secundū Ius Authen de quo in l. oportet. Authent. de mand. Princip. secundū quod non siebat indistincte. Aliud est nouissimum de quo in l. fin. Auth ut nullus Iud. coll. 9. de quo in Auth. damnat C. de bon. proscript. ut per Cassan. in d. l. 1. rub. 2. n. 6. per quod nō confiscatur bona nisi in illis tribus casib. in d. Auth. damnatorum expressis.

Confiscatio per quos superiores imponi possit.

S V M M A R I V M.

- 1 Confiscatio bonorum extraordianaria a solo Principe infligitur.
- 2 Confiscatio bonorum etiam a Vicario Papæ in terris Ecclesiæ constituto imponitur.
- 3 Vicarius Papæ dicitur eius imago.
- 4 Confiscatio bonorum imponitur a Dominis vel Rebus publicis superioribus non recognoscientibus.
- 5 Confiscatio bonorum imponitur a supremis Duxibus habentibus iura regalia.
- 6 Confiscatio bonorum imponitur a feudatario inuestito cum panis ordinarijs & extraordinarijs.
- 7 Confiscatio bonorum imponitur per Principem tenit ut veniat ad depōendum.
- 8 Princeps potest subdito præcipere ut aliquid faciat sub pena confiscatiōē bonorum. Declara prout num 36.
- 9 Confiscatio inducta a Principe Statuto vel consuetudine tenet. Declara prout in nu. 10. 11. 12. 13. 14. & 15.
- 16 Princeps potest alteri expresse committere ut infligat confiscatiōē bonorum.
- 17 Princeps pro aliquo particulari delicto potest imponere confiscatiōē bonorum cum sit lex animata in terris.
- 18 Sed hoc non facit nisi ex magna causa.
- 19 Princeps concedens alicui supremo magistratu arbitrum poterit ille irrogare confiscatiōē bonorum si eius suprema potestas compatiatur.
- 20 Feudatarius potest ob gravitatem criminis confiscatiōē bonorum extraordianariam imponere.
- 21 Praesides Provinciæ & alij magistratus possunt imponere ex causa urgenti extraordianariam confiscatiōē.
- 22 Inuestitura feudi est attendendi circa confisca tionem bonorum.
- 23 Confiscatio bonorum ordinaria imponitur per quemlibet habentem meritū, & mixtum Imperiū.
- 24 Castrum concessum cum mero & mixto imperio, & omnibus suis redditibus, & prouentibus do-

A 3 minus

minus illius Caſtri potest imponere confiſcationem ordinariam.

25 Caſtrum confeſſum in perpetuum non per viam magiſtratus, ſed per viam iſfaudationis eius dominus poterit imponere confiſcationem.

26 Monitoria hodie ex quadam conſuetudine tranmittuntur in caſibus atrocibus ſub poena confiſcationis bonorum, etiam quod talem paenam non mereantur.

27 Sed Author impugnat buiusmodi conſuetudinem.

28 Confiſatio in monitorijs, & ſententij apponitur cum alia paena particulari vel determinata.

29 Confiſatio bonorum extraordiñaria non potest imponi niſi a ſupremo Princepe vel ab alijs ſupremam authoritatem habentibus.

30 Item nec a Praefecto Praetorio.

31 Item nec a delegato a Princepe.

32 Item nec a Preſide Provincie.

33 Itē nec a Praefide vel Gubernatore alicui ciuitatis.

34 Item ut requiratur quod verbis expreſſis concedatur facultas confiſcandi.

35 Item nec Locumtenens nec Vicegerens ad tempus imponit confiſcationem bonorum.

37 Item Iudex ordinarius non cogit aliquem ad deponendum ſub pena confiſcationis bonorum.

38 Item feudatarij facili a dominiſt recognofcentibus ſuperiorem.

39 Confiſatio facta a non habente auctoritatem confiſcandi ſit ipſo iure nulla, & nunquam tranſeat iniudicatum num. 40. nec praefumatur pro confiſcatione etiam in antiquis nō c. credatur Cardinali attestanti de aliquo ordine, num. 41.

CONCLV SIO XI I.

D Vodecima ſit conclusio, quod conſiſatio bonorum extraordiñaria, vel præter legem, ſeu in caſu a iure non expreſſo non infligatur niſi a ſolo Princepe, l. 1. C. ſine Ius Princep. vbi Bald. n. 1. Lan. cell. in rubr. de pub. bon. ſub. num. 1. Maſt. Laud. in traſt. de fisc. l. 1. Iacob. de Sancto Georg. in traſt. de feud. in verbo. Cū mero & mixto imperio vbi alios allegat Horad. Mand. in add. ad Rom. conf. 59. in litera C. qui alios allegat Pereg. de Iur. fisc. lib. 1. tit. 2. n. 90. vbi dicit quod eſt de primo gradu meri imperij, & ibi alios allegat Rem. Iun. conf. 327. a. 3. vol. 3. Menoch. d. q. 93. n. 4. add. ad Bertaz. in d. cōſ. 340. in litera A. Maſt. Laud. de fiscū princ. q. 1. Carpan. d. c. omni. in nu. 681. Boer. decif. 264. n. 1. & 2. Vulpel. reſponſ. l. nu. 12.

1. Amplia in Vicario a Papa conſtituto in terris Eccleſiae vt poſſit d. bonorum conſiſcationem præter legem imponere vt conſuluit Rom. in d. confil. 59. pro Pandulpho Malatesta tunc Vicario Fani. Nat. conf. 659. nu. 3. vol. 4. Rem. Iun. d. conf. 323. nu. 3. ſeq. vbi ſubdit. quia Vicarius Principis eiusdem imago dicitur, l. etiam C. de appell.

2. Amplia in omnibus Dominis vel republicis non recognofcentibus ſuperiorem, vt poſſint di. Etiam bonoru conſiſcatione præter legem imponere quia ſupremi dicuntur Pereg. d. lib. 1. tit. 1. n. 80. &

hodie poſſumus ponere exemplum in Sereniffima Republica Veneta qua tam de facto quam de iure Imperatorem non recognofcit Bald. in l. decernimus. C. de Sacroſanct. Eccleſ. Gig. in tit. de rebel. q. 7. de crim. laſe maiest. Pereg. d. lib. 1. tit. 2. nu. 69. Marſ. in tract. de Ban. in verb. conſiſcata. n. 1. vers. Item dicit.

3. Amplia in alijs supremis ducibus vel magistris. ac Republicis recognofcentibus ſuperiorum habentibus iura regalia, qui etiam quicquid de iure dici poſſet, de conſuetudine in eorum ſtatibus utuntur plenitudine poſteſtatis, & ſunt in tali poſſeffione imponendi dictam conſiſcationem extraordiñaria ut exemplificant. Doct. in Duciſbus Mediolani, Mantua, & Ferrarie, ac in quampluriſbus alijs Dominis de Malatestis, Mamphredis, Carpi, Luzaria, Saxoli A Sancto vitale, & Matheſicæ Pereg. lib. 1. tit. 2. num. 76. seq. vbi late, & alios concordantes allegat, & poſſumus etiam poſſere exempli in Princepe Marſe, ac in Marchionibus de Monte Sanctæ Mariæ in patria mea, & in Duce Parme, & Vrbini Marſi, vbi ſupra.

4. Amplia in feudatario, qui habet in uestitutram cum omnibus conſiſcationibus penis ordinarijs, & extraordiñarijs ut poſſit imponere dictam conſiſcationem preter legem, vel extraordiñariam. Natt. confiſ. 659. num. 3. vers. ſed quid opus eſt ire per ambages,

5. Amplia ut Princeps poſſit inducere conſiſcationem bonorum tertiū ut veniat ad deponendum. 6. ut poſt Bald. & Iaf. tradit. Nat. in d. conf. 593. nu. 1. Pereg. lib. 5. ſub. nu. 32.

6. Amplia ut Princeps poſſit præcipere ſubdito ſub pena conſiſcationis bonorum ut aliquis faciat, ut poſt Azon. in ſum. C. ut ne ſine ius Iud. Natt. confiſ. 193. in princ. vbi ſubdit idem facere poſſe eius deſegatum.

7. Amplia ut conſiſatio bonorum inducta a Princepe vel a ſtatuto, ſeu conſuetudine teneat. Cephal. conf. 79. num. 14. ſ. q. vol. 1. vbi dicit quod eſt conclusio indubitata Roland. confiſ. 29. nu. 1. ſeq. vol. 3. Farinac. d. q. 25. num. 18. Petr. Cabal. in q. crim. cas. 137. num. 20.

1. Limita & intellige dummodo condens ſimile 10 ſtatutum poſſit illud facere. Cephal. d. confiſ. 79. num. 15. Pereg. d. li. 5. num. 20 vbi dicit, quod ſunt feruanda dicta decreta Princepium, & Ciuitatum ſi habeant iura fiscalia.

2. Limita ut d. & a ſtatuta tanquam correatoria, 11 & penalia ſtrictiſſime ſint intelligenda & minus quam fieri poſſit derogent luri communis late Farinac. d. q. 25. num. 21. Pereg. d. lib. 5. num. 22. vers. cum ſane.

3. Limita niſi ſtatutum expreſſe imponat publi- 12 cationem bonorum alias non intelligitur recede- re regulis Iuris communis Pereg. d. lib. 5. num. 21. vbi ponit exemplum concordantes allegat, & di- ceteſſe veriſiſtam opinionem.

4. Limita quod ſi ſtatutum habeat absentem pro 13 conſefto, & expreſſe publicationem bonoru non impon-

DE CONFISC. BONORVM.

7

- imponat Ius & contra d. absentem non irrogabit cōfiscationē bonorum. Alex. in l.2.n.8.C. qui test. fac. poss. vbi de communi Bal. in l. Gallus, & quid si tantum, num. 4. de lib. & posth. Pereg. d.lib. 5. nu. 22. vbi de communi, & veriori opinione.
- 5 Limita vt licet statutum permittat confisca-
tionem bonorum tamen requiritur vt in senten-
tia infligatur confiscatio alias si fuerit omissa non
teneret confiscatio Decian. resp. 56. num. 66. vol.
2. Nell. in 1. par. 2. temporis qu. 11. in fin. Pereg. d.
lib. 5. num. 23.
- 6 Limita, & intellige, vt Ciuitas, vel Princeps
non faciant statutum contra formam Auth. bon.
damnat. nisi ex magna causa, & post Ias. & And. de
Iera. tradit Pereg in d.lib. 5. num. 24. in fin.
- 7 Amplia quando Princeps expresse alicui publi-
cationem bonorum committeret, quia illam indi-
cere poterit. Felin. in c. 1. nu. 17. vers. 6. declaratio
de offic. deleg. Menoch. d.q. 93. nu. 2. lib. 1. de arbit.
- 8 Amplia quando Princeps pro aliquo particu-
lari delicto mandaret bona publicari, cum Princeps
sit lex animata in terris Pereg d.li. 5.n. 24. vbi
subdit quod non solet facere nisi ex magna causa.
- 9 Amplia quando per Principem esset datum ali-
cui supremo Magistratu arbitrum, quia tunc po-
terit bonorum publicationem imponere quia illud
arbitrum regulatur ē suprema potestate quam ille
habet, vt post Mars. & Rolan. firmat. Menoch. in
d.q. 93. num. 5. Cassan. super consuet. ad Burg. rub.
2. l. 1. nu. 2. & 3. & loquitur in Balliuis Regijs, ac
in Gubernatorib. & Locumtenentibus Regijs Ge-
neralibus in concernentibus Principem, aut sta-
tum patriæ seu Republicæ, ac in Capitaneo Fran-
cia, & in armigeris quādo sunt in exercitu vt pos-
sint indicere d. bonorum confiscationem, vbi ta-
men videtur se restringere in dispositis à iure, & in
alijs venientibus in consequentiam, secus in alijs.
- 10 Amplia vt fendorarius possit ob grauitatem
criminis sic exigentem confiscationem bonorum
extraordinariam, & præter legem imponere, vt ad
lit. firmat Natt. in d. cōs. 69. n. 3. vers. amplius dico.
- 11 Amplia vt etiam Præsides Provinciæ, & alij
Magistratus, qui sunt clarissimi, & spectabiles ex
causa vrgenti possint dictam extraordinariam cō-
fiscationem imponere. Natt. d. cons. 659. nu. 3. sub
vers. Amplius dico Menoch. d. q. 93. n. 3. seqq. lib. 1.
- 12 Amplia vt sit attendenda inuestitura, quia si
in ea fuerunt concessa omnia regalia intelligitur
etiam concessa facultas confiscandi Afflct. in rub.
quæ sint regal. quib. num. 68. Bösl. in tit. de regal.
num. 23. Pereg. d.lib. 1. tit. 2. num. 86.
- 13 Amplia in quolibet habente merum, vel mix-
tum imperium ex concessione, vel ex prescriptio-
ne, vel ex consuetudine à Principe approbata pos-
sit imponere ordinariam cōfiscationem, & in ca-
su expresso à lege, vt latè declarat Natt. in d. cons.
659. num. 2. seqq. Farinac. d.q. 25. num. 103. Peregr.
d.lib. 1. tit. 2. num. 87 vbi dicit quod isti domini ha-
bentes vtile dominium perpetuum habent etiam
ex natura inuestiture ius confiscandi, & in lib.
5. numer. 30. seqq. vbi de commun.
- 14 Amplia quando sicut concessum merum, &
mixtum Imperium cum omnibus suis iurisdictioni-
bus redditibus, & prouentibus vt intelligatur
etiam concessa facultas confiscandi Bal. in cons.
306. & seq. vol. 4. Pereg. d.lib. 1. tit. 2. num. 82.
- 24 15 Amplia quando concèditur Castrum in-
perpetuum cum iurisdictione non per viam magi-
stratus sed per viam infàudationis vel perpetua
donationis dicitur etiam concessa f. cultas confi-
scandi, & percipiendi confiscationes Roland. co. f.
42. numer. 16. seq. cons. 48. nu. 27. vel 2. Pereg d.lib.
1. tit. 2. num. 88. vbi de comm.
- 16 Amplia vt hodie ex quadam consuetudine
transmittantur monitoria sub pœna confisca-
tionis bonorum in quibusdam delictis atrocibus,
etiam quod talem pœnam non mereantur, & dicit
hoc esse notorium versantibus in foro Farinac.
cons. 14. num. 4.
- Sed licet aliquando de facto huiusmodi moni-
toria à iudicibus transmittantur secundum asser-
tam practicam Farinaci, tamen in prolatione sen-
tentie boni iudices non irrogant dictam bono-
rum confiscationem nisi in casu permisso, vidi plu-
ries in curia dari de nullitate aduersus sententias
contingentes confiscationem bonorum in casu mi-
nime permisso, & ego dum fui Locumtenens cri-
minalis A. C. non relaxavi monitoria sub pœna
confiscationis bonorum, vel nunquam imposui
in prolatione sententie dictam bonorum confiscationem
nisi in casibus à luce bannimentis vel mo-
ribus proprijs expressis, cum citatio eminata cum
confiscatione bonorum in casu non permisso sit
adeo nulla, vt non teneat etiam si motu Princi-
pis fuerit concessa vt post Natt. in cons. 594. nu. 18.
tradit Baiard. ad Iul. Clar. in q. 78. num. 20. & iple-
met Farinac in d. q. 25. num. 2. seqq. dicit senten-
tiam iudicis esse nullam in qua irrogatur confisca-
tio bonorum in casu non permisso, vt nec tran-
seat in iudicatum, licet ab ea non fuerit appella-
tum, & ideo nullo modo practica attestata per
Farinac. subsistere potest.
- 17 Amplia vt confisca-
tionem bonorum apponatur
in monitorijs ac in sententijs cum alia pœna de-
terminata, vt puta sub pœna confisca-
tionis bonorum, & quingentorum scutorum, & similiū vt
tradit Farin. in q. 11. sub nu. 2. vers amplia hanc in
fine vbi valde miratur de hac practica, & affirmat
huius practice rationem à plurib. practicis, & Iudi-
cib perquisuisse, & sufficientem sibi non fuisse redi-
tam, de eadem practica mentionem facit. Petr.
Cabal. in quæst. crim. cas. 158. num. 24. sed de ea
non ita miratur, nec etiam miratus fuisse Farinac.
si vidisset Bösl in tit. quomodo proced. per pre-
ceptum sub. nu. 11. cum ista practica posuit esse,
quod multa particularis vel pœna pecuniaria de-
terminata fuerit utilior fisco quam confisca-
tionem bonorum ob aliquam qualitatem cause, vt bene
ad tantam Farinac. admirationem anim. duerit.
Scac. in tract. crim. cap. 58. n. 19. & Carpan. in dicto
cap.

cap. Omnium. num. 675 etiam excludit dicti Farinac. admirationem.

28 An Episcopi habeant Ius confiscandi vide Ampliationem. 24. Conclus. 13.

1 Limita & intellige ut confiscatio bonorum quæ dicitur extraordinaria, & præter legem non possit irrogari nisi a supremo Principe, vel ab alijs supremam iuri dictionem, & non ab alijs quamvis amplam auctoritatem in causis criminalibus habentibus Bal. in l. 1. num. 1. & 2. C. ne sine ius Princ. Ias. conf. 46. nume. 1. volu. 3. qui loquitur in Capit. Mediolani, qui licet habeat amplam auctoritatem in causis criminalibus, & sit de maioribus magistratibus non possit d. q. am pœnam infligere. Iul. Clar. quest. 78. n. 5. Natt. confil. 639. nu. 2. volum. 4. Bertaz. conf. 107. num. 1. vol. 1. Rim. Iun. conf. 327. num. 1. vol. 3. & sub num. 10 Loquitur de po. restate Paduæ Carpan. d. cap omnium, nume 680. Pereg. de Iur. fisc. lib. 5. num 25 in fin & nu. 16. v. i. dicit quod licet quis possit Reum capitaliter condemnare non tamen poterit dictam confiscationem imponere, & facit etiam mentionem de Capitaneo Mediolani Mars. de Bannit. in d. Verb. confisca, nu. 2 vbi alios allegat, & nos in curia possumus ponere exemplum in Gubernatore urbis, qui vigore bullarum Summorum Pontificum habet in causis criminalibus amplum arbitrium. Sed Cassan. super consuet. Burg. rubr 2. f. 1. num 1. dicit quod Capitaneus Mediolani imponit d. confisca, tionem bonorum præter legem, & quod ipse exercuit dictum officium.

2. Limita in Praefecto Prætorio, qui nec etiam 30 potest imponere extraordinariam confisca, nem vt pot Fulgos. dicit Rim. Iun. conf. 327. n. 11. 10. versi. in Praefecto Prætorio.

3. Limita in delegato a Principe Natt. conf. 144. num. 20 vol. 4. Pereg in d. lib 4. num. 26. in fine ex doctrina Bald. in c. 1. extra offic deleg. Marsil. in d. verb. confisca, vbi alios allegat num. 4.

4. Limita in Præside Provincie Iob Non. conf. 32 104. per totum, & præcipue sub num 11. loquitur in Gubernatore Perusij, & totius Provincie Umbriæ Farinac. qui concordantes allegat in d. q. 25. nu. 19. seq. vbi de commu.

5. Limita in Præside, vel Gubernatore alicuius 33 Ciuitatis vt in terminis simul consuluerunt Rim. Iun. d. conf 3. 7 & Bertaz. conf. 104. num. 1. vol. 1. Farinac. in d. q. 25. nu. 19 licet supradictos non alleget, sed alios in pùsto tenentes, & testatur de coi Iul. Clar. q. 78. n. 5. Pereg l. 1. tit. 1. n. 82 & li. 5. n. 25.

6. Limita quod licet Princeps concederet gene, 34 rale arbitrium Iudici non per hoc ei censetur concessa facultas confiscandi, sed requiritur quod ver. bis expressis concedatur. Ias. conf 46. nu. 1. versic. presentim vol. 3. Natt conf. 593. nu. 8. & confi. seq. n. 21. & 24. vol. 4. Bal. in l. vnic. C. ne sine ius. Princ. vbi dicit quod tale arbitriū regulari debet a potestate illius cui conceditur Baiard. q. 78. n. 19. Ias. d. col. 46. n. 1. vers. præterea Marsil. in d. ver. confisca, n. 3

7 Limita in Locotenente, vel Vicegerente ad tem.

35 pus, & non habente perpetuam administrationē Bertaz. conf. 107. nu. 2. vol. 1. vbi alios allegat Cas- san. in d. rub. 2. f. 1. n. 2. 3. loquitur in Locumtenen- tibus Regijs.

8. Limita ut Princeps non possit subdito, vel 36 feudario imponere confiscationem bonorum feudalium vt veniat ad aliquid faciendum, quod non spectet ad naturam feudi. I. Blanc. in sum. feud. sic quib. mod. feud. amitt. circa fin. vers quero de que- stione quotidiana quæ sequitur Iacob de S. Georg. in sua inuestit. feud. in verbo dict. que vassalli pro- miserunt recognoscere, col. 4. vers insuper quero de alia, & post istos. Natt. in conf. 193. num. 2. vol. 4. Pereg. d. lib. 5. num 32.

9. Limita in Iudice ordinario qui non potest co- 37 gere aliquem ut veniat ad deponendum sub pœ- na confiscationis bonorum, ut post Claud. Acquen. Cur. inn. Cagnol. declar. Nat. in d. conf. 193. nu. 7.

10. Limita in feudarijs factis à supremis Domi- 38 nis superiorem tamen recognoscen. ut licet in his easib. feuda sint perpetua non sunt tamen re- galia, sed inferioris qualitatis. Iacob. Aluarot. in c. 1. f. si quis aliquem tjt. de pa. tenend. Socin. Iun. conf. 98. n. 20. vol. 3. Pereg. d. lib. 1. tit. 2. num. 83.

11. Limita, & intellige, quod confiscatio facta à 39 non habente auctoritatem confiscandi sit ipso in- re nulla. Soc. Iun. conf. 78. nu. 8. in fin. vol. 1. Pereg. d. lib. 5. n. 28. Farinac. 925. num 2. seq.

12. Amplia istam limitationem, ut sit nulla dicta 40 confisca etiam si fuerit inficta à Iudice haben- te latum ac generale arbitrium. Marsil. in l. fin. nu. 192. de Iurid. omn. Iud. Roland. conf. 98. num. 4. lib. 2. Iob. Non. conf. 104. num. 3.

13. Amplia ut dicatur adeo ipso iure nulla, vt nun- 41 quam transeat in iudicatum etiam si ab ea nō fu- rit appellatum latè. Farinac. in q. 25. num. 2. seq.

14. Amplia non præsumatur pro confisca- 42 tionem in antiquis, nec etiam credatur Cardinali attestanti de ordine, vel mandato. Peregr. d. lib. 5. num. 28. vbi de commu.

*Confiscatio bonorum in quibus casibus, & que-
nam veniant in ea.*

S V M M A R I V M .

- 1 *Confiscatio bonorum in quibus casibus de Iure
communi fiat remissiæ.*
- 2 *Confiscatio bonorum in crimen laæ maiestatis
divinae.* (humanae.)
- 3 *Confiscatio bonorum in crimen laæ maiestatis*
- 4 *Confiscatio bonorum imponitur etiam pro crimi-
ne laæ maiestatis contra Marchiones Comites,
& alios Dominos perpetuos.*
- 5 *Confiscatio bonorum in istis criminibus intrat à
die commissi delicti.*
- 6 *Confiscatio bonorum intrat in omnibus casibus à
iure positis.*
- 7 *Confiscatio bonorum intrat vbi disponitur per
statutum, & consuetudinem.*

8 Con-

DE CONFISC. BONORVM.

9

- 8 Confiscatio bonorum per statum, & consuetudinem potest inducere.
 9 Fiscus per ipsam confiscationem capit ea omnia, quæ capit extraneus hæres.

CONCLVSION XIII.

Confiscatio bonorum de iure communi impo-

nitur in multis casibus. Afflict. in constitut. Neapol. lib. 1. rub. 2. u n 25 ponit decem casus. Franc. Luc. Parmens. in tract. de fisco, & eius priuileg. in 2. par. princ. per totam ponit 49. casus. Cas- san. super consuet. Burg. tit. de confisat. I. rub. 2. num. 20. seq. ponit 62. casus Lancell. Corrad. I. 3. tit. de public. bon. nu 13. ponit 56 casus Ludou. de Cresoles in tract. in quibus casibus. Iure ciuili omnium bonorum, vel part. public sit inducta, & pag. 3. usque ad pag. fin. per paginas 90. ponit no-

uissime melius in iure quam alibi 250. casus ut refert Petrus Duen. reg. 150. nu. 4. in fin. & Calicius in sua Margarit. ponit 481. casus, ut refert lul. Clar. in q. 78. nu. 3 sed ego referam tantummodo aliquos magis in practica quotidiano, & practicabiles, & dubitabiles casus.

Decimatertia sit conclusio, ut confiscatio bonorum fiat in crimen læsa maiestatis diuinæ per Auth. bona damnatorum. C. de bon. proscript. Iul. Clar. I. hæresis, vers. item bona vbi de commu. Farinac q. 25. 12. vbi de commu. Petrus Cabal. cas. 137. num. 18. Pereg. de iur. fisc. lib. 5. num. 18. vers. quinto fallit Hond. cons. 95. num. 31. vol. 1.

Ac in crimen læsa maiestatis humanæ per dict. Auth. bona damnatorum, l. quisquis, C. ad leg. lul. Muel. Farinac d. q. 25. num. 11. Pereg d. lib. 5. nu. 18. Perr. Cabal. d. cas. 137. num. 18. Bertaz cons. 83. num. 60. vol. 1. Hondo. d. cons. 95. nu. 31. Farinac. post hæc scripta visus in quæst. 16. I. 1. nu. 12 vbi alios allegat. Mars in d. verb. cōfiscata, n. 5.

Et ad eo est vera, ut ad istum effectum confi-

scandi committatur crimen læsa Maiestatis, & contra Marchiones Comites, & Dominos perpetuos superiorum recognoscentes, ut consuluerunt, Alexan. cons. 16. lib. 6. Cephal. cons. 17. vol. 1. Pereg. d. lib. 5. num. 18. vbi subdit et am si esset dominus unius castris tantum. Sforz. Odd. cons. 27. n. 18. vbi de communi: vide Farinac. post hæc scrip-

ta visum in q. 116. I. 1. nu. 24. eq.

Ac intrat ipso iure a die commissi delicti ut per

Farinac. d. q. 25. n. 13 sequen. vbi declarat quomodo hoc procedat, & cui bona debeant applicari, ut dicam latius inferius suo loco

1 Amplia ut in omnibus alijs casibus a iure ex-

pressio positis intret etiam confiscatio bonorum Iul. Clar. d. o. 78. num. 3 Farinac. d. q. 25. nu. 7. seq. Carpan. in I. omnium constit. Dominij Mediolani tir. de Iur. & priuileg. fisc. num. 20. vers. inter ceteras, vbi refert plures de commu. testantes Petrus Cabal. d. cas. 137. n. 21. versi. in alijs autem casibus.

2 Amplia ut ex statuto, vel consuetudine vbi

7 disponitur, quod bona publicentur Intret etiam cō-

fiscatio bonorum Iul. Clar. d. q. 78. sub nu. 1. Farinac. d. q. 25. nu. 18. Decian. respon. 56. num. 64. lib. 2. Hond. d. cons. 95. num. 32. volum. 1. Vulpel. respon. 42. num. 1. & respon. 57. nu. 7. Petrus Cabal. d. cas. 137. n. 22. Carpan. vbi supra, n. 13. seqq.

Et sine alteratione per statutum, & consuetudi-

8 nem potest induci confiscatio bonorum cum de-

claratione tamē, vt d. xi supra concl. 12. Ampliat. 7.

3 Amplia ut fiscus per ipsam cōfiscationem ca-

pere possit ea omnia quæ capit extraneus hæres, &

è contra. Plot. cons. 50. num. 17. Iul. Clar. q. 78. nu.

7. vbi Baiard. num. 112. Farinac. d. q. 25. n. 51. Rim. Iun. cons. 131. nu. 4. vol. 2. decis. Auenionen. 121.

num. 6. Boss. de publ. bonor. num. 16. Hond. d. cons.

95. num. 109. vbi post alios dicit, quod fiscus ha-

betur loco heredis, & extranei successoris, & la-

tius dicam infra in Limit.

Quinta ampliatio, decimæ tertiae Conclusionis.

S V M M A R I V M .

- 1 Trebellianica venit in confiscationem.
- 2 Trebellianica confiscatur etiam si esset prohibita detrahi.
- 3 Trebellianica non potest prohiberi etiam in filiis primi gradus.
- 4 Trebellianica non probibetur in filiis primi gradus etiam quando detrabuntur duæ quartæ.
- 5 Trebellianica nec etiam indirecte potest prohiberi & num. 6.
- 7 Trebellianica potest prohiberi inter filios usque ad tertium tempus.
- 8 Trebellianica non confiscatur si filius in minori aetate delinquat data prohibitione alienationis bonorum quæ maxime procedit si filius adiuit hereditatem & non reclamauit num. 9.
- 10 Trebellianica non venit in confiscationem ob delictum commissum non a primis vocatis sed ab alijs in ulteriori gradu existentibus.
- 11 Trebellianica prohibetur in heredibus extraneis.
- 12 Trebellianica censetur prohibita per expressam prohibitionem alienandi.

5. **A**mplia ut fiscus capiat etiam Trebellianicam

1 Ang. in l. Papinianus, I. meminisse de inoffic. testam. vbi dicit, quod ista opinio est in Iudicijs, & scholis communiter approbata. Roland. cons. 26. num. 23. volum. 3. testatur, quod ita practicatur, & seruat totus mundus, Rimini. Iun. latissime, cons. 131. nu. 18. cum pluribus seqq.

1. Sub amplia dictam ampliationem, ut proce-

2 dat etiam si esset prohibita detrahi Trebellianica, quia in legitima, & Trebellianica, per testatorem nullum potest adjici grauamen, & appositum ipso iure reiicitur Roland. cons. 78. num. 1. seqq. vol. 1. Paris. cons. 27. nu. 6. lib. 3. Bursat. cons. 102. nu. 12. lib. 1. Farinac. q. 25. nu. 40. vbi de communi, Rimini. Iun. d. cons. 131. num. 28. seqq. de hac materia, vide latissime Pereg. de tdeicom. artic. 3. per totum.

2. Sub

2 Sub amplia ut procedat etiam in filiis primi gradus, quia in eis non potest huiusmodi prohibitus fieri. Paris. cons. 30. nu. 15. vol. 3. Vgo cons. 24. nu. 18. qui testantur hanc partem veriorem magisque communem, & Roland. cons. 12. num. 6. vol. 1. vbi concludit, ita fuisse in Senatu Montiferrati iudicatum Bursae. cons. 44. num. 19. vol. 1. ita etiam in Senatu Mantua fuisse Seruatum, ac idem fuisse Seruatum Ferrariae testatur Rim. Iun. d. cons. 131. nu. 29. & 30. Ant. Gabriel. lib. 4. Ad Trebelli conclus. 1. num. 4. vbi alios allegat, & sub num. 6. in fine testatur de magis communis Peregr. de fideicommiss. art. 3. num. 107. vbi alios infinitos allegat, & testatur quod. ta bis fuit in Rota Romana iudicatum Hond. cons. 59. nu. 37. volum. 1.

Contrarium opinionem multi tenuerunt quos refert, & sequitur Rub. cons. 2. nu. 24. consil. 43. nu. 12. consil. 73. num. 11. Ruin. cons. 37. num. 2. vol. 1. Par. f. cons. 17. num. 18. vol. 2. vbi citant infinitos pro hac parte, quam dicunt esse communem. Anto. Gab. d. conclus. 1. num. 6. vbi de commun. Peregr. de fideicom. art. 3. n. 108 qui multos congerit.

3 Amplia ut procedat in filiis primi gradus non solum quando detrahitur una quarta, sed etiam quando detrahuntur duas, ut nec etiam teneat prohibitio testatoris quod ad Trebellianicam. Gozad. cons. 92. in princ. Bero. in cap. in praesentia num. 445. de probation. Late. Paris. cons. 30. vol. 3. vbi de comm. & latissime Rim. Iun. d. cons. 131. num. 32. seqq. & sub nu. 34. firmat quod Doct. volentes adherere limitationi, quando detrahuntur duas quartas, ut sit in totum hanc ampliationem destruere, & appellat eorum opinionem hereticam. Crass. de success. I. testamentum, qu. 1. n. 3. vers. contrarium, vero vbi alios adducit, & teatur de comm. & ita etiam obseruari in practica. Anto. Gab. d. conclus. 1. num. 12. vbi de communis.

Contrarium opinionem tenet Castren. in I. mulier. I. cum proponeatur ad Trebellian. Alex. cons. 165. in fin. vol. 5. consil. 210. vol. 7. Cart. cons. 51. num. 27. Paris. cons. 17. num. 25. consil. 93. num. 10. vol. 2. Crauet. cons. 16. num. 11. & alij relati per Rimini. Iun. d. cons. 131. nu. 28. Gabriel. d. conclus. 1. num. 11. vbi alios alleg.

4 Sub amplia ut etiam procedat quando non directe sed per indirectum pater prohibuerit detrahere trebellianicam v. quia iussit computari in legitimam adhuc dicta trebellianica transeat in fiscum. Rim. Iun. d. cons. 131. num. 36. vers. sed aduentum & num. 37. seqq. vol. 1 ad quem me remitto pro viritate istius sub ampliationis sed sub nu. 55. dicit quod si cum prohibitione Trebellianica concurrat approbatio testamenti quia adiungit hereditatem, tale ius detrahendi Trebellianicam censetur remissum & ibi alios allegat Ant. Gabriel. d. conclus. 1. nu. 10. tenet, quod ita possit prohibiri, & ibi alios concordantes allegat, & de ista approbatione testamenti late scribit Peregr. d. art. 3. num. 123.

5 Sub amplia ut in heredibus primi gradus nec

6 etiam testator possit dicere, quod fructus percepti computentur in sortem, & fiscus debet stare dicta detractioni, ac computationi in sortem, ut voluit late idem Rimini. Iun. d. consil. 131. num. 18. seqq.

1 Limita quando testator prohibuit alienationem bonorum inter filios vsque ad 25 annos, tunc si isto tempore unus committat delictum Trebellianica non confiscatur. Rol. cons. 31. nu. 31. seq. lib. 1. Job. Non. cons. 97. num. 6. vers. & quod cons. 107. num. 3. vbi alios allegat Farinac. d. q. 25. nu. 45. in fine. Rimini. Iun. cons. 131. num. 58. & num. 62. vbi dicit, quia censetur facta in eius fauorem, nec tali fauori potest renunciare.

2 Et quid si ultra dictum tempus, an teneat, vide Rim. Iun. d. consil. 131. num. 60. seqq.

3 Limita ut etiam si fuerit facta simplex prohibitio alienationis bonorum, & filius in minori aetate delinquat non detrahitur Trebellianica, neque confiscatur. Rim. Iun. consil. 131. num. 57. seq. Bajard. d. q. 78. sub num. 47.

Quæ limitariones maxime procedunt concurrente approbatione testamenti facta per filium adessendo hereditatem, & non reclamando Bajard. d. q. 78. num. 47 circa fin. Late. Rim. Iun. consil. 131. nu. 55. vbi alios adducit, & num. 62. in fin.

3 Limita quando fuit factum fideicommissum, & fuerunt ordinatae successio plures vocati, & non agatur de delicto facto, per primos vocatos, sed per alios yteriori gradu vocatos quia tunc si hereditatem adiuerint non coacti in confisicatione bonorum ob eorum delictum non venit Trebelli. ut post Castrum. cons. 341. n. 2. in fin. & Crau cons. 301. num. 11. tradit Eugen. consil. 77. nu. 15. seq.

4 Limita in extraneos heredes quibus potest prohiberi detractione Trebellianica Mich. Crass. in tract. de success. I. Trebelli. q. 8. n. 1. in fin. vbi testatur hoc non habere dubium, & latius in I. testamentum q. 62. sub n. 4. vbi concordantes allegat Ant. Gabriel. lib. 4. ad Trebelli. concl. 1. num. 2. vbi latissime.

5 Limita quando fuit expressa prohibitio alienandi facta, tunc censetur prohibita Trebellianica. Ruin. consil. 137. nu. n. 7. vol. 3. Paris. consil. 17. nu. 22. consil. 93. num. 47. vol. 2. post alios. Rim. Iun. d. consil. 131. nu. 51. Crass. in d. I. Trebellianica. q. 8. n. 8. vbi de communis. De pluribus modis prohibendi declarationi Trebellianica latissime ponit Peregr. d. art. 3. num. 82. cum plurib. seqq. de fideicom. ad quem lectorem remitto, quia nostrum institutum solum est demonstrare Trebellianicam prohibitam detrahi, non venire in confisicationem.

Sexta Ampliatio decima tertie Conclusionis.

SV M M A R I V M .

- 1 Bona quæ auferitur ab indignis fisco applicatur.
- 2 Indignus adeo est detestabilis ut non lucretur aliquam portionem.
- 3 Indignus excluditur quamvis colligeretur ex mente fuisse sibi remissam causam modi.

DE CONFISC. BONORVM.

111

- 4 Indignus etiam fructus perceptos restituit, nec Trebellianicam, nec Falcidiam detrahit.
- 5 Indignus quoad eius præiudicium censetur rem habere.
- 6 Indignitas magis afficit quam confiscatio.
- 7 Interficiens aliquem quando efficiatur indignus hæreditate illius.
- 8 Interficiens uxorem, aut filios testatoris indignus efficitur illius hæreditate. num 9
- 10 Parricida omnis priuatur successione sibi delata tam ex testamento, quam ab intestato. Distingue tamen prout in num. 11.
- 12 Indignus efficitur hæreditate illius cuius culpa obiit.
- 13 Quid sit probandum ad excludendum culparum.
- 14 Uxor quid probare debeat, ne cadat a relictis per virum.
- 15 In fideicommissis conditionalibus fiscus ob indignatem grauati percipit fructus vita illius durante.
- 16 Fiscus in feudalib. primogenituris & maioratis ob eorum indignitatem non excludit sequentes in gradu. & nu. 49.
- 17 Fiscus non succedit in bonis delinquentis, si bona in eius vita confiscantur.
- 18 Indignus nollens capere hæreditatem sibi delata presumitur facere in fraudem fisci.
- 19 Fiscus capit hæreditatem illius, qui tacite accommodauit fidem de restituenda hæreditate alicui incapaci. Declara prout num. 21.
- 20 Incapaces qui dicuntur.
- 22 Relictum palam, vel clam seu tacite, quando datur.
- 23 Hæres institutus a patre filius spuri, potest ipsi spurio relinquere, nisi fiscus pbareret fraude, n. 24.
- 25 In dubio non presumitur, quod hæres tacitam fidem accommodauerit.
- 26 Rogatus restituere hæreditatem incapaci tenetur respondere, etiæ si iurauerit nemini esse dicturū.
- 27 Hæres institutus accusans testamentum de falso efficitur indignus illius hæreditatis.
- 28 Etiam si erat successurus ab intestato.
- 29 Accusans testamentum de falso; non accrescit eius portio cohæredi, sed applicatur fisco.
- 30 Minor impugnans testamentum in quo erat institutus hæres restituitur in integrum.
- 31 Nisi perseverauerit contra testamentum, usque ad rem iudicatam.
- 32 Indigni dicuntur quos lex expresse declarauit indignos in ista materia.
- 33 Fiscus aufert bona ab indignis qui culpa sua, & non aliena sunt indigni.
- 34 Nisi consanguinei neglexerint, infra duos menses relictum a spurio vendicare.
- 35 Fiscus capit hæreditatem, quando quis ea priuatur ob delictum quod non respicit certam personam, secus si propter iniuriam respicientem particularē personam.
- 36 Fiscus capit bona delata ex testamento, secus si ab intestato.
- 37 Mater si excludatur à statuto, si filius de media tollatur tanquam indignus bona matri, & non fisco applicantu num 36. Idem est in alijs faminis exclusis a statuto propter masculos.
- 38 Maritus interpres uxorem non succedit fiscus.
- 39 Indignus est capax & acquirit possessionem, & dominium rei donec fiscus illud auferat.
- 40 In fiscum bona transiunt cum omnibus oneribus, & conditionibus prout erat panes indignum.
- 41 Indignus respectu unius rei, non dicitur indignus respectu alterius.
- 42 Indigni persona attenditur, an fiscus secularis, vel ecclesiasticus, & an unius ciuitatis, vel alterius bona capiat.
- 43 Fiscus ab indigne non aufert, si moriatur ante sibi delata hæreditatem.
- 44 Fiscus non capit bona, si indignus ante causam indignitatis relictum repudiauit, nisi tamen aliquas fraus presumi possit.
- 45 Indignus qui alias est incapax non transmittit bona ad fiscum, sed ad alios.
- 46 Delinquens a statuto exclusus, ad succedendum eius hæreditas non fisco, sed ad alios deuoluitur.
- 47 Occisor capit bona hæredis alicet non capiat bona occisi.
- 48 Vulnerans testatorē, vel agnatum quando excludatur ab illorum successione.
- 50 Heres declaratus indignus a testatore non succedit, sed fiscus.
- 51 Testator si non verbis, sed facto declarauit nolle habere iam hæredem fibi scriptum, quia cancellauit testamentum an fiscus, vel hæres succedat.
- 52 Hæres non vlciscens necem testatoris, an privat eis hæreditate.
- 52 Quod hæres tenetur vlcisci necem testatoris, non seruatur de consuetudine.
- 53 Robibens aliquem testari efficitur indignus illius hæreditate.
- 54 Quae requirantur isto casu ad priuationem hæreditatis, & quomodo ista requisita probetur, n. 55.
- 56 Dicens testamentum nullum ex defectu personae testatoris priuatur illius successione.
- 57 Ingratus erga defunctum fiscus aufert ab eo bona defuncti.
- 58 Compellens aliquem testari fiscus succedit.
- 59 Quod non procedit si adesset alius proximior, vel in pari gradu constituto quia fiscus excluditur.
- 60 Relinquens concubina in reliquo succedit fiscus.
- 61 Mouens alicui questionem super eius status succedit fiscus.

6 **A**mplia ut ea quæ auferuntur ab indignis fiscus ipse capiat ex text. in l. 1. de Iur. fisc. & in l. Papinianus, §. meminisse de inoffic. testam. vbi Doct. Pereg. de Iur. fisc. lib. 2. tit. 2. num 1. latè Ant. Gomez. tit. de delict. c. 2. n. 14. vbi alios allegat.

1 Subamplia ut indignus, sit adeò detestabilis,

2 vt etiam si se deferat non, lucretur aliquam portionem tex. in l. post legarum, §. omnes de indign. & in l. edito, §. eos de Iur. fisc.

2 Sub-

3 Sub amplia vt adeò indignus sit exclusus à beneficio testatoris , vt non reintegretur quamuis ex mente eiusdem testatoris colligeretur remissio causas odij, quia ex culpa sua indignus punitur. Bald. in l. id quod pauperibus, num. 34. C. de Episc. & Cleric. Mant. in tract. de coniect. vlt. volunt. lib. 12. tit. 5 num. 18.

3 Sub amplia vt indignus quod attinet ad eius damnum amittat omnia beneficia circa rem, ac si illam habuisset, vnde fructus perceptos restituit. l. hæredem, l. eum qui in princ. de Iur. fisc. l. i. C. eod. l. cum quidam, l. in tacito, s. de usur. ac omnes vti. litates, & actiones, l. Imperator. vbi Bart. de Iur. fisc. nec Trebellianicam, nec Falcidiam detrahit. l. Marcellus, l. fin. l. recurare, l. si fisco ad rebell. l. beneficio ad leg. Falcid. nec legitimam, l. Papinianus, l. meminisse de inoffic. testam. Peregr. d. lib. 2. tit. 1. num. 13. seqq.

4 Sub amplia quoad eius incommodum, & præjudicium rem ipsam habere videtur, ideo portio hæredi ablata, vt ab indigno imputatur illi ad impediendam detractionem Falcidia, & Trebellianicae in alia portione, l. hæredi de indign.

5 Sub amplia vt indignitas fortius afficiat quam confiscatio, ex sententia pro aliquo delicto, quia Aut bona damnatorum in indignis cessat Bald. in l. hæreditatis, C. de indig. sequitur Mars. Land. in tract. de fisc. q. 5. Franc. Lucan. Parmen. in eodem tract. sub tit. de bon. publ. nu. 10. & de iure antiquo filii, aliqua portio non reservatur, l. eum ratio, l. fin. de bon. damna Peregr. d. tit. 2. nu. 27.

6 Sub amplia vt interficiens aliquem indignus eius hæreditate efficiatur, & in fiscu exclusis alijs deuoletur, nec ex testamento, vel ab intestato retineat bona hæreditaria, l. Lucius, de Iur. fisc. l. fororem, C. de indic. l. cum ratio, l. si de bon. damn. Latè, Ant. Gomez, tit. de delict. c. 3. nu. 51. Peregr. lib. 2. tit. 3. num. 1. vbi subdit, quod intersector succedit, sed fiscus ab eo aufert.

Alij autem tenent, quod intersector sit incapax successionis, & sequentes succedant excluso fisco, vt consuluit Bal. consil. 27. volu. 1. consil. 161. & 164. col. 4 quem sequutus est Boer. decil. 25. vbi refert sic fuisse iudicatum Mars. consil. 93. nu. 12. Bero. consil. 32. in 6. dub. vol. 2.

Sed pro resolutione istius ampliationis vide Peregr. in d. lib. 2. tit. 3. n. 7 seqq. & plenius Anton. Gomez. tit. de delict. cap 3. num. 51. seqq.

Quid autem si defunctus impune poterat occidi puta, quia erat bannitus vel vxor adultera, an persona priuationis, & bonorum ablationis locum habeat pro resolutione, vide Barto. & Doctor. in l. si ab hostibus, l. si vir solu matr. & in l. i. C. vnde vir. Roland. de luc. dot. q. 3. & Peregr. d. l. 2. tit. 3. num. 9. 10. 11.

7 Sub amplia in eo, qui interficit vxorem, aut filios testatoris, vt fiscus ab eo vt indigno auferrat, l. his consequenter, l. famili. vbi Doct. Peregr. d. lib. 2. tit. 3. num. 12.

8 Sub amplia in eo, qui interficit fratrem Testa-

9 toris, vel Agnati in iniuriam, tamen ipsius testatoris, quia vti indignus præuatitur à fisco successione. Peregr. d. lib. 2. tit. 3. num. 13. vbi subdit esse notandum, vt sit maior offensa occidere vxorem testatoris, quam eius fratrem.

9 Sub amplia in parricidio, quia omnis parricida priuatur deinde successione per fiscum, tam ex testamento, quam ab intestato delata, & ei aufertur. Afflit in cap. 1. nume. 7. seqq. tit. de eo, qui interficerat domini sui. Bal. in cap. 1. l. denique tit. que fuit prima causa, Peregr. d. lib. 2. tit. 3. n. 14. in fin. Fran. Lue de fisc. par. 2. num. 12.

Sed pro vera declaratione istius subampliatio- nis tandem post longam disputationem Petr. Cabal in tract. crim. casu 10. ponit tres conclusiones. Prima est quando interficiens erat solus successurus, & ipse proximior interficito, & tunc fiscus excludat omnes. Secunda quando erat successurus in aliqua parte tantum, & erant alij in gradu æquali, & tunc fiscus portionem delinquentis tantum auferat. Tertia quando in nihilo occidens non erat successurus occiso, quia erat in gradu remotiori, & tunc in omnibus fiscus excludatur.

10 Sub amplia si non ferro, vel veneno occide rit, sed per culpam, & per negligentiam ipsius ille decesserit, vt si alimenta, & ad viendum necessaria, aut medicos non adhibuerit, vel imperitos adhibuerit, l. indignum, C. de Indig. l. ne care de lib. agnos. l. si sanguinem, in princ. de verb. oblig. l. quod si nollit, l. si mancipium de edil. edit. glos. in d. l. si vir, quæ est communiter approbata, & testatur Peregr. in d. lib. 2. tit. 3. num. 15. seqq. Latè Roland. in tract. de Luc. dot. qu. 64. Franc. Lucan. d. par. 2. num. 24.

13 Quid autem sit probandum, & articulandum ex parte illius qui culpam, aut negligentiam deducit latè, Roland in d. q. 64.

14 Quid autem sit deducendum ad excusandum vxorem ne cadat à reliquo per virum sub praetextu, quod viro infirmo non satis prouiderit vide Narr. in consil. 462. per tot. vol. 4.

11 Sub amplia, vt in fide commissis conditionibus interim fiscus ob indignitatem grauati vita illius durante fructus percipiat, quia ex persona indigni fiscus excludit substitutum, l. si sequens ad Silan. Peregr. d. lib. 2. tit. 3. num. 17.

16 Secus erit in feudalibus primogenituri, & maioribus, quia fiscus horum est incapax, prout quilibet extraneus hæres, & sequens in gradu admittitur, vt in feudalibus consuluit Hieron. Scaph. consil. 138. per tot. Peregr. d. lib. 2. tit. 3. sub n. 13 vers. sed in feudalibus.

17 Ac etiam idem erit quando ob delictum bona delinquentis in vita illius confiscantur, quia admittuntur in similibus sequentes in gradu. Peregr. sub d. nu. 17. in fin.

12 Sub amplia, vt dignus nollens capere hæredi. 18 statem delatam post quam factus est indignus fiscus ex illius persona capit alijs exclusis, quia præsumitur facere in fraudem fisci. Bar. in l. 1 col. 7. vers.

DE CONFISC. BONORVM.

13

vers. item quero vbi Rip. nu. 155. testatur de cōm.
ſi. de vulga. Boss. in tit. de indig. numer. 18. Peregr.
dict. titul. 3. num. 27. vbi de veriori, & subdit, quod
indubitate procedit postquam indignus rem
habuisset.

Contrariam opinionem tenent Doctor. add. per
Socin. Iun. conf. 3. num. 15. seqq. volum. 3. Baiard. q.
79. num. 13.

Limita tamen istam sub ampliationem in casu
per glos. in verbo præsumi, l. 1. C. de secua. nupt.
quam sequuntur communiter Doct. vt testatur Pe.
reg. d. tit. 3. num. 27. in fin.

13 Subamplia quando hæres accommodauit ta-
19 citè fidem defuncto de restituenda hæreditate ali-
cui incapaci puta fisco spurio, & similibus, quia fi-
scus eam auferit, tanquam ab indigno, l. cum qui de
his, quib. vt Indig. consuluit Bolog. confil. 24. Jul.
Clar. q. 79. num. 7. Pereg. lib. 3. tit. 1. num. 5. Franc.
Lucan. de fisc. par 2. nu. 16.

20 Qui dicantur incapaces latissimè Pereg. de Iur.
fisc. lib. 3. tit. 1. cum pluribus seqq. titulis.

1 Limita, & intellige tribus concurrentibus.
21 Primo quod testator clam rel querit. Secundo quod
hæres tacitam fidem accommodauerit. Tertio quod
accommodauerit ad fauorem incapacis Alex.
conf. 102. n. 7. lib. 6. Anchā q. 31. in 1. par. Baiard.
in d. q. 79. num. 1. vbi alios allegat.

Et si clam fidem accommodauerit, quod applice-
tur fisco ultra Iul. Clar. in d. qu. 69. nu. 7. decil. Aue-
nionen. 21. num. 14. in fin.

Secus si palam, & publicè Gomez. d. c. 2. nu. 14.
vbi de communī Baiard. d. q. 79. nu. 7.

Nisi hæres deuenerit ad rei traditionem, quia
tunc fiscus ab eo auferit Baiard. d. quest. 79. num. 8.

22 Quando autem dicatur relictum palam, vel clā,
seu tacitè latissimè, Peregr. de Iur. fisc. lib. 3. tit. 19.
per tot. Baiard. in d. q. 79. num. 1.

23 2 Limita istam decimam tertiam sub ampliationem,
vt hæres institutus a patre, filius spurij possit
per suum testamentum ipsi spurio relinquere Iul.
Clar. d. q. 79. nu. 7. vers. Scias tamen, & in I. testa-
mentum, q. 31. vers. sed pone.

Nisi tamen fiscus probaret fraudem, quia ipse
24 auferret dictam hæreditatem, vt post Soc. in conf.
84. lib. 4. Jul. Clar. d. qu. 79. num. 7. in fin.

3 Limita quod in dubio non est præsumendum,
25 quod hæres tacitam fidem accommodauerit, vide
Doct. Add. per Baiard. in d. q. 79. num. 4.

4 Limita, & intellige, quod hæres rogatus resti-
26 tuere hæreditatem incapaci teneatur respondere
si fuerit interrogatus etiam si jurauerit nemini esse
dicturum, vide Doctor. add. per Baiard. in d. q. 79.
numer. 5.

5 Limita, & intellige, quod si hæres paciscatur
præstare legatum incapaci si clam faciat fiscus ex-
cludatur, quia obligatio habetur pro nō facta Bal.
conf. 161. vers. præterea quotis, lib. 5. Baiard. d. quest.
79. num. 9.

14 Subamplia in eo, qui accusauit testamentum
27 de falso in quo erat institutus hæres, vt efficiatur
indignus, & applicetur fisco, l. post legatum, I. tu-

torem de his, quibus vti indig. l. Polla, C. eod. Sforz
Odd. conf. 71. num. 1.

1 Sub amplia etiam si dictus hæres esset succe-
28 surus ab intestato, l. cum secundis, ff. eod. Odd. d.
conf. 71. num. 1. in fin.

2 Subamplia etiam si haberet coheredem nom-
29 acreceret coheredi, sed fisco Odd. d. conf. 71. nu.
2. seqq. vbi concordantes allegat.

Limita istam decimam quartam sub ampliatione
30 nem si minor fuerit, qui impugnauit testamen-
tum, quia restituitur in integrum. d. l. post legatum
I. etati sforz Odd. d. conf. 71. num. 5. vbi de comm.

Que limitatio est vera etiam si minor haberet re-
31 gressum contra eum, qui nomine minoris dedit
querelam contra testamentum. Odd. d. conf. 71. nu.
6. vbi dicit, quod ita tetier omnes, vbi subdit, quod
aliqui tenent, quod non condantur, nisi in substi-
tutione contra fiscum bene verum est, quod si minor
perseuerauerit contra testamentum usque ad rem
iudicatam non restitueretur. Odd. d. conf. 71. num.
9. vers. quero.

1 Limita & intellige istam septimam ampliationem,
32 vt in proposito indigni dicantur quos lex ex-
presse declarauit indignos & ab eis fiscus auferat,
secus ab aliis, nisi lex expresse dixerit Ruin. conf.
123. nu. 6. vol 4. Curt. Iun. conf. 182. num 7. quia in
penalibus strictè proceditur, & pena ademptionis
bonorum non datur vbi lex non dicit. Auth. de
non eligen. secund. nupt. I. cum igitur Pereg. d. lib.
2. tit. 2. & 3. & ibi ponit exempla.

2 Limita & intellige, vt fiscus auferat ab his, qui
33 sunt indigni culpa sua, & non culpa aliena, quia
licet isti sint indigni, & capere nequeant tamen fi-
scus ab eis non auferat, sed bona deuoluuntur, vel
ad substitutum, vel ad coniunctum, vel remanent
penes eum a quo fuerunt relicta, vt declarat Bart.
in l. auferatur in princ. de Iur. fisc. Soc. Iun. conf. 111.
nu. 12. vol. 3. Pereg. d. lib. 2. tit. 2. nu. 4. exempla po-
nuntur in spurij adulterini Incestuosis, & simili-
bus latè Anton. Gomez. tit. de delict. cap. 2. nu. 14.
vers. sed his non obstantibus vbi de comm. & ponit
exemplum in criminis lege Maiest. dec. f. Auenio-
nen. 21. num. 12. vbi etiam de comm. Hieron. Ga-
br. conf. 104. num. 5. vol. 1. Mazol. conf. 31. num. 22.
Baiard. d. q. 79. num. 10.

Nisi tamen cōsanguinei neglexerint infra duos
34 menses relictum a spurio vendicare, aut petere,
vel si pacto, vel renuntiatione excludantur Cou.
in 4. decrect. par. 2 c. 8. nu. 3. Baiard. q. 79. num. 12.

3 Limita, & intellige quando quis priuatur hæ-
reditate ob aliquod delictum non respiciat cer-
tam personam, vel iniuriā particularis personæ,
& tunc succedat fiscus, secus si priuaretur propter
iniuriā respicientem particularē personam,
quia tunc bona non applicantur fisco, sed illi cer-
te personæ, vt declarat Decian. respons. 85. num. 2.
vol. 3. & loquitur in eo, qui priuari debet hæredita-
te, quia accusauit matrem de adulterio, vel dixit
filiam esse spuriā, & exempla alia habemus
in leg. 3. I. amittere de indig. in leg. penultim.
C. de legat. in Authen. hoc amplius, C. de fi-

deicommiss.Bero.conf.32.num.24.vol.2.Pereg.
lib.2.tit.2.num.5.

4 Limita, & intellige quando quis haberet bona
36 ex testamento, & postea priuaretur, tanquam in-
dignus, vt dicta bona applicentur fisco, secus si ab
intestato, quia fiscus non succederet, vt post Salic.
tenet Deccan. d. respons. 85. numer. 3. vbi reddit
rationem.

5 Limita quando mater excluditur à successione
37 per statutum, quæ de iure communi, sibi debe-
tur, quia sive medio filius tollatur, tanquam indi-
gnus admittitur mater excluso fisco, vt declarat,
idem Deccan. respons. 85. num. 4. seqq. vol. 3. vbi
concordantes allegat.

6 Limita idem esse in alijs foeminiis exclusis à sta-
tuto per masculos vt post Bal. ita etiam declarat
Deccan. d. respons. 85. num. 7. vbi plus dicit quod
limitatio procedet etiam in causa testati Pereg. d.
tit.2.lib.2.num.30.

7 Limita quando maritus interfecit vxorem, quia
38 fiscus non succedit, licet efficiatur indignus mari-
tus per dictum homicidium Deccan. d. respons.
85. numer. 7.

8 Limita & intellige quod indignus est capax &
39 acquirit sibi possessionem & dominium rei donec
fiscus illud auferat. l. 1. C. de Indig. l. his consequen-
ter. l. 1. famili. eius. & ideo tertius non potest exci-
pere de indignitate, quia soli fisco competit exceptio. Corn. cons. 209. num. 15. vol. 2. Ideoque her-
res in quo auferunt hereditas non desinit habere
titulum, & nomen heredis quod ad plura prodest.
Tex. in l. ex facto. l. Iulianus de vulgat. Pereg. d.
tit.2.lib.2. num. 8.

9 Limita, & intellige vt in fiscum res transfeat
40 cum omnibus oneribus, & conditionibus prout
erat penes indignum, l. quod dicitur de Iur. fisc. l.
cum fisco ad Silan Authent. hoc amplius, C. de fi-
deicom. Pereg. d. lib. 2. tit. 2. nu. 18. vbi ponit duas
declarations ad istam limitationem.

10 Limita, & intellige vt indignus respectu v-
41 nius rei fiscus non excludat ipsum quoad aliam
rem. l. heredem, l. Papin. de indig. Ideo prohibitus
vni succedere fiscus non succedit in his, quæ de-
bentur ab illius herede, l. qui Titi de Indig. Pereg.
d. tit.2.lib.2.num. 19. vbi subdit, hoc fallit in inter-
fectore, qui nec ab herede occisi eius bona cape-
re possit.

11 Limita & intellige, vt indigni persona atten-
42 datur, an fiscus secularis, vele ecclesiasticus & an
vnius Ciuitatis, vel alterius capiat, Couar. de spon-
san. cap. 8. par. 2. l. 5. num. 10. Pereg. d. tit.2. nu. 20.
Cassan. super consuet. Burg. rubr. 8. l. 5. n. 4. Anch.
in cap. ea quæ numer. 26. de reg. iur. in 6. Baidard. q.
79. nu. 15. sed Valsq. in tract. de success. creat. par. 1.
lib. 3. l. 26. limit. 31. nu. 61. videtur tenere contrari-
um, & maxime quando Clericus instituit spuriu-
sum laicum, vbi tamen nihil firmat, & dicit esse
cogitandum.

12 Limita & intellige vt fiscus ab indigno ause-
43 rat quando lucrum fuit delatum, secus si non de-
latum, vt quia mortuus sit antequam sibi acquire-

re potuisset tex. in l. fi. vlt. respons. & ibi Bar: de In-
dig. Corb. conf. 141. nu. 4. vol. 4. Pereg. d. tit. 2. num.
22. 23. & 28.

13 Limita quando ante causam indignitatis
44 commissam indignus repudiauit rem quia fiscus
excluditur. Castr. in l. Papinianus, l. meminisse
de in offic. testam. Pereg. d. li. 2. tit. 2. nu. 25. vbi sub-
dit nisi tamen aliqua fraus presumi posset, vt per
Boss. in tit. de his quibus vti Indig. sub. nu. 18.

14 Limita in indigno qui sit etiam incapax, quia
45 attenta causa incapacitatis fiscus excluditur, &
alijs locus aperitur Rip. in l. 1. sub nu. 155. de vulg.
Soc. Iun. conf. 3. nu. 1424 vol. 1. Pereg. d. lib. 2. tit.
2. nu. 26. vbi reddit rationem.

15 Limita quando occisor ex statuto exclusus
46 fuisset ad succedendum occiso, quia habetur ac si
non fuisset in medio, & ideo hereditas excluso fi-
sco deuoluitur ad partes, vel sequentes in gradu
Bald. in l. si quis incesti, C. de incert. nupt. Corb.
conf. 222. vol. 4. late Anguisco. conf. 76. lib. 6.
Pereg. lib. tit. 3. n. 3. vbi infert ad vnam quæstionē.

16 Limita quod interfecto non succedit her-
47 di occisi in bonis illius, sed in proprijs bonis her-
redis excluso fisco, & fiscus capiat bona occisi, &
occisor capiat bona heredis, Pereg. d. lib. 2. tit. 3. n. 4.

17 Limita & intellige in eo, qui vulnerauit tan-
48 tum testatorem, vel agnatum quia ex vulneribus
resultet inimicitia, ex qua legata videtur renoca-
ta, non autem institutio vniuersalis. Item poterit
illum exhæredare, si autem non successerit exhæ-
reditatio fiscus excluditur, vt per Pereg. in d. libr.
2. tit. 3. num. 14.

18 Limita in fædalib. in primogenituri, &
maioratibus ideo fiscus ea non auferat ab indigno
cum sit illorum incapax, & sequens in gradu ad-
mittitur vt in fædalibus consuluit. Hierony. Seur-
ph. consl. 338. per tot. & fuit decisum per Carolum
V. contra Laurentium Medicem, qui interfecerat
Alexandrum Florentiæ Ducem, qui Laurentius
acet esset proximior, tamen successio fuit delata.
Cosmo sequenti in gradu, vt recenset Decian. re-
spons. 19. num. 143. volum. 3. & post eum Pereg.
d. lib. 2. tit. 3. in fi. vbi subdit.

19 Subamplia principaliter in eo, quem testator
50 in testamento sibi herede instituto, declarauit ha-
redem esse indignum sua hereditate, quia fiscus ab
eo vti ab indigno auferat portionem in qua fuerat
institutus, Imol. in cap. cum esses, num. 30. extr. de
testam. Iul. Clar. l. testamentum, q. 93. Pereg. li. 2.
tit. 4. nu. 1. vbi subdit post Bald. procedere etiam si
testator causas indignitatis non expresserit.

Quæ ampliatio procedit etiam si testator forma-
liter non appellauerit heredem indignum sed vñus
fuerit alijs verbis significantibus cum mali meri-
tum, vt post Bart. Bald. & Castr. trad. Pereg. d.
tit. 4. lib. 2. nu. 2.

20 Subamplia quando non verbis sed facto testa-
51 tor voluntatē suā declarauit, nolle habere iā ha-
redem sibi scriptum, quia incidit vel cancellauit ip-
sum testamētum, & an isto casu quando fiscus ause-
rat, vel alij succedant, vide Iul. Clar. d. l. testa-
men-

mentum, q. 93. num. 2. Pereg. in d. tit. 4. lib. 2. nu. 5. cum pluribus sequentibus, vbi ponit suas ampliations, & declarationes.

16 Subamplia quando heres defuncti non vleis-
citur eius necem, quia fiscus auferat ab eo heredi-
tatem una cum fructib. l. heredem de indig. l. 1. l. si
ideo l. sororem, C. eod. l. cum fisco ad Silan. Iul.
Clar. q. 79. nu. 8. Pereg. d. lib. 2. tit. 5. num. 1. Gomez.
cap. 3. num. 53. Plac. epist. delict. cap. 39. num. 23.
Baiard. in d. q. 79. num. 17.

Sed quia ista pena de consuetudine non serua-
tur, sed pro roribus recessit ab aula Poller. in prae-
cri. m. canonici. fol. 45. n. 32. seqq. & quod immo quo-
tidie heredes pacem faciunt cum occisoribus, &
esset lex nutritina peccati si impediretur pax, & in-
iuriarum remissio, vt testatur Iul. Cl. in d. q. 79. sub
nu. 8. Pereg. d. lib. 2. tit. 5. in fin vbi dicit, quod ita
seruatur, & Baiard. in d. q. 79. etiam in fin. dicat, quod
nunquam vidit hunc casum in facto, & quod etiam
de consuetudine non seruatur. Ideo vltius super
ea non insisto, sed curiosum Letorem remitto ad
d. Pereg. in d. tit. 4. per tot.

17 Subamplia quando quis prohibuit aliquem
testari, quia indignus efficitur illius successione,
& fiscus auferat ab eo vti ab indigno, l. 1. & per tot.
ff. & C. si quis aliquem testam. pro lib. plene tracta-
uit Bart. in l. virum ad Trebellian. Pereg. d. lib. 2.
tit. 6. numer. 1. ac etiam punitur alijs pennis latissi-
me positis, per Menoch. cas. 394. per totum lib.
2. de arbitr.

54 Aliqui autem tenent, vt duo copulatiue requi-
rantur ad incurendas. dd. penas. Primum quod
testator vellet condere testamentum. Secundum
quod testator fuerit impeditus, vt tradit Ias. in cōf.
31. nu. 5. in princ. vol. 1. & ibi concordantes alle-
gat, & in specie dicit esse doct. Bart. in d. l. virum.

Alij autem addunt tertium, quod prohibitio in-
teruenient eo tempore quo ille testari volebat. Soc.
Sen. cons. 105. vol. 3. quem sequitur, Soc. Iun. conf.
148. vo. 2. Paris. conf. 167. nu. 30. seqq. vol. 3.

55 Alij autem addunt quartum requisitum, quod
probetur vt voluntas testatoris eo tempore suis-
set deducibilis ad actum, vt remoto impedimen-
to potuisset legitime testari, vt collige post Corn.
per Socin Iun. in d. cons. 148. num. 13. & per Paris.
in d. cons. 107. nu. 34.

Alij autem ponunt quintum requisitum, vt a-
gens contra prohibentem probet de suo interesse,
vel quod testator erat sibi relicturus, vel erat suc-
cessurus alias obstat illa exceptio, tua non inter-
est, quæ est peremptoria, & exclusiva, vt col-
ligatur per Paris. in d. cons. 167. n. 36. & per Boss. in tit.
quem testare prohibuit, & late per Pereg. in libr. 2.
tit. 6. num. 21.

Quomodo autem prædicta probentur latissime
ponit idem Pereg. in d. tit. 6. vbi ponit materialia
istius subampliationis, ad quem lectorum remitto.

18 Subamplia in eo qui dixit testamentum, nul-
lum ex defectu personæ testantis, quia ex eo cape-
re non potest, & fiscus auferat ab illo tanquam in-
digno, l. cum tabulis, ff. de indigo. de qua subamplia-

tione, vide latissime Peregr. in dict. lib. 2. titul. 7.
per totum.

20 Subamplia in eo, qui ingratum erga defun-
ctum se ostendit, vt fiscus ab eo vti indigo bene-
ficium auferat, l. 1. ff. de Indig. late Peregr. d. lib. 2. tit.
8. per totum.

21 Subamplia, & è contra si quis compellat ali-
quem testari, vt hereditas ita per metum relicta fu-
so applicetur, l. fi. l. si quis alij. test. proh. & est
communis opinio attestata per Boss. in tit. de his
qui prohib. alij. testament. num. 4. Iul. Clar. q. 79. n.
9. in princ. & q. 83. nu. 5. in fin. Franc. Lucan. de fisc.
part. 2. num. 21.

22 Limita & intellige istam subampliationem pro-
cedere, quando ille talis institutus erat defuncto
proximiore in gradu, & sic successurus ab intestato,
secus si ad esset alius proximi or, veletiam in
pari gradu cum instituto, qui tunc non ad fiscum,
sed ad proximiorem, vel æqualem in gradu deuolu-
itur, & ita tenent omnes Doct. vt attestatur post
Cassan. Iul. Clar. in d. q. 79. num. 9. vers. hoc ramen
intellige. Franc. Luc. d. nu. 21.

23 Subamplia in eo, qui reliquit concubinæ in
casu, in quo complexus, est punibilis, vel illicitus,
quia hoc casu fiscus auferat ab ea, vt latè ponit Pe-
regr. d. lib. 2. tit. 9. num. 2. vbi ponit suas ampliations,
& limitationes.

24 Sub amplia quando quis mouit alicui quæ-
stionem super eius statu, vt reddatur indignus, &
fiscus ab eo auferat reliqua ante motam contro-
uersiam, l. si inimicitie, & l. cum tabulis de Indig.
late Peregr. d. lib. 2. tit. 10. vbi ponit suas ampliations,
& limitationes.

Septima ampliatio, decima tertia Conclusionis.

SVMMARIVM.

1. Thesaurus inuentus malis artibus fisco applicatur.
2. Thesaurus casu fortuito in aliquo inuentus cui applicetur.
3. Thesaurus inuentus in loco religioso, cui applicetur

7 A Mplia principaliter in thesauro inuento
malis artibus, seu arte magica etiam in
proprio fundo, quia fisco applicatur, l. 1. C. de
thesau. leg. 1. C. de malef. & math. Franc. Lucan. d.
par. 2. num. 27.

2 Subamplia in thesauro fortuito casu in alieno
loco, vel priuato vel publico, vel Cesaris Ciuitatis,
vel fisci inuento pro dimidia ad inuentorē,
& pro alia dimidia ad fiscum Ciuitatem, Cesarem,
vel loci Dominum pertinet, l. 1. C. de Thesaur. S.
thesauros Instit. de rer. divisi.

2 Subamplia in thesauro inuento in loco sacro
religioso, in monumentis, & locis publicis pro
dimidia est inuentoris, & pro alia dimidia fisci. l.
tertia, l. si in locis de Iur. fisc. cuius dispositio re-
vocatur in dubium per distinctionem, an data
opera ex industria, vel casualiter pro cuius resolu-
tione, & pro alijs, quæ circa thesauri inuentio-

nem dici possent, vide eundem Peregr. in d. lib. 4. tit. 7. per tot.

Oetava amplatio, decimæ tertie Conclusionis.

S V M M A R I V M .

- 1 Officialis non potest aliquid emere si quid vendatur ex officio quod gerit.
- 2 Item procedit si officium sit cum iurisdictione sive non.
- 3 Item si essent plures officiales.
- 4 Item nec potest emere per interpositam personam.
- 5 Itē nec eius domestici, vel familiares emere possint.
- 6 Limita quando à Principe ei concedetur.
- 7 Limita quando venderentur bona paterna, & auta, quia illa emere poterit.
- 8 Limita quando emeret bona fide.

Amplia in officiali, qui ex officio, quod gerit non potest aliquid emere, si quid vendatur alias pena quadrupli fisco applicanda punitur. Tex. in l. non licet, si de contra emptio. Bar. in l. auferatur, & quod à Præside de Iur. fisc. 1. Subamplia, sive officium sit cum iurisdictione, 2. sive non Peregr. lib. 4. tit. 7. num. 6. 2. Subamplia essent etiam si plures officiales. Salic. in l. quisquis C. si cert. pet. Peregr. d. lib. 4. tit. 7. num. 6. in fin. 3. Subamplia, vt nec per interpositam personam emere possit. Tex. in d. l. non licet. Peregr. d. tit. 7. n. 7. 4. Subamplia, vt nec etiam eius domestici, & familiares emere possint, l. principalibus sicer. pet. Peregr. d. tit. 7. sub nu. 7. versic. amplia vt. 1. Limita quando à Principe sicut ei concessum d. 6. l. non licet, & l. l. C. de contract. Iud. Peregr. sub d. nu. 7. in fin. 2. Limita quando fiscus venderet bona paterna, & auta dictus officialis, quia illa emere poterit. l. qui officij de contrah. n. empt. l. milites prohibentur de re inclita cum plurimum intersit bona paterna, & auta in familia conseruari, Peregr. d. lib. 4. tit. 7. num. 8. 3. Limita quando bona fide emeret. Tex. in l. cū ipse, C. de contrahen. empt. sed de veritate istius limitationis, vide Peregr. d. lib. 4. tit. 7. nu. 8. in fin.

Nona Amplatio, decimæ tertie Conclusionis.

S V M M A R I V M .

- 1 Officialis ad tempus extra patriam suam cum iurisdictione non potest in ea Provincia cui præst contrahere per emptionem donationem, nec negociare, nec fenebrem pecuniam dare, aut accipere a subdito nec fabricare, nec prædia conducere.
- 2 **A**mplia, vt officialis ad tempus extra patriam suam cum iurisdictione non possit in ea Provincia cui præst contrahere per emptionem, donationem rerum immobilium, aut mobilium, nec

negociare, nec fenebrem pecuniam dare, aut accipere a subdito, nec fabricare, nec nauem construere, nec prædia conducere, & si contrafactum fuerit contractus non valer, & ab eo fiscus res, ac earum estimationem auferat, vt latè ponit Peregr. d. libro quarto, titul. 7. numero duodecimo, & ad hāc ampliationem, ponit octo subampliations, & septem limitationes quas apud eum videre poteris.

Decima Amplatio, decimæ tertie Conclusionis.

S V M M A R I V M .

- 1 Procurator vel Aduocatus, non potest pacisci de quotalitis cum suo Cliente, & punitur pena falsi, & an deductum transeat in fiscum de Iure communi.
- 2 Vigore statuti fiscus capit deducta in pactum.
- 3 Sed requiritur, quod deductum in pacto perueniret ad manus procuratoris, vel aduocati, vt sit locus dicto statuto.
- 4 Fiscus nec etiam pacisci potest de Cottalitis.
- 5 Fiscus nec etiam potest esse procurator pro alio.
- 6 Quod male seruatur in curia per substitutos fiscales.

Amplia in procuratore, & Aduocato paciscen-
tib. cum Clientulo suo de quotalitis, quia ultra alias penas priuationis, & pena falsi, vt per Docto. in l. sumptus de pact. lo de Amic. consil. 148. numero septimo, Mazol. consil 13. num. 41. Peregr. d. tit. 7. numero 16. Nauar. Manual. cap. 25. nume. 30. Farinac. quæst. 105. per tot. tomo primo, parte secunda etiam res deducta in pactum, transeant in fiscum, vt videtur sentire post alios quos allegat Peregr. d. numero 16. titul. 7. libro quarto.

Contrarium sententiam quod de Iure communi deducta, in pactum non veniant in fiscum tenet Farinac. in consil. 70. numero vigesimo septimo, vbi dicit hoc in iure cautum non reperitur, vt fiscus auferat deducta in pactum.

1. Subamplia itam decimam quintam ampliationem vigore statuti urbis libro primo, capit. 118. vt deducta in pactum inualidat fiscus.

Sed requiritur, vt perueniret aduocati, vel procuratoris ponderando verba prouenerit, & auferatur, posita in d. statuto. Farinac. ita respondit. in d. consil. 70. sub num. 27.

2. Subamplia, vt nec etiam fiscus cum aliquo de quotalitis, vel patre pacisci potest. l. z. C. de fisc. nec enim subire potest procriptionem pro alio. fin. C. eod. Peregr. d. lib. 4. tit. 7. num. 17.

Quod male seruatur hic in curia per istos substitutos fiscales, quia nonnulli eorum faciunt se constituere procuratores cum salario destinato, quod est maximus damni, & præjudicij pauperum carcera orum, & animaduertere debent ad hoc procuratores fiscales pro tempore existentes.

DE CONFISC. BONORVM.

17

Vndeclima Ampliatio, decimæ tertie Conclusionis.

S V M M A R I V M .

- 1 Fabricans nummos vel monetam falsam, illa applicatur fisco.
- 2 Fabricans monetā falsā, an eius bona publicatur.
- 3 Socij & auxiliatores, in isto crimine puniuntur eadem pœna.
- 4 Domus in qua fuit moneta falsa, cussa applicatur fisco.
- 5 Domus vel fundus applicatur fisco, etiam si sit alienus, & dominus fundi ignarus fuerit, cum declaratione tamen num. 6.
- 7 Nec est distinguendum an moneta cussa sit aurea, argenta, vel ærea.
- 8 Expendens monetam falsam licet eam non fabricaverit, punitur eadem pœna.

- 11 **A**mplia in fabricante nummos, vel monetam falsam, vt illa applicetur fisco. l. penult. C. de fals. monet. vbi Salic. reddit rationem. Franc. Lucan. de fisc. 2. par. num 2.
- 1 Subamplia, vt omnia eius bona publicentur
- 2 cum dicatur committere crimen læsa Maiestatis, Salic. in d. l. penult. Ant. Gomez. ad l. 83. Taur. num. 3. vers. hodie tamen vbi testatur; ita quotidie praedicari Cassan. d. rub. 2. l. 1. num 21. mihi fol. 350. Handed. conf 91. numer. 3. vol. 2. Farinac. quæst. 115. Insp. prima, num. 14. vbi alios allegat, & sub num. 15. dicit, quid sit vigore statuti Vrbis, liber 2. cap. 44.
- 2 Subamplia, vt eadem pœna puniantur socij, qui scienter præstiterunt fauorem, auxilium, vel consilium dictis principibus delinquentibus. Ant. Gomez ad d. l. 83. Taur. num 3 latissime Farinac. d. q. 115. num 31. seq. & declara, vt per eum.
- 3 Subamplia, vt domus in qua falsa moneta cussa fuit, fisco applicetur, d. l. penult. C. de fals. monet. Cassan. d. rub. 2. l. 1. nu. 21. Anton. Gomez. ad d. l. 83. Taur. num. 3. latè Farinac. d. quæst. 115. nu. 16. vbi alios allegat.
- 4 Subamplia, vt domus, vel fundus, in quo talis moneta falsa fabricata fuit, publicetur etiam si sit alienus, & Dominus fundi fuerit ignarus. Anton. Gomez ad d. l. 84. Taur. numer. 3. in fin. cum declaratione tamen de qua ibi per eum, & per Farinac. d. q. 115. num. 16. seq.
- 5 Subamplia, vt non sit distinguendum, an moneta cussa sit aurea, argenta, vel ærea. Doct. add. per Handed. d. conf 92. num. 4. vol. 2.
- 6 Subamplia, vt eadem pœna puniatur expensis dictam falsam monetam, licet illam non fabricauerit, l. lege Cornelii, vers. eadem lege de falsis, vbi Bart. & communiter Doct. vt de communij testatur Anton. Gomez. ad d. l. 83. Taur. num. 5. de qua materia falsa moneta, latius dicam in conclus. Monetam falsam, cudens vel tendens qua pœna puniatur.

Duodecima Ampliatio, decimæ tertie Conclusionis.

S V M M A R I V M .

- 1 Stupri pœna in nobili vel honesta persona, est publicatio dimidie partis bonorum.
- 2 Quæ pœna partis bonorum imponitur etiam interueniente consensu puellæ stuprata contra n. 3.

- 12 **A**mplia in committente stuprum, quia punitur si stuprator sit nobilis, vel honestus in publicatione dimidie partis bonorum. Cassan. d. l. sub n. 21. vers. sextus casus Iul. Clar. l. stuprū, in fin. Gram. vot. 4. nu. 23. vot. 17. num. 1. Rol. cons. 74. num. 10 vol. 1. Anton. Gomez. ad leg. 80. Taur. n. 5. Todoc. in pract. erim. cap. 92. n. 4. Decis. Auenionen. 72. num. 1. Thes. decis 3. nu. 1. vers. postea vero Franc. Lucan. d. par. 2. nu. 44. Farinac. de delict. Corn. q. 147. n. 6. vbi concordantes allegat.

- 1 Subamplia, vt ista pœna pars bonorum impunitatur etiam si interueniat consensu puellæ stuprata. Gram. vot. 4. num. 23. vers. nam sicut, latè Ant. Gomez. ad leg. 80. Taur. num. 10 vers. sed his non obstantibus, vbi tamen subdit, quod si constaret de expresso mulieris consensu absq; violètia dolo, vel persuasione stuprator non punitur dicta pœna.
- 2 Subamplia, vt tutor stuprans pupillam puniatur in confiscationem bonorum, l. vñica. C. si quis cauſ. sui tut. Cassan. d. l. 1. sub num 34. vers. 43 casus Franc. Lucan. d. par. 2. nu. 32. Baiard. in l. stuprum, num. 18 Griland depen. omnis far. c. 9 num. 7.

Sed requiritur honestas in muliere stuprata, vt intret pœna latè Farinac. tit. de delict. Corn. q. 147. nu. 82. seqq. Mascard. de probat. conclus. 1248. nu. 21. vol. 3. vbi etiam latè. & Baiard. in l. stuprum num. 27. Bertazol. conf. 50. per totum.

Decimæ tertie Ampliatio, decimæ tertie Conclusionis:

S V M M A R I V M .

- 1 Crimen legi Iulie de vi publica punitur in confiscatione bonorum.
- 2 Quæ pœna locum habet etiam in fœminis.
- 3 Pœna vis priuata est confiscationis tertie partis bonorum.

- 13 **A**mplia in committente crimen leg. Iul. de vi pub. vt puniatur in cōfiscatione bonorum, l. qui dolo. l. fin. de vi quib. Ant. Gomez. tit. de delict. c. 4. num. 1. Gram. conf 43. nu. 1. vot. 19 nu. 20. Nat. conf. 240. num. 10. vol. 2. Handed. conf. 105. num. 5. Franc. Luc. de fisc. par 2. num. 13.

- 1 Subamplia, vt pœna præfata habeat etiam locum in fœminis committentibus d. crim. pub. Plot. conf. 95. num. 5,
- 2 Subamplia, principaliter in vi priuata ex qua de iure imponitur pœna confisca tionis tertie partis bonorum, & fisco applicatur, l. 1. in princ. de vi priuata. Ant. Gomez. d. c. 4. nu. 1. Hond. d. conf. 105. num. 5. vbi concordantes allegat.

Decimaquarta Ampliatio, decimæ tertiae Conclusionis.

S V M M A R I V M :

1 Crimen legis Iuliæ repetundarum punitur in panam quadrupli, & fisco applicatur, declarata prout in num. 4.

2 In causa criminali Iudex pecuniam accipiens punitur in panam publicationis omnium bonorum. Declarata prout in num. 3.

3 **4** **A** Mplia in criminis legis Iuliæ repetundarum, vt delinquens puniatur in quadruplo, & fisco applicetur, glos. in l. 1. ad leg. Iul. repetunda. Cassan. d. I. 1. rub. 2. vers. nouus casus Frac. Lucan. de fisc. par. 2. num. 4.

1 Declarata, & intellige, vt de iure novo Auth. si Iudex acceperit pecuniam si causa fuerit pecunaria triplum pro dato duplum autem applicatur fisco, si vero fuerit criminalis omnia bona publicantur, vt habetur in Auth. vt litig. in exord. lit. vir. I. si quis autem & Auth. novo Iure. C. de poen. Iud. Amod. Iustin. vir practicus, & concius meus in suo tract. de Sindact. nu. 165. vers. de Iure antiquo in fin. vbi testatur, quod ita hodie in practica seruatur sequitur Decian. in prac. crim. lib. 8. tom. 2. tit. de poen. crim. repetun. cap. 39. nu. 15.

3 Intellige tamen istam limitationem, vt procedat quando pecuniam corruptus Iudex cōdemnat Innocentem, vel absolvit nocentem, vt tunc intert confisatio bonorum secus in alijs casibus, quia bona non publicantur, vt post Bald. tenet Gram. cons. 35. nu. 53. & Decian d. c. 39. num. 19. & Boer. decil. 153. nu. 13. vbi testatur ita fuisse seruatum contra quatuor iudices, qui mediante pecunia condemnarunt quemdam innocētē ad mortē.

2 Limita, & intellige, vt pāna quadrupli impotatur quando ex parte dantis, & recipientis adeat turpitudo fecus si ex parte vnius tantum quia dimidia pars tunc fisco applicatur, glos. in l. 1. C. ad leg. Iul. repetunda, l. 3. C. de assesso. Cassan. d. rub. 2. I. 1. sub nu. 21. vers. nouus casus Decian. d. c. 39. n. 20. 21. 22. Fran. Lucan. de fisc. par. 2. nu. 4.

Decimaquinta Ampliatio, decimæ tertiae Conclusionis.

S V M M A R I V M .

1 Pecunia data alicui ad committendum delictum fisco applicatur.

2 Idem procedit in omnibus sceleratae acquisitis. Declarata vt procedat, vt fisco auferat turpia lucra dominio translato aliter secus nu. 3.

4 Alij vero tenent, vt dicta pecunia non applicetur fisco, sed illi propter quæ sunt data, vt offederetur.

15 **A** Mplia vt si detur pecunia alicui ad committendum delictum illa pecunia incidit in commissum, & applicatur fisco per tex. in l. Lucius de Iur. fisc. & in l. Claud. de his, qui vt Indig. l. cum te,

C. de cond. ob turp. cauf. Cassan. in d. I. 1. rub. 2. sub. nu. 21. vers. decimus tertius, qui loquitur in omnib. acquisitis scelerate Decian. d. c. 39. num. 22. Franc. Lucan. de fisc. par. 2. num. 2. dicit turpia lucra auferantur, & fisco applicantur.

1 Limita, & intellige vt fisco auferat turpia lucra dominio translato alias secus Mart. Laud. de fisc. q. 107.

Alij vero tenent, vt pecunia pro delicto committendo applicetur illi propter quem sunt data, vt offenderetur. Rom. sing. 333. per tex. in l. 3. illud de calumniat. Boer. decil. 153. n. 23. Decian. d. cap. 39. nu. 22. qui se remittit ad Lud. Rom. in d. sing. 333. qui Rom. ibid. dicit, quod glos. variat, quia aliquando pecuniam vel datum applicat fisco, aliquando parti: sed quod opinio, vt applicetur, parti sit verior, Baiard. ad Iul. Clar. in I. Assassinus, num. 9. in prin.

Vel applicatur hereditibus intersecti etiam non contestata lite cum Assassinio post alios Baiard. d. I. Assassinus, num. 9 in fin.

Sed licet de Iure ciuili haeres ob delictum defuncti non teneatur si quid ad manus defuncti peruerterit lite non contestata cum defuncto, haeres tamen Assassinij pecuniam, quam reus recepit teneatur illam restituere ob immanitatem crim. Farinac. q. 10. num. 7c. vbi alios allegat:

Decimasexta Ampliatio, decimæ tertiae Conclusionis.

S V M M A R I V M .

1 Monopolium committens punitur in confiscationem bonorum.

2 Quod est notandum contra medicos.

16 **A** Mplia in committentibus monopolium, vt omnia bona confiscentur, & fisco applicentur, l. vnic. C. de monop. Cassan. d. rub. 2. I. 1. sub nu. 21. vers. 15. casus in quo delicto incident artifices, ne quis eorum ab eis taxata minori precio vendat vt in d. l. vnic. Fran. Lucan. in tract. de fisc. nu. 5. par. 2. vbi dicit esse notandum contra medicos quorum consuetudines pessimæ sunt, vt recuset medicus illi mederi, quem alter in manib. habuerit sanandum, qui abusus maxime viget in vrbe inter istos artifices, qui se congregant in loco destinato super prædicta taxatione facienda, cui aliquando prouidetur, prohibendo eis fieri dd. congregations, ac accerrime, & per fustigationem, & per alias poenas puniendas, & de ista materia Monopolij latè scribit Menoch. de Arb. cent. 6. cas. 579. per totum.

XVII. & XVIII. Ampliatio, decimæ tertiae Conclusionis.

S V M M A R I V M .

1 Notarius conficiens instrumentum reprobatum contra Rempublicam punitur in publicatione bonorum.

2 Nota-

DE CONFISC. BONORVM.

19

- 2 Notarius qui omisit scribere solutiones tributorum punitur in decem libris aureis.
- 3 Iudex negligens punire dictum Notarium punitur eadem pena.
- 4 Notarius puniatur in confiscationem bonorum conficiens instrumentum reprobatum contra Ecclesiam.
- 5 Iudex coram quo instrumenta conficiuntur reprobata aut insinuantur, eadem pena punitur.

17 **A**mplia ut Notarius conficiens instrumentum reprobatum contra Rempublicam illam laetendo si non principaliter, sed in consequentiā, tunc Notarius punitur in publicatione bonorum, l. fin. s. memoriales, C. de pet. bon. sublat. Cassan. d. s. i. n. 24.

- 1 Subamplia Notarius qui omisit scribere solutiones tributorum, & Iudex qui recusat indicare
- 2 cōtra dictum Notarium quilibet eorum in decem libris aureis punitur, & fisco applicatur, Cassan. d. s. i. n. 25.

Amplia ut idem sit quando conficit instrumentum reprobatum contra Ecclesiam.

1 Subamplia ut Iudex coram quo conficiuntur instrumenta contra Rempublicam, & Ecclesiā vel insinuantur punitur in cōfiscatione bonorum text. in l. iubemus, s. his quoque vbi glos in verb. bon. C. de sacrosanct. eccles. Cass d. s. i. n. 25. in fin.

Quid n. alijs casibus reprobatis, vide Menoch. de Arb. cent. 6. cas. 82. per totum.

Decimanona Ampliatio, decimatercia Conclusionis.

S V M M A R I V M .

- 1 Pœna & multæ infictæ a Iure communi omnes applicantur fisco.
- 2 Nisi priuatam utilitatem respiciant.
- 3 Pœna imposita a Iudice applicantur fisco.
- 4 Pœna conuentionales nisi fiat mentio quod applicentur fisco non veniunt inconfiscationem. Limita vigore bullæ Pij Quarti n. 5.

18 **A**mplia in omnibus pœnis, & multis per totum corpus Iuris disperse nisi priuatam utilitatem respiciant fisco applicantur. Franc. Lucan. d. tract. de fisc. par. 1. num. 60. Pereg lib. 4. tit. 8. per tot. vbi latissime.

1 Subamplia in pœnis impositis à Iudice ut apliceantur fisco Franc. Lucan. d. par. 1. numer. 60. vers. dicimus.

1 Limita in pœnis conuentionalibus quia nisi fiat mentio quod fisco applicantur non veniunt in cōfiscationem Franc. Lucan. d. p. 1. n. 60. in fin.

Sed in statu Ecclesiastico per Bullam Pij Quarti, Omnes pœnae conuentionales ceſsentur stipulatae pro Camera Apostolica, latè Farinac. q. 107. n. 91. tom. 3. tit. de Var. ac diuersi. crim.

Vigesima Ampliatio, decimæ tertiae Conclusionis.

S V M M A R I V M .

- 1 Multæ infictæ ultra, l. eos, C. de modis multæ. non tenet.
 - 2 Limita de consuetudine.
 - 3 Limita quando imponitur pro causa criminali.
 - 4 Multæ semel remissa amplius exigi non potest etiam si efficiatur multatus soluendo.
- 20 **A**mplia ut magistratus multans ultra taxationem in l. eos in fin. C. de modis multæ.
 - 1 Etan. teneatur soluere fisco d. multam, & condemnato duplum Tex in d. l. eos Martin. Lau. de fisc. quæst. 32. de cuius materia latè scribit Plot. in cōs. 3. per tot. tom. 2. crim.
 - 1 Limita de consuetudine ut dispositio d. l. eos non seruetur ut Iudices eorum arbitrio imponent pœnas, & multas nulla habita ratione quantitatis latè Farinac. in lib. 1. q. 18. num. 31. tit. de delict. & pen. Baiard ad l. l. Clar. q. 32. num. 33. vbi tamen subdit post Boss. ut dispositio dict. l. eos procedat quando multa non est taxata secus si esset taxata Mart. Laud. vbi supra q. 103.
 - 2 Limita quando multa est imposta pro causa
 - 3 crim quia potest Iudex excedere d. summam post Oldrad. Mart. Laud. d. q. 103. in fin.
 - 3 Limita & intellige ut multa semel remissa amplius exigi non possit etiam si deinde efficiatur soluendo Mart. Laud. de fisc. quæst. 87.

Vigesimaprima Ampliatio, decimatercia Conclusionis.

S V M M A R I V M .

- 1 Ius detentionis existens pœnes aliquem confiscatur.
- 2 Possessio existens pœnes aliquem venit in confisca- tionem.
- 3 Fiscus succedit in omni Iure eius cui bona confi- scata sunt.
- 4 Nuda proprietas confiscatur.
- 5 Bona describi debent prout erant pœnes inquisi- tum ne fiscus teneatur alio modo pro re vendita.

- 21 **A**mplia in eo, qui habet solam detentionem, ut ob eius delictum d. ius detencionis trā- seat in fiscum. Boss. in tit. de proclaim. quod sit bonis public. num. 1. tamen absolute.
- 1 Subamplia in eo, qui habet possessionem in ali- quare, ut illud ius ob delictum possessionis trans- seat in fiscum. Boss. in d. tit. de proclaim. num. 1.
- 2 Subamplia, ut fiscus succedat in omni iure eius, cui bona confi- scata fuerunt tex. in l. 2. C. ad leg. Iul. de vi public. Boss. in d. tit. de proclaim. num. 1. vers. quod fiscus, vbi subdit quomodo possit esse ius in aliquibus rebus apud condemnatum licet non sit Dominus viden. Tex. in l. rem quæ nobis, de acquir. rer. dom. & tex. in s. fin. Institut. vi bono rapto Mars. in tr. de Bannit. in verb. cōfiscata. n. 22.

3 Sub-

3 Subamplia vt damnatus, si habeat nudam proprietatem in aliquibus bonis, quia vſusfructus sit relictus tertio, tunc publicatur proprietas, salvo vſusfructu tertij. Soc. Iun. conf. 77. num. 7. vol. 2. Menoch. de recuperan. possess. remed. 9. num. 76. Carpan. in d. cap. Omnim, num. 271.

Hinc infertur in practica, vt Notarij, vel Procuratores fiscales, & alij qui à Iudicibus mittuntur, vt faciant descriptionem bonorum, & describant iura, & res prout erant penes suspectum, quia bona praefata ita posita ad proclama fiscus non tenetur nisi pro re vendita eo modo quo sicut descripta, ita docet Bossi. in d. tit. de proclaim. num. 2.

Vigesima secunda Ampliatio decimæ tertiae Conclusionis.

S V M M A R I V M .

- 1 Obligationes omnes damnati transeunt in fiscum:
- 2 Obligatio tā civilis, quā naturalis transit in fiscū.
- 3 Obligationes passiuæ licet desp̄sæ non confiſcantur, tamen propter coherentiam vniuersitatis bonorum publicantur.
- 4 Fiscus obligatur ex contractu confiſcati in diem vel sub conditione.
- 5 Fiscus acquirit stipulationes conditionales cōtra Etas non autem contrahendas.
- 6 Iura omnia quæ transeunt in extraneos hæredes transeunt in fiscus fiscus, quæ non transeunt ad hæredes extraneos. num. 7.
- 8 Obligationes omnes passiuæ, quæ transeunt in hæredes extraneos transeunt in fiscum.
- 9 Bona cum suis causis, & seruitutibus transeunt in fiscum.
- 10 Limita in obligationibus passiuis conditionalibus purificatis, post publicationem.
- 11 Omnia quæ per contractum possunt in aliū transferre in præiudicium successorum, eadem per delictum transeunt in fiscum.

22 **A**mplia vt obligationes omnes damnati transeant in fiscum, Calcan. cons. 66. num 4. Iul. Clar. d. q. 78. versic. item in fiscum, Carpan. d. cap. Omnim, num. 387.

1 Subamplia in obligatione, tam ciuili quam naturali, secundum communionem attestatam, per Clar. in d. versic. Item in fiscum, & in versic. ad quod Carpan. in d. cap. Omnim numero 379.

2 Subamplia vt licet obligationes passiuæ de per se confiscari non possint, tamen propter coherentiam vniuersitatis bonorum fiscus omnia capit. Bald. in l. exequitore, num. 33. vers. licet enim, C. de exequit. rei Iudic. Carpan. d. cap. omnium, num. 380. vbi subditideo fiscus obligatur ex contractu confiſcati in diem, vel sub conditionem.

3 Subamplia vt fiscus acquirat stipulationes conditionales contractas actiuas, vel passiuas, non autem contrahendas, que, non transeunt in fiscum. Plot. confi. 30. num. 97. Carpan. d. c. omnium, num. 382. sequen. & num. 387.

4 Subamplia vt ea omnia iura, quæ transeunt in extraneos hæredes transeunt etiam in fiscum vt dixi supra & late tradit Pereg. lib. 5. num. 84. seqq. Hond. cōfī. 95. n. 109. vol. 1. Dec. Auenion. 121. n. 6.

Secus vero, quæ non transeunt ad hæredes extraneos, quia illa fiscus non capit, cum personalia liberorum sint vt in iure dicendi de nullitate testamenti competenti filio, & alia exempla ponit Pereg. d. lib. 5. nu 85. & nu 97.

Subamplia vt omnes obligationes passiuæ, quæ transeunt in hæredes extraneos transeant etiam in fiscum Pereg. d. lib. 5. num. 86.

Subamplia vt bona cum suis causis seruitutibus vitijs oneribus, & conditionibus quæ transeunt in extraneos hæredes transeant etiam in fiscum, Lex facto, l. ex facto vbi Rip. sub nu. 5 infert ad plura vtilia, & Pereg. d. li. 5. nu. 74. ponit tres illationes.

Quod non procedit in obligationibus passiuis conditionalibus purificatis post publicationem, Boss. de bon. public. nu. 14. Pereg. d. lib. 5. num. 87. & seq. vbi de commun. & respondet contrarijs.

Subamplia vt ea omnia, quæ per contractum possunt in aliū transferri, & in præindicium successorum alienari, eadem per delictum transeunt in fiscum. Soc. Sen. conf. 266. nu. 38. vol. 2. Pereg. d. lib 5. nu. 59. seq. vbi infert ad plura.

Vigesimæ tertiae Ampliatio decimæ tertiae Conclusionis.

S V M M A R I V M .

- 1 Retinens in domo ludentes, ad ludum azardi, vt domus illa publicetur.
- 2 Ludus azardi dicitur ludus taxillorum, sine tabulis consistens in mera fortuna.
- 3 Domo confiscata propter ludum confiſtantar etiā cetera res existentes in domo aptæ ad ludum.
- 4 Domus si effet alicuius vidua, vel pupilli non confiſcatur.
- 5 Domus non confiſcatur ignorante Domino, quod ibi ludebatur.
- 6 Domus non confiſcatur quando luditur in domo alicuius nobis causa recreationis.
- 7 Domus tunc confiſcatur quando Dominus tenet ludum in domo causa emolumenti, vel lutri.

23 **A**mplia in retinente in domo ludentes ad ludū azardi vt illa domus publicari debeat, & fisco applicabitur, l. fin. C. de aleq. Lusorib. auth. alearum vſus versic. & si quis. C. de relig. & sumptib. fieri Cassan. d. l. 1. nu. 34. Franc. Lucan. d. par. 2. num. 39. Angel. de Malefic. in verb. Mentidote de maliciandi, nu. 6 & ibi Ang. nu. 8. Corrad. in sua praxi, l. 3. Rub. de lusorib. num. 5. in princ.

Ludus autem azardi dicitur ludus taxillorum si ne tabulis consistens in mera fortuna Steph. Cos. in tract. de lud. ar. 2. nu. 33. seq. Farinac. q. 19. part. 1. num. 26.

1 Amplia vt domo confiscata propter ludum cōfiscentur etiā cetera res aptæ ad ludum in domo existentes Cassan. in consue. Burg. rub. 2. l. 1. gl. 1. nu. 26.

DE CONFISC. BONORVM.

21

- numer. 26. Carp. d. c. Omnitum, numer. 442.
 1 Limita quando domus esset alicuius viduæ,
 4 vel pupilli post Ang. vbi supra Corrad. in d. l. 3. rub.
 de lusorib. sub nu. 5.
 2 Limita quando dominus domus ignoraret, quod
 ibi ludatur Corrad. vbi sup. nu. 5.
 3 Limita quando unus nobilis recreationis cau-
 sa teneret ludum, & sic procedit Ampliatio quando
 quis tenet ludum in domo causa alicuius emolumen-
 ti, vel lucri ut declarat Corrad. d. l. 3. Rub.
 de lusorib. sub. num. 5.

Vigesimaquarta Ampliatio decimæ tertia Cœclationis.

S V M M A R I V M .

- 1 Episcopi hodie de consuetudine habet Ius confiscandi.
 2 Episcopi possunt indicere panam pecuniariam, &
 siue camera applicare.
 3 Episcopi possunt omnia bona Clerici delinquentis
 confiscare.
 4 Bona omnia mobilia, & immobilia Clerici con-
 scari possunt.
 5 Clericus delinquens habens empiteusim a priua-
 to, qua transire potest ad heredes extraneos ve-
 nit in confisicationem.
 6 Melioramenta facta in Empiteusis semper possunt
 confiscari.
 7 Feudum transmissibile ad heredes extraneos ob
 delictum Clerici transit in fiscum.
 8 Bona subiecta restituti transiunt in fiscum ob
 delictum Clerici cum sua causa ut restituantur
 adueniente conditione fideicommissi.
 9 Nisi essent expresse prohibita alienari a testatore.
 10 Ius patronatus ob delictum Clerici transit in fiscum.
 11 Nulla habita consideratione an habeat filios legiti-
 timos, vel ne.
 12 Limita quando ex consuetudine iuris patronatus
 esset aliter prouisum.
 13 Clerici bona delinquentes, quibus applicentur.
 14 Bona & Iura, quæ non transiunt in extraneum
 heredem, nec etiam transiunt in fiscum.
 15 Empiteusis Ecclesiastica, & feudum Ecclesiasti-
 cum non transiunt in fiscum ob delictum Clerici.
 16 Vetusfructus Clerici non transit in fiscum etiam
 eo viuente.
 17 Paculia omnia non transiunt in fiscum ob deli-
 citum Clerici.

- 24 Amplia ut Episcopi hodie de consuetudine ha-
 beant Iura fisci, & eius ius confiscandi sibi
 vel cameræ suæ, ut de veriori opinione testatur
 Diaz. in tract. crim. canon. c. 124. nu. 39. & in cap.
 134. num. 6. & omnes canonistæ in cap. excommu-
 nicamus in princ. extr. de heretic. Felic. late in c.
 Irrefragabilis, & ceterum, num. 10: extr. de offic.
 ordinari, vbi concordantes allegat, & Pereg. lib. 1.
 tit. de his qui iur. fisc. habent, num. 104. & seq. vbi
 testatur de communi, late lul. Clar. q. 80. num. 5. vbi
 de communi, ibi Baiard. nu. 1.
 1 Subamplia, ut Episcopus possit indicere pa-

- nam pecuniariam eamque sibi, vel camera sue
 applicare. Peregr. in d. lib. 1. tit. de quo supra, num.
 106. vbi de communi.
 2 Subamplia ut Episcopus possit confiscare om-
 nia bona Clerici delinquentis. Diaz. in d. c. 124. nu.
 5. vers. nunc autem.
 3 Subamplia ut omnia bona mobilia, vel imma-
 bilia Clerici confiscari possint. Diaz. d. cap. 124.
 num. 8. vbi subdit, quod in hoc nullum solet adhi-
 beri discriben.
 4 Subamplia si Clericus delinquens haberet em-
 phiteusim à priuato, quæ posset transire ad heredes
 extraneos, posset etiam confiscari sine tamen pre-
 iudicio Domini, ut ei debeatur sua pensio. Ut post
 Card. in Clem. nolentes in versic. inquisitoribus,
 col. penul. de heret tradit. Diaz. in d. c. 124. num. 13.
 5 Subamplia, ut in casu in quo emphiteusis non
 posset confiscari, melioramenta de super facta ve-
 nire in confisicatione. Diaz. in d. c. 124. num. 14.
 6 Subamplia: seudo transmissibili ad heredes
 extraeos ut publicentur per delictum Clerici si-
 mulcum alijs bonis Diaz. in d. cap. 124. numer. 16.
 vers. ex quo sequitur, vbi subdit seruato tamen in-
 demne domino feudi, ut eius solvatur pensio, &
 prætentur alia obsequia, quæ per possessorem sequi
 de præstari debent.
 7 Subamplia quando Clericus haberet bona su-
 bjecta restituti, quia veniunt in confisicatione
 cum sua causa puta adueniente conditione fidei-
 commissi fieri restitutio per fiscum Ang. in l. Papî-
 nianus, & meminisse, de in offic. testam. Diaz. d. cap.
 124. num. 9. vers. si autem Clericus.
 1 Limita itam subampliationem, quando bona
 essent expresse prohibita alienari a testatore, quia
 nec etiam pendente conditione possent transire in
 fiscum, ut declarat idem Diaz. d. nu. 19. in fin.
 8 Subamplia, ut in confisicatione bonorum Cle-
 ricis delinquentis veniat etiam ius patronatus, ut
 post alios quos in proposito allegat, & præcipue
 post Cef. Lambert. in tract. de iur. patron. lib. 3. art.
 8. Octauus quest. præf. colum. 2. firmat. Diaz. d. cap.
 124. num. 20. 21. & 22.
 Quæ subampliatio procedit nulla habita consi-
 deratione an habeat filios legitimos, vel ne, ut post
 Lambert. trad. Diaz. in d. cap. 124. num. 22. in fin.
 & num. 23.
 Nisi tamen ex constitutione iuris patronatus a-
 12 liter dispositum esset, quod non posset transire nisi
 ad Agnatos, vel ad aliquos homines habentes cer-
 tas qualitates, vel conditiones in institutione in-
 sertas, nec tunc veniret in bonorum publicatione
 ita declarat idem Diaz. in d. c. 124. num. 24.
 Quibus autem bona Clerici delinquentis appli-
 13 centur, dicam in conclusione. Confiscatio bono-
 rum facta quibus applicetur 24.
 1 Limita in bonis, & iuribus, quæ transire non
 14 possunt in extraneum heredem, ut nec etiam trâ-
 siant in fiscum Diaz. d. c. 124. num. 10.
 2 Limita in Empiteusis ecclesiastica, vel feudo
 15 Ecclesie, ut illa non veniant in confisicatione ob
 delictum Clerici. Diaz. d. cap. 124. nu. 11. vbi subdit
 idem

idem esse in Emphiteusi concessa à privato ea cōditione, vt non possit transire in extranum hæredem, quia non transibit nec etiam in fiscum.

3 Limita si Clericus damnatus haberet vsum-fructum alicuius rei, vt tale ius non publicetur etiam naturaliter viuente v̄sfructuario, vt post Bald. & Salic. in l. i. C. de bon. libert. & Alexan. in cons. 23. volum. 1 firmat Diaz. in d. c. 124. num. 8. versic. si vero Clericus.

4 Limita in omnibus quatuor peculijs Castren. 17 sibus quasi proseritijs, & aduentijs, vt ob delictum Clerici illa non transeat in fiscum latè tradit, & prosequitur Diaz. in d. cap. 124. numer. 27. cum pluribus seq.

Vigesimaquinta Ampliatio decimæ tertie Cōclusionis.

S V M M A R I V M .

1 Societates officiorum veniant in confiscatione.

2 Fiscus durante semestri, pro quo fuerunt anticipate desumpti fructus tenantur continuare in societate, & si Reus interim morte naturali moriatur, officialis superlucrat ur dictam societatem, num. 3.

4 Caualeratus officia, an veniant in confiscatione.

5 Loca montium in vrbe ex priuilegijs Pontificum confiscentur, nisi ad crimen laſa maiestatis in personam Pontificis, vel alicuius Cardinalis.

6 Leges publicate censemur in v̄su.

7 Princeps difficultius tollit ius quæsitum non subdito quam subdito.

8 Priuilegia mediante pæcunia concessa transeunt in contractu.

9 Princeps non potest renocare contra priuilegium quod transiuit in contractum etiam de plenitudine potestatis.

10 Clausula sublata, & decretum irritans tollunt contrarium v̄sum.

25 **A**mplia quod in confiscatione bonorum, veniant etiam societates officiorum, vt latè per Franc. Castrac. in trac. de societ. offic. cap. 37. & cap. 38. tradit etiam, quod sequuta confiscatione bonorum societas soluta sit, sed sub qu. 38. 2 concludit quod fiscus succedens in bonis confiscatedis debet durante semestri pro quo fuerunt anticipate desumptri fructus continuare in dicta societate, & sub cap. 39. dicit etiam, quod si interim Reus morte naturali moriatur, Officialis superlucretur dictam sortem: & si verò de facto fiscus exegisset sortem prefatam durante semestri, teneatur ipse fiscus illam officiali restituere.

An caualeratus officia, quæ plura sunt hic in vrbe, veniant in confiscatione, vide Bart. & Ias. in locis relatis per Baiard. in q. 78. num. 21.

11 Limita in locis montium, quæ ex priuilegijs eis, per summos Pontifices concessis, per quæcumq; grauissima delicta, etiam laſa Majestatis præterquam in personam Summi Pontificis, aut alicuius Cardinalis, etiam si delinquentes condemnati

in pœnam vltimi supplicij essent, non veniant in confiscationem; vt legitur in bulla erectionis mōtis fidei Clement. VII. constit. 17. in bullario fol. 314. & in erectione mōtis alumeriarum Pauli IV. constit. 46. fol. 934. & in erectione montis pijs recuperationum Pij IV. constit. 76. fol. 759. & in erectione montis Proninciarum Gregorij XIII. constit. 41. fol. 1245. & in erectione montis Cōmunitatum Clementis VII. lib. die 24. Maij 1603.

Sed cum in vrbe, annis præteritis, casus contingenter in quodam loan. Baptista Torello de Serzana, ob homicidium commissum in Clerico, qui multa loca montium in vrbe habebat ex parte fisci, dicebatur hu usmodi priuilegia non fuisse nec esse in v̄su, ac potuis per contrarium v̄sum fuisse penitus sublata, & ideo fiscus inuasit omnia montium loca, quæ d. Torellus habebat.

Ex parte autem eiusdem Torelli replicabatur non obstat, allegare non fuisse v̄su recepta, cum Iuris præsumptione dicantur esse in v̄su omnes leges, quæ publicatæ sunt, & à princ. fuerunt validæ, quousque aliud non probetur, vt post antiquiores tradit. Dec. in cons. 649. num. 9. Rot. decis. 175. num. 2. par. 2. diuersor. & decis. 97. num. 2. par. 1. & Crescent. decis. 79. lib. 1.

Et maxime in casu præfato in homicidio commiso, extra statum Ecclesiasticum, & à non subdito cui Princeps difficultius potest ius quæsitum tollere, quæ extensiō fiat de casu ad casum, aut de persona ad personam, & ideo non v̄sus aperte, & legitimate probari debebat Contuc. decis. 72. nu. 31. par. 2. diuersor & decis. 779. num. 30. par. 1.

Ac etiam quia dicta priuilegia fuerunt mediante pretio concessa, & ideo dicuntur transiuisse in contractum ex traxis per Dec. in cons. 292. numer. 5. sequen. & ideo non possint reuocari Roman. cons. 252. in 2. dubio cons. 352. num. 22. cons. 436. num. 16. Ruin. cons. 229. num. 5. & 7. & 8. & cons. 130. num. 4. vol. 1. vbi post Bald. firmat, quod Princeps in huiusmodi priuilegijs tenetur ut priuatus.

Imo quod Princeps non possit reuocare priuilegium, quod transiuit in contractum etiam de plenitudine potestatis. Ant. Gabriel conclus. prima num. 1. vers. contrarium, & vers. tenendo, numer. 6. tit. de lur. quæsit. non tollen. Hiero. Gabriel. cons. 193. num. 13. vol. 2. & quod magis in non subdito Suarez alleg. 28. num. 14. qui alios allegat.

10 Ac etiam quia priuilegia prefata habent clausulam sublata, & decretum irritans, per quæ tollitur, vt non possit allegari non v̄sus neque contrarium v̄sus. Cassad. decis. 2. de reseruat. in princ. & super reg. decis. 11. num. 5. Put. decis. 50. num. 5. lib. 1. Veral. decis. 134. num. 4. par. 3. Rota Genuen. decis. 180. num. 8.

Ex quibus omnibus dicebatur sicut per Principem non poterant etiam de plenitudine potestatis priuilegia prefata tolli, neq; etiam per contrarium v̄sum, & quamvis fuerint multa alia dicta in favorem d. Torelli, nihilominus aduocati non potuerunt, ita bene cantare, quin fiscus non caperet compositionem, prout fuit causa supradicta per compositionem sopita.

DE CONFISC. BONORVM.

23

26. 27. 28. 29. 30. 31. 32.
Amplatio decimæ tertiae Conclusionis.

S V M M A R I V M .

- 1 Bona vacantia fisco applicantur.
- 2 Litigiosam rem quis vendens eius precium fisco applicatur.
- 3 Fraudans fiscum per contractum in acquirendis punitur in duplum in acquisitis in quadruplum.
- 4 Emptor & vendor ob domum negotiationis ponitur in duplum & fisco applicatur.
- 5 Alienans bona in fraudem fisci ne commissio maleficio bona publicentur d. bona applicantur fisco.
- 6 Bona fisco applicantur in crimen legis Cornelie de Sicarijs, & veneficijs.
- 7 Diuinatorum, & demones inuocantium bona fisco applicantur.

- 26 Amplia in bonis vacantibus, quæ fisco deferuntur l. 1. de Iur. fisc. & L 1. & per tot. C. de bon. vacan. lib. 10. quia de regalib. sunt cap. 1. tit. quæ sint regaliæ de cuius materia remitto Lectorem ad Pereg. in d. lib. 4 tit. 3. per tot.
- 27 Amplia in vendente rem litigiosam, quia ilius premium fisco applicatur. Pereg. d. Iur. fisc. lib. 4. tit. 6. & dicam late Deo dante in conclusione litigiorum rei alienatio, quando sit punibilis Franc. Lucan. de fisc. par. 2. num. 26.
- 28 Amplia in fraudante per contractum fiscum, ut in acquirendis punitur ad duplum, in quæsitis 3 in quadruplum. Pereg. d. lib. 4. tit. 7. num. 18. Martin. Laud. de f sc. q. 8.
- 29 Amplia in domo negotiationis ut tam emptor, quam vendor punitur in duplum, & duplicitum premium fisco desertur. Pereg. d. lib. 4. tit. 7. num. 21.

- 30 Amplia in alienante bona in fraudem fisci ne commissio maleficio bona publicentur tunc talia bona fisco applicantur, ut post specul. in tit. de donat S. fin. vers. sed pone Cassan. in d. rub. 2. num. 21. versic. tertio casus est, & dicam latè in conclus. alienatio facta in fraudem fisci 29.

- 31 Amplia in crimen, legis Cornelie de sicarijs, & veneficijs, ut bona applicentur fisco , 1. 3. S. legis Cornelie, s. ad leg. Cornel. de siccar. Cassan. in d. rub. 2. S. 1. sub num. 21. vers. quartus casus Franc. Lucan. de fisc. par. 2. num. 49.

- 32 Amplia in diuinatoribus, & demones inuocantibus, quia eorum bona fisco applicatur. Tex. in l. nullus auspex, C. de Malefic. & mathem. Cassan d. S. 1. sub num. 21. versic. 11. casus Franc. Lucan. d. par. 2. num. 33.

33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. & 41.
Amplatio, decimæ tertiae Conclusionis.

S V M M A R I V M .

- 1 Exactores publici qui pecuniam exigunt, & mercantur illam redigendo in florenos, vel aureas ut lucrū faciat sine licetia Principis applicatur fisco

- 2 Idem est in accipienti pacuniam ad aliquod opus publicum, si pro se retineat ut applicetur fisco.
- 3 Pæculatus crimen committens punitur in pænam quadrupli, & fisco applicatur.
- 4 Crimen pæculatus quando committatur.
- 5 Residui crimen committens punitur in triplum ultra quod accepit, & applicatur fisco.
- 6 Crimen residui quando committatur.
- 7 Fiscalem pacuniam exigens, sine licentia Principis punitur in quadruplum. Declara, nu. 8.
- 9 Aurum qui illicite, ex metallo auxili pana quadrupli punitur.
- 10 Prædam captam ab hostibus surripiens pæna quadrupli punitur.
- 11 Collegia illicita committens punitur in confisca- tionem bonorum.
- 12 Collegium reprobatum, & destruētum amittit eius bona, & fisco applicatur. Declara, nu. 13.
- 14 Milites nollentes recipere annonam certo tempo- re fisco applicatur. Declara, num. 15. & 16.

- 33 Amplia in exactoribus publicis, qui pæcu- niam exigunt, & cum ea mercantur, illam redigendo in florenos, vel aureos ut lucrum faciant, quod non possunt sine licentia Principis, & totum lucrum applicatur fisco. Bart. l. vnica, C. de aur. pub. persecut. lib. 10. Cassan. d. S. 1. rub. 2. sub num. 21. vers. 12. casus vbi subdit, quod retinens tale lucrum facit etiam contra conscientiam.

- 2 Idem erit in accipiente pæcuniam, ad aliquod opus publicum facien. & si illa non expendit, sed in se retinet, vel alteri in usus proprios conuertat, quia tenetur ad restitutionem d. pæcunia, & in triplum plus quod habuit, & applicatur fisco, l. 2. & 3. S. sed & qui, ff. ad leg. Iul. peculat. Franc. Lucan. d. par. 2. num. 47.

- 34 Amplia in crimen peculatus, pro quo de Iure antiquo in consequentiā pæna imponebatur etiam poena quadrupli, sed quia hodie per d. Auth. bon. dam. tit. sublata est huiusmodi pæna, in conse- quentiā non imponeretur d. poena quadrupli, secus si ciuiliter ageretur prout agi potest quia ple- ateretur in d. poenam quadrupli, ut late post alios infinitos quos cumulauit, ita declarat Petr. Cabal. cas. 99. fere per totum, & præcipue, sub nume. 27. & sub num. 46.

- 4 Crimen peculatus committitur ab eo, qui est deputatus ad publicam pecuniam exigendam, vel custodiendam, aut expendendam. Cabal. d. cas. 99. num. 4. Latissime Decian. in tract. crim. tom. 2. lib. 8. cap. 28. per tot. vbi declarat peculatus quid sit, & quibus cas. committatur.

- 35 Amplia in crimen residui, ut teneatur in ter- tiā partem ultra quam debet, l. 4. S. sed & qui de- peculatur Decian. d. lib. 4. cap. 31. num. 3. latissime Petr. Cabal. d. cas. 99. num. 40. & seqq.

- 6 Crimen residui committitur ab officiali, cuius periculo, & curæ commissa est pecunia. Decian d. cap. 31. in princ. & Petr. Cabal. d. cas. 99. nume. 40. vers. crimen vero.

36 Amplia in exigente, & surripiente pecuniam
7 fiscalem sine licentia Principis, ut puniatur in qua.
druplum. Add.ad Cassan.in d.rub.2. I. primo, sub
num 21.vers.12. casus.

1 Declara, & intellige, ut teneatur in d. pœ-
8 nam quadrupli quando surripuerit dictam pecuniā
fiscalem, siue palam, siue clam fisco incorporatam,
dupli vero tantum teneatur quando surripuerit
pecuniam nōdum fisco incorporatam, si quis exi-
git illam à debitore fisci Cepol. cons. 39. num. 35.
Curt.Iun.cons. 19. nu. 13. vers. circa vltimum. De-
cian.d.lib.8.cap.30.num.5.in fin.

37 Amplia in eo, qui aurum illicite ex metallo
9 auxerit, & conflauerit, ut pœna quadrupli punia-
tur, l.sacrilegij, I.fin. in fin. s̄ ad l.Iul.pecul.Decia,
d.lib.8.cap.30.num.5.in princip.

38 Amplia in eo, qui prædam captam ab hosti-
10 bus surripuit, ut pœna quadrupli puniatur, l. pe-
nultima, & d.rit.ad leg.Iul. pecul. Alexan. consil.
206.num.6.in fin.volum.2. Decian.d.cap.30.n.5.

39 Amplia in committentibus in collegia illi-
11 cita, quia puniuntur ultra alias pœnas etiam in
publicationem bonorum. Cassan.d.I. primo, sub
num.21.versic.16.casus.Franc.Luc.d.par.2. n.24.

40 Amplia quando collegium destruitur, & re-
12 probatur, quia eius bona, tanquam vacantia fi-
sco applicantur, Cassan.d.I.1.sub nu.21. sub versi.
17.casus.Franc.Lucan.par 2.de fisco,num.17.vbi
subdit secus, si omnes de collegio morirentur.

41 Amplia quando milites nollent accipere an-
14 nonam certò tempore sibi debitam, quia fisco
applicatur, l. fortissimi, C. de errogati.mili.anno.
lib.12. Francisc.Lucan.d.part.2.numero 15.

1 Subamplia, ut lapsu tempore milites non pos-
15 fint dictam annonam petere, l. nulli eod.tit.Caf-
fan,vbi supra.

2 Subamplia, ut sufficiat sola oblatio tempore
16 debito facta, ut Princeps liberetur a tali præsta-
tione annonæ, ut post Ias.in l.quod te col.8, si cert.
pet.Cassan.d.I.1.rub.2. sub n.21. vers.18.casus.in fin.

42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. & 52.

Ampliatio decimatercie Conclusionis:

S V M M A R I V M :

1 Pedagium nouum imponens in pœnam dupli pu-
nitur, & fisco applicatur.

2 Idem est in extorquentे pacunias ratione officij.

3 Hospites non revelantes hospitantes in eorum ho-
spitijs, iuxta ordinem loci amittunt eorum bo-
na, & fisco applicantur.

4 Prohibitum emere faciens a persona priuilegiata,
reempta fisco applicatur.

5 Defendens bona delinquentis tanquam alienata in
fraudem fisci punitur in quadruplum.

6 Perturbans morientem, vel eiusfunus, punitur
in publicatione tertiae partis bonorum.

7 Sepulchra violantes quando puniuntur, num.8.

9 Emens rem prohibitam pro tertio quia illam eme-

re non potest si nobilis, & si mediocris condic-
nis quomodo puniatur.

10 Notarius conficiens instrumentum sceleriter pu-
nitur in confiscationem bonorum.

11 Iudex carcerans mulierem honestam, quia pœna
puniatur.

42 A Amplia in ponente nouum pedagium, quia
pœna dupli punitur, & fisco applicatur

1 Bald.in l.final.C.nou.vect.impon.non poss.Cassan.
d.I.1.numero 21.versi.20.casus.Franc.Lucan.in
d.par.2.de fisco, numero 7. vbi subdit idem esse in

2 comittente crimen concussionis extorquendo
pecunias officij, vel dignitatis ab aliquo.

43 Amplia in transgredientibus Ciuitates incli-
tas, vel negotiationes prohibitas differentes, &
suscipientes ut puniantur in pœnam exilij, & pu-
blicationis bonorum, tex. in l.fin.C.de eomer.&
mer. Ideo caueant hospites ne contraueniant or-
dinibus sibi datis in denunciando superiori omnes
hospitantes in eorum hospitijs, ut animaduertit
Cassan.in d.I.1.sub num.21.vers.21.casus.Franc.
Lucan.de fisco.num.6.par.2.

44 Amplia in eo cui prohibitum est aliquid eme-
re, quia si faciat rem vetitam emere a priuilegia-
to, dicta res empta fisco applicatur, l.I.C.de nauib.
non excusan. vbi Barto. lib. 11. Cassan.d.I.1.sub
num.21.versi.22.casus Mart.Laud.de fisc.q.170.

45 Amplia in defendantibus bona delinquentiū
5 tanquam alienata, & si id faciant in fraudem fisci
puniuntur in quadruplum, l. qui in contract. C. de
Iur. fisc. lib. 10. Cassan.d.I.1.sub num.21.versic.
23.casus. Franci Lucan d.par.2.numero 10.

46 Amplia in perturbante, & inquietante mo-
rientem, vel funus eius, quia punitur in publica-
tione tertiae partis bonorum, ut post Salic. in l.
cum sit iniustum, C.de sepulch.violat.Cassan.d.I.
1. sub num.21.vers.29.casus.Franc.Lucan.d.par.
2. num.26.de fisco.

47 Amplia in violentibus sepulchra, qui puniun-
7 tur pœna viginti librarum auri fisco applicādarū,
l.si quis,C. de sepul. violat.Frāc. Luc.d.par.2.n.27.

1 Subamplia quando aliquid de sepulchris viola-
8 tis ausertur, quia fisco applicatur, l.si seruus,C.
eod. Cassan. d. I. 1. sub nu.21. in fi. vers.30.casus.
Franc. Lucan. d. par. 2. num.27. in fin.

48 Amplia in eo, qui emit pro tertio aliquam
9 rem emere prohibitam per illum, quia si nobilis sit
punitur in centum libris auri, si mediocris condi-
tionis in confiscationem bonorum, tex.in l. I.C.
vt nemo ad suum patrimon. suscip. Cassan. in d.I.
1. num. 21. in fin. Francisc. Lucan. in tract. de fisco.
part. 2. num. 9.23 Mart.Laud.de fisc.quest.175,&
ideo animaduertant omnes de Ciuitate Cattelli
patria mea, ut non emant pro forensibus contra
statutum illius Ciuitatis.

1 Subamplia, ut etiam Notarius, qui tale in-
10 strumentum sc enter cōsecit puniatur in amissio-
nen bonorum, d. I. I. Cassan. d. I. 1. nu.22.Franc.
Luc.d.par.2.nu.23.

52 Amplia lqando Iudex carcerat mulierem hone-

honestam pro priuatis, vel fiscalibus debitis, quia
1 maior Iudex in viginti libris auri minor in de-
cem punitur. Authen. sed hodie, C. de offic. de cur-
Iud. Cas. d. S. sub nu. 34. versic. 41. casus.

53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. & 62.

Ampliatio, decimæ tertiae Conclusionis.

S V M M A R I V M .

- 1 Res cadens in commissum ipso iure efficitur de do-
mino fisci. Declara, vt num 2.
3 Curialis Principis recipiens munera ab eo, qui ha-
buit aliquod officium, illi tenetur reddetur qua-
druplum, & eius bona fisco applicantur.
4 Leg. Iuliæ de annona cōmittēs quomodo puniatur.
5 Ambitus crimen committens qua vena puniatur.
6 num 6.
7 Iudex qui singulis dominicis notitiam non habet
de carceratis, & eis non prouidet de necessarijs,
qua pœna puniatur.
8 Benedictus Ala Gubernator urbis.
9 Referens curia aliquod, & illud non probans quo-
modo puniatur,
10 Aloysius Capionius urbis thesaurarius.
11 Donans alteri bona, aut partem illius cui succede-
re debet ante mortem ipsius fisco applicantur.
12 Decedens ab intestato non relictis uxori ascen-
dientibus, vel descendientibus ac agnatis usq; ad
decimum gradum succedit fiscus.
13 In Gallia decedentes sine liberis eius bona fisco ap-
plicantur.
14 Limita in Nauicularijs Cartalibus & fabricisib.
15 Decedens cui est interdicta honorum administra-
tio, propter crimen laſa maiestatis non habet suc-
cessorem heredem institutum, sed fiscum.
16 Violatores pacis puniuntur in cōfiscatione honorū.

1 53 Amplia quando res cadit in cōmissum, quia
ipso iure efficitur sub dominio fisci Bald.
in l. neque, C. de vectigal. & commiss. commissa-
de publican. Franc. Lucan. de fisc. par. 2. nu. 8.
1 Limita, & intellige quando vectigal. nomine
2 fisci colligitur, secus si nomine aliorum, quid.
vectigal. a fisco emerant, quia illis, & non fisco ap-
plicatur, Tex. in leg. si quis, Cod. de vectigal. &
commiss. Cassan. dict. S. primo, numero trigesi-
moquarto, in fin. Franc. Lucan. d. num. 8. late-
dicam in ampliat. 81.

3 54 Amplia in curiali Principis pecuniam, vel mu-
nera recipiente ab eo, qui habuit aliquod officium,
vel administrationem, quia tenetur reddere qua-
druplum d. electo, & bona sua fisco applicantur,
& cingulo priuari debet Tex. in Athent. vt Iudi-
ces, sine quoque suffragio, sic igitur Cassan. dicto
S. primo; sub n. 35. casus, vbi subdit, si hoc obser-
varetur multis curiales hodie priuarentur bonis,
qui equidem puram veritatem dicit. Franc. Lu-
can. de fisc. parte secunda, numero vigesimo
octavo.

55 Amplia in committente legem Iuliam de an-
4 non, quia punitur in viginti aureis, quod con-
tingit in eo, qui emit bladum causa reuendendi, & fa-
ciendi caretiam, leg. 2. ad leg. Iul. de annona. Cas-
san. d. S. primo, sub numero trigesimoquinto, versi.
6 casus, vbi dicit, quod ultramontes hoc commu-
niter fieri solet. Franc. Luc. d. par. 2. num. 41. vbi di-
cit committenti tale delictum non etiam quis fecit na-
uem venire cum blado, & facit differre euentum
suum, quod non contingit in vrbe, & toto statu
ecclesiastico ob bonas prouisiones factas a Ponti-
ficibus, & maxime tempore felicissimi Pontifica-
tus. S. D. N. Pauli Quinti.

56 Amplia in committente delictum ambitus, vt
5 puniatur in centum aureis fisco applicandis, l. i. de
Ambit. Cassan. d. S. i. sub nu. 35 versi. 54. casus. De-
cian. in tract. crimi tom 2. lib. 8. c. 25. nu. 2. in fin. Franc.
Lucan. d. par. 2. num 42. in fin.

1 Sub ampliis, vt puniatur in quadruplum, quod
dederit, vel acceperit pro assequendo, vel dando
magistratum, l. vult C. ad leg. Iul. repetund. Decian.
d. c. 25. nu. 3 Franc. Lucan. d. par. 2. num 42. in fin.

57 Amplia in Iudice, qui singulis diebus domi-
nicis habere debeat notitiam carceratorum, & eis
prouidere de necessarijs, sub pena 20. libratum au-
tri. I. Iudices, C. de Episc. audien Cassan. d. S. i. num.
36. versi. 58. vbi subdit utinam istud hodie obser-
varetur. Franc. Lucan. d. par. 2. num. 48 quod in cu-
ria Romana dici non potest, quia maxima circa
hoc adhibetur diligentia per Reuerendissimos do-
minos visitatores carcerum & prece pue hodie per
Illustrissimum D. Benedictum Alam Cremonen-
sem urbis Gubernatorem, & principalem d. tribu-
nalis cuius diligentia, prouidentia, benignitate, &
charitate necessarijs carcerati non indigent, prout
vidi, & audiui dici a carceratis in visitationis con-
gregations, que in die Louis qualibet hebdomadæ
fit, dum sui Locumtenens crim. A. C.

58 Amplia in eo qui desert fisco, & non probat
6 quia tantum dare debet quantum fisco detulit.
Cassan. in dicta S. i. nu. 36. versi. 59 casus, quod
in curia bonum esset si obseruaretur per The-
sauros, quibus exploratores millies deferunt,
& non probant, in cuius officio ac nostra tempe-
state fuit Aloysius Caponus Florentinus modo
10 Cardinales meritissimus; cuius doctrina, integri-
tate, solertia, ac morum suavitate, & naturæ in-
tegritate, fuit omnibus gratus, & cum maxima
totius curia letitia in Collegium Cardinalium ascri-
ptus, de quo maiora in dies sperantur.

1 Limita quando ex necessitate officij, quis de-
ferret quia non probando non punitur d. pena, l.
2. C. de iur. fisc. Cassan. vbi supra.

59 Amplia in eo qui bona aut partem bonorum
1 illius cui succedere debet ante illius mortem al-
teri donavit, quoniam aufertur hereditas ab eo,
& fisco applicatur, leg. quidem, S. donat. leg. se-
quen. de donation. leg. 2. in fin. de his quibus, vt
Indigo. Cassan. dict. S. i. numer. 36. versicul. adde
alium casum.

60 Amplia in decedente ab intestato in quacum.
C que

que ciuitate non reliquias agnatis usq; ad 10 gradum
dec ascendentibus, vel descendenteribus, vel uxori.
succedat fiscus, l. i. C. de bon. vacan. not. in l. i.
C. vnde vir. & vtrr. Franc. Lucan. de fisc. par. 2. nu.
18 Martin. Laud. de fisc. q. 239.

Amplia in Gallia, vt Peregrini morientes Inter-
statu nullis liberis reliquis in eadem Gallia, vt eo-
rum bona applicentur Regio fisco, & non eorum
consanguineis existentibus extra d. Regnum, vt
restatur Cassan. in d. S. 1. rub 2. nu. 37.

Quæ consuetudo est contra Auth. omnes Pere-
grini & communi de man. miss. ex qua disponitur bo-
na prefata dari hereditibus, si apparet alias, de-
beant conuerti in pios usus Cassan. d. rub. 2. S. 1. n.
38. vers. sed itud, vbi testatur quod ita obseruantur
Iauenses.

1 Limita in nauicularijs cohæritalibus, & fabri-
censibus, nempe facientibus arma, l. i. & per tot.
tit. C. de hered. Franc. Lucan. d. par. 2. nu. 18. vers.
obfallit. Martin. Laud. d. q. 239.

61 Amplia quando alii cui est bonis interdictum a
25 lege, vel propter crimen læsa maiestatis, quia ha-
res ab eo institutus non potest adire hereditatem,
sed spectat ad fiscum, glos. in l. ventre, S. 1. & de-
acquir. hered. Franc. Lucan. d. par. 2. nu. 20.

62 Amplia vt violatores pacis puniantur in
16 confiscactionem bonorum Carpan. in d. c. Om-
nium num. 109. etiam vigore constit. Marchiz, &
bancimenterum status Ecclesiastici.

63. 64. 65. 66. 67.
Ampliatio decimaterii Conclusionis.

S V M M A R I V M .

- 1 Litigiosa res transit in fiscum.
- 2 Rem litigiosam vendens illam amittit & transit in
fiscum.
- 3 Ius revocandi possessionem, quod condemnato com-
petebat transit in fiscum.
- 4 Domus priuatorum in quo sunt sacra mysteria
applicantur fisco.
- 5 Limita si adesset licentia Episcopi.
- 6 Locus ubi sepulchrum in ciuitate, quis edificat
applicatur fisco. Limita de consuetudine nu. 7.
- 7 Fructus a die sententiae, debentur fisco in casibus
in quibus bona persententiam confiscantur.
- 8 Fructus recollecti existentes statim confiscantur
uti bona delinquentis.
- 9 Fructus ubi bona confiscantur ipso Iure debentur
fisco a die delicti, nisi emptor fuerit in bona fide,
quia facit fructus suos, nu. 11.
- 10 Fructus debentur fisco, quando emptori auferun-
tur alicui tanquam ab indigo.
- 11 Pena quando applicatur partim fisco, & partim
denuntiatori ut debeat tota incorporari, & de-
nuntiator capere de manu fisci.
- 12 Limita in pena conventionali.
- 13 Limita quod si ille, qui tenet, solvere soluerit por-
tionem suam denuntiatori, ut parti offensa li-
berabitur.

- 16 Limita quando ille cui debet applicari pars penae,
quia pena potest applicari Iniuriam passo.
- 17 Limita quando fiscus recusat recipere portionem
suam.
- 18 Praescripta portione saluenda parti læsa intelligi-
tur praescripta etiam portio fisci.
- 19 Portio per denuntiatorem, vel partem læsam in
proposito quomodo sit formanda.
- Cödénatio in proposito quomodo fieri debeat, n. 20.

63 **A**mplia vt bona quoque litigiosa transeant
1 in fiscum Angel. in l. si constante, S. si bona,
num. 2. ff. solut. matr. Lancellot. in tract. de attent.
par. 2. cap. 4. in prefact. num. 473. & num. seq. & in
limit. 3. num. 2. Carpan. in d. cap. Omnium, n. 123.

Subamplia, vt vendens rem litigiosam transeat
2 in fiscum late Peregr. de Iure fisci lib. 4. tit. 6. per to-
tum cum suis ampliationibus, & limitationibus.

64 Amplia vt confisratio trahatur ad Iura reuo-
3 candi possessionem, quæ competebant condemnato,
Boss. tit. de proclam. quod sit. bon. public. nu.
10. Carpan. in d. cap. Omnium, numero 377.

65 Amplia vt domus priuatorum in quibus sunt
4 sacra mysteria fisco applicantur, S. sciaat, Auth. vt
vt priuati domini, col. 5. Iul. Clar. d. q. 79. num. 4.

1 Limita, & intellige quando non adesset lice-
5 ntia Episcopi vel eius Vicarij Iul. Clar. d. q. 79. num.
4. in fin. vbi testatur ita seruari per uniuersum
orbem.

66 Amplia in loco in quo quis in ciuitate sepul-
6 chrum edificat, vt ille lotus fisco applicetur, l.
Preg. ait, S. diuus de sepulchr. violat. Iul. Clar. d.
q. 79. num. 6.

1 Limita ut de consuetudine non seruetur cum
7 hodie sicut sepulchra vbiue in cimiterijs ecclesia-
rum ac in ipsis ecclesijs ut teatur etiam Iul. Clar.
in d. q. 79 num. 6. n. fi

66 Amplia vt in casibus in quibus bona per sen-
8 tentiam confiscantur fructus veniunt in fiscum a
die sententiae confisiorum, & illi qui super sunt ca-
piuntur per fiscum, vt bona delinquentis Felin. in
cap. de quarta extra de prescript. Curt. Sen. conti.
60. num. 30. Peregr. lib. 5. nu. 174. vers. in alijs autem
vbi testatur ita seruari in Dominio Veneto.

1 Limita, quando bona confiscantur ipso Iure,
10 vel ipso facto, quia bona publicantur a die com-
missi delicti. & ad fiscum pertinent uti dominum n.,
per l. cedi iuxto S. 1. de rei vendic. Felin. in c. Ro-
dulphus, num. 70. de re script. & in d. c. de quarta,
num. 33. Peregr. d. lib. 5. num. 174. Sed non exigunt
fructus, nisi prius secura declaratoria Decian. in
tract. crim. tom. d. lib. 4. cap. 44. num. 1.

Nisi tamen emptor bona fide emerit, quia facit
11 fructus uos Peregr. d. lib. 5. num. 174. vers. quorum
opinionem.

2 Limita quando fiscus aufert bona, alicui tan-
quam ab indigo, quia emptor tenet bona resti-
tuere una cum fructib. perceptis. Peregr. d. lib. 5. n.
174. in fin.

67 Amplia vt in casu in quo pena partim appli-
catur fisco, & partim denuntiatori, vel parti offesa
vt tota

13 ut tota pena incorporari debeat fisco, & deinde pars, vel denunciator capere portionem suam de manu fisci. Bart. in l. Senatus censuit. I. Senatus, num. 2. seq de Iur. fisc. Marhel. singul. 70. nota quod si statutum Add. ad Farinac. in consl. 85. in littera, C. versi & in proposito Iul. Clar. q. 95. num. 9. vbi testatur ita seruari de consuetudine idem disponitur per Bullam Sixti V. vt dicam in conclus. 32.

1 Limita & intellige, vt procedat in pena lega-
14 li vt capiatur de manu fisci secus in pena conve-
ntionali, qui fiscus non agit ad totam summam sine
mandato, sed tantummodo inuadit partem suam
hoc tradit Bero. consl. 169. num. 3. & consl. 206. nu-
40. vol. 3. Baiard. quest. 95. num. 23.

15 2 Limita quando si ille qui tenet soluere solue-
tit partem suam priuatio, vel iniuratio soluens li-
berabitur vt post Bart. in l. i. iuxta glos. C. de vedit.
reifisc. lib. 10. quem sequitur ibi Franc. de Plate, &
Iacob. Rebus. vt refert, & sequitur Baiard. in d.
q. 95. numer. 27.

3 Limita quando deliquit ille, cui debet applica-
ri iniuriam passio vt post Affl. super fœd. tit. quæ
sunt regalia, I. penarum num. 6. firmat Baiard. in d.
q. 95. num. 25.

4 Limita vt si fiscus, vel pars recusauerit portio.
17 nem suam non erit locus Iure accrescendi, vt al-
teri accrescat Martin. Laud. in tract. de fisc. q. 233.
Pereg. lib. 5. num. 63. de Iure fisc. & post Vulpel. in
tract. de promiss. de non offend. q. 105. Baiard. in
d. q. 95. num. 23. in fin.

5 Limita quod si pars soluenda parti lese prescri-
18 batur intelligitur etiam prescripta pars fisco ap-
plicanda tex. in l. final. in fin. C. de his, quia non
Dominii: manu Baiard. d. q. 95. num. 27. in fin.

Quod autem sit facienda petito per denunciato-
19 rem, vel partem lesam in proposito post alios do-
cer Farinac. in d. consl. 85. in add. in littera, C. sub
vers. & in proposito, vbi dicit quod non requiritur
vt pars exprimat suam portionem consignari, sed
tantummodo narret factum, per quod deinde ex
dispositione legis, vel statuti resultet quod sibi
portio debeatur.

Quomodo autem Iudex' debeat isto casu facere
condemnationē docet Bart. in l. Senatus, I. Sena-
tus de Iur. fisc. vt refert Baiard. in d. quest. 95. n. 26.

68.

Ampliatio, decimatercia Conclusionis.

S V M M A R I V M .

- 1 Cessio non habet locum in præiudicium fisci.
- 2 Cessio bonorum vbi pena pecuniaria descendit ex delicto non admittitur in præiudicium fisci, sed committatur in penam corporalem.
- 3 Commutatio penae pecuniaria in corporalem fit etiam nollente accusatore.
- 4 Commutatio penae pro interesse partis fit etiam in penam corporalem. Si accedat consensus ipsius partis, num. 5. Sed quid si pars nollet consenti-

re, num. 6. Aliqui alij tenent quando agitur de interesse partis ex defectu, vt debitor perueniat ad pinguorem fortunam, num 7.

8 Cessio bonorum quando debitor est ex aliquo con-
tractu, vel quasi an admittatur, & num. 9.

10 Fideiussor, qui promisit aliquem praesentare, &
non representat si non sit soluendo, potest cedere bonis.

11 Debitor qui semel luit in corpore si perueniat ad pinguorem fortunam amplius non vexabitur.

68 A Mplia, vt fisci debitor non possit cedere

1 bonis neque vt cessioni beneficio Soc. in
reg. 46. nu. 8. Guid. Pap. decis. 211. num. 3. latè Boer.
decis. 341. per totam Lud. à Peguer. decis. 68. num.
1. Brun. de cess. bon. q. 17. 4. quest. principalis, nu-
mer. 1.

1 Amplia, vt sine alteratione procedat quando
2 pena pecuniaria descendit ex delicto, vt si detur imponent a soluendi non admittatur cessio bono-
rum, sed pena pecuniaria commutatur in penam corporalem ne delictum remaneat impunitum, l. si
quis ad quod vers & in eos, qui in opia laborant,
corpus torquendum est, vbi Ias. nu. 27. de Iurisdictio-
nem. Iudic. Iosabel. in I. fin. nume. 4. institut. de a-
ctio. vbi Ias. num. 13. Salic. in l. t. n. 7. C. qui bon. ce-
der. poss. Vinc. de Franch. decis. 358. & decis. 507.
vbi testatur, ita fuisse decisum in consilio Neapo-
litano, Lud. à Peguer. in decis. 68. num. 2. vbi alios
cōcordates allegat, & testatur de communī Brun.
in d. tract. de cess. bon. quest. 17 quartę quest. prin-
cipialis. Dicam late in conclus. 31. per totam.

Et tunc fit commutatio penae pecuniarie in
3 corporalem etiam accusatore nolente post Archid.
in cap. si ref. 14. quest. 6 Brun. d. quest. 17. quartę
quest. princ. dicam in d. conclus. 35.

2 Amplia, vt procedat non solum quando quis
4 ob crimen punitur in penam pecuniariam, pro
delicto commisso: sed etiam si d. pena sit irrogata
respectu damni, & interesse parti applican. quia
etiam si dd. damna soluere non potest, non admittit
ur ad cessionem bonorum; sed commutatur in
penam corporalem. tex. in cap. fin. litibus extra de-
dol. & contumac. Vbi Abb. nu. 5. vbi valde illum-
text. commendat. Late Ludou. à Peguer. in dicta
decis. 68. numero tertio, & quinto, vide in dicta
conclus. 31.

Quæ ampliatio est intelligenda dummodo actor
5 cui debetur pena instet pro commutatione pen-
ae pecuniarie in penam corporalem, & illius com-
mutationi consentiat Gal. in d. l. si qui id quod nu-
29. Abb. in cap. Hodoardus, nume. 5. de solutio. Fe-
lin. in cap. ad liberandam, num. 3. de Iudeis Paul. de
Castr. in l. final. num. 3. l. de in ius vocan. Lud. à Pe-
guer. in d. decis. 68. nu. 6. Brun. de cess. bon. d. q. 17.
quartę quest. princip. nu. 2. vers. secus, dicam late
in conclus. 31. per totam.

Bene verum est, quod isto casu quando actor
6 recusat consentire, quod fiat d. pena commuta-
tio, & Reus non est soluendo, vt sit in arbitrio Iu-
dicis illum admittere ad cessionem bonoru ne ip-

carceribus moriatur. Paul. de Castr. in d.l. final. nu. 3. C. de in ius. vocan. Lud. à Peguer. in d. decis. 68. numer. 6. vers. sed posset dubitari, dicam in d. conclus. 31.

Aliqui alij tenent, quod quando agitur de interesse, siue ex quasi delicto, siue ex contractu, tunc non fiat commutatio pœnæ, sed expectetur donec ad pinguorem fortunam peruererit, ut post alios firmat Brun. in d. q. 17. quartæ quæst. prin. nu. 2. vers. si vero ad interesse, vide ea qua dixi in d. cœclus. 31.

Amplia quis est debitor fisci non ex delicto, sed ex aliquo contractu vel quasi, & tunc. Cyn. in l. 1. C. qui bon. ceder. poss. & Bar. in l. sacrilegij, ff. ad leg. Iul. pecula. distingunt, aut debitor fisci est contumax, & latitat, & tunc non possit ut beneficio cessionis, aut non latitat, sed fatetur debitum, sed tantum ratione paupertatis est morosus, & tunc gaudeat priuilegio cessionis, ut refert. Lud. à Peguer. in d. decis. 68. num. 8. vbi dicit talem distinctionem Salic. non approbare.

1 Limita quando debitum descendit ex contractu, ut tunc debitor admittatur ad cessionem bonorum, l. 1. & per totum. I. C. de cesso. bon. & ibi Doct. & Canon. in ca. Hodoardus extr. de solutio. Soc. in reg. 81. in 1 fallen. Tas. in I. pœnales num. 43. instituto de actio. Lud. à Peguer. in d. decis. 68. num. 8. vers. hæc eadem regula, vide Parinac. in tit. de delicto & pœn. q. 26. num. 52.

2 Limita in fideiustore, qui promisit aliquem pro causa criminali representare, & si illum non representet, & non sit soluendo potest gaudere beneficio cessionis. Vinc. de Franc. decis. 507. nu. 3. seqq. Lud. à Peguer. in d. decis. 68. num. 8. vers. eamdem sententiam, vbi testatur, ita fuisse per Regium consilium decisum, & resolutum. late in d. conclus. 31.

3 Limita, & intellige, ut si quis ob defectum pecunie luerit in corpore, & licet peruererit ad pinguorem fortunam non vexabitur amplius pro pœna, cum illa criminalis loco satisfactionis succederit. lo. Stud. in peccatum de reg. Iur. in 6. quem sequitur Ang. in l. 3. nu. 4. vers. in crimine si vero, ff. de cess. bon. Brun. in d. tracta. de cess. bō. q. 17. quartæ quæst. princ. num. 1. vers. & in tantum. Late in d. conclus. 31. vbi præcipue traetui hanc materiam separatam à Cessione Bonorum.

69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. & 77.

Ampliatio Decimæ tertiae Conclusionis.

S V M M A R I V M .

1 Hæretici bona fisco applicantur:

2 Contra hæreticum proceditur etiam post mortem.

3 Declara.

4 Hæretici bona quibus applicantur.

5 Occultans plaustra vel naues tempore belli illa applicantur fisco.

6 Viam publicam occupans qua pœna puniatur.

7 Consuetudo viget in aliquibus locis ut bona confitentur vbi vita mittitur.

9 Falsificans mensuras, & pondera ac mutans nomen punitur.

9 Sacrilegium comittens punitur.

10 Officialis negligens exigere tributa Principis amittit salarium.

11 Aquam deuianas ex aqueducto publico punitur.

12 Onus publicum nollens subire punitur.

69 **A**mplia, vt bona hæretici applicentur fisco, l. Manicheos, C. de hæret. Cassan. d. I. 1. rub. 2. sub n. 21. vers. 10. casus. Late Decian in tract. crim. tom. 1 lib. 2. cap. 24. nu. 1. seqq. & sub num. 13. dicit procedere etiam in domo, vbi congregantur Hæretici.

1 Subamplia, vt etiam contra hæreticum defun-

ctum procedatur, vt eius bona fisco applicentur, cap. accusatus de hæret. Cassan. vbi supra Franc. Lucan. de fisc. par. 2. nu. 22. nro. Gomez. cap. 1. nu. 38. vers. primus casus. Farinac. q. 10. nume. 37. vbi concordantes allegat Pereg. lib 4. tit. 5. nu. 29.

3 Declara, & intellige: huiusmodi ampliationem, prout infra in conclus. 2. 1. Ampli. 3. vbi late.

4 Bona hæretici quibus applicentur dicam infra d. conclus. 2. 1.

70 Amplia in occultante plaustra vel naues tempore exercitus, quia publicantur si bellum fuerit Iustum. Cassan. d. I. 1. sub n. 35. vers. 48. casus Franc. Lucan. d. par 2. num 3. 1.

71 Amplia in occupantibus viam publicam ut puniantur in publicatione librarium 50. auri. l. qui sine. C. de oper. pub. Cassan. d. I. 1. sub numer. 36. vers. 64. casus.

72 Amplia quod in aliquibus locis vigeat consuetudo ut in quoconque casu per delictum quis perdat vitam, perdat etiam bona, & applicentur fisco, ut testatur Cassan. in d. I. 1. rub. 2. nu. 36. vers. pro casu vbi ponit ad hanc ampliationem quatuor limitationes. 1. c.

73 Amplia infalsificante mensuras pondera, & mutante proprium nomen ut puniatur aliqua pœna pecuniaria, & fisco applicetur Franc. Lucan. d. par. 2. numer. 45.

74 Amplia in committeate Sacrilegium ut puniatur aliqua pœna, & fisco applicetur Franc. Lucan. d. par. 2. num. 46.

75 Amplia in officiali negligentie exigere tributa Principis, ut puniatur in amissione Salarij l. Iudices C. de anno. & tribut. Mart. Laud. de fisc. q. 72.

76 Amplia in deueniente aquam scientem ex publico aqueducto ad fundum suum, ut priuetur domino suo fundo l. si quis de cetero C. de aqueducto Mart. Laud. de fisc. q. 174. quod est notandum præcipue pro Romanis.

77 Amplia in eo qui radat pecuniam, ut non sufficiat onus publicum quia amittit dictam pecuniam fisco applicatur, & debet subire d. onus. l. l. l. l. C. de excusat. muner. Mart. Laud. q. 205.

DE CONFISC. BONORVM.

29

78.

Ampliatio decimæ tertiae Conclusionis.

S V M M A R I V M .

- 1 *Corpo confiscatio in aliquibus locis intelliguntur etiam confiscatio eius bona.*
- 2 *Fur licet posset furca suspendi tamen de Iure cōmuni eius bona non publicantur.*
- 3 *Furis bona de consuetudine Burgundia publicantur, & de consuetudine Sicilia bona mobilia tantummodo num. 1.*

- 78 **A**mplia ut confiscato corpore ex communi obseruantia alicuius loci confiscatur etiā eius bona prout est Burgundia, quia confiscato corpore alicuius pro furto confiscentur etiam eius bona, ut testatur Cassan. super consuet. Burg. rub. 1. l. 5 num. 137. verl. quicquid tamen, cum de lute in crimen furti licet Reus furca suspendatur tamen eius bona non confiscantur ut dixi infra in 3 Limit. & de consuetudine Sicilia, ut in furto, quod publicentur bona mobilia, ut habetur inter constit. Regni Sicilia lib. 1. rub. de fiore capto tit. 66. mihi fol. 87. & ibi glos. num. 50.

79.

Ampliatio, decimæ tertiae Conclusionis.

S V M M A R I V M .

- 1 *Bona quæ de consuetudine alicuius loci appretiari, seu describi debeant si non fuerint descripta publicantur.*
- 2 *Limita ut requiratur sententia.*
- 3 *Limita, ut per quinquennium fiscus excludatur si non fuerint descripta.*

- 79 **A**mplia in bonis, quæ vigore alicuius constructionis debent ponri, & describi in appre-
cio si non fuerint apposita fisco applicantur prout est in Regno Neapolitano per Constitutio-
ne Caroli II. in rub. de modo, & forma apprec. c.
199. & ibi Ant. de Nigris in commentario nu. 120.
quæ Constitutio concordat cum glos. in l. forma-
ff. de cens. & in l. 4. l. 1. ff. de public. & vettig.
1 *Limita, & intellige hanc ampliationem, ut*
2 *ad bona applicantur fisco requiratur sententia vi-
gore d. pragmaticæ, & tenet Bal. in l. 1. C. vbi caus.
fiscal. & vbi supra. Ant. de Nigr. num. 121.*
2 *Limita, & intellige, ut fiscus ultra quinque-
nium non possit amplius audiri si bona non fue-
rint descripta seu appreciata, ut post Bal. in leg. 2.
C. de vettig. & Bar. in l. commiss. ff. de public. Ant.
de Nigr. vbi supra num. 120.*

80.

Ampliatio, decimæ tertiae Conclusionis.

S V M M A R I V M .

- 1 *Bona mobilia in Regno Neapolitano a die banni acquiruntur fisco.*

- 2 *Bona stabilita fori iudicati acquiruntur fisco pro una portione, prout una filio applicatur.*

80 **A**mplia, quod bona omnia mobilia per Co-
stitutiones Regni Neapolitani elapo an-

- 1 *no à die banni sint acquisita fisco; latè Afflct. su-
per constitutionibus Regni, lib. 2. rub. 6. num. 10.
vbi dicit etiam vigore eiusdem constitutionis in*
- 2 *bonis stabilibus fori iudicati fiat diuiso equis por-
tionibus inter filium, & filios, & descendentes, &
fiscus habeat tantum quantum haberet unus filius*

81.

Ampliatio decimæ tertiae Conclusionis.

S V M M A R I V M .

- 1 *Merces illicitæ si veulantur confiscantur.*
- 2 *Naves, equi, & alia, per quæ vehantur merces il-
licitæ confiscantur.*
- 3 *Mercees licite, quæ deferuntur cum mercibus il-
licitis confiscantur.*
- 4 *Declarata si fuerunt dictæ merces licite alterius
domini non scientis, quia non publicantur.*
- 5 *Merces prohibita ex causa alicuius necessitatis
non confiscantur.*
- 6 *Merces prohibita, vel illicitæ, quæ dicantur.*

81 **A**mplia, ut merces, vel bona illicita si ve-

- hantur incident in commissum, & publicentur, l. contem. in princip. & l. Dominus, & l. illicitorū de publ. Pereg. de Iur. fisc. lib. 6. tit. 5. n. 28.
1 *Sub amplia, ut isto casu publicentur etiam na-
ves, & equi, & quæ coadiuant ad transuehendū
ipsas merces prohibitas. Boer. decis. 178. num. 22.
Peregr. d. lib. 6. tit. 5. num. 28.*

- 2 *Sub amplia, ut etiam merces licite publicentur.
& confiscentur, quæ differebantur cum mercibus il-
licitis, & prohibitis siue sint merces Domini por-
tantis, siue alterius dum nodo scientis, & conse-
cientis alias secus secundum communem distinc-
tionem traditam per Salic. in l. cum proponas,
C. de naut. fen. quam communem dicit Boer. in d.
decis. 178. num. 24. & 25. quam approbat etiam
Peregr. in d. lib. 6. n. 30. eamdem distinctionem cō-
munem dicit Franc. Personal. in tract. d. gabel. nu.
145. seq. vbi in specie posuit hanc questionem.*
- 1 *Limita quando iste merces prohibite ex cau-
sa alicuius necessitatis transueherentur rex in l. si
quis post hac, verl. data similiter, vbi glos. fin. O.
de edific. priuat. d. decis. 178. num. 12. Afflct. in cap.
1. in verbo vettigalia tit. quæ sint regalia, nu. 115.
Peregr. d. lib. 6. tit. 5. num. 30.*

- 6 *Merces autem illicitæ illæ dicuntur quæ ex ali-
qua lege prohibentur duci, vel abduci puta ad ho-
stes, siue sint infideles, siue etiam christianæ Reli-
gionis bellum tamen gerentes Boer. d. decis. 178.
nu. 18. seq. qui confutat Alex. aliter tenentem quo-
ad hostes Religionis Christianæ, quam opinionem
Boer. contra Alex. post alios per eum adductos te-
net Peregr. in d. lib. 7. tit. 5. num. 29.*

C 3

Amplia-

S V M M A R I V M .

- 1 Gabellam non soluens, & illam defraudans res ipso Iure confiscantur.
- 2 Gabellam non soluens res amittitur etiam si publicanus non denuntiauerit deferenti ut solueret gabellam.
- 3 Intrans portam Ciuitatis si non presentet res quas defert illas amittit. Declara num. 4.
- 4 Licentia transundi cum mercibus per territorium non specificata quantitate mercium intelligitur pro prima vice pro quaunque quantitate.
- 5 Licentia extrahendi merces sine præfixione temporis spirat post septem dies.
- 6 Repertus in loco suspecto de quo ad plura loca portans merces diuertere poterat quando incidat in commissum.
- 7 Merces confiscantur omissa denunciatione licet ex priuilegio persona gabella non deberetur.
- 8 Gabella transit ad hæredes quando res defraudata ad eos pertuenerint.
- 9 Forensis non excusatetur per non solutionem gabellæ.
- 10 Merces, vt omessa sint quatuor requiruntur ob non solutionem gabellæ.
- 11 Gabella poena erit si ex coniecturis probetur quod noluerit defraudare gabellam.
- 12 Clerici an teneantur ad solutionem gabellæ.

Amplia, quod non soluens gabellam, & illam defraudans res ipso Iure confiscatur. Bertach. in tract. de gabell. in 4.par. nu. 25. seqq. Roland. consil. 42. num. 1. 5. & 7. & consil. 79. num. 91. 98. vol. 3. Clar. in q. 82. in praet. crim. in princ. Pereg. d. lib. 6. tit. 5. num. 31. Rimini. Iun. consil. 26. nu. 20. seqq. vol. primo, Franc. Personal. in tract. de gabell. num. 1. seqq.

1 Subamplia, vt procedat etiam si publicanus non dixerit transeunti, vt soluat gabellam, quia tenebatnr inuestigare, & dicitur in culpa. Roland. consil. 42. num. 2. seqq. vol. 3. Crauet. consil. 1. 15. n. 3. vol. 1. Boss. in tie. de fraud. ve&ig. num. 8. Franc. Personal. d. tract. de gabell. num. 52.

2 Subamplia, vt procedat etiam in solum intrante portam Ciuitatis si non presentet res de quib. gabella soluitur dicitur fraudem commississe. Bertach. in tract. de gabell. in 7. part. num. 10. Franc. Personal. in d. tract. de gabell.

Quam subampliationem tribus modis Doct. declarant. Primo si extaret Gabellarius cui fieri posset assignatio rerum, alias transiens non est in culpa, nec tenetur. Secundo si dolose, ita pertransuerit, secus si per errorem, vel aliqua simplicitate ductus, vt isto. Tertio casures non confundetur, sed duplicitur vectigal. Quarto nisi gabellarius reminiscerit transeunti gabellam, vt late post alios sere infinitos, quos allegat, ita declarat Franc. Personal. in d. tractat. de gabell. n. 54 55. 56. & 57.

3 Subamplia, quod si quis habuerit licentiam,

4 transundi cum mercibus per territorium non specificata quantitate mercium intelligitur de prima extractione, & prima vice quantumcunque extra-hantur Franc. Personal. in d. tract. de gabell. n. 58. in fin. quod dicit esse memoria mandandum, quia millies possunt occurtere in facto.

4 Subamplia, & intellige, vt dicta licentia extra-hendi merces per territorium spiret post septem dies. Bertach. in tracta. de gabell. 4.par. principal. nume. 3. Franc. Personal. de gabell. d. num. 58. vbi subdit, quod hoc pro constati non audet affirmare.

5 Subamplia in eo, qui fuerit repertus in loco prohibito de quo poterat diuertere ad plura loca, & ire etiam ad locum non prohibitum, & tunc prudens Index considerata qualitate persona, & loci, & quantitate rei, & alijs coniecturis poterit, vel illum portantem absoluere, vel mitigare poenam, quæ erit dimidia, quæ imponitur pro delicto consumato. Bertach. in verbo gabellam fraudans, num. 20. circa med. Menoch. de arbr. cal. 392. nu.

8 Franc. Personal. in d. tract. de gabell. num. 60. seq. & latius sub n. 94. seqq. vbi allegat, quæ possint hoc casu deduci pro totali liberatione istius transœtis.

6 Subamplia, vt omessa denunciatione res confi- scentur licet ex priuilegio persona gabella non deberetur, vt in vino pro scholariis empto Pereg. in d. lib. 6. tit. 5. nu. 31. versi. Amplia, vt omessa post Af- flict. in cap. i. in verbo vectigalia, num. 159. tit. quæ sint regalia.

7 Subamplia, vt adeo poena incurrit per fraudantes gabellam, vt transeat poena in eius hæredes si dicta res ad eos pertuenerint. Bertach. de gabell. n. 31. in 4.par. Franc. Personal. in eodē tract. n. 7

8 Subamplia si ductor esset forensis, & allegaret ignorantiā gabellæ non excusatetur. Pereg. d. lib. 6. tit. 5. nu. 31. in fine pro cuius totali declaratione, vide Rip. in tract. de Peste versi. nec obstat, n. 120. seqq. latissimè post alios infinitos per eum conges- tos Franc. Personal. in d. tracta. de gabell. nu. 11. cū pluribus seqq.

10 Limita, & intellige, vt res incident in commis- sum, & publicentur. Primo requiratur quod pu- blicani probent transeunti sciuisse illud suisse prohibitum. Secundo quod si fuerit forensis, quod fuisset solitus per transire, & conuersationem ha- bere in d. loco. Tertio quod gabella fuerit imposi- ta ab ipso Princeps de consensu Imperatoris vel summi Pontificis. Quarto, vt dicta gabella sit a- qua inter omnes personas, secus si esset nimis bar- barica, vt si solueretur ultra tertiam & 8. partem, vt late hæc omnia corroborans per infinitas au- toritates doctorum declarat. Franc. Personal. in d. tract. de gabell. num. 8. vsque ad num. 51.

2 Sub limita, quod licet ex coniecturis portans res excusabitur a poena confiuationis rerum quas 11 vehebat, si ipse esset bona famæ, si esset motus ali- quæ simplicitate, vel ignorantia apparente, quia rusticus vel idiora persona, vel si fuerit minor, vel haberet aliqua priuilegia, vt de his omnibus se- riati scribit Frac. Person. post alios per eū cōgescos in d. tract. de gabell. nu. 62. cum plurib. seqq.

3 Limita in Clericis, qui non tenentur ad solutionem gabellæ Bertach. in verbo gabella per quos
12 solvatur num. 10 Villalob. comm. opin. in verbo
gabell. num. 6. Bost. tit. ve& sol. qui teneant. num. 3.
Viu. com. opin. in verbo statutum num. 12. Franc.
Person. in d. tract. gabell. num. 78 & seqq. vbi decla-
rat: & ad quos Doct. lectorum remitto cum non
intendam facere unum tractatum de gabellis in
præsenti opere prout opus esset, si apponenterunt
omnes limitationes, & lector audeat etiam Pereg.
in d. lib. 6. tit. 5. num. 35. vbi ad istam ampliationem.
8. ponit 7. limitationes.

83.

Ampliatio, decimæ tertia Conclusionis.

S V M M A R I V M .

1 Barones in Statu Ecclesiastico in eorum Castris
receptantes bannitos qua pœna puniantur remis-
sive infra conclus.

83 A Mplia principaliter, vt Barones in statu
Ecclesiastico receptantes bannitos in eo-
rum Castris, & locis ac iurisdictionibus per bullas
summorum Pontificum incurant in pœnam con-
fiscationis bonorum, & in amissionem fædorum,
vt latè dicam infra in conclus. 27. qu. 64. seq.

84.

Ampliatio, decimæ tertia Conclusionis.

S V M M A R I V M .

1 Impedientes birriarios vel exequatores in actu ca-
pturæ per bullam Sixti V. incident in crimen la-
se Maestatis.

2 Particulares personæ vigore dictæ bullæ Sixti V.
non possunt cogi ad custodiam reorum neque ad
illos capiendum.

3 Eximens se ipsum a manibus curiæ non incidit in
pœnam dictæ bullæ contra num. 4.

5 Resistentia facta curiæ occasione exequitionis ci-
uilis non punitur pœna bullarum Sixti V. & alio-
rum Pontificum.

74 A Mplia, vt impedientes birriarios, vel ex-
equatores in actu capturæ incident in cri-
men laſe Maestatis verum, & non confidum, vt
legitur in bulla Sixti V. in ordine 6. & latissime
super ea scribit Farinac. in cons. 55. per totum, vbi
etiam firmat, quod omnia specialia criminis laſe
Maestatis competent dispositioni dictæ bullæ, &
ex solo conatu etiam effectu non sequuto, & si fiat
resistentia non solum satellitibus, sed etiam alijs
privatis personis destinatis ad capturam, ac etiam
non solum si birriarij fuerint impedimenti, sed etiā
si ipsos quis insequutus fuerit, vt videtur desu-
mere ex illis verbis bullæ, impediuerint, vel in-
sequuti fuerint.

1 Limita, vt bulla præfata non procedat, vt par-

ticulares homines possint cogi, & compelli ad cu-
stodiā reorum, vel ad eorum capturam, vt latissime
super interpretatione d. bullæ cōsuiuit Sforz.
Odd. in cons. 53. per totum, & hoc est verissimum
etiam de Iure, vt consuluit Petr. de Surd. in cons.
83. num. 3. & 4. & per totum vol. 1. quod est notan-
dum quia quotidie in statu Ecclesiastico officiales
anhelantes extorquere pecunias à subditis vigore
dictæ bullæ Sixti Quinti, vexant dictos vassallos ex
causa præfata.

2 Limita, vt bulla præfata interpretari debeat,
3 vt non procedat in eximente se ipsum à manibus
curiæ per ea quæ latè tradit Franc. Castracan. in
traci. de societ. offic. cap. 32. num. 4. seqq. vbi repre-
hendit Bost. & Iul. Clar. contrarium tenentes, & la-
tè Menoch. de arbitrat. cent. 6. cap. 583. num. 6. in
fin. vbi refert duos casus in quibus Senatus libera-
uit se ipsos exime tes, ab omni pœna.

Contrariam sententiam. De lute est, vt seip-
sum eximēs incedat in pœnam. Bost. in tit. de capt.
num 17. seqq. vbi tenetur ita fuisse iudicatum Iul.
Clar. in quest. 29. num 5. & fin. Menoch. d. cent. 6.
cap. 583. num. 6. Petr. Cabal in quest. crimin. cap. 8.
numer. 1. vbi post Clar. constituit differentiam in
Simpliciter ausiliendo, vt mitius puniatur, secus
si cum vi, & magna violentia Sforz Odd. cons. 72.
num 32. & seq. vbi in terminis dictæ bullæ, loquitur
dummodo se eximens filisset lute captus. Fa-
rinac. etiam in terminis dictæ bullæ, in quest. 32. nu-
22. & seq. vbi subdit eo magis procedere si ipse se
eximens acclamauerit ad arma aliosve concita-
uerit, siue nomen alicuius magnati in auxilium
inuocauerit, vel franchises appellauerit, & tem-
pore Papæ Clementis VIII. fuit quidam miserri-
mus carretterius latim captus, & statim suspen-
sus, quia austigens à manibus curiæ ingressus fuit
intus palatium cuiusdam Cardinalis, & acclama-
uit franchisia, franchisia.

3 Limita, vt nullo modo procedat pœna rigo-
rosa istius bullæ in resistentia facta curiæ occasio-
ne exequitionis civilis licet Farinac. alias in q. 32.
num. 54 in contrarium opinionem pertransuerit,
quia penitus discordat à veris, & expressis verbis
dictæ bullæ, vt pluries deduxi, & præcipue ex cons.
Sforz. Odd. 53. ferè per totum, & ab omni consue-
tudine, & tempore Clementis VIII. ita fuit bulla
præfata interpretata, & pluries in facti contingen-
tia, ita fuit decisum, prout ego obtinui in foro
Capitolij ad fauorem cuiusdam Cesaris Iunctini
Florentini, qui composuit tantummodo in scutis
400. & eandem opinionem in terminis sequutus
fuit Baiard in quest. 29. num. 6.

85
Ampliatio, decimæ tertia Conclusionis.

S V M M A R I V M .

1 Confiscatio bonorum intrat pro quocumque crimi-
ne laſe Maiestatis.
2 Filii delinquentis in crimen laſe Maiestatis in
primo

1 primo capite pnniuntur per legem quisquis, C. ad legem Iulia. Maiestat.

2 Crimen læsa Maiestat. quando committatur, in primo secundo, vel alijs capitibus.

85 **A**mplia, quod vbi cum que comittitur crimen læsa Maiestatis intret bonorum confiscatio, & bona ipso Iure, quoad dominium absque alia declaratoria incipient esse fisci Afflict. in tit. que sint Regalia in verbo, & bona comitten- tium, nū. 22. Mars, de bannit in verbo. læsa Maiestatis, nume. 35 Iul. Clar. n. 9. læsa Maiest. nū. 9. vers. præterea licet Decian. in tract. crim. lib 7. cap 40. n. 6. vbi latissime, & licet aliqui contradixerint, quod non ipso Iure in crimine læsa Maiestatis dominiū amittatur, sed sententia requiratur, ut nouissime tenet Andreas Fachin. controuer. Iur. lib. 9. cap. 35. & nonnulli alij relati per Farinac. in tit. de crim. læsa Maiestatis, §. 2. num. 67. satis est, quod omnes conueniant, aut ipso Iure, aut per sententiam in isto crimine detur confiscatio bonoru. Sforz. Odd. cons. 27. nū. 18. vbi testatur, quod omnes Doct. cōmuniter concludunt, quod pro omni capite criminis læsa Maiestatis imponatur pœna mortis, & confiscationis bonorum ipsis delinqüentibus principaliibus, & eorum fautoribus.

Quo vero ad filios non puniantur Iuxta penas in I. quisquis, C. ad I. Iul. maiest. nisi pro crimine læsa Maiestatis in primo capite Late Decian in tract. crim. tom. 2. lib. 7. capit. 4. nū. 35. & seqq. Farinac. in quest. 115. §. 3. num. 127. Sforz. Odd. in cons. 27. nume. 18. & 27.

Quando autem comittatur in 1.2. vel alijs capi- tibus huiusmodi crimen, vide latissime Decian. in d. lib. 7. cap. 41. num. 35. & seqq. & Farinac. in d. titu. de crim. læsa Maiest. qu. 112. insp. prima, numer. 9. cum plurib. ieqq.

86.

Ampliatio decimæ tertie Conclusionis.

S V M M A R I V M .

1 **A**rmatas, vel caualcatas facientes incident in cri- men læsa maiest. per bullas summorum P̄tificiū.

2 **A**mplia etiam si fieret dicta armata ex quacum- que causa vrgentissima, vel ex consuetudine.

3 **B**ulla Sixti V. prohibens dictas caualcatas proce- dit tantummodo in tribus interdictis adipiscen- dæ, retinendæ, & recuperanda.

4 **C**oadunatio hominum seu armata non sequito ali- quo delicto, & si non fuerit ad malum finem fa-cta non punitur pena dicta bullæ.

5 **B**ulla Sixti V. non procedit pro recuperanda adipiscenda, vel retinenda aliqua re mobili.

86 **A**mplia in facientib. armatas, vel caualcatas non solum contra Principem, vel eius sta- tum, sed contra alios ex alia causa, ut imponatur pena capitis, & confiscationis bonorum, & inci- dant in crimine læsa Maiestatis per bullas summo-

rum Pontificum incipiendo à Paulo II. constit. 5. Confirmata à Clemente VII. constit. 6. & cōfirma- ta à Pio III. Pio V. Gregorio XIII. & à Sixto V. constit. 8. vt etiam animaduertit Farinac. in tit. de crim. læsa Maiest. q. 113. insp. 4. nū. 122. & 130.

1 Subamplia, vt procedat bulla præfata etiam si huiusmodi congregations, & conuentus homi- num armatorum ferent ex quacumque vrgentissi- ma causa, & ex consuetudine, & sic etiam ad bo- num finem præterquam pro perseguendo banni- tos, & malefactores actu infestantes territoria, & Castra status Ecclesiastici, vt aperte in ea legitur, & animaduertit Farinac. in d. q. 113. insp. 4. n. 160.

1 **L**imita, & intellige, vt bulla præfata tantum- modo procedat in collectione hominum armato- rum facta causa adipiscendæ, retinendæ, vel recu- perandæ possessionis, vel ob finium controuersa, prout diu ista intelligentia ad bullam tempore Cle- mentis Papæ VIII fuit discussa, & tandem per ip- sum Pontificem partibus hinc inde auditis, fuit de- cisum, & resolutum, vt est videre inter cons. Fari- nac. cons. 65. vbi posuit informationes pro vtraq. parte, & quoddam votum sub nomine incerti au- toris pro ista intelligentia, & declaratione, & in fine illius habetur resolutio d. Pontificis.

2 **L**imita, & intellige, quid sit de rigore Iuris sal- tem de consuetudine, vt iste vñiones, vel homi- num congregations armatorum alio malo non sequuto, & quando constat, quod non ad malum finem non punitur pœna statuti punitis similes vñiones, & ceteris hominum, vt in quodam de- creto Mediolani p. Et Bald. & Alex. testatur Boss. in tit. de crim. læsa Maiest. nū. 23. 24. & 29. & Farinac. in d. q. 113. insp. 4. num. 174. vbi dicit esse menti tenendum, quia faciet magnum honorem in occu- renti casu ad interpre actionem d. bullæ Sixti V. in ordine 8.

3 **L**imita, & intellige, vt eadem bulla non pro- cedat in adipiscenda, recuperanda, vel tuenda pos- sessione rerum mobilium, vt habetur in d. cons. 65. incerti auctoris, sub nū. 66. vsque ad finem consilij licet Farinac. in eodem cons. 65. num. 51. prius tue- retur contrarium.

4 **L**imita, & intellige, vt bulla præfata, & eius pœna non procedat in trib. casibus ibi expressis. Primo contra latrones, gradiatores, & bannitos. Secundo in auxilium curię, & ministrorum Iusti- tie, & tertio ad propugnanda, & tuenda loca ma- titima, vt considerauit Farinac. d. cons. 65. nū. 48. & seq. & sub n. 58. & seqq. habetur, quod huiusmo- di hominum ceteris armatorum fieri potest in perni- ciem malefactorum, & ad excusandum à pœna di- cte bullæ sufficeret, quod homines coadunati ha- buerint ali quam Iustam, vel coloratam causam, ita te coadunandi.

87.
Ampliatio Decimæ tertie Conclusionis.

S V M M A R I V M .

1 **O**ffendens curiales occasione litis per bullam Ale- xandri vi. Incidit in crimen læsa maiest.

2 Bul-

- 2 Bulla Alexandrina verificatur etiam in offendentibus Procuratores, & alios extra curiam occasione litis pendentes in curia.
- 3 Bulla Alex. Iudrina bodie obseruatur in toto statu Ecclesiastico.
- 4 Bullæ Alexandrinae, ut locus sit quæ requirantur, num. 5.
- 87 **A**mplia in offendentibus in hac curia Romana cum mutilatione membra aduersarios suos in aliqua causa inter eos vertente, eorumque Aduocatos, Procuratores, Auditores, testes, Notar os, & alios Iudices quoscumque, & causam prosequentes, quia ultra amissionem cause, & ponam ultimi supplicij bona eorum confiscantur, & incident in crimen lese Maiestatis, & a cunctis perpetuo diffidati sunt, vt habemus per bullam Alexadri VI. Cōstit. 6. in prima parte bullarij.
- 1 Subamplia, ut dispositio d. bullæ Alexandrinae procedat in his, qui procuratorem testem, vel Iudicem, etiam extra curiam interficerit, vel vulnerauerit occasione litis in curia vertentis, ut habemus per Put. decis. 104. lib. 1.
- 2 Subamplia, ut dispositio dictæ bullæ licet præter deretur localis, in curia tamen per bannimenta generalia totius status Ecclesiastici, sub nu. 54. est extensa ad totum statum Ecclesiasticum.
- 1 Limita, & intellige, ut dispositio dictæ bullæ procedat, requiritur, quod offendit sequatur ex eadem causa litis, secus si ex alia causa, ut tenuit Rota Romana teste Put. in decis. 103. lib. 1. sed si apparet de aliqua alia causa, præsumeretur offendit ex dicta noua causa, & non ex causa litis, secus si non constaret de aliqua alia causa, ut per Put. in decis. 102. & decis. 103. libro primo.
- 2 Limita, & intellige ad hoc, ut dicta bulla Alexandrina locum habeat, tria copulatiue requirantur; Primo quod in offensione, seu minis, & ingurgijs dolus interueniat. Secundo, quod offendit processerit ex causa litis. Tertio, quod ex parte offendit nulla interuerit prouocatio, & uno ex d. requisitis deficiente Alexandrinæ bullæ locum non esse tenuit Rota coram Illustrissimo Domino Blan chetto, tunc Auditore Rotæ, & modo Cardinali amplissimo Domino meo die 10. Nouembris 1581. cuius tenorem retulit Farinac. in consil. 67. & ipse consulendo ibi, eamdem decisionem sequutus fuit,
- 88.

Ampliatio decimæ tertiae Conclusionis.

S V M M A R I V M .

- 1 Archibusetii delatio punitur pena criminis lese Maiest. per bullas Pij IIIij. & Pij V.
- 2 Pugionis vel aliorum armorum delatio si sit breuioris mensuræ punitur eadem pena. Quod Ser uetur de consuetudine.
- 3 Bullæ Pij IIIij. & Pij V. amplectitur etiā officiales
- 4 Licentia deferendi ista arma breuioris mensuræ a nemine concedi potest.
- 5 Bullæ Pij IIII. & V. comprahendit etiā Barones.

- 6 Pro delatione dictorum armorum prohibitorum potest procedit etiā ex officio. Quod seruetur n. 7.
- 8 Archibusetta, & alia armorum genera an possint in itinere deferri.
- 9 Arma de Iure cōmuni an possint deferri in itinere.
- 10 Archibusetta nec etiā possunt detineri, & vendi.
- 11 Licentia Archibusetti potest concedi per generalem Ecclesiæ.
- 12 Idem per Nepotes summi Pontificis.
- 13 Pugionis delatio non s' ruatur, vt puniatur pena ultimi Supplicij licet Perusia aliter fuerit obseruatum nume. 14.
- 15 Qualitas Archibusetti prohibiti minoris duorum palmorum de canna debet per fisum concludenter probari.
- 16 Testes deponentes super parua mensura Archibusetti per dictiōnem circa non probant. Item si dicent tormentum erat breve vel prohibitum numer. 17.
- 18 Archibusettum retinens imperfētū, & inutile non punitur pena dictarum bullarum.
- 19 Feudatarius retinens in eius Castro Archibuseta si extaret consuetudo retinendi excusat.
- 21 Arma prohibita deferens ob iniuriam sibifactam excusat etiam si talia arma prohibito non iūsent necessaria.
- 22 Forēses portatæ arma prohibita quādo puniātur.
88. **A**mplia in delatione Archibusetti minoris
- 1 A mensurę duorum palmorū de canna archibusij, ut sit imposta per bullam Pij. IIII. constit. 65. in 1. part. bullar. & Pij V. constit. 151. part. 2. pœna criminis lese Maiestatis, & rebellionis, & per delatione paruę balistæ, & archetti ad sunt in vrbe bannimenta emanata de anno 1591. capitulo decimotertio, per quę imponitur pena vita, & confisicationis bonorum, & de alijs armis breuioribus, quæ occulte deferri solent, ut sunt pugiones, & cultelli cum cuspi de maiores uno palmo, & minores tribus palmis, etiam imponitur per dictam bullam Pij Quinti, pœna criminis lese Maiestatis & rebellionis quę bulla est deducta per bannimenta generali ostatus Ecclesiastici de anno 1599. capit. trigesimo, ut etiam resert Farinac. in titulo var. ac diuers. crim. quæst. 108. num. 52.
- 1 Subamplia, ut tales constitutiones amplectantur etiam officiales, & exequutores Iustitię quibus ex prohibita delatio istorum armorum sub eisdem pœnis, ut etiam animaduertit Farinac. in d. quæst. 108. numero 104, qui licet dicat, quod male seruentur, tamen sub Iustissimo Pontificatu S.D.N. Pauli Quinti, bene dd. bullæ obseruantur, etiam' per officiales, quę prohibitio in officialibus magis tener subditos ad se abstinentiam à delatione dictorum armorum, sed Bertazzol. consil. 138. numero secundo, volumine primo, post alios quos allegat consuluit ad fauorem cuiusdam officialis reuertitis archibusetta prohibita.
- 2 Subamplia, ut in statu Ecclesiastico nullus officialis vel Gubernator, nec etiam legatus de latere possit concedere licentiam pro delatione dictorum

rum breuioris mensurę tribus palmis, vt aperte legitur in illis bullis Pij IIII. & Pij V. Farina, d. q. 108. num. 123. vbi testatur procedere solum in archibus et secus in alijs armis de consuetudine.

1 Subamplia, vt procedat etiam dispositio dd. bullarum in Baronibus status Ecclesiastici, vt neque ipsi, neque eorum vassalli de ipsisorum licentia in eorum terris, & Castris possint deferre dd. armorum genus prohibitum, vt tenuit in quodam suo voto Farinac. posito in d. q. 108. num. 58. seqq. licet aliquando per dd. Barones, & eius subditos male seruetur, & in hoc errant Barones in concedendo licentias subditis deferendi dd. arma prohibita, & ego heri scripsi ad sauorem cuiusd. Scipionis Florentillii processati de tale delatione pugnatis sub clipeo licentia officialis loci.

4 Subamplia istam 88. ampliationem, vt in ista materia delationis armorum breuioris mensuræ possit procedi etiam ex officio per Iudicem, & nomine querelante ac etiam si deferentes ea non fuerint deprehensi in flagranti, vt aperte legitur in dd. bullis Pij III & Pij V. & dispositum etiam per bannimenta generalia status Ecclesiastici sub nu. 27. & animaduertit Farinac. in d. q. 108. num. 139. quicquid sit de ista quæstione, an possit procedi per inquisitionem vel requiratur quod fuerit deprehensus in flagranti quam latissime ponit Farinac. d. q. 108. num. 132. seqq. & sub nu. 143. testatur quod ultra delationem Archibusettii pro alijs armis breuioris menturæ numquam vidi procedere per inquisitionem cum qua obseruantia concordat Iul. Clar. q. 82. vers. statutum 6. vers. 1. Vbi testatur de magis communi opinione, & seruata opinione à qua ipse putat nullo modo esse recedendum, cum quibus omnino sentio attenta d. generali consuetudine.

5 Subamplia, vt Archibusetta nec etiam possint deferri itinerando cum per dd. bullas Pij IV. & V. expresse hoc sit prohibitum, & idem sit in archibus, gis longioris mensuræ vigore bannimentorum vrbis totius status Ecclesiastici emanatorum de anno 1599. cap. 28. & etiam dicit Farinac. d. q. 108. num. 113.

Cum de Iure communi sit controuersia inter Doct. an. in itinere liceat arma deferre de quo late scriptis Farinac. d. q. 108. nu. 105. cum suis ampliat, & limit.

6 Subamplia, vt in Archibusettis paruæ mensurae non solum deferens illa sed etiam detinens puniatur dd. pœnis expressis in dd. bullis, vt clare legitur in eis, & quod non possint per aliquem vendi Farinac. q. 108. num. 37. & ego ita obseruai in facto quia condemnauit quemdam pictorem insiginem in pœnam vitæ, & confisicationis bonorum.

1 Limita, & intellige in Excellentissimo, & Illusterrissimo Generali armorum status Ecclesiastici Ductore, qui in vim suarum facultatum, habet facultatem concedendi licentiam deferendi dd. arma prohibita, & etiam archibusetta paruæ mensuræ, vt legitur inter cōsilia Farinac. consi. 85. vbi late, qui scriptis in causa propria, & ibi discutitur

an licentia impartita de armis prohibitis compræ.

12 hendas Archibusettum, & in q. 108. num. 123. dicit idem procedere in nepotibus Summi Pontificis, qui possunt talem licentiam concedere, & quod ita obseruatur.

2 Limita in delatione pugionis prohibiti, & alio.

13 rum armorum breuiorum exceptis stilletis, non seruetur dispositio dd. bullarum, sed bannimenta vrbis per quę imponitur pœna trium iustum fuis, vel triremium per quinquennium, imo in practica pro simplici delatione pugionis rarissime imponitur pœna triremium nisi constaret, quod illū deferens haberet animum committendi aliquod delictum, sed Honde. in confi. 93. n. 28. in fin. vol.

14 2. refert, quod Perusie pro sola delatione pugnatis quidam fuit suspensus.

2 Limita, & intellige vt locus sit pœnæ delatio-

15 nis paruorum archibusitorum, necesse sit, vt pro parte fisci fuerit concludenter probata per legitimas probationes paruitas mensuræ à bullis requisita, quod talia archibusetta sint minora duorum

16 palmarum de canna ipsis Archibusij, vt in terminis dixit Bertaz. consil. 46. 1. num. 10. lib. 1. & ob id tales non legitimè probarent, si deponerent super d. parua mensura per dictiōnem circa Bursat. consil. 331. num. 28. in fin. & seqq. lib. 3. nec si dicirent vi-

17 disce aliquem deferre tormentum breue, vel tormenticula breuia, & prohibita, vt per Bursat. in d. consil. 331. nume. 84. in fin. & Farinac in d. quæst. 108. numero 53. & seqq. tit. de var. ac diuersi. crimin. quod nota, quia habui in facto pluries, & iudicando, & consulendo.

3 Limita in retinente pœnes se sclopum paruæ

18 mensuræ imperfectum, & inutile vt talis retentio non sit punibilis. Bolognet. consil. 25. numero 15. seqq. Bertaz. consil. 74 per totum, & ibi Add. in littera C. lib. primo, quos allegat, & sequitur Farinac. in d. q. 108. num. 86. & vltra supradict. late prius tenuit hauc opinionem Ias. consil. 46. nume. 4. circa fin. versic. primo, quia, vol. 3. & ita de anno 1604. de mense Februarij per acta Decij cambij pro charitate Notarij tempore D. Cardinalis Tabernæ tūc vrbis Gubernatoris, ita obtinui pro quodam Simone Gasparino copista in cuius domo, fuit reperita quædam capna archibusetti paruæ mensuræ, & quia erat imperfecta, & penitus inutilis fuit absolutus, & ideo male dubitat de hac opinione Baiard. ad Clar. in q. 83. num. 79. vbi dicit se dubitare, an hoc in practica obtineretur.

4 Limita si extaret cōsuetudo, quod feudatarius

19 in eius Castro, vel Iurisdictione esset solitus ibi archibusetta retinere illum excusaret à pœna constitutionum, vt late consuluit Honde. consil. 88. num. 34. & seqq. vol. 2.

5 Limita in deferentibus arma prohibita volen-

20 tibus se defendere ab iniuria, vel insultu, sibi facto non comprehendantur in pœnalibus prohibitionibus late Petr. Cabal. in tract. crim. cas. 62. per totū, & cas. 88. nu. 8. sub d. cas. 62. nu. 5. dicit hoc procedere etiam si talia arma non essent necessaria pro defensione, & ita ego mensibus elapsis scripti ad fauo-

fauorem quorundam de Mutina, qui , vt audiui,
deinde fuerunt a carceribus relaxati ab illo Iustissi-
mo Duce Mutinae.

6 Limita in forensibus deferentib. arma prohibi-
ta, qui excusantur à pena bannimentorum, & ma-
xime si deferrent armis ligata, de qua limitatione
late vide per Farinac. in d. q. 108. numer. 105. cum
pluribus seqq.

89.

Ampliatio, decimatercia Conclusionis.

S V M M A R I V M .

- 1 Duellum punitur pena rebellionis, & criminis la-
se Maiestatis , ac confiscationis bonorum per
bullas summorum Pontificum.
- 2 Patrini interuenientes duello puniuntur eadem
pena.
- 3 Barones, & alij habentes Castra , & Iurisdic-
tiones permittentes duellum in eorum locis ultra
pœnas supradictas amittunt fauda.
- 4 Auxilium, fauorem præstantes duellantibus vel se
quoquo modo gerentes in duellibus vigore bullar-
rum incident in eadem pena.
- 5 Duellum est prohibitum per bullam Pij III. Grego-
rij xiiij. Concilij Tridentini, & Clementis viij. &
qua persona comprehendantur in dd. pœnis late.
- 6 Duellum , vt puniatur dd. pœnis a bullis infictis
requiritur , vt fiat præcedente tractatu, & deli-
beratione, secus si in pura rixa ad duellum cori-
zantes se inuitent.

89 Amplia in commitentibus singulare certa-
men , quod duellum appellator , vt per il-
lud incurritur in pœnam criminis laſe Maiestatis
seditionis , & rebellionis , vt per multos Pontifices
fuit sanctum, & præcipue per Pium III. constitut.
13. p. 2. bullarij , de qua bulla , & de alijs priori loco
editis late scripsit Hieron. Gabriel. conf. 178. a. 25.
& 27. vol. 2 ac superius nō deinde constit. Gregorij
XII. 82. in secunda parte bullarij , & nouissime
etiam constitutio Clementis VII. sub datum
Romæ 1592. Kal. Septembris , per quam expresse
imponitur ipsis duellantibus , ultra pœnam excom-
municationis pœna in specie confiscationis , versi.
qui vero pugnam commiserit .

1 Subamplia , vt huiusmodi pœna confiscationis
bonorum etiam eorum patrini plectantur , vt etiā
legitur in d. Bulla Clementis VII. vers. & qui
eorum patrini vocantur .

2 Subamplia , vt per d. Bullam Pij III. sub vers.
cum autem sicut nobis Barones , & alij Domicel-
li qui in eorum Castris , & iurisdictionibus conce-
dunt huiusmodi duellum puniantur in pœnam cri-
minis laſe maiestatis seditionis, rebellionis & con-
fiscationis , ac priuationis statuum , ac dominiorū
ſeudorum , & Vicariatorum ac illorum bonorum
ſuorum , ac depositionis illorum ipso Iure .

3 Subamplia , vt vigore eiusdem Bullæ Pij III.
eadem pœna puniantur , qui prestant duello auxi-

lium, consilium fauorem illis pugnantibus assistunt
4 presentes existunt cartas desuper scribentes , aut
publicantes , seu de illis se intromittere quæ pœ-
nas in supradictis casib. confirmarunt Gregorij
XIII. in d. constit. 82. & Clemens VIII in d. viti-
ma constitut. vt in eis ad litteram legitur confor-
mando etiam pœnas a Sacro Concilio Tridentino
infictas Sess. 25. cap. 29.

Sed difficultas consistit quando dicatur com-
missum duellum ad effectum incurredi in dd. pœ-
nas excommunicationis, confiscationis, & priua-
tionis ſeudorum , & breuiter dicitur , quod si in-
ſpiciamus d. Bullam Pij III. plura requiritare
quæ rebantur nempe primo campus tutus, seu locus
ad duellandum , secundo quod ſpect. cula cruenta
admitta fuerint , tertio quod Domini temporales
interuenerint astantes comitiam præstantes ,
cartas certaminis , seu duelli ſubſcribentes , vel
affigentes , & publicantes ac alia de quib. in dict.
constit. Pij III.

Si vero inſpiciamus extrauagantem Gregorij
XIII. per quam conformati pœnas infictas a Co-
cilio Tridentino , ſufficit , quod duellum nat in lo-
co priuato , & non tuto sine patronis, ſocijsque ad
id vocatis , & ſine provocatorijs litteris , & car-
tellis , ac etiam ſi duellant duellum , ſeu pugnam
non perficerint ſi per ipsis non ſtererit , quo mi-
nus d. duellum , ſeu pugna perfecta fuerit .

Si vero inſpiciamus ultimam Extrauagantem
Clementis VII. conformati ſupradictas conſtitu-
tiones Pij III. & Gregorij XIII. ac Concilium
Tridentinum extendit , & declarauit dictas conſtitu-
tiones locum habere ubique gentium , & terra-
rum inter quacumque perſonas etiam armatas , &
in caſtris , ſeu propnaculis militantes etiam , ubi
catholicæ fidei horum furor impune graſſatur , vel
in dominijs per eos occupatis , & emptis ac ſi in-
publico , & forſan iusto bello indicto aliquis miles ,
alterum in aduersariorum , exercitum militanteſ
priuatas ſimultantes , atque inimicitias publicæ
cauæ intermiſſendo , etiam Ducum permittiſſu ex
condito ad singulare certamen deueniant .

Nec non eisdem pœnis eos teneri voluit , inter
quos pœnationes init. ſunt de dirimendo certamine ,
cum primum alterius vulneratus fuerit , ſeu ſan-
guinem effuderit , aut certus ieiū numeros utri-
que illatus fuerit .

Vel si conuererit , vt non singuli cum singulis ,
ſed bini terni aut plures hinc inde pugnant .

Nec non prohibuit ibi Summus Pontifex , ſub
eisdem pœnis omnia , & singula cuiusvis generis
scripta , manuſcripta que fides appellata , etiam ſi ex
preſſa pronocatione ad certamen , ſed tanquam
pæratoria ad duellum .

Et qui per epiftolas , ſeu libellum aut publicato
attestationem intimidationem , documenta , authen-
tifica , Chirographum , ſubſcriptiones , relationes ſu-
b pretextu proprij , vel alicuius honoris , famæ , more
militari , vt dicitur caualaris coetuendi , aut leden-
di , vel propulsandi probationem contumeliz , vel
injurie

iniuria eadem pena puniri iussit.

Nec non eidem penis teneri, voluit omnes quascumque scripturas publicas, vel priuatas scribentes, exempla dictantes, componentes, mitentes, deferentes, diuulgantes, affligentes. Typis imprimentes subscriptentes intimantes, & etiam verba donuntiantes, & auxilium, consilium, vel fauorem praestantes, seu suadentes, aut mandantes, vel quo quomodo se immiscentes, etiam sine pugna aliqua, nec certamen, aut effectus, nec accessus aut actus ad pugnam proximus neque expressa, & aperta prouocatio sublecula fuerit, neque scriptiones predictae, que manifeste dicitur in publicum prodierint aut cuicunque intimata extiterint si per eos non steterit, quo minus publicatione, aut denunciatio fieret.

1. Limita, & intellige supradictas omnes constitutiones bullas, & extrauagantes summorum Pontificum, ac Concilium Tridentinum procedere, si premeditate, & precedente tractatu, ac matura deliberatione ad pugnam ad singulare certamen, & ad duellum peruenient, secus si in pura rixa, & calore iracundie vobis alterum ad pugnam, seu duellum diffidit, & inuitat per ea quæ tradunt Io. de Ligna in tract. de duell. in princip. vers circa primum num. I. Eob de Castil. de duel. in princ. num. 4. verl. duellum est pugna. Plot. in terminis cuiusdam decreti Caroli V. similis dd. constitutionibus Apostolicis in tract. de in litem Iurando §. 42. num. 3. & 4. post itos Farinac. in cons. 9. num. 35. vbi late, & estatut ira pluries in facto obtinuisse referens casus particulares, in quibus in facto obiuit, & in terminis Concilij Trident. Joseph. Lud. decisi. Lucens 11. per totam, & precipue sub num. 10. & 11. Bajard. ad Iul. Car. in qu. 60. num. 66. & ego annis præteritis idem obtinui in sacra Consulta, vbi mature omnes causa criminales discutiuntur in una Maceraten. ad furem cuiusdam de Pelicanis.

90.

Ampliatio decimæ tertiae Conclusionis.

S V M M A R I V M .

1. **C**onfiscatio bonorum, per bannimenta ultimo loco emanata in statu Ecclesiastico in multis casibus imponitur narratis. seqq.

90. **A**mplia, ut in statu Ecclesiastico, per bannimenta generalia emanata tempore Papæ Clementis VIII. vbi fuerunt publicata in multis casibus imponitur bonorum confiscatio, & precipue si quis per vim ingressus fuerit dominum alii ius mulieris honeste, ad effectum illam carnaliter cognoscendi, ut puniatur in penam confiscationis bonorum, si vero fuerit mulier inhonestia in penam confiscationis medietatis bonorum, vt est videre sub num 5. & 6.

Item si quis exonerauerit scelopum aduersus aliquem, sequuta offensione, puniatur, exonerans in

penam ultimi supplicij, & confiscationis bonorum, & si non fuerit sequuta offensio aliqua, & quamvis scelopum non fuerit exoneratum ob defectum, ignis adhuc ille puniatur in confiscationem bonorum. & ad tritemes per quinquennium, vt est videre sub num 29.

Item facientes vindictas trasuersales incident 3 in penam rebellionis confiscationis bonorum, & ultimi supplicij per Bullas Clementis VII. & Pij IV. enunciatas in dd bannimenti sub num. 44.

Item si quis tam de die quam de nocte sub nomine curie accesserit addomum alterius, & sequatur latrocinium, roberia, insultus, violentia, aut aliquis malus effectus, puniatur in penam carcerum, & confiscationis bonorum sub num. 49.

Item si quis offenderit Antianos Conservatores Ciuitatum, vel locorum principalium, puniatur in confiscationem bonorum, siue offensa fuerit cum armis, siue fuerit sine armis sub num. 52.

Item si quis offuderit officiales, & alios ministros Iustitiae incidat in crimen rebellionis sub numer. 55.

Item si quis cusserit, vel cudi fecerit monetam auream, vel argenteam puniatur in penam confiscationis, num. 71.

91.

Ampliatio decimæ tertiae Conclusionis.

S V M M A R I V M .

1. **L**ibellum famosum conficiens, & scribens, ac retinens, & non lacerans nec non scribens litteras monitoriorum vulgo appellatas lettere de auisi puniuntur in penam ultimi supplicij, & confiscationis bonorum, vigore bullæ Pij V.

2. **A**mplia, ut eadem pena puniatur etiam si vera scriperit.

3. **A**mplia, ut procedat in eo, qui solum composuerit dictauerit exemplauerit retinuerit, & non lacerauerit.

4. **B**ulla Pij V. in ista materia libelli est in viridi obseruantia.

91. **A**mplia contra confidentem, vel componentem famosum libellum, & scribentes libellos famosos, seu litteras monitoriorum vulgo appellatur lettere de auisi: continent, conuicia, iniurias, vel famæ, & honoris alicui s affectionem puniantur in penam ultimi supplicij confiscationis bonorum, secundum qualitatem facti, & personarum arbitrio Pontificis, ut aperte legitur in bullæ Pij V. constitut. 145. emanata contra scribentes, & dictantes, que bullæ est etiam per dd. bannimenta status Ecclesiastici denuntiata, sub num. 39 cuius vigore in primo anno Pontificatus Pauli Quinti, S. D. N. fuit decapitatus una cum confiscatione bonorum Io. Baptista Picinardus Cremonensis ob malos versus, & malas cantilenas compilatas contra Clementem VIII. prædefunctum, & nonnullos Cardinales de qua bullæ mentionem

DE CONFISC. BONORVM.

37

tionem facit Baiard. in q. 68. num. 63. & etiam de alia Gregorij XIIII.

1 Subamplia, ut bullæ præsatæ dispositio procedat etiam si quis in libello famoso vera scriperit, ut est videre in d. bullæ, & animaduertit Farinac. cons. 30. num. 108.

2 Subamplia, ut procedat etiam contra illum qui solum composuerit dictauerit, scriperit, exemplauerit, retinuerit, non lacerauerit, ut aperte in ea legitur, & animaduertit Farinac. in dict. cons. 30. num. 110. in fin.

3 Subamplia, ut dispositio dictæ bullæ sit in viri di obseruantia, & in diuersis casibus occurris, ita fuerit decisum, quos refert Farinac. in d. cons. 30. num. 109. licet sub eodem cons. per August. Lazar. sub num. 57. contrarium attestetur, & ibi referant vnum casum in quo quis tantummodo fuit condemnatus in exilium.

92.

Ampliatio, decimæ tertie Conclusionis.

S V M M A R I V M .

1 Offendens babentem saluum conductum incidit in crimen l. sæ Maiest. Declara, num. 2.

92 **A**mplia, ut offendens eum, qui à Principe habet saluumconductum incurrat in crimen l. sæ Maiest. l. i. & ibi glos in verb. securitatem, & Bar. num. 6. ff. ad l. Jul. Maiest. Boer decisi. 179. nu. 2. Gig. lib. 1. tit. qualiter, & à quib. crim. l. sæ Maiest. commit. quest. 18. num. 1. seq. qu. 33. in princ. Farinac. in q. 29. num. 12. tom. 1. vbi concordantes allegat, & testatur de com. qui tamen sub num. 19. 2 videtur restringere huiusmodi ampliationem in offendente assicuratum in offensionem Principis.

93.

Ampliatio, decimæ tertie Conclusionis.

S V M M A R I V M .

1 Violatores pacis, puniuntur in pœnam confisca- tionis.

2 Amplia in violatoribus pacis publicæ . Declara num. 3.

4 Amplia vigore constitutionis Marchia bannimentorum, & statutorum orbis num. 5. 6.

7 Verbum datum alicui superiori frangens punitur pœna criminis l. sæ Maiestatis.

8 Limita tribus modis, num. 9. & 10.

93 **A**mplia in violatoribus pacis, qui puniuntur in pœnam ultimi supplicij, & confisca- tionis bonorum c. 1. I. si quis vero de pac. iuram. firman. & in cap. 1. de pac. tenend. in vlib. s. xud. late Farinac. in q. 107. par. 1. art. 6. nu. 57. & seq.

1 Subamplia, ut procedat non solum in violato- ribus pacis publicæ, ut puta inter duas Ciuitates, aut inter duo Castra prout yidentur loqui dd. iu-

ra, sed etiam in violatoribus pacis innitæ inter singulares personas, Bald. in d. cap. 1. nu. 1. de pac. tenen. Vulpel. in tract. de pac. quest. 5. 1. num. 2. Farinac. c. in d. quest. 107 art. 6. num. 63. & seq. vbi sub- dit post alios, ut requiratur, quod fuerit pax iuræ. menta firmata Add. ad Farinac. cons. 36. in litt. A.

2 Subamplia, vigore constitutionis Marchie, lib. 4 cap. 76. & cap. 77. Farinac. d. q. 107. art. 6. nu. 65. vbi subdit, quod in cap. 76. disponit Egidiana constitutio, que procedit in pacibus factis inter Ciuitates, & Castra, & Carpensi. in d. cap. 77. exten- dit ad paces priuatas, que Carpensi. nō procedit nisi in Prouincia Marchie, per Bullam Pauli III.

1 Limita, ut d. constitutio Carpensi. procedat in pacibus factis per Prætorem, vel cum illius auctoritate late d. Farinac. in dicta quest. 107. num. 67.

3 Subamplia in statu Ecclesiastico per bannimenta generalia emanata de anno 1599. c. 42. quia sub- intrat pœna confisca- tionis etiam si pax non fue- rit facta cum auctoritate Prætoris. vel personæ pu- blicæ, ut annuit etiam Farinac. in d. q. 107. n. 68. 69.

4 Subamplia hic in Urbe, per bannimenta emana- nata de anno 1591. cap. 45. & per statutum urbis libr. 2. cap. 25. ut etiam annuit Farinac. in d. quest. 107. nu. 70. 71.

5 Subamplia in frangente verbum datum ali- cuius superiori, de non offendendo aliquem, ut ips. se incurrit in crim. l. sæ Maiestatis Gerard. Mazzol. consi. 68. nu. 11. vbi alios allegat.

1 Limita quando adesset nona causa, quia offendens excusabitur. Mazzol. d. consi. 2. n. 12. 23. & seq.

2 Limita si d. verbum datum non peruererit ad notitiam offendentis Mazzol. d. consi. 28. nu. 27. vbi subdit, quod Scientia debet articulari, & probari.

3 Limita si fuerit datum superiori recognoscendi 10 alium superiore. Mazzol. d. consi. 68. num. 26. & ego in facto liberari quendam Capitaneum, qui fregerat verbum datum tempore Clementis VIII. D. Cardinali Aldobrandino, & solum fuit punitus in pœnam pecuniaria, & exilio.

1. Limitatio, decimæ tertie Conclusionis.

S V M M A R I V M .

1 Confiscationi ut locus sit imprimis requiritur, ut constet de delinquente.

2 Imperatori, vel cuicunque Principe non credi- tur aliquem fuisse delinquentem, ut intret confis- catio bonorum.

3 Statutum non valet, ut credatur Principi aliquæ sibi subditum, vel non subditum esse delinquen- tem ad effectum confiscandi.

4 Confiscatione ut locus sit requiritur, ut constet de delicto per veras probationes, ut noceat filiis, & agnatis nec sententia contumacialis sufficit. nu. 5. quando procedat vide nu. 6.

Primo Limita & intellige, ut in primis, & ante omnia requiratur imputatum de crimi- ne, illud commissile constet, etiam si confisca-

D. fieri.

ieri deberet ex aliqua particulari constitutione, si fiscus velit inuadere bona confisata vigore aliquius condemnationis. Bart. in l. si quando num. 3. vers. ex hoc appareat, C. vnde vi. Plot. in repet. d.l. si quando num. 759 vers. statuto Text. in cons. 410. num. 6. & cons. 30. quin. 2.

1 Amplia ut nec etiam Imperatori, & cuicunque
2 Pri cipi ass. renti aliquem commissione delictum
credatur, quando agitur de confiscatione, & pre-
iudicio tertij. Gram. decis. 105. num. 1. & seq. Dec.
d. cons. 410. col. 2 vers. tertio principaliter. Restau.
Castal. in tract. de Imperat. q. 98. Plot. in d.l. si quan-
do, num. 762. vers. & quod plus est, & in d. cons. 30.
num. 4. vbi alios allegit. Carpan. in constit. Mediol.
tit. de Iuri. fisc. cap. Omnim, num. 73.

2 Amplia ut non valeat lex, statutum, decretum,
nec constitutio, quibus sanctum fuerit credi Prin.
3 cipi aliquem sibi subditum, vel non subditum ad ef-
fectum bona confisandi, esse sibi rebelem Felin.
in cap. cum à nobis, num. 3. d. testam. Dec. in dict.
cons. 410. colum. 2. vers. tertio pri cipaliter Plot.
in d.l. si quando num 762. vers. & quid plus est vbi
latè, & in dicto cons. 30. num. 5.

3 Amplia quando de delicto constat per veras
4 probations factas praesente reo criminis, & se de-
fendente, secus autem si eo absente, & contumac-
ce processus fuisset formatus, & condemnatio se-
quuta cum publicatione bonorum, quia eius con-
tumacia non noceret filijs, & alijs agnatis in iure
eis quæsito. B. il. tit. de bon. pub. n. 55 seq. Ro'lan.
cons. 29. col. penul. num. 3. Peregr. lib. 5. art. 1. num.
22. vbi de commun. & veriori sententia late Car-
pan. in constit. Mediol. tit. de iure fisc. I. Omnim,
num 453. seq. qui Carpan. loquitur, quod ex con-
tumacia sola Iudex si velit aliquem condemnare
in confiscationem bonorum, ut nō possit vbi subdit.

Nisi tamen ex delicto bona veniant confisca-
da, quia tunc sententia contumacialis operatur
effectum suum, post Cassan. super consuet. Burg.
rub. 2. I. t. num. 3. vers. quod non. Carpan. in d. cap.
Omnim, num 454.

Quod admittunt etiam si fuissent contra absen-
tem examinati testes de illius crimine, & sequuta
condemnatio adhuc non noceret filijs, ut dicunt
Bosi. & Roland. in locis supra add. Peregr. in d. lib.
5. n. 110. de hoc valde dubitat, & dicit apud eum
esse valde periculosum, & restringit quando exfo-
la contumacia absens damnatur.

2. Limitatio decimateria Conclusionis.

S V M M A R I V M .

1 Sententia publicationis bonorum, ut subslinea-
tur requiritur, ut Iudex habeat facultatem tu-
per delinquentem.

2 Sententia Iudicis laici, non tenet contra Cleri-
cum.

2 L imita, & intellige, ut subslineatur senten-
cia publicationis bonorum, exigatur, ut

Iudex habeat facultatem super persona delinquer-
tis, secus si non esset ei subiecta; vt si Iudex laicus
condemnaret Clericum quamvis adesset constitu-
tio pro delicto, per Clericum commissio, & impo-
neret confiscationem bonorum, adhuc bona non
publicantur, Marci. singul. 295. Abb. in cap. fin. de
vi, & honest. Clericor. Gram. decis. 29. Plot. d. cons.
30. num. 8. vel si aliter non haberet facultatem
confiscandi erit ipso iure confiscatio nulla Peregr.
lib. 5. numer. 28. de iure Fisc. latè Farinac. quæst. 25.
num. 2. seqq. in prima parte.

3. Limitatio decimateria Conclusionis.

S V M M A R I V M .

1 Autentica bona damnatorum hodie adimit om-
inem confiscationem, & colligit iura antiqua
præterquam in crimine laicæ Maiestatis, diuina,
& humana.

2 Periura antiqua, pro omnia delicto ex quo per quis
ciuitatem, & libertatem, aut vitam ammittebat
bona illius publicabantur, etiam in sententia,
de bonis publicanis nibi expressum fuisse.

3 Iustinianus Imperator, tanquam clementissimus
in totum dirimut confiscationem bonorum præ-
terquam in illis duobus casibus.

3 L imita, & intellige, ut hodie per d. Authent.
bona damnatorum, C. de bon. proscript. sic
sublata omnis confiscatio bonorum, & sint iura
antiqua pœnitentiæ correcta, præterquam in duobus
casibus laicæ Maiestatis, diuina, & humana in ea
expressis tul. Clat. qualit. 78 num. 1. Farinac. quæst.
25 in princ. Bertaz cons. 82. & cons. 83. numer. 58.
volum. 1. Latè Peregr. in tractat. de priuileg. fisc.
lib. 5. tit. 1. num. 4. Petr. Cabal. in question. crimin.
cas. 137. num. 8.

2 Quoniam ante dict. Auth. per iura antiqua pro
omni delicto ex quo quæ ciuitatem, vel liberta-
tem, aut vitam ammittebat bona illius publica-
bantur, etiam si in sententia de bonis publicandis
nil expersisset, & nisi Iudex bona ipsi condem-
nato referuasset, quod facere poterat, Corrad. in
sua Praxi Crim. I. 3. tit. de publicat. bonor. num 2.
in princip. & pro criminum conditione aliquando
omnia bona publicabantur, aliquando certa
bonorum quota, seu certa res, prout superius
latè deduximus, & in vasto iuris corpore coligiti-
tur, deinde superuenit Clementissimus Imperator
Iustinianus magis priuatorum, quam fisci sui re-
spiciens commoda per d. Authent. in to-
tum dirimit confiscationem bo-
norum, præterquam in illis
duobus casibus. latè
Peregr. in d. lib.
5. tit. 1. cum
pluribus
seq.

DE CONFISC. BONORVM.

39

4. 5. & 6.
Limitatio, decimæ tertie Conclusionis.

S V M M A R I V M .

- 1 Confiscatio bonorum imposta à lege expresse, vel in consequentia est pænitus sublata de consuetudine totius mundi.
- 2 Quando expresse, vel in consequentiam de iure communi imponeretur confiscatio bonorum.
- 3 Confiscatio bonorum est sublata per dictam Authenticam bona damnatorum, tam in delicto publico, quam priuato.
- 4 Sententia confisicationis lata contra formam dicta Authenticæ non valeat.
- 5 Etiam si ab ea non fuerit appellatum.
- 6 Etiam si fuerit lata à Iudice habente amplum arbitrium, & constituto in suprema dignitate.

4 **L**imita, ut per d. auth. de consuetudine totius mundi non solum corrigantur Iura antiqua, vbi confiscatio bonorum in consequentiam imponebatur, sed etiam vbi expresse à Iure ultra dictos duos casus fuerat imposta, nisi tamen per statuta, vel per consuetudinem aliter imposta, fuisset. Tob. Non. cons. 104. num. 7. & seq. Farinac. d. quæst. 25. num. 9. & seq. de comm. Peregr. d. lib. 5. num. 9. Petr. Cabal. d. cas. 137. num. 22. Hondon. cons. 95. qui per totum orbem testatur communiter obseruari, sub num. 31. vol. 1.

2 Quando enim expresse, vel in consequentiam de Iure communi imponeretur bonorum confisatio latè declarat Cephal. cons. 79. numer 22. & seq. lib. 1. Bertaz. cons. 89. num. 65. volum. 1. Pereg. d. lib. 5. num. 1. & seqq.

5 Limita, ut d. Auth. tollat confisicationem bonorum, tam in delicto publico, quam priuato. Ign. in l. fin. 9. si sibi manus, num. 108. de bon. eor. Quam opinionem communem dicit Suarez, recep. sentent. in verb. bonorum confisatio, & sequitur Berraz. d. cons. 83. num. 60. vers. & quod dicta Baiard q. 78. num. 6. vers. Idem adde.

6 Limita, ut sententia confisicationis lata contra formam d. Auth. non valeat, tanquam lata contra sacras constitutiones, etiam si fuerit lata à Iudice habente amplum arbitrium, & constituto in suprema dignitate Tob. Non. d. cōs. 104. n. 3. seq. vbi testatur post Plot. quod ita Mediolani fuit decisum. Rol. cons. 98. n. 4. lib. 1. Farinac. d. q. 25. n. 34. & 5. Baiar. in d. q. 78. n. 11. Pereg. d. lib. 5. nu. 7.

7. 8. & 9.

Limitatio, decimæ tertie Conclusionis.

S V M M A R I V M .

- 1 Confiscatio bonorum, vel pœna dupli, vel quadruplici non datur nisi quis dolo malo deliquerit secus si lata culpa.
- 2 Confiscatio bonorum non intrat quando delinquens non potest puniri pœna ordinaria.

- 3 Confiscatio bonorum non intrat vbi pœna exilij imponitur.
- 4 Nisi à lege aliter expressum fuisset.
- 5 Nisi etiam de facto per sententiam bona adempta fuissent.
- 6 Nisi etiam pœna exilij esset perpetua.

7 **L**imita, & intellige, ut nunquam intret confiscatio bonorum, vel pœna dupli, vel quadruplici, nisi quis deliquerit dolo malo, secus si culpa lata, quia tunc pœna mitior arbitraria imponi debet. Ias. in l. in actionibus, num. 26. vers. teneas intrepide, & num. 29. vers. ultim o adde, & ibi Dec. num. 20. versic. & ex eo, quod dictum est vbi de communi. Plot. in l. si quando, num. 766. versic. sic etiam leges omnes, C. vnde vi, & in consil. 30. nu. 28. vbi late, & consil. 95. num. 22. qui etiam testatur de communi, Carpan. in d. titul. de Iur. fitc. capit. omnium, num. 71.

8 Limita etiam, ut confiscatio bonorum non intret, vbi delinquens non potest puniri pœna ordinaria delicti, sed alia extraordinaria puniendus erit, Bal. in l. vnic. num. 2. C. ne sine Iusu Princ. vbi firmat magistraliter, quod vigore cuiuscumq; arbitrij Index non imponit bonorum confisicationem, Plot. in d. cons. 95. num. 22. Put. in tract. de Sindic. in titul. de arbitr. cor. num. 13. Marf. in leg. quæstionis modum, num. 69. de quæst. Alexan. cons. 116. num. 12 lib. 2. Menoch quæst. 93. num 1. dict. lib. 1. Bajard. q. 68. num. 125. Carpan. in d. titul. de Iure fisc. cap omnium, num. 84. 95.

9 Limita, quando pro delicto pœna exilij imponitur, ut bona non possit confiscari. Tex. in l. re-legatorum, l. ad tempus de Interd. & releg. Baiar. q. 67. n. 19 in prin. Pereg in d. lib. 5. n. 3. in princ.

1 Sublimita, nisi lege expresse aliter cautum foret, ut in contrahente nuptias incestas, l. qui contra C. de Incest. nupt. l. incestas, Auth. & d. Pereg. d. lib. 5. num. 3. vers. nisi id lege.

2 Sublimita, nisi relegato bona per sententiam adempta fuissent, quia factum tamen teneret licet fieri non deberet, Pereg. in d. lib. 5. num. 3. vers vel si, quod tamen non admitto propter ea, quæ dixi supra in conclus. 12. num 26.

3 Sublimita, quando fuisset relegatus in pœnam exilij perpetui, quia sublinetur sententia publicationis bonorum, Pereg. d. lib. 5. num. 3. vers. id tamen, Baiard. d. q. 67. num. 19 in fin.

10 & 11.
Limitatio decimæ tertie Conclusionis.

S V M M A R I V M .

- 1 Authentica bona damnatorum procedit quando Reus damnatur capitaliter, & moritur, secus si damnetur per contumaciam, contra num. 2.
- 2 Authentica bona damnatorum vbi correxit Iura antiqua bona deferuntur non solum ascendentibus, & descendebus, sed etiam collateralibus.

D 2 Limi-

- 10** *L*imita, & intellige principaliter, vt d. Auth. bona damnatorum procedat quando Reus 1 damnatur capitaliter, & moritur, secus in eo, qui per contumaciam viuus damnatur in confiscatione bonorum, & contra eum, tanquam praesentem ad diffinitiuam sententiam proceditur, quia bona sibi confiscentur, & adimuntur, Martin. Laud. in tract. de Fisc. q. 5. Franc. Lucan. Parmen. in tract. de iure Fisc. tit. de publicat. bonor. num. 10. Baiard. q. 78. nu. 16. Peregr. d. lib. 5. in 9 vertic. verum vbi testatur: ita feruari in dominio Veneto.
- 2** Sed ista consuetudo non transit, sine difficultate; quia Salic. l. 1. num. 6. C. de req. reis, tenet contrarium, vt per d. auth. bona damnatorum tollatur etiam tit. de requir. reis, & Lancel. Corrad. in d. S. 3. tit. de public. bonor. num. 12. dicit hoc etiam verius earatione: quia si d. authent. procedit in casu in quo verè quis in persona, & in bonis damnatur, quanto magis in quo facte in bonis, & subdit, nec obstat, quod Bal. dicat, si hoc casu non haberet locum confisatio, nulla bona Fisco applicarentur; quia non est ulterius querendum, ex quo legislatori placuit non applicari Fisco, eamdem opinionem tuetur, latè Tob. Non. cons. 104. nu. 5. seq. vbi respondit quibusdam contrarijs.
- 11** Limita, vt in casibus in quibus d. authen. corredit iura antiqua ex usu Fisco bona deferantur non solum ascendentibus, & descendantibus, vsq; in quartum gradum, sed etiam collateralibus, Iul. Clar. qu. 78. num. 1. & ibi Baiard. num. 10. Farinac. d. q. 25. num. 6. vbi de commun. Bertaz. consil. 82. num. 14. volum. 1.

12.

*Limitatio decimæ tertiae Conclusionis.**S V M M A R I V M .*

- 1** Alienatio facta ante commissum delictum valet, & excludit Fiscum.
- 2** Quod procedit in alienatione facta, tam in titulo lucrativo, quam oneroso.
- 3** Et procedit in quocunque graui delicto, etiam Læsa Maiestatis.
- 4** Nisi fuerit particeps criminis.
- 5** Alienatio facta ante delictum commissum si constet de fraude verè, vel presumptiè licet teneat alienatio, tamen reuocatur per Fiscum.
- 6** Quod intellige quando ex delicto intrat confisatio bonorum.
- 7** Alienatio facta ante delictum inspicitur an valeat, vel ne, an fuerit facta titulo reuocabili, vel non reuocabili.
- 8** Alienatio ante delictum, an valeat inspicitur, an bona vendita essent tradita.

- 12** *L*imita, & intellige in alienatione facta ante commissum delictum, vt valeat, & excludat Fiscum in bonis alienatis Anton. Gomez. titul. de delict. cap. 14. numero quarto, Iulius Clarus, question. 78. numer. 25. Peregr. d. lib. 5. nu-

mer. 152. vbi ponit hoc pro regula Mazol. consil. 48. num. 31.

- 1** Amplia, vt procedat, tam in alienatione facta ex lucrativo, quam oneroso titulo, vt bona alienata non veniant in confiscatione Ant. Gomez. d. cap. 14. num. 4. Peregr. d. lib. 5. num. 152. vbi alios concordantes allegat. Carp. d. cap. omnium, num. 309. seq. videtur facere differentiam inter alienationem titulo lucrativo, vel oneroso.
- 2** Amplia vt procedat in quocumque graui delicto etiam laesa Maiestatis Peregr. d. nu. 152. vers. siue crimen, vbi etiam concordantes allegat.

Si autem emptor fuerit particeps criminis alienatio reuocetur per fiscum post alios. Carp. in d. c. Omnium, num. 310. & num. 794.

- 1** Sublimita, & intellige istam 12. limitationem principalem, vt procedat quando alienatio non est facta in fraudem fisci, secus si appareret de fraude verè, vel presumptiè, quia licet teneat alienatio tamen potea reuocatur per fiscum. Anto. Gomez d. cap. 14. num. 4. circa princ. & vers. si vero talis Reus Iul. Clar. d. quest. 78. nu. 15. vbi de commun. Peregr. d. lib. 5. num. 153. vbi de commun. & reprobat. Salic. in l. si quis post hac C. de bon. proscript. contrarium tenentem Carpan. d. cap. omnium, num. 310. vbi alios allegat. & numer. 906. Lud. à Peguer. decis. 49. numer. 8. vbi late, & decis. 151. num. 9. & seq.

Intellige tamen istam primam sublimitationem quando ex dicto delicto intraret bonorum publicatione, & tunc alienatio per fiscum reuocatur, alias secus, vt post Castren. declarat Peregr. d. nu. 153. Lud. à Peguer. d. decis. 49. num. 8. in princ.

- 2** Sublimita, & intellige, & distingue aut alienatio facta titulo reuocabili, aut titulo non reuocabili, in primo casu tres casus sunt considerandi. Primus erit in donatione causa mortis. Secundus in donatione inter coniuges. Tercius in donatione inter viuos reuocabili per superuenientiam liberorum. In secundo casu non reuocabili sunt consideranda quinque tempora, primum tempus est ante delictum commissum, secundum post commissum delictum ante tamen sententiam, tertium post accusationem ante tamen litis contestationem, quartum post accusationem, & litis contestationem ante sententiam, quintum post sententiam condemnatoriam de quibus omnibus, & singulis scribit Peregr. in d. lib. 5. nu. 146. cum pluribus seq & in sequenti limit. dicemus.

- 3** Sublimita quando vendita, per delinquentem ante delictum non essent tradita, quia illa veniunt in confiscazione bonorum restituto precio per fiscum Ang. de malefic. in verb. & eius bona, num. 20. Ioan. de Arn. soliloq. 88. Carpan. d. cap. Omnium numer. 124. vbi alios concordantes allegat, & de materia istius duodecimæ limitat. dicam latissime in conclus. 30.

DE CONFISC. BONORVM.

41

13.

Limitatio, decimae tertiae Conclusionis.

S V M M A R I V M.

- 1 Alienatio facta post delictum commissum ante querelam teneat.
- 2 Reus perdit bonorum administrationem ante sententiam.
- 3 Alienatio quandocumque facta ante sententiam tenet.
- 3 Alienatio post delictum commissum tenet etiam in criminis lae Majest.
- 4 Alienatio tenet post delictum commissum & etiam confiscatio sit ipso iure, si fiat pro causis necessariis.
- 5 Ratio insolutum facta per Reum valet etiam, ubi confiscatio ipso iure, limita duobus modis, numer. 6.
- 7 Alienatio pro alimentis necessariis tenet etiam si fieret post sententiam.
- 8 Alienatio pro defensionibus parandis tenet.
- 9 Permutatio facta bonorum post delictum commissum tenet. Idemque si res esset vendita, & premium aequipollens in bonis confiscatis inueniatur, num. 10.
- 11 Alienatio etiam post sententiam tenet ubi Reus promisisset instrumentum facere, & esset translatum aominium ante delictum.
- 12 Alienatio bona fide facta post delictum tenet.
- 13 Alienatio post delictum facta, titulo oneroso per Reum non est tuta, in foro conscientiae, nisi in duabus casibus, nu. 14.
- 15 Alienatio post delictum facta in fraudem fisci expresse, vel presumptiuè reuocatur per fisum.
- 16 Omnes conjectura, quæ inducunt fraudem alienationis ante delictum multo magis inducunt post delictum.
- 17 Manumissio liberorum, post delictum indistincte etiam bona fide fieri non potest.
- 18 Alienatio in casibus, in quibus sit ipso iure confisatio reuocatur absque aliqua sententia.
- 19 In quibus casibus fiat confisatio ipso iure, vel interdicatur bonorum administratio, nu. 20.
- 21 Alienatio in ipsis duabus casibus reuocatur etiam prelio non restituto emptori, & etiam ubi delictum esset occultum, nu. 22.
- 23 Nisi pretium reperiatur in bonis delinquentis.
- 24 Fructus restituuntur in confisicatione quæ sit ipso iure a die commissi delicti nisi emptor fuerit in bona fide, nu. 25.
- 26 Vendicat fiscus bona quocumque titulo alienata, sequuta sententia confiscatoria in casibus, pro quibus interdicitur Reo bonorum administratio.
- 27 Alienatio post delictum commissum ante accusationem, non valet ubi bona ipso iure publicantur.
- 28 Nisi fiat alienatio pro causa necessaria.
- 29 Alienatio post delictum commissum ante accusationem non valet, quocumque titulo facta sequuta sententia confiscatoria, quia fiscus dicta bona alienata vendicat etiam pretio restituto.
- 30 Reus post delictum commissum ante accusationem

nem sicut non potest alienare ita nec etiam potest contrahere.

- 31 Nisi in alienationibus necessariis.
 - 32 Coloni, & Affluuij bene soluunt, post delictum commissum ante accusationem.
 - 33 Coloni confessio an sufficiat, vel requiratur probatio de vera numeratione.
 - 34 Alienatio facta ante accusationem dotis tenet.
 - 35 Alienatio ante accusationem tenet, ubi bonorum administratio Reo non intelligitur distingue, n. 36.
 - 37 Alienatio post accusationem factam, ante litem contestatam an valeat.
 - 38 Alienatio post litem contestatam ante sententiam valet, quando bonorum administratio non interdictum. Declara ut in nu. 39.
 - 40 Alienatio bona fide facta non in diminutionem patrimonij valet.
 - 41 Alienatio non valet, quando Reus se constituit in carcerebus, quia videtur sibi interdicta administratio bonorum, nu. 42.
 - 43 Alienatio post sententiam a qua non fuit appellatum non valet, quod si fuerit appellatum valet.
 - 44 Alienatio facta in tertium, ut reuocetur, sufficit sententia lata contra absentem ex forma statuti.
 - 45 Sententia suspensa per appellationem non operatur ut alienatio non teneat, sed ut reuocari possit per officium Iudicis.
 - 46 Condemnatus, si moriatur infra tempus ad appellandum, haeres potest appellare, & prosequi appellationem.
 - 47 Condemnatus si moriatur post appellationem, alienatio tenet.
 - 48 Alienatio facta post sententiam, reuocatur per officium Iudicis, facta autem ante sententiam iure actionis per iudicium ordinarium.
- I** 13. Imita principaliter in alienatione facta post commissum delictum, quia regulariter illatenet ante institutam accusationem Ant. Gomez tit. de delict. cap. 14. nu. 4. vers. si vero talis. Corrad. d. S. 3. tit. de public. bon. numer. 14. l. 1. Cl. q. 78. vers. ceterum. Carpan in d. cap. Omnium. num. 79. Pereg. lib. 5. numer. 152. vbi ponit hoc pro regula, & dicit procedere, siue fiat in coniunctas, siue in alias personas; & se fundat in doctr. Bar. in l. si quis post, Cod. de bon. proscript. quam veram dicit. Mazol. cons. 48. nu. 32.
- Quæ regula est fundata in illa communis ratione, quia interim Reus non perdit bonorum administrationem, & interim fiscus nullum ius in bonis accusati pretendere potest ante sententiam, ut post Pich. in l. si post contractum, numer. 7. de donat firmat Carpan. in d. cap. Omnium. num. 194. in fin. & num. sequen. Lancellot. Corad. in S. 3. de public. bon. num. 14. in princ. Ant. Gomez. tit. de delict. c. 14. nu 4 versi. Item etiam.
1. Amplia istam communem regulam, ut procedat si fiat alienatio ante accusationem, siue post. siue lite contestata, siue non, ante tamen sententiam; ut per Doct. in d. l. post contractum, & præcepit Pich. nu. 83. & Alciat. num. 8. Gomez. d. c. 14.
3. Reus post delictum commissum ante accusationem

num. 4. vers. sed extende. Iul. Clar. d. quæst. 78. vers. & hæc om. ia. Carpan. in d. cap. omnium, nu. 796.

2 Amplia, vt in crimine læse Majestatis alienatio teneat facta post delictum commissum. Pereg. in d. lib. 5. num. 152. Carp. n. d. cap. Omnium, nu. 820. sed reuocatur per si cum. Late Farinac. tit. de crim. læse Maiest. q. 116. I. 2. num. 59. seq vbi ponit ampliationes.

4 3 Amplia, quod etiam vbi confiscatio fit ipso iure, vel administratio interdicitur Reo, possit post delictum commissum delinquens bona alienare, & alienatio teneat, quando fiat alienatio pro causis necessarijs. Anton. Gomez. d. cap. 14. num. 4. versi. vnde pot. rit Pich. in d. l. post contractum, num. 76. Boss. tit. debitor an delinquent, nu. 1. versi. sed ipse Carpan. in d. cap. Omnium, num. 820. vbi subdit declarando tamen, vt per Iordan. Anibal in d. l. post contractum, num. 263. cum pluribus sequent. Surd. de Alim. tit. 8. priuileg. 35. num. 4.

4 Amplia vt etiam, vbi fit confiscatio psò iure, vel est interdicta bonorum administratio delinquens potest dare in solutum creditor etiam post sententiam condemnatoriam, vel declaratoriam & confiscationis. Pich. in d. l. post contractum, num. 88. Boss. in d. tit. debitor an delinq. numero primo, versi. vnde etiam Clar. d. quæst. 78. vers. scias etiā Carpan. d. cap. Omnium, numero 820. in fine Quæ ampliatio duobus modis limitatur primo, nisi pro modico pretio data fuisse res maioris valoris insolutum, quia quod esset ultra renocaretur secundo, vbi delictum esset probatum alter quam per confessionem Rei, quia tunc argueretur fraus, & datio in solutum presumetur simulata, vt post Boss. Pich. & alios firmat. Carpan. in d. c. Omnium, nu. 822. seq.

5 Amplia vt ex causa necessaria reparationis, & conseruationis aliorum bonorum confiscatorum possit Reus bona alienare. Gomez. capit. 14. nu. quarto, versi. item poterit. Carpan. dicto capit. Omnium numero 821. vbi subdit non procedere Mediolani, quia magistratus prouideret.

6 Amplia in alienatione pro alimentis necessarijs ipsius Rei Gomez. d. cap. 24. numero tertio, versi. quod iterum limita, & numero quarto, versi. iterum poterit, & post alios Carpan. in d. cap. omnium, numero 826. seq. vbi subdit etiam si alienatio fieret post sententiam declarando tamen, vt per Pich. in d. l. post contract. nu. 89 seq. Surd. d. priuileg. 35. num. 4.

7 Amplia in alienatione pro faciend's defensionibus, & pro parandis Aduocatis, & scripturis, vt Reus possit se defendere ab imputatione delicti de quo impingitur. Pich. in d. leg. post contract. num. 71. & seq. Lud. a Peguer. decis. 151 numero duodecimo, versi. quod intelligentum, vbi alios allegat. Surd. d. priuileg. 35. numero 4. Carpan. dicto capit. Omnium, num. 228. s. quen. vbi subdit post concordantes per eum adductos, & si alienatio fieret in causa appellationis, an alienatio pro dota filia diceretur ex causa necessaria. vide Carpan. in d. cap. Omnium, numero 831. seq.

8 Amplia in permutatione bona si de facta, vt te neat Carpan. in d. cap. Omnium numero 833. vbi subdit idem esse si bona confiscata sint vendita, & precium, vel quid æquipollens sit in bonis confiscatis, vt teneat venditio. Iul. Clar. in d. q. 78. sub vers. contingit aliquando vbi testatur de communi, & ita tuisse iudicatum, vt refert Carpan. vbi supra, nu. 834. vbi subdit hoc casu non posse posse forem rei permute molestari vbi non colligetur fraus, & nu. 552.

9 Amplia in alienatione etiam post sententiam 11 vbi ante delictum Reus promisisset instrumentum venditionis facere, & esset per eum translatum dominium ante delictum. Carpan. d. cap. Omnium, num. 836. vbi concordantes allegat.

10 Amplia vbi post delictum bona fide ex pacto 12 publico acquireretur puta si lata sit sententia absolutionis in fauorem Rei, quia licet esset deinde delictum delictum, alienationes medio tempore factæ tenent. Boss. de bon. pub. num. 76. vers. 2. Intellige vbi testatur ita fuisse iudicatum. Carpan. d. cap. Omnium, num. 612. 837 853.

1 Sublimata quando alienatio fieret post delictum commissum titulo oneroso quia illam delinquens cum bona conscientia facere non potest, cum possit fisco auocari absque precio licet possit alienare titulo gratuito, vt post Ant. Gomez. in d. cap. 14. num. 13 vers. ex his tenet Carpan. in d. cap. Omnium, nu. 800.

In duabus etiam casibus ticulo oneroso alienatio sublinebitur post delictum facta. Primo pro alimentis necessarijs. Secundo quando delictum esset ita occultum, vt non posset probari, vt post Gomez. vbi supra firmat Carpan. in d. cap. Omnium num 801. sequent.

2 Sublimata quando post delictum alienatio esset facta in fraudem fisci expresse vel presumptive, quia a possessorib. alienatio reuocari posset. Pereg. d. lib. 5. num. 153. Carpan. d. cap. Omnium. num. 803. vbi dicit, quod omnes coniecuræ quæ inducunt fraudem alienationis ante delictum multo magis post delictum Ludovic. à Peguer. decis. 49 num. 8. & seq. decis. 151 nu. 9. & seq. dicam late in conclus. 30 per totum.

3 Sublimata in manumissione liberorum quia in 17 distincte post delictum fieri non potest siue fiat bona fide siue non quia reuocari potest Pich. in d. l. post contract. nu. 82 & sub num. 94. dicit hoc casu non esse necessariam sententiam reuocatoriam declarando tamen, vt ibi per eum, vt refert, & sequitur Carpan. d. cap. Omnium num. 810. seq.

4 Sublimata in omnibus casibus in quibus confiscatio fit ipso Iure, vel i. so facto, vel si fiat Reo interdictio administrationis bonorum quia alienatio reuocatur absque aliqua sententia Pich. in d. l. post contract. nu. 69. 72. seq & ibi Alciat. num. 18. seq. Boss. de bon. pub. nu. 76. Gomez. in d. c. 14. nu. 4. vers. predicta tamen Iul. Clar. d. q. 78. sub vers. ceterum Carpan. d. cap. Omnium. num. 812. Pereg. lib. 5. num. 175. Corrad. in d. I. 3. titu. de public. bon. nu. 14. vers. limita tamen & Carpan. in cap. omnium,

omnium, nume 904. Lud. à Peguer. in d. decis. 49. num. 9. decis. 151. nu. 11. Surd. de Alim. titul. 8. priuileg. 35. num. 1. & seqq.

Imo si bona delinq. éris vigore alicuius constitutionis debent deuastari, deuastantur etiam si delinquens illa vendiderit, ut post Brun. tradit Carpan. in d. cap. omnium, nu. 813.

Quinam sint casus in quibus ipso Iure, vel ipso facto bona publicentur, tradit Clar. in d. q. 78 in princ. Pereg. lib. 5. nu. 167. & seqq. Carpan. d. c. omnium, nu. 815 & dicam in conclus. 14.

Qui etiam sint casus in quibus interdicatur 19 Reo bonorum administratio ipso facto de iure communi sunt herefis, læse maiestatis, & sodomiæ; ut post Clar. exemplificat Carpan. in d. cap. omnium, num. 815. & Pereg. d. lib. 5. num. 175. exemplificat in crimen apostasie repetundarum, & in alijs criminibus de quibus in l. ex iudiciorum vbi glos. de accusat. & dicam in d. conclus. 14.

Et huiusmodi alienatio facta in istis casibus in 21 quibus confiscantur bona ipso iure etiam si fiat abisque aliqua fraude, revocatur nullo restituendo precio emptori Pich in d. l. post contract. num. 69. vers ex quo infero, & Boss de bon. pub. num. 76. in princ. Corrad. d. l. 3. tit. de public. bon. nu. 14 vers 22 Nam tunc. Carpan. d. cap. omnium, num. 816 & seq. vbi firmat procedere etiam si delictum esset occultum Pereg. d. lib. 5. num. 173. vbi alios allegat, & restatur de veriori Surd. d. priuileg. 35. num. 1. in 23 fin. Nisi tamen præcium reperiatur in bonis delinquentis, vel esset versum ad utilitatem bonorum. Boss d. tit de bon. pub. num. 77. & tit debit. an delinq. num. 6. circa fin. vers. nec ad hoc somnians. Carpan. d. cap. omnium, num. 610. & num. 819. Pereg. d. lib. 5. nu. 173 in fin.

Imo etiam fructus ei iturintur fisco à die commissi delicti in confiscatione, quæ sit ipso iure, vel ipso facto. Felin. in cap. Rodulphus, num. 70. extr. de rescr. & in cap. de quarta, num. 37. extra de præscript. Pereg. d. lib. 5. num. 174.

Nisi tamen emptor fuerit in bona fide, quia faciet fructus suos. Pereg. d. lib. 5. sub nu. 174. & dicam infra limit. 15.

5 Sublimata, in omnibus casibus pro quibus commissio delicto Reo bonorum administratio interdictatur, fiscus vendicat quocunque titulo alienata fuerint, sequuta sententia confiscatoria, ut latè tradit Pereg. in d. lib. 5. num. 175. Lud. à Peguer. d. decis. 151. num. 12. vers. idemque. Surd. d. priuileg. 35. sub num. 2.

In secundo vero post delictum commissum, ante tamen accusationem institutam ex Doct. Bart. in l. si quis d. l. post C. de bon. præscript. colligitur conclusio.

Vt vbi delictum est tale, propter quod bona statim, & ipso iure publicantur, eo casu non valeat alienatio, quia ex delicti causa Reus statim amisit dominium rerum suarum; ideoque alienando non potuit in alium rem transferre. Pic. in d. l. post contract. sub num. 73 Pereg. d. lib. 5. num. 166. vbi firmat quod ista est conclusio, vbiique approbata.

Carpan. d. capit. omnium, num. 610. Peguer. d. dec. 151. 9. seq. Surd. de Aliment. titul. 8 priuileg. 35. numer. 1. seqq.

Nisi tamen fiat alienatio pro causa necessaria, 28 ut post Salic. in d. l. si quis post hanc col. penultima, C. de bon. possess. & Pich. in d. l. post contract. num. 35. firmat Peregr. in d. lib. 5. num. 166. in fin. vbi testatur hanc esse humaniorem, & æquiorem opinionem. Carp. d. cap. omnium, nu. 614. Peguer. d. decis. 151. num. 12. Surd. d. priuileg. 35. num. 4.

In quibus casibus, ipso iure bona publicentur, dicam in conclus. 14.

1 Amplia etiam vbi delicto commissum Reo ad ministratio bonorum interdictatur, ut non teneat alienatio ante institutam accusationem, & si fiat quocumque titulo sequuta sententia confiscatoria fiscus alienata vendicabit etiam precio non restituto: late Peregr. d. lib. 5. num. 175. & dixi supra in alienatione facta in primo tempore.

2 Amplia, ut sicut in isto secundo tempore ante accusationem post delictum commissum Reus non potest alienare, nec etiam possit contrahere, & ideo hereditatem sibi delatam adire nequit glos. & communiter Doct. in l. muruum l. 1. de acquiren. heredit. ut testatur Peregr. d. lib. 5. nu. 175. in fin.

1 Limita in alienationibus necessarijs quando soluit suis creditoribus, quia Bar. admittit alienationem ante accusationem per text. in l. reo de solution. ut refert, & sequitur Pereg. in d. l. lib. 5. numer. 176.

Nisi tamen Reus contumacialiter se absentesset. glos. & Doct. Omnes in d. l. reo per Tex. in l. fin. de requir. re. Bar. in d. l. post contract. Peregr. d. lib. 5. num. 176. vers declarando tamen.

Item quando reo est interdicta bonorum administratio, quia debitores non liberantur soluendo reo, nisi in causa necessaria l. fin. C. ad leg. Iul. Maiest. Pereg. d. lib. 5. nu. 176. vers item cum est.

2 Limita in Colonis, & Affiliarijs, quia isti resolue soluunt cum interim reus sit possessor, & dominus; ad text. cum mater. in l. si urban. de condition. indebit. Boss. in tit. debitor, an delinq. soluer. poss. col. 2. num. 1. 6. 10. in fin. Peregr. d. num. 176. vbi subdit, an sufficiat confessio creditoris per scripturam receptionis manu sua, an vero requiratur probatio de vera numeratione se refert ad Boss. in d. col. penult. & ultima. Carp. d. cap. omnium, n. 856. seqq. vbi subdit. n. 151 adessent signa fraudis, & relativae dicit, quæ sint signa fraudis, & quod difficilis colligatur fraudus quando confessio tendit ad liberandum, quam ad obligandum.

3 Limita quando pater alienauit pro dotanda filia, quia si fiscus teneretur d. filiam dotare remoto, excessu, fiscus non revocabit d. alienationem causa dotis factam, & obstat sibi doli exceptio, l. 1. de doli except. & pietas paterna reprehendenda non est dicit Tex. in l. 1. l. 1. sed si libertus, ff. si quid in fraud. pat. Pereg. d. lib. 5. nu. 177.

4 Limita in casu pro quo bonorum administratio reo non interdictatur ideo potest post delictum commissum ante accusationem bona alienare. Pereg.

Peregr. d.lib.5.num.178. Gomez.d.cap.14,num.4.
versus predicta.

Qui Peregr. in d. n. 178. sub versi ideoq. ita destin.
36 guit, aut alienatio est irrevocabilis, & non valet,
aut est reuocabilis, & tunc valet nisi in fraudem
sci metu futurę condemnationis vere, vel præsum-
ptive ex conjecturis argueretur, quam distinctio-
nem posuit Bar. in d.l. post contract. & communem
dicit ibi Pic. sub num. 10. & pro hac parte consu-
lu t Alciat. cons. 24. nume 8. l.b. 8. vt refert. Peregr.
d.lib.5. sub num. 87 sub vers. 1deoq.

Et efficax inter alias conjecturas esset si in cri-
mene fuisset deprehensus, ac notorie crimen com-
missum, ut per Pic. in d. leg. post contract. num. 8.
& Peregr. in d. num. 178. vers. amplia vbi testatur,
quod Pic. ita bene sentit.

Circa tertium tempus post accusationem insti-
37 tutam ante item contestatam Barto. idē per om-
nia in d. l post contract. concludit, prout in secan-
do tempore, & post alios quos allegat idem fir-
mat Peregr. in d.lib.1. nume. 179. Anto. Gomez. cap.
14. sub num. 4. versus quod ostende. tit. de delicto.

In quarto tempore post item contestatam ante
38 sententiam Barto. d. l post contract. firmat, quod
Reus possit valide alienare cum interim reo admi-
nistratio bonorum non sit interdicta quae Bart.
Theorica est communis, ut testatur. Peregr. in d.
lib.5. num 280.

Qui Peregr. ibi dicit veram esse theoricam Bar-
39 tol. quoad validatem alienationis, & translatio-
nis dominij, sed fiscus si ex causa lucrativa, vt in
fraudem facta alienatio reuocabit, si vero ex causa
onerosa, & tunc si emptor sciuerit reum accusa-
tum erit consilium staudis.

Amplia quando Reus bona fide alienauerit non
40 fide alienauerit non in diminutionem patrimonij,
sed permutando rem unam cum alia, quia tunc va-
lebit alienatio, l. Imperator. l. fin. de legat. 2. & est
vera conclusio, ut firmat Peregr. in d. lib.5. numer.
180. in fin.

1 Limita supra firmatam conclusioem quando
41 Reus se presentauit in carceribus, quia tunc vide-
tur sibi interdicta bonorum administratio, & ideo
non poterit contrahere nec alienare Peregr. d. lib.
5. nu. 180. vers. vnum Scias, vbi testatur, quod ita
hoc iure vitimur, & subdit nisi pro causa necessa-
ria, declarando tamen prout superius dictum fuit
in primo, & secundo tempore.

Circa quintum tempus de alienatione facta post
sententiam confiscatoriam conclusio est quod si a
43 sententia non fuit appellatum & clarum est reum
non potuisse alienare aut fuit appellatum, & tunc
suspeditur virtus sententie, & interim valet aliena-
tio, sed index appellationis illam reuocabit per
viam attentati sequuta confirmatione sententiae
nulla discussione habita vtrum in fraudem facta
suerit vel ne per Bar. in d. l. post contract. quem
postiores Doct. sequuntur ut testatur Peregr. in d.
lib.5. num. 181. Pic. in d.l. post contractum. num. 85.
Io. Annibal. num. 295. Alciat. num. 9. de donat. lul.
Clar. in commun. opin. in verb. alienatio per delin-

quentem post commissionem versus alienatione ve-
ro, & in q. 78. vers. si vero alienatio. Carpan. d.
cap. omnium, na. 841 & hęc quinq. tempora etiam
considerauit Menoch. de presumptionibus lib. 3.
presumpt. 124. num. 1. part. prima post Bar. Surd. de
Alim. tit. 8. priuileg 35. o. um. 4. in fin. post do&. in d.
l. post contractum. In quibus casibus non suspendatur exequitio
per appellationem. 10. Annibal. in d.l. post contra-
ctum num 295.

1 Limita, & intellige, ut ad retractandas aliena-
44 tiones in tertium factas non sufficiat quod con-
demnatoria laça fuerit contra absentem, & ex for-
ma statuti haberetur pro condemnato Alciat. cōs.
24. nume. 10. lib. 8. Boss. in tit de bon. pub. num. 55.
seqq. Roland. cons. 29. col. penult. Peregr. d.lib.5. n.
110. & nu. 182. vers. sed an.

Quę limitatio est vera etiam si contra absentem
est exanimati testes super illo criminе & sequuta
fuerit condemnatio, ut adhuc non præjudicet ter-
tio, ut per Boss. & Roland. in locis supra relatis, de
quorum opinione valde dubitat Peregr. in d. nume-
ro 110. & numero 182. in fin.

2 Limita quando sententia suspendetur per ap-
pellationem, quia fieri possent alienationes post
sententiam sed sequuta sententia reuocantur per
officium Iudicis. Pic. in d. l. post contract. nume-
ro 86. Ioan. Annibal. numero 300. & seqq. Alciat.
numero decimo, & undecimo. Gomez. cap. deci-
mo quarto, nu. 4. vers. quod extende Iul. Clar. quest.
78. vers. si vero alienatio, Carpan. in d. cap. om-
nium, num. 842.

3 Limita quod si condemnatus moreretur infra
46 tempus ad appellandum, posset hęres appellare, &
prosequi appellationem. 10. Annib. in d.l. post con-
tract. n. 298. & seq. Carpan. d. cap. omnium, nu. 843.

4 Limita, quod si condemnatus moreretur post
47 appellationem interpolatam regulariter teneret
alienationem cum non posset procedi contra mor-
tuum. Alciat. in d.l. post contract. nu. 91. Carpan. d.
cap. omnium, num. 844.

5 Limita, & intellige, quod alienatio facta post
48 sententiam reuocatur per officium Iudicis facta
autem ante sententiam post delictum, alienatio
non posset revocari, nisi per ordinarium Iudicem,
& qui probaret fraudem Pic. in d. l. post contract.
num. 86 vers. responde, quod utilitas. Carpan. d.
cap. omnium. num. 486.

14. Limitatio, decimatercia Conclusionis.

S V M M A R I V M .

1 Alienatio quando reuocatur fiscus tenetur refun-
dere precium emptori.

2 Quod procedit etiam si bona emptor fraudulenter
emerit.

3 Et magis procedit quando precium extaret vel es-
set conuersum in utilitatem bonorum delinquētis.

4 Creditores reuocant alienationem in fraudem fa-
ctam

Eiam etiam precio non restituto.

- 5 Fiscus reuocat alienationes etiam precio non restituto ubi bona delinquentis ipso Iure publicantur nisi esset conuersum in utilitatem bonorum delinquentis, vel precium extaret, num. 6.
- 7 Vel nisi alienatio esset facta excusa in necessaria.
- 8 Fiscus recuperat bona alienata etiam precio non restituto in casibus in quibus reo administratio bonorum interdicitur.
- 9 Fiscus recuperat bona precio non restituto quando constat de fraude alienationis.
- 10 In dubio autem vel quando res minori precio quam valeat vendita fuit, fiscus tenetur restituere precium.

14 Imita principaliter quod quando fiscus reuocat aliquam alienationem, tenetur refundere precium emptori. Iul. Clar q 78. num 15. in fin. vbi de comm. Pereg. lib. 5. nu. 158. sub vers. contrarium autem vbi concordantes allegat, & testatur de communi. Surd. de Alim. tit. 8. priuileg. 35. num. 2.

1 Amplia, ut procedat etiam si dicta bona delinquentis fraudulenter emerit, quod adhuc fiscus tenetur emptori precium restituere per Tex. in l. 1. §. si quis in fraudem vers. maxime, ff. si quid in fraudem patris. Boss. in tit. de bon. pub. num. 45. & in tit. seq. num. 7. Pereg d.lib. 5 sub num. 158 vbi de communi, & ibi testatur quod indistincte fiscus tenetur emptori refundere precium, quæ opinio sibi non placet ad homines deterrendos, & ad prohibenda delicta.

Quæ ampliatio magis procedit quando precium est conuersum in utilitatem bonorum delinquentis vel extaret, quia tunc magis fiscus tenetur premium restituere. Carpan. in d.c.p omnium nu. 819. Pereg. d.lib. 5. num. 158. in princ. vbi testatur ita de facto vidisse praticari. Decian. in tract. crimin. tom. 1. lib. 5. cap. 44. n. 4. qui loquitur in bonis haereticorum. Secus erit quoad alios credidores, quia reuoca-

bunt alienationem in fraudem factam etiam precio non restituto, late Pereg. d.lib. 5. num. 158.

1 Sublimita in omnibus casibus in quibus bona delinquentis ipso iure vel ipso facto publicantur, quia dominium immediate fisco acquiritur, & res alienatas etiam titulo oneroso vindicare potest etiam precio non restituto Tiraquel. in l. si vñquā, in verb. reuertatur, nu. 2 7. C. de reuocand Donat. late Bursat. conf. 43. num. 5. vol. 1. Pereg. d.lib. 5. nu. 170. vbi de veriori opinione. Carpan. in d. cap. omnium num 912.

Nisi tamen premium reperiretur inter bona delinquentis vel esset conuersum ad eorum augmentum ne fiscus cum iactura duplicitate locupletetur, quia tunc fiscus teneretur illud restituere, ut post alios quos allegat firmat Pereg. in d.lib. 5. nu. 173. in fine, Carp. d. cap omnium, num. 8 9.

Vel nisi alienatio fuerit ex causa necessaria, quia etiam in casibus in quibus confiscatio sit ipso Iure, fiscus tenetur restituere premium. Carpan. d. cap. omnium, num. 830.

Sublimita in omnibus casib. in quibus reo pro delicto commissio administratio bonorum interdicitur quia fiscus illa bona alienata accipit etiam precio non restituto Pic. in d. l. post contract. nu. 36. Pereg. d.lib. 5. nu. 175. vers. etiam precio. Carp. d.c. omnium. n. 911. vbi dicit hoc procedere etiam si emptor fuerit in bona fide nisi illud, vel equivalens esset in bonis delinq.

Sublimita quando constaret emptorem esse in fraude, quia alienata fiscus reuocat precio non restituto Tex. in l. si fraudem Sciens. C. de euiction. Pereg d. lib. 5. num. 175. vers. Ideo facta.

In re autem dubia vel cum res minori precio quam valeant fuerint venditæ fiscus tenebitur restituere precio. Pereg d.lib. 5. num. 175. circa fin. vbi testatur ita Paduæ fuisse iudicatum.

15. Limitatio, decimatercia Conclusionis.

S V M M A R I V M .

- 1 Fructus acquiruntur fisco a die sententia confiscatoria, & ita seruatur in Dominio Veneto n. 2.
- 3 Fructus existentes tempore delicti capiuntur per fiscum, tanquam bona delinquentis.
- 4 Fructus restituuntur fisco quando illos aufert alii cui veluti ab indigno.
- 5 Fructus pertinent ad fiscum a die commissi delicti vbi bona confiscantur ipso Iure, etiam si delictum esset occultum.
- 7 Emptor bona fide ifacit fructus suos.

15 Imita principaliter quod in omnibus casibus in quibus bona per sententiam confiscantur fructus acquiruntur fisco a die sententiaz confiscatoria. Late Pereg. in d. lib. 5. nu. 174. vers. in alijs autem vbi concordantes allegat, & ibi testatur ita seruari in dominio Veneto Decian. in tract. crimin. tom. 1. lib. 5. cap. 44. num. 1.

1 Sublimita quando fructus extarent tempore delicti quia illi statim capiuntur, vti bona delinquentis Pereg. d.lib. 5. sub num. 174. vers. extantes autem.

2 Sublimita, & intellige quando bona ex causa delicti confiscantur secus si essent peruenta in aliquem ex alia causa, quia possessor illa restituit, cum fructibus perceptis, & fiscus aufert illos veluti ab indigno, vt post alios quos allegat ita declarat Pereg. d.lib. 5. num. 174. in fin.

3 Sublimita in casibus in quibus bona confiscatur ipso iure, vel ipso facto quia a die commissi delicti ad fiscum fructus pertinent Felin. in cap. Rodulphus sub nu. 70. extr. de rescript. in cap. de quarta numero 37. extr. de præscrip. Pereg. d.lib. 5. nu. 174 in princ. vbi concordantes allegat Carpan d. cap. omnium, nu 816. vbi subdit procedere etiam si delictum esset occultum.

Nisi tamen emptor fuerit in bona fide, quia faciet fructus suos. Pereg. d.lib. 5. sub nu. 174. vers. limita, vt non procedat.

Limi-

16.

Limitatio, decimatercia Conelusionis.

S V M M A R I V M .

- 1 Bona sita in territorio confiscantis fiscus capit, & eius alia bona extra territorium.
- 2 Etiam si sententia loqueretur de bonis ubique fisci, quia restringuntur ad bona sita in d. territorio.
- 3 Bona in alieno territorio si confiscatio fiat vigore alicuius statuti, & iurisditiones, & bursa fiscales sint separata non veniunt in confiscatione.
- 4 Bona sita in alieno territorio etiam, quod bursa fiscale sit eadem si tamen iurisditiones sint separatae, & confiscatio fiat speciali Iure loci confiscantis non veniunt in confiscatione.
- 5 Quod procedit etiam si in alio territorio vbi bona sita sunt adesset idem statutum.
- 6 Bona sita in alieno territorio publicantur quando sumus sub eodem Praeside.
- 7 Bona sita in alieno territorio sub eodem Dominio si vigeat in utroque territorio Idem statutum confiscantur.
- 8 Et apprehensio bonorum isto casu fieri debet per officiales vbi bona sita sunt, & precium defertur in cameram confiscantis.
- 9 Bona sita in alieno territorio veniunt in confiscatione etiam quod bursa fiscales sint separatae quædo confiscatio fiat de Iure communi.
- 10 Quod magis procedit quando est idem dominus utriusque territorij.
- 11 Bona confiscata extra territorium spectant ad fiducum illius territorij.
- 12 Quod procedit etiam si confiscatio fiat in crimen læsa Maiestatis diuina, & humana, contrarium quandobona confiscantur vigore læsa maiestatis humanae num. 13.
- 13 Bona existentia in aliquo feudo incorporantur feudatario, & non domino superiori etiam si sententia lata fuerit per superiorem.
- 14 Quod procedit etiam in confiscatione pro crimen barefisi, ut feudatary accipient bona sita in eorum territorio.
- 15 Limita in crimen læsa Maiestatis commiso in personam domini directi quod declarat prout numero 18. & 19.
- 16 Bona in alieno territorio sita veniunt in confiscatione quando ita disponitur per sententiam alias secus.
- 17 Bona quando simpliciter confiscantur, & delinquens est suppositus alteri territorio ratione originis vel domicili potest fieri nouus processus, & sequi noua condemnatio, ut bona sita confisca ripossint.
- 18 Fiscus alterius territorio non capit bona delinquentis sita in eius territorio ratione offensionis factæ contra personam eiusdem territorij, & alia ratione non sit sibi suppositus.
- 19 Bona sita in territorio alicuius pertinent ad dominum eiusdem territorij licet corsicatio praesse sit concessionem eiusdem territorij.

- 24 Bona mobilia sita in alieno territorio applicantur fisco condemnati.
- 25 Quid autem seruetur in practica & 26.
- 27 Pœcunia destinata ad emptionem connumeratur inter bona mobilia.
- 28 Pœcunia tradita cambijs connumeratur inter mobilia.
- 29 Nomina debitorum an applicetur fisco loci debitoris.
- 30 In actionibus passiis an quilibet fiscus teneatur pro ære alieno contracto in suo territorio.
- 31 Nominis debitorum Iura, & actiones cum aliquo verbo possesso adiungantur non confiscantur.
- 32 Bona sita in alieno territorio si recusentur per Dominum illius territorij non accrescant alteri fisco in cuius territorio non sunt bona.
- 33 Bona si aliqua ratione non confiscantur ubi sita sunt illa non capit alter fiscus sed perueniunt ad alios vocatos.
- 34 Solutio facta a delinquente suo creditori ante condemnationem debitor liberatur secus si post condemnationem.

I 16. Imita, & intellige in bonis sitis in territorio confiscantis, fiscus quod alia bona sita extra illius territorium, quam limitationem trahant. Barto. & legista in l. prima C. de summ. Trin. & canon. in cap. pastoralis extr. de for. comp. Mass. in l. fin. numero 188. de Iurisdict. omn. iur. Boss. de bonorum publicat. numero sexagesimo, Plot in d. consil. trigesimo, numero duodecimo, Iul. Clar. quæstione septuagesima octaua, numero vigesimo sexto, vbi de magis comm. pro utraque parte, Idem testatur Farinac. in quæstio. vigesimaquinta, numero nonagesimoquarto, & eandem conclusionem late tractat Peregr. de iur. fisc. libro quinto, titulo primo, numero 134. Carpan. in d. cap. omnium, numero 456.

- Et si feratur sententia confiscationis de bonis
- 2 vbique sitis vigore alicuius decreti, prout est Mediolani, debet intelligi, & restringi ad bona sita in dominio illius statuti. Plot. d. consil. trigesimo, nu. decimoquarto, Carpan. d. ca. omnium, nu. 457.
 - 1 Amplia, & intellige succinte, & conclusione procedendo, vt si confiscatio fiat non de iure communis, sed vigore alicuius statuti in loco confiscantis, & iurisditiones, ac bursa fiscales sint distinctæ, & separatae, & isto casu confiscatio bonorum non extendatur ad bona sita in alieno territorio. Bart. in l. cunctos populos, numero quingigesimo primo, vers. hoc premisso, C. de summ. Trinit. Boss. de bon. public. numero 62. versic. quæro quando vbi de comm. Iul. Clar. in d. quæst. 78. sub numero vigesimo septimo, versic. sed hic quæro, vbi de comm. Farinac. d. quæst. vigesimaquinta, n. 99. vbi alios refert, & de communis, ac nullam habere difficultatem. Petr. Cabal. cal. 138. numero primo, vbi alios adducit ultra adductos per Farinac. Peregr. dicto libro quinto, num. 138. vers. interdum vbi de comm. Carpan. d. ca. omnium, nume. 464. Vulpel. respons 73. numero primo.
 - 2 Amplia, & intellige, quod si bursa fiscale es-

4 set vna, & eadem in effectu, & unus, & idem dominus, si tamen territoria sint diuersa, & distincta. & confiscatio non de lute communi, sed aliquo speciali iure loci confiscantis fiat, ut in precedentibus ampliatione, adhuc est conclusum, ut fiscus non capiat bona sita extra territorium Bart. sub d. versic. hoc premisso, vbi ponit exemplum in condemnato in confisicatione bonorum vigore constitutionis Marchie, & tam in Marchia, quam in alio Ducatu habeat bona, in quo Ducatu non vigeret dicta constitutio, & in hoc casu fiscus non iuuadat bona in Ducatu existentia licet utrumque territorium ubiaceat iurisdictioni Romanæ Ecclesiæ in temporibus, & Bart. sequunt fuerunt Nell. Angel. Boss. & Clar. quos sequitur Farinac. dicta questione vigesimaquinta, nume 96. vbi testatur, quod ista opinio est adeo communis, ut in ea nullus dissentiat Petr. Cabal. d. casu 138. numero secundo, Carpan. in crim. ad cap. omnium in Constit. Med. olat. tit. de iur. fisc. in verbo ubique sita, numero 463 versic. quod autem iurisdictiones Peregr. d. libro quinto, numero 137.

Sed eo magis procederet quando statutum loci 5 idem disponeret quod dispoluit ius commune, ut bona sita extra territorium publicentur Bertaz. conf. 82. num. 7. seq. Baiard. d. q. 78. nu. 150.

3 Amplia, ut supradicta conclusio sit vera quando in alio loco puta in dicto ducatu adesset speciale statutus imponens confisicationem bonorum pro eodem delicto adhuc publicatio facta per iudicem Marchie non porrigitur ad bona Ducatus, ut considerauit Boss. in tit. de publicat. bon. sub numero 62. & Perr. Cabal. in d. casu 138. numero 3. qui dicit talem Boss. considerationem non vidisse ab alijs fuisse factam, quam considerationem Boss. desumit ex verb. Bar. in d. cunctos populos. Carpan. d. cap. omnium numero 465.

4 Amplia, & declara, ut de consuetudine bona publicentur extra territorium iudicantis sita quando sumus sub eodem Provincie; cum sit utriusque territorij dominus licet aliquo iure speciali unius loci fiat condemnatio ut de consuetudine Mediolani seruari testatur Clar. in d. quest. 78. sub vers. sed hic quero in fine quem sequitur Carpan. in loco citato, numero 565. vers. dempto uno capite licet dicat Bar. opinionem a Boss. consideratam esse communem, & allegat Cephal. idem tenetem, eamdem considerationem fecit Cabal. in d. casu 138. numero tertio, vers. est verum, & in substantia eamdem facit, & tenet in d. libro quinto, tit. 1. num. 173 Peregr. de iure fisc.

5 Amplia quod si in eodem casu criminis bursa, 7 fiscalis sit vna, & eadem, & unus, & idem dominus, & territoria sint diuersa, & in utroque territorio vigeat idem statutum quia superior legem uniuersalem in toto suo domino fecit tunc confisatio facta per iudicem unius loci vigore dictæ prouisionis vel legis generalis trahitur ad bona sita in alio loco vel Territorio, ut per Bar. in d. l. cunctos populos qui ponit exemplum in pluribus Iudicibus ab uno Rege per diuersa territoria Regni

deputatis. Farinac. d. q. vigesimaquinta, numero nonagesimo octavo, vbi dicit esse communiter ab omnibus recepcam Carpan. in loco supra citato, numero 563. vers. quod aut iurisdictiones, Peteg. d. libro quinto numero 134. vers. conclusue autem, vbi ponit exemplum in pluribus Ciuitatibus Dominij Veneti. & nos possumus ponere exemplum in confisicationibus inflicitis per bannimenta generalia. D. Cardin. Aldobrandini, que sunt communia in toto statu Ecclesiastico in quo pro iure communi habentur, ut post Roland. firmat Peregr. in d. lib. 5. numero 134. in fin.

Et ito casu apprehensio bonorum confisicarum fieri debet per officiales loci, vbi bona sita sunt quorum precia deteruntur in cameram confisicantis, ut ocer Peregr. in dicto libro quinto, sub numero 134 versic. exequuto tamen, & dicit vidisse obseruari sepe, ut scribatur Rectoribus locorum, ut apprehendant omnia bona delinquentis in eorum territorio existentia cum illorum designatione, & descriptione transmittendo deinde executionem tenutarum. Sed hic in curia ad tollendas omnes fraudes solent transmitti commissarii pro descriptione bonorum, & tenutarum, ac etiam, ut plurimum pro totali consumatione confisicationis.

6 Amplia, ut confisatio bonorum pro aliquo delicto de iure communi facta trahatur ad bona sita in alio territorio. etiam quod territoria iurisdictiones, & bursæ fiscales sint separatae, & distinctæ. Barto. in dicta lege cunctos populos, sub versi cu. hoc premisso, quem sequuntur Nell. Angel. & alij quos citat Farinac. in dicta questione vigesimaquinta, numero decimo, Carpan. in d. verb. vbi que sita, numero 464. versic. si autem iurisdictiones Decian. in tracta crimin. libro quarto, capitulo vigesimonoно, numero decimo octavo, versicu. Sed an, tomo primo, Bertaz. conf. octuagesimo secundo, numero sexto libro, vbi dicit hanc esse receptissimam sententiam. Petrus Cabal. in d. casu 138. numero quinto. Peregr. dicto libro quinto, numero 138. Franc. Lucan. de fisc. titu. de bon. public. numero quarto, Carpan. d. cap. omnium, au. 464. vbi concord. allegat.

10 Quæ ampliatio magis procedit quando territoria sunt diuersa, sed bursa fiscalis est vna, & eadem quia est idem Dominus utriusq. territorij Farinac. dicta questione vigesimaquinta, numero nonagesimoquinto, vbi de comm. Cabal. d. casu 138. numero sexto, vers. que conclusio, vbi dicit non habere contradictem.

7 Amplia, & intellige, ut bona extra territorium 11 confisicantis sita spectent ad Dominum territorij, & non ad confisicantem cum unusquisque fiscus occupet bona sui territorij. Bart. in d. l. cunctos populos in fine Farinac. d. quest. vigesimaquinta, nu. 105. vbi concordantes allegat Bertaz. d. conf 82. nu. 6 versic. hoc presupposito, vbi de receptissima opinione Decian. d. capitulo vigesimonoно, numero decimo octavo. Petr. Cabal. d. casu 138. nu. 464. vbi concord. allegat.

Et ideo cum hodie per auth. bona damnatorum
 12 non publicetur de iure communi bona nisi in cri-
 mine lese maiestatis diuine, & humana, in confis-
 bonorum condemnatus in dd. casib. verificabitur
 ista conclusio vt beneficium posse alios Petr. Ca-
 bal. in d. cas 138. nu. 6. & ita vidisse in utroque ca-
 su haeresi. & laesa Maiestatis in facto obseruari, &
 Pereg. in d. lib. 5. nu. 138. vbi etiam dicit quod con-
 fiscatis bonis pro crimen lese Maiestatis, veniunt
 13 in confiscaione bona delinquentis posita in do-
 minio ubi fuit lata sententia, & in statu Medioli-
 ni, sed uterque fiscus inuadat bona sub sua Iurisdi-
 ctione existentia, & alios adducit, & testatur
 de comm.

Qui Pereg. in d. lib. 5. nume. 138. versic. sed hic
 subtilendum restringit huiusmodi opinionem com-
 munem ad crimen haeresis, quod utique est puni-
 bile, secus in alio crimen seculari, quia ipsa opinio
 non potest in practica adaptari, vt per sententiam
 latam ab imperatore, vel a Rege Hispaniarum bo-
 na delinquentis sub Domino Veneto publicentur,
 & per fiscum illius Dominij occupentur cum de-
 ficiat Iurisdictio confiscantis, & ideo non posse
 dicta bona confiscari Doct. tenent per eum ibi ad-
 ducti, nec & dicere, fiscus eiusdem Dominij pote-
 rit dicta bona apprehendere uti vacantia cum
 damnatus aliunde si capax bonorum in Dominio
 Veneto. Nec valet distinctio. Bal. in l. 1. in cap. 1.
 C. de summ. Triuit. vt si per mortem na-uralem,
 vel ciuilem efficiatur seruus paenae, extraneus fi-
 scus capiat bonum uti vacanta, quia ad huiusmodi
 obiectiōnē etiam recte respondit.

8 Amplia, & intellige, quod sequuta confisca-
 14 tione a Domino superiori feudatarij capiant bo-
 na existentia in eorum feudis. Roland. conf. 78. nu.
 2. & seq. vol. 2. Farinac. d. quest. 25. nu. 102. & seq.
 vbi concordantes allegat. Peregr. qui etiam plures
 alios adducit.

1 Sub amplia, vt procedat etiam in confisca-
 15 ne pro crimen haeresis, vt feudatarij inuidant bo-
 na sita in eorum territorio. Boss. in tit. de hereticis,
 nu. 34. Farinac. d. q. 25. num. 104. Guinsal. in tract. de
 heretic. quest. 15. n. 3. & 6. Baiard. d. quest. 78. n. 135.

Quid autem si casu isto Iudex de facto applica-
 bit bona camera Apostolicę, an per eam tollatur
 facultas Iudicii laico in cuius territorio bona sita
 sunt, vt illa incorporare non possit vide Nel. in
 tract. de bannit. in 2. par. 2. temporis, quest. decima
 septima, vbi plenissime, vt refert Baiard. in d. quest.
 78. numero 135.

1 Limita d. 8 ampliationem in crimen lese maie-
 17 stis commissio a subdito in personam domini di-
 recti, quia bona istius in territorio feudatarij exi-
 stentia applicantur ipsi domino directo, & non
 feudatario Boss. in titu deponens, numero vigesimo
 octauo, sequen. vbi dicit, ita alias vidisse seruari.
 Roland. conf. sept. agesimo octauo, per tot. vol. 2.
 conf. 73. per tot. vol. 4. vbi latissime, & defendit
 hanc opinionem ab omnibus contrarietatibus, vt
 refert Farinac. in d. q. 25. num. 105.

Quae limitatio restringitur ad crimen lese Maie-

18 stis commissum in ipsum dominum directum se-
 cus si in feudarium, vt per Boss. in tit. de bon pu-
 blic. num. 63. Roland. d. conf. 78. nu. 13. vbi alios
 concordantes adducit. Farinac. d. q. 25. num. 105.
 Baiard. d. q. 78. num. 136.

Item eadem limitatio restringitur quando delin-
 19 quens haberet aliqua bona in feudum vel emphiteu-
 ticum ab ipso feudatario, & sic quando esset se-
 cuarius Vassillus respectu primi domini, tunc si
 committeat crimen lese Maiestatis in primum do-
 minium directum feudum, & emphiteutis ipsius de-
 linquentis non publicatur ad fauorem primi domi-
 mini, sed dominium utile consolidatur cum direc-
 to, & applicatur primo feudatario, tex. in cap. 1.
 S. illud de prohibit. feud. alienan. Affl. decis. 282.
 num. 2. dubio Roland. d. conf. 73. num. 20. vbi redi-
 dit ratione m Oldrad. qui loquitur in bonis emphiteu-
 ticis conf. 17. vers. nec obstat. Farinac. in d. q.
 15. numer. 107.

9 Amplia, & intellige, vt confiscaio trahatur
 20 ad bona sita in alieno territorio quando verba
 sententia confiscaitionis essent talia secus si talia
 essent, quia bona alterius territorij non censem-
 rentur publicata, vt si simili cetera in sententia
 publicarentur bona delinquentis, vt bene con-
 siderat Carpan. in d. verb. utique ita in princ.
 numer. 456. & Latius Petr. Cabal. in d. cas 138.
 num. 7. in princ. & num. 10. & sub num. 9. admoneat
 Iudices, vt in sententia apponant illa verba, bona
 omnia delinquentium utrumque existentia, & in
 quavis mundi parte posita confiscaius.

Et isto casu confiscauntur bona utrumque exi-
 stentia etiam quod in alieno territorio non essent
 speciales leges imponentes confiscaitionem bono-
 rum, vt post Cass. super consuet. Burg. rub. 2. S. I.
 mihi fol. 373. sub n. 18. vers. sed hoc est tradit. Baiar.
 in d. q. 28. num. 141.

10 Amplia, & intellige quod vbi bona simpliciter
 21 confiscauntur vt delinquens sit suppositum al-
 teri territorio ratione originis vel domicilij ibi
 potest fieri nouus processus, & noua condemna-
 tio, & eius virtute bona ibi sita confiscari Boss. de
 bon. public. num. 65. post Nel. in q. 17. Carpan. in
 loco citato sub num. 101. Petr. Cabal. d. cas. 138. n.
 7. seq. qui admiratur quod Farinac. non bene ibi re-
 censeat dicta per Nel. & Boss. quando fuit factus
 processus, & sequuta condemnatio in loco com-
 missi maleficij in quo alia ratione delinquens non
 sortiebatur forum, quia si fuisse sub eius loco
 confiscantis, & commissi delicti, & ratione origi-
 nis, vel domicilij non posset tunc alia ciuitas ha-
 bens bona in suo territorio illa aliquo iure aufer-
 re, cum sententia bona illa non tribuat, nec etiam
 ex novo processu eadem consequi posset non va-
 lens agere contra sibi non suppositum, vt supra-
 annui, sub numero 13.

11 Amplia, & intellige, quod fiscus alterius ter-
 22 ritorij non capiat bona delinquentis sita in eius
 territorio, quando delinquit contra personam
 eiusdem territorij, & alia ratione non sit sibi sup-
 positus. Cabal. d. cas. 138. nu. 8. in fin. & latius in cas.
 3. per

3 per tot. vbi tamen, sub num. 14 & seq. subdit forsan posset delinquens conueniri quando reperiatur in loco persona offendit.

12 Amplia, & intellige quod bona sita in territorio castri pertineant ad Dominum eiusdem castri licet confiscatio praeserit concessionem castri, si exequitio adhuc perfecta non fuerit, & si confisratio etiam facta fuerit per Iudicem alterius territorij perrinet ad istum Dominum Castri vigore dictę concessionis sibi factę post confiscationem, & ante eius exequitionem, ut post Bald. & Grauet. firmat Baiard. in d. questio. 78. num. 137.

13 Amplia, & intellige, quod bona mobilia sita in alieno territorio applicatur fisco condemnanti. Bal. in l. mercatores, numero primo, C. de commer. & mercat. Plot. consil. 130. num. 15. to. 2. cmm. in fol. vbi de comm. Farinac. d. quest. 25. num. 108. vbi de magis communi. Pereg. d. lib. 5. n. 141. vbi alios allegat, & testatur etiam de communi, ut fiscus condemnationis occupet bona mobilia, & mercaturas etiam in alio territorio sitas, late Carpa. in d. cap omnium, nu. 468. vbi alios allegat, & nu. 474. secus vero si confiscatio respiciat immobilia, ut vestigia vel pensionem, redditus feudales, vel pensiones emphiteuticas. Carpa. d. c. omnium, nu. 475. vbi de comm. Menoch. de presumpt. parte prima presumpt. 124. nu. 48.

Sed in practica Iul. Clar. in d. quest. 78. vers. sed 25 hic quoq. in fin. dicit Mediolani huiusmodi opinionem non seruari, ut refert, Farinac. d. quest. 25. num. 108. in fin. Pereg. d. lib. 5. nu. 141. vers. in practica tamen. Baiard. q. 78. nume. 143 post Bursat in conf. 43. num. 13. vol. 1.

Sed Farinac. vbi supra dicit, quod licet forsitan 26 non seruetur Mediolani, non per hoc illa consuetudo localis, est extendenda ad alia loca, & Pereg. in d. nu. 841 in fin. postquam retulit opinionem Clari, subdit indubitanter, quod fiscus Domini confiscantis occupat bona mobilia, & mercaturas aliunde existent. & Simon. de Pret. in simili dicit, quod est attendendum illud quod est de iure, & non quod sit Mediolani, in consil. 178. num. 17. seqqu.

Et pecunia destinata ad emptionem secundum magis communem opinionem connumeratur inter bona mobilia Soci. Iun. consil. 120. num. 18. vol. 1. Pinel. in l. 1. 2. par. nu. 44. C. de bon. mater. Baiard. d. q. 78. numero 152.

Item pecunia tradita cambijs connumeratur in 28 ter mobilia Pinel. in d. num. 44. sed Bal. & Tiraquell. in locis relatis per Baiard. in d. q. 78. nu. 151. tenent contrarium, sed Carpan. in d. cap. Omnium nu. 469. dicit si sint perpetuo remansura vel ad beneplacitum tunc confiscentur per fiscum territorij vbi sita sunt, secus si ad tempus, quia sequuntur personam condemnati.

14 Amplia, & intellige, ut nomina debitorum fiscus loci debitoris non autem creditoris inuadat Paul. de Castr. & Aret. in locis relatis per Pereg. in d. lib. 5. num. 142. in princ.

Contrariam opinionem, quod fiscus loci Creditoris, & non debitoris nomina debitorum occu-

per firmant Doct. add. per Pereg. in d. lib. 5. n. 142. vers. contra autem

Qui Pereg. sub d. num. 142. vers. nomina debitorum censeri dicit nomina debitorum eius loci esse vbi de iure vel de facto exigere possunt, & ibi testatur de comm. & idem firmat sub vers. & ad illam rationem in fin.

Sed Cassan. in consuet. Burg. fol. 1273. num. 34. l. 1. Rub. 2. relat per Baiard. in d. q. 78. num. 139. vers. ad hoc vide, videtur facere aliquam distinctionem an dicta nomina debitorum competant pro re mobili vel immobili, eamdemque distinctionem facit de actionibus Item an sint perpetuo remansura in illo loco vel ad beneplacitum suum ad tempus Carp. d. c. Omnium n. 470 vbi alios allegat.

15 Amplia quoad actiones passivas quemlibet fiscum teneri pro ere alieno contracto in suo territorio Doct. add. per Pereg. in dicto libro quinto numero 143. seq. & ibi ponit exempla, & post Clar. & alios subdit, & si bona viuis territorij non sufficient suppleatur de bonis alterius territorij.

Contrariam opinionem tenent Alex. consil. 31. nu. 16. vol. 1. Tiraquet. de iur. p. imogen. q. 35. num. 31. qui concludunt torum patrimonium esse existimandum, & quemlibet fiscum teneri pro rata patrimonij ad satisfactionem creditorum, ut refert Pereg. in d. lib. 5. num. 144. vers. contra tamen, & ibi alios concordantes allegat, & testatur de veriori opinione.

Alij autem tenent quod quilibet fiscus teneatur non pro modo territorij, nec pro virili, sed pro rata bonorum ad quemlibet fiscum pertinentium secundum Doct. add. in d. q. 78. n. 153 per Baiard.

16 Amplia, ut licet nomina debitorum iura, & 31 actiones, appellatione bonorum veniant, & illa fiscus inuadat, tamen si in sententia, cum aliquo verbo possessiō adiungatur, fiscus illa non capit, Bal. in l. 1. in princ. de stat. hom. & ob id non venire in confisicatione simplici omnium suorum bonorum mobilium, & immobilium, Anchar. Regen. quest. 7 per totum, vblatē Iul. Clar. quest. 78. vers. successiū quero. Farinac. d. q. 25. n. 09.

17 Amplia, quod si Dominus territorij bona sua recusat non accrescant alteri fisco in cuius territorio non sunt bona, ut post Bal. in l. 1. C. quand. non pet. firmat Baiard. in d. q. 78. numero 145. sequen.

18 Amplia, quod si bona, vbi sita sunt aliqua ratione, vel ex consuetudine, non confiscentur, illa non capit fiscus, sed perueniunt ad alios vocatos Ign. in l. cum fiscus, numero 33. seq. ad Silan. Bertaz, consilio 82. numero 14. volum. 1. Baiard. d. questio. 78. num. 148.

19 Amplia, & intellige, quod si debitor delinq. 34 quens soluat suo creditori ante condemnationem, amplius non molestatur a fisco secus si post condemnationem, dummodo reus criminis latae Majestatis non fuerit, ad quod vide Farinac. in d. quest. 25. num. 140.

- 1 Bona prohibita alienari non veniunt in confiscationem.
- 2 Bona prohibita alienari in casu delicti eo magis non veniunt in confiscationem.
- 3 Fraus præsumitur per prohibitionem alienationis bonorum factam à non delinquentे.
- 4 Intentio prohibentis in persona non delinquenti non dicitur ordinata ad delictum.
- 5 Prohibitio bonorum alienationis in casu alicuius particularis criminis à filio committendi excludit fiscum.
- 6 Quæ ampliatio procedit non solum quando diu post prohibitionem, sed etiam si incontinenti sequatur delictum.
- 7 Bona non veniunt in confiscatione quando pater instituit filium, & mandat bona restituiri in casu quo bannatur, & remittatur.
- 8 Bona non transeunt in fiscum ob prohibitionem quando testator declaravit facere talem prohibitionem non causa defraudandi fiscum sed conservand. bona in nominatis.
- 9 Boni si testator dixit quod in perpetuo conserventur in familia fiscus excluditur.
- 10 Nec ista transeunt in fiscum viuente delinquente, & num. 13. contrarium. num. 14. cum duabus ampliationibus.
- 11 Prohibitio dividendi bona. vñq; ad certum tempus tollit confiscationem bonorum.
- 12 Statutum disponens bona esse confiscada interpretatur dummodo non fuerit prohibita alienatio.
- 13 Bulla Sixti Quinti disponens bona cōdemnati durante vita delinquentis non obstante q. acumque verborum forma fideicommissa fuerint concepta quomodo intelligatur, & nū. 16.
- 14 Bona prohibita alienari, etiā quoad utile dominiū non confiscantur etiā vita durante delinquentis.
- 15 Quæ prohibitio valet, etiam in crimen laſe Maiestatis.
- 16 Bona prohibita alienari an in Dominio Veneto de consuetudine vita durante delinquentis transeant in Fiscum.
- 17 Bona in crimen laſe Maiestatis non transeunt pleno iure in fideicommissarios.
- 18 Bona prohibita alienari, etiam in crimen laſe Maiestatis non transeunt in Fiscum.
- 19 Testator priuans hæredem in casu delicti excludit Fiscum, nec dicitur priuatio facta in fraudē Fisci.
- 20 Quæ priuatio tenet, etiam quoad legitimam in filio in minori etate delinquenti.
- 21 Item procedit etiam stante constitutione, vt bona debeat confisciari.
- 22 Bona supposita fideicommisso, & prohibita alienari non transeunt in fiscum, etiam durante vita delinquentis.
- 23 Bona prohibita alienari extra certum genus personarum non transeunt in fiscum.

- 27 Trebellianica non transit in fiscum, in casu probationis alienationis.
- 28 Bona prohibita alienari, quis propria autoritate capere potest.
- 29 Bona prohibita alienari per viam testamenti non transeunt in fiscum, secus per viam contractus inter viuos.
- 30 Bona in casu simplicis alienationis resultantis ex fideicommisso transeunt in fiscum.
- 31 Prohibitio alienationis in favorem delinquentis facta non tollit, quod fiscus non capiat bona prohibita alienari.
- 32 Prohibitio alienationis in fraudem fisci facta non impedit confiscationem bonorum.
- 33 Bona tantummodo prohibita alienari transeunt in fiscum.
- 34 Bona prohibita alienari per hac verba, quod precio alienari nō posunt transeunt in confiscatione.
- 35 Bona prohibita alienari, sine licentia transeunt in fiscum.
- 36 Bona prohibita alienari transeunt in fiscum, quando deficiunt illi ad quorum favorem fuit facta prohibitio.
- 37 Bona prohibita alienari extra familiam transeunt in fiscum.

LImita principaliter, vt bona prohibita alienari non veniant in confiscatione, Plot. cons. 30. num. 16. Nact. cons. 5. 28. nu. 30. seq. vol. 30. Marsil. sing. 224. Tob. Non cons. 97. nu. 1. seq. vbi respondit quibzdam contrarijs. Farinac. qu. 25. num. 22. vbi de comm. Iul. Clar. qu. 78. nu. 10. vers. contrarium, vbi de comm. & ibi Baard. num. 24. Gabr. concl. 24. n. 1. lib. 7. Rim. iun. cons. 131. n. 48. seq. vbi de comm. latè Peregr. lib. 5. n. 98. vbi concordantes allegat Soc. iun. cons. 49. n. 4 seq. vbi de communi, & hanc opinionem omnino ruetur ib. 3.

- 1 Amplia, vt in magis procedat, quando testator expresse prohibuit alienationem in casu delicti, & alios sublituit fisco excluso, Farinac. d. q. 25. n. 23. seq. vbi concordantes allegat latissime, Peregr. de iur. fisc. d. lib. 5. nu. 103. seq. tract. hanc questionem, & ponit fundamenta pro vtraque parte, & tandem in fine dicit contra fiscum adesse decis. Ruin. cons. 129. vol. 2 & Pancirol. cons. 181. & sub num. 104. assertit contra fiscum fuisse decisum, Socin. iun. d. cons. 49. num. 2. versic. Aliquando.

Et non potest pretendi isto casu aliqua fraus cū prohibitio non debeat fieri ab ipso delinquenti, vt considerat, Rolan. cons. 56. n. 12. vol. 2. Farinac. d. q. 25. sub n. 28. & post eum Rim. iun. cōs. 129. n. 4. cons. 131. num. 63. & cons. 193. num. 1 seq. vol. 2. & Sforz. Odd cons. 53. n. 9. & post Ruin. Peregr. d. lib. 5. num. 103. verum huic dicit non esse attendendā 4 fraudem: quia intentio prohibentis non fuit ordinata ad hoc, sed ad conseruandum bona inter suos beneficiarios, vt latè dicam in conclus. 27.

- 2 Amplia, vt magis procedat, quando prohibitio expresse facta fuit in casu alicuius particularis criminis committendi à filio, & eundum exheredasset, & aliuu instituisset: quia bona non occupatū per

DE CONFISC. BONORVM.

51

per fiscum, sed deuoluuntur in successorem, Plot. conf. 31. num. 58. tom. 1. cum vbi subdit, quod talis substitutio valet Bossi de boni publici. nu. 30. seq. Farinac d. q. 25. num. 27. & 28.

6 Quæ ampliatio procedit non solum quando filius deliquit diu post exhortationem factam, sed etiam incontinenti, ut post Bossi, vbi supra, Farina. d. q. 25. num. 27. in fine.

7 3 Amplia, vt procedat, etiam quando testator heredem filium instituit, & mandat restituiri bona in casu quo bannatur, & remittatur, Plot. cons. 30. num. 58. vbi dicit quod talis institutio valet in exclusionem fisci, & ibi plures concordantes allegat latè Bossi, vbi supra, numer. 33. Farinac. d. quæst. 25. num. 28. Marzar. in epit. fideicommiss. par. 2. quæst. 47. in fine.

8 4 Amplia, vt huiusmodi prohibitio alienandi extra familiam, vel personas nominatas à testatore procedat quando testator declarauerit talem prohibitionem facere principaliter non causa fraudandi fisci, sed conservandi bona in ipsis nominatis, Marzar. d. q. 27. versic. additum tamen fuit Farinac. d. quæst. 25. numer. 30. & ad hoc facit, quod scribit post Ruin. Peregr. d. lib. 5. num. 103. vers. verum huic, & dicam late in conclusi 27.

9 5 Amplia, quando testator dixit volo, quod bona perpetuo conserventur in familia: quia inducitur prohibitio ad exclusionem fisci, Iul. Clar. quæst. 78. sub num. 18. vbi de magis comm. & veriori opinione, Bart. cons. 39 per totum Baiard. d. q. 78. numer. 41. Carp. d. cap. omnium, num. 177. Soc. iun. d. cons. 49. num. 9. vol. 3. vbi dicit non habere difficultatem bona non transire in fiscum, quando sunt prohibita, vt nullo modo possint alienari, sed conserventur in familia.

10 Nec istu casu viuente delinquentे bona transiunt in fiscum, sed in illos nominatos de familia licet reuocabiliter: quia sequuta restitutione bona redeunt ad ipsum, quamvis in gratia fuisset dividum, restituimus ad bona sine alterius præiudicio, vt consultit, Alban. cons. 1. num. 18. & 20. Baiard. d. q. quæst. 78. num. 45. vt latius dicam infra Ampliatione 8.

11 6 Amplia in prohibitione diuidendi bona, vsque ad certum tempus: quia dicta bona non veniunt in confiscatione, Ruin. cons. 28. num. 15. lib. 5. Roland. cons. 84. n. nm. 30. seq. volum. 1. vbi respondet contrarijs Farin. d. q. 25. num. 31. vbi concordantes allegat, & de commun. testatur Gabr. cons. 134. num. 3. seq. vol. 1. vbi etiam de comm:

12 7 Amplia, etiam si statutum disponeret bona esse confiscanda; quia interpretatur, vbi non fuerit prohibita alienatio, latè Plot. d. cons. 30. num. 16. Baiard. q. 78. num. 38. versic. dicit prædicta Rimini. Iun. cons. 193. num. 6. seqq. volum. 2. vbi concordantes adducit, Marsil. in d. verb. confisca. num. 12. dicit, quod bona prohibita alienari non veniant in generali dispositione.

13 8 Amplia, vt in casu prohibitionis alienationis fructus in vita delinquentis non transeant in fiscum, Iul. Clar. quæst. 78. num. 10. vers. contrarium

tamen, Anton. Gomez. ad leg. 40. Taur. num. 91. vers. quod tamen, Ant. Gabriel. conclus. 24. num. 2. lib. 7. Sforz. Odd. cons. 53. n. 9. seqq. Peregr. lib. 5. num. 98 seqq. vbi latè disputat istum articulum, sed tandem sub nume. 102. vers. his omnibus concludit pro hac opinione, & dicit esse tex. cum sua materia in I. filius famil. S. Diui. ff. de leg. 1. Carpan. d. cap. omnium, nume. 173. vbi concord. allegat, & testatur de veriori, & communiori.

Quæ ampliatio procedit non solum quando est factum expressum fideicommissum in casu alienationis, vt sit communis, & indubitate conclusio, vt fiscus excludatur, sed etiam quando per fideicommissum fuit dictum volo, quod bona continuo conserventur in agnatione, vel transeant in proximiorem de familia, latissimè Peregr. dict. lib. numer. 5. 103. sequen. vbi sub numero 103. versic. quarto, & auctoritates adducit, & Doct. consulentes in puncto hanc opinionem tenentes, & sub n. 104. vers. tandem, testatur fuisse decisum pro hac parte contra fiscum, vt pleno iure bona in fideicommissarios transeant, & ita exequutum fuisse, Iul. Clar. d. quæst. 78. num. 10. vers. & hec quidem latè, Farinac. d. quæst. 25. num. 30. Latè Soc. iun. cons. 49. n. 10. vbi de cōmuni lib 3- & respōdet cōtrarijs.

Contrariam opinionem, vt fructus percipiuntur per fiscum durante vita prohibiti alienare, Marsil. singul. vers. limita etiam Iul. Clar. dict. qu. 78. numer. 10. vbi de comm. & post Alexand. & Gig. Baiard. in d. quæst. 78. nume. 29. Peregr. d. lib. 5. numero 101. in princip. dicit quod pro munere sui officij tuebatur hanc partem in causa cuiusdam nobilis Vicentini licet deinde sub nu. 102. versic. his omnibus teneat contrarium, & testatur contra fiscum fuisse decisum.

Amplia istam contrariam opinionem, quando 14 prohibitio inducta esset per fideicommissum solum per causam mortis; quia in vita condamnati fiscus s' capit fructus, Iul. Clar. d. q. 78. sub nu. 10. vers. si vero, & quod ita practicatur.

15 2 Amplia eamdem contrariam opinionem in statu ecclesiastico per bullam Sixti Quinti in ordine 6. versicu nec non quæcumque, vbi disponitur, quod fructus percipiuntur per fiscum vita durante naturali delinquentis etiam in contumaciam condemnati, sub quacumque verborum forma, etiam cum expressa alienationis prohibitione.

16 1 Limita, & restringe bullam prefatam ad terminos suos nempe ad receptores, & auxiliatores bannitorum, & ad impeditores exequutores in eorum libero exercitio, & in actu exequutionis, & non in alijs casibus, vt bene etiam animaduerit, Sforz. Odd. in consil. 53. nu. 16. seqq.

17 2 Limita, nisi esset etiam prohibitum alienari vtile dominium; quia illud non transit in fiscum, nec vita durante delinquentis Marsil. singula. 314. in fine, Antonius Gomez. ad leg. 40. num. nonagesimo primo, versiculo quod tamen, vbi loquitur, quod talis prohibitio valeat, etiam in critica mine laſe Maiestatis, Peregrinus dicto libro quinto, numero 103. & 104. vbi plures alios con-

tra fiscum tenentes in puncto allegat, Sfort. Odd. in dicto consilio quinquagesimotertio, numero primo, & sequent. in primo dubio, & sub numero 12. testatur de comm. & veteri sententia, & responderet conterarijs.

3 Limita in Dominio Veneto, de illius consuetudine, ut testatur in dicto libro quinto, num. 102. sub vers. his omnibus ibi, attamen in hoc Serenissimo Dominio, Peregr. de iur. fisc.

Nisi esset expressa clausula, quod in casu alienationis alienans cadat a iure suo, & bona deuoluantur in proximiores: quia etiam in dicto Dominio Veneto, fiscus excluditur, etiam quoad fructus vita durante delinquentis, ut testatur idem Peregr. d. lib. 5. num. 102. in fin & quod ita alias in contingentia facti decisum fuit.

4 Limita, ut bona non transeant pleno iure in fideicommissarios in crimen laesae Maiestatis, ut specialiter declarat, & limitat, Peregr. d. lib. 5. num. 104. vers. nota tamen.

9 Principaliter amplia, ut bona prohibita alienari, etiam in crimen laesae Maiestatis non transeant in fiscum, Anton. Gomez. d. num 91 sub vers. pulchrum tamen, Michael Crass in tract. de success. I. I. num. 10 Gram. decis. 105. num. 31. Baiard. in d. q. 78. num. 39.

19 Amplia in prohibitione facta in casu delicti pro quo venit imponenda publicatio bonorum, ut testator priuet heredem eius hereditate, & excludat fiscum, nec dicatur facta in eius præjudicium, Gomez. d. n. 91. sub vers quod tamen, Rolan. cons. 56 num. 22. volum. 1. Baiard. in d. quæst. 78. num. 38. vbi inter alios allegat Præd. in suo tractat de fideicommiss. quæst. 8. num. 110. seqq. Panzirol. consil. 181. vol. 1. latissime Rim. Iun. consil. 131. num. 63. & consil. 193. num. 6. seq. vol. 1.

Qua decima Ampliatio procedit etiam quoad legitimam in filio. in minori aetate delinquentis, Rimin. Iun. d. consil. 193. num. 12. & dicam infra in conclusione 27.

Item procedit etiam præsurposita consuetudine, vel statuto, ut bona deberent confiscari stante dicta clausula privationis ut, excludatur fiscus, Peregr. in d. lib. 5. num. 102. in fin. Rimin. Iun. d. consil. 193. num. 6.

11 Amplia quando una cum fideicommisso adesse, etiam prohibito expressa testatoris: quia tunc bona non transeunt in fiscum, etiam durante vita delinquentis, Boss de bon publ. num. 34. Curt. Iun. consil. 120. num. 10. seq. vbi de comm. Boer. decis. 278. num. 6 Farinac. d. quæst. 25. num. 36. seqq. vbi alios testantes pluries de communione allegat Peregr. d. lib. 5. num. 98. versic. quam tamen, vbi de receperissima opinione per totum orbem, Corbol. in tract. de iur. emphit. caus. 7. titul. de caus. priuat. ob mor. civil. num. 70.

Si dominus rei, vel testator prohibet alienationem utilis dominij, tunc sine dubio, tale dominium utile non transiret in fiscum, Marsil. in d. verb. confisca, singul. 314. circa finem.

12 Amplia, quando alienatio est prohibita extra

certum genus personarum pura extra familiam, quia non transeunt in fiscum bona prohibita alienari, Farinac. d. quæst. 25. num. 32. vbi de magis com. & practicata opinione, Panciar. d. consil. 181. per tot. Peregr. d. lib. 5. n. 98. vbi alios allegat.

13 Amplia, quando alienatio non solum est expresse prohibita extra certum genus personarum, sed etiam quando est simpliciter prohibita, Anton. Gabr. concl. 24. num. 3 lib. 7. post Ruin.

14 Amplia, ut etiam Trebellianica non transeat in fiscum in casu prohibitionis alienationis, ut dicam infra in limit. 27. principali.

15 Amplia, ut bona prohibita alienari propria auctoritate quis capere possit, post Rolan. consil. 98. num. 30. vol. 2. Carp. d. c. omnium, num. 190.

Quod tamen fieri non potest in isto Ducatu, cu[m] vigore cuiusdam decreti statim commissio delicto omnia bona scribantur, & per fiscum apprehendatur, Carp. vbi supra d. cap. omnium, num. 190.

1 Sublimita istam 16. Limitationem principale, & intellige, ut procedat quando bona sunt prohibita alienari per viam testamenti, ut tunc non ve[n]iant in confirmationem Soc. iun. consil. 77. num. 11. volum. 2. Ruin. consil. 24. num. 11. seq. volum. 5. Baiard. d. quæst. 78 num. 24. secundus si est prohibita sollemmodo inter viuos, Gram. decisio. 105. n. 40. eq. Gabr. d. 140 n. 32. v. o. 1. qui loquuntur de divisione facta inter fratres de non alienando, ne que publicando bona, ut non prauidet fisco Peregr. d. lib. 5. num. 104. vbi alios allegat & n. 164. vbi de communione, Carp. d. c. omnium, num. 178.

2 Sublimita, quando sumus in casu simplicis alienationis resultantis ex fideicommisso, ut bona transeant in fiscum, Gabriel. d. conclus. 24. numer. 5. & 6.

3 Sublimita, quando alienatio non est prohibita ad fauorem tertij, sed tantummodo in fauorem delinquentis; quia fiscus capit bona eiusdem delinquentis Gram. decis. 105. num. 59. vers. & sic requiritur Gig. titu. de paenit. lib. 2 quæstio. 3. num. 2. Farinac. d. q. 25. num. 46. vbi de commu. Gabriel d. conclus. 24. num. 4. Baiard. d. q. 78. num. 2. Corbol. d. cau. 6. num. 32. Ruin. iun. consil. 131. num. 5. secundus si esset prohibita alienatio fauore alterius, quia quis delinquendo non alienat post alios, Marsil. in d. verb. cōfiscat. n. 11. & sing. 314. vers. quodquādo

Et ex ista sublimitatione infertur, quod si persona ex cuius contemplatione fuit facta prohibitio deceaserit, tunc bona prohibita alienari transeunt in fiscum, Farinac. d. quæst. 25. numero. 49. vbi alios allegat, Marsil. d. singul. 124. versic. Aduersus tamen.

4 Sublimita, quando prohibitio alienationis fuit facta in fraudem fisci, Gabriel. d. conclusio. 24. num. 7. & quando dicatur facta in fraudem fisci dicata in conclusio. 29. Alienatio facta in fraudem fisci, Carpa. d. cap. omnium. 180.

5 Sublimita, quando bona sunt tantummodo prohibita alienari, tunc bona transeunt in fiscum Gabriel. d. conclusio. 24. numero. 8. vbi alios allega, Imol. & Alexand.

Contrariam opinionem tenent Doctor. relat. supra in ampliatione.

16 Sublimita, quando in prohibitione esset dictum, quod bona precio alienari non possint: quia tunc veniunt in confisicatione, Natt. cons. 528. numer. 7. sequen.

7 Sublimita, quando dicitur, quod non possint bona alienari sine licentia, quia tunc etiam confiscantur. Natt. d. cons. 528. num. 8.

8 Sublimita quando deficiunt illi ad quorum sa-
36 uorem fuit facta prohibitio, Mars. singul. 314. col.
3. in princ. Farinac. d. q. 25. n. 49. vbi alios allegat.

9 Sublimita in trebellianica de qua dixi in ampliatione.

10 Sublimita in legitima de qua dicam in limit.

11 Sublimita quando sumus in simplici prohibi-
tione alienationis extra familiam quia tunc tran-
seunt in fiscum. Carp. d. cap. omnium. numer. 182.
vbi concordantes allegat.

12 Sublimita ob delictum ipsius testatoris, ut pos-
sint confiscari. Soc. Iun. cons. 49. num. 8. lib. 3.

18.

Limitatio, decimæ tertie Conclusionis.

S V M M A R I V M .

1 Prohibitio diuisionis bonorum inter filios usque ad certam etatem operatur, ut bona non veniant in confisicatione,

2 Legitima in isto casu nec etiam venit in confisicatione.

3 Trebellianica in isto casu nec etiam venit in confisicatione.

18 L Imita principaliter quando pater prohibuit diuisionem bonorum inter filios usque ad certam etatem quia tunc non veniunt bona in confisicatione. Ruin. cons. 23. num. 15. lib. 5. Roland. cons. 84. in fin. lib. 1. Tob. Non. cons. 97. num. 3. seqq. & cons. 106. per tot. Farinac. quæst. 25. nu-
31. vbi de comm.

1 Amplia, ut isto casu nec etiam legitima ve-
niat in confisicatione Tob. Non. cons. 107. num. 3.
seqq. vbi de comm. Natt. cons. 528. num. 1. vol. 3.
& dicam in sequenti limitatione.

2 Amplia, ut nec etiam trebellianica veniat isto casu in confirmatione Tob. Non. cons. 97. numer.
6. verl. & quod & cons. 107. num. 3. Roland. cons. 3.
num. 31. seq. vol. 1. Rim. lun. cons. 134. n. 60. vol. 2.
dixi supra in Ampliat.

19.

Limitatio, decimæ tertie Conclusionis.

S V M M A R I V M .

1 Legitima filij ob delictum patris non confiscatur.

2 Fructus percepti per filium ex legitima ob deli-
ctum patris non computantur in legitimam.

3 Legitima non venit in confisicatione ob delictum

patris etiam statuto dictante simpliciter quod bona homicidæ publicentur.

4 Legitima filij banniti ob delictum patris deinde sequutum non publicatur.

5 Quod maxime procedit si bona non sunt penes bannitum.

6 Fiscus bannitus capax legitime excludit fiscum Etiam si posset impune occidi num. 7. etiam in bonis existentibus in territorio bannientis, & aliunde, d. num. 7.

7 Legitima non defertur fisco quando post delictum commissum à filio pater moritur.

9 Legitima nec etiam ob delictum filij confiscatur.

10 Legitima nec etiam in crimen læsa Majestatis ob delictum filij confiscatur.

11 Legitima non confiscatur stante prohibitione alienationis bonorum usque ad tempus viginti quinque annorum facta per patrem inter filios.

12 Prohibitio alienationis bonorum inter filios usque ad vigesimum quintum annum dicitur fauorabilis, & non odiosa.

13 Assertioni patris statur circa imbecillitatē filiorū.

14 Legitima prohibita detrahi per patrem per delictum filiorū non transit in fiscū contra n. 18. seq.

15 Quod procedit etiam quando filij non fuerunt aumtaxat in instituti in legitima cum prohibiitione alienandi, sed quando uniuersaliter fuerunt instituti.

16 Item magis procedit quando filij adhibuerunt hereditatem cum iuxta prohibitione detrahebant legitimam.

17 Item procedit quando pater mandauit compensari fructus perceptos in legitima.

22 Legitima non venit in confisicatione ob delictum filij etiam si pater in vita filij illam consignasset.

23 Quod magis procedit quando bona non reperiuntur penes ipsum filium.

24 Legitima filij non confiscatur si fiscus fuerit forenjis in loco delicti.

25 Quod procedit etiam si pater ibi haberet possessiones, & domos.

26 Legitima filij non confiscatur quando deliquit extra territorium.

27 Legitima filij in urbe per bullam Innocentij Noni non confiscatur.

28 Legitima filio non debetur nisi pater moriatur naturaliter.

29 Legitima filij non confiscatur quando interfecit alterum filium contra num. 30.

31 Legitima filij naturalis non confiscatur etiam presupposita constitutione Marchiæ.

32 Legitima filio spurio debita non confiscatur.

33 Legitima filio arrogato debita non confiscatur etiam presupposita dicta constitutione.

34 Legitima nepotibus debita non confiscatur.

35 Legitima non confiscatur nisi filiis minoribus etiā presupposita dicta constitutione.

36 Quæ opinio maxime procedit in filijs delinquentibus in pupillari etate.

37 Legitima non confiscatur quando delinquens habet patrem, & filios.

- 38 Quod procedit etiam si delinquens haberet tantum uxorem pregnantem.
- 39 Sed an nepotibus ipsa legitima debeatur in vita avi.
- 40 Legitima in crimen laesa Maiestatis confiscatur etiam si delinquens habeat patrem, & filios.
- 41 Legitima non confiscatur quando pater presentaret filium delinquentem carceribus.
- 42 Pater solvens aliquid pro filio qui habeat peculium intelligitur soluisse legitimam de peculio filij, & non de proprijs.
- 43 Filia famina exclusa a statuto successione connumerantur in solutione legitima.
- 44 Idem est si filij essent ex hereditati vel professi in aliqua religione.
- 45 Legitima non confiscatur quando condemnatur in contumaciam, & non per veras probationes. Declara, ut in num. 40 contrarium 52.
- 47 In solutione legitima an attendatur tempus delicti, vel tempus condemnationis.
- 48 Legitima semel soluta per patrem amplius solui non debet.
- 49 In calculanda legitima non habetur ratio damnationis facta à patre.
- 50 Legitima an revocetur per filios natos post condemnationem patris.
- 51 Legitima vigore Bullae Sixti Quarti, & constitutionis Marebria ob delictum filij confiscatur.
- 53 Constitutione, ut pater teneatur soluere legitimam pro delicto filij valet.
- 54 Legitima & supplementum fiscus petit ob delictum filij.
- 55 Legitima assignata filio in vita augetur, si augetur patrimonium patris.
- 56 In solutione legitima computantur bona quo pater habet extra territorium.
- 57 Pater non potest revocare confessionem filij ad soluendam legitimam.
- 58 Exequitio pro legitima fit contrapatrem, absque alio processu, neque in suo citato.
- 59 Pater tenetur soluere legitimam pro delicto filij, etiam si inter eos adfert inimicitia.
- 60 Pater tenetur soluere legitimam pro delicto filij, etiam si iniuste fuisset condemuatus.
- 61 Pater tenetur soluere legitimam pro liberatione filij à carceribus.

- 19 **L**imita in legitima filio debita, quæ ob delictum patris non venie in confisicatione, Iul.
- 1 Clar. quest. 86. numero 3. in princip. vbi de comm. Soc. iun. consil. 51. nu. 4. versic. verum, & n. 5. seqq. volam. 1. Farinac. quest. 24. num. 25. Baiard. q. 78. n. 48. & latius, numero 111. Handed. consilio 95. numero 34. volumine primo. Clemens. de patr. potest. effect. 16. n. 35. 59. Surd. de Alimen. tit. 1. q. 31. n. 11.
- 1 Amplia quando statutum simpliciter disponeret, quod bona homicidij publicentur, ut filius possit consequi legitimam in bonis patris homicide, & è contra pater in bonis filij Corrad. in pract. crimi. I. 3. tit. de pub. bon. num. 8. in princip. Surd. de Aliment. tit. 1. quest. 31. num. 12.
- 2 Amplia, nec etiam legitima filij banniti ob delictum patris: quia pater commisit delictum pro-

pter quod poterat puniri publicatione bonorum, postquam filius fuerat condemnatus pro aliquo delicto, etiam pro quo intrabat confisatio bonorum, sed fisco applicatur, quando ipse filius bannitus est incapax, sed defertur venientibus ab inferno, Soc. iun. consil. 51. num. 4. volumine primo. consilio 123. numero 5. volumine 4. Ruin. consilio 149. numero 13. volumine 3. Baiard. questio. 78. numero 111. Add. ad Bertaz. consilio 510. in littera B. Peregr. de iur. fisc. lib. 3. tit. 7. numero 42. Eugen. consil. 60. n. 18. seq Carpan. d. cap. omniū, n. 250.

Quæ ampliatio, maximè procedit si bona non sunt penes ipsum bannitum, Ruin. consil. 123. num. 6. vol. 4. Baiard. d. quest. 78. n. 11. versic. & hæc opinio, Add. ad Bertaz. in d. cōs 510. in littera B. in fin.

Si vero filius bannitus fuerit capax legitime, ei reseruaretur Decian. respons. 64. num. 43. volum. 3. vbi de magis commu. & veriori, & dicit, procedere etiam si posset impune occidi, & etiam de bonis existentibus, tam in territorio bannientis, quam aliunde, Lud. Catus consil. 103. num. 1. tom. 1. crim. Baiard. d. quest. 78. nu. 111. vers. vide etiam, Eugen. consil. 60. numero 18. seq.

3 Amplia etiam quando post delictum commisum a filio pater moriatur: quia legitima non defertur fisco, Farinac. d. quest. 24. numero 19 sequ. vbi alios allegat, & reddit rationem, Carpa. d. cap. omnium, nu. 247. seqq. vbi etiam alios allegat.

4 Amplia, ut nec etiam ob delictum filij legitima confiscari possit, Bero consil. 34. num. 22. Soc. iun. consil. 51. numero 5. libro 1. Tiu. commu. opinio. lib. 1. opin. 199. & 401. Petr. Duen. reg. 356. nu. 2. Farinac. questio. 24. num. 19. vbi alios allegat, & testatur de comm. & add. ad Farinac libro primo, decisio. 17. in litera B. Peregr. lib. 3. titulo 7. num. 31. de iur. fisc. Michael. Crass. in tract. de success. legitima, questio. 12. numero 2. vbi de comm. Clemens. de patr. potest. effect. 16. numero 50. Carpa. d. cap omnium, nume. 185. & numero 245. seq. Add. ad Carpa. d. capitu. omnium, numero 173. in littera A, vbi alios allegant.

5 Amplia, ut nec etiam in crimen lege Maiestatis pater teneatur ad legitimam pro delicto filij, ut post Soc. in cont. 22 column 4. volum. 1. Farinac. questio. 24. num. 17. seq. Bertaz. consil. 510. nu. 13. in princip. volumine 2. Baiard. d. questio. 78. sub nu. 111. vers. nec etiam.

6 Amplia quando testator prohibuisset alienationem bonorum, vsque ad certum tempus puta 25. annorum propter imbecillem eratem filiorum, 12 ut non ventiat legitima in confisicatione, cum non onerosa iste casu, sed favorabilis videatur. Roland. consil. 31. nume 31. libro 1. Tob. Non. consilio 97. nume. 6. Iul. Clar. q. 78. versic. item quero in fin. Farinac. d. questio. 25. nu. 44. & seq. vbi concordantes allegat, & testatur de commu. Hieron. Gabriel. consil. 194. n. 3. seq. volum. 1. Michael. Crass. in tract. de success. legitima, quest. 38. num. 16. vbi de magis communi Rimini. iun. consil. 50. nu. 81. vol. 1. Carpa. d. cap. omnium, num. 186. vbi de communis, Rimini. iun. consil. 131. nu. 57. seqq. volum. 2. latissime.

DE CONFISC. BONORVM. 55

simè Peregrin. de fideicommiss. articu. 36. nu. 65. seqq. vbi videtur facere differentiam inter prohibitionē ad tempus, vel in perpetuum, ut in primo calu possit substineri ampliatio, secus in perpetua.

Et talis prohibitio legitimę ad tempus tener nō solum respectu filiorum, sed etiam aliorum, Carp. d. c. omnium nu. 187.

Elicet probatio imbecillitatis fieri deberet, vt per Rolan. consil. 98. nu. 12. vol. 2. tamen statut assertioni patris sic attestatis, & ascendentis in hac prohibitione, vt post. Roland. d. consil. 98. num. 29. Carpa. d. c. omnium, num. 187.

Amplia, quando pater prohibuit filiis derrare legitimam, quia tunc per delictum filiorum legitima nunquam transit in fiscum. Bero. qu. 87. nu. 10. vbi late disputat hunc articulum, & concludit pro hac parte contra fisum, & ibi adducit Doct. tenentes in punto eamdem opinionem.

Quę opinio Bero. magis verificatur quando filii non fuerunt dumtaxat instituti in legitima cum prohibitione alienandi, sed quando uniuersaliter fuerunt instituti, vt ipsem Bero. in d. q. 87. bene declarat. & etiam refert Rimin. Iun. consil. 50. n. 71. vers. sed aduersus, vol. 1. late vide Fachin. in suis cōtrouersiis. iuris. lib. 5. cap. 96. & dicam late in conclus. 27. quib. caut. collatur confis. in verb. legitima

Item magis procedit, quando heredes filii adiuerunt hereditatem cum ista prohibitione detrahendi legitimam, q. ia sicut filii deinde viuentes non potuissent detrahere legitimam, nec etiam filii per eorum delicta. Curt. Iun. consil. 71. num. 14. Rimin. Iun. consil. 13. nu. 57. seqq. vol. 2. dicam in d. concil. 27.

Item procedit quando pater manuauit compensari fructus perceptos in bonis sibi relictis ultra legitimam, quia tunc fructus præfati compensantur in legitima, & fiscus excluditur Cuman. in l. cohæredi, & cum filiis vulgar. & pupillar. & in l. in fideicommissaria ad Trebellian. & in consil. 25. & consil. 52. Curt. Iun. consil. 71. nu. 14.

Contrariam opinionem, quod in legitima aliquod onus imponi non possit per patrem, & ipso iure appositum reiiciatur, l. quoniam in priorib. vbi Doct. C. de inoffi. testa. Gabrie. tit. de legitima conclus. prima, per totum lib. 6. Hieron. Cucc. in tractat. de legitima, & legitima nullum grauamen per totum. Farinac. d. quæst. 25. num. 40. vbi de comm. Michael. Crass. in tract. de successi. legitima, quæst. 38. num. 2. vbi de comm. Clem. de patr. potest. effect. 16. num. 44. seqq. qui loquitur etiam quando esset onus in minori parte, quia poterit peti supplimentum.

Et quod prohibitio alienationis in legitima non valeat. Gabr. d. conclus. 1. nu. 15. Ioseph. Lud. decil. lucens. 28. nume. 23. seqq. par. prima, vbi alios concordantes allegat, & in specie in præiudicium fisci huiusmodi prohibitio non teneat consuluit Rim. Iun. in d. consil. 50. num. 26. seqq. vol. 1. vbi responderet contrarijs add. ad Bertaz. consil. 489. in littera B. vol. 2.

Nec approbatio testamenti facta per filios a-

deundo hereditatem cum dicta prohibitione impedit petere legitimam, vt in terminis respondet post Anchā. & Dec. Rimin. Iun. in d. consil. 59. n. 92. & Crass. in d. I. legitima, n. 21. vbi de commun.

Nec opinio Cumam circa perceptionem frumentum, vt debeat compensari in legitima est vera, vt latè post alios quos adducit testatur, Rimini. Iun. in d. consil. 50. num. 90. 91.

Sed credo, quod opinio affirmativa, quod per prohibitionem legitimę à patre factam excludatur fiscus procedat accidente expressa prohibitione filiorum mediante iuramento, Dec. consil. 26. col. 2. nu. ... Rip. consil. 6. num. 13. vol. 1. Gabriel. lib. 6. tit. de legitima conclus. 1. nu. 7. vbi de commun. Ant. Cun. rub. legitima nullum grauamen, n. 12. Michael. Crass. in tract. de successi. I. legitima, quæstio. 38. numero 21. in fin. vbi etiam de commu.

Item procedit, vt saltem intelligatur prohibita transire in fiscum quando delictum fuerit commissum per filium minorem durante minori estate R. min. Iun. consil. 13. l. a. 57. seqq. vol. 2. Baiard. q. 78. num. 47. vbi subdit maximè procedere concurrente approbatione testamenti paterni facta per filium adeundo hereditatem paternam.

Ampliam statim 18. Limitationem, vt non veniat in confiscatione legitima, etiam si pater in vita illam fisco cosignasset Ruin. consil. 149. num. 13. vol. 3. Dec. consil. 64. nu. 46. volum. 3. Baiard. d. q. 78. numer. 48.

Quæ ampliatio, maximè procedit quando bona non reperiuntur penes ipsum filium bannitum, Ruin. consil. 123. num. 6. volum. 4. Claud. Bertaz. in add. ad patrem, consilio 510. in littera B. in fine.

Amplia in forensi delinquente in statu ecclesiastico, vt pater non cogatur ad soluendum pro delicto filij legitimam Farinac. in quæst. 24. nume. 162. vbi alios allegat, etiamsi in dicto statu ecclesiastico pater haberet possessiones, & domos, Baiard. q. 87. numero 22. & ita in vrbe, ego plures obtinui.

Amplia, quod filius delinquens extra territorium non transferat legitimam in fiscum, etiam presupposito statuto, quod pater teneatur pro delicto filij ad solutionem legitimę, Farinac. d. q. 24. num. 166. vbi de comm. Lud. decis. Lucens. 76. num. 39 in fi. Viu. comm. opin. in verbo, quod statutum disponens, quod pater opin. 771. num. 7. Baiard. q. 86. numer. 27.

Amplia hic in vrbe per bullam Innocentij Noni, sub datum Romę Kal. Decembrais 1591 super gratijs concessis populo Romano, per quem reduxit constitutionem Marchia, & Bullas Pi Quarti, & Quinti, ad terminos iuris communis, & ita passum in vrbe seruatur.

Amplia, vt in tantum filius non possit habere legitimam, nec fiscus illam invadere etiam si pater esset mortuus ciuiliter; nam patre condemnato non debetur filio legitima, sed patris mors naturalis est expectanda, Angel. in tract. de test. in procēcio, num. 5. vbi testatur hanc esse magis quam, & communem opinionem, vt refert. Clem.

men. in tracta de patr. potest. eff. & 16. numero 61.
versicu. vt habeat locum.

12 Amplia, vt pater non teneatur ad legitimam
29 pro delicto filij quando alterum filium interfecit,
Moron. de pac. quest. 176. num. 5.

Contrariam opinionem contra Moron. tuetur
30 Baiard. in q. 86. num. 36. & ibi reddit rationem,
cuius opinioni ego adhereo, quia constitutio Mar.
chię, vt pater teneatur pro filio in legitima est fun-
data in illa ratione, vt filij famil. se abstineant a de-
lictis, & in terminis Vulpel. resp. 124. numero pri-
mo, Hondon. consil. 95. numero 40. volumine
primo, quę ratio multo magis militat in delicto
comprehensio sub leg. Pomp. de parricid.

13 Amplia in filio naturali, vt legitima ob eius
31 delictum non transeat in fiscum, etiam præsupposi-
ta d. constitutione, Marchię, Hondon. consil. 95.
nume. 59. volum. 1. qui loquitur in vnicā filio debi-
ta vbi alios allegat, Carpa. d. capit. omnium, nu-
me. 297. seqq.

14 Amplia in filio spuriō, vt nec etiam fisco de-
beantur legitima pro delicto eiusdem filij spurij,
Hondon. d. consil. 95. nu. 58.

15 Amplia in filio arrogato pro quo pater arro-
33 gans non tenetur soluere legitimam, etiam præ-
supposita dicta constitutione, vt consuluit Eugen.
consil. 49. per tot. cui se subscripti Tob. Non. &
idem Tob. consilio 100. per tot.

16 Amplia in nepotibus, vt auus pro eorum
34 delictis vigore dicta constitutionis non teneatur
soluere legitimam, vt consuluit Eugen. consil. 45. n. 5.

17 Amplia in filiis minoribus, vt pater pro eis
35 non teneatur soluere legitimam, etiam præsuposi-
ta dicta constit. Marsil. singul. 362. vers. sed iuncta,
Farinac. q. 24. nu. 168. vbi de com. & alios alle-
Viavia. commun. opin. in verbo, statutū disponens,
quod pater teneatur soluere pro filio vers. limita
4. Baiard. q. 86. num. 10. & num. 40. vbi de commu-
licet sub nu. 41. vidisse dicat in statu ecclesiastico
patres teneri ad solutionem legitimę pro filiis 25.
annis minoribus delinquentibus.

Sed ista ampliatio erit vera, sine difficultate in
36 filiis delinquentibus in pupillari ētate, Marsil. d.
sing. 362. & singul. 491. Plot. in repet. si quando, S.
53. num. 10. C. vndeui.

18 Amplia quando delinquens, haberet, & pa-
37 trem, & filios; quia eius leg. tima non venit in
confiscatione, sed reseruatur nepotibus, Ruin. consil.
8. num. 6. vol. 5. Tob. Non. consil. 95. per tot. Farinac.
q. 24. nu. 172. Lud. decis. Perus. 11. nu. 27. seqq.
vbi firmat hanc opinionem esse canonizatam in
omnibus curijs status ecclesiastici, & ita plures
fuisse iudicatu Michael. Crass in tract. de success. t.
legitima, q. 12. nu. 4. Farinac. consil. 2. nu. 7. Add. ad
constitu. Marchię lib. 4. cap. 18. in littera B. num. 1.
Baiard. in q. 86. num. 23. Add. ad Magon. decis. 94.
in littera A. in fine, Carp. d. c. omnium, nu. 261.

Quę ampliatio procedit etiam quando filius ha-
38 beret tantum vxorem pręgnantem, Lud. decis.
Perus. 11. num. 28. versic. & adeo verum, & nu. 99.
seq. Carpan. d. cap. omnium, nu. 562.

Sed an nepotibus debeatur ista legitima quę eis
reseruatur in vita avi, vide Farinac. cōs. 92. per tot.

1 Limita, & intellige itam ampliationem, quan-
do pater deliquerit auo superstite, & tunc immedia-
te reserueretur legitima nepotibus, secus si non su-
peruieret tempore commissi delicti Crass. in d. s.
legitima, q. 4. numero primo. in fi.

2 Limita in crimen leſę Maiestatis, quia confi-
40 scatur legitima licet delinquens habeat patrem,
& si os, Gig. de crim. leſę Maiest. lib. 2. rubr. vlt. q.
15. Add. in conitit. Marchię, in d. c. 18. in littera B.
Baiard. in q. 86. num. 23. vers. fallit, Add. ad Magon.
d. decis. 94. in litera A, in fi. vbi testatur, quod ita
viderunt pluries iudicari, ac etiam ipsi in ciuitate-
Spoleti iudicarunt.

19 Amplia quando pater representaret filium
41 condemnatum in carceribus; quia euadet dispo-
sitionem dictę constitutionis Marchię; vide Mar-
sil. singul. 362. versiculo numquid pater.

20 Amplia, quod si pater soluat aliquid pro fi-
42 lio, & filius habeat pæculium, vt intelligatur solu-
tione legitima de pæculio filij, & non de proprijs,
bonis, Ruin., consil. 149. nu. 14. volum. 3. Moron.
de pac. quest. 154. nu. 20. Viu. comm. opin. in verb.
statutū disponens, quod pater teneatur, nume-
ro 16. Baiard. questio. 86. numero 34.

Sed in statu ecclesiastico per constitutionem
Marchię lib. 4. c. 18. prouisum fuit, quod poena
soluatur de pæculio filij, vel si illud non habeat,
vel non sufficiat. & filius non sit soluendo, etiam
pater pro filio teneatur in legitima, vt refert, &
bene declarat Baiard. in questio. 86. num. 35 & 39.

21 Amplia, quod in casibus in quibus pater te-
43 netur soluere legitimam pro delicto filij, vt filiæ
feminae excludēt statuto connumerentur; latissimè
Hier. Gabr. consil. 11. per tot. lib. 1. Rimini. iun. consil.
187. n. 26. seq. Ant. Gabriel lib. 6. tit. de legit. concl.
2. Crass de succēs. t. legitima, q. 7. vbi latissime Carp.
44 d. c. omnium, nu. 718. vbi dicit idem esse in filio
exhereditato, vel professo in aliqua religione, vbi
tamen subdit hoc non procedere vigore statuti
Mediolani.

22 Amplia, quando filius condemnaretur non
45 per veras probationes, sed in contumaciam, Clar.
q. 86. nu. 173. Bursat. consil. 169. numero primo, li-
bro 2. vbi de commu. Eugen. consil. 69. num. 6. vbi
de commu. & consil. 45. num. 21.

1 Limita quando statutum, vel lex respiceret di-
46 sposenda condemnationem: quia tunc pater te-
netur pro filio ad fauorem fisci soluere legitimam,
etiam si fuerit condemnatus in contumaciam; se-
cūs si simpliciter loqueretur Clar. d. q. 86. nume. 9.
Farinac. q. 24. nume. 177. sequ. vbi de commu. Bur-
sat. d. consil. 169. num. 3. vbi de commu. Magon.
decis. Lucens. 94. nume. 5. Eugen. consil. 69. num. 6.
sequen. Scau. in tract. crimin. c. 97. numer. 126.
vers. tertio vero.

Sed Farinac. in d. q. 24. nume. 177. sequentibus
refert Docto. contrariam opinionem sequentes, &
ibi declarat quando vtraque opinio procedat, &
quid etiam si statutum mixtum loqueretur, & post
Fari-

Farinac. Fachin. controuer. iur. lib. 9 cap. 5 vbi de equiori sententia, quod non sufficiat sententia contumacialis.

2 Limita quando filius fam. condemnatus in contumaciam, de ea habuit scientiam, & non appellauit Ioseph. Lud. conclusione 3. Amplia. 5. Menochius consilio 100 nu. 14. sequen. volum. 1. Baiard. q. 86. nume. 20. in fine.

23 Amplia, quod in solutione legitimè debet attendi tempus delicti, & non condemnationis, & ideo si fuerit patrimonium auctum per patrem post commissum delictum per filium ante condemnationem filius non potest prætendere legitimam in dicto augumento, Romagiol. in l. in quartam, num. 438. le qq ad l. Falcidiam, Moron. de pac. q. 153. Valsq. in tract. de success. l. 30. nu. 220. & 23. Crans. in d. l. legitima, quest. 30. Gabriel. cons. 176. lib. 2. per tot. Casta in Catalog. glos. mund par. 6. conclusio. 26 vide Farinac in q. 24. nu. 284. vbi refert plures opiniones licet docti supradictos non alleget.

Alij autem tenent, quod attendatur tempus condemnationis quos refert Carpan. in dicto capitulo omnium, numero 264.

Alij autem, quod debeat attendi tempus mortis patris ne fieret prejudicium alijs filiis nascituris, Lancell. Polit. in l. filium quem habentem, nu. 163. capit. famil. hercisc. quem sequitur Duen. regul. 356. ampliatio. 2. vt refert. Carpan. d. cap. t. omnium, nume 265. vbi subdit, nisi pater interim bona dissiparet, vel alienaret in fraudem huius condemnationis, & ad fauorem aliorum filiorum.

Alij autem, vt attendatur tempus publicacionis, & non mortis naturalis. Boss. de boni publici. nu. 6. & 10. Roland. cons. 97. nu. 1. 34 usque ad nu. 40. vol. 2. vbi recitat opiniones contrarias, & trahit cum opinione Bossi. & eamdem opinionem sequitur Carpa. d. c. omnium. numero 712.

24 Amplia, vt legitima semel soluta per patrem amplius solui non debet, vt aperte legitur in d. constitutione Marchie.

25 Amplia, vt in calculanda legitima non habetur ratio donationis inter viudos & a patre filio nec ob causam necessariam, nec in pte nimum emancipationis, nec imputetur feudum, & emphiteutis Ecclesiastica, nec bona aduentitia filij, nec consumpta per filium in ludo nec ea qua prouenant ab auro, siccis si a patre; de quibus omnibus late vide per Carp. in d. c. omnium, numero 720. usque ad num. 731.

26 Amplia, vt cónfiscatis bonis patris reuocetur legitima per filios postea natos de qua ampliatione, & de eius veritate vide Tiraquel. in l. h. vnuquam numero 233. C. de reuoc. donat Alban. cons. 106. numero 22. Sordide astment. tit. quest. 31. numero 37. Vinc franch. decis. 102.

27 Sublimita istam 18. principalem limitationem in statu Ecclesiastico per bullam Sixti Quarti insertam inter constitutiones Marchie, lib. 4. cap. 62. qua cauetur patrem teneri ad legitimam pro delicto filij Hond. col. 95. n. 1. & 49. li. 1. Baiard. q. 87. n. 19

Quæ constitutio licet non loquatur de condemnato per contumaciam, tamen per extraugantes Pij Quarti, & Pij Quinti est extensa ad condemnationem etiam in contumacia factam non obstante quacumque consuetudine. Farinac. quest. 24. numero 182. Baiard. quest. 87. num. 19. in fin. Eugen. cons. 69. numero 7. in fin. Flam. Cart. de capit. bannit. c. 1. nu. 301. vers. sed hodie.

Et quod talis constitutio valeat non est dubium Iul. Clar. q. 86. num. 8. Lud. decis. Perus. 11. nu. 26. vbi de commu. Viu. lib. 1. comm. opin. opin. 29. in princ. Valsq. de success. l. 20. numero 286. Crass. de success. l. legitima quest. 12. num. 3. vbi in fin. testatur de magis communis, & practicata opinione Carp. d. c. Omnium, numero 254. seqq.

Sed tribus modis talis constitutio Marchia seu simile statutum de iure limitatur. Primo si filius fuisset in contumacia damnatus. Secundo si filius moriretur ante partem ei à patre assignatam. Tertio quando filius dominatus habere filios, ut tradidit Carp. d. cap omnium nu. 257 seqq.

2 Sublimita, quod si pater assignauerit aliquid fisco pro legitima, publicatis bonis filij filius agit contra patrem ad supplementum legitima, & consuluit Bertaz. cons. 439. per tot. vol. 2. quia istud petendi supplementum legitima transit ad heredes extraneos. Clem. de patr. pot. effect. 16. n. 49.

3 Sublimita, quod si legitima fuerit assignata filio in vita, & patrimonium patris augeatur, augetur etiam ipsa legitima filij, vt de veriori sententia firmat Marzol. cons. 39. nu. 64. & Cras. in d. l. legitima, quest. 33. per totam dicit in isto punto fusse varias doctorum opiniones, quas ibi seriatim recenserat ad quem me remitto pro vera declaratione istius articuli.

4 Sublimita, vt in solutione legitima computentur bona que pater habet extra territorium, vt respondit Vulpel. respons. 54. per totum, & sub nume. 10 declarat etiam suaderi ex constit. Marchie.

5 Sublimita, vt si filius pateretur delictum pro interesse legitime an possit pater reuocare confessionem, & an possit appellare a sententia lata contra filium vide Bart. in locis relatis per Baiard. q. 86. num. 28. & 29.

6 Sublimita, vt exequitio pro legitima fiat contra patrem absque alio processu ipso patre non citato neque sequuta condemnatione contra filium. Ant. Gomez. tit. de delict. cap. 1. num. 1. versic. quarto infertur. Baiard. quest. 89 num. 27. Farinac. q. 24. num. 183. & ita passim in vrbe, & toto statu Ecclesiastico obseruatur Iul. Clar. q. 86. nu. 9. in fine vbi de comm.

7 Sublimita, vt pater teneatur ad solutionem legitima pro delicto filij etiam si inter ipsos adesseret inimicitia per ea qua trad. Alciat. de presumpt. reg. 1. presumpt. 24. nu. 2. & 3.

8 Sublimita, quod stante dicta constitutione Marchie teneatur soluere legitimam fisco condemnatione filij etiam si in iuste fuisset condemnatus, vt decidit Bald. in l. vnuca, nu. 12. & seqq. C. ne filius pro patre.

9 Sublimita quando filios esset in carcerebus, &
6 iex illis aliter evadere non posset, nisi soluendo le-
gitimam, quia pater poterit cogi ad solutionem
dictę legitime. Duen. reg. 356. fallen 5. vbi alios alle-
gat. Farinac. d.q.24. num.21. & seqq.

20.
Limitatio, decimatercie Conclusionis.

S V M M A R I V M .

- 1 Alimenta alicui debita ob eius delictum non ve-
nunt in confiscatione.
- 2 Alimenta nulla constitutione possunt tolli.
- 3 Vncia filio naturali debita non venit in confi-
scatione.
- 4 Alimenta possunt subministrari filio bannito per
patrem non obstante, quod per constitutionem
fuerit etiam mentio de patre.
- 5 Alimenta non veniunt in confiscatione etiam vi-
ta durante ipsius banniti.
- 6 Amplia, vt procedat in quacumque dispositione
legis vel hominis.
- 7 Alimenta nec etiam in crimine laſe maiestatis ve-
nunt in confiscatione.
- 8 Alimenta non veniunt in confiscatione etiam quan-
do debentur propter vſumfructū relictū.
- 9 Alimen ta debentur filijs, & vxoribus delinquen-
tium donec sequatur declaratoria.
- 10 Alimenta debentur vxori delinquentis etiam si
nullam habeat dotem.
- 11 Alimenta debentur filijs, & vxoribus etiam si il-
la absorbeant tota bona delinquentis.
- 12 Alimentorum appellatione quānam veniant in
proposito.
- 13 Alimenta non debentur bannito qui vigore ali-
cuius statuti impune potest occidi.
- 14 Alimenta fiscus non tenetur præstare quando de-
linquens condemnatur non in tota, sed in aliqua
parte bonorum.
- 15 Filij damnati quibus portio reseruatur de ea non
tenentur aere patrem.

20 **L**Imita principaliter, vt in confiscatione nō
veniant alimenta alicui debita. Boss. de pu-
blic. bon. numero 12. vbi de comm. Nell. in tracta.
bannit. in prima parte 2. temporis. nu. 36. Iul. Clar.
quæst. 78. num. 22. in fi. vbi de comm & ibi Baiard.
nume 109. ac Gincar. in add. in litera B. Late Hon-
ded. cons. 95. nu. 70. & seqq. lib. 1 Franc. Lucan. de
fisc. titu. de bon. public. num. 5. Carpan. d. cap. om-
nium, num. 192. vbi concord. allegat. & num. 765.
latissime Surd. de Alimen. tit. 8. priuileg. 59. num.
14. & seqq.

- 1 Amplia, vt procedat, quod alimenta nulla
constitutione possint tolli etiam si de eis expressa
mentio haberetur late post alios Honded. d. cons.
95. num. 73. & seqq. Carpan. d. cap. omnium, n. 763.
- 2 Amplia, vt procedat etiam in vncia filio de-
bita, q̄ e cum loco alimentorum detur, non ve-
niat in confiscatione, vt latissime consuluit Hon-

ded. cons. 95. nu. 50. seqq. & in fine, cons. testatur
ita f. iste resolutum per D. Flam. Cartarium. Late-
Surd. in tract. de Aliment. tit. 1. quæst. 31. nu. 31. &
seqq. vbi tenet, quod alimenta filio ipso debita
non veniant in confiscatione ob delictum patris,
nisi esset particeps criminis.

- 4 Amplia in filio bannito cui per patrem possunt
subministrari dicta alimenta, nec ea possunt con-
fiscari, non obstante, quod constitutio etiam de
patre loqueretur Soc. lun. in cons. 54. num. 12. lib.
3. post Nell. in tract. de bannitis in prima par. 2. tē-
poris. Clem. de patr. potest. effect. 17. num. 10. Hon-
ded. d. cons. 95. nu. 76.

4 Amplia, vt dicta alimenta non veniant in con-
fiscatione etiam vita durante ipsius banniti. Boss.
de bon. public. num. 72. vbi ita suisse iudicatum
testatur Iul. Clar. quæst. 78. num. 22. in fi. Caualcan.
de vſufruct. mulier. nu. 238. Clem. d. effect. 17. num.
69. seq. vbi tamen subdit à tali controuersia libera-
nos Domine, quia fiscus nunquam vult perdere.
Hon ded. d. cons. 95. num. 70. & sub num. 77. reddit
bonam rationem Pereg. d. lib. 4. nume. 45. & num.
123. vbi alios allegat de iur. fisc.

- 5 Amplia, vt procedat in quocumque debito
6 pro alimentis vel legis dispositione vel ex homi-
nis voluntate, vt in legato, vt non veniant ali-
menta in confiscatione etiam durante vita delin-
quentis vel grauati, vt post alios Hon ded. in d.
cons. 95. n. 79. vers. quæ opinio Pereg. d. lib. 5. n. 123.

6 Amplia, vt nec etiam in crimen laſe Maiest-
7 tis alimenta in confiscatione veniant sed filio ban-
niti conseruentur. Plot. cons. 39. nu. 83. Becc. cons.
8. num. 7. Surd. de Aliment. tit. 8. priuileg. 59. n. 15.
vbi reddit bonam rationem.

- 7 Amplia, vt nec etiam veniant in confisca-
8 ne alimenta quando debentur propter vſumfructū
relictū quia sequuntur naturam vſusfructus, &
sicut ipse extinguitur, ita etiam extinguntur ali-
menta, & fiscus ea inuadare non potest, vt post
Franc. Marc. decis. 833. tradit Caualcā. de vſufruct.
mulieris numero 238. in fine, & Pereg. d. lib. 5. nu.
123. in fin. Surd. d. priuileg. 59. num. 23. seqq. distin-
gue tamen vt ibi per eum.

9 Amplia, vt filijs, & vxoribus delinquentium
9 donec sequatur declaratoria debeantur alimenta
Boss. de alimen. præstan. num. 1. & 2. Plot. cons. 30.
num. 86. Carp. d. c. omnium numero 770. Imo sem-
per etiam in crim. laſe Maiest late Farinac. tit. de
crim. laſe Maiest. q. 115. l. 3. nu. 128. vbi alios alle-
gat, vbi subdit Surd. de Alim. tit. 1. q. 31. tenere,
contrarium, & ibi contrarijs responder, & loqui-
tur in etiā hæresis etiam.

- 10 Amplia, vt vxori debeantur alimenta in bo-
10 nis mariti delinquentis etiam si nullam habere
dotem Clem. d. effect. 17. num. 14. Carpan. d. c. om-
nium, num. 771.

11 Amplia, vt filijs, & vxoribus debeantur ali-
12 menta etiam si legitima eis non sufficiat, & om-
nia bona confiscaata ab sorbeantur. Carp. d. c. om-
nium, n. 772. vbi post Boss. & Plot. testatur ita suisse
per Senatum Surd. de Alim. tit. 1. q. 31. n. 13. ibi late.

DE CONFISC. BONORVM.

59

Quem veniant in proposito appellatione alii
12 mentorum vide Boss. in tit. de alimen. nu. 40. Plot.
cons. 30. num. 84. & 86. & seq.

1 Sublimita quando ex aliquo Statuto damnatus
13 potest impune offendere quia alimenta ei non de-
bentur, ut post Alciat. in I post contractum num.
70. de donat. Carp. d. c omnium, num. 194 quod est
notandum in statu Ecclesiastico per Bullas Pij
III L & Pij V.

2 Sublimita, ut fiscus non teneatur ad alimenta
14 quando succedit damnato in quadam quantitate
solummodo Bal.in l.data opera, num. 60. in fine,
C. de his qui accus. non poss. Carpana, d.c. omniū,
numero 769.

3 Sublimita, quod si alicui bona publicentur, &
15 ex dispositio ne statuti aliqua portio filiis damna-
ti reserueretur, vt ex ea filij non teneantur alere pa-
trem. Carp. d.c. omnium, nu. 780.

21

Limitatio decimæ tertiae Conclusionis.

S V M M A R I V M .

i Portio uxori in opere bonis mariti debita non venit in confiscazione ob delictum viri.
ii Portio predicta non confiscantur etiam si fuerit.

2 Portio predicta non confiscantur etiam si fieret
confiscatio in bonis viri vigore alicuius particu-
laris substitutionis.

3 Limita in criminelæse Maiestatis.

*Vt possit confiscari per specialem constitutionem.
Limita de consuetudine n. 5. sed contra n. 6.*

L Imita ut nec etiā portio quę debetur vxori
ut in opere in bonis mariti non venit in con-
fiscatione ob publicationem bonorum eiusdem
mariti. Plot. cons. 30. numer. 41. iuxta auth. pre-
terea. C. vnde vir. & vxor. Farinac. q. 25. nu. 123.
vbi de comm. Mazol. cons. 48 num. 11. Bajard. q.
78. ume. 87. & fuit Originalis doctrina Soc. senior.
in cons. 121. numero 1. eq. vol. 4. ut dicit Pereg. d.
lib 5. num. 46. Mars in d. Verb confisca, num. 17.
Amplia, ut procedat etiam si vigore alicuius

2 particularis constitutionis fieret confiscatio d.
quarta pars vxori miserationis gratia relicta ne
in opia laboret venit in confiscaione. Plot. d. cons.
30. numero 43. Roland. cons 14. numer. 27. & cons.
15. numero 4. seq. vbi de comm. late Farinac. d.
q. 25. n. 124 seq Carp. in d.c. omnium, nu. 775.

1 Limita in crimine legę Maiestatis , vt per publicationem bonoru mariti veniat dicta quarta pars vxori debita d. Auth. bon. damnat. | Peregr. d. lib. 5. numer. 46. tit. 1.

2 Limita, ut ista quarta pars vxori debita cou-
4 fiscari possit per statutum, & specialem constitutionem Farinae.d.q.25 numero 125.vers nisi de ea
sed Carpan.in d.c.omnium numero 775. dicit censentur reseruata ista quarta pars quando statutum
toram reseruaret legitimam.

3 Limita forsan de consuetudine, vt publicetur dicta quarta pars vxori debita, vt videtur sentire

Peregr. d. lib. 5. numero 46. dum inquit in practica crederem, quod fisci causa præualeret, & ibi subdit rationem a qua opinione non videtur dissentire Baiard. in d. qualit. 78. numero 87. in fin. dum inquit sed hoc nunquam practicari vidi, & quod non posset obtineri a fisco propter eius voraginem cum sit laccus sine conscientia.

Sed ego opinioni non assentio, quia si d. quarta pars debetur vxori miserationis gratia, & ne inopia laboret, & succedit loco alimentorum, sicut alimenta non veniunt in confiscatione, ut in precedentibus limitatione vidimus, nec etiam debet venire ita portio.

22.

Limitatio, decimæ tertiae Conclusionis.

S V M M A R I V M.

I *Vetus fructus non venit in confisca^{re}ione ob delictū illius, qui dictum vsumfructū habet. Sed contra numer. 2.*

3 *Vsusfructus non venit in confiscatione quando
susfructuarius patitur maximum, vel meiam
capitis diminutionem.*

4 *Vsusfructus semel confiscatus etiam si ususfru-
etarius fuerit restitutus à Principe non re-
conualescit.*

5 Maximam, & medium capitis diminutionem
qui spatiatur.

6 *Fili⁹ possunt consequi dotes maternas quando pater amittit usumfructum legalem in dictis bonis.*
7 *V⁹ susfructus extinguitur per mortem susfructua-*

8 Mater instituto usufructuaria in bonis filii, & r*ej*ij*ur* condemnati, ut fiscus destinat ut*i*, & frui di*eo* usufructus.

ex constitutione Bulgiri debeat tantum habere alimenta, si tamen bona filij publicentur mater consequitur totum usum fructum.

9 Mater relicta & susfructaria una cum filio si filius
committat delictum per quod habeatur pro moro
tuo, totus & susfractus acquiritur matri.

Vsus vel habitatio non transit in fiscum.

22 Imita principaliter in vſuſructu qui non ve-
nit in confiſcatione, propter delidum il-
lius, qui dictum vſumfructum habet Alexan. coaſ.
23. num. 14. vol. 1. Corrad. in tit. de public. bon. nu.
3. Late Farinac. in quæſt. 25. n. 148. Carpa. d. c. om-
nium num. 272. vbi alios allegat.

Contraria opinio desumitur per tex. in terminis
2 in l. si postulauerit. I. iubet de adulteriis, & deci-
dit. Nell. in prima parte 2. temporis q 27. & Pereg.
d. lib. 5. num. 73. vbi dicit quod ista commoditas
vtendi. & fruendi potest in vita usufructuarij per
eum alteri cedi, idcirco ex publicatione etiam
transire potest in fiscum, & ante eum Farinac. in
d. q. 25. nu. 249. vbi de comm. & alias allegat Car.
pan. d. c. omnium, nume. 273. seq. vbi etiam quam-
plures allegat.

Tenendo istam contrariam opinionem. Primo illam

3 illam limita quando condemnatus pateretur maxiam, vel medium capitis diminutionem, quia tunc excluso fisco usufructus finitur, & cum proprietate consolidatur. Borguin. Caualean. de usufruct. mulier. nu. 225. & 238. Mare. decis 827. num. 4. tercia par. Pereg. d. lib. 5. num. 73. vers. cuius tam, & nu 116. in quibus locis firmat, secus si minimam capitis diminutionem pateretur. Hier. Gabriel. cors 123. nu. 10. & cons. 184. volum. 1. Panciar. cors 181. nu. 11. l. b. 1. Farinac. q. 24. num. 33. & hanc distinctionem tuctur Fachin in controuer. Iur. lib. 9. cap. 50. & late Surd. de Aliment. tit. 8. priuileg. 59. num. 23. seqq.

Amplia istam primam limitationem, ut con-
demnatus restitutus a Principe non recuperet usufructum, quia semel extintus, usufructus nunquam reconualescit. Borguin. Caualean. d. loco ci-
tato numero 233 ubi alios allegat Pereg. d. lib. 5.
num 116 vers. quod nec.

Maximam, & medium capitis diminutionem,
patitur damnatus in metallum, ad perpetuos car-
ceres, vel ad triremes, & bannitus qui potest impun-
e offendere, quia amittit civitatem, secus relegati, qui non perdunt civitatem, nec usufructum
post alios. Pereg. d. lib. 5 numero 116.

Et sic filij postulant consequi dotes maternas quā-
do pater bannitur, & potest impune offendere, quia
amittit usufructum legalem in dieis bonis. Pe-
reg. d. libro quinto, num. 116. in fin. & quod ita
sepius sunt exequorum.

1 Limita quādō usufructuarius ob iuste, quia com-
moditas vivendi, & fruendi extinguitur, & definit
fiscus bonis usufructui subiectis vivi, & frui. Farinac. d. q. 5. num. 150.

2 Limita quādō mater fuit instituta usufructua-
ria, & bona filij publicantur, & ex consil. Bul-
gar. non habeat nisi alimenta, & non usufructū
tamen per ipsam publicationem totum usufructum
consequitur. Ruy consilio vigesimo sexto,
libro quinto, quem sequitur Roland consilio se-
ptuagesimo quarto, numero undecimo, libro se-
cundo. Tob. Non. consilio 107. numero nono,
Caualean. de usufruct. mulier, numero quadra-
gesimo, Peregrin. de iure fisc. libro quinto, nu-
mero 80.

3 Limita quando mater fuit relata usufructuaria
in bonis paternis, una cum filio, quia si filius com-
mittat delictū per quod pro mortuo habeatur to-
tus usufructus excluso fisco trāsit in matrem tex.
in l. si mulier, cum liberis in princip. de usufruct.
accrēcen. Tob. Non. consil. 107. num. 10.

4 Limita quando sumus in usu vel habitatione
quem, & quam aliquis habet in aliqua re, quia
tale ius non transit in fiscum. Paris. consil. 157. nu-
mero 4. vol. 4.

5 Limita quando fructus alicuius predij relin-
quuntur, quia illi confiscantur. Surd. de Aliment.
titulo octauo, priuileg. 56. num. 25. seq.

- 1 Portio filij reseruatur ob delictum patris etiam presupposita constitutione Marchiae, contrarium numer. 2.
- 3 Portio reseruatur patri in bonis filij, publicatis bonis eiusdem filij etiam presupposita d. constitu. tione Marchiae.
- 4 Limita quando filius delinquens haberet filios quia dicta portio ascendentibus non debetar.
- 5 Legitima filij reseruatur in bonis patris delinquentis etiam si confisatio imponatur per statutum absque villa reservatione & 10.
- 6 Legitima reseruatur etiam nepotibus.
- 7 Legitima reseruatur etiam pronepotibus.
- 8 Legitima reseruatur etiam filij naturalibus contra numer. 9.
- 10 Legitima reseruatur etiam filij legitimis.
- 11 Legitima reseruatur etiam filij adoptiuis dummodo adoptio non fuerit facta in fraudem.
- 12 Legitima reseruatur etiam filij emancipatis.
- 13 Legitima reseruatur filij conceptis ante bannum vel confisrationem licet nondum sint nati secus si effent concepti post confisrationem.
- 14 Portio quae reseruatur filij est dimidia pars bonorum quando pater habet unum vel duos filios.
- 15 Portio est tota hereditas quando pater habet tres vel plures filios.
- 16 Legitima seu portio filij debetur a die condemna-
tionis, & non a die mortis patris.
- 17 Legitima debetur filiae maritatae in bonis paternis,
& maternis in casu delicti etiā si eis renuntiasset.
- 18 Legitima reseruatur etiam Monaco vel monaste-
rio ob delictum patris etiam si Monacus decep-
set ante confisrationem.
- 19 Legitima debetur descendentiis etiam si tempore
mortis delinquentis non aeffent.
- 21 Legitima reseruatur filij, & in ea fisco praeferuntur.
- 22 Filijs de cōsuetudine ob eorum numerum non re-
seruatur tota hereditas sed legitima quae est di-
midia totius hereditatis contra num 23.
- 24 Tota hereditas reseruatur filij quando patrimo-
nium est paruum secus si effet magnum quia
tunc eis reseruatur dimidia pars bonorum con-
tra num. 25.
- 27 De consuetudine curiae Romanae quid seruetur.
- 28 Filijs nondum conceptis tempore publicationis
nulla portio reseruatur.
- 29 Filijs nulla portio reseruatur in crimine heresis
etiam Catholicis. Quod procedit etiam in terris
Imperij numero 30.
- 31 Filijs nulla portio reseruatur in crimine laesa
Maiestatis.
- 32 Filie feminæ in isto crimine laesa Maiestatis de-
bent honeste dotari, & eius dos erit tertia pars
bonorum numero 33.
- 34 Filie feminæ nullam portionem haberet neque
dotem

dotem in crimine læsa Maiestatis quando fuissent participes eiusdem criminis.

35 *Filius masculi in isto crimine læsa Maiestatis debet per fiscum alimentari.*

36 *Filius quando excluditur ab hereditate paterna ob aliquam causam excluditur etiam à legitima confiscatis bonis paternis.*

37 *Filio bannito legitima non debetur confiscatis bonis paternis.*

38 *Legitima non debetur filiis quando pater vigore condemnationis non babetur pro mortuo, vel condemnatur in aliqua parte bonorum.*

39 *Legitima, vel portio confiscatis bonis maternis filii nulla debetur, contra num. 41.*

40 *Legitima debetur matri, & Auctæ confiscatis bonis filia.*

23 **L**imita principaliter, vt ob delictum patris reserueretur portio filiis, etiam presupposita dicta constitutione Marchia, quæ interpretatur iuxta leges antiquas positas in I prima, & in l. cum ratio de bon. damnat. Roland. consil. nonagesimo septimo, numero nono, & vigesimo sexto, libro secundo, Iul. Clar. quest. 78 vers. videndum est. Farinac. d. questione vigesimaquarta, numero trigesimoquarto, vbi de magis communi æquiori, & ve- riori. Pereg. late de iure fisc. libro quinto, numero trigesimoquarto, versic contrariam opinionem, vbi alios allegat, & ita fuisse Venetijs obtentum in facto Clem. de patr. potest. effect. 16. numero tri- gesimoquinto, seqq. Corrad. in d. tit. de bon. public. numero octavo, in princip. Fachin. in suis controver- sijs, libro quinto, capitulo 95. vbi testatur de consuetudine totius Italie.

Contrarium voluerunt Cephal. & Cassan. in locis 2 relatis per Iul. Clar. d. quest 78. sub num. 23. versic. hodie tamen, & per Farinac in d. questione vigesi- maquarta, sub numero trigesimoquarto, versic. & licet contrarium, & per Pereg. in dict. libro quinto numero 34.

1 Amplia, & è contra . vt publicatis bonis filij reseruanda sit portio ipsi patri, & dicta constitutio sit etiam per iura antiqua, ita intelligenda. Peregr. d. lib. 5. tit. 1. num. 35.

Quæ ampliatio non est vera quando filius delin- 4 quens haberet filios, quia ascendentibus non de- betur legitima. Cocch. in tract. de legit. in princip. num. 2. fol 2. & in capit. parentum legitima, fol. 99. Add. ad Carpan. in d. cap. omnium, numero 719. in littera B, in fin.

2 Amplia, vt reserueretur legitima filiis, etiam si per 5 constitutionem imponatur pena confiscationis bonorum absqueulla reservatione. Roland. d. cōs. 27. num. 29. lib. 2. vbi de magis comm. Clar. d. quest. 78. num. 23 sed certe, & vbi Add. in littera G. Clement. in dict. cōf. & 16. numero 36. Thes. decis 104. numero tertio. Peregr. d. lib. 5. num. 54. affirmans, ita fuisse iudicatum.

3 Amplia, vt reserueretur etiam legitima nepotibus 6 Roland. d. cons 97. num. 33. Baiard. d. q. 78. nu. 121. Peregr. d. lib. 5. num. 41.

4 Amplia, vt reseruatur etiam pronepotibus, Peregr. d. libro quinto, titulo primo, numero qua- dragesimo primo in fine, vbi subdit licet Angel. contrarium senserit.

5 Amplia, vt etiam reserueretur filiis naturalibus, 8 vt post Roland. in d. cons. 97. numer. 33. & Plot. in consi. 30. num. 87. Baiard. d. quest. 78. numero 121. Carpan. d. c. omnium, nu 754.

Contrariam opinionem tenet Peregr. in d. libro 9 quinto, num. quadragesimo secundo, & se refert ad illud quod saepe dixit in hac materia in tract. de incapacibus. Mars. in l. infans, numero decimo octavo, C de Sicar. Handed. consil. 95. numero 60. & numero 62. vbi dicit, quod nulla portio debe- tur filio naturali, aut spuri, & ibi inter alios alle- gat Riminal. lus. consil. 15. numero 52. & 116. li- bro secundo, qui etiam ibi alios allegat.

6 Amplia, vt reserueretur portio, vel legitima fi- 10 lijs legitimis. Bal. in cap. de causis de offic. de legat. Cassan. in consuet. Burg. vt refert, & sequitur Baiard. d. quest. 78. num. 121. vers. & etiam.

7 Amplia etiam in filijs adoptiuis dummodo ado- 11 ptio non fuerit facta in fr. udem. Roland. d. cons. 97. numer. 42. seq. Farinac. d. quest. 78. vige- simaqua- ta, numero 40. in princ. Baiard. in d. quest. 78. numero 121. Thes. decis. 104. numero secundo, versic. ampliatur vero Carpan. d. capit. omnium. numero 754. vbi dicit quæ est quarta post Plot. in d. cons. 30. num. 87. & Roland. vbi supra.

8 Amplia in filijs emancipatis Peregr. in d. libro quinto, numero 39.

9 Amplia in filijs conceptis ante bannum, vel 13 confiscactionem licet nondum sint nati, secus si post confiscactionem essent concepti, & nati. Ga- briel. consil. 123. numero tertio, seq. volumine pri- mo. Farinac. d. quest. 78. vige- simaqua- ta, numero 40. in princ. Baiard. d. quest. 78. num. 129. vbi de veriori. Peregr. d. lib. 5. num. 40. seq.

10 Amplia si pater habeat unum vel duos filios, 14 eorum portio erit dimidia pars bonorum, l. fi. vers. dimidia parte de bon. damnat Plot. consil. trigesimo, numero 87. Roland. d. consil. 97 numero trigesimo, & sequen. Farinac. d. quest. 78. vige- simaqua- ta, numero 38. Clemen. d. effect. 16. numero 35. Pe- reg. d. lib. 5. nu. 38. Carpan. d. cap. omnium, nu. 716.

11 Amplia quando pater habet tres vel plures 15 filios, quia non legitima, sed tota hereditas pa- terna filijs reseruatur, l. fi. Si plures de bon. damnat Farinac. d. quest. 24 numero 30. 40. & 170. seq. Tob. Non. consil. 95. numero duodecimo, & seq. vbi testatur, quod in urbe hanc partem tres insig- nies Aduocati tenuerunt consil. 98. numero o- ctavo, consil. 105. numero duodecimo, Clement. d. effect. 16. numero 36. Peregr. d. libro quinto, nu- mero 38. vers. si vero: plures, & de ea communis, & equiori opinione late Thes. decis 104. & ibi Add. & decis. 198. & ibi latius etiam Add. ad Car- pan. d. c. omnium, um. 716.

Et hodie isto modo sunt intelligenda statuta di- sponentia d. Auth. bon. damnat. vt firmat Tob.

Non.in d. cons. 97 numero o&auo, Clemen.d. effe^t. 16. num. 36. seq. vbi alios in terminis adducit.

12 Amplia, vt legitima, seu portio filij debeatur
16 a die publicationis condemnationis, & non a die
mortis patris de interim cogantur filij mendicare.
Farinac. d. quæst. 24. numero 35. seq. vbi dicit hanc
opinionem æquorem, & veriorem, quicquid dixer-
it. Ruo, Alex & eamdem opinionem contra d. Rub.
Alex. tenet Pereg. in d. lib. 5. numero 36. seq. vbi te-
statur de communi.

13 Amplia, vt etiam filia maritata consequatur
27 legitimam in casu delicti in bonis paternis, & ma-
ternis etiam si eis renuntiasset post Dec. in consil.
235. numero quarto, Carpan. d. c. omnium, nu-
mero 735.

14 Amplia, vt etiam monaco reserueretur legitimi-
16 ma, & illius monasterium illam consequi posset
etiam si monachus decessisset ante bannum, & con-
fiscationem loan. de Arn. epist. 67. in fin. Carpan. d.
cap. omnium, numero 756.

15 Amplia, vt descendentes etiam, quod tem-
19 pore delicti patris non adessent, & bona omnia
paterna confiscata fuerint reuocent confiscatio-
nem vsq; ad legitimam Nell. de bannit. secunda par.
3. temp. quæst. 10. in fin. Boss. de bon. publ. numero
39. versic. & hæc opinio Gabriel. cons. 123. numero
4. libro primo. Carpan. d. cap. omnium, nu. 757. seq.

16 Amplia, vt filiis reserueretur legitima in bonis
20 patris etiamsi per statutum generaliter absque ali-
qua reseruatione bona paterna publicarentur. Car.
pa. d. c. omnium, nu 761. seq. vbi concord. alleg.

17 Amplia, vt filius in legitima præferatur fisco.
18 Carpan. d. c omnium, nu 764.

1 Sublimita procedere de consuetudine, vt non
2 reserueretur tota hæc editas filiis ob eorum nume-
rum, sed tantummodo legitima quæ est dimidia
totius hæreditatis teste Iul. Clar. in d. quæstio. 78.
numero 25. & adducit Cassan. in consuetud. Burg.
tit. de cons. rub. 1. I. primo, num. 16.

Sed contra Clar. insurgit Farinac. in quæst. 24.
23 numero 40. in fin. & dicit quod apud se nulla rema-
net dubitatio, & in iudicando ab ea tanquam com-
muni, & bene iuris auctoritate firmata non esse re-
cedendum, neque ad alia loca dictam consuetudinem
esse extendendam, & postremo latius insurgeat
contra eumdem Clar. Honored. in cons 110. nume-
ro decimo septimo, volumine primo, vbi respon-
det Clar. & Cassan. & Fachin. in suis controværsijs,
libro quinto, capitulo nonagesimoquinto, qui
etiam reprobat opinionem Clar. & testatur de co-
muniiori, & ante eos tenet Roland. consilio no-
nagesimo septimo, per totum, libro secundo.

2 Sublimita, vt ista tota hæreditas filiis reserue-
24 tur ex quadam indulgentia Principis quando pa-
tronum est parvum, seu exignum, secus si es-
set amplum, & magnum, quia tunc reseruantur
tantummodo dimidia pars bonorum, ita distinguit
Salicet. in leg. fin. numero 3. C. de bon. damnat. &
de ista distinctione, mentionem facit. Peregr. lib. 5.
sub num. 38. vers. aliter autem, cum qua distinctio-
ne videtur pertransire.

Sed contra istam distinctionem Salic. valde ex-
25 clamat. Thes. decis. 104. vbi firmat opinionem
contra Salic. esse communem, & æquorem, & ita
pluries fuisse per Senatum decisum, idemque testa-
tur in decis. 198. & ibi Add. dicentes, quod officia-
les, qui amplectuntur opinionem Salic. magis di-
ligunt bursas Principis, quam communem, & ob-
seruantam opinionem, & quasi affectant nodum in
scripo, & ibi respondent omnibus obiectionibus.

Et opinio contra Salic. est vera indifferenter fi-
26 ue principaliter per statutum, sive in consequen-
tiam per contumaciam sive bonorum publicatio-
semper procedat dispositio dicto I. si plures, vt fir-
mat Thes. in dict. decis. 198. in fin. & ibi etiam Ad.
den. in fin.

Sed hodie in curia Romana est canonizata ista
27 distinctione. Salic. quia ita sicut obseruatam in causa
Ioan. Baptista Piccinardi, qui sicut decapitatus ob
malas cantilenas, & in honestos versus factos con-
tra Clementem Octauum, iam defunctum, & ali-
quos Cardinales pro quibus per Bullam Pij Quinti,
& bannimentorum Gubernatoris urbis ultra pœ-
nam mortis est inficta etiam confiscatio bonorum,
& quia eius patrimonium erat magnum valoris
ultra Scuta quinquaginta millia sicut eius quatuor
filii assignata dimidia pars, & alia sicut fisco incor-
porata iudice existente Farinac. tunc Locumte-
nente Illustrissimi D. Lantis A. C. nunc Cardina-
lis meritis, & ego etiam dum tui postea Lo-
cumtenens in eodem tribunali A. C. in causa cu-
iuidam Francisci Gregorij de Perusia idem pronu-
ciaui, idemque etiam sicut obseruatum deinde in
una Maceraten, & sic hodie sub Paulo V. iustissi-
mo Principe ista opinio Salic per tot casus decisos
est canonizata, & credo quod ista obseruantia ita
interpretandi dict. I. si plures in posterum etiam
obseruantur prout sicut etiam per decretum Ducis
S. baudiz eadem obseruantia canonizata, vt testa-
tur Add. ad Thes. in dict. decis. 104. licet stylus, vel
obseruantia Romana curia sit variabilis, & qui-
libet Pontifex inducat suam obseruantiam teneat
Pacian. in tractat. de probation. lib. primo cap. 49.
numero 29.

A qua Salicet. distinctione est sine dubio rece-
dendum quando pater delinquens haberet duo-
decim filios, cui lex multum faret, & Princeps ad
decoratam Civitatem ob numerum tot filiorum
immunes patrem, & filios ab oneribus, & imperiis
facit Text. in leg. fin. C. de His, qui num. lib. libr.
10. Alb. de Ros. in Rub. ff. de mun. & hon. numero
88. & latissime Roland. cons. 52. per tot. lib. 2. & an-
nuit Plot. cons. 3. numer. 21. tomus secundus crim.
in fol. qui loquitur in patre, qui habebat duode-
cim filios.

3 Sublimita in filiis nondum natis neque conce-
28 ptis tempore publicationis, quia eis nulla portio
reseruantur Farinac. d. q. 24. numero 42. vbi de com.
Peregr. d. lib. 5. num. 40.

4 Sublimita in crimen heresis quo nulla portio
29 filiis etiam Catholicis, & Orthodoxis reseruantur,
cap. virginis de hæret. Text. in authen. Gazaros.
C. eod.

C, eod. tit. Iul. Clar. §. hæresis vers. & scias Simonec. in tract. de hæretic. cap. 9. numero 2. Roland. late, cons. 8. numero 35. seqq. vol. 3. vbi responderet contrarijs Farinac. d. quest. 24. numero 44. vbi de communii vide latissime Decian. in tract. crim. co. 1. lib. 5. cap. 45.

Quia sublimitatio procedit non solum in terris Ecclesiæ, sed etiam Imperij. Roland. d. cons. 8. numero 35. leqq. Farinac. d. quest. 24. n. 44. in fine.

Ac etiam procedit quando bona hæretici confiscantur post mortem quia eius memoria damnatur secundum communem intellectum d. cap. urgentis teste Roland. in d. cons. 8. & Farinac. in d. quest. 24. num. 4. circa finem.

5 Sublimita in criminis læse Maiestatis, quia nulla portio filiis reservatur. Boss. in tit. de crim. læse Maiest. numero 134. Roland. d. cons. 8. numero 35. Ias. cons. 46. numero 1. vol. 3. Boer. decil. 264. in princ. Dec. cons. 442. numero secundo, Baiard. questio. 78. numero 124. & 130. Add. ad Thes. decis. 104. in fine. Carpan. in d. capit. omnium, numero 781. vbi dicit ita esse tenendum licet aliqui contrarium sentiant, & pro ista ampliat. allegat. Alciat. consil. 457. num. 5. seq.

Sed filiæ sceminae licet in isto criminis priuentur successione, & legitima, debe tamen honeste dotari, ut post Martin. Laud. & Affl. & alios Boss. in d. tit. de crimino. læse Maiest. num. 134. vers. in sceminiis, vbi testatur, ita fuisse seruatum per Regem Ferdinandum: latissime consuluit Becc. consil. 8. per totum, vbi responderet contrarijs; Farinac. in tit. de delict. quest. 24. num. 47. & sub num. 96. dicit non solum in successione aliorum coniunctorum, tam ex testamento, quam ab intestato in tit. de crimino. læse maiest. quest. 115. §. 3. Surd. de Aliamen. tit. 1. quest. 31. num. 16. sed num. 36. contrarium tenet.

Et isto casu legitima non regulatur secundum nuquern filiorum, sed erit tantummodo tertia pars, ut per Becc. d. consil. 8. num. 26.

Nisi tamen filiæ sceminae una cum patre machinatae fuissent contra Principem, veleius statum, ut post Gig. Bal. & Affl. firmat. Becc. in d. consil. 8. num. 16. vbi subdit, quod est iusta, & rationabilis decisio, quia non ex delicto patris, sed proprio dictis bonis priuentur.

Et filii masculi in isto criminis licet priuentur etiam legitima, debent tamen per fisum alimentari. Castig. consil. 80. n. 2. lib. 1. Dec. consil. 719. n. 3. Rip. in l. ex facto §. ex facto num. 9. ad Trébelian. Plot. d. consil. 30. num. 83. seq. Becc. d. consil. 8. n. 6. Surd. de Aliment. tit. 1. q. 31. per totam tenet ac tuerit contraria opiniōne, ut filii non sint alendi ex bonis confiscatis.

6 Sublimita in omnibus, in quo filius excluditur ab hereditate paterna ob aliquam causam excludatur etiam a legitima confiscatis botis paternis: late Peregrin. de iur. fisc. lib. 2. titul. 7. numero 9. vbi de comm. & dicit etiam esse communem quando filia excluditur à successione propter masculos. Baiard. d. q. 78. num. 126.

- 7 Sublimita in filio bannito cui legitimā non res seruat per delictum patris. Peregr. lib. 3 tit. 7. n. 31. vbi alios allegat de iure fisc.
- 8 Sublimita, quando pater condemnatur in aliqua parte bonorum, ve in pena pecuniaria, vel alio modo pro quo non habeatur pro mortuo, quia nulla portio datur filiis. Peregr. lib. 5. tit. 1. n. 44.
- 9 Sublimita in bonis maternis cōfiscatis per delictum matris in quibus nulla portio datur filiis, l. de bonis matris, C de bon. prescript. Iul. Clar. qu. 78. numero 25. vbi de comm. Farinac. d. quest. 24. num. 41. Peregr. lib. 5. num. 43. qui concordantes allegant Carpan. d. capit. omnium n. 734.

Sed versauice, quod matri, & Auiæ debeatur legitima in bonis filij confiscatis. Surd. in tracta de alimento. titu. 2. quest. 15. ante numerō 196. se q. Add. ad Carpan. d. cap. omnium. num. 719 litera B, vers. quod matri, vbi alios allegant Plot. consil. 30. numero 87 Carpan. vbi supra, num. 746.

Sed quod filiis in bonis matris damnatae debeatur etiam legitimā tenent Lancel. Corrad. in tit. de public. bon. n. 2. seq. Idem late firmat. Beret. in consil. 52. & late etiam Carpan. d. c. omnium, numer. 750. vbi testatur ita bis per Senatum fuisse decisus.

24.

Limitatio. decimatercia Conclusionis.

S V M M A R I V M.

- 1 Confiscatio non trahitur ad bona acquisita post condemnationem.
- 2 Hæreditas delata filio bannito per mortem patris, matri, vel fratribus non venit in confiscatione.
- 3 Hæreditas delata ante bannum, vel condemnationem, sed non adita ante dictam condemnationem non venit in confiscatione.

Declara, ut num. 4.

5 Bona acquisita post delictum in quacunque confiscazione a lege, vel constitutione inficta non veniunt in confiscatione.

6 Legitima filij non venit in confiscazione si pater moriatur post sententiam contra filium.

7 Filius bannitus capax legitima excludit fisum, si est incapax proximiores admittuntur.

8 Bannitus quando dicatur capax, vel non.

9 Filius familiæ post condemnationem non transmittit bona paterna ad fisum.

10 Bona de futuro non confiscantur etiam si habeant ortum de præterito.

11 Bona de futuro non transeant in fisum, quando condemnatus non perdit statum.

12 Bona etiam presentia, qua ex iure superueniente queruntur non confiscantur.

13 Bona de futuro, nec etiam in criminis læse maiestatis non co-fis antur.

14 Bona de futuro, reperta penes fisum tempore delicti potest illa fisus retinere.

15 Bona de futuro, in transuga post condemnationem per fisum capi possunt.

6 Bona futura an dicantur in proposito a die delicti
vel a die sententiae.

24 L Imita principaliter, ut confiscatio non
trahatur ad bona acquisita post bannum,
& condemnationem, & sic ad bona de futuro, si
mandauerit, s. is cui bona, s. mandat. Plot. cons.
30. numero 55. Boss. de bon. public. numero. 154.
Farinac. d. q. 25. vbi de comm. Decian. respons. 64.
nume. 45. volum. 3. Vulpel. respons. 112 numer 3.
vbi de commun. Bajard. d. quest. 78. nu 22. in fine.
Pereg. libro quinto, numero 132. Eugen. cons.
69. numero 11. vbi de commun. Carpan. d. cap.
omnium, numero 354. vbi alios infinitos allegat.
Mars. in d. verb. confiscata, numero octauo. vbi
concordantes allegat in tract. de Bannit. Magon.
decis. Florent. 99. numero secundo, vbi de com.
muni, Surd. de Aliment. titu. 8. de priuileg. 59. nu.
mero 17.

1 Amplia, ut procedat in hereditate deinde
2 delata per mortem patris, matris, vel fratris, ut
ipsa hereditas non veniat in confiscatione Pe.
reg. d. lib 5. nu. 133. vbi concordantes allegat. Cor.
rad. in d. tit. de bon. public. sub. num. 4 in fine, &
nume. 5. Magon. decis. Florent. 99. numero 3.
2 Amplia, ut procedat in hereditate delata ante
3 annum vel condemnationem, sed adhuc ante dict.
condemnationem non adita, ut per Farinac. d. q.
25. num. 141, qui testatur ita alias fuisse iudicatum,
& concordantes allegat Surd. de aliment. tit. 8. pri.
uileg. 59. num. 18. vbi alios allegat.

4 Sed pro declaratione istius secundæ ampliatio.
nis est dicendum si tale ius adeundi hereditatem
est transmissibile, ut transeat etiam in fiscum aut
non, & tunc nec etiam transeat in fiscum. Boss. de
bon. public. nu. 16. Farinac. d. q. 25. num. 141. in fin.
qui alios allegat.

3 Amplia, ut sit vera in quibuscumque bonis fu.
turiis acquisitis, vel acquirendis post delictum in
quacumque confiscatione facta à lege statuto, de.
creto, vel constitutione secundum communem
opinionem attestatam per Plot. in d. cons. 30. nu.
59. in princ.

4 Amplia, ut procedat in legitima filii, quia si pa.
ter moriatur post sententiam latam contra filium,
non transit in fiscum ipsa legitima. Plot. d. cons.
30. num. 59. vers. fiscus non: vbi de comm. Decian.
respons. 64. num. 47. vol. 3. Farinac. d. q. 24. num. 19.
seq. Rim. Iun. cons. 130. num. 8. vol. 2. Bajard. d. qu.
78. num. 111. Pereg. in d. lib 5. num. 133. vers. &
idem est in legitima. Eugen. cons. 60. num. 18. seq.
Magon. decis. Florent. 99. num. 3.

Et si filius bannitus esset capax legitimæ legiti.
mam capit, si est in capax exclusio fisco ad proxi.
miores deuoluitur. Peregr. de iur. fisc. lib. 3. tit. 7.
num. 42. Bajard. d. q. 78. num. 111. Eugen. d. cons.
60. num. 18. seq.

3 Quando autem bannitus dicatur capax vel no.
8 vide Farinac. qu. 102. in 2. par. & Carpan. d. q. cap.
Omnium, num. 356. loquitur in acquisitis ex con.
tractu iuris gentium, ut illa bannitus retineat.

Corrad. in d. tit. de public. bon sub num 3. & 4.

5 Amplia in publicatione bonorum filij post con.
demnationem, quia fiscus bona paterna inuidit.
Boss. de bon. public. num. 80. Lud. Cat. cons. 103. per
tot tom. 1. cum Vulpele respons. 112. nu. 4. Bajard.
d. q. 78. nu. 110. Plot. in d. cons. 30. num. 57. vbi dicit
quod cautela est, ut bannitus repudiet heredita.
tem paternam in concordia cum illo ad quem her.
editas deuoluitur, & quod de hoc fiscus conque.
ri non potest, & ita fuisse iudicatum, & per omnes
Questores Mediol. ni fuisse sententiam approbatā.

6 Amplia, ut non possint confiscari bona de fu.
turo etiam si habeant certum de præterito Ruin.
cons. 123. nu 6. lib 4 Handed. cons. 55. num. 19. lib.
2. Pereg. lib. 5. num. 132. in fin. Mag. d. decis. 99. n. 4.
Surd. d. priuileg. 59. num. 18. vers. vbi inquit.

7 Amplia quando per delictum condemnatus
11 non perdit statum, quia est casus indubitabilis, ut
bona de futuro non acquirantur filio, statu vero
mutato consideratur an sit habilis ad acquirendū,
aliás ad h̄eres nos transmittit, & sic fiscus semper
excluditur Peregr. d. lib 5. num. 133. in fin. vbi con.
cordantes a legat Farinac. d. q. 25. numero 38 seqq.
Add. ad Farinac. lib. 1. decis. 17 in littera D Fachin.
controu. Iur. lib 9. cap. 51. vbi Late vbi in finem
subdit, sed potest eius motem in dd. bonis acquisitis
succedit fiscus.

8 Amplia nec etiam præsentia quæ ex iure postea
12 superueiente queruntur Eugen. cons. 69. numero
duodecimo:

9 Amplia, etiam in crimen læsa Maiestatis non
13 veniant in fiscum iura de futuro. Eugen. d. q. cons.
69. num. 13. Add. ad Carpan. d. c. Omnium, numer.
354. in litera vbi concordantes allegat.

1 Sublimita, & intellige hanc 24. Limitationem
14 principalem quando bona deiinquentis quo quo.
modo reperiuntur penes fiscum, quia potest illa
occupare, & retinere etiam post bannum, & sen.
tentiam, secus si reperiatur penes tertium, quia
illa non potest à possessione vendicare. Iul. Clar. q.
78. num. 23. in fin. vbi testatur ita fuisse per Senat.
Mediol. decisum, & ibi Bajard. num. 114. Carpan. d.
c. omnium, num. 371. vbi sequendo opinionem Iul.
Clar. dicit esse in terminis decisum per Ruin. in cōs.
123. num. 6. vers. hoc tamen vol. 4. vbi subdit eo
magis procedere, vbi bannitus potest impune of.
fendi, ut possint eius bona depredari, & auferri
tam per fiscum, quam per priuatum bannito viuen.
te Vulpele respons. 73. num. 3. seq. cum vigore Bullæ
Pij IV & Pij V. possint impune offendit, merito pos.
sunt etiam bonis spoliari.

Alij autem tenent, ut bannitus non possit in bo.
nis damnificari quos refert Ludou. decis. Perul. 11.
num. 17. 19.

Secus erit post mortem banniti, quia non po.
test spoliari neque possunt eius bona per alios oc.
cupari Carpan. d. cap. omnium num. 373. vbi con.
cordantes allegat.

Item licet procedat in bonis possessis per banni.
tum, ut occupari possint, fallit tamen in bonis ces.
sis alijs quæ nec per fiscum nec per alios priuatim
possunt

poslunt occupari neque auferri tanquam ab indi-
gno. Carp. in d. c. omnium num. 373. vbi concor-
dantes allegat.

2 Sublimita in transfuga, & rebelle quia eius
15 bona capi poslunt per fiscum etiam post condem-
nationem Pereg. d. lib. 1. nu. 133. in fin. per l. trans-
fugam ff. de acquiren. rerum domin.

3 Sublimita, & intellige, vt bona futura de iure
16 e communi dicantur a die sententiae, & non a die
criminis, vt post Boss. de bon. publ. nu. 60. & Boer.
firmat Carpan. in d. cap. omnium, nu. 357. vbi sub-
dit aliter dicendum est vigore decreti Mediolani.

25.

Limitatio, decimæ tertiae Conclusionis.

S V M M A R I V M .

1 Bona conditionalia non confiscantur si purifice-
tur conditio post condemnationem.

2 Amplia in criminis læsa maiestatis.

3 Amplia in obligationibus passiis conditionalibus
prouenientibus ex ultima voluntate.

4 Amplia, vt nec in vita condemnati transeant in
fiscum iura conditionalia prouenientia ex ultima
voluntate.

5 Amplia in substitutione pupillari, & fideicom-
missaria. num. 6.

7 Amplia in legatis conditionalibus verificatis post
condemnationem.

8 Amplia in bonis relictis per fideicommissum in-
diem certam si interim bona illius publicentur
non transeunt in fiscum.

Declaratio prout in num. 9.

10 Amplia in iure adeundi bæreditatem si non est
transmissibile ab bæredes extraneos non transit
in fiscum, nisi bannitus posset impune offendit, n. 11.

12 Ius adeundi bæreditatem potest repudiari per ban-
nitum, vel bannendum in præiudicium fisci.

13 Idem procedit in legato.

14 Et bannitus repudiando bæreditatem, vel lega-
tum non dicitur facere in fraudem, maxime si
fiat repudiatio ante sententiam, num. 15.

16 Pater exbæredans filium condemnandum cum
causa excludit fiscum, causa que dicatur, n. 17.

18 Bona conditionalia fiscus non capit quando condi-
tio nunquam fuit adimpta.

19 Conditio quando sit potestatiua operatur, vt bona
non transeant in fiscum.

20 Conditione purificata fiscus teneretur iura con-
ditionalia sibi obuenta creditoribus soluere.

21 Ius feudi transitorij ad fiscum nondum apertum
tempore banni delinquentis non transit in fiscum.

22 Ius querelandi competens bannito exbæredato
non transit in fiscum.

23 Ius dicendi de nullitate testamenti patris non
transit in fiscum.

24 Ius petendi supplementum an transeat in fiscum.

25 Ius patronum an transeat in fiscum.

26 Ius acceptandi, & ratificandi orationem an tran-
seat in fiscum.

27 Ius declarandi voluntatem damnati non transit
in fiscum.

28 Ius revocandi donationem per virum uxori fa-
ctam non transit in fiscum.

29 Ius revocandi donationem filio in potestate an-
transeat in fiscum.

30 Ius revocandi abstensionem non transit in fiscum.

31 Iura in fixa domo confiscantur publicata domo.

32 Iura concernentia instrumenta fundi non confi-
scantur confiscato fundo.

33 Iura que spirant per mortem civilem non confi-
scantur.

34 Iura activa prouenientia ex ultima voluntate
transeunt in fiscum.

35 Iura conditionalia prouenientia contractu tran-
seunt in fiscum. Quod procedit siue agatur de
conditione casuali siue contestatiua num. 6.

36 Iura conditionalia defuturo non transeunt in fi-
scum secus si de praesenti vel de preterito.

38 Ius adeundi bæreditatem ex testamento non tra-
sit in fiscum secus si ab intestato.

40 Iura conditionalia ex contractu collata post mor-
tem quando transeunt in fiscum.

41 Ius simplex consistens in se non transit in fiscum
secus quod habet annexum ius accrescendi, & 42.

43 Sententia differri debet usque ad mortem patris,
vt fiscus succedere valeat, & hoc traditur pro
cautela. Quæ cautela per alias duas cautelas
tollitur num 44.

45 Ius conditionale defuturo sub conditione casuali
non transit in fiscum secus si sub conditione mix-
ta vel potestatiua.

25 **L** Imita principaliter, vt in confiscazione non
veniant iura, & bona conditionalia, vt si Reo
aliquid debeatur sub conditione, & post condem-
nationem verificetur conditio non acquirantur fi-
sco. Ant. Gomez. sit. de delict. cap. 14. nu. 2. Iul. Clar.
quest. 78. num. 22. Farinac. d. quest. 25. nu. 142. vbi
de commu. Boss. de bon. public. n. 14. vbi de comm.
Rimin. Iun. cons. 50. num. 88 vers. vnde licet. vol-
lum. primo, & cons. 131. num. 8. volum. 2. Baiard. d.
quest. 78. num. 105. vers. item adde vbi de commu-
ni Franc. Castrac. in tracta. de Societ offic. ca. 39.
nu. n. 14. Carpan. d. cap. omnium, num. 383. Rom.
Sing. 270. num. 1. Surd. de Aliment. titu. 8 priuileg.
59. numero. 19.

1 Amplia, vt procedat etiam in criminis læse
maiestatis, qu. 18. Eugen. cons. 69. nu. 13.

2 Amplia, vt procedat in obligationibus passi-
uis conditionalibus prouecientibus ex ultima
voluntate, vt non transeant in fiscum. Boss. tit. de
bon. publ. sub nu. 14. Farinac. d. quest. 25. nu. 143.
Iul. Clar. quest. 78. sub num. 22. vbi de comm. An-

ton. Gomez. d. cap. 14. nu. 2. Peregr. d. lib. 5. nu. 93.
Carpan. d. cap. omnium, num. 384. seq. & ibi telet-
tur de comm. & reddit bonam rationem.

3 Amplia, vt nec eriam in vita condemnati ista
iura conditionalia prouenientia ex ultima volun-
tate transeant in fiscum, Iul. Clar. d. quest. 78. sub nu-
mero 22.

4 Amplia in specie si aliquis fuerit substitutus alteri ante condemnationem, & deinde purificetur conditio bona non transeunt in fiscum. Tex. in l. substitutio sic acquir. rer. domin. Cassan. super constit. Burg. rub. 2. § 2. de confis. num. 24. vers. hinc etiam iih. Farinac. d. quest. 25. nume. 144. Boss. de bon public. nume. 18. vbi dicit procedere, tam in substitutione pupillari, quam fideicommiss. & in utraque substitutione loquitur etiam Pereg. d. lib. 5. num. 94. Carpan. d. c. omnium. num. 308. seq. vbi redditrationem, & num. 416.

5 Amplia in fideicommissis, quæ nec etiam transfeunt in fiscum verificata post mortem, & condemnationem Boss. d. tit. de bon. confis. num. 15. circa fin. vers. item non transit Farinac. d. q. 25. nu. 144. Carp. d. c. omnium. nu. 415. vbi alios allegat.

Idem erit in legatis conditionalibus purificatis post cōdemnationem ne transfeant in fiscum Boss. de bon. pub. num. 24. Clar. d. quest. 78. vers. Item in fiscum in fin. Farinac. d. q. 25. num. 145. Cassan. in loco citato num. 24. vers. non veniunt legata Pereg. d. lib. 5. nu. 93. Carp. d. c. omnium. num. 306.

6 Amplia quando relinquitur fideicommissum in diem certam si iterim bona illius publicentur non veniunt bona subiecta fideicommissio in fiscum. Bar. in l. Imperator de fideicom. libert. Alex. cons. 23. vbi late vol. 1.

Pereg. in tract. de fideicom. art. 40. nu. 5. declarat opinionem Bar. & Alex. procedere in reprohibita ex dispositione hominis per cuius dispositionem sequuta alienatione committitur fideicommissum ad fauorem illius cuius respectu facta sicut prohibitio, & ideo ille potest statim bona fideicommissaria vendicare secus in prohibitione legali per quam non committitur statim fideicommissum, & ob id bona cadunt in fiscum usque ad euentum diei fideicommissi.

7 Amplia, & intellige, vt ius adeundi hereditatem ante confiscationem, vel sententiam si est transmissible ad extraneos heredes transmittatur etiam in fiscum, secus si non est ad dictos heredes extraneos transmissible, quam distinctionem dicit communem Iul. Clar. in d. quest. 78. nume. 24. Carpan. d. cap. omnium. nume. 388. seqq. vbi late, & testatur etiam de communione.

Nisi tamen posset bannitus impune offendivis gore alicuius statuti. Carpa. d. c. omnium. nume. 391. vers. nisi ex statuto, prout possunt in Statu Ecclesiastico vigore Bullarum Pij IIII. & Pij V. Vulpel respons. 73. nu. 3. seq.

8 Amplia quod huiusmodi ius adeundi hereditatem ante sententiam potest repudiari in praedictum fisci per ipsum bannitum, vel banniendum Nell. in prima par. 2. temporis, quæf. 30. Dec. conf. 438. l. um. 5. & 10. & conf. 445. num. 65. Ruin. conf. 23. nume. 2 & 17. vol. 3. Bertaz. conf. 510. num. 16. vol. 2. Carpa. d. cap. omnium. nume. 252. vbi trad. hoc pro cautela, dixi in conclus. 27.

Et idem procedit in legato delato bannito, vel banniendo, vt possit illud repudiari in praedictum fisci, & per Add. ad Bertaz. in d. cons. 510.

in littera C. vers. quod habet locum etiam in legato dixi late in conclus. 27.

Et repudiando hereditatem vel legatum banniendum, vel bannitus non dicitur facere in fraudem, vt per add. ad Bertaz. in d. cons. 510. in littera C. in princ. vbi subdunt magis procedere si repudiatio fiat ante sententiam, & Carpan. in d. c. omnium. num. 396. dicam in d. conclus. 27.

Et idem erit si pater exheredaret filium condēnandum cum causa, fiscus excluderetur a successione vlij delinquentis post mortem patris Boss. 17 de bon. public. num. 38. vbi dicit, quæ causa dicitur legitima. Carp. d. c. omnium. num. 253. & numero 423. seq.

Qui Carp. sub num 392. seq. videtur loqui quando hereditas vel legarum non potest transire in fiscum, & tunc si bannitus illud repudiet fiscus non possit hereditatem capere tanquam ab indigno secus vero in hereditate quæ potest transire in ipsum fiscum, quia si bannitus illam non capiat fiscus non excluditur.

9 Amplia, vt magis procedat, vt bona conditionalia fiscus minime capiat, quando conditio nunquam fuerit adimpleta. Soc. Iun. conf. 51. numero 9. volum. 1.

10 Amplia quando conditio non est casualis vel mixta sed protestativa, quia sicut tale Ius non transit ad heredes extraneos nec etiam transit in fiscum. Ant. Gomez in d. cap. 14. num. 2. circa finem Hondon. conf. 95 numer. 22. i. fin. vol. 1. qui loquitur in unica filio naturali debita.

11 Amplia, vt purificata conditione fiscus tenetur iura conditionalia sibi obuenta solvere, creditoribus Franc. Castrac. in tract. de Societ. Ofic. cap. 39. nume. 15.

12 Amplia, vt Ius feudi transitorij ad heredes extraneos, & ad fiscum nondum apertum tempore banni delinquentis non transit in fiscum nec spes illa cum sit conditionalis. Boss. de pub. bon. nu. 15. & 18. Carpan. d. cap. omnium. num. 422.

13 Amplia in querela competente bannito ex heredato non transeat in fiscum Carpan. d. c. omnium numer. 423.

14 Amplia, vt inofficiosi querela, & Ius dicendi de nullitate testamenti patris banniti tale ius non transit in fiscum vbi filius esset bannitus ante mortem patris secus si post alios Carp. d. c. omnium num. 425.

15 An ius petendi supplementum transeat in fiscum vide Doct. Add. per Carpan. in d. c. omnium num. 426. vt dixi in limit.

16 Amplia, in Iurepatronatu, quod non transit in fiscum, de quo late dixi in limit.

17 Amplia, in ius acceptandi, & ratificandi donationem factam damnato per eum non acceptatam non transeat in fiscum. Plot. d. cons. 30. Carp. d. c. omnium. num. 435.

18 Amplia, in ius declarandi voluntatem damnati, vt non transeat in fiscum. Plot. d. cons. 30. n. 90. vers. sicut nec ins. Carp. vbi supra num. 436.

19 Amplia in iure reuocandi donationem factam

28 &am per vitum vxori siue inter viuos siue causa mortis, quæ damnato competit, vt non transeat in fiscum post Boss. tit. de bon. public. num. 37. numero 52. Carp. d. c. loco nume. 437.

29 &am filio in potestate quæ competit patri damna-
to. Boss. tit. de bon. public. num 37. & 52. limitando,
vt ibi per eum Carp. num. 438.

30 Amplia, vt ius reuocandi abstensionem cum
sit personale non transit in fiscum. Boss. de bon.
pub. num. 37. vers. similiter ius. Carp. d. loco num.
439. Surd de alimento. tit. 8. prius leg. 9. nu. 20. vt iura
personalia non transeant in fiscum.

31 Amplia, vt publicata domo veniunt tantum
iura infixa eidem domo. Carpan. d. loco nu. 441.

32 Amplia, vt publicato fundo non veniant iu-
ra concernentia instrumentum. Carpan. d. loco
numero 443.

33 Amplia, vt bona, & iura q̄r̄ spectant per
mortem ciuilem non confiscentur. Lancell. Cor-
rad. in d. l. 3. tit. de public. bon. numero 7. vers. li-
mita vt bona..

1 Sublimita, in obligationib. prouenientibus ex
voluntate non passiuis, sed actiuis quia illa tran-
seunt in fiscum. Boss. in tit. de bon. public. numer.

14. seq. vbi ponit exemplum Rom. singu. 170 n. 1.

2 Sublimita in iuribus conditionalibus proueniē-
tibus ex contractu quæ transeunt in fiscum etiam
si fuerint verificata per sententiam Gomez. d. cap.
14. num. 2. vers. quod tamen intellige Farinac d. q.
25. nu. 146. Cassan. in loco supra citato sub nu. 24.
versic. limita 2. Handed. d. conf. 95. nu. 72. vb. alios
allegat. Baiard. d. q. 78. nume. 105. vers. item adde,
vbi de comm. Corrad. Lancell. d. l. 3. tit. de pub.
bon. num. 7 Roman. sing. 170. num. 1.

Quæ sublimitatio procedit siue simus in condi-
36 tione casuali siue mixta siue contestatiua, vt per
Cassan. vbi supra sub nume. 24. in d. vers. limita se-
cundo vbi dicit esse casum menti tenendum Rom.
d. sing. 170. dissentit in conditione casuali.

3 Sublimita, & intellige, vt bona conditionalia
37 non transeant in fiscum quando debentur sub con-
ditione de futuro, secus si de praesenti vel de pra-
terito, quia tunc fiscus dicta bona inuadit Ant. Go-
mez. d. Cap. 14. num. 2. in fin. Farinac. d. q. 25. num.
147. vbi de comm. Baiard. d. q. 78. num. 16.

4 Sublimita, quando bannitus succedit ab in-
38 testato, vt ius adeundi transeat in fiscum secus si
ex testamento late consuluit Bertaz. consil. 489.
per tot. vol. 2.

5 Sublimita, & intellige quando iura conditio-
39 nalia ex contractu prouenientia, si collata sint
post mortem, si delinqens vellet illa capere non
iure donationis, sed iure hereditario, prout potest
tunc non transeant in fiscum, secus si capiat iure
donationis quia illa transibunt in fiscum, vt late
consuluit Rim. Iun. consil. 131. in primo dubio nu-
mero 1. seqq.

Et scias quod delinquens pro exclusione fisci
40 potest facere tales declarationem etiam post de-
liqum commissum. Rim. Iun. d. consil. 131. num. 91.

6 Sublimita, & intellige quando sumus in sim-
41 plici iure debito in spe, vt non sit publicabile, se-
cūs quando huiusmodi ius habet etiam unum vel
annexum ius accrescendi quia est publicabile, vt
respondit Vulpell. respons. 112. num. 8. 9. & 10. Vbi
ponit exemplum, & Baiard. d. q. 78. num. 107.

7 Sublimita quando soluto matrimonio fiscus
42 agit ad dotis repetitionem mortua filia cuius pa-
ter post stipulationem ex del. &o damnatus fuerat
quia cum iam huiusmodi ius esse in esse formatum
potest ademi per fiscum Vulpell. d. respons. 112. nu.
5. 6. & 7. Baiard. d. q. 78. nume. 18.

8 Sublimita in filio delinquente, vt differatur
43 sententia vñq; ad mortem patris quia tunc succe-
deret fiscus nomine filij Boss. de bon. public. nu. 28.
seq. Cott. in suis memorial. in verb. testamentum
vers. sed quid si filius. Carp. d. c. omnium, n. 153. vbi
in fin. reprehendit Plot. in cons. 30. num. 58. con-
trarium tenentem, & hoc doctores tradunt pro
cautela ad fauorem fisci.

Quæ cautela per alias duas cauetas ditimitur, vt
44 fiscus excludetur, quas ponit Carp. in d. c. omniū
numer. 252. seqq.

9 Sublimita, in debito de futuro sub conditione
45 casuali, vt non transeat in fiscum secus si sub con-
ditione mixta vel potestatiua Carp. d. c. omnium,
nu. 418. Rom. sing. 170.

10 Sublimita, in quibꝫ reus habet ius ad rem
quia transeunt in fiscum. Rom. sing. 30.

19. Limitatio, decimateria Conclusionis.

S V M M A R I V M .

1 Bona si recta fideicommissio non confiscentur etiā
in criminis laſe Maiestatis num. 2.

3 Fideicommissum conceptum cum clausula si sine
filiis decederet operatur quod existentibus filiis
bona quo ad proprietatem non transeant in fiscū.

4 Prohibitio alienandi concurrens cum fideicommissio
eo magis impedit confiscaionem.

5 Limita quo ad utile dominum quia in vita grauati
boni publicantur, & 10. & Declara prout in
vñdecimo.

6 Fideicommissario substituto decedente viuente
Reo condemnato, bona transeunt in fiscum.

7 Legitima filii transit in fiscum non obstante fidei-
commisso.

8 Trebellianica transit in fiscum non obstante fidei-
commisso.

13 Fideicommissario ultimo delinquente bona tran-
seunt in fiscum.

12 Bona si fideicommissa subiecta quo ad utile dominum
per bullam Sixti Quinti transeunt in fiscum.

26 L Imita principaliter in bonis subiectis fidei-
1 commisso vel restitutioni, vt non transeant
in fiscum 1. statuit S. Cornelio. Felici. de iur. fisc. I.
cum pater S. hæreditatem el primo de legat 2. Ro-
land. consil. 32. nu. 25. vol. 1. Farinac. d. q. 25. nu. 22.
vbi

vbi de comm. Gomez.ad leg.40.Taur.91.vers tertio facit Natt. conf.528.n.19.seqq.vol.3 Michael. Crass in tract. de success. I. 1. num.10 Marzan.in epit. fideicommiss. par. 2. q.47.Carp.d.c.omnium, numero 170.

1 Amplia , vt nec etiam in criminis lese Maiestatis bona subiecta fideicommissio transeat in fiscum Crass. d. s.1. numer 10.

2 Amplia in fideicommissio facto cum clausula

3 sive filius decederet , quia quoad proprietatem existentibus filiis bona non transeunt in fiscum , sed tantummodo quoad utile dominium cum causa sua restituendi mortuo substituto l.ex facto. l.ex facto ad trebellian. late Pereg. de Iur. fisc.lib. . tit.6. num.5.legg. & latius de intellectu illius. l.ex facto Joseph. Ristic.in tract. an & quando liberi in condit. posit par.1.cap.2.num.58.seq.

3 Amplia quando unacum fideicommissio concurrit etiam testatorij expressa bonorum alienatio, ut eo minus bona fideicommiss. capiat fiscus Farinac. d.q.25.n.36.vbi alios allegat plures testantes de communi de qua dixi in limitatione. 17.principali tangente bona prohibita alienari.

1 Sublimita , quoad utile dominium quia in vita grauati possunt publicari late Pereg. lib. 5.tit.1. num. 69. & dicam infra in 4. Sublimitatione.

Vnde si contingeret viuente Reo condemnato 6 decidere fideicommissarium substitutum bona ipso iure cedere ad fassorem fisc. Pereg. de Iur. fisc.lib. 3. tit. de deport. num 20.& lib 5 tit. 1. nu 69. in fin. vbi ponit exemplum Farinac.q.25. numero 49.

2 Sublimita in legitima qua per delictum filij translat in fiscum non obstante fideicommissio de quo dixi in limit. 17. principali.

3 Sublimita in Trebellianica etiam non obstante fideicommissio transit in fiscum , ut dixi supra in 5. principali ampliatione super illa coclusione 13.

4 Sublimita in vita delinquentis, & interim bona subiecta fideicommissio transeunt in fiscum , & post mortem ipsius alios hereditibus vocatis restituantur d.s. Cornelio Felici Farinac.d.q.25.nu.34. vbi de comm. & alios allegat. Iul. Clar.q.78.num. 10. vers. si vero vbi testatur , quod ita practicatur Corrad. in s. tit. de public. bon.nu.6.Ant.Gomez. ad. leg. 40. Taur. num. 91.vers.tertio facit Pereg. lib. 5. num. 69.Carp.d.c.omnium, numero 171. vbi alios allegat.

Qua quarta sublimitatio duobus modis declaratur per Farinac. in d. q.25.num.35 seq. ut procedat in casu conditionis mortis secus in calu alienationis vel si fuerit adiecta clausula, ut bona conserventur in agnatione vel familia de qua clausula scripsit etiam Bott. conf. 39. per tot. Sec si cum fideicommissio concurret expressa alienationis bonorum , quia tunc , nec in vita delinquentis commoditas transit in fiscum late.Soc.Iun.conf.49.nu. 10.lib. 3.vbi de communi.

5 Sublimita in statu Ecclesiastico per bullam Sixti Quinti in ordine 6. ut bona fideicommissio subiecta in vita delinquentis fiscus admittat de qua sublimitatione , & intellectu d. bullae latius dixi in 17.

principali limitatione numero 16.

6 Sublimita quando ultimus sit delinquens ex 13 fideicommissarijs Add. ad Carp. in d. c. omnium, num.171. in littera A.

27.

Limitatio decimatercia Conclusionis.

S V M M A R I V M .

1 Pœculum Castrense vel quasi per delictum filij reseruatur patri, quoad proprietatem , & usum fructum contra numero 2.

3 Pœculum Castrense vel quasi reseruatur patri etiam si delinquens habet filios.

4 Limita in criminis lese laeche Maiestatis.

5 Limita quando filius per condemnationem non mutaret statum.

6 Limita quando filius condemnaretur in paenam mortis , & confiscationis bonorum.

7 Limita quando per statutum esset aliter prouisum.

8 Pœculum Castrense,vel quasi per constitutionem Marchia confiscatur .

9 Limita quando pater potuit prohibere , & non prohibuit.

27. L Imita , ut non veniat in confisicatione pœ-

culum Castrense, vel quasi per delictum filij nec quoad proprietatem nec quoad usum fructum, sed reseruatur patri in solatium patriæ potestatis 1. 3. C. de bon. præscript. Plot. conf. 30. num. 29. lul. Clar. q.78. num. 12. vbi de communi Farinac.q.24. nu. 11. vbi alios allegat , & testatur de communi & nume. 13. vers. Quibus tamen non obstantibus testatur hanc opinionem aquo rem veriore , & communiorum. Handed. conf. 95. num. 37. vol. 1. vbi alios allegat Pereg. lib 5. nu. 130. vbi alios allegat , & testatur de communi , & reddit bonam rationem , & dicit huic opinioni esse inhærendum, quia in ea habemus casum legis Clem.de patria potest effect. 2. num. 37. vers. & quod , vbi dicit procedere, tam de iure antiquo quam nouo , & testatur de communi , ut reseruatur patri totum integrum , & illesum. Carpan. d.c.omnium,nu. 101. vbi de veriori , & communiori opinione , & num. 218. Andr. Fachin. controvers. iur. ib. 9. cap. 49. vbi de communiori.

Contrariam opinionem tenet Crot. in repetit. 1. 2 frater, fratre, C. de cond. indeb. & ibi respondit d. 1. 3. ut illa procedat de iure antiquo , secundum quod pater occupabat bona filij iure pœculij , secus hodie de iure aut. quia filius. habet heredem in pœculio Castrensi vel quasi. Doct.adducti per Farinac.d.q.24.nu.12. 13. & eamdem opinionem tenet Gomez. variar. resol. tom. 2. tit. de contract. nu. 15. & veriore præsertim in criminis lese maiestatis dicit Gig. lib. 2. tit. de pœn. q. 12. Baiard. d.q.78. num. 57. Doct adducti per Pereg. lib 5. nu. 130. vers. al quando & ibi reddit bonam rationem , & dicit quod in facto hec opinio pro fisco preualeret.

1 Amplia istam principalem limitationem, vta-

DE CONFISC. BONORVM.

69

le pœcūliū Castrense vel quasi reserueretur patri etiam si filius delū quens haberet filios, quia illud transmittitur ad patrem, & non ad filios Peregr. lib. 5. nū. 130. vers. ampliatur com. nūnis.

1 Sublimita istam 28 limitat onem in criminē
4 lēsa maiestatis Olasc. decis. 94. per tot. Gīg. d. q. 12.
nū. 14. Pereg. d. lib. 5. nū. 130. vers. limita primo. Fā-
chīn in d. cap. 49 in nn.

2 Sublimita quando filius per condemnationem
5 non mutaret statum, sed bona solummodo adime-
rentur, quia eo casu pater non potest impedire exē-
quitionem in bonis filij. Ruin. consil. 117. n. 7. vo-
lum. primo. Pereg. d. lib. 5. num. 130. vers. limita 2.

3 Sublimita quando per delictum filius condem-
6 naretur in pœnam mortis naturalis, & confisca-
tioñis bonorum, quia fiscus occupat eius bona, &
poti Bal. Salic. & Alexan. tradit Pereg. d. lib. 5. vers.
limita 3. nū. 130.

4 Sublimita quando aliter esset decretum per
7 Principem, vel inductum per consuetudinem. Pe-
reg. d. lib. 5. nume. 130. vers. limita quarto prout
8 fuit prouisum per consuetudinem Marchie, lib.
4. capit. 18.

5 Sublimita quando pater potuit prohibere deli-
9 cūm, & non prohibuit. Clem. de patriæ potest. ef-
fec. 2. num. 37 in fin.

28.

Limitatio, decimætaria Conclusionis.

S V M M A R I V M .

1 Pœculum aduentitium non confiscatur.

2 Pœculum aduentitium non confiscatur quando
pater in eo habet administrationem etiam quoad
proprietatem.

3 Amplia etiam si in eo pater non haberet admini-
strationem, contraru. 4.

5 Pœculum aduentitium non publicatur etiam si
pater conosceret filio administrationem bonorum,
numer. 6.

7 Pœculum aduentitium non confiscatur etiam si
inter patrem, & filium fuisset conuentum, quod
filius posset disponere libere de bonis in quibus
pater habet vsumfructum.

8 Pœculum aduentitium ob delictum patris respe-
ctu vsumfructus non confiscatur, sed consolida-
tur cum proprietate, contra nū. 9.

10 Conciliatio istarum opinionum.

11 Pœculum aduentitium ubi publicari potest, vigo-
re statuti precium non succedit loco rei ad effe-
ctum illud confiscandi.

12 Pœculum aduentitium ob delictum seru in non pu-
blicatur in præiudicium Domini.

13 Pœculum aduentitium quoad proprietatem in
crimine lēsa maiestatis diuina, & humana ob
delictum filij confiscatur.

14 Filius condemnatus in legitima, vel in certa qua-
titate pœcuniarum de iure exequitio fieri potest
in d. pœculo, etiam vigore constitutionis Mar-
obia num. 15.

16 Pœculum aduentitium in totum confiscatur ob
delictum patris quando filius negotiatus fuerit
nomine patris.

17 Pœculum habens si moriatur excluditur fiscus
& consolidatur vsumfructus cum proprietate.

18 Si vero non moriatur vita durante ipsius delin-
quentis vsumfructus transit in fiscum.

28 **I**mita principaliter in pœculo aduentitio in
1 quo non cadit confisatio ob delictum filij.
Roland. consil. 56 numero decimo, volumine ter-
tio, Tob. Non. consil. 102. numero primo. Plot. d.
consil. 30. nume. 20. Iul. Clar. d. quæst. 78. num. vn-
decimo. vbi de comm. Paris. consil. 157. n. 32 se ip-
volum. 4. Handed. consil. 95. num. 35 vol. 1. Pereg.
lib. 5. nu. 128. vbi alios allegat Clem. de patriæ po-
test. effec. 2. numero 36. seq vbi de comm. Carp. d.
cap. Omnim, nume. 101. & latini nume. 215. seqq.
vbi concordantes allegat. lacissime Andr. Fathīn.
in controuer. Iur. lib. 9. cap. 47.

4 Amplia, vt magis procedat, quando in eo pa-
ter habet administrationem, & vsumfructum non
publicetur etiam quoad proprietatem. Iul. Clar.
quæst. 78. num. 11. vbi testatur ita fuisse iudicatum
per Capel. Thol. 120 decis. Boſſ. de bon. public. nu-
71. Ruin. consil. 117. num. 7. seqq. volum. 1. Curt. sen.
consil. 59. nume. 12. vbi de commun. Carpan. d. c.
omnium, num 234.

2 Amplia etiam si pater in eo non habeat, admis-
3 trationem, & vsumfructum adhuc non publi-
catur. Soc. min. consil. 77. per tot. vol. 2. Ruin consil.
24. nu. 6. lib. 5. Iul. Clar. d. q. 78. nu. 11. veſſ. sed cer-
te, vbi Baiar. nu. 56. vbi Clar. in fin. dicit; quod si
casus contingere ita forte iudicaret contra fiscū.
Pereg. d. lib. 5. nu. 128. vers. Amplia etiam quia nec
pater in dictis bonis non habeat vsumfructum ni-
hiolimus dicitur habere quamdam commodita-
tē cuius vigore non potest filius illa bona alienare
re vide Clem. de patriæ potest. effec. 2. nū. 44. And.
Fach. in controuer. Iurit. lib. 19. c. 48. vbi licet hanc
opinionem à contrarijs, & testatur esse veriorem,
& communiorum.

Contrariam opinionem quod possit confilcari
pœculum aduentitium in quo non habet pater vlu-
fructum Gign. titul. de pœn. commis. quæstione vn-
decima, in fin. Boer. decis. 7. numero decimoquin-
to, vbi refert per Dyn. Arest. sic fuisse iudicatum.
Iul. Clar. d. quæst. 78. numero vndegimo, vers. cæ-
rum, vbi alios allegat, & testatur de commu. Doct.
Add. per Pereg. d. libro quinto, numero 128. vers.
dubitabilis tamen Mehoch. de recuperan. posses-
tem. 9. numero 81. seqq. licet deinde dicat esse co-
gitandum propter auctoritatem. Ruin. in Consil. 24.
numero sexto, relatus tamen male per Iul. Clar.
pro contraria parte, vt bene animaduertit. Baiard.
in d. quæst. 78. numero 56. facit consil. Castren. 39.
numero secundo, volumine primo, vbi dicit quod
pater in bonis filij in quib. non habet vsumfructū
filius potest illa alienare, vt refert. Clement. in d.
effec. 2. numero 45. Carpan. d. c. omnium, sub nu-
mero 235.

Sed

Sed vbi vſusfructus eſſet relictus tertio, & ſpes eſſet quod ad patrem reuerti poſſet non publicatur etiam confeſſa opinione Ruin. pro comm. vt declarat poſt alios quos alleg. Carpan. in diſto, cap. omnium, numero 236.

3 Amplia, vt ſi pater confeſſiſſet filio administrationem bonorum aduentitorum, & publicatis bonis filij non tamen poterit publicari dictum pœcūlū aduentitium iul. Clar. d. q. 78. numero 11. in fin. & ibi Baiard. nume 52. ſeqq. vbi alios adducit, & dicit quid econuerſo.

Contraſriam opinionem, vt iſto caſu publicetur pœcūlū aduentitium tenent Docto. adducti per Carpan. d. c. omnium, num. 237.

4 Amplia, vt non publicentur bona in præiu-dicium patris etiam quando inter patrem, & filium fuſſet factum compromiſſum, quod filius poſſit libere diſponere de bonis in quib. pater ha-bet vſumfructum, vt poſt Alban. in conf. 66. vo-lumine primo, tradit Baiard. d. q. 78. num. 55. Carpan. d. c. omnium, num. 238.

5 Amplia, vt econtra ob delictum patris pœcūlū adueatitium non publicetur reſpectu vſusfructus, qui reſeruatur filijs, & consolidatur cum proprietate. Anto. Gomez. variar. resolut. tom. 2. ti-tu. de ſeruit. cap. 15. numero 18. Gig. titu. de pœn. commit. crim. leſz maiest. quæſit. 13. nu. 4. qui alios allegat Farinac d. q. 24. num. 29. Carp. d. c. omnium, nu. 204. vbi de veriori, & communiori, & concur-dantes allegat.

Contraſriam opinionem ob delictum patris ve-nire in conſiſcationem vſumfructum in bonis ad-uentitijs filij vita durante iſpſius patris defendit in loco ſupracitato, diſto numero 18. verſiſ. ſed hiſ non obſtantibus. Anton. Gomez. Petr. a Plac. epit. delict. lib. 1. cap. 22. nume. 39. verſiſ. ſi quidem patre delinquentे Farinac. & poſt eum Pereg. d. lib. 5. numero 129.

Conciliando iſtas contraſriam opiniones dicitur aut per ſententiam pater amittit patriam po-teſta-tem, quia ciuitatem vel libertatem perdiſſerit, & ſic patitur maximam vel medianam capiſis dimi-nu-tionem, & iſtis caſibus vſusfructus consolidatur cum proprietate, aut patriam po-teſtam non amittit, & tunc co-moditas vſusfructus publica-bitur vita durante iſpſius patris. Farinac. d. q. 24. nume. 33. & poſt eum Caualean. Borgin. in traſ. de vſusfruct. nume. 235. & 238. & Pereg. in d. lib. 5. nume. 129. verſiſ. vero, vbi concordantes allegat Carp. d. cap. omnium, num. 205. & num. 207. ſeq. dicit hanc diſtinc-tionem eſſe communem.

Bene verum eſt, quod in caſu publicationis ſi filius non haberet in bonis alendus eſſet ex illis fructibus, vt poſt Boer. in deciſ. 7. tradit Pereg. d. lib. 5. nu. 129. ſub verſiſ. vero, in fine.

Sed Nel. in 1. par. 2. iſporis q. 26. verſiſ. ſed Carp. in d. c. omnium, nu. 206. hanc declarationem non approbat nec Alex. & Menoch. & ipſe Nel. ibi Carp. ita teſtatur.

Qui Pereg. ſub nume. 129. in fin. dicit quod Gig.

in q. 19. ſub iſit. de pœn. comitten. poſt Nel. aber-rauit dum fitmauit, quod vbi pater perdiſſet patria po-teſtam dimidia vſusfructus conſiſcatur ad l. cum oportet. C. de bo. que libr. & decipiſſur, quia licet ſoluta patria po-teſtam per emancipationem pater retineat medietatem vſusfructus, luxta for-mam. l. cum oportet, ſecus eſt quando ſoluitur, quia paſſus fuſſit pater maximam vel medianam capi-tis diminutionem, quia tunc vſusfructus in eius perſona extinguitur.

Sed vbi pater remiſit d. vſumfructum ſine dubio non publicantur. Carpan. d. c. omnium num. 209.

6 Amplia, vt in caſu ſtatuti prout Peruſia, ac 11 conſtitutionis Marchia pœcūlū aduentitium conſiſcari poſſe, ſi bona fuerint vendita pre-cium non ſuccedit loco rei ad effectum illud conſiſcandi. Tob. Non conf. 102. num. 4. ſeqq.

7 Amplia, vt nec etiam pœcūlū ſerui ob eius 12 deſtitutum in preju-dicium domini publicetur. Bal. in l. exequitorum num. 32. C. de exequatio re iud. Carpan. d. c. omnium, numero 266. Corrad. in tit. de bon. public. num. 8. verſiſ. 2. limita.

1 Sublimita, in crime lēſa Maiestatis diuinaz. 13 & humāg commiſſo per filium, vt publicetur proprietas pecu. iij aduentitiij ſaluo vſusfructu patri Osalc. deciſ. 94. per tot. Baiard. d. q. 78. nu. 51. Pereg. de Iur. fisc. c. lib. 5. nu. 126. verſiſ. limita 1. Carpan. d. c. omnium n. m. 229. Fachtin. d. cap. 48.

2 Sublimita, quod ſi filius fuerit condenmatuſ in 14 certa quantitate pecuniarum vel in legitima po-terit fieri exequatio in peculio pœcūlū. Pereg. d. li. 5. num. 127. vbi concordantes allegat, & hoc etiam fieri po-teſt vigore conſtitutionis Marchia, 15 vt dixi ſuprad in pœcūlū Caſtreñi vel quaſi.

3 Sublimita quando fiscus negotiatus fuerit no-16 mine patris, quia publicatis bonis paternis publi-cabitur etiam dictum lucrum, tam quoad vſumfructum quam quoad proprietatem. Crauet. conf. 165. num. 4. Late Rip. in l. in quartam, nu. 157. ſeqq. ad leg. Falcid. Baiard. d. q. 78. nume. 54.

4 Sublimita, & intellige generaliter, quod in ho-17 bis in quibus delinquentis non habet nisi vſumfructum ſi moriatur excluditur fiscus, & conſolidatur eu. proprieta-tem, aut naturaliter non mori-18 tur, & tunc vita durante iſpſius delinquentis tranſit in fiscum ita relatis hinc inde contraſrijs op-i-onibus illas diſtinguit. Farinac. d. q. 25. nu. 150. vbi alios allegat, & teſtatur de communis.

29. Limitatio, decimatercia Conclusionis.

S. V. M. M A R I V M.

1 Pœcūlū pœficitum ob delictum filij non pu-blicatur.

2 Pœcūlū pœficitum non publicatur etiam ſi pater dederit filio facultatem donandi, & di-ſponendi.

3 Pœcūlū pœficitum non conſiſcatur etiam ſi filius

5. *S*ilius condemnaretur in contumaciam, & ba-
beretur pro confesso, & coniuncto nec sententia
sustineretur si adesset unus testis de visu nu. 4.
5. *P*eculium profectitum ob delictum patris quoad
proprietatem non confiscatur.
6. *V*susfructus peculij profectitij ob delictum patris
consolidatur cum proprietate excluso fisco.
7. *P*ater ista peculia potest iure proprio occupare,
& excludere fiscum, etiam quoad generalem te-
nu. am.
8. *P*eculium profectitum in crimen læsa Maiestas-
tis publicatur.
9. *P*eculium prof. Etitum quando pater amittit pa-
triam potestatam confiscatur contr. n. 10.
11. *P*eculium profectitum per constitutionem Mar-
chie publicatur.

29. *L*imita principaliter, vt peculium profecti-
tum ob delictum filij non publicetur Plot.
cons. 30. numero 20. Paris. cons. 157. num. 36. vol.
4. Tob. Non. cons. 102. num. 1. Iul. Clar. quest. 78.
nu. 10. vbi de comm. Farinac. quest. 24. num. 26. vbi
de comm. Pereg. lib. 5. numero 125. vbi de comm.
de iur. fisc. Carp. d. c. omnium, nume. 202. vbi de
comm. & latius nu. 215. seqq. & num. 239. vbi te-
statur, quod de hoc nemo dubitat.
1. *A*mplia, etiam si pater dederit filio dictum pe-
culium profectitum cum libera facultate donandi,
& disponendi. Plot. d. cons. 30. numero 20. vers.
& hoc procedit. Boss. de bon. public. numero 71.
Pereg. d. lib. 5. numero 125. vers. quando pater, vbi
redit bonam rationem. Carpan. d. cap. omnium
numero 240.
2. *A*mplia, etiam si vigore statuti haberetur filius
3. pro confessio, & coniuncto, & condemnaretur in
contumacia, adhuc pater retineret ipsumfructum.
Plot. d. cons. 30. num. 21. seqq. vbi late subdit, quod
nec sententia ad istum effectum sustineretur si a-
4. desset unus testis de visu cum filiis adminiculis.
3. *A*mplia, & e contra, vt ob delictum patris
non publicetur peculium profectitum etiam, quoad
proprietatem. Plot. d. cons. 30. nume. 32. Clar. d. q.
78. num. 13. vbi de comm. Farinac. q. 24. nume. 26.
Pereg de iur. fisc. d. lib. 5. numero 128. vbi alios al-
legat, & testatur de comm.
4. *A*mplia, quod nec vsusfructus ob delictum pa-
tris confiscatur, sed consolidatur cum proprie-
tate excluso fisco. Plot. d. cons. 30. nu. 23. Paris. cons.
157. nume. 19. 20. 44. & 50. vol. 4. Farinac. d. quest.
24. numero 29. sed pro veritate istius ampliationis
vide supra in precedenti 28. limitatione principa-
li in 5. ampliatione.
5. *A*mplia, vt ista peculia pater iure proprio oc-
cupet, & in eis succedat Carpan. d. c. omnium, nu.
241. seqq. vbi concordantes allegat, & ibi infert,
quod fiscus non potest illa apprehendere etiam per
generalem tenutam, nisi vt caueatur in sinistrum
transient vbi sunt mobilia.
1. *S*ublimita, in crimen læsa Maiestatis, quia pu-
blicatur ob delictum patris Farinac. d. q. 24. nume-
ro 27. Pereg d. lib. 5. num. 126.

2. *S*ublimita, quando pater amitteret patriam
potestatem, quia illud peculium, vt patrimonium
eius dicitur, & ideo fisco cedit doct. add. per Pereg.
in d. lib. 5. numero 126. vers. limita 2.
- Sed alij Doct. tenent prout in specie Bal. in l. exe.
quutorem nu. 33. C. de exequut. rei. Iud. vt in tan-
to merore infelicitatis paternæ peculium reserue-
tur filiis loco alimentorum. Pereg. d. lib. 5. nu. 126.
in fin. vbi dicit, quod ista opinio est humanior.
3. *S*ublimita, quando filius condemnatur in cer-
ta quantitate, & legitima exequutio fieri possit in
peculio filij profectitio. Pereg. d. lib. 5. num. 127.
4. *S*ublimita in statu Ecclesiastico per constitu-
tionem Marchiz, lib. 4. cap. 18. quia huiusmodi pe-
culium publicatur, vt refert etiam Baiard. d. quæst.
78. num. 50.

30. *Limitatio, decimatercia Conclusionis.*

SVMMARIVM.

1. *B*onis mobilibus, & immobilibus confiscatis non
veniunt iura, & actiones, nec confiscatis se mo-
uentibus, num. 2.
3. *B*onis mobilibus, & immobilibus vigore statuti con-
fiscatis non veniunt iura, & actiones.
4. *C*onfiscatio vigore statuti de omnibus bonis non
comprehendit iura, & actiones.
5. *C*onfiscatio facta per verbum possessuum, vt quia
diceretur in poenam confiscationis bonorum suo-
rum non veniunt iura, & actiones & ideo in pra-
etica apponuntur illa verba mobilia, & immobi-
lia iura, & actiones, & nomina debitorum, n. 6.
7. *C*onfiscatio bonorum simpliciter facta comprehen-
dit iura, & actiones.
8. *N*omina debitorum comprehendantur in confi-
scatione quando bannitus potest impune offendit.
30. *L*imita, vt in confisicatione bonorum mo-
bilium, & immobilibus non veniant iura, &
actiones. Iul. Clar. d. quæst. 78. num. 9. vbi de com-
mu. Pereg. d. lib. 5. num 49. in princ. qui dicit quia
sunt tertia species. Baiard. d. quæst. 78. nu. 28. Mars.
in d. verb. confiscata, nume. 16 Soc. Iun. cons. 49.
n. 18. lib. 3. vbi late.
1. *A*mplia nec in confisicatione mobilium, & im-
mobilia, & se mouentium veniunt iura, & actio-
nes. Pinel. in rub. de bo. mater. par. I. nume. 25. Pe-
reg. d. lib. 5. num. 49. in fin.
2. *A*mplia etiam si dicta mobilia, & immobilia ex
3. forma alicuius statuti publicentur non veniente
iura, & actiones. Soc. Iun. cons. 51. nu. 5. volum. 2.
Baiard. d. q. 78. num. 28.
3. *A*mplia quando vigore eiusdem statuti omnia
4. bona essent publicanda adhuc non comprehen-
duntur iura, & actiones. Tiraquel. d. vii. oque re-
tract. in princ. glo. 7. num. 6. vbi alios allegat Ba-
iard. d. qu. 78. nume. 26. vers. Item adde.
9. *A*mplia quando adiungitur verbum posses-
suum, vt si dicatur in panam confisicationis bo-

notum sutorum, quia runc iura, & actiones non comprehenduntur in confiscatione. Pinel. in d. rub. de bon. mater. par. prima, nume. 26 Iul. Clar. d. q. 78. nu. 9. Farinac. d. q. 25. num. 109.

5 Amplia, ut in practica seruetur, ut in sententia apponantur illa verba mobilia, & immobilia iura, & actiones, & nomina debitorum, ut tollatur omnis difficultas. Iul. Clar. d. qu. 78. nu. 9. in fin. Farinac d. q. 25. nu. 109 in fin.

1 Sublimita, ut in confiscatione bonorum simili pliciter facti, veniant iura, & actiones. Alex. cons. 59. num. 4. volum. 6 Mart. Laud in tract de fisc. iur. vbi in specie allegat illos qui in puncto consuluerunt.

2 Sublimita, quando vigore alicuius statuti banitus potest impune offendere comprehenduntur nomina debitorum ubicumque existentium, quando ex forma statuti omnia bona mobilia, & immobilia delinquentis publicari debent. Alb. cons. 17. nu. 18. seq. Baiard. d. q. 78. num. 28. in fin.

31.

Limitatio decimatercia Conclusionis.

S V M M A R I V M.

1 Majoratus bona non publicantur per delictum commissum a posseffore eiusdem majoratus.

2 Majoratus non confiscatur nec eius melioramenta etiam per delictum commissum a primo constitente.

3 Majoratus nec etiam in crimen læse Maiestatis diuinæ, & humanae confiscatur quando constitutens prohibuit confiscationem in d. crimen etiā si in ipsa constitutione non fuerit prohibitum confiscari, majoratus non confiscatur num. 4.

5 Majoratus quoad utile dominium vita delinquentis dante confiscatur nisi in constitutione majoratus ususfructus fuerit prohibitus confiscari numero 6.

7 Majoratus confiscatur quando in constitutione fuerit dictum ut confiscari possit.

8¹ L Imita, ut bona majoratus non publicentur per delictum commissum a posseffore eiusdem majoratus Din. in reg. non debet in fin. de reg. iur in 6. arguendo de feudo ad majoratum, & ita in terminis per sex fundamenta decidit. Ant. Gomez. ad leg. 40. Taur. q. 37. num. 91 Boer. decis. 268. nume. 6 Pereg. lib. 2. tit. 3. sub num 17. vers. sed in feudalibus, & d. lib. 5. nu. 97. vers. & ex his etiam infertur.

1 Amplia, ut nec etiam in primo constitente d. majoratum ob ejus delictum nec majoratus nec eius melioramenta publicantur quamvis potuisse majoratum prefatum reuocare, ut in terminis decidit Ant. Gomez in d. leg. 40. Taur. num. 91. vers. aduertendum tamen.

2 Amplia, ut nec etiam in crimen humanae, & diuinæ læse Maiestatis majoratus publicetur quando in constitutione d. majoratus fuit expressum, ut

nec etiam ex istis criminibus minimè confiscari posset, cum constituens potuit apponere legem, vel pactum, quod voluit, ut post Angel. de Perus. in l. 2. C. de liber & eor. liber. in punto tenet Ant. Gomez. in d. leg. 40. Taur. num. 91. sub vers. pulchrum tamen.

3 Amplia quando in ipsa constitutione non fuerit aliiquid dictum, quod possit vel non possit publicari propter dicta crimina, quia nec etiam poterit confiscari propter dicta delicta ut in specie tenet, & tuetur idem Gomez. in d. 1. 40. Taur. nu. 91. vers. pulchrum tamen vbi respondet contrarijs.

1 Sublimita quoad commoditatem, & usum frumentorum d. maioratus vita iniquentis durante, quia in casibus in quibus cedit confiscatio bonorum focus percipit d. commoditatem, & fructus, ut post alios quos allegat firmat Ant. Gomez. in d. 1. 40. Taur. num. 91. vers. vnum tamen, & ibi dicit huiusmodi opinionem sequendam esse in iudicando, & consulendo licet contrarium tenuerit. Doct. Segur. in repet. l. quo haeredi, s. cum filio de vulg. & puell.

Nisi tamen in ipsa constitutione maioratus fuerit dictum, ut non transeat in fiscum etiam quoad fructus durante vita condemnati, vel si fuerit dictum quod bona prædicta nullo modo possint alienari, nec per momentum penes alium residere, sed quod facta, vel attentata alienatione, vel delicto transeat ad alios in eam minatos, qui a statim commisso delicto commoditas, & fructus d. maioratus excluso fisco transirent ad sequentem proximum successorem Gomez. in d. 1. 40. Taur. numero 91. vers. quod tamen per Tex quem dicit Singularem in l. Imperator de fideicom. liber. & in fin. d. lege 40.

2 Sublimita quando in constitutione maioratus concessum cum licentia, & facultate Principis de bonis tertij, & de alijs, etiam fuit expressum, quod propter aliqua crimina bona dicti maioratus admittantur, ut solet dici propter tria crimina heresis, læsa maiestatis, & sodomiae, ut isto casu in confiscatione veniant omnia bona, que respiciunt etiam tertium, ut tenet Gomez. in d. leg. 40. Taur. num. 91. vers. ex quo videtur, vbi de comm.

32.

Limitatio decimatercia Conclusionis.

S V M M A R I V M.

1 Ius patronatus Ecclesiasticum per Iudicem Laicum non confiscatur.

2 Ius patronatus non transfibile in personam extraneum non confiscatur.

3 Ius patronatus Ecclesiasticum non confiscatur per Iudicem Laicum, nec expresse, nec tacite, nec principaliter, nec accessorie & n. 5.

4 Ius patronatus non venit in confiscatione mobilium, & immobilitum.

6 Ius patronatus non confiscatur etiam durante vita condemnati.

- 7 Iuspatronatus ex forma concessionis non transibile ad hæredes extraneos nec etiam transit in fiscum. Quod procedit etiam in iure patronatu non Ecclesiastico nume. 8.
- 9 Iuspatronatus libertorum non transit in fiscum.
- 10 Iuspatronatus Ecclesiasticum non transit in fiscum in casu confiscationis de iure communi vel vigore statuti.
- 11 Iuspatronatus, nec etiam in crimen læse Maiestatis transit in fiscum. Declara prout num. 12.
- 13 Iuspatronatus transmissibile ad hæredes extraneos confiscatur contra nume. 14.
- 15 Iuspatronatus transiēs in fiscum intelligitur pro eo tempore quo patronatus fuisset habiturus.
- 16 Iuspatronatus requirit, ut expresse fiat mentio de eo in sententia, ut confiscari possit.
- 17 Iuspatronatus Ecclesiasticum in casibus in quibus est confiscabile, an eius exercitium transeat in fiscum in hæredes vel in Ecclesiam.
- 18 Castro vel villa confiscatis Iuspatronatus Ecclesiasticum venit in confiscatione.

32 **L**imita principaliter in iure patronatus Ecclesiastico, ut per Iudicem laicum confiscari nequeat. Plot. d. conf. 30 n. 18. Martin. Laud. de fisc. q. 4. Iul. Clar. qu. 78. numero 8. Farinac. d. quæst. 25. num. 151. vbi de magis commu. Petr. Cabal. in quæst. crim. cal. 40. num. 1. 2. & 3. vbi alios allegat testatur hanc esse magis communem aquo rem opinionem, & in iudicando sequendum, & quod alias ita in Dominio Veneto fuisse deci sum Carpan. in d. c. omnium num. 429.

1 Amplia, quod Iuspatronatus non transibile in personam extraneam non est confiscabile Iul. Clar. d. q. 78. n. 8. Soc. Iun. conf. 51. vol. 2. per tot. Pereg. d. lib. 5. num. 21.

2 Amplia, ut non possit confiscari Iuspatronatus Ecclesiasticum per Iudicem Laicum, nec expresse, nec tacite, nec directe nec indirecte vel principaliter nec accessorie. Felin. in c. quanto, n. 3 extr. de Iudic. Ang. de malefic. in verbo, & eius bona publicamus, nu. 15. Petr. Cabal. d. cal. 40. n. 4.

3 Amplia, quod in confiscatione mobilium, & immobilium non comprehendatur Iuspatronatus. Soc. Iun. conf. 51. nume. 4. vol. 2. Baiar. d. q. 78. sub num. 26.

4 Amplia, ut in confiscatione bonorum facta per sententiam Iudicis laici non veniat Iuspatronatus etiam si expresse in dicta sententia de eo fuisset facta mentio Dec. d. cap. quanto nu. 6. Baiard. d. q. 78. num. 26. vers. vel si.

5 Amplia, ut nec etiam durante vita condemnati d. Ius transeat in fiscum ratione spiritualitatis quicquid sub dubio dixerunt. Gig. & Roch. de Curt. relat. per Farinac in d. q. 25. nu. 154. quorum opinionem non solum valde dubitabilem, sed minime veram esse credidit prout idem existimat Petr. Cabal. d. cal. 40. numer. 6. & dicit hanc opinionem esse aquo rem magis communem, & in iudicando sequendam, sed utile dominium reuertit ad dominum, & late post alios quos allegat Corbel. de

caus. 7. n. 68. & seqq & ibi respondet contrarijs.

6 Amplia quod vbi ex forma concessionis, aut aliter non est transmissibile ad hæredes extraneos, nec etiam in fiscum ex voto omnium transire potest. Mars. Sing. 314. vers. pro predictis. Iul. Clar. d. quæst. 78. num. 8. Pereg. d. lib. 5. num. 124. Petr. Cabal. d. cas. 40. nu. 7.

7 Amplia, ut nec etiam Iuspatronatus non Ecclesiasticum si non est transmissibile ad hæredes extraneos, nec etiam est confiscabile, l. 4 de iur. patr. Anto. Gomez ad leg. 40 Taur. n. 91. vers. 40. facit.

8 Amplia in Iure patronatu libertorum, ut non transeat in fiscum de quo dixi in limitatione principali.

9 Amplia, ut Ius patronatus Ecclesiasticum non transeat in fiscum, non solum quando confiscatio sit vigore alicuius statuti, sed etiam si fiat de iure commu. per Iudicem laicum. Carpa. d. c. omnium, num. 430 vbi subdit, quod bene poterit per Iudicem Ecclesiasticum confiscari.

10 Amplia, ut nec etiam in crimen læse maiestatis transeat in fiscum. Carp. d. c. omnium, n. 431.

Declara istam decimam ampliationem, ut non procedat vita durante delinquentis, quia utilitas transit in fiscum. Carpa. d. c. omnium, numero 431. vbi testatur, quod multi tenuerunt contrarium, ut Iuspatronatus in isto crimen læse maiestatis transeat in fiscum, & ideo quod iste contrariae opiniones, ita posunt conciliari, quoad proprietatem non transeat, quo ad vsum structum sic.

1 Sublimata quando Iuspatronatus est transmissible ad hæredes extraneos est etiam confiscabile. Iul. Clar. d. q. 78. n. 8. dicens non video cur isto casu non debeat transire in fiscum Doct. Add. per Pereg. in d. lib. 5. n. 72. in princ. vbi de commu. & per Petr. Cabal. in d. cal. 40. nu. 9. Inquiens scio, quod in aliquibus locis non vulgaribus, seruatur, ut transeat in fiscum, tam in vita condemnati, quam post mortem. Carpan. d. c. omnium, num. 138. & sub nu. 434. videtur transire cum ista distinctione.

Contrariam opinionem Soc. in col. 51. vota 27
14 Mant. conf. 5. in prima parte. Secundum quorum responsa fuit indicatum per Serenissimum Dominium Venetum, ut refert. Gig. in tractat. de erim. læse maiest. in tit. de pœn. comitten. q. 4. n. 3. vbi de com. Farinac. q. 25. nume. 153 etiam tenet contra opinionem Clar. & testatur etiam de commu. cum quo transit. Petr. Cabal. in d. cal. 40. numer. 5. vers. sed etiam distinctio. Clar. Pereg. lib. 5. num. 72. vers. contrarium vero, vbi alios adducit, & testatur de communi, & in Dominio Veneto, ita fuisse iudicatum. Carpan. d. c. omnium, num. 38. post Cassan. dicit, quod ista opinio est tutior, & equior.

1 Limita, istam opinionem pro fisco, ut Iuspatronatus sit confiscabile, & remaneat penes fiscum, ut procedat solum pro eo tempore quo patronatus fuisset habiturus Pereg. d. lib. 5. sub. num. 72. circa finem vers. tenendo autem.

2 Limita, & intellige quando omnia bona delinquentis confiscatur, & facta fuisset expressa mentione de iure patronatus secus si dicendum fuisset tam

tum modo de mobilibus, & immobilibus, quia non comprehendetur Ius patronatus, D. c. in d. c. Quarto, sub numero 11. Pereg. d. lib. 5. numero 72. in fin.

3 Limita, & intellige, quod in omnibus casibus in quibus non est confiscale eius exercitium non transit in fiscum nec in heredes delinquentis, sed ipsa Ecclesia remanet libera sub potestate episcopi, ut tradunt Roch. de Curt. Lamber. Simone. & Gig. in locis relatis per Petr. Cabal. in d. cap. 40. nu. 8. vbi tamen subdit, quod si hoc verum esset rora ista quæstio redderetur inutilis si fiscus non possit vti d. iure, sed Ecclesia remaneret libera sub potestate Episcopi, vnde Lud. de Molin. valde dubitat de huiusmodi veritate, & Cabal. dicit, quod non est mala dubitatio.

2 Subiuncta, principaliter istam limitationem quando confiscatur Castrum seu villa alicuius in qua adesset Ius patronatus, quia veniret tunc in confiscazione. Carp. d. c. omnium numer. 433. vbi subdit, & vendito Castro censeretur etiam venditum Ius patronatus.

33. Limitatio decimæ tertiae Conclusionis.

S V M M A R I V M .

- 1 Emphiteotica bona non transeunt in fiscum.
 - 2 Emphiteotica bona Ecclesiastica non transeunt in heredes extraneos, nec in fiscum. Sed in vocatos, vel in Ecclesiam, nu. 3. Contrarium, nu. 4.
 - 5 Emphiteutica bona non publicantur in capitulo Fælicis de Pœn.
 - 6 Emphiteutica bona ecclesiastica non possunt per Principes seculares confiscari.
 - 7 Emphiteutica bona quando non transeunt in heredes extraneos, nec etiam transeunt in fiscum, quod procedit etiam in crimen læsa maiestatis, statis, contra nu. 9.
 - 10 Emphiteutis recepta pro se filijs, & nepotibus etiam in crimen læsa maiestatis non confiscatur.
 - 11 Emphiteuta si amserit per condemnationem statum, & bona vita durante delinquentis bona non confiscantur etiam quoad utile dominium.
 - 12 Empbœuta condemnatus in contumaciam in pœnam confiscactionis bonorum, & ad mortem non transmittit bona ad fiscum etiam quoad commoditatem.
 - 13 Emphiteutica bona extra territorium non confi- scantur; nec etiam in casib. in quibus transeunt ad heredes extraneos, num. 14.
 - 15 Emphiteutis si in concessione fuerit dictum non possit alienari in pontentiorum non confisca- tur.
 - 16 Emphiteutis non transit in fiscum quanto in con- cessione fuit dictum ut non possit alienare sine li- cencia Ecclesiæ petita, & obtenta.
- Declaratur in num. 17. 18. 9. & seqq.
- 23 Emphiteutica condemnatus, & pro mortuo habi- tus, ut bona & fructus amittat eius vita duran- te Ecclesia infra biennium potest declarare em-

phiteutis ad Je spectare alias fiscus illam bene retinet num. 24.

- 25 Empbœuta condemnatus in contumaciam si ve- nerit in foris curia interim commoditas percipiendæ fructus in vita delinquæti transi in fiscum.
- 26 Emphiteutis Ecclesiastica, transit, in fiscum quando condemnatio fit à Iudice Ecclesiastico.
- 27 Emphiteutis concessa a priuato, transit in extra- neos heredes, & in fiscum.
- 28 Empbœuti priuata si ex pacto non transit in heredes extraneos nec etiam transit in fiscum.
- 29 Melioramenta facta in empbœutis transeunt in fiscum. Declara vt nume. 30.
- 31 Emphiteutis quando confiscantur intelligitur cō- fiscatum utile Dominium salvo iure dominij di- recti qui potest dare precium, & recuperare em- phiteutis a fisco.

33 **L**Imita, vt bona emphiteutica non transeat in fiscum Boer. decis. 348. nume. 7. Iul. Clar. S. emphit. q. 29. num. 1. in princ.

1 Amplia, vt bona emphiteutica prouenientia ab Ecclesia, vel locis pijs non transeant ad heredes extraneos, nec in fiscum Plot. cons. 30. num. 66. Iul. Clar. in d. q. 29 sub vers. Iudic. vbi de magis communi, & ibi add. in litera A. etiam testan- tur de magis communi Farinac. d. q. 25. numero 50. seq. vbi alios allegat, & testatur de magis com- muni. Carpan. super constit. Mediol. tit. de iure fisc. cap. omnium, numer 134 vbi concordantes allegat, Magon. decis. lucens. 12. nu. 7. vbi de ma- gis communi opinione.

Imo transeunt in Ecclesiam, vel vocatos Carp. in d. cap. omnium, n. 135. vbi alios allegat.

Contrarium autem opinionem aliqui tenent quos refert Iul. Clar. q. 29 sub versu dic ibi ali- qui vero vbi post Ruin. in cons. 25 num. 33. lib. 5. etiam testatur de magis communi.

2 Amplia, vt non publicentur nec etiam in cap. 5 fælicis de pœn. Carpan. d. cap omnium, num. 137.

3 Amplia, quod per Principes seculares non possunt induci, vt bona emphiteutica Ecclesiæ transeat in fiscum Bonato. com. opin. crimi. par. 1. fol. 7. 4. versi confiscari nequeunt bona Ecclesiæ- stica Farinac. d. q. 75. num. 53.

4 Amplia, vt si emphiteutis non sit transmissibiliis ad heredes extraneos, nec etiam sit confisca- bilis. Plot. d. cons. 30. nu. 67. Clar. d. q. 29. sub vers. breuiter vbi subdit hoc procedere sine fuerit con- cessa ab Ecclesia sive a priuato: sequitur Farinac. d. q. 25 numero 53. in fine latissime Corb. in- tract. de iur. emphit. tit. de caus. priuat. ob mort. ciuil. cas 7. num. 24. vbi alios allegat.

5 Amplia, vt in calu in quo non est transmissibiliis ad heredes extraneos nec etiam publicetur ob crimen læsa Maiestatis Boet. decis. 264. nume- ro 7. seq. post Gig. & alios Vnu eom. p. 2. opin. 71. prope fin. vbi de comm. quam opinionem tenuit Bero. cons. 114. num. 34. seqq. vol. 1. Ruin. cons. 117. nu. 5. vol. 1. Corbol. in d. caus 7. num. 34. vbi alios allegat, & testatur de comm.

Contra.

Contrariam opinionem, ut sit speciale, quod in crimen læse Maiestatis bona emphiteutica publicentur Henric. Borc. in c. vrgentis sub num. 6. de hæreticis. Soc. in cons. 266 numer. 40. vol. 2. relati per Corbol. in d. caus. 7. n. 25. vbi tamen tenet opinionem supra in ampliatione firmatam, & contrarijs responderet.

7 Amplia, quando emphiteusis fuit recepta pro se filijs, & nepotibus, ut nec etiam ob crimen læse Maiestatis in fiscum transeat, sed vel ad dominum vel ad alios in iustitia comprehensos etiam, quod fuerit commissa cum pacto, ut primus receptor valeat ad eius libitum alienare emphiteusim, tam inter viuos quam in ultima voluntate in prejudicium aliorum comprehensorum, & quod filius possit alienare in prejudicium nepotis, & unusquisq; ex comprehensis in prejudicium comprehensorū, ut late defendit Corbol. in d. caus. 7. num. 30. seqq. vbi dicit vigere simile decretū in ciuitate Vrbini, & verba prefata apponi soleant in ipsa iustitia, & ibi respōdet cōtrarijs.

7 Amplia etiam si emphiteuta per condemnationem amiserit statum, & bona, ut nec vita durante delinquentis bona emphiteutica publicentur etiam quoad utile dominum vel commoditatem sed reuertatur ad Dominum vel aduocatos in ipsa iustitia, & concludit post alios, quos allegat Corbol. in d. caus. 7. nu. 64. seqq. vbi refert alias hic in vrbe fusse obtinentem cameram Apostolicam Add. ad Magon. decis. lucens. 12. in litt. C. qui testantur quod ita plures in facto obtinuerunt.

8 Amplia, si emphiteuta condemnatur in contumaciam in pœnam confiscationis bonorum, & ad mortem, ut nec etiam fiscus percipiat fructus vel commoditatem sed deuoluatur, vel ad Dominum, vel ad alios vocatos Ruin. cons. 117. in fin. lib. 5 Corbol. in d. caus. 7. num. 73.

6 Amplia in bonis emphiteuticis extra territorium sitis, ut non veniant in confiscatione Burfat. cons. 122. num. 4. vol. 2. Corbol. d. caus. 7. n. 74.

10 Amplia, ut nec etiam in casib. in quib. bona emphiteutica non transeat in extraneos hæredes nec etiam in vita delinquentis transeat in fiscum, sed utile Dominum interim applicatur Domicino Dec. cons. 442. nu. 31. Crauett. cons. 27. n. 6. Plot. cons. 30. num. 77.

11 Amplia, etiam quod emphiteusis esset transibilis ad hæredes extraneos non transibit tamen in fiscum quando in concessione adesset clausula, quod non possit alienari in potentiores cum fiscus datur quasi fiscus, & potentior. Plot. d. cons. 30. num. 67. in fin.

12 Amplia, ut magis procedat, quando in concessione apponetur clausula quæ in omnibus solet apponi, quod non liceat emphiteuta rem, commissam vendere vel alienare vel aliter obligare sine licentia Ecclesiæ petita, & obtenta, quia ex ista duplice prouisione legis, & hominis excluditur fiscus etiam quoad cōmoditatem percipiendi fructus in vita delinquētis, ut post alios quād alle-

gat ita firmat Corbol. in d. caus. 7. numero 70.
13 Amplia, ut in generali confiscatione non veniant bona emphiteutica post Alexan. & Nel. Martin d. Verb. Confiscata num. 11.
14 Sublimita, & intellige istam principalem limitationem quando ex pacto consuetudine, vel ex aliqua alia constitutione esset emphiteusis transmissibilis ad hæredes extraneos, quia est etiam confiscabilis. Boss. in titu. de bon. public. nu. 60. Gig. tit. de pœn. comitten. cr. m. læse maiestatis, quæst. 6. num. 4. seqq. lib. 2. Farinac. d. quæst 25. n. 54. Carpan. in d. cap. omnium, num. 140.

Quæ sublimitatio intelligitur, ut procedat in emphiteusi concessa à priuato transitoria in fiscum quando transit in extraneos hæredes, ut firmat Iul. Clar. in q. 29. versu dic in prin. & in vers breuiter ibi. Si vero, I. emphiteusis.

Secus vero in emphiteusi concessa ab ecclesia, quæ licet sit transitoria ad hæredes extraneos, nō tamen potest transire in fiscum, ut testatur. Iul. Clar. in d. quæst. 29. vers. breuiter ibi certum est, vbi firmat hanc opinionem pro Ecclesia esse tutiorem, equiorem, & etiam magis communem, & post Cassan. tradit. Carpan. in d. cap. omnium, num. 138 vbi etiam firmat hanc esse communem, & tutiorem opinionem Magon. decis. lucens 12. n. 8. & ibi Add. in litt. C. de magis communis testantur, & quod procedat etiā respectu utilis dominij, & quod ita plures in facto obtinuerunt, & Add. ad Iul. Clar. in d. q. 29. etiā de magis communis in litt. A.

Et licet aliqui tenuerint contrariam opinionem, nempe isto casu transire in fiscum, tamen Ecclesia poterit infra biennium emphiteusim a fisco repetrere per tex. in I. primo Authē de aliena emphit. qui licet videntur loqui in emphiteusi concessa ab Ecclesia Constantinopolitana tamen intelligitur etiam in concessa à quacumque Ecclesia, ut bene post Alex in I. si finita, & si de vedi gal. nume. 30. de damn. Infect. Iul. Clar. in d. q. 29. circa fin. & reasumit Farinac. in d. q. 25. numer. 57. Carpan. d. cap. omnium, num. 139. Sed Andr. Fachin. in cōtrouers. Iur. lib. 18. c. 53. in fin. defendit d. constitut. non ceterandi ad alias Ecclesias.

Et miror, quod Idem Farinac in d. q. 25. num. 56. vers. sed quod vna cum Boss. in tit. de bon. public. num. 60. teneat contrariam opinionem contra Iul. Clar. & contra Ecclesiam, & etiam firmet eam esse magis communem opinionem.

Quoniam, ut bene ipse Iul. Clar. considerat omnino opinio Bossi repugnat naturę emphiteutis, ut transeat in fiscum, cum ius Ecclesiæ efficeretur deterius, cum numquam esset spes caducitatis, cum tempore fiscus restituatur in integrum, nunquam etiam ad Ecclesiam reuertetur, ac etiam quia fiscus dicitur potentior quam priuatus, & ex multis alijs causis, & priuilegijs competenteribus fisco, ut idem Iul. Clar. in d. q. 29. sub vers. breuiter, bene cōsiderat, cū qua Iul. Clar. opinione nouissime inuenio, quod trāsit Corb. d. caus. 7. n. 62. Magon. decis. lucens 12. num. 8. & ibi Add. in litt. C. de magis communis testantur.

Et non obstat quod Farinac. se fundet in opinione Boss. & quod ita fuerit alias decisum Mediolani, quia respondetur, quod illa decisio precipue fuit iuncta, quia emphiteusis poterat transire in extraneos heredes, & successione per regulam generalem etiam in fiscum, & tamen concessio in emphiteusim est contractus. Ias. in l. gallus, l. institutas, num. 28. de liber. & posth. & stricti iuris Rui. cons. 35. nu. 2. volum. 2. Ias. in prelud. faud. num. 34 in fine, vbi de comm. Roland. cons. 93. nu. 15. volum. 2 & verba in contractibus stricti iuris propriè, & strictè accipiuntur, l. quicquid astringere, vbi Doct. de verb. oblig. cap. cum dilecti extra de donat. & in illis non recedatur à verbis l. prima, l. si his qui nauem de exercit. actio. & fiscus verè, & propriè non dicitur hæres delinquentis, sed quasi hæres, ut bene explicat, Peregr. libro quinto, numer. 60. seqq. & sub numer. 66. dicit quod magis habetur pro possessore, quā pro hærede, & aliud legitur, quod nō sit hæres, sed successor videlicet, ut firmat Tob. Nō cōs. 105. n. 14. & seq.

Et in his quæ sunt facti, prout in casu nostro, quem esse hæredem proueniat a facto iux. not. in l. pro hærede, & in l. gerit. de reg. hæred. aliud sit esse tale, aliud esse loco talis. Bar. in l. si maritus, l. legis Julia de adulter. & in l. si is pro emptore de usu capt. sequitur igitur, quod emphiteusis Ecclesiastica pro se, & hæreditibus extraneis concessa non possit transire in fiscum irreuocabiliter, & sic opinio Boss. & Farinac contra Ecclesiam substinere nequeat. Sed post hæc scripta inueni, quod Andreas Fachin. controuersi iur. lib. 9. cap. 53. Doct. opinionem contra Jul. Clar. & ad rationes Clar. respondit.

2 Sublimita, quando emphiteuta condemnatur in aliquam pœnam, & pro mortuo haberi non possit, & tunc si vigore dictæ condemnationis amittat bona & fructus dicti us patronatus Ecclesiastici vita condemnati durante Ecclesia intra biennium poterit declarare rem ad e re dire, alias fiscus posset eadem bona retinere, ut bene declarat post alios Corb. in d. cauf. 7. numer. 66. vers. nam hæc opinio, & n. 67. & Carpan. d. cap. omnium, num. 142. seq.

3 Sublimita, quando esset emphiteuta condemnatus, sub conditione in contumaciam si venerit in fortiam curię, & isto casu cum ante capturam non efficiatur seruus pœnæ, & non habeatur pro mortuo non potest redire ad Ecclesiam, ideo commoditas percipiendi fructus in vita delinquentis transit in fiscum Rui. cons. 23. nu. 36. in fin. vol. 3. & post alios Corb. in d. cauf. 7. num. 72.

4 Sublimita, quando confiscatio sit a Indice Ecclesiastico, quia in ea veniunt bona emphiteutica Ecclesiastica, ut post alios firmat Farinac. in d. quæst. 25. n. 57 Carp. d. c. omnium, num. 141.

5 Sublimita, in bonis emphiteuticis concessis priuato, quia illa transeunt, & in extraneos hæredes, & in fiscum Jul. Clar. in d. q. 29. vers. tu dic. Farinac. d. quæst. 25. nu. 59. vbi de comm. Carpan. d. cap. omnium, num. 129.

Dummodo tamen dicta emphiteusis priuata ex pacto vel ex tenore inuestitura non transiret ad extraneos heredes, quia tuuc nec etiam transiret in fiscum Roland. cons. 98. nu. 18. vol. 2. Iul. Clar. d. q. 29. in princ. & sub vers. breuiter Farinac. d. q. 25. nu. 60. vbi alios allegat Carp. d. cap. omnium nu. 129. vers. nisi adsit pactum.

6 Sublimita quoad melioramenta facta in rebus emphiteuticis, quia illa veniunt in fiscum Peregr. d. lib. 5. nu. 131. in fin. vbi tamen distinguit an amiserit bona emphiteutica ob culpam erga Dominum vel erga alios.

7 Sublimita, & intellige, quod vbi res emphiteutica confiscatur intelligitur solum publicatum utile dominium salvo iure domini directi qui potest dare precium, & recuperare a fisco. Carp. d. cap. omnium, nu. 131. seq.

34. Limitatio, decimatercia Conclusionis.

S V M M A R I V M .

- 1 Feudalia bona non transirent in fiscum.
- 2 Feudalia bona quæ non transirent ad hæredes extraneos nec etiam transirent in fiscum.
- 3 Feudalia bona quæ non transirent in hæredes extraneos nec etiam transirent in fiscum quamvis statutum per verba ampla generalia maneat bona confiscari.
- 4 Feudum nouum cuiuscunque qualitatis sit non transit in fiscum sed de voluntate ad dominum, & Dominus non tenetur expectare mortem naturalem vasalli delinquentis num. 5.
- 5 Feudum concessum pro se filiis liberis, & descenditibus nulla facta mentione de hæreditibus non transit in fiscum.
- 6 Feudum defertur ad Dominum, quando delictum fuit commissum in Dominum vel contra conuentiones fœaudi.
- 7 Feudum defertur ad vocatos quando delictum non committitur contra conuentiones fœaudi.
- 8 Feudum defertur ad vocatos quando delictum non committitur contra conuentiones fœaudi.
- 9 Feudum informe nec etiam transit in fiscum, sed defertur ad vocatos.
- 10 Feudum defertur ad vocatos quando vasallus occidat fratrem vel filium fratris, num. 121. Declara num. 11.
- 11 Feudum defertur ad condoninos, & non ad fiscum, quando ex forma statuti omnia bona publicantur propter homicidium commissum.
- 12 Feudum mixtum non transit in extraneos hæredes nec in fiscum.
- 13 Feudum defertur ad condoninos, & non ad fiscum, quando ex forma statuti omnia bona publicantur propter homicidium commissum.
- 14 Feudum mixtum non transit in extraneos hæredes nec in fiscum.
- 15 Feudum quando non transit in fiscum, sed ad Dominum, vel ad vocatos, nec etiam in vita delinquentis, utile Dominum transit in fiscum num. 17. contra num. 16.
- 16 Feudum in easibus iu quibus transit in fiscum intelligitur dummodo per legitimas probationis, & non in contumaciam fuerit condemnatus n. 19.
- 17 Feudum non quam censetur confiscatum nisi expresa mentio de eo fiat in sententia.
- 18 Feudum in easibus iu quibus transit in fiscum intelligitur dummodo per legitimas probationis, & non in contumaciam fuerit condemnatus n. 19.
- 19 Feudum non quam censetur confiscatum nisi expresa mentio de eo fiat in sententia.
- 20 Feudum non quam censetur confiscatum nisi expresa mentio de eo fiat in sententia.
- 21 Feu-

- 21 Fœauda Ecclesiastica non confiscantur per Iudicium secularem.
- 22 Fœudum nouum, & in bæredem extraneum transitorium cum consensu, vel licentia domini non transit in fiscum etiam quoad utile dominium Declarat. num. 23.
- 24 Fœudatarius quando non amittit feudum an te-neatur præstare seruitia in loco in quo non est bannitus.
- 25 Fœudalia bona confiscata consolidantur cum utili dominio.
- 26 Fœudum nouum, quod incipit a patre, & defertur filiis, & descendantibus per delictum patris confiscatur secus in feudo antiquo num. 27.
- 28 Fœudum transitorium ad bæredes extraneos transit perpetuo in fiscum, cum onere seruitij debiti patrone, nu. 30. contra num. 29.
- 31 Fœudum bæreditarium quando transeat in fiscum.
- 32 Fœudum respectu utilis dominij in crimine læse Maiestatis transit in fiscum.
- 33 Fœudum Ecclesiasticum non confiscatur per delictum commissum contra Imperatorem Regem vel Rempublicam.
- 34 Fœudum in crimine læse Maiestatis, ut amittatur requiritur declaratoria.
- 35 Melioramenta fœudi, quando transeant in fiscum.
- 36 Fœudatarius Imperatoris cedens falsam monetam summi Pontificis an amittat feudum Imperiale, & camera Apostolice applicetur.
- 34 **L**Imita in bonis fœudalibus quæ non transeunt in fiscum etiam vbi bona delinquentis vel vigore statutorum vel consuetudinis confiscanda essent Plot. cons. 30. nume. 68. Boss. tit. de bon. public. nume. 21. vers. fiscus vero Iul. Clar. fœudum quæst. 84. num. 1. vbi de comm Boer. dec. 264. num. 7. Farinac. quæst. 25. numer. 62. vbi de comm. Carpan. in d. cap omnium, n. 144 vbi. alios allegat, & ibi etiam reddit rationes post Cepol. cons. 58. in 2. dub. inter consilia ciuilia. Soc. lun. conf. 49. nu. 1. lib. 3. vbi ponit hanc limitationem pro indubitate etiam in crim. læse Maiestatis.
- 1 Amplia, ut omnia fœuda quæ non transeunt in extraneos heredes, nec etiam transeant in fiscum Iul. Clar. q. 78. numero 6. & in fœudum q. 84. Boss. tit. de non public nu. 53. vers. prosequendo materiam Farinac. d. quæst. 25. numer. 51. Pereg. d. lib. 5. numer. 106. vers. quinto ex primis a regula. Petr. Cabal. cas. 182. num. 13. Carpan. d. cap. omnium n. 152. & ibi dicit ad quem transferatur.
- 2 Amplia, etiam quando lex vel statutum per verba ampla generalia, & vniuersalia mandet bona delinquentis confiscari, ut non dicatur comprehendere fœudalia quæ in extraneos heredes transire nequeunt, ut nec etiam transeant in fiscum, ut in puncto consuluit Bertaz. consil. 368. & cons. seq. vol. 2. Pereg. d. lib. 5. sub numero 112. post vers. cum autem fœudum Petr. Cabal. d. cas. 182. numero 14.
- 3 Amplia, ut si fœudatarius commisit delictum per quod priuari debeat fœudo, si fœudum,

fit nouum, & habet initium in eius persona, quia de eo fuit inuestitus cuiuscumque naturæ, & qualitatis sit, etiam si nullo modo sit hereditarium, sed simpliciter ex pacto, & prouidentia devoluitur ad Dominum excluso si co., & exclusis etiam vocatis in ipsa inuestitura etiam si delictum non sit commisum in ipsum, sed in aliud Alciat. cons. 132. nu. 42. vers. rursus in fœudo novo lib. 5. Clar. in fœudum quæst. 8. num. 4. vers. sed circa hanc, & quæst. 66. nu. 5. vers. aut vero Vassallus, vbi firmat, quod in hoc nemo discrepat, & sub num. 7. vers. alij vero, inquit esse claram, & expeditam conclusionem, & in q. 84. circa medium Farinac d. q. 25. n. 72. 74. 75. Pereg. d. lib. 5. tit. 1. n. 107. vers. ite intellige, & n. 112. vers. alij vero dixerūt, & n. 113 circa fin. testatur de comm. Bertaz. cons. 368. n. 2. lib. 2. Petr. Cabal. d. cas. 182. n. 3 et 4.

Nec isto casu erit expectanda mors naturalis ipsius vasalli delinquentis per dominum directum, quia eo viuente fœudum, & illius factus ac commoditates sibi acquirit, & utile dominium cum directo consolidatur Clar. d. 4. 84. vers. s. cundum autem genus Farinac. d. q. 25. nu. 72. Bert. 2. cons. 369 versic. quarto loco lib 2 num. 22. Petr. Cabal. d. cas. 182. sub nu. 4. vers. nec ad consuetudinem.

4 Amplia, ut in fœudo concessa ex pacto, & prouidentia pro se filiis seu liberis, & descendantibus simpliciter nulla facta mentione de heredibus non veniat in confisicationem, nec etiam quocumque vasalli delicto in fiscum transire posset, sed vel ad dominum fœudi, vel ad alios in concessione vocatos Clar. in d. fœ. dum quæst. 84. vers. primum est. Farinac. d. q. 25. num. 62. vers. limita 3. & numer. 67. vers. Amplia 3. & num. 71. vers. sublimita 1. & num. 78. Lud. de Molin. in tract. Hispan. primogen. lib. 5. cap. 11. num. 3. vers. secundo, quia Petr. Cabal. dict. cas. 182. num. 11. & 12. Carp. d. c. omnium nu. 147. in princ. & num. 148. dicit, quod fœudum concessum pro se, & filiis masculis dicitur ex pacto, & prouidentia, & non hereditarium.

Et isto casu si delictum fuerit commissum in dominum, vel contra conventiones fœudi, fœudum applicatur Domino, ut suæ iniuriaz vltionem consequatur. Boss. tit. de bon. public. numer. 55. 57. 58. Clar. in fœudum, q. 66. num. 1. 3. 5. Farinac. d. quæst. 25. nu. 76. 77. 78. Lud. Molin. d. c. 11. num. 35. & 36. vbi de comm. & num. 39. & 40. Petr. Cabal. d. cas. 182. nume. 15. vbi alios allegat. Pereg. d. lib. 5. tit. primo, nume. 108. versic. rursus intellige. Claud. Bertaz. ad consil. Patris 28. in littera B, in princ. vbi de magis comm.

Si vero delictum fuerit commissum in alium, quam in Dominum, & non contra conventiones, fœudum defertur ad vocatos in ipsa inuestitura. Pereg. d. loco citato, nu. 112. circa fin. & n. seq. vbi de comm. Farinac d. q. 25. numero 87. Roland. consil. 78. per tot. lib. 4. vbi de magis comm. Bertaz. consil. 181. numero 16. vbi de comm. Petr. Cabal. d. cas. 182. nume. 15. versic. secundum vero Thel. decis. 177. nume. 1. vbi testatur ita fuisse per Senatum decistum.

5 Amplia, ut nec etiam fœudum informe quan-
do est concessum non ex pacto, & prouidentia,
sed simpliciter nulla facta mentione filiorum, ne-
que hæredum, quia illud nec etiam transit in fœdū,
sed deuoluitur ad eos ad quos ex natura fœdū re-
gulariter transit, ut est videre per Clar. in d. I. fœdū
quæst. 9. num. 6. versic. sed quid dicendum Far-
inac. d. quæst. 25. nu. 81. Pereg. d. lib. 5. sub nu. 113.
vers. hēc tamen conclusio Petr. Cabal. d. cas. 182.
numero 12.

6 Amplia, ut etiam si vasallus occidat prodito-
rie fratrem germanum, vel filium ipsius fratris nō
deuoluitur fœdum ad fœdum, sed ad alios com-
prehensos in uestitura Cabal. in d. cas. 182. nu. 17.
vbi alios allegat.

Nisi tamen interficerit in odium vel iniuriam
11 domini, quia tunc priuatur fœdū. Pereg. de Iur.
fisc. lib. 2. tit. 3. num. 13.

7 Amplia, ut vasallus ex simplici homicidio etiā
12 in fratre domini commisso si ciuiliter agatur ad
priuationem fœdū, fœdū illud prætendere non po-
test. Tex. in cap. 1. an illi qui interficerunt fratrem
domini sui Cabal. d. cas. 182. n. 17. versic. cum alias.

8 Amplia quando ex forma statuti bona omnia
13 publicarentur per homicidium commissum, quia
fœdū vel aliqua portio ipsius fœdū non transit
in fœdū, nec ad alios condominos etiam quod
haberent ex ista uestitura plenum ius utilis do-
minij cum omnibus iuribus loci infeudati, & etiā
cū regularibus, & iuribus fiscalib. & haberet ius
confiscandi, & camera eorum applicandi. Crauet.
conf. 1. 28. num. 3. & 4. vers. sed præmissis. Dec. cons.
252. numero 5. seq. Beroal. d. cons. 368. seq. Thes. d.
dec. 1. 167. Petr. Cabal. d. cas. 182. num. 18. seq. vbi
dicit ad quos an ad Dominum, vel ad filios descen-
dentes, & alios collaterales transmittatur. Marſin
d. Verb. confiscata, num. 10.

9 Amplia quando sumus in fœdū mixto prout
14 est quando alicui conceditur pro se filii seu libe-
ris, & descendantibus, & hæredibus quo casu re-
quiritur, quod sit filius vel descendens ac etiam
hæres. & tunc non possit huiusmodi fœdū trans-
ire in extraneos hæredes, nec etiam transbit in
fœdū qui loco extranei hæredis habetur ex regula
generali supra firmata, ut in puncto tradit. Boſſ. in
d. tit. de bon. public. num. 30. vers. nam aliquando
fœdū Petr. Cabal. d. cas. 182. num. 21. seq. vbi
post alios tradit ad quos tale fœdū deuoluitur.

10 Amplia, ut in casu in quo fœdū non deuo-
luitur in fœdū, sed vel ad dominum vel ad filios
vel ad alios comprehensos in concessione, nec
etiam fœdū possit vita vasalli delinquentis duran-
te percipere fructus, & commoditates cum spe-
cient ad eos ad quos deuoluitur fœdū. Boſſ. d.
tit. de public. bon. num. 53. vers. prosequendo
materiam, vbi de comm. & ita etiam Mediolani
seruari. Farinac. d. q. 25. nu. 68. seq. vers. Amplia
quarto, vbi de comm. & seruata in practica op-
pinione, nec non esse ab ea recedendum. Thes. de-
cis. 167. num. 2. vbi restatur ita in contingentia fa-

eti fuisse, per Senatum decisum. Pet. Cabal. d. cas.
182. num. 20. Bertaz. consil. 369. sub nu. 23. volu. 2.
Pereg. de iur. fisc. lib. 2. tit. 3. nu. 17. vers. sed in fœdū
calibus.

Contrariam opinionem tuerit. Pereg. in lib. 5.
16 tit. 1. nu. 115. versic. contra autem pro fisco, qui
etiam testatur sic iudicatum, & exequutum vidisse
referens plures ita tenentes, & magis procedere
si fœdū sit etiam Dominus fœdū, & non diuersus,
quia tunc absolute esse inquit fructuum commo-
ditatem vita delinquentis ad ipsum fœdū, & do-
minum fœdū spectare per Tex. in c. 1. 6. final. tit. de
capit. contrad.

Sed Petr. Cabal. in d. cas. 182. sub nume. 20. vers.
17 sed per hoc dicit esse tenendum opinionem firma-
tam in precedentī ampliatione, & ad objectiones
factas per dictum. Pereg. respondit.

11 Amplia quod in omnibus casibus in quibus si
18 fœdū capit fœdū in præjudicium aliorum proce-
dit quando constat per veras probationes fœdū si
per fidam confessionem, vel probationem ex co-
tumacia resulantem que vigore statutorum ha-
beatur pro legitima confiscatione, vel probatio-
ne prout est in statu Ecclesiastico per bullas Pon-
tificiū, quia talis contumacia non egreditur per-
sonam contumacis, nec præiudicat alijs compre-
hensis in uestitura, vt in puncto tradit. Boſſ. de
bos. public. sub num. 56. vers. aduerte tamen Farinac.
quæst. 25. num. 79. Pereg. d. lib. 5. nu. 110. vers.
limita secundo Bertaz. consil. 368. num. 7. vers. qui-
bus additur. Petr. Cabal. d. cas. 82. num. 25. vbi fir-
mant post Boſſ. etiam si super delicto essent exami-
nati testes, qui illud deponerent. Carp. d. c. om-
nium, nu. 159. & 160.

Sed de ista ampliatione. Pereg. in d. lib. 5. num.
19. 110. versic. sed hoc valde dubitat, dicit esse penes
ipsum valde periculosam quando testes desuper
examinati de delicto deponerent, quia tunc non
dicitur condemnatus ex sola contumacia, sed etiā
ex probatione, & in hac dubitatione videtur etiam
transire. Farinac. in d. quæst. 25. num. 79. in fin. & Pe-
tr. Cabal. d. cas. 182. num. 25. in fin.

12 Amplia, ut nunquam censeatur, ut bona
20 fœdalia confiscata sint, nisi in sententia confisca-
tionis de illis expressa mentio habeatur. Parls cōs.
7. num. 3. volum. primo. Roland. consil. 29. numer. 8.
seqq. volum. 3. Villalob. comm. opin. littera S. num.
47. vbi de comm. & Farinac. d. q. 25. n. 63. seqq. vbi
de comm. Marſin. in d. Verb. confiscata, num. 10.

13 Amplia, ut magis procedat in scēdis Eccle-
21 siasticis, quam in confiscazione facta per iudicem
secularem, ut non veniant bona fœdalia in confis-
cazione etiam in casibus in quibus confiscati pos-
sent. Gig. in tit. de poenit. comitten. crim. leſe mai-
estatis, lib. 2. quæst. 5. num. 8. qui loquitur in confis-
cazione bonorum propter crimen leſe maiestatis
etiam contra Imperatorem, Regem, vel Rēpu-
blicam, ut refert & loquitur. Farinac. d. q. 25. nu-
mero 66.

14 Amplia etiam quando fœdū est nouum, &
tran.

transitorium etiam in extranum heredem in pre*judicium agnatorum cum consensu tamen vel cū licentia Domini, si vasallus delinqutat non confiscatur, sed utile Dominum consolidatur cum dire*cō*reddo, & applicatur Dominio exculo fisco, ut post Clar. q. 84. vers. secundum autem genus in I. se*rum, & Dec. Alex. Farinac. d. quēst. 25. nū. 72. Carpan. in d.c. omnium, num. 153.****

Intellige, & declara istam ampliationem procedere quando verba iquesturē lunt negatiue concepta, quia dicant, vt vasallus non possit alienare sine Domini consensu, vel licentia, secus si affirmatiue, quod possit alienare impetrata licentia, vel habito consensu, quia in primo casu foudum non confiscatur, & quod sit transitorium ad heredes. Secundo autem casu confiscatur, ut declarat Boss. in tit. de public. bon. num. 54 quem refert, & sequitur Farinac. in d. q. 25. num. 72.

15 Amplia, quod vasallus debet præstare seruicia in alio loco, quam in loco in quo est bannitus, quia delinquens non amittit feudum. Carpan. d.c. omnium, num. 154.

16 Amplia, vt publicatis bonis Domini proprietas rei feudalis non confiscatur, sed consolidatur cum utile dominio. Carpan. d.c. omnium, num. 167. vbi concordantes allegat.

21 Sublimita, & intellige, vt feudum uouū quod incepit a patre, & ex ei s. perso. a immediate debetur filijs, & descendenteribus per delictum patris confiscatur, secus si feudum antiquum proueniens ab alijs maioribus, & in eo sunt vocati filij, vel descendentes, vel certa persona non transit in feuum per delictum possessoris. Bar. in l. si finita, I. si de vestigalibus, vbi Imol num. 5. Alex. num. 21. de clam. Infect. 10. de Plat. in l. priuilegia, num. 2. C. den. Ant. Gomez. ad leg. 40 Taur. num. 9. vers. & in expresso, vbi de com. Plot. consil. 30. nū. 69. Pereg. d.lib. 5. nū. 170.

22 Sublimita in casu in quo ex natura feudi, vel ex tenore iquesturē deuolutur feudum ad heredes extraneos in feuum etiam transit perpetuo cū onere seruitij debiti patrono. Farinac. quēst. 25. nū. 70. vers. sed quod Pereg. d.lib. 5. n. 71. vbi de comm. & ibi alias concordantes allegat Petr. Cabal. d. cas. 182. nū. 10. Carpan. d. cap. omnium, num. 147. Do. & o adducti per Fachin. in suis controv. cap. 20. lib. 7. vers. quarta est sententia.

Contrarium voluit Alex. in d. I. si de vestigalibus, num. 30. dum dicit feudum perseverare penes feuum viuente condemnato per Tex. in l. statius, I. Corne io Felici quem refert, & sequitur Bero. consil. 78. auct. 11. volum. primo. Fachin. in dd. suis controv. cap. 20 sub vers. sed vt libere dicam.

Sed contra ipsum Alex. adest suprad. communis opinio, & Pereg. in d.lib. 5. sub nume. 71. dicit causa di*cō*dictis per Alex. quia per errorem, & inadquerenter loquutus fuit, sed in fine d. nume. 71. inquit forte saluari posset opin. Alexan. in feudo mixto. Carpan. d. cap. omnium, sub num. 147.**

Sed in quem dictum feudum deuoluitur, vide late Peregr. in d.lib. 5. num. 113.

3 Sublimita in scudo hereditario recepto pro se, & quibuscumque hereditibus vel pro se, & quibus duret, vt transire possit in quoscumque extraneos etiam sine licentia domini, & tunc si fiscus est, idem una cum domino directo tunc transit in fiscum, aut fiscus est diuersus a fisco domini directi, & delictum non erat tale propter quod feudo vasallus priuari posset, & tunc præser tur fiscus, aut erat tale propter quod poterat vasallus priuari, & tunc Domino, & non fisco applicatur Iul. Clar. I. feudum, quād. 84. ersin quam distinctionem post Corrad. in tit. de public. bon. sub num. 3. vers. quintolin. ita sequitur Farinac. in d. quēst. 25. nū. 73. & eamdem sequitur Pet. Cabal. in d. cas. 182. numer. 6. Carpan. d. cap. omnium, num. 150.

4 Sublimita in crimine lese maiestatis, vt feudum respectu utiles domini, publicetur. Osasc. decisi. 94. nū. 52. & post G. g. & alios. Carpan. d. ca. omnium, nū. 161. vbi subdit saluo jure domini inferioris.

5 Sublimita, quod pro delicto commissio contra Imperatorem, Regem vel Rempublicam, quis non priuatur feudo ab Ecclesia recognito, nisi per sententiam Ecclesiaz, vt post Gig. Carpan. d. cap. omnium, num. 165. vbi subdit, quod dictum feudum Ecclesiasticum non confiscatur, sed revertitur ad Ecclesi. am.

6 Sublimita, quod licet in d. criminis lesej maiestatis publicetur feudum ob delictum commissum in Dominum requiritur tamen declaratoria. Carpan. d. cap. omnium, nume. 164. vbi subdit post Gig. quod in Regno Neapolitano fiat ipso iure confisatio.

7 Sublimita, & intellige quod melioramenta facta in feudo ob culpam commissam in Dominum confiscantur secus ob culpam commissam in aliū, vt tradunt communiter feudista in cap. I. I. si vasallus in tit. hic finitur lex. Ias. in l. prima, num. 26. & in l. 2. nume. 27. C. de iur. emphit. Iul. Clar. d. quēst. 88. I. feudum. Pereg. d.lib. 5. nū. 131. vbi alias allegat, & testatur de comm.

Quid autem si feuda arius Imperatoris cusseric falsam monetam summi Pontificis, an incurrit in crimen lese maiestatis erga Pontificem, & feudum hunc specialiter applicari debeat eamere Apollon. lese, vide Farinac. consil. 47. vbi etiam aii in hoc punto scripserunt.

35. Limitatio, decimæteria Conclusionis.

S V M M A R I V M.

1 Dos uxori vel nuri per delictum mariti vel socri non confiscatur.

2 Dos uxoris non confiscatur etiam si bona mariti publicentur ex criminis lese Maiestatis, & uxor fortunam mariti sequatur.

3 Dos confessata si sunt lapsa tempora ad respondendum exceptionem non numeratae dotis non confiscatur.

4 Exceptio non numeratae dotis spirat per Lapsum decennij

- deennij vel est diuersa secundum diuersitatem casuum nume. 5.
- 6 Confessio dotis est consideranda an sit facta ante delictum vel post.
- 7 Fiscus in multis alijs casibus etiam decennio non elapo excluditur in dote vxoris.
- 8 Omnes exceptiones quæ dantur contra maritum dantur etiam contra fiscum.
- 9 Dots augmentum magis habet suspicionem quam ipsa dots principalis.
- 10 Portio derelinquenda uxori pauperi non confiscatur etiam in crimen laſa Maiestatis num. 11. Limita prout num. 12.
- 11 Vxor est alenda per fiscum donec dots ei restituatur.
- 12 Vxor potest retinere bona pro restitutione sua dots.
- 13 Dots lucrum non confiscatur.
- 14 Vxor post condemnationem mariti potest impediſſe fiscum ne ingrediatur possessionem bonorum si instrumentum habeat clausulam constituti ſeu ſi non habeat dictam clausulam contra, quod indistincte poſſint impedire incorporatione n. 17. Quæ contraria opinio procedit ſiue dots confiſſat in ſpecie vel in pecunia nu. 18.
- 15 Vxor impedit deuastationem in bonis mariti.
- 16 Maritus potest restitnere dotem uxori post condemnationem quando eſt condemnatus in certa pœna ſecus ſi in confiſcatione bonorum.
- 17 Vxor an habeat Ius ſupplendi preium.
- 18 Vxor heretici quando amittat dotem.
- 19 Bona ſicli vel falſi mariti filios non confiſcantur.
- 20 Vxori quarta pars debita ex lege longobardorum reſeruatur.
- 21 Fiscus in reſtitutione dots uxoribus delinquentium potest vii certis cautelis, ut amplius non moleſtetur.

- 22 **L**imita principaliter, quod dots Vxorū vel iuri per delictum mariti vel Soceri etiam in caſu in quo bona confiſcari poſſint non publicantur Plot. d. conf. 30. nume. 50. Soc. Iun. conf. 55. num. 43. vol. 2. Iul. Clar. in queſt. 68. num. 14. ibi publicatis autem bonis mariti Farinac. d. q. 25. num. 111. vbi de comm. Pereg. lib. 5. num. 82. Carp. in d. cap. omnium, nu. 275. & 774.
- 23 Amplia, etiam ſi bona mariti publicentur ex crimen laſa Maiestatis, & vxor fortunam sequatur non publicatur ipsa dots uxoris. Boss. de bon. public. nu. 651. Clar. d. q. 78. num. 14. vers. & hoc etiam Farinac. d. q. 25. num. 111. vers. etiam quod Plot. d. conf. 30. num. 50. Pereg. d. lib. 5. nu. 82. vers. Amplia etiam Carpan. d. cap. omnium, num. 278. seq. vbi dicit idem in delicto principali.
- 24 Amplia, ut procedat in dote confiſſata quan-
- do ſunt lapsa tempora ad opponendum exceptionem non numerata d'otis cum alias ſola confiſſio fisco non praedictet leg. ſi quis poſt hac, vers. dots etiam C. de bon. preſcript. Farinac. qui alios allegat in d. q. 25. num. 120 ſeqq. Mazol. conf. 48. per tot. Bott. conf. 23. per tot. Pereg. d. lib. 5. nu. 82. vers.

intellige Rim. Iun. conf. 180. num. 7. ſeqq. vol. 2. Carpan. d. cap. omnium, num. 280. Add. ad Magon. deſciſ. lucens. 55. in litt. C. vers. An talis confiſſio, vbi de communi.

Et exceptio ſuffragatur per lapſum decennij Au-
th. quod locum. C. de dot. caut. non numerat. Plot.
d. conf. 30. num. 52. Farinac. d. queſt. 25. num. 122.
in fin. Rim. Iun. d. conf. 180. num. 3. & Carpan. in d.
c. omnium, num. 281. dicit quod tempus opponen-
di, & excipiendi de hac non numeratione dotis
est diuerſum ſecundum diuerſitatem caſuum nota-
torum per Affiſt. in confiſt. Reg. rub. 40. vt magiſter
cauſas num. 5. lib. 1.

Sed erit conſiderandum an dicta confiſſio ſit
facta ante reatum vel poit Plot. conf. 30. num. 41.
ſeqq. vol. 1. Carpan. d. c. omnium nu. n. 281.

3 Amplia, in multis alijs caſibus etiam decen-
nio non elapo fiscus excludatur quos ſeriatim
poſt alios quos adducit recenſet Plot. in d. conf.
30. nume. 52. & præcipue quando præceſſit instru-
mentum promiſſionis. Item quando dots fuit data
ſecundo marito prout fuerat data primo marito, &
alios caſus ibi recenſet Carpan. d. cap. omnium, n.
282. & Add. ad Magon. deſciſ. lucens. 55. in litt. C,
circa finem.

Ac vi tra illos caſus fiscus etiam non poterit op-
ponere dictam exceptionem quando maritus fuit
condemnatus in contumacia n., vt poſt. Foller. in
præct. crim. 1. par. 2. præct. vers. annoentur, numero
2. in fin. tradit Carpan. d. c. omnium, num. 284.

Bene verum eſt quod in omnibus caſibus in qui-
bus excluditur fiscus apponere d. exceptiōne po-
terit probare ſimulationem per teſtes. Carp. vbi ſu-
pra numer. 289.

4 Amplia, vt omnes exceptiones quæ dantur
contra maritum dantur etiam ad excludendum fi-
scum Plot. d. conf. 30. nu. 52. in fin.

5 Amplia, ut procedat etiam in augmento dotis
licet in eo magis vigeat ſuſpicio quam in ipſa con-
ceſſione dots Plot. conf. 30. numer. 25. vers. & ita
decif. Boss. de public. bon. num. . . Farinac. d. q. 25.
num. 122. circa fin. vbi reſtratur apud nos ita vidiffe
ſemper obſeruari, & latius ſub num. 129. vbi alios
allegat Pereg. d. lib. 5. num. 82. vers. intellige.

6 Amplia, ut procedat etiam in portione relin-
quaenda, uxori pauperi per Auth. præterea C. vnde
vir. vt non publicetur Farinac. d. q. 25. numer. 123.
vbi alios allegat Mazol. conf. 48. numer. 11. ſeqq.
vers. & prædicta Pereg. d. lib. 5. num. 46. Baiard. d. q.
78. numer. 87. qui Pereg. & Baiard. tamen dicunt,
quod in præctica non poſſet obtineri à fisco pro-
pter eius voraginem, & cum ſit factus tine con-
ſcientia prout iſtis temporibus bene verificatur
Carpan. d. cap. omnium, numer. 775. vbi reddi-
rationem.

Quæ 6. ampliatio procedit etiam in crimen-
i laſa Maiestatis Plot. d. conf. 30. num. 41. ſeqq. Car-
pan. d. c. omnium, num. 777.

Limita iſtam 6. ampliationem quando mulier
habuerit duos viros, & à primo viro, veleius he-
redibus dicit, quartam non petierit, quia etiam à
fisco

DE CONFISC. BONORVM. 81

fisco qui succedit secundo viro damnato petere, non potest Plot. d. conf. 30. num. 46. Carpan. d. cap. omnium num. 778.

7 Amplia, ut mulier debeat alimentari ex bonis dotalibus donec ei solvatur dos. Boss. de alimen. vxor. præstan. col. 1. Pereg. d. lib. 5. num. 82. vers. & interim Baiard. d. q. 78. nu. 88. vbi subdit hoc nunquam vidisse obseruari in practica immo cum maximo labore, & dispendio minime posse recuperare dotes penes fiscum existentes, & ego pluries audiui clamores istarum mulierum licet præmanibus in promptu haberent instrumenta dotium.

8 Amplia, ut possint vxores apponere manus in bonis mariti confiscatis pro euictione, & restituitione dotorum, & aliorum ad eas spectantium Angel. in l. si quis post hac C. de bon. damnat quem sequuntur Doct. relati per Farinac. in d. q. 25. numero 119. Mazol. d. conf. 480. vers. & sic concluso Pereg. d. lib. 5. num. 82 in fin. Baiard. d. q. 78. num. 82. Carpan. d. cap. omnium num. 276.

Sed animaduertat mulieres ne eis eueniat, quod euenit cuidam mulieri quæ fuit hic in curia acriter torta sub prætextu, quod ultra sua bona mobilia in dorem sibi data alia subripuerit.

9 Amplia, ut idem sit in lucro doris, ut publicatis bonis mariti non præjudicet vxori, sed ipsa est citanda, alias publicatio non valeat Mazol. d. conf. 48. num. 14.

10 Amplia, ut vxores post condemnationem mariti possint impedire fiscum ne ingrediatur possessionem bonorum sibi pro dote obligatorum, donec de dote fuerint sati factæ, si in instrumento haberent clausulam constituti securi si non haberent, quia pati deberent bona mariti confiseari, & deinde ab eo dotes repetere. Farinac. d. q. 25. n. 116. seqq. vbi alios fere infinitos allegat Add. ad Iul. Clar. in quæst. 78. in littera E. Carpan. d. c. omnium, num. 294.

Contrarium opinionem indistincte, quod vxor possit impedire incorporationem Mazol. in d. conf. 48. num. 9 seq. vbi de comm. & post Alex. & Cassan. Baiard. d. quæst. 78. numero 81. Carpan. d. c. omnium, num. 292. seq.

11 Amplia, istam contrarium opinionem, ut procedat siue dos consistat in pecunia siue in specie post Mazol. in d. conf. 48. firmat Baiard. in d. quæst. 78. num. 81.

12 Amplia, quando bona mariti deberent deuastari, quia vxor potest impedire ne deuastentur licet de consuetudine non seruetur dummodo non sit dominus fundus dotalis quæ non deuastabitur, vide Baiard. in d. q. 78. nu. 83. seq. vbi allegat Doct. in puncto pro utraq; parte Carpan. d. cap. omnium, nu. 296. vbi concordantes allegat, & dicit procedere in quolibet alio creditore ad effectum, ut prius sibi satis fiat late dixi in limitatione 68.

13 Amplia, principaliter, ut maritus condemnatus in aliqua pecuniarum quantitate possit vxori dotem restituere securi si esset condemnatus in confisicationem omnium bohorum Bal. conf. 40. num. 1. in fin. vol. 1.

12 Amplia, an fiscus vel vxor habeat ius offrendi vel supplendi precium vide Bal. in d. conf. 40. num. final.

13 Limita, in vxore heretici quæ scienter virum hereticum duxit, quia per delictum in heresi mariti confiscatur dos vxoris secus si ignorauerit cap. decernit de heret. Franc. Lucan. de fisc. par. 2. num. 25. Carpan. cap. Omnium, num. 305.

14 Amplia, ut bona falsi vel ficti mariti si hac de causa ultimo supplicio afficiatur eius bona non confiscantur, sed relinquuntur filii susceptis ex ipso simulato matrimonio, ut Iudicavit Senatus Tholos. decis. diuersi 95. fol. 277. ut referunt Add. ad Car p. in d. cap. omnium, nu. 306. in littera B.

15 Amplia, ut quarta quæ vxori debetur ex legge Longobardorum censeatur ei reseruata etiæ confiscatis bonis viri Carpan. d. c. omnium, numero 779.

16 Sublimita, & intellige, ut fiscus possit refluerere dotes vxoribus delinquentium per certas cautelas, ut amplius super eis molestari non possit quas docet Soc. Iun. conf. 55. numero 12. 13. 14. vol. 2.

36.

Limitatio decimatercia Conclusionis.

S V M M A R I V M.

1 Donatio facta vxori stante matrimonio inter viuos, causa mortis vel propter nuptias ob delictum viri non confiscatur num. 3

2 Etiam si confiscatio fieret ex statuto vel consuetudine.

3 Cautela ad excludendum fiscum, ut fiat donatio causa mortis per maritum.

4 Donatio causa mortis inter viuos vel propter nuptias ob delictum viri in crimen lae. Maiestatis non confiscatur.

5 Donatio causa mortis vxori facta per maritum potest reuocari etiam post condemnationem in præiudicium fisci num. 7.

6 Donatio vxori facta per maritum non publicatur ob eius delictum etiam si per statutum annullarentur omnes donationes per maritum vxori factæ.

7 Donatio augmentum per maritum vxori factum non confiscatur ob delictum mariti.

8 Donatio facta per maritum vxori si crimen committat pro quo bona post eius mortem poterant confiscari quando reuocetur.

9 Donatio facta per maritum vxori si crimen committat pro quo bona post eius mortem poterant confiscari quando reuocetur.

10 Donatio vxori facta per maritum reuocatur quando fuit facta in fraudem fisci, quando memoria defuncti damnatur, & quando res donatae tempore banni adhuc reperiuntur penes virum.

11 L imita principaliter, ut datum vxori stante matrimonio per donationes inter viuos vel causa mortis vel propter nuptias vel occasione matrimonij acquisitionem ob delictum viri non confiscatur Plot. d. conf. 30. num. 48. Couar. lib. 2. variat, resolut. cap. 8. num. 7. verl. sic delinquent. Baiard.

Baiard. d. q. 78. nu. 77. Carpan. d. cap. omnium, nu. 333. Marsil. d. Verb. Confiscata num. 17.

Amplia, vt procedat etiam si de iure vel statuto seu ex consuetudine fiat confiscatio, vt non publicentur bona donata vxori a marito, & e contra, quia non solum per mortem naturalem sed etiam per ciuilem donatio confirmatur. Boss. de bon. public. num. 36. Duen. reg. 226. in 9. Limit. Marsil. Singu. 316. Iul. Clar. S. donatio, q. 9. vers. scias tamen Farinac. d. q. 25. numero 128. vbi de communis.

2 Amplia in specie, vt procedat etiam in donatione causa mortis. Boss. vbi supra numer. 36. seq. vbi de communis, & num. 52. vers. Idem est in donatione Plot. d. cons. 30. numer. 25. Marsil. de Sing. 316. Farinac. d. q. 25. nume. 131. Pereg. d. lib. 5. num. 148. in fin. Carp. d. cap. omnium, num. 333.

3 Amplia, vt detur pro cautela a Docto. ad excludendum fiscum, vt fiat donatio vxori causa mortis per maritum Marsil. d. Singul. 316. Boss. de bon. public. num. 36. seq. Pereg. d. lib. 5. num. 148. circa finem, & dicam in conclusione confiscatio bonorum quibus remedij, & cautelis euitetur. Carp. d. c. omnium, num. 333.

4 Amplia, vt nec etiam in crimen læse Maiestatis donatio causa mortis Inter viuos vel propter nuptias publicetur ob delictum viri Plot. d. cons. 30. n. 28. Farinac. d. q. 25. nu. 132. Carp. d. cap. omnium, num. 333. vbi alios allegat.

5 Amplia, vt donatio causa mortis vxori facta non reuocetur licet maritus etiam post condemnationem possit illam reuocare, quia istud Ius admendi non transit in fiscum Plot. d. cons. 30. nu 25. Carp. d. cap. omnium, nu. 334. vbi concordantes allegat, & num. 337.

Et si reuocetur per maritum non pertinet ad fiscum sed ad ipsum reuocantem si reuocatio fiat post bannum. Marsil. Sing. 316. nu. 2. Carpan. d. cap. omnium, num. 335.

6 Amplia, vt donationes vxori factæ per maritum non publicentur ob eius delictum etiam si per statutum annulentur omnes donationes per maritum vxoris factæ Baiard. post alios in d. q. 78. numero 77.

7 Amplia, in augmento dotis, vt non publicetur licet fuerit factum a marito ob delictum mariti. Carp. d. c. omnium, nu. 302. vbi concord. allegat.

1 Sublimita, & intellige, vt in casu in quo dominator committit crimen pro quo post eius morte bona poterant confiscari tunc donatio infirmatur, & transit in fiscum etiam si non metu futuri criminis facta fuerit, ac eriam delictum non erat tale pro quo viens maritus damnatus fuisset capitaliter, & isto casu donatio confirmatur, si vero deportatus esset suspenditur donatio, & si maritus illam non reuocauerit bene vxor eamdem retinet, si vero maritus reuocauerit post illius mortem fiscus eam capit Tex. in l. res vxoris, C. de donat. inter virum, & ita communiter distinguitur, & post alios quos allegat testatur Pereg. in d. lib.

5. nu. 148. Carpa. d. c. omnium num. 336. & 338.

2 Sublimita, in tribus alijs casibus positis per 10 Farinac. in d. q. 25. num. 132. seqq. Primo quando est facta in fraudem fisci. Secundo quando memoria defuncti damnatur. Terzo quando res donata tempore banni reperiuntur adhuc penes virum Carpan. d. cap. omnium, num. 339. seqq. vbi loquitur in casu in quo fuisset facta in fraudem fisci.

37.

Limitatio decimæ tertia Conclusionis.

S V M M A R I V M.

1 Dos vxoris ob eius delictum non publicatur nisi in quinque casibus.

2 Omnia alia bona vxoris in dictis quinque casibus publicantur.

3 Vester festiue, & preciosæ non publicantur, sed reseruantur marito.

4 Vester que dicantur præciose.

5 Lucrum dotis quod debetur vigore alicuius statuti, etiam in illis quinque casibus non publicatur nisi mulier eset heretica ante pactum de dote lucranda num. 6.

7 Dos vxoris non publicatur ob eius delictum etiam presupposito statuto, vt dos publicetur.

8 Dos non confiscatur quando quis stipulatus fuerit dotem sibi restitui.

9 Vsusfructus non confiscatur, confiscatis bonis vxoris.

10 Dos vxori restituitur quando ipsa fuit post publicationem restituta à Principe.

11 Dotis causa concurrens cum causa fisci, prævallet contra num. 12. & 13.

14 Dos licet transeat in fiscum tamen vir lucrum dotis a fisco vendicat.

15 Dos amittitur per vxorem propter adulterium.

16 Quibus applicetur dos quando est accusata vxor de adulterio.

17 Dos data a patre licet non publicetur ob delictum vxoris si tamē pater moriatur fisco applicatur.

37 L Imita principaliter, & e contra, vt per delictum vxoris eius dos non publicetur nisi in quinque casibus læse maiestatis Iulia, Vispublicæ, Parricidij, Veneficij, & de Sicarijs, I quinque legibus, si de bon. damnat. Ang. de Malefic. in verb. & eius bona publicamus, num. 29 Iul. Clar. quæst. 78. num. 14. Ant. Gomez. ad leg. 77. Taur. nume. 1. vbi de comm. Franc. Lucan. Parmen. in tit. de public. bon. nu. 7. versic. se primo queritur de iur. fisc. Plot. d. cons. 30. num 53. Farinac. d. quæst. 25. num. 113. seqq. Roland. in tract. de Lucr. dot. q. 59. Fræc. Castrac. in tract. de Societ. offic. cap. 39. nume. 10. Carpan. in d. cap. omnium, nu. 302. seqq.

1 Amplia, vt in illis quinque casibus non solum dos, sed etiam omnia alia bona vxoris publicentur. Boss. de bon. public. nu. 63. Iul. Clar. quæst. 78. num 14. vers & in illis casibus, vbi de comm.

2 Amplia, vt vestes festiue, & preciosæ non publicen-

DE CONFISC. BONORVM. 83

3 blicentur, sed reseruantur marito, ut polt Capr. in conclus. 74. testatur de commun. Baiard. in d. quæst. 78. nume. 61.

4 Et quæ vestes vxoris sint preciosæ, vel magni, vel parui valoris relinquitur arbitrio iudicis, Capr. cons. 135. n. 16. Baiard. d. q. 78. nu. 61.

5 Amplia, ut lucrum dotis, quod marito debetur vigore alicuius statuti non publicetur, sed relinquatur eidem marito etiam in illis quinque casibus. Roland. de lucr. dot. quæst. 59. Plot. d. cons. 30. nu. 54. Farinac. d. quæst. 25. nume. 113. Gomez. ad leg. 87. Taur. nu. 6. vers. predicta tamen Baiard. d. quæst. 78. nu. 63. quod est notandum pro Romanis, qui lucrantur vigore statuti urbis quarram partem, & in patria mea Ciuitatis Castelli lucrantur dimidium totius dotis.

6 Nisi tamen mulier fuisset heretica ante pacum de dote lucranda, quia p. c. um non valeret. Roland. d. quæst. 59. num. 5. Baiard. d. quæst. 78. num. 63. in s. Carpan. d. cap. omnium, num. 305.

7 Amplia etiam presupposito statuto, ut dos publicetur propter delictum vxoris, adhuc non publicab. tur constante matrimonio in præjudicium mariti Plot. d. cons. 30. num. 53. versic. nec nocet constitutio.

8 Amplia quando pater vel alius extraneus sili-
pulatus fuit dotem sibi restituï licet mulier com-
mittat delictum propter, quod bona essent confi-
scanda, tamen non publicabitur dos patri vel ex-
traneo debita ex contractu. si dotem. C. de Iur.
dot. quam singularem, & unicam reputat Ant.
Gomez. ad leg. 40. Taur. nume. 91. vers. Sexto facit.

9 Amplia, ut confiscatis bonis vxoris in publi-
catione non veniat vsusfructus, qui sibi debeba-
tur, ut post alios quos allegat firmat Baiard. d. q.
78. num. 74.

10 Amplia, quando post publicationem bonorum
10 vxor fuerit restituta a Principe, quia tunc recu-
perat dotem a fisco, & forte etiam a viro, ut post
Bal. Nouel in tract. de dot. 7. par. 11. spec. vers. In-
super aduerte firmat Baiard. in d. q. 78. num. 64.

11 Amplia, quando causa dotis concurreret cum
causa fisci, quia ead. die cum uxore, & fisco con-
traxisset, nec de proprietate appareat, preualere
debet causa fisci. Bal. in l. dotis. C. de Iur. dot. Rip.
in l. 1. num. 10. solut. matr. Couar. variar. resol. lib.
1. cap. 16. sub nume. 8. Pereg. de Iur. fisc. lib. 6. tit....
num. 33. vbi dicit hanc opinionem communem,
& veriorem.

12 Contrariam opinionem, ut causa dotis & cau-
sa fisci una alteri non sit præferenda dicit Salic. in
l. 2. C. de priuile. fisc. Bal. Nouel. in l. priuileg. 9. par.
principali Vinc. Hercul. in d. l. 1. n. 5. vide Fachin.
controuers. Iur. lib. 10. cap. 33.

13 Pereg. autem in d. lib. 6. tit. num. 33. in fin. dicit
esse veram istam contrariam opinionem quando
cum fisco concurreret causa pia, & sub nu. 34. di-
cit quod si fiscus reperiatur in possessione, & de-
tentio rerum, eius conditio esset potentior si-
cet quando agitur inter duos, & firmat quod ita
decidit Salic. in d. l. 2. & bene iudicio suo.

Amplia, quod licet dos transeat in fiscum tamē
14 vir eam reperit a fisco si tota o. vel aliquam par-
tem ex statuto vel pacto lucraretur Carp. d. cap.
omnium, num. 304. vbi concordantes allegat.

1 Sublimita, ut vxor propter adulterium amittat dotem. Iul. Clar. in l. adulterium vers. alia quo-
que. Menoch. de arbit. cas. 287. num. 7. lib. 2. Ant.
Gomez. ad leg. 80. Taur. vers. item etiam Thom.
Trinit. decif. Veneta 56 nume. 3. lib. 1. Hieron. in
tract. commu. contr. quæstio. 298 In princ. & laius
quæst. 709 de quo latius dicam in conclus. ob stu-
prum, & adulterium quando mulier amittat do-
tem vel alia bona.

Quibus autem applicetur dos quando est cri-
minaliter accusata vxor de adulterio, & detrusa
in monasterium vide latissime Farinac. in cons. 72.
per tot. vbi declarat. Tex. in l. consensu C. de re-
pud. & Auth. ut liceat matri, & auig. l. quia vero
plurimum, & l. adulterium Authen. ad nulli Iudi-
cum, & Authen. sed hodie C. de adulter.

2 Sublimita, quod licet dos data a patre fili
si ipsa delinquat non publicetur in præjudicium
patris Corrad. in d. tit. de public. bon. num. 3. vers.
hinc est tamen si moriatur pater si co applicatur.
Ofasc. decif. 94 num. 7. Carpan. d. cap. omnium, nu-
mer. 306.

38. Limitatio decimæ tertiae Conclusionis.

S V M M A R I V M .

1 Donatio causa mortis ob delictum donantis non
reuocatur, contrarium nume. 2.

3 Donatio causa mortis ob delictum donantis con-
demnati in contumaciam non reuocatur.

4 Donatio clericu facta ob delictum donantis non
comprehenditur sub decreto reuocandi infra
biennium Declara prout num. 5.

6 Donatio causa mortis infra biennium facta a die
delicti in aliquibus locis reuocatur ob delictum
donantis.

38 L Imita principaliter in donatione causa
1 mortis facta quia si contingat bona dona-
toris publicari non infirmatur, nisi per sententiam
capitalem, aut per delictum pro quo post illius
mortem bona publicentur secus si patiatur tan-
tummodo pœnam deportationis, l. si aliquis de-
donat. caus. mort. l. cum hic, l. si maritus vxori,
& l. sed si mors. l. primo, de don. inter viu. ut dicit
Peregr. in l. 5 num. 147. vers. sed contra: Menoch.
de præsumpt. par. 1 lib. 3-præsump. 124. nu. 70

Contrariam opinionem quod etiam si donator
2 non moriatur, sed ciuitatem, ac libertatem amit-
tat infirmetur donatio, & filio applicetur Bosc.
de public. bon. num. 32. Natt. cons. 549. nume. 12.
volu. 4. & alij relati per Peregr. d. lib. 5. num. 147
Carpan. d. cap. omnium, num. 343. vbi d. cit quod
reuocetur siue fiat ante delictum, siue post, siue
bona fide siue non, & ibi concordantes adducit.

1 Limita istam contrariam opinionem quando esset facta ista donatio causa mortis vxori. Carpan. d. ca. omnium, nu. 344. vbi tamen subdit nisi in casu memoria defuncti damnaretur, Menoch. d. præsumpt. 124. num. 71. post Bald. & alios tradit hoc pro cautela ad euadendam confiscationem bonorum.

2 Limita istam contrariam opinionem quando damnatur ex contumacia, quia non præiudicaret donatario, vt post Alciat. in tract. de præsumpt. reg. 3. præsumpt. 22. Carpan. d. capit. omnium, num. mero 350.

3 Si fieret Clerico, quia non comprehendetur sub illo decreto Mediolani reuocandi infra biennium. Plot. cons. 30. nu. 73. Carpan. d. cap. omnium, nu. 351. & nu. 899. seqq.

Quid autem si pœnitentia committere an alienas possit reuocare alienationem, vide Doct. Addit. per Carpan. in d. ca. omnium, num. 352. seqq.

Tenendo istam contrariam opinionem illam primo amplia quando sit donatio causa mortis per patrem filiof. quia est nulla, siue fiat ante delictum, siue post nisi sit iuramento firmata. Carpan. d. cap. omnium, numero 346.

2 Amplia, vt in aliquib. locis sit prouisum, vt non teneat donatio causa mortis quando sit infra biennium a die delicti prout est Mediolani. Carpan. d. cap omnium, nume 347. vbi subdit, quod tale decretum intelligitur quando fiat delictum animo deliberato, & in dubio, præsumitur factum in rixa.

39: Limitatio decimæ tertie Conclusionis.

S V M M A R I V M .

1 **D**onatio inter viuos reuocabilis per superuenientiam filiorum non reuocatur ob delictum donantis, contra numero 2.

3 **D**onatio inter viuos si filij sunt concepti, & nati ante condemnationem per eorum nativitatem reuocatur, & reuocatur ipso iure absque reuocatione donantis, nu. 4. contra nu. 5.

39 **L**imita principaliter in donatione inter viuos reuocabili per superuenientiam filiorum iuxta terminos, l. si vnquam, C. de reuocando de qua Doct. in varijs locis scripserunt, & præcipue. Boss. de bon. public. n. 37. seqq. vt si donator condemnetur in panam relegationis, & cōfiscationis bonorum, vt reuocetur donatio ad commodum donatoris excluso fisco. Peregr. d. lib. 5. numer. 149. vers. & breuiter resolutio est Franc. Castrac. in pract. de Societ. offic. cap. 39. nume. 12. vbi de communi.

1 Amplia quando filij sunt concepti, & nati post deportationem, quia donatio non reuocatur Peregr. d. lib. 5. nu. 149. vers. aut vero Reus, & sic fiscus nihil prætendere potest.

Contrariam opinionem quod reuocetur dona.

2 **t**io si filij fuerint concepti post condemnationem, Bart. in l. prima de bon. damnat. Boss. de bon. public. nu. 36. seq. quia interest filiorum donationem reuocari, cum sint habituri eorum portionem, & fiscus etiam ex ista reuocatione suffragatur, & Pereg. d. lib. 5. nume. 149. vers. alij vero contra, & versic. sic diligenter, qui tamen impugnat huiusmodi opinionem.

1 Sublimita quando filij sunt concepti, & nati ante condemnationem, quia per eorum nativitatem donatio reuocatur. Tex. in l. ex facto ad Trebel. & fisco pro eius portione applicatur. Boss. de bon. public. nu. 37. seq. Pereg. d. num. 149. vers. aut vero sunt concepti iuncto vers sed hic incidenter.

Quæ limitatio procedit etiam si donator non reuocauerit donationem quia ipso iure censeretur reuocata. Rip. in d. l. si vnquam quæst. 45. Boss. vbi supra, Menoch. cons. 77. per tot. volumine primo.

Quod nisi accedente declaracione donatio non reuocetur, & in fiscum non transeant tuerur. Peregr. in d. lib. 5. num. 150 vers. pro negatiua, & num. 151. versic. sed pro priori, & ibi adducit Angel. in l. si filius, C. de bon. damnat. & respondit Menoch. contrarium tenenti.

40. Limitatio decimæ tertie Conclusionis.

S V M M A R I V M .

1 **D**onatio facta a Principe alicui pro se, & descendenteribus non cōfiscatur nisi in vita delinquentis.

2 **L**imita quando ultra donationem Princeps prohibuit res donatas alienari contra nu. 3. Declara numer 4.

40 **L**imita in donatione facta a Principe alicui pro se, & descendenteribus, vt non possit cōfiscari nisi in vita delinquentis ad Tex. in l. Statius, J. Cornelio de iur. fisc. Peregr. d. lib. 5. num. 122. in princ. Carpa. d. cap omnium, num. 169. dicit quod donationes Principis quæ non transeunt ad extra. neos non transeunt nec etiam in fiscum.

1 Sublimita quando ultra donationem Princeps prohibuit res donatas alienari, quia tunc nec in vita delinquentis possunt confiscari. Boss. de bon. public. numer. 59. Peregr. d. lib. 5. numer. 122. vers. limitando.

Sed contra istam sublimitationem videtur sentire Gabriel. in cons. 140. num. 36. seqq. vol. 1. vbi concludit donatione facta per fratres ad inuicem cum prohibitione non alienandi non impedire retinere in vita delinquentis fiscum partem ipsius.

Sed Iudicio meo opinio Gabrielis nihil operatur in proposito, quia præsupponit huiusmodi donationem, & prohibitionem alienandi factam inter fratres esse in fraudem fisci, vt ipsa met Gabriel. ibi dicit, & prout ego latius dixi supra in limit. principali num. Quæ fraus in ipso Princepe donante non potest considerari, & ideo cessat opinio eiusdem Gabrielis.

41.

Limitatio decimæ tertiae Conclusionis.

S V M M A R I V M .

- 1 *Donatio facta fisco absenti, & pro eo nomine stipulandie est inualida.*
- 2 *Actio, & stipulatio officialis fiscalis fisco non creditur nisi interueniat debita verborum forma.*
- 3 *Fisco acquiritur actio quando Notarius pro eo stipulatur sequuta ratificatione fisci.*
- 4 *Fiscus ex testamento priuati, vel ex alia ultima voluntate acquirit.*

- 1 **41** *L*imita principaliter, ut donatio facta fisco absenti, & pro eius nomine stipulatio sit nulla, & inualida Pereg.de Iur. fisc.lib.6.tit.1.nu.20.
1 *Amplius, quod ex stipulatione officialis non acceditur fisco actio, nisi interueniat debita verborum forma.*
2 *Quiritur fisco actio, nisi interueniat debita verborum forma.* Bal.in l.1.num.14.c.per duas person. nob.acquir. Pereg.d.lib.6.tit.1.num.24.
1 *Sublimita, quando Notarius pro fisco stipulatur, quia non queritur actio nisi sequuta ratificatione fisci post alios Pereg.d.lib.6.tit.1.nu.23.vbi subdit, quod sufficiat tacita ratificatione.*
2 *Sublimita, ut capiat fiscus ex testamento priuati, vel qualibet alia ultima voluntate l.i. & leg. in fraudem, s. qui autem de iur. fisc. cuius sublimitationis late vide Peregr.lib.4.tit.1. numer.1. seqq. de Iur. fisc.*

42.

Limitatio decimæ tertiae Conclusionis.

S V M M A R I V M .

- 1 *Meretrice licet turpiter acquirat tamen bene retinet, fiscus ei non succedit.*
- 2 *Limita, & intellige in meretrice publica secus in alia muliere in honesta conditionis, quia de acquisitionis ex stupro, & adulterio non disponit, sed fiscus bona capit.*
- 3 *Meretrices vigore bullarum Pontificum in curia descendentes sine filiis legitimis tenentur reseruare aliquam portionem Monasterio conuertitarum.*
- 4 *Conuertitæ in urbe habent eorum proprium tribunal eis erectum per Pium V.*

- 1 **42** *L*imita principaliter in acquisitionis per meretricem, quia licet turpiter acquirat tamen bene retinet, & potest etiam de bonis acquisitionis ex turpi queritu testari, & fiscus ei non succedit Alber. in l.s. quæramus circa fin.de testament. & in l. qui vas. s. anal. de furt. Bart. in l.1. C.de cond. ob turp. cauf. & in terminis consuluit Natt. cons. 540. per tot. vol.4. Ias. in l.3. s. sed quod meretrici. ff. de eo ob turp. cauf. Pereg.de Iur. fisc.lib.2.tit.2. sub nu.6.
1 *Sublimita, & intellige in meretrice, quæ palam omib[us] præbet copiam sui, & turpitudinem suam publice habet, fiscus in alia muliere Inhone-*

stæ conditionis, quia de acquisitionis ex stupro, & adulterio disponere, & restari nequit, sed fiscus bona sua auferit I.Lucius de Iur. fisc. Cyn. in l.2. C.de cond. ob turp. cauf. Natt. d. cons. 540. numer.5. vbi alias allegat Peregr.d.lib.2.tit.2.num.6.

- 2 *Sublimita, hic in curia vigore bullarum Leon. X.Clem.VII.& Paul.III. Summorum Pontificum, quia meretrices decadentes ab intestato eis succedit Monasterium conuertitarum de urbe, & decadentes ex testamento tenentur relinquere quintam partem omnium bonorum eidem Monasterio sed in casu ab intestato si habeant filios, vel filias d. Monasterium non succedit, prout plures sunt contra d. conuertitas resolutum coram Iudice, erecto, & deputato à Pio IV.*

43.

Limitatio decimæ tertiae Conclusionis.

S V M M A R I V M .

- 1 *Mortem sibi consciens eius bona fiscus non capit. Declara, & intellige prout num. 2.*

- 1 **43** *L*imita principaliter in his, qui sibi mortem conscient, ut fiscus eorum bona non capiat Plot.d.conf.30.nu.80.Soc.iun.conf.51.nu.3.vol.1.Franc.Lucan.de fisc.tit.de bon.public.n.1.vbi in fine dicit, quod de his qui sibi mortem conscient, sunt correctus per d. Auth.bona damnatorum.
1 *Sublimita, & intellige istam 44.limitationem, quando doloris impatientia eris alieni, aut vita tedium, aut alia simili causa secus conscientia proprii sceleres pro quo veniebat imponenda confiscatio bonorum, quia tunc aut fuerit probatum, vel non probatum delictum ex ipsa morte, fiscus habet intentionem fundatam, & bona illius occupat, nisi hæredes vellent Innocentia defuncti probare latissime trad.Petr.Cabal.in quest.crimin.cas. 137.nu.1.pluribus sequentibus, & vide decis.Auctionen.123.Didac.Canter.de homic.c.6.num.53. seqq.& Peregr.lib.4.tit.4.per tot.Franc.Lucan.de fisc.tit.de publ.bon.nu.1.latissime Farinac.in tract.crim.tit.de Homicidio.q.128.per totum, & sub n.95.dicit post alios per Auth.bona damnaterum esse correcta iura antiqua in hoc circa cōfiscationem bonorum, & sub numero 99. fisco non acquiri secundum quando quis sibi mortem intulerit Iul.Clar.s. sequendum, quæst.58.vbi de communi.Peregr.lib.4.tit.4.num.12.de iure fisci.*

44.

Limitatio decimæ tertiae Conclusionis.

S V M M A R I V M .

- 1 *Communia cum delinquente non veniunt in confiscatione.*
- 2 *Confiscatio restringitur ad bona delinquentis.*
- 3 *Domus deuastanda si sit communis cum delinquente quid sit faciendum num. 4.*

- 3 Bona mariti delinquentis deuastanda si vxor in eis habeat hippotesam non possunt deuastari nisi satisfacta a uxore maxime si domus deuastanda esset fundus dotalis n.6. Quid de consuetudine n.7
 8 Quilibet creditor delinquentis poterit impedire deuastationem rei communis.
 9 Colonii in fructibus possunt impedire vastum.
 10 Fructus venditi ad aliquod tempus per delinquētem nisi refecto prelio non deuastantur.
 11 Domus deuastanda si ex deuastatione domus vicini diruatur quis teneatur ad dominum resarcendum an fiscus vel delinquens
 12 Fiscus habens volumfructum solummodo in re non potest illam alienare.
 13 Fiscus non potest rem communem alienare nisi se quatur prelio solutio.
 14 Fiscus antequam vendat rem communem tenetur interpellare socium.
 15 Fiscus in casibus in quibus potest vendere rem communem intelligitur cum subastatione legitime facta.
 16 Fiscus potest rem communem dividere, & alienare in iusto socio licet habeat minimam partem, rei.

- 44 L Imita principaliter, vt in conf scatione non veniant communia cum delinquenti, sed pars delinquentis tantum, & socij publicetur Osasc. decis. 94. num. 18. Corrad. in d. I. 3 tit. de public. bon. num. 8.
 1 Amplia, vt confiscatio non fiat in bonis alterius quam delinquentis ideo dominium, & possessio probata impedit publicationem bonorum, l. fin. C. de bon. vac. Lancell. Corrad. in d. I. 3. tit. de public. bon. nu. 8.
 2 Amplia, vt si domus aliqua sit deuastanda, que sit communis cum alio prius sit divisio vel cauetur antequam deuastetur modo, quo notat. Alber. in tract. super statu. lib. 3 q. 46 & q. 48. Ang. de Malefic. in verb. & eius bona nu. 21. vbi Ang. Carpan. in d. c. omnium, num 446 & nu. 689. late Farinac. q. 12. nu. 116 seq. vbi rethisse
 3 Amplia, vt si delinquens habeat partem inferiorem alter vero superiorem, vt non sit domus deuastanda. Carpan. in d. c. omnium, numer. 447. Farinac. d. q. 12. num. 17.
 4 Amplia, vt bona mariti delinquentis non deuastentur in quibus vxor habet hipotecam pro sua dote nisi facta vxori satisfactione. Alber. super statu, lib. 3. quæst. 7. & 14. Aug ad Angel. de Malefic. in verb. & eius bona. nu. 10 vers. & hoc intellige circa fin. Carpan. d. cap. omnium, num. 296. & nu. 448. Baiard. in quæst. 78. num. 83. seq. vbi late, & vide Farin. post hæc scripta visum, quæstio. 116. I. 1. nu. 35. seqq. tit. de cr. min. la. m. a. Eoq. magis procedit vbi domus deuastanda est fundus dotalis. Baiard. in quæst. 78. num. 83. seq. vbi subdit quod in alijs casibus vxor de consuetudine non obtineret Farinac. d. quæst. 116. I. primo, numer. 38. seq. vbi dicit quid sit faciendum pro d. consuetudine substan.

- 5 Amplia in quolibet alio creditore delinquen-

- 8 tis. Albert. in d. quæst. 7. nume. 7. & quæst. 14. Ang. in d. verb. & eius bona, numer. 18. & ibi Add. Carpan. i. d. c. omnium, nu. 449.
 6 Amplia, vt nec etiam detur vastum in fructibus colonio pertinentibus. Alber. lib. 3. quæst. 1. Ang. vbi supra, n. 19 Carpan. d. cap. omnium, n. 450.
 7 Amplia in fructibus. venditis ad aliquod tempus per delinquentem quia nisi refecto prelio non deuastantur. Roman. in l. 1. I. seruus, num. 4. ad Sillian. Carpan. vbi supra, nu. 451.
 Vbi autem vigore aliquius statuti prout est Mediolani, & constitutionis Marchie, ac bannimentorum status ecclesiastici deuastari debeat domus in fractioribus pacis fixe deuastatione, seu ruina domus vicini diruatur, quis teneatur ad damnum resarcendum an fiscus veldelinquens, vide Albert. in d. lib. 3. qu. 9. vt refert Carpan. in d. cap. omnium, nu. 452.
 8 Amplia, vt procedat quando fiscus haberet in re tantummodo volumfructum, vt post Bal. fin. mat. Baiard. in q. 95. num. 24. vers. Limitatur.
 9 Amplia, & intellige, vt fiscus non possit alienare communem habita fide de prelio, sed requiratur prelio solutio l. si procurator. I. fin. de iur. fisc. Baiard. d. quæst. 95. num. 24. circa finem.
 10 Amplia, & intellige, vt fiscus antequam vendat rem communem, vt prius interpellare debeat ad illam emendam soc. um. I. in l. fin. n. 2. C. de iur. emphit. Rip. in l. serui electione. I. l. beo, de leg. primo, Baiard. d. quæst. 95. n. 24. vers. & etiam Mandell. in tract. de iur. Prothomis. I. fin. num. 21.
 11 Amplia, & intellige, vt in causa in quo vendere potest fiscus intelligitur cum subastatione legitime facta. Boss. in tit. de fisc. & eius priuileg. num. 37 seq. Baiard. d. quæst. 95. nu. 24. in fin.
 1 Sublimita, & intellige, vt fiscus possit vendere rem communem cum socio delinquenti Martin. Lauden. in tract. de iur. fisc. q. 53. Mandell in tract. de iure Prothomis. I. fin. num. 20 in fin.
 2 Sublimita, vt fiscus possit rem communem dividere, & alienare in iusto socio, licet habeat minimam partem rei, vt post Felin. in cap. quæ in Ecclesiarum, col. 19. de constit. Baiar. d. q. 95. sub numero 24.
 3 Sublimita, vt procedat etiam in alio contra etu locationis, vel pignoris licet fiscus sit posterior, vt creditor possit pignus alienare, & ex prelio anterioribus creditoribus satisfacere, & residuum retinere, vt post Bald. & Boss. tradit. Baiard. in d. q. 95. sub num. 24.
 4 Sublimita, vt possit rem communem vendere etiam si esset communis cum Ecclesia, vt post alios quos allegat firmat Baiard. in d. qu. 95. sub num. 24. vers. & hoc privilegium.
 5 Sublimita, vt possit fiscus rem vendere, quando esset obligata fisco, & alteri priuato, vt post Bal. & Salic. firmat idem Baiard. in d. q. 95. sub nu. 24. vers. idemque.
 6 Sublimita, vt fiscus possit rem communem vendere licet res sit diuisib. lis Baiard. d. q. 95. sub numero 24. vers. & hac procedunt, vbi subdit hoc

hoc esse verum, quando est utile fisco, ut tota res vendatur.

45.

Limitatio decimæ tertiae Conclusionis.

S V M M A R I V M .

- 1 Confiscatio bonorum in criminis nefando nūquid, contrarium num. 2.
- 3 Confiscatio de iure canonico in criminis nefando admittitur contrarium. 4.
- 5 Confiscatio in isto criminis post mortem Rei non datur.
- 6 Clerici in isto criminis nefando priuantur officijs, & beneficijs, & detruduntur in perpetuā carcerē.

45 **L**imita in criminis nefando pro quo non intret confiscatio bonorum ut late defensit Plot. cons. 112. lib. 1. per totum quicquid alias in tract. de in lit. iurand. §. 6. num. 44. tenuerit, & sub num. 20. in d. cons. 132. testatur ita Mediolani fuisse, per Senatum declaratum, eamdem opinionem sequitur, & tuerit Tob. Non. cons. 104. per totum Menoch. in add. lib. 2. cas. 286. num. 26. in fin. vbi testatur de iure ciui li recte sensisse Senatum Mediolani, eandem decis. Mediolani refert. Iul. Clar. in §. Sodomia num. 6. in fin. vbi Baiard. nu. 18. Peregr. de iur. fisc. lib. 5. numer. 169. vbi refert etiam d. Mediolanidecis. & testatur, quod nulla lex reperitur, quæ tales pñam confiscationis bonorum imponat, & quod est rectior opinio, quod bona non confiscentur, nisi lege cautum reperiatur. Farinac. tit. de delict. carnis q. 148. nu. 15. etiam testatur, quod apud nos in curia ita seruari vidit, & quod non meminit aliquem Sodomitam presentem morti traditum fuisse condemnatum in confiscationem bonorum, prout nec etiam ego vidi, nec audiui hic in curia pro d. delicto confiscationem impositam fuisse, imode anno 1600. in Trib. illustrissimi D. Vicarij in causa cuiusdam Francisci Napolitani magistri Ludi literarij combusti ob d. virtù obtinui eius bona non publicari.

Contrariam sententiam quod pro isto criminis imponatur confiscatio bonorum Plot. de in lit. iurand. d. § 6. num. 44. Ant. Gomez. adleg. 80. Taur. numer. 32. vers & imprimis dico vbi testatur de comm. Ant. Scap. in tract. de iur. non script. lib. 5. cap. 143. numero 9. vbi de magis communis Iul. Clar. in d. §. Sodomia numero 6. vbi de veriori, & magis communis. Peregr. d. lib. 5. num. 169. testatur de communiori, & Menoch. in d. cas. 286. in 26. in add. etiam de magis communis.

Quam opinionem magis communem Doct. recipiunt esse veram de iure canonico, ut testatur Menoch. in d. casu 286. num. 26. in fine, & de hoc anno 1609, in causa de facto intentata ad expurgandam Ciuitatem quibusdam forensibus de huiusm. criminae pessimo diffamati, per generali inquisitionem in qua multi fuerunt drecti suscipiti de hoc vicio, & in contumaciam fuerunt

condemnati in confiscationem bonorum, tam in tribunali Guber. quam in Tribunalis Vicarij. vrbis.

Sed Farinac. in d. quest. 148. num. 14. in fin. & nu. 4 15. in fin. dubitat de ista distinctione facta inter ius ciuile, & Canonicum, & dicit quod pro hac distinctione ad sic dicendum nescit quomodo Menoch. moueat, qui Menoch. in d. nu. 26. in fin. dicit ut ex dd. suprascriptis facile est intelligere, ut de iure pontificio pro isto criminis imponatur confiscatio bonorum.

Sed ego non video, quod intentio Menoch. possit colligi, nisi ex dictis sub num. 14. vbi firmat per hęc verba, verius ergo qui stuprator iure pontificio puniatur pñam excommunicationis, & priuetur bonis, omnibusque beneficijs, & perpetuo carceri includatur per cap. Clerici, vbi Abb. de excess. Prælat. & adducit Diaz. in practic. crim. cap. 80. & Fab. à Monteleo. in prax. arbit. in 3. par. principali, num. 486.

Sed in d. cap. Clerici hoc non disponitur, quoad 5 priuationem bonorum, nec ibi Abb. hoc dicit, nec minus Diaz. in allegato cap. 80. hoc firmat, & Fab. a Monteleo. solum refert per Pontificiam sanctiōnem disponi Clericum sodomitam priuari omnibus beneficijs, & detрудi in perpetuum carcerem, & nulla verba ponit de priuatione bonorum, & sic Farinac. iusta de causa dubitat de illa distinctione, prout ego etiam de dicta opinione valde dubito, eoque magis cum Peregr. d. lib. 5. num. 169. testetur non esse iure cautum in isto delicto confiscationem bonorum imponi. Plot. cons. 132. num. 26. tom primo, crim. in fol. vbi late.

Amplia istam contrariam opinionem, ut magis procedat post mortem sodomitę, ut procedi non possit ad confiscationem bonorum. late Plot. in d. cons. 132. num. 6 seqq. nec ad effectum, ut annulet eius testamentum Farinac. tit. deniq. qu. 10. numero 44.

46. 47. 48. 49. 50. 51.

Limitatio decimæ tertiae Conclusionis.

S V M M A R I V M .

- 1 Furtum non punitur in confiscatione bonorum, licet fur condemetetur in pñam furcarum.
- 2 Confiscatio in aliquibus locis non fit.
- 3 Confiscatio non fit in bonis, quæ non transeunt nisi ad filios.
- 4 Confiscatio pro robaria non imponitur,
- 5 Incendium non punitur in confiscationem bonorum.
- 6 Confiscatio sine causa vel cum causa falsa non tenet.

46 **L**imita principaliter in criminis furti, pro quo bona non publicantur, etiam, quod pro eo imponatur pñam furcarum Soc. cons. 157. num. 9. seqq. & ante eum tenuit Bal. in cons. 426. num. 6. lib. 1. Petr. Cabal. cas. 197. num. 9. Iul. Clar. H 2 quest.

quæst. 78. num. 2. vbi Baiard. n. 14 vbi alios allegat.
Franc. Lucan. de fisc. titul. de public. bon. num. pri-
mo, vers. erat sur. Corrad in titul. de public. bon. n.
5. in fin. vbi reddit rationem. Cassan. super conf.
Burg Rub. I. §. 5. num. 135. mihi fol. 233.

47 Limita si in aliquibus locis extet consuetudo,
2 vt non intret confiscatio bonorum, prout est in
Regno Neapolitano, vbi non datur pena confis-
cationis bonorum, nisi in crimen heresis, &
laesa maiestatis, vt post Afflict. testatur Baiard. in
quæst. 78. num. 8. & in Ciuitate Bononiæ, quamvis
statutum, ibi, contrarium disponat, de qua con-
suetudine attestatur. Gozadin. consil. 96. num. 4.
quæ fuit confirmata per bullam Pij Quarti, vt te-
statur Bertaz. cons. 477. nu. 7. volum. 2. Gram. 52.
n. 9. etiam dicit quod in eodem Regno extat con-
stitutio, vt bona immobilia non publicentur, &
ideo non poterunt confiscari fructus pendentes,
cum dicantur partes rei immobilis.

48 Limita, vt ea quæ non transeunt, nisi ad fi-
lios non confiscentur Tex. in l. Insulam, vbi Bald-
sol. ut. matr. Martin. Laud. de fisc. quæst. 297. Franc.
Lucan. de fisc. in 2. par. num. 16. in fine. Corrad. in
d. I. 3. titu. de public. bon. num. 7. vers. 11. limita,

49 Limita, vt confiscatio bonorum pro roba-
ria non fiat de iure communi. Carpan. in Constit.
Mediolani in tit. de iur. fisc. cap. omnium, n. 100.

50 Limita in crimen incendijs bona non publi-
cari. Carpan. in d. cap. omnium, nu. 101.

51 Limita in confiscatione facta sine causa, vel
6 cum causa tamen falsa, vt non teneat confiscatio.
Sfor. Odd. cons. 72. nu. 28. vbi loquitur quando bo-
na fuerunt publicata de facto absque sententia.

52. 53. 54. 55. 56.

Limitatio decimæ tertia Conclusionis.

S V M M A R I V M .

- 1 Fructus bonorum damnati non publicantur si fuerunt venditi ante delictum per aliquod tempus.
- 2 Bona damnati creditori pignorata an veniant in confiscatione.
- 3 Bona delinquentis quæ per mortem ciuilem spi-
rant non publicantur.
- 4 Bona quæ non transeunt nisi ad certum genus per-
sonarum non publicantur.
- 5 Vilia bona non confiscentur.
- 6 Vilia bona quæ dicantur.
- 7 Indumenta, & annuli non publicantur, sed sunt
Iudicis.

52 **L**imita, vt fructus bonorum damnati non
1 publicentur, quando per ipsum fuerunt ve-
diti ante delictum per aliquod tempus nisi refun-
datur precium per fiscum, vt post alios firmat.
Carpan. in d. cap. omnium, numero 195.

53 Limita, vt bona damnati, quæ alicui credi-
tori pignorata fuerunt an veniant in confisca-
tione, vt possit inferri præiudicium creditori di-
stinguendo relatiue tradit Marl. in tractat. de-

bann. vers. confiscata, num. 9. vt refert Carpan. in
d. c. omnium, num. 196.

54 Limita, vt bona quæ spirant per mortem
3 ciuilem alicuius non publicentur Ang. de Male-
fic. in verb. & eius bona, num. 14. Cassan. d. rub. 2.
§. 2. glof. 1. num. 16. Carpan. d. cap. omnium, num.
197. Corrad. d. I. 3. tit. de public. bon. num. 7. vers.
limita vt bona.

1 Amplia, vt procedat etiam in his, quæ non
4 transeunt, nisi ad certum genus personarum, vt
post Cassan. firmat Carpan. in d. c. omnium, num.
197. in fin. & dixi supra limita 48.

55 Limita, vt vilia non veniant in confisca-
5 ne bonorum, sed de eis iudex possit ornare cubile,
& satisfaceré nuntijs euntibus pro maleficio, pro
eorum mercede. August. ad Ang. in d. vers. & eius
bona, num. 7 in fin & nume. 8. Carpan. post alios
in d. cap. omnium, nume. 198 seq. Corrad. tit. de
public. bonorum nu. 3 vers. 7. limita.

Vilia esse dicuntur usque ad aurum post Au-
6 gust. firmat Carpan. 21. d. cap. omnium, nu. 199.
Corrad. d. tit. de public. bon. num. 3. vers. septimo
limita dicit, dummodo non excedant quinque
scutorum summam.

56 Limita principaliter, vt indumenta, & an-
7 nuli non publicentur, sed sint iudicis pro necessi-
tate officij post alios firmat Carpan. in d. cap. om-
nium, nu. 200. Rom. Sing. 548. & ibi Add.

57. 58. 59. 60. 61.
Limitatio decimæ tertia Conclusionis.

S V M M A R I V M .

- 1 Beneficium Ecclesiasticum filij non publicatur ob-
delictum patris etiæ in crimen laæ Maiestatis.
 - 2 Bona quæ non transeunt in bæredem extraneum
nec etiam transeunt in fiscum.
 - 3 Bona quæ transeunt in bæredem extraneum tran-
seunt in fiscum.
 - 4 Heredes extranei qui dicantur in proposito.
 - 5 Bona quæ non transeunt in bæredem extraneum
nec etiam transeunt in fiscum in crimen laæ
Maiestatis.
 - 6 Ius patronatus libertorum non transit in fiscum.
 - 7 Limita quando est transmissibile ad extraneos
bæredes.
 - 8 Limita in crimen laæ Maiestatis.
 - 9 Portio quæ debetur domino non publicatur dam-
nato liberto.
 - 10 Bona quæ possunt separari a re confiscata sine cor-
ruptione subiecti non confiscentur.
 - 11 Confiscata furina non confiscatur saccus, nec pul-
sus propter asinum, nec scafa propter nauem,
nec salma propter bestiam.
 - 12 Fundo confiscato an boves arratori, & omnia ad
cultum fundi confiscentur.
- 57 **L**imita, vt beneficium ecclesiasticum filij
1 non publicetur per delictum patris etiæ
pro criminis laæ maiestatis Carpan. d. cap. omnium
numero

DECONFISC. BONORVM. 89

n. 168. num. 214. Mars. in tract. de Bannit. in Verb. confiscata, nu. 21.

58 Limita, & intellige, vt ea omnia quæ trans-
2 scunt in heredem extraneum transeant etiam in
fiscum, vt dixi supra in ampliat. 95 fucus vero quæ
non transeunt in heredem extraneum, vt nec etiā
3 transeant in fiscum Iul. Clar. quest. 78. vers. nunc
videamus. ibi hinc infertur. Plot. conf. 30. num.
17. & 95. Roland. conf. 31. num. 26. vol. 1. & conf.
98. num. 16. vol. 2. Olasc. decis. 94. num. 4. seqq.
Carpan. in dicto cap. omnium, num. 127. & num.
376. vbi concordantes allegat. Mart. in d. Verb.
confiscata, nu. 13. ex qua regula negatiua multas
illationes ponit Pereg. lib. 5. nu. 91. seqq. tom. 1.

Quis autem dicatur in proposito hæres extra-
4 neus docet Olasc. in d. decis. 94. num. 16. & 17.
vbi videtur concludere, vt appellatione hære-
dum extraneorum in materia transmissionis ve-
niant omnes collaterales etiam, quod succedere
possent ab intestato ad quam Olasc. decis. se refert.
Carp. in d. cap. omnium num. 128.

1 Amplia, vt procedat ista Limitatio etiam in
5 crimen læse Maiestatis, vt post Olasc. in d. decis.
94. num. 5. in fin. Firmat. Carp. in d. cap. omnium,
nu. 127. in fin.

59 Limita in iurepatronatu libertorum, vt non
6 transeat in fiscum, sed remaneat liberis damnato-
rum Carpan. d. c. omnium, num. 427.

1 Sublimita, & intellige, vt procedat quando
7 non est Iuspatronatus libertorum transmitibile ad
extraneos hæredes fucus si posset transfire in hæ-
redes extraneos, quia tunc etiam transfiret in fiscum.
Carp. d. cap. omnium nu. 417.

2 Sublimita, in crimen læse maiestatis, quia
8 non transmittitur in posteros, sed liberti rema-
nenit sine patrono, vt post Bal. in l. 1. num. 9. C.
de bon. libert. firmat Carpan. in dicto cap. om-
nium, nu. 428. vbi firmat esse mirabile dictum.
60 Limita, principaliter, vt portio quæ debe-
tur Domino seu patrō non publicetur damna-
to liberto Corrad. in d. tit. de pub. bon. nu. 3. vers.
6. limita.

61 Limita generaliter in rebus quæ sine corru-
10 ptione subiecti possunt separari a re confiscata,
vt ipsa non veniant in confiscatione Rip. in tract.
de peste in rub. de remed. ad conser. vber. numer.
130. Corrad. in d. 3. tit. de pub. bon. num. 7. in
11 fin. vbi dicit, quod confiscata farina non confi-
scetur saccus, nec pullus propter asinum, nec
Scafa propter nauem, nec Salma propter bestiā.
12 Bal. in l. cum ancillis. num. 3. C. de incept. nupt.
vbi docet si confiscato fundo boues aratorij, &
omnia, quæ sunt ad cultum fundi confiscentur.

62.

Limitatio decimæ tertiae Conclusionis.

S V M M A R I V M .

1 Inquisitus pendente processu super crimen debet
ali ex bonis publicatis quamvis incorporatis.

- 2 Item debent sibi subministrari expensæ, vt possit
se defendere in parandis aduocatis, & scriptu-
ris, & ita seruatur de consuetudine nu. 3 Quod
procedit etiam in crimen læse Maiestatis n. 4.
- 5 Item procedit quando lis pendet cum fisco super
omnibus bonis,

- 62 L Imita, vt pendente processu super crimen
1 inquisitus debeat ali ex bonis publicatis,
& quantumvis incorporatis, & debeat ei sub-
ministrari alimenta, & omnia ea, vt possit se
2 defendere in parandis scripturis procuratoribus,
& aduocatis Pich. d. 1. si post contractum, num.
98. de donat. Rebus. in tract. de senten. prouis. in
præfatio. nu. 113. seqq. Carpa. in d. cap. omnium,
num. 696. seqq. vbi testatur ita fieri per Senatum,
3 quotidie prout etiam hic in vrbe ego milles ob-
tinui, & obseruaui, & passim obseruatur.
1 Amplia, vt procedat etiam in crimen læse
4 Maiestatis Gig. de crim. læse Maiest. lib. 2. rub. de
pœn comitten. q. 26. Carpan. d. cap. omnium nu.
696. in fin.
- 2 Amplia, quod idem sit si pendeat lis cum fi-
5 sco super omnibus bonis alicuius, vt sint ei ne-
cessaria subministranda, vt post Rebus. in d. præ-
fatio. n. 118. Carpan. d. cap. omnium, nu. 696.

63.

Limitatio decimæ tertiae Conclusionis.

S V M M A R I V M .

- 1 Confiscatio bonorum fieri non debet nisi elapso
anno dato per Pium V. ad se expurgandum. De
consuetudin e non eruat num. 2.
- 3 Bona incorporata camera non restituuntur etiā
si Reus absoluatur, nisi per camerā Apostolice.
- 4 Camera Apostolica æquitatem sequitur.

- 63 L Imita, vt confiscatio bonorum fieri non
1 possit nisi elapso anno concessio ad se ex-
purgandum secundum bullam Pij V. prout sèpius
fuit in Rota resolutum quas decisiones de verbo
ad verbum Farinac. in d. q. 11. num. 92. refert.
Sed de consuetudine non seruatur, quia statim
2 sequuta sententia contumaciali in confiscationem
bonorum, vel in aliam pœnam pecuniariam per
procuratores fiscales obtinetur a Iudicibus ex-
equitatio sententiæ, & quod peius est bona alienan-
tur, vt exclamat Farinac. d. q. 11. numer. 98. seqq.
quia de iure bona vendi non possunt, vt late di-
cit Pereg. l. b. 7. tit. 3. num. 10. de iure fisci, & ob id
3 quando Reis constituunt, & absoluuntur, oportet
vt causa proponatur in plena camera Aposto-
licapro restitutione bonorum, & ibi habent non
solum contradicentes Procuratorem fiscalem, ac
Camera Apostolice Commissarium, sed etiam
emptores ad. bonorum a quibus adeo redditur
difficultas, vt diu vexarentur, nisi suprema equi-
tas illius Trib. Cameræ Apostolice suffragaretur,
4 prout de dicta equitate testatur Granut. Theore. 4.
H 3 num.

num. 8. prout pluries ego obtinui cum magna exquirate, ac etiam celeritate a tot viris bene eruditis, & magnam exequitatem amplectentibus, ex quibus d. Camera Apostolica decorata reperitur.

64.

*Limitatio, decimæ tertia Conclusionis.**S V M M A R I V M .*

- 1 Condemnatus in contumaciam comparens infra annum statim recuperare debet bona annotata si satis dederit. Quod procedit etiam si se constitutus in carceribus absque aliqua satisfactione.
- 2 Contrarium seruatur de consuetudine numer. 3. In curia aliquando fuit seruatum Ius commune num. 4.
- 5 Quid ex ista consuetudine resultare possit si Reus discedat pendente processu.

64. **L**imita principaliter quod condemnatus in contumaciam si compareat infra annum statim recuperat bona annotata si satis dederit. Alberic. in l. 1. nu. 4. de requir. re. s. tul. Clar. qu. 44. vers. dixi quod, numer. 4. & de communitate testatur Farinac. in quest. 11. nu. 84.

1 Amplia, ut procedat si condemnatus se constituerit in carceribus, quia illa succedunt loco satisfactionis. Foler. in pract. crimin. in verbo si citati compareant, num. 5 Farinac. d. qu. 11. num. 85.

2 Sublimita de consuetudine quia etiam compareat infra annum durante lite vel processu apud fisum bona conseruantur, & Reo non restituuntur. Todoch. in pract. crim. cap. 29. tit. de contum. purg. num. 5. Farinac. d. q. 11. num. 86 87. & sub num. 88 vnde exclamat contra d. prauam consuetudinem non solum annotandi dicta bona, sed etiam vendendi. Carpan. d. cap. omnium, n. 687.

3 Sed hic in curia diverso modo aliquando obseruatur, ut ego tempore S. D. N. Pauli V. dum erat auditor Cameræ de anno 1596. per acta Francisci Belgii obtinui bona restituti cuidam Archidiacono Tullen. condemnato in contumaciam in pœnam scutorum mille pro quibus fuit facta exequitio in partibus, cum infra annum se in carceribus constituerit statim fuerunt sibi bona restituta, sed hoc forsitan poterat obtinuisse ex gratia Clementis VIII. tunc Pontificis, quod fit aliquando, ut annuit Farinac. in d. q. 11. numer. 86. vers. vel nisi eiusdem Principis spec. ali gratia.

Item in una de terra Seriae Campanie pro Ignatij condemnatis in curia Campanie in pœnam scutorum trium millium, contra quos statim fuit facta exequitio in tot animalibus, & cum sponte se constituerint hic in curia declinando forum illius Provincie vbi fuerunt condemnati in contumaciam dum erat V. Adiutor Cameræ Reuerendissimus D. Lapis obtinui in plena congregatione etiam acerrime oppugnante Procuratore fiscali dd. animalia restituti prælita cautione, sed quia bona, iam pretendebantur fisco incorporata in-

partibus, & ob id vigore facultatum Cameræ Apostolicæ non poterant dd. animalia restitui, nisi causa proposita, & cognita in plena camera Apostolica, vbi diu causa discussa tandem fuit resolutum bona præfata restitu facta actuali deposito, prout exequitum fuit per acta Anto. Mainardi 1598. mense Septembris existente scriba criminali Marcio Lucentino de Firmino.

Ex qua consuetudine resultare potest, quod si Reus pendente processu nouarum defensionum decedat, firma remaneret bonorum confiscatio nulla habita ratione probationum factarum neque earum quas eius heredes facere vellent ad innocentiam illius demonstrandam, ut per Iul. Clar. in d. quest. 44. num. 4. vbi testatur, ita fuisse iudicatum per Senatum in causa cuiusdam Panigaroli, vbi tamen subdit quod dubitat, quod Princeps ea in foro conscientia retinere non posset vbi de innocentia Rei appetet, ut etiam refert Carpan. in d. c. omnium, nume. 687. late de com.

65.

*Limitatio decimæ tertia Conclusionis.**S V M M A R I V M .*

- 1 Condemnatus comparens infra annum si fuerit absolutus recuperat bona sibi annotata secus se compareat post annum etiam si fuerit absolutus quamvis docuerit de eius innocentia nu. 2. contra istam distinctionem num. 7.
- 3 Captus infra annum si fuerit admissus ad nouas defensiones, & fuerit absolutus non recuperat bona.
- 4 Signatura Sanctissimi semper rescribit cum clausula sine praividice bono um fisco incorporatoru quando admittit Reum ad nouas defensiones.
- 5 Clericus condemnatus in priuatione beneficiorum si compareat elapso anno non recuperaret beneficia licet fuerit absolutus.
- 6 Dataria Sanctissimi non confert beneficia clericis per priuationem nisi la so anno.
- 8 Condemnatus in contumaciam in confiscationem bonorum in casu in quo de iure imponi non poterat an teneat sententia num. 11.
- 9 Condemnatus in contumaciam si fuerit absolutus infra annum an recuperet bona si fuerint per fisum alienata num. 12.
- 10 Rota Romana tenet, quod si delictum non fuit plene probatum, & Reus comparet infra annum recuperet bona licet non fuerit absolutus n. 13.

65. **L**imita quando condemnatus in contumaciam comparet infra annum quia si fuerit absolutus a crimine pro quo fuerat condemnatus recuperat bona sibi per fisum descripta, & annotata, secus vero si compareat elapso anno, quia etiam quod docuerit de eius innocentia, & fuerit absolutus, bona non recuperat. Iul. Clar. in quest. 44. nu. 1. versic. in illis igitur casibus per tex. in l. 1. de requir. Reis. Corrad. in pract. l. 3. tit. de pub. bo. no.

no. n. 40. vers. Nihilominus posse. Farinac in tit. de Inquisit. qu. 11. num 86. & in cons 14. & ibi add. in littera A. Carpan. in d. c. omnium, num. 686. Sforz. Odd. cons. 72. nu. 43. seqq.

- 1 Amplia, vt procedat etiam in capto infra annum, & admissio ad nouas defensiones per Principe in statu Ecclesiastico per Pontificem in plena signatura gratiæ, vt etiam si docuerit de eius innocentia, & fuerit absolutus, non recuperet bona, quia signatura solet semper rescribere cum illa clausula sine præiudicio bonorum fisco incorporatorum, vt testatur Farinac. in d. q. 11. num. 89. Corrad. d. tit. de bon. pub. num. 40. vers. sed vbi.
- 2 Amplia in Clerico condemnatio in priuationem beneficiorum, vt si compareat elapso anno etiam quod fuerit absolutus non recuperet beneficia. Farinac. in d. cons. 14. o. um. 7. vbi subdit eo magis procedere, quia signatura semper rescribere cum illa clausula sine præiudicio bonorum fisco incorporatorum, & satis dicuntur beneficia incorporata ex collatione eorum in tertiam personam; etiam in dataria sanctissimi solet obseruari, vt beneficia vacantia per priuationem in tertium non conferantur nisi elapso anno.

6 Sed Seacc. in tra&. crim. cap. 97. nu. 155. insurget contra huiusmodi Farinac, & communem distinctionem de comparente infra annum vel elapso anno, quia indistinctè tenet quod quandocumque docuerit de eius innocentia etiam elapso anno recuperet bona, & quod illa clausula sine præiudicio bonorum fisco incorporatorum non debeat apponi quando Princeps admittit bannitum ad nouas defensiones ex aliqua iuxta causa.

Item valde etiam insurget ibi contra eumdem Farinac. dum v. detur tenere quod etiam si agatur de delicto pro quo confisatio bonorum imponi non possit, si tamen imposita fuisset ad hoc sit inhegendum allegare distinctione de comparente infra annum, vel elapso anno.

Baiard. autem videtur facere aliam distinctionem in quest. 44. nume. 9. seqq. quod si bona fuerint alienata per fisum, prout facere potest, vt ipse inquit, etiam si fuerit absolutus infra annum adhuc bona alienata bannitus non recuperet, & quod ita vidit semper obseruari.

Rota autem Romanæ tenet, vt si delictum non fuerit plene probatum Reus comparens infra annum bona recuperet per simplicem comparitionem etiam si non docuerit de eius innocentia neque fuerit absolutus, vt est late videre per Farinac. in d. q. 11. num. 98. seqq. vbi ponit alias decisiones Rot. Romanæ per extensum.

In tanta autem Doct. contrarietate, & varieta-
te, tu dicas, quod opinio Farinac. in illa parte,
quod etiam in casu in quo de iure non intrat con-
fisatio bonorum elapso anno etiam si docuerit de
innocentia, & fuerit absolutus non recuperet bona male Farinac. sentiat, & ego adhæreo opinio-
ni Seacc. quia si a principio fiscus non potuit ap-
ponere manus in dd. bonis, nec etiam poterit post
sententiam contumaciale in iuste latam, cum ip-

sa nunquam faciat transitum in iudicatum, vt in terminis de sententia contumaciali lata in confis-
cationem bonorum contra terminos Iuris late
exclamat idem Farinac. quæst. 25. n. 34 seqq. Baiard.
d. quest. 76. num. 11. Pereg. de iur. fisc. lib. 5. num. 7.
Roland. cons. 99. num. 4. ib 1.

In alio autem casu, in quo de iure intrat confisatio bonorum, si compareat p. st. annum, & doceat inquisitus de eius innocentia, & absoluatur, vt recuperet bona in hoc Scacc. loquitur contra opinionem omnium Doct. superius adductorum, & contra communem practicam. cum nunquam Reus recuperet bona etiam si fuerit absolutus comparens elapso anno ita passim in curia indubitanter seruatur, & idem obseruatur in capto infra annum.

Circa vero illud, quod firmat Baiard. vt si bona fuerint alienata per fiscum, condemnatus illa non recuperet quamvis comparuerit infra annum etiam si fuerit absolutus, & quod ita semper vidit obseruari, pareat mihi, quod ipse nimis audacter loquitur, quia contrarium hic in vrbe seruatur, & ego plures vidi obseruari, & in specie obtinui tempore Illustrissimi Domini Cardinalis Taberne tunc vrbis Gubernatoris in fauore cuiusdam Io. Pauli Baccini Florentini condemnati in confis-
cationem bonorum, & in penam ultimi supplicij pro homicidio, qui infra annum comparuit, & docuit de eius innocentia, & fuit absolutus recuperavit omnia sua bona per fisum alienata, & in specie quandam vineam, & unum censem scutorum sex millium per fisum venditum, & emptum per Chi-
riacum Matthæum nobilem Romanum, & ita indubitanter in curia obseruatur, alias esset in posse procuratoris fiscalis per alienationem bonorum destruere supra firmatam conclusionem, que se habet, vt comparens infra annum si doceat de eius innocentia, & fuerit absolutus, vt recuperet omnia sua bona.

Circa vero, quod tenuit Rota Romana, vt com-
parens infra annum etiam si non docuerit de eius
innocentia, quando delictum non est plene pro-
batum, & non fuerit absolutus adhuc recuperet
eius bona, super quo late dicit Farinac. in d. quest.
11. num. 98. seqq. cum pluribus seqq. ego nunquam
vidi dictam opinionem Rotæ in curia obseruari,
neq. practicari, & super me remitto ad late scri-
pta per d. Farinac.

66. Limitatio decimæ tertiae Conclusionis.

S V M M A R I V M .

- 1 Reus commisso delicto non tenetur in foro conscientia soluere penam ante condemnationem.
- 2 Amplia, etiam si pena committatur ipso iure.
- 3 Amplia, vt procedat etiam respectu penæ parti publicandæ.
- 4 Amplia, vt possit bona alienare pro alimentis necessariis.

- 5 Amplia quando delictum est occultum.
 6 Amplia in alienatione titulo Lucrativo.
 7 Amplia etiam si delictum esset notorium.
 8 Limita in alienatione facta de titulo oneroso.
 9 Limita ut teneatur parti lœse resa cire damnum.
 10 Nisi leui vel leuissima culpa commiserit delictum.

- 66 1 Imita, ut Reus commisso delicto non respondeat in foro conscientiae soluere poenam impositam a iure pro delicto ante condemnationem. Iul. Clar. quæst. 80 num. 7. vbi de communis, & sub vers. nec dicatur, respondet cuidam obiectio- ni, & testatur quod nec etiam Theologi dissen- tiunt ab hac communis sententia, quæ est Canonis Starum: late Anton. Gomez. tit. de delit. cap. 1. nu. 5. vers. contrarium tamen, & in cap. 14. nu. 3.
 2 Amplia, ut procedat etiam si bona ipso iure per legem vel statutum fisco propter illud delictum publicentur. secundum communem opinionem ferè ab omnibus approbatam, ut testatur Simao. de heretic. cap. 9. nume. 27 seqq. quam refert, & le- quitur. Iul. Clar. in d. q. 80 nu. 7. ibi, & quod.
 2 Amplia, ut procedat etiam respectu partis, cui 3 pena per statutum esset applicata, ut non tene- tur ante condemnationem delinquens in foro conscientiae soluere d. poenam. Ant. Gomez d. cap. primo, num. 5. vers. item adde, & d. cap. 14. num. 3. circa princ. Iul. Clar. d. quæst. 80. vbi de communis.
 3 Amplia, ut in foro conscientiae possit commis- so delicto ante sententiam bona alienare pro ali- mentis sibi necessariis Gomez d. cap. 14. nume. 3. vers. item limita, & n. 5. vers. item poterit alienare.
 4 Amplia, ut magis procedat, quod possit bona 5 alienare in foro conscientiae, quando delictum erat occultum, & nullo modo probari posset. Gomez. d. ca. 14. nume 3. circa fin. versic. item limit.
 5 Amplia in alienatione titulo lucrativo, ut ex do- 6 natione Gomez. d. cap. 14. numer 3. vers. titulo ve- ro lucrativo.
 6 Amplia, ut procedat etiamsi delictum esset no-
 7 torium secundum communem opinionem arresta- tam per Sum. Siluest. in verb. poena, quæst. 25. num. primo, & relata per Iul. Clar. in d. quæst. 80. num. 7. in fin. vbi dicit in iudicando non esse ab hac co- clusione recedendum.
 1 Sublimita in titulo oneroso, quia non potest 8 alienare, & emptor se poneret in maximo pericu- lo, quia possent ab eo bona a fisco auferri, & alie- naus peccaret, ut testatur Gom. in d. c. 1. num 5. sub vers. contrarium tamen, & in d. cap. 14. nu. 3. vers. ex his insertar
 1 Sublimita in foro conscientiae, ut teneatur re- 9 sarcire damnum ex d. delicto parti illatum Iul. Clar. d. quæst. 80. au. 7. vers. bene tenetur.
 Nisi tamen leui, vel leuissima culpa delictum 10 commiserit Gomez. d. cap. 1. numero 5. vers. item etiam. Jul. Clar. quæst. 62. num. 5. vbi de communis. Sed Couart. in 4. decret. 2. par cap. 6. nu. 12. con- trarium tenet, maxime vbi ex natura contractus ex legis dispositione etiam leuissima culpa consi- deratur, ut etiam tenet Bajard. d. q. 62. nu. 25.

67. & 68.
 Limitatio decimæ tertiae Conclusionis.

S V M M A R I V M.

- 1 Cautio de non offendendo dicitur extincta per pa- cem deinde sequutam, ut non conficeretur.
 2 Bona fisco incorporata operantur, ut dicantur confusa actiones adeo quod fideiussores non te- neantur ad penam conuentionalis.
 3 Fideiussor solvens penam ante confiscationem si deinceps bona publicentur fiscus tenetur dictam penam solutam fideiussori restituere.
 4 Fideiussores habent meliora, & potiora iura in fructibus confiscatorum restitutioni subiectorum quam ipse fiscus.

- 67 1 Imita si fuerit præstata fideiussio de non offendendo quæ in elligitur stipulata per bullas Pij Quarti, & Pij Quinti, ad fauorem camerae Apostolicae, si deinde partes sequatur pax poena fideiussionis non confiscatur, quia dicitur ex- extincta per pacem deinde sequutam Moron. in tract. de treg. & pac. quæst. vltima Eugen. consil. 82. nu. 9. seqq. lib. 1. Add ad Iul. Clar. quæst. 47. in littera B, in fine latissime Farinac. quæst. 107 art. 12. par. pri- ma, per totum cum ampliationibus, & limitatio- nibus, & in consil. 31. vbi latissime Add. & Deo dan- te, dicam in conclus. cautio de non offendendo quando dicatur rupta, ut pena committatur, & etiam de omnibus alijs casibus in quibus pena conuentionalis euitetur, ut non conficeretur.

- 68 2 Limita quando bona principalis sunt incor- porata fisco, quia fideiussio es sunt liberatae, cum sint confusa actiones. Mars. in rub. de solvit. nume. 346. Eug. consil. 2. nume 30. seqq. late Petr. Cabal. in tract. crimin. cas. 190 num. . qui loquitur in banni- to cum publicatione bonorum ut fideiussor non teneatur ad penam, neque illum representare Bajard. d. q. 95. nu. 2.

- 1 Amplia ut si fideiussor soluerit penam ante 3 confiscationem bonorum banniti, si bona etiam ipso iure publicentur, teneatur fiscus restituere d. fideiussori penam solutam post Becc. in consil. 57. Bajard in d. qu. 95. num. 1.
 2 Amplia quod in fructibus bonorum confisca- torum restitutioni subiectorum meliora, & potio- raria habent fideiussores quam fiscus, ut post alios quos allegat firmat Bajard. in quæst. 78. num. 37.

Confiscatio bonorum in quibus casibus fiat ipso iure, vel ipso facto.

S V M M A R I V M.

- 1 Confiscatio bonorum fit ipso iure quando lex vel statutum vitetur dictioribus vel verbis, mox, in- continenti, illico, protinus, ipso facto vel verbis denotantibus tempus praeteritum, ut si priuatus bonis suis.

2 Amplia,

2. Amplia, quando utitur verbis geminatis.
- 3 Confiscatio inducitur ipso iure per legem in contrabente nuptias incestas.
- 4 Dotes data contemplatione matrimonij contracti per incestas nuptias publicantur.
- 5 Nuptias incestas contrabens est ex communictatus.
- 6 Authen. bona damnatorum non procedit in hoc crimine de incestis nuptijs.
- 7 Scientia tempore contractus in incestis nuptijs non superueniens attenditur.
- 8 Crimen incestiarum nuptiarum inducitur ratione sanguinis non autem si cum uxore vel serua aliena rem habuerit.
- 9 Perincestas nuptias ipso iure confiscatio committitur per matrimonium sequutum secus absque matrimonio, & non si non sequatur copula numero 10.
- 11 Liberi legitimi si adessent impediunt confiscationem in isto crimen incestiarum nuptiarum.
- 12 Confiscatio ipso Iure intelligitur in crimen laesae Maiestatis contra nu. 13.
- 14 Administratio bonorum in crimen laesae Maiestatis interdicitur.
- 15 Administratio bonorum interdicitur in apostatisbus a fide.
- 16 Confiscatio bonorum ipso iure in multis alijs casibus imponitur remissive.

CONCLV SIO XIII.

Conclusio est, quod quando ob delictum lex vel constitutio utitur dictio[n]ib. vel verbis, mox, incontinenti, illico, protinus, ipso facto, aut verbis denotantibus tempus preteritum, vt sit priuatus bonis suis, tunc confisatio omnium, vel partis bonorum. vel pena pecunaria intelligitur irrogata ipso iure late. Felin. in capit. Rodulphus, nume. 48. seq. extr. de rescript. latissime Tiraquell. in l. 6. vñquam in verbo reuertatur. C. de reuocan. donat. num. 298. & post alios quos allegat Peregr. de iur. fisc. lib. 4. tit. 5. nu. 7. lib. 5. nu. 17. Carpan in nou. Constit. Mediol. cap. omnium, nu. 567. seqq.

1. Amplia quando lex utitur verbis geminatis,
2. vt pulchre scripsit Curt. sen. conf. 30. & sequitur Peregr. d. lib. 4. tit. 5. sub num. 7. vers. idem quando. Carpan. d. cap. omnium, num. 568. in fin.

2. Amplia in specie in contrahente nuptias incestas, quia lex per contractum ipso iure inducit penam confiscationis bonorum. I. Auth. de incest. nupt. vers. mox retum suatum & in Auth. incest. C. eorum. Boer. decis 264. numer. 14. seq. Peregr. de iur. fisc. lib. 4. tit. 5. num. 16. & lib. 5. num. 2. in princ.

1. Subamplia, vt etiam dotes datæ contemplatione illius matrimonij publicetur Bal. in d. Auth. incest. Peregr. d. lib. 5. nu. 12. vers. quod dotes.

2. Subamplia, vt etiam vinculo excommunicationis contrahentes sint innodati Peregr. d. lib. 5. sub numero 12.

- 3 Subamplia, vt dispositio Auth. bona damnat non procedat in hoc crimine secundum communem opinionem attestatam per Peregr. in d. lib. 5. num. 12. in fin. vbi subdit, quod non desunt, qui contraria sententiam tuentur, sed male.
- 1 Limita, & intellige, in scientibus tempore contractus impedimentum, alias superueniens scientia non noceret licet postea in simul cohabitarent, quia lex punit contractum glof. in Clem. prima de consang. & afis. Couarru. de sponsa. cap. 6. 2. partis, §. Duen. in reg. 150. in prima, limit. vbi alios adducit. Peregr. d. lib. 5. nu. 13.
- 2 Limita, & intellige in nuptijs incestis, vt inducatur istud crimen ratione sanguinis, non autem si cum uxore, vel serua aliena quis rem habuerit, quia iura poenalia stricte intelliguntur secundum com. opin. attestatam per Boer. dec 264. nu. 13. & per Peregr. d. lib. 5. nu. 14.
- 3 Limita in contrahente incestas nuptias de iure ciuili, & non de iure Canonico, de qua limitatione, vide late Peregr. in d. lib. 5. nu. 15. & 16.
- 4 Limita, & intellige in contrahentibus propriis nuptias incestas secus autem in committentibus incestum absque matrimonio per accessum ad monialem vel consanguineam. Marian. sen. conf. 12. num. 23. volumine primo Boer. decis. 264. Peregr. d. lib. 5. nu. 17. in fin. vbi postquam retulit aliquos Doct. contrarium tenentes testatur hanc esse veriorem opinionem.
- 5 Limita, & intellige quando ultra matrimonium est subsecuta copula, non enim unum sine altero sufficeret Bal. Nou. in tract. de dot. 11. parte, nu. 3. vers. secundus casus, & num. 7. in 6. casu Duen. de reg. 150. in 3. limit. Peregr. d. lib. 5. numero 17. in fin.
- 6 Quando adessent liberi legitimi, quia tunc bona reseruantur dd. liberis, cum onere alendi parentes, I. primo, Auth. de incest. nupt. & Auth. incestas, C. eodem Peregr. d. lib. 5. numero 12. in princ. & lib. 4. tit. 5. num. 16. in fin.
- 3 Amplia in crimen laesae maiestatis, I. ex Iudiciorum de accusat. l. penul. & final. C. ad l. Julianam maiest. Peregr. d. lib. 4. tit. 5. nume. 19 & in contingentia facti scripserunt Veronen. consil. 16. Ruini. consil. 3. num. 12. vol. 5. Ferret. consil. 31. quam ampliationem intellige, & declara, vt per Boss. in tit. de crim. laesae maiest. num. 57. Gramm. decis 6. in fin. & post alios infinitos quos allegat Peregr. d. lib. 4. tit. 5. nu. 19. vers. intellige in duobus, & lib. 5. num. 18. nouissime Farinac. tit. de crimin. laesae maiest. q. 116. num. 14. I. 1. vbi alios concordantes allegat & I. 2. nu. 66. Ant. Gomez. tit. de delict. c. 14. num. 4. vers. predicta tamen.
- Contrariam opinionem, quod non ipso iure incurritur pena, sed requiratur sententia tenent Hieron. Gab. iel. conf. 179. nume. 1. vbi de communi. Decian. in tract. crim. lib. 7. cap. 12. num. 11. circa medium Andr. Facchine. in controuer. lur. lib. 9. cap. 35. per totum vbi etiam respondet contratijs, & alij relati per Farinac. in d. q. 1 16. num. 15. I. 1. & I. 2. num. 67.

Bene

Bene verum est, quod siue pena incurrit ipso iure, siue non, etiam quoad priuationem feudorum omnes admittunt, ut requiratur declaratoria si non quoad ammissionem dominij saltem quoad ad emptionem possessionis bonorum latissime Farinac in d. q. 116. num. 17. & 20. §. 1. ut dicam in seq. conclus.

Et in isto criminie bonorum administratio in 14 terdicitur delinquenti, & alienare seu alios contractus facere tam ex titulo oneroso quam lucrativo in praejudicium fisci non potest. Afficit in tit. quia sint reg. in verb. & bona committen. num. 12. Aret. in S. publicat. num. 2. Instit. de pub. Iud. Farinac. q. 116 § 2. nu. 59. ubi alios allegat.

4 Amplia, ut etiam in Apostolibus a fide inter- 15 dicatur eis alienatio bonorum l. 1. cum trib. ll. seqq C. de Pereg. lib. 4. tit 5. num 32.

5 Amplia, in multis alijs casibus relatis per 16 glos in leg. ex Iudiciorum de accusat. Corrad. in § 3. tit de publicat. bon. nu. 24 per Pereg de iur. fisc. lib. 4. tit 5. numer 6. 19 cum pluribus seqq. & lib. 5. num. 167 seqq. & plenius per Tiraquell. in verb. reuertatur. C. de reuocand. donat. ad quem se refert. etiam in hac materia Farinac, in tit. de Inq. q. 10. numero 71.

Confiscatio bonorum, ubi imponitur ipso iure, qui effectus resultant.

S V M M A R I V M .

1 Confiscatio bonorum non requirit sententiam ubi fit ipso iure sed requiriatur declaratoria.

3 Citari debet pars in ista declaratoria fallit in criminio notorio.

4 Confiscatio bonorum ubi fit ipso iure transit ad hæredes post mortem delinquentis.

5 Confiscatio bonorum ipso iure operatur, ut hæredes teneantur restituere fructus perceptos per delinquentem a die commissi delicti.

6 Confiscatio bonorum ipso iure non requirit litis contestationem, ut transire possit ad hæredes.

7 Declaratoria facta in delictis in quibus ipso iure pena infligitur potest ferri post sententiam contra numero. 8.

9 Confiscatio ipso iure licet inducat incorporacionem absque sententia tamen intelligitur si fiscus petierit, & voluerit.

10 Emptor bonorum confiscatorum gaudet bonis do- nec sequatur dicta declaratoria fisci.

11 Confiscatio bonorum ipso iure operatur ut Princeps ante dictam declaratoriam possit bona confisca in tertiam conferre.

12 Dominium rerum delinquentium statim commis- so delicto acquiritur fisco ubi imponitur pena ipso iure.

13 Possessio bonorum delinquentium non apprehendit per fiscum nisi sequuta declaratoria etiam ubi pena imponitur ipso iure limitata nu. 14. 15.

16 Bona delinquentis ubi imponitur pena ipso iure possunt prescribi ante captiā possessionē per fis- cū.

17 Fructus delinquentis ubi imponitur pena ipso iu- re debentur a die delicti cum alias debentur a die sententiae, sequuta tamen declaratoria fis- cus illos percipit num. 18.

19 Hypoteca fisco acquiritur in delictis ubi pena im- ponitur ipso iure a die sententiae.

20 Confiscatio ipso iure operatur, ut non requira- tur quod in sententia fiat expressa mentio de- confiscaione cum secus sit in alijs delictis.

21 Confiscatio ipso iure operatur, ut bona non pos- sint retineri per delinquentem licet secus sit in alijs delictis.

22 Confiscatio afficit etiam delinquentem occultum.

23 Alienationes facta post delictum in casibus in qui- bus ipso iure bona confiscauntur etiam bona fide facta non teneant secus sit in alijs. Idem est in alienatione titulo oneroso facta nume 24.

25 Fiscus recuperat bona alienata etiam non restitu- to præcio in istis delictis declara prout in num. 26. 27 & 28.

29 Delinquens non potest de bonis testari in istis cri- minibus ubi imponitur pena ipso Iure etiam an- te sententiam cum secus sit in alijs.

30 Legitima filiorum calculatur Iuxta tempus con- demnationis, & illis debetur.

31 Debitores delinquentes non possunt soluere cre- ditibus ante sententiam in istis delictis.

32 Autem bona damnatorum non corrigit confisca- tionem in istis penis ipso iure instictis.

33 Appellatio non datur ubi confiscatio fit ipso iure.

34 Penna exigitur ubi imponitur ipso iure non ob- stante quacumque desuetudine.

35 Præiustus ipso iure impeditur ab agendo licet se- cus sit in alijs.

36 Exceptio de iure tertij in istis delictis ante sen- tentiam apponitur secus in alijs.

37 Subditus non tenetur obedire feudatario ante- sententiam ubi confiscatio fit ipso iure.

38 Confiscatio transit ad hæredes etiam lite non con- testata, & nihil peruererit ad eos, ubi imponi- tur ipso iure.

39 Penna non ligat subditum extra territorium se- cus ubi fertur sententia.

40 Præscriptio non currit contra fiscum ubi imponi- tur confiscatio ipso iure.

41 Sententia reuocatoria non requiritur ubi suita- ta alienatio in casibus ubi imponitur pena ip- so iure.

C O N C L V S I O X V .

15 *C*onclusio est, quod ubi imponitur pena ipso re, non requiratur sententia confisca- tionis, sed tantum declaratoria super facto, quæ nihil de nouo inducit, sed retrotrahitur ad tem- pus delicti, & non quoad dominium acquirendum,

2 sed quoad emptionem possessionis bonorum tan- tum. Pereg. de iur. fisc. lib. 4. tit. 5. nu. 13. Carpan. in d. cap. omnium num. 569. latissime Farinac. in tit. de criminis la sa Maiest. q. 116 nu. 17. & 20. latissi- me Franc. Personal. in tract. de Gabel. num. 2. seqq.

vbi con-

DE CONFISC. BONORVM. 95

vbi concordantes allegat. Surd. de Aliment. tit. 8. priuileg. 35. num. 3.

Et ad huiusmodi declaratoria perueniri non potest nisi parte citata alias processus, & sententia erunt nullius momenti cum citatio sit de iure naturali Mar. sen. conf. 12. nu. 9. vol. 1. Bero cons. 176. numer. 89. seq. volum. 1. Gram. decis. 105. num. 58. seq. Pereg. d. lib. 7. tit. 5. num. 10. qui ultra supra adductos alios adducit Franc. Personal. in d. tract. de Gabell. nume. 417. vbi dicit, quod totus mundus ita obseruat, etiam in crimen Heresis, & lege Maiestatis.

Fallit in crimen notorio, & manifesto, quia non est opus alia citatione vel declaratoria circa illud. Felin. in cap. 1. num. 60. extr. de constit. Grā. d. decis. 105. num. 13. 58. Bero d. cons. 176. num. 96. Pereg. d. lib. 4. tit. 5. num. 11.

1 Amplia, vbi lex vel statutum imponit confis-
cationem omnium vel partis bonorum ipso iure
quoad d. pœnam delictum transit in heredes, &
potest ab eis pœna exigere etiam mortuo delinquen-
tel. ex judiciorum vers. adeo de accusat. Suarez. in
com. opin. vers. mos. num. 22. & vers. pœna nume.
129. Tiraquell. in l. si vnquam in verbo reuertatur
num. 196 seqq. C. de reuocan. donat. vbi etiam re-
fert contrarium tenentes Ant. Gomez. tit. de del-
ict. cap. 1. num. 80. vers. 6. casus. Farinac. in tit. de
inquisit. quest. 10. nu. 68. vbi alios infinitos Doct.
adducit etiam testantes de communi Pereg. de iur.
f. c. lib. 4. tit. 5. num. 7. circa fin. Carpan. super no-
vis constitut. Mediolan. in cap. omnium nu. 620.
Bard. ad Iul. Clar. in q. 78. sub num. 102. Bursat.
cons. 77. nu. 20. seqq. lib.

2 Amplia, vt procedat quoad heredes, vt ipsi
teneant & restituere fructus per delinquentem. per-
ceptos a die commissi delicti Couarr. in tract. de
sponsal. cap. 6. §. 7. nume. 6 & seq. Farinac. d. q. 10.
sub nu. 68. circa fin. vers. vbi etiam quod.

3 Amplia etiam lite non contestata cum delin-
quente Ioseph. Ludo. cōcluſ. 3. vers. ampliatur hoc
maxime vbi de communi, & de practica totius
Italiæ. Flam. Cart. in tract. de execut. sent. capro bā-
nit. cap. 1. nu. 353. seq. Farinac. d. q. 10. n. 68. in fin.

4 Amplia, vt sententia declaratoria super facto
ferri possit a Iudice post mortem delinquentis cu-
sententia non dicatur lata ab homine sed lege, &
retrotrahitur ad tempus delicti quando pena im-
ponitur ipso iure Bero. cons. 176. num. 95. vol. 1.
Farinac. d. q. 10 nume 69. vers. sed his non obstan-
tibus vbi de communi, & de crebriori sententia,
& respon. respondet contrarijs Cartar. in d. cap. 1.
num. 356. seq. vbi alios allegat Pereg. lib. 4. tit. 5.
nume. 12. vers. verum a priori & nume. 13. & 14.
vbi alios allegat, & respondet contrarijs. Carpan.
late in d. cap. omnium, n. 648. cum pluribus seqq.
Menoch. cons. 99. nu. 172. vol. 1.

Contrariam opinionem tenuerunt, vt senten-
tia declaratoria requiratur ante mortem delin-
quentis ad effectum confiscandi bona in totum,
vel in partem Doct. add. per Farinac. in d. q. 10. nu.
60. 70. & per Pereg. in d. lib. 4. tit. 5. nume. 8. seqq.

per Carp. in d. cap. omnium numero 632. seqq.

1 Limita, & intellige istam quartam ampliatio-
nem, vt locum habeat quando fiscus voluerit, &
petierit bona confiscari no aliter. Natt. cons. 472.
nume. 18. volum. 2. Bursat. cons. 37. num. 16. vers.
non obstat, & nu. 17. vol. 1. Alciat. cons. 326. nu.
2. vers. aliquid confiscatum. Carpan. d. cap. om-
nium, nume 658. vbi suprad & alios adducit.

2 Limita, & intellige, vt licet interim bona
confiscata non possint alienari, cum dominium
statim sit fisco applicandum, emptor tamen pote-
rit gaudere bonis, donec fiscus declarauerit hanc
suam voluntatem, vt post Bal. in l. non solum in
fiae, ff. de in integrum restitur. Carpan. d. cap. om-
nium, num. 660.

Secundus effectus est, vt in omnibus casibus in
11 quibus ipso iure vel ipso facto bona publicantur
in totum vel in partem, Princeps ante declarato-
riam super facto, potest illa bona in tertium con-
ferre, cum eorum dominium commissio delicto
immediate fuerit acquisitum fisco Principis. Bero.
12 consil. 61. in primo dubio, & consil. 176. nume. 89.
seqq. volum. primo, Soc. sen. cons. 4. num. 24. seq.
volu. 3. Pereg. d. lib. 4. tit. 5. num. 15. Io. Anib. in l.
post contract. nu. 222. seq. de donat. Carpan. d. cap.
omnium, num. 590.

Licet exequatio non posset fieri, nec possessio
13 apprehendi, nisi sequuta sententia declaratoria,
antequam sententiam declaratoriam bona fisco
non incorporantur Pic. in d. post contractum, n.
73. in fin. Siluan. cons. 25. numero 34 vers. per que
verba Carpan. d. cap. omnium, nu. 592. seq.

1 Limita quando statuto aliter caueatur prout
14 est in Regno Neapolitano, vt feudum reuerta-
tur ad dominum absque sententia Afflict. super
constit. Reg. rub. 2 t de accusat. num. 4. & 5. lib. 2.
Carpan. d. capit. omnium, num. 595.

2 Limita, vt licet solum dominium, & non pos-
15 sessio amittatur, vbi pœna infligitur ipso iure, ta-
men fiscus fortius, & plenius ius habet in dd. bo-
nis, quam habeat in alijs crimini bus, vel pœnis
ipso iure inflatis Tiraq. in l. si vnquam in verbo re-
uertatur, num. 379 C. de reuocan. donat. Carpan.
d. cap. omnium, numero 595.

3 Limita, & intellige ex quo in istis delictis pos-
16 sessio non amittatur per confiscatum, bona pos-
sunt praescribi. Tiraquel. in d. verbo reuertatur, n.
390. Carpan. d. cōmniū, num. 596.

Tertius effectus quod fructus medio tempore
17 perceptia die delicti sunt fisci, licet alias debere-
ntur solum a die sententiæ exceptis quibusdam ca-
sibus Plot. cons. 30. nume. 31. Tiraquel. in d. verbo
reuertatur nume. 268. Carpan. d. cap. omnium nu-
me. 588. Gabriel. lib. 7. de crim. conclus. 12. nu. 10.
Suarez. in suis commu. in verbo fructus post. Mars.
in d. Verb. confiscata nume. 20.

Quod inellige, vt fructus fiscus consequatur se-
18 quita declaratoria super crimine. Afflict. rub. 8.
de probab. instru. nu. 13. vers. est ergo lib. 3. Carp.
d. cap. omnium num. 589. Pereg. lib. 5. numer. 172.
sub vers. notandum vbi alios allegat Farinac. tit.
de

de crim. leg. Maiest. q. 110. I. 2. num. 66. vers. & effe-
ctu. vbi alios allegat.

Nisi quoad effectus, qui trahunt secum execu-
tionem absque alio factio veluti, quoad Reus sit
infamis, vel quod sit intestabilis nam quoad hos
effectus non expectatur alia declaratio super cri-
mine, sed statim crimine commissio Reus incur-
rit ipsas poenas Pereg. d. lib. 5. nume. 172. in fin.

4 Effectus est, vt vbi bona ipso iure publican-
tur, hypotheca fisco oriatur a die commissi deli-
cti, securis in alijs criminibus vbi requiritur sen-
tentia, quia a die sententie oritur fisco hypotheca
late Carp. in d. cap. omnium, num. 598. seqq.

5 Effectus, quod vbi requiritur sententia deber-
et specificie Iudex bona confiscare, sed vbi confisca-
tio sit ipso iure non est necessaria expressio confis-
cationis bonorum, sed solum sufficit, quod dic-
catur quod talis est cu' p' b'fis de delicto de quo in
processu. Affid. in d. const. Reg. rub. 8. de iustru.
probab. num. 14. lib. 3. Carpan. d. c. omnium, num.
607. vbi subdit quod in ducatu Mediol. Iudices so-
lent apponere confiscationem in sententia ad a-
bundantem cautelam, maxime contra condene-
natos in contumaciam.

6 Effectus est, quia vbi bona confiscatur ipso
iure non possunt retineri in foro conscientiae per
delinquentem licet alias possint Tiraquell. in d.
verbo reuertatur, nume. 291. leqq. Gomez. de de-
lict. cap. 14. nume. 3. vers. 2. limita. Carpan. in d. cap.
omnium, nu. 608. Bonacof. in quest. crim. in verbo
poena si statutum imponat.

7 Effectus, vt afficiat delinquentem etiam oc-
cultum Tiraquell. in d. verbo reuertatur nume.
295. Carpan. d. cap. omnium, num. 609.

8 Effectus insurgit, vt alienationes factae post
delictum in casibus in quibus ipso iure bona con-
fiscantur etiam bona fide non teneant, licet alias
tenerent. Boss. de boni pub. nu. 76. Siluan. cons. 25.
nume. 24. sequen. Corrad. in d. I. 3. de pub. bon. nu.
14. vers. iurita tamen, Carpan. d. cap. omnium nu.
610. Not. cons. 30. nume. 31. vers. secundo Iul. Clar.
q. 78. num. . . . vers. ceterum Ant. Gomez. tit. de
delict. cap. 14. num. 4. vers. prædicta tamen.

1 Amplia, vt procedat etiam in alienatione ti-
tulo oneroso facta Corrad. in d. tit. de pub. bon.
sub nume. 24. vers. & tit. oneroso.

2 Amplia, vt procedat, vt fiscus recuperet bo-
na alienata, etiam non restituto precio Corrad.
sub d. numero decimoquarto, versic. etiam non
restituto.

1 Limita, & intellige, nisi bona fides nascere-
tur ex publico nempe ex sententia absolutoria
sequuta, quia licet deinde detegeretur delictum ad.
huc alienationis medio tempore facta tenerent.
Boss. tit. de boni pub. nume. 76. vers. 2. intellige, vbi
testatur ita per senatum Mediol. fuisse decisum, &
se punitur Carpan. in d. c. omnium nume 612.

2 Limita fiscum teneri ad premium, vbi illud re-
periatur in bonis damnati, vel ad eius utilita-
tem versum August. ad Angel. de Malefic. in ver-
bo, & eius bona, nume. 39. vers. tu autem, ibi, se-

cus quando. Boss. de boni pub. nume. 76. vers. 3. in-
tellige, & sequitur Carpan. in d. cap. omnium, nu.
613. declarando tamen, vt per Boss. an alienatio
ante delictum fuerit facta in fraudem vel ne.

3 Limita, & intellige quando alienatio esset fa-
cta ex necessitate pro defensione personæ in pa-
randis Aduocatis, Procuratoribus, & scripturis
Boss. d. tit. de boni publici num. 76. vers. 4 intellige
Carpan. d. cap. omnium, num. 614. Gig. de crim. le-
ga maiest. rub. de poen. committen q. 74. numero
3. in fin.

Secus si fuisset facta alienatio pro alijs necessi-
tibus veluti dotis, vt post Pic. in l. post contract.
nu. 74. seq. firmat Carpan. in d. cap. omnium, num.
615. Gomez. d. ca. 14. num. 4. vers. item Adde. dicit
quod omnes alienations necarios facit.

9 Effectus insurgit, vt vbi bona ipso iure confi-
scantur delinquens non possit de eis testari, licet
vbi requiritur sententia potius testari. Bal. cons.
358. nume. 4. volum. primo Tiraquell. in d. verbo
si reuertatur l. si vñquam nume 331 Siluan. cons.
25 num. 34. vers per quæ verba, volum. 1. Carpan.
d. cap. omnium, num. 616.

10 Effectus insurgit, quia vbi bona ipso iure
confiscantur legitima filii præseruatur, & cal-
culatur iuxta tempus condemnationis. Boss. de
boni publici nume. 10. Carpan. d. cap. omnium, nu-
mero 618.

11 Effectus desumitur, vt confiscatio, vbi ipso
iure fit impedit debitores ne possint delinquen-
ti solvere, cum vbi requiritur sententia tute sol-
vere valeant. Tiraquell. in d. l. si vñquam in verbo
reuertatur, nu. 365. Carpan. d. c. omnium, n. 619.

12 Effectus colligitur, quod Auth. bon. damnat.
32 non intelligatur corrigere confiscationes quæ
sunt ipso iure secundum communem opinionem
attestatam per Carpan. in d. c. omnium, num. 622.
& notat Plot. in d. cons. 30 n 31 vers. quarto, quia.

13 Effectus, vt appellatio non detur vbi confi-
scatio fit ipso iure Plot. d. cons. 30 num. 31. versi-
cu 5. quia Boss. tit. de poen. nu. 34. vers. nam si ante
sententiam. Carpa. in d. c. omnium, nu. 623. & num.
647. vers quod vertitum.

14 Insurgit effectus, vt poena imposta ipso iure
34 exigatur non obstante desuetudine Tiraquel. in
d. l. si vñquam in verbo reuertatur num. 350. pri-
uileg. 14. Carpan. in d. cap. omnium. nu. 624.

15 Effectus oritur, quia priuatus ipso iure im-
35 peditor ab agendo licet in alijs non impeditur
interim agere, & ius suum prosequi Tiraquell. in
d. verbo reuertatur, nume. 354. Carpan. in d. cap.
omnium, num. 625. declarando tamen, vt per Ti-
raquell. vbi supra, nu. 360.

16 Effectus sequitur, vt licet non possit opponi
36 de iure tertij, vbi sententia requiritur ad prætitio-
nem iuris illius, secus est quando quis ipso iure
priuatur. Tiraquell. d. verbo reuertatur, num. 356.
seq. Carpan. d. ca. omnium, nu. 626. declarando ta-
men vt per Tiraquell. a nu. 356. vsque ad nu. 358.

17 Effectus insurgit, vt vbi confiscatio fit ipso
37 iure subditi interim non teneantur obedire do-
mino.

mino. Tiraqu. d. verbo reuertatur, nu. 366. priuileg. 31 Carpa. d. omnium, nu. 628.

18 Effectus oritur vbi poena imponitur a lege
38 ipso iure transeat ad heredes cum alias non transfi-
ret lite non contestata, & nisi quatenus ad eos peruerterit. Boss. titu. de pen. num. 34. in princ. &
versi. inter ceteros, & vers. extra decretalia, & tit.
de accusat. num. 35. eqq. Carpan. d. cap. omnipium,
num. 929. Anton. Gomez. tit. de delict. c. 14. nu. 3.
vers. vbi habetur.

19 Effectus, vt vbi poena imponitur ipso iure,
39 non liget subditum extra territorium: secus vbi ser-
atur sententia, quia ligat subditum absentem
extra territorium. Tiraquell. in d. verbo reuertatur,
nu. 440.

20 Effectus, vt vbi bona ipso iure confisca-
40 tur aliqua prescriptio contra fiscum bonorum
interim alienatorum quinquennis, & vltioris
temporis non currat cu[m] alias obstaret. Boss. cit.
de fisc. num. 52. seq. Carpan. d. c. omnium, n. 631.

21 Effectus, vt in casibus in quibus bona ipso
41 iure confiscantur si fuerint alienata pro eis au-
candis non requiritur sententia reuocatoria, sed
solum sufficit declaratoria super ipso facto, & tunc
fisco competit rei vendicatio. Pic. in l. post con-
tract. num. 69. circa secundum tempus, & num.
72. & seq. Vbi Joan. Anibal. num. 222. seq. Carpan.
in d. cap omnium, num. 882. & late dicam in con-
clusione seq.

Confiscatio bonorum, an requirat sententiam.

S V M M A R I V M .

1 Sententia non requiritur, vbi committitur deli-
ctum circa rem contra legis prohibitionem &
delinquens punitur in amissione rei.

2 Vendicatio rei fisco conceditur, vbi acquiritur
confiscatio sine sententia.

3 Procurator fiscalis nomine cameræ apprebendit
possessionem, & tenutam bonorum condemnati,
& fiscus consequitur fructus si vero tertius pos-
siderat fiscus ab illo vindicat.

4 Sententia requiritur quando committitur deli-
ctum circa rem sed Reus extra rem in persona,
& alijs bonis punitur.

5 Citatio requiritur in omnibus casibus in quibus
requiritur sententia.

6 Citatio requiritur etiam, vbi declaratoria super
erimine solummodo fieri debet, & imponitur
confiscatio ipso iure, prout in erimine lae[m]e-
statis, contra num. 7.

8 Citatio ad exequutionem declaratoria non requiritur

9 Declaratoria super factum requiritur in omnibus
casibus in quibus non requiritur sententia.

10 Declaratoria requiritur etiam in notorijs.

11 Declaratoria super notorio inexcusabili, &
patenti non requiritur.

12 Sententia confiscationis debet ferri æquè princi-
paliter cum condemnatione corporali, & non
secessorie.

13 Sententia confiscationis unius territorij trahitur
ad bona alterius territorij præcipue si territoria
essent sub eodem Principe.

14 Sed sententia non exequitur per Iudicem qui illam tu-
lit, sed per Iudicem territorij, vbi bona sita sunt.

15 Sententia confiscationis habet exequitionem pa-
ratam contra heredes damnati absque alia
probatione.

16 Sententia non habet exequitionem quando in ea di-
citur bona esse publicanda secus si diceretur bo-
na publicamus.

17 Sententia reuocatoria requiritur in reuocatione
bonorum, vbi confiscatio non fit ipso iure, nec
est interdicta bonorum administratio.

18 Sententia reuocatoria requiritur quando agitur
pro alienatis in fraudem ante, & post delictum.

19 Et in alienatis ante delictum requiritur reuoca-
toria etiamsi bona essent confiscata ipso iure.

20 Sententia reuocatoria competit in alienatis in
fraudem omnibus nominatis in Autben. bona
damnatorum quando eis sit ius delatum.

21 Practica non reuocandi alienata, sed apprehen-
dendo ea, vt acin e graviati agant contra ca-
meram est reprobata.

22 Sententia reuocatoria in casibus in quibus confi-
scatio fit ipso iure.

23 Vendicatio bonorum alienatorum fisco competit
in casibus in quibus ipso iure fit confiscatio.

24 Vendicatio rei quomodo fit intentanda.

25 Libellandi modus in reuocatoria actione per fi-
scum intentata.

27 Hipotecaria actio fisco competens post sententiam
quomodo concipiatur.

28 Conditi competens fisco quomodo fit intentanda.

29 Libellus reuocatorius non requirit expressionem
nominis nationis, sed solam facti narrationem.

30 Libellus non est nec fiscus quando intentatur
officium Iudicis in alienatione post sententiam.

31 Sententia dualata in eadem causa illa prefertur
qua cantat in favorem fisci.

32 Intellige quando fiscus agit de damno evitando.

33 Fiscus tam actiue, quam passiu[m] non soluit ne-
que recipit expensas litis.

34 Et idem seruatur in urbe, & in alijs quam plu-
ribus locis.

35 Fiscus calumnioso agens deberet puniri in expen-
sis, ac etiam de iure comburi.

36 Sententia confiscationis, vbi requiritur si fuerit
omissa habetur pro omisso.

37 Confiscationi bonorum in dubio iudicandum est
non esse locum.

38 Confiscationis sententia tertio non citato non no-
cet.

39 Confiscationis sententia tertio non nocet cui fuit
facta donatio sine fraude quando donator fuit
condemnatus in contumaciam.

40 Sententia confiscationis in aliquibus casibus no-
cet tertio non citato.

41 Sententia lata contra filium nocet patri non ci-
tato quoad legitimam etiam si filius fuerit con-
demnatus in contumaciam.

- 42 Sententia noet fidei sufforibus etiam ipsis non cito tatis lata contra principales etiam in contumaciam in statu Ecclesi istico.
- 43 Sententia lata contra Principem ligat eius fiscū, & successores.
- 44 Sententia lata contra fisum procuratore non citato est nulla.
- 45 Sententia lata ad fauorem fisci fisco non citato valet.
- 46 Sententia lata neutra parte instanti in fiscalibus causis valet.
- 47 Condicio fisci in pari causa est deterior conditio ne priuati.
- 48 Sententia lata contra fisum sub praetextu falso rum testium, & instrumentorum est ipso iure nulla, vel ope restitutionis venit retractanda.
- 49 Revocatoria sententia non datur in alienatis post sententiam pendente appellatione, & officium iudicis secus alienatis ante sententiam.
- 50 Vendicatio Rei competit fisco in omnibus post delictum.
- 51 Sententia confiscationis non transit in iudicatum etiam si ab ea non fuerit appellatum.

CONCLVSIONE XVI.

16 C Onclusio ac distinctio communis, est quod vbi delictum committitur circa rem, contra legis prohibitionem, & delinquens puniatur in amissione rei, tunc absque alia sententia ipso facto delinquens amittat dominium ipsius rei, & fisco acquiratur I. Imperator ff de iur fisc. vbi casus est in eo, qui ex tacito fidei commisso reliquit persona incapaci, vt fiscus bona sine sententia vendicer, & est exemplum in I. commissa ff de publican, in eo, qui pro re rectig. nō soluit, & aliud habetur in I. I. S. in bona, ff. de iur fisc. lib. 5. num. 167. vers. nam interdum Carp. super nouis constit. Mediolt. tit. de pub. bon. e omnium num. 565.

Sed quia in his, & alijs similibus casibus fisco possessio non acquiritur ideo fisco vendicatio conceditur. Doct. in d. I. Commissa Afflīct. in d. cap. 1. S. Sancimus, colum 2. tit. quo temp mil. Peregrin. d. lib. 5. late sub num. 52. & num. 167. vers. in his tamen casibus.

Et ideo publicatis bonis delinquentis Procuratores fiscales nomine cameræ apræhendunt possessionem, & tenutam honorum eiusdem condemnati, & tunc fiscus consequitur fructus, si vero tertius illa possideat fiscus ab ea vendicabit Pe. reg. d. lib. 5. num. 52.

Aut delictum committitur circa rem, sed Reus extra rem in persona, & in alijs suis bonis plectitur, & tunc requiritur sententia condemnatoria, vt si committatur homicidium, & similia I. 2. C. de his qui pub ratio. lib. 10. Pereg. d. lib. 5. nu. 167. in fin. Carp. d. c. omnium num. 564. & num. 566.

1 Amplia, quod in omnibus casibus in quibus requiritur sententia, est necessaria citatio, ad illius defensam. Corrad. in sua prax. I. 3. tit. de bon. pub. num. 16. in fin. Carpan. in d. cap. omnium nu-

mer. 566. & latius num 642. Marian. Soc. in tract. de citat. art. 7. num. 35. Tiraquel. in I. si vnquam, verbo reuertatur num. 404. C. de reuocan. donat. Gabriel. tit. de cita. num. 164. Plot. cons. 30. nu. 7. 61. Bursat. consil. 77. num. 12. vol. I.

2 Amplia, vt requiratur citatio etiam in casibus in quibus pena ipso iure irrogatur, cum etiam in eis requiratur declaratoria super crimen, vt inferius dicam, & ideo ad ipsam declaratoriam serendum requiritur citatio Clem. Pastoral. 5. de re Iud. Bar. in extrauagan. ad reprimendum in verbo sine figura Gig. in tit. de crim. l. a. Maiest. lib. 2. tit. qual. in crim. l. a. Maiest. q. 6. & in ultima part. qu. 1. Pegr. d. lib. 5. num. 172. vbi de communi, & laquuntur in crimen l. a. Maiest. late Farinac. in titul. de crim. l. a. Maiest. quest. 1. 6. I. 1. num. 15. vbi concordantes allegat, & firmat hanc esse communiorum, & veriorem sententiam.

Contrariam opinionem in crimen l. a. Maiest. quod ad declaratoriam non requiratur citatio, tenet Luc. de Pen. in I. quisquis C. de pet. t. bon. sub. quem sequitur Afflīct. in cap. 1. S. item si fratrem numer. 10. quib. mod. feud. amitt. & in cap. Sancimus, col. 3. & 4. tit. quo temp mil. Carpan. in dict. cap. omnium, num. 564. seqq. vt non requiratur citatio vbi pena infligitur ipso iure, Farinac. in d. quest. 1. 6. num. 10 vbi concordantes allegat, & ibi testatur de communi, Fachin. controu. iur. lib. 9. cap. 35. per totum.

Saltem dicas, quod quoad exequitionem sententiae declaratoria non requiratur citatio partis, Soc. in d. art. 7. numero 66. vers. 14. seqq. Mars. in pract. crim. S. aggredior. num 120. Gabriel d. titul. de citat. conclus. 1. numero 364. Carpan. d. cap. omnium, num. 643.

3 Amplia, vt in omnibus casibus in quibus non requiritur sententia confiscationis, requiratur tamen declaratoria super factum, vel crimen, que nihil de novo inducit, quoad acquisitionem dominij, sed solam operatur quoad ad emptiōnē bonorum confiscatorum, & fiscus possit capere possessionem, & illam auocare à quocumque possesso, Pereg. lib. 4. it. 5. num. 13. Carpan. in d. cap. omnium, num. 569. & 644. & late Farinac. in dict. q. 1. 6. I. 1. num. 10. seqq. late Afflīct. super Constit. Reg. lib. 3. Rubr. 8. num. 13.

1 Subamplia, vt etiam in notorijs requiratur declaratoria Mars. in pract. crim. S. aggredior. n. 133. Menoch. consil. 133. num. 13. vol. 2.

11 Nisi sit notorium inexcusabile, & patens Gabriel. conclus. 12. num. 2. 5. lib. 7. de crim. licet ferenda sit sententia super notarietate 16. numero 6. Bursat. consil. 74. numero 28. volum. 1. tamen sustinetur exequitio non probatur notorio, vbi de eo non sit dubium Gabriel. d. conclus. 12. numero 7. seqq. Carpa. late in d. cap. omnium, num. 636. seq. Afflīct. super Constitut. Reg. lib. 3. Rubr. 8. num. 14. vers. quando est notorium.

4 Amplia, vt vbi requiritur sententia confisca-
tionis bonorum debet ferri ipsa sententia æquè principaliter cum cōdemnatione corporali, & nō accel-

accessorie ad pœnam corporalem Ant. Gomez.
tit. de delict. cap. 1. nume. 83. Carpan. in d. cap. omniū, num. 570. Sforz. Odd. in cons. 72. numer. 51. & dixi in conclus. 28. Confiscatio quando morte Rei extinguatur Ampliatione 9.

5 Amplia, vt sententia confiscationis lata per
73 Iudicem vnius territorij trahatur ad bona alterius territorij, præcipue si territoria essent sub eodem Principe iuxta distin. Bal. in l. cunctos populos, numero 51. C. de Sum Trinit. & late dixi in
24 conclus. 13. sed ipsa sententia non exequitur per officiale illam ferentem sed per alium illius territorij in quo bona sita sunt, vt declarat Alberic. tract. super statut. lib. 3. q. 2. nu. 11. Carpan. d. c. omnium numer. 572.

6 Amplia, vt sententia confiscationis bonorum
15 habeat exequitionem pararam contra hæredes condemnati atque alia probatione. Angel. de Malefic. in d. vers. & eius bona num. 22. cum declarationibus ibi per eum & Augus. ibi in add. & sequitur Carpa. in d. c. omnium, nu. 581.

Non traheret sententia confiscationis secum
16 exequitionem, si in ea dictum esset bona publicanda, scimus si dictum fuerit bona publicamus, Angel. in d. verbo, & eius bona, numer. 26. & ibi Add. Carrer. in prax. I. circa in ultima par. numer. 34. vers. & aduertas.

7 Amplia, vt in reuocatione bonorum in deli-
27 cis, vbi confiscatio non sit ipso iure, nec inter-
dicta sit administratio requiritur sententia reuocato-
ria per actionem paylianam, vel in factum. Pic. in l. post contractum, nu. 100. de donat.

1 Subamplia, vt reuocatoria ordinaria requi-
18 ratur quando agitur pro alienatis in fraudem ante, & post delictum Pic. in d. l. post contract. num. 50. & 93. limitando, nu. 95. & ibi lo. Anib. nu. 149. & Alciat. num. 29. vbi de communi. Carpan. d. c. omnium, nu. 887. & num. 889.

19 Quæ subampliatio procedit in alienatis ante delictum etiam si bona essent confiscata ipso iure. Carpan. d. num. 887. in fin.

2 Subamplia, vt reuocatoria actio competat
20 fisco quando in fraudem fuit facta alienatio, sed etiam patri, filijs, & alijs nominatis in Auth. bon. damnat. quando eis sit ius delarum perd. Auth. quæ non esset correcta contra Bar. in d. l. post contract. num. 20. tenent ibi Roman. num. 14. Pic. num. 99. lo. Anib. num. 352. sequen. & Alciat. num. 39. vbi de veriori, & communiori opinione testatur rationibus per eum allegatis, & sequitur Carpan. in d. cap. omnium, n. 889.

Et licet Principes in reuocando alienata nulliter vel in fraudem non obseruent huiusmodi praetoram reuocandi alienata, sed faciant apprehendere possessionem bonorū, & postea si illi in quos est facta alienatio pretendant se grauatos habeant regressum contra Cameram per tex. in l. prohibi-
tum. C. de iur. fisc. lib. 10. tamen non est bona praetica, vt notat Pic. in d. l. post contract. nu. 101. vbi respōdit ad d. leg. prohibitā, Carp. d. c. omnīū, n. 889.

1 Limita, quando sumus in casibus in quibus

22 confisatio sit ipso iure, quia sententia reuocatoria non requiritur, sed sufficit solum declaratoria super ipso facto. Pic. in d. l. post contract. nume. 69. vers. circa 2. tēpus, & n. 72. seq. lo. Anib. n. 222. seq. Carpan. d. cap. omnium, nume. 882. sequitur lul. Cla. quest. 78. vers. ceterum. ibi. vero bona, & vers. si vero.

Sed fisco in illis casibus competit rei reuocatio
23 bonorum alienatorum. Carpan. in d. c. omnium, num. 883. seq.

24 Et quomodo si sit intentanda rei vendicatio per fiscum, sit concipiendus libellus notat. Pic. in d. l. post contract. nu. 100. vers. vero fiscus.

25 In renocatoria actione, vbi per fiscum agitur qui sit modus libellandi docet Pic. in d. num. 100. vers. ex istis.

26 In actione hypothecaria fisco competenti post
27 sententiam condemnatoria in pœnam pecuniarium quomodo in cipiatur. Pic. in d. num. 100. vers. interdum etiam.

In omnibus alijs casibus in quibus fisco com-
28 petit conditio quomodo sit procedendum Pic. d. nume. 100. vers. reperio tamen.

29 In libello reuocatorio non requiritur, vt expri-
matur nomen actionis, sed sufficit sola facti narra-
tio. Pic. in d. l. post contract. nu. 103. ad finem.

30 Vbi officium Iudicis imploratur, vt in aliena-
tione post sententiam non est necessarius libellus. Pic. in d. l. post contract. d. num. 100. vers. si vero intentetur.

8 Amplia quod in duabus sententijs latis a duo-
31 bus Iudicib. ordinarijs altera pro fisco, altera
contra fiscum, ea præualet, & exequenda est quæ in fauorem fisci extat Specul. in tit. de test. I. post
quani sub num. 7. Iaf. in l. prima, num. 36. si solut.
matrim Couarr. variar. resolut lib. 1. c. 16. num. 40.
Pereg. de iur. f. sc. lib. 7. tit. 4. num. 13.

Quæ ampliatio intelligitur quando fiscus non
32 de lucro captando, sed de damno evitando agit Pereg. in d. lib. 7. tit. 3. num. 46. & tit. 4. nu. 23. quod esse notandum dicit, quia calus in partibus ipsius
sapientia contingere potest.

9 Amplia, vt fiscus ex priuilegio, & ex sui con-
33 ditione non soluat expensas litium, si succumbat, nec illas exigat, si victor existat. Ant. Columb.
in tract. de ord. proced. in caus. crim. art. 138. & al-
legat tex. in l. fin. C. de fruct. & lit. expens. Boer. de-
34 cil. 324. in prin. post Bal. in l. qui crimen. numero
20. C. qui accusat. non poss. Pereg. de iur. fisc. lib. 7.
tit. 4. numero 14. vbi testatur ita obseruari in Ca-
mera Patauina, & in alma Civitate Venetiarum,
& ita etiam in vrbe aliter obseruari neque
practicari vidi nec audiui, ac etiam ita Medio-
lani seruari testatur lul. Clar. in q. 10. num. 5.

Bene verum, est quod si dolose, & calumniose,
35 procurator fiscalis prosequeretur aliquem esset in expensis, & damnis verius partem condemnandus, uti quilibet priuatus, & ita pluries seruatum fuisse per Parlamentum Parisiense attestatur Pap. lib. 24. tit. 1. arest. 4. vt refert. lul. Clar. in d. quest. 10. nume. 5. Imo quando per calumniam procurator

fiscalis instigat debet etiam ex constitutione Imperatoris concremari 1 vniuersi C. si caus. fiscal. vbi dñe reddit bonam rationem Gram. decif. 60. nume. 21. Ioseph. Lud. decif. lucens. 1. nu. 34. & seqq. part. 1. vbi valde exclamat contra istos fiscales, qui recipiendo b. instigatoribus munera, & pecuniam indebit p. pauperes innocentes vexant iniquis, quod licet d. pena ignis de facto non seruetur in foro fori, non tamen in alio seculo ab ea excusabitur, & Farinac. in tit. de accusat. quest. 16. num. 20. & 21. refert tremendum casum successum in illo, qui fuerat bis Romæ procurator fiscalis, & deinde Gubernator urbis, qui fuit in publico loco decapitatus, cuius exemplo omnes alij officiales discere deberent, ne eis idem contingat.

10 Amplia, vt bona Burgensatica fisco deuoluta per aliquam causam requirunt sententiam quo ad amissionem dominij Afflct. super constit. Reg. lib. 2. Rub. 8. nume. 14. vers. 2. conclusio.

1 Limita, & intellige, vt confisatio bonorum 36 vbi requiritur si fuerit omissa debet haberi pro omessa, cum sententia in hac specie stricte sit intelligenda. Dec. conf. 445. num. 67. cum sit odiosa Roland. conf. 29. nu. 16. vol. 3. Carp. d. c. omnium, numer. 573. seq.

2 Limita, vt in dubio sit iudicandum contra 37 fiscum, confisctionem bonorum non esse sien- dam Couar, variar. resolut. lib. 1. c. 16. nu. 1. Carp. d. c. omnium num. 576.

3 Limita, & intellige, vt sententia confisatio- 38 nis bonorum regulariter tertio non citato non noceat, prout regulariter est in quacumque sententia, vt in terminis firmant Soc. sen. consi. 121. nu. 12. vol. 4. & alij relati per Augu. ac Angel. de maleficio. in verbo, & eius bona publicamus num. 22. Carpan. d. cap. omnium, nume. 577.

4 Limita, & intellige, quod sententia confisca- 39 tionis bonorum tertio non noceat in quem fuit facta donatio absque fraude etiam infra biennium luxta decretum Mediolani, qui donator fuerit ex sola contumacia damnatus de aliquo crimen. Al- ciat in l. post contract. num. 32. vers. qua ratione de donat. & in tract. de presumpt. reg. 3. presumpt. 22. nume. 24. Carpan. in d. cap. omnium, num 578.

1 Sublimita, vt sententia confisctionis noceat 40 tertio non citato in aliquibus casibus positis per Bal. in Iuris C. quando res Iudic. non nocet quem refert, & sequitur August. in d. verbo, & eius bona num. 2. Iul. Clar. in q. 86. num. 9.

Et sententia lata contra filium nocet patri non 41 citato quoad legitimam etiam si fuerit condemnatus in contumaciam, vt dixi, in concl. 13. li- mit. 19. num. 58.

Item nocet sive in offitoribus de non offendendo 42 etiam ipsis non citatis si fuerit lata sententia con- tumaciam per bullam Pij IIII. Const. 870. Baiard. qu. 47. nume. 28.

5 Limita, & intellige, quod sententia lata contra 43 Principem vel eius fiscum ligat etiam eius suc- fiores, vt illam retractare nequeant, vt in specie co-

suluit Oldr. conf. 94 quem sequitur Tiraqui. de iure primog. q. 35. n. 18. Cou. in pract. c. 13. versic. 3. hoc in tract. Peregr. lib. 5 tit. habentes iura fisci numer. 7. & latius. Ari. Pinel. in l. 1. in 3 part. numero 48. C. de bon. mater.

6 Limita, & intellige vt sententia lata contra 44 fiscum aduocato vel procuratore fisci non ci- tato sit nulla, & inualidal non intelligitur, & diuus l. si fiscus, si de iur. f. sc. l. 2. C. si aduersus fis- cum, & l. final. C. de aduocato fisc. Peregr. de iur. fisc. lib. 7. numer. 2. & 3. vbi dicit idem esse in pro- 45 curatore fisci, quod est in aduocato vbi subdit valere sententiam pro fisco datam quamvis ab- sente aduocato vel procuratore cum priuilegium suum, sibi nocere non debeat l. acta. l. final. si de re indic. l. non ideo minus, C. de procurat. & in sta- tu Ecclesiastico per bullam Pij & Sixti V. in quo libet a & u fiscus citari debet, & in specie ad sen- tentiam.

Sed bene verum est, quod si neutra instantia 46 parte fuerit lata sententia in fiscalibus causis spe- ciale est, vt sententia valeat vt post Bar. & Ias. fir- mat Peregr. in lib. 7. tit. 3. num. 47.

7 Limita, & intellige, quod in pari causa ve- 47 riior sit opinio, quod in pœnalibus, & confisca- tionibus bonorum potior conditio sit priuati quā fisci l. non puto si de iur. fisc. Felin. in cap. Pasto- ralis num. 11. extra de rescrifpt. Narr. conf. 314. in fin. Neguzan. in tract. de pign. in 4. memb. 2. part. num. 118. Peregr. lib. 7. tit. 3. num. 45. vbi pot rela- tas plures opiniones sequitur istam opinionem supra affirmatam.

8 Limita, & intellige, vt sententia lata contra 48 fiscum praetextu falsorum testimoni, & instrumen- torum est ipso iure nulla vel saltē ope restitu- tionis in integrum retractanda, vt post alios Bost. in tit. si ex falsi instrumenti vbi etiam firmat posse reparari procedendo criminaliter per querelam falsi intra annos 20. tit. C. si ex falsi instrumenti l. querelam C. de falsi. Peregr. lib. 7. tit. 4. num. 10. late in fra conclus. 30.

9 Limita in casibus in quibus confisatio fit ip- so iure non requiratur sententia reuocatoria, vt dixi supra in 7. Ampliat.

10 Limita, vt in alienatis post sententiam pen- 49 dente appellatione non requiratur actio reuocato- ria sed competit officium Iudicis secus in alienatis ante sententiam Pic. in d. l. post contract. & dixi in conclus. 13. limit. 13. numero 48. & tradit Carp. in d. c. omnium, num. 888.

Sed vigore decreti Mediolani rei vindicatio 50 competit fisco in omnibus alienatis post delictum cum omnis alienatio deinde sit irrita, vt pluries dixi, & firmat Carp. in d. c. omnium, sub nu. 388.

11 Limita, & intellige, vt sententia confisca- 51 tionis non transeat in rem iudicatam, etiam si ab ea non fuerit appellatum, vt post Bal. firmat Mars. in tracta, de bannit. in verbo confisata nu. 25. & Carp. in d. cap. omnium, num. 575.

DE CONFISC. BONORVM.

Cridæ in publicatione bonorum, quod operentur.

S V M M A R I V M.

- 1 Cridæ emisse in publicatione bonorum elapsi tempore excludunt quo sivecumque creditores.
 - 2 Cridarum tempus modus, & forma solent per statuta locorum determinari.
 - 3 Cridæ de quo tempore fieri debeant ante, vel post sententiam.
 - 4 Cridæ præiudicant non contradicenti in repetendo rem non descriptam.
Declaratio prout num. 5.
 - 5 Cridæ præiudicant vero domino non contradicenti quando delinquens possidebat aliquam rem mala fide, si fuerit per fiscum apprehensa.
 - 6 Cridæ præiudicant vero domino non contradicenti quando fiscus apprehendit bona pro quibus delinquens se gerebat uti hæres alicuius.
 - 7 Cridæ non præiudicant ignorantis de bonis non apprehensis per fisum.
Limitatio prout num. 9.
 - 8 Cridæ non præiudicant locatori, nisi bona essent apprehensa per fisum.
 - 9 Cridæ disponentes, ut in termino unius mensis quilibet debeat contradixisse, & iustificasse suum creditum, & si in termino creditor comparuit, & allegavit esse creditorem an possit dictum creditum iustificare post terminum.
 - 10 Cridæ an comprehendant credita priuilegiata pro dote, pro tutela, pro minoribus, pro militibus, pro presentibus, & absentibus.
 - 11 Cridæ an comprehendant habentes ius annua pensionis.
 - 12 Cridæ an comprehendant creditores iurium conditionalium.
 - 13 Cridæ an comprehendant hereditatem iacentem.
 - 14 Cridæ an excludant, ut quis non possit probare per instrumentum in supplementum extra terminum quando in termino institit velle iurare.
 - 15 Clerici tenentur contradicere cridis emissis per iudicem laicum.
 - 16 Cridæ non comprehendunt res non descriptas.
 - 17 Cridæ ob formam non seruatam sunt nullæ, & non præiudicant.
 - 18 Cridæ sunt nullæ si non fuerit seruata forma in omnibus, sed etiam in uno.
 - 19 Cridæ non comprehendunt creditoribus quoad bona non apprehensa.
 - 20 Cridæ non comprehendunt omnia bona, sed regulantur a vi verborum decreti cuiuslibet loci.
 - 21 Cridæ non comprehendunt res non descriptas.
 - 22 Cridæ ob formam non seruatam sunt nullæ, & non præiudicant.
 - 23 Cridæ sunt nullæ si non fuerit seruata forma in omnibus, sed etiam in uno.
 - 24 Creditor qui in termino cridarum producit scripturam imperfectam potest extra terminum illa conualidare etiæ si fiscus in termino opposuerit de nullitate n. 25 Quid obseruetur in practican. 26.
 - 25 Creditor qui omisit contradicere cridis sui debitoris si iterum debitor delinquat, & si autem crida potest deducere debitum suum in secundis cridis.

- 28 Creditor, qui non contradicit cridis an possit illud consequi à debitore gratiato.
 - 29 Cridae non præiudicant bis qui agere nequeunt.
 - 30 Creditores, qui non contradixerunt cridis si tam
amen ante cridas post delictum commissum post-
quam bona fuerunt apprehensa per fiscum pe-
tierūt seruavi formā decreti loci nō sunt exclusi.
 - 31 Cridarum terminus respicit tantummodo id quod
petitur, & non alias qualitates extrinsecus, ut si
quis vellet probare absentiam.
 - 32 Creditores non contradicentes cridis factis con-
tra Clericum sibi non præiudicant.
 - 33 Pater nomine filiorum quando cridis contradi-
cere possit.
 - 34 Mater occasione legitime filij quando cridis con-
tradicere possit.

C O N C L V S I O X V I I .

- C**onclusio est, ut confiscatis bonis delinquentis debitoris fiscus emittat proclama-
tum seu cridas, ut infra certum tempus compareant creditores & doceant de eorum credito, quo elapsio, & de credito non docto non admittetur amplius ad aliquid perendum rex in l. diffamati C. de ingen. man. & in l. si eo tempore, C. de remiss. pig. Pereg. lib. 5. nume 199 de delict. q. 25. numero. 181. Boss. tit. de proclam. num. 9. versi & hæc dicta.
Et solent esse in locis particularia statuta dis-
ponentia circa tempus, & modum, & formam faciendi similes Cridas, ut Mediolani, quod refert Boss. in tit. de proclamat in priu. Carpan. in d. cap. omnium numer. 705. & latius dixit in tit. de offic. Quest. extraor. & Venetijs adeo simile decretum, quod de verbo ad verbum refert, Pereg. de iur. fisc. lib. 5. num. 200.

De quo autem tempore fiant huiusmodi cridae si

- 15 Cridæ an compræhendant hereditatem iacentem.
16 Cridæ an excludant, vt quis non possit probare per iuramentum in supplementum extra terminum quando in termino infestit velle iurare.
17 Clerici tenentur contradicere Cridis emissis per iudicem laicum.
18 Terminus appositus in cridis incipit currere statim apprehensa possessione.
19 Cridæ non præiudicant creditoribus quoad bona non apprehensa.
20 Cridæ non compræhendunt omnia bona, sed regulantur à vi verborum decreti cuiuslibet loci.
21 Cridæ non compræhendunt res non descriptas.
22 Cridæ ob formam non seruatam sunt nullæ, & non præiudicant.
23 Cridæ sunt nullæ si non fuerit seruata forma in omnibus, sed etiam in uno.
24 Creditor qui in termino cridaram producit scriptam imperfectam potest extra terminum illam conualidare etiā si fiscus in termino opposuerit de nullitate n.25. Quid obseruetur in practican. 26.
27 Creditor qui omisit contradicere cridis sui debitoris si iterum debitor delinquat, & si autem crida potest deducere debitum suum in secundis cridis.

3 loquimur de iure communī, & tunc aut agitur de bonis vacantibus, & crida sunt postquam dicitur bona vacantia sunt per fiscum descripta, vt si aliquis sit heres compareat, & ostendat, & nemine comparente sit locus fisco l. 1. & 3. C. de bon. Vacant. Boff. in tit. de proclamat. numero 9. in princ. In alijs bonis prouenientibus ad fiscum ex delicto 1. fit descriptio deinde queritur an deliquerit, & declarato eum deliquisse bona apprehenduntur, & sic sunt post sententiam, & post captam possessionem Boff. in d. tit. de proclamat. numero 9. in fin. vers. idem est, & ita secundum Ius commune in curia obseruatur.

1 Amplia, quando delinquens possidebat rem aliquam bona fide putans rem illam esse suam licet de illa re non fuerit facta descriptio vel apprehensio si vigore decreti loci res habeatur pro apprehensa ad fauorem fisci prout est Mediolani cridae præiudicant non contradicenti respectu illius rei non descriptæ, Boff. in d. tit. de proclamat. numero 5. vers. & ex his Carp. in d. c. omnium numero 704.

1 Limita, istam primam ampliationem si damnatus possedisset rem illam mala fide, & per fiscum

i Limita, istam primam ampliationem si damna-
5 tus possedisset rem illam mala fide , & per fiscum

non fuerit apprehensa , quia crida non prejudicarent vero Domino , & non contradicenti , Boss. d. tit. de proclam. num. 4. vers. difficultas.

6 Amplia , quando delinquentis possidet aliquam rem mala fide , quia si fiscus illam apprehenderit cridae praedicarent vero domino non contradicenti , Boss. in d. tit. de proclam numer. 4. vers. fatte org. Carpan. d. cap. omnium , num. 707.

7 Amplia , quando quis se gerebat pro herede alicuius alienando , & exigendo credita d. hereditatis si fiscus bona illa hereditaria apprehenderit cridae praedicant vero domino , secus fiscus illa non apprehenderit , etiam presupposito decreto Mediolan. vt res non apprehensa habeatur pro apprehensa Boss. d. tit. de proclam. num. 7 vbi dicit sic iudicasse contra fiscum , & in eodem num. 7 ad finem testatur eius sententiam fuisse approbatam per Senatum , vt etiam refert , & sequitur Carp. in d. cap. omnium , nume. 708.

8 Amplia generaliter , vt ignorantis de bonis non apprehensis cridae non noceant Codofred. in l. finali nume 13. in fin C. de bon. vacan. lib. 10. Boss. in tit. de proclam. num. 5. & numer. 9. vers. & de hoc proclam. Carpan. in d. c. omnium num 710.

9 Limita , vigore decreti Mediolani disponentur , vt bona habeantur pro apprehensis Boss. d. tit. de proclam. nume. 10. vers. item est aduertendum Carpan. d. c. omnium , num 711.

10 Amplia , vt locatori non prejudicent cridae super bonis condemnati nisi bona locata per fiscum essent apprehensa etiam si locator non contradicat , secus si vere fuissent descripta , ita notat Boss. ad intelligentiam dicti decreti Mediolan. in tit. de proclam. num. 4. Carp. in d. c. omnium , numero 709.

11 Amplia , quando decretum dicit , quod quilibet debeat in termino mensis contradixisse , & iustificasse suum creditum , & creditor comparuit in termino , & dixit esse creditorem in scutis 1000. ex causa mutui , & nihil adduxit , post terminum non poterit amplius probare , cum decretum copulatiue disponat ad contradicendum , & iustificandum , ideo utriusque concursus requiritur l. si heredi plures de condit. institut. prout dicitur in termino concessio ad probandum , & probatum habendum , vt probatio fieri debeat intra terminum Dec. in c. licet causam , numero 31. extr. de probat. Pereg. d. lib. 5. num. 206.

12 Amplia , vigore decreti Mediolani , vt includantur etiam credita priuilegiata pro dote , pro tutela , pro mutuo , pro deposito , item credita masculorum , seminarum , militium , nobilium , ignobilium , rusticorum . minorum pupillorum presentium , & absentium denegato beneficio restitutioonis in integrum ob generalitatem verborum d. decreti , vt respondit , Boss. in d. tit. de proclam. sub nume. 12. & idem obseruatur Venetiis vigore decreti illius dominij , vt testatur Pereg. in d. lib. 5. sub nume. 201. vbi subdit hoc idem procedere in cridis emptionibus , & etiam in cridis pro exclusione iuris congrui cum etiam mino-

ribus currat prescriptio absque spe restitutionis in integrum latissime Tiraquel. de retract. municip. l. 35. glof. 2. per totam.

Sed Pereg. in d. num. 201. sub vert. sed contradicit , quod pupillis minoribus mulieribus maritatis in eorum dotibus facile aduersus rigorem illius decreti per magistratus pietatis , & iustitiae maxima cum humanitate cultores lucurritur , & quod ita in camera Parauina obseruatum fait.

13 Amplia pro Venetis vigore illorum decreti , vt confiscatis bonis alicuius habentes super eis ius pensionis annue veluti pro censu pro liuello vel pro annua feudali , aut locatalia ad longum tempus teneantur contradicere cridis , vt firmat Pereg. in d. lib. 5. sub nume. 101. vers. rursus videtur.

14 Amplia , pro eisdem Venetis , & Mediolanen. vt iurium conditionalium creditores vigore illorum decretorum teneantur contradicere cridis cum ipes sit quod creditum illud quandoque debetur , & in alios quoquaque successores transmittitur , vt per Boss. in d. tit. de proclam. num. 11. & per Pereg. in d. lib. 5. num. 210. in princ.

15 Amplia , in hereditate iacente , vt currat tempus cridarum , vt per Boss. in d. tit. de proclam. num. 12. circa princ. qui tamen se refert d. Cuman. in l. 1. l. vult. ff. de acquiren. poss. lat. in l. si quis pro emptore in ultimo notabil. ff. de vsucap.

16 Amplia , si quis in tempore cridarum contradicxit , & instetit velle probare per iuramentum in supplementum probationis . Iuxta terminos l. admonendi ff. de iure iurand. & in termino non iuravit , vt sit exclusus , vt non possit amplius iurare , vt post ias in l. si quando C. unde videtur tradit. Boss. in d. tit. de proclam. num. 18. vbi subdit maxime procedere Mediolani vigore illius decreti , & non sufficeret iuramentum calumnia , quod apponitur in omni contradictione nec aliud iuramentum implicitum , & quod ita obseruatur , & ita ipse seruari fecit.

17 Amplia , quod si Clericus fuerit creditor Laius delinquentis tenetur contradicere cridis factis per iudicem laicum cum non citeretur per dd. cridas , sed simpliciter vocetur si praeteat aliquod ius habere , vt post Bal. in l. consulta C. de testamen. & Felin in cap. cum inter colum. 7 de re iudic. tradit. Boss. in d. tit. de proclam. nume. 25. vbi subdit , quod Marian. Soc. ponit regulam , & fallentias in cap. 1. de for. compet.

18 Amplia , & intellige , quod terminus praefixus in proclamate de iure communi incipit incurrire statim apprehensa possessione tex. in l. final. C. de bon. vacan. & post Odesfred. firmat Pereg. in tit. de iur. fisc. lib. 5. nume. 203. in fin & nume. sequent. vbi subdit , quia cridae habent viarum prescriptionis ad finiendum , & excludendum ius certij l. si eo tempore , ff. de vsucap. præscriptio autem sine possessione ex parte præscribentis , non currit l. si ne possessione , ff. de vsucap. cap. sine possessione de reg. iur. in 6.

19 Amplia , vt cridae non noceant contradictoriibus quoad bona per fiscum non apprehensa , Boss.

in tit. de proclaim. num. 4. vbi late Pereg. d.lib. 5.
numero 204.

3 Limita, & intellige, vt non omnia bona in-
cludantur in ipsis cridis, sed regulantur a vi ver-
borum decreti cuiuslibet loci, vt est videre late
per Boss. in d. tit. de proclaim. fere per totum Carp.
in d. cap. omnium, numer. 705 qui loquuntur in
decreto Mediolani, & de decreto Veneto late lo-
quitur Pereg. in d.lib. 5. num. 200. sequ.

4 Limita, & intellige, quod si omissatur aliqua
res ipsius delinquentis, vt non describatur cride
non praejudicant, late Boss. in d. tit. de proclaim.
numero 4.

5 Limita, quod si non fuerit seruata forma in
21 ipsis cridis erunt nullæ, & lapsus cridarum non
nocebit creditoribus, vt post Alex. in l. 1. de lib.
& posth. tradit. Boss. in d. tit. de proclaim. vbi ad-
monet creditores, vt ad hoc semper animadquer-
tant, & maxime dicit procedere si nullitas ver-
satur circa citationes & earum relationes, & cir-
ca locum vbi fieri debeant.

1 Amplia, vt cride sint nullæ si non fuerit serua-
ta forma non solum in omnibus, sed etiam in
vno, vt post Alexand. in d. l. 1. firmat, Boss. in d.
tit. de proclaim. numero 13. vers. vna omissa.

2 Amplia, vt per decretum, Mediolani quamvis
sit amplum non sit sublata exceptio nullitatis, vt
firmat idem Boss. in d. tit. de proclaim. nu. 13. vers.
& nullitas.

6 Limita, & intellige, quod si creditor intra-
24 terminum præfixum in cridis produxit scriptu-
ram imperfectam puta priuaram vel instrumentum
non in forma probante vel de confessione Rei de-
linquentis, qua nocere non solet. si quis post C.
de bon. proscript. & procurator fiscalis post di-
quum terminum opposuit exceptionem iuris, cre-
ditor poterit post d. terminum, & exceptionem
fiscalis iustificare iura producta quia fiseus tene-
batur in tempore opponere exceptionem iuris,
ideo opposita iuris exceptione post terminum
poterit etiam creditor iustificare, & probare post
d. terminum, vt firmat in d. tit. de proclaim. num.
14. & post eum Pereg. d.lib. 5. num. 207, tit. 1.

1 Amplia, quod etiam si fiscus contradixerit in
25 in tempore creditor poterit post terminum dum-
modo res sit integra producere instrumenta ad
iustificandam suam intentionem, cum instrumen-
ta faciant rem notoriam, vt post Ant. Butr. &
Aretin. firmat Felin. in cap. licet causam, num. 31.
extr. de probat. & sequitur Pereg. in d. lib. 5. nu-
mero 207. in fin.

Bene verum, est quod hæc omnia dicta in Am-
pliatione ac fortius in limitatione in practica
possent subtiliter nisi ex concessione Senatus,
vt dicit Boss. in dict. titul. de proclaimat. numer.
14. & Peregrin. in dict. libro quinto numero 107.
circa medium, quod in dominio Veneto esset
valde difficile hoc obtinere, sed bene dicit, quod
esset recurrentum ad Doct. in d. cap. licet causam,
ex quorum dictis colligitur, quod producere in
termino aliquo instrumento licet non in forma

probante possit creditor extra terminum ac con-
firmandam eius fidem producere originale, quia
qui confirmat nihil de novo dat Bal. in cap. 1. ex-
tr. de fid. instrumen. quem sequutus est, Felyn in d.
c. licet causam sub n. 44. in 5. limit.

7 Limita quando aliquis comisit delictum, &
27 fuerunt omissæ cride, & creditores non contra-
dixerunt, & sic fuerunt exclusi ab omni iure suo
super bonis confiscatis si Reus iterum delinquat,
& iudex iterum pro nouo delicto consiceret bona
per eum quæsita illi creditores super nouis confi-
scatis habent regressum, & possunt eorum credi-
tum consequi, vt sentit, Boss. in d. tit. de proclaim.
nu. 15. vbi testatur ita fuisse seruatum, sed Pereg.
in d. lib. 5. num. 208. vers. ego autem, valde dubi-
tat de ista decisione Bossij, sed iudicio meo non
bene dubitat, quia inter alias rationes quas Bossi
adducit illa est potissima, vt induceretur prescrip-
tio cum mala fide, & bannitus reportaret com-
modum ex suo delicto, quod ei omnino absurdum,
vt bene ibi Boss. explicat.

8 Limita, quando bannitus, fuerit restitutus,
28 quia si creditores eorum negligenter non con-
tradixerunt cridis, & ab eorum credito deciderunt,
adhuc creditores possunt consequi eorum credi-
tum ab ipso bannito re integrato, vt tenuit Boss.
in d. tit. de proclaim. nu. 15. & 16. licet Sforz. Odd.
in tract. de restit. in integr. par. 2. q. 97. art. 3. per co-
tum nume. 15. seqq. impugnet opinionem Bossi &
ad eius fundamenta respondeat, cum quo videtur
transire Farinac. contra Bossium in tit. de delict.
q. 25. num. 181. per rationem, cum ex ipsa præscrip-
tione ius creditorum sit extinctum, & quod ex-
tinctum est amplius reuiuscere non possit, sed ego
concurro cum opinione Bossi. quia non est verū,
quod præscriptio vigore cridarum tollat neque
extingat actionem, sed tantum patitur exceptio-
nem, & ideo bannitus cui bona restituuntur non
succedit in ius fisci, sed reponitur in suum ius, id-
circo cum omnibus obligationibus, & conditio-
nibus prioribus; cum hoc contingat ex natura
restitutionis, vt in terminis etiam tenet Pereg.
in d. lib. 5. numero 208. vers. sed quid erit, vbi, in
fine putat hanc opinionem esse veriorem prout
etiam pro veriori ego approbo.

9 Limita, quod cride non noceant his, qui age-
29 re nequeunt, vt late per Pereg. in d. lib. 5. nu. 205.
vbi distinguit. 4. casus, post Bossi & alios ad quem
lectorem remitto.

10 Limita in his, qui non contradixerunt cri-
30 dis, sed tamen venerunt statim, cum bona fue-
runt per fiscum apprehensa, antequam bona fuil-
sent posita ad cridas, & petierunt, ac iurarunt fer-
uare formam decreti Mediolani, quia non dice-
rentur exclusi per cridas etiamsi in tempore crida-
rum non comparuerunt vt late per Bossi in d. tit.
de proclaim. num. 17.

11 Limita, quod terminus cridarum respicit
31 tantummodo, id quod petitur, & non alias qua-
litates extrinsecas puta si quis vellet probare se
absentem fuisse vel etiam qualitatem per quam

concederetur longus tempus ad contradicendum, ut post speculat. & Alex. firmat Boss. in d. tit. de proclaim. num. 19. vbi testatur, quod ita obseruatum fuit ac decisum per Senatum.

12 Limita, in creditoribus, qui non contradixerunt cridis factis à iudice laico contra Clericum delinquentem tanquam nulliter factis, ita docet Boss. in d. tit. de proclaim. num. 20. vbi in fine concludit quid sit illo dominio faciendum prodd. cridis retractandis ad fauorem Clerici.

13 Limita, ut pater nomine filiorum sit legitimus contradicitor, quando est legitimus administrator leg. 1.C. de bon. matern. & legitimus administrator dicitur quando pater habet volumfructum in illis bonis, alias securis, ut post Socein. Alex. Angel. & alios firmat, Boss. in d. tit. de proclaim. num. 21. vbi admonet procuratorem fiscalem, ut diligenter videat quando pater contradicit ut legitimus administrator an sit casus in quo habeat volumfructum vel non.

14 Limita quando mater nomine filiorum, uti 34 mater, & coniuncta persona occasione legitima, quia filii non dicuntur priuati legitima cum eis suffragetur contradicatio matri, Boss. in d. tit. de proclaim. num. 22. vbi tamen subdit, quod vigore decreti illius dominij in contingentia facti fuit per Senatum relatus casus Duc. & Dux concessit dispensationem ad fauorem filiorum cum esset saltem contradicatum in tempore per coniunctam personam.

Confiscatio bonorum, vel alia pœna pecuniaria quando morte Rei extinguitur.

S V M M A R I V M .

- 1 Confiscatio morte delinquentis extinguitur:
- 2 Cōfiscatio morte Rei extinguitur etiam vbi impunitur pœna pecuniaria prout in delictis priuatis.
- 3 Confiscatio extinguitur per mortem Rei etiam in vectigalibus.
- 4 Confiscatio extinguitur per mortem Rei quando proceditur contra alium, ut pro delicto alterius puniatur.
- 5 Confiscatio extinguitur etiam vbi Reus fuit condemnatus non per veras probationes, sed in contumaciam, contra num. 6.
- 7 Confiscatio extinguitur per mortem Rei, quando fuit condemnatus per veras probationes, & pendente appellatione Reus mortuus fuerit.
- 8 Confiscatio extinguitur per mortem Rei pendente appellatione, ut bæredes non teneantur iustificare innocentiam defuncti.
- 9 Secus si moriatur post tempus ad appellandum, & Reus obtinuerit litteras ad nouas defensiones quia confiscatio transit ad bæredes.
- 10 Alij tenent, ut sufficiat in tempore obtulisse Reum se defendere.
- 11 Confiscatio extinguitur si condemnatus obiit infra tempus ad appellandum absque quod bæredes appellant.

- 13 Quod magis procedit si condemnatus interim fecit testamentum, & bæredes abhuierint hereditatem antequam sententia transiret in iudicatum, contra num. 12.
- 14 Confiscatio non transit ad bæredes quando Iudex nihil dixit de confiscatione in sententia simul cum pœna corporali.
- 15 Confiscatio non transit ad bæredes quando in sententia accessorie, vel in consequentiam fuit irrogata pœna confiscationis.
- 16 Confiscatio quando dicatur irrogata in consequentiā pœna corporalis, num. 17. & 18.
- 19 Confiscatio in aliquibus partibus indistincte extinguitur ante pœnam confiscatam Reo naturaliter decedente.
- 20 Confiscatio extinguitur si Reus fuit absolutus, & moriatur etiam si actor appellauerit.
- 21 Confiscatio non transit ad bæredes quando ius fuit praescriptum.
- 22 Confiscatio in crimine læse maiestatis diuinæ trahit ad bæredes.
- 23 Limita, ut non transeat contrafautores, & receptatores.
- 24 Limita quando fuerit tantummodo suspectus de bæfisi.
- 25 Confiscatio in crimine læse maiestatis humana transit ad bæredes.
- 26 Reus in crimine læse maiestatis statim admittit administrationem bonorum.
- 27 Legitima non reseruatur filiis in crimine læse maiestatis.
- 28 Legitima non reseruatur filiis in isto crimine etiā si illam detrahant in restituzione fideicomissi.
- 29 Filiis ob crimen læse maiestatis priuantur successione feudi, siue feudum sit paternum antiquum ex pacto, prouidentia, siue bæreditarium, contra num. 30.
- 32 Item contra Papam, & eius officiales.
- 33 Item in necem Cardinalium.
- 34 Item quod seruetur de consuetudine quando committitur contra alios superiores.
- 35 Confiscatio transit ad bæredes in contrabente incœstas nuptias.
- 36 Confiscatio in crimine repetundarum transit ad bæredes.
- 37 Crimen repetundarum prescribitur spatio unius anni à die mortis delinquentis.
- 38 Cōfiscatio trahit ad bæredes in crimine peculatus.
- 39 Furti crimen transit ad bæredes quoad restituitionem Rei furatae, vel eius extimationis.
- 40 Fallit in crimine rerum amotarum.
- 41 Confiscatio in apostatis à fide coniunctis viuētibus transit ad fiscum, sea post eius mortem infra quinquennium bæreditas desertur proximoribus fidelibus.
- 42 Confiscatio transit ad bæredes in desertore militie.
- 43 Confiscatio transit ad bæredes in necante eum cuius morte succedere debet.
- 44 Acquisita turpiter possunt vendicari ab bæredib.
- 45 Pœna in fraudante gabellam in re ipsa transit ad bæredes infra quinquennium.

- Declaratio prout numero 46.
- 47 Confiscatio transit ad hæredes in necante seipsum conscientia proprij sceleris quando pro delicto imponitur confiscatio bonorum.
- 48 Sed hæredes admittuntur ad probandum innocentiam defuncti.
- 49 Pœna ex delicto extra contractum non transit ad hæredes secus in dolo commisso in contractu.
- 50 Confiscatio, vel pœna ubi imponitur ipso iure transit ad hæredes.
- Declaratio num. 51. 52. 53. & 54.
- 56 Confiscatio si Reus moriatur ante sententiam, sed post litem contestatam transit ad hæredes, num. 55. intellige quando valide lis fuit contestata.
- 57 Item intellige quando litis contestatio fuit sopia de consensu partium.
- 58 Confiscatio transit ad hæredes etiam si moriatur Reus ante litem contestatam quando ob defectum Rei lis non fuit contestata.
- 59 Pœnales actiones in delictis priuatis transiunt ad hæredes secus in publicis.
- Declaratio prout num. 60.
- 61 Confessio, ut operetur transmissionis pœna ad hæredes, requiritur ut fiat in forma Iudicij coram testibus, & praesente notario, ac fisco cum acceptante.
- 62 Item quando confessio fuerit pura, & non conditionalis, vel qualificata.
- 63 Lis in criminalibus quando contestatur.
- 64 Confiscatio transit ad hæredes quando Reus obiit post conclusum in causa.
- 65 Confiscatio transit ad hæredes quando Reus moriatur ante sententiam, sed est confessus, & conuictus.
- 66 Confiscatio transit ad hæredes quando Reus obiit post declaratoriam per quam fuit declaratus haberipro confessio, & conuictio contra num 67.
- 68 Confiscatio transit ad hæredes quando per statutum disponitur posse procedi contra absentem ad diffinitiuvam sententiam.
- 69 Confiscatio, vel alia pœna pecuniaria transit ad hæredes, quando Reus moriatur post sententiam.
- 70 Confiscatio transit ad hæredes ubi procedi potest contra memoriam defuncti.
- 71 Hæredes tenentur prosequi causam appellationis ubi Iudex condemnauit Reum indebite in confiscactionem bonorum contra num. 72.
- 73 Hæredes tenentur prosequi causam appellationis à sententia lata in confiscactione bonorum æquè principaliter cum pœna corporali.
- 74 Confiscatio bonorum quando dicatur imposita æque principaliter cum pœna corporali.
- 75 Confiscatio bonorum quando dicatur imposita in consequentiam.
- 76 Confiscatio bonorum transit ad hæredes quando sententia fecit transitum in iudicatum secus si moriatur Reus pendente appellatione, vel in tempore ad appellandum.
- 77 Hæredes tenentur restituere, quod peruenit ad manus defuncti.
- 78 Amplia in hærede hæredis.
- 79 Hæredes tenentur omnes restituere, quod peruenit ad manus unius hæredis tantum.
- 80 Sed isto casu contra hæredes non datur actio, que sonet in delictum.
- 81 Item hæredes non tenentur in plus eo, quod ad eorum manus peruenit.
- 82 Hæredes de iure Canonico tenentur restituere ex delicto defuncti etiam si ad eum nihil peruenit, & quilibet hæres teneatur in solidum, nu. 83. pro declaratione vide num. 84.
- 85 Hæredes post mortem defuncti possunt docere de Innocentia.
- 86 Imo etiam extranei.
- 87 Hæredes in criminis Assassinij ob eius immanitatem de iure ciuili etiam lite non contestata si moriatur delinquens tenentur restituere, quod peruenit ad manus defuncti.
- 88 Exceptio delicti transit ad hæredes lite non contestata cum defuncto, & si nihil peruenit ad ipsos hæredes.
- 89 Hæredes possunt prosequi causam appellationis à pœna confiscactionis licet sententia fuerit exequita contra Reum in pœnam corporalem.
- 90 Nisi fuerit sponte confessus, vel deprehensus in flagranti crimen.
- 91 Accusatore mortuo pro publica vendita lite non contestata hæredes non possunt prosequi causam secus pro refamiliari damno, vel interesse.
- 92 Accusatore mortuo an tertius possit prosequi causam, vel de novo intentare.
- 93 Sententia contra defunctum quomodo sit ferenda, & contra hæredes.

CONCLV SIO XVIII.

- 18 C Onclusio est, vt omnis confisatio, & pœna pecuniaria per mortem Rei extinguitur l. defuncto de pub. Indic. Osasc. decis. 149. & 152. Iul. Clar. q. 51. vers. vltterius quoq[ue] Plotius cōf. 132. num. 7. tom. 1. crim. & cons. 39 sub numer. 29. Sebalt. Med. in tract. mors omnia soluit par. 2. nu. 5. Farinac. q. 10. num. 36. ubi alios infinitos allegat, & testatur de Communi Ant. Gomez. tr. de delict. c. 1. num. 78. ubi de communi Peregr. de iur. fisc. lib. 4. tit. 5. num. 1. Sforz. Odd. conf. 72. n. 39.
- 1 Amplia, ut procedat etiam in delictis priuatis
- 2 pro quibus imponitur pœna pecuniaria d.l. defuncto. Peregr. d. lib. 4. tit. 5. num. 1. vers. etiam, quod Gomez d. cap. 1. num. 78. circa princ. ubi de communi Add. ad Thes. decis. 144. circa princ. vers. & hæc regula.
- 2 Amplia, in vectigalibus l. 1. I. pœna de publican. Peregr. d. lib. 4. tit. 5. sub n. 1. vers amplia etiam.
- 3 Amplia quando pro delicto vnius proceditur contra alium, ut pro delicto officialis contra potestatem, & pro delicto filij contra patrem ex forma alicuius statuti l. sed & si I. 1. de publican. glof. Bar. & Castr. in l. I. final. ff eodem Peregr. d. lib. 4. ti. 5. num. 1. vers. ampliatur etiam, quod est notandum ad declarationem bulle Sixti IIII. & constitutionis Marchiarum disponentis partem teneri pro deli-

delicto filij ad soluendam legitimam.

4 Amplia, quando Reus non fuit condemnatus per veras probationes, sed in contumaciam, quia etiam, quod agatur de delicto pro quo bona ipso iure confiscentur confiscaonis pena non transit ad heredes, ut in terminis tradit Bero. in cons. 8. per totum, & praeferim num. 2. 3. seqq. quem refert, & sequitur Sforz. Odd. d. cons. 72. num. 38. Pereg. d. lib. 4. tit. 5. n. 37. vbi concordantes allegat.

Contraria opinionem tenet Doct. add. per Farinac. in d. q. 10. num. 59. qui vero sunt quali infiniti, & ibi restantur de communi.

5 Amplia, quando fuit condemnatus per veras probationes, & pendente appellatione Reus mortuus fuerit, ut pena non transeat ad heredes respectu bonorum si velint appellationem prolequi tex. in l. 3. C. si pend. appell. Reus mortuus fuerit. Sebast. Med. in d. tract. mors omnia soluit par. 2. conclus. 32. numer. 37. late Valq. controvers. I. last. cap. 96. nume. 17. seqq. Farinac. tit. de inquisit. q. 10. nu. 46. vbi concordantes allegat, & restatur de communi Sforz. Odd. d. cons. 72. nu. 46. vbi restatur, quod ita notant omnes Aret. de appell. Rub. fin. numero 5. seq.

6 Amplia, quando condemnatus obijt in termino ad appellandum, & se defendunt, quia heredes non prohibentur appellare, & innocentiam defuncti iustificare si velint. Ang. in d. l. ex iudiciorum nume. 3. Ant. Gomez. d. cap. 1. nume. 83. vers. vnum tamen. Pereg. d. lib. 4. tit. 5. numer. 35 & 39. Farinac. d. quest. 10. num. 49. vbi alias allegat. Carter. de execut. Sent. c. 1. numero 341. & loquitur in heredibus cuiuscumque condemnati, tam ex materia diffinitiva, quam ex sententia lata in contumaciam. Sforz. Odd. in d. cons. 72. numer. 56. vbi de communi.

Secus si moriatur post tempus ad appellandum, & Reus obtinuerit literas ad nouas faciendas defensiones, quia heredes quoad rectitudinem bonorum publicationem non audirentur, ut post alios firmat Pereg. in d. lib. 4. tit. 5. numero 39. vbi subdit hoc dictum esse ambiguum, & se refert ad Boss. in tit. de remed. iustit. col. vltima.

Sed Sforz. Odd. in d. cons. 72. num. 47. seqq. dicit sufficere, ut Reus in tempore obtulerit se defendere vel si petierit audiri per viam restitutionis in integrum de iustitiā vel per viam salvi conductus.

7 Amplia, Imo si condemnatus obijt infra temporis ad appellandum, & antequam sententia transuerit in indicatum, ut extincta sit pena absque, quod Reus vel eius heredes appellent vel appellare velint, glos. in d. l. ex iudiciorum quam magis communiter Doct. sequuntur, ut testatur Alex. in l. 3. s. si seruus sub nume. 10. ff. de acquir. poss. Ant. Gomez. d. cap. 1. nume. 82. vbi de communi. Sforz. Odd. in d. cons. 72. num. 58. vbi recollect. 17. Doct. & ibi etiam testatur de communi, & magis communi. Farinac. in d. q. 10. numer. 46. vbi de communi, & multos alios Doct. pro hac opinione adducit.

Contra d. glos. teuuerunt Bar. in d. l. ex iudicio. 12 rum nume. 1. Ang. num. 3. & nonnulli alii relati per Sforz. Odd. in d. cons. 72. sub num. 57.

Quæ gloge opinio magis procedit quando condemnatus tecit testamentum, & antequam sententia transiret in indicatum heredes bona hereditaria adinerunt. Bal. in cap. venientes nume. 1. in fin. de ieiurand. & in l. 3. numer. 5. C. si pend. appell. Corset. sing. verbo appellato nume. 2. Sforz. Odd. d. cons. 72. nume. 59.

8 Amplia quando iudex in sententia nihil dixit de bonorum confiscaonem, sed tantum condemnauit Reum in penam corporalem, quia licet bonorum ademptio veniat in consequentiam ad crimen, extinguitur tamen effectus ademptionis bonorum per mortem Rei lequita intra tempus ad appellandum, etiam si heredes non appellent, neque innocentia defuncti probent Sforz. Odd. d. cons. 72. nu. 64. vers. secus autem per tex. in l. 3. C. si pendent. appell. & in l. fin. C. si Reus vel accusat.

9 Amplia quando pena confiscaonis non fuit exque principaliter in sententia cum pena corporali expresa, sed accessorie, vel in consequentiam, quia tunc non transit ad heredes etiam si innocentiam defuncti non probent d. l. 3. vers. na multum, & d. l. fin. Gomez. d. cap. 1. nume. 83. Farinac. d. quest. 10. num. 47. vbi de communi, & multos alios concordantes allegat, & ibi reddit rationem Pereg. d. lib. 4. tit. 5. nume. 40. Odd. d. cons. 72. num. 51. vers. aut vero. Aret. in tract. de appell. rubr. fin. numero 11.

In consequentiam confiscaonem bonorum, vel accessorie dicitur venire quando iudex in sententia condemnauit in penam corporalem cum bonorum publicatione, quæ dictio, cum, ex sui natura coniungit accessorie. Bar. ic d. l. 3. in fin. Ang. in d. l. ex iudiciorum, num 3. Iul. Clar. q. 94. vers. sed pone. Pereg. d. lib. 4. tit. 5. num. 40. vers. dicitur autem Odd. d. cons. 72. numer. 52. vers. sic. fed Bar. Aret. d. rub. f. n. nu. 11.

17 Item accessorie, & in consequentiam dicitur venire pena pecuniaria ex natura delicti quando quis condemnaretur in penam deportationis que trahit accessorie penam pecuniariam, Farinac. d. q. 10. num. 47. vers. ita tamen quod pena.

18 Item quando iudex condemnat Reum non legittimis probatioibus, & causa discussa, sed in contumaciam, quia dicitur semper imponere in consequentiam bonorum ademptionem. Bal. in d. l. 3. in pinc. Odd. in d. cons. 72. num. 54. vbi firmat hoc esse notabilissimum dictum.

19 Amplia in aliquibus partibus indistincte Reo naturaliter decidenti ante penam confiscaonem ademptio bonorum extinguatur, ut post Neil. firmat in d. lib. 4. titu. 5. numer. 46. Pereg. de iur. fisc.

20 Amplia quando Reus fuit absolutus, quia si actor appellavit, & Reus moriatur, delictum extinguitur, ut tenet Pereg. in d. lib. 4. num 48. licet ibi referat quod Bal. teneat contrarium, cum se fundet in l. Lucius de iur. fisc. quæ nihil facit ad rem istam.

12 Amplia in quocumque casu in quo de iure
21 vel consuetudine sive statuto bona confiscentur,
vt non confiscentur quando ius confisandi est
præscriptum. Farinac. quest. 25. nume. 158. tit. de
delict. & pena. & latius dicam infra in seq. conclu-
sione.

1 Limita in crimen hæresis de quo etiam post
22 mortem quis potest accusari, & ab hereditib bona
adimi. cap. fin. 24. quest. 3. cap. filij de heretic. lib. 6.
1. Manicheos, C. de heret. Anto. Gomez. tit. de de-
lict. cap. 1 num 80. vers. 1. casus. Seb. Med. in tract.
mors omnia soluit conclus. 2. nume. 8. par. 2 Farinac.
d. quest. 10. numer. 37. vbi alios allegat, & te-
statur de communi. Mascard. de probat. conclus.
348. nu. 35. versic. Amplia etiam Peregr de iur. fisc.
lib. 4. tit. 5. num. 19. Flam. Cart in tract. de esse cur.
sent. c. 1. num. 345.

1 Declara, & intellige, vt non habeat locum
23 contra fautores, & receptatores hereticorum
contra quos post mortem non proceditur si ipsi
receptatores non fuerint heretici cap. accusatus
1. porro de hæret in 6. Vindisal. in tract. de hæ-
retic. quest. 22. num. 8 Farinac. d. quest. 10. num. 47.

2 Declara, & intellige, vt procedat, quando
24 vere constat defundum fuisse hereticum, tunc
eius bona publicantur, & post eius mortem, se-
cùs si fuerit tantummodo suspectus de hæresi d. c.
accusatus, 1. porro. Sanchin. in tract. de heretic.
cap. 24. num. 2. Farinac. d. q. 10. num. 40.

2 Principaliter limita in crimen lessa Majestatis
25 in quo speciale est, vt de eo procedi possit con-
tra delinquētēt etiam post mortem, & bona
hereditibus auferantur tex in l. ex Iudiciorum vers.
1. de accusat. 1. Pantonius, 1. Rei perduellionis de
acquir. heret. Ant. Gomez. d. cap. 1. nume. 80. vers.
secundus casus vbi de communi, & in facti con-
tingentia super hoc criminis scripterunt Cipol.
cons. 17. Ruin. cons. 3. num. 12. lib. 5. Ferret. cons.
31. Pereg. d. lib. 4. tit. 5. num. 19. Farinac. d. q. 10.
num. 42, vbi de communi, & alios concordantes
allegat.

1 Amplia, vt adeo procedat, vt statim delicto
26 commissio amittat Reus administrationem bono-
rum, vt non possit amplius alienare, donare, do-
tes constitutere, nec alios contractus ex titulo
lucrativo vel oneroſo in præjudicium fisci facere;
latissime Farinac. q. 116. 1. 2. nu. 59. vbi alios con-
cordantes allegat.

2 Amplia, vt adeo procedat, vt etiam filii pri-
27 uentur legitima Bossi. in tit. de crim. l. s. Maiest.
num. 138. Iul. Clar. 1. less. Maiest. nu. 13. in fin. Me-
noch. cons. 273. num. 50. seq. lib. 3. Farinac. q. 116.
1. 3. nume. 77. vbi de communi, & veriori.

3 Amplia, vt procedat in legitima quam filius
28 detrahit in restitutione fideicommissi. Farinac. in
d. 1. 3. q. 116. nume. 88. Pereg. de iur. fisc. lib. 4. tit. 5.
nume. 22. vers. adeo vt nec legitimam.

4 Amplia, vt filij ob dictum crimen priuentur
29 successione feudi sive sit paternum antiquum ex
pacto, prouidentia, sive hereditarium. Decian. in
tract. crim. lib. 7. cap. 41. num. 24. Farinac. d. q. 16.

nūm. 80. seq. vbi remissione dicit an hoc procedat in
præjudicium aliorum agnatorum in concessione
vocatorum, & domini proprietarij.

Contrarium, quod legitima filijs reservetur
30 voluit Ioan. de Lingan. in Clemen. Pastoralis de
re iud. vbi de veriori opinione quem sequitur loā.
de Platea. in 1. interdum, colum. 2. ad finem in tit.
de hæred. quæ ab intest. defer. vt refert. Farinac. in
d. q. 1. 16. num. 79.

1 Sublimita, & intellige istam quintam limita-
31 tionem procedere solummodo quando tale cri-
men committitur contra Imperatorem, & con-
tra Rempubli am Romanam, ac eius collatera-
les, & tunc confiscatio transeat ad hæredes.

32 Secus si committatur contra alios superiores
recognoscentes, vel non recognoscentes a lios
superiores latissime. Farin. in quest. 10. numer. 43.
vbi infinitos alios allegat, & idem voluit in quest.
116. 1. primo, nu. 23. seqq. & latissime. Peregr. lib.
4. tit. 5. nume. 19 20. 22. & seqq. & præcipue, sub
num. 27. vbi etiam tradunt quid Principes seruent
de facto, & de consuetudine hodie, ad quos le-
ctorem remitto, quia plene loquuntur.

33 Item procedit si committatur contra Papam,
& eius officiales. Bar. in extraug. ad reprimendum
in verbo totius orbis. Anch. cons. 439. nume. 6.
seq. Pereg. d. lib. 4. tit. 5. nu. 23.

34 Ac etiam si committatur in necem Cardinali,
cap. felicis de peen. in 6. latissime. Farinac. d. titu. de
crim. less. maiest. quest. 112. Inspect. prima per to-
tam, vbi ponit ampliations, & limitationes.

35 Limita in contrahente incætas nuptias, quia
lex imponit pœnam ipso iure per ipsum contra-
dictum, & confiscatio transit ad hæredes in d. 1. ex
Iudiciorum de accusa. Boer. decil. 164. nu. 14. seq.
vbi hanc opinionem tuetur. Couar. et. de Sponsal.
c. 6. par. 2. 1. 8. per totum. Peregr. d. lib. 4. tit. 5. nu.
16. vbi declarat pluribus modis istam limitatio-
nem ad quem lectorem remitto.

36 Limita in crimen repetundarum, quia pœna
transit etiam in hæredes d. 1. ex Iudiciorum, & ibi
gloss. & communiter Docto, vt testatur Anto Go-
mez. in d. cap. 1. num. 80. vers. tertius casus est Pe-
reg. d. lib. 4. tit. 5. num. 31. vers. 5. casus.

37 Sed huiusmodi crimē præscribitur spatio unius
annī a die mortis delinquentis, 1. 2. ad leg. Iul. re-
pet. Pereg. d. lib. 4. tit. 5. nume. 31. versic. 2. casus.
Farinac. d. q. 10. num. 75. vbi de communi.

38 Limita in crimen peculatus quando quis sub-
traxit rem sacram, vel publicam, quia eius pœ-
na durat post mortem delinquentis, 1. fin. ff. ad leg.
Iul. peculat. Ant. Gomez. d. cap. 1. n. 80. vers. 4. ca-
sus, vbi de communi. Iul. Clar. quest. 51. vers. sunt
tamen. Farinac. d. qu. 10. num. 73. vbi de commu-
ni. Pereg. d. lib. 4. tit. 5. num. 31. in fin.

39 Limita in crimen furti in quo speciale est ob-
eius frequentiam, vt etiam aduersus hæredem
pro restitutione rei furata, vel eius extimationis
si res non extet detur conditio furtiva etiam lite
non contestata cum defuncto, & etiam si nihil
peruererit ad hærem. si pro fare. 1. de cond.
fuct.

furt. Seb. Med in tract. mors omnia soluit parte 2.
conclus. 32. nu. 91. Ant Gomez d. cap. 1. sub n. 85.
circa fin. Vasp. contro Illustr. lib. 3 cap 96. nu. 24.
vbi redditus limitationis duas rationes. Farinac. d. q. 10. nnn. 72.

Quæ limitatio non procedit in actione rerum
amorarum, vt declarat Seb. Med. in d. nume.
91. & refert Farinac sub d. nu. 72.

7 Limita, in apostatis a fide qui si viuentes
fuerint accusati, & conuicti bonis priuentur, &
fisco applicentur, & post eorum mortem infra
quinquennium a die commissi criminis proxi-
miorib. suis fidelibus deferantur l. i. cuni tribus
ll. seqq. C. de Apost. Pereg. d. lib. 4. tit. 5. num. 32.

8 Limita in desertore militi l. 4. C. de re milit.
42 lib. 12 Pereg. d. lib. 4. tit. 5. sub nu. 32.

9 Limita in eo, qui aliquem necat cuius morte
ei succedere debet, quia fiscus ab eo, & eius he-
reditib. bona auferit, l. Lucius, ff. de iur. fisc. Pereg.
d. nu. 32. vers. 9. casus.

10 Limita in turpiter acquisitis ob aliquod sce-
44 lis commissum per defundum d. l. Lucius l. fin. ad
leg. Iul. peculat. & l. in hæredem, ff. de calumniat.
Pereg. d. n. 32. in fin dixi in conclus. 13 in ampliat.

11 Limita in pena fraudæ gabellæ, quia in re
45 ipsa, & contra hæredes exercetur intra quin-
quennium commissa, l. fraudati, vbi Doct. de pu-
blican. l. 2. C. de vestig. Pereg. d. lib. 4. tit. 5. nu.
42. & dixi supra in conclus. 13 in ampliat.

Declara istam limitationem, vt per glos. &
45 Caffren. in d. l. fraudati.

12 Limita in eo qui conscientia proprij crimi-
47 nis postquam fuerat accusatus vel in delicto de-
prehensus interfecit se, quia si delictum erat tale
pro quo bonorum confiscatio imponi poterat
transit ad hæredes l. fin. ff. de bon. eor. qui ant. sent.
mort. sibi conciue. Gomez. d. cap. 1. num. 80. vers. 5.
casus vbi de communi. Roland. cons. 20 lib. 3. vbi
late Menoch. de arbitr. lib. 2. cas. 284 vbi latissime
Pereg. lib. 4. tit. 4. num. 3. vbi de communi & tit.
5. numero 45.

Sed bene eius hæredes admitterentur ad pro-
48 bandam innocentiam defuncti d. l. final. Gomez.
d. cap. 1. numero 80 sub vers. 5. casus. Roland. d.
cons. 20. & Menoch. d. cas. 280

13 Limita in delictis commissis extra contractū
49 tunc regulariter actio non detur contra hæredes,
secus in delicto seu dolo commissio in ipso contra.
& u., quia tunc si ille dolus purgatur per actionem
ex eo contractu bene datur etiam actio contra
hæredes. Vasp. controver. Illustr. cap. 96. nume.
26 vers. septima limitatio colligitur, lib. 3. Farinac.
d. q. 10 numer. 76. in fin. qui Vasp. ampliat, &
sublimitat istam limit. & ibi videas per eum.

14 Limita, quando ex delicto imponitur pena
50 amissionis bonorum vel pecuniaria ipso facto,
vel iure incurrenda, quia pena præfata transit
contra hæredes Gomez. d. cap. 1. num. 80. vers. 6.
casus Seb. Med. in conclus. 32. nume. 88. Iul. Clar. in
q. 51. vers. scias etiam Ofasc. decis. 149. nnn. 2.
in fin. Farinac. qui alios infinitos allegat in d. q.

10. numero 68. & refertur de communi.

Quæ limitatio secundum aliquos intelligitur
51 dummodo viuente delinquentे fuerit lata decla-
ratoria super ipso factō quos refert Farinac. in d.
quæst. 10. numer. 69. 70. Bursat. cons. 77. numer. 22.
lib. 1. Ant. Gabriel. conclus. 35. numero 16. seqq. tie
de crim. l. 7.

Sed crebrior, ac magis opinio est, vt non re-
52 quiratur decaratoria viuente delinquentē, sed
sufficiat, quod feratur post eius mortem cum
retrotrahatur a die commissi delicti. Bosc. in tit. de
pen. num. 34. i. fin. & in tit de senten. num. 46. se-
quen. Iul. Clar. d. quæst. 51. vers. scias etiā. Farinac.
d. q. 10. num. 70. vers. sed his non obstantibus Pe-
reg. lib. 4. tit. 5. num. 7. circa fin. Carpan. Super nou.
constit. Mediol. c. omnium, nume. 620. Baiard. ad
Iul. Clar. q. 78. sub nume. 102.

Quæ limitatio magis procedit si in vita delin-
53 quentis super confiscatione esset sequuta senten-
tia vel declaratoria. Neuiz. cons. 78. num. 18. Ofasc.
decis. 105. per totam. Bursat. d. cons. 77. numer. 23.
vers. & eo magis lib. 1.

Ac etiam magis procedit quando de iure com-
54 muni ipso iure bona confiscarentur. Iul. Clar. d.
q. 51. vers. scias etiam Bursat. d. cons. 77. num. 23.

15 Limita quando Reus moritur ante senten-
55 tiā, sed post item contestaram, quia eo casu
ferri potest sententia contra hæredes, & pena ab
eis exigit d. l. ex iudiciorum vers. & ceteris vero
iuncta glos. in vers. penæ, & glos. final. Ofasc. d. de-
cis. 149. num. 3. seq. & num. 9. vbi de crebriori opini-
one, & quod ita fuit per Senatum iudicatum.
Bursat. d. cons. 77. num. 202. vbi de magis com-
muni. Seb. Med. in d. tract. Mors. omnia soluit par-
2. conclus. 32. numero 91. Valq. controver. Illustr.
cap. 96. num. 25. lib. 3. Farinac. d. q. 10. numer. 50.
vbi de magis communi, & alios concordantes
allegat.

Intellige, quando lis fuit valide contestata se-
56 cus si iniuste, quia nulla contestatio litis non
transmittit actionem ex delicto ad hæredes Vasp.
controver. Illustr. d. cap. 96. nume. 25. vers. modo
istam, & vers. sequenti Farinac. d. q. 10. numero
54. vers. sublimita.

Item intellige, ac sublimita, quando litis con-
57 testatio esset sopia de consensu partium tunc ex-
tinguitur etiam efficitus transmissionis contra hæ-
redes, vt post Vasp. vbi supra dicit idem Farinac.
in d. q. 10. num. 54. in fin.

16 Limita, quando lis non fuit contestata ob-
58 defectum Rei, quia vadat per subterfugia, & dil-
lations, quia tunc habetur pro contestata, & ac-
tiones transeunt ad hæredes l. si eum, l. qui iniuriam,
vbi Bal. in 6. notabil. ff. si quis cautio. Vasp.
d. cap. 96. num. 25. sub vers. 4. principalis limit. vbi
de communi Farinac. d. q. 10. numer. 51. vbi etiam
de communi.

1 Sublimita istas 14. & 15. limitationes, & intel-
59 ligere, vt procedant in delictis priuatibus in quibus
penales actiones transeunt ad hæredes secus in pu-
blicis, quia delicta publica extinguntur etiam
post

post litem contestatam Seb. Med. d. conclus 32.n. 91. Vulpel. respons. 1.nu.3.in fin. Farinac.d. quest. 10. nume. 53. vbi concordantes allegat.

2 Sublimita, & intellige, vt nec etiam in delictis priuatis lice contestata pena transit ad heredes nisi quando ex eo delicto ciuiliter agitur ad pecuniam fisco applican. quia nec etiam in delictis priuatis, & lice contestata pena transit ad heredes, vt late post alios. Farinac. in d. q. 10. nume. 54.

Et idem. Farinac. in d. nu. 54. declarat. Osasc. in decis. 149. sub num. 2. & 7. vt illa decisio licet videatur loquitur, vt pena pecuniaria etiam si criminaliter agatur transit ad heredes intelligitur in terminis in quibus loquitur, nempe, quod non solum lis fuerit contestata, sed etiam Reus fuerit confessus vel coniunctus & tunc etiam si criminaliter agatur transit pena pecuniaria ad heredes cum qua declaratione transit Bursat. in d. conf. 77. num. 20. 21. & 23. vbi testatur de communi.

Confessio in proposito non erit sufficiens, quan-
do fieret coram notario, & iudice, sed illa, que
solemniter, & Iudicialiter in forma Iudicij coram
testibus notario praesente, & fisco eam acceptante,
vt post alios quos allegat firmat Bursat. in d.
conf. 77. num. 24. vers. quia respondetur.

Ac etiam intelligi debet de confess. vera in Iu-
dicio emissa, & non de conditionali vel qualifica-
ta, vt declarat idem Bursat. in d. conf. 77. num. 24.
vers. 2. id procedit.

Lis quando contestetur, in criminalib. docet
Vulpel. respons. 1. num. 3. in fin. & seqq. Farinac. in
d. q. 10. nume. 55. & ante eos. Iul. Clar. q. 45. nume.
2 vbi Baiard. nume. 57. Scacc. in tract. crim. cap.
103. num. 9. vt si Reus fuerit presens, vt per respon-
sionem factam super delicto lis contestetur, si fue-
rit absens cum vigore constitutionis habeatur
pro confessio tunc per illam factam confessionem
dicatur lis contestata.

17 Limita si conclusum fuerit in causa, vt pena
transfeat ad heredes cum paria sint conclusum es-
se in causa vel latam esse sententiam. Alban. in
conf. 99. num. 2. seqq. vbi testatur de communi, &
docet quando in causa criminali dicatur esse con-
clusum. Iul. Clar. d. quest. 5. versic. scias etiam
Vasq. controuer. Illustr. cap. 96. num. 19. in fin. Fa-
rinac. d. quest. 10. num. 52. vbi de communi.

18 Limita quando Reus moritur postquam in
Iudicio est confessus, & coniunctus, tunc contra-
heredes ferri potest sententia, & pena ab eis exi-
gi. Bossi. in tit. de pena. nume. 34. vbi de communi.
Osasc. in d. decis. 149. nu. 9. vbi de magis communi-
ni, & ita fuisse indicatum. Seb. Med. in d. par. 2.
conclus. 25. num. 70. Farinac. in d. quest. 10. numer.
56. seq. vbi late, & declarat quomodo, & quando
ista limitatio procedat, vbi tamen subdit quod si
Reus fuerit confessus, & coniunctus sine alterca-
tione pena transiret ad heredes.

19 Limita, vt procedat non solum in vera con-
fessione, sed etiam in facta confessione inducta per
statutum disponens contumacem haberi pro con-
fesso, quia sequuta declaratoria in contumaciam si

deinde moriatur Reus: pena transit ad heredes,
quibus exigi poterit. Flam. Cartar. de execut. sent.
cap. 1. numero 339. seqq. vbi respondet contrarijs.
Vasq. controuer. Illustr. lib. 3. cap. 96. nu. 25. versic. 3.
extendo Farinac. d. quest. 10. num. 58. vbi infinitos
alios allegat, & testatur de communi.

67 Peregr. in lib. 4. tit. 5. num. 37. post alios quos al-
legat videtur tenere contrarium, vt non sufficiat
ista presumpta confessio inducta per contumaciam,
& sub nume. 43. firmat quod si statutum ha-
beat Reum pro confessio, & condemnato, & tunc
sufficiat facta confessio, secus si statutum disponeret
quod haberetur pro confessio, quia non sufficeret
declaratoria super confessione presumpta, sed
ulterius requireretur sententia diffinitiva super cri-
mene contra Reum absentem.

20 Limita quando per statutum disponeretur
68 pro delicto contra absentem posse procedi ad dif-
finitiuam sententiam, quia si Reus fuerit condem-
natus in confiscatione bonorum poterit executi-
sententia contra heredes. Ang. de Malefic. in ver-
bo, qui D. Iudex, nume. 45. Nei. de bannit. in pri-
ma par. 2. temporis, quest. 7. Peregr. d. lib. 4. tit. 5.
numer 44.

21 Limita quando Reus moritur post senten-
69 tiā pena confiscationis bonorum, & quelibet
alia pecuniaria transit ad heredes, d. lex Iudicio-
rum, vbi Doct. de accusat. Seb. Med. in d. part. 2.
conclus. 32. nume. 82. in fin. Ant. Gomez. d. cap. 1.
nu. 82. vbi de communi. Vasq. d. ca. 96. nu. 19. vers.
4. casu principali. Farinac. d. q. 10. num. 45.

22 Limita in casibus in quib. a lege disponitur
70 memoriam defuncti damnari, & post mortem
delinquentis procedi posse; quia si Reus moria-
tur post sententiam, siue ab ea fuerit appellatum,
vel pendat tempus ad appellandum, siue pena con-
fiscationis sit apposita in sententia principali, siue
accessorie semper transit indistincte ad heredes, &
ab eis exigi potest. Farinac. d. q. 10. nu. 48.

23 Limita quando Iudex cum pena corporali ex-
71 pressit bonorum confiscationem que de iure non
erat imposta, sed Iudex illam imponit grauando
in hoc ipsum Reum, & tunc heredes teneantur
prosequi causam appellationis, vt dicit post alios.
Sforz. Odd. in d. conf. 72. nu. 52.

Quae limitatio non est vera, vt teneantur her-
72 redes prosequi causam appellationis, cum illa-
sententia sit adeo nulla, vt nec etiam substineatur
ex mandato Principis, nec faciat in quantum transi-
tum in iudicatum; vt dixi supra in conclus. 7. nu-
mero 27.

24 Limita, quando Iudex in sententia eque-
73 principaliter condemnavit Reum in confisca-
tionem bonorum, & in penam corporalem, & tunc
heredes teneantur prosequi causam appellationis,
nec bonorum publicatio dicatur extinta per mor-
tem delinquentis d. l. 3. vbi communiter Doct. vt
testatur Ant. Gomez. in d. cap. 1. numero 83. cum
isto casu dicantur due sententiae; late Farinac. in d.
q. 10. numero 47. vbi alios allegat, & testatur de
communi. Iul. Clar. q. 94. vers. sed pone, vbi de
com.

communi Pereg.d.lib.4.tit.5.num.40.vers.dicitur autem , vbi de communi Sforz. Odd. d.cons.72.n. 52. vers.fed Bart. vbi de communi , & nu.64.Aret. in tract. de Appellat. Rub. fin. num. 11.

Acque principaliter dicitur inficta bonorum. 74 confisatio vna cum poena corporali quando Iudex condemnat per dictio[n]em vel copulam, & accessorie autem vel in consequentiam quando condemnat per dictio[n]em cum si diceret Iudex condemnatus in poenam ultimi supplicij cum confisac[t]ione bonorum vt declarant Iul; Clar. Farinac. Pereg. & Odd.in locis supra allegatis , & dixi supra sub 9.ampliationem Aret.d.num. 11.

Item in consequentiam dicitur Iude[x] condemnare Reum quando illum condemnat in contumaciam , vt post Bal. in l. 3. in princ.C.si penden. appell. tradit Odd. in d. cons.72.num.53.vers.præterea , & nume.74.vbi dicit esse notabilissimum di. Etum dixi supra sub 9.Ampliat.

25 Limita , & intellige , quando sententia fecit 76 transitum in Iudicatum , & tunc detur bonorum ademptio contra hæredes secus si ab ea fuerit appellatum vel pendeat tempus. 10.dierum ad appellandum , quia tunc mortuo Reo pena non transit ad hæredes glos. in d. l. ex Iudiciorum de accusat. Ant. Gomez d.cap.1.num.82 vers.item adde Seb. Med. d. conclus.32. nu.37.part.2.Vasq.d.cap.96. num.77. seqq& dixi s. præ ampliatione 7.

26 Limita , quando ex delicto defuncti ad hæredes aliquid peruenit , vt teneantur illud restituere 1.sicut pena vbi Dec. & Cagnol. de reg. Iur. Farinac.d.q.10 num.59.

2 Amplia si non ad omnes hæredes peruenit , sed 79 ad vnum tantum , quia adhuc poterunt omnes alij hæredes conuenire , quia iam capit esse hæreditarum ex quo ad primum peruenit Vasq.d.cap. 96. num. 26. seq.Farinac.d.quest.10.num.59.vers. vbi pariter .

1 Sublimita , & intellige , vt isto casu contra 80 hæredes non detur actio que sonet in delictum , sed actio in factum. Farinac. in d.q.10.num.59.vers. quod in isto casu .

2 Sublimita , vt isto casu hæredes non teneantur in plus eo , quod ad ipsos peruererit etiam quod inuentarium non confererint Phanut. in tract.de Inuent.hered.part.6. numero 70.& 79.Farinac. d.q.10 num.59.in fin.

27 Limita de iure canonico , vt hæres teneatur 82 ex delicto defuncti etiam , quod ex eo nihil ad eum peruererit , & etiam lite non contestata , & etiam quod impunitus , & non confessus mortuus fuerit.Ant. Gomez.d.cap.1.n.85.in fin. Vasq. d.cap.96.num.27.vers 6 Limita .& nume seqq. vbi de communi Seb. Med. in d. tract. mors omnia soluit par.2.conclus.32.nu.83.Farinac.d.q.10. num.60.vbi testatur etiam de communi , & magis pia , & veriori licet subdat , quod aliqui tenuerint contrarium , vt sicut de iure civili non teneantur hæredes , nec etiam de iure canonico .

1 Amplia , vt de iure Canonico isto casu si sunt 83 plures hæredes quisq; teneantur insolidum Pha-

nut.in tract.de inuent part.7.num.77.Farinac d. q. 10. nume.60.in fin.

Pro declaracione istius 26.limitationis vide Farinac. in d. quest.10.a.num.61.vsqne ad num.68.

28 Limita , quod si pendente Iudicio delinquens moriatur , & esset imputatus de delicto cuius memoria post mortem damnati poterat hæredes si volunt pro purganda innocentia defuncti possunt instare , vt cognoscatur de delicto , & sententia desuper absolvitoria feratur. Ant.Gomez.d.cap.1. delict. num.83.sub vers. vnum tamen.Farinac.d.q. 10. num.74.Pereg lib.4. tit.5.num.35.

Imo etiam extranei , & non hæredes admitti 86 debeant ad purgandam memoriam defuncti per cap. penult. 24. quest. 2. Vasq.d.cap.96. num.15.in fine Farinac.d. q.10. nume.74.in fin.

29 Limita , quod licet de iure civili hæres ob de 87 lictum defuncti non reneatur si quid ad manus defuncti peruererit lite non contestata cum defuncto , hæres tamen assassinij pecuniam quam recepit tenetur illam restituere ob immanitatem criminis , vt post alias firmat Farinac.in d. q. 10. numero 76.

30 Limita , quando pro pena delicti oriatur aliqua exceptio , & sic delictum per modum exceptio- 88 nis opponatur , quia transit ad hæredes lite non contestata cum defuncto , & licet ad hæredes nihil peruererit Vasq.d.cap.96.num.23.vers.2.principalis limitatio vbi reddit duas rationes Farinac.d. q. 10. numero 76. vers. limita 14. vbi de com-muni.

31 Limita , & intellige , quod si Iudex exequatur 89 sententiam capitalem contra Reum infra tem-pus ad appellandum possunt hæredes prosequi causam appellationis in parte confiscatoria bonoru. Bal. in l. 1. sub nume. 10.C.ex dol.def.Pereg.d.lib. 4.tit 5.num.47.declarando ramen , vt ibi per eum , nisi Reus fuerit sponte confessus vel in flagranti crimine depræhensus.

32 Limita , & intellige , quod mortuo accusato- 90 re , qui paſſus fuit delictum , actio ciuilis pecunia-ria sibi competens transit ad eius hæredes siue de- cedat ante item contestatam siue post , quando competit propter rem familiarem damnum vel interesse , vt in furto , vi bonorum raptorum , leg. Acquilia , & similibus secus si competit ad merā vindictam , vt in delicto iniurię , & simili , quia defuncto accusatore qui iniuriam paſſus fuit non transit ad hæredes nisi ante mortem eius ls fuerit contestata , tex. in l. prima , §. hæredem , ff. de priuat.delict.Anto.Gomez.d.cap.1.n.85.in princ. vbi de communi , tit. de delict.

33 Limita , & intellige , vt defuncto accusatore 91 quilibet alius accusare , vel repetere accusatio-nem potest infra 30. dies quibus elapsis non repe-tere , sed de nouo accusare possit. Anto.Gomez. d. ca. 1. nume.86.vbi de communi , & subdit hoc procedere , tam in delicto publico , quam priua-to , & deficiente accusatore possit Iudex ex offi-cio prosequi causam.Iul. Clar. q.51.num.9.

34 Limita , & intellige dummodo infra quinquen- nium

DE CONFISC. BONORVM. 111

nimm a die commissi criminis fiscus contra hæredes actionem prosequatur, vt dicam in sequenti conclusione.

Et sententia contra defunctum quomodo sit ferenda, vide Pereg. d.lib.4 tit.5.num 34. & contra hæredes vide Ofasc. decis. 149. Thes decis. 144. nu.1.versic. sed presupposita. Bajard. quest. 51. num. 9. vt citetur procurator dominus litis effectus, & condemnentur hæredes in pœnam pecuniariâ, & ita fuit executum contra hæredes Comitis Antonij de Marsciano, quia fuit citatus Horatius Rapata procurator, & hæredes fuerunt condemnati in scutis 20. mill. quam causam deinde reduxi ad compositionem in scutis bis mille, vt hæredes prefati liberantur a continuis moletijs fisci, tempore D. Lantis tunc A.C. nunc Cardinalis.

Confiscatio bonorum, vel alia pœna pecuniaria quo tempore præscribatur.

S V M M A R I V M .

- 1 Confiscatio per quinquennium præscribitur.
 - 2 Confiscatio in omni casu in quo post mortem Reus damnari potest per quinquennium præscribitur.
 - 3 Apostasie crimen per quinquennium præscribitur.
 - 4 Pæculatus, & de residuis crimen per quinquennium præscribitur.
 - 5 Repetundarum crimen per annum præscribitur.
 - 6 Crimen læse maiestatis per quinquennium præscribitur.
 - 7 Incæstus crimen per quinquennium præscribitur.
 - 8 Fornicationis crimen per triennium præscribitur.
 - 9 Præscriptio diuersis temporibus præscribitur.
 - 10 Præscriptio in fisco Romanæ Ecclesie inducitur per centum annos.
- Declaro, num 11. & 12.
- 11 Fiscus non restituitur aduersus prescriptionem.
 - 12 Præscriptio ubi bona confiscantur ipso iure nunquam currit.
 - 13 Præscriptio spatio viginti annorum tollitur quando delictum per dictum tempus non fuit deducendum in iudicio.
 - 14 Præscriptio quinquennij obstat tertio babenti causam a fisco licet non obstaret ipso fisco.
 - 15 Præscriptio centenaria nunquam consetur sublata.
 - 16 Hæreticorum bona contra fiscum secularem per quinquennium contra fiscum Ecclesiasticum per quadraginta annos præscribuntur.

C O N C L V S I O X I X .

- 17 Conclusio est, vt in omni casu, vbi de iure communi, vel de iure municipal, vel de consuetudine bona ob aliquod delictum publicatur si per quinquennium a die condemnationis, & publicationis factæ fiscus stetit bona sibi incorporare, & vñionem bonorum facere, vt amplius illa petere, nec consequi possit, l. 2. de vectig. & cōdit l. 2. C. de deportat. Put. in cons. 130. nume. 99.

tom. primo, crim. Ant. Gomez. tit. de delict. cap. 14. num. 6. vers. sed his non obstantibus, vbi hanc opinionem tuetur. Farinac tit. de delict. q. 25. num. 158. vbi de communi, & alios concordantes allegat Corrad. in tit. de pub. bon. l. 3. nume. 7. vers. 12. limita in sua practica arbitr. Marfil. singul. 307. latissime Plot. cons. 2. nume. 3. lib. primo, Carpan. in nouis Constit. Mediolan. l. cap omnium num. 783. in princip. Balb. de præscript. in 2. part. 5. part. princip. q. 1. numero 4. vers. Idem dicit. Soc. Iun. cons. 71. num. 5. vol. 2. Decian. in tract. crim. tom. 1. lib. 5. c. 144. sub nume. 12. vers. & quod confessum.

1 Amplia, vt procedat in omnibus casibus in quibus Reus post mortem damnari potest, & bona fisco deferantur, vt fiscus debeat intra quinquennium agere, & de crim. docere ad effectum bonorum vendicandorum, & hæredes possint Rei defuncti innocentiam defendere l. res, que in princ. ff. de iur. fisc. Roman. Singul. 471. Ant Gomez. d. cap. 1. numero 81. tit. de delict. Pereg. de iur. fisc. lib. 4. tit. 5. nume. 33. & lib. 6. tit. 8. num. 39. vers. quamobrem.

2 Amplia in specie in crimine apostasie, vt per quinquennium præscribatur post mortem delinquentis, l. prima, cum 3. ll. seqq. C. de Apost. Peregr. in d. lib. 4. tit. 5. num. 32.

3 Amplia in crimine pæculatus, vt de residuis etiam infra quinquennium a die commissi delicti præscribatur, l. peculat. ff. ad leg. Iul. peculat. Peregr. d. lib. 4. tit. 5. num. 31. in fin.

4 Amplia in crimine repetundarum, vt infra annum a die mortis delinquentis præscribatur, l. 2. ff. ad leg. Iul. repet Peregr. d. lib. 4. n. 31. vers. 5. casus.

5 Amplia in crim. læse maiest. vt tollatur omnis actio per quinquennium, Cæpol. cons. 17. num. 7. Clar. in l. læse maiestatis in fin. Gig. in tract. de crim. læse maiestatis, quæst. 23. numero primo, & quest. 27. in 2. par. Couarru. de Spons. in 2. par. cap. 6. l. 8. sub numero 18. Pereg. d. lib. 4. tit. 5. sub num. 33. & lib. 6. tit. 8. nume. 39. dicit procedere in omni delicto commiso in faciendo quamvis bona, publicentur ipso iure.

6 Amplia in crimine incæstus Boer. decis. 264. num. 18. & in quocumque delicto carnis, vt spatio quinque annorum tollatur latissime. Farinac. in quæst. 10. n. 10. seqq. & cons. 80. nume. 18. vbi de communi excepto crimine fornicationis quod præscribitur spatio trium annorum. Treuis. decis. Venet. 59. nume. 17. par. 2. & latius dicam de præscriptione delictorum in conclusione Præscriptio in criminibus quanto tempore inducatur.

9 Contrariam opinionem, quod bona publicata, & ius incorporandi non præscribatur per quinquennium, sed vñteriori tempore aliqui tenuerint per 40 annos alij per 30. annos, alij per 20. annos alij per decennium, vt de singulis opinionibus late scribit Farinac in d. q. 25. n. 158. 159. 160. 161. 162. & 163. & seqq. vbi tandem cum bonis distinctionibus concordat istas contrarias opiniones ad quæ lectorem remitto, & plures etiam opiniones refert. Carpan. in d. cap. omnium, numero 784. seqq. &

latissime post alios. Andr. Fach. controuer. Iuris lib. 19. c. p. 54. vt posui in fine istius conclusionis, & late declarat. Pereg. d. lib. 6. tit. 8 sub nu. 39. vers. quamobrem.

7 Amplia in fisco Romanæ Ecclesiæ quando bona sunt applicanda fisco Ecclesiæ, vt non prescribatur confiscatio bonorum per quinquennium, sed duret prescriptio usque ad centum annos per Doct. Bal. in l. fin. col. 2. vers. vnius ad glos. & ibi Cairen. C. de Sacrosanct. Eccles. quem refert Balb. in tracta. de prescr. in 2. par. 5. principalis, quæst. 1. numer. 5. Pereg. lib. 6. tit. 8. numer. 42. vbi alios allegat, & loquitur in fisco delatis, vt in alijs Ecclesijs currat prescriptio 40. annorum.

1 Limita, & intellige istam 7. ampliationem procedere quando bona confiscantur, quæ condemnatus ab Ecclesia ipsa Romana in feudum, vel alio modo retinet secus in alijs rebus quas condemnatus non haber ab Ecclesia Romana, quia tunc etiam si poena applicetur fisco Romanæ Ecclesiæ prescribitur spacio 20. annorum secundum iura ciuilia, vt late declarat post alios quos allegat Farinac. in d. q. 25. n. 168. & Tob. Nō. cōsil. 105. n. 6

Sed Decian. post Correr. in tract. de hæretic. n.

12 152. in d. lib. 5. cap. 44. sub numer. 12. distinguendo, dicit quod in confisicatione Ecclesiæ applicanda requirantur anni 40. sed in confisicatione applicanda fisco seculari sufficiat prescriptio quinquennialis.

8 Amplia, vt bona delinquentis minime confiscari possint, quando ius confiscandi est prescriptum, vt nec fisco aduersus hanc prescriptiōnem detur restitutio in integrum. Tex. in l. auxiliū de mino, vbi dicitur quod in penalibus fiscis non restitutur; consuluit. Tob. Non. consl. 105. num. 3. Villalob. com opin in versic. restitutio, numer. 53. Odd. in tracta. de restitut. in integ. par prima, quæst. 3. num. 83. seq. Farinac. d. quæst. 25. nu. 165. 166 & 167. vbi de communi.

9 Amplia, vt in delictis in quibus imponitur poena, vel confisatio, ipso iure nulla currat prescriptio ex quo bona confiscantur, & vniuntur fisco ipso iure a die delicti. Boss. in tit. de fisc. & eius priuileg. numer. 52. & seq. Carpan. d. cap. omnium, nu. 786. Pereg. lib. 6. tit. 8. numero 36. tenet contrarium, vt perimitur ius fisci, vbi perimitur ius querelandi etiam in istis delictis in quibus ipso iure poena imponitur.

10 Amplia, vbi Reus non fuit accusatus, nec damnatus infra viginti annos, sicut prescribitur delictum, ita etiam prescribatur bonorum publicatio. Carpan. d. c. omnium, nu. 788.

11 Amplia, vt prescriptio quinquennij obstat tertio habenti causam a fisco licet non obstareret ipsi fisco. Plot. consl. 30. num. 100. Carpan. d. capit. omnium, numero 781. & 799.

12 Amplia, vt prescriptio centenaria, & ea cuius initij memoria non extat opponitur contra fiscum cum illa non censeatur sublata per quæcumque verba generalia, & pregnantia. Boss. de fisc. nu. 55. Balb. de prescr. 4. par. princ. 4. par. q. 6. nume. 5. &

6. par. quæst. 9. num. 2. Soc. iun. consl. 76. nu. 94. volum. primo. Bursat. consl. 186. num. 34. vol. 2. Carpan. d. cap. omnium, nu. 791.

13 Amplia in confisicatione bonorum hæreticorum bona prescribantur per Catholicos contra fiscum secularem per quinquennium, contra vero Ecclesiasticum per 40 annos. Andr. Sic. consl. 70. n. 96. volum. 4. vt refert, & sequitur Decian. in d. cap. 44. n. 2. vers. & pariter bona hæreticorum.

14 Andr. Fachin. in controuer. Iuris lib. 19. cap. 54. seriatim ponit quod aliqui dicunt prescribi spatio annorum quinque, & adducunt tex. in l. 2. C. de Apostat. l. 2. C. de vectig. l. in cognitione, ff ad Sillan.

Alij autem dicunt spatio viginti annorum, & adducunt in omnibus, ff. de iur. fisc. per 5. querela, C. de fali.

Alij dicunt spatio 30. annorum, & adducunt, l. sicut l. omnes, C. de prescript.

Alij dicunt spatio 40. annorum & adducunt, c. 2. l. primo, de prescript. in 6 & late scriptis, Pereg. in d. lib. 6. tit. 8. per totum, vbi loquitur etiam de prescriptionibus actuis, quanto tempore ipse fiscus prescribat.

Fiscus quomodo succedit in bonis delinquentis.

S V M M A R I V M .

- 1 Fiscus succedit in bonis delinquentis per confisicationem uti hæres extraneus.
- 2 Omnia que transiunt in baredem extraneum transiunt in fiscum.
- 3 Fiscus non succedit per representationem persona defuncti, sed per annihilationem.
- 4 Fiscus non est præcipue hæres, sed quasi hæres, vel annomulus.
- 5 Fiscus succedens ex testamento succedit in omnibus bonis ubicumque existentibus, num. 5. Secus quando succedit ex delicto.
- 6 Fiscus succedens ex delicto non tenetur ultra vires hæreditarias etiam si non consecit inuentariū.
- 7 Fiscus conuenit a creditoribus uti bonorum possessor pro eorum mensura.
- 8 Instantia Iudicialis cum defuncto delinquenti incepta non transit ad hæredes.
- 9 Fiscus habet suos Indices particulares.
- 10 Fiscus excluditur à successione per feminas, que alias vigore Statuti essent exclusæ.
- 11 Ius accrescendi non habet locum inter plures fiscos.
- 12 Creditores possunt agere contra fideiussires, & tertios possessores non descriptis bonis confiscatis. Declara, vt in num. 13.
- 13 Fiscus succedit in bonis dñati cum omnibus oneribus, & emolumenis ad quæ tenebatur dñatus.
- 14 Fiscus tenetur alere filios dñnnati etiam in criminis læsa Maiestatis.
- 15 Alimentorum appellatione quid veniat in proposito.
- 16 Fiscus tenetur dotare filias dñnnati.

- 18 *Fiscus tenetur ad alimenta uxori, & ad partem in bonis mariti.*
 19 *Fiscus agit petitione hereditatis pro ademptione bonorum ab indigno aut per occupationem uti vacantium.*
 20 *Actiones damnati per cōfiscationē confundantur.*
 21 *Princeps habet bursam proprij patrimonij, & creditor pro ea non confunditur pro bursa fiscalis.*
 22 *Damnatus non potest deducere compensationes cum bursa Principis.*
 23 *Fiscus non tenetur ultra vires hereditarias quā do succedit ex cōfiscationē vel in bonis vacatibus.*
 24 *Secus si ex testamento.*
 25 *Fiscus vel inuenientis bonis condemnati potest cogere notarios ad exhibendum sibi instrumenta.*
 27 *Etiam mediante tortura.*

CONCLV S I O X X.

- 20 *C*onclusio est, vt fiscus in bonis delinquentis per confiscationem omnium, vel partis bonorum succedat uti heres extraneus Cassan. in rub. 2. §. 1. de confis. in verbo, & appartient. nume. 3. & 8. lo. Anib in l. post contractum nume. 310. de donat. Carpan. super nou. constit. Mediol. de bon. pub. in cap. omnia, num 513 seq. Farinac. in tit de delict. q. 25. num. 169. vbi concordantes allegat Andr. Fachin. in controuer. Iuris lib. 6. c. 2. Surd. de Aliment. tit. 8. priuileg. 59. n. 5. seq.

Sed ea omnia quā transiunt in heredem extraneum transiunt in fiscum, vt late post alios quos allegat firmat Peregr. ib. 5. numero 68. vbi sub numero 69. cum pluribus seqq. ponit multas illustrationes utiles in hac materia ad quem lectorum remitto. Surd. de Alimen. tit. 1. q. 31. numero 5. seqq. Carpan. in d. cap. omnia, numero 118. vbi alios concordantes allegat. Rim. iun. consil. 131. sub num. 4. vol. 2. Hond. cons. 95. nume. 109. vol. 1. Bajard. q. 78. nu. 113.

Sed succedat non per representationem personæ defuncti, sed per illius annihilationem. Cassan. in d. §. 1. numero 9. Afflct. in feud. tit. quā sint regalia in verbo *vacantia*, numer. 18. seq. Gig. de crim. laſſe maiest. lib. 3. rub. de plurib. quēst. 19. nu. 5. Carpan. d. cap. omnia, nume. 515. Tob. Non. cons. 105. nume. 14. sequen.

Ideo non dicitur propriè heres. sed quasi heres vel anno molus. Bart. in linter eos, §. fin. num. 3. de fideiuss. Bal. in l. excutorem, num. 33 C. de execut. rei iud. Plot. cons. 30. nume. 83. Boss. tit. de bon. public. num. 13. Carpan. d. cap. omnia, numero 516. Peregr. de iur. fisc. lib. 5. num. 53. & 60. Surd. d. quēst. 31. tit. 1. numer. 7. & titul. 8. priuileg. 59. num. 1.

Quod autem fiscus non sit proprie heres demonstratur primo, quia heres vniuersalis succedit in omnibus bonis etiam in alio territorio proris separato positis, quod non facit fiscus. Bart. in l. cunctos populos, quēst. vltima, C. de summ. Trin. Boss. de bon. pub. num. 21. seqq. Carpan. in d. c. omnia, nu. 522. Peregr. d. lib. 5. nu. 62.

5 Sed in omnibus bonis vbi cumque existentib. suc- cederet quando succederet fiscus ex testamento, l. cum heredes in princ. ff. de acq. hered. Cassan. d. §. 1. rub. 2. num. 10.

2 Quia heres non confiendo inventarium re- netur ultra vires hereditarias ad quod fiscus non tenetur, Boss. de bon. pub. numero 23. Plot. cons. 30. numero 83. lul Clar. quēst. 78. vers. vnum scias Anch. iun. par. 2. quēst. 25. numer. 2. seq. Carpan. d. cap. omnium, nume. 523. Peregr. d. lib. 5. nume. 64. Farinac. quēst. 25. nu. 83. dicam infra limit. 7.

7 Et ratio est, quia fiscus conuenit a creditoribus uti bonorum possessor; ideo pro eorum mensura solummodo tenetur. Rip. in l. ex facto, §. ex facto, num. 7. ad Trebel. Peregr. d. lib. 5. n. 64. in fin. & Carpan. in d. cap. omnium, numero 524. Peregr. lib. 4. tit. 3. num. 25. Bajard. quēst. 78. nume. 167.

3 Quia instantia judicialis cum defuncto incepit transire actiue, & passiue ad eius heredes, quā non transire in fiscum cum habeat suos particulares iudices. Boss. de bon. public. nu. 24. Peregr. d. lib. 5. num. 6. Carpan. d. cap. omnium, n. 525. seq. Scacc. cap. 98 num. decimo octavo, tract. crimin.

4 Quia si vigore statuti a iquis masculus sit dam- natus qui in successione ascendentiam feminis preferendus sit, fiscus ob confiscationem bonorum d. masculi non praesertur feminis, vbi possunt admitti ad hereditatem iam delatam. Brun. in tracta stat foem exclud. art 12. qu. 5. num 5. Carpan. d. cap. omnium, nu. 27. sequ. vbi concordantes allegat.

5 Quia inter duos cohæredes est locus iuri ac- cresendi, quod non est inter duos fiscos diuer- sos. Martin. Laud. in tract. de fisc. quēst. 133. Peregr. d. lib. 5. numero 63. Vulpel. in tracta de promiss. de non offend. quēst. 108. Bajard. quēst. 95. numero 23. in fin.

6 Ut fiscus magis pro possessore, quam pro ha- rede he beatur constat cum sit in facultate credi- toris non discussis prīns bonis possēssis per fis- cum, vel eorum precio dirigere actiones suas contra fideiūs, vel contra tertios possēssores bonorum, vt post Soc. cons. 46. numero 21. fe- quen. volum. 4. Anchār. cons. 294 & cons. 317. tra- dit. Peregr. in d. lib. 5. nume. 66. in fin.

Quod intelligit procedere, quando certares confiscaretur fucus in confiscazione vniuersali, quia tunc fiscus personali actione conueniri pos- set, & ideo pro bonis ad eum peruentis prius ex- cuti debet. Crauet. cons. 263. numer. 7. Peregr. d. lib. 5. num. 66. vbi de communi, & veriori. Anchār. iun. quēst. 25. numero 4 par. 2. Carpan. d. cap. omnium, num. 520. & seq. Surd. in tract. de Alimen. tit. 1. quēst. 31. num. 2.

1 Limita, & intellige, quod licet fiscus non sit propriè heres damnati tamen confisca- tur facta cum emolumentis, & oneribus ad quē tenebatur damnatus, & eius bona. Plot. cons. 30. num. 83. seq. Carpan. d. cap. omnium, nume. 529. Andr. Fachin. in controuer. Iuris lib. 6. cap. 21.

2 Limita, & intellige, vt fiscus teneatur alere filias,

& filios etiam in crimen lese maiestatis. Plot. conf. 30. num. 83. & 84. vers. ergo fiscus, vbi declarat, quid veniat in proposito appellatione alimentorum. Carpan. d. cap. omnium, num. 530. & dixi in conclusione 13. limit.

3 Limita, & intellige, ut teneatur etiam dota-re filias damnati. Plot. d. conf. 30. num. 84. vers. & similiter fiscus. Carpan. d. cap. omnium, hume. 531. Surd. de Aliment. quest. 31 numer. 15. tit. 1. & dixi in conclusio 13. limit.

4 Limita, & intellige, ut fiscus teneatur ad ali-18 menta vxori, vbi eius dos non sufficeret, & ad quartam in bonis mariti, prout tenebatur ipse maritus in cuius bonis fiscus successit. Plot. d. conf. 30. num. 86. Carpa. d. ca. omnium, nume. 532. seq. & dixi in conclusio 13. limit.

5 Limita, & intellige quod licet fiscus per adem-19 ptionem bonorum ab indigno, aut per occupa-tionem vti vacantium haeres non sit potest tamen experiri petitione hereditatis. Corn. conf. 279. nu. 313. vol. 4. & communiter Doct. in l. 1. C. de in-dig. vt refert, & sequitur Pereg. d. lib. 5. num. 67.

6 Limita, & intellige, cum fiscus habeatur pro-20 haerede in bonis confiscatis damnati, si damna-tus erat debitor fisci, per confiscationem con-funduntur actiones, & debitum. Cassan. super con-fuet. Burgun. rub. 2. §. 1. in verbo, & appartient. nume. 32. confusat. Carp. d. cap. omnium, n. 534.

21 Sed si damnatus fuisset debitor Principis ratio-ne pro proprij matrimonij eiusdem Principis, tunc d. debitum esset prius deducendum ante confisca-tionem pro satisfactione Principis cu[m] sit diuersa bursa fiscalis a bursa patrimoniali. Imol. conf. 35. nu. 23. Carpan. d. cap. omnium, numero 535.

22 Imo si damnatus esset creditor Cameræ Princi-pis in aliqua summa non poterit deducere com-pensationem secundum Martin. Laud. in tract. de-fisc. qu. 20.

7 Limita, & intellige, quod licet fiscus habeat-23 tur pro haerede, & succedat ex confiscatione, vel in bonis vacantibus non tenetur tamen ultra vi-res haereditarias licet inuentarium non confice-retur. Iul. Clar. quest. 78. num. 29. vbi de communi. Pereg. lib. 4. tit. 3. num. 25. & lib. 5. nu. 57 in princ. Baiard. quest. 78. numer. 167. late Andr. Fachin. in controv. iuris, lib. 6. ca. 21. Carp. in d. c. omnium, num. 533. Earina c. q. 25. nu. 83.

24 Quid autem si fiscus succedat ex testamento, vi-de late Pereg. in lib. 4. tit. 1. num. 3. vbi tradit, nec etiam teneri ad inuentarij confectionem, nec ul-tram vires haereditarias, sed contra Pereg. tenet Andr. Fach. in d. c. 21. vers. ceterum in littera A, & ibi respondeat ad omnia motiuia. Peregr. sed si succedat alicui tanquam ab indigno non teneatur ultra vi-res haereditarias per rationem per eum ibi allegata-m, & in casu in quo tenetur ultra vires, requiri-tur agnatio ex parte fisci. Martin. Laud. q. 11. Carp. in d. c. omnium, nu. 513. seqq.

8 Limita, & intellige, quod fiscus pro inuenien-dis bonis condemnati possit cogere notarios ad ostendendum instrumenta pertinentia ad illum

tex. & glos. in l. facultas, vbi Bart. C. de iur. fisc. Frac. Lucan. de iur. fisc. nume. 44. Baiard. d. quest. 78. nu-mero 163.

26 Imo pro dd. bonis iuueniendis ad fiscum spe-Cantibus fit indagatio, & perquisitio etiam per tormenta, l. t. in fin. C. natural liber. Baiard. d. quest. 78. nume. 167.

Confiscatione sequita bona confiscata qui-bus applicentur.

S V M M A R I V M.

- 1 *Confiscatio omnium vel partis bonorum applica-tur Principi.*
- 2 *Confiscatio in crimen laesa maiestatis contra su-prenum dominum trahitur ad bona sita in ter-ritorio feudatarij, & bona applicantur supremo domino.*
- 3 *Limita nisi ex consuetudine vel praescriptione ap-plicarentur Comiti.*
- 4 *Limita in bonis feudalibus que applicantur Co-miti.*
- 5 *Limita in rebellione contra Baronem.*
- 6 *Limita in confiscatione facta pro aliquo commu-ni crimen.*
- 7 *Limita quando Princeps poenam augeret cum iam effet imposta, qua applicatur Comiti.*
- 8 *Limita quando Princeps sequita inuestitura pu-niat illud quod antea erat licitum quod applica-tur Baroni.*
- 9 *Limita in pena pecuniaria particulari.*
- 10 *Confiscatio que sit a superiori veleius officiali-bus applicatur superiori, & non feudatario.*
- 11 *Hæretici bona diuersis iuribus diuersis modis ap-plicantur seqq.*
- 12 *Clerici hæretici bona quib. applicentur.*
- 13 *Episcopi tenentur penas criminales in pios usus distribuere.*
- 14 *Hæretici bona applicantur cameræ Apostolice, & inquisitoribus.*
- 15 *Aly dicunt applicari Episcopo inquisitoribus, & cameræ Apostolice.*
- 16 *Aly dicunt loco cameræ Apostolice applicari do-mino temporali.*
- 17 *Hæretici bona in terris Imperij distribuuntur secundum extravagantes Innocentij, & Cle-mensis Quarti.*
- 18 *Hæretici Clerici bona in Hispania applicantur Regio fisco.*
- 19 *In dominio Veneto reseruantur successoribus ve-nientibus ab intestato.*
- 20 *Consuetudo loci attenditur circa distributionem bonorum hæreticorum.*
- 21 *Liquidatio, & distributio bonorum hæreticis fit per curiam secularem.*
- 22 *Hæretici Clerici bona patrimonialia applicantur fisco temporali, vbi sita sunt.*
- 23 *Et maximè in his que Clerici recognoscunt a lai-cis iure utilis dominij.*
- 24 *Hæretici bona confiscantur ipso iure.*

- 27 Indices ecclesiastici non possunt diminuere pœnam pecuniariam, nec graviam facere nu. 28.
 29 Index secularis non potest impedire compositiones fiendas per Iudicem Ecclesiasticum.
 30 Iudex secularis non potest remittere confiscationem, & præjudicare Episcopo, & inquisitori.
 31 Alienata post delictum per hæreticum ipso iure dicuntur applicata fisco.
 32 Empiteotica bona Clerici hæretici applicantur domino directo, & non ecclesiæ, contra nu. 33.
 34 Bona hæretici pro duabus portionibus applicantur domino temporali, & officio inquisitionis, ubi bona sunt confiscata, & pro tertia, ubi bona sita sunt.
 35 Index secularis statim lata sententia per iudicem ecclesiasticum, contra hæreticum potest bona hæretici inuitio ecclesiastico publicare.
 36 Hæreticus abiuratus recuperat omnia bona si Iudici videbitur, & fuerit expressum in gratia.
 37 Oratoria, & ecclesiæ alienata in bonis hæretici vendicantur per fiscum ecclesiasticum.
 38 Domini temporales negligentes expellere hæreticos, & eorum bona publicare post triennium quilibet potest deinde hoc facere.
 39 Melioramenta facta in bonis hæretici debent solui, & restituiri.
 40 Precium conuersum in utilitatem rei venditæ per hæreticum debet restituiri.
 41 Hæreticus qui emit fundum, & adhuc precium non soluit fiscus tenetur soluere precium.
 42 Hospitale fundatum ab heretico ante hæresiam fiscus non acquirit dictum hospitale nisi illud prescriperit.
 43 Bona hæretici non possunt apprebendi per Iudicem laicum nisi sequuta declaratoria.
 44 Bona hæretici a die delicti confiscantur.
 45 Laicorum bona confiscata ob aliquod delictum Eccles applicantur fisco seculari.
 46 Domini plures eiusdem loci bona confiscata diuidunt prorata territorij.
 47 Proprietarius, vel usufructuarius in eodem loco quis capiat confiscationem.
 48 Feudatarius nouus conficit pœnas commissas ante inseminationem, declara prout numero 50 51 & 52.
 49 Pœnae, & confiscationes dicuntur fructus iurisdictionales.
 53 Emptor plures fructuum, quis debeat habere pœnas, an primus emptor de quo tempore fuit commissum delictum vel secundus de quo tempore fuit facta condemnatio.
 54 Domini duo eiusdem loci inter quos fuit diuisa iurisdictio per tempora ad quem spectet confiscatio si tempore unius fuit commissum delictum, & tempore alterius fuit facta condemnatio.
 55 Confiscatio imposta de iure communi applicatur territorio, ubi bona sita sunt, secus si vigore statuti numero 56.
 57 Diuisio bonorum confiscatorum inter plures dominos fit pro rata iurisdictionis.
 58 Mobilia bona quibus Iudicibus applicentur.
- 59 Nomina debitorum ad quem fiscum pertineant.
 60 Actiones continentis, quid mobile ad quem fiscum applicentur.
 61 Annus oeditus cui applicetur.
 62 Confiscationis sententia per illa verba ubicumque existentia non extenditur ad bona extra territorium bancientis.
 63 Ius accrescendi non habet locum in pœnali, & inter plures fiscos.
 64 Confiscationes bonorum applicantur emptoribus intioitum, & redditum rerum fiscalium Principis. Limita, ut nu. 65, & nu. 66
 67 Maritus habens pro dote Castrum Iurisdictionale percipit confiscationes, & pœnas.
 68 Iudices plures quorum unus habuit querelam de delicto, & alter condemnavit finito officio pri. mi Iudicis quomodo diuidant pœnas, & confiscações.
 69 Pœna applicatur fisco, qui principaliter fuit laesus.

CONCLVSIONE XXI.

- 21 Quidam de materia istius conclusionis diffile fuit dictum supra in conclusione 13 in ampliationibus, & limitationibus fere ex necessitate materiae ob eius connexitatem; ideo modo in presenti conclusione describam tantummodo aliquos alias casus non positos in supra dicta conclusione 13, & ideo.
 Conclusio sit, quod vbi sequitur omnium bonorum, vel quotæ confiscatio bon. damnati applicentur fisco Principis non autem fisco inferioris a Principe in suo territorio Cassan. in consuet. Burgun. de confiscat. rub 2. § primo, in verbo, & appartient in princ. numero 1. Carpan. super nou. constit. Mediol. tit. de fisc. cap. omnium, nu. 479.
 1 Amplia in crimen lese maiestatis quod in supremum dominum committitur, quia bona confiscata damnati in quocumque loco existant etiam in territorio feudatarij applicantur supremo Dominio non autem feudatario in cuius territorio bona sita sint. Boss. in titu. de pœn. nu. 28. seq. Cassan. in d. rub 2. §. 1 in d. verbo appartient, num. 31. vers. lin. ita 3 Natt. conf. 580 num. 14. volum. 3. Crauet. cons. 128. numero 7. Carpan. d. c. omnium, nume 485.
 1 Limita istam conclusionem procedere, vbi ex consuetudine, vel prescriptione applicarentur Comiti, vel Baroni. Alexan. cons. 13. num. 15. vers. ex prædictis, volum 6. Cassan. in d. §. primo, in verbo appartient, versic. item etiam intelligit Carpan. d. cap omnium, nume. 480. vel ex concessione, seu ex privilegio ipsius feudi Boss. tit. de crim. lese maiest. num. 105. Carpan. d. cap. omnium, numero 484.
 2 Limita, vbi confiscatio fieret de bonis feudalibus, quia non Principi, sed Comiti, vel Baroni applicarentur. Cassan. in d. §. primo, in princ. nu. 1. vers. quod tamen Carpan. in d. c. omnium, n. 481.
 3 Limita in seditione, vel rebellione facta contra

5 tra Baronem , quia bona eius fisco applicantur. Alex. conf. 3. numero 11. volu. 7. Carpan. d. c. omnium nu. 486. vbi subdit post Boss. in titul. de bon. pub. num. 63. nisi aliter cautum esset prout est Mediolani .

4 Limita , & intellige quando Princeps confisca-
6 ret bona vassalli alicuius Baronis ob contemptū
vel inobedientiam sui mandata secus si fieret con-
fiscatio pro aliquo communi crimen , quia bona
vassalli sita in territorio Baronis applicaretur ipsi
Baroni. Natt. conf. 580. nume. 14. vol. 3. Basard. in
q. 78 nu. 133.

5 Limita , & intellige quando Princeps po-
7 ñam augeret cum iam pro illo delicto poñam esset
imposta , quia d. augmentum poñae applicatur
Comiti , vel feudatario. Natt. conf. 648. nu. 7. vo-
lum. 4. vbi firmat hanc limitationem esse extra-
omnem dubitationem.

6 Limita quando sequuta investitura Princeps
8 puniat illud quod antea erat licitum , quia si feu-
datarij vassallus incidat in illam poñam , applica-
bitur feudatario , & non Principi , vt polt Boss.
tradit Natt. d. conf. 648. numero 5.

7 Limita , & intellige in confiscatione omnium
9 bonorum , vt bona applicantur Principi secus in
poñae particulari pecuniaria. Cassa. d. S. 1. in verbo
appartient , nu. 1. vers. quando.

2 Amplia quando confiscatio fieret a superiori
10 vel eius Iudicibus , quia etiam quod tractaretur
de subditis vel bonis feudo subiectis bona fisco
superioris applicarentur. Narr. consil. 580. num. 6.
seqq. volum 3. Cassan. in d. S. 1. in verbo , & appar-
tient , num. 27. vers. limita 2. & nu. 28. Boss. in tit. de
for. compet. num. 20. Carpan. in d. cap. omnium ,
num. 482 Quod est notandum hic in vrbe contra
feudatarios , qui conqueruntur quando cause
criminales ex eorum Castris ex aliqua iusta causa
introducuntur per Pontificem in curia , & si con-
ting. t. bo. a confiscari , vel aliquam poñam pecu-
niariam solui leg time , bona vel poñae incorpo-
retur fisco Pontificis .

3 Amplia in bonis hereticorum super quibus iura ci-
vilia vario modo disposuerunt , nam per l. Ma-
nicheos , C. de heretic. bona præseruabantur filiis
orthodoxis .

1 Subamplia istam 3. Ampliationem per l. Co-
gnouimus , C. eodem , bona præseruabantur non
solum filiis , sed etiam agnatis , & cognatis , chri-
stianę fidei societatibus , & clarius dispositus Iusti-
nianus in S. generalem Authen. vt cum de appella-
t. cognosc. relat. in Auth. idem est , de Nestorian.
C. eodem .

2 Subamplia per Auth. Gazzaros ; C. de heretic.
13 bona tolluntur non solum agnatis , & cognatis ,
sed etiam filiis , & haec vti posterior alia iura cor-
rigit , vt per Salic. in d. l. Manicheos , & in d. Auth.
Gazzaros Iul. Cla. in S. heresis , nume. 12. vbi de
communi. Menoch. conf. 2 18. nu. 3. volum. primo,
vbi de receptissima opin. & Peregr. de iure fisc. lib.
4. tit. 5. nu. 30.

3 Subamplia , de iure autem Canonico bona

14 Clerici heretici habentis beneficium Ecclesiastis
cum pertinet ad Ecclesiam in qua est beneficiatus ,
& applicatur fisco dictę Ecclesię Catredalis bona
autem Laici , heretici applicantur fisco seculari
cap. excommunicamus I. damnari de heretic. Iul.
Clar. d. S. heresis , nume. 11. vers. punctus est Peregr.
d. lib. 4. tit. 5. nume. 31. & nume. 34. seqq. vbi late di-
cit , quod bona Clerici de heresi damnati appli-
centur Ecclesijs in quibns stipendia recipit , & si a
pluribus recipiat , tunc inter eas diuidantur bona
pro rata , & si non habebat Ecclesijs applicen-
tur fisco Episcopi .

Quę Episcopus distribuere debet in pios v̄sus
15 Diaz. d. cap. 24. num 35. Bursat. cons. 43. num. 37.
seq. vol. 1. Decian. d cap. 44. num. 2. sub vers. & si
Clerici Peregr. d. lib. 4. tit. 5. sub num. 31. vers. Cleri-
cum. Diaz. in pract. crim Canon. cap. 24. nume. 35.
Iul. Clar. q. 80. nume. 5. in fin. & super hoc etiam in
sacra congreg. super Episcopis adest decretum ge-
nerale contra Episcopos .

Et scias , quod confiscatio fieri debet de bonis
Clerici patrimonialibus , & non de bonis Ecclesijs
cui interuebat . Carrer. de heretic. num. 135. vers.
limita tamen. Decian. d. lib. 5. cap. 44. num. 1. vers.
confiscatio autem .

Per extraugantes autem summorum Pontifi-
cum varijs modis bona distribuuntur , & aliqui te-
nuerunt , quod diuidantur inter cameram Apo-
stolicam , & Inquisitores , vt tenet Zanch. in tract.
de heretic. ca. 26. in fin. vt refert Decian. in d. cap.
44 nume 3. vers & licet aliqui .

5 Subamplia , vt alij autem tenuerint quod om-
16 nia bona applicantur inquisitoribus , & nulla pars
Cameræ Apostolicae , vt firmat Campag. in add. ad
Zanch. in tract. de heretic. d. c. 26. sed Decian. in d.
c. 44. nu. 2. vers quinimo , reprobat huiusmodi o-
pinionem Campag.

6 Subamplia , vt alij autem dixerint bona ap-
17 plicari pro tertia parte Romana Ecclesijs , pro
alia tertia inquisitoribus , & pro alia Episcopo , vt
refert Iul. Clar. in S. heresis sub num. 11.

7 Subamplia , vt alij autem intres partes etiam
18 diuiserint , quarum vna assignatur Domino tem-
porali , alia officialibus inquisitionis , tertia ipsi of-
ficio , vt prouisum fuit per extraugan. Clemens
quoad inquisitores Italiam , ergo ad alias pro-
vincias non videtur posse extendi , vt tenet Gon-
disla. de heretic. q. 15. nu. 2. in fin. & num. 3. vt re-
fert Decian. in d. c. 44. num. 2. vers. hodie tamen .

8 Subamplia , vt alij autem in terris Imperij , &
19 aliorum Principum affirmuerint , vt seruetur ho-
die distributio Innocent. & Clement. 4. in extraugan.
que incipit statuimus S. teneantur in super cir-
ca fin. duę est , vt vna assignetur domino tempo-
rali , alia Episcopo loci , tertia inquisitoribus : de
qua Zanch. in tract. de heretic. cap. 26. in fin. Ant.
in sua summ. part. 3. tit. 18. cap. 2. S. 7. circa princ.
Siluestr. in summ. in verbo heresis li. 2. S. 12. Iul.
Clar. in S. heresis , num. 11. vers. in hoc autem , vbi
testatur ita seruari Mediolani , & de eadem obser-
uantia testatur Carpan. in d. cap. omnium. n. 488.

9 Subam-

9 Subamplia, vt alij dicant in Hispania, tam bona
20 mobilia, quam immobilia etiam Clericorum
habentium beneficia Ecclesiastica applicuntur fisco Regio, & testantur Couarru. variar. resolut.
cap. q.num. 12. Iul. Clar. in d. I. hæresis sub numer.
11. vers. sed hoc etiam. Bursat. in cons. 43. vol. 1. vbi
late Pereg. de Iur. fisc. lib. 4. tit. 5. sub num. 31. vers.
de consuetudine tamen.

10 Subamplia, in Dominio vero Veneto bona
21 hereticorum conseruantur successoribus Venien.
tibus ab intestato, vt testatur Pereg. in d. tit. 5.
lib. 4. num. 30. in fin.

11 Subamplia, vt alij teneant, vt circa distribu.
22 tionem bonorum heretici seruetur consuetudo
loci, vt testatur Iul. Clar. in d. I. hæresis sub name.
11. vers. & in hoc seruanda est, & Carpan. in d.
cap. omnium, num. 488. vers. & in hoc seruanda.

Sed retenta illa tripartita diuisione in fiscum,
23 Regium Episcopum, & Inquisitionem liquidatio.
fieri debet per procuratorem fisci Regij, & bona
ponuntur ad proclama, & omnia fiunt ac si in to.
tum essent applicata fisco Regio, & deinde facta
liquidatione uniuicue sua portio assignatur, ita
testatur seruari Mediolani. Iul. Clar. in d. I. hæresis
nu. 11. in fine Carp. in d. c. omnium, num 489.

22 Subamplia. quod bona Clerici patrimonia.
24 lia, & temporalia si confiscentur a Iudice Eccle.
siastico applicentur fisco Domini temporalis vbi
sita sunt, & non Ecclesia. Oldrad. consil. 17. per
etum. Bosl. de bon. pub. numero 64. Cassan. super
Consuet. Burgun. rub. 2. I. 1 in verbo, & appar.
tient. num. 2. vers. Item intellige, & sub vers. aduer.
te etiam testatur ita seruari in Francia ex generali
consuetudine Carpan. in d. cap. omnium, numer.
492. Baiard. in q. 78. nu. 138. & q. 80. num. 2.
Pereg. lib. 1. tit. de his qui infra fiscalia habent.

13 Ut magis procedat in his quæ Clerici reco.
25 gnoscunt à Iacis iure utilis dominij vt reuertan.
tur ad directum, vt post Alex & Aretin. firmat Dec.
ian. in d. cap. 44. num. 2. vers. sed quæ recognosce.
bat, & dicam infra latius subampliatione 16.

14 Subamplia, cum bona hereticorum confi.
26 sceretur ipso iure cap. cum secundum leges de her.
etic. in 6. Iudices Ecclesiastici non possunt mi.
27 norem pœnam pecuniariam imponere Decian. d.
cap. 44. num. 1. nisi in casu permisso inquisitori, vt
pœna pecuniaria hereticum punire possit, quod
contingit in pœnitente in parato corrigi, & non
pertinaci vel quando quis profert verba heretica
aut ludens, aut ex fatua simplicitate, & ignoran.
tia, vt late per Decian. in d. cap. 44. sub num. 7.

Nec poterit inquisitor facere gratiam post con.
28 demnationem nisi inquisitus rediret infra tempus
gratia, quia tunc bona non publicantur. Zan.
chin. de heretic. cap. 25. nu. 3. vbi Campeg. in add.
sub littera A. Decian. d. c. 44. num. 3 in fin.

Sed post. Capel. Tholos. 250. Cassan. d. rub. 2. I.
29 1. nu. 1. vers. & ideo, tenet, quod Iudex secularis
non poterit impedire in casu, in quo bona sunt
confiscanda compositiones fiendas per Iudices
Ecclesiasticos.

Nec Princeps secularis indulgendo, & remit.
30 tendo confisctionem prejudicare potest Episco.
po, & Inquisitori, vt post Paris, & Brun. firmat
Decian. in d. cap. 44. num. 2. vers. & cum in tres &
num. 10 circa finem.

15 Subamplia, vt alienata post delictum statim
31 intelligantur amissa, & applicata fisco cum ipso
iure confisca bona intelligantur licet declarato.
ria super facto requiratur, quoad acquirendam
possessionem. Zanch. de heretic. capit. 26. vbi etiā
Campeg. in add. vbi plures concordantes allegat
Deciao d. ca. 54. nu. 4. in fin.

16 Subamplia, vt bona emphiteotica Clerici
32 heretici debeant etiam applicari Domino dire.
cto, & non Ecclesie. Oldrad. consil. 17. quem sequi.
tur Felin. in c. excommunicamus il primo, in prin.

Contrariam opinionem, vt applicetur Eccle.
33 siæ, & non domino directo tenet Cardin. in Cle.
ment. 2. in verbo Inquisitoribus in 6. quest. de he.
ret. & ibi responder fundamentalis Oldra. eadem op.
inionem tenet Diaz in praet. crim. C. an. cap. 106.
col. 3. in fin & col. 4. in princ. vt refert Decian. in
d. c. 44. num. 5.

17 Subamplia, vt bona heretici confisca vbi
34 applicantur domino temporali officio inquisitio.
nis, & officialibus inquisitionis prime duæ portio.
nes applicantur domino, & officio loci in quo
bona sita sunt, sed tertia portio officialibus loci
in quo sicut condemnatus hereticus, vt disputan.
do tenuit hanc opinionem Calderin. quem sequi.
tur Anch. in cap. accessorium de reg. iur. in 6.
Condiss. de heret. quest. 15. num. 6. sequ. Roman.
Sing. 578. Anto. in summ. in 3. p. tit. 18. I. 2. cap. 7.
Siluest. in summ. in verbo hæresis 2. I. 12. Decian.
d. c. 24. num. 8. & quod bona immobilia applicen.
tur fisco heretici, vbi sita sunt de communi testa.
tur. Bursat. in consi. 47. nu. 14. vol. primo. Baiard. in
d. I. hæresis, nu. 20.

18 Subamplia quod Iudex secularis poteris post
35 sententiam datam a Iudice ecclesiastico statim
bona inuito ecclesiastico publica qui Ecclesiasti.
cus forsan expectat, vt peniteat, & abiuret, &
pœnam confisctionis remittat cum per senten.
tiā statim Ius sit acquisitum fisco Alciat in c per
niciosorum nu. 73. seq. de officiis ordinari. Decian. d.
c. 44. num. 9.

19 Subamplia, quod gratia facta heretico abi.
36 rato recuperat omnia bona si Iudici videbitur, &
in restitutione vel gratia expresserit bonorum re.
stitutionem, alias fecus de quo late vide per De.
cian. in d. cap. 44. numine 10.

20 Subamplia, quod si bona alienentur in ha.
37 reticum in quibus sint Ecclesia vel oratoria ven.
dicabuntur a fisco Ecclesia l. si quis Orthodox. C.
de heretic. Decian. d. cap. 44. num. 11.

21 Subamplia, quod si Domini temporales ne.
38 glexerint publicare, & expellere de bonis eo.
rum, quilibet posset post triennium id facere, &
lucrari illorum bona, vt post. Alber. in 1. si vero
Dominus de heretic. Decian. in d. cap. 44. numer.
3. vers. quod neglexerint.

6 Limita, quod bona acquisita per hereticum,
44 a die commissi delicti citra usque ad sententiam non veniant in confiscatione bonorum, sed ea tantum quae tempore delicti possidebat. Bursat. cōf. 14. nū. 18. volum. primo, vbi de communi Baiard. ind. I. h̄. refis, sub numero 19 etiam de communi.

4 Principaliter amplia, ut si bona laicorum contingant confiscari in totum vel in partem ob aliquod delictum Eccl. leviaisticum non capit illa fiscus Episcopalis, sed ap. licantur fisco seculari cap. cum secundum de hereticis in 6. Roland. consil. 8. num. 9. vol. 3. Baiard q. 80. nū. 1. post Felin. in cap. cæterum col. 1. de offic. ordinari. Decian. in d. lib. 5. tom. 1. c. 44. num 7 vers. & admittenda est qui loquitur in pena pecunaria irrogata pro criminis heresis a iudice Ecclesiastico.

Quando autem bona applicentur filiis Catholiceis, & orthodoxis di xi supra in conclusione

5 Principaliter. Amplia, quando plures Domini eiūdem iurisdictionis fuerint, ut bona confiscata diuidatur inter eos pro rata territorij Cassan. rub. 2. I. 1. in verbo appartient num. 35. & Carpan. super nou. Constit. Mediolan. in c. omnium, n. 493.

6 Principaliter amplia, quando in eadem iurisdictione ad eum propriatarius, & usufructuarius, ad quem spectet confiscatio ad usumfructuarium vel ad proprietarium vide Alber. in rub. C. de usufruct. circa fin. & relative. Cassan. in d. rub. 2. I. 1. in verbo, an Seigneur, numero 1. mihi fol. 377. & Carpan. in d. c. omnium, num. 494.

7 Amplia, in novo feudatario qui potest proseguiri consequi, & retinere omnia iura fiscalia, prout poterat fiscus Principis ante iurisdictionem, & consequenter poenas Commissarias vel commissas prosequi, & exigere valebit, quia censetur concessum feudum cum condemnationibus preteritis presentibus, & futuris. Bal. cons. 419. vol. lum. quarto. Signorol. cons. 165 Grat. cons. 128. n. 5. vol. 1. Nart. cons. 346. nūme. 2. vol. 2. Bosi. in tit. de priuileg. fisc. numero 69. 70. omnes adducti per Carpan. in d. cap. omnium, nūme. 497.

Quia iste poenæ, & confiscationes sunt fructus iurisdictionales. Capic. decis. 27. nūme. 13. Bosi. titu. de pœn. nū. 25. & tit. de regal. nūm. 3. vers. conclus. est. Nart. cons. 659. nūm. 5. volum. 4. Rolan. cons. 37. nū. 1. volu. 4. Peregr. de iure fisci, lib. 6. tit. 5. nūm. 42.

E tideo fructus cum sint pendentes, & nondum exacti pertinent ad nouum feudarium, & hos fructus. Doct. appellant quasi seminatos, & non collectos. Bal. cons. 419 num. 10. versi. in contrarium. volu. 4. Bosi. de fisc. nūme. 69. seq. Carpan. d. cap. omnium, nū. 498. seq. vbi testatur, ita pluries per Senatum decisum. Baiard. in quest. 78. numer. 144. in princ. qui pro hac opinione adducit Guido Pap. in decis. 535. & Bertra. in consi. 114. vol. 2.

51 Sed in contrarium se habet communis opinio, ut spectent ad primum Dominum cuius tempore fuit commissum delictum, quia statim commissio delicto ius est quæsumus primo Domino Tiraquel, qui alios congerit, in tract. de retracta. §. 5. glos. 4

quid si sunt fructus iurisdictionis, numer. 18. quem referit, & sequitur Vinc. Franc. decis. 86. nūme. 12. Baiard. q. 78. nūm. 14.

Quæ communis, & contraria opinio procedit tunc altercatione quando poena committitur ipso iure, quia tunc statim bona dicuntur acquisita primo Domino, & fisco Regio, & non fisco novi feudatarij super delictis commissis ante infestationem, sive ceptum fuerit procedi, sive non, vt late tradit Carpan. in d. cap. omnium, sub nū. 500. vbi testatur ita fuisse decisum per Senatum causam plene discussa in contingentia facti contra Comitem Iacobum Annibalem Altempsum inuestitum de oppido Gallerati, & hoc fuisse decisum per verba ipso iure apposita in decreto Mediolani.

8 Amplia in pluribus emptoribus fructuum, 53 quia si delictum commissum esset in vitima die semestris unius emptoris, & in alio semestri alterius emptoris fiat condemnatio poena spectet ad primum emptorem. Bosi. in tit. de pœn. nūm. 22. Carpan. in d. ca. omnium, nū. 502. seqq. vbi alios concordantes allegat, illam defendit à contrarijs, & affirmat esse communem, & quod inspiciat tempus delicti, & non condemnationis late. Rim. iun. cons. 33. numer. 11. volum. 1. vbi de communi. Peregr. 1 ib. 6. tit. 5. nūm. 44. Vbi concordantes allegat, & testatur de communi, & reddit bonas rationes, sicut orig. doctrina Bald. in l. fin. ff. de iurisd. omn. Iud. que in sequitur Paris de Put. in tract. de Sind. in verbo prouentus cap. I. numer. 1. vers. tam idem mihi foi. 277.

Quæ communis opinio magis procederet quando tempore primi emptoris esset etiam sequuta condemnatio, licet dilata esset exequitio in tempore secundi emptoris. Carpan. in d. cap. omnium, nūm. 599. Rim. Iun. d. cons. 53. nūm. 12.

Licet aliqui Doct. tenuerint, quod si non facta fuerit condemnatio tempore primi emptoris, sed tempore secundi, spectet poena ad secundum emptorem quos refert Rim. Iun. in d. cons. 33. numer. 12. & 13. & præcipue dicit fuisse hanc qualit. de facto in curia Romana in persona Roman. super quidusdam obventionibus vigore gabellæ, & refert, quod Gasp. Vall. in l. Imperium, nūme. 26. ff. de Iurisd. & omn. iud. testatur in puncto iuris hanc opinionem esse substantabiliorem Doct. add. per Pereg. d. lib. 6. tit. 5. nūm. 44. vers. contra vero, quia ante sententiam fisco poena non debetur, ideo censentur dd. pœnæ vii fructus pendentes, & hanc de stilo Delfinatus seruari assert. Guid. Pap. decis. 535. & ista opinio est vetior iudicio. Pereg. vt ipse testatur sub d. nūm. 44. sub d. vers. contra vero, Qui Rim. tamen sub nūm. 13 vers. tamen, vt dixi; firmat aliam opinionem esse communem, & illam ipse etiam sequitur.

1 Limita, & intellige suprad. communem opinionem procedere vbi pœna esset determinata. vt inspiciat tempus delicti, fucus vbi erit pœna arbitraria, quia tunc attenditur tempus condemnationis Signorol. cons. 105. sub nūm. 6. Carpan. d. cap. omnium, nūm. 509. seqq. cum alijs allegatis per

per Tiraq. in tract. de retract. conuentio glos. 4. §. 5. num. 25. Pereg. d. lib. 6. tit. 5. sub nume. 44. vers. quidam tamen.

2 Limita, in multa in qua attenditur tempus condemnationis Tiraquel. in d. glos. 4. numero. 27. Carp. in d. cap. omnium nume. 512.

3 Limita, & distingue secundum Afflct. in cap. 1. in verb. patrum nume. 37 tit. quæ sint rig. relatum per Pereg. d. lib. 6. tit. 5. num. 44. in fi.

9 Amplia, quando in eadem Iurisdictione sunt 54 duo domini, & inter eos sicut diuisa per tempora, & si tempore vnius fuit commissum delictum, & tempore alterius fuit sequuta condemnatio, vt pena spectet ad illum, qui tempore delicti habebat confiscaiones Tiraquel. d. glos 4. numero 22. seq. Carp. d. c. omnium, nu. 501. vbi subdit maxime procedere vbi pena imponeretur ipso iure.

10 Amplia, in confiscaione imposta de iure, 55 communi, vt omnia bona applicentur fisco in cuius territorio sita sunt. Plot. cons. 30. num. 15. in fin. vbi de communi. Clar. in qu. 78. nume. 26. vers. bona autem, vbi de communi, secus in confisca- 56 tione quæ sit vigore alicuius constitutionis vel statuti, quia tantum bona sita in territorio confiscantis fisco applicantur, alia sita extra territorium reseruantur condemnato vel eius hereditibus vel agnatis seu cognatis Iuxta formā. Auth. bon. damnat. late Plot. cons. 30. numer. 12. seqq. de quo late dixi in conclus. 13.

11 Amplia, quando sunt plures Domini eiusdem 57 Iurisdictionis, & unus habeat maiorem partem, diuisio bonorum confisicatorum sit inter eos pro rata Iurisdictionis, vt post Bal. in l. seruus communis, ff. de stipulat. seruo. & Io. Fabr. in l. communes, C. de commun. seru. manum. Baiard. in quest. 70. numero 3.

12 Amplia, & intellige, quod bona mobilia quæ 58 territorio non circonscruntur applicantur fisco iudicis confiscaantis, etiam si sint extra illius territorium Cassan. in rub. 2. §. 3. m. hi fol. 383. & nu. 9. & subdit bona vero, immobilia applicantur fisco iudicantis. Plot. cons. 30. nume. 15. vers. bona autem Iul. Clar. q. 78. nu. 26. circa fin. vbi de communi. Farinac. cons. 71. per totum, qui hanc opinionem tuerit, & illam defendit à contrarijs de qua ampliatione late dixi in d. conclus. 13.

13 Amplia, in nominibus debitorum, vt appli- 59 centur ad fiscum iudicantis licet debitores sint in alieno territorio de qua dixi in d. conclus. 13.

14 Amplia, in actionibus continentibus, quid mobile, vt applicantur fisco iudicantis, vt post Cassan. firmat Baiard. in d. q. 78. num. 139. in fin. de qua dixi in d. conclus. 13.

15 Amplia, in anno redditu, qui applicatur fi- 60 sco loci in quo solvit, vt post Aret. in cons. 10. Cassan. in d. rub. 2. §. 1. numer. 19. vbi plene tractat hanc materiam, & refert Baiard. in d. q. 78. numer. 140. vbi subdit, quod Tiraquel. in tract. primogenitu. q. 49. num. 9. seqq. tenet, vt applicantur Iudicii territorij vbi res sita est.

16 Amplia, quando in sententia confiscaionis

62 apponuntur illa verba vbi cumque existentia, vt nihilominus verba præfata restringantur ad bona existentia in territorio bannientis Plot. cons. 30. numer. 14. vbi reddit rationem, vt dixi supra in conclus. 13.

17 Amplia, quod in pœnalibus, & in confisca- 63 tione bonorum non sit locus Iuri accrescendi, & ideo inter plures fisco si vnius recusat portionem suam non accrescit alteri fisco, Bal. in l. t. C. quando non per part. Baiard. q. 78. nu. 145. seq.

18 Amplia, in emptoribus introitum, & reddi- 64 tuum rerum fiscalium Princeps, vt confiscaiones bonorum eis applicentur, Bal. in l. t. num. 16. C. de fruct. & lit. expens & in rub. §. de rerum diuisione num. 4. Pereg. de Iur. fisc. lib. 6. tit. 5. numer. 42. vbi subdit maxime procedere, quando verba emptio- nis esent vniuersalia, & etiam dicit, quod Oldrad. in cons. 148 allegatus, contrarium tenuerit non sit verum, Imo stet pro hac opinione, prout ve- re stat.

1 Limita, istam decimam octauam ampliationem, 65 vt in locatione, vel emptione non compræhen- dantur emolumenta, quæ dantur in aduentu Princeps per Vassallos Paris de Put. de sind in verbo prouentus numero quarto versic. tamen hoc fuit mihi fol. 177.

2 Limita, in prouentibus prouenientibus ex of- 66 fensione in persona ipsius domini, quæ non ve- niunt in locatione Paris. de Put. vbi supra num. 4. vers. quidem, & vers. ideo Capitanei.

19 Amplia, in viro qui habuit pro dote Castrum 67 Iurisdictionale, vt confiscaiones bonorum, & pœnae prouenientes ex exercitio Iurisdictionis, vt fructus rei dotalis pertineant ad virum constante matrimonio Bart. in l. final. nu. 1. & 2. ff. solut ma- trimoni. quem communiter Doct. sequuntur, licet nonnulli alij teneant contrarium, vt de communi- ni veriori opinione firmat Peregr. in d. lib. 6. tit. 5. num. 43. & inter alios allegat. Soc. sen. cons. 36. n. 18 vol. 4. Corn. cons. 243. nu. 7. lib. 3. No. de Amic. cons. 49 num. 10 cum alijs adductis per Tiraq. de retract. conuent. § 5. glos. 4. num. 21.

20 Amplia, in pluribus iudicibus an quis eorum 68 consequi debeat confiscaiones, & penas, an pri- mus Iudex cuius tempore fuit commissum delictū, an secundus Iudex cuius tempore fuit facta con- demnatio, vel pœna exæctio, hanc questionem pertractavit Affl. & in cap. 1. in verbo pœnarum n. 57. in titul. quæ sint regalia in ultima quest. & di- flinghit, aut processus erat conclusus, & tunc per- tineant confiscaiones, & pœna ad primum Iudi- cem tempore commissi delicti, aut processus non erat conclusus, & tunc pertineant ad secundum Iudicem, vt etiam refert Peregr. in lib. 5. nu. 195. & in lib. 6. titul. 5. num. 44. in fin. vbi subdit, ergo lata sententia ante exequitionem factam, si Iudex talit sententiam, & recedat, utilitatem inde prouenientes fortius ad ipsum Iudicem sententia perti- neant, & in d. lib. 5. num. 195. testatur quid serue- tur in dominio Veneto, & Paris. de Put. in tract. de sind. in verbo Proutus cap. 1. num. 2. seqq. mihi fol. 177.

fol. 177. ponit eamdem questionem, ut videtur concludere, quod si secundus Officialis reperiret accusationem, vel denuntiationem in actis, & remoto primo Iudice, prosequitus est causam, & pronunciauit in causa, & condemnauit delatum ad poenam, vt ipsa pena diuidi debeat cum primo propter labores, secundi iudicis, qui habuit officium à Principe cum actis pendentibus. Narr. cons. 553. numer. 10. vol. 3. dicit, quod confiscatio est applicanda primo Iudici, qui tulit sententiam, & non illi, qui sententiam confirmauit, vbi etiam dicit, quid docendum de carcerato an sit retinendus in carcerebus primi Iudicis, vel remittendus ad carceres Iudicis appellationis, vbi videtur includere veriorem esse opinionem, ut remittatur ad Iudicem appellationis.

In Regno Neapolitano primus. Officialis non potest petere prouentus delicti commissi suo tempore nisi ipse condemnauerit delinquentem, qui appellauit, & interim fuit remotus ab officio, quod si sententia fuerit confirmata pena erit ipsius condemnantis, vel composuerit, vel dederit terminum ad soluendum, & interim fuerit remotus, pena erit componentis, & non successoris, vel si essent capta pignorata, ut testatur Paris d. verb. prouentus, numer. 4. vers. tamen in Regno mihi fol. 222.

In urbe autem vbi versatus fuimus vixit quinque annos, ac in statu Ecclesiastico in quo tempore mea iuuentutis exercui nonnulla officia, & pricipue Gubernium terræ Cossæ neque audiui, nec vidi remotos ab officio prætendere penas, vel emolumenta ab eorum successoribus.

21 Amplia, ut regulariter pena sit applicanda 69 illi Iudici, vel fisco, qui princeps lèditur, ut habeat suam ultionem contra delinquentem l. cù emancipat s. emancipatus filius de collat. bon. Narr. cons. 580. n. 7. vol. 3. vbi alios allegat.

Fiscus quando dicatur habere hypothecam in bonis delinquentis.

S V M M A R I V M .

- 1 Hypotheca tacita in bonis delinquentis ad favorem fisci non datur commissio delicto licet pena quasi sibi delicta dicatur.
- 2 Hypothecam nullam habet fiscus ante commissum delictum.
- 3 Hypothecam post delictum commissum ante inco-
batum Iudicium criminale fiscus non habet in bonis delinquentis.
- 4 Hypothecam fiscus habet non a die præcepti, sed a die condemnationis.
- 5 Hypothecam fiscus habet in bonis delinquentis contra num. 6.
- 7 Hypothecam fiscus non habet in bonis delinquentis post bannum, sed post sententiam diffiniti-
uam.
- 8 Hypothecam fiscus habet a die delicti in quo bona ipso iare confiscentur.

- 9 Hypothecam fiscus habet in bonis delinquentis quando statutum disponeret, ut bona essent pro pena obligata.
- 10 Hypotheca statim moritur ex contractu celebrato cum fisco.
- 11 Limita in contractu celebrato cum ciuitate.
- 12 Limita in contractu celebrato cum camera Episcopali.
- 13 Hypotheca statim moritur a die delicti respectu damni vel interesse partis.
- 14 Pars pro suo interesse præfertur fisco in eodem delicto.
- 15 Fiscus præfertur in descendantibus. ex delicto cum in eis habeat hypothecam etiam in paenitentiis pecuniariis secus in creditoribus ex contractu.
- 16 Fiscus præfertur creditori anteriori in acquisitis per eum post sententiam.
- 17 Fiscus regulariter in paenitentiis, & in acquisitis ante sententiam posponitur alijs creditoribus.
- 19 Fiscus in quibus alijs creditoribus præferatur, & in quibus alij creditores preferantur fisco remissive.

C O N C L V S I O X X I I .

- 22 **C**onclusio est, ut fiscus in omni casu in quo bona delinquentis de iure communi, vel speciali veniunt confiscanda non habeat tacite sibi hypothecata pro commissio delicto licet pena commissio delicto dicatur quasi debita, Bost. in tit. de bona pub. n. 81. vbi de communi. Iul. Clar. qu. 78. n. 31. Claud. Bertrand. reg. crim. 140. num. 1. Farinac. in tit. de delict. q. 25. num. 190. vbi de communi. Pegr. de iur. fisc. lib. 5. num. 182. & lib. 6. tit. 6. num. 12. seq. vbi etiam de communi. Surd. de Aliment. tit. 8. priuileg. 35. num. 6.
- 1 Amplia, ut ante delictum commissum fiscus nullam habeat hypothecam. Butr. cons. 61. num. 3. vbi de communi. Pic in repet. post contract. num. 40. de donat. Iul. Clar. d. quest. 78. num. 31. vers. tu vero dic. Farinac. dict. quest. 25. numer. 191. vbi de communi.
- 2 Amplia, ut etiam post delictum commissum.
- 3 antequam sit incloatum Iudicium criminale fiscus non habeat hypothecam in bonis delinquentis, ut de communi testatur Alex. in l. rescriptum in princ. num. 8. de pact. Iul. Clar. d. quest. 78. nu. 31. vers. aut loquimur post delictum Farinac. d. qu. 25. num. 192. vbi etiam de communi.
- 3 Amplia, quando Index sub pena pecuniaria alicui præcipiteret aliquid fieri, vel non fieri, si deinde sequatur sententia condemnatoria luxta formam præcepti non nascatur hypotheca a die præcepti, sed a die condemnationis, ut post Anch. in cons. 25. col. ultima firmat Pereg. in d. lib. 5. num. 182. vers. & adde prædd.
- 1 Limita, suprad. conclusionem, ut fiscus ha-
beat bona delinquentis obligata a die sententia latr. contra ipsum delinquentem Pic. in dict. l. post contract. num. 13. & 83. Iul. Clar. in d. q. 78. nu. 31. in fin. vbi de communi. Farinac. d. q. 25. nu. 193. vbi de

de communi. Carp. super nou. constit. Mediol. in c. omnium, n. ume. 599. & 701. vbi etiam de communi. Peregr. in d. lib. 5. numero 182. & in lib. 5. titul. 6. numero 12. vbi etiam de communi. Vulpel. respons. 120. n. 1.

Contraria opinionem, quod nunquam fiscus habeat hypothecam in bonis delinquentis Fulgo. consi. 173. n. ume tertio, Salic. in l. si quis post numer. 6. C. de bon. proscript. vbi de communi, Io. Anib. in d. l. post contract. n. ume. 303. usque ad numero 314. vbi recitat quatuor opiniones, & alij Doctores adducti per Carpan. in d. c. omnium, numero 598.

Intellige, & declara istam primam limitationem esse veram quando sententia esset difficultua, se. fiscus si esset bannum, quod post sententiam difficultiam expectaret, quia si decederet Reus ante d. sententiam confiscatio non intraret, ut post Luchin. de Curt. in cons. 64. n. 12. seqq. tom. 1. crim. firmat Baiard. in d. q. 78. num. 172.

2 Limita principaliter in delictis in quibus ipso iura bona confiscantur, ut statim a die delicti in eis fiscus habeat hypothecam, & dominium eorum translat. in ipsum fiscum late. Carpan. in d. cap. omnium, n. ume. 590. seqq. in 2. principali effectu, & n. 598. in 3. principali effectu, & sub num. 604.

3 Limita, quando statutum disponeret, quod bona essent obligata pro pena, quia tunc fiscus habet etiam bona tacite hypothecata, quod deseruire potest ad reuocandas alienationes interim factas, ut post Brun. firmat Carpan. in d. cap. omnium, num. 605.

4 Limita, ut ex contractu, cum fisco celebrato statim oriatur hypotheca. Mars. in tract. de bannitis in verbo bona, n. 22. Carp. in d. c. 22. num. 606.

5 Sublimita in contrahente cum aliqua Ciuitate cui non requiritur tacite hypotheca nisi a Princepe esset ei nominatum concessum. Mars. in d. verbo bona num. 22. vers. non tamen.

6 Sublimita, in contrahente cum camera Episcopali, que nec etiam habet privilegium tacite hypothecę Mars. in d. verbo bona, num. 23.

7 Limita, ut hypotheca statim a die delicti oriatur respectu damni, vel interesse partis. Rip. in l. quod insit n. ume. 55 in fine de re iud. Fanum in tract. pig. 2. part. principali 4. memb. numer. 224. Carpan. d. cap. omalum, num. 600.

Hinc inferitur, quod pars pro suo interesse, & 14 damnis preferatur fisco, quando in eodem delicto fiscus pretendit penam, & pars pretendit interesse. Iul. Cl. in q. 78. n. ume. 30. vbi testatur ita fuisse indicatum per parlementum Parisiensem.

8 Limita, & intellige, ut adeo fiscus in descendentiibus ex delicto habeat hypothecā, ut preferatur alijs creditoribus delinquentiis, etiā in penīs pecuniarīs fiscus in creditoribus ex contractu. Pic. in d. l. post contract. n. 83. Io. Annib. n. 31. 1. seq. Alciat. n. 21. vers. sedet fiscus de donat. Bosl. in ritu. de bon. pub. n. 82. vers. & etiam vers. & circa Carpan. d. cap. omnium, n. 602. Iul. Cl. quēlt. 78. n. ume. 30. & in suis commun. opin. in verbo fiscus preferatur.

7 Limita, & intellige, ut in bonis acquisitis pēp 16 Reum post sententiam priuato etiam anteriori fisciū preferatur l. is qui s. de iure fisci. Ant. Fanen. in tract. de pignor. 2. part. 4. mēmbr. n. 117 Vulpel. respons. 120. n. ume. 2. vbi subdit licet regulariter in pēnis, & in acquisitis ante sententiam alijs creditoribus posponi soleat. Paris. de Put. in tract. de sind. vers. publicatio numer. 2. post Bal. in l. rescriptum, ff. de pact.

Modo esset formanda Conclusio in quibus ratione hypothecę fiscus sit priuilegiatus, & alijs creditoribus preferatur, & in quibus alijs creditores sint priuilegiati, & eidem fisco preferantur, sed quia abunde posuit hanc conclusionem bene enucleatē Peregr. de iur. fisc. in lib. 6. tit. 6. per totū ideo lectorem remitto ad ipsum. Peregr. & Andr. Fachin. in controuersi. Iuris. lib. 10. c. 33. & c. 34.

Confiscatione sequuta, an fiscus teneatur satisfacere creditoribus delinquentis.

S V M M A R I V M .

- 1 *Fiscus in bonis delinquentis babetur loco bāredis.*
- 2 *Fiscus in bonis incorporatis teneatur satisfacere creditoribus delinquentis.*
- 3 *Donatarius cui Princeps bona delinquentis donauit.*
- 4 *Fiscus non potest dicere creditoribus, ut querant satisfieri in bonis non confiscatis.*
- 5 *Debitores delinquentis possunt opponere beneficiū excussionis sōtra fiscū super bonis confiscatis.*
- 6 *Confiscatio facta in diuersis territorijs quilibet fiscus capit bona sui territorij, & as alienum dividitur inter eos pro rata bonorum ad quemlibet fiscum peruenientorum.*
- 7 *Creditor delinquentis potest agere contra bona delinquentis existentia in alieno territorio u. ibi non publicentur.*
- 8 *Creditores si bona unius territorij delinquentis non sufficiant debent satisfieri in bonis sitis in alieno territorio.*
- 9 *Fiscus non potest solvere creditoribus delinquentis unum pro alio eis inuitis.*
- 10 *Fiscus capiens bona delinquentis ex confisicatione teneatur satisfacere omnibus creditoribus etiam, quoad legata, & fideicomissa.*
- 11 *Fiscus teneatur etiam ad legata, & fideicomissa quando succedit in bonis vt. vacantibus, numer. 22. contra n. 12. & 23.*
- 12 *Fiscus teneatur satisfacere creditoribus delinquentis ex delicto, secus alijs ex contractu quia illi preferuntur fisco.*
- 13 *Amplia etiam respectu interesse partis.*
- 14 *Creditores preferuntur fisco in expensis factis in capiendo delinquentem in procedendo contra etiā, & in incorporando bona contra num. 16.*
- 15 *Fiscus quando teneantur habere ratam dationem in solutum factam per Reum.*
- 16 *Datio in solutum si non constet de numeratione precijs presumitur simulata.*

- 19 Creditores condemnati existentes in possessione bonorum delinquentis debent manu teneri in dicta possessione donec fuerint satisfacti, num. 25.
- 20 Creditores summarie, & sine figura Iudicij debent satisfieri in bonis delinquentis.
- 21 Bona per confiscationem transeunt in fiscum cum suis causis seruitur ibus oneribus, & conditionibus ubi infertur ad plura.
- 24 Fiscus succedens per confiscationem vel in bonis vacatis non tenetur ultra vires hereditarias.
- 26 Fiscus non tenetur satisfacere creditoribus delinquentis quodammodo ipse fuit condemnatus in pena pecuniaria nisi in subsidium, quod ipse non esset soluendo.
- 27 Fiscus non tenetur satisfacere creditoribus si condemnatus fuerit gratiatus a Principe etiam si cridis factis in publicatione bonorum non contradixerint, num. 28.
- 29 Fiscus non tenetur soluece debita delinquentis facta post delictum.
- 30 Nisi pro alimentis vel defensionibus eiusdem Rei.
- 31 Fiscus recusans publicationem bonorum si condemnatus bona potest retinere potest agere, & conueniri.

CONCLV SIO XXIII.

23 C onclusio est, vt in omni casu in quo fiscus capit bona delinquentis confiscari cum habeatur loco hereditatis, i. tutores in fin. C. de vi. priuat Boss. titu. de bon. publ. nu. 11. 13. & 21. Crauet cons. 265. numero 7. teneatur de dd. bonis in corporatis satisfacere creditoribus ipsius delinquentis. Boss. tit. de bon. public. numero 11. Iul. Clar. quest. 78. num. 8. vbi Add. in littera L. Plot. cons. 130. nu. 84. tom. 1. crim. Farinac. titu. de delict. quest. 25. num. 169. vbi testatur de communi, & alios concordantes allegat Couarru. varia. resolut. lib. 1. ca. 16. nu. 8. Andr. Fachin. in controuer. Iuris. lib. 6. cap. 21. in lice. O. Surd. de Aliment. tit. 8 priuil. 59. nu. 9. & tit. 1. quest. 31. nu. 7.

1 Amplia in eo cui Princeps concessit bona, 3 damnata; vt teneatur satisfacere creditorib. delinquentis, i. Princeps de verb signif. Boss. in tit. de bon. public. num. 12. Iul. Clar. in d. quest. 78. num. 12. & add. ad Iul. Clar. in d. quest. 78. in lice. I.

2 Amplia, vt fiscus nequeat dicere creditoribus, ut querant. satisfieri in bonis non confiseatis, ut post Castren. dicit Baiard. in d. quest. 78. nu. 153. & Add. ibi ad Iul. Clar. in lice. I. Vulpell. respons. 43. nu. 15. vbi testatur receptionem sententiam etiam fiscum insolidum teneri pro creditis in loco confiscaionis contractis.

3 Amplia quod in tantum fiscus teneatur soluere ex bonis delinquentis, quod si fideiussor debitoris condemnati vel tertius possessor conuentus fuerit a creditoribus eiusdem debitoris sicut si debitor non fuisset delinquens nec condemnatus potuerit dd. fideiussores, & tertii possessores conuenti opponere excusionem faciendam in bonis debitoris principalis, item pariter poterunt eam

excusionis exceptionem opponere, vt in primis fiscus discutatur. Plot. cons. 130. n. 83. tom. 1. crim. Gabriel. lib. 3. titu. de fideiusslo. conclus. 1. n. 4. vers. & quia prima opinio, Crauet. cons. 273. n. 7. Farinac. quest. 25. numer. 4 par. 2. Crat. com opin. lib. 1. cap. 11. q. 7.

4 Amplia, vt si confiscaatio fiat in diuersis territorijs, & quilibet fiscus capiat bona sui territorij ex alienum diuertitur interitos fiscos non pro virili portione, nec pro modo territorij, sed pro rata bonorum ad quemlibet fiscum peruentorum. Rolan. in tract da lucr. dot. quest. 20. num. 29. & in cons. 78. num. 15. vol. 2. Anch. lun. in d. quest. 25. nu. 5. & 12. par. 2. Farinac. d. quest. 25 n. 172. vbi de communi Add. ad Iul. Clar. in quest. 78. in lice L. & ipse Clar. ibi num. 27. vers. bene verum testatur, ita pluries fuisse seruatum per magistratum Mediolan. & Baiard. nu. 153.

1 Limita istam 4. ampliationem quando creditor delinquentis haberet alia bona hypothecara in alieno territorio que non confiscaentur, quia tunc creditor potest contra illa agere etiam quod sint in alieno territorio secus quando essent illa etiam confiscaata, quia tunc quilibet fiscus soluit debita sui territorij & non ultra. Anch. Regin. in d. q. 25. num. 5. par. 2. Aug. ad Angel. in verbo & eius bona publicamus numer. 9. vbi de communi. Iul. Clar. quest. 78. vers. sed quero an hoc casu. Farinac. d. q. 25. num. 173. vbi de communi. Baiard. d. q. 78. num. 153. in fin.

2 Limita, quando bona unius territorij non sufficerent eo casu nec creditoribus iura pereant et eiis satisfaciendum etiam de bonis litis in alieno territorio. Iul. Clar. post. Aug. in d. quest. 78. vers. sed quero, testatur ita pluries per senatum Mediolani fuisse seruatum Farinac. d. q. 25. n. 173. in fin.

3 Amplia, vt in tantum fiscus teneatur creditoribus satisfacere eis, soluendo unum pro alio non possit Anch. d. q. 25. nu. 6. in fin. nu. 10. 11. & 13. part. 2. Farinac. in d. quest. 25. num. 174 seq. vbi de communi, sed pluribus modis ampliat, & imitat re missive per Petr. Quen. reg. 159.

4 Amplia, quando fiscus capit bona delinquentis uti confiscaata, vt teneatur omnibus creditoribus hereditarijs satisfacere soluendo legata, & fideicomissa. Crauet cons. 265. num. 7. Iul. Clar. q. 78 num. 28. circa fin. Farinac. d. q. 25. n. 169. vbi de communi.

5 Amplia, quando fiscus capit bona ex successorio edito pura alijs successoribus deficientibus, vt teneatur etiam ad onera legatorum, & fideicommissorum Bal. in l. eam quam nu. 5. in fin. C. de fideicomiss. Salic. in l. unica. 5. penul. numer. 39. C. de cadu. tollen. vbi de communi.

Contrariam sententiam, vt isto casu non teneatur ad isti onera legatorum, & fideicommissorum tenet Claud. in l. recusare, s. si fisco num. 31 ad Trebel. vbi reprehendit Salic. & de magis communis, & practica opinione testatur. Iul. Clar. in q. 78 nu. 27 in fin. Farinac. d. q. 25. num. 186. sequent vbi etiam de magis communis

8 Amplia, vt fiscus teneatur satisfacere creditoribus delinquentis ex contractu, sed non ex delicto, qui fisco preferuntur secundum communem opinionem attestatam per Couar. lib. 1. resolut. cap. 16. post numer. 8 & relatam per Iul. Clar. in d. q. 78. numer. 30. quam sequitur. Farinac in d. q. 25. numer. 88. Claud Battand. reg. crim. 140. nu. 1. vbi etiam de communi.

Que ampliatio procedit etiam respectu interese se partis in quibus debitor fuerit condemnatus, vt creditor, pro d. interesse preferatur fisco. Claud. Battand. in d. reg. 140. in fin. vbi testatur ita sepius vidisse obseruari, & esse equitati consonum.

9 Amplia, vt etiam creditores preferantur filio in expensis factis in capiendo delinquente, in procedendo contra eum ac in incorporando bona confiscata secundum Gig. in tract. de crim. l. 5. Maest. q. 11. ultima part. quem sequitur Baiard. d. q. 78. sub num 169.

Contrarium opinionem tenet Afflct. in cap. 1. 16 & bona committentium tit. que sunt regalia numer. 119. quem sequitur. Pereg. de iur. fisc. lib. 5. num. 193. & ibi etiam respondit ad rationes consideratas per Gig.

Sed Baiard. in d. q. 78. num. 169 tenet contra. Afflct. & Pereg. & sequitur. Opin. Gig quam etiam ego lepor, vt ne fiscus sit magis priuilegiatus in accessorijs expensis quam in ipso debito principali.

10 Amplia in datione in solutum facta per Reum creditoribus suis pro iusto precio, vt fiscus illam ratam habere valeat, l. Reo de solut. si vero pro paruo debitores maioris precij data fuisset tunc valeret usque ad veram quantitatem debiti, ab inde supradicta reuocaretur l. 1. l. si quis in fraudem, si si quid in fraudem patr & electio erit possessoris, an velit iustum premium supplere, vel rem dimittere soluto sibi credito suo, aut fuit facta pro majori quantitate quam reuera deberetur; & tunc in totum corrueret, vt late declarat Pereg. in d. lib. 5. num. 183.

11 Et si non constaret de numeratione precij, sed per confessionem solummodo in actu dationis in solutum, vti simulata per fiscum reuocabitur. Pereg. d. lib. 5. num. 183. vers. quod si de vero; late. Boer. tit. debitor. an delinq. numero 6. versicu. aduerte tamen.

12 Amplia, vt creditores damnati cuius bona fuerunt confiscata si possessioni bonorum inherent debent stare in possessione donec eis fuerint satisfactum. Boer. decis. 277. ante fin. Bertaz. cons. 289. num. 4 & 5. Baiard q. 78. nu. 160.

13 Amplia, vt creditorib. pro recuperatione eorum crediti sit administrandum ius summarie, & fine dilatione, & cum maxima celeritate. Rolan. in cons. 31. nu. 36. volum. 1. Iul. Clar. in quest. 78. num. 27. in fin. vbi testatur ita Mediolani obseruari, & Farinac. in d. quest. 25. nu. 176 vbi testatur, ita etiam hic in vrbe seruari. Baiard. d. q. 78. nu. 162. vbi firmat esse procedendum sine libelio, sine

sententia, & alio ordine iudicario, sed solum recognitis, & visitis iuribus creditorum.

14 Amplia, vt in fiscum transeant per confisca-
tionem bonorum bona cum suis causis seruitibus, oneribus, & conditio-ibus, l. in facto, l. f. de dond. & demonst. l. cum fisco, ff. ad Sillianam, rebus, & si fisco, ff. ad Trebellian. l. ex facto, l. ex facto vbi Pap. sub num. 5. & ibi insert ad plura utilia, ff. ad Trebellian Peregr de iur. fisc. lib. 5. nu. 74. vbi insert ad tria, & ad primum, vt fiscus teneatur stare venditionibus, & locationibus factis per condemnatum, nisi publicatio facta fuisse particulariter de aliqua re, ad secundum, vt fiscus pro bonis in eum pronentis teneatur ad omnia onera, quibus condemnatus tenebarur ad tertium, quod si condemnatus erat bona, vel massa fidei sic etiam fiscus censemitur. Surd. de Alimēt. tit. 1. quest. 31. num. 8.

15 Limita, vt fiscus non teneatur ad onera legatorum, & fideicommissorum quando capit bona vti vacantia persoluenda secundum comm. opin. attestatam per Iul. Clar. in quest. 78. num. 18 Farinac. quest. 25. num. 186 vbi concordantes allegat Pereg. de iur. fisc. lib. 4. tit. 3. n. 26. versic. contra renuerunt, & num. 27 vbi illes allegat, & testatur de magis communi & respondit contrarijs. Baiard. in d. quest. 78. numero 166. Pereg. de fidei-comm. art. 2 nume. 40.

16 23 Andr. Fachin. in controuer. Iurif lib. 6. cap. 23. tenet opinionem contra Iul. Cl. r. Farinac & Peregr. & si quod teneatur ad omnia onera legatorum, & fideicommissorum, & responderet ad contraria per supradictos allegata, & adducit Doct. hanc suam opinionem tenentes.

17 24 Limita, & intellige, vt fiscus succedens aliqui cui sine ex confiscazione sine in bonis vacantiibus, vt non teneatur ultra vires hereditarias etiam si non confecerit inventarium. Iul. Clar. d. quest. 78. numer. 19. vbi de communi. Farinac. d. quest. 25. numero 183. Anch. Iun. q. 25. nume. 3. seq. part. 2. Farinac. d. q. 25. num. 183. vbi concordantes allegat, & testatur de communi. Pereg. d. lib. 4. tit. 3. num 25. Baiard. q. 78. numer. 167. vers. vnum scias.

18 25 Limita, & intellige, quod si creditores damnati fuerint in possessione bonorum possunt inherere possessione donec eis fuerit satisfactum de credito. Boer. decis. 277 circa finem, & dixi in Ampliacione. 11.

19 26 Limita, quod si Reus fuerit condemnatus in certa pecuniarum summa fiscus non tenetur satisfacere eius creditoribus, sed tenetur ipse debitor, si vero non esset soluendo, fiscus poterit conueniri a creditoribus anterioribus in subsidiu pro quanto in eum peruenit, vt post Soc. Ian. cons. 74 vol. 3. tradit. Baiard. in d. q. 78. nume. 164 & idem voluit. Pereg. d. lib. nu. 39. tit. 1.

20 27 Limita, & intellige, quod si bona confiscata fuerint condonato restituta, tunc ipse, & non fiscus tenetur creditoribus satis facere. Gig. de crim. l. 5. Maiest. lib. 2. tit. de pœn. q. 24. numero 7. Baiard L 2 d. q. 78.

d.q.78.num.157.vers.& si bona vbi post Boss. in tit: de proclaim sub num. 15 & 16 dicit procedere etiam si creditores Cridis non contradixerint quæ sunt publicatis bonis quod non comparrens infra certum tempus cadat a iure suo. Pereg. lib. 5. tit. 2.num.63.in fin.

6 Limita, vt fiscus non teneatur soluere debita delinquentis, quæ pon delictum commissum contraxerat. Cour, in 4.decretal. in 2.pal.cap.6.n.9. Baiard. in d.q 79.num.161 in fin. Pereg. d.lib.5.n. 54. vers, intellige.

Nisi pro alimentis, vel defensionibus ipsius Rei debitum fuerit post delictum contractum. Pereg. d.lib.5.num.54.sub vers. intellige.

7 Limita, quando fiscus recusaret publicationem bonorum, si condemnatus bona poterit retinere, condemnatus poterit conueniri, & agere Mart. Laud. de iur. fisc. q.78.num.155.vers. nisi fiscus. Pereg. d.lib.5.nu.58.

Debitores, an soluere possint delinquenti, & an soluere possint fisco, & dicantur liberati.

S V M M A R I V M .

1 Debitores tute soluunt ante delictum eorum creditoribus etiam si dies solutionis non venerit, n.2

3 Debitores soluentes ante diem deinde succedente alio domino tempore aduentus diei liberantur si vera liberatio interuenit.

4 Debitores soluentes bannito creditor iognorantes bannum liberantur secus si illud sciuerunt.

5 Debitores soluentes bona fide in casibus in quibus Reo est interdicta bonorum administratio vel dominium est admissum ipso iure liberantur.

6 Coloni vel fictibiles soluentes bannitis scienter reueris in patriam qui occuparunt Provinciam liberantur.

7 Debitores bona fide soluentes delinquenti post delictum liberantur vbi non est imposta pena ipso iure & an possint soluere etiam post sententiam, numero.8.

9 Debitores etiam in criminis laese Maiestatis tute soluunt delinquenti quando non fuit accusatus vel denunciatus de delicto, & ipsum delictum non sit notorium contrarium numer.10. Declara numer.11.

12 Creditoris tute soluunt delinquenti pro alimentis, scripturis, Aduocatis parandis in defensionem delinquentis etiam vbi confisatio sit ipso iure.

13 Debitores soluentes fisco bonis publicatis liberantur. Declara quando confisatio effet lucte facta num.14. Alij tenent, quod debitores non teneantur inuestigare de Iustitia, vel in iustitia confisicationis nu.15 pro vera declaratione nu.16.

17 Debitores soluentes Tyranno coacte liberantur.

18 Coacta solutio quando dicatur.

16 Debitores qui fuerunt in mora soluendi deinde coacte soluant Tyranno non liberantur.

20 Exactores publici exigendo pecunias a diversis & illas soluentes Tiranno si nihil penes eos remaneat, liberantur.

21 Fiscus potest exigere a debitore sui debitoris si debitor principalis non sit soluendo.

C O N C L V S I O X X I I I .

24 **C**onclusio, est quod debitores tute soluere possint debitum ante delictum delinquenti cum bona non sint publicata nec interdicta ei administratio, quando dies solutionis iam euenerat. Boss. in tit. debitor, an delinquen. soluere numer. 2. per Doct. Ancharan. in cons. 287. numer. 40. vbi testatur ita Bononiae fuisse obseruatum, & quod ita etiam magistratus Mediolani obseruauit Carpan. in d.c. omnium nume. 864. Pereg. lib. 5. numero 176. de iur. fisc. vbi loquitur in Colonis, & affluarijs.

1 Amplia, vt procedat etiam si dies non aduerterit vbi non potuit cognosci fraus. Anchar. in d. cons. 287. num 40. Boss. vbi supra nu. 2 in fine, & num. 6 vbi late, & Carp. d.c. omnium, num. 864.

Dummodo ipsi debitore vel Coloni non soluerint tempore multum suspecto, quando creditores iam positis calcaribus de sua cogitant, quia tunc res esset periculosa vel si posset co[n]iuci fraudes contra colonos, & debitores, qui a Mediolani seruabatur per Hieronimum Moren. qui pro arbitrio tempore Dueis Francisci. 11. omnia administrabat, vt iterum cogerentur Coloni, & debitores ad soluendum datis sibi tot ex bonis Domini in solutum, vt testatur. Boss. in d. tit. debitores an delinq. numero 6 vers. acuertere tamen vbi tamen subdit in dubio fradem non presumi, & ipsemet Boss. sub vers. da tamen consilium constito de vera numeratione, vt non cogantur Coloni ad iterum soluendum prout faciebat d. Hieronimus Moron.

Secus autem si non constaret de numeratione, sed tantum de confessione solutionis, vt late per ipsum. Boss. subdit, num. 6. vers. cum videamus. Pereg. lib. 5. num. 183. vers. quod si de caus.

2 Amplia, quando debitores, qui diem tenentur solvere si soluant ante diem deinde succedente alio Domino tempore aduentus diei liberantur, vbi vera numeratio interuenit. Boss. d. tit. debitor. an delinquen. per rationes per eum ibi adductas, & sub versic. & sicut dicit idem procedere in fisco succedenti creditor cui solutum sit ante tempus, quia dicitur succedere in ius priuati. Carpan. d. cap. omnium, nu. 869.

3 Amplia, vt debitores soluentes bannito bonis eius publicatis ignorantes bannum liberentur secus si illud sciuerint. Bal. in rub. deposit. numer. 8 Carpan. d.c. omnium, nu. 865. seq.

4 Amplia, vt procedat etiam quando debitores soluerent bona fide in casibus in quibus reo est interdicta administratio, vel dominium ipso iure amissum. Alciat. in 1. post contract. nu. 21. v. ers. nam & lex. Carpan. d. cap. omnium, nu. 870.

5 Amplia,

5 Amplia, ut Coloni, vel fittabiles soluentes
6 sciente vanis reuersis in patriam, qui usurpa-
7 ruit Pr. uinciam liberantur. Boss. in d. titu. debito-
tor. an delinquen. numer. 4. declarando, ut ibi per
eum, & num. 5. Carpan. d. c. omnium, nu 871.

6 Amplia, ut in omnibus casibus debitores post
7 delictum bona fide existentes delinquenti soluere
tute possint quando ipso iure bona non sunt con-
fiscata, vel non sit interdicta administratio. Boss.
in d. tit. debitor. an delinquen. numero 1. & numero
6. vers. facit ad predicta. Afflit. in tract. feudo.
vers & bona, nume. 14. Carpan. in d. cap. omnium,
numero 861. Tiraquel. in l. si unquam in verbo re-
nuntatur, nu. 365. C. de revocan. donat. Gig. lib. 2.
rub. de pœn. committent. quæst. 27. nume 1. de crim.
laſe maiest. secus quando i. upponitur ipso iure,
quia non possunt soluere debitores.

10 Contraria opiniōne n. tenent aliqui Doct. re-
lati per Farinac. in tit. de crim. l. s. maiest. quæst.
1. 6. f. 2. nu. 65. & in specie adducit tex. in l. m. i.e.
statis. versic. nec recte ei soluit debitor. C. ad leg.
Iul. maiest.

Qui Farinac. in d. nume. 65. declarat, si soluat
11 post sententiam non est dubium, quod debitor
non bene soluit, si vero soluat ante sententiam
post Salic. & alios tunc declarat, aut debitor scie-
bat, vel se credebat creditorem commisso hoc
delictum. & non fuit in supina ignorantia, sed iuste-
sta, & tunc liberatur, vel post, Gig. Declarat autem
creditor erat, iam accusatus, vel inquisitus, vel
denunciatus de tali criminis, vel erat notorium, &
publicum illum tale crimen commisso, & non li-
beratur, secus si erat occultum, & a debitore iuste
ignorabatur tunc soluendo liberatur, ut late per
Farinac. in d. quæst. 116. f. 2. num. 65.

8 Amplia etiam in casibus in quibus sit ipso iure
12 confisatio vel est interdicta administratio pro
alimentis, scripturis aduotis parandi in defensio-
nibus d. delinquentis. Boss. d. tit. debitor. an delin-
quen. nume. 1. versi. dixi quod Anto. Gomez. tit. de-
delict. cap. 14 num. 4. vers. unde poterit, qui loqui-
tur in omni. alienationibus necessarijs.

9 Amplia, & e contra, ut publicatis bonis ali-
13 cuius debitor delinquentis soluendo fisco libera-
tur Bar. in l. creditor, nu. 2. vers. si vero non habe-
bat de solutione. quem communiter ibi Docto. sequū-
tur, ut testatur post Dec in cons. 25 colum. t. Boss.
in titu debitor. an delinquen. nu. 3. vers. breuiter.
sic Pereg. d. lib. 5. num. 54. Carpan. d. cap. omnium,
num. 874 cum fiscus succedat publicatis bonis in
ius, & locum condemnati, & in illius actionib. a-
etius, & passius, l. 2. C. ad leg. Iul. de vi pub. 1. si de-
bitori deportatio de fideiuss. l. si ut proponis, C.
de bon. damnat. Boss. in tit. de pub. bon. nu. 13.

1 Limita, & intellige quando confisatio iuste
14 facta est secus si iniuste. Boss. in d. tit. debitor. an
delinquen. n. 3. vers & quia. Carpan. d. cap. omnium,
n. 814 seqq. Pereg. d. lib. 5. n. 54. vbi declarat quan-
do confisatio fuit inficta ab habente autoritate
confiscandi dicatur iuste facta, alias secus; itē quā-
do non esset facta contra formā. Auth. bon. damn.

Quam declarationem ponit Bar. in d. credito
& communiter Doct. approbat, ut firmat Pereg.
sub d. n. 54 quām etiā testatur sequuti fuerunt las-
consil. 25. volum. 3. Ruin. cons. 116. vol. 5. Afslit.
decis. 150.

15 Quamvis Dec. in consil. 25 column 2. dicat
quod sufficiat debitori soluenti fisco condemnati,
quod constituit de instrumento confiscaōis in
publica forma cui probabilit̄ erat credendum,
nec debitor teneatur perquirere, aut investigare,
debere de causa confiscaōis, & de illius iustitia
ac auctoritate confiscantis, & Decimum sequitur
Boss. qui dicit quod sufficit solum mandatum de
soluendo, sed tamen bonum sit, ut etiam expetetur
alia cominatio, vel detrusio in carceribus, &
omnino tollatur omnis suspicio. Sed Peregrin. in d.
lib. 5. nu. 54 versicu. quam dicit quod no*i*udicio
male uterque sentiant, tum quia aduersatur
intentioni Bar. tum etiam quia debitor non facile
soluere debet alteri quam vero creditori.

Sed pro declaratione istius contrarieatis puto
16 esse considerandum, quod dicit idem Boss. in d. i-
tu debitor. an delinquen. nume. 5. vers. & ad hoc fa-
ciunt, quod si debitor soluat vigore iniuste confis-
cationis, vbi non est in culpa, vel in mora libere-
tur, quam Boss. declarationem refert, & sequitur
Carpan. in d. cap. omnium, n. 875 & sequen.

17 10 Principaliter amplia in solutione s. & a de-
bitore condemnati Tiranno iniuria ipsius credi-
toris coacte, quia debitor liberatur. Boss. d. titu de-
bitor. an delinquen. nume. 3. vers. si vero bona, vbi
notat dici, coactam esse solutionem si fiat ex man.
dato generali vel speciali Tiranni, qui vim & me-
tum potest inferre, & vers. vide ad probandum.,
quem sequitur Carpan. in d. ca. omnium, n. 877. ieq.

18 11 Limita nisi debitor est in mora soluendi,
19 quia metus Tiranni creditorem non excusat. Boss.
d. num. 3. vers. aduerte tamen Carpan. d. cap.
omnium. num. 789.

11 Amplia, ut ex. Doctores quoque publici a Ti-
20 ranno constituti exigendo pecunias a diuersis,
& illas eidem Tiranno dantes, & nihil p̄gnes eos
retinentes liberantur Boss. in d. tit. debitor. an de-
linquen. num 5. Carpan. d. cap. omnium, nu 880.

12 Amplia, ut fiscus possit a debitorē sui debito-
21 ris non existente soluendo suo debitorē exigere,
quod sibi vide Pereg. in lib. 4. tit. 6. 46. & latius in
tit. debitor. h. scalib. num. 19. seqq.

*Confiscaōis sequuta, an bannitus fit liberatus
a suis creditoribus.*

S V M M A R I V M .

1 Bannitus sequuta publicatione bonorum est libe-
ratus a totali obligatione erga suos credidores, &
si deinde fideiussor accesserit non tenet fideiussio
cum non adsit principalis obligatio num. 2.

3 Bannitus si fuerit a Princepe gratiatus si non re-
cuperavit bona non tenetur satisfacere antiquis
suis creditoribus.

- 4 Fiscus tenetur omnino satisfacere creditoribus delinquentis, & non potest eis dicere, ut quae-
rant satisfaci in alijs bonis.
- 5 Donatarius a Principe tenetur satisfacere credi-
toribus delinquentis
- 6 Fiscus tenetur soluere debita delinquentis tempo-
re delicti contracta.
- 7 Creditores damnati existentes in possessione bonorum delinquentis debent manu teneri in posses-
sione donec fuerint satisfacti.
- 8 Creditoribus ius summarie sine libello, & senten-
tia administrandum est pro recuperatione suo-
rum creditorum.
- 9 Sed constare debet de vero credito, & non suffice-
ret simplex confessio debitoris.
- 11 Debtores in criminis laesa Maiestatis post delicta-
tute delinquenti non soluunt nisi occasione ali-
mentorum vel scripturarum pro eorum defen-
sione.
- 12 Debtores delinquenti tute non soluunt ubi inter-
dicitur administratio vel ipso iure poena infligi-
tur nisi ratione alimentorum, & scripturarum
num. 13.
- 14 Debtores soluentes paulo ante delictum vel in
actu fugae delinquenti tute non soluunt.
- 15 Conductor soluens ante tempus feudatario vel
proprietario si succedat deinde fiscus vel Princeps uti vinfrauctarius, & primus feudatarius
non fuerit soluendo tenetur conductor iterum
soluere.
- 16 Confessiones de receiptis factae per delinquentem
Colonis vel alijs creditoribus non praividicent
fisco ubi ad sint signa fraudis.
- 17 Quae autem sint signa fraudis.
- 18 Confessio Authoris nocet regulariter successori-
bus etiam singularibus.
- 19 Fideiussores debitores, & alij Corei non liberan-
tur per confisctionem bonorum principalis.
Contrarium nu. 23. Declarata, & concorda n. 21.
- 22 Fisco recusante publicationem bonorum bannitus
potest agere, & conueriri. Alij tenent, quod bona
deuoluantur ad venientes ab intestato, & non
redeant ad ipsum condemnatum num. 23.
- 24 Fiscus non succedens per uniuersalem confis-
cationem, sed in certa pecuniaria, condemnatus
non dicitur liberatus a suis creditoribus, & si-
cum solum tenetur pro quanto in eum peruenit.

CONCLV SIO XXV.

- 25 **C**onclusio, est quod bannitus sequuta pu-
blicatione suorum bonorum dicitur libe-
ratus totali obligatione erga suos credutores. Bal.
in 1.3. C ad leg. Iul. de vi pub Gram. decil. 85 in fin.
Rim. sen. cons. 180. in princ. vol. 1. Calcan. cons.
68. num. 4. Baiard. in quest. 78. num. 155. vbi de-
communi. Peregr. de iure fisci lib. 5. num. 54. vers.
sic etiam. Farinac. tit. de delict. q. 25. num. 177. seq.
Surd. de Aliment. tit. 8. priuileg. 59. num. 10. vbi
subdit etiam liberatur naturali obligatione.

Et in tantum liberatur, vt fideiunior posse da-

- 2 tus non obligetur cum nulla ad sit principalis obli-
gatio cui adhaerere possit, & nec etiam naturaliter
teneatur, nec pro aequisitio postea excuti possit.
Boss. in tit. de proclam. sub num. 54. & late. Peregr.
d. lib. 5. numer. 55. vbi altos concordantes allegar
Surd. d. priuileg. 59. num. 10.
- 1 Amplia, vt si bannitus cui bona fuerunt con-
fiscata habuerit gratiam a Principe de vita, &
non recuperauit bona non tenetur ad antiqua de-
bita. Cassan. in consuet. Burgun. rub. 2. I. 2. numer.
34 fol. 377. Baiard. d. q. 78. num. 157.
- 2 Amplia, quod fiscus potest dicere creditori-
bus damnati, vt satisfaci querant de alijs bonis
non confiscaatis, vt post Paul. de Castr. in allega-
tionibus suis post cons. 9. vol. 1. Baiard. d. q. 78. num.
mero 158.
- 3 Amplia, quod si fiscus vel Princeps donaret
bona confiscaata, donatarius tanquam habens
causam a fisco tenetur satisfacere omnibus credi-
torib. Boss. in tit. de bon. pub. nume. 12. Baiard. d.
quest. 78. num. 12. & num. 159.
- 4 Amplia, vt fiscus teneatur soluere etiam debi-
ta qua tempore criminis perpetrati ipse delinquens
contraxerat. Gugliel. de Benedict. in cap. Rainoldus
vers. & vxorem nume. 850. de testamen. Baiard. d.
q. 78. nu. 161. Couar. de ponsalib. part. 2. in 6. cap.
§. 8. num. 10. Peregr. lib. 5. num. 54. vers. intellige.
- 5 Amplia, vt creditores condamnati si fuerint
in possessione bonorum debent stare in posses-
sione donec eis satisfactum sit de suis creditis. Boer.
decis. 277. prope finem Bertaz. cons. nume. 4. & 5.
Baiard. q. 78. nume 160.
- 6 Amplia, vt creditoribus ius summarie admi-
nistrandum est absque oblatione libelli, & sine sen-
tentia diffinitiva, & alio ordine iudicatio, sed so-
lium recognitis, & visis Iuribus creditorum Bal.
in cap. quando cons. numer. 27. de probatio. Io. de
Amic. cons. 60. nume. 8. Baiard. d. q. 78. numer. 162.
sed utinam hoc obserueretur late. Peregr. lib. 5. num.
54. vers. Creditores, sed nee illud, si de solut.
Sed bene verum, est quod constare debet de
vero credito illius, & cartula confessionata inter
Reum, & creditorem non probaret uti suspecta,
& simulata nisi ex probationibus vel legitimis
presumptionibus eius fides augeretur si paulo an-
te delictum facta appareret, si post fraudis suspicio
magis augeretur late Peregr. d. lib. 5. num. 54. tit. 1.
- 1 Limita in criminis laesa Maiestatis, vt debito-
res non possint tute soluere delinquenti post deli-
ctum. Tex. in I. final. C. ad leg. Iul. Maiest. Boss. in d.
tit. debitores an delinquenti nu. 1. in princ. Carp.
d. c. omnium, nu. 861.
- Nisi occasione alimentorum suorum vel scri-
pturarum causa eius defensionis, vt dixi supra in
Ampliatione.
- 2 Limita ubi confisatio sit ipso iure vel admi-
nistratio inter dicitur delinquenti, vt debitores
non possint soluere delinquenti. Boss. d. tit. debitor.
an delinquent. num. 1. Carpan. d. cap. omnium, nu.
619. & num. 861. & 863.
- Nisi etiam alimentorum suorum, & scriptura-
rum

rum eius defensionis. Boss. & Carpan. vbi supra.

3 Limita, quando debitores soluerent delinquēti paulo ante delictum vel in actu fugax positis calcaribus fugiendi, quia tunc non liberantur late. Boss. in d. tit. debitor. an delinquen. num. 6. vers. aduerte tamen Carpan. d. c omnium, num. 867. sed tenerentur iterum soluere fisco, sed in bonis domini satisficerent. Boss. d. titu debitor an delinquen. nu. 6. & dixi supra in ampliatione 13.

4 Limita, vbi alio iure bona perueniant in filiis cum quam iure confisicationis, vt si Princeps sit proprietarius, & finiatur ususfructus alicuius vel sit Dominus directus, vt utile consolidetur cum directo, quia tunc fructus 2. anni pertinent ad proprietarium, & si conductor soluat ante tempus ususfructuario Domino utili, & succedat deinde, fisco vel Princeps vbi ususfructarius vel feudarius non sit soluendo tenetur conductor iterum soluere. Boss. d. tit. debitor. an delinquen. numer. 7. 8. & 9. Carpan. d. cap. omnium, nume. 868.

5 Limita, & intellige, vt confisicationes factæ per delinquentem cuius bona sunt publicata colonis vel alijs creditoribus in quibus non constat de vera numeratione non præjudicant fisco etiam si essent factæ ante delictum, vel paulo ante vbi ad sint signa fraudi, alias tenent, & fisco præjudicant. Boss. d. tit. debitor. an delinquen. numero 1. vers. & ideo, & latius num. 10. usque ad finem Carpan. d. cap. omnium, num 856. Pereg. lib. 5. num. 54. sub vers. Creditores autem, & n. 177. de lute fisci.

Cum regulariter confessio auctoris noceat sive censoribus etiam singularibus. Crauet. cons. 29. in princ. Burgu decil. 18. n. 9. & 10. & decil. 45. in add. nu. 4 Castren. cons. 24. nu. 1.

18 Quæ autem sint signa fraudis, vide Carpan. d. ca. omnium, nu. 858. relative tamen vbi subdit bene verum est, quod difficilius fraus colligitur quando confessio tendit ad liberandum, quam ad obli-

gandum.

6 Limita, & intellige quod licet publicatis bonis per fiscum damnatus liberetur a suis creditoribus non liberantur tamen eins fideiussores, & conreis. 1. final. C de duob. reis, l. capit. 1. de si. de iuss. l. r. C. eodem, l. vero in princip. s. quis satisf. cogan.

20 Contrariam opinionem, quod etiam fideiussores, & conscijs liberentur est glos. in l. in fraudem, s. si principalis, s. de iur. fisc. & idem voluit. Bar. in l. capit. . . . & cum Bart. ibi transit Paul. de Cast. cum declaratione tamen quando succedit per confisicationem, fiscus si per occupationem eorum uti vacantium, & refert Pereg. in d. lib. 5. numero 55. 56. 57.

Qui Pereg. in d. num. 16. seq. videtur concludere, vt fideiussores liberentur penes fiscum pro quanto capit fiscus, & non ultra ad exemplum heredis cum beneficio inuentarij cum fisco succedente in bonis vel per confisicationem vel per occupationem, debitum non permittitur nisi pro quanto fiscus de illius bonis effeta & aliter capit per Bart. in d. l. in fraudem, s. si principalis quem sequi-

tur Castren, in cons. 209. circa princ. volum. 2. & Cuman. cons. 32. inculpatus, vt declarando refert. Pereg. in d. lib. 5. num. 56. 57 & sequitur Bajard. in d. q. 78. num. 157.

7 Limita, & intellige, quod si fiscus publica non factam recusaret, & condemnatus bona retinere posset tunc ipse bannitus agere, & conueniri poterit. Marti. Laud. in tract. de fisc. q. 97. Pereg. d. lib. 5. num. 58. Bajard. d. quast. 78. nu. 155. Verific. nisi fiscus, cum inuito fisco bona sibi non incorporentur, sed oportet, vt illa agnoscat, l. si seruus plurium, s. si quis ante s. de legat. primo.

23 Sed Paul. de Cast. in l. eius, l. si qui de testamen. & in l. si debitori, s. de fideiussi. per glos. in l. ea sola de reg. iur. tenet quod fisco repudiante succedant in bonis publicatis venientes ab intestato, & non redeant ad ipsum condemnatum, sed Pereg. in d. lib. 5. nu. 58. dicit priorem opinionem firmatam in limitatione esse veriorem per tex. in d. l. si seruus plurium, s. si quis ante s. cum non auferatur quod alteri non acquiritur, l. nec utilem, s. ex quibus causis man. & quod opinio Cast. possit substituti quando condemnatus esset omnino incapax bonorum, prout est in statu Ecclesiastico per bullas Pij IIII. & Pij V.

8 Limita quando fiscus non succederet per universalis confisicationem, sed in quota bonorum vel in certa pecuniarum summa, quia tunc condemnatus non diceretur liberatus a suis creditoribus, quia fiscus teneretur tantum pro quanto in eum peruenit si debitor condemnatus non esset soluendo, vt post Soc. iun. cons. 74. lib. 3. firmat Pereg. d. lib. 5. nu. 59.

9 Limita quando bannitus fuit restitutus ad bona, quia tenetur satisfacere creditoribus etiam si eritis non contradixerint, quia illa præscriptio suffragatur fisco, sed non perimit actionem creditorum. Pereg. lib. 5. tit. 2. num. 63.

Fisco an Reus teneatur edere iura, & instrumenta, vel e contra.

S V M M A R I V M.

1 Fisco agenti contra Reum tenetur ipse Reus edere instrumenta, & iura ad fundandam fisci intentionem.

2 Reus tenetur edere successori vel habenti causam a fisco. Contra num. 3. Declara num. 4.

5 Fiscus potest cogere notarios ad exhibendum instrumenta concernientia eius commodum.

6 Fiscus potest cogere ad propagandum bona ad eum pertinentia etiam per tormenta.

7 Fiscus potest obtinere edita publicanda per loca publica, vt res furata exhibeantur, & detegantur earum detentores.

8 Fiscus tenetur edere parti instrumenta & alia iura ad fundandam illius intentionem. Quod declara nu. 9. remissive.

10 Fiscus in causis criminalibus corporis afflictus non potest cogere Reos ad edendum instrumenta,

menta, & alia iura.

11 Fiscus non potest cogere ad sibi exhibendum instrumenta in causis criminalibus mere pecunia- rijs. contra nu 12.

13 Fiscus non potest cogere Reum ad sibi edendum attestations confessionis repetitionis vel con- frontationes testium.

14 Fiscus non potest cogere aliquem ad docendum de titulo, & possessione sui patrimonij.

Declaranume. 15

16 Fiscus non cogit alium fiscum ad edendum sibi instrumenta.

17 Fiscus non cogit ad edendum quando aliunde ha- beret probations.

C O N C L V S I O XXVI.

26 C onclusio est, vt fisco agenti contra Reum, 1 C ipse Reus teneatur sibi rationes, instrumen- ta, libros, & alia iura edere fundandam fisci inten- tionem l. 2. S item diui, ff. de iur. fisc. late Dec. in cap. 1. num. 13. de probat. & in l. vltima nume 12. C. de edend. & ibi Rip. nume. 11. Alciat. nu. 19. Bo- lognet. nume. 49. Boss. in tit. de fisc. nume. 10. seq. Iul. Clar. q. 27 num 2 Pereg de iur. fisc. lib. 3. tit. 3. nume. 11. Menoch. de arbitr. lib. 2. in add. cas. 499. nume. 68. Surd. de aliment. tit. 8. privileg. 3. n 4.

1 Amplia, vt procedat in successore vel haben- 2 te cautam a fisco, vt is agendo contra aliquem compellere eum possit, vt edat rationes, & instrumenta que prodesse possunt ipsi fisco Bal. in l. 2. S. editiones ff. de edend. modern. Parisien. in annot. ad Decium in d. cap. 1. nume. 13. in fin. de probat. & latius in d. lib. 3. tit. 3. nume. 34. qui dixit hanc Bal. opinionem esse verissimam, & illam obseruari in camera Patauina quam etiam opinione sequitur Menoch. in add. d. cas 499. num. 70.

Qui Menoch. sub d numero 70. 71. respondit ad Alex. in l. nec quisquam, ff. de edend. Roland. consl. 6. num. 15 in fin. lib.

4 Bertach. in tract. de gabel. par. 7. & ad alios se- quaces tenentes priuilegium fisco concessum non transire in eius successores, vt procedat, quando fiscus aliquam rem vendidit, & eius dominium in successorem transtulit, & tunc empator non frua- tur priuilegijs fisci, secus quando non transfertur dominium in emptorem prout est in venditione gabella, quia emptores, & publicani priuilegijs fisci potiuntur, & Ante Menoch. ita declarat etiā. Pereg. in d. lib. 7. titu. 3. numero 34. vers. aut vero loquimur.

2 Amplia, vt possit etiam fiscus cogere nota- rios ad sibi exhibendum instrumenta ad eius intentionem fundandum, vt dixi supra in conclus.

3 Amplia, vt etiam fiscus per tormenta possit cogere ad propalandum, & manifestandum bona ad eum pertinentia, vt dixi in dicta conclus.

4 Amplia, vt possit fiscus obtinere etiam ad instantiam partis litteras monitorias seu edita publi- canda per loca publica, vt res furatae exhibeantur reuelare, qui sciuerit apud quam personam vel

in quo loco reperiatur talis res furata; late Iul. Clar. in d. quæst. 27. num. 3. & quando hoc proce- dat, vide Baiard. in d quæst. 27. per totam, & huius modi edita possunt etiam publicari ad reuelandū delinquentes, vt late per Iul. Clar. & per Baiard. in d. q. 27.

5 Amplia, vt econtra teneatur fiscus parti e- 8 der ad fundandam illius intentionem. Bertaz. consl. 501. numer. 3. volum. 2. post Dec. in Linstru- mentum, num. 2. C. de edend. lib. 7. tit. 3. n. 26. seqq.

9 Declara tamen, vt ibi per eum.

1 Limita, & intellige, vt supradicta conclus. 10 procedat in causis civilibus secus in criminalibus, vbi imponitur pena corporis afflictiva in quibus fiscus non est priuilegiatus, vt Reus te- neatur sibi edere iura, & instrumenta. Bart. in l. 2. S. diuus, ff. de iur. fisc. Boss. in tit. de fisc. nume. 11. Iul. Clar. in quæst. 27. versi. sed hic. Do&t. in l. 2. C. de edend. in specie. Dec. nu. 4. Pereg. in d. lib. 7. tit. 3. nume. 23. Menoch. in add. in cas. 499. nu. 72. vbi concordantes allegat latissime. Bertaz. in consl. 110. numero primo, & per totum, volume primo, vbi infinitos alios allegant, & ego ita obti- nui annis præteritis in causa cuiusdam Vincentij Mazini Mercatoris in tribunali A, C, vbi ageba- tur de nonnullis partitis male positis, qui deinde fuit absolitus.

2 Limita, & intellige, vt non solum procedat 11 in causis criminalibus capitalibus, & corporis afflictivis, sed etiam in causis criminalibus pecuniariis. Alex. in consl. 132. num. 5. lib. 1. Alciat. in l. 2. num. 18. C. de edend. Boss. in tit. de fisc. nume. 11. Iul. Clar. in d. q. 27. nume. 2. vers. & hoc non modo vbi de communi.

Contraria opinionem, quod isto casu Reus non 12 teneatur edere fisco tenent las. in l. 1. numero 8. C. de edend. Dec. in l. 2. num. 41. C. eodem, & in cap. 1. num. 14. de probat. Pereg. d. lib. 7. tit. 3. num. 23. vers. contrarium, prout omnes istos referunt Menoch. in add. in d. cas. 499. nam. 73. vers. verum d. stentius, & Baiard. in q. 27. num. 2.

3 Limita, & intellige procedere in rationibus in 13 libris, & instrumentis secus si ageretur de eden- do attestations, confessiones, repetitiones, vel confrontationes testium qui Reus fisco edere non tenetur, ita in practica de consuetudine seruari testatur post Mlle. Iul. Clar. in d. q. 27. n. 2. in fine.

4 Limita, & intellige, vt Reus non teneatur 14 edere fisco, vel docere de titulo fui patrimonij, & quomodo habeat patrimonium, vel possideat ta- lem rem vulgata, l. cogi. C. de petit. hæredit. Gram. consl. 9. num. 1. latissime, qui alios allegat. Pereg. d. lib. 7. tit. 3. numero 13. seqq. Vbi quando procedat ista limitatio in Baronibus habitibus castra in feudum quorum non allegant proprietatem, sed utile dominium tantum, an teneantur ad instantiam fisci ostendere titulum inuestiture, & in his qui possident regalia an teneantur docere de titu- lo eorum possessiois latissime Afficit. super con- stit. regn. lib. 3. de Proban. per instrum. rub. 8. n. 5.

5 Limita, vt non procedat quando fiscus age- ret con.

16 ret contra alium fiscum, quia fiscus Reus conuen-
tus non tenetur edere alteri fisco agenti, Bal. in
cap 1. de probat. vbi Dec. num. 14. vers. 2. restrin-
gitur Pereg. in d. lib. 7. titul. 3. num. 24. cum priui-
legatus non vtatur priuilegio contra alium pri-
uilegium, vt firmat Menoch in addit. in dict. cas.
499. num. 74.

6 Limita, & intellige, vt non procedat quando
17 fiscus aliunde habere posset probationes, quia tunc
cessat eius priuilegium. Dec. in d. c. i. nu. 14 vers.
3 declarat de probat. A ciar. in l. 2. num. 13. G. de
edend. Pereg. in d. lib. 7. tit. 3. num 25. Menoch. in
d. cas. 499. num. 75. vbi firmat huiusmodi declara-
tionem haberri per tex. in l. 1. I. diuus. il primo, ff.
de iur. fisc. vers. si verum aliter non inuenitur.

*Confiscatio bonorum, quibus cautelis euita-
ri possit.*

S V M M A R. I V M.

- 1 Confiscatio bonorum euitatur quando quis se ab-
stinet à criminibus.
- 2 Confiscatio bonorum euitatur si bona subijcian-
tur fideicommisso etiam in crimen læsa Maie-
statis.
- 3 Sed non suffragatur quoad usumfructum nu. 4.
- 5 Confiscatio bonorum euitatur si cum fideicom-
misso adesset prohibitio alienandi bona.
- 6 Etiam in crimen læsa Maiestatis.
- 7 Confiscatio bonorum euitatur per prohibitionem
alienationis bonorum in casu delicti.
- 8 Nec ista prohibitio censetur facta in fraudem fisci.
- 9 Confiscatio bonorum euitatur per exbaredatio-
nem filij in casu alicuius particularis criminis
ab eo committendi.
- 10 Quia cautela suffragatur si post exbaredationem
non solum sit diu, sed etiam si incontinenti
deliquit.
- 11 Confiscatio bonorum euitatur per prohibitionem
alienationis bonorum extra genus personarum.
- 12 Prohibitio alienationis bonorum ratione familie
non extenditur ultra quartam generationem,
sed ratione descendantium est perpetua in infi-
nitum.
- 13 Confiscatio bonorum euitatur per prohibitionem
diuisionis bonorum inter bæredes usque ad cer-
tum tempus.
- 14 Confiscatio bonorum euitatur per donationem fa-
ctam omnium bonorum Clerico etiam infra tem-
pus præfixum à statuto de bonis non alienandis
ante delictum.
- 15 Donatio omnium bonorum uxori facta tollit con-
fiscationem bonorum in casu delicti subsequuti,
& maritus poterit retinere dictam donationem
illam reuocando post delictum ante sententiam
num. 16.
- 17 Banniti in statu Ecclesiastico possunt impune of-
fendi, nec possunt retinere bona.
- 18 Donatio ante delictum facta timore futurae poena-
non tenet si subeßent inimicitiae, vel cause odij-

- 19 Reus ante sententiam potest repudiare acquisicio-
nes sibi delatas, nec repudiatio dicitur facta in
fraudem fisci.
- 20 Sed talis repudiatio non suffragaretur in delictis
in quibus poena committitur ipso Iure.
- 21 Cautela ad instituendum bæredem bannitum, vt
bona per fiscum ei non auferantur.
- 22 Filius bannitus institutus bæres postquam fuerit
gratiatus à Principe consequitur bona post gra-
tiam obtentam.
- 23 Fiscus differens condemnationem pro delicto filij
in casu confiscationis post mortem patris, vt bo-
na paterna accipiat deluditur per duas cauetas.
- 24 Confiscatio bonorum in quocumque crimen eui-
tatur quâdo bæres exbaredatur per aliquot dies
ante cogitationem delicti committendi.
- 25 Confiscatio bonorum euitatur quando cautela ad-
bibita in testamento, vel instrumento confir-
mantur à Principe.
- 26 Confiscatio bonorum euitatur si post exhibitas
cauetas testator expresse declarauit cauetas
præfatas exhibuisse non animo defraudandi fi-
scum sed conseruandi bona in familia.
- 28 Cautela sub quacumque verborum forma conce-
ptæ in statu Ecclesiastico quoad usumfructum
vita durante naturali delinquentis per Bullam
Sixti V. sunt sublatæ.
- 29 Intellige a Bullam.
- 30 Trebellianica regulariter confiscatur.
- 31 Cautela, vt trebelliana non confiscetur num. 32.
& seqq usque ad num. 39.
- 32 Trebellianica extra filios primi gradus per tex-
tatem prohiberi potest.
- 33 Trebellianica non solum per verba expressa sed
etiam per equipollentia prohiberi potest.
- 34 Trebellianica in bæredibus primi gradus non
prohibetur.
- 35 Trebellianica in bæredibus primi gradus indire-
cte prohiberi potest.
- 36 Trebellianica non detrabitur per filios primi gra-
dus quando deliquerunt in tempore prohibitio-
nis factæ diuidendi bona usque ad 25. annos. &
etiam si delinquant infra 25. annos, & prohibito
alienandi effet simpliciter concepta sine tempo-
ris præfixione num 36.
- 37 Trebellianica non detrabitur per filios primi gra-
dus quando post prohibitionem factam a testa-
tore detrabendi Trebellianicam ipsi expresse ap-
probarent testamentum.
- 38 Trebellianica prohibita vni non censatur probi-
bita alteri.
- 39 Trebellianica ex bonis particularibus feliciter non
detrabitur, sed ex uniuersalibus tantum.
- 40 Legitima non recipit onus vel grauamen, & im-
positum ipso iare repellitur, sed ex multis cau-
telis potest prohiberi detractio legit. ma numero
41. & seqq.
- 42 Pater prohibens alienationem bonorum inter fi-
lios usque ad 25. annos si in dicto tempore de-
linquent non detrabunt legitimam neque illa-
confiscatur num. 41 quod procedit etiam in sim-
plici

- plici prohibitione alienationis siue temporis præfixione.
- 43 Legitima non deducitur per filium quando institutur heres in certis bonis, & ei alter substitutur conditione apposita quatenus nollet bona illa cum dicto grauamine habeat suam legitimam, & succedit alius heres institutus, quia si filius accepteret dicta bona non potest detrahere legitimam contra numerum 44 Declar. nu. 45.
- 46 Legitima impeditur filio si medio iuramento successioni paternæ renuntiet.
- 47 Legitima est portio successionis ab intestato.
- 48 Legitima non detrabitur per filios quando facta prohibitione a testatore detrahendi legitimam filij adeunt hereditatem approbantes testamentum in dicta parte detraktionis legitimam.
- 49 Legitima non detrabitur per filios quando facta prohibitione detrahendi per testatorem filij approbat testamentum patris in omnibus, & per omnia vel in omnibus partibus.
- 50 Legitima non detrabitur, quando post factam prohibitionem filij per aliam verborum formulam habentem vim specialis expressionis approbarint testamentum patris.
- 51 Idem si medio Iuramento testamentum patris approbauerint.
- 52 Iuramentum habet vim specialis expressionis & approbationis.
- 53 Legitima supplementum per filios peti non potest quando filij acceptarunt testamentum in quo minus quam legitima fuisse per partem eis relictum.
- 54 Feuda non veniunt in confisicatione regulariter, & quando veniunt in confisicatione per aliquas cauetas possunt eximi a manibus fisci, & s. qq.
- 55 Feudum concessum à Principe transfirum de uno in alium, vel omnibus principaliter, vel insolidum, vel attentis meritis singulorum per delictum unius non confiscatur.
- 56 Feudum concessum pro se filiis, & descendentiibus nulla facta mentione de hereditibus per delictum unius non confiscatur quod feudum appellatur ex pacto, & prouidentia Nisi delictum fuisse commissum aduersus dominum contra conventiones feudi, nu. 57.
- 58 Feudum concessum simpliciter, vt si Princeps dicat concedo Seño Castru in feudu nō confiscatur.
- 59 Feudum informe quod est quando sapit naturam feudi hereditarij, & ex pacto, & prouidentia non confiscatur.
- 60 Feudum etiam nouum, & in persona primi acquirentis si concedatur, vt de eo non possit disponi sine licentia domini, & si forsitan transfruum ad heredes extraneos non confiscatur, numer. 60 Declar. num. 61.
- 62 Feudum concessum cum expressa prohibitione confiscandi in casu delicti non confiscatur.
- 63 Feuda quia non transeunt ad heredes extraneos non confiscantur, nec fructus eorum, vita delinquentis durante sed deferuntur ad alios vocatos.
- 64 Feuda in statu Ecclesiastico confiscantur si Baro.
- nes, & feudatarij in eorum Castris receptarent, vel tolerauerint bannitos.
- 65 Barones in statu Ecclesiastico per receptionem bannitorum incident in crimen laesa Majestatis verum, & non confitum per plures bullas Pontificum.
- 66 Barones in statu Ecclesiastico per Bullam Iulij tertij incidunt in d. crimen laesa Majestatis eo solo quod eorum officiales tolerant bannitos in eorum Castris.
- 67 Forma procedendi contra Barones receptantes bannitos in statu Ecclesiastico praescripta per Iulium tertium.
- 68 Auctor istius operis conqueritur contra quemdam officialem de impostura sibi facta.
- 69 Maioratus non confiscatur.
- 70 Empbiteus non transitoria ad heredes extraneos non confiscatur etiam quoad fructus durante vita delinquentis, num. 7.
- 72 Empbiteus concessa, vt bona non possint alienari sine consensu, & licentia petita, & obtenta non confiscatur.
- 73 Empbiteus concessa etiam a priuato non confiscatur quando non potest transire ad extraneos heredes.
- 74 Argumentum de feudo ad empbiteus valet.

C O N C L V S I O . XXVII.

- 27 **C**onclusio. Prima enim erit turissima cautela ad evitandam confisicationem honorū, vt vniquisq; se ablineat a criminiibus, & ab illicitis quaestibus, quia male parta, male dilabuntur, nec gaudebit tertius heres, & fiscus dicatur omnium, & quorsumque facetus male ablatorū.
- 2 Erit cautela, vt quis bona sua subiiciat fideicommissio, vel restitutiō cum per fideicommissum prouideatur ne fiscus bona sua inuidat text. in l. statuit, s. Cornelio Fælici, ff. de iur. Fisc. Roland. conf. 31. num. 25. volum. 2. Iul. Clar. in quest. 78. versic. Item quero. Farinac. in tit. de delict. quest. 25. num. 22. vbi concordantes allegat, & testatur de communī; latè Franc. Marzar. in Epit. fideicommiss. quæstio. 47. par. 2. Carpan super constit. Mediol. tit. de iur. fisc. s. omnium, numer. 170. Marsil. de bannit. in verbo confisicata, numero 14. Maurit. in tract. de inuent. cap. 1 o. num. 333. Lauren. Kirco. su com. cent prima, conclus. 26. Mich. Crass. in tract. de success. s. 1. num. 10. vbi concordantes allegat, & testatur de communī, & etiam quod ita seruatur apud Italos, cum ultima voluntas defunctorum tolli non possit.
- 3 Quæ cautela suffragatur etiam in criminē laesa Majestatis, vt per fideicommissum bona delinquentis non transeant in fiscum Anton. Gomez. ad leg. 40. Taur. nume 91. sub versic. pulchrum tamen Gr. m. decis. 105 numer. 31. Bajard. q. 78. num. 31. Michael Crass. in d. tract. de success. s. 1. numer. 10. vbi de communī latè Marz. d. quæst. 47. vbi multa accumulauit.
- 4 Sed cautela præfata nō erit bona quoad vñfrumentum,

autem, & veile dominum, quia durante vita de linquentis fideicommissarij fiscus inuadet bona fideicommissaria, illa deinde restituendo alijs heredibus vocatis post mortem delinquentis, d. I. Cornelio felici Farinac, d. q. 25. num. 34. vbi de communi iul. Clar. d. quest. 78. num. 10. vers. si vero, Peregr. de iur. Fisc lib. 5. num. 59. Carpan. in d. capit. omnium, nu. 17. Nisi dixerit testator quod eius bona conseruentur in familia masculina post Bott. consil. 39. per totum Baiard. d. q. 78. num. 41. prout late dixi in conclus. 13. Limit. 17.

3 Erit cautela, ut testator una cum fideicommisso prohibeat etiam alienationem bonorum, quia eo magis fiscus excluditur à successione ob duplicem prohibitionem legis, & hominis late Socin. iun. consil. 49. nu. 10. seqq. lib. 3. Plot. consil. 30. nu. 16 Marsil sing. 214 Tob. Non. consil. 97. nu. 1. seqq Farinac. d. q. 25. nu. 22. vbi de communi, & concordantes allegat iul. Clar. q. 78. numer. 10. & ibi Baiard. numero 24 Gabriel. conclus. 24. lib. 7. tenui. de crim. Peregrin. dict. lib. 5. numero 98. Rim iun. consil. 131. numero 48. seqq. volum. 2. & quod prohibita alienari non veniant in fiscum licet extaret statutum quod bona publicentur late Peregr. in tract. de fideicommiss. q. 8. num. 110. seqq. vbi latissime hanc questionem examinavit Baiard. q. 78. num. 38. in fin.

6 Nec etiam in crimen lese Maiest. bona prohibita alienari confiscantur Gramm. decis. 105. nu. 31. Decius consil. 442. Baiard. quest. 78. num. 39. 40. vbi alios alleg. 10.

7 4 Se offert cautela, ut testator expresse prohibeat bonorum alienationem in casu delicti pro quo veniret publicatio bonorum, & alios substituat, quia eo magis fiscus excluditur Tob. Non. consil. 97. num. 1 Soc. iun. consil. 49. num. 7. seq. lib. 3. cum alijs per Marzar. in Epit. fideicommiss. par. 2. quest. 47. Farinac. d. quest. 25. num. 23. Hier. Gabr. consil. 123. num. 12. consil. 146. nu. 39. volum. 1. late Peregr. d. lib. 5. nu. 103. seqq. vbi tractat hanc questionem ad partes, & testatur ita fuisse contra fiscum iudicatum. Baiard. quest. 78. num. 38. vbi alios allegat. & late dixi in conclus. 13. Limit. 17. num. 22. prout hac cautela vslus fuit Pater meus in suo testamento inter tres filios relictos.

8 Nec isto casu prætendi potest ex parte fisci contra testatorem ut in eius fraudem simili cautela vslus fuerit cum non proueniat ab ipso delinquente, sed à testatore qui non deliquit, nec delinquere cogitauit, immo talis prohibitione censetur facta à testatore ob publicam utilitatem, ut heredes à delinquendo terreantur. late Farinac. in d. q. 25. nu. 24. 25. 26. & post eum Runin. iun. consil. 129. num. 4. consil. 131. num. 63. consil. 193. num. 1. seqq. volum. 1. Peregr. d. lib. 5. nu. 103. versic. veruu huic Sforz. Odd. consil. 53. num. 4.

9 5 Se offert cautela, ut in specie testator prohibeat alienationem bonorum, & nominatum heredem exheredet in casu aliquius particularis criminis ab eo committendi, quia tunc bona excluso fisco ad alios vocatos deseruntur. Plot. consil. 131.

nu. 58. Boss. de bon. publ. nume. 30. seqq. Farinac. d. quæst. 25. nu. 27. seqq. vbi concordantes allegat.

10 Quæ cautela suffragatur non solum quando heres post exhereditationem diu delquit, sed etiam si incontinenti. Farinac. d. quæst. 25. nume. 27. in fin. & dixi in conclusio. 13. limitat. 17. num. 5. 6.

6 Detumitur cautela, ut testator prohibeat alienationem bonorum extra familiam, vel extra certum genus personarum, quia tunc censetur facisse huiusmodi prohibitionem, ut bona conseruentur in familia, & non in fraudem fisci, Marzar. in d. q. 27. vers. additum tamen fuit Farinac. d. q. 25. num. 30. Peregr. d. lib. 5. nume. 103. & dixi in d. conclus. 13. limit. 17. num. 9.

12 Et scias in proposito, quod fideicommissum, vel prohibitione alienationis bonorum ratione familiæ etiam in perpetuum non extenditur ultra quartam generationem, & ob id melius erit facere fideicommissum, vel prohibitionem alienationis bonorum lauore descendientium in perpetuum, quia tunc extenditur in infinitum: latissime post alios quos allegat Peregr. de fideicommiss. art. 30. nu. 12. seqq. vbi testatur de communi & alios infinitos allegat.

7 Nobis se offert cautela, ut testator prohibeat bona diuidi inter heredes usque ad certum tempus puta 25. annos, quia ex d. prohibitione bona eximuntur à manibus fisci si in d. tempore contingat aliquem heredem delinquere. Roland. consil. 84. nu. 30. sequent. volum. 1. Farinac. d. q. 25. num. 31. vbi de communi, & concordantes allegat Hieron. Gabriel. consil. 134. nume. 3. sequ. volum. 1. & ibi testatur de communi latissime Peregr. de fideicommiss. art. 36. nume. 65 seqq. & ego dixi in dicta Limitatione 17. num. 11.

8 Potest adhiberi cautela, ut fiscus excludatur in loco, vbi viget decretum, vel statutum, quod alienationes factæ infra certū tempus ante commissū delictum, prout est Mediolani infra biennium sint nu. l. fiat donatio omnium bonorum in Clericum, qui deinde non comprehendit in decreto, annulata infra d. certum tempus facto à superiori seculari, & donatio valeret, & fiscus excluderetur Plot. in d. consil. 30. num. 73. Carpan. in d. e. omnium, nu. 251. & num. 899. seqq.

9 Cautela datur, ut fiat donatio omnium bonorum per maritum uxori suæ causa mortis, quia si deinde contingat bona mariti publicari per ipsam donationem fiscus excluditur Peregr. de iur. Fisc. lib. 5. num. 148. circa med. vbi tradit quod Bal. hoc pro cautela ponit in 1. exequotorem colum. 9. versic. quero quidem, C. de execut. re iud. quem sequuntur Castren. Roman. & Natt. in locis per eum relatis Boss. de bon. publ. nu. 36. Marsil sing. 316. Carp. in d. capit. omnium, num. 333. Menoch. de presumpt. parte 1. lib. 3. presumpt. 124. num. 71.

16 Et maritus poterit deinde illa bona sibi retinere, reuocando dictam donationem, & si faceret reuocationem post sententiam, cum ius admendi non transeat in fiscu, fiscus excluderetur, & id est in donatione facta filio Card. e. omnium n. 341. seq.

17 Quæ cautela in statu Ecclesiastico non erit tu-
ta, cum vigore bullarum sum morum Pontificum
banniri possint impune offendit, & ideo nō possent
bona retinere, vt post Alciat. in d. l. post contra-
& um tradit Carp in. in d. cap. omnium, num. 331.
tamen non erunt bona applicanda fisco, tanquam
acquisita post sententiam, & confisratio non tra-
hatur ad bonâ de futuro post condemnationem,
velatè dixi in conclusiōnē in limit.

18 Nec minus erit tuta, si fieret ante delictum me-
tu futuræ pœnae. Pic. in d. l. post contract. n. 67. Car-
pan. in d.c. omnium nu. 332. quod contingere si
tempore condemnationis subessent inimicitez, vel
causæ odij, secus si non subessent, quia cœssaret
metus future penæ, ut late dicam infra conclus. 29.
19 Datur cautela, ut Reus possit per acquisitione-
nes sibi delatas post delictum commissum ante
sententiam fiscum excludere, ut recusat, ac repu-
diat dd. acquisitiones prout facere potest per tex-
in l. cum quidam, ff. de iur. fisc. per quam recusa-
tionem excluditur fiscus. Boss. in tit de bon. pub. n.
29. Pereg. de iur. fisc. lib. 5. nu. 190 in princip. & nu.
seq vbi alios cōcordantes allegat Add ad Bertaz-
in consil. 5 10. in littera C. vbi etiam concordan-
tes allegat vol. 3. Plot. consil. 130. n. 57. crim. tom.
1. Baiard. quest 78. nu. 117. in fin. vbi post Nell. dat
hoc pro cautela.

20 Nec fiscus poterit conqueri , quod talis repudiatio fuerit facta in eius fraudem. Bosc. in d. titu. de bon. pub. nume 99. versic. seddic. Carpan. in d. c. omnium nume. 396 & condemnandus recusans adire hereditates legata , & alia relicta non occupantur per fisum, sed remanent heredibus ab intestato , vti non delata Reo , vt post Gig. de crim. ief. maiest. rub. de pena. commit. quest. 14. Natt. con. fil. 472. num. 12. volum. 2. Carpan. in d. c. omnium, num. 392. seq. cum fiscus si esset si Reus non recusaret ddi. acquisitiones , quia acquirentur fisco , & non venientibus ab intestato Doct. ubi supra.

21 Sed d' cautela , vel alia similis non suffragare-
tur Reo condemnato repudiante acquisitiones in
delictis pro quibus ipso iure bona publicantur, vel
quia administratio honorum interdicitur, ut decla-
rant Pereg. in d. lib. 5. num. 190. versic ex qua ra-
tione. Carpan. d. cap. omnium numero 396. vers.
quod forte .

Et ideo Farinac. in tit. de crimi. lqz. Maiest. quæst.
116. f. 2. num. 56. dum tenet quod in illo criminis
laſſa Maiest. recusans ante sententiam possit hære.
ditatem sibi delatam in fauorem cohæredum, aut
venientium ab intestato excludere fiscum male len-
tiat, cum in illo criminis statim commissio delicto
interdicatur Reo bonorum administratio, & bona
absque aliqua sententia acquirantur fisco; cum fo-
lum requiratur declaratoria facti super criminis,
qua retrotrahitur à die commissi delicti, ut late-
dixi in conclus. 14.

11 Desumitur cautela ad bannitum hæredem in
22 tuendum, & bona per fisum ei non auferantur,
veretator d. bannitum exhæredet, prout facere
potest, non solum ex quatuordecim caufis positis

in *S. causas* Auth. vt cum de Appel. cognos. sed etiam ex alijs, qaz sint similes vel maiores illis 14. expressis Ias. in Authen. non licet nume. 6. C. de lib. p̄t̄t̄ quem ibi refert Curt. lun. nume. 23. versic. circa illud Iul. Clar. in *S. testamentum* quæst. 41. nume. 1. seq. vbi testatur non esse ab hac opinione in practica recedendū latē Michael. Crass. in tract. de successⁱ *S. testamentum* quæst. 13. num. 1. & 2.

23 Et deinde pater instituat alios fratres, vel alios
successores ab intestato, & illos roget restituere
totam hereditatem, vel eius partem ipsi bannito,
quando fuerit ad patriam vel gratiam restitutus,
quia tale fideicommissum suffragatur bannito, &
excludit fiscum. Quidam de art. testand. titu. de his
qui non hab. fact. testamen. caut. 10. num. 13. in fin.
quam optimam cautelam appellat Lud. Cat. cons.
103. nu. 8. tom. 1. crim. in fol. Bajard. in q. 78. num.
111. versi aliam autem cautelam.

Imo etiam si pater instituerit filium bannitum post condemnationem & quando peruerterit ad gratiam Principis, vel quando per viam gratie, vel iustitie fuerit liberatus, ut fiscus non admittatur ad bona d. institutionis Cæpol. caut. 122. vbi testatur quod ita dixit Iacob. de Prato Veteri Aduocatus fiscalis Corr. in suis memoriali. in verbo testamentum a quo pater. Plot. consil. 130. num. 58. tom. 1. crim. in sol. Farinac in d. quæst. 25. n. 10.

12^a Adhibetur cautela contra fiscum, quia si si-
4 lius familias committat aliquod delictum per quod imponatur confiscatio bonorum & si differatur eius condemnatio usque ad mortem patris ad ef- fectum, ut succedere possit in bonis illius patris nomine d. filij deinde bannendi, quam cautelam pro filio ponit Boss in situ. de bon. pub. num. 28. seq. Cott. in suis memoriali in verbo testamentum in quo vers. sed quid si filius, ut ipse filius delin- quens, & bannendus ante sententiam renuntiet huic iuri querendo cum consensu illius ad quem hereditatis deinde deoluenda erit Boss in d. situ. de bon. pub. numer. 29. Cott. in d. verb. testament. in fin. Alciat. in l. post cont. actum numer. 38. de do- nat. vbi subdit fiscum non posse conqueri bannien- dum in eius fraudem repudiasset d. hereditatem. Plot. in consl. 3. nu 57. vbi testatur ita Mediol. suisse iudicatum prout refert, & sequitur Carpan. in d. cap. omn um nume. 151. seq. & num. 396.

Item cautela prefata fisci tollitur si pater d. filium banniendum cum causa exheredaret ex causis supra add. Boll. de bon. pub. num. 38. Cott. in d. verb. testament. in quo vers. tamen datur cautela Carpan. in d. ca. omnium numer. 293. Bαιard. in q. 78. quin 117.

13 Erit optima cautela, ut testator in casu deli-
25 citi committendia filio, vel hærede eum exhortet prout facere potest. ex 14. illis causis & alijs similibus, ut dixi supra in cautela 11. & alium insti-
tuat, sed ut tollatur in casibus in quibus ipso iure
pena infligitur, vel administratio bonorum interi-
dicitur, & sic pena statim committatur a die deli-
citi, vel a die cogitationis in crimen læsa Maiesta-
tis, vel hæresis, & sic dicatur ius acquisitum fisco
absque

absque alla sētentia, ideo ex hæredet eū per aliquod tempus, vt per 5. vel 6. dies ante cogitationem, vel delictum quia si deinde superueniat cogitatio delinquendi, vel ipsum delictum fiscus inueniet ipsum hæredem ex hæredatum, quæ cautela eo magis substitetur ob publicam utilitatem, cum non veniat ab ipsis delinquentibus, sed à testatore, qui nō deliquit neq; cogitauit delinquere, vt filij, & hæredes non solum se abstineant à delictis, sed etiam a cogitatione delinquendi, quæ magis fauorabilis iudicanda est ob quietem publicam, & fiscus de huiusmodi prouisione non conqueri potest, vt supra dixi in cautela 4. numer. 8. & ad maiorem ex pressionem sex voluntatis testator declareret quod hoc facit, vt eius bona conseruentur in familia, & eius hæredes se abstineant à criminibus, & non animo principaliter defraudandi fiscum, vt dixi in cautela 6. in fine, & si accederet approbatio superioris tollerentur eo magis tergiuersationes maligne fiscalium iudiciorum, vt dixi in d. cautela 4. in princ. & modo dicam in seq. & quod cautela valeat per ex hæredationem in casu delicti committendi dixi in cautela 4. & 5.

14 Datur curtissima cautela, vt postquam sicut sicut 26 sita prohibitio alienandi per testatorem, vt obtineatur a Principe confirmatione testamenti, qui ante euentum delicti facile concedet, vt per Cott. in d. verbo testamentum in quo, post medium versa laudarem tamen, vbi testatur quod hoc modo erunt sublatæ malignæ fiscalium iudiciorum tergiuersationes, quæ cautelam loquitur Farinac. in d. quæstio. 25. num. 29.

27 Item vt post dictam prohibitionem alienandi testator expressè mentem suam declareret se ealem prohibitionem facere principaliter non causa fraudandi fiscum, sed conseruandi bona in sua familia Marz. d. q. 47. versic. additum tamen sicut Farinac. d. q. 25. nu. 30.

28 Quæ omnes supradictæ cautelæ, vel alij, quæ possent excogitari in statu Ecclesiastico per Bullam Sixti V. in ordine 6. sub datum Romæ 1585. Kal. Iulij sunt sublatæ in versic. nec non quacumque fideicommissa &c. quo ad vñiusfructum vita durante naturali ipsius delinquentis etiam in contumacia condemnari cum per eam fuerint sublatæ omnia fideicommissa substitutiones, & alia dispositiones sub quacumque verborum forma etiam cum expressa alienatiōnis prohibitione alijisque strictissimis clausulis, & cautelis concepta.

29 Sed pro defensione dd. cautelarum respondetur quoad bulla prefata loquatur in receptatoribus, auxiliatoribus, fautoribus bannitorum, & in impedientibus officiales ministros, curiæ, satellites in eorum libera execuitione in prosequutione bannitorum prout verba bullæ loquuntur, & bene colligitur ex illis verbis positis sub d. versic. nec non ex p̄d. causis condemnati, per quæ verba relativa expresse voluit summis Pontifex se restrinxere ad casus in ea expressos, vt notat Bar. in l. talis scriptura, I. 1. quæst. pen. si de legat. princip. Paris. consil. 1. nu. 131. volum. 3. Rimini. Iun. consil.

fil. 128. numer. 31. volum. 2. & in terminis eiusdem bullæ ita etiam declarat Sforz. Odd. consil. 53. mu. 16. 26. seqq.

T R E B E L L I A N I C A .

30 C Vm Trebellianica veniat in confiscazione bonorum Roland. consil. 26. nu. 23. vol. 3. vbi testatur quod ita totus mundus obseruat Rimini. Iun. consil. 131. numer. 18. seqq. volum. 2. & ego late dixi in conclu. 13. in 5. ampliat. princ. ideo videndum est quomodo saluari possit a manibus fisci ne veniant in confiscazione.

1 Erit cautela, vt fiat donatio alicui causa mortis, 31 vel per pactum in aliquo contractu inducatur obligatio de restituendo alteri partem, vel totam rem donatam, vel deductam in pacto, prout de iure fieri potest, tam si pro absente stipulatio interueniat, aut donatarius promisisset substituto, aut Notarius stipulatus fuerit pro absente, vt latissime tradit Peregr. de fideicommiss. art. 1. num. 11. cum pluribus seqq. & in art. 50. num. 2. seqq. Sforz. Odd. consil. 39. nu. 13. Decian. respons. 31. num. 62. lib. 1. Ofasc. decif. 85. num. 6. & de ipsis fideicommissis, & relictis per contractum, vel per pactum de uno in alium non detrahitur Trebellianica, quia de his lex ad Trebellianum non loquitur, sed tantum detrahatur de vniuersalibus relictis ab herede grauato, l. 1. I. inde Veratius, & l. mulier. I. fin. ad Trebellianum Bal. in rubr. C. de reuocand. his que infra cred. in fin. Curr. Iun. consil. 15. col. 3. versic. 2. principaliter Crauet. consil. 130. in fine cū alijs allegatis per Peregr. de fideicommiss. art. 3. n. 18. art. 51. n. 22.

2 Datur cautela, vt extra filios primi gradus testator prohibeat detractionem Trebellianicæ prout omnino de iure testator facere potest. Anton. Gabriel. lib. 4. ad Trebellian. conclus. 1. numero 2. vbi alios infinitos allegat, & testatur de magis communis Michael. Crass. in tractat. de successori. I. Trebellianica quæst. 8. numero 1. in fine latissime in I. testamentum quæst. 62. sub numero 4. & latissime Peregr. de fideicommiss. art. 3. numer. 84. seqq. vbi etiam de communis & data prohibitione detrahendi Trebellianicam impeditur eius publicatio ad fauorem fisci, late Rim. Iun. consil. 131. num. 50. & 51. volum. 2.

33 Et detractione Trebellianicæ prohiberi potest non solum per verba expressa, sed etiam per æquipollentia, & per alios modos, vt si testator prohibuerit alienationem omnium bonorum, vt si etiam dixerit omnem, totam, vniuersam, hereditatem, omnia bona, vniuersa bona, & similia verba, vt latè per Gabriel. d. lib. 4. conclus. 1. Rimini. Iun. d. consil. 131. numer. 51. latè Crass. in d. I. Trebellianica q. 8. per totam latissime Peregr. de fideicommiss. art. 3. n. 87. cū pluribus seqq. Baiard. q. 78. num. 4.

3 Erit cautela in heredibus, vel filiis primi gradus, quibus non potest prohiberi detractione Trebellianicæ secundum veriorem, æquiorem, & communiorum, ac practicatam opinionem, vbi-

que, & præcipue in Rota Romana, ut testatur Marzar. in su. Epit. fideicommiss. q. 49. & post alios infinitos quos allegat Peregr. de fideicommiss. artic. 3. num. 107. vt non directe, sed indirecte pater prohibeat detractionem Trebellianicę iubendo filiis ut illam impurent in legitimam, prout eo casu tenentur computare, & operatur ne transeat in fiscum, ut latè per Rimin. iun. in d. cons. 131. nu. 54. qui alios allegat.

4 Etiā dedecitur cautela quando pater prohibeat alienationem bonorum inter filios usque ad 25. annos. quia etiam in filiis primi gradus, si aliquis ipsorum in d. tempore delinquat Trebellianica non detrahitur, neque confiscatur. Farinac. q. 25. n. 45. in fin. Rim. iun. cons. 131. nu. 58. & 62. qui ambo alios Doct. eamdem opinionem sequentes allegant, & latè ego dixi in Conclus. 13. in Limit. .

36 Imo huiusmodi cautela erit vera etiam in simplici alienatione bonorum, ut censeatur prohibita detracțio Trebellianicę, ne confiscari possit si filii primi gradus delinquent in minore estate, quamvis de minori estate minimè mentio facta es- set, ut tueretur Rimin. iun. in d. consil. 131. num. 60. cum pluribus seqq. Baiard. q. 78. n. 47.

5 Erit tutissima Cautela in omnibus hæreditibus, & filiis primi gradus, ut testator prohibeat detractionem Trebellianicę, & deinde filij non simpliciter, & tacite approbent testamentum cum d. prohibitione in hæreditate se immiscendo absque reclamatione aduersus d. prohibitionem. Quia opinio est diuersa inter Doct. an ex simplici agnitione hæreditatis intelligatur remissa Trebellianica, ut est videre per Paris. cons. 43. nu. 38. volum. 3. Eug. cons. 38. num. 19. Gabriel consil. 96. num. 2. volum. 1. Bertaz. consil. 75. nu. 22. volum. 1. Peregr. de fideicommiss. art. 3. num. 18. & art. 36. aume. 61. sed hæredes, vel filij etiam primi gradus expresse, vel judicialiter, vel extra judicialiter approbent testamentum paternum, & contenta in eo, & isto casu sine alteratione transit inter Doct. ut per filios censeatur remissa detracțio Trebellianicę, Paris. consil. 26. nu. 5. volum. 2. Rolan. consil. 77. nu. 14. vol. 1. Fanut. de inuent part. 7. num. 128. Eug. consil. 38. num. 49. seq. vbi de receptioni, & ve- riori opinione testatur, & Peregr. de fideicommiss. d. art. 3. num. 119. qui etiam testatur de veriori, & receptioni sententia.

38 Et talis prohibitio detractionis Trebellianicę facta in persona unius hæredi non præjudicat alteri, nec alteri censetur facta. Castren. consil. 78. num. 2. lib. 2. Dec. consil. 257. in fin. Guid. Pap. q. 545. & 592. vbi etiam dicit an prohibita institutis videatur prohibita substitutis, Peregr. d. art. 3. num. 122. de fideicommiss.

6 Erit cautela, ut fiat fideicommissum, & prohibito de aliquibus bonis particularibus relictis per 39 fideicommissum in hæreditate, & ob id fiscus in casu delicti non poterit detrahere Trebellianicam ex dd. bonis per particulare fideicommissum relictis, neque ad eorum rationem; ut late tradit Soc. iun. consil. 49. n. 16. seqq. lib. 3. & testatur de cōmuni-

40 Q Voniam in legitima nullum onus vel gra- uamen imponi potest. Et si impositum fuerit lex ipso lute illud reijsiat per text. in l. quo- niam in prioribus. C. de inoffic. testamēt. Paris. cōf. 108. n. 14. lib. 3. Soc. iun. consil. 131. n. 4. vol. 2. Mi- chael. Crass. de success. q. 38. num. 2. Peregr. de fidei- commiss. art. 36 num. 61. & cum vigore Bulle Sixti Quarti relata inter constit. Marchiæ, lib. 4. cap. 62. in Statu Ecclesiastico, & in multis alijs locis Ita- lie pater teneatur contra omnem Iuris regulam ad Legitimam soluendam pro delicto filij, ideo vi- dendum est si possint reperiri remedia vel cautelæ, ut ipsa Legitima non transeat in fiscum.

1 Erit cautela, ut pater prohibeat alienationem 41 bonorum, usque ad 25. annos, quia si contingat in d. tempore filios delinquere non confiscatur Legitima cum isto casu prohibitio non onerosa, sed tauorabilis iudicetur Roland. consil. 31. nu. 31. leqq. vol. 1. Iul. Clar. q. 78. vers. Itē quero in fin. Farinac. q. 25. n. 44. seq. Crass. de success. Legitima. q. 38. n. 16. vbi de magis communis Carpan. super Nou. cō- 42 stir. Mediol. de Iur. fisc. cap. o maius, nu. 186. Imo Rim. iun. in d. consil. 131. n. 57 seqq. firmat sufficere solam temporis appositionē simpliciter ad hoc ut Legitima non confiscentur si filij delinquat in mi- nori estate. Baiard. q. 78. n. 47. quia quando prohibi- tio ponitur per testatorem in fauorem filiorum, & non aliorum, tunc ipsa prohibitio impedit de- tractionem Legitimę, & non transit in fiscum. Soc. iun. consil. 49. n. 22. lib. 3.

2 Erit cautela, ut pater instituat filium hæredem 43 in certis bonis, & eidem filios alios per fideicom- missum substituat, hac conditione apposita, quod quatenus nolet illa bona cum d. grauamine, ha- beat suam Legitimam, & alijs tunc hæredes institu- tos, vel substitutos, permittat ad d. bona quia si fi- lius ea bona acceptat Legitima non adiucit. Soc. iun. consil. 122. in 2. dub. lib. 1. quem sequitur Dec. consil. 688. Paris. consil. 9. vol. 3. Durant. de art. testād. caut. 31. tit. de substit. Marc Anton. Cucc. in tract. de Legit. in tit. Legit. null. grauamen. nu. 27. quam etiam cautelam sequitur Peregr. de fideicommiss. art. 36. num. 62. Eug. consil. 38. num. 7.

Sed revocatur in dubiu, quia nonnulli alij tenet 44 contrarium, quos refert Peregr. d. art. 36. numer. 62. versic. nam horum traditio, & Sforz. Odd. in suo consil decisiuo 63 in primo dubio, vbi testatur hunc articulum fuisse plene discussum, & iudicatum pro detractione legitimę.

45 Quę cautela iuxta sententiam Socin. & Dec. sal- tem substitueri possit si filij approbauerint testa- mentum patris per actum expressum, quia tunc le- gitima non detrahetur, neque confiscaretur, ut post alios, & præcipue post Marzar. de fideicom- miss. q. 50. Late tueretur And. Facchin. cōtrouer. iur. lib. 5. cap. 96. per totum.

3 Erit cautela, ut filius per pactum renuntiet suc- 46 cessioni paternę, & illud iuramento corroboret, quia tale pactum tenet per text. in cap. quam- uis de

nis de pacto in sexto, & ibi Canon. & legist. in l. fin. C. de pacto & tunc filius à successione exclusus legi. 47 rimam petere nequit cum sit portio successionis intestatae à qua filius per pactum se alienum fecit, Ruin. consil. 97. num. 4. & 7. vol. 1. Curt. iun. cons. 10. numero 3. Tiraquel. de iur. primoge. q. 55. numero 14. Peregrin. de fideicommiss. d. artic. 36. numero. 78.

4 Erit cautela, vt pater prohibeat expresse filijs 48 detractionem legitimę post factum fideicommissum de restituendo bona alijs nominatis, quia si filii deinde agnoscant paternam voluntatem adeūdo hæreditatem non simpliciter, sed approbent testamentum in ea parte, & capitulo detractionis legitimę, sine dubio filii sibi præjudicant in legitima per text. in l. 1. & generaliter, ff. de leg. prestat. & passim hoc Doct. admittunt, vt testatur Peregr. in d. art 36. num. 88.

5 Erit cautela, vt etiam pater expresse prohibeat filiis detractionem legitimę, & deinde alii approbent per actum expressum testamentum patris in omnibus, & per omnia, aut in omnibus partibus, quia per huiusmodi approbationem legitimam filii nō poterunt amplius detrahere Soc. iun. consil. 122. num. 9. & 21. volum. 1. Paris. consil. 46. n. 41. seq. volum. 2. & consil. 1. n. 104. volū. 3. Peregr. d. art 36 numero. 89. vbi alios concordantes alegat, & quod ita vidit iudicari, ac alias in facto obtinuit.

6 Erit cautela si post fideicommissum factum cū 50 prohibitione detractionis legitimę si filij per aliquam verborum formulam qua haberet vim specialis expressionis, & approbationis, prout plura exempla posuit Peregr. in d. tract. de fideicommiss. art. 3. num. 82. filii sibi præjudicium fecerunt etiam in legitima, vt testatur idem Peregrin. in art. 36. numero. 91.

7 Etiam deducitur cautela, vt post fideicommissum cum d. prohibitione detractionis legitimę, filii approbent testamentum, eum iuramento, quia iuramentum habet vim expressionis, & approbationis specialis latissimę post Soc. iun. consil. 136. colum. ultima, vol. 1. & quam plurimos alios quos adducit tenet Roland. consil. 99. n. 19. volum. 4. Peregr. in d. tracta. de fideico. miss. art. 36. nume. 90. Michael Crast. in tracta de success. l. legitima, q. 38. nume. 21. in fine, vbi de communī.

8 Cautela datur ad soluendam partem legitimę, vt si post fideicommissum factum aliquam portionem 53 nem relinquit filio pro legitima, vt filius non possit agere ad supplementum legitimę; quod erit quando filius viuente patre approbasset eius testamentum, & deinde mortuo patre agnouisset illud, & minimè impugnasset, vel si post mortem patris approbasset testamentum in omnibus, vel quando pater reliquisset aliquam rem pro sua legitima iubens quod si de ea re contentos non foret eidem relinquebat legitimam, quia filius acceptando d. rem, non posset amplius supplementum legitimę petere. Item vbi pater prælegat adiecta conditione si voluerit prælegatum assequi non habeat

legitimam, vt post alios quos in unum allegat fir. mat Peregr. in d. artic. 36. nume. 95. 96. & 97.

F A V D A.

54 **L** Icit faūda regulariter non veniant in confiscatione, Soc. iun. cc consil. 49. nū. 1. vol. 3. Jacob. de Sanct. Georg. in tract. feudo gl. dictique Vassalli, numero 61. seq. Boss. de bon. pub. Jul. Clar. quest. 84. numero 1. Farinac. in tit. de delict. q. 25. numero 62. tamen in multis bonis feudalibus huiusmodi conclusio non est vera, cum illa propter delicta confiscetur, ideo videndum est, quibus modis remedij, ac cautelis prouideri valeat ne in fiscum transeat.

1 Erit cautela, vt in concessione feudatarius à 55 Principe obtineat sibi concedi feudum transiūrum de uno in alium, vel omnibus principaliter, siue insolidum, vel attentis meritis singulorum, vel dicat concedo generi tuo, & tunc quia omnes principaliter, & insolidum considerantur de per se ab ipso superiori concedente, & non tamquam successores primi inuestiri, sed uti semper primi successores, ideo unius delictum alteri nocere non potest, vt transeat in fiscum, sed deuoluitur ad alios vocatos in ipsa inuestitura. Jul. Clar. q. 66. num. 4. vbi de communi. Farinac. n. q. 25. n. nume. 93. etiam de communi Jacob. de Sanct. Georg. in d. verbo, dictique Vassalli, nū. 58. versic. 4. Limitabis Boss. in tit. de bon. pub. nū. 54. in fine; Roland. consil. 1. numero 54. vol. 3. & consil. 15. num. 3. volum. 4.

2 Erit cautela, vt obtineatur feundum pro se filijs, & descendētibus nulla facta mentione de hæreditibus, quod appellatur feundum ex pacto, & prouidentia, qui dicuntur vocati non ex persona patris, neque tanquam eius heredes, & successores, sed iure proprio. Ideo in casu confiscationis bonorum excluso fisco filijs, & descendētibus vocatis deuoluitur, Gozad. consil. 84. nume. 15. vbi de communī, Roland. consil. 64. numero 37. seq. volum. 2. consil. 78. per totum vol. 4. Afflit. in cap. 1. num. 3. si Vassal. feud. preue. & in cap. 1. l. sed & res, numer. 32. per quos fiat inuestit. & in gloss. 3. nume. 3. que fuerunt prim. caus. benefic. amittend. Lud. de Molin. in tracta. Hispan. prim. lib. 4. c. 11. numer. 3. vers. 2. quia Petr. Cabal. in questio. crimin. cas. 182. numero 11. & 12. Carpan. super nou. constit. Mediol. titu. de fisc. l. omnium, num. 147. cum ... seq.

57 Nisi delictum suis sit commissum aduersus Dominum contra conuentiones feudi, quia applicabitur Domino in ultionem suę iniuria, Petr. Cabal. d. cas. 182. num. 15. Peregr de iur. fisc. lib. 5. numer. 108. versic. rursus intellige Claud. Bertaz. ad cons. patr. 281. in litera B, in princ. vbi de magis communī.

3 Se nobis offert cautela, vt à Principe obtineatur concessio feundi simpliciter nulla facta mentione de filijs, vel descendētibus, sed simpliciter Princeps dicat concedo Seio Castrum in feu-

dum quod appellatur feudum ex sola prouidentia legis, & informe, ut sicut non potest transire ad extraneos heredes, nec transibit in fiscum, latè Iul. Clar. in S. feudum q.9. n.ume. 6. Farinac. in d. q. 25. num. 81. Petr. Cabal. in d. cal. 182. num. 13. cum pluribus seqq.

4 Potest assignari cautela, ut obtineatur inuestitura non absolute, ut si feudum hereditarium, quod contingit quando habentur mentio de heredibus, neque absolute sit ex pacto, & prouidentia, sed de utroque participet, & sic obtineatur pro se, & filiis, seu liberis, & descenditibus, & heredibus, & ideo oporteat, ut sint filii descendentes, & copulatiue heredes, & casu isto confiscatis bonis feudatarij, sicut non potest feudum transire ad extraneos heredes, sic etiam non transibit ad fiscum ex regula illa generali, ut tradit punctualiter, Boss. in tit. de bon. pub. nu. 20. versic. nam aliquando feudum, & Petr. Cabal. d. cal. 182. numero 21 & 22.

5 Etiam in feudo novo in persona primi acquirentis, ut non transeat in fiscum, erit cautela, ut obtineatur concessio quod de bonis feudalibus primus acquirens non possit disponere sine licentia Domini, & licet hoc casu dicta bona feudalia possint transire ad extraneos heredes, nihilominus d. feudum per fiscum non occupatur, sed redit ad dominum concedentem, Boss. in tit. de bon. pub. nu. 54. Iul. Clar. q. 84. vers. secundum autem genus, Farinac. in d. q. 25. numer. 72. Vbi post Boss. subdit dummodo in concessione verba sint concepta negatiue, utputa quod non possit Vassallus alienare sine Domini consensu, aut licentia, secus si affirmatiue quod possit alienare impetrata licentia, vel habito consensu.

6 Erit tertiissima cautela, ut à superiori obtineatur inuestitura cum expressa prohibitione confisciandi in casu delicti, quia semper feudum penes feudatarium, & alios vocatos permanebit, nec poterit deuenire in fiscum prout diximus in donatione facta à Principe alicui particulari pro se, & descenditibus, ut bona donata non possint confisciari conclus. 13. Limit. 40. nume. 1. & in fideicommissis, ac in prohibitis nibus alienandi accedente consensu Principis substinentur prohibitions, etiam quoad Trebellianicam, & legitimam ut vidimus supra in cautela . . . & in constitutione Majoratus, cum Princeps possit apponere legem, vel pactum quod voluit, ut post August. de Perusia in l. 2. C. de liber. & eorum liber. tradit Ant. Gomez. ad leg. 40. Taur. numero. 91. sub vers. sepulchrum tamen.

62 Ac in proposito serendum est, quod in omnibus casibus in quibus bona feudalia non transeat ad heredes extraneos non confiscantur, nec fructus eorum in vita delinquentis fiscus capere possit, sed bona feudalia, & fructus deferantur ad vocatos, ut in punto decidit, Boss. in tit. de bon. pub. nu. 37. post vers. prosequendo materiam, vbi de communis, & quod ita Mediolani seruatur, Farinac. in d. q. 25. n. 68. seq. vers. Amplia 4. vbi de com-

muni, & quod ita in practica seruatur, Thes decil. 167. nume. 2. vers. sed maius erat dubium, vbi firmiter ita in facti contingentia fuisse per Senatum, decisum, Bertaz. cons. 369. num. 23. vers. unde quādo. Petr. Cabal. in d. cal. 182. n. 20. qui pro fisco respondit Peregr. de iur. fisc. lib. 5. sub num. 115. vers. contra autem profisco, vbi testatur sic iudicatum, & exequuntum vidisse ad fauorem fisci.

63 Sed in statu Ecclesiastico caueant Barones, & feudatarij ne recipiant bannitos in eorum Castris, & locis, neque aliquo modo eis confoueant, neque quoquomodo auxilium prestant, quia per Bul. las summorum Pontificum incipiendo à Pio II. Paulo II. Sixto IIII. Iul. II. Leone X. Clement. VII. Iul. III. Pio IIII. Pio V. Gregor. XIII. & postremo finiendo in Bulla Sixti V. in ordine 6. sub datum Romæ, apud S. Marcum anni 1585. Kal. Iulij;

64 incident in crimen læsa Maiestatis verum, & non confitum, & in amissionem feudorum in confiscatione omnium bonorum, ac in poenam vitimi supplicij, & per quæcumque fideicommissa substitutiones dispositiones sub quæcumque verborum forma, etiam cum strictissimis clausulis non alienandi vita delinquentis naturali durante commodates, & fructus tolli non possent. quin non transirent ad fiscum, ut legitur in d. Bulla Sixti V. vers. nec non quæcumque.

65 Et adeo est in statu Ecclesiastico detestabile in Baronibus huiusmodi crimen receptionis bannitorum in eorum castris, & iurisdictionibus, ut per Iul. Pap. III. in constit. 52. sit præscripta certa forma circa modum procedendi, & probandi d. crimen, & etiam sufficiat præsumpta scientia re-66 tultans ex tollerantia emanata ab eorum officiis in eorum Castris, ut eo ipso quod dd. officiales tollerant bannitos commorari in dd. Castris inducatur scientia contra Dominos, & feudatarios, ut ex ea possint puniri ex d. criminis læsa Maiestatis, quæ Bulla Iulij III. fuit confirmata per plures Pontifices, & in specie per Sextum V. in d. constit. 6.

M A I O R A T V S.

67 **M**ajoratus potest etiā à manibus fisci eripi ne per delictum possessoris transeat in confiscationem in quocumq; criminis etiam læsa Maiestatis humanæ & diuinæ, procurans, ut in ipsa constitutione eximatur ab omni confiscatione, ut latè per Anton. Gomez. ad leg. 40. Taur. numero 92. sub vers. pulchrum tamen. Et ego latè dixi in Conclus. 13. Limitatio. 31. de ista materia, vide latè Tiraquel. in tract. de iur. primog.

E M P H I T E V S I S.

68 **B**ona emphiteotica possunt eximi à manibus fisci, in si ipsa constitutione emphiteufis ap. 69 ponatur conditio, ut ad heredes extraneos transmitti nequeat, quia ex regula generali non transibit in fiscum, Iul. Clar. in quæstion 25. in principio, & sub versic breviter in S. emphiteufis, Farinac.

Farinac. in tit. de pœn. questio. 25. numero 60. vbi
alius allegat Carpan. in capit. omnium , numero
129. versicu. nisi ad sit paustum .
70 Et iſo caſu , nec etiam commoditates , & fru-
ctus in vita delinquentis transibunt in fiscum. Dec.
conf. 442. num. 32. Crauet. conf. 27. numer. 6. Plot.
confil. 30. num. 77.

71 2 Erit cautela, vt apponatur clausula quæ in om.
nibus apponi solet quod non licet Emphiteotę
rem commissam vendere , alienare , vel aliter sine
licentia Ecclesia petita , & obtenta, quia ex dupli-
ci prouisione legis , & hominis excluditur fiscus
etiam quoad commoditates percipiendi fructus in
vita delinquentis , vt post alios quos allegat fir-
mat Corb. in tracta. de emphit. titu de caut. priuat.
ob mort. ciuil. cauf. 7. nume. 70. & ego latè dixi in
dicta conclusio. 13. limit. 33. num. 16.

72 3 Erit cautela, vt concipiatur concessio emphit-
eus, vt non sit transmissibilis ad extraneos he-
redes quo caſu per delictum non potest transire in
fiscum. Iulius Clar. quæſtio. 29. sub verbis. breuiter,
Emphiteusis , Farinac. quæſtio. 25. numero 53. in
fin. Corbol. in d. cauf. 7. numer. 24. etiam quod em-
phiteusis effet concessa à priuato , vt latè dixi in
conclus. 13. Limit. 33. num. 1. & num. 28.

73 4 Et omnes cautela quæ sufficiunt , & suffragan-
tur in feudo substinebuntur in emphiteusi , cum sit
receptum valere digressum à feudo ad emphiteu-
sim , gloss. in capitulo primo , verb. Vtrumque, an
agnati in feud. Alexand. confil. 42. numero 3. vo-
lumine primo , Paris. confil. 12. numero 4. volumi-
ne primo , Corn. confil. 67. numero 9. volumine
secundo , Grat. confilio undecimo, nume. septimo,
volumine primo , Camil Borell. confil. 5. num. 21.

Et omnes ſupra dictę cautelę , & alię ſimiles e-
runt ſine alteratione bonę ; & vtiles ſi tempore
donationis , contractus , confeſſionis , vel inuesti-
tura non ſubeffet cauſa delicti , quia deficerent ini-
micitia odia lites , vel qualibet alia cauſa com-
mittendi delictum , vt latè dicā in Cōcluſione 27.

*Gratiatus a Principe quando recuperet bona con-
fiscata etiam in aliū
alienata.*

S V M M A R I V M .

1 Gratiatus a Principe per verbum gratiamus ,
vel indulgemus operatur , ut bona fisco incorpo-
rata , & in aliū non alienata a gratiato reſti-
tuantur. contra nu. 3.

2 Beneficia Principis ſunt late interpretanda .

4 Gratiatus , vel indulgentia quamvis generalis non
trahitur ad bona confiſcata etiam ſi indulgentia
effet communis nu. 5. etiam ſi indulgentia conce-
deretur a lege. nu. 6.

7 Gratiatus in quibusdam locis de consuetudine non
trahitur ad bona incorporata .

8 Gratiatus , vel indulgentia trahitur ad alimenta ad
forem gratiati .

9 Gratiatus quæ non fuerit ſimplex , ſed plena trahitur

ad bona confiſcata .

- 10 Gratiatus trahitur ad bona incorporata quando Prin-
ceps mandat condemnationes libere cancellari .
- 11 Gratiatus bannito confeſſa ob iniuſitiam condemna-
tionis , & ob eius innocentiam trahitur ad con-
fiscata .
- 12 Gratiatus confeſſa delinquenti ante ſententiam con-
fificationis trahitur ad incorporata .
- 13 Gratiatus trahitur ad incorporata quando Princeps
eft ſolitus bona reſtituere in gratijs ſimpliſter
factis .
- 14 Gratiatus confeſſa per verbum reſtituimus trahitur
ad incorporata . Idem erit ſi per alia verba de-
notantia reſtitutionem , nu. 15.
- 15 Gratiatus confeſſa per verbum reſtituimus non tra-
bitur ad ius quod quis ante , vel poſt bannum ob
illius incapacitatem ſibi acquisitum non fuerat .
- 17 Gratiatus confeſſa per verba adaptabilia ad indul-
gentiam , & reſtitutionem trahuntur ad incor-
porata .
- 18 Gratiatus confeſſa cum certis conditionibus , & qua-
litatibus ultra illas qualitates non operatur effe-
ctum. Declara prout in num. 19.
- 20 Gratiatus , vel reſtitutio non trahitur ad bona incor-
porata . & per fiscum in aliū alienata .
- 21 Gratiatus non trahitur ad nomina debitorum data a
fisco alicui exigenda .
- 22 Gratiatus non trahitur ad bona alienata per fiscum ſi
ex noua cauſa ad reſtitutum rediuerint .
- 23 Gratiatus non trahitur ad bona alienata per fiscum
quando in reſcripto Princeps non reſtituiffet ad-
uersus dicta bona alienata licet orator in ſuppli-
catione inſieterit bona alienata ſibi reſtitut .
- 24 Gratiatus non recuperaret bona quando fuerit
bannum , vel condemnation declarata nulla De-
clara , nu. 25.
- 26 Gratiatus confeſſa per illa verba non obſtantے qua-
cumque condemnatione non trahitur ad alienata
per fiscum contra num. 27.
- 28 Gratiatus non recuperaret bona per fiscum aliena-
ta quando non ex facto Principis ſed ex facto le-
gis deuenierunt in tertium , ut in feudo , in em-
phiteusi , Maioratu & ſimilibus. Contra nu. 29.
Declara nu. 30.
- 31 Gratiatus non trahitur ad fructus medio tempore
percep̄os per fiscum .
- 32 Limita tribus modis nu. 33. & 34.
- 35 Gratiatus , qui potest bona alienata recuperare
illa non recuperat ſine affenſu Principis .
- 36 Gratiatus non recuperat per ipsam gratiam
bona ſibi per tertius uſurpata , ſed agit per iuris
remedias .
- 37 Gratiatus in caſibus in quibus recuperat bona a-
lienata intelligitur citato poſſeffore , & cum mā-
dato Principis .
- 38 Gratiatus a Principe non habet contra Authorem
fisci recursum de euictione. Declara nu. 39.
- 40 Gratiatus confeſſa rebellibus non trahitur ad iam
mortuos . Ampha & limita nu. 41.
- 42 Gratiatus non recuperat iura extinta per illius
condemnationem . Declara num. 43.

- 43 Annuus redditus non restituitur gratiato dicto n.
44 Declar a prout in num. 44.
- 45 Legatum annum an gratiatus recuperet.
- 46 Gratiatus ad sortem principalem non recuperat interesse, vel usuras.
- 47 Gratiatus ad omnia ex certis causis expressis non recuperat fructus consumptos.
- 48 Gratiatus non recuperat ea, que per fiscum non fuerunt incorporata quantumcumque gratia sit generalis.
- 49 Gratiatus ad bona existentia. vel de praesenti bona consumpta non recuperat.
- 50 Gratiatus ad Castrum, vel Ciuitatem per fiscum ablat. non recuperat eorum iurisdictionem alijs locis traditam.
- 51 Gratius quamvis generalis non trahitur ad bona confiscata per feudatarium, nec ad damnum passum per ipsum quamvis illud passus fuerit una cum Principe.
- 52 Gratiatus per viam iustitiae recuperat bona a fisco alienata.
- 53 Gratiatus informa plenissima cum clausula quod nibil gratiato opponi possit recuperat bona alienata.
- 54 Gratiatus quando constat ex verbis eius gratia Principem voluisse restituere bona alienata illa recuperat contra nu. 55 concorda nu. 56.
- 57 Gratiatus quando possit recuperare pretium a fisco. Declara nu. 58.
- 59 Rebelles, qui fecerunt pacem cum Principe, & ab eo non fuerunt restituti recuperant bona per fiscum alienata. Declara nu. 60.
- 61 Rebelles restituti a Principe per pacem loquutam recuperant mobilia immobilia & omnia, que habebant anterebellionem.
- 62 Principes in restitutione bonorum alienatorum quid obseruare soleant ne oriatur perturbatio in eorum statibus ob restitutionem bonorum per tertios possessorum.
- 63 Rebellenis restitutis rescinduntur omnes aliae sententiae aduersus eos durante rebellione late.
- 64 Rebelles restituti trahunt secum omnes alios socios, & complices.
- 65 Clerici Ecclesia, laici, & omnes veniunt in generali restitutione concessa per viam pacis.
- 66 Gratiatus vendicat bona a possessoribus in quibus fuerunt bona alienata sine sententia in casibus in quibus ipso iure per delictum dominium non confiscatur.
- 67 Gratiatus dum ad patibulum ducitur recuperat bona. Declara num 68.
- 69 Gratiatus recuperat bona cum oneribus, & bonribus, & in quibus habebat solam detentionem, & tenetur satisfacere creditoribus etiam si cridis non contradixerit, nu 70.
- 71 Gratiatus recuperat bona cum suis titulis precedentibus.
- 72 Gratiatus ad bona non soluit laudemia.
- 73 Gratiatus ad feuda non indiget noua inuestitura, nec feudum mutat naturam Declara nu. 74.

CONCLV SIO XXVIII.

- 28 Q Via ista conclusio amplectitur plura capita restitutionis circa incorporalia, spirituaria, & corporalia, de quibus latissime suo folio more docte, ac distincte, & plane pertractavit Sforz. Odd. in suo tract. restit. in integr. Ideo perstringam tantum restitutionem bonorum corporalium, quæ magis conuenit materię confiscationis bonorum.
- 28 Conclusio est, quod in bonis confiscatis, & in alium non alienatis gratia a Principe per verbum gratiamus, vel indulgemus condemnato confessi, trahatur ad bona confiscata, & incorporata, & remisus bona sibi ablata, & fisco incorporata recuperet, quia beneficia Principis latissime sunt interpretanda. Iuxta materiam l. final. vbi communiter Doct ff de constit. Paul. Gaurl. de relaxat carcerat. tit. de benefic. & indulg. Princ. quest. 2. Boss. in tit. de remed. ex sol. clemen. Princ. vbi de communi. Iul. Clar. in quest. 59. vers quero numquid, & alij relati per Farinac. in quest. 6. nu. 48. versie. circa primum. Card. Tutch. tom. 4. in verbo gratia conclus. 53. nu. 9.
- 3 Contrariam opinionem, quod in gratiato aduersus bannum per verbum gratia, indulgentia, seu dispensationis intelligatur gratiatus quoad posnam banni, & non quoad bona etiam per fiscum non alienata. Anto. Gomez. in tit. de tort. reor. nu. 38. sub versitem adde Roland. cons. 45. vol. 4. vbi de communi vbi alios allegat Farinac. in d. q. 6. nu. 28. vers. contrariam & negatiuam opinionem vbi testatur de communi, & veriori opinione, & respondit ad d. l. final. de constit. ac alios concordantes allegat late Sforz. Odd. in tract. de restit. in integr. q. 94. artic. 5. nu. 17. vbi de communi Peregr. de iur. fisc. lib. 5. tit. 2. nu. 17. vbi etiam alios concordantes allegat.
- 1 Amplia istam contrariam opinionem procedere etiam quod Indulgentia esset generalis adhuc ista gratia, vel indulgentia non trahatur ad bona confiscata. Odd. in d. artic. 5. nu. 19. per tex. formalem in l. 4. C. de senten. pass. Farinac. sub d. versic. quare ne recedas.
- 2 Amplia etiam si indulgentia fuerit communis. Odd. in d. artic. 5. nu. 20 per text. in l. si ademptis, C. de senten. pass. Farinac. sub d. versic. quare non recedas.
- 3 Amplia etiam ingratia, vel indulgentia concessa a lege Dec. in cap. quia diligentia num. 20. de electio. vbi Abb. qui ponunt exemplum in heretico, qui per indulgentiam recuperat bona confiscata. Odd. in d. artic. 5. oume. 2 1. Farinac. in d. num. 28. sub dic. versic. quare non recedas.
- 4 Amplia in statu Mediolani de consuetudine, ut aggratiatus non recuperet bona etiam non alienata teste Iul. Clar. d. q. 59. nu. 5. Card. Tuschul. conclus. 53. nu. 16.
- 1 Limita in alimentis, quia per simplicem indulgentiam illa intelliguntur restituta non solum anno-

annorum sequentium, sed etiam precedentium, per text. expressum in l. his ecce, ff. de alimen. & cib. leg. Odd. dic. quest. 94. part. secunda, artic. 5. n. 22.

2 Limita, & intellige procedere in simplici gratia, vel indulgentia secus in gratia libera, seu indulgentia plena, quia Princeps emiserit illa verba plenam gratiam facimus, vel plene seu plenarie, & tunc trahatur etiam ad bona confiscata Mars. singular. 242. Odd. in dic. artic. 5. num. 23. vbi alias adducit Farinac. in d. quest. 6. num. 28. versic. limitationem primo. And. Iser. in c testimonium extr. de test. & in cap. eā te extr. de rescript. vbi refert ita apud Ferraram obtinuisse Pereg. d. libr. 5. titu. 2. nume. 22.

3 Limita idem esse si Princeps mandasset condēnationes factas libere cancellari; post Anchār. & Felin. firmat Pereg. in d. tit. 2. nu. 23. lib. 5.

4 Limita quando gratia esset reo concessa ob iniustiam condemnationis, & ob innocentiam gratiati. Odd. in d. artic. quinto, numer. 24. Menoch. de recuperand post. remed. 16. nume. 113. & Doc. in l. Gallus, & quid si tantum vbi de communi, ff. de lib. & post. late Farinac. in d. quest. 6. n. 29. vbi de communi, & alias concordantes adducit Pereg. d. libr. 5. titul. secundo, nume. 58. loquitur quando Princeps declarauit confiscationem factam, fieri non potuisse, & velle causam haberi pro non facta, perinde ac si facta non fuisset, & prius dixi nu. 31.

5 Limita quando ista gratia, vel indulgentia esset concessa ante sententiam, quia trahitur ad bona confiscata text. in l. rescripta in fin. C. de prec. Imper. offer. Afflīct. in cap. primo, nume. 32. tit. de vassall. decrep. & Odd. in 2. part. quest. 99. artic. 6. nume. 46. Farinac. d. quest. 6. nume. 30.

6 Limita quando Princeps solitus est in gratijs simpliciter factis restituere bona, quia tunc talis gratia traheretur etiam ad bona confiscata Boff. in titu. de remed. ex sol. clemen. Princ. numero 8. Farinac. dict. questio. 6. num. 31.

7 Limita quando Princeps simpliciter usus fuit in gratia, verbo restituimus, quia per eam trahitur etiam ad bona fisco incorporata Farinac. in d. q. 6. n. 32. vbi infinitos alias allegat, & testatur de communi vbi late Crot. consil. 127. nume. 13. Iul. Clar. quest. 59. versic. quero nunquid Roland. consil. 45. nume. 20. volum. 2. Peregr. d. lib. 5. titul. secundo, num. 25. Cardin Tusch tom. 7. in verbo restitutio, conclus. 300. nume. 2. vbi de communi.

15 Et adeo isto casu per verbum restituimus, vel per alia verba denotantia restitutionem, gratiatus intelligitur restitutus ad omnia, que fuerunt sibi ablati per sententiam, & sic ad plenariam restitutionem, ut intelligatur restitutus ad regalia, & iurisdictionalia ad iura agnationis, & cognationis, & filiationis, succedendi ab intestato, & prater, & contra testamentum, & ad omnia alia iura ciuilia, & ad iura patrie potestatis actiue & passiue, & omnes actus per eum gesti reconualecant, & teneatur satisfacere creditoribus ut late prosequatur Peregr. in d. lib. 5. tit. 2. nu. 26. seqq. & iure postlimini; omnia restituantur sibi in eo statu, in quo

erant ante d. condemnationem late Farinac. in superdicta, quest. 6. nume. 32. sub versic. restitutio enim tantum.

1 Sublimita istam 7. limitationem, ut non intellegatur restitutus ad ius, quod ante bannum vel post bannum ob illius incapacitatem, reale sibi que situm non fuerat gl. mag. in l. Gallus, & quod sit tantum, ff. de liber. & posth. vbi decidit quod si nepos succedat auo defuncto filius deportatus postea restitutus non auocet a nepote filio suo hereditatem, quam communiter Doct. sequuntur. Idem si primogenitus bannitus mortuo interim patre, & succedente secundo genito in Baronia poitea restitutus non auferat a secundo genito. Afflīct. in cap. 1. in glo. 3. numer 90 tit. que fuit prima caus. Gig. in tit. de pœn. commiss. crim. l. s. Maiest. quest. 20. Pereg. d. lib. 5. titul. secundo, nu. 33. & prius sub numer. 11. in bannito restituto per viam iustitiae, quia de eius innocentia docuit.

8 Limita, & intellige quando gratia fuit concessa non per verba significantia restitutionem, sed per verba de eorum natura adaptabilia ad indulgentiam, & restitutionem, ut quia fuerit dictum quod rebanniatur aut quod de banno cancelletur, quia dubium est an ad restitutionem vel ad gratiam restituatur Bar. tamen in l. final. nu. 11. C. de sent. pass. tenet per duo fundamenta trahi ad restitutionem bonorum. Salic. autem in ead. leg. final. in 3. casu decidit trahi ad pœnam tantum, & non ad bona per tria fundamenta, quæ ponit & refert Pereg. in d. lib. 5. tit. 2. num. 19. seqq. vbi tamen subdit quod si velimus tenere opinione Salic. duabus modis venit limitanda, primo quando bannitus fuit restitutus per viam iustitiae, secundo quando Princeps vtitur verbis denotantibus plenariam restitutionem, ut bona confiscata gratiato debeat restitui, alias gratia non dicetur plenaria.

2 Sit conclusio principalis quod restitutus cum certis conditionibus, & qualitatibus non ultra consequatur quam in restitutione fuerit expressum cum limitata restitutio ad certos actus ultra non extendatur Peregr. d. lib. 5. titul. secundo, num. 32. latissime Sforz. Odd. in tractat. de restit. in integ. part 2. artic. primo, quest. 99. nume. 5. vbi concordantes allegat, & licet sub versic. in contrarium est alia communis tenetur de communi tamen ipse videtur transire in aliam opinionem quam etiam aliqui communem appellant, sed sub num. 7 etiam dicit quod retenta opinione prima firmata in ista secunda conclusione illam limitat tribus modis, & primo quando fuisset restitutus non solum ad acquisita, sed etiam ad sibi delata & ideo animaduertit Aduocatum, ut concipiatur litteras gratie per hec verba Titium cōdemnatum ad bona quemque, que ante bannum habebat & ad ea, que postea delata de iure fuerint, quam etiam deferenda restitutus, & a quibuscumque illorum possessoribus illa auocari, & una cum fructibus etiam restitui mandamus, secundo quando Princeps dixit quod volebat bannum ita pro cancellato haberi,

beri, ac si nunquam bannitus fuisset, tertio. Nisi id quod interim ad bannitum pertinere capisset, fuisset sub conditione relictum, & conditio post restitucionem evaneat.

3 Sit conclusio Princi alis, ut restitutus aduersus bannum non intelligatur restitutus aduersus bona per fiscum in alium alienata, & possessa per tertios possidores. Cassan. super consuet. Burg. rubr. prima, I:quinto, numero 194. versic. & quoniam, lul. Clar. q. 59. nu. 5. vbi de communi, Farinac. tit. de inquisit. quæst. 6. num. 33. vbi latissimè & alios infinitos allegat, & pluries testatur de communi, & respondet contrarijs, Peregr. d. lib. 5. tit. 2. num. 34. vbi concordantes etiam allegat, & reddit coadunantes rationes, & ibi ponit alias illustrationes, Card. Tusch. tom 4. in verb. Gratia, conclus. 3. nu. 11. vbi de communi, & tom. 7. in verb. restitutio, conclus. 300. nume. 37. seq. vbi de communi, & ad plura infert.

1 Amplia, ut nec minus recuperet nomina debitorum si à fisco data fuissent alicui exigenda, ut post Ruin. cons. 21. col 1. lib. 5 & Brun. in tracta. de cession. bon. in 4 par. q. 16. numer. 5. in princ. tradit Odd. in d. q. 99. artic. 6. num. 45.

2 Amplia si bona per fisca in tertium alienata ex noua causa ad gratiatum, seu restitutum redijsent, ut quia ille sine herede decidisset achuc illa bona non recuperat. Docto. in d. I. & quid si tandem, & præcipue Acquens, num. 32. Galau. nu. 63. Peregr. d. lib. 5. tit. 2. num. 42. vbi subdit, quia sufficit, quod semel ab illis bonis fuerit exclusus.

3 Amplia quando restitutus supplicasset aduersus etiam bona alienata, quia si in rescripto id expressum non fuerit supplicatio non trahatur ad dd. bona alienata, Aff. i. c. in capitulo 1. numer. 31. de Vallal. decrep. at. Peregr. d. lib. 5. tit. 2. nu. 43. 4 Amplia quando fuerit declaratum bannum, & conditio nonnullam esse nullam, quia adhuc remis. sus, vel gratiatus non recuperaret bona in alterum alienata, Bosl. tit. de remed. ex clemen. Princ. num. 17. Farinac. in d. q. 6. nume. 34. vbi tamen ipse credit esse veram ampliationem quando tertius possidor non fuisset citatus in declaratione nullitatis banni secus si fuisset citatus Peregr. d. lib. 5. tit. 2. nume 58. vers. sed contra vbi alios concordantes allegat, vbi etiam ipse refert latè quandam aliam distinctionem, & conatur reducere ad concordiam opiniones contrarias aliquorum doctorum ad quem Lectorem remitto, & add. Card. Tusch. in conclusio. 300. nume. 41. seqq. tom. 7. in verbo restitutio.

5 Amplia, quando in gratia adessent apposita illa verba non obstante quacumque condemnatione que pro non facta habeatur, & irrita sit, ut nec etiam bannitus intelligatur restitutus ad bona in alium translata, Ruin. cons. 21. nu. 9. versic. non obstat igitur volum. 5. Rolan. cons. 45. nu. 18. seqq. vol. 4. Neuiza. cons. 68. num. 47. vers. 1. on obstat.

Sed Farinac. in d. q. 16. nu. 35. vers. ex cuius dictis, multum dubitat de ista ampliatione, quia non defunt Docto. qui teneat contrarium, ut restitu-

tus non sit per illa verba ad bona alienata, & per alium possesa, & ibi adducit concordantes, & testatur de communi, & Odd. in d. q. 99. artic. 12. num. 109. seq. declarat hanc ampliationem, ut si in gratia adessent solum illa verba non obstante banno, vel condemnatione, & tunc opinio firmata negatiua in ista ampliatione sit vera, si vero subsequantur alia verba, ita quod habeatur pro non facta, nec de ea obijci possit, & tunc verius sit restitucionem tanquam plenariam trahi etiam ad bona alienata quam opinionem si in gratia adesset illa clausula quod nihil possit obijci de banno, & confiscatione post alios quos allegat sequitur, & tuetur Peregr. in d. lib. 5. tit. 2. num. 55. seq. vbi testatur de communi, & hanc esse opinionem tenet, & subdit quod possessor habebit recursum aduersus fisca pro precio rei emptæ sibi eiuta; latè Card. Tusch. in d. conclus. 300. n. 41. cum pluribus seqq.

6 Amplia quando ex dispositione legis absque fa. 28 & contra dictu Principis, seu fisci bona deueniret in tertium possidorem, ut in feudo, maioratu, emphiteusi, fideicomisso, & alijs similibus, ut nec etiam restitutus a Principe recuperet dd. bona ex dispositione legis in alium translata, Ant. Gomez. tit. de delict. cap. 3. num. 39. vers. quod tam, & ibi responderet contrarijs, Farinac. in d. q. 6. numer. 36. vbi plures alios concordantes allegat, & testatur de communi Odd. in d. q. 99. artic. 10. & seq. vbi ponit 13. exempla ad corroboracionem illius ampliationis.

29 Contrariam opinionem quod imo isto casu restitutio trahatur ad bona que ad tertium peruenirent sine facto, & contractu fisci tenent Docto. in unum congesti per eundem Farinac. in d. q. 6. nu. 36. vers. contrarium quod, vbi plures testantur de communi, & quod pro resolutione illius articuli sit recurrendum ad ea que docte, & distincte posuit, Odd. in d. q. 99. art. 1. per totum art. 2. art. 10. & art. 11. Peregr. autem in d. lib. 5. num. 53. & 54. tit. 2. refert etiam Doctor. hinc inde, & pro utraque parte opinionem affirmatiuam & negatiuam tenentes, & refert quamdam distinctionem, que est, aut possessio bonorum ex dispositione legis, vel statuti ad alium delatorem per eum non fuit apprehensa, & tunc restitutus intelligatur etiam ad illa bona adhuc non apprehensa, aut fuerat per illum possessio apprehensa, & tunc restitutio non comprehendat bona prafata.

30 Sed in tanta Doct. varietate tradit aliam distinctionem, idem Peregr. aut clarè constat de mente Principis volentis habere gratiatum etiam bona alteri acquisita, & tunc illa sint gratiato restituenda, aut ius fuit quæsumum tertio immediate non in ultionem sue iniuriæ, & tunc etiam restitutio profit gratiato, aut fuit ius quæsumum in ultionum sue iniuriæ, & tunc restitutio non trahatur ad bona alienata virtute legis etiam municipalis, quia iniuria per decretum sententiam, legem, vel statutum non fuit sublata, quam distinctione tr. dit sub d. tit. 2. num. 54. vers. in hac Doct. varietate, & hanc ultimam

vltimam distinctionem duobus modis limitat.

Et primò quando bona ex sententia sine facto fisci transierunt in tertium, & ille tertius bona ipsa alienasset tunc restitutio gratiæ ad dñm. bona in alium peruenta non traheretur, & allegat Andr. Iser. in c. 1. colum. 3. vers. idem si is, & Aflīct. num. 25. de Vassal. de crep. at.

2 Limita quando ex contractu bona ad aliquem rediſſent veluti, quia dominus ita conueniſlet quod ob delictum Vassali, vel emphiteutę bona ipsa feudalia, & emphiteotica ad ipsum immedia- te redirent, & tunc Principis restitutio vires illius contractus non infringerebantur, & allegat And. Iser. in d. cap. 1. columna vltima ver. sublequitur, & Aflīct. numer. 28. Qui Peregr. in d. num. 54. in fine, subdit, nisi ille Dominus consensisset restitutioi illius banniti, quia consentiendo sibi prejudicaf- set, & testatur quod Aflīct. ita in d. c. 1. numer. 29. animaduertit.

7 Amplia, vt in omnibus casibus in quibus ag- 31 gratiatus recuperat boni alienata, siue illa non recuperet, nunquam tamen recuperet fructus me- dio tempore perceptos tex. in Authen. Idem est de Neorianis, C. de heretic. Do& in d. I. & quid si tantum, & precipue, Ang. num. 14. Alex. num. 21. Soc. iun. num. 123. Anto. Gomez tit. de delict de- tortur reor. nume. 38. vbi testatur ab hac opinione in iudicando, & consulendo, Odd. in d. par. 2. q. 99. art. 14. num. 123. vbi de magis communis, & sub n. 125. vbi de aquiori, & veriori opinione, & ibi re- spondet contrarijs a qua non esse recedendum. testatur Farinac. in d. q. 6. num. 44. & Peregr. d. lib. 5. tit. 2. num. 61 etiam testatur de communis, & ab ea minimè recedendum esse Baiard. in q. 59 num. 66. Card. Tusch. d. concl. 53. nu. 12. vbi de communi- tom. 4. in verb. gratia, vbi subdit procedere etiam si plenariè fuerit restitutus.

1 Limita istam 7. Ampliationem in fructibus pē- 32 dentibus, vel existentibus, & non consumptis, & tunc recuperet per gratiam plenariam dñi. fructus, Boss. in tit. de restitut. nu. 11. vbi etiam dicit quid in perceptis post cap. tu a restitutiois, Odd. in d. q. 99. art. 14. num. 129. Farinac. d. q. 6. num. 44. sub verlic. limita hanc Peregr. in d. lib. 5. tit. 2. numer. 61. circa medium, vbi post Curt. sen. cons. 41. col. penultima testatur de communis.

2 Limita in restitutione non per viam gratia, sed 33 per viam iustitiae lequuta, Odd. in d. q. 6. numero 44. sub vers. Limita hanc latè, Peregr. in d. tit. 2. sub 5. nu. 27. & 62. vbi subdit quod isto casu restitutus recuperet fructus, & perceptos, & pereipidos, Baiard. d. q. 59 nu. 66. post Viu. commun. opin. 78.

3 Limita quando condemnatus fuisset plenissi- 34 mè restitutus, quia tunc recuperat etiam fructus perceptos, Odd. in d. q. 99 art. 14. nu. 130. Boss. in tit. de Princ. num. 48. Farinac. in d. q. 6. nume. 44. in fine, Peregr. d. lib. 5. tit. 2. nume. 62. Quam Limitationem, Odd. in d. nume. 130. post Bursat in consil. 54. numero 13. lib. 1. intelligit in restitutione facta cum causa, secus si facta sine causa, prout etiam re- fert Farinac. in d. q. 6. nume. 44. in fine, & faciunt

qua latè, dixit Peregr. vbi supra num. 49.

8 Amplia, vt restitutus aduersus bannum, & qui 35 potest rehabere bona in tertium alienata illa non recuperat sine assensu Principis. vt post Andr. I- ser. declarat Aflīct. in capitul. primo, glo. 3. sub n. 29. titu. quæ fuit prima causa, & sequitur Peregrin. dicto libro 5. titulo 2. num. 74.

9 Amplia, vt restitutus aduersus bannum non 36 recuperet bona, sibi interim usurpata per tertios possellores, sed oportet quod aduersus eos expe- riatur per iuris remedia, Peregr. d. lib. 5. titu. 2. num. 66. neque recuperat bona in quibus ipse mala fide erat possessor, vel spoliator, seu inualor, Cardin. Tusch. dicta conclus. 300. num. 36

10 Amplia, vt restitutus ad bona non possit illa 37 propria auctoritate adipisci, sed citato' possesso re cum mandato, & auctoritate Principis restituendis, Aflīct. decisio. 331 sub nume. 12. & sub numero trigesimo quinto, Peregr. dicto libro 5. & titulo 2. numero sexagesimoquinto, vbi dicit hoc pro- cedere etiam si fuerit restitutus de penitidine po- tentias, quia non per hoc subuerteritur possessio il- lius tertij, & allegat Bal. in l. 1. n. 24. C. de seruit.

11 Amplia, vt in restitutione concessa bannitis, 38 vel rebellibus possessor cui Princeps bona auferat, & in rebannatum de mera gratia transfert non ha- bet contra authore in suum recursum de euictio- ne I. Lucius, ff de euictio. secus autem cum non ex mera gratia, sed de iustitia extraordinaria, quia possessor idatur euictio aduersus suum auctorem, l. 39 minor, ff de euictio. & ibi Sa. ic. nisi possessor ex causa lucrativa possideret, vt post Boss. titu de rem- ed. iust. contr. sentent. columna secunda, Peregr. dicto libro quinto, titulo secundo, numero hexa- gelimonono. Vbi tamen subdit, quod ipse indi- stinctè censem ablati reempori ad fauorem rebel- lium ex facto Principis dari recursum de euictio- ne aduersus Principem si sit immediatus auctor, vel aduersus vindicatorem immediatum auctorem per doct. Angel. in l. 2. C. de peric. & com. rei vend. & dicit etiam fuisse decilum per Senatum Pedemon- tanum decis. 47. Oraſc. & respondit ad illam leg. Lucius vt procedat quando res peruenit in vendi- torem non ex facto Principis.

12 Amplia vt restitutio concessa rebellibus, & 40 ex terribus non trahatur ad iam mortuos, & defun- ctos cum mors omnia soluat vulgat. I. deinceps Auth. de nupt. ideo mortuus non potest liberari, vt late prosequitur tradendo plura exempla Peregr. d. lib. 5. tit. 2. numer. 70. & 71. & ob id post Lofred. consil. 7. colum. 6 tradit cautelam ad evitandas om- nes difficultates, vt in capitulis pacis init. per Principem cum rebellibus expreſſe dicatur resti- tuimus, vel confirmamus omnes, & quascumque voluntates defunctorum, cum alias eorum testa- menta semel extincta per rebellionem non potu- 41 sent reconualeſcere latissime de hac materia tra- dit cum pluribus ampliat. & limit. Card. Tusch. tom. 7. in verbo restitutio conclus. 300. numero 6. seqq.

13 Amplia vt damnatus & restitutus non recu- peret

42 peret iura per illius damnationem penitus extincta, & ponunt exemplum in annua præstatione, vel annuo redditu, qui semel extinctus per rebellio- nem per ipsam restitutionem non recō ualescit cum de priuatione ad habitum non decur amplius regressus, ut late tradunt Bal. Ange. Cuman. Dec. Borgn. & alij relati per Pereg. in dīc. libr. 5. titul. secundo, nume. 77.

1 Limita, & intellige hanc ampliationem in vni-
43 eo anno redditu, vel in vno legato, seu reli-
cto, secus in relicto anno, & multiplicabili, quia singulo anno nouum legatum dicitur, vt post Bor-
gn. Causal. in tit. de vñfuctu num. 233. & Tiraquel.
in l. boues, I. hoc sermone in 4. limit. de verbo-
rum signific. & Iacob. Mat. in patrocinio 29. num.
17. declarat, & limitat. Pereg. in d. libr. 5. tit. 2. nu-
77. vers. limita & intellige.

2 Limita generaliter quotiescumque ex forma
44 dispositionis beneficium, seu legatum non est sim-
plex, sed repetitum singulis annis, vel toto tem-
pore vita illius, vel cum capax esset, tunc non di-
citur extinctum per rebellionem iam commissam
quoad alios annos post restitutionem, vt ita ge-
neraliter declarat post alios quos allegat, & firmat
Peregr. in d. libr. 5. titul. 2. num. 77. circa fin. versic.
tu vero adde.

14 Amplia ut restitutus ad sortem principalem
46 non extendatur ad interesse, vel ad vñfuras. Card.
Tusch. conclus. 300. numero 29. tom. 7. in verb.
restitutione.

15 Amplia in restitutione ad bona, & ad omnia
47 ex certis causis expressis non se extendat ad fru-
ctus consumptos post Roland. in consil. 45. nu. 8.
libr. 4. & Ant. Trig. sing. 311. circa fin. Card. Tu-
schul. d. conclus. 300. num. 30.

16 Amplia, ut fiscus non restituat ea quæ ab eo
48 non fuerunt incorporata quantumcumque gene-
ralis sit restitutio post Bal. in consil. 145. numer. 3.
versic. dum tamen constet libr. 2. Card. Tusch. d.
conclus. 300. nu. 31.

17 Amplia, quando verba restitutionis sunt re-
49 stricta ad bona extantia, vel loquuntur de præsen-
ti, quia tunc bona consumpta non veniunt in re-
stitutione ut post Bal. in d. consil. 145. num. 3. vers.
2. casu. Card. Tusch. d. conclus. 300. nu. 38.

18 Amplia in Castro, vel Ciuitate destrutis ob-
50 delictum non intelligentur restitui ad iurisdictionem in prejudicium eorum quibus facta fuit parti-
cularis bonorum alienatio Card. Tusch. d. con-
clus. 300. nume. 33. vbi sub num. 34. distinguit inter
alienationem factam simpliciter de bonis & omni-
bus iuribus ut non comprehendatur territorium,
neque iurisdictio in restitutione secus ad restitutio-
nem cum iurisdictione & territorio.

19 Amplia in generali restitutione facta per
51 Principem ad instantiam partis non comprehen-
dantur bona confiscata per feudarium neq; ad
damnum passum per feudarium vñā cum Princi-
pe post Anch. consil. 161. per totum. Card. Tusch.
d. conclus. 300. nu. 35.

4 Limita istam tertiam principalem conclusio-

52 non squalido Princeps restitueret per viam Iusti-
tiae cognito de innocentia Rei: quia trahitur etiā
ad bona per fiscum in tertium translata, Ias. in 1.
Gallus, I. & quid si tantum, num. 59. C. de lib. &
posthu. vbi dicit, quod restitutio per viam Iustitiae
pinguis succurrat quam gratioſa restitutio, Farinac.
in d. quest. 6. num. 44. sub vers. limita hanc ibi
secundo eadem sublimitatio, Couaru. variar. reso.
lut. lib. 1. cap. 3. in fi. numer. 15. Odd. d. quest. 99. art.
14. nu. 125. seqq. & Clarius. num. 131. latissimè Pe-
regr. d. lib. 5. titu. 2. in prima Limitat. num. 44. 45.
46. 47. Bajard: q. 69. num. 65. in fin. post Menoch. de
recup. post. rem. 10. num. 113.

2 Limita quando Princeps gratioſe restitueret
53 bannitum in forma plenissima, quia Princeps ap-
ponat verbum, plenè plenius, vel plenissimè, vel
per verba geminata, vel si fuerit dictum in omni-
bus, & per omnia, vel etiam dictum fuerit, ita
quod nihil ei opponi possit, ut latè de omnibus
istis verbis post alios fere infinitos quos allegat,
& præcipue post Odd. in d. q. 99. art. 12. num. 108.
& seqq. prosequitur, Farin. in d. q. 6. num. 38. 39. &
40. & Peregr. in d. titu. 2. lib. 5. nu. 55. Card. Tusch.
in d. conclusio. 53. nu. 13. vbi de communi, tom. 4.
in verbo gratia, etiam, & tom. 7. conclus. 300. nu.
41. in verbo restitutio, vbi sub nu. 42. dicit proce-
dere, quando adesset clausula, quod nihil possit o-
bici, licet tunc malè faciat Princeps.

3 Limita quando ex verbis gratia apparet quod
54 Princeps voluit restituere etiam delinquentem ad
bona alienata, & tunc cum habeamus expressam
voluntatem Principis seruanda est, ut restitutio
trahatur ad dd. bona alienata, ut post alios quos
allegat ita tenet Farinac. in dic. quest. 6. nume. 41.
vbi refert quod Bursat. in consil. 54. numer. 14. lib.
1. testatur de magis communi, & Odd. in d. quest.
99. art. 9. num. 65.

55 Contrariam opinionem tener Bal. in d. I. & quid
si tatum vbi refert ita fuisse determinatum per le-
gatum Bononię vbi plenius Galiau. ibi nume. 66. &
testatur de communi, siue bona fuerint translata
in alium titulo oneroso, siue lucrativo cum Prin-
ceps non possit de plenitudine potestatis contra-
etus suos reuocare quam contrariam opinionem
in specie post Affl. ita declarat, & tuerit Pereg.
in d. libr. 5. numer. 48. & annuit Bajard. in d. quest.
59. versic. vide etiam Pereg.

56 In ista Doc. contrarietate pro concordia vide-
tur dicendum quod, limitatio supra affirmata sal-
uari possit in duobus casibus, ut recolligitur ex
his que longa serie dicta sunt per Farinac. in dic.
quest. 6. num. 42. & primo quando fiat restitutio ex
causa publice utilitatis, & causam prefatam in-
gratia Princeps exprimat, secundo quando Prin-
ceps expresse restituit condemnatum ad bona etiā
alienata fine expressione cause cum in dubio præ-
sumatur quod Princeps ex iusta causa motus
fuerit.

Sed Pereg. in d. libr. 5. titul. 2. num. 48. seqq. dicit
saluando limitationem, ut illa procedere possit
quando restitutio ad bona alienata conceditur ex
legitima

legitima causa, ut pro bono pacis & pro utili Statu Reipub. & quod ista est communis declaratio, sed quod sufficiat expressio restitutionis aduersus alienata sine legitima causa non admittit cum non possit Princeps de potestate ordinaria tollere ius alteri que situm, nec de plenitudine possit suos contractus reuocare, imo sub num. 52. in fin. dicit quod supradicta limitatio tenet, ut pro bono pacis Princeps possit ea bona alienata restituere, ut faciliter concedatur per prouisionem generalem, ut omnes banniti restituantur quam per restitutionem unius singularis personae.

Et quamvis Farinac. in dict. quest. 16. nume. 42. circa fin. vers. optime probat. post Odd. in dic. quest 99. art. 9. num. 68. & seqq. videatur annuere quod restitutio facta cum expressione legitimæ causæ videtur producere effectum ne fiscus teneatur de euictione bonorum alienatorum. Peregr. in d. libr. 5. tit. 2. nu. 52. in alienatione titulo oneroso nullo modo admittit, sed Princeps omnino teneatur de suo recompensare, & possessorem bonorum satis factum esse, si præcium expolitum in emptione eidem restituatur. In alienatione vero gratiosa non esse alienum a iuris ratione, ut ob publicam utilitatem priori Domino bona restituantur nulla praestita possessori recompensatione, quæ declaratio Peregr. mihi videtur multum iusta.

Imo in calu plenariæ restitutionis factæ ex causa publica veniunt bona alienata per fiscum restituenda etiam si fuerunt alienata in Ecclesiam, vel Monasterium, ut post Castren. in consil. 320. col. penultima, lib. 1. & Cepol. in tract. de seruit titu. de seruit. iur. pass. tradit Cardin. Tuschul. in d. conclus 300. nu. 45. vbi tamen sub num. 46. esse videndum Affl. de eis. 361. & Chris. Carol. cons 8. qui videntur tenere contrarium.

4 Limita quod licet agratiatus, & restitutus non recuperet bona sua in tertiam alienata, bene tamen recuperet illorum præcium a fisco secundum Bar. in l. fin. nu. 7. C. de sent. pass. & Doct. in d. Gal. lus, §. & quid si tantum & præcipue Alciat. nume. 122. & nu. 124. & Cost. in 2. part. num. 64. Odd. in d. part. 2. quest. 99. art. 5. affirmans ita esse tenendum in punto iuris Clar. q. 59. nume. 6. in fine licet dicat quod Mediolani non seruatur vbi de communi Brun. in tract. de cess. bon. 4 par. q. 16. numero 6. Card. Tusch. in d. conclus. 53. num. 13. in fin. vbi de communi.

1 Sublimita & intellige ut opinio Bar. procedat quando fiscus ex alienatione bonorum fuisset factus locupletior, & tunc teneatur ad præcium ipsi restituto, secus si non esset factus locupletior cum fiscus succedat loco hæreditis damnati, & sit legitimus, & bone fidei possessor. Ideo præcium quatenus fuerit deperditum, & si ex eo non fuerit factus locupletior minime fiscus teneatur erga gratiatum ad d. præcium restituendum, ut post Ghirl. in tract. de relax. & arcerat. q. 5. tit. de benefic. & indulg. Princ. declarat Farinac. in d. q. 6. sub nu. 43.

2 Sublimita opinionem Bar. nullo modo procedere de consuetudine, ut gratiatus non recuperet

a fisco præcium rei in tertium alienata, ut testatur Farinac. in d. quest. 6. nume. 43. in fin. & quod ipse n. unquam vidit, nec audiuit aggratiatum etiam plenarie præcium rei alienata a fisco recuperasse, quæ practica mihi nullo modo placet cum vere & plenarie restitutus non dicatur, nisi bona ipsa, seu eorum præcium recuperet, simo non erit gratia, sed potius calamitas videtur sine facultatibus, & diuitijs sine quibus multa, & infinita incommoda sequuntur, & dinitiæ sint illæ, quæ reddant hominem in hoc seculo beatum, ut aperte legitur in l. bonorum appellatio. ss de verbis signif. vbi Alciat. n. 4. & 5. Doct. & præcipue Alexand. in l. non amplius, §. cum bonorum, num. 7. ss de leg. 1.

2 Et per bonos Principes crederem omnino aggratiatum ipsum consequidebere ab eorum fisco præcium, vel saltem aliquam aliam rem præcio equipollentem, cum hodie crumenta fisci sit larga in acquisitione, sed stricta in restitutione.

5 Limita in rebellibus restitutis ad patriam vigore pacis sequitur inter ipsos & Principem ut recuperent bona etiam in alios translata Bal. per illum tex. in titu. de pac. costan. in verbo privileg. Aret in d. §. & quid si tantum num. 21. Boer. decis. 38. n. 8. Gig. in tit. de rebell. q. 17 19. & 26 Pereg. d. lib. 5. tit. 2. nu. 67. vbi alias allegat Roland. consil. 1. nu. 116. seq. vol. 3. Card. Tusch. d. conclus 30. num. 17. tom. 7. in verbo Restitutio vbi videtur distinguere inter bellum licitum, vel illicitum.

60 6 Contrariam opinionem quod isti rebelles, qui pacem fecerunt cum Principe non recuperent bona in alium alienata, nisi expresse Princeps in capitulis pacis hoc concedat post Bar. Ial. in d. §. & quid si tantum nume. 66. Boss. titul ex sol. clemen. Princ. nume. 12. & in tit. de restit. quæ sunt à Principe nu. 8. Affl. in cap. 1. num. 36. tit. de vassall. de. eret. & in cap. primo, sub nu. 36. titu. hic finitur lex. Pereg. d. lib. 5. titu. 2. nume. 67. versic. sed atten. de vbi concordantes allegat, & admonet rebelles ut sint cauti, ut in capitulis pacis apponere faciat, ut restituantur ad patriam, & ad omnia bona sua, & in tertios etiam alienata.

1 Amplia istam 5. limitationem quod quando 61 rebelles sunt ita restituti ad patriam, & ad bona etiam alienata tunc recuperant omnia, & quæcumque mobilia immobilia iura actiones, & quæ de facto tenebant sicut reversi per postliminium, & veniunt bona cum fructibus a die pacis, & restitutionis Boss. tit. de restit. quæ sunt a Principe nu. 18. Pereg. d. lib. 5. tit. 2. nu. 67. circa fin. vbi subdit quod aliquando Principes in eorum statibus ne aliqua perturbatio oriatur ob restitutionem bonorum dd. rebellibus faciendam componant in aliqua summa pecuniaria, & quod ita fuit per Dominum Venerum in contingencia facti exequatum, & prout vñque in presentem diem inuiolabiliter obseruatur circa annuam præstationem pecuniarium erga dd. rebelles restitutos, & eorum hæredes.

2 Amplia ut exilibus & rebellibus ita restitutis 63 rescidantur omnes & quæcumque alia sententie interim

interim aduersus eos late, vel contra fiscum possessorem bonorum velut ex causa mutui depositi fideicommissi vel ex alijs causis, vt egregie tradit Bal. in tit. de pac. constant in verbo sententię quę sequitur Bosl. in titu. de remed. Princ. num. 10: seq. Pereg. d. lib. 5. tit. 2. nu. 72. Card. Tusch. d. conclus. 300. num. 20.

3 Amplia vt in restitutione Rebellium veniant 64 restituti in consequentiam omnes qui fuerunt cū eis condemnati text. in l. final. si. de sent. pass. Gig. tit. de pen. committit. quæstio. 22. num. 8. Pereg. d. libr. 5. tit. 2. num. 73. vbi infert ideo restituto primogenito, & habilitato ad seudi successionem, filij quoq; & descendentes ab eo etiam concepti post bannum intelliguntur restituti, & habilitat ad succedendum in feudo, vt docuit Affl. in cap. pri- 65 mo, in gl. 3. num. 91. seq. tit. quæ fuit prima causa, & in generali restitutione concessa per viam pacis comprehendantur etiam Ecclesiastici, Ecclesiaz, laici, & omnes Cardin. Tusch. d. conclus. 300. nu- 19. vbi restatur ita fuisse seruatum in contingencia facti vbi late de ista materia,

6 Limita in bannito restituto, qui vendicat bona a possessoribus in eos per Principem translatæ sine precedente sententia confiscationis in casibus in quibus dominium non confiscatur ipso iure Af- fl. in cap primo, numer. 32. de vassall. decrep. et. quem sequitur Gram. decis. 105. num. 28. seq. & post Calcan. consil. 52. colum. 3. & 4. Pereg. dict. libr. 5. titul. secundo, num. 68. vbi tamen subdit post Luc. de Pen. non procedere in iuribus ad querendum competentibus bannito deinde in alium translatis.

7 Limita in eo, qui fuit damnatus in persona & 67 in bonis, & dum ad patibulum ducebatur obti- nuit remissionem delicti, quia sicut non amittit vi- tam, neque etiam bona, vt post Bald. in cap. Do- mino Guerra in titu. hic finitur lex, vbi non distin- 68 guit inter indulgentiam, & restitutionem, quem sequitur est Affl. ibi in l. nunc venio numer. 3. sed Pereg. in d. lib. 5. tit. 2. num. 76. dicit esse distin- guendum inter indulgentiam, & restitutionem, & eius opinio sequēda est cum per restitutionem ag- gratiatus recuperat bona quod non contingit in aggratiato per simplicem indulgentiam, vt late supra demonstravi.

4 Conclusio principalis est, vt restitutus ad bo- 69 na, illa recuperet cum oneribus, & honoribus a- deo quod recuperet etiam bona in quibus solam detentionem habebat ad exemplum captivi per postliminium, & teneatur satisfacere creditoribus etiam si cridis non contradixerint. Pereg. in d. lib. 5. tit. 2. num. 63. & quod restitutus teneatur ad fi- 70 deicommisa, & ad alia onera ad quæ tenebatur ante confiscationem. Rim. cons. 247. numer. 3. seq. vbi Add. Card. Tusch. in d. conclus. 300. num. 15. vbi de communis tom 7. in verbo restitutis, vbi sub- dit quod restitutus potest retinere rem pro credi- to suo, quam retinebat alio titulo licet medio tempore bona illius fuerint confiscata.

5 Conclusio est, vt restitutus a Principe ad bo- 71 na, illa recuperet cum suis titulis præcedentibus,

Philip. Prob. in add. ad Io. Monach. in cap. primo, numer. 7. de in integr. restitut. relatus per Boer. in decis. 279. Peregr. in dic. lib. 5. tit. 2. n. 64.

1 Ex ista conclusione infertur quod restitutus ad 72 bona non soluat Laudemia post Philip. Prob. & Boer. in locis supra add. Peregr. in d. lib. 5. tit. 2. nu. mero. 64. in princ.

2 Infertur quod restitutus ad feuda non indi- 73 geat noua inuestitura Affl. in cap. primo, nume. 35. seq. tit. per quos fiat inuestit. nec mutat natu- ram feudi veteris aut noui quam prius habebat Affl. id. in cap. quidam vassalli num. 12. seq. titu. de vassall. decrep. at Peregr. dict. libr. quinto, titul. se- cundo, numero 64.

74 Quæ illatio est vera ante apprehensam posses- sionem, & illius feudi incorporationem, secus post incorporationem, quia noua inuestitura re- quireretur, & feudum diceretur nouum Oldrad. cōs. 178. nu. secundo, Gozad. consil. 84. num. 10. Becc. consil. 56 num. 24. seq. & alij relati per Peregr. dict. titu. secundo libr. quinto, nu. 64. in fin.

*Alienatio bonorum, vel qualibet alia dispositio
hominis quando præsumatur facta
in fraudem fisci.*

S V M M A R I V M .

- 1 *Donatio facta ante delictum præsumitur facta in fraudem fisci si fuerit omnium bonorum.*
- 2 *Donatio maioris partis bonorum ante delictum fa-
ctæ præsumitur in fraudem fisci.*
- 3 *Donatio melioris partis bonorum etiam præsumi-
tur facta in fraudem fisci.*
- 4 *Donatio facta omnium bonorum, vel maioris par-
tis bonorum ante delictum præsumitur in fra-
udem fisci, siue fuerit facta unica, vel pluribus
vicibus declarata num. 5.*
- 5 *Donatio in causis supradictis præsumitur in fra-
udem fisci etiam si nullum consilium fraudis ex
parte donatarij interuererit,*
- 6 *Donatio facta modis supradictis magis præsumi-
tur in fraudem fisci quando fuerit facta a
muliere.*
- 7 *Alienatio omnium bonorum, vel maioris partis
bonorum, vel de melioribus bonis ante delictum
præsumitur in fraudem fisci. Declara nu. 8.*
- 9 *Fiscus non reuocat alienationem ab emptore par-
ticipi criminis non tenetur refundere precium
emptori contra communis opinio nu. 10.*
- 11 *Alienatio omnium bonorum, vel maioris partis
bonorum ante delictum si fuerit facta pro causa
necessaria, nisi quatenus excederet ipsam cau-
sam necessariam.*
- 12 *Alienatio non præsumitur in fraudem fisci si con-
stat de vera numeratione precijs.*
- 13 *Alienatio non præsumitur in fraudem fisci ante
delictum quando alienans putabat delictum per
eum patrandum non posse in lucem prodire.*
- 14 *Alienatio tam titulo lucrativo quam oneroso fa-
cta paulo ante delictum, & si incontinenti sequar-
tur*

- tur delictum presumitur in fraudem fisci Declar. nu. 16. & 17.
- 15 Incontinenti quod fuerit exequutum delictum relinquitur arbitrio iudicis.
- 18 Alienatio facta multo tempore ante delictum nulla existente suspicione delinquendi, siue fuerit titulo lucrativo siue oneroso non presumitur in fraudem fisci.
- 19 Alienatio, ut presumatur facta in fraudem ante delictum non sufficit quod quis in genere cogitauerit delictum, ut in iure rizoso, qui dubitat aliquid sibi contingere secus si cogitauerit committere aliquod delictum in specie, & suberat causa delinquendi num. 20.
- 21 Fiscus tenetur probare praecessisse, vel subesse causam, & durasse usque ad tempus delicti, & delictum sequutum fuerit cum eo cum quo suberat causa.
- 22 Alienatio omnium bonorum personæ coniunctæ facta dicitur in fraudem fisci.
- 22 Alienatio amico magna amicitia coniuncto facta presumitur in fraudem fisci.
- 23 Alienatio personæ coniunctæ facta concurrente inimicitia capitalia, vel alia causa lui censemur facta in fraudem fisci.
- 24 Alienatio personæ coniunctæ facta si non concurret inimicitia capitalis non presumitur in fraudum fisci.
- 25 Alienatio extraneo facta non presumitur in fraudem fisci.
- 26 Coniuncta persona quis dicatur in proposito vide usque ad nu. 29.
- 30 Alienatio, vel donatio presumitur in fraudem fisci facta si deinde alienans steterit in possessione rei alienatae.
- 31 Clausula constituti in instrumento apposita non tollit suspicionem fraudis in praetudicium fisci.
- 32 Traditio corporalis requiritur ubi agitur de suspicione fraudis.
- 33 Venditor percipiens fructus rei alienatae post venditionem presumitur vendidisse in fraudem.
- 34 Venditor sequuta venditione recedens a loco relictis filiis impuberibus vel agnatis ignaris dictæ venditionis non presumitur in fraudem vendidisse licet emptori non fuerit tradita possessio.
- 35 Retentio sola possessionis non sufficit ad inducendam fraudem, sed requiritur, ut concurrat alia causa committendi delictum.
- 36 Venditor, vel donator reseruans usumfructum in re alienata non presumitur alienasse in fraudem fisci. Declar. nu. 37. & 38.
- 39 Venditor remanens in possessione si soluat fructus emptori non presumitur alienasse in fraudem fisci etiam si aliquam partem fructuum tantum soluat num. 40.
- 41 Venditor, vel Donator allegans instrumentum suisse factum in fraudem fisci non auditur, sed requiritur ut probet causam fraudis.
- 42 Alienatio occulte, vel secreta facta presumitur in fraudem fisci.
- 43 Declara dummodo cum alienatione titulo lu-
- cratius facta coocurreret aliqua alia causa fraudis, contra numero 44.
- 45 Alienatio clandestina presumitur in fraudem fisci extarent in inicitia graues.
- 46 Alienatio titulo oneroso facta non presumitur in fraudem fisci, nisi concurrat alia conjectura, vel quod emptor fuerit particeps criminis.
- 47 Alienatio quando dicatur occulte facta usque ad num. 52.
- 53 Alienatio facta sub conditione si contingat bona alienantis publicari dicitur in fraudem fisci, nisi alia fortior presumptione concurreret n. 54.
- 55 Alienatio, vel donatio facta non de bonis delinquentis, sed alterius non inducit presumptionem fraudis etiam si statutum prohiberet fieri alienationem num. 56.
- 57 Alienatio sub conditione si contingat bona alienantis confiscari non praetudicatur in alimentis sibi reseruatis, nisi bannitus posset impune offendit, numer. 58.
- 59 Pactum quod non inducit ad delinquendum, nec etiam inducit presumptionem fraudis ubi est exemplum.
- 60 Minæ praecedentes alienationem inducunt presumptionem fraudis.
- 61 Alienatio post accusationem presumitur in fraudem fisci.
- 62 Donatio facta ex assertione meritorum ante delictum presumitur in fraudem fisci.
- 63 Alienatio, vel donatio facta si deinde alienans fuerit depraversus in crimen presumitur in fraudem fisci.
- 64 Notorius delinquens si alienet presumitur alienare in fraudem fisci.
- 65 Aufugiens si alienat censetur alienare in fraudem fisci maxime si deinde condemnaretur vigore statuti ille haberetur pro confessu, & conuictio numero 66.
- 67 Alienans si deinde fuerit condemnatus in contumaciam ipsa sententia contumacialis non praetudicat emptori, vel donatario. Limita quando statutū haberet illū pro confessu, & cōuictio n. 68.
- 69 Alienantis confessu non praetudicat emptori, vel donatario.
- 70 Confessio resultans ex contumacia si coadiuuetur ex confessione extrajudicialis ipsius praetudicat emptori.
- 71 Alienatio facta ex causa necessaria non inducit presumptionem fraudis.
- 72 Donationis instrumentum in quo sunt apposita illa verba princ. vere, non ficte, nec simulate, presumitur in fraudem celebratum.
- 73 Donatio presumitur in fraudem quando primo quis donavit alteri usumfructum aliquorum bonorum, & deinde donavit alia bona libera.
- 74 Donans causa mortis si deinde committat delictum revocatur etiā quod sine fraude diceretur facta.
- 75 Suspiciones multæ aliae desumuntur ex donatione, vel alienatione remissive.
- 76 Coniecturæ omnes, quæ sufficiunt ad revocationem alienatorū in fraudem fisci deseruit etiā ad N uersus

- uersus debitores, qui soluerint Reis condemnatis.
 77 Coniectura an qualibet per se sufficiat ad renocationem alienatorum ab emptoribus, & donatariorum.
 78 Coniectura dæ sufficiunt ad probandam fraudem, & simulationem contractus.

CONCLVSIONE XXIX.

- 29 **P**lures à DD. considerantur coniecturæ, & præsumptiones per quas dicatur facta alienatio in fraudem fisci quas seriatim recensebo ultra eas quas posui supra in conclusione 13. Limit. 12. seqq.

Et Prima est, ut donatio ante delictum facta de omnibus bonis suis præsumatur facta ad fiscum defraudandum text. in l. omnes, s. Lucius ff. que in fraudem creditorum, Ant. Gomez. tit. de delict. cap. 14. num. 4. versicu. Primus est quando Peregr. de mr. fisc. lib. 5. num. 156. vbi de communi Menoch. latè de præsumpt. par. 1. libr. 3 præsumptio. 124. num. 5. Farinac. consil. 42. n. 29. Lud. Peguer. decil. 50. nu. 2.

- 1 Amplia in donatione majoris partis bonorum, quia præsumitur etiam facta in fraudem fisci, latè Franc. Bec. consil. 52. numer. 54. vbi alios concordantes allegat, & numer. 59. qui loquitur in donatione scutorum decem millia, Peregr. d. lib. 5. numero 156. versic. amplia illum textum, Menoch. d. præsumpt. 124. numer. 8. Farinac. d. consil. 42. sub numer. 29. versic. ideo ex donatione excessiva, vbi concordantes allegat.

- 2 Amplia ad eum qui sua bona meliora donauit
 3 Io. Annib. in l. post contract. num. 90. & 92. si de donat. Peregr. d. lib. 5. num. 156 versicitem amplia, Menoch. d. præsumpt. 124. nu. 9.

- 4 Amplia, ut procedat quando non solum in una vice, vel tempore, sed in pluribus vicibus, & interpellatis temporibus quis donationes prefatas fecerit, ut dicatur illas facisse in fraudem, fisci, Ias. in s. Item si quis in fraudem, numero 35. instit. de actio. Io. Annibal. in d. l. post contract. numero 94. & ibi Alciat. num. 40. versic. hicque confrequens, Peregr. d. lib. 5. num. 156. versicu. amplia etiam Menoch. d. præsumpt. 124. num. 10.

- 5 Qui Alciat. in dic. l. post contracta. sub d. numer. 40. intelligit quando iste plures donationes diuer-
 40. fuis temporibus factæ essent vni personæ tantum, secus fiduciariis, sed Menoch. in dic. præsumptio. 124. numero 10. in ff. reprobat huiusmodi declaratio-
 nem, Alciat. cum ipse dicat quod inspicatur tan-
 tummodo frans alienantis, quæ desumitur ex ex-
 cessiva donatione, & non attendatur qualitas
 personarum quibus sunt donationes, si una, vel
 plures sint, & ob id in utroque casu præsumendam
 esse fraudem, que ratio est multum sensualis, &
 concludens.

- 4 Amplia quando ex parte donatarij nullum
 5 consilium fraudis interuenierit adhuc dicatur do-
 natio in causis supradictis facta in præiudicium fi-
 sci. Docto. per tex. in d. l. omnes s. s. Lucius, ut testa-
 tur Peregr. in d. lib. 5. sub n. 156. vers. vbi tex. apert.

- 5 Amplia, ut magis procedat ista conjectura in donatione facta à muliere cum sit mulierum ge-
 nus auarissimum, l. sed si ego, vbi glos. ad Vellaianum, Mascard. de probat. conclus. 150 numer. 3. volum. 1. & ob id non est verisimile mulierem vele donare omnia sua bona, vel maiorem partem bonorum, immo monstruosum reputatur mulie-
 rem largiri, ut latè per Becc. in consil. 52. n. 48. vbi alios concordantes allegat.

- 6 Amplia, ut procedat etiam in alienatione om-
 nium bonorum, vel maioris partis bonorum, vel de mulieribus bonis titulo oneroso facta ante de-
 licium, ut præsumatur alienatio fraudulenta contra fiscum, vel creditores, Bart. in d. l. post contra-
 ctum, numero 2. & Alciat. numero 40. Ant. Go-
 mez. d. cap. 14. numero 4 vers. & idem est omnia bona titu. de delict. Peregr. de iur. fisc. d. lib. 5. num. 157. in princip. Latè Lud. à Peguer. decil. 50. num. 2. Menoch. d. præsumpt. 124. num. 11.

- 1 Declara, & intellige istam 5. Ampliationem 8 quando emptor fuisset particeps criminis, nec suf-
 ficeret consilium fraudis ex parte solius vendito-
 ris, ut post Dec. in consil. 235. numer. 4. & Pic. in l. post contract. numero 18. ff. de donat. qui rejecta opinione, Salice. constituant differentiam inter emptorem, & donatarium, ut in emptore requiri-
 tur consilium fraudis, cum ipse tractet de dam-
 no evitando, secus in donatario qui tantummo-
 do tractat de lucro, & non sit parratio lucri, &
 damai, ut refert Peregr. in d. lib. 5. tit. 1. numero. 157. vbi subdit quod de facili esset præsumendum
 contra emptorem omnium bonorum, si pro mo-
 dico precio emisset, secus si pro iusto precio, quia tunc ad emptorem conuincendum de fraude re-
 quireretur plena probatio, nec sufficeret sola præ-
 sumptio, prout sufficit ex modo insolito emendi
 pro minori precio, & quod ita in practica obser-
 uatur ob auctoritatem, Imol. & Roman. in d. l. post
 contract. quorum magna est, ut testatur Pic. vbi sup. numer. 20. & Ias. in s. item si quis in fraudem, numer. 33. instit. de actio eamdem distinctionem fa-
 cit Menoch. de præsumpt. 124. n. 26. vers. ceterum.

- 9 Sed isto casu quando emptor fuisset particeps criminis, & fiscus reuocat ab ipso emptore rem alienatam refundere emptori precium non tene-
 tur, nisi esset conuersum in utilitatem credito-
 rum, aut in aliam rem que existeret, ut post Bal. in l. fin. s. emptor, nu. 6. C. com. deleg. refert Peregr. d. lib. 5. num. 158. vbi testatur, quod ita de facto præ-
 dicari vidit.

- 10 Sed in contrarium est communis opinio, ut in-
 distinctè fiscus teneatur emptori etiam participi-
 de fraude precium restituere, ut post Boff. tit. de
 bon. publ. numer. 45. & in tit. seq. numero 7. & Iul.
 Clar. quæst. 78. testatur Peregr. d. lib. 5. numer. 158.
 vers. contrarium, que opinio sibi non placet ad
 homines deterrendos, & ad cohibenda delicta, &
 forsitan eius opinio non est mala opinio.

- 11 Declarat istam 5. Ampliationem præsumi fra-
 udem in alienatione omnium bonorum volunta-
 ria, secus in necessaria veluti pro dotandis, filia-
 bus,

bus, vel simili alia causa, quia non pra sumitur fraus, nisi quatenus al enatio causam necessariam excederet, ut post Cui. an. Iacob. Puteuin. P.c. & Boss declarat Peregr. d. lib. 5. numero. 158 in fin. & late Menoch. d. præsumpt. 124. num. 15. sequen. vbi concordantes allegat.

3. Intellige, & declara istam 5. Ampliationem quando de numeratione precij non constaret, nisi per confessionem, secus hanc ipsa precium fuerit numeratum, tunc cessat fraudis suspicio ex quo loco honorum venditor habet precium, Menoch. d. præsumpt. 124. num. 12. vbi subdit quod si alienatio esset facta viliori precio reuocatur tantum usque ad iustum precium.

4. Intellige, & declarare quod si delinquens alienans putavit non posse ex delicto puniri, ut si in nemore, vel ita clam committeret delictum, ut crederet quod nunquam delictum detegeneretur tunc non præsumitur alienasse in fraudem fisci, ut post Natt. in consil. 2. 4. num. 4. lib. 1. & in consil. 549 in 10. lib. 3. tradit Menoch. de presumpt. 124. nu. 14. 2. Principalis est, quando alienatione sequuta statim, & incontinenti committitur crimen, quia tunc in alienatione omnium bonorum titulo iuratio facta præsumitur fraus, Pic. in indic. 1. post contractum, num 36. 10. Annib. numer. 163. Natt. consil. 599. nu. 9. lib. 3. Menoch. de prescriptio 124. num. 17. Peregr. d. lib. 5. u. 163. Anton Gomez. titu. de delict. cap. 14. numer. 4. veri Quintus casus, vbi de communione.

Quæ ampliatio procedit etiam in alienatione titulo oneroso facta per venditionem, Bart. in d. l. post contractum, nu. 8. Alciat. nu. 52. 59. 10. Annib. numero 166. Blanc. de ind. nu. 58. vbi quintus est, Late Menoch. d. præsumptio 124. numero 18. vbi alios concordantes allegat.

15. Quando autem incontinenti fuerit delictum, exequutum, vel non relinquitur arbitrio iudicis, ut post Dec. in consil. 235. tradit Peregr. d. lib. 5. nume. 163. circa fin.

1. Limita, & intellige istam secundam ampliationem procedere quando ratio aliqua non repugnaret, quia tunc ex delicto incontinenti commisso non arguitur fraus aliqua per alienationem antecedentem, Alciat. in d. l. post contractum, numero 57. vbi ponit pulchrum exemplum, quod refert, & sequitur Menoch. d. præsumpt. 124. n. 22.

2. Limita, & intellige quando delictum committitur ex causa precedente alienationem, secus si ex causa postea superuenienti puta in riza inopinata, ut post alios quos allegat, ita declarat Peregr. d. lib. 5. num. 163. vers. intelligendo tamen, & præcipue post Bart. in d. l. post contractum, numero 8. Menoch. de prescriptio 124. sub. nu. 20.

3. Limita, & intellige quando alienatio facta fuerit multo tempore ante commissum delictum, nulla existente suspicione delinquendi, quia ex ea, siue sit facta titulo lucrativo, sine oneroso nulla desumitur fraus, Bart. in d. l. post contractum. numero 3. quem alii ibi sequuntur, ut testatur Menoch. dicta presumptione 124. num. 5.

4. Limita, & intellige, vt non sufficiat quod quis tantum in genere cogitauerit delictum, quia non per hoc ex ipsa alienatione præsumitur fraus in præiudicium fisci, quia tunc causa proxima alienationis non est delictum, sed facilitas natura adversus, quam quis tales prouisionem adhibere voluit, ut in iuvene rizoso, & male morigerante quandoque vbi contingat aliquid delictum committat, & ob id donauerit, vel alienauerit bona sua in aliquem amicum, ut decidit Alciat in d. l. post contractum. nu. 37. ubi vers. ceterum, & post alios quos allegat Menoch. in d. præsumptio 124. numero 6. vbi in fin. subdit post Alcia, nisi donatio clam facta fuerit.

Secus vero in donatione facta multo tempore 20 ante commissum delictum, sed sub. i. t. causa, vel suspicio committendi delictum, ut si habuisset ini. micitas capi ales, & illas fiscus probauerit quia alienatio, vel donatio præsumitur facta in fraudem fisci. Bart. in d. l. post contractum, nu. 2. P. c. numer. 36. vers. ego sic dicerem, Boss. in titu. de pub. bon. numero 45. Blanc. in tract. de indicatio. nu. mer. 87. Natt. consil. 549. num. 6. lib. 3. & Menoch. post istos in d. præsumpt. 124. num. 7.

21. Sed fiscus non solum tenetur probare præcessisse, vel tubesse ac durasse inimicitias capitales usque ad tempus delicti, sed etiam illud sequitur. in fisco cum illo cum quo laborabat inimicitia, ut post Blanc. de indic. nume. 87 ita in specie declarat Menoch. d. præsumpt. 124. num. 7 in fin. & nu. 25. vbi alios concordantes allegat.

3. Presumptio est principalis in alienatione facta omnium bonorum coniuncta persona, quia censes. ut facta in fraudem fisci. Ant Gomez. titu. de delict. cap. 24. numero 4. vers. secundus casus, qui loquitur etiam si donatio, vel alienatio non fuerit omnium sed majoris partis bonorum Peregr. in d. lib. 5. nume. 159. vbi de communione, & quod ita in practica obseruetur late Dec. in consil. 32. numer. 55. vbi alios concordantes allegat. Menoch. d. præsumpt. 124. num. 23. & Peregr. d. numer. 159. in fin. dicit procedere tam in alienatione quam donatione, Harinac. consil. 42. numero 31. vbi Add. ad litt. L. de communione.

1. Amplia, ut procedat in alienatione facta amicis magna amicitia coniuncta de eo idem iudicatur quod de sanguine coniuncto, Pic. in d. l. post contractum numero 46. Alciat. numer. 42. 10. Annib. numer. 118. Menoch. de prescriptio 124. numer. 28. sub vers. nam & is vbi subdit, quia amicitia est maioris ponderis quam sit fraternitas. Peregr. dic. libr. 5. sub nume. 159. vers. premissa tamen.

2. Amplia si una cum affinitate concurret non solum causa inimicitie capitalis, sed etiam aliqua alia leuis causa, vel conjectura, quia licet sola consanguinitas non sufficit ad fraudem, attamen operatur, ut facilius fraus præsumatur Pic. in d. l. post contractum numero 45. 10. Annib. numero 112. Menoch. de prescriptio 124. numero 25. in fin. licet Boss. in tit. de bon. pub. numer. 46. dicat istam presumptionem etiam solam sufficere ad proban-

dam fraudem erga fiscum , & quod ita seruatur in practica , vt referunt Add. ad Farinac. in d. consil. 42. in littera G. circa finem .

1 Limita , & intellige istam tertiam principalem
24 conjecturam quando cum persona coniuncta concurreret etiam quod sub eius causa inimicitie , & tunc donatio vel alienatio dicatur facta in fraudem fisci , secus si aliqua causa inimicitie non sufficeret Peregr. d. libr. 5. numer. 159. Doct. in d. l. post contract Bar. num. 3. Pic. num. 41. Io. Annib. num. 105. Boss. in tit. de bon. pub. cum aliis allegatis per Menoch. in d. presumpt. 124. nu. 24 seq.

25 Secus erit in alienatione facta extraneo , quia cestaret omnis suspicio fraudis , quia non magis sibi alienans expedit extraneum illum quam fiscum habere vt declarat Peregr. d. libr. 5. sub nume 159. versic. cum vero donat.

26 Coniuncta autem persona in proposito illa dicitur , quae est sub potestate eiusdem alienantis , vel cui possit imperare & exemplum ponitur in libertate ex l. penult. de b6. liber. Menoch de presumpt. 124. n. 28. in princ. Add. ad Farina. in consil. 42. in littera S.

27 Item assertur exemplum in vxore , que sub potestate mariti dicitur , & ei imperari potest immo sunt duo in carne una , vt in terminis Alciat. in d. l. post contract. nume. 42. Menoch. de presumpt. 124. sub nu. 28. post Boss. in tit. de pub. bon. nume. 52. versic. 2. limitatur. Add. ad Farinac. in d. consil. 42. in litt. G.

28 Item dicitur de quo quis alio , qui absentis negotia pertractare potest , & sic in negotiorum gestore , vt inter coniunctos iste habeatur Menoch. de presumpt. 124. sub nu. 28. versic item dicimus Add. ad Farinac. d. consil. 42. in litt. G.

29 Item idem est in magna amicitia coniuncto , vt dixi supra in hac 3. presumptio. numero 22. Add. ad Farinac. in dicto consil. 42. in litt. G.

4 Principalis fraus consideratur quando post do-
30 nationem , vel alienationem si donator aut vendi-
tor remanserit in possessione rei venditae , vel do-
nante fructus percipiendi , quia presumitur fraus cu-
requiratur vera , & corporalis traditio , Ant. Go-
mez. d. cap. 14. nu. 4. vers. 1. 3. casus Lud. a Peguer.
decis. 50. numer. 4. Peregr. d. lib. 5. tit. 1. numero 160.
Menoch. d. par. 1. libr. 3. presumpt. 124. nu. 30.

1 Amplia etiam si in instrumento adesset clau-
31 sula constituti , vel preccarij adhuc presumeretur
facta in fraudem fisci Ant. Gomez. d. cap. 14.
sub num. 4. vers. 3. casus. Peregr. d. libr. 5. tit. 1.
versic. 2. & Menoch. d. presumpt. 124. numero
32. per doct. Bart. in d. l. post contract. numero
4. vers. sed quid si vendor quem ibi omnes se-
guuntur , vt restatur ibidem Io. Annibal. numero
216. & alios congerit , Tiraq. in tract. de iur. con-
stit. in 3. par. limit. 9. nume. 6. Boss. tit. de publ. bon.
numero 49. in fin.

32 Ea ratione , quia vbi est fraudis suspicio ibi re-
quiritur corporalis traditio , l. 1. C. de suffrag.
Menoch. de presumptio. 124. num. 32. in fi. Peregr.
d. lib. 5. titulo primo , nu. 160 sub vers. secunda elt.

2 Amplia , vt in ita materia suspecta de fraude in-
33 spiciatur quos ex contrahentibus , an emptor ,

an vendor percipiat fructus , & si vendor fructus
percipiat contractus presumatur simulatus , Pe-
regr. d. lib. 5. numero 160. vers. 3. qst. vbi reddit ra-
tionem , Paris. cons. 53. numero 21. lib. 1. Bursat.
consil. 153. num. 700. lib. 2. Menoch in contingentia
facti in consil. 431. per totum lib. 5. & in d. presumpt.
124. numer. 33.

1 Limita , & intellige istam secundam amplia-
34 tionem non procedere quando emptor statim
emptione facta recessit a Civitate relictis filijs im-
puberibus , & ignarus d. celebrati contractus , quia
hoc casu presumitur venditorem stetisse in pos-
sessione ob negligentiam , & ignorantiam empto-
ris , vel eius heredis , & non per simulationem . Bar.
in d. l. post contract. n. 5. versic. quid enim Pic. n. 47.
vers. 3. limita Io. Annib. n. 132. Alcia. n. 46. Peregr. d.
lib. 5. n. 160. vers. vel quia oportuisse , Boss. in tit. de
bon. pub. nume. 48. seq. vers. Item limitat Menoch.
dicta presumptione 124. numero 39. vbi refert Al-
ciat. censuisse hoc relinquendum esse iudicis ar-
bitrio.

2 Limita , & intellige , vt sola retentio posses-
35 sis non sufficiat , sed requiratur etiam quod con-
currat alia causa , seu conjectura committendi de-
licium post Docto. in d. l. post contract latè expli-
cat Bero. in consil. 170. numero 5. libro primo , &
probabilis conjectura erit quando tempore dona-
tionis , vel venditionis ext. rent inimicitie , vt de-
clarat Peregr. in d. lib. 5. titu. 1. numero 160. ver-
sic intellige tamen , vbi de veriori opinione quem
sequitur Menoch. d. presumpt. 124. num. 31.

3 Limita quando vendor , vel donator in con-
36 tractu sibi rescrivissent vnu. fructum prout de iu-
re fieri possunt , quia tunc censeretur retinuisse
possessionem causa ipsius vnu. fructus per l. quis-
quis , C. de donat. Pic. in d. l. post contractum , nu-
mero 47. vers. 2. limita , Alcia. numero 44. versio.
item non procedit , Boss. de publ. bon. nu. 49. vers.
sed cum Menoch. de presumpt. 124. num. 36. Pere-
regr. d. lib. 5. nume. 160. vers. hinc est.

Quam limitationem Pic. & Alciat. admittunt
37 si ex qualitate precij appareat foliam proprieta-
tem fuisse venditam , secus si precium vnu. fructui
etiam æquialeret , vt refert , & sequitur Menoch.
d. presumpt. 124. num. 37.

3 Limita quando vendor modico tempore per-
38 se uerauerit in possessione , Bart. in d. l. post con-
tract. numero 5. & Alciat. num. 46.

Modicum tempus in proposito relinquitur ar-
39 bitrio iudicis , vt per Menoch. in dic. presumptio.
124. nume 38 vbi subdit post Bero. in consil. 170. n.
9. in fine libro 1. sufficere triennium .

5 Limita quando vendor in possessione per-
40 manens soluerit fructus empori post Docto. in d.
l. post contract. Anch. consil. 251. numero 5. vers. 4.
excludit Bero. consil. 170. num. 12. lib. 1. cum possi-
dere magis dicatur qui fructus consequitur quam
qui rem corporaliter , detinet , Menoch. d. pres-
umpt. 124. numero 34. seq. vbi subdit procedere
etiam si vendor aliquam partem fructuum tan-
tummodo preget.

6 Limi-

- 6 Limita, & intellige quod venditor, vel dona.
 41 tor si allegarent contractum fuisse in fraudem
 fisci factum contra donatarium, vel emptorem
 non audirentur, sed requiritur, ut etiam deduc-
 ent causas simulationis, vel fraudis, ut post alios
 quos allegat, ita declarat Peregr. in d. lib. 5. tit. 1.
 numero 161.
- 5 Principalis conjectura erit quando verdictio,
 42 vel donatio esse facta secreta, occulte, vel clam,
 quia tunc presumitur facta in fraudem fisci timo-
 re futuri delicti, Anton. Gomez. d. cap. 14. nume.
 4. vers. quartus casus, Peregr. d. lib. 5. titu. 1.
 numero 162. Lud. à Peguer. dec. sio. 50. numero
 5. Menoch. lib. 3. parte 1. d. presumptio. 124. nu-
 mero 400.
- 1 Declara, & intellige istam quintam conjectu-
 43 ram in alienatione facta titulo lucrativo, puta
 donationis precedente causa, seu conjectura co-
 mittendi delictum alias ex ipsa sola alienatione
 clandestina non presumatur simulatio, vel fraud,
 ut per Bartolin. d. l. post contract. numero 7. quem
 Doct. omnes ibi sequuntur, ut testatur Menoch.
 in d. presumpt. 124. numero 41. & refert Peregr. d.
 lib. 5. nu. 162. circa medium.
- Sed Imol in d. l. post contractum arguit suspi-
 44 cionem fraudis ex sola venditione clau., & occul-
 te facta quamvis non probetur precessisse causam,
 vel ex protem fraudis participem fuisse, à cuius
 opinione non dissentit Pic. i. 1 sub numer. 25. enm
 qua etiam concurrexit, Peregr. in d. lib. 5. numero
 162. tamen Menochius in d. pr. 161 pto. 124. d.
 numero 41 in fi. dicit quod male Imol sentit aduer-
 sus, Barto, & ceteros omnes, ob auctoritatem,
 & sequacium, ab opinione eiusdem Bart. credo
 tamen esse minimè esse recedendum.
- 2 Limita, & intellige, si vna cum dicta clande-
 45 stina alienatione extarent graues iniurias, ut
 tunc presumatur alienatio facta in fraudem fisci,
 Bart. in d. l. post contract. numero 7. in fi. Pic. nume.
 54. Alciat. num. 48. versic. hinc consequens, Blanc.
 de indic. numer. 88. vers. 4. est Menoch d. presumpt.
 124. num. 42.
- 3 Limita, & intellige, ut in alienatione titulo
 46 oneroso facta requiratur etiam alia causa, seu
 conjectura committendi delictum, vel quod em-
 ptor fuerit fraudis particeps, ut dicatur facta in
 fraudem fisci, & sit locus revocationi, ut post
 alios quos allegat, ita declarat Menoch. in d. pr.
 sumpt. 124. num. 43.
- 47 Alienatio autem clam, & occulte pluribus mo-
 dis dicitur facta; & primò, cum quis celavit a clau.
 ne aduersario cuius controversiam timuit inno-
 resceret, Menoch. in d. pr. sumpt. 124. n. 44. post
 Alciat. in d. l. post contractum, num. 50.
- Item quando fuit facta, ut ad eius cuius inte-
 rest notitiam non perueniat, Paris post alios in
 cons. 57. nume 18. lib. 4. Menoch. d. presumpt. 124.
 num. 44. vers. vel., & clam.
- 48 Item, vbi requiritur iudicis decretum, vel su-
 perioris auctoritas si non interuenerit dica-
 tur alienatio clam facta, Lud. à Peguer. d.
- decis. 50. numero 5. versic. aduertit.
- 49 Item, quando in alienatione fuerint omissa so-
 lemnitates in his, vel statuti, qui contrahentes
 dicuntur in mala fide, & orieut presumptio dolii,
 & fraudis, Lud. à Peguer. d. decis. 50. nu. 5. in fi. Pari-
 nac. cons. 42. nume 34. vbi concordantes allegat.
- 50 Item quando fuit instrumentum alienationis
 confectum, & deinde non fuit publicatum, sed
 occultatum, Menoch. dic. presumpt. 124. nu. 45.
- 51 Item, quando fuit celebratus contractus aliena-
 tionis per interpositam personam, Menoch. d.
 presumpt. 124. nu. 45. Lud. à Peguer. in d. decisio.
 50. num. 2 in fin.
- 52 Multis etiam alijs modis clam aliquid fieri dici-
 tur, ut ei videre per Felin in c. pit. consuluit, nu-
 mero 22. exti de offic. & post Iud. deleg. & per AL-
 CIAT. in d. l. post contractum ad quos se remittunt
 Menoch. in d. pr. sumpt. 124. nu. 45. in fi. & Lud.
 à Peguer. in d. decis. 50. num. 2 in fine.
- 6 Presumptio destinatur in alienatione facta sub
 conditio e si contingat bona publ. car. tunc d. ca.

53 tur fatis contare de alienatione in fraudem fisci,
 Barto in d. l. post contract. numero 9. Pic. nume-
 ro 63. Alciat numero 63. vbi de receptissima sen-
 tentia testatur, Peregr. in d. lib. 5. titu. 1. numero
 164. Blanc. de indic. nu. 88 versicu. 6. presumptio,
 Boss. de pub. bon. sub nume. 51. Menoch. d. pr. sum.
 ptio. 124. nu. 46. Anto Gomez. tit. de delict. c. ap. 14.
 num. 4. versic. sensus, & ultimus casus.

1 Limita quando contraria presumptio fortior
 54 d. conjectura repugnaret, sicut quando maritus
 donat in casum deportationis, quia donatio va-
 let, & deportatione confirmatur, latè Menoch.
 de pr. 124. numero 97. Peregr. d. lib. 5. titu. 1.
 num. 64. versic. in contrarium, vbi subdit, quia
 deportatus donatarius potest sibi acquirere ex
 contractu.

2 Limita, & intellige, ut non procedat dicta
 55 conjectura quando agitur, non de bonis delin-
 quentis, sed alterius, ut si vendo, vel dono tibi
 bona mea, & adje o pactum, quod si contingat
 te delictum aliquod committere bona mea perue-
 niant ad Caium, quia non dico in fraudem fisci
 adiecisse pactum, cum mihi licuerit rei mea legem
 imponere latè Menoch. in d. pr. sumpt. 124. num.
 50. vbi subdit huiusmodi prohibit onem magis
 procedere, si de fisco non loqueretur, sed genera-
 liter prohiberet alienationem.

Quæ similitudo est etiam vera si adesset statutum,
 56 prout dicitur extare Ferraria, quod vetaret etiam
 prohibitiones à tertio fieri, ut interpretetur qua-
 tenus ea fiducia quis deliquerit, quia videret per
 huiusmodi prohibitionem rem sibi in tuto aduer-
 sus fiscum habere Menoch. post Alciat. in d. pr.
 sumpt. 124. num. 50. vers. & rursus.

3 Limita, & intellige, ut non procedat hęc co-
 57 njectura si donatio fieret cum pacto si contingat
 bona mea publicari tenearis me alere, quia
 respectu alimentorum non diceretur facta in fra-
 dem, & publicatis bonis mihi alimenta deberen-
 tur post Alcia. in d. l. post contract. numero. 70
 Menoch.

Menoch d. præsumptio. 124. numero 51.

58 Quæ limitatio non procederet etiam respectu alimentorum quando condemnatus vigore statuti possit impune occidi, ut declarant Alciat. & Menoch in locis proximè citatis, quod est notandum in statu Ecclesiastico, quia vigore Bullæ Pij IIII. & Pij V. banniti impune possunt occidi, vt pluries superius deduxi.

4 Limita, & intellige, ut conjectura prefata. 59 cesseret si interueniret pactum per quod potius quid abstineret à delicto, quam ut delinqueret nempe si tu promissisti mihi, & hereditibus meis mille si homicidium committeres, comisisti delictum, aut homicidium, & aufugisti, si fiscus occupet bona tua ego, vel mei heredes possunt consequi illa mille promissa, cum in fraudem fisci non præsumatur facta, ita declarat post Alciat. in d. l. post contract. num. 70. versic. sed finge, Menoch in d. præsumpt. 124. num. 53.

7 Quando præcessissent minæ, vel verba ex quibus colligi posset in Reo animum delinquendi, & 60 quod cogitauerit de futuro delicto puta si quis invanda dixerit prouidebo rebus meis deinde noui aliquid faciam, quia sequuto delictu post alienationem illa censetur facta per fraudem, Pic. in dic. l. post contract. numer. 68. versic. decimum, & ultimum, Menoch. d. præsumptio. 124. num. 29. P. egr. d. lib. 5. num. 163. tit. 1.

8 Est conjectura in alienatione facta post accusationem institutam, quia censetur scripta in fraudem fisci, Pic. in d. l. post contract. num. 68. vers. 9 adde Menoch. d. præsumpt. 124. numero 68. de qua latè dixi supra in conclusio. 13.

9 Præsumptio ex assertione meritorum in donatione facta, ut ex ea colligatur fraus, Afflictus decisio. 470. in dubio, vbi attestatur, ita fuisse decus per consil. Neapolitanum, latè Becc. cons. 52. num. 68. seq. Farinac. cons. 42. num. 30.

10 Conjectura erit, quando alienatione facta, 63 alienans deliquerit, & in crimen fuit deprehensus, quia præsumitur donasse, vel alienante metu imminentis pœna, Bal. in l. si quis post hac num. 2. versic. 5. si alienatio, C. de bon. proscript. Alciat. nu. 29. Men. de pres. 124. n. 54. latissime Becc. cōs. 5. 2. n. 53. 11 Amplia in eo qui notorie deliquerit, & deinde alienauit, quia præsumitur alienasse in fraudem fisci, Pic. in dic. l. post contract. n. 8 Alcia. n. 29. versic. & quod Menoch. d. præsumpt. 124. num. 55. & sub n. 56. post Pic. declarat notorium in proposito induci per publicam vicem, & famam.

12 Amplia, ut procedat etiam in contumace qui 65 voluit aufugere, vel aufugit, quia ipse censetur alienasse in fraudem, ut in specie tradit Alciat. in dic. l. post contract. num. 29. vers. ceterum, & post eum Menoch. in d. præsumpt. 124. num. 57 vbi subiungit quod hodie ex statutis, quæ in multis locis vigent, & maxime in statu Ecclesiastico per Bullas 66 summorum Pontificum disponitur contumaces haberi pro confessis, & conscriptis, alienationes factæ per eos præsumerentur factæ per fraudem.

13 Limita, & intellige, ut ista conjectura locum

67 non habeat in alienante qui deinde in contumaciā fuerit condemnatus, ut declarat Alciat. in dic. l. post contract. num. 31. & in respons. 125. nu. 9. cum per contumaciā inducatur tantummodo quedam facta confessio quæ non operatur in damnā donatarij, vel emptoris, & ipsa contumacia Rei nō nocet tertio, neque transgreditur personam ipsius contumacis, ut latè declarat idem Menoch. in d. præsumptio. 124. num. 58. seqq. & ego Deo fauente latius dicam in materia effectus contumaciæ.

68 Quæ limitatio etiam est vera, vbi ex dispositio- ne statuti, prout est Mediolani inducitur prohibi- tio alienandi bona infra certum tempus ante deli- ctum commissum, quia si alienans intra dictum tempus fuerit condemnatus per contumaciā nō nocet donatario, vel emptori, ut post Alciat. & Boss. egregiè firmat Menoch. d. præsum. 124. n. 61.

69 Item procedere etiam in vera confessione dam- nati, si alter de delicto non appareret sufficeret ad reuocandam alienationem ab emptore, vel a donatario, quia sicut venditor, vel donator non potuisset hos contractus rescindere, nec etiam po- test i. p. s. indirecte nocere, Menoch. vbi supra.

70 Sed Limitatio procederet, si ipsa facta confessio resultans ex contumaciā coadiuvaretur ex confes- sione vera ipsius delinquentis, quia dixerit ante alienationem velle alienare facte, & simulate.

Item, quando ad instantiam partis delinquens, idem faslus fuerit, ut post Soc. sen. in conf. 264. co- lum. 2. versic. 6. arguitur lib. 2. qui loquitur de pri- mo casu, & Bero. consil. 170. numer. 11. lib. 1. qui loquitur de secundo casu, Menoch. in d. præsum. 124. num. 65. seq.

71 Nec etiam procederet in alienatione facta ex causa necessaria, ut puta alimentorum doris, & simili, Alciat. in d. l. post contract. num. 34. Menoch. d. præsumpt. 124. num. 67.

11 Assignatur conjectura quādo in ipsa donatio- ne apponenter illa verba pure, vere, & non facte, nec simulate donauerit, quia per illa verba præsum- meretur donatio facta in fraudem, & clarissima præsumptio simulationis insurgeret, ut post Tiraquel. de retract. par. 2. n. 19. Roland. consil. 40. n. 39. lib. 2. Becc. in d. consil. 52. n. 83. testatur de magis recepta opinione, & quod ex hac sola conjectura præsumatur contractus simulatus post Barbat. consil. 73. nu. 2. lib. 3. Farinac. consil. 43. num. 33.

12 Erit præsumptio quando quis primo donauit 73 alicui vsum structum aliquorum bonorum, & deinde eidem fecit aliam donationem de alijs bonis in quibus plenum ius habebat, ut ex ista secunda do- natione insurgat præsumptio fraudis, latè Becc. in d. consilio 52. nu. 77. ver. 9 conjectura.

13 Erit manifesta conjectura, si quis donauerit 74 bona sua alicui causa mortis, & deinde delictum committat, quia censetur donasse timore futu- re pœna, & in præjudicium fisci, & ob id ipsa dona- tio censetur reuocata sequito delicto etiam, quod sine fraude diceretur facta, ita declarat Menoch. in d. præsumpt. 124. num. 70. & ego latè dixi supra, in conclusio. 13. Limit. 38.

Multæ

Multæ alia donationes, & alienationes in frau-
75 dem creditorum factæ censentur, sed quia non per-
cutiunt immediatè præjudicium fisci, nec materiæ
confiscationis, ideo remitto Lectorem ad plenissi-
mè tradita per Franc. Becc. in d. consil. 52. per totū,
vbi cumulavit sere omnes Doctores scribentes de
ista materia simulationis, & fraudis in præjudicium
creditorum, quos hic recensere non valeo, cum
facillimè quilibet in d. consil. Becc. percipere pos-
sit, vbi respondit etiam ad multas obiectiones quæ
fieri solent per defendantes instrumenta non esse
fraudulentæ in præjudicium creditorum, vt puta ad
iuramentum in instrumentis appositum ad regu-
lam, quæ se habet, vt præsumatur pro iuramento,
& quod non constet de causa simulationis, & frau-
dis, & ad alia similia, prout etiam facit Farinac in
d. consil. 42. n. 29. cù pluribus seqq. & prius latius di-
xit in consil. 40. per totum, & sunt videndi, Lud. &
Peguer. in decil. 50. per totum Mascard. de probæ.
consil. 447. & 531. volum. primo, & latè Menoch. in
d. præsumpt. 124. n. 71. seqq. par. prima, lib. 3. vbi do-
cet desumi conjecturas alienationis in fraudem
creditorum à qualitate personæ debitoris alienan-
tis, & à qualitate, & quantitate bonorum aliena-
torum, & à qualitate personæ in qua fuit facta aliena-
tio, & à qualitate, & forma numerationis pecu-
nia facta alijs creditoribus, & de singulis ibi scribit
cum suis ampliationibus extensionibus, & intelli-
gentijs, & Limit. & latè Doct. & præcipue, Alciat.
in d. l. post contract. de donat.

76 Et scias etiam in hac materia, quod conjecturæ,
quæ deseruiunt ad reuocationem alienatorum in
fraudem fisci, deseruiunt etiam aduersus debitores
qui soluisse reis condemnatis, vt fiscus exclude-
retur per dd. solutiones, super quo puncto latè scri-
bit Bosl. in titu debitor, an delinquens. sol. poss. vt te-
statur Peregr. in d. lib. 5. titulo 1. nu. 165. in fin. ego
dixi supra latè suo loco.

Sed difficultas remanet, an quælibet conjectura
77 ex superiori relatis sufficiat ad reuocationem aliena-
torum a donatarijs, & emporibus & inuenio
quod in specie Ant. Goz. in d. tom. 3. titu. de delict.
cap. 14 sub num. 4. versic. & adde, qui postquam re-
tulit 6. conjecturas, seu ut ipse vocat. 6. casus ex
quibus possit dici alienatio facta in fraudem fisci su-
bivulgat quod in ipsis sex casibus, & alijs similibus
semper intelligi debet, vt præcederet inimicitia ca-
pitatis, vel alia causa per quam verisimiliter præsu-
mendum sit quod alienationem, vel donationem
fecerit, quia intendebat, vel cogitabat committe-
re aliquod delictum, secus vero si quis post aliena-
tionem secutam forte occideret vel offendierit as-
gium ex inopinata, & superueniente riza, quia sicut
colligitur ex his quod delinquens prius nō habne-
rit animum delinquendi, ita etiam esset fraudis
suspicio, & videntur in hanc opinionem transire
omnes Doct. qui scripserunt ad saturitatem in dict.
l. post contract. & late dixi supra 5. conjectura.

78 Cùm sit communis opinio quod dñs conjecturæ
sufficiant ad probandum fraudem, & simulatio-
nem contractus, vt testatur Afl. & in cap. primo,

in princ. num. 52. de feud. da. in. ui. vbi etiam firma
ita sèpius consuluisse, ac ita fuisse indicatum pe-
consilium Neapolitanum Crauer. consil. 156. n. 4.
vbi testatur de magis communi, late comprobat
Roland. consil. 40. nu. 21. seqq. Gram. decil. 76. nu.
30. vbi de communi & receptissima, & in prædicta
obseruata opinione Becc. in consil. 52. num. 47. vbi
de communi, & de receptissima opinione, Crauer.
in consil. 156. sub num. 7. quia inquit, sicut in ma-
teria probabili per testes sufficiunt duo testes, ita
in materia probabili per conjecturas sufficiunt duæ
conjecturæ, quæ subrogantur in loco testimoniū, vt est
videre late ibi per eum.

*Fisco an succurri posset ex remedio Appellationis,
vel alijs modis a sententia absolvatoria lata
contra ipsum in favorem Rei.*

S V M M A R I V M.

- 1 *Fiscus a sententia lata absolvatoria contra ipsum appellat.*
- 2 *Fiscus appellat a minoritate pœnae.*
- 3 *Fiscus est privilegiatus in irritando sententias contra se latas.*
- 4 *Sententia lata contra fiscum ex falsis testibus, & instrumentis est ipso iure nulla, vei retrahatur ope restitutionis.*
- 5 *Fiscus intentat iudicium criminale contra senten-
tiam latam ex falsis testibus.*
- 6 *Sententia lata non auditio Procuratore fiscalij, vel
aducato est nulla.*
- 7 *Fiscus restituitur per noua instrumenta reperta
a sententia lata contra ipsum.*
- 8 *Sententia lata per prævaricationem est ipso iure nulla.*
- 9 *Prævaricator q̄s dicatur, & q̄bus poenis afficiatur.*
- 10 *Sententia lata per prævaricationem gratiosam, vel ambitiosam lata contra fiscum valet, sed ope
restitutionis infra quadriennium retrahatur.*
- 11 *Sententia nulla ex defectu eius probationis ex eis-
dem actis iterato reformatur.*
- 12 *Sententia, quæ per restitutionem ad favorem fi-
sci semper ex eisdem actis reformatur.*
- 13 *Fiscus non tenetur agere prius contra suum Pro-
curatorem, vel Aduocatum quando sententia
contra ipsum fui lata per collusionem, sed imme-
diata petit restitutionem.*
- 14 *Sententia late contra fiscum in aliquibus locis
non exequuntur, nisi fuerit approbata a consi-
lio, vel congregazione.*
- 15 *Bona incorporata in statu Ecclesiastico non po-
sunt ex corporari sine decreto Cameræ Apostolice.*
- 16 *Fiscus licet in aliquibus casibus non possit appella-
re potest tamen adhærere appellacioni interposi-
te ab inquisito.*
- 17 *Fiscus ex enormitate criminis restituitur.*
- 18 *Restitutio conceditur a solo Principe.*
- 19 *Restitutio vt suffragetur requiritur vt derogetur
sententia iam lata, & dicatur etiam si transfuer-
it in rem iudicatam.*
- 20 *Fiscus poterit coadiuare sententia cōtumaciam
latā cōtra Reū ex nouis probationib quādo Reas
fuit*

- 22 *Fiscus in aliquib. locis de cōsuetudine nō appellat.*
 23 *Fiscus vigore Bullæ Pyg Quarti non prosequitur causam appellationis, nisi instigator p̄fūt̄rē cautionem de refiendo expensas.*
 24 *Fiscus non appellat quando per statutum Reus appellare non potest.*
 25 *Fiscus in criminalibus non restituitur.*
 26 *Fiscus non restituitur aduersus sententiam per quam Reus fuit absolutus.*
 27 *Fiscus non restituitur aduersus lapsus fatalium in causa appellationis.*
 28 *Fiscus non restituitur aduersus lapsus instantie.*
 29 *Fiscus in pœnib⁹ non restituitur de potestate ordinaria Principis.*
 30 *Fiscus non restituitur in pœnib⁹ etiam si adfēt̄ instigator.*
 31 *Fiscus non restituitur in pœnib⁹ quando iudex errauit in sententia.*
 32 *Fiscus non restituitur quando causa fuit agitata per Principem.*
 33 *Fiscus in ciuilib⁹ restituitur.*
 34 *Fiscus in atrocib⁹ restituitur.*
 35 *Fiscus restituitur vbi habet noua instrumenta.*
 36 *Fiscus quando nihil habet de nouo, nec etiam a Principe ex gratia restituitur.*
 37 *Fiscus aduersus sententiam per fōrdes latam restituitur.*
 38 *Princeps in ciuilib⁹ potest insuflare spiritum viata instantie.*
 39 *Fiscus de plenitudine potestatis restituitur.*
 40 *Princeps si sibi placet restituit fiscum & non in omnibus casibus, sed tantum in atrocibus.*
 41 *Fiscus intra quadriennium a die rei iudicata tenetur petere restitutus.*

CONCLV S I O. XXX.

- 30 *C*onclusio est, vt fiscus a sententia lata contra eum in criminalibus appellare possit, vt causa revideatur & sententia retractetur cum hoc nullo reperiatur iure prohibitum. Gram. decis. 14. num. primo, vbi concordantes allegat. Hier. Gabriel. conclus. 14. numero primo, seqq. lib. 7. tit. de criminibus, Peregr. de iur. fisc. lib. 7. tit. 4. versic. in criminalibus Farinac. in ti. de var. & diuers. quest. cap. primo, q. 101. n. 30. seq. Bajard. q. 94. nu. 27.
 1 *Amplia vt non solum possit appellare a totali sententia liberatoria contra eum lata, sed etiam a minoritate pœnæ.* Gram. in d. decis. 14. nu. 2. Bajard. in d. q. 94. nu. 27. in fin.
 2 *Amplia vt fiscus habeat speciale priuilegium irritandi sententiam contra se latam l. prima, C. de sent. contr. fisc. lat. retract.* Gab. in d. conclu. 14. nu. 3. tit. de criminibus.
 3 *Amplia vt sententia lata contra fiscum prætexit* tu falsorum testimoniū, vel instrumentorum sit ipso iure nulla, vel saltem ope restitutionis in integrum sit retractanda l. diuīs vbi Alex. ff. de re ind. l. qui agnitis vbi plenissime Soc. ff. de except. cap. cum venerabilis vbi latissime Abb. & Canon. extr. eodem,

- vt refert & sequitur Peregr. lib. 7. titu. 4. num. 10. Farinac. quest. 101. cap. 1. num. 35. vers. vbi abuerte quod quando sententia.
 4 *Amplia vt fiscus possit reparare sententiam latam contra se ex falsis testimoniis, vel instrumentis per viam querelæ falsi intra annos 20. tot.* C. si ex falsi instrument. l. querelam. C. de falsi late Boss. in tit. quomod. succur. fisc. nu. primo, & latius in tit. si ex falsi instrument. vel test. num. primo, seqq. Peregr. d. lib. 7. tit. 4. numer. 10. vers. potest etiam Farinac. quest. 101. cap. 1. nu. 42.
*Amplia vt sententia lata contra fiscum absente, fisci Aduocato succurratur fisco per dispositionem legis, vt ipsa sententia sit nulla l. 3. l. diuīs, l. si fiscus, ff. de iur. fisc. l. final. C. de Aduocat. fisc. late Peregr. in tit. 2. lib. 7. nu. 2. vbi dicit fiscum esse in hoc magis priuilegiatum quam priuatum cum sententia priuati non rescindatur per absentiam sui Aduocati, & sub nu. 3. in fine quod dicitur de Aduocato fiscalis idem esse in procuratore affirmat, & in eodem lib. 7. tit. 4. numer. 2. & Farinac. in d. quest. 101. cap. 1. nume. 36. & habemus nos Bullam Sixti Quinti sub datum Romæ anno 1589. per quam sententia sine citatione personaliter excutæ contra fiscum sit ipso iure nullæ disponitur.
 6 *Amplia in sententia lata contra fiscum legitime auditum, & defensum, vt per instrumenta de nouo reperta ope restitutionis in integrum retractetur hodie infra quadriennium, l. fina.* C. de temp. in integr. restit. Peregr. d. lib. 7. titu. 4. nume. 3. quod beneficium non habet priuatus aduersus sententiam contra se latam, quæ fecit transitum in iudicatum, vt latissimè per Peregr. ibi. nu. 4. & quod isto casu fiscus iuinetur ope restitutionis sequitur etiam Farinac. in d. q. 101. cap. 1. n. 37 seq. rejecta opinione Sigismundi Sac. sed infra quadriennium tantum, Farinac. d. quest. 101. numer. 41. affirmat.
 7 *Amplia in sententia lata per præuaricationem ob pecuniam datum Iudicii, aut Aduocato, seu Procuratori partis succumbentis, vt si ipso iure nulla latè.* Peregr. d. lib. 4. tit. 7. num. 5. Farinac. in tit. de inquisit. q. 4. numer. 2. versic. & rursus, & latius, nu. 13. & in d. questio. 101. capit 1. num. 36.
 9 *Et quis dicatur Præuaricator, & vitium præuaricationis, & quibus pœnis afficiatur, & an eo solo quod Index condemnavit Reum pro homicidio in pœnam pecuniariam probetur collusio erit videa.* Farinac. in d. quest. 4. num. 2. vers. sed an collusio, & latissimè sub nume. 13. cum pluribus seq. & Menoch. de arbit. cas. 3. 14. per totum lib. 2. vbi sub nu. 6. seq. refert quod vitio præuaricationis fuerunt notati Oldrad. & Demosthenes, & ego possem, cum eo canere, quod hodie sunt Demosthenes quo sunt Oldradi.
 8 *Amplia in sententia lata per præuaricationem* 10 graticiam, vel ambitiosam, vt sententia valeat contra fiscum, sed ope restitutionis hodie infra quadriennium retractetur, l. final. C. de temp. in integr. restit. Peregr. d. lib. 7. tit. 4. n. 6. vbi dicit id ē esse in priuato declarādo tamē, vt ibi per eum, & quod infra quadriennium tātum Farinac. d. q. 101. n. 41.
 9 *Amplia**

9 Amplia, ut fisco succurratur in sententia nulla concernente eius prolationem tantum non autem acta iudiciale, ut ex eisdem actis iterato cognosci, & deciderebeat, ut post Barto. in l. 1. C. de sent. Aduocat. fisc. & latius in l. conquerebatur, si de re iudic. Pereg. d. lib. 7. tit. 4. num. 7.

10 Et ubi sententia per restitutionem in integrum ad fauorem fisci reuocatur certum est ex eisdem actis iterum agendum esse cum per restitutionem prima restauretur instantia, & res in pristinum reponatur l. quod si minor, s. restitutio, si de minor. l. 1 C. si adu. lib. Pereg. d. titu. 4 lib. 7. num. 8.

11 Amplia, ut fiscus aduersus sententiam per collisionem, vel prevaricationem sui Procuratoris, vel Aduocati non teneatur prius agere contra dd. Procuratorem, & Aduocatum, sed immediate possit de nullitate dicere, vel restitutionem aduersus eam petere, ut declarat idem Peregr. in d. titu. 4. lib. 7. numero 9.

12 Amplia, ut in aliquibus locis sententię latę cōtra fiscum executioni mitti non valeant, sed remaneant in suspeso donec fuerint confirmatae per aliquod consilium, vel congregationem loci prout est in Civitate Venetiarum, ut debeant confirmari per 7. vota officij decem sapientum in Riuo alto cum interuentu Aduocatorum fiscalium, ut testatur Peregr. d. lib. 7. tit. 4. n. 11. & in curia Romana seruat quod si fuerit lata sententia contra fiscū, & ei bona inquisiti sufficiente incorporata non possunt dd. bona ex corporari, nisi causa præposita, & discussa in plena camera Apostolica, quæ de bono iure dictę sententię summarie, & omni celeri expeditione cognoscit, ut alias superius dixi.

13 Amplia ut in casibus in quibus fiscus vigore juris municipalis appellare non possit, si tamen inquisitus appetet poterit fiscus adhuc rere appellatio d. inquisiti, ut post Franch. in decisio. 467 tradit Baiard. in q. 94. num. 32. vers. sed quando.

14 Amplia, ut ex magna causa, & ex enormitate criminis fisco succurratur, ut de novo causa cognoscatur per ipsum Principem, quia inferior non potest restituere, Farinac. in d. q. 102. n. 35. & n. 59. & 40. versic. non tamen à Iudice, Pereg. d. lib. 7. titu. 4. nume. 1 circa finem, Baiard. in quest. 54. n. 39 vbi post Boss. in titu. si aduersus rem iudic. n. 9. seq & sub n. 16. dicit quod interueniente dolo, vel fraude, vel prevaricatione etiam fiscus restituitur à Iudice, & quod in restitutione requiratur, ut derrogetur, ipsi sententię, & dicatur etiam quod transierit in rem iudicatam.

15 Amplia, ut si Reus obtinuerit aduersus sententiam contumacialem admitti ad nouas defensiones, & audiri in iuribus suis poterit etiam fiscus d. sententiam contumacialem alijs probationibus coadiuware, ut tenet Petr. Cabal. in quest. crimin. eas 110. nu. 55. post Gandin. in tract. malefic in rubr. de pen. reor. sub num. 21. vers. sed quero, vbi dicit esse notandum, quia non inuenit hanc questionem ab alio tactam in specie, & quod alijs etiam eo votante vidit admitti quemdam accusatorem ad probandum de iactu contra acculatum, & iam

condemnatum, sed admissum ad nouas defensiones, ut æqualitas seruetur in iudicio, licet tunc adhuc non viderit Gandini particularē decisionē.

Sed nō essent adhuc impressæ additiones Baiard.

21 ad l. Clarum, quando eruditissimus Petr. Cabal. dedit votum suum, quia Baiard. dum erat Guber. Spoleti, cum his casus sibi contingenterit, requiuit elegantissimum, & eruditissimum Sforz. Odd. ut super hoc votum suum p̄bret, ut est videre per Baiard. in quest. 44. num. 26. seqq. qui distinguendo tandem decisive resolvit, aut fiscus vult admitti ad probandum aliquid quod tendat ad elidendas nouas Rei probationes, & debeat audiri, aut vult nouis testibus, iudicijs, vel probationibus nocentiam, & culpam Rei, melius quam fecerit à principio, & antequam illum Iudex condemnaret sententiam corroborare, & coadiuware, & firmat quod non possit audiari, cum fiscus omiserit probare delictum ex mera socordia sua, & ibi, respondit ad omnia contraria, cum cuius opinione libenter pertranseo, licet Authoritas Petr. Cabal penes me sit considerabilis, & ea maximè ratione, ut tollantur calliditates procuratorum Fiscalium, qui anhelant obrinete sententiam ex leibus iudicij ad effectum iniiciendi manus in bonis inquisiti, tuere deinde quod si inquisitus, & cōdemnatus cōparere vellit, ut possit etiā deducere nouas probationes.

1 Limita supradictam Cōclusionem, ut in aliquibus locis de cōsuetudine fiscus nō appellat prout in Regno Neapolitano, Gram. decisio. 14. per ritū 258. & ibi Caravit. in fin. Anto. Gabriel. conclus. 14. nu. 4. Farinac. d. q. 101. n. 32. circa princip. Baiard, quest. 94. nu. 32. Ioleph. Lud. decis. lucens. prima, nu. 41. seqq. vbi dicit ita se audiuisse seruari in tota Italia, & quod ita plures seruare vidit Perusiq. Picensi, nisi tamen Legat, Vicelegati, ac Gubernatores Civitatum adhibita diligentia informatione ex aliqua rationabili causa appellationem admiserint, & adest in statu Ecclesiastico Bulla Pij IIII. cōstit. 74. super reformat. Trib. vers. minus etiam, in prima par. Bullar. quę de laudabili consuetudine prohibet appellationem fisco.

Sed quia in alia constit. 85. in eadem prima parte super reformat. alicrum tribunal. vers. cum ad Sig. Idem Pius IIII. statuit fiscum posse appellare, & hodie in curia seruat, ut citato inquisito, & ab solutio à Signatura, arbitretur, an sit admittenda, vel non admittenda appellatio, ut testatur Farinac. in dicta questio. 101. numero 32. & latè Baiard. in d. quest. 94. num. 22. seqq.

2 Limita, ut licet aliquando in Urbe per procuratorem fiscalem extorqueantur appellations, tam vbi est instigator secretus, vel apertus non prosequitur causam appellationis, nisi præstata cautione de reficiendo expensas, tam prioris, quam vterioris instantię, ut disponatur per Pium IIII. in dicta Bulla 85. versic. non prosequatur, Farinac. d. quest. 101. numero 32. circa medium, Baiard. d. q. 94. numero 24. & ita passim in curia, sine aliqua contradictione observatur, & semper rescribitur per Signaturam cum d. clausula p̄a stita cautione.

E video vigore dicti rescripti Signature arbitror quod instigator teneatur ipsemet adimplere illud rescriptum quod pro forma censetur dictum text. in cap. cum dilecta de rescript. vbi Abb. n. 4. vbi dicit quod ille tex. quot die ad hoc allegatur, & Index debet seruare ordinem narratorum, omnia adimplere ex quo primo loco posita, videntur studiosus praemissa, & sic etiam quod a Reo non petatur, licet contrarium voluerit Farinac. in d. q. 101. n. 33.

5 Limita quando statutum prohiberet Reo ap-
24 pellationem in causis criminalibus prout obser-
uatur Bononię, ac adeit statutum in ciuitate Luca-
na, vt nec etiam fiscus possit a sententia contra se
lata appellare, vt late habetur per Magon. in deci-
sio. Lucens 58. per totam, & sequitur Farinac. in
d. quæst. 101. n. 34. & Baiard. in d. q. 94 nu. 26.

4 Limita vt fiscus non possit petere, neque se iu-
uare ex restitutione in integrum aduersus senten-
tiam latam in causa criminali per texr. in l. auxiliū
25 de minoribus qui licet loquatur in minori, tamen
illum communiter trahunt ad fiscum, Boss. tit. si
aduers rem iudic. num. 15. seq. lo. de Arno. cap. 37.
Cu. a. siugul. 27. Tob. Non consil. 105. nu. seqq. An-
to. Gabriel. conclus. 13. num. 4. in fin. & num. final.
etiam in fi. lib. 7. de criminibus, vbi testatur hanc
opinionem esse veriorem equiorem, & magis co-
mu em, quam sequitur, & tuetur, Odd in tract. de
restitu in integr. par. 1. q. 3. art. 13. num. 85. versic. in
contrarium & nu. 87 vers. ego teneo, Bertaz consil. 195. per totum, vol. 1 vbi restatur in ciuitate
Ferrarię a seculo non fuisse auditum, quod fiscus
fuerit restitutus, & consil. 197. per totum vol. 1. eā-
dem opinionem multis rationibus tuetur, Petr. de Surd. confil. 199 nu. 2. seq. vol. 2. Baiard. ad Iul. Clar.
q. 44. nu. 30. quæst. 94. nume. 33. vbi de magis com-
muni Vulpell. consil. 41. nu. 3. Bertaz. consil. nu. 59.
inter consilia Farinac. vbi alios allegat, & firmat
hanc opinionem communem, & veriorem.

1 Amplia istam 4. Limitat. vt procedat non solū
26 quando agitur, vt quis pro crimine poena subij-
ciatur, verum etiam quando agitur de retractan-
da sententia per quam fuit Reus absolutus, Maur.
in tract. de restitu. in integr. cap. 152. vbi de com-
muni, & post eum Villalob. in com. opin. in ver-
bo restitutio, nu. 5. & post istos, Odd. in d. art. 13.
num. 87. in princip.

2 Amplia istam 4. Limitat, vt non restitutur ad.
versus lapsum fatalium in causa appellationis, Petr.
27 de Surd. in d. consil. 199. num. 3. vers. secus esse vo-
lum. 2. & ita ego de anno 1604. die 18. Maij obti-
nui in vna Spoletan. prætensa contrauentionis re-
ferente causa R.P.D. de Grandi, in plena Signatu-
ra iustitiae.

3 Amplia, vt nec etiam fisco conceditur restitu-
28 tio aduersus lapsum instantiæ, Gram. vot. 31. vbi la-
tè tuetur hanc opinionem, quam corroborat au-
toritatibus grauium Doctorum, & in isto casu
consuluit, Pet. de Surd. in d. consil. 199. num. 2. cum
pluribus seqq. & præcipue sub nu. 67. volum. 2.

4 Amplia, vt fiscus in poenalibus restitui non
29 possit de potestate ordinaria ipsius Principis, Ber-

taz. consil. 197. sub nu. 7. versicu. super 5. casu. Petr.
de Surd. d. consil. 199. numero vndeclimo, & addu-
cit Boss. in cit. si aduers rem iudic. numer. 9. sequen.
Bertaz. consil. 40. numer. 59. versic. nec potest iare r
consilia Farinac.

5 Amplia, vt procedat etiam quando vnd cum
30 fisco aduerset instigator. adhuc restitutio non con-
cedatur, vt post Boss. firmat Petr. de Surd. in d.
confil. 199. num. 12. & ita Signatura censuit in illa
Spoletana prætensa contrauentionis inhibitionis.

6 Amplia, vt nec etiam fiscus in poenalibus resti-
31 tuatur quando iudex errauerit in sententia, Ber-
taz. in dicto consilio 40. nume. 59. versic. que con-
clusio procedit, vbi concordantes allegat.

7 Amplia quando Princeps per se ipsum non au-
32 tem per Procuratores fiscales, & administratores
causam agitauit, vt in poenalibus non restituatur.
Farinac. in d. q. 101. nu. 40.

1 Sublimita istam 4. limitationem principalem in
ciuibib, quia fiscus restituitur l. 1. C. de sen. con.
33 fisc. Odd. in suo tract. de restit. in integ. par. 1. q. 3.
art. 13. nume. 87. sub vers. ad primum Pet. de Surd.
confil. 199. nu. 11. vo. 2. & Odd ibi restringit & de-
clarat d. l. 1 loqui tantummodo de ciuibib causis
secus iucri. vt post Osofred. & Boss. armat, & de-
clarat Bertaz. consil 40. num. 59. vers. & licet fiscus,
& late Farinac. de var. & divers. quæst. cap. 1. q. 101.
nume. 35. vers. in non poenibib tuitat. r per Odd.
vbi supra esse indubitatem conclusionem, & magis
communem opinionem.

2 Sublimita in enormib, & atrocib delictis,
34 vt fiscus restituatur vt per Odd. in d. art. 13. nu.
87. in fin. Bertaz. d. confil 197. nu. 7. vers. super 5. ca-
su & post Boss. Baiard. q. 94. nu. 33. vers. nisi detecta
enormitate nu. 36. Farinac. d. q. 101. nu. 39.

3 Sublimita in casibus in quibus fiscus habet in.
35 strumenta de nouo reperta, quia tunc fiscus re-
stituitur, Odofr. in l. 1. super vers. causas col. 1. C. de
sent. adu. fiscum vt dixi supra in Ampliat.

36 Sed bene verum est quod isto calu fiscus non re-
stituitur nisi ex gratia, sed vbi fiscus n. habet de
nouo neque a iudice neque a Princepe potest resti-
tui ita declarat opinionem Odofr. Pet. de Surd. d.
confil. 199. nu. 11. vo. 2.

4 Sublimita quando sententia absolvitoria con.
37 tra fiscum fuit lata per sordes, vel per prevarica-
tionem quia fiscus restituitur; Petr. de Surd. confil.
199. num. 11. in prin. vol. 2. Baiard. q. 94. nu. 36. vbi
dicit quod isto casu poterit etiam restitui per iudi-
cem & allegat Boss. dixi sup. in av. pliat.

5 Sublimita vt in ciuibib Princeps possit insufflare
38 spiritum ita instantiæ Petr. de Surd. d. confil. 199.
nu. 13 post alios infinitos quos allegat.

6 Sublimita vt in crim. etiam Princeps possit de
39 plenitudine potestatis, & ex gratia insufflare spiri-
tum vita instantiæ peremptę & fiscum restituere &
hanc opinionem late tuetur Petr. de Surd. in d.
confil. 199. n. 13. cum pluribus seqq. vol. 2. post Boss.
Baiard. q. 94. nu. 36.

40 Quam sublimitationem intelligit vt Princeps
non teneatur fiscum restituer, sed si hbi placeat
& non

DECONFISC. BONORVM. 155

& non in omnibus causis, sed tantummodo in atrocibus, ut per Petr. de Surd. in d. consl. 199. n^o. 23. vol. 2. Bariard d. q. 94. n^o. 36.

7 Sublimita & intellige dummodo fiscus petat 41 taalem restitutionem aduersus rem iudicatam hodie infra quadriennium a die rei iudicatae, Farinac. consl. 40. num. ro 33. in fin. & in d. q. 101. numero 39. Pereg. d. lib. 7. tit. 4. auctero 1. circa princip. ut dixi supra in 3. Ampliat.

Qui non habet in ere luat in corpore.

S V M M A R I V M.

- 1 Pœna commutatio de pecuniaria in corporale de itare fit quando Reus non potest soluere pecuniariam.
- 2 Pœna commutatio de pecuniaria in corporale fit etiam si Reus deliquerit animo d. fraudadi legem.
- 3 Reus non admittitur ad beneficium cessionis quando est debitor fisci occassione delicti.
- 4 Pœna commutatio de pecuniaria in corporale fit etiam si Reus fuerit condemnatus ad damna, & interesse erga partem contra & declara n^o. 5.
- 6 Clerici debitores occasione delitti puniuntur in pœnam corporalem quando non possunt soluere pœnam pecuniariam.
- 7 Pœna commutatio de pecuniaria in corporale fit etiam si Reus deficiat soluere pœnam fisco in uno numero contra n^o. 8. Declara n^o. 9.
- 10 Farinacij distinctio confutatur.
- 11 Sententia ferripotest contra Reum conditionaliter quod nisi soluat pœnam pecuniariam transmittatur ad triremes, vel alia pœna corporali plectatur. Declara n^o. 12. & 13.
- 14 Pœna non incurritur in facto negatiuo nisi precedente monitione.
- 15 Pœna commutatio fit per iudicem criminalem, etiam si sententia fuerit lata per iudicem ciuilem.
- 16 Pœna commutatio de pecuniaria in corporale reponitur in arbitrio iudicis, qui regulatur secundum facti, & personarum qualitatem aliquando transmittendo Reum ad triremes aliquando in exilium.
- 17 Stupratis virginem si nequeat soluere pœnam pecuniariam a lege determinata punitur in corpore.
- 18 Pœna commutatio de pecuniaria in corporale de consuetudine non fit contra officiales syndicatu.
- 19 Pœna commutatio de pecuniaria in corporale fit cum personis viibus, & non honestis & nobilibus contra n^o. 20. Concordia n^o. 21.
- 22 Pœna commutatio non fit in penitie extraordina- rijs & in multa, sed index tenetur multa remittere ob inopiam condemnati.
- 23 Pœna commutatio fit a Iudice ante sententiam & non post contrarium, numero 24.
- 24 Pœna commutatio post sententiam fit tantummodo a Principe, vel Senatu.
- 25 Pœna commutatio fit tantummodo parte aduersa volente, & non ea inuita.
- 26 Pœna commutatio fit inuita parte quando pœna applicatur fisco tantummodo.

- 27 Qualitas quod Reus non fit soluendo est probanda per eum, qui se fundat in dicta qualitate.
- 28 Reus volens potius soluere pœnam corporalem quam pecuniariam si sit soluendo non est audiendus.
- 29 Pœna commutatio non fit in fidei iusso de representando, sed admittitur ad cessionem bonorum contra n^o. 30.
- 31 Index non recipiens fideiussorem idoneum tenuit ipse de suo.
- 32 Pœna commutatio de pecuniaria in corporale non fit contra mulierem honestam.
- 33 Mulier honesta pro pœna fisco debita detinetur in carcerebus de consuetudine.
- 34 Pœna commutatio de pecuniaria in corporale non fit quando Reus habet idoneum fideiussorem.
- 35 Pœna commutatio operatur ut Reus panitus sit liberatus etiam si perueniat ad pinguiorem fortunam, ut molestari non possit.
- 36 Cautela, ut Reus possit evitare pœnam pecuniariam, & deinde illam condemnat in pœnam pecuniariam, & deinceps illam committit in pœnam leuem corporalem.
- 37 Pœna commutatio de pecuniaria in corporale non fit nisi per Principem, vel Senatum.
- 38 Pœna commutatio de pecuniaria in corporale non fit contra debitorem ex contractu.
- 39 Pœna commutatio de pecuniaria in corporale non fit contra mercatores fraudulentos.
- 40 Pœna commutatio de pecuniaria in corporale non fit contra tressaurarios, & alios administrantes pecuniam publicam.
- 41 Pœna commutatio contra capserios banquieriorum quando converunt in propriam vsum pecunias sibi commissas.
- 42 Pœna commutatio non fit cum istis, qui contrabundunt cum alijs, & siebant se non esse soluendo.
- 43 Pœna commutatio de pecuniaria in corporale non fit cum publicanis, & gabellariis sed admittuntur ad beneficium cessionis.

C O N C L V S I O X X I .

Q uoniam contingit alicando, quod condemnatus in arte seu pœna pecuniaria non habeat commoditatem soluendi ideo ne delictum romaneat impunitum solet pœna commutari de pecuniaria in corporale de qua pro complemento istius materiae ponere volui infrascriptam conclusionem.

31 Quæ est satis tristis quod non habebis in arte luat in corpore, & desumitur ex tex. in l. 1. §. fin. ff. de pœn. l. si quis ad quod, §. in seruo, ff. de iurisd. omn. iud. Marian. Soc. in cap. ad liberadum n. 113. de Iudic. Iul. Clar. q. 94. n. 2. vbi de communis Farinac. in q. 16. n. 1. vbi concordantes allegat, & testatur de communis Lud. Peg. decisi. 6. n. 6. vbi etiam de communis Pet. Cabal. in que st. crim. cas. 77. numer. 1. vbi concordantes allegat Franch. decisi. 358. n. 1. seq. part. 2. Carpan. super nou. Constit. Mediol. tit. de pœn. in c. Collegijs n. 2 13. Bariard. q. 95. n. 8.

1 Amplia ut regula prefata procedat siue Reus deliquerit animo, & intentione fraudandi

O 2 legem,

legem, siue non, possit fieri huiusmodi commutatio de pecuniaria in pœnam corporalem. Salic. in l. fin. post nume. 4. Q. de sepulchr. violat. lul. Clar. d. quæst. 95. nū. 3.

2 Amplia vt adeo vera sit, vt debitor fisci ex delicto non admittatur ad beneficium cessionis.

3 lul. Clar. d. q. 95. nū. 5. vbi de communi, & testatur hoc esse regulare, vt in obligationibus descendentibus ex maleficio quis nequeat vti beneficio cessionis, Brun. in trac. de cess. bon. q. 17. 4. q. princip. nū. 1. Farinac. d. q. 26. numero 2. vbi concordantes allegat, & pluries testatur de communi Carpan. in d. c. Collegijs, nū. 220. late Lud. a Peguer. decis. 6. nū. 6. vbi alios allegat & testatur de communi, & recepta opinione Thesaur. dec. 182. nū. 1. vbi testatur ita suis per Senatum resolutum.

3 Amplia vt procedat etiam quando Reus est
4 condemnatus occasione delicti ad intereste, damna, & estimationem partis, & retineatur in carceribus donec dd. damna vel intereste soluerit, & minime ad beneficium cessionis admittatur, quam ampliationem post disputationem pro utraque parte factam dicit esse veram, & iuribus actionibus, & auctoritatibus probat Peguer. in d. decis. 6. numero 7. seqq. & ibi reddit bonam rationem Farinac. d. q. 26. nū. 10. 7. vbi de communi, & concordantes allegat Franch. decis. 358. numero 3. seq. par. 2. Petr. Cabal. d. cal 77. nū. 6. Bajard. dict. quæst. 95. numero 14. vbi subdit mitius tamen i. o. casu erit puniendus.

5 Contrariam sententiam quando quis non est debitor ex delicto ratione pœnæ, & damni passi in publicam ultionem, vt puta in pœna quadrupli & propter damnum passum, & propter publicam vindictam, sed tantum est debitor pro damnis, & interesse que passus fuit offensus, vt admitti debeat ad cessionem bonorum, & non fiat commutatio pœnæ videtur tenere Farinac. in d. q. 26. numero 7. in princ. & Lud. a Peguer. in d. decis. 6. testatur ita suis iudicatum in consilio Barcelonæ, & latissime Thes. in decis. 182. nū. 3. seqq. vbi concordantes allegat, & ad contraria respondit & testatur ita pluries suis in illo Senatu decisum, & quod ita declarauit Carolus V. & eamdem opinionem prosequitur Franch. decis. 358. par. 2. & decisio. 507 par. 3 & latissime ad Thes. Add. in d. decis. 182. vbi concordantes allegant, & quod pluries ita per illum Senatum fuerit decisum vbi subdunt suis admissas cessiones bonorum etiam pro expensis carceris custodium, & Farinac. d. q. 26. nū. 32. a qua contraria opinione, & limitatione dicit non esse recedendum.

4 Amplia vt conclus. prefata procedat etiam in 6 Clericis, qui esent fisci vel etiam priuati debitores ex delicto pœnamq; pecuniariam minime soluere possint, vt sicut laici incorpore puniri valent Menoch. de arbitr. lib. 2. centur. 5. cal. 437. nū. 12. Farinac. d. q. 26. nū. 12. Boer. decis. 349. sub n. 11. vers. sed quoad Clericum vbi concordantes allegat Petr. Cabal. d. cal 77. nū. 9. Bajard. d. q. 95. nū. 13. Lud. a Peg. decis. 6. numer. 6. in fin. Dum-

modo tamen non a iudice seculari, sed ab Ecclesiastico huiusmodi commutatio fiat, Boer. dict. de c. 349 sub nū. 11. Farinac. d. quæst. 26. nū. 12. in fin. Bajard. dict. quæstio. 95. nū. 13. Petr. Cabal. dict. cal. 77. nū. 10.

5 Amplia vt procedat quando delinquens, & si scil debitor deficeret in solutione partis pœnæ, etiam in vno nummo Iulius Clarius, quæstio. 96. numero sexto, vbi de communia qua non esse recedendum in indicando quamuis dura sit Farinac. d. q. 26. nū. 9. vbi de communi, & alios allegat Menoch d. cons. 447. nū. 8. Petr. Cabal. in d. cal. 77. sub nū. 4. vers. dubitatur autem.

Contrariam opinionem quod isto casu pro minimo, vt non fiat commutatio pœnæ pecuniarię in corporalem tenet Iaf. in l. si quis id quod, nū. 28. ff. de iurisdictiō omn. iud & alij relati per Lud. a Peguer. in d. decis. 6. vbi concludit hanc contrariam opinionem esse equiorem, vt carceratus soluendo maiorem partem debiti pro modico quod restat non puniatur corporaliter, sed relaxetur ex carcere præsita fideiūsione de soluendo si ad pinguiorem deuenerit fortunam Boer. decis. 349. nū. 9. vers. Quimodo si talis condemnatus Petr. Cabal. in d. cal. 77. numer. 5. vbi etiam testatur hanc opinionem esse veriorem, & aquo rem, & quod ab ea nunquam discederet prout ego etiam omnino amplector cum ex minima pœna pecuniaria non irrogetur pœna corporalis, vt post omnes supradictos allegatos firmat etiam Carpan. in d. c. cap. Collegijs, nū. 218.

Qui Farinac. in d. q. 26. n. 34 conatus fuit cōcordare istas contrarias opiniones vt si pars cui dama na & interesse debentur consiat commutationi in pœnam corporalem, Reum non existentem soluendo corporaliter puniri, & tunc intret conclusio, qui non habet in ere luat in corpore, si vero d. pars minime contentiat, tunc debitor admittatur ad cessionem bonorum, & minime iudex possit pœnam commutare.

Nec mihi placet alia distinctio tradita a Farinac. in d. q. 26. nū. 10. ad concordandum istas opiniones contrarias, vt Doct. tenentes istam contrariam opinionem loquuntur non de paruo residuo pœnæ, sed de leui pœna pro leui delicto imposita, vt pro ea non infligatur pœna corporalis; Alij autem tenentes opinionem affirmatiuam loquuntur in residuo maioris pœnæ. Quia vt est videre Lud. a Peguer. & nouissime Petr. Cabal. loquuntur in residuo pœnae maioris & testantur de communi aquori & veriori, nec video quod detur diversitas rationis inter unum & alterum casum, cum semper agatur de parua pœna, & re minima licet sit pro residuo maioris pœnæ, & pro leui pœna secundum opinionem omnium non detur pœna corporalis per Doctores supra add.

6 Amplia vt iudex possit etiam conditionaliter pronunciare & dicere condemnō Caium in mille, qui si non soluerit infra tale tempus fustigetur, transmittatur ad triremes, vel quid simile, & sententia valebit saltem de consuetudine, vt testatur Jui.

Iul. Clar. in q. 93. numero 3. Sed ubi non vigeret huiusmodi consuetudo sententia, ita sub condicione de poena pecuniaria in corporalem non valeat, vt testatur Iul. Clar. in d. q. 93. n. 3. in fin. & sequitur Flam. Cartar. in tract. de execut. sent. cap. fin. nu. 288. quos refert Farinac in d. q. 26. nu. 13. circa fin. ubi testatur quod in Vrbe, & toto statu Ecclesiastico semper vidit, & audiuit propositam ampliationem plures seruari, & Reos fuisse in poenam pecuniariam condemnatos sub dicta prefixione termini, & deinde, quia non soluerant in termino transmissos ad Triremes, ac in arcem Ostie delegatos, & ego etiam dum fui locumtenens Criminalis A. C. ita pronunciaui, & obseruari contra quosdam Hebraeos de Ferraria in putatos de pluribus excessibus, quem puto non esse seruandam in omnibus casibus, sed tantum in delictis grauibus, & quando reus esset valde grauatus per indicia grauia, & ferre indubitate, prout erant illi Hebrei de Ferraria.

1 Limita, & intellige istam 6. ampliationem, si rei essent soluendi, & potius vellent pati poenam corporalem, quam soluere pecuniariam Iudex potest deuenire ad exequitionem poenae in bonis condemnati, si ita fisco magis expedire cognouerit, Farinac in d. q. 26. num. 15. ubi rejecta opinione, Flam. Cartar ubi supra testatur hanc opinionem aquorem, & etiam Communem.

2 Limita, vt procedat d. 6. ampliatio, si Iudex in sententia praefixerit Reo certum terminum ad soluendam poenam pecuniariam, secus si simpliciter illum condemnavit quod tempus expeditandum sit, an Reus velit d. poenam soluere, rationabilior opinio, ac seruanda est, vt expectetur tempus decem dierum licet alij dixerint eodem tempore, vel purum post sententiam Iudicem posse exequi poenam corporalem si condennatus non soluat pecuniariam, vt testatur, Farinac. in d. q. 26. num. 16. Late Petr. Cabal. in cas. 164. sere, per totum, sed etiam admonet, vt poena corporalis comminata per Iudicem sit iusta, & conueniat arbitrio boni viri, & sit commensuranda delicto, & iuxta factum, & personarum qualitatem apponere, & quod grauiter ipse reprehendit quendam Iudicem qui condemnato per sententiam in mille aureis conditionem apposuerat, quod si intramensem non soluerit dicta millia scuta capite truncaretur, quae sententia fuit omnibus visa in humana, & bestialis conditio, & ob id illa fuit rejecta, & poena pecuniaria moderata.

Sed iste terminus decem dierum non currit, nisi 14 precedente intimatione, vel monitione per regulam quod in facto negatio ad incurrandam poenam requiratur monitio cap. extirpanda extr. de praben. Farinac. d. q. 26. num. 16. in fin.

7 Amplia, & intellige, vt si Iudex ciuilis 15 demnet in poenam pecuniariam in casibus a iure permisso commutatio poenae in corporalem debet fieri non per ipsum Iudicem ciuilium qui tulit sententiam, sed per Iudicem criminalem, Franch. d. decis. 358. numer. 5. seq. Petr. Cabal. d. cas. 77. nu. 25.

vbi aliquis allegat, Baiard. q. 95. num. 10. Farinac. d. q. 26. num. 25. in fin.

8 Amplia, vt in casibus in quibus de iure est 16 permisum commutare poenam pecuniariam in corporalem sit in arbitrio ipsius, quam poenam imponere velit, quam regulare debet inspectis meritis causarum, & personarum qualitatibus cap. finem litibus extr. de dol. & contum. Menoch. de arbitr. cas. 447. numero 3. seq. centur. 5. Farinac. d. q. 26. numero. 17. Petr. Cabal. d. cas. 77. numero 16. & Farinac. sub d. numero 17. testatur vidisse plures seruari hic in curia Romana existentem non soluendo relegare, vel fustigari mandare, vel ad triemes transmittere, vel poena exiliij, aut alia mitiori eum afficere habita consideratione ad qualitatem personae & delictorum, Franch. decis. 358. sub numero 6. & decis. 507 numero 2. Lud. à Peguer. in d. decis. 6. numero 19. testatur quod fuerit plures in similibus resolutum, & Petr. Cabal. in d. cas. 77. numer. 14. versic. 6. dubitatur, Baiard. q. 92. numero 12. quod ista poena sit Iudici arbitria.

10 Amplia in eo qui virginem suprauit si nequeat soluere penam pecuniariam a lege determinatam luat in corpore Gram. vot. 4. numer 24. seq. vbi testatur quendam fuisse relegatum per triennium in insulam Caprarum Anto. Gomez. ad leg. 80. Taur. num. 9.

11 Limita supradicta Conclus. non procedere in officialibus qui licet de rigore iuris quando condemnantur in Sindicatu, si non possint soluere penam pecuniariam in quam fuerunt condemnati deberent poena corporali puniri sicut alijs personae priuatae, tamen de consuetudine non seruatur, sed tantummodo retinentur in carcerebus donec soluant, vt testatur Iul. Clar. in q. 95. sub n. 3. vers. & nota Farinac. qui alios concordantes allegat in d. q. 26. n. 19. quem sequitur Lud. à Peguer. in add. ad decis. 6. numer. 21. Petr. Cabal. in d. cas. 77. num. 17. vers. rursus, quia, Amod. Concilii meus in tract. de Sindic. num. 16. versic. item debet puniri.

12 Limita, & intellige, vt conclusio praefata procedat in personis vilibus, & non ciuilibus honestis, vel nobilibus, quia illi non pugnunt corporaliter etiam si soluendo non sint, Boer. decis. 149. sub nu. 10. vers 3. Limitat regulam, Franch. decis. 358. sub nu. 6. versic. dicunt Menoch. de arbitr. centur. 5. cas. 447. numero 10. Farinac. d. q. 26. numer. 21. vbi concordantes allegat, & late post Farin. & alios quos allegat, Lud. à Peguer. in d. decis. 6. num. 20. in add. & ibi reddit rationes, Petr. Cabal. d. cas. 77. num. 17.

Contrarium opinionem, quod etiam in personis 20 honestis, & vilibus, ac nobilibus post alios quos allegat firmat, Baiard. in d. q. 95. num. 11. & post Bal. exemplificat in Doctore, & Iudice, & Menoch. in d. cas. 447. num. 111. 112. & 113. dicit super hoc esse cogitandum, per rex. in l. seruorum in fin. ff. de poen. quia si recte perpendatur loqui videatur, tam de nobilibus nempe de decurionibus, quam ignobilibus, vt considerat etiam Lud. 2

Lud. à Peguer. in d. decisi. 6. nu. 20. in fin. & Petr. Cabal. in d. cas. 77. parum etiam dubitat de ista limitatione, quia si procedit in Clerico, ac de iure in officiali, qui sine dubio non possunt dici personæ viles nec abiectæ, sed saltem honestæ, & ideo ibi, sub numer. 18. dicit super hoc esse cogitandum, & allegat Salic. in l. fin. in fin. C. de se pulchr. Violat. cui non videtur placere ista restrictio ad istam Limitationem.

Nisi forsitan velimus salvare eam de consuetudine ne prout testantur Doct. in officialibus, ut superius vidimus, sed reuera non inuenio aliquem Doct. in puncto facere hanc distinctionem de consuetudine in istis personis honestis, & nobilibus.

3 Limita, & intellige procedere in pœnis ordinarijs, & non extraordinarijs, prout in mulcta, ut non debeat conuerti in penam corporalem, quando mulctatus non est soluendo propter eius paupertatem. Sed illam Iudex potest remittere, Iul. Clar. in d. q. 95. numer. 8. Vasq. controuer. Illustr. cap. 24. nume. 20 vbi de communi, Brun. de cession. bon. q. 27. 4. q. principaliter in fi. Farinac. d. q. 26. num. 20. vbi de communi, Lud à Peguer. d. decisi. 6. n. 4. Carpan. in d. capit. Collegijs, nume. 216. Baiard. in dic. quæstio 95. numer. 17. Petr. Cabal in dic. cas. 77. numero 8. seqq. & ibi sub nume. 12. assignat rationem differentiæ inter pœnam ordinariam, & mulctam, quia mulcta plerumque interloquendo imponitur; unde postea Iudex eam minuere, vel ex toto propter paupertatem suo officio nobili, quod durat tollere, pœna autem quæ imponitur per sententiæ diffinitiuan quæ lata Iudex functus dicitur officio suo, nec potest eam alterare.

4 Limita, & intellige, ut pœna corporalis loco pecuniaria irrogetur à Iudice ante sententiam cognita inopia. Rei secus postea cum Iudex lata sententia dicatur functus officio suo, ut non possit amplius pœnam minuere, seu alterare, Farinac. dicta quæstione vigesimaliæ, post alios quos allegat, numer. 19. & in specie adducit Capr. in conclu. 26. per totam, Vinc. de Franch. decisi. 348. numero sexto, parte 2. & Doct. add. per Thes. in decisi. 132. numero primo, & ibi Add. in prima additione.

24 Contrariam opinionem tenuit Senatus Pedemontan. ut testatur Thes. in d. decisi. 232. nume. 2. & 3. vbi censuit, quod licet ipse Senatus condemnauerit quemdam in pœnam pecuniariam nihilominus poterit post latam sententiam commutare pœnam in corporalem, nimirum, ibi, Senatus, ita decreuit, quia Senatus in iudicando est loco Principis, & illius magna est auctoritas, & ibi Add. in secund. addit. testantur quod sicut Princeps habet facultatem commutandi pecuniariam in corporalem, ita etiam Senatus cum sit pars Principis.

5 Limita, & intellige, ut conclusio prefata precedat volente, & petente illo, cui pœna pecuniaria venit applicanda, secuseo non perente, vel inuito, Iulius Clars in dicta quæstione nonagesima quinta, numero quarto, vbi de communi, &

dicit quod Iudex non debet aliquid decertare, sed permittere quod Reus stet in carceribus, Farinac. d. quæst. 26. numero 23. vbi concordantes allegat. Franch. d. decisi. 358. nume. 3. Couarru. v. riat. resolut. cap. 1. sub numer. 8. versic. hæc vero commutatio, latè Petr. Cabal. d. cas. 77. numero secundo, Baiard. quæstio. 95. numero 15. in fin. Carpan. in d. cap. Collegijs, nume. 215.

26 Si vero pœna tota adjudicanda venit fisco, tunc sit commutatio pœnæ incorporealem etiam accusatore inuito, & nolente Couarru. d. cap. 1. sub nu. 8. post vers. hæc vero commutatio Peguer. enim sequitur in d. decisi. 6. nu. 13. versl. & hæc quæ diximus, Farinac. d. q. 26. nu. 23. versic. prædd. intelligit, nec poterit obnoxius eligere quod retineatur in carceribus donec soluat, vel fideiubeat, & sic differre pœnam corporalem, Carpan. in d. cap. Collegijs, numero. 221. Petr. Cabal. d. decisi. 77. numero 4.

Et si pars nollet consentire d. commutationi 27 pœnæ, sed instat quod retineatur in carceribus Iudex arbitrari potest, an sit relaxandus cum eius obligatione de soluendo peruererit ad pinguiorem fortunam, vel commutet pœnam ne moriatur in carceribus secundum Paul. de Castr. in l. final. nu. 3. s. de in ius vocand. quem sequitur Lud. à Peguer. in d. decisi. 6. nu. 13. Franch. d. decisi. 358. num. 4. vbi testatur ita fuisse in contingentia facti per sacrum consilium resolutum quod valde æquissimiles vindetur prout viderur etiam Petr. Cabal. in d. cas. 77. nu. 3. in fin. de qua resolutione consilij Neapolitanum mentionem facit etiam Baiard. in d. q. 95. numero. 15. in principio.

Qualitas autem ista quod non sit soluendo debet probati per ipsum qui eam allegat, ut tractat Carp. in d. c. Coilegijs, numero. 211. seq. vbi remissi edicte, Quanter autem probetur paupertas.

6 Limita, ut si Reus fuerit condemnatus in pœnam pecuniariam, & esset soluendo, & potius 28 vellet subire pœnam corporalem, quam pecuniariam soluere, audiri non debet, sed cogendum est soluere pœnam pecuniariam, Iul. Clar. d. q. 95. numero 7. vbi de communi, Boer. d. decisi. 349. sub numero 10. vers. ex quo, Lud. à Peguer. in d. decisi. 6. nu. 12. Petr. Cabal. d. cas. 77. nu. 13. Capan. in d. c. Collegijs, nu. 210.

7 Limita in fideiussore de representando qui ob 29 non representationem est carceratus, & non est soluendo, quia ipse gaudet beneficio cessionis, & non sit commutatio pœnæ pecuniaria in corporalem, Franch. decisi. 507. numero 3. seq. par. 3. quam decisionem reputat notabilem, & sapientia facta contingibilem, Petr. Cabal. in d. cas. 77. numero. 7. Add. ad Thes. in decisi. 182. in fi. vbi testatur, ita fuisse Iudicatum per supremam curiam Acquen. & eorum Iudicio credunt bene fuisse indicatum.

Contrariam opinionem tener, Baiard. in q. 95. 30 sub nu. 16. maximè quando tempore fideiussionis non erant soluendo, ut deberent eranmitti, vel in

vel in exilium, vel ad Triremes iuxta qualitatem personarum donec poenam promissam, vel Reum fortis curie consignarent, sed quomodo poterunt fideiussores non soluendo transmissi ad triremes lucrari poenam promissam, vel dare in fortis curie delinqwentem si ipsi detineantur, ita in triremibus, & postea Iudices recipientes fideiussorem non idoneum tanquam fideiussores indemnitatis tenentur ad dictam poenam, Amode. Concius meus in tract de Scindic. numer. 210. vers. postremo aduertere Mars. in rub. de fidei. q. 47. nume. 406. in princip. Petr. Cabal. cas. 73 nu. 1. seqq. ideo opinio Bairard aduersi tot. Doctor. & casum decisum substineri nequit.

8. Limita in muliere honesta in qua non procedit conlufio praefata, sed si persona leuis, vel modica fuerit, & illam soluere nequeat propter incipiam, nec fideiussores dare, relaxetur sub iuratoria cautione, si vero condemnatio fuerit magna, retinenda erit in carceribus, usque ad satisfactiōnem, ut resoluit Boer. in decis. 349. sub nu. 11. vers. respectu vero mulieris, ubi etiam testatur de consuetudine ratione pene pecuniarię descendētis ex delicto mulier non euitat carcerem, nec relaxatur iuratoria cautioni, quod ipse, ita videt obseruari in diuersis tribunalibus Italij, nec dissident Foller. in tract. crimin. in prima parte 2. par. in princip. in verbo, notatos capiat de person. nume. 19. vers. sed quid si mulier. quos sequitur Cabal. in d. cas. 77. nu. 21. seqq. qui tamen refert quod etiam pro leui condemnatione de consuetudine detineatur donec soluerit mulier honesta.

9. Limita ut non deueniatur contra Reum existentem non soluendo ad commutationem pene pecuniarię in corporalem si habeat fideiussorem soluendo, ut late prosequitur Pet. Cabal. in d. cas. 77. nu. 26. seqq. ubi testatur hanc questionem non vidisse tam ab aliquo, & illam bonis rationibus corroborat.

10. Limita, & intellige quod sequuta commutatione pene pecuniarię in corporalem ipse totaliter & penitus liberatur, ut etiam si peruererit ad pinguiorem fortunam amplius pro tali debito molestari non possit, Ias. in d. l. si quis id quod nu. 29. vers. 3. collige Dec. nu. 26. de iurisdic. omn. iud. Farinac. d. q. 26. nu. 24. Boer. decis. 349. sub nu. 4. vers. ita quod, Pet. Cabal. d. cas. 77. nu. 28. vers. 12. dubitatur nu. 29. Add. ad thesaur. decis. 182. circa finem, Lud. a Peguer. decis. 6. nu. 22.

36. Et ideo Cepol. in caut. 3 præbet utilem cautelam pro pena pecuniaria carcerato. quam soluere non possit, ut habeat indicem gratum, ut faciat aliquā penam corporalem sibi inferri tempore torturam secreto in palatio, quia deinde statim erit liberatus, nec poterit amplius molestari ut refert Farinac. in d. quest. 26. num. 24. in fin. & Petr. Cabal. in dict. cap. 77. nume. 16 in fin.

11. Limita & intellige quod huiusmodi commutatio fieri non debeat, nisi per Principem vel per Senatum, qui representat personam Principis, ut testatur Iul. Clar. d. q. 95. sub nu. 2. & refert fusse,

grauiter reprehensum quemdam Prætorem, quia inconsulto Senatu fecit fustigari quemdam, qui non habuit modum soluendi poenam pecuniariam, ut refert Farinac. in d. q. 26. nu. 1. circa fin. Cabal. in d. cas. 77. nu. 25. vers. dicit tamen ubi allegat Franch. in d. decis. 358. sub nu. 6. Thes. decisio. 232. per totam ubi Add. in 2. add. nec per iudicem fit, qui non habeat merum imperium. Salic. in I. quicumque. n. 14. C. de seru fugit. Carpan. dic. cap. Collegijs n. 119. 12. Limita in debitoribus ex contractibus, ut non fiat similiter commutatio poenę Salic. in I. quicumque. n. 13. C. de seru fugit. Carpan. dic. cap. Collegijs n. 14. C. de seru fugit. Carpan. dic. cap. Collegijs n. 15. 38. limita in debitoribus ex contractibus, ut non fiat similiter commutatio poenę Salic. in I. quicumque. que n. 13. C. de seru fugit. Carpan. dic. cap. Collegijs n. 16. 217. Sed admittantur ad cessionem bonorum. Farinac. d. quest. 26. nu. 25. ubi plures alios concordantes allegat.

13. Limita in mercatoribus, vel alijs dolosis, & fraudulentis decoctoribus, qui non fortunę vi-39 tio, sed eorum propria culpa, & dolo in paupertatem deueniunt, quia isti puniuntur criminaliter, nec fit poena commutatio, nec admittuntur ad beneficium cessionis, Boer. decis. 349. num. 10. vers. & pro decisione Brun. de cess. bon. in 5. q. 4. principalis quest. per totam; late Strac. in tract. de coctor. par. 3. nu. 8. seqq. Farinac. d. q. 26. nu. 26. ubi de communi ubi subdit quomodo puniantur tam de iure communi quam vigore Bulla Pij V. & Mediolani ex decreto Caroli V. Imperatoris.

14. Limita in exactoribus publicis, ut in Thesau. 40 rarijs Camerarijs, & similibus personis administrantibus pecuniā Principis, vel Repub. qui nec ad cessionem bonorum, nec ad pene commutationem admittuntur, sed criminis puniatur in pene iustum plumbatarum, l. quilibet, C. decurionib. Strac. in d. tract. de coct. part. 3. nu. 4. & 5. Farinac. d. q. 26. nu. 27. vers. hodie, Menoch. de arbit. q. 90. nu. 16. seq. lib. 1. Petr. Cabal. cas. 99. per totum, ubi latissime, & vult quod possint etiam puniri in pene surcarum;

15. Limita in istis Capserijs Bancheriorum, seu 41 Numulariorum, quibus commissa est custodia pecuniarum mensē, seu rationes, quia si ipsi pecunias conuertant in proprios usus in se ijs Bancherijs, & facultatem restituendi non habeat, nec beneficium cessionis, nec pene commutationem habent, sed debent criminaliter puniri latissime, Petr. Cabal. consil. 136. per totum.

16. Limita in istis, qui bene sciunt non esse soluendo, & nihilominus contrahunt cum alijs, quia criminis pena extraordinaria puniuntur, & non habent penam commutationem. Menoch. de arb. cas. 381. nu. 25. libr. 2. Farinac. d. q. 36. nu. 28. Petr. Cabal. cas. 136. num 25.

18. Limita in publicanis, vel gabellarijs post 42 Brun. de cess. bon. in quest. 9. 4. princ. quest. nu. 4. Lud. decis. p. 32. numero 2. dicit quod si non sint soluendo admittantur ad cessionem bonorum, si vero sint soluendo, & nollent soluere debeat cogi ad d. solutionem Farinac. dic. q. 26. nu. 8.

Officiales quomodo debeant bona confiscata admissare, & eorum portiones recipere ex dd. bonis.

S V M M A R I V M .

- 1 Bona confiscata debent diligenter, & fideliter administrari per officiales.
- 2 Officiales in statu Ecclesiastico non possunt bona confiscata penes se retinere, sed illa debent conservare penes thesaurarios.
- 3 Bona reperta penes delinquentes conservantur per thesaurarios, & si infra mensam a die condemnationis incorporantur camera Apostolicæ.
- 4 Officiales non possunt recipere eorum Jalaria & portiones ex criminibus prouenientes ex manibus delinquentium, sed debent recipere immediate a thesaurarys.
- 5 Procurator Fiscalis debet recipere suam vigesimam a thesaurario, & non ab alijs particularibus personis alias priuatur officio, & punitur.
- 6 Procurator fiscalis non recipit vigesimam, nisi ex bonis fisco incorporatis.

C O N C L V S I O . XXX .

32 **N**unc restat solum demonstrare quomodo debeant confiscata per ministros administrari, & sicut debent omnes penes, mulctas, & compositiones prouenientes ex criminibus applicari fisco Principis, ut supra suo loco diximus, ita etiam penes præstat debent per ipsos ministros Principis fideliter administrari, & ob id de iure communis ab Imperatore fuit in qualibet Provincia, vel loco detinatus officialis ad dd. penas recipiendas, & diligenter, & fideliter annotandas, & describendas, & suis locis, & tempore consignandas aario Principis, qui officialis appellabatur tunc Rationalis, ut habemus text. in l. si quando, C. de bon. vacant. li. 10.

In statu autem Ecclesiastico per plures Summos Pontifices inuigilantes circa ista bona delinquentium pro interesse cameræ Apostolicæ, & nouissime per Sextum Papam V. per suam specialem constitutionem sub datum Romæ die xiiij. Martij 1589. anno 4 sui Pontificatus, fuit sancitum omnes penas, mulctas compositiones, & omnes alias res ac omnia quæcumque mobilia a delinquentibus habita ponit, consignari ac effectualiter tradi thesaurariis. Depositariis, Camerlenghis, vel alijs deputatis a Camera Apostolica, Adeo quod, ut omnes officiales Potestates Gubernatores, & Legati de latere non posse quoquomodo dictas multas pe-

cunias, vel alia bona accipere, vel penes se retinere.

- 3 Item per eamdem constitutionem idem providus Pontifex Sixtus V. sanciuit, quod pecunie res & omnia alia mobilia reperta penes delinquentes debeant custodiri & retineri per ipsos Thesaurarios, donec causa delinquentis decidatur, & si fuerit absolutus, ei restituantur, si vero fuerit condemnatus, & infra spatium vnius mensis a die condemnationis, nisi superueniat aliis verus Dominus, ipso iure omnia intelligantur appropriata, & incorporata d. Camera Apostolicæ, & ipsi thesaurarij, vel alij depositarij per legitimam subastationem illa vendant & applicent plus offerenti, & preium ad creditum cameræ Apostolicæ apponant.
- 4 Item, Idem vigilantissimus Pontifex dispositus, ut officiales Gubernatores, & etiam legati de latere eorum prouisiones, ac emolumenta prouenientia ex bonis delinquentium, non debeant propria auctoritate recipere a particularibus personis, neq; a delinquentibus, sed mediante persona depositarij, vel thesaurarij, ac idem dispositus in accusatoribus, vel denunciatoribus ut ipsi etiam ex manu thesaurarij eorum portionem recipere debeant, & non a delinquentibus, & a priuatis personis, prout de iure etiam fieri debet ut dixi supra in conclus. 13. Ampliat. 67. n. 13.

- 5 Item idem sapientissimus Princeps non ignorans voraginem procuratoris fiscalis, statuit in eadem constitutione, quod ipse possit percipere vigesimam partem ex omnibus compositionibus, & penalis: quas ipse procurator Fiscalis debeat recipere per manus Thesaurarij, & ex pecuniis incorporatis, & non percipere valeat ex manibus delinquentium: Imò mediante mandato, vel ordine Gubernatoris loci, & si aliter Procurator fiscalis faceret sit ipso facto priuatus officio, absque alia Iudicis declaratoria, & sit in perpetuum inhabilis, & incapax in futurum ad omnia alia officia, ac incurrat in penam scitorum 300. Quæ lex fuit quidem sancta, per quam multis fraudibus occurri potest, cum procurator Fiscalis possit concutere Iudices, ut in grauiorem penam, quam delictum expostulet, Iudices ipsi condemnent Reos ad effectum extorquendi vigesimam suam ex dd. excessiis personis ab ipsis delinquentibus cum praedium came. ræ Apostolicæ, damno reorum, & lafione iustitiæ.

Quæ omnia acillime evitari possent, si obseruatur dicta sancta constitutio illius vigilantissimi Pontificis, ut minime d. procurator fiscalis exigat penas nisi manu Thesaurarij, vel depositarij & ex penis iam incorporatis cum mandato Gubernatoris loci. Et hæc sint recollecta feriæ certi calamo ad laudem Individuæ, & Sanctissimæ Trinitatis.

PRACTICARVM
QUÆSTIONVM
DE CONFISCATIONE
SEMICENTVRIA
AVCTORE
SERAPHINO MASSINO
I. C. ASCVLANO

Iam Perusiae, & Umbriæ, deindè Prouinciae Marchiæ Locumtenente, modò
S. Rot. Maceraten. Auditore, & Prætore.

Opus ad utilitatem in utroque foro versantium nouiter Editum,
Et quamplurimis Sac. Rot. Romanæ Decisionibus exornatum.



M A C E R A T A E.

Typis H̄eredum Augustini Grisei, & Iosephi Piccini. M. D. C. LVIII.
S V P E R I O R V M P E R M I S S V.

САЯЧ
МУНОВА
ДОБРОГИИ
ОИСАМ ОИСАЛ

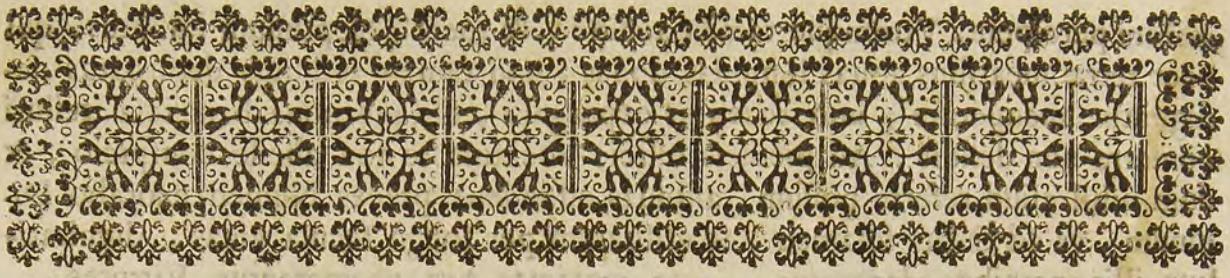
деснину възвѣшилъ възвѣшилъ възвѣшилъ възвѣшилъ възвѣшилъ

деснину възвѣшилъ възвѣшилъ възвѣшилъ възвѣшилъ възвѣшилъ



САЯЧ МОИ

деснину възвѣшилъ възвѣшилъ възвѣшилъ възвѣшилъ възвѣшилъ



ILLVSTRISSIMO, ET REVERENDISSIMO D.

D. ABBATI MARCO GALLIO

Signaturæ vtriusque Referendario, ac Prothonotario
Apostolico è Numero Participantium.

SERAPHINVS MASSINVS.

DVM partum hunc meum adhuc immaturum expono, nec intra ingenij paterni septa quiescere, ac debitam recipere formam permitto, ad interitum edendum esse cognosco. Qui ergo charitatis expers filium peritum contemno, commodo patriæ potestatis omni iure deficio. Quis itaque miserum hunc fœtum, in ipso ferè limine horæ natalis orbatum patre souebit? Etsi enim seculorum conseulti mores reuiuiscerent, dum sub Antonino Pio Magistratus tutelares creati pupillos tutela decreta adiuvabant, non tamè ignoto, ac inter latebrosas cunas vagienti succurreretur. Collacrymarem propterea hoc lethale infortunium, nisi tu occurreres, Illustrissime Præfus, cuius est genius humanissimus miserabiles confouere. Et quid clamant tot Vrbes, quarum habenas es moderatus? Pupilli, Viduæ, Pauperes omni auxilio destituti Gallium Heroem adiutorem suum resonant, inuocant, reposicunt. Tu igitur munitum præsidio, quamvis non amplius pater, sed non penitus immemor amoris in filium, libens omnium oculis committo, habens pro comperto illum, nunquam criticorum morsibus dilaniatum, vieturum esse, cum tuo patrocinio fruetur. Tu suscipe, ad vitam soue, & defende. Ftenim si aliquid præsefert boni, tuum est; sub te iudicans didici: agnosce. Si verò quid habet ineruditum, & inconcinnum, meum est, cum mea inscitia nequuerit

SAPIEN

* 2

maiora

maiora percipere. Vtrumque tamè accipe, & tuere, Neptunum imitatus, qui licet terræ meatibus aquas limpidas donet, non tamè redditas detur patas dignatur recuperare; immò receptas expurgare, illisque noua beneficia telluri conferre non desinit. Ad pietatis officia vocatum te non abesse conspicio, & dum nihil aliud referre possum, assiduas effundens preces Numen exorabo Diuinum, vt ad Orbis solamen, & utilitatem per longa secula viuas, dignitatibus illis omnibus decoratus, quas maximas tuæ promerentur Virtutes.

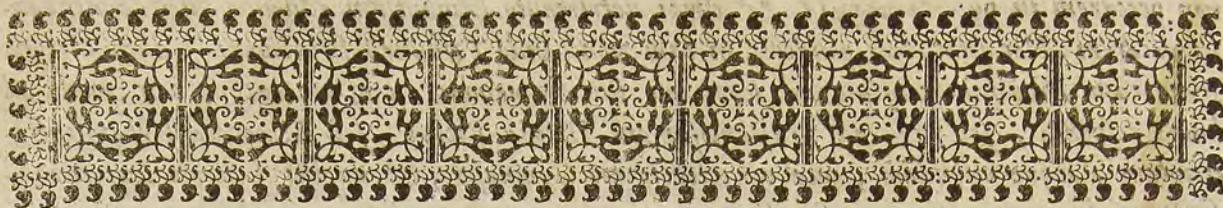
Vale.

D. ABBAI MAREO GALLIO

Aboulico Gijmelo Punticqutum
Sicilia Antiquaria Recensio. ac Periodica



SAPIEN-



SAPIENTISSIME LECTOR.



EC felicitè , nec eruditè cum Muisis humanioribus lasciniens genio seculi præterlabentis occurri ; Vnde sentiens Venere infasta aleam ie-
cisse , à promissis operibus desistendum esse putaui , ne fortè , dum di-
spliceo , notam quoque temeritatis incurram . Qui autem in molliori-
bus non delectauit , ad studia seueriora reuocatus nouum argumentum
exhibeo , si fortè aliquandò placere possim . E Labyrintho legali qua-
stiunculas , forsan non leues depromptas , arduam equidem pro-
uinciam aggressus , audeo committere prælo . Tu qui omnifariam sapis , eruditissime
Lector , da signum , an ulteriori sit calamo procedendum . Etenim si tibi non iniu-
cendas hæc lucubrations ostendes , statim uberiorem segetem promam . Delicta de fa-
cto coercendi , Annonæ fouendæ , Pestis vitandæ , Communitatum utilitatis
adiuuandæ , Iudiciumq; nimiè socordiæ , vel diligentiaæ sub trutina syndicatus
agnoſcendæ , diſceptationes exponam . Et si enim aliqua huic spectantia in Semicenturia ,
quam hodiè tuis oculis offero , delibauerim , conspicies postea uberiori calamo materias ada-
mussim discussas . Qui tuis sensibus inferuendi causa labore , non debeo existimari peni-
tus indignus , quem aperte commonendo ab Aranearium studio prohibeas , ne dum totas
dies , noctesq; vigilans traho , nullum fructum experiar à meis laboribus nasci . Parum
peto , sed si tu audiens prætas , multum me recepisse percipies . Tui plausus excitatio ca-
lamum agitandum , tue laudis omissione illum abiiciendum suadebit . Annue , vt igitur ma-
uis , & me tuis nutibus obſequente habebis .

Te premonitum interea expeto , quod Typographi anxia sollicitudine pressus partum hunc ,
an verius abortum , tribus mensibus absolui : si poterit tamen appellari absolutus , qui
omnibus numeris caret . Non tua notitiæ retero dierum modicitatem , vt gloriam calamo ca-
ptem , non ignorans responsum Apellis cuidam imperito Pictori de celeritate , qua pinxe-
rat , glorianti , quod vel ipso tacente satis deformitas , & imperfectio tabula loquebatur ;
adduco tamè angustiam temporis , vt tua benignitate soueas ad vitam adeo immaturum
fætum , vt nullo pacto in humanis agere posse perpendam : nec enim me fugit , quod ,
cum ad Hippocratica sancta partus octimestris viuere nequeat , multo magis denegabitur
vita trimestri , ni tuam humanitatem calamo abortienti lunonem Lucinam exhibeas .

Præter meam inscitiam tam arcta Lunarum intercapidine pressam , non modicam partus
perfectioni fecerunt moram occupationes Tribunalis S. Rot. Maceratensis , ubi Auditor as-
fideo : erat namque consonum honestæ necessitati , vt , dum laboribus priuatis occuparer ,
non pecca-

non peccarem in publica negotia , & curas detrimento litigantium addendo , decidendis causis vacarem . Nec sunt leuis ponderis in tam venerando Tribunal functiones , dum integra Picenorum Provincia confluit ad leges ab illo accipiendas ; confluit autem non modo ad huius responsa , sed etiam ad praestantissimam Helvia Ricinę , seu Macerata Vrbem inspi- ciendam , atque colendam , quae ex celeberrimo Gymnasio , & dupli Collegio Excellentissimorum hominum in omni scientiarum genere apprimè versatorum , aliisque innumeris , quibus decoratur prærogatiis , in Marchia sicuti Sol in Cœlo resulget : dixi hominum , nre , dum admiraris virtutes , cultus illis tribueres Deorum . Tantamque Ciuitas sibi ven- dicat maiestatem , ut non immerito Regia Picenorum appelletur , & agnoscatur . Plura di- cerem , si calamus ferret , & aptè exprimere possem ; sed Astrorum lucem quis non fatetur , & omnibus tacentibus linguis ? si quis mihi denegat fidem , hoc accedit , & suis ipse oculis habeat : nec interim vel dubitans feratur aduersus ista , quae veritate impellente in omnium conspectum educta roborantur auctoritate viri inter antiquos versatissimi , Ferdi- nandi Vghelli Italix Sacræ tom. 2. S. Maceratenses Episcopi fol. mihi 804. & in- fra , ubi plura admiranda de hac Vrbe recenset , & consulat tandem Pontificem illum maximum Sextum V. qui eius encomia delibauit in bulla 94. tom. 2. noui bullarii dum hanc Rotam erigeret .

Plurium Iuris Consultissimorum , & equidem insignium , responsa prout materies expo- scebat , suis locis collocata reperies . Poteram illa , quasi abscondita apud me iacentia meis vigilijs tribuere ; sed absit tam indignum facinus ab homine ingenuo . Poteram de eodem argumento noua scripta componere , sed ad quid nouis laboribus implicari , ac tot lumina- rium iuris faces , quasi sepulcrales habere , & non potius omnibus ad lucem exponere ? Ex- posui , & glorior meas ineptias illorum solidissimis miscuisse laboribus . Nec illi , quos vti Dominos seruo , mecum esse dignari debebunt . Quem enim latet , quod Seruus curru portatur eodem , quo vehitur Imperator , dum triumphans ad Capitolium ascendit . Sed nimium sermonem effudi , iam taceo : tu vale , humanissime lector : si non plaudis , saltem ema , qui ad tua placita calamum volui exercere . Si post meos occurrent impressionis er- vores , omni proſus careo culpa ; tam pertinax fuit puer impressor , ut volens effugere la- borem in tenebris charatterum erratis omnem diligentiam corrigentis absconderit .



Index Arithmeticus Quæstionum.

| | | | | | |
|----------|--------------------------------------|---------|----|---|----------|
| H | Abentibus ius confiscandi. | pag. 3. | 26 | Rebus cadentibus in commissum. | pag. 116 |
| 2 | Episcopis. | p. 11 | 27 | Peculijs confiscandi. | p. 118 |
| 3 | Criminibus admittentibus con- | | 28 | Legitima. | p. 123 |
| | fiscationem. | p. 14 | 29 | Fideicommissio. | p. 135 |
| 4 | Lœsa maiestate diuina, & humana. | p. 18 | 30 | Trebellianica. | p. 146 |
| 5 | Saluis Conductibus. | p. 23 | 31 | Dote. | p. 152 |
| 6 | Moneta falsa. | p. 26 | 32 | Alimentis. | p. 170 |
| 7 | Libellis famosis. | p. 29 | 33 | Feudo, maioratu, & emphyteusi. | p. 173 |
| 8 | Archibusettis prohibitis. | p. 31 | 34 | Melioramentis. | p. 176 |
| 9 | Sodomia. | p. 34 | 35 | Iurib. actiuis, & passiuis trāscēntibus in fiscū. | p. 180 |
| 10 | Duello. | p. 38 | 36 | Iure adeundi. | p. 189 |
| 11 | Barattaria. | p. 43 | 37 | Iure patronatus. | p. 202 |
| 12 | Peculatu, & residuis. | p. 47 | 38 | Alienationibus bonorū in fraudem fisci. | p. 210 |
| 13 | Ludo. | p. 49 | 39 | Hypotheca fiscali. | p. 215 |
| 14 | Pace. | p. 52 | 40 | Cessione bonorum concedenda debitori aduersus fiscum. | p. 228 |
| 15 | Cautione de non offendendo. | p. 54 | 41 | Bannito in gratiam restituto. | p. 231 |
| 16 | Spolijs Clericorum. | p. 59 | 42 | Incorporatione bonorum cōfiscatorum. | p. 235 |
| 17 | Monopolio. | p. 64 | 43 | Applicatione eorumdem bonorum. | p. 240 |
| 18 | Annona. | p. 69 | 44 | Administratoribus rerum cōfiscatarum. | p. 250 |
| 19 | Peste. | p. 80 | 45 | Repudiatione earumdem. | p. 263 |
| 20 | Re litigiosa. | p. 80 | 46 | Debitore confiscationem passo. | p. 271 |
| 21 | Gabellis. | p. 95 | 47 | Venditione bonorum cōfiscatorum. | p. 277 |
| 22 | Mul̄tis, & p̄enīs fisco applicandis. | p. 100 | 48 | Euiditione bonorum. | p. 286 |
| 23 | Thesauro. | p. 104 | 49 | Iudicibus, & foro fisci. | p. 292 |
| 24 | Indignis, & incapacibus. | p. 107 | 50 | Appellatione concedenda fisco, vel non. | p. 293 |
| 25 | Bonis vacantibus. | p. 114 | | | |

Alter Index Alphabeticus Quæstionum.

| | | | | |
|---|--|----------|--|----------|
| A | Administratoribus rerū cōfiscatarum. | p. 250 | Indignis, & incapacibus. | pag. 107 |
| | Alienationibus bonorum in fraudem fisci. | pag. 210 | Iudicibus, & foro fisci. | p. 290 |
| Alimentis. | | p. 170 | Iure adeundi. | p. 189 |
| Annona. | | p. 69 | Iure patronatus. | p. 202 |
| Appellatione concedenda fisco, vel non. | | p. 293 | Iuribus actiuis, & passiuis trāscēntibus in fiscū. | p. 180 |
| Applicatione bonorum cōfiscatorum. | | p. 240 | Legitima. | p. 123 |
| Archibusettis prohibitis. | | p. 31 | Lœsa maiestate diuina, & humana. | p. 18 |
| Bannito in gratiam restituto. | | p. 231 | Libellis famosis. | p. 29 |
| Barattaria. | | p. 43 | Ludo. | p. 49 |
| Bonis vacantibus. | | p. 114 | Melioramentis. | p. 176 |
| Cautione de non offendendo. | | p. 54 | Moneta falsa. | p. 26 |
| Cessione bonorum concedenda debitori aduer- | | | Monopolio. | p. 64 |
| sus fiscum. | | p. 228 | Mul̄tis, & p̄enīs fisco applicandis. | p. 100 |
| Criminibus admittentibus confiscationem. | | p. 14 | Pace. | p. 52 |
| Debitore confiscationem passo. | | p. 271 | Peculatu, & residuis. | p. 47 |
| Dote. | | p. 152 | Peculijs confiscandis. | p. 118 |
| Duello. | | p. 38 | Peste. | p. 80 |
| Episcopis. | | p. 11 | Re litigiosa. | p. 86 |
| Euiditione bonorum. | | p. 286 | Rebus cadentibus in commissum. | p. 116 |
| Feudo Maioratu, & emphyteusi. | | p. 173 | Repudiatione bonorum cōfiscatorum. | p. 263 |
| Fideicommissio. | | p. 135 | Saluis conductibus. | p. 23 |
| Gabellis. | | p. 95 | Sodomia. | p. 34 |
| Habentibus ius confiscandi. | | p. 3 | Spolijs Clericorum. | p. 59 |
| Hypotheca fiscali. | | p. 215 | Thesauro. | p. 104 |
| Incorporatione bonorum cōfiscatorum. | | p. 235 | Trebellianica. | p. 146 |
| | | | Venditione bonorum cōfiscatorum. | p. 277 |

Decisiones

Decisiones Sacrae Rotæ Romanæ, in hoc Opere impressæ.

ASculana iuris patronatus Veneris 1. Iulij 1650. coram Illustrissimo D. Meltio
quæst. 37. pag. 205.

Asculana renunciationis Lunæ 22. Maij 1651. coram Illustrissimo D. Cerro quæst.
45. pag. 265.

Auenionen. Legitimæ Lunæ 17. Decembris 1653. coram Illustrissimo D. Peutingerero
quæst. 28. pag. 130.

Bononien. Legati Lunæ 8. Junij 1643. coram Illustriss. D. Bichio quæst. 22. pag. 101.

Firmana Fideicommisi de Formonis 9. Junij 1634. coram Eminentissimo D. Pan-
zirolo quæst. 36. pag. 191.

Perusina Saluiani Veneris 13. Maij 1654. coram Illustrissimo D. Peutingerero quæst.
49. pag. 291.

Romana Pecuniaria Lunæ 18. Junij 1607. coram Illustrissimo D. Manzanedo quæst.
32. pag. 172.

Romana Fructuum Census Lunæ 21. Maij 1635. coram Eminentissimo D. Verospio
quæst. 36. pag. 192.

Romana Legati Ven. 24. Ianuarij 1642. coram Illustriss. D. Royas quæst. 43. p. 245.

Viterbien. Hæreditatis Vener. 29. Ianuarij 1638. coram Illustrissimo D. Buccabella
quæst. 43. pag. 243.

Si placet Illustrissimo, & Reuerendissimo D. D. Papirio Siluestro Episc. Macerat.
Imprimatur. Fr. Vincentius de Gulijs Min. Conuent. Sacr. Theolog. Magist. in
Patr. Vniuers. Phil. Profess.

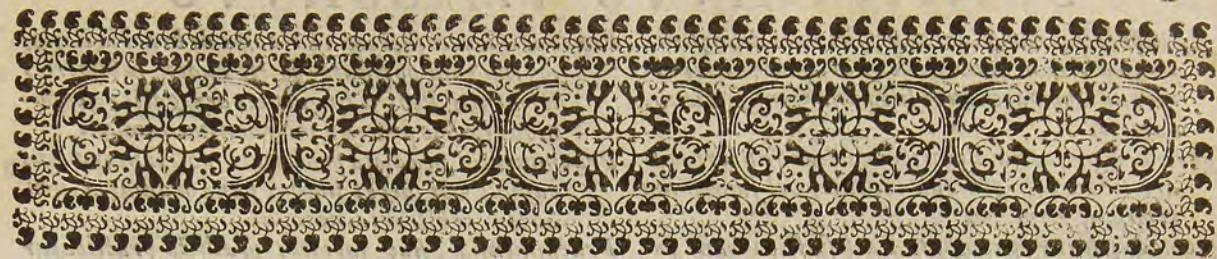
Imprimatur.

Malatesta Gabutius I. V. D. Prothonot. Apostol. & Illustrissimi, & Reuerendissimi
D. D. Episc. Macerat. Vicar. Gener. & Auditor.

Hieronymus Spinuccius Phil. & Sac. Theol. Doct. & Sancti Offic. reuif. vidi, ideo
si placet Reuerendiss. P. Inquisit. Generali Anconæ.

Imprimatur.

Fr. Dominicus Maria de Ancechijs, Lector, ac Vic. Sancti Offic. Macerat. Ordini-
nis Prædicatorum.



PRACTICARVM QVAE S T I O N V M DE CONFISCATIONE S E M I C E N T U R I A A V C T O R E S E R A P H I N O - M A S S I N O

I. C. Asculano Sacrae Rotæ Maceraten. Auditore.

De habentibus Ius Confiscandi.

S V M M A R I V M .

ONFISCATIONEM , qui
exercuerunt . num. 1.

F o p o l u s R o m a n u s s u b C l o-
d i o T r i b u n o c o n f i s c a t i o n e m
P t o l o m e i v i u i , s o c i j C i p r o
I n s u l æ d o m i n a n t i s d e m a n-
d a u i t . i b i d .

I u l i u s C æ s a r O r b i s I m p e-
r a t o r , p æ n i s s c e l e r u m a u c t i s ,
p a r r i c i d a s b o n i s o m n i b u s , r e l i q u o s d i m i d i a p a-
r t e s p o l i a u i t . n u m . 2 .

T i b e r i u s P r i n c i p e s G a l l o s , H i s p a n o s , S y r o s , & G r æ-
c o s o b o m n e , & s i l e u g e n u s c a l u m n i a r u m v o-
l u i t c o n f i s c a t o s n u m . 3 .

D o m i t i a n o I m p e r a n t e b o n a v i u o r u m , & m o r t u o r u m
c u i u s u i s c r i m i n i s p o s t u l a t o r u m i n d i s t i n c t è f u-
r u n c o r r e p t a , n u m . 4 .

T r a i a n u s n u n q u a m c o m m o d i s f i s c a l i b u s f a u i t . n . 5 .

A n t o n i n u s P i u s r a r o e x e r c a i t b o n o r u m p u b l i c a-
n e m n u m . 6 .

I u s C o n f i s c a n d i e s t a p u d s o l u m P r i n c i p e m , v e l a l i o s
M a g i s t r a t u s s i m i l e m a u t h o r i t a t e m i n R e p u b l i-
c a f o r t i t o s . n u m . 7 .

I u s C o n f i s c a n d i b a h e t P r i n c e p s p r i u a t i u è q u o a d o m-
n e s , n i s i e x p r e s s i m f u e r i t a l t e r i a b i p s o P r i n-
c i p e c o n c e s s u m n u m . 8 .

I u s C o n f i s c a n d i b a h e t V i c a r i u s g e n e r a l i s P a p æ a b s q ;
s p e c i a l e C o m m i s s i o n e n u m . 9 .

C o n f i s c a t i o d u p l e x , s c i l i c e t e x t r a o r d i n a r i a , & o r d i-
n a r i a n u m . 1 0 .

C o n f i s c a t i o e x t r a o r d i n a r i a , & o r d i n a r i a q u æ s i ?
i b i d .

C o n f i s c a t i o e x t r a o r d i n a r i a n o n p o t e s t i m p o n i n i s i a
P r i n c i p e , & s i m i l e p e r s o n a h a b e n t e i u r a I m p e-
r i j , v e l a l i o i n f e r i o r i d e m a n d a t o P r i n c i p i s t a n-
t u m n u m . 1 1 .

C o n f i s c a t i o n e m o r d i n a r i a q u i l i b e t I u d e x , v t I u-
r i s M i n i s t e r , & e x e c u t o r , e t i a m P r i n c i p e i n-
c o n s u l t o i m p o n i t n u m . 1 2 .

C o n f i s c a t i o e x t r a o r d i n a r i a n o w n i s i e x m a g n a c a u s a
d e b e t i n f l i g i . n u m . 1 3 .

I u s C o n f i s c a n d i e s t a n n e x u m s u p r e m o I m p e r i o , v t
n e c P r i n c e p s p o s s i t i l l u d a l i e n a r e n u m . 1 4 .

F r u c t u s e x I u r e C o n f i s c a n d i p r o u e n i e n t e s v e n d i , &
a l i e n a r i o m n i I u r e p o s s u n t . n u m . 1 5 .

I u d e x b a b e n s l i b e r u m a r b i t r i u m p o t e s t f a c e r e , q u e
i p s e m e t P r i n c e p s v a l e r e t e x p l e r e . n u m . 1 6 .

S e d n o n p o t e s t c o n f i s c a r e n u m . 1 7 .

I u d e x b a b e n s s u p r e m u m a r b i t r i u m a d i n s t a r i p s i u s
P r i n c i p i s p o t e r i t o m n i I u r e c o n f i s c a r e n u m . 1 8 .

A Quod

2 SERAPHINVS MASSINV

Quod procedit non solum aduersus Reos delinquentes, sed etiam aduersus Testes, quos poterit citare ad Comparendum sub pena Confiscacionis. num. 19.

Quomodo dignoscatur Principem delegasse liberum arbitrium, & generale tantum, vel supremum remissiuem num. 20.

Quomodo soleat Papa in statu Ecclesiastico hanc supremam, & absolutam potestate in partiri. n. 21. Sacris missis D. N. Alexander Papa VII laudatur ibid. Illus. iussi, & Regioendiffimi D. Marci Gally referuntur prorogativa. ibid.

Forma Brevis, in quo Papa concedit absolutam, & supremam Potestatem num. 22.

Iudex habens supremam potestatem quid facere possit, remissiuem num. 23.

Iudex habens supremam potestatem an possit torqueare Criminosos denegatis defensionibus est articulus dubius num. 24.

Potest enim regaliam partem tenentes num. 25.

Judices Curatoris Vrbis sub praetextu facultatum illius Tribunalis Reos indefensoe tormentis seponunt. num. 26.

Nec Princeps, nec consuetudo potest hanc Iurisdictionem torquendi reos absque defensionibus tribuere num. 27.

Facultas torquendi Reos denegatis defensionibus non procedit aduersus reum bonae famae, & Vitae num. 28.

Et ista facultas in Magna Curia Neapolis, & Sicilia Vocatur praeminentia. ibid.

Vt possit torqueri Rei denegatis defensionibus debet concurrere leuitas, vita, & diffamatio Rei. num. 29. & num. 30.

Contra quos possit procedi denegatis defensionibus? num. 30.

Judices Gubernatoris Vrbis in quibus casibus utantur facultate praelata num. 31.

Judices praelati in Casibus, in quibus utantur hac facultate sit Decretum a Gubernatore, ut Iudices sua facultate utantur num. 32.

Quae debant concurrere ut sit locus procedendi denegatis Defensionibus, si eae Praeminentia locum habeat num. 33.

Princeps potest potestatem procedendi ad tormenta contra reos denegatis defensionibus alteri tribuere num. 34.

Reus an, & quando possit torqueri ex processu informativo & remissiuem num. 35.

Gubernator Vrbis a Nulla Pontificia Constitutione habet facultatem denegandi defensiones ante torturam num. 36.

Contrarium firmatur num. 37. & 40. ubi de observatione.

Dum datur authoritas procedendi de facto, manu Regia, & velo levato, intelligitur concessum brachium regium, & facultas procedendi ex abrupto num. 38.

Ex dd. Clasifilis censetur attributa praeminentia torquendi denegatis defensionibus ex ipso processu informativo num. 39.

Per concessionem factam a Principe de brachio Regio, & super ema potestate potest Iudex subjecere tormentis Reos delinquentes denegatis defensionibus ex solo processu informativo nam. 41.

Praeminentia predicta practicari potest in omnibus casibus ubi debet imponi pena ordinaria, non autem arbitraria. num. 42.

Praeminentia, siue facultas predicta practicatur tam contralaicos quam contra Clericos si provenit a Papa, & Ius dicens habet in eos legitimam jurisdictionem. num. 43.

Limita in minoribus quibus omnino debent dari defensiones num. 44.

Sublimita in illis casibus in quibus minor atas non excusat a pena ordinaria. num. 45.

Tortura illata denegatis defensionibus potest repeti per tres vices. num. 46.

Limita nisi prima vice fuerit sufficienter illata, n. 47. Tortura an fuerit sufficienter illata remittitur arbitrio Iudicis. ibid.

Circa inferendam Torturam melius est seruare Consuetudinem tribunalis. num. 48.

Iudex ex vi manus Regiae potest procedere ad tertiam Torturam in tribus vicibus separatis. n. 49.

Iudex in depositione Rei a tormentis debet apponere Clasifilam Animo repetendi, nec reum addici facere ad largam, sed in locum separatum, alias tortura presumetur completa. num. 50.

Tortura presumitur completa ubi reus fuit positus ad largam ibid.

Testes recepti parte non citata nullum faciunt indicium in Criminali. num. 51.

Testium Repetitio non est necessaria, quamuis sint recepti parte citata, ubi proceditur non denegatis defensionibus, & manu regia num. 52.

Prasertim ubi adeat stylus, & Consuetudo n. 53.

Testium praelectorum repetitio non est necessaria quando proceditur contra assassinios, farinello, & similes sceleratissimos num. 54.

Testium receptorum parte non citata non est necessaria repetitio ubi Iudex potest dubitare de subornatione. num. 55.

Testium receptorum ut supra est necessaria repetitio cessantibus causis praeletis, si agitur contra hominem non solitum delinquere, & si delictum est atrocissimum num. 56.

Testium receptorum parte non citata est necessaria repetitio dum agitur de condemnando, secus quando Reus debet torqueri ex processu informativo, & ita conciliantur discordantes n. 57.

Iudex si publicauit processum reo cum solito termino ad faciendas defensiones, pendente termino non est locus torturae, etiam si procedat cum facultate denegandi defensiones, seu praeminentia, & quare n. 58.

Iudex per publicationem processus videtur elegisse viam ordinariam, & Reus nanciscitur suam utilitatem habendi copiam processus, & se defendendi num. 59.

Iudex ex nouis indicijs superuenientibus, vel alia causa potest a processu ordinario recedere, & ad alium more belli redire. num. 60.

Iudex

DE CONFISCATIONE.

3

Iudex sua ordinaria Iurisdictione, & absq; Princis Commissione an possit procedere denegatis defensionibus, contra Testes & remissive. numero 61.

Testi de mendacio conuictio non dantur defensiones, sed proceditur ad torturam illius arbitrio Iudicis. num. 62.

Et ita seruatur de Consuetudine. ibid.

Contraria opinio est periculosa contra fiscum, & quare. num. 63.

Timor subornationis, & offuscationis veritatis non sufficit ad denegandas defensiones Reo principali, num. 64.

Delictum falsitatis, ex quo Testis confessus est puniendus non attenditur pro dandis illi defensionibus, num. 65.

Ratio redditur, num. 66.

Tortura leuis non potest dari Reo denegato termino ad faciendas defensiones, num. 67.

Tortura leuis non potest vocari Tortura, num. 68.

Testis est leuiter torquendus, num. 69.

Testis tortus pro scienda veritate, & tanquam verisimiliter informatus detinetur in Tormento per quartam partem unius hora, & aliquando per medium horam, iuxta Personarum, & factorum qualitatem. num. 70.

Testem non posse torqueri denegatis defensionibus quando conuincitur de mendacio ex testium depositionibus fuit opinio Farmacij, qui reprobatur num. 71.

Quo ad Testem DD. confundunt, & tanquam Synonyma accipiunt Verba Vacillatio, varietas, & Contradiccio num. 72.

Non tamen confundunt mendacium, de quo Testis remanet conuictus ibid.

Testis Vacillans, contrarius, vel Varius leuiter torquetur num. 73.

Et non est opus quod confessionem ratificet extra tormenta ibid.

Testis de mendacio conuincitur dum negavit alicui facto interuenisse. num. 74.

Testis de mendacio conuictus torquetur per maius temporis spatium, quam Testis Vacillans, seu Varius &c. num. 75.

Testis de mendacio conuictus debet extra locum. Tortura ratificare. num. 76.

Testi Vacillanti, contrario, seu Vario datur leuis tortura ad effectum videndi in quo dicto persistat. num. 77.

Testi conuictio de mendacio datur tortura per multum temporis spatium pro eruenda Veritate. num. 78.

Testis conuictus ex proprio dicto non dicitur mendax, sed contrarius, aut Varius. num. 79.

Testis dicitur mendax quando conuincitur per alios testes num. 80.

Terminus ad dicendum contra propriam confessionem potest assignari post torturam. num. 81.

Terminus ad faciendas defensiones assignatur post torturam, & ita practicatur in reo dum torqueatur potestate extraordinaria num. 82.

Fauore publica utilitatis ne processus destruantur, & delicta exinde remaneant impunita, multa debent esse licita, quamvis dispositioni Iuris repugnarent. num. 83.

Tortura quando est danda Testi, nihil differt an ille petat, vel non petat defensiones. numero 84.

Tale ubicumque ponatur semper erit tale. numero 85.

Defensiones non sunt concedenda ad repulsandos illos testes, qui nihil deponunt contra alium Testem. num. 86.

Testes satis deponunt contra Testem, dum illum arguant de mendacio. num. 87.

Testis negans non potest dici conuinci de Mendacio ex dicto aliorum Testium prius examinatorum, qui illum nominant, si Testis negans non est examinatus, & non potest diuinari quid sit depositurus dum examinabitur. numero 88.

Testis semper est torquendus absque assignatione Terminorum ad faciendas defensiones; & est magis communis opinio. num. 89.

D. Io. Antonius Angelicus commendatur. numero 90.

Q V A E S T I O P R I M A

STIA M temporum anteaetorum annales percurrente innotescet, normam publicationis bonorum non esse à Neotericis adiuentam; omissis enim alijs vetustioribus codicibus, qui nebulae antiquiorum atatum historicæ veritate quasi radis Phœbeis dissipatas ad claritatem adducunt; enī
 1 Clodio Tribuno duce Populus Romanus Ptolomei viui, sicutique Cipro insulæ dominantis confiscationem mandauit Lut. Flor. de gest. Roman. lib. 3. cap. 9. Iulius † Cœsar, qui fortuna ductus Imperium integri Orbis occupauit, pennis scelerum austis, parricidas bonis omnibus, reliquos dimidia parte spoliavuit Sue-ton. in vita eiusdem num. 42. prope finem. Ver-
 2 ipellis ille † Tiberius, ex cuius facie motus animi agnoscere nullus valuit gloriari, plus aquo diuinitus inhiians Principes Gallos, Hispanos, Syros, & Græcos ob omne, & si leue calumniarum genus voluit confiscatos, adeo ut Sue-ton. num. 49. illius acta scribens referat, quibusdam nihil aliud criminis fuisse datum, quam quod rei familiaris partem in pecunia possiderent. Sub
 3 impio † monstro Domitiano testatur idem Sue-ton. in vita ipsius numer. 12. bona viuorum, & mortuorum cuiusvis criminis postulatorum indistincte fuisse correpta; quinimò facinorum testimonij non curatis satis fuisse qualiscumque facti, vel dicti aduersus Principis maiestatem solum obiectum, & vel uno adducto qui retulisset, defunctum in humanis agentem dixisse, Cœsarem sibi esse hæredem,

A 2 alie-

alienissimas hæreditates fisco suisse addictas. Sed
ſecundis ad ſaliciorem ſortem conuertiſis, insignis
pietate Traianus † teste Plinio in panegyris, nun-
quām commodis fiscalibus fuit; & Antoninum
6 † Pium Principem ſemp̄r laudandum rariorem,
quām vñquām publicationem bonorum exercuiſ-
ſe, facit fidem Iul. Capitolin. in ijs, quę de vita
eius scripta reliquit.

Attexere longiora exempla eſſet historica mo-
numenta exuendo nullum dicendi finem habere;
at ego, qui breuitatis ſtudio ducor, ſat habeo
hac commemorare, vt oſtendam, apud ſolum
7 † Principem, vel alios Magiftratus ſimilem au-
toritatē in Republica ſortitos relediſſe ius con-
fiscandi, hcuti, & hodie residere admittunt vna-
nimiter Iurisprudentia profefores Roland. conf.
99. num. 28. vol. 1. Peregrin de iur. fiscalib. 1. tit. 2.
num. 85., & 90. Carpan ad nouiss. conſtit. Mediol.
I. omnium num. 681. Rosenthal de feud. cap. 5. con-
clus. 62. per tot. Maſtrill. de Magifrat. lib 3. cap. 10.
num. 397. 398. & 399. Giurb. confil. 58. num. 2. &
8 obſeruat. decif. 90. numer. 1. & priuatiꝝ † quoad
omnes niſi expreſſe fuerit alteri ab ipſo Princi-
pe confeſſum l. 1. C. ne fin. iuſſ. Princip. Giurb. d.
confil. 58. num. 3. & d. obſeruat. 90. num. 1 exce-
9 pto Vicario † generali Papę, in quem abſq; ſpe-
ciali comiſſione tranſire ius conſiscandi, teſtan-
tetur Roman. conf. 59. num. 2. & ſeqq. Sbrozz. de
offie. Vie. lib. 2. quaſt. 58. num. 3. verſ declaratur,
& Guazzin. de confiſc. conclus. 12. num. 1.

10 Distinguendum tamē viderur inter † conſi-
ſationem extraordiňariam, quę in caſibus à le-
ge, ſtatuto, vel conſuetudine non expreſſis irro-
gatur, & ordinariam, quę reperiuit determinata
a luce communi, vel municipali, ſic conſuetu-
11 dinario, nō m † illam prime ſpecie Princeps, &
ſimilis persona habens iura Imperij dumtaxat,
nec ſine eius mandato alter inferior imponere,
12 valet, ſeunda † autem ſpeecl ei quilibet Index,
vti iuriſ minister, & executor, etiam Princeps
in conſulto imponit Giurb. d. confil. 58. num. 4 & 5.
13 d. obſeruat. 90. num. 2. 3. vbi quod † extraordi-
naria non niſi ex magna cauſa debet inſigī, & nu-
mer. 4. Guazzin. de confiſc. conclus. 12.
num. 29.

14 Adeoꝝ hoc ius † conſiscandi eſt annexum ſu-
premo Imperio, vt nec Princeps poſſit illud alie-
nare, quidquid ſecus ſit de iure exigendi poenias,
ad quarum ſolutionem fuerint Rei condenati, &
15 ſic † de fructibus ex iure conſiscandi prouenienti-
bus, qui vendi, & alienari omni iure poſſunt
Giurb. d. obſeruat. 90. numer. 6. cum ſeqq. uſque
in fin.

16 Quia autem Iudeſ † habens liberum arbitrium
ſibi à Princepe demandatum, poſteſt facere ea-
omnia, quę ipſem Princeps valeret explere Ca-
ualcan. de brach. Reg. part. 1. num. 166. & 167. &
faciunt tradita per Borgnini. Caualcan. decif. 41.
num. 35. lib. 1. idēo disputauerunt DD. an iſte Iu-
dex † poſſit conſiſcationis poenam irrogare, &
negatiuam ſubſtinuerunt allegati per Guazzin. d.

conclus. 12. num. 34. & Giurb. d. confil. 58. num. 10.
18 11. & 12. attamen ſi Iudeſ † habeat ſupremum
arbitrium ad instar ipſius Principis poterit omni
iure conſiſcationem inſigere Roland. d. confil. 99.
num. 28. vol. 1. Guazzin. d. conclus. 12. num. 18. Ca-
ualcan. de brach. Reg. part. 4. num. 26. 117. & 118.
19 & non ſolum † aduerſus reos delinquentes, ſed
etiam aduerſus teſtes, quos poterit citare ad
comparendum ſub eadem conſiſcationis poena,
ſeruata forma tradita per Caualcan. d. part. 4.
num. 119.
20 Quomodo verò † diognoscatur, Principem de-
legaſſe arbitrium liberum, & generale tantum,
vel ſupremum, quod ipſe concedens habet, po-
terunt consuli Menoch. de arbitrar. quaſt. 7. 8., &
9. Ioan. Grand. de bell. exul. in prædicam. ſubſtan-
tia quaſt. 2. per tot., & quaſt. 3. num. 1. & 2. Ca-
ualcan. de brach. Reg. per tot. tracſat. & præſertim
part. 1. vbi multa coaceruauit Maur. Burg. de-
mod proceden. ex abrupto quaſtione 6. per totam.
21 In ſtatu autem Eccleſiaſtico † ſolet Papa hanc
abſolutam, & ſupremam potentiam impartiſi
adiſciendo clauſulas, quę reperiuntur adnotatę in
breui, cuius copiam hic appono, vt omnes ad-
diſcere valeant, confeſſio illustrissimo, & Reu-
rendiſſimo D. meo Marco Gallo Prouincia Mar-
chię Gubernatori, dum a verè Sanctiſſimo Ale-
xandro VII. hodie vniuersali Populorum plauſu
regnante, quem Deus ad ſuę Reipublicę utilita-
tem diu ſeruare dignetur in columem, habuit cu-
ram demandatam adhibendi omnes diligentias
pro arcenda peste, cum priu. adhuc viagesimo
octauo anno minimè exacto a S. mem. Innocen-
tio X. ad Asculanam Ciuitatem regendam tunc
multis diſcordijs feruentem fuſſet ob eius exi-
miā prudentiam inter Proceres Rom. curiæ
præelectus, vnde diſcedens paucis interiectis an-
nis Autonę, Peruę, & Vmbrię gubernijs ſalici-
tēr expletis ad Piceni regimen promotus fuſit. Hac
de tanto Præſule ſatis, quid eius laudes aggredi eſ-
ſet idem, quod infinitum dinumerare. Forma-
22 brevis † hæc elt. Dilectio filio Magiftro Marco
Gallo in utraque ſignatura noſtra referendario
Prouincia noſtra Marchia Gubernatori Alexander
Papa VII. Dilecte Fili ſalutem, & Apo-
ſtolicam benedictionem. Paternę, ac præcipue
charitatis affeſtus, quo gregem Dominicum Cu-
ra noſtri aiuinitus commiſſum prosequimur, iu-
giter nos impellit, vt communi ipſius grugis ſalu-
ti, quantum nobis ex alto conceditur, paſto-
rali ſollicitudine inuigilens. Cum itaque non
ſine animi noſtri mœrore accepimus vebeſtente
peſtis ſuſpicionem in Ciuitate Neapolitana, &
alijs forſan Regni Neapolis partibus baberi aſter-
atur, nos pro iniunctio nobis deſuper Apoſtolicę
ſeruitutis offiſio. pro auertendo quantum Diui-
ne placuerit Mifericordiae contagionis buiſu-
di periculo, nihil, quod ad muneriſ noſtri partes
ſpectat, prætermittere volentes, ac de tua ſingu-
lari fide, pietate, prudentia, integritye, doctrina, ac
rerū gerēdarum uſu plurimum in Dño confiſt, mo-
tu pro.

DE CONFISCATIONE.

5

tu proprio, & ex certa scientia, ac matura delibera-tione nostris, te nostrum, & huius Sanctae Sedi Commissarium sanitatis intra fines, & terminos tui Gubernii, Apostolica auctoritate tenore presentium ad nostrum, & sedis praedictae beneplacitum facimus, constituimus, & deputamus, cum plena, libera, & omnimoda facultate, & auctoritate omnibus, & quibuscumq; diligentijs, quæ pro auerendo, ut præfertur, contagionis huiusmodi periculo adhibebuntur, super intendendi nec non quibusuis personis, tam Ecclesiasticis, & cuiusvis ordinis, congregationis, Societatis, & instituti, etiam si de illo, vel illa specialis, specifica expressa, & individua mentio habenda foret, & quarumcumq; militiarum, etiam Hospitalis Sancti Ioannis Hierosolimitani regularibus, quam quibusuis Baronibus, Domicellis, Comitibus, alijsq; etiam Ducali, Marchionali, vel alia quavis dignitate, & præminentia, etiam specia-li nota dignis, insignitis, secularibus etiam Ecclesiasticis intra fines tui Commissariatus consisten-tibus, Gubernatoribus quoquæ, Potestatibus, Præ-toribus Prioribus, & ceterisq; officialibus quomodoli-bet nuncupatis, nec non militijs, & Corsis, ac Birruarijs, & turrii custodibus, Communitatibusque, & Vniuerstatibus, ac hominibus quarumvis Civitatum, Terrarum, & locorum nobis, & S. R. E. mediatè, vel immediate subiectorum, & infra limites tui Commissariatus huiusmodi existentibus, omnia, & singula, quæ pro auertendo, ut præfertur, contagionis huiusmodi periculo, & su-spitione necessaria, & oppositione fore iudicaueris toties, quoties volueris, etiam in constituendis Lazzarettis pro infirmorum gubernio in situibus, & edificijs publicis, siue priuatis, & ad Ecclesiastas, & beneficia, personasque Ecclesiasticas etiam regulares, & ut præfertur, qualificatas, ac speciali expressione dignas ac ad Communitates, & Vniuerstatibus spectantibus, præcipiendi, & imperandi, siq; opus fuerit pontes, itinera, semitas, & vias publicas deiciendi, intersecandi, & recludendi, nec non ipsiis Communitatibus, & Vniuerstatibus, ut expensis pro præmissis, ac præmissorum occa-sione necessarias faciant, & subeant mandandi, & ad hunc effectum quoscumq; contractus necessarios, & opportunos faciendi, & aliter in præmis-sis, prout expedire iudicaueris, prouidendi, ac quodcumq; armorum prohibitorum, ac speciali notz dignorum genus siue defensuorum, vel offensi-vorum per te, tuosq; ministros, & officiales in quibuscumque locis, iam de die, quam de nocte de-ferendi, & circa præmissa, & eorum occasione quacumq; statuta ordinationes, banda, editæ, precepta, constitutiones, & proclamata intra fines tui Commissariatus, etiam in locis quorumcumq; Baro-norum, & aliorum supra expressorum, siue oren-tus, siue in scriptis condendi, & publicandi, illaq; nec non publicatas, & publicata ordinationes, banda, editæ, & proclamata sub priuationis officiorum, dignitatum, beneficiorum, & con-fiscationis bonorum quorumcumq; per eos, & eo-

rum quemlibet obtentorum, nec non ultimi sup-plicy poenis eo ipso, absque ulla declaracione in-currentis, obseruari facienti, ac etiam estate minores etiam poenis subiiciendi, & subiectos esse declarandi, & si qui mandatis, iussis, praceptis, ac monitionibus tuis obtemperare recusauerint, aut illis, vel statutis, ordinationibus, bandis, edi-tis, & proclamatibus prædictis, quoquomodo con-trauenerint, vel sese opposuerint, contra eos om-nes, & singulos summarie, simpliciter, & de plano sine strepitu, & figura iudicij, manu Regia, nulloq; iuris ordine seruato, nec aliquo formato processu, ac more belli, sine questionibus, sù tortura, tene-gatisq; defensionibus ad omnimodam earumdem poenarum executionem omni, & quacumq; appella-tione, recurso, reclamatione, in integrum restitu-tione, alijsq; iuris, & facti remedys ordinarijs, & extraordinarijs penitus remotis perre, vel alium, seu alios a te deputandos, & absque aliquius irregularitatis incursu procedendi, & procedi faciendi, inuocato etiam ad hoc si opus fuerit auxiliu brachij secularis, ac quoscumq; circa præmissa delinquentes, & ad Ecclesiastas, alias, loca impunia Ecclesiastica confugientes ex Ecclesijs, & locis huiusmodi per te, vel alias personas Ecclesiasti-cas occurribus occasionibus à te deputandas pro reuerentia Ecclesijs, & locis sacris debita mi-nori quo, id fieri poterit cu[m] scandalo, & tumultu extrahendi, nec non caduera si pulorum ex Ecclesijs, & locis huiusmodi ad efficitum, vt illa extra Ecclesiastas tamen, & loca prædicta visi-entur, & recognoscantur ex humarifaciendi, ac demùn omnia, & singula ali in træmissis, & circa ea quomodolibet necessaria, & opportuna, etiam si talia sint, vel fuerint, qua magis specialem spe-cificam, & expressam requirant mentionem faciendi, dicendi, gerendi, & exequendi, nec non vnam, seu plures personas cum facultatibus tibi per præsentes concessis, siue earum aliqua, sub-delegandi, ea tamèn lege, vt subdelegati huiusmo-di ad executionem poenarum capitalium sine par-ticipatione, & approbatione tua procedere, & deuenire nullo modo possint. Decernentes te, & a te subdelegandos facultatibus proprijs contra, & aduersus quoscumque quantumlibet priuilegios, & exemptos etiam Camerales, Ecclesiasti-cos cuiusvis ordinis, Congregationis, & Socie-tatis, & instituti regulares, nee non exem-pzionum, & immunitatum priuilegia, siue patentes litteras à quibusvis etiam Congregatio-ne Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium aduersus hereticam pravitatem inquisitorum habentes, ac propriè, & cuiusvis alterius Congregationis, & Personæ etiam speciale-rem expressionem requirentes familiares, & do-mesticos uti, illosq; praceptis, mandatis, editis, ordinationibus, statutis, bandis, & proclamatibus per te, seu tuo iussu publicandis subiucere, & in-cludere, ac nedum contraillos, ut præmititur, etiam usque ad totalem poenarum executionem procedere, & procedi facere, sed etiam illos

6 SERAPHINVS MASSINVS

in quibusuis causis, tanquam testes etiam cum questione, seu tortura examinare, vel examinari facere, ipsosq; ab incursu cuiuscumq; irregularitatis, & censuræ Ecclesiasticae, propter eorum testimonioria, aut spontaneas accusationes, & denunciations præseruare, & præseruatas auctoritate nostra declarare libere, & licet posse. Postremò ut præmissa tuta conscientia peragere valleas tibi, ut eorumdem præmissorum ratione nullam omnino irregularitatis notam, aut censuram Ecclesiasticam incurras, dummodo à sententia in causa sanguinis per te ipsum ferenda omnino abstineas indulgemus, non obstante, quatenus opus sit, nostra de iure quæsito non tollendo, etiam super bono Regimine Communitatum, & Uniuersitatem Status Ecclesiastici, & quibusuis alijs Apostolicis, ac Uniuersalibus, Provincialibusque etiam synodalibus conciliis editis, generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac quoruncumq; ordinum, Congregationum, Institutorum, societatum nec non Prouinciarum, Ciuitatum, Terrarum, & locorum etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmatate roboratis Statutis, & consuetudinibus, privilegijs quoque, indultis, & litteris Apostolicis sub quibuscumq; tenoribus, & formis, ac cum quibusuis derogatoriarum derogatorijs, alijsq; efficatoribus, & insolitis clausulis irritantibusq; & alijsdecretis in genere, vel in specie, etiam motu proprio, & de Apostolica potestatis plenitudo, ac alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, & etiam sepius confirmatis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus, & singulis, etiam si pro sufficientibus illorum derogatione de iustis, eorumq; totis tenoribus specialis specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio facienda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum tenores præsentibus, pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permanuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, ratificisq; contrariis quibuscumque. Datum Rome apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Fiscatoris die xxvij Iunij M.D.C.LVI. Pontificatus nostri anno secundo.

23 Quid autem tamen index hic supremam habens potestatem possit facere, ultra ea, quæ leguntur expresse in facultatibus ipsi indultis, satis scripserrunt pures tractatus edendo 10. Grand. de bell. exul cui accesserunt additiones 10. Baptista de Thoro, Caualcan. de brach. Reg. & Maur. Burg. de mod. procedend. ex abrupt. ideoq; libens prætermitto, satis factus retigisse particulam illius potestatis, quæ ad confisctionis materiam pertinet; vaum dumtaxat non omittam, an scilicet 24 tamen ex his possit denegatis defensionibus criminosos torquere, non quod videatur hic quæstio conuenire, sed quia, cum inciderimus in sermonem de isto Iudice, non putauit absurdum ap-

ponere disceptationem, à qua determinatur maior pars istius iurisdictionis, & circa quam definitam diuersimode se corserunt Sribentes; alij enim texitima uernat, quod nullatenus possint defensiones denegari, & quod alia ledetur ius Naturæ, à quo defensio ortum habet Bursatt. consil. 20. num. 99. usque ad num. 119. Farin. quæst. 39. num. 15. & seqq. & quæst. 72. num. 98. & 99. vbi 25 inuehitur contra Iudices & Gubernatoris Vrbis, quod sub pretextu facultatum illius Tribunalis infelices reos indefensos tormentis supponant, & plures alij relati a Merlin. Pignatell. controuersi. 27 33. num. 9. lib. 2. qui omnes firmant, nec & consuetudinem, nec Principem posse hanc iurisdictionem dare, quasi quod non possit derogari iuri naturali, quod est de per se immutabile, & inuariabile. 28 Alij verò putauerunt, quod similis & facultas, quæ in Magna Curia Neapolis, & Siciliæ vocatur præminentia, non procedat aduersus reum bona famæ, & vitæ Grammatic. vot. 3. & vot. 30. ut robique num. 24 Riminald. Iun. consil. 290. nu. 29 21. & 23. lib. 3. & quoddebeat & concurrere leuitas vitæ, & diffamatio Rei tenent Grammatic. consil. 15. num. 5. consil. 17. num. 16. d. vot. 30. num. 23. Riminald. Iun. d. consil. 290. num. 22. unde posse sic & procedi dum taxat aduersus facinorosos, & diffamatos, latrones insignes, disrobatores stratarum, incendiarios, violentos raptores, & committentes grauia delicta, non autem contra hominem bona famæ in delicto, quod non sit notorium Afflict. decis. 39. per tot. vbi Adden. cum alijs concordantibus adductis per Merlin. Pignatell. d. controuersi. 33. num. 2. C. apiblanc. de Barobib. pragm. 8. part. 1. num. 75. & seqq. tom. 1. Scialoya de tortur. cap. 6. num. 58. & seqq. cum quibus concordat Ambrofin. de proceß. informat. lib. 3. cap. 1. num. 11. & seqq. dum præminentiam, & similes facultates restringit ad supradictos, ac alios notorios delinquentes iuncta infamia, et leuitate vitæ, cuius opinionis fuit etiam pluribus relatis Didac. de Mari ad Grammatic. decis. 34. num. 13. & seqq. nec videntur abesse idem Grammatic. consil. 64. per tot. d. voto 3. nu. 20. & seqq. & voto 30. num. 7. & infra Roland. consil. 12. per tot. lib. 3. Quinimò idem Ambrofin. d. cap. 1. numer. 16. 31 dicit, in Curia & Gubernatoris Vrbis Iudiccs suis se vlos hac facultate in duobus casibus, nempe contra notorios delinquentes, diffamatos, crassatores, aliosq; similes supra expressos, & in certis alijs gravissimis criminibus, in quibus celeritas desideratur ob complices, ob exemplum, 32 vel alias iustas causas, in quibus & casibus fit decretum a Gubernatore, ut Iudices sua facultate veantur.

Se acc. de iudic. cap. 98. num. 88. lib. 1. cumulat 33 quatuor & requisita ad hoc, ut præminentia, hæc locum habeat, primo ut ipsam Magna Curia inquirat, secundo, quod delictum sit atrox, tertio, ut adsit mala fama delinquentis, & quanto vult, debere concurrere indicia sufficientia, & ibidem

DE CONFISCATIONE.

7

ibidem in versc. similiter quantum, conatur probare, quod Princeps non potest demandare torturam infligi reo indefenso; sed miror, quod de Principis auctoritate dubitetur, & propterea, 34† ob eius potestatem, quam habet, absolutam, senserunt, posse ab ipso decerni, quod quis subiicitur tortura denegatis defensionibus Anton. de Ball. var. tractat. lib. 2. de indic. quest. 10. per tot. & signantur num. 59. Mastrill. de Magistrat. lib. 3. cap. 4. num. 296 & seqq. & lib. 5. cap. 6. num. 78. cum seqq. & decis. 261. num. 78. Mauſon. de contraband. quest. 10. num. 34 & 35.

35 Hanc eandem questionem, an, & † quando reus possit torqueri ex processu informatio à iudice habente supremum arbitrium latè assumit disputandam Guazzin. defens. reor. 21. cap. 1. per tot. relatis scribentibus, qui pro, & contra loquunti sunt, & tamè n nullam opinionem reiecit, & nullam meo iudicio videtur amplecti; quia autem profitetur scribere ad reorum defensam, remittit Aduocatum ad consil. Farinac. 103. in quo doctissimus ille consulens nititur probare, Gubernatorem † Vrbis a nulla Pontificia Constitutione habere facultatem denegandi defensiones ante torturam, & quod propteret Sixtus V. in illa causa rescriperit, defensiones assignari, prout assignata fuerunt cum terminis competentibus; 37 Verum quod Gubernator † Vrbis hac facultate careat, est omnino fallum, cum in bulla 8. I. 3.

38 Leon. X. tom. 1. nou. bullar. detur † illi auctoritas procedendi de facto, manu Regia, & velo levato, per quæ verba intelligitur concessum brachium Regium, & facultas procedendi ex abrupto Caualcan. de brach. Reg. part. 1. nu. 132. Maur. Burg. de mod. procedend. quest. 6. num. 8. & infra, & 39 subsequenter † censetur attributa præminentia torquendi denegatis defensionibus ex ipso processu informatio Caualcan. d. part. 1. n. 29 vers. nihilominus. Maur. Burg. d. tract. quest. 3 per tot. Quibus rationibus iam per me scriptis, et consideratis venit ad manus meas Scanarol. de visitat. carcerat. qui in lib. 1. I. 8. cap. 1. section. 2. per tot. discutit facultates Gubernatoris Rome, & relata vtraq; opinione affirmativa, & negativa validissimis rationibus tuerit, ex d. bulla Leon. 40 X. fuisse datam † facultatem procedendi denegatis defensionibus, siveque obseruari in illo Tribunali in casibus ibi relatis, & concordat Scialoya cum relatis in tractat. de tortur. cap. 6. numer. 67.

Istis omnibus præmissis, & consideratis ego sentirem, quod si Princeps similem facultatem torquendi reum indefensum concederet, vel expressè, vel tacite per † concessionem brachij Regij, aut suprema potestatis, poterit iudex habens hoc mandatum subiictere tormentis delinquentes denegatis defensionibus, ex solo processu informatio Caualcan. de brach. Reg. part. 1. num. 29. vers. nihilominus. Maur. Burg. de mod. proceed. ex abrupt. quest. 11. per tot. vbi discutio articulo ad partes residet in hac opinione, Ioan. Bapt. de

Tboro ad Ioh. Grand. de bell exul. in predicam. substantia quest. 3. num. 6. in fin. Anton. de Ball. var. tractat. lib. 2. de indic. quest. 10. per tot. Scanarol. de visit. carcer. I. 8. cap. 1. section. 2. per tot. Merlin. Pignatell. d. controuers. 33. per tot. apud quos omnes referuntur concordantes, & respondent omnibus obiectis, Maſtrill. decis. Scit. 191. per tot. & decis. 261. num. 45. & seqq. vbi quod hoc præminentia practicatur in omnibus casibus, 42 cuius † dictum ego amplectendum esse putarem, vbi debet imponi poena ordinaria, non autem arbitraria ex rationibus adductis ab Intrigiol. singular. 234. lib. 1. quem sequitur Rouit. de immunitat. Neapolitan. pragm. 1. num. 16. & conueniunt Maur. Burg. de mod. proced. ex abrupt. quest. 23. numer. 280. & seqq. Scialoya de tortura cap. 6. numer. 73.

43 Quæ potestas † non solum practicatur contra Laicos, sed etiam aduersus Clericos, vbi facultas prouenit à Papa, & ius dicens habet in eos legitimam iurisdictionem. Merlin. Pignatell. dict. controuers. 33. num. 30. Maur. Burg. d. tractat. qu. 65. num. 1. non tamen poterit exerceri contra 44 minores, † quibus debent omnino dari defensiones. Muta ad consuetudin. Panorm. cap. 9. nu. 89. & c. p. 49. num. 33 & seq. Maur. Burg. d. tractat. quest. 66. per tot. Iul. Maſtrill. post Scaglion. ad pragm. Regni Neapol. allegat. 1. num. 38. Scialoya de tortura cap. 6. num. 61. Scanarol. de visitat. carcerat lib. 1. I. 8. cap. 1. section. 1. nu. 33. vbi tamen dicit hoc esse intelligendum, vt non procedat 45 † in illis casibus, in quibus minoratas non excusat à pena ordinaria.

46 Tortura autem † hoc modo unica vice illara poterit repeti per tres vices, nám quidquid dicant Petra ad Grammatic. decis. 34. num. 5. Carrab. de præminent. Magn. Cur. sub num. 123. & alii plur. 47 res apud infrascriptos DD. allegati, certa est † distinctione inter aduersantes opiniones allata, quod aut prima vice fuit sufficienter illata, & non potest repeti, aut non fuit satis, in quo iudicis arbitrium versatur, & tunc denuò potest irrogari, Guazzin. defens. reor. 30. cap. 28. licet ipse poterit 48 melius † esse, quod seruetur consuetudo Tribunalis, cum tamè defension. 21. num. 12. seruerit 49 iudicem † ex vi manus Regia posse procedere ad tertiam torturam in tribus vicibus separatis, cuius meminit Scialoya de tortura d. cap. 6. num. 75. & hanc distinctionem firmant, Maur. Burg. dicti tract. quest. 24. num. 6. cum seqq. volens, quod lumen dext. † in depositione Rei à tormentis debet apponere clausulam animo repetendi, nec reum adduci facere ad largam, sed in locum separatum, alijs tortura præsumetur completa, Mauſon. de contraband. quest. 10. num. 9. & seqq.

51 Nec erit necesse repeteret testes, nám † licet eos parte non citata receptos nullum facere indicium tenuerint in hac facti specie Roland. conf. 12. per tot. lib. 3. Grammatic. confil. 64. pariter per tot. vot. 3. num. 20. & seqq. & vot. 30. num. 7. & infra, nec videatur dissentire Maſtrill. decis. 261. num.

8 SERAPHINVS MASSINV

num. 63. cum seqq. attamēa opinio magis rece-
 pta est, quod stante hac + facultate repetitio non
 sit necessaria *Ioan. Grand. de bell exul. in prædic.*
pati quest. 3 special 90. in fin. ad quem se remittit
Thorus in addit ad dict. special 90. Sanfelic. decis.
 37. num. 3. *Guazzin. Iun tractat. moral. lib 2. de*
Indic. defens 2. cap. 16 num. 5. versic & tunc; p̄seq-
 53 *sertim + vbi adesset stilus, & consuetudo Anton.*
de Ball var. tract. lib. 1. quest. 26. num. 48. & lib.
 54 3. *præmiss 2. num. 1. vel si procederetur + contra*
assassinios, farinellos, & similes skeletissimos, aut
 55 *si Index + dubitare posset de testium subornatione*
Caualcan. de brach. Reg. part. 3 num. 4. à quo
non videtur discedere Guazzin. defens reor. 21.
 num. 6. *post med. versic vbi subdit; his enim*
 56 *cessantibus si ageretur + contra hominem non*
solutum delinquere, & si delictum esset atrocissi-
mum, repetitionem existimat necessariam Caual-
can. d. part. 3 num. 3 & 4. Quæ discordan-
 57 *tes + opiniones possunt defaci. reduci ad con-*
cordiam, vt nempe prima, quæ existimat repe-
tionem esse necesse procedat, dum agitur de
condemnando, & secunda, quæ negat, quando
reus debet solum torqueri ex processu informati-
uo Scialoya de tortura cap. 6. num. 26. Scanarol.
de visitat. carcerator. 9. 8. cap. 1. section. 1. n. 2. & 3.
 58 *Sed si Index hic + publicasset reo processum*
cum solito termino ad faciendas defensiones,
tunc termino pendente nullatenus erit locus tor-
turæ, non obstante facultate supradicta, cum per
 59 *publicationem + processus offensivū videatur ele-*
gisse viam ordinariam, quo casu reus nanciscitur
statim suas utilitates habendi copiam processus,
& se defendendi Caualcan. de brach. Reg. part. 3.
 num. 4. *Maur. Burg. de mod. procedend. quest. 46.*
 num. 10. 11. 12. & 13. *Scialoya d. cap. 6. num. 71.*
 60 *bene verum est, quod ex + uouis indicijs super-*
uenientibus, vel alia causa poterit Index à pro-
cessu ordinario recedere, & ad alium more belli
redire Anton. de Ball. var. tract. lib. 3. præmiss. 7.
cum quo uti ultimo loco relato videtur concor-
dare Scialoya d. cap. 6. num. 71. in fin. & Maur.
Burg. d. tract. quest. 48. num. 5. & seqq.

Et si egrediar valde materiam assumptam, ni-
 hilominus, cum fuerit actum de tortura Rei prin-
 cipalis indefensi videtur conueniens videre, quid
 61 sit + resoluendum in teste, in quo tamen non
 est opus commissio Principis procedendi ex ab-
 rupto, more belli, vel ut aiunt, extraordinario,
 nam hoc casu respicitur sola iurisdictio. Iudicis
 Ordinatij; qui articulus tuit amplè discussus à
 Farin. quest. 39. num. 116. cum pluribus seqq;
 à cuius opinione licet temeritas sit dissentire,
 presentim in me, qui nec tirocinia legalia profes-
 sus sum, attamen referam ea, quæ alias dicebam,
 dum casus de facto evenit in hoc Gubernio Pro-
 vincia Marchiq, in quo Locumtenens in ciuili-
 bus aderam, & Illustrissimus Dominus meus Gal-
 lius Gubernator non fuit designatus meam sen-
 tentiam audire; tunc igitur temporis sic respon-
 di,

Est opinio absque contradicatore, quod in cor-
 62 turā + testis de mendacio convicti non dantur
 defensiones, sed omnia Iudicantis arbitrio re-
 mittuntur Bartol. iuncta addit. Alexandrilit. A.
 & Marfil. in vnius 9. testes ff. de quest. Angel.
 de malefic. in verb quod fama nu. 49. facit Fran-
 cisc. Marc. decis. 487. nume. 16. part. 1. dum refutat
 theoricam Bartol. in d. l. vnius Boss de indic. &
 considerat. ante tortur. nu. 81. & de torturæ test.
 num. 39. afferens ita seruari Clar. quest. 25. num.
 10. vbi Drogib. litt. L. & Baiard. versic. solet dubi-
 tari Brun. de tortur. quest. 4 part. 2. num. 15.
 Claud. Bertazzol. ad Barthol. patrem conf. crim.
 153. litt. A. Anton. de Canar. de question. membr.
 2. num. 52. testans, sic consuetudinem obseruare
 Joseph Ludovic. conclus. 38. num. 98. versic. Secun-
 dus casus usque in fin. Porr. ad Ambrosin. de pro-
 cessu informatiu. lib. 1. cap. 4. versic sed quaro Hie-
 ronim de Federic. resol. 28. per tot post. 2. vol. con-
 sil. Farinac. Giurb. consil. 23. num. 14. Scacc. de in-
 dic. lib. 1. cap. 100. num. 16. versic si non fugillat,
 vbi reddens optimas rationes dicit, quod ita ser-
 uauit, & seruaret Sanfelic. decis. Neapol. 24. nu.
 2. vbi post verb. num. 116. limit. 7. deficit in meo
 codice dictio vbi, vel verbum qui incuria impres-
 soris omisum, alias eam sensus lequentis perio-
 di confunderetur Masson. de contrabandquest.
 63 12 per tot. qui + licet num. 4. referat opinionem
 contrarium Farinac. & num. 5. vocet illam æquā,
 tamē relinquit cogitandum, scribens illam op-
 nionem esse periculosa contra fiscum, nam dā-
 stat in assumentis informationibus, nec adhuc
 patent dicta testium, si copia concederetur, da-
 retur occasio occultandi veritatem, cum testes
 possebant ob partium potentiam latitare, vel in-
 strui ad mendacia componenda; & equidem do-
 nèc Fiscus contendit cum teste, qui ad torturam
 euadendam omnem lapidem esset moturus, & ha-
 beret adiutorem reum, qui omne auxilium daret
 ad poenam effugiendam, vtique ipsum delin-
 quens principalis in punitus euaderet, maximè,
 si defensio te. is percuteret negotium principale,
 vt est casus, quem hodie agimus.

Nec rationes adductæ per Scacc. videntur mihi debilitate à responsionibus Farinac. d. quest.
 39. num. 148. versic. & licet; etenim dum cona-
 64 tur probare, quod + timor subornationis, & of-
 fuscationis veritatis non sufficiat ad denegan-
 das defensiones se remittendo ad ea, que dize-
 rat num. 68. & seqq., debet animaduerti ipsi
 sum ibi loqui de Rei principalis defensione,
 & sic in terminis valde diuersis, cum iura
 in illo casu specialiter determinauerint, & Do-
 ctores, hanc materiam disceptantes agnoscant
 valde differre, quis sit torquendus, reus ne, ante te-
 sis; maximè quia delictum + falsitatis, ex quo te-
 sis confessus esset puniendus, vel veniens in
 consequentiam minimè debet attendi, vt proba-
 uit Camayan. relat. ibid. à Farinac. num. 141. quæ
 66 ratio + apud me est inconuincibilis, nam tortu-
 ra infertur principaliter pro habenda veritate de-
 licti,

DE CONFISCATIONE.

91

licet, & testis nullo pacto illi subijceretur, nisi veritatem criminis occultaret; debet ergo attendi primordium, quod dedit causam questioni, non autem id quod ex post facto consecutiè exoritur Ambrosin. decif. Perus. 26. num. 28. Cancer. var. resol. part. 1. cap. 24. numer. 12. & in istis terminis punctualibus Hieronim. de Federic. resol. 29. num. 5. post. 2. vol. conf. Farin.

67 Dum autem f. ipse Farin. affirmat, quod nec etiam ad leuem torturam procedatur denegato termino ad faciendas defensiones, assumptum procedit in reo, in quo adesse discrimen cum re-
68 ste superius ostendi, ultra quod leuem f. torturam non posse vocari torturam contra eundem Farinac. sentit Cabal resol 170. num. 12. & 13. sed in hac ratione leuitatis tortura non insisto, et
69 nini, licet f. testem leuiter torquendum esse, al-
serat Giurb. d. consil 23. num. 14. Forsè in practi-
70 ca non recipere tur, dum f. testis tortus pro scien-
da veritate, & tanquam verisimiliter informatus detinetur in tormento per quartam partem vnius horæ, & aliquando per medium horam iuxta fa-
ctorum, & personarum qualitatein Farin. quæst. 79.
num. 82. Maur. Burg de mod. proceden. ex abrupt.
quæst. 100. num. 129.

Nec debet mouere, quod idem Farinac. ex Per-
sonal. de indic. & tortur num. 33. & 34. declarerat
71 opinione n. f. pro tortura testis procedere, quan-
dò ille conuincitur ex proprio dicto vel confes-
sione demendacio, non autem dum ex testium de-
positionibus ostenditur mendax, quia sic dicendo
destruit communem DD. sententiam, quam ipse
met amplexus fuerat num. 147. ad quod proban-
72 dum aduerto, quod f. licet DD. confundant in
teste, & pro sinonis profiteantur vacillatio-
nem, varietatem, & contrarietatem Farinac.
quæst. 79. num. 10. Guazzin defens. reor. 19. cap. 2.
num. 1. non tamè confundunt mendacium, de
quo testis remaneat conuictus, immò separant, ac
73 distinguunt, Tùm quia testis f. vacillans, con-
trarius, vel varius leuiter torquetur, & non est
opus, quod confessionem ratificet extra tormen-
74 ta, quandò vero testis f. de mendacio conuincit-
ur, vt puta dum negat alicui facto interfuisse,
75 tunc quia f. torquetur per maius temporis spa-
76 tum, debet f. extra locum torture ratificare Fa-
rin. quæst. 79. num. 83. Guazzin. d. defens. reor. 19.
77 cap. 14. num. 1. Tùm quia f. in primo casu varia-
tis, & contrarietas datur leuis tortura ad effe-
ctum videndi, in quo dicto persistat Farin. quæst.
66. num. 98. Guazzin. d. defens. 19. cap. 2. per tot., &
78 in secundo f. casu, vt dixi, torquetur per multum
temporis spatium pro eruenda veritate, ex qui-
79 bus apparet, non f. posse propriè illum dici men-
daceum, si ex proprio dicto conuincitur, sed po-
80 tiùs contrarium, aut varium; mendaceum f. ve-
ro tunc dici, quando conuincitur per alios testes,
de quo casu loquuntur DD. supra adducti, & illo-
rum antesignanus Bartol., qui expressè dicit de
teste ab alio teste conuicto, & opinionem Barto-
li esse communiter receptā Farin, minime negat.

Minus potest operari fauor defensionis consi-
deratus à Guazzin. defens. reor. 19. cap. 15. num. 3.
81 nam ultra quod post torturam f. potest assignari
terminus ad dicendum contra propriam confes-
82 sionem, & respectuè f. defensiones faciendum,
vt & in ipso reo practicari, dum torquetur pote-
state extraordinaria, firmant Didaci de Mori ad
Grammat. decif. 34 n. 22. Maur. Burg. de mod. pro-
ced. ex abrupt. quæst. 11. num. 24. & 37. certum
83 est, quod fauore f. publicè utilitatis, ne proces-
sus destruantur, & delicta ex inde remaneant im-
punita, multa debent esse licita, quamvis dispo-
sitioni iuris repugnarent, vt allegando textum in
l. ita vulneratus f. ad l. Aquil. ratiocinatur Boff de
84 tortur. test. num. 39.: & quæst. quid f. debet differ-
re circa dandam torturam testi, petere, vel non
petere defensiones? si enim sunt vera illæ ratio-
nes, ob quas tormentum testi indefenso irroga-
tur, semper erunt veræ, aut petatur defensio, vel
non, eu iuxta vulgatam regulam Philosophi tale
85 f. vbiq; ponatur semper sit tale.

Et demum subsistit consideratio Scacc. qui di-
86 cit non f. esse concedendas defensiones ad repul-
fandos illos testes, qui nihil deponunt contra
alium testem, nam licet Farinac. respondeat,
87 quod f. satis dicuntur deponere contra, dum ar-
guunt ilum demendacio, est aduertendum, quod
88 f. dum examinantur priis testes, ex quibus filius
pretendit conuincere alium testem negantem,
non poterit dici, ex illorum testimonio constitui
mendacem testem ab illis nominatum, si adhuc
non est examinatus, & non potest somniari quid-
sit, dum examinabitur, depositurus.

Quidquid ideo ferantur in contrarium Per-
sonal Farinac. & Guazzin cum quibus videtur
pertransire Scialoy i de tortura cap. 14. num. 73.
89 versic sed alijs dicunt, ego f. semper torquerem te-
stes absque a. signatione terminorum ad faciendas
defensiones, cum hæc sit magis communis opini-
o, & meliorib[us] rationibus munita, & cum ea,
licet confundat DD., concordet Maur. Burg. d.
quæst 100. a. num. 121. & præsertim num. 123.
cui, & alijs supra allegatis addo Carrab. de pre-
minent Magn. Cur. num. 14. & 15. & Caualc an. de
testib. part. 5. num. 140. dum refert opinionem
Boß. vbi loquuntur de teste ab alio teste conuic-
cio, prout etiam loquuntur omnes alijs pro hac
opinione adducti. Hæc omnia communicau-
go f. cum Excellentissimo Domino Ioh: Antonio
Angelico, qui erat Locumtenens Crimina-
lis, viro non mediocris litteraturæ, & in
negocijs criminalibus apprimè ver-
sato, qui mēam sen-
tentiam con-
firmas-
vit.

De

De Episcopis.

S V M M A R I V M .

Episcopus habet fisum num. 1.

Episcopus exercens iurisdictionem Temporam et ultra spiritualem habet fisum num. 2.

Episcopi fisus succedit in bonis relictis a Clericis persona indigne num. 3.

Episcopi fisso deuoluuntur bona patrimonialia confisca ta ob heresim, num. 4.

In confisicatione honorum Clerici non veniunt bona acquisita ex redditu aliquius Ecclesiae, quia ista acquiruntur eidem met Ecclesia num. 5.

Bona feudalia, vel Empbitentia Clericorum rediunt ad Dominum directum. num. 6.

Bona patrimonialia Clericorum quoquomodo quaestia applicantur in Confisicatione Cameræ Episcopali. num. 7 & num. 8 & num. 17.

Bona clericorum aduentitia, & profectitia non transiunt in fisum num. 9.

Declaro num. 11.

Bona Clericorum patrimonialia, & temporalia confisca ta a Iudice Ecclesiastico transiunt in fisum seculari. num. 10.

Contrarium firmatur num. 14.

Bona Clerici Confisata ob Crimen heresis quomodo distribuenda remissiu e num. 11.

Bona Clericorum hereticorum applicantur fisso Seculari de Consuetudine num. 12.

Ista Consaetudo non extenditur extra locum ubi adest. num. 13.

Episcopum non habere iurisdictionem, & Territorium est opinio reprobata. num. 15. & 16.

Episcopus bona suo fisso applicata non in propriâ utilitatem, sed in pios usus, debet erogare numero 18.

Bona laici confisata in Tribunali Episcopali applicantur foro seculari si agitur de tota, vel quota bonorum num. 19.

Et quare. num. 20.

Confiscatio bonorum Clerici practicatur in omnibus illis Casibus, in quibus de Iure Civili fit Confiscatio laicis num. 21.

Vicarius Episcopi non potest confiscare bona Clericorum, nisi habeat autoritatem ab Episcopo num. 22.

Vicarius Episcopi non potest penas corporales in pecuniarias conuertere num. 23.

Limita num. 24.

Episcopus potest penas pecuniarias indicere aduersus laicos, dum Causa ad suum tribunal spectant. num. 25.

Episcopus imponens penas pecuniarias debet id parere facere, & cum magna prudentia, & quare. num. 26.

Pena non debent infligi, nec exigi pro Criminibus tolerandis num. 27.

Pena non possunt ab Episcopo conuerti in propriam Utilitatem num. 28.

Episcopus Antiquitus poterat in propriam Utilitatem Conuertere penas. num. 29.

Episcopus hodie debet penas in pios usus applicare. num. 30. 37. & 52.

Episcopus quibus causis pjs non possit applicare penas. num. 31.

Episcopus an erogauerit penas in Usus pios solum Deum habet Ultorem, & Cognitorem. num. 32.

Episcopus pro exigendis penas à laicis poterit illos carcerare irrequisito Iudice seculari. numer. 33.

Episcopus omnes penas citra Sanguinem potest indicere num. 34.

Episcopus potest ex consuetudine gratiam facere. num. 35.

Episcopus non potest absque labe Autoritatem super Criminibus componere, & transfigere. num. 36.

Episcopus quando, & quomodo admittere debeat compositiones remissiu e num. 38.

Capitulum sede Vacante an possit compositiones admittere super delictis, & pjs locis applicare & remissiu e num. 39.

Nuntius Apostolicus an possit compositiones recipere super Criminibus, & Cameræ Apostolicæ dare. remissiu e num. 39.

Episcopus Baro non debet fisso suo applicare penas exactas a Clericis delinquentibus. num. 40.

Episcopus Baro subditos sua Baronie Iudicans uti tar Iurisdictione laicali num. 41.

Episcopus Baro penas exactas a laicis Delinquentibus in sua Iurisdictione Baronali potest applicare suo fisso num. 42.

Bulla Sixti IV. compellens patrem ad soluendam legitimâ filij condemnati in penam Confisicationis bonorum compræbendit etiam legitimam Clericorum & habet locum in foro Ecclesiastico numero. 43.

Contrarium firmatur num. 44.

Et ita seruatur num. 48.

Bulla grauans Patrem pro delicto filij est odiosa, & restringenda. num. 45. & num 49.

Bulla, seu Constitutio puniens delicta reputatur fauorabilis num. 46.

Limitatur num. 47.

Bulla penalis, & odiosa non loquens de Ecclesiasticis ad illos non extenditur num. 50.

Constitutiones correctoria Iuris Communis, ubi pos sunt operari & num. & plures effectus intelliguntur semper ut unum solum operentur num. 51.

Bulla Sixti IV. mandans, quod appellations in Causes Criminalibus dum agitur de penas pecuniarijs, non admittantur nisi factio deposito, vel præstata cautione in forma depositi, non obser uatur in foro Episcopali num. 52.

Expenses transmissionis Commissarij pro fabricatione processus exiguntur a Reo indicato saltem ita efficaciter, ut possit transmitti inquisitio. num. 53.

In expensis transmissionis Commissarij fisus non praesertur Creditoribus Rei, sed habet actionem

DE I CONFISCATIONE.

II

nam repetendi a Reis. numero 54. in libro 11.
Limita .numer.55.

Commissarius, Vicarius vel Delegatus Episcopi non
potest a partibus aliquod pretendere, seu exige-
re dum aliquem sua diæcessis locum profici-
tur ad Causas faciendas num. 55.

Commissarius, Vicarius, vel delegatus Episcopi si
accedendo ad aliquem locum sua diæcessis ad cau-
sas faciendas aliquid exegerit potest repeti tan-
quam indebitum num. 57.

Episcopus tenetur prouidere dd. Commissarium, Vi-
carium, vel Delegatum de expensis & alijs ne-
cessarijs ibid.

Episcopus non potest iuuari Consuetudine vt sui
Commissarij, Vicarius, vel Delegatus aliquid
recipiant a partibus dum equitant ad locum
sua diæcessis num. 58.

Et ista Consuetudo qualiter esset probanda ibid.
& num. 59.

S. Congregatio Episcoporum, & Regularium mandat
refluui emolumenta pro Caualcatis à Judice Ec-
clesiastico transmissis exacta, non attenta con-
suetudine in contrarium. num. 60.

Q V A E S T I O S E C V N D A.

 Vicquid alijs dubitauerint, & in va-
tia se tulerint DD. hodiè secundum
magis receptam opinionem, & cō-
mune obseruantiam Episcopus
† habet fiscum Fulu. Constant. in l.
1. num. 47. & seqq. G. de pœn. fiscal.

lib. 10 Cochier p 4. de iurisd. ordinar. in exēptos q.
112. num. 3. lib. 1; vbi quod hoc tanto magis erit
verum, si vtra † iurisdictionem Spiritualem ha-
bet etiam temporaem Bellett. disquisit. clerical.
par. I. §. 14 num. 8. Barbos de Episcop par. 3. alleg.

3 107. num. 16. ad quem † deuoiuuntur bona cleri-
corum, si ipsi aliquem faciunt hæredem, vel con-
seruent legatum, a quo tanquam abindigno au-
ferantur bona Genuen. practicabil. Eccles' quæst.

4 250 sub num. 1. Bellett. d. §. 14. num. 6. etiam si † ob
hærem bona patrimonialia confiscentur Barbos.
d. alleg. 107. num. 17. dixi patrimonialia, quia in

5 † confisctione bonorum clericorum, quæ fuerunt ac-
quisita ex bonis Ecclesiæ acquiruntur eidemmet
Ecclesiæ, ex cuius bonis fuerunt comparata; feu-
6 dalia, † vel emphiteutica redeunt ad Dominum

7 directum, patrimonialia † autem siue sint aduen-
titia, siue aliunde quæsita applicantur Cameræ
Episcopali, vt quodlibet horum bonorum genus
percurrente firmat pluribus relatis, & contrarijs
rejetis Bellett. d. §. 14. num. 7. nec videntur dissen-
tire Gen. d. q. 250 per tot. & Sbroz. de offic. Vicar.

8 lib. 2. quæst. 58. num. 1. dicens † confisci omnia
bona tam stabilia, quam mobilia, quicquid se in-
voluat Guazzin. de confiscat. conclus. 13. ampliat.

9 24. num. 21. dum sentit, peculia † clericorum ad-
uentitia, & profectitia non transire in fiscum, &

10 conclus. 21. num. 24. vbi afferit, bona † clericorum

patrimonialia, & temporalia confisata à Judice

Ecclesiastico transire in fiscum secularem; nam
11 primum assumptrum † potest saluari, quando cle-
ricus habet patrem, cuius respectu confisatio mi-
nimè datur in peculijs, vt benè, ac explicitè se de-
clarat Diaz in loco ab ipso Guazzin. allegato, alijs
enim pugnaret contra communem sententiam.
DD. à Bellet. supra adducto allegatam; sed circa
11 † distributionem bonorum clericorum confisato-
rum ob crimen hæresis videri poterio Farinas.
quæst. 190. §. 11 per tot. & Sousa Apboris n. in-
quisit. lib. 3. num. 3. 4. & 5. vbi licet ex testimonio
12 Simanc. afferat de consuetudine † bona clericorum
hæreticorum applicari fisco seculari, tamè n
13 illa † consuetudo non debet extendi extra locum
vbi adest, & Simanc. non potest de illa testari ex-
tra loca, in quibus non sicut versatus.

14 Secundum † vero est omnino falsum, nam sicu-
ti rationes, quibus ipse mouetur, non sunt veræ
ita etiā in magis communiter à DD. reprobantur,
tētibus Genuen. Bellet. ac alijs in principe allegat.

15 & in specie est omnino reprobata † illa, quod E-
piscopus non habeat iurisdictionem, & territo-
rium, vt datur videri apud Barbos de Episcop. d.
alleg. 107. numer. 2. & seqq. part. 3. Sperell. decif. 3.
num. 9. & infra & decif. 124. num. 13. quibus in lo-

16 cis tenuē defendant, Episcopos † iurisdictione,
17 & territorio non carere, & in puncto bona † pa-
tronialia clericorum applicari fisco Ecclesiastico
illa publicanti ultra Bellet. & alios supra allatu-
tos consuluerunt Iacob. de Zoch. consil. 81. Anton.
de Rosell. consil. 82. Franciso. Porcellin. consil. 83.
& Franciso. de Aluarot. consil. 84. inter consil. cri-
18 min. diuersor. vol. 1. in magnis; quæ tamen † bona
suo fisco applicata non in propriam utilitatem,
sed in pios usus debet Episcopus erogare Ricc. var.
resol part. 2. resol. 387 num. 2.

19 Est tamè bene verum, quod si laicus in deli-
ctis mixti fori, vel Ecclesiasticis patitur pœnam
confisctionis in tribunali Episcopi, tunc bona
applicantur fisco seculari, si agitur de tota, vel
quota bonorum Ancaran. consil. 15. sub numer.
4. Peregrin. de iur. fisc. lib. 1. tit. 2. nu. 107. & 108.
20 reddens rationem, quia † vter Fiscus capiat, per-
sona delinquentis attenditur Vermigliol. cons. 52.
u. m. 11. & 12.

21 Aduersus autem Clericos † pœnam publicatio-
nis bonorum practicari in omnibus illis casibus,
in quibus de iure ciuili imponitur aduersus laicos,
solidè substatet Diaz. in pract. cap. 124. fere per
tot quem sequitur Sbrozz. de offic. Vicar. lib. 2.
quæst. 58. num. 1.

Sicuti autem Episcopum bona clericorum delin-
22 quentis confiscare firmauit, ita † potestatem hanc
esse illius Vicario denegatam volunt Sbrozz. d.
quæst. 58. num. 2. & Barbos de Episcop part. 3. al-
23 leg. 54. num. 119. prout nec idem † Vicarius pote-
rit pœnas corporales in pecuniarias conuertere
24 Barbos. d. alleg. 54. num. 120. nisi † tamè habeat
speciale mandatum ab Episcopo Sbrozz. ibid. nu.
2. Sperell. decif. 116. num. 84. Guazzin. Iun. tract.
moral. lib. 2. cap. 9. num. 22.

25 Nec tantum confiscare bona, sed & pœnas pecuniarias indicere etiam aduersus laicos potest Episcopus, dum causa ad suum Tribunal spectant Ciarlin. controuers. 50 num. 37 Barbos de Episcop. 26 par. 3. alleg. 107. num. 18. quæ tamen pœnæ parcer, & cum maxima prudentia debent imponi, ne vel avaritia notam subeat, vel Iustitia contemnatur, dum nullam delinquens pertimescit culpam, quam nummis redimere sperat, Constant. plures referens in d. l. 1. num. 50. C de pœn. fiscal. lib. 10. 27 nec debent tibi infligi, & exigi pro ipsis crimini bus tolerandis Barbos d. alleg. 107. num. 19. nec 28 minus tibi poterunt ab Episcopo in propriam vti- 29 litatem conuerti, nam tibi licet antiquitus huiusmodi conuersio, & applicatio videretur permis- sa Peregrin. de iur. fisc. lib. 1. litt. 2. num. 106. Ciar- 30 lin. controuers. 50 num. 38. tamè tibi hodie ex præscripto Concil. Trident. sess. 25. de reform. cap. 3. de- 31bet Episcopus huiusmodi pœnas in pios usus applicare Ciarlin. d. controuers. 50. num. 39. Barbos. d. alleg. 107. num. 19. ubi refert S. Congregatio- 32 nem resoluisse, illas tibi non posse erogari pro fab- 33 rica, vel Sacristia Ecclesiæ Cathedralis, non pro reparatione domus Episcopalis, non pro restaura- 34 tione carcerum, non pro vestiendis pauperibus, quibus lauantur pedes in die Cenæ Domini, non pro supplemento salarij musicorum Ecclesiæ cathedralis, non pro birruarijs, non pro illarum depositario, tandem nec pro Vicario, & concor- 35 dat Guazzin. Iun. tract. moral. lib. 2. cap. 48. num. 32. o. & 11. An autem tibi ipse Episcopus erogauerit, ecce has pœnas in usus pios solum Deum habet Iudicem, & cognitorem, & contra ipsum ad hunc eti. cum nulla datur actio, nec civilis, nec crimi- 36 nalis Vermigliol. conf. 143. num. 5., & 6., & conf. 159 num. 55.

33 Pro illarum tibi exactione poterit laicos carceribus mancipare, & in illorum bonis execu- 34 tiones committere absque requisitione iudicis secul- 35 laris, vt de magis vera, & recepta opinione te- 36 statur Ciarlin. ead. controuers. 50. num. 40, & 41. ubi adducit inumeros idem tenentes.

37 Et sicuti pœnas tibi omnes cibra sanguinem va- 38 let indicere, ita tibi potest ex consuetudine gratiam facere Genuen. in pract. Archiepiscop. Neap. cap. 35 57. num. 3. Vermigliol. conf. 143. num. 2. super tibi cri- 39 minibus componere, & transfigere absque labore 40 avaricie, dum tibi hodie sic prescribente Concilio Tridentino eisdem pœnæ in pios usus diuertuntur 41 Sperell. decis. 116. num. 9. quando autem, & quoniammodo compositiones admittere debeat edocet Ricc. var. resol. tom. 2. par. 4. à resol. 118. usque & per tot. resol. 130 ubi plenè & ad saturitatem ma- 42 teriam pertractat, prout etiam resol. 119. agit, an 43 tibi Capitulum Sede vacante, & Nuntius Apostolicus possit illas facere, locisque pijs dare, vel Cameræ Apostolicæ.

Iam dudum versans in foro sui interrogatus, an Episcopus Baro posset pœnas pecuniarias à clericis delinquentibus exactas fisco suo applicare, & an bulla Sixti IV. compellens patrem ad

soluendam legitimam filij condemnati in pœnam confiscationis honorum haberet locum in foro 40 Episcopali; ad primum tibi respondi, quod inspe-cta dispositione Concilij nullatenus fisco suo, sed locis pijs applicare debet; non attenta illa qualita- 41 te Baronali, quia non debet attendi quoad Cle- 42 ret, dum tibi Episcopus iudicans subditos suos Ba- 43 ronię veitur iurisdictione laicali, non autem Ec- 44 clesiastica cap final. ne cleric, vel monac. in 6. Fran- 45 cise. Marc. decis. 454. num. 1. & 12. par. 1. que vero obiciebantur ex doctrina Peregrin. de iur. fisc. lib. 1. tit. 2. num. 104. dixi procedere, vel de iure anti- 46 quo ante concilium Tridentinum, vel contra 47 tibi laicos subditos iurisdictioni baronali, in quo- 48 rum delictis pœnas Cameræ baronali tribuere pos- 49 se non dissentirem.

43 Circa secundum alijs dicebam, quod illa tibi constitutio Sixtina comprehendenter etiam legitimam Clericorum, eo quia, cum emanasset ad re- 50 primenda delicta, videbatur extendi & ad crimi- 51 na Clericalia, quæ alijs graviora dicuntur Fol- 52 ler. in pract. crimin. canon. cap. 16. nu. 10. Farinac. 53 consil. 25. num. 66. in fin. lib. 1. & quod ob hanc rationem reprimendi delicta diceretur fauorabi- 54 lis, ideoque extendi deberet ad casum Clericideli- 55 quentis, de quo si Papa fuisset interrogatus ve- 56 risimiliter pro illius comprehensione respondisset.

44 Hodiè vero mutata sententia contrarium tibi affir- 57 mare solidius existimo, quoniam in ea nulla cle- 58 ricorum sit mentio, & Papa videtur illam tulisse 59 ut Dominus temporalis, vt indicant verba illa Bullæ in alma Vrb. alijs; Ciuitatibus, Terris, & locis nostro, ac Romana Ecclesiæ temporali domi- 60 nio subiectis, quo casu similes constitutiones Pon- 61 tificiaz non ligant personas Ecclesiasticas ex dese- 62 quu voluntatis Papæ, qui noluit illas comprehen- 63 dere Rot. post Fenzon. ad Statut. Vrb. decr. 5. I. & ita in terminis veris. & confirmatio I. ost. resol. 64 128. num. 60. maxime quia tibi eadem bulla grauans patrem pro delicto filij est nimis odiosa, & pro- 65 pterea quam magis possibile est restringenda Fa- 66 rinac loquens de ea in illa parte, in qua compel- 67 lit consanguineos ad redimendum bona confisca- 68 ta consil. 27. num. 7. & 8. ubi addit. litt. B. veris. 69 ostaua sit conclusio tradit, quod licet verum sit 70 tibi constitutionem punientem delicta reputari fa- 71 uorabilem, nihilominus procedit conclusio, quan- 72 dò sine eadem constitutione crimina remanerent 73 prorsus impunita, secus autem si punita rema- 74 nent, sed minori pœna, & in hac tibi parte mini- 75 mè seruatur in foro Ecclesiastico de mente Sacre Congregationis Episcoporum, & Regularium, quæ de anno 1589. die vero 23. mensis May. re- 76 scripsit Episcopo Maceratensi per hæc verba. Questa Sacra Congregatione hæc probito altre- 77 volte alli Prelati il costringere altrui à comprare, 78 ò redimere beni confiscati come cosa introdotta dal rigore della Corte secolare inconveniente nell. Ecclesiastica, che deve essere fondata, e retta con modi più tosto paterni, che signorili, e però tan- 79 to se

to si notifica anche a V. Sign.

- 49 Individualiter autem \dagger constitutionem hanc *Sixti IV.* vbi compellit patrem ad soluendam legitimam pro filio condemnato, esse contra ius priuatorum, odiosam, ac stricissime interpretandum profitetur *Merlin. de legitim. lib. 3. tit. 1. q. 33. num. 10.* Unde \dagger ad Ecclesiasticos, de quibus non loquitur, ut penalis non debet extendi *Farinac. consil. 65. num. 132. Vermigliol. consil. 115. 51 num. 2.* & regulare est quod constitutiones \dagger correctiorae iuris communis, vbi possunt operari unum, vel plures effectus intelliguntur semper, ut unum solum operentur *Vermigliol. consil. 115. num. 8. conf. 327. num. 5. consil. 361. num. 17 & conf. 376. numer. 5. Altograd consil. 4. num. 19. & 26. lib. 1. data ergo operatione sua contra laicos non debet ampliari ad Clericos, sed intra suos limites omnino restringenda.*

Et in simili dispositio *Bulle Pij IV. in nouo bul. 52 lar. 51. & Pij V. 24. tom. 1.* quod \dagger appellaciones in causis criminalibus, dum agitur de pœnulis pecuniaris non admittantur nisi facto illarum deposito, vel prestita idonea cautione in forma depositi, non obseruantur in foro Episcopali, in quo applicatio fit locis p̄ijs Guazzin. defens reor. 36. cap. 5. num. 12.

Sumptu occasione, quod in causis confiscationis sunt fuit multæ expensæ, quæ \dagger sicuti alia transmissionis Commissarij pro fabricatione processuum exigūta à reo indicato saltē ita efficaciter, ut possit transmitti inquisitio *Caball. resol. 201. per tot. & signat. n. 20. vers. bino alias vidi de facto, 54 iunct. num. seqq.* vbi \dagger quod licet fiscus in his expensis non præferatur creditoribus, attenuèn proculdubio habet actionem repetendi à Reis Guazzin. defens. reor. 13 c. 1 per tot. præfertim n. 4. 12 & 14. Carleuall. de iudic. tom. 2. tit. 3. disput. 1. n. 29, & 30. ad quem se remittit Gizz. ad decis Capyc. La 35 tr. obseruat. 47. n. 11. nisi tamèn expensæ cessissent in utilitatem creditorum, ut quia inseruiſſent pro manifestatione bonorum, vel illorum conseruatione *Confat. in l. 1. n. 109. C de pœn. fisc. al. lib. 10. Carleuul. d. disput. 1. n. 30* fuit à non lenis litteraturę viro dubitatum, an idem ius seruaretur in foro Episcopi, dum in casibus à iure permisis confiscatedis pena mulctat delinquentes, vel commissarium ad fabricandos processus contra criminosos suæ iurisdictioni subiectos transmittit; & sicuti una mecum verba faciens admittebamus, multos Episcopos transmittere Commissarium, siue caualcatam expensis reorum, ita nolebamus videri nimium audaces in huiusmodi obseruantiam damnando; decreuimus propterea consulere Peritos Vrbis, vbi sicuti antiquitus Delphis à patre mendacij reddeabantur, hodiè dantur Oracula à filijs veritatis, & valde in similibus materiis 56 versatus, & eximus I. C. respondit, ordinarium, & dum aliquem suę Diæcesis locum proficisciatur ad causas facientes, non posse aliquid à partibus exigere, nec ratione expensarum, nec victualium, aut vectuarum equorum, idemque procedere in

- elius Vicario, vel Delegato, cum utriusque ipse Episcopus teneatur prouidere de expensis, ac alijs necessarijs, quia \dagger ideo Episcopo sunt stipendijs Ecclesiastica assignata, & si quid fuerit ab illo exactum posse tanquam indebitum repeti *glos. in c. cum ab omni in verb. præter expensas vers. Ordinarius. de vita, & honest. Cleric. glos. in c. statutum. 6. insuper verb. moderatas. versic. quid dicemus. de rescript. in 6. DD. in d. c. cum ab omni, & præcipue Innocent. Ancaran. Abbas n. 11 12. & 13. Gemini. an. in d. cap. statutum. 6. insuper n. 1. de rescript. in 6. Specul. lib. 1. part. 4. de salar. Iudic. 6. dicturi in 8. 9. & 11. Bonacin. tom. 2. disp. 10. q. 2. nunc 8. n. 6 Cancer. var. resol. par. 3. cap. 5. num. 58.*
- 58 Et addidit non \dagger posse Episcopos aliqua consuetudine iuvari, quia ultra quod semper deficit probatio, fuſſe obtentam in contradicitorio iudicio, ut de essentia illius requiritur *Rot. coram Buratt. decis. 497. n. 10. p. 6. recent decis. 1411. n. 12. & 59 alibi passim, ac \dagger non verificantur alia requisitas, quatenus etiam esset formiter probata, nec posset opitulari, cum nullas habeat vires tanquam specialiter damnata, & reprobata in d. cap. cum ab omni, ut firmat ibi Abb. num. 10. dicens, quod opinio contraria Speculat, reprobatur à glos. in Clementin. Statutum de elect. Roman singul. 183. Bonacin. d. punct. 8. n. 6. cum qua opinione per 60 transiit S Congregatio \dagger Episcoporum, & Regularem mandans, huiusmodi consuetudine non attenta, restitui emolumenta pro caualcati a uide Ecclesiastico transmissis exacta, ut in Sarzanan. 2. Octobris 1609. in litteris illi Vicario di rectis, que sic erant conceptæ. Voi non baueate porto efigere da Don Francesco da Pontremoli sotto pretesto di spese cibarie, ne di caualatura, ne di giornate il danaro da voi confessato, quando andaste a detta Terra a formare contra di lui il processo, essendo prohibito de iure all'ordinario il pigliarsimili emolumenti, ancorche fuori del suo domicilio, mentre va à fare simili processi attinenti alla sua giurisdizione ordinaria, & fuit etiam resolutum in Brundesina 30. Ottobris 1609. in Montis Altii 20. Iulij 1621. ac in pluribus alijs causis, quas omnes referre esset nimia prolixitas.*

De criminibus confiscationem admittentibus.

S V M M A R I V M .

- Confiscatio de Iure fit tantum in Crimine læse Maiestatis. num. 1.
Confiscatio bonorum non datur exceptis Criminibus Hæresi, & læse maiestatis, nisi aliud exposceret statutum, vel consuetudo. num. 2.
Confiscatio indicta absque corporis punitione stat propter se, & principaliter, & non laedit iura antiqua. num. 3.

14 SERAPHINVS MASSINVS

Contumacia Rei non operatur illum p^{ro} se multari ultra p^{an}a corporalem confiscatione bonorū. num. 4.
Auth. bona damnatorum non corrigit Iura antiqua contra contumaces. num. 5.
Confiscatio bonorum semper adiungitur p^{an}a mortis naturalis, vel deportationis, & ita practicatur num 6 & 10.
S. Consulta condemnando contumaces ad Triremes, imponit & p^{an}am confiscationis bonorum. n. 7.
Iudices criminales non debent comminari in monito-rijs maiores p^{enas}, quām mereantur delictum ex Bulla Pauli V num. 8.
Bulla prædicta Pauli V. intelligitur de p^{an}is corpo-ralibus, non autem de Confiscatione. num. 9.
Confiscatio bonorum in Statu Ecclesiastico fit pro homicidio ob Const. Prou. March num 11.
Confiscatio bonorum imponitur a Const. Prou. March, pro hor icidio dolose, præordinate, ac appens tē patrato, s^ecus pro alijs commissis cum aliqua culpa ex improviso. num. 12.
Quæ regula procedit etiam in crimine parricidij. 13.
Confiscatio bonorum de Iure communi non datur in Parricidiam, nisi criminis postulatus sibi mor-tem concuerit. num. 14.
L. parricidij ff ad l. Pomp. de parricid. male adduci-tur a N enoch. pro Confiscatione. num. 15.
Parricidium crimen impium nimis, ac detestadū. 16.
Parricidæ p^{enas} varias recenset Menoch. num. 17.
Parricidium ex Solonis sententia solum posse Com-mitti ubi regnat luxus. num. 18.
Parricidij subiacet p^{an}a Confiscationis Bonorū. 19.
Confiscatio bonorum imponitur a l. Cornelio de Si-car. num. 20.
Mulieri parricida confiscatur dos. num. 21.
Proparricidio semper fuit Romæ inflicta p^{an}a Con-fiscationis bonorum. num. 22.
Confiscationis bonorum p^{an}am an quisq; se ipsum occidens patiatur? remissiū. num. 23.
Confiscatio bodiē non potest imponi, nisi in delicto laſa maiestatis Diuinæ, vel humanae. num. 24.
Stupri p^{an}a. remissiū. num. 25.
Stupri commissi in Ecclesia p^{an}a. remissiū. ibid.
Stuprū cū violētia differt a stupro absq; violentia. 26.
De stupro commissio cum Monialib. remissiū. num. 27.
Stuprantis bona confiscantur in dimidia. num. 28.
Stuprantis monialem bona omnia confiscantur, & applicantur Monasterio virginis corruptæ. n. 29
Stuprum commissum à Tutore, vel Curatore in pu-pillam operatur Confiscationem omnium bono-rum suprantis. num. 30.
Rapientibus mulierem ingenuam confiscantur bona, & applicantur mulieri raptæ. num. 31.
Rapientis Monialem bona applicantur ipsi Moniali q^{uo}d Vsumfructum, & illa defuncta remanent Monasterio, vel Ecclesiæ in qua Deo est dicata. num. 32.
Inter Roptorem, & Raptam de Iure Ciuii non po-test contrahi matrimonium, & quid si contra-batur inum. 33.
Inter Roptorem, & Raptam de Iure Canonico po-test contrahi matrimonium, si extra potesta-

tem Rapientis posita sit. num. 34.
Rapientibus, & raptis nubentibus p^{an}a impositæ de Iure Ciuii an ceſſent de Iure Canonico per ma-trimonium contractum? remissiū. num. 35.
Rapientis bona remanent penè mulierem raptam, & si rapienti deponetur, & ceſſat p^{an}a imposi-ta de Iure Ciuii sequito matrimonio. nu. 36.
Rapientum p^{an}a a Iure Ciuii inductæ non habent locum in Statu Ecclesiastico sequito matrimo-nio. num. 37.
De raptus materia remissiū. num. 38.
Inceſtas nuptias contrahentes puniuntur confisca-tione bonorum. num. 39.
Declaranum 40.
Inceſtas nuptias Contrahentes sub facie matrimonij si habent filios ex alio Matrimonio, siue nepo-tes, non puniuntur confiscatione bonorum, sed bona filijs, seu nepotibus applicantur sum onere alendi Patrem, vel Auum. num. 41.
Inceſtas nuptias contrahentes amittunt ipso iure do-minium bonorum. num. 42.
Inceſtas nuptias Gontrahentis p^{an}a publicationis bo-norum non sicut correcta per Auth. bona dam-natorum. num. 43.
De inceſtas materia remissiū. num. 44.
Auth. bona damnatorum non corrigit Iura antiqua imponentia p^{an}am confiscationis alicuius quo-tæ bonorum num. 45.
Auth. bona damnatorum non intrat quando ob ali-quod delictum expreſſe in sententia bona con-fiscantur. num. 46.
Plures limitationes ponuntur remissiū. num. 48.
Confiscationis p^{an}a non intrat, nisi fuerit imposta p^{an}a ordinaria delicti, non autem extraordina-ria. 49.
Confiscationis p^{an}a non potest imponi in p^{an}a exi-lij. num. 50.
De Veritate huius conclusionis, remissiū. nu. 51.

Q V Ä S T I O T E R T I A.

 Raianica sequens vestigia agnouit cle-men-tissimus Cesar Iulianus, fiscum lie-rem, esse quo crescente ceteri artus cont-bescunt, & Principatus vires plus in diuitijs subditorum, quam in ærarij publici solidè sublineri; vnde rigorem iuris antiqui moderando non nisi † in crimine, leſe Maiestatis bona confiscari mandauit auth. & i nulli Iudic. & final versic. vi autem, cuius di-ſpositio sicut transposita in auth. bona damnato-rum C. de bon prescriptor.
 Huius autem sanctum corrigere omnia ante acta iura adeò efficaciter, vt † exceptis crimi-nibus hærelis, & leſe Maiestatis non detur publi-catio bonorum, nisi aliud exposceret statutum, vel consuetudo, & ita totum Mundum obser-vare, & tenere omnes Doctores testatur Rot.de-cis. 565. n. 3. par. 3. recent. etiam aduersus contu-maces, dum tamèn adiungitur p^{an}a corporalis, quia, si † absq; punitione corporis sola publicatio bono.

DE CONFISCATIONE.

15

bonorum indiceretur, illa staret propter se, & principaliter, quo casu iura antiqua remanent incorrecta, ut declarans doctrinam Aretin. in l. eius qui s. i. in postremo notabili ff. de testam. lenti Cephal. consil. 79. numer. 19. & 20. quem fuit sequuta Rot. d. decisi. 565. num. 4.

4 Et quod contumacia + Rei nunquam operatur, illum posse ultra poenam corporalem multari confiscatione bonorum, tenuit Salicet in l. 1. C. de requiren. Reis, cuius opinionem firmauerunt innumeris sequaces, & fatetur esse de iure veriorem, & magis receptionam Farin. que s. i. n. 62. & amplia hanc undecimam versic. & licet Bart.

Sed Bartolus in l. 1. n. 2. & 3. ff. de bon. dannat. 5 dixit eandem dispositionem + auth. bona damnatorum nullo pacto corrigere iura antiqua contra contumaces, quam doctrinam sequitur Merlin. Pignat. controvers. 21. num. 13. & 14. & 15. tom. 2. & quamvis in punto iuris posset pati difficultates, & forsitan non esset tenenda, nihilominus prædicta recepit, & quotidiè secundum eam, quoties-

6 cumq; + imponitur pena mortis Naturalis, vel deportationis, cuius loco subrogatur damnatio ad triremes, vel ad tempus, vel perpetuo, semper adiungitur confiscatio bonorum, & si delictum illam non mereatur, ut de hac consuetudine testatur eruditissimus ille, & in subtilijs criminalibus versatissimus Farin. quem nihil in hisce materijs latuit, d. quæst. 11. nu. 62. & amplia hanc undecimam versic. sed quidquid sit. & consil. 14. n. 4. & ita videamus in di. + ser. are Tribunal supremum S. Consulte, que & si condemnnet ad triremes temporaneas, vel perpetuas imponit etiam contra contumaces confiscationem totæ, vel quatenus bonorum iuxta casum, & factorum contingentiam,

7 Quæ omnia sunt tam vera, quod licet Paul V. in bull. reformationis Tribunalum tom. 3. nou. bull. 71. in rub. de ludo. crimin. & 10. incip. ne committitur, sancinerit, iudices & criminales non debere committari in monitorio maiores penas, quam meritorum delictu, nihilominus usum + admisisse, intelligi tantum de penis corporalibus, & nullo modo comprehendere penam confiscationis, id est q; non esse recendum a supradicta confuetudine publicandi bona contumacium, voluit idem Farin. in addit. impress. post. 3. vol. consil. ad d. quæst. 11. num. 62. versic. sed quidquid post med.

8 Et si ex Flamin. Cartar. de capt. bandit. c. 1. n. 392. & seqq. dixerit Farin. d. quæst. 11. sub n. 62. 11 versic. sed quidquid sit, in + statu Ecclesiastico ob dispositum a constitut. Marchia lib. 4. cap. 54. pro homicidio condemnari contumacem etiam in penam confiscationis bonorum, attamen est aduertendum, quod seadmodum constitutio tunc mandat confiscari bona, quando homicidium uitiosè, praordinatè, appensatè, aut studiose commissum, secus autem si eum aliqua culpa ex improviso, quia tunc inspecta qualitate personæ & facti decernit penam arbitriam usque ad finem ducentos aurum: prout nullam penam ordinat imponi, si casu, qui prævideti non potuit, nec

debuit, vel ad defensionem licitam, aut iure permittente cum moderamine inculpata tutelæ hominem 13 cidiū cōmissū fuerit, & iisdēmodo, & forma prescribit poenam cōfiscationis in crimen parricidij. 14 Hic subsisto, quia de iure communis in parricidio non datur confiscatio bonorum, nisi criminis postulatus sibi mortem concuerit l. parricidij 8. ff. adl. Pomp. de parricid. Farin. q. 120. n. 16. & 17. consil. 185. n. 32. & cōf. 225. n. 2 Cyriac. controvers. 218. n. 3. quod ego vix crederem, nisi adeset aperitus text. in d. l. parricidij, + quem male adducit pro confisicatione Menoch. de arbitr. cas. 356. n. 94. vt aduertit Farin. in d. q. 120 & consil. 225. in n. al. 16 legat, nam parricidio hoc est nimis impium, ac detestandum, ut pluribus probat Menoch. d. cas. 356. n. 17. & seqq. frequentius varias penas contra illos à diversis Nationibus excogitatas, ac inflatas, & 18 Solon Salominius + putavit delictu hoc non posse cōnosciri, nisi in illis Civitatibus ubi luxus regnat, & nulla legum adest reuerentia; & pro confisicatione infligēda vrget text in l. 1. ff. ad l. Pompe. de parricid. que disponit, parricidā + esse obnoxiam penam legis Cornelie de sicarijs, secundum + quam omnium bonorum aemptio datur l. 3. & qui hominem versic. legis ff. ad eadem legem Cornel. & magis ringit alter tex in l. quinque legibus ff. de bō. dannat. per 21 quem + mulieri parricide dos conficitur: quoniam 22 ex Liuio, & Sutorio sepe + fuisse Romę confisata bona in parricidio scriptit Merl. Pignat. cōtrou. 21. n. 9 tom. 2. Hac non annotavi, vt videret velle adducere nouam opinionem, sed ad ostendendā criminis immanitatē, & quod non sine ratione in illo nostra cōstitutio bonorum publicationē ordinatur.

Quia dixi: quod parricida mortem sibi inferens priuat bonis, non ab re hic subiectere existimat, 23 ui, an + quilibet se ipsum occidens hanc penam patiatur, sed quia materia est satis ampla, & validè doctè pertracta à Peregr. de iur. fisc. lib. 4. tit. 4. 4. rismin. T epat. tit. 302. Farin. q. 128. p. 2. per tot. Caball. resol. 137. & aliquantum tracta à Guazzin. de cōfiscat. concl. 13 limit. 43. id est benè existimauit ad illos remittere lectorē, satis esse iudicās, indicare locos, ubi art culus hic ab eisdē disertissimè agitur.

24 At quo nā confiscatio non potest hodiè imponi, nisi in delicto laicæ Maiestatis Diuīng, vel humanae, de quo in proxime subsequenti q. agetur, videatur superfluum alios casus recensere, qui si à prius de iure admittebant: sed, cum sit regula inconcussa in practica, contumaces illam pati iuxta dispositionem iuris antiqui, non erit id est superuvacaneum referre, quid in unoquoque criminis iura illa voluerint: & incipiendo à stupro, + cuius penas, una cum probationib; tradit remissiæ Sanfelice. dec. 245. n. 7. & infra, multo latius Farin. q. 147. per tot. Mut. ad confuetud. Panorm. cap. 76. num. 71. cum seqq. Ciarlin. controvers. 174 per tot. ubi de stupro commisso in Ecclesia, apud quos assigatur + discrimen inter penam stupri cum violentia, & fine; de stupro + in monialem agit Sperell. decisi. 136. & decisi. 137. utrobique per tot. est affirmandum bona stuprantis publicari in

16 SERAPHINVS MASSINV

dimidia s. item lex Iulia de adulterijs institit de publ iudic. Menoch. de arbitrar. cas. 288. nū 10. Farinac. quæst. 147. num. 6. Guazzin. de confis. conclus. 13. ampliat. 12. num. 1 & 2. Ciarlin. controver. 33. num. 81. sed si stuprum fuerit in monialem omnia bona confiscantur, & monasterio virginis corrupte applicantur auth. de sanctis. Episcop. I. si quis rapuerit cuius verba fuerunt registrata in cap. si quis rapuerit 27. quæst. 1. Sperell. d. decis. 137. num. 26. & infra, vbi alios in eandem opinionem conuenientes adducit, Sivero & tutor, vel curator, si prauerit pupillam, omnes illius facultates fisco addicuntur l. vnic. C. si quis eam, cuius tut. fuer. corrupe Menoch. d. cas. 288. num. 13. Farinac. d. quæst. 147. num. 16. Guazzin. d. ampliat. 12. num. 3.

31 Rapientes & mulierem ingenuam patiuntur, & ipsi confiscationem bonorum mulieri raptæ applicandorum l. I. & si quidem cum seqq. C. de rapt. virgin. Farinac. quæst. 145. num. 10., si vero mulieri & raptæ esset religiosa monialis, bona applicantur ipsi viuenti quoad vsum fructum, & ea defundia Monasterio, vel Ecclesie, in qua Deo dicata est l. raptores 42. I. bona autem eorum C. de Episcop. & Cleric. d. cap. si quis rapuerit 27. quæst. 1. Arism. Tepat. tit. 312. I. morte veris. laicus, qui noniam Farinac. d. quæst. 145. n. 10. Sperell. d. decis. 137. num. 26.

33 Et quia & de iure civili inter raptorem, & rapram non potest contrahi matrimonium, ideò si raptæ rapienti nubet bona illius non acquiret, sed illa applicabuntur parentibus, qui matrimonio non consenserunt, & si parentes fuerint defuncti, vel dederint consensum matrimonio, bona rapiensis tribuuntur fisco auth. de rapt. mulier. quæst. 34. raptor. nub. I. sancimus de & iure autem canonico raptæ potest rapienti nubere cap. final de rapt. si extra potestatem rapiensis posita sit Conc. Trident. sess. 24. cap. 6. de reformat. huius dubitatum, an haec & tamen in postea de iure coſareo aduersus rapientes, & raptas nubentes cesserent de iure canonico per matrimonium contractum, & Farinac. d. quæst. 145. num. 12. referens DD. ad invicem contrariantes questionem indecisam relinquit, ego tamen adherendo opinioni Sanchez de matrimon. lib. 7. disp. 12. num. 8. & 29. sententem pœnam & afflictionis bonorum à iure civili impositam cessare, & bona remanere penes mulierem raptam, & si rapienti desponsatam, & inuenientum hac sententia concurrere Boff. de matrim. cap. 11. I. 16. num. 231. qui pluribus DD; & rationibus probat, & fulcit etiam ex adductis à Gratian. disceptat 653. num. 18. & seqq.

Sed si quis esset tamen pertinax, vt nolle et eam sequi, acquiescat saltem in eo, in quo video cordare omnes DD. quod nempe & in Statu Ecclesiastico dicte pœna non habeant locum, si post raptum fuerit matrimonium sequutum, vt colligitur ex Peguer. decis. crim. cap. 42. num. 5. & infra. Caball. resol. 196. numer. 6. & seqq. Seſſe decis. 38. Aragon. 96. à num. 13. cetera & materiam raptus

concernentia poterunt videri apud Farinac. d. quæst. 145. per tot. Seſſe decis. Aragon. 94. 95. 96. 97. Nouar. pragm. 10. de offc. Iudic. generali num. 209. & seqq. Donat. Anton. de Marin. var. resol. cap. 301. lib. 1.

- 39 Nuptias & incestas & contrahentes puniuntur publicatione omnium bonorum, & dotis auth. incestas, & auth. ex complexu C. de incest. nupt. cum alijs allatis à Farinac. quæst. 149. num. 127. dummodò tamen & incestus fuerit commissus sub facie matrimonij, cum sine matrimonio confisatio non detur Peregr. de iur. fisc. lib. 5. tit. 1. num. 17. Farinac. d. quæst. 149. num. 131. nisi tamè 41. & ex alio matrimonio filios haberent legitimos, siue nepotes, quia illis non fisco applicarentur bona, cum onere alendi patrem, vel auum dict. auth. incestas prop. fin. Peregrin. d. tit. 1. num. 12. 42 Farinac. d. quæst. 149. num. 130. & dominium bonorum has nuptias contrahens amittit ipso iure I. sancimus iuncta glof. in verb. imminentia auth. de incest. nupt. Farinac. d. quæst. 149. numer. 132. 43 hancq; & dispositiōnem circa publicationem bonorum non esse correctam ab auth. bona damnatorum ratiocinatur Boer. decis. 264. num. 15. vers. sed contrarium, quem sequuntur Clar. I. ince. Sius num. 3. Peregrin. de iur. fisc. lib. 5. tit. 1. num. 12. & Farinac. d. quæst. 149. numer. 128. De tota 44 & materia incestus tractat Farinac. d. quæst. 149. & Caball. resol. 200. utroque per tot.
- 45 Et pari modo eadem & auth. bona damnatorum non corrigit iura antiqua, que imponunt non vniuersalem bonorum confiscationem, sed aliquam quotam, vt puta dimidiam, tertiam, vel aliam portionem, Caball. resol. 238. per tot. Guaz. 46 zin. defens. reor 8. cap. 1. num. 5. nec illius & auth. ordinatio procedit quando exp̄resse ob aliquod enorme delictum bona in sententia confiscentur, si fides danda est Boer. d. decis. 264. num. 15. prop. fin. vers. verum tamen, & Rot. recent. 48 decis. 625. num. 10. vers. fin. par. 3. Alias & plures limitationes videri poterit lector apud Peregrin. de iur. fisc. lib. 5. tit. 1. à num. 8.

De multis alijs casibus, in quibus admittitur confiscatio videbitur infra in suis particularibus questionibus; interea est aduertendum, quod ad effectum, & vt intret confisatio bonorum, debet imponi pena ordinaria delicti non autem extra ordinaria Farinac. consil. 185. num. 71. Vermigliol. consil. 108. num. 5. Capyc. Latro consultat. 131. num. 22. in pena & autem exilio non posse imponi voluit idem Capyc. Latro d. consultat. 131. num. 10. & seqq. sed & pro veritate conclusionis habenda poterunt videri Guazzin. de confisat. bonor. conclus. 13. limit. 7. 8. & 9. num. 3. cum seqq. & alijs DD. allegati per Capyc. Latr. d. consultat. 131. num. 18. & infra, & Rouit. pragm. 2. de iuris. in iuri. non turband. num. 99. qui exacte examinant articulum, an confisatio queat imponi, dum sensus multatetur exilio.

DE CONFISCATIONE: 17

De Crimine lēsæ maiestatis Diuinæ,
& Humanæ.

S V M M A R I V M.

Crimen lēsæ Maiestatis Diuinæ punitur pena mortis. num. 1.

Hæretici comburuntur num. 2.

Hæretici comburuntur viui. num. 3.

Hæretici materiam tractauit plenè Farinac. num. 4.

Hæreticorum bona confiscantur de Iure Canonico, &
Ciuitati. num. 5. & 6.

Hæreticorum bona sunt confiscanda ipso iure. nu. 7.

Hæreticorum bona sunt confiscata à die Commissi
Criminis. num. 8.

Hæreticorum bona quando confiscantur requiritur
declaratoria Iudicis Ecclesiastici, quem in hæ-
resim incidisse num. 9.

Hæretici defuncti memoria quando damnatur, con-
fiscantur etiam illius bona num. 10.

Hæreticorum bona confiscata forma, & modus ap-
plicandi, & diuidendi remissiū. num. 11.

Hæretici bona confiscantur & si habeat filios Catho-
licos num. 12.

Hæreticorum filii catholici remanent priuati hæredi-
tate paterna. num. 13 & 27.

Hæreticorum filii catholici priuantur etiam legitimi-
ma paterna. num. 14.

Contrarium reprobatur. num. 15.

Hæreticorum filii Catholici priuantur peculio profe-
ctio per Confiscationem bonorum patris n. 16.

Hæreticorum filii catholici non priuantur peculio ad-
uentitio per Confiscationem bonorum patris. n. 17.

Ob hæresim Paternam filius à patria potestate egre-
ditur. num. 18.

Vsusfructus peculij aduentitij consolidatur cum pro-
prietate dum filius egreditur a Patria potesta-
te num. 19.

Hæretici bona quando confiscantur non confiscatur
peculium Castrense, vel quasi filiorum Catho-
licorum ipsius. 20.

Peculium profectitū nō cōfiscatur ob hæresim filij. n. 21

Peculium aduentitium ob hæresim filij confiscatur
reservato Vsusfructu Patri viuenti num 22.

Patri non debetur Vsusfructus bonorum acquisito-
rū a filio post hæresim secus in atea quæstis. n. 23

Vsusfructus semel quæstus ratione patriæ potestatis
nunquam expirat Patre viuente, etiam si filius
moriatur. num. 24.

Ad effectum retinendi Vsumfructum sufficit quod
Patria potestas fuerit semel suum effectum ope-
rata. num. 25.

Peculium Castrense, vel quasi confiscatur ob hæ-
resim filij. num. 26.

Hæreticorum filii Catholici priuantur commodosue-
cedendi extraneis tam ex testamento, quam ab
intestato. num. 28.

Hæreticorum filii Catholici possunt acquirere omnia
bona ipsis delata tam a lege, quam a dispositione
hominis, & est verior opinio. num. 29.

Hæreticorum filii Catholici succedunt etiā Auo. n. 30.

Ob hæresim Maternam filij Catholicorum non priuantur
successione aliorum num. 31.

De acquisitione hæreditatis facienda fisco, vel proxi-
mioribus ob incapacitatē hæretici, remissiū. n. 32

Filiabus Catholicis Hæreticis fiscus tenetur congruam

Dotem assignare. num. 33.

Vxoris dos non confiscatur propter hæresim mariti,
nisi & ipsa sit hæretica. num. 34.

Filiij hæreticorum, eorumque descendentes sunt inh-
biles ad obtinenda beneficia usque ad secundam
generationem. num. 35.

Filiij hæreticorum beneficijs obtentis non priuantur
ipso iure. num. 36. Contrarium. num. 37.

Filiij, & nepotes hæreticorum descendentes ex linea
materna, & feminina non priuantur beneficijs,
nec ad ea obtinenda decernuntur inhabiles, nisi
usque ad primam Generationem. num. 38.

Domus ubi conueniunt hæretici debet destrui, vel
confiscari, & ibi vide limitationes, & amplia-
tiones remissiū. num. 39.

Dominium bonorum hæretici ipso iure transit in fi-
scum. num. 40.

Ex Confiscatione imposta ipso Iure plures effectus
resultantes, remissiū. num. 41.

Fructus bonorum ipso iure confiscatorum percepti
a tertio possidente an, & quando confiscantur
remissiū. num. 42.

De reuocāda, vel nō alienatione bonorū facta per hæ-
reticum post crimen contractū, remissiū. n. 43.

An idem in crimen lēsæ Maiestatis humanae remis-
siū. num. 44.

Confiscatio ipso Iure in quibus casibus infligatur, re-
missiū. num. 45.

Confiscatio de iure communi, vel statutario, aut
consuetudinario prescribitur qui in quennio. nu-
mer. 46. & 49.

Ius confiscandi non prescribitur in crimen hæresis
nisi spatio 40. annorum etiam post mortem hæ-
retici. num. 47.

Extra crimen hæresis, etiam si agatur in crimen lē-
sæ maiestatis Ius procedet contra personā, non
facta confiscatione, prescribitur spatio 20 an-
norum. num. 48.

Confiscatione facta ob nō solutū vestigal. ius incorpo-
rādi tollitur a prescriptione quinquennali n. 50.

Ius incorporandi in alijs delictis prescribitur per pos-
sidentem cum titulo spatio decenniū, & sine titu-
lo per annos viginti. num. 51.

Fiscus petens a tertio possidente bona in fraudem alie-
nata debet petere infra quadriennium. nu. 52.

Mobilia aduersus fiscum prescribitur triennio, cōcur-
rente titulo, bona fide, & praesentia fisci nu. 53.

De Prescriptione aduersus fiscum varie sunt opinio-
nes, remissiū. num. 54 & 58.

Prescriptione nec quadragennalis, nec centenaria cur-
rit contra fiscum in bonis inquisitorum, quan-
do fuit interrupta. num. 55.

In prescriptione aduersus fiscum debet attendi ius
Canonum. num. 56.

In prescriptione aduersus fiscum, debet adesse si non
titulus, saltem bona fides. num. 57.

Actio ad effictum confiscandi bona heretici Defuncti non durat, nisi per quadraginta annos ad safuorem fisci. 59.

Actio ad effictum damnandi memoriam heretici defuncti durat perpetuo. 60.

De materia Confiscacionis in bonis Hæreticorum remissione. 61.

De Confiscatione bonorum contra Apostatas, remissione. 62.

De Confiscatione aduersus retinentes, occultantes, & non revelantes libros hereticorum remissione. 63.

De Confiscatione in bonis receptantium, fauientium, & defendantium hereticos, remissione. 64.

Crimen laesa maiestatis Principis punitur pena ultimis supplicijs, & bonorum Confiscatione, numeris. 65. & 66.

Confiscatio bonorum pro Crimine laesa maiestatis humanae an imponatur ipso iure, & atque sententia declaratoria? remissione. 67.

Confiscatio bonorum pro Crimine laesa maiestatis humanae habet locum in quolibet capite laesa maiestatis. 68.

Comittentis Crimen laesa maiestatis humanae Domus deuastatur. 69.

Pena Patris committentis Crimen laesa maiestatis humanae transfit in filios. 70.

Patris macula transfit ad filios. 71.

Filiis et plurimum vita parentum solent imitari. 72.

Filiis iniciaentium in Crimen laesa maiestatis humanae denegatur affectio legitima in bonis paternis. 73.

Filiis delinquentium criminis laesa maiestatis humanae denegantur alimenta. 74.

Contraria opinio est aquior, & sequenda. 75.

Filiis reorum laesa maiestatis Humanae nihil possunt capere tam ex testamento quam ab intestato. 76.

Grammatic. contrarium sentiens reprobatur. 77.

Filiae feminæ reorum Criminis laesa maiestatis humanae sunt dotande. 78.

Filiarum reorum laesa maiestatis humanae Dos debet esse triens totius hæreditatis, nulla habita confederatione filiorum. 79.

Filiae reorum laesa maiestatis humanae possunt ex bonis maternis falcidiam, seu legitimam detrahere. 80.

Filiae reorum laesa Maiestatis humanae non priuantur commido successionum, successione paterna excepta. 81.

Filius Clericus non subiacet panis impositis ob crimine laesa maiestatis humanae à Patre Commisum. 82.

Limitanisi pater conspirasset in Summum Pontificem, seu Cardinalem. ibid.

Filiis nati ante delictum laesa Maiestatis a patre commissum eximuntur à pena contra descendentes impositis. 83.

Pena imposta à quisquis C. ad l. Iuliam maiestat. non est amplius in usu contra filios reorum laesa maiestatis. 84.

QVÆSTIO QVARTA.

DEcreat memoria eius, qui primus à Catholicis De Sponsa discedens nouitate opinionum, & dogmatum falsitate, sola varè g'or' spe ductus in numerosi ipsius sequentes exemplum in baratum infernum adduxit. Plus ille, quam impius Nembrot contra Deum attentauit. Iplum, & sequaces voluerunt forsè exprimere figmenta Poetica in temeritate Gigantum, qui ad Cœlum oppugnandum Montes coaceruentes fulmine diuino perculti Montes ipsos sepulcrales experti sunt. Quid igitur mirum, si iura † ad illorum coercionem armata mortis naturalis pœnitentia hunc vlciscuntur & Manicheos l. Arriani 2. l. Manicheis l. quicunque C. de heretic. quam † pœnam practicari combustionē hereticī ex dispositione cuiuslibet iuris tam Divini, & Canonici, quam ciuilis, & consuetudinarij profitentur omnes Scribb. in cap. ad abolendam de heretic. & alij 3. cumulati per Farin. quest. 189 nu. 4. taut † etiam viuus hereticus comburatur Clar. l. heresis nu. 7. & ibi Baiard. num. 19 Caren. de offic. Sanctiss. inquisit. par. 2. tit. 2. l. 3 num. 15. Farinac. d. quest. 4. 189. num. 5. qui † compilando integrum tractatum de heresi nihil reliquit desiderandum; & propterē ad materiam confiscationis accedens firmo, bona † hereticorum confiscari, tam de iure canonico cap. vergentiis, cap. excommunicamus l. damnati de heretic. cap. si per quibusdam ibi quorum bona propria confiscantur de verbis significat. cap. cum secundum leges ibi bona hereticorum, qui grauius, horribilius, ac detestabilius, quam predicti delinquent, ipso iure de fratrum nostrorum consilio decernimus confiscata de heretic. in 6., & mandauit Innocent. l. V. in constit. 8. 6. tom. 1. nou. bullar; quam † de iure ciuilis l. Manicheos, ibi quos bonorum etiam omnium publicatione persequimur, & auth. Gazaros bicestentes, ut omnia bona talium confiscated C. de heretic. Farinac. quest. 190. num. 1. Sanchez in precept. decalog. lib. 2 cap. 14. num. 1. Guazzin conclus 13. ampliat 69. nu. 1. Merlin de legit. lib. 3. tit. 1. quest. 3. 1. num. 2. Pascal. de patr. potest par. 4. cap. 5. num. 46. Sousa aphorism inquisit. lib. 3 cap. 9. num. 5.. & 7. seqq., & licet fiat † ipso iure d cap. cum secundum leges, & † quidem ab ipsa die criminis commissi Sanchez d. cap. 14. num. 1. dicens nullum scribentium dissentire, tamè requiritur † sententia declaratoria Iudicis Ecclesiastici, quem in heresim incidisse d. cap. cum secundum leges in illis verbis, confiscationis tamè biusmodi executio, vel bonorum ipsorum occupatio fieri non debet per Principes, aut alios Dominos temporales iuxta Gregorii Papæ v. adecessoris nostri declarationem, antequam per Episcopum loci, vel aliam personam Ecclesiasticam, quæ super hoc habeat potestatem, sententia super eodem crimine fuerit prolata de heretic. in 6. Farinac. d. quest. 190. num. 3. & 5. Rotuit.

DE CONFISCATIONE:

19

uit. pragm. 1. de bon. prodit. num. 10 & hæc adeò
10 vera sunt, vt & quando t̄ memoria defuncti hæ-
retici damnatur, procedatur ad eius bonorum
confiscationem cap. accusatus 9. in eo vero casu
de heretic in 6 Farinac. quæst. 24 num. 44. verific.
loquens etiam & d. quæst. 190. num. 9. 10. & 11.
vbi proponit, & refutat contrarium tenentes
Guazzin. de confiscat. d. ampliat. 69. nu. 2. quid-
quid sit dicendum in alijs delictis, de quorum ca-
sibus loquitur amplè Guazzin. de confiscat. con-
clus 18 per tot. formam, & t̄ modum applican-
di, & dividendi bona confiscata hæreticorum tra-
dunt Farinac. quæst 190. 9. 11. & 9. 12. consil. 117.
& consil. 118. Guazzin. de confiscat. conclus 21. à
num 11. Sousa aphorism. inquisitorum lib. 3. cap. 20.
in quibus locis integre hanc materiam absoluunt.
12 Quæ confisatio t̄ bonorum imponitur hæreti-
co, & si habeat filios catholicos, qui t̄ hoc casu
hæreditate paterna remanent omnino priuati cap.
vergentis 9. cum enim usq; in fin. de hæretico. Pagn.
ad Eimeric. in director. inquisit par. 2. in d. cap.
vergentis litt. D. fol mibi 103, & in glos Hostien.
ibidem relata in eod. cap. vergentis num. 5. Farinac.
d. quæst. 191. num. 1, & 29. Merlin de legit. lib.
3. tit. 1 quæst. 31 num. 4. Sousa aphorism inquisito-
rum lib. 3 cap. 22. num. 1 & infra, & adeò t̄ effi-
cacia hæreditate paterna priuantur, vt nec pos-
sunt consequi legitimam Pagn. ad Eimeric. in direc-
torio inquisitorum comment. 9. litt. D. versic. cæte-
rūm hodie Farinac. quæst. 24. num. 44 quæst. 191.
15 num. 2, 3, & 4. vbi quod opinio t̄ contraria pro-
cedit i e iure civili. quod fuit abrogatum per ius
canonicum Merlin. de legit. d. quæst. 31. num. 4. 5.,
& 6. afferens male ab hac sententia discessisse.
16 Roiam. Surd; & Mangil imo t̄ & confiscurt pe-
culium profectum, cum in eo filius non habeat
nisi nudam administrationem Farinac. d. quæst.
190. num. 15. Merlin. de legit. d. quæst. 31. num. 7.,
17 & num. 16. versic. licet contrarium non t̄ tamèn
18 publicatur aduentitium, quia t̄ ob hæresim pa-
ternam filius à patria potestate egreditur, quo
19 t̄ casu vñsfructus cum proprietate consolidatur
Sanchez in præcept. decalog lib 2 cap 16 num. 18.
20 Farinac. quæst. 190. num. 27. sicuti, & t̄ multò
magis non confiscurt peculium castrense, vel qua-
si scripsit idem Sanchez. d. cap. 16. num. 1. versic.
nec illa est dubitatio.
21 Si tamèn filius t̄ labo hæretica esset foedatus, &
si peculium profectum non subiaceat publica-
tioni Sanchez in præcepta decalog. lib. 2. cap 15.
num. 16. quem sic dicentem refert, & sequitur Fa-
rinac. d. quæst. 190. num. 17. publicatur t̄ tamèn
aduentitium reseruato vñsfructu patri viuenti Fa-
rinac quæst. 24. num. 9. Sanchez. d. cap. 15 num. 11.
vbi se remittit ad distinctionem adductam num. 8.
23 que est, quod t̄ in bonis acquisitis post hæresim
patri non debeatur vñsfructus, at reserueretur in
bonis anteà quæsitis, pro quo ultimo capite di-
stinctionis facit fortissima ratio, quod vñsfruc-
24 tus t̄ semel quæsus ratione patriæ potestatis
nunquam expirat patre viuente, & si filius mo-

riatur Donat Anton de Marin. var. refol. lib. 1. cap.
345. num. 2, & seqq. Merlin. Pignatello controvrs.
29. num. 1., & seqq par. 1. Rot. decis. 104. num. 3.,
& infra par. 5. recent cum alijs per me adductis in
quæst. de indignis, & incapac. vbi fuit dictum ad
25 effectum t̄ retinendi vñsfructum sufficere, quod
pat. ia potestas tuerit semel suum effectum opera-
ta, etiam si postea deueniretur ad casum, à quo
26 non posset incipere; Et fortius t̄ confiscurt
castrense, vel quasi Farinac. quæst. 191. num. 17.
vbi licet postea referat contrarios, & signanter
Sanchez d. cap. 15. num. 3. non tamèn voluit cu n
illis pertransire, sed remittit lectorem ad ea, qui
dixerat quæst. 24. num. 11. & seqq in quo loco post
relatas dissidentes opiniones, tandem numer. 14.
firmiter tenet, hoc peculium confiscurt, adduc-
cens fortissimas rationes, & idem repetit in ad-
dit. ad eand. quæst. 24. vt dixi in quæst. de pecul.
confiscand.

27 Filios hæreticorum t̄ qui tamèn sunt Orthodo-
xi, & si paterna hæreditate priuantur, & in hoc
nulla hodiè, nec de iure canonico, nec de iure
nouissimo authentic. admittatur dubitatio auth.
Gazaros C de hæretico. Farinac. d. quæst. 191. num.
31. Guazzin. de confiscat. conclus 21. numer. 13.
28 etiam t̄ commido succedendi extraneis tam ex
testamento, quam ab intestato spoliari tñnterunt
plures DD. relati à Farinac. d. quæst. 191. num. 25.
29 tamèn verior est opinio, quod t̄ filij catholici
possunt acquirere omnia bona, quæ ipsi deferun-
tur tñm ex lege, tñm ex hominis dispositione.
Sanchez in præcept. decalog. lib. 2. cap. 14. num. 35.
& cap. 9. num. 13. cum alijs allatis à Farinac. d.
quæst. 191. num. 26. cum quibus uti postremo ad-
ductis ipse perransit, & ego addo Rouit. pragm.
30 1. de bor. proditor. num. 33. qui omnes t̄ loquun-
tur etiàm de successione in bonis Aui.
31 Ob hæresim t̄ autem maternam dixit Farinac. d.
quæst. 191. num. 27. quod filij indubitate non
priuantur successione aliorum, & si esset verior
sententia illos priuans causa hæresis paternæ, da-
32 ta t̄ autem incapacitate hæretici circa acquisitionem
hæreditatis faciendam fisco, vñl proximiiori-
bus vide Farinac quæst. 190. num. 101. & seqq. Sed
in indicando tene distinctionem ipsius num. 104.
versic. sed certe.

Contra tamèn filias faminas non tamèn rigorose
proceditur, quia, & si stricto iure dotem conse-
quon debarent, nihilominus de æquitate, quam
33 semper sequitur ius canonicum, fiscus t̄ tenetur
illis congruam dotem assignare Farinac. d. quæst.
191. num. 8 versic contrarium Merlin. de legit. lib.
34 3. tit. 1. quæst. 31. num. 30. circa dotem t̄ vxoris
non insisto, quia satis clarum est, illam non con-
fiscari, si mulier est catholica, secus tamèn, &
ipsa est hæretica cap. decreuit de hæretico. in 6 San-
chez in præcept. decalog. lib. 2. cap. 27. per tot. &
passim conueniunt DD.

35 Filij hæreticorum, eorumq; descendentes sunt
inhabiles ad obtinenda beneficia vñque ad secun-
dam generationem cap. vt commissi. 9. priuandi
cap.

cap. statutum il 2. & cap. quicumque 9. hæretici de
hæretic. in 6. Farinac. d. quaest. 191. num. 50 Pasca-
lis de patr. potest. par. 4 cap. 5 num. 49. Sed, an be-
neficijs obtentis sint priuati ipso iure, vel priuan-
di, non bene conueniunt Scribentes, nám causa
hac proposita in S. Rota Romana 24. Ottobris
1594. in Conchen pensionis teste Penia decis. 403.
secundum impressionem Lugduni, & post 2. vol.
confil. Farinac. decis. 87 ob articuli grauitatem
existimauit illi Sapientissimi patres consulere.
Summum Pontificem tuac temporis Clementem
VIII, qui habita nota DD. questionem pertra-
ctantium die 3. Nouembris eiusdem anni consultis
Dominis Cardinalibus, & Prałatis S. Inquisitionis
36 censuit, esse amplectendam opinionem & prò non
priuatione, & sic fuit extensa decisio a b. m. Iusso
impressa post. 2. vol. confil. Farinac. 90. ob quam
decisionem, & alios plures relatios venit in hanc
sententiam Barbos de Episcop. par. 3. alleg. 57. nu.
229. verumnam eadem causa Conchen. penso-
nis, quæ agitabatur inter Ferdinandum de Scolari.
& Gundisaluum filium Antonij Perez ob sua fa-
cinora hæretici declarati, & eius latus ob ipsius
fugam fuit combusta, de mandato eiusdem Summi
Pontificis Clementis VIII. ad exactiorem truti-
nam reuocata Rot. die 6. Martij 1598. coram b.
37 m. Peregrin. omnium vobis resoluti & filios hæ-
reticorum esse ipso iure beneficijs priuatos, vt in
decis. 123. post 2. vol. confil. Farinac. quam op-
tionem pluribus DD. enumeratis tuerintur Far-
rinac. d. quaest. 191. num. 44. & 45. Garzias de be-
nepe. par. 11. cap. 10. num. 72 & s. qq. vbi ponit per
extensem supradictam decisionem Peregrin; &
nouissime Lotter. de re benefic. lib. 3. quaest. 28. num.
38 81, 82; & seqq; quæ tameū & priuatio non praet-
catur in filijs, & nepotibus descendantibus per
lineam maternam, & femininam, qui non pri-
uantu beneficj, nec ad ea obtinentia decernun-
tur inhabiles, nisi usque ad primam generatio-
nem, unde soli filij, non autem nepotes patiu-
ntur has pœnas cap. statutum il 2. de hæretic. in 6.
Sanchez in præcept. decalog. lib. 2. cap 27. num. 2. 3.
& 4. vbi respondet omnibus contrarijs Farinac.
d. quaest. 191. num. 51.

39 Domum, in & qua hæretici conueniunt, se re-
trahunt, & admittuntur, ne in postie curia deue-
niant debere desirui, vel confiscari, tradit pro re-
gula Farinac. d. quaest. 190. I. 2. per tot. apud quem
poterunt videri plures ampliations, & limitacio-
nes, que adaptantur ad hoc propositum.

40 Don in ium & bonorum hæretici ipso iure tran-
sit in fiscum Card Fulcod qui fuit postea Ponti-
fex vocatus Clemens IV. quaest. 15. in princ. & ibi
Caren. num. 5 & 6 post tract eiusdem Caren. de
offic. Sanctiss. Inquisit. Farinac. quaest. 190. num.
41 69. plures & effeciens resultantes ex confiscatione
imposita plo iure recensentur a Guazzin. de con-
fiscat. conclus. 15. per tot. Sanchez in præcept. deca-
log. lib. 2. cap. 23 per tot. vbi ample tractat mate-
riam, an, & quando confiscentur fructus per-
cepti à tertio possessore, in quem hæreticus, siue

alius, cuius bona ipso iure publicantur poft deli-
ctum alienauit Farinac. d. quaest. 190. I. 5. per tot.
43 agens & de reuocanda, vel non alienatione bo-
norum facta per hæreticum post crimen contra-
ctum, quem punctum discepit etiam Caball. re-
sol. 295. per tot. vbi a num 39 scribit, an idem
44 & sic dicendum in crimen lese Maiestatis; eritq;
videndus etiam Guazzin. de confiscat. limit. 12.
& limit. 13. agens de vtraque alienatione ante,
45 & post commissum delictum. In quibus & verò
casibus confiscatio ipso iure infligatur tradit idem
Guazzin. de confiscat. conclus. 13. per tot.
46 Confiscationem, & aut de iure communis aut
statutario, vel consuetudinario impositam quin-
quennio praescribi firmant Guazzin. de confiscat.
concl. 19. num. 1. & infra Capo. Galeott. controv.
33. num. 26. lib. 2. hanc tamē materiam assumit
disputandam Farinac. quaest. 25. a num. 158. & re-
citatibus pluribus opinionibus sub num. 163. distin-
guendo conciliat contraria, quod nempe si aga-
47 tur & de crimen hæresis ius confiscandi non pos-
fit praescribi minori spatio quadraginta annorum,
etiam post mortem hæretici, siue capit. Ecclesia, siue
48 fiscus secularis; extra crimen & hæresis, & si age-
retur de crimen lese Maiestatis putat iterum di-
singuendum, scilicet publicatione non facta ius
procedendi contra personam non praescribi, nisi
49 per annos viginti, ius verò & confiscandi solo
quinquennio, afferens omnes in hoc consentire;
50 sed si & publicatio est facta, & bona sunt confisca-
ta ob non solutum vctigal ius incorporandi tol-
51 litur à praescriptione quinquennali, & in & alijs
delictis vult possidentem cum titulo prescribere
per decennium, & sine titulo per annos viginti,
52 subdit tandem, quod fiscus & petens à tertio pos-
sessore bona in fraudem alienata debet petere in-
fra quadriennium, quod tempus est hodiè conti-
tutum ad tollendas, & praescribendas actiones, re-
uocatorias, & aliqua apposuit etiam in additione
ad d. quaest. 25. in supradictis numeris allegatis,
imò sub nu. 163. ex Peregrin. de Iur. fisc. lib. 6. tit.
53 8. numer. 31. dicit & mobilia praescribi triennio
concurrente titulo, bona fide, & presentia fisci.
Istam eandem difficultatem iterum reuocavit
ad calatum idem Farinac. quaest. 190. I. 9. vbi re-
54 latiss nouem & opinionibus dissidentibus, & qua-
si desperans inter tot controversias inuenire ve-
ritatem conclusionis num. 129. loquutus est his
verbis, vides ergo, quam controversa sit propo-
sita quaestio, in qua hoc unum indabitane est ve-
55 rissimum, qu d & nulla praescriptio, aut quadra-
genalis, aut centenaria currit contra fisum in-
bonis inquisitorum, quando fuit interrupta, &
postea num. 130, aggressa disputatione, an re-
quiratur titulus, & bona fides adducit plures DD.
diuersimode sentientes, ex quorum dictis videtur
56 colligi conclusio, quod de & iure canonico cuius
57 dispositio in hoc est seruanda, debet & adesse, si
58 non titulus, saltē bona fides. Super hoc & eo-
dem articulo praescriptionis poterit adiri Sousa
aphorism. inquisit. lib. 3. cap. 19. per tot.
Est

DE CONFISCATIONE.

21

59 Est tamèn aduertendum, quod si f agatur contra hæreticum defunctum ad effectum confiscandi illius bona, actio non durat, nisi per quadraginta annos ad fauorem cuiuscumque fisci, siue Ecclesie sive Principis laici; ad effectum f vero damnandi illius memoriam, actio perpetuo durat, & viuit Pugna in directorio inquisitor. part. 3. comment. 92. à versic. bis ita positis usque ad versic. alterum caput Sanchez. in precept. decalog. lib. 2. cap. 22. à num. 38. usque, & per totum numer. 42. & quamvis Farinac. quest. 197. numer. 116. hanc dilictionem impugnet, tamen num 118. monet videndum Pugnam d comment. 92. cum quo transit Caren. de offic. Sancti. Inquisition. tit. 1. 9. §. 2. num 6.

61 Cetera f ad hanc confiscaonis materiam in bonis hæreticorum erunt videnda apud eundem Farinac. quest. 190. & quest. 191. Lucern inquisit. f bona iuncta addit Pugn. contra f Apostatas Farinac. quest. 183. num. 35; & seqq. aduentus f retinente, occultante, & non reuelante libros hæreticorum quest. 180. num. 3. & seqq. de confiscaione f in bonis receptantium, fauoriu m, & defendantium hæreticos quest. 182. numer. 51. & 52.

Nec minus horrendum, ac detestabile scelus committunt, qui Maiestatem Principis ledunt, & contra eius Statutum, siue personam audent manu chinari, ideoq; contra f illos ultra poenam ultimi supplicij, aliasque relatas à Farin. quest. 116. 65 num. 2. & seqq. imponitur f confisatio bonorum l quisquis C. ad l. Iul. Maiest. l. 1. cum tribus seqq. ff. cod. Farinac. quest. 25. num. 11. & quest. 116. num. 12. Guazzin de confiscat. ampliat. 85. num. 1. Pascal. de patr. potest. par. 4. cap. 5. num. 14. Merlin. de legit. lib. 3. tit. 1. quest. 30. num. 1. & infra. Merlin. Pignat. controv. 21. num. 1. lib. 2. an 67 f autem ipso iure, & absque sententia declaratoria, late disseruit Farinac d quest. 116. à num. 14. & ponderando omnes DD reassumpit Ver. 68 miglior. consil. 7. per tot. & confiscaionem f hanc habere locum tam in primo. quam in omni alio capite lœsa Maiestatis dixit Farinac. d. quest. 116. 69 num. 25 eiisque f domus deualtatur idem Farin. d. quest. 116. num. 28. & seqq. vbi multipliciter ampliat, & limitat.

Quod crimen reputatur adeò immane, vt Imperatores Arcadius, & Honorius ordinauerint 70 illius f poenam transire in filios l quisquis s. filii verò C. ad l Iul. Maiest. cuius placet verba referre, quia sunt valde elegancia, & notanda. Filii verò eius, quibus vitam Imperatoria specia- lité lenitate concedimus, paterno enim deberent perire suppicio, in quibus paterni, hoc est hæreditarij criminis exempla metuuntur, à materna, vel auita omnium etiam proximorum hæreditate, ac successione habeantur alieni, testamentis extraneorum nihil capiant, sint perpetuo egentes, & pauperes; infania eos paterna semper comitetur, ad nullos prorsus honores, ad nulla sacramenta perueniant; sint postremo tales, ut his perpetua

egestate ferdentibus sit & mors solarium, & vita supplicium; nec sine fundamento rationabilis, 71 cum quia macula f patris transit ad filios, cum 72 quia ut plurimum f filij virtus parentum solent imitari, quas rationes ab omnibus Scribentibus consideratas elegantiori calamo fuit prosecutus Francisc. Maria Prat. ad Pascal. de patr. potest. 73 par. 4. cap. 5. num. 1. & 3. & ob hoc ipsis f filiis denegatur etiam assecutio legitimæ in bonis paternis Farinac. d. quest. 116. num. 77. & 78. Merlin. de legit. d. quest. 30. numer. 1. & seqq. afferens male sensisse contrarium Coras Mangi. & sequaces, adeoq; leges i. orum f delinquentium filios odere, ut multi DD. exultimauerint ipsis filiis alimenta deneganda; quam tamèn opinionem nullum pacto sequendam existimarem, cum f altera concedens alimenta sit æquior, & magis recepta Farinac. d. quest. 116. num. 128. Merlin. de legit. d. quest. 30. a num. 4 per tot. numer. 10. vbi refert contraria, & reicit, in terminis filiorum hæreticorum tractauit Farin. quest. 190. num. 5-6. & 7. ibi igitur eum consulē, sed semper tene, & iudica alimenta deberi concurrens cum opinione Rot. Roman. dec. 747. num. 10. part. 4. diuersi. relat. à Merlin. de legit. lib. 3. tit. 1. quest. 31. num. 12., & nouissime post omnes Lucidor. in suo eruditissimo tractatu de illegitim. cleric. & regularium cap. 19 num. 11. 12. & infra.

76 Quinimò, ut filii f reorum lœse Maiestatis Humanæ perpetua egestate premantur, nihil possunt capere tam ex testamento, quam ab intestato, siue ab successio proueniat à sanguine coniunctis, siue ab extraneo d. l. quisquis s. filii verò Farinac. d. qu. 116. num. 75. & num. 111. Pascal. de patr. potest. par. 4. cap. 5. num. 9. Rouit. pragm. 1. num. 32. de bonis proditor. Didac. de Mari ad Grammatic. de 77 cis 6. num. 14. vbi f reprobatur ipse Grammatic. qui sentit contrarium, & male, vnde ipsum errasse testatur Petra ad eand. decis. 6. & sequitur Francisc. Maria Prat. ad Pascal. de patr. potest. d. par. 4. cap. 5. sub num. 18. versic. & in quo casu.

Que tamen non practicantur tam rigorose 78 contra filias feminas, quas f dotandas esse sentierunt Farinac. quest. 24. num. 47. & quest. 116. num. 95. Pascal de patr. potest. d. cap. 5. numer. 10. Merlin. de legit. lib. 3. tit. 1. quest. 30. num. 9. & 11. 79 volens f hanc dotem debere esse trientem totius hæreditatis nulla habita consideratione filiorum, Lucidor. d. cap. 19. num. 12. & infra, quidquid attentauerint alij DD. relat. à Constant. in l. 1. numer. 124. C. de pœn. fiscal. lib. 10. quia feruntur contra opinionem magis equam, & communem, vt appareat etiam ex adductis ab eod. Constant. 80 ibid. numer. 123. Utetius ipsas f posse ex bonis maternis falcidiā, hoc est legitimam derrahere probat textus d. l quisquis s. ad filias C. ad l. Iul. Maiest. Farinac. d. quest. 116. num. 94. & successione f paterna excepta non priuari commodo a liarum successionum, quomodocumq; deferantur, dixit idem Farinac. d. quest. 116. num. 96. & Rot. in Lucana iurispatronatus 13. Iunij 1606. coram

ram Coccino inter eius impress⁹ decif 298. & post.
Viuit. de iur. patron. decif. 106. utroque num. 7.
& iterum in eadem 8. Iunij 1607. post eund. Vi-
uit. decif. 107. num. 1. inter impress⁹ Coccin. de-
cif. 351. in princip. ubi num. 3. vult, nec clericos
82 t̄ huicnodi p̄enit ligari, quod dictum est veri-
timum, sed limitatur, si fuisset conspiratum in
Summum Pontificem, vel aliquem Cardinalem
Farinac. d. q̄næst. 116. num. 119.

83 Si tamē n̄ filii essent nati ante delictum lœse
Maiestatis commissum a patre, tunc omnino exi-
merentur à p̄enis contra descendentes à criminis
per duellionis reo à legibus impositis Ceuall.
comm. contr. comm. quæst. 653. num. 14. & infra
Farmac. d. quæst. 116. num. 92. Rot. in Romana
donations 22. Iunij 1588. coram Card. Seraphin.
inter eius impress⁹ decif 830. num. 8. & post. 1. vol.
consil. Farinac. decif 62. num. 5. & relatis alijs
concordantibus, & decisionibus Sacr. Auditorij
Roman. Donat. Anton. de Marin. esol 95 per tot.
lib. 2. quem sequitur Fr. no. Maria Prat. ad Pa-
scal. ae pair. potest par. 4 cap. 5. n. 9. quodque for-
84 rius ei, has p̄enas non esse amplius in vsu aduer-
sus t̄lics ex Angel. sentiant quam plures adduci
à Farinac. d. quæst. 116. num. 144. 145. & 146.
vbi dicit, non esse recendum in iudicando, &
si ipse asterat ponuensse Angel. hoc dicentem,
cūus tamē traditionē fuit sequuta Rot. in d.
Roman. donationis coram Serapin. decif 830. nu.
9. & post. 1. vol. consil. Farinac. decif. 62. num. 6. &
conveniunt Pascal. de patr. potest. par. 4. cap. 5. nu.
15. Merlin. de legitim. lib. 3. tit. 1. quæst. 30. nu-
mer. 26.

De Saluis Conductibus.

S V M M A R I V M .

Qui offendunt habentes saluum conductum à
Principe, incidunt in crimen lœse Maiestatis
num. 1.

Saluus conductus siue perpetuus, siue ad tempus sem-
per debet seruari num. 2.

Quod procedit etiam si esset concessus bannitis, &
Reis lœse Maiestatis, vel in alijs Casibus, in
quibus per aliquam Constitutionem gratia fieri
non posset num. 3.

Et captus sub saluo conductu, non solum debet relaxari, sed etiam in realem libertatem adduci ut
iterum capi non possit num. 4.

Saluus conductus non solum debet seruari Principali, sed etiam sociis in illo nominatis, & compre-
bensis, etiam si essent Iudei num. 5.

Ad fauorem tamen infidelium, & aliorum heretico-
rum dicta conclusio non se extendit num. 6.

Saluus conductus concessus vni principaliter exten-
ditur etiam ad familiam num. 7.

Et multo magis ad Vxorem num. 8.

Saluus conductus datus pro eundo, & veniendo ad

aliquem locum, intelligitur etiam datus pro re-
deundo num. 9.

Saluum conductum habens non potest offendere, tam
dū domi se preparat ad iter, quād aūm est in
itmere num. 10.

Saluus conductus operatur à die concessionis nu. 11.
Quod non procedit si dolose fuisset obtentus a non ha-
bente animum eundi num. 12.

Saluus conductus non prodest ultra unam vicem nu-
mer. 13.

Hoc tamen non intelligitur quando in Saluo condu-
ctu adsit Dic̄to semper num. 14.

Et quando saluus conductus eſet concessus ad cer-
tum locum, & tempus, quia durante tempore
concessio in Saluo conductu, posset illum habens
plures ire, & redire num. 15.

Saluus conductus non extenditur ad futura delicta
num. 16.

Extenditur tamen ad delicta non expressa, quando
dicta delicta sunt minora illis, quae fuerant ex-
pressa num. 17.

Salui conducti priuilegium a mittitur, si post habi-
tum saluum conductum committatur delictum
num. 18.

Salui conducti priuilegium non amittitur, si post di-
ctum saluum conductum committatur leue, &
non graue delictum num. 19.

Amittitur tamen si delictum fuisset ex proposito
commissum, sc̄ius autem si non appensatè, ex
improviso, vel laeſſius ad sui defensionem nu-
mer. 20.

Et hoc procedit etiam si delinquens excessisset mo-
dum inculpata tutela num. 21.

Et in huiusmodi Casu punitur tantum de eo, in quo
deliquerit, sed salui conducti priuilegium non a-
mittit pro delictis prateritis num. 22.

Salui conducti concessio spectat ad Principem, & Iu-
dex inferior non potest illum concedere banni-
tis, exilibus & confinatis num. 23.

Saluum conductum ad eff. etum concedendi qui fun-
gatur vice Principis remissiu. è num. 24.

Saluum conductum ex legitima Causa potest Index
concedere num. 25.

Non tamen perpetuò, sed ad tempus num. 26.

Saluum conductum concedendi Index habet legiti-
mam Causam, quando vellet citare aliquem
bannitum, qui non teneretur comparere nisi da-
retur, vel offerretur saluus conductus num. 27.

Saluus conductus si offertur, quando quis teneatur
comparere remissiu. num. 28.

Saluum conductum bannitis, & capitaliter condem-
natis Iudices inferiores non possunt concedere
per speciales Pontificum Constitutiones n. 29.

Saluus conductus non potest concedi à Iudice, &
etiam ad effectum comparandi, & se defenden-
di, si alius Index si prior, vel equalis condem-
nauit num. 30.

Saluus conductus debet omnino seruari, etiam si Iu-
dex illum de facto dedisset, ne quis decipiatur
sub fide publica num. 31.

Quod tamen fallit si fuisset assecratus bannitus ob
crimen

DE CONFISCATIONE.

23

crimen lœsa Maiestatis num. 32.

Saluus conductum habens nec potest per Curiam interrogari, etiam si Iudex, qui illum concessit, sit probitus illum dare à flatuto, vel alia particulari Constitutione num. 33.

Saluus conductus concessus à nullum habente Iurisdictionem non debet seruari num. 34.

Saluus conductus non debet seruari post lapsum tempus, quod est continuum, & currit de momento ad momentum à die data num. 35.

Amplia etiam si bannitus nō habuisset illius notitiam, & debet tantum seruari per illud solum, quod superest post notitiam num. 36.

Plura de saluis conductibus remissiū num. 37.

Saluus conductus, quod debeat seruari, procedit etiam in Causis ciuilibus num. 38

Salui conductus quando debeant seruari, vel non remissiū num. 39.

Saluus conductus concessus eadem die, quae sequuta fuit carceratio, presumitur præcessisse executionem num. 40.

Et Iudici contrarium afferenti non creditur numer. 41.

Saluus conductus concessus per mensem non censemur concessis pro mense currenti tempore concessionis, sed de solis triginta diebus, & quare num. 42.

Laudes eximij Iuris consulti Lelij Altogradi numero 43.

Mensis extrā casus à legis latoribus expressos individualiter, qui debent seruari iuxta litteram, intelligitur esse de triginta diebus, quando fuit simpliciter habita ratio mensis num. 44.

Quando autem sit explicatio nominis mēsis, vel habetur ratio principijs illius, in quo quid agitur, tunc talis mensis continet tot dies, quot habet expressus, vel in quo sequitur dilatio, vel promissio num. 45.

Si vero promissio, vel dilatio esset facta in medio mensis specificè nominati, vel ad quem fuit habita ratio, tunc debet considerari mensis currens, & sequens, adeo ut de quolibet accipiatur dīmīdiū secundum ordinem, & numerum diēnum scriptum in Calendario num. 46.

Annus quomodo accipiatur remissiū num. 47.

QVÆSTIO QUINTA.



Ncidunt in crimen lœsa Maiestatis & illi, qui offendunt habentes saluum conductum à Principe & Farinac. quest. 29. num. 12. & seqq. vbi declarat plures casus Guazzini. de confiscat. conclus. 13. ampliat. 92.

Cauallcan. de testib. par. 4 nu. 73 Thor. ad Grand. de bell. exul. in prædicam. quantitatis quest. 2. num. 8. debet enim ille & suè perpetuus, suè ad tempus semper seruari Farinac. d. quest. 29. num. 1. 2. & seqq. Salgad. de reg. protec. par. 2. cap. 4. nu. 49. & infra Verniglioli. cons. 390 num. 9. & si esset 3 concessus & bannitis, & Reis lœsa Maiestatis, vel

in alijs casibus, in quibus per aliquam constitutionem gratia fieri non posset Farinac. d. quest.

4 29. num. 5. & 10. adeo ut captus sub saluo conductu non tantum debeat relaxari, sed etiam in talem libertatem adduci, vt iterum capi non possit Farinac. d. quest. 29. numer. 11. Salgad. de reg. protec. par. 2. cap. 4. num. 52. & seqq.

5 Nec solum & debet seruari ipsi Principali, sed etiam socijs in illo nominatis, & comprehensis, & si essent Iudei Menoch. de arbitrar. cas. 336. numer. 4. Farinac. d. quest. 29. num. 47. & 48. Guazzini. defens. reor. 12. cap. 1. sub num. 58. & versic. 5.

6 saluus conductus; non tamen siuaret hæreticos, vel alios infideles Menoc. d. cas. 336. num. 57 Farinac. d. quest. 29. num. 49.

7 Concessus vni principaliter & extenditur etiam ad familiam Menoch. d. cas. 336. numer. 8. & seqq.

8 Farinac. d. quest. 29. num. 51. & & multo magis ad uxorem Menoch. d. cas. 336. num. 7. Farinac. dict. quest. 29. num. 52. Scanarol de visitat. carcerato.

9 lib 3. §. 14. num. 4. & 5. datus pro feundo, & veniendo ad aliquem locum intelligitur, & pro redeundo Farinac. d. quest. 29. num. 53. & 54. Menoch. de arbit. cas. 336. n. 11. & inf. Vbert. Gratior. de citat cap. 9. sub num. 471. versic. tandem cauere debet Guazzin. defens. reor. 12. cap. 1. sub. num. 58. 10 versic. & saluus conductus, & & ideò illum habens non potest offendiri, tam dum domi se preparat ad iter, quam dum est in itinere Menoch. d. cas. 336. num. 18. & seqq. Farinac. d. quest. 29. num. 55.

11 reddens rationem, quia & operatur à die conces- 12 sionis, & num. 56. ubi dicit & non procedere si fuisset obtentus dolosè à non habente animu-

13 cundi, & consil. 131. num. 4. debet & tamen aduerti, quod non prodest ultra unam vicem Farinac. d. quest. 29. num. 67. Menoch. d. cas. 336. numer. 36.

14 nisi adesset & dictio semper Farinac. d. quest. 29.

15 num. 70. & 71. vel nisi esset & concessus ad certum locum, & tempus, quia durante illo tempore, & negotio posset pluries, ire, & redire Farinac. ibid. num. 72.

16 Et l. cēt & non extendatur ad futura delicta Fa-

17 rinac. d. quest. 29. num. 58. tamen & extendatur ad delicta non expressa, si sunt minora illis, quæ fuerunt expressa Farinac. d. quest. 29. numer. 57. Guazzini. d. defens. 12. cap. 1. sub num. 58. versic.

18 bene verum est; amittitur & tamen illius priuilegium, si post habitum saluum conductum committatur delictum Caball. resol. 118. num. 1. 2. 3. & 4. Guazzini. d. defens. 12. cap. 1. sub num. 58. versic.

19 babens autem, ubi declarat & procedere in delicto graui, non autem leui Salgad. de reg. protec. par.

20 2. cap. 4. numer. 56. 57. & 58. quod declarat & tunc habere locum, quando delictum fuit commissum ex proposito, secūs autem si non appensate, ex improviso, vel lacesitus ad sui defensio-

21 nem etiam & excedendo modum inculpatæ tute-

22 lœ deliquerit, quia & hoc casu punitur de eo, in quo deliquit, sed non perdit beneficium salui conductus pro delictis præteritis Farinac. d. quest. 29. num. 61. Caball. d. resol. 118. num. 8. & seqq. qui erit

24 SERAPHINVS MASSINV

- erit temp̄, videndus dūm casus, occurret, quia
benē declarat.
- 23 Concessio † salui conductus spectat ad Principem, & ideō Iudex inferior non potest illum con-
cedere bannitis, exulibus, & confinatis Farinac.
24 quæst. 29. num. 79. 80. 102. & seqq. vbi † enume-
rat eos, qui funguntur vice Principis ad hunc ef-
fectum Caualcan. de testib. par. 4. num. 71. posset
25 † tamē Iudex ex legitima ratione, & causa co-
gnita illum concedere Farinac. d. quæst. 29. num.
81. et 82. Caualcan. de testib. par. 4. num. 70. Ver-
26 migliol. cons. 44. num. 5. & 6. non † tamē perpe-
tuo, sed ad tempus Farinac. d. quæst. 29. num. 90.
& consil. 53. num. 22. Caball. resol. 50. num. 2. Thor.
ad Grand. de bell. exul. in prædicam. quantitatis
27 quæst. 2. num. 5. vna † tamen causa legitima con-
cedendi esset, si veller cīcare ad comparendum
aliquem bannitum, quis ille non teneretur com-
parere, nisi daretur, & offerretur saluus conductus
Farinac. quæst. 11. num. 58. 59. & 60. & d. quæst.
29. num. 85. & 86. & consil. 59. num. 5. Vermigliol.
cons. 187. num. 3. & 4. & consil. 246. sub num. 10.
28 11. & 12. quando † auten ille, cui offerretur sal-
uus conductus, teneatur comparere, vide Vbert.
de citat. cap. 9. n. m. 468. & seqq. Scacc. de iudic.
lib. 1. cap. 32. num. 77. & infra Scanarol. de visitat.
carcerat. lib. 2. §. 19. num. 12. & seqq. Vermigliol.
cons. 323. num. 7.
- 29 Sec † in statu Ecclesiastico per speciales Ponti-
ficium constitutiones esse ablaram Iudici inferio-
ri facultatem concedendi saluos conductus ban-
nitum, & condemnatis capitaliter, Principe in-
consulto, testatur Farinac. d. quæst. 29. num. 83.
84. 109. & concordat Guazzin. defens. reor. 12.
30 cap. 1 sub num. 58. verl. Iudex etiam; prout †
nec dictis constitutionibus cessantibus posset Iu-
dex concedere saluum conductum etiam ex cau-
sa ad effectum comparendi, & se defendendi, si
alius Iudex superior, vel æqualis condemnauisset
Farinac. d. quæst. 29. num. 88. consil. 53. numer. 28.
Caball. resol. 50. num. 3. & 4.
- 31 Si tamen † Iudex de facto dedit saluum con-
ductum, debet omnino seruari, ne quis decipia-
tur sub fide publica Farinac. qui testatur de ma-
gis communi opinione, d. quæst. 29. num. 95.
96., & 97. Caball. resol. 50. num. 5. & 6. vbi
32 quod fallit, si suisset asecuratus bannitus ob cri-
men laſa Maiestatis Giurb. cons. 80 num. 10. 11.
12. & infra Merlin. Pignatell. controuers. 53.
num. 10. vol. 1. Vermigliol. cons. 246. num. 2. 8. &
33 per tot. volens † nec posse per Curiam interroga-
ri; etiam si Iudex, qui illum dedit esset prohibitus
concedere à statuto, vel alia particulari constitu-
tione Peguer. decis. 39. per tot. Farinac. d. quæst.
29. num. 97 & consil. 131. num. 6. Merlin. Pignatell.
34 d. controuers. 53. num. 11 & 20. non tamen † esset
seruandus, si suisset concessus à nullam habente
iurisdictionem, ut puta ab Aduocato filii Farin.
d. quæst. 29. num. 98. & seqq. Vbert. de citat. dict.
cap. 9 sub num. 47. verl. hinc vt refert.
- 35 Minus † debet seruari saluus conductus post

- tempus lapsum, quod esse continuum, & curre-
re de momento ad momentum à die date, et si
36 † bannitus non habuisset illius notitiam, adeout
seruari debeat per illud solum tempus, quod supe-
rest post notitiam, Caball. resol. 248. per tot. quem
sequitur Guazzin. defens. reor. 12. cap. 1. sub num.
58. versic. sed caueat Aduocatus, & faciunt trad ta
per Genu de script. priu. lib. 3. tit. delitt. in-
37 ducial. quæst. 5. Plura † & longē maiora circa sal-
uos conductus habentur apud supra allegat. DD.
quibus addi possunt allati à Carleval. de iudic. di-
finitat. 19. in additionib. ad 1. tom. impr. ff. post. 2.
38 Et † quia regula, quod debeat seruari saluus
conductus procedit etiam in dato pro causis ci-
uilibus Farinac. d. quæst. 29. num. 20. & 21. ideo
39 si vis scire quando debeat seruari, vel non, po-
teris adire eundem Farinac. d. quæst. 29. num. 22.
cum pluribus seqq. Genu. de script. priu. lib. 3. tit.
de litter. iudicial & tit. seq. de annal & quinquen-
nal. dilat. vtrobique per tot. Vnum solum non.
omittam, de quo sui interrogatus, an scilicet, si
eadem die concessi salui conductus quis reperi-
tur carceratus, nec appareret, utrum ipsorum
præcesserit, sic præsumendum pro saluo conductu,
40 vel pro carceratione, & † respondi esse præsu-
mendum, præcessisse executionem, tum quia id
suadet validitas actus, rūm etiam, quia euitatur
delictum, quod quis incidisset in nolendo saluum
conductum seruare ad tradit. per Bellem. decis. 100
& decis. 268. vtrobique num. 2. Crescent. decis. 1.
num. 1. & 2. de causa propriet. & poss. ff. Achill.
decis. 37. de appellat. Lancellot. de attentat. por. 1.
in prefat. num. 130. & par. 2. cap. 20. num. 1. & 2.
41 vbi quod nec † crederetur iudici contrarium,
aslerenti.
- Dum hęc scriberem, fuit mihi proposita dubi-
tatio, an saluus conductus concessus per men-
sem intelligeretur de mense currēti tempore con-
cessionis, vel de solis triginta diebus, & absque
42 alia revolutione librorum dixi † dictum saluum
conductum continere solos triginta dies, fretus
regula generali, quod mensis absolute nominata
totidem dies continet, cum per tantum spa-
tium Luna in circuitu Solis remoretur, & rede-
undo ad suas vices expletat cursum, ut fuisse ori-
ginalē traditionē Alciat. profitetur Menoch.
de arbitr. cas. 50. à num. 12. & signanter num. 15.
& infra Barbos de Episcop. tom. 3. alleg. 58. num. 8.
& appellatiu 148 numer. 1. vbi adducit plurimos
concordantes; sed melius considerando adinuen-
ij Doctissimum Altogradum, quem paucis ab
hinc diebus audiui diem clausisse extremum maxi-
43 mo Raipublicæ † litterarie mōrōre, & detri-
mento, erat enim dignus, semper viuere ob sin-
gularem, ac summan prudētiā in declarand s
omnibus legum difficultatibus, pro quarum solu-
tione ex omni scientiarum genere, nām erat
Omniscius, axiomata magis recondita reuoca-
bat ad calamum; sed si corpus interiit, viuet no-
men per omne ævum immortale in suis scriptis,
quę ad publicam edidit vtilitatem: adinueni in-
quam

DE CONFISCATIONE.

25

viam Altograd. cons. 29. per tot. lib. 1. vbi relatis omnium opinib[us] elicit distinctionem indubia tam, quod extra casus à legis latoribus & expressos individualiter, qui debet feruari iuxta litteram, aut simpliciter sicut mensis habita mentio, & cum sententia communis intelligatur de triginta diebus, 45 aut si explicatio nominis mensis, vel habetur ratio principij illius, in quo quid agitur, ut puta in dilatione data ad aliquid faciendum à die acceptationis, vel à die alias assignato, & tunc talis mensis continet tot dies, quot habet expressus, vel in quo sequitur dilatio, vel promissio, adducens ad hoc probandum ibid. num. 34. Menoch. d. cas. 50. Giurb. ad consuetud. Messan. par. 1. cap. 2. glas 15. num. 13. 14. & 15. ac se referendo ad alios 46 DD. supra allatos num. 10. & 11. si verò & promissio, vel dilatio esset facta in medio mensis. specificè nominati, vel ad quem fuit habita ratio, tunc debet considerari mēsis currens, & sequens, adeo ut de quolibet accipiatur dimidium secundum ordinem, & numerum dierum scriptum in calendario Gomes. §. rursus numer. 36. insit de action. Altograd. dict. cons. 29. numer. 34. vbi legitur mendosè allegatus Gomes. in §. itēm si quis in fraudem, & ab hac traditione non videtur abesse 47 Barbos. d. appellatiu. 148 num. 2. De anno & autem quomodo accipatur vide Altograd. cons 20. & d. consil. 29. lib. 1. & Barbos. appellatiu. 17. per tot.

De Falsa moneta.

S V M M A R I V M.

Monetarum introductio quam fuerit necessaria ad utilitatem commerciorum. num. 1. Monetarum necessitatem exprimere I.C. Paulum melius quam omnes Interpretates agnoscit Larrea. num. 2. Phœnices cum loculis, & crumenis Deos pecuniosos effinxere. num. 3. Monetam cudendius est de regalibus soli Principi reseruatis. num. 4. Monetam cudendi ius non venit in generali concessione regalium, & est de specialibus reseruatis Principis. num. 5. Monetæ cuso licet alicui concedatur, tamen non potest cudere monetam auream. num. 6. Monetam auream, ut cudere posset Bohemorum Rex, neceſſe fuit Bulla aurea Caroli Quartii. num. 7. Monetam cudendi licentiam Princeps non potest concedere familiae priuatae, & si fuerit concessa non valet num. 8. Amplia, licet concessa sit ex certa scientia. num. 9. Contrarium tamen sentiunt relati à Farinac. numer. 10. Et dicta licentia in dubio presumitur subreptitia,

eaque non obſtante potest cudens monetam puniri arbitrio Iudicis. num. 11. Monetam cudendi ius non solum spectat ad Principem, sed etiam cognitio criminis super illius falsitate. num. 12. Et sub conſeſſione meri, & mixti imperij non comprehenditur cognitio criminis falſae monetæ. num. 13. Monetam primus cudit Thares Abrabami Pater. num. 14. Moneta quæ fuit venditus Sacratissimus Iesu Christus, fuit ex illa causa à Thare. num. 15. Plura vtilia de monetis remittuntur. num. 16. Moneta à monendo fuit dicta, ne quid scilicet falsitas in ea committatur num. 17. Moneta fraud detegitur, tam ex defectu ponderis, & bonitatis materie, quam potestatis illam cūdendi. num. 18. Monetam falsificantes incurruunt in erimen læse maiestatis. num. 19. Non tamen in primo capite. num. 20. Monetam falsificantibus statuitur pena mortis naturalis. num. 21. Et dicta pena imponitur, & si moneta effet æneæ modici valoris, dummodo tan in illa imprimitur Imago Principis. num. 22. Monetamque prædictam cudentium bona fisco applicantur. num. 23. Et domus, seu fundus, in quo fabricatur, devoluitur fisco, quamvis sit alterius, dummodo domui, & seu fundo dominus fuerit in proximo. num. 24. Limita tamen, si domus, seu fundus sit alicuius Vi- duæ, seu Pupilli. num. 25. Et in huiusmodi caſu, si Tutores Pupillorum in proximo fuerint, tenentur de proprio fisco pretium domus, seu fundi persoluere numero 26. Monetam falsam fabricans quod pena mortis naturalis puniatur, plures recipit limitationes remissiæ num. 27. Et præcipue in faciente deaurari monetas argenteas, ut meretricem deluderet. num. 28. Monetam falsam fabricans, licet ilam non perficerit ordinaria pena punitur; numero 29. Monetam tondentibus pena mortis naturalis infligitur. num. 30. Alij volunt, quod incurvant penam triremium. num. 31. Quod tamen non procedit in Statu Ecclesiastico ex Bannimentis generalibus. num. 32. Hac tamen regula non procedit in eo, qui autoritate priuata monetam aliquam iustum pondus excedentem tondendo, ad iustitiam ponderis reduceret. num. 33. Monetamque iustum pondus excedentem tondentem arbitraria pena puniri. num. 34. Et teneri ad restitutionem eius, quod corrasit. num. 35. Et mortaliter peccare. num. 36.

C

Mone.

26 SERAPHINVS MASSINVS

Monetam argenteam tondentes an plecti debeant pœna mortis ordinaria certant Doctores numero 37.

In Statu tamen Ecclesiastico puniuntur dicta pœna ordinaria ex Bullis Pontificis, que dictam pœnam extendunt ad omnes, & singulas personas. num. 38.

Monetam tondens parvæ quantitatis non incurrit de iure communi pœnam ordinariam. num. 39.

In Statu tamen Ecclesiastico, Urbe excepta, ex vi Bannimentorum Generalium dicta conclusio non attenditur. ibid.

Statutum contrà tonsores monetarum non vendicat sibi locum, quando moneta tonsa est modici valoris. num. 40.

Monetam alterius Principis tondens pœna ordinaria non subiacet num. 41.

DD. tamen pro supradicta conclusione allegati profertur solum, monetam alieni Principis tondentem non puniri pœna ordinaria effectu non secuto. num. 42.

Monetam, quæ in Regno non expenditur, tondens ordinaria pœna mortis naturalis non est obnoxius num. 43.

Monetam falsam abradenti mortis naturalis pœna non infligitur. num. 44.

Monetam jalayam scienter expedites pœna deportationis, ac publicationis bonorum plectuntur. num. 45.

Et quamvis ex consuetudine bona minimè publicentur, ex vi tamen Bannimentorum Generalium nouiter impressorum fisco applicantur. num. 46.

Et pœna mortis etiam imponitur. ibid.

Monetam falsam scienter expedites an eadem pœna, quæ infligitur illam adulterantibus, & radentibus debet imponi remissiæ. num. 47.

Monetam falsam expediti quod pœna ultimi supplicij debeat irrogari, quando expeditus particeps fuisset falsa fabricationis iuxta doctrin. Farin. cessat ex vi Constitut. Urbani dictam pœnam constituentis. num. 48.

Dicțio Quomodolibet tanta est efficacie, ut Statutum imponens pro homicidio quomodolibet commisso pœnam ordinariam, habeat locum, siue dolo, siue qualibet culpa homicidium successerit. num. 49.

Et dicta dictio excludit omnem intellectum, qui de iure communi posset importare contrarium. num. 50.

Monetam falsam scienter penes se retinens non est immunis à pœna ordinaria, quia ex illa retentione oritur indicium participationis in fabricatione. num. 51.

Maxime si penes retinentem, vel in domo fuerint reperta instrumenta apta ad crudendum. num. 52.

Ex vi tamen Constitut. Urbani imponitur pœna ad triremes per decennium. num. 53.

Excluditur falsa monetæ scientia per iuramentum dicentis, se ignorasse monetam esse fal-

sam, nisi adessent conjectura, & presumptio-nes inferentes ad scientiam num. 54.

Dubitans de falsa monetæ, si non exquireret, & eam expenderet, licet pro scientie habeatur, non tamen contrà illum debet rigorosè procedi. num. 55.

Mulieri operanti de mandato Viri in fabricatione falsa monetæ, vel in tonsione, aut imponitur pœna mitis extrâ ordinem, aut omnino excusat. num. 56.

Quin imò nec etiam tenetur reuelare, quod procedit etiam in filio respectu Patris num. 57.

Impunem verò omnino uxorem non esse dimittendam tenent relati. num. 58.

Dummodò verò foeminae non essent minores quatuordecim annorum, vel maiores sexaginta. num. 59.

Accusatus de criminis falsa monetæ, vel de alijs, ex quibus posset dici homo malæ famæ, si per triennium bene vixerit, remanet sublata mala fama, nec presumitur amplius malus in eodem genere mali num. 60.

De probatione corporis delicti, aliisque crimen falsa monetæ concernentibus remissiæ. num. 61.

Et de indicijs ad torturam, & plurimum maximè ad Reorum defensam num. 62. remissiæ.

Monetarius est infamis. num. 63.

Monetarius gaudet immunitate Ecclesie. numero 64.

Potest tamen monetis in Ecclesia spoliari, & spoliatione quando permittatur pertinet ad Iudicem Ecclesiasticum, cum laicus in Ecclesia nequeat iurisdictionem exercere. num. 65.

Q V A S T I O . S E X T A .



D commerciorum & utilitatem, tam necessaria fuit monetæ introductio, vt I. C. Paulus in l. 1. ff de contrahend. emption. hec verba proutulerit: Origo emendi, vendendiq; à permutationibus incipit. Olim enim non ita erat numus; neque aliud merx, aliud pretium vocabatur, sed unusquisq; secundum necessitatem temporum, ac rerum utilibus inutilia permutabant: quoniam plerumq; evenit, vt quod alteri supereft, alteri defit. Sed quia non semper, nec facile concurrebat, vt cum tu haberet, quod ego desiderarem, inuicem ego haberem, quod tu accipere velles, electa materia est, cuius publica, ac perpetua estimatio difficultatibus permutationum æqualitate quantitatis subueniret; eaq; materia forma publica percussa usum, dominiumque tam ex substantia præbet, quam ex quantitate, nec ultra merx utrumq; est, sed pretium vocatur; quem textum melius & quam omnes interpretes hanc necessitatem ostendere, agnoscit etiam Larrea decis. Granat. 12. numero quinto, vnde forsitan Phœnices & qui mercatoris, & assiduis negociationibus incumbebant,

Deos

DE CONFISCATIONE.

27

- Deos cum loculis, & crumenis pecuniosos effin-
xere, ut resert Pier. Valerian. hieroglyficor. lib. 42.
in princ. S. ius in armis.
- 4 Ius illam t̄ cūdēdi est de regalibus soli Princi-
pi reseruatis, ut habetur in vīsib. feudor. cap. I. tit.
quā sint regalia Maſtrill de Magistrat. lib. 3. cap.
5 10. num. 139. & seqq. vbi t̄ quod in generali con-
cessione regalium non venit, cum sit de speciali-
bus reservationibus Principis Larrea d. decif. 12.
6 num. 6. & infra, vbi quod licet t̄ alicui conceda-
tur culio monetæ, non tamēn posset cūdere au-
7 ream, quodque, ut Bohemorum t̄ Rex posset au-
reas pecunias conficere, fuit necesse bulla aurea
Caroli IV. Barbos de Episcop. part. 3. allegat. 51.
8 num 55. volens Principem t̄ non posse familie
priuata concedere licentiam cūdēdi monetam,
& concessam non valere, quod etiam dixit Fa-
9 rin. quest. 115. n. 28. addens t̄ nec etiam conce-
sam ex certa scientia Principis habere vires, ipse
10 tamēn postea num. 29. resert t̄ contrarium te-
nentes; quidquid sit super hoc punto dicendum,
11 certum est t̄ quod in dubio similis licentia præ-
sumitur subreptitia, ac ea non obstante potest
cūdens monetam puniri arbitrio Iudicis Farin.
12 d. quest. 115. num. 25. Nec t̄ tantum ius ipsum
cūdēdi monetam spectat ad Principem, sed &
cognit o critinis super illius falsitate Rouit. de-
cif. 6. num. 2. Nouar. pragm de monet. collectan. I.
num. 12. & 13. sentiens ex Franch. decif. 275. nu-
13 mer. 5. sub concessione t̄ meri, & mixti Imperij
hanc cognitionem non comprehendendi lo. Laganar.
ad Rouit pragm. I. de monet num. 19.
- 14 Primus t̄ qui numeros cūdēsse dicitur, fuit Thares
Abrahāmi pater ad petitionem Nini Regis Babi-
loniorum, & Ninivitarum, ex quibus aumis à
15 Thare t̄ culis fuerunt illi triginta denarij, quorū
pretio impius ille Iudas vendidit Sacratissimum
Iesum Christum humani generis Redemptorem,
ex Alberic. de Rosat. in suo dictiōnar, verb. moneta
Afflūt. in prælud. constiit Regni quest. 16. num. 3.
Boer. de autbor. magn. Concil. num. 180. Muta ad
consuetudin. Panorm. cap. 85. num. 1. & 2 hanc
traditionem approbans contra Iodocum, lo. La-
ganar. ad Rouit. in rub de monetis num. 7. 8. & 9.
uindicans illam ab oppositionibus Deciani, licet
in fine moneat consulendos Scriptores Ecclesia-
16 sticos; apud supradictos DD. multa alia t̄ circa
monetas, potestatem nempe cūdēdi, ac illarum
valorem curiosa, & utilia lector inueniet, dum
ego ad materiam assumptam diuertens assero,
17 monetam esse dictam t̄ à monendo, cum ipsa
moneat, ne quid fraudis, vel falsitatis in metallo,
aut pondere committatur lo. Laganar. in d. rub.
de monet. num. 10. & seqq. & pragm. I. eiusdem rub.
num. 25. Nouar. ead pragm. de monet collect. I. nu-
18 mer. I. que fraus t̄ circa eam detegitur tam ex de-
fectu ponderis, & bonitatis materiæ, quam po-
testatis illam cūdēdi Francise. Marc. decif. 87.
iuncta decif. 261. par. 2. Maſtrill. de indult. cap. 27.
num. 8. 9 & 10. lo. Laganar. a. rub. de monet. num.
117. Farin. quest. 115. num. 2. cum seqq. & num. 20.

- Scacc. de commercio. S. 2. glof. 3. num. 128. Nouar.
pragm. I. de abolit. num. 34. Capyc. Latr. decif. 179.
num. 15. & infra.
- 19 Et ideo t̄ falsificantes monetam incurrit crī-
men lœla Maiestatis l. 2. ibi Maiestatis crīmen
committunt C. defals. monet. Farin. d. quest. 115.
num. I. Merlin. Pignatell. controuers. 26. num. I. &
2. lib. 2. Scacc. de commercio. d. S. 2. glof. 3. num. 127.
20 versic. primus casus non t̄ tamēn in primo capite
Faber lib. 9 definit. 6. iii. 15. C. defals. monet. No-
uar. d. pragm. demonet. collectan. I. num. 14. & con-
tra t̄ illos statutur pena mortis naturalis d. l. 2. S.
defals. monet. Farin. d. quest. 115. num. 8. 12. cum
seqq. & num. 21. Barbos de Episcop. par 3. d. alleg.
22 51. num. 68 & si t̄ moneta cūla esset q̄nea modici
valoris, dum modò imprimatur imago Principis.
23 Sanfelic decif. 59. per 10. Ilorumque t̄ bona fisco
applicantur l̄ si quis C. defals. monet. Farinac. d.
quest. 115. num. 14. Guazzin. de confiscat conclus.
13. ampliat. II. num. 2 Barbos d. alleg. 51. num. 08.
Merlin. pignatell. controuers. I. num. I. versic. &
falsemonetæ lib. 2. & fuit disponentum per banni-
mēta generalia Status Ecclesiastici. S. 57 quinimodo
24 domus, vel fundus vbi fabricatur, deuoluitur
fisco etiām si fuerit alterius, dummodo dominus
proximus fuerit p̄sdomui, vel fundo, quia tunc
presumitur scientia, sc̄ius si longè habitauerit,
cum hoc casu presumatur ignorancia, ut probat
tex. ad litt. in l. 1. versic. domus verò, vel fundus
C. de fals. monet. Farin. d. quest. 115. num. 16. Bar-
25 bos d. alleg. 51. num. 69. nisi t̄ tamēn esset alcius
viduæ, vel pupilli d. l. 1. S. viduas cum seqq. vbi ha-
26 betur, quod t̄ tutores pupillorum, si in pro-
ximo fuerint teneantur de proprio soluere pre-
mium fisco C. de fals. monet. Farinac. d. quest. 115.
num. 16. Barbos d. alleg. 51. num. 70.
- 27 Ad regulam t̄ quod fabricans monetam falsam
debeat plecti morte vide plures limitationes apud
Farin. d. quest. 115. à n. 69. lo. Laganar. ad Rouit.
pragm. I. de monet. n. 15. & seqq. vbi num. 13. dicit
28 limitari ex Berazzol. cons. crim. 56. in faciente t̄
deaurari monetas argenteas, ut mereetricem de-
29 luderet, illis idēo t̄ omisis sentio, quod fabricans
falsam monetam punitur pena ordinaria mortis,
quamvis non perficerit Caball. resol. 27 per tot.
Nouar. d. pragm. de monet. collectan. 2 num. 6. Ca-
pyc. Latr. consultat. 6. num. 113 firmans, quod
Grammatic. attentauit pro mitiori pœna, & non
potuit obtinere, & decif. 179. num. 34. lo. La-
ganar. a. pragm. I. de monet. num. 16. Maſtrill.
de indult. cap. 27. num. 13.
- 30 Tondentes t̄ monetam pariter puniuntur pœ-
na mortis naturalis Farin. d. quest. 115. num. 99.
& seqq. Barbos de Episcop. d. alleg. 51. num. 59.
- 31 licet t̄ lo. Laganar. ad Rouit pragm. I. de monet.
ex Peguer. decif. 86. declaret incurrire pœnam
tritemum, ad quæ poterit videri Caball. resol.
- 32 191. pertot. & in Statu t̄ Ecclesiastico tollunt
omnem difficultatem bannimenta generalia.
- 33 S. 58. Hanc regulam t̄ dicunt Marſit. Alciat. in
locis alleg. à Menoch. mox adducendo, & alijs allati

28 SERAPHINVS MASSINVS

à Farin. d. quæst. 115. num. 109. non procedere in eo, qui auctoritate priuata monetam aliquam iustum pondus excedentem tondendo, & mutando ad iustitiam ponderis reducere; sedt Menoch. de arbitrar. cas. 316. num. 36. & infra respondet omnibus rationibus per ipsos adductis, concludendo, quod si Iudex esset, puniret istum tonsorē aliqua pena arbitraria, & Menoch sic dicentem sequitur Farinac. dict. quæst. 115. num. 110. Massill. de indul. cap. 27. num. 15. & non discedit Barbos. alleg. 51. num. 60. referens facere tradita à Nauarr. in manual. cap. 17. numer. 168. qui vult, nulli auctoritate priuata licere monetas 35 reducere ad iustum pondus, & tondentem feneri ad restitutionem eius quod corrasit, ex quo 36 addit Barbos. quod f. iste tondens peccat mortaliiter, Io. Laganar. ad Rouit. d. pragm. 1. num. 15. dum post relatam opinionem Marsil. & Alciat. dicit pro veritate esse videndum Argent. ad consuetudin. Britannia, quem dicit mirari de opinione Alciati, & si quacum.

37 Certant etiam f. DD. àn tondentes monetam argenteam sint coercendi pena ordinaria mortis, vel alia mitiori, ut apud Farin. d. quæst. 115. num. 107. & num. 108 in quo loco f. afferit, in statu Ecclesiastico intrare penam mortis ob bullam. Pij V. quæ in nou. bullar. tom. 2. est 111. & fuit confirmata ab Urbano VIII. constitut. 75. tom. 4. in qua fit extensio penæ ad omnes, & singulas personas Ecclesiasticas etiam quomodolibet exceptas, tam seculares, quam regulares, cuiusvis ordinis, & instituti, quamvis de necessitate exprimendi, necnon quarūcumq; militiarum etiam Hospitalis S. Ioannis Hierosolimitani, tam in locis Sedi Apostolice mediatae, vel immediatè imbeciles, quam in aliis non subiectis in Italia tamè dumtaxat existentibus; quarum bullarum meminiit Nouar. d. pragm. de monet. collect. 2. num. 1. vbi num. seqq. dat quatuor limitationes 39 ad regulam, quarum prima est, quod f. cessat pena ordinaria aduersus tondentes monetam parvæ quantitatis, quam probat etiam de iure communii Farinac. d. quæst. 115. num. 111. & 112. dixi de iure communii, quia in Statu Ecclesiastico excepta Urbe testatur idem Farinac. num. 113. tonsores monetæ aureæ, vel argenteæ in aliqua particula ex vi bannimentorum generalium. §. 72, & in nouitè impressis §. 58. puniri pena 40 mortis. Addit insuper f. idem Nouar. ibidem numer. 2. ex Caball. resol. 99. num. 19. & 20. Statutum contra tonsores non vendicare sibi locum, dum moneta tonsa est modici valoris; secunda 41 limitatio f. est in tondente monetam alterius Principis, & pro ea probanda adducit Franc. decis. 440. iunctis addit. & Caball. resol. 27. qui 42 tamè profitentur f. solùm, cudentem monetam Principis alieni non puniri pena ordinaria 43 effectu minimè secuto; tertia limitatio f. verificatur in tonsione monetæ, quæ in Regno minimè expenderetur ex Peguer. decis. 46. num. 15. 44 & quartam f. tandem afferit secundum Garziam

decis. 70. habere locum in abradente monetam reprobata.

45 Expendentes f. scientè falsam monetam puniuntur pena deportationis, & publicationis bonorum Farin. d. quæst. 115. num. 114. & 115. 46 vbi f. quod licet de consuetudine bona non publicentur, tamè firmat num. 117. in Statu Ecclesiæ ob bannimenta generalia §. 58. in nouitè impressa bona confiscari, & imponi penam mortis naturalis Barbos. alleg. 51. num. 64. & 47 65. dum dicit f. expendentes scientè falsam monetam puniri eadem pena, qua puniuntur illam adulterantes, vel radentes; sed pro veritate conclusionis erit videundus etiam Caball. resol. 199. num. 1. & seqq.

48 Quamvis f. autem Farin. d. num. 117. & num. 127. firmet hanc penam infligi dumtaxat, quando expendens fuisset participis falsæ fabricationis, est aduertendum, quod hoc è illius opinio non potest habere locum ob allegatam constitut. Urbani 75. §. 3. quæ tam tondentes, & fabricantes, quam scientè erogantes, & expendentes pena ultimi supplicij damnat in illis verbis, qui aureas, vel argenteas monetas tondere, fabricare, colorare, vel alias adulterare, seu etiam quomodolibet adulteratas scientè erogare, aut exponere præsumperint; ex quo modo loquendi tamè amplio, & prægnanti excluditur omnino intellectus adductus per Farinac. in terminis bannimentorum magis siccè loquentium, & di- 49 sponentium, ponderando dictiōnem f. quomodolibet, que operatur adeò efficaciter, vt si Statutum dicat occidentem quomodolibet debere, puniri pena mortis naturalis, illud habet locum, siue dolo, siue qualibet culpa successerit homi- 50 ciūdum, cum excludatur f. omnis intellectus, qui de iure communi posset importare contrarium, vt ratiocinatur Vulpell. dictiōn. quomodo cunque num. 1. & seqq. Barbos. dictiōn. 330. num. 8. 9. & 10. afferens Alex. cons. 35. num. 9. volum. 6. & Hippol. de Marsil. cons. 30. num. 44. & in terminis similis constitutionis firmat hanc sententiam Merlin. Pignatell. controuers. 26 numer. 23. & 24. lib. 2.

51 Non erit f. immunitis à pena extraordinaria, retinens penè se falsam monetam scientè Farin. d. quæst. 115. num. 118. qui num. 119. affirmat ex illa retentione exoriri indicium participatio- 52 nis in fabricatione, & num. 120. multo magis f. procedere si penè retinentem, vel in domo fuissent reperta instrumenta apta ad crudendum.

53 Hæc pena f. in Statu Ecclesiastico fuit declara- 54 ta per Urbanum VII. dict. constitut. septua- gesima quinta §. 5. per hæc verba. Pecunias verò sic, vt præfertur, adulteratas scientè detinentibus, siue de loco ad locum transerentibus, aut ma- teriam, instrumenta, siue opem ad præmissa præ- plantibus penam triremium per decennium impo- nimus. Scientia f. autem in istis terminis exclu- detur ex iuramento dicentis, se ignorasse, moneta esse fallam, nisi tamè adesse præsumptio- nes;

DE CONFISCATIONE.

29

nes, vel coniecturæ inferentes ad scientiam Seraphin priuileg. iuram 4. num. 136. Farinac. d. quæst. 115. num. 159. & 160. Caball. d. resol. 199. num. 26. 27. & 28. Barbof. d. alleg. 51. num. 66. Nouar. dict. pragm. de monet. collectan. 3. num. 11. 12. & 13. si quis t̄ verò dubitaret de falsitate monetæ, nèc exquireret, sed expenderet, vel retineret Nouar. dict. collectan. 3. num. 15. dicit haberi pro sciente, non tamèn debere contra illum, cum rigore procedi.

56 Mulieres t̄ quæ de mandato mariti operantur in fabricatione, vel tensione monetæ aut puniri pœna miti extra ordinem, voluerunt Gomez. var. resol. tom. 3. it. de homicid. num. 42. versic. & hoc semel Mastrill. decis. 246. per tot. ad quos se remittit 10. Laganar. in d. pragm. 1. de monet. numer. 3. aut omnino exculari testatur decism Giurb. confil. 85. in fin. cum quo pertransit Nouar. prag. de monet. collectan. 3. num. 24 & 25. vbi habe-

57 tur t̄ quod nèc tenetur reuelare, & quod idem censetur in filio respectu patris saltem ad excusationem à pœna ordinaria; si ego t̄ deberem iudicare, non dimitterem omnino impunitam vxorem, cum & ipse Giurb. d. conf. 85. num. 30. dicat, vxorem extra ordinem mitius puniendam pertransiens cum Gomez. Fabr. & Mastrill. sic sentientibus, & facit resolutio habita à Senatu Neapolitano, qui puniuit extra ordinem ad permanendum in domo per decennium, & postea ad exilium perpetuum à Regno quandam mulierem quæ fuerat capta cum quadam pecunie quantitate diminutæ, & rasæ, quam receperat ab Amasio, qui diu illud opus exercuerat Merlin. Pignazzell controuers. 26. sub num. 24. versic. bis non obstantibus lib. 2. Féminalis enim istis pœnis ligari,

59 t̄ si fuerint minores quatuordecim annorum, & maiores sexaginta cōcludit Nouar. prag. de monet. d. collectan. 3. num. 2. & seqq. vbi num. 60 10 & 11. addit vnum t̄ notabile, quod si quis accusatus de crimine false monetæ, vèl de alijs, ad eundem dicatur homo male famæ, per trienium post delictum benè vixerit, talis fama remanet sublata, cum per triennium benè viuens non presumatur amplius malus in eodem genere mali, ex quo per tantum tempus purgatur vita antè acta, adducens Rot. in Romana Legati 28. Maij 1568, coram Cardinali Seraphin. inter illius impress. decis. 54. num. 4.

61 De probatione t̄ corporis delicti, processu, & alijs hoc crimen concernentibus ultra Farinac. dict. quæst. 115. & Mastrill. de inault. cap. 27. per tot. poterit videri Capyc. Latr. decis. 179. per tot. qui benè explicat, & scribit quibus

62 etiam t̄ indicijs possit procedi ad torturam. Plura alia, & maximè ad defensam reorum invenientur apud Vermigliol. consil. 218. 219. 220. & 221. Farinac. consil. 48. 106. 113. 125. & 161. 63 Monetarium t̄ esse infamem probat Giurb. consil. 65. num. 61. gaudere t̄ immunitate Ecclesiæ firmant Giurb. consil. 30. num. 6. & 7. Io. Laganar. ad Ronit. d. pragm. 1. de monet. numer. 20. qui tamèn

65 ex Peguer. decis. 260. asserit, posse t̄ in Ecclesia spoliari illis monetis; quod dictum si verum est, ego intelligerem, recurrendo ad Iudicem Ecclesiasticum, nè Iudex laicus exerceat iurisdictionem in Ecclesia, quod est ei ab omni iure interdictum.

De libellis famosis.

S V M M A R I V M.

Confiscatio bonorum exerceatur aduersus componentes, scribentes, recipientes, exemplantes, seu publicantes scripturas, vel libellos famosos continentis infamiam alterius, & præsertim Principis num. 1.

Libelli famosi pœna quando intret, remissiū. numer. 2.

Pro libello famoso quando intrent, vel cessent pœna à Iure communi, bullario, & municipali inflictæ. remissiū. num. 3.

Q V A E S T I O S E P T I M A.

A Duersus t̄ componentes, scribentes, recipientes, exemplantes, seu libellos famosos continentis infamiam alterius, & præsertim Principis imponi confiscationem bonorum voluerunt Farinac. consil. 145. quod fuit exaratum in causa illius Pic hardi Cremonensis, cuius meminit Guazzin. de confiscat. ampliat. 91. num. 1. & limit. 23. num. 27. Caball. resol. 235. num. 39. & 40. Scanarol. de visitat. carcerat. lib. 1. §. 13. cap. 1. num. 44 & seqq. quandò autem t̄ pœna libelli famosi intret, ultra DD. supra allegatos erunt consulendi Farinac consil. 30. consil. 123. utробique per tot. & quæst. 105. à num. 421. usque, & per tot. num. 492. Caball. resol. 271. per tot. Vermigliol consil. 170. num. 1. & seqq. consil. 171. numer. 1. & infra consil. 172. consil. 186. consil. 193. & consil. 432. numer. 10. apud quos omnes in locis adductis plenè, & ad saturitatem discutitur quibus t̄ in casibus debeat habere locum, vèl cessare pœna à iure communi, bullario, & municipali inflictæ; ideoq; longius scribere prætermitto, solum addens, quod bulla Pij V. super libellis famosis hodiè in nou. bullar. tom. 2. est

147.

**

**

30 SERAPHINVS MASSINV

De Archibusettis.

S V M M A R I V M

Armorum delationem omnes leges prohibent, ubi vide limitationes remissiæ. num. 1.

Archibusetta parua, & similia semper nocent Republica. num. 2.

Archibusetta breuiora duobus palmis prohibentur à Pio IV. & à Pio V. sub pænis indictis in criminis laſa maiestatis, & rebellionis. num. 3.

Pugiones, & similia arma breuiora tribus palmis prohibentur sub eadem pæna à Pio V. & in bannimentis generalibus. num. 4.

Archibusetta, vel alia arma per modo prohibita deferens, vel detinens dicitur contravenire cautioni de bene viviendo, & tenetur ad solutionem pænae promissa. num. 5.

Armorum prohibitorum licentia non potest concedi à quibusvis officiis libis. num. 6.

Armorum prohibitorum licentia si concedatur, est irrita. num. 7.

Arma prohibita deferens non excusat sub praetextu similiū licentiarum, & punitur irremissibiliter pænis impositis. num. 8.

Armorum prohibitorum licentiam concedere possunt Nepotes Summi Pontificis. num. 9.

Licentia concessa pro armorum prohibitorum gestatione ab habente facultatem, an censeantur compræhensa archibusetta remissiæ. num. 10.

Licentia concessa alicui, ut possit facere deferre arma prohibita à duobus amicis, an extendatur ad eos, qui non ambulant cum illo, qui italem licentiam habuit? remissiæ. num. 11.

Familiares, & famuli, qui dicantur ad effectum gestandi armacum licentia concessa pro familiis libis, & famulis remissiæ. num. 12.

Contra deferentes arma prohibita potest procedi per inquisitionem ex Bullis Pij IV. & Pij V. numer. 13.

Pro delatione armorum non potest procedi per inquisitionem. num. 14. & ita practicatur. ibid.

Pro delatione armorum prohibitorum non proceditur per inquisitionem, nisi cum eis fuerit compræhensum aliquod delictum. num. 15.

Pro delatione armorum prohibitorum in Statu Ecclesiastico proceditur per inquisitionem. n. 16.

Pro delatione Archibusettii tantum Index procedit ex officio, non autem pro alijs armis prohibitis. num. 17.

Armorum breuitas est probanda, ut sit locus pænae in Constitut. Summ. Pontificum contentæ. num. 18.

Armorum breuitas non probatur per testes deponentes de visu à longè. num. 19.

Armorum breuitas non probatur per testes deponentes cum dictione in circa. num. 20.

Armorum breuitas non probatur per testes dicentes vidisse aliquem deferre tormenticulum breue,

& probabitum. num. 21.

Armorum breuitas non probatar, & si testes dicant archibusettum prohibitum vidisse, nec aliquo modo potuisse decipi in illius agnitione. n. 22.

Armorum breuitas debet constare Curia per ocularem inspectionem, & non per testimoniū depositum, quando proceditur per inquisitionem. num. 23.

Armorum prohibitorum breuitas probatur ex duobus testibus afferentibus se vidisse, tetigisse, ac mensurasse archibusettum, & mensuratione facta inuenisse, quod erat brevius duabus palmis, & ex tali depositione sufficienter probatur corpus delicti. num. 24.

Testes deponentes vidisse aliquem deferentem archibusettum prohibitum faciunt indicium ad torraram. num. 25.

Corpus delicti aduersum apprehensum cum armis vetitis est probandum per ocularem inspectionem, ac designationem in processu qualitatis, & quantitatis eorundem armorum. num. 26.

Ad armorum prohibitorum delationem probandam Birruarij sunt testes idonei; ubi distinctiones, & declarationes ponuntur, remissiæ. num. 27.

Archibusettis delatio probatur per feminas, & alios inhabiles. num. 28.

Bulla, & Bannimenta prohibentia archibusetta non comprehendunt asportantes, vel detinentes ea, quæ sunt sine rota, vel alijs instrumentis similibus, quibus deficiuntibus non possunt solitum operari effectum absque igne naturali. num. 29.

Archibusettum debet constare esse aptum ad nocendum. num. 30.

Archibusum verè dici non potest, quod caret instrumentis, quibus exonerari possit absque igne naturali. num. 31.

Pæna contenta in bullis, & bandimentis contra deferentes arma prohibita non habent locum contra vientes ipsis armis prohibitis ad propriam defensionem. num. 32.

Arma prohibita deferens vicinus accurrens ad auxiliandum alteri vicino non subiacet ad pænis, etiam si talia armanon sufficiunt necessaria. num. 33.

Arma prohibita deferens ad efficiendum occidendi bannitum non punitur dd. pænis. num. 34.

Arma prohibita deferentes, si banditum occidunt Princeps illis ob bonum euentum indulget pænam. num. 35.

Pæna omnes existant in occidente bannitum armis prohibitis num. 36.

Bannimenta prohibentia arma prohibita non comprehendunt officiales. num. 37.

Officiales possunt detinere, & secum asportare arma prohibita. numero 38.

Officiales in Terris Ecclesiæ non possunt deferre arma prohibita, & sunt compræhensi in Bullis Pij IV. & V. num. 39.

Officiales Sanctissimæ Inquisitionis possunt deferre arma prohibita. num. 40.

Arma

DE CONFISCATIONE.

31

Arma prohibita possunt retineri ex causa pignoris. num. 41.

Contrarium est verius in Statu Ecclesiastico. numer. 42.

Arma prohibita recipiens, & detinens, sed postea, antequam à curia detergeretur, reuelauit, & detulit Iudicii, excusatur à pena. num. 43.

Arma prohibita ad effectum deferendi ad Iudicem possunt retineri per dies viginti ex bullâ Pij V. quibus elapsis sit locus pñæ. num. 44.

Bullæ Pij IV. & Pij V. super delatione armorum prohibitorum ligant etiam Clericos. num. 45.

Armorum cuiuscumque generis delatio est Clericis interdicta num. 46.

Episcopus non potest concedere licentiam Clericis pro armorum delatione. num. 47.

Limits nisi iuxta causa existente. ibid.

Armorum delatio quando, & quomodo fit Clericis concedenda ab Episcopis. num. 48.

Episcopus concedens licentiam Clericis deferendi arma nulla præcedente necessitate, non excusatitur à peccato. num. 49.

De Armorum materia tractantes, remissiùe. num. 50.

Arma si reperiuntur ad pedes unius, vel plurium quis eorum debeat purgari? remissiùe num. 51.

Contra inquisitum de explosione archibusata, quæ nemini nocuit, debet fiscus probare adfuisse pileam plumbeam, alias deficit corpus delicti. num. 52.

Arma absque licentia asportata de Iure communi confiscantur num. 53.

Arma absque licentia asportata de consuetudine, & vigore bannimentorum in Statu Ecclesiæ Baroncello, & alijs ministris illa inuenientibus applicantur. num. 54.

Archibusata prohibita non applicantur illa inuenientibus, sed debent deuastari. num. 55.

Arma prohibita quando sunt aliena an amittantur in præiudicium veri domini, qui illa accommodavit, remissiùe. num. 56.

Actio quomodo proponatur pro repetitione armorum remissiùe. num. 57.

Archibusata prohibita deferens punitur pena mortis, & confiscaione bonorum, num. 58.

Q VÆSTIO OCTAVA.

Quis fuit, horrendus primus qui protulit enses?

Quam ferus, & verè ferreus ille fuit?

Tunc cœdes hominum, generi tunc pralia nata,

Tunc brevior diræ mortis aperta via est.

*S*i aduersus solos ensium inuentores tam acriter sua tempestate Tibullus inuehebatur, quid diceret hodiè, dum archibusia parua, & magna ad totius humanitatis destructionem adiuuenta fuere, nec erat satis hominibus naturaliter, & ob causam publicam iussu Principum in bellis mori, nisi etiam cumulatis priuatim odijs alter alterum occideret, & quod peius est sub specie multo-

tiæ amicitiæ non preceauens interimeretur. Nihil igitur mirum, si leges & onnes armorum delationem prohibuerunt Farin. quest. 108. num. 3 & 21. Rouit. pragm. 4. de arm. num. 15. & 22. cum limitationibus tamèn allatis per Farin. d. quest. 108. à num. 68; & remissiùe Rouit. d. pragm. 4. num. 26.

Quæ prohibitio multo magis verificatur in archibusettis paruis, & similibus, quæ sunt & adeò pacis publicæ insidiosa, & proditoria, ut semper Reipublicæ noceant Farin. quest. 108. num. 52. & 53. Giurb. obseruat. decis. 45. num. 1. vnde in terris Ecclesiæ emanauit constitutio Pij IV. 49. nou. bula. lar. tom. 2. vbi archibusetta & breviora duobus palmis prohibentur sub pœnis indicis in criminis lese Maiestatis, & rebellionis, quæ fuit confirmata à Pio V. constit. 145. eod. tom. 2. ac & extensa ad pugiones, & similia arma brevioris mensuræ trium palmorum, quæ duæ constitutiones fuerunt innovatae in bannimentis generalibus I. 22. & harum pœnæ armarum grauitate attenta deterens, & vel detinens archibusetta, vel alia arma pari modo prohibita dicitur contrauenire cautioni de benè vivendo, & tenetur ad solutionem pœnæ promissæ Farin. f. agm. crim. par. 1. I. cautio. num. 59. & 60. Ciriac. controvers. 149. num. 1. testans in fine sic fuisse iudicatum.

6 In vtraque d.d. constitutionum prohibetur & quibusvis Officialibus concessio licentiarum pro delatione eorundem armorum prohibitorum, & concessæ & omnino irrecantur, ita ut non excusatatur & hec arma deferentes sub prætextu similium licentiarum, imò pénis impositis irremissibiliter puniantur; si quis verò & habens auctoritatem, vt sunt Nepotes Summi Pontificis, concederet & licentiam deferendi omne genus armorum prohibitorum, an censeantur comprehensa archibusetta, & an facultas & alicui data vt possit facere deferrere dem arma à duobus amicis, extendatur etiam ad eos, quinon ambulant eum illo, qui tales licentiam habuit, tradit plenè Farin. cons. 45. per tot. & super hac ultima parte, qui & dicantur familiares, & famuli, dixit etiam Caball. resol. 290.

13 Insuper in eisdem & constitutionibus illi Summi Pontifices statuerunt, posse per inquisitionem procedi, cum alijs in materia delationis armorum seruetur contrarium, quod nempe & nulla pena puniatur, ille qui non fuerit cum illis inuentus Farin. quest. 108. num. 143. vbi ex antecedenter relatis opinionibus dicit istam in Tribunalibus practicari Sanfelic. decis. 45. vbi & si afferat, idem procedere & in armis prohibitis, dum modò tamèn non fuerit cum eis commissum aliquod deictum, & concordet Laganar ad Rouit. pragm. 4. 16 de arm. versic. & pro declaratione; nihilominus & in Statu Ecclesiastico in delatione armorum prohibitorum proceditur per inquisitionem Farin. d. quest. 108. num. 143. quem sequitur Guazzin. de confisca. conclus. 13. ampliat. 88. num. 6. qui tamen 17 concludit, quod pro solis & archibusettis Iudex ex officio procedit, non autem pro alijs armis quam-

32 SERAPHINVS MASSINVS

quamvis prohibitis, & defens reor. 4. cap. 8. num. 4.
versic. debet etiam.

- 18 Ad hoc autem, ut f pœnis contentis in prefatis bullis deatur locus, est ante omnia diligentè probanda breuitas armorum, tanquam qualitas ab eisdem constitutionibus experta Maur. Burg. de mod. proceden. ex abrupt. quæst. 23. numer. 234. Farinac. d. quæst. 108. num. 54. & 55. Guazzin. d. defens 4. num. 3. & tam concludentè probatio 19 hæc fieri debet, vt f depositio testium per visum à longè non sit sufficiens, cum testes in hoc casu deponant de eo, in quo decipi possunt Bursatt. conf. 331. numer. 28. 30 & 31. lib. 3. Farin. quæst. 108. num. 55 & seqq. Guazzin. d. cap. 8. num. 3. 20 apud quos habetur, quod si f testes deponunt 21 cum dictione in circa, veletiam f vidisse aliquem deferre tormenticulum breue, & prohibitum, nullo pacto probarent corpus delicti Vermigliol. conf. 187 num. 6. quæ ita indubitanter se habent, 22 vt quamvis f testes dicerent archibusettum prohibitum vidisse, nec aliquo modo potuisse decipi in illius agnitione, non tamèn acquirerent fidem Ciazz. ad defens. disceptat. 121. numer. 6. 7. & seqq.

Licet autem Guazzin. d. cap. 8. sub num. 4. asserat, dum f per inquisitionem proceditur, debebere Curia constare per ocularem inspectionem, de qualitate armorum prohibitorum, & non sufficere depositionem testium, quod quis visus fuerit portare sclopertum breuius vno palmo, est tamèn aduentendum, quod si f duo testes dicerent se vidisse, tetigisse, ac mensurasse, & quod mensurazione facta archibusettum erat minus duobus palmis, ex tali depositione remaneret plenè probatum corpus delicti. Muscatell. de cognit. delicti rub. de prohibit. arm. asportat. num. 21. & 22. nec videtur abesse Ciazz. ad defens reor. d. disceptat. 121. num. 9. & 10.

Plus dixit Maur. Burg. d. quæst. 23. num. 237. 25 quod testes f deponentes, vidisse quem deferentem archibusettum prohibitum, faciant indicium ad torturam, & videtur consentire Muscatell. d. rub. de prohibit. arm. asportat. num. 10. & 11. vnde in facti contingentia erunt semper consulendi 26 Aduersus f apprehensum cum armis vetitis corpus delicti est probandum per ocularem inspectionem, ac designationem in processu qualitatis, & quantitatis eorundem armorum iuxta practicam edictam à Guazzin. d. cap. 8. num. 3. & formam positam ab Ambrozin. de process. informat. lib. 1. cap. 5. num. 4. & seqq.

27 Birruarios f esse idoneos testes ad probandam hanc armorum delationem, scribit Anton. de Ball. var. tract. lib. 3. de litter. dispens. cas. 6. n. 4. & seqq. de cuius dicti veritate erunt consulendi Franch. decis. 379 cum adden. Farinac. d. quæst. 108. num. 150. & seqq. Giurb. obseruat decis. 45. num. 5. 6. & 7. apud quos desti. guttur, & declaratur tam bene presens conclusio, vt omnino animus ludicantis quiescere debeat, nec erit omittendus iactem. 28 Farin. cons. 36. num. 15. & 16. qui delationem f

archibusettorum probari firmat per feminas, ac alios inhabiles ob rationes per ipsum pôderatas.

- 29 Bullæ f autem, & bannimenta prohibentia archibusetta non comprehendunt asportantes, vel detinentes ea, quæ sunt sine rota, vèl alijs instrumentis similibus, quibus deficientibus non possent solitum operari effectum absque igne naturali Bolognet. conf. 25. num. 24. & seqq. Bertazzol. conf. crim. 74. num. 12 & 13. lib. 1. Anton. de Ball. var. tract. lib. 3. de litt. dispensat cas. 6. numer. 1. & 2. & lib. 5. de pragm. Regn. tit. ne deferantur scopette num. 1. Farin. d. quæst. 108. num. 86. Maur. Burg de mod. proced. ex abrupt. quæst. 23. numer. 233. Nouar pragm de arm. collectan. 7. numer. 8. idemque affirmat Guazzin. defens reor. 4. cap. 8. 30 num. 4. dum vult, debere f constare archibusettum esse aptum ad nocendum, & priùs dixerat in tract. de confiscat. conclus. 13. ampliat. 88. num. 18. 31 & generaliter quod non f possit dici verè archibusum, quod caret instrumentis, quibus exonerari possit absque igne naturali, tradit Ciriaco. 32 controversial. 310. num. 134. prout nec penas in eisdem bullis, & bannimentis contentas habere, locum contra vtentes ipsis armis prohibitis ad propriam defensionem senserunt Caball. resol. 62. 33 per tot. vbi ait idem f procedere in vicinis accurritibus ad auxiliandum alteri vicino, etsi talia arma non fuissent necessaria, & resol. 88. num. 10. Giurb. conf. 84. num. 17. in cuius casu erat secutum homicidium Rouit pragm. 4. de arm. num. 3. & mi- 34 nus f contra asportantes ad effetum occidendi bannitum Guazzin. d. defens. 4. cap. 8. num. 6. de quo tamèndubitat Farin. d. quæst. 108. num. 118. 35 & 119. subdens num. 120. quod si f isti deferentes arma prohibita, re vera occiderent bannitum, Princeps ob bonum euentum indulgeret penam; sed Rouit d. pragm. 4. de arm. num. 3. absolute di- 36 cit, omnem f penam cessare in occidente bannitum cum armis prohibitis.
- 37 Et quamvis bannimenta f simplicitè loquenta, & prohibentia arma supradicta non comprehendunt officiales, qui f illa possunt detinere, ac secum asportare Bertazzol conf. crim. 138. num. 2. & 3. lib. 1. Anton. de Ball d. lib. 5. tit. ne deferantur scopette num. 3. nihilominus in terris 38 Ecclesiæ sunt specificè compræhensi officiales à relatis bullis Pij IV. & V. vt patet ex illorum verbis, & testatur Farin. d. quæst. 108. num. 104. quem sequitur Ferdinand. Rouit. in allegat. impressi. penè Rouit. patrem pragmat. 4. de armis num. 18. Guazzin. defens. reor. 29. cap. 2. numer. 21. vbi, quod ideo ipse fecit deuersarii duo archibusetta, inuenta in domo cuiusdam pictoris, & adnotari 40 in actis ipsam deuastationem; officiales f vero Sanctissima Inquisitionis posse deferre arma prohibita tenet Farinac. quæst. 182. num. 91.
- 41 Retentionem f armorum prohibitorum ex causa pignoris non esse de iure prohibitam dixit Bolognet. dict. conf. 25. num. 13. & seqq. & Nouar. pragm. de arm. collectan. 3. n. 2. & 3. proflentes, conclusionem esse veram, si per modicum tem- pus

42: plus fuerint eadem arma detenta; contrarium tamen est verius in Statu Ecclesie ob adductas constitutiones Pontificias, quae prohibent receptionem, & refectionem archibus et oram ex quocumque titulo etiam pignorationis, ut aduertit Farinac. d. quæst. 108. num. 41.

43 Ille vero, qui tamen recepit, detinuit, & postea, antequam a Curia detergeretur, reuelauit, & deculpsit iudicii, excusatur a pena Bartolom. Bertazol. conf. 73. & 74 per tot secundum quem fuisse iudicatum teletatur Claud. Bertazol. in addit. ad d. conf. 73. & videtur admittere d. bull. Pij IV. 49. I.

44 1. & 2. tamen vbi eadem arma ad effectum deferendi ad iudicem possunt retineri per dies viginti, quibus elapsis statim sit locus penitentiae ordinatus

45 Constitutiones tamen Pontificias desuper relatas ligare etiam clericos solidè ratiocinatur Post. resol.

46 151 per tot. psis tamen enim non solum armorum prohibitorum, sed & cuiuscumque alterius generis usus est interdictus clem. 1. de vita, & honest. cleric. Belle. disquisit. clerical par. 1. tit. de disciplin. clerical. I. 18. num. 7 & 9. O par. 2. tit. de pœn. cleric. I. 49. per tot. Sperell. decis. 122. num. 2. & seqq.

47 nec tamen Episcopus potest illis licentiam delationis concedere ex Rico. decis. 257 par. 3. Nouar. pragm. de cleric. collectan. 6. num. 4. quidquid contrarium firmauerit Bellett. d. I. 18. num. 14. prop. fin. quia vel eius opinio non est vera, vel proceder tantum iusta causa existenti, & non alias Sperell. dec. 5.

48 122. num. 12. & seqq. & ibi num. 34. dicit, non tamen esse concedendam nisi rarissime cum maxima difficultate, neque omnibus indistincte, sed illis tantum, quibus Episcopus necessarium esse duxerit, & qui sint vitæ probatae, & careant omni scandalo, quodque ipsæ intra curriculum viginti annorum, semel tamen, & ex magna causa cuidam nobili Clerico similem facultatem indulxit oretenus, & non in scriptis; vnde postea num. 36 monet. Prelatos, vt sint pariores in his licentias concedendas ad hoc, vt Scandala evitentur, & publicum.

49 bonum custodiatur, nec nisi tamen in casibus necessariis, alias non excusat illos a peccato.

50 Plura alia, & quidem practicabilia tamen in materia armorum poterunt videri apud Farinac. d. quæst. 108. Rouit. & Nouar. d. pragm. de arm. Giurb. obseruat. decis. 33. & 45. per tot. Mastrill. de Magistrat. lib. 3. cap. 10. num. 260. & seqq. & lib. 5. cap. 8. num. 112. vbi loquitur remissione Gilian. ad Statut. Perus. I. arma per tot. adnotat.

51 Si arma tamen reperiantur ad pedes viuis, vel plurimum, quis eorum debeat puniri, docent Farinac. d. quæst. 108. num. 158 cum seqq. & Giurb. d. obseruat. 45. num. 27 & si quis tamen fuerit inquisitus de explosione archibus et oram, quem nemini nocuit, debet probari a Fisco adfuisse pilam plumbeam, alias deficiet corpus delicti Giurb. obseruat. decis. 33. num. 11. 12. 13. 14. 18. 21. & seqq.

53 Arma ipsa absque licentia aportata publicantur, & fisco deferuntur de iure communi, de con-

54 suetudine tamen, & vigore bannimento rum in Statu Ecclesie Baroncello, vel alijs mini-

stris illa inuenientibus, applicantur Farinac. d. quæst. 108. num. 10. & 11. Guazzin. defens. reor. 29. cap. 55 2. num. 21. vbi declarat non tamen procedere in sceloppetis prohibitibus, quia illa debent deuastari, ut 56 fuit dictum etiam supra. Quando vero arma tamen aliena, an amittantur in præjudicium veri domini, 57 qui illa accommodauit, & tamen quomodo debeat proponi actio pro illorum repetitione erit adeundus Joseph Ludovic. decis. 31. per tot. ad quem se remittit Guazzin. d. defens. 29. cap. 2. num. 21. versic. & amittuntur arma.

58 Quicunque tamen aportauerit archibus et oram prohibita ultra penam mortis punitur etiam confiactio ne bonorum, obrationes adductas a Guazzin. de confis. conclus. 13. ampliat. 88. num. 1. & 2.

De Sodomia.

S V M M A R I V M .

AD Sodomiam comprimentam exarsit ignis e Cælo, qui plures Cœnitates absump. t. num. 1. Per Sodomiam violatur societas cum Deo. num. 2. Sodomia inducit pestilenias, famas, & tempestates. num. 3.

Sodomiam naturam offendere etiam Ethnici agnouerunt. num. 4.

Apud Ethnicos Sodomitæ pena mortis afficiebantur. num. 5.

Diabolus posset inducitos homines ad peccandum in hoc vizio, statim ausigit, & quare. num. 6.

Demones licet succubi, & incubi nunquam contra naturam se exercent. num. 7.

Ob Sodomiam ferè desijt Deus carnem assumere, & propterea tamdiu distulit. num. 8.

Sodomitæ omnes obiere eadem nocte, qua ortus est Christus. num. 9.

Peius est hoc vitium, quam propriam Matrem agnoscere. num. 10.

Non potest hoc vitium incipere, nisi cognitione Dei amittatur, quia cum Idololatria incœpit & crevit. num. 11.

Sodomitæ appellantur filij diffidentie, quia de eorum salute diffidendum est. num. 12.

Sodomia fuit inuenta à Mulieribus, quæ postea Viros edocuerunt. num. 13.

In Crimine Sodomie potest procedi per inquisitionem ex Bullæ Pij V. num. 14.

Quod seruatur etiam in Regno Siciliae: ibid.

Sodomia crimen est mixti fori. num. 15.

Ad probandum delictum Sodomie in genere sufficiunt indicia, & presumptiones. num. 16.

Corpus delicti in hoc crimine quomodo probetur. num. 17.

Sodomia punitur, etiam si non confit de corpore delicti. num. 18.

De alijs probationibus in hoc criminis. n. 19 remissum.

Sodomia est vitium enormissimum, & de exceptis. num. 20.

Sodomita denegatur Aduocatus. num. 21.

Declarat n. 22.

Ob Sodomiam licet uxori expostulare Thori separationem num. 23.

An autem effectu non consumato intret eadem pena. num. 24. ubi remissio.

Vsus in hoc vitio non excusat a pena. num. 25.

Iuueni tentato hoc vitio licet ob infamiam, & prae*iudicium* sua existimationis occidere eum, qui in ipsum audet attentare stuprum. num. 26.

Sodomita gaudet Ecclesiastica immunitate. num. 27. & 29.

Limita in Sodomita publico. num. 28.

Sodomite datur pena ultimi supplicij, & postea a cœnauere crematur igne. num. 30.

Clerici Sodomita prius de iure communi expellebantur a Choro, vel in aliquo Monasterio ad paenitentiam agendam erant claudendi. num. 31.

Sed ex Bulla Pij V. omni priuilegio clericali, officio, beneficio, & dignitate priuati degradantur, & Curiæ seculari traduntur. & numer. 32.

Bulla praedicta Pij V. non est recepta in foro interiori conscientiae, sed tantum in foro exteriori. num. 33.

Bulla praedicta non comprehendit nisi Clericos Sodomitas habentes frequeniam, & usum quasi continuatum. num. 34.

Et contrarium iententes refutantur. ibid.

Eadem Bulla non ligantur Clerici Sodomite occulti, sed tantum notorij. n. 35.

Et notorij dicuntur, qui in foro exteriori sunt tales per confessionem propriam iudicialiter emissam, vel per sententiam contra ipsos iuridice latam. ibid.

Ad effectum incurriendi penam dictæ Bullæ attenditur solus coitus intra vas ordinarium delicti, & non sufficit qualibet pollutio. num. 36.

Clerici coniucti, vel condemnati hoc criminе non possunt admitti per Episcopum ad compositionem. seu gratiari. num. 37. & 39.

Episcopus non potest dispensare, vel ad Sacros ordines promouere Clericos Sodomitas. num. 38.

In Regno utriusque Siciliae quilibet Officialis, & etiam Prorex non potest guidare, asscurare, aut componere in hoc delicto Sodomia. num. 40.

Et ista prohibitio extenditur etiam ad Barones. ibid.

Tamen si Prorex indultauerit aliquem, & si indultum sit nullum, attamen indultatus non potest molestari. ibid.

Confiscatio bonorum non datur in crimine Sodomia. num. 41.

Contrarium est magis commune: nempe Sodomitas esse afficiendos non solum ultimo supplcio, sed & pena publicationis bonorum numero.

QVÆSTIO NONA.



Dicit hoc nefandum, & atrocissimum scelus comprimentum exarsit ignis è celo, qui plures Ciuitates absumpsit, quasi quod terram ipsam ob viuum tam fætidum commaculatam flammis expiari iustitia diuina vo-

luerit; nec ab re, quia tamen per ipsum uiolatur ipsa societas, que cum Deo nobis esse debet, dum Natura, cuius ille Author est, libidinis peruersitate polluitur cap. flagitia 32. quæst. 7. Caball. resolut. 16. num. 21. & seqq Bellett. disquisit. Clerical. par. 2. l. 11. num. 1. & 2. cum quibus, & hodie dici

potest, quod cum vitium hoc pestilentias, fames, & tempestates inducat ex Auth. vt non luxurib. contr. natura forsitan ob illud hisce temporibus Orbis tam miserè languet, vt integras Ciuitates deficeret ex hac lue maximo ploratu conspiciat.

Et quidem nonnullorum Christifidelium cætitatem admiror, quod criminis huic mentem ad mouere presumant, dum tamen & ipsi Ethnici, qui in sortem Dominicam nullatenus erant adscripti, agnouere, quam scelus hoc Naturam offendet, unde Ouid. lib. 1. de Art. Amand.

Odi concubitus, qui non utrinque resoluunt.

Hoc est cur Pueri tangar Amore minus.

Et Tibull. lib. 1. Eleg. 4.

O Fuge te tenera Puerorum credere Turba.

Nam causam iniusti semper Amoris habent.

Qua propter tamen apud ipsos pena mortis sodomite affiebantur Iodoc. in pract. crim. cap. 96. num. 21 propè fin. Menoch. de arbitr. cas. 286. n. 7.

Et Diabolum ipsum post Homines ad sic peccandum adductos statim aufugere, ne coram ipso tam execranda libido expleatur, ex S. Antonin. refert Bellett. diel. 1. l. 11. num. 2. & concordat Caball. resolut. 16. num. 26. & 27. vbi tamen quod Dæmones licet succubi, & incubi nunquam tamè

contra Naturam se exercent; Deum tamen vero ob illud ferè desuisse, & tamdiu distulisse carnem assumere, ex Diuo Augustino firmat Bellett. d. l. 11. num. 3. & ad ostendendum, quam ipsi displicerent

Homines hac lue infecti tamen omnes eadem nocte suæ nativitatis addixit morti post Diuum Hieronymum Bellett. eod. l. 1. num. 4. Caball. d. resolut. 16. num. 32. Capyc. Latr. decif. 163. num. 56. Vnde de tamen peius esse, quam propriam matrem cognoscere, ex clamnat S. Augustinus, cuius dicta fuerunt apposita in cap. adulterij 32. quæst. 7. Mastrill. de Indult. cap. 31. num. 1. Caball. d. resolut. 16. numer. 20.

Nec potuit tamen vitium hoc incipere, nisi etiam simul cognitio Dei amitteretur; etenim, vt scribit Diuus Thom. 4. senten. diffin. 1. quæst. 2. artic. 4. relatus à Capyc. Latr. d. Decif. 163. num. 55. Vnde cum idolatria cepit, & crevit. Vnde forsitan tangere eriminis Rei tamen filii diffidentię appellantur, quia de eorum salute diffidendum est Iodoc. d. cap. 96. num. 21.

DE CONFISCATIONE.

35

1. Caball. d. resolut. 16. n. 30. & 31. Et quid-
quid Ovid. lib. 10. Metamor. cecinerit authorem
in ille Orpheum.
14. etiam Thracum Populis fuit author Amorem.
In teneros transferre Mares.
13. Ego habeo pro comperto † fuisse ad inuentum
a Mulieribus, que postea Viros edocuerunt post
S. Augusti. sermon. 47. ad fratres in eremo. Spe-
rell decis. 140 num. 39 prop̄ fin. vbi dicit ex no-
stris Legitis idem affirmare Boff de Stupr. detest.
in Mascul. num. 4. & Ceuall. in specul. comm. con-
tra comm. queſt. 2 + 7. num. 11.
Forsan nanque fatale quodammodo fuit sexui mu-
liebri, quod sicuti in primordio Mundi esu pomi
extitit author Viro statum innocentiae, ita & de-
buerit esse Mundo adulto gratiam diuinam amit-
tendi huius nefandissimi vitij introductione; pre-
cemet nos Clemētiam Diuīng Maiestatis, ut illud
eradicare dignetur, spiritumq; omnimodę coer-
cionis iudicibus infundere, ut iam expertus fuie
sanctę mem. Pius V. qui Diuino euidem spiritu
ductus in sua confit. incipien. cum primum. 5. &
14. 13. tom. 2 nou. bul. ar. ordinavit † posse etiam ad
faciliorem notitiam habendam per inquisitionem
proc. di Bellett. disquisit. cleric. part. 2. tit. de panis
Cleric. 9. 1. num. 15. quod seruatur & in Reg. o
Sicilię Ball. var. tractat. lib. 3. tit. de litter. dispens.
cas. 15. num. 5. Maur. Burg. de mod. proced. ex
abrupt. queſt. 19. num. 45. & 46.
15. In probatione huius delicti in genere cuius †
cognitio est mixti fori Farin. queſt. 8. num. 129.
& queſt. 148. num. 55. Guazzin. defens. reor. 1 cap.
16. 11. num. 2. sufficiunt † indicia, & presumptio-
nes, cum sit de occultis, ac difficilibus probatu; &
17. propterea † subacto adolescentे prouectę & tatis
fides Medici testificantis, non posse apparere si-
gna stupri, est sufficiens ad probandum corpus
delicti, & concurrentibus indicijs, etiam ad tortu-
ram, vt fuisse in Senatu Neapolitano obseruatum
testatur Sanfelic. decis. 28. num. 2 & 4. quinimò
18. huius indignissimi facinoris † reum puniri, & si
non constet de corpore delicti, decidere Armen-
dariz ad ll. Nauarrę lib. 2. tit. 21. l. vniuers. 29.
refert, & sequitur Nouarius ad pragmatic. Neapol.
de sodom. in rub. num. 7. Barbos de Episcopis alleg.
19. 44. num. 10. de alijs † autem probationibus eiul-
dem criminis in specie nihil referam, satis esse
ducens, remittere lectorem ad Caball. resolut. 84.
lib. 1. Maſtrill. decis. 295. Capyc. Latr. d. decis. 163.
Nouar. in d. rub. pragmatic. de sodom. num. 10. 11.
& 12. Farinac. queſt. 148. num. 66. & seqq. cum
alijs, ad quos se refert Gilian. ad statut. Perusia in
verb. sodomia Rouit. pragmatic. Neapol. 1. de fo-
dom. num. 3.
20. Vitium † hoc esse enormissimum, & de exce-
ptis profiteretur Caball. d. resolut. 84. num. 17.
Maur. Burg. de mod. proced. ex abrupto queſt. 23.
num. 165. & seqq. Sanfelic. decis. 355. num. 8. & 9.
21. adeo ut huius † criminis reo denegetur aduoca-
tus Maſtrill. de indulto cap. 31. num. 1. versic. unde
Baldus. Farinac. queſt. 148. num. 18. & 19. in quo

- loco tamen se remittit ad ea, que scriperat queſt.
22. 39. num. 110. & 111. vbi declarat, hoc † dictum,
vel non esse verum, vel procedere soium in Sodo-
mita insigni, & notorio, cum qua declaratione
concordat Caball. resol 41. quem lequitur Nouar.
pragm. de sodom. collectan. 1. num. 6. Pro vt etiam
23. ob hanc causam licet & Vxori separationem
thori expostulare Sperell. optimè declarans decis.
24. 140. num. 38. cum seqq. an autem † effectu non
consummato eadem intret poena, docent Bellett.
disquisit. clerical part. 2. tit. de pénis clericor. 9. 1.
num. 16 Farinac queſt. 148. num. 56. & seqq. Rouit
pragm. 1. de sodom. num. 1. Nouar. eadem pra-
25. gm. collectan. 2. num. 3. nec si † totus Mundus fla-
gitio hoc uteretur, talis v̄sus communis excusa-
ret à poena cap. Flagitia 32. queſt. 7 Rouit d. pra-
26. gm. in rub. num. 6. Insuper † tam infame, & pięu-
diale existimationi reputatur, vt liceat iuueni
tentato occidere eum, qui in ipsum audet atten-
tare stuprum Scapp. de iure non scripto lib. 5. cap.
143. num. 12. afferens ipso patrocinante fuisse ab-
solutum famulum pistoris Bononiae Farinac. d.
queſt. 148. num. 18 Nouar. d. pragm. de sodom. col-
lectan. 1. num. 3 tellans sic fuisse decisum in ma-
gna Curia Vicarie.
Licet autem scelus hoc sit tam execrandum, &
27. omnibus legibus exosum, attamen † sodomitica
gaudet Ecclesiastica immunitate Rouit d. pragm.
de sodom. 2. num. 5. vbi ex Danz. & Sayr conclu-
28. dit † sodomitam publicum non gaudere, sed tan-
tummodo priuatam. Quicquid autem iti DD.
& alij allegati per Barbos de iur. Eccles. vniuers.
lib. 2. cap. 3. num. 127. vers. contrarium, ferantur
in diuersa, certum est, quod stante Bulla Grego-
29. rij XIV. Sodomitam † omnino Ecclesiastica im-
munitatis beneficio frui, pluribus allegatis de-
terminat ipse Barbos. d. num. 127. addens in fine
hanc opinionem esse in practica sequendam.
30. Cui facinori indignissimo † poenam ultimi sup-
plicij assignat text. in l. cum vir, vbi Scribb. C. ad
l. Iul. de adulter. cuius litteram iuxta grauiſſimo-
rum DD. mentem Menoch. de arbitr. cas. 286. nu-
mer. 12. prop̄ fin. putat legendam esse, cum Vir
nabit vt ſemina viris paritura; quam poenam
mortis naturalis esse conformem dispositioni cu-
iuslibet iuris comprobant Farinac. d queſt. 148.
num. 4. & seqq. Maſtrill de indulto d. cap. 31. nu-
mer. 2. Barbos de Episcopis par. 2. alleg. 44. num. 6.
subdentes cadauer postea cremari igne. Clerici
31. verò † erant priūs de iure communi expellendi à
Clero, vel ad penitentiam agendum in aliquo
Monasterio claudendi cap. cleric. & ibi DD. de
excessib. pr̄lat Bellett. d. 9. 11. num. 6. Barbos de
Episcopis d. alleg. 44. num. 21. & de iur. Eccles. vni-
uers. lib. 1. cap. 40. numer. 46. & 47. sed quia sicuti
Clerici magis, quam laici debent in vinea Domi-
nica bonis operibus infudare, nec debent aliquo
pacto ad flagitia conuolare, que ideo sunt graui-
ra quibusuis ſecularibus delictis, ita magis rigo-
roſe contra illos procedendum fore existimauit
re, & nomine Sanctissimus Dei Vicarius Pius V.
in

36 SERAPHINVS MASSINVS

in sua constit. incip. horrendum scelus. inter eius impressas. 72. tom secund. nou. bullar. ex cuius san-
 32 *cito f omnes , & quicunque clerici seculares , & regulares tam dirum nefas exercentes omni priuilegio clericali , officio , beneficio , & dignitate priuati degradantur , & Curię seculari traduntur Bellett. d . 9 . 11 num. 7. quam tamen constitutio-*
 33 *nem f pertinere dumtaxat ad forum exterius , & non esse in foro interiori conscientię receptam benè probat Barbos de iur. Eccles. uniuers. d . cap. 40. num. 48.*

Et sub illa non comprehenduntur singuli Clerici so-
 34 *domeū, sed soli exercentes , illi nempē , qui f ha-*
bent frequētiam , & vsum quasi continuatum Bar-
barbos de Episcopis d . alleg. 44. numer. 25. & de iur.
Eccles. uniuers. eod cap. 40 num. 49 Guazzin. Iu-
nior de Aduoc. & Iz dic. lib. 2 cap. 44. num. 16. apud
quos innumeri recententur concordantes , &
propter non est aliquo pacto adhārendum.
Farinac. d . quæst. 148. num. 30. Guazzin. defens.
reorum. 1. cap. 11. num. 2. prope fin. Bellett. d . 9 . 11.
num. 10 qui tamen non se exactè declarat , alijq;
volentibus , hanc Bullam ligare clericos , etiam si
pro vna vice huic criminis incubuerint , quia con-
tra eos adeit communis omnium Theologorum ,
& Iuristarum opinio , testibus Barbos & Guazzin.
Iuniore in locis proximè allegatis. Nec etiam ligan-
 35 *tur f omnes Clerici exercentes , sed tantum no-*
torij , non autem occulti Barbos dict. allegat. 44.
num. 26. Guazzin. iunior d . cap. 44. num. 47. No-
uar. d . pragm. de sodom. collectan. 2. num. 9. notorij
dicuntur , qui in foro exteriori , non interiori sunt
tales per confessionem propriam iudicitaliter emis-
sam , vel per sententiam contra ipsos iuridicè latā
Barbos d . alleg. 44. num. 26. vers. notorium scilicet.
Guazzin. Iunior d . cap. 44. num. 47. vbi etiam he-
 36 *betur f , quod ad effectum incurriendi pœnas eiusdem*
Bulle sit necessè , quod peccatum fuerit in sua
specie consummatum , non enim sufficit quelibet
pollutio , cum attendatur solus coitus intra vas
ordinarium delicti , & concordat Barbos d . alleg.
 44. num. 24 apud quem in hac allegat. & in tractat.
de iur. eccles. uniuers. d . cap. 40. num. 46. & seqq.
poterunt videri plura alia ad intellectum eiusdem
 37 *bullæ , & materiam clericorum , qui f si fuerint de*
talij criminis conuicti , vel condemnati , non pos-
funt per Episcopum ad compositionem admitti , &
gratiari ex Rico. decis cur. Archiepist. Neapolitan.
 108. part. 3. Nouar. pragm. de sodom. collectan. 4.
 num. 2. videturq; consentire Barbos de Episcopis d .
 38 allegat. 44. num. 30. dum vult f non posse Episco-
pum dispensare , vel ad sacros ordines promouere;
 39 *Et generaliter quod in f crimine sodomię non*
admititur compotio , post Baier. ad Clar. quæst.
 39. ante num. 51. voluit Mastrill. de indulto d . cap.
 40 31. num. 10. & in Regno veriusque Sicilię fuit
ablaea cuicunq; Officiali , etiam Proregi potestas
guidandi , assecurandi , aut componendi in hoc
delicto , quam prohibitionem extēdi etiam ad Ba-
rcenes scribunt Reuit. tit. de sodom. pragm. 1. num.
 5. Nouar. eodem tit. collectan. 4. Mastrill. de indulto

d . cap. 31. num. 7. 8. 9. & 11. Si autem Prorex indul-
tauerit aliquem , & si indultum sit nullum , attamen
indultatum non posse molestatu , firmare Peguer.
decis. 39. refert Mastrill. d . cap. 31. num. 6. & pluri-
bis alijs allegatis cap. 45. num. 12. prop̄ fin.

Stante autem hujus criminis atrocitate , quod pro-
ptereā omnes Iudices augendo , non minorando
pœnas , & iura transgrediendo , si opus foret ,
deberent inuigilare , ut illud ē Mundo eradicare-
 41 *tur , miror , quod in f illo non dari confiscatio-*
rem bonorum voluerint Farinac. d . quæst. 148.
num. 15 Guazzin. de confiscat. conclus. 13. limit.
 45. cum relatis , quibus videretur adh̄erere Gilian.
ad stat. Perus. verbo sodomia num. 2. præsertim
 42 *dum magis communiter DD. tenuerunt f sodo-*
mitas esse coercendos , & puniendos , non solum
vltimo supplicio , sed etiam pœna publicationis
bonorum , allegatis à Farinac. pro hac parte d .
quæst. 148. num. 14. addo Thesaur. quæst. forens.
 17. num. 5. lib. 3. vbi quod ita iudicauit Senatus ,
quia noluit à communi recedere Rouit pragm. de
sodom. in rub. num. 7. referens firmare Schenard.
cons. 61. lib. 1. Sanfelic. decis 355. num. 9. Barbos.
de Episcopis d . alleg. 44. n. 7 cum quibus omnino
pertransendum existimo ad magis deterendum
similes delinquentes .

De Duello.

S V M M A R I V M .

DVella sunt prohibita ex Iuris dispositione . nu-

mero 1. Duellantes in Statu Ecclesiastico quibus pœnas sub-

iaceant . num. 2. 4. & 9. Domini temporales ; & Vniuersitatis campum pro

duello assignantes quas pœnas incurvant , num.

3. 5. & 9. Duellantes ubique gentium quas incurvant pœnas .

num. 6. Duellantibus dantes auxilium , consilium , vel fau-

orem . sūcūlō modo se intromittentes excommu-

nicationis pœnam incurrant reservatam soli

Summo Pontifici , alijq;que pœnis subiacent .

num. 7. & 9. Limita in Imperatore , & Regibus , qui excipiun-

tur ibid. Ecclesiastica persona comprehenduntur sub pœnis

Duellantium , & illis fauorem , & auxilium

dantium . num. 8. Imperator , & Reges comprehenduntur sub pœnis

à Sac. Conc. Tridentino Duellantibus ; campum

dantibus , & auxiliantibus impositis . num. 10.

Duella priuata commitentes incurrant pœnas duellis impositas . num. 11.

Duella priuata quomodo considerentur ad effectum

incurriendi pœnas Duelli . num. 12. Duella priuata permitentes , non prohibentes , fieri

mandantes , infigantes , auxilium præstantes ,

fauo-

DE CONFISCATIONE.

37

fauorem dantes, equos, armas, pecuniam, comra-
sum, vel alia subsidia scienter dantes, spectato-
res ex composito, vel socios se se præbentes,
penas Duelli incurront. num. 13.

Episcopus potest absoluere excommunicationem in-
cursam ob duellum occultum num. 14.

Duellum acceptans etiam non sequuta pugna, vel ac-
cessu ad locum destinatum subiacet pena duel-
lantum. num. 15. & 17.

Secus non sequuta acceptatione. num. 16.

Duellū acceptans non sequuta pugna non incurrit pa-
na duelli ex sententia Ricci, qui reprobatur. n. 18.

Duellum debet fieri animo deliberato, & ex compo-
sito, alias factum calore iracundie, non dicitur
duellum ad effectum ut sit punibile proprijs pa-
nis. num. 19. 31. & 33.

Duellum debet habere præcedens pacatum de tempore,
& loco certis, & determinatis, ut intret pena
duelli. num. 20.

Duelli locus debet esse particularis, & non sufficit
electio Civitatis non expresso loco magis indi-
iduali. num. 21.

Duelli tempus debet continere diem certam. num. 22.

Duelli spectatores, & adstantes casualiter non com-
prehenduntur sub pena Bullarum de duello
loquentium. num. 23.

Duelli penas non incurrit non acceptas duellum, etiä si
dicat si me inuaseris, senties, tibi esse rem cum
Vi o intrepido, & forti, dummodo tamen diuer-
tat locum, & tempus propositi certaminis n. 24.

Duelli penas non incurrit, qui respondit, paratus sum
me defendere quandocumque me inuaseris, no-
lo tamen acceptare duellum, quod legi Divinae
aduersatur. num. 25.

Duelli materiam qui tractent. num. 26.

De Clerico duellante, remissiud. num. 27.

Clericus duellans fit inhabilis ad Beneficia. num. 28.

Duellans non gaudet Ecclesiastica immunitate. n. 29.

Innocentia potest demonstrari ex deductis in proces-
su, non ex nouiter deducendis. num. 30.

Duellum est pugna deliberaata binc inde duorum, vel
plurium ad odij exaggerationem, vel ad præ-
mium consequendum. num. 32.

Duellum non committit, qui calore iracundia, vel in-
rira tunc, aut parum ante præcedente dixe-
rit: Euagina ensem, vel venias extra Ciuitatem
ad talēm locum, & capias arma, quia volo
tecum praliari, & duellum facere. num. 33.

Verba, ex condicō, & ex composito præsupponunt
animi deliberationem, & præcedentem tracta-
tum. num. 34.

Duellum dum non aptatur inter principales, neque
amplecti poterit mediatores, fautores, vel au-
xiliatores. num. 35.

Duellum non includitur ex verbis prouocationis, vel
disfidae etiam ad locum certum, non probato tra-
ctatu, & deliberatione præcedenti. num. 36.

Publica vox, & fama non probatur a Testibus, qui
non deponunt id audiuisse publicè, & à maiori
parte Populi. num. 37.

Publica vox, & fama non probatur per Testes, qui

non nominant testes à quibus audierint, nec ob
quam causam orta est d. fama. num. 38.

Publica vox, & fama non probatur per Testes, qui
saltē non nominant duos authores à quibus
audierint. num. 39.

Etiam si per curiam dd. Testes non fuerint interro-
gati. num. 40.

Publica vox, & fama, ut probetur, Testes debent
nominare à quo audierint d. famam, ut Iudeus
possit dignoscere, an à malevolis, vel ab honestis,
& fide dignis ortum habeat. num. 41.

Publica vox, & fama ut plurimum oritur ab his, qui
salem ipsam esse desiderant. num. 42.

Falsus rumor obesse non debet. num. 43.

Duellum non probatur per accessum unius ex Reis
ad domum alterius die antecedenti, sed debet
probari à Curia accessum fuisse ad hunc effe-
ctum. num. 44.

Accessus ad domum alterius ex pugnantibus factus
ab altero, in dubio debet dici factus ad alium
finem licitum, & non ad finem duelli. num 45.

Duellum non inducitur nisi ad sit propositum, vo-
luntas, animus, & tractatus utrisque partis
volentis praliari, & non sufficit voluntas u-
nius tantum. num 46.

Mulieres de Iure Canonico, & in Terris Ecclesie,
non recipiuntur in criminalibus ad fauorem
fisci. num. 47.

Ex actibus amicabilibus excluditur præsumptio bel-
li, & pugna. num 48.

Ex signis exterioribus recolliguntur actiones animi,
qua in intentione consistunt num 49.

Testis deponens per verbum videtur non probat ad
offensam. num. 50.

Testis non deponens de tractatu, vel de animi delibe-
ratione, neque de appensamento ad Duellum,
neque de signis in vitroque Duellante non probat
duellum num. 51.

Testes induciti ad fauorem fisci deponentes de tracta-
bili inter duos excludunt contrarium di-
ctum alterius Testis ad defensam induciti. n. 52.

Testis depositionibus à fisco inducitorum licet impu-
gnatis à Reo, potest tamen Reus vti ad repellen-
dum alios Testes. num. 53.

Ex Testibus dicentibus vidisse aliquos deambulare
in loco ubi factum fuit ab ipsis duellum, eosque
arma deferentes non oritur indicium, quod isti
expectarent tempus duelli, dum erant soliti si-
mul conuersari, & ferre dd. arma. num. 54.

Sententia contumacialis non transgreditur persones
contumacium. num. 55.

Testibus, qui sunt malæ vitæ, & soliti conuersari
cum personis infamibus, & meretricibus non est
credendum. num. 56.

Præsertim in causa graui. ibid.

Testi maleuolo nulla datur fides. num 57.

Testis criminosus repellitur à Testimonio de Iure
Canonico. num. 58.

Testes, qui patiuntur exceptiones ob mendacia, in-
ueris milia, & contrarietas in eorum dictis
nihil probant. num. 59.

D

Qui

Qui post rixam poterat aufugere, & non aufugit, sed se tradidit in posse Curia, habet pro se præsumptionem innocentiae. num. 60.

Ensi inuentus in loco rixa & nō probat rixam esse factam a Domino ipsius ensi dum fuit alteri prius accombdatus per ipsum Dominum, num. 61.

Probatio per insessionem, & evidentiam rei dicitur legitima probatio. num. 62.

Invenitus in loco rixa, debet inspici, quod fecit in eadem rixa, cum potuerit verisimiliter non interuenire in rixa, num. 63.

Contra fugientem è carceribus aperitis Ianuis, & atq; aliqua conspiratione, & fractura carcerum, non incurrit confessio delicti, num. 64.

Fugiens è carceribus, si pro tali fuga fuit publicè torius, satis dicitur fuge panam luisse. num. 65.

QVÆSTIO DECIMA.

Giuslibet iuris † dispositionem duella prohibuisse, comprobant Mut. ad consuetudin. Panorm. cap. 6. per tot. & Nouar pragm. de duello collectan. 1. num. 1. & 2. In Statu auctoritate Ecclesiastico Iulius II. confit. 19. tom. 1. nou. bull. 2. declaravit pugnantes † in duello excommunicatos, ac reos homicidi, & Cadavera illorum Ecclesiastica sepultura priuavit, eamdemq; excōmunicationis † poenam indixit omnibus dominis temporalibus, & vi iuerstatibus locum, seu cāpū pro duello assig nantibus, ultra poenam quartuor n illium ducatorum Camerç Apostolicç persoluendorum, & pro secunda vice priuationis loci, seu feud. Leo X. confit. 31. d. tom. 1. addidit 4 † perperuam memoria damnationem, ac eo ipso bonorum confiscationem ipsis duellantibus; Du cibus †, ac aliis dominis temporalibus priuationem omnis iuris, quod in locis, & territoriis obtinebant, ijsq; qui ad similia spectacula videntia conuenerint, si Nobiles quingentorū, si ignobiles viginti quinque ducatorum, nec non excommunicationis, & perpetuæ maledictionis penam iniunxit. Pius IV. confit. 21. tom. 2. confirmando omnes prædecessorum Pontificum constitutiones 6 duella † vbique gentium vetuit fieri, & voluit cō 7 præhendi etiā † dantes auxilium, consilium, vel fauorem, seu alio modo se intromittentes, illosq; exceptis Imperatore, & Regibus, maioris excōmunicationis penam incurrere soli Pontifici Ro mano reseruatam, & ultra eam † Ecclesiasticis personis beneficiorum priuationem, & inhabilitatem adiunxit,

9 Concilium † Tridentinum seſ 25. cap. 19. excōmunicationem, bonorum confiscationem, alias que gravissimas penas in concedentes locum ad monomachian, ac partē in pugnantes, patrinos, consulentes, & spectatores decreuit, inclu 10 dendo etiā ipsos Imperatorem, ac Reges, quā concilij dispositionem Gregor. XIII. confit. 78. 11 d. tom. 2. extendit † etiā ad duella priuatum commissa contra illos, qui † ex condicō, statuto tempore, & in loco conuento monomachiam cō-

miserint, & si nulli patrini, sociiue fuerint vocati, nec loci securitas habita, nullæq; prouocatoriæ litteræ, aut denunciatoriae chartulæ præcesserint,

13 apponendo † etiam supra relatas pœnas aduersus permittentes, non prohibentes, fieri mandates, instigantes, auxilium præstantes, fauore dantes, equos, arma, pecuniam, commeatum, vel alia subsidia scienter dantes, aut ex compagno spectatores, vel socios quovis modo se se præbentes, & tandem Clemens VIII. confit. ut. 11. nou. bullar. tom. 3. omnia prædicta confirmavit, & magis ampliavit, vt in eadē bulla, & apud Guazzin. de confis. conclus. 13. ampliat. 89. num. 5. verſic. si vero. Omnim supradictarum constitutionum meminit Barbos de Episcop par. 3. alleg. 50. n. 120. ubi quod

14 † Episcopus ex Conc. Trident. seſ 24. de reform. cap. 6. potest absoluere ab excommunicatione ob aliquod delictum etiā causa duelli, quando illud est oculatum, non obstante d. bull. Clement. VIII. cum in ea non legatur sufficiens mentio reuocationis decreti ejusdem Concilij.

15 Q̄e bulla † Clementis comprehendit illum, qui dumtaxat acceptauit duellum, etiam non secura pugna, vel accessu ad locum destinatū, vt ex verbis ipsius bullę ſ. 6. verſic. quine alij Donat. Ant. de Marin. refol. 110. n. 1. 2. & 3. lib. 1. quidquid fecus

16 † illa cessante resoluendum esset Donat. Ant. ibid.

n. 4. & seqq Ricc. refol. 52. per tot. par. 3. qui loqui

17 tut in terminis fortioribus de illo, qui prouocauit, & accessit ad locum destinatum, nec fuit secutum duellum, quid alter non venit. Si tamen Ricc.

18 indicauit † hoc firmare in terminis bullę Clemētis, cuius meminerat refol antecedenti 49. num. 5. prope fin. utique deceptus fuit, quia illa bulla di cit contrarium in verbis.

19 Non tamen † habebit locum, si calore iracundia fiet prouocatio ad duellum, nam ad effectum, vt dicatur duellum punibile propriis pœnis, debet fieri animo deliberato, & ex compagno Ludouic. decis Lucen. 11. n. 10. Farin. conf. 9. n. 35. & 9. 119. n. 24. Sanchez in præcep. decal. cap 39. n. 28. prop̄ fin. lib. 2 Ricc refol 55 n. 3 par 3. Rouit. pragm. de duell n. 4. Nouar. ead prag collect. 2. n. 3. & 4. Donat. Ant. d. refol 110. n. 9. apud quos notantur verba illa bullę ex condicō, & ex compagno Guazz. de confis. d. ampliat. 89. n. 6. ubi in fin. dicit ita obtinuisse à S. Consulta in una Maceraten. ad fauorem D. de Pellicanis, & allegationes eiusdem Guazzin. in d. causa compilatas, ad me peruen tas hic infer us imprimendas curauit.

20 Ad effectum etiam † incurrendi pœnas bullarum erit necesse præcedens pactio de tempore, & loco Farin. d. conf 9. n. 35. Vermigliol. conf. 194. n. 3 & quidem certis, ac determinatis Sanchez d. cap. 39. num. 24. & 28. Vermigliol. d. conf. 194. n. 6. adeo vt

21 locus † debeat esse particularis, & non sit sufficiens electio Ciuitatis non exprefio loco magis in diuiduali post Ioan. de Castil. de duell lib. 3. c. 4. in

22 prin. Vermigliol. conf 194. n. 4. & quoad † tempus debeat on nino dies certa specie cari Ioan. de Ca stil. d. lib. 3. cap. 5. in prin. Vermigliol. d. conf 194. num.

DE CONFISCATIONE.

39

23 num. 5. nec t̄ comprehendentur spectatores, & adstantes casualiter, qui ob alium finem transeūt per locum duelli Ricc. resol. 54. per tot. part. 3. Si 24 quis autēm t̄ non acceptet duellum, sed dicat, si me inualeris, senties, tibi esse rem cum viro intrepidō, & forti, non incurrit has poenas, dummodo tamēn diuertat locum, & tempus propositi certaminis Ciriac. contouerſ 101. num. 53. idem 25 que erit dicendum, non t̄ incurrere poenas eum, qui respondit paratus sum me defendere, quan- documque me inuaseris, nolo tamēn acceptare duellum, quod legi Diuinā aduersatur Sanchez d. cap. 39. num. 10. Vermigliol d. conf. 194. num. 7. in cuius casu quidam miles dixerat, sono Christia- no, e non accepto duello, mà camino per la Città colla mia spada sola, e la prima volta, che ci in- contreremo gli darò sodisfatione, & tamēn con- 26 cludit, non intrare poenas duelli; ad cuius t̄ ma- teriam poterunt videri ultra Peregrin. Floron. & alios, qui composuerunt tractatus, Ludouic. decis. Lucen. 11. Farin. conf 9 per. tot. & conf. 41. num. 1. & 2. Rouit. cum relatis in pragm. de duell. Ricc. re- solut. 47. usque, & per tot. 55 Sanchez in praecept. decalog. lib. 2. cap. 39. per. tot. Nouar. prag. de duell. collectan. 1 & 2 Scaglion. ead. pragm. de duell. per tot. iuncta addit. Thori. Barbos ultra locos allega- 27 tos, & allegandos in collectan. DD. ad Concil. Tri- dent. in d. cap. 19. sess. 25. in correc̄tis, vbi innu- meros cumulauit Scribentes.

28 De Clerico t̄ duellante vide Ciarlin. contouerſ. 29 115. per tot. vbi de t̄ inhabilitate ad beneficia. Reos t̄ ob crimen duelli non gaudere ecclesiasti- ca immunitate, ratiocinatur Barbos de iur. Eccles. uniuersib. 2. cap. 3 num. 191.

Sequuntur allegationes Guazzini in Macera- ten. prætensi duelli, veleius participationis.

Illustrissime Domine, Quoniam in ista causa prætensi duelli Maceraten, ad fauorem D. Iulij Pellicani possumus etiam deducere, quæ vigore constitutionum Summorū Pontificum aliás pro- hibita reperiuntur in fauorem principalium præ- 30 tensorum delinquentium, cum modo ex deducis in processu, & non ex nouiter deducendis eius innocentiam nitamus demonstrare, ut post Bero. conf. 198. n. 15 & seqq. lib. 3. Bertaz conf. crim. 147. num. 2. lib. 1. & alios, quos adducit, firmat. Hon- ded conf. 97. num. 38. vol. 1.

Ideo deducitur duellum in proposito inter DD. Iulium Cesarem Pellicanum, & Theodorum Si- lentium non probari, cum nullibi appareat, quod 31 t̄ appensatè præcedenti tractatu, vel deliberatio- ne de uenerint ad rixam; & duellum t̄ sit pugna deliberata hinc inde duorum, vel plurium ad odij exaggerationem, vel ad præmium consequendum, ut post Io. de Lign. in tract. de duell. in princ. vers. circa primum. Iac. de Castill. in tract. de duell. nu. 4. vers. Duellum itaque, ita expresse declarat Plot. in tract. de in lit. iur. mihi §. 42. num. 3. 4. & 5. 33 vbi ad litteram etiam dicit quod si quis non ani- mo deliberato, sed in rixa, vel calore iracundie, ri- xā tunc, vel parum ante præcedente quis expressè

dixerit, euagina ensem, vel venias extra Ciuitatem ad tales locum, & capias arma, quia volo te- cum praliari, & duellum facere, nō tamen dicitur duellum, cum non interfuerit pugna deliberata, nec attenditur ipsa nominatio prouocationis, vel acceptationis duelli, sed ipse animus deliberatus, & eandem interpretationem, & declarationem ad Concil. Trid. in specie tradit Ioseph Lud. decis. Lu- cens. 11. num. 10. & seqq. quod apertissime etiam desumitur ex Bulla Sancti. D. N. Clementis VIII. 34 in illis verbis t̄ ex condito, & ex compolito, quæ verba præsupponunt animi deliberationem, & præcedentem tractatum.

35 Et ideo si duellum t̄ inter ipsos principales in proposito adaptari nequeat, nec etiam eius pena amplecti poterit mediatores, autores, vel auxilia- tores, ut post Felin. in cap. 1. col. 4. vers. Amplia hoc etiam de offic. delegat. & ibi Dec. col. 6. vers. Non consulens, & in l. Consilij num. 13. de reg. iur. fir- mat. Sim. de Præt. conf. 191. num. 3.

Non obstat, quod ex eodem in processu Curia ni- tatur deducere aliqua in ea, vel presumptiones ad ipsum duellum demonstrandum & primo desu- mat quandam prætentam publicam vocem, & fa- 36 mam; quoniam ut est videre, illi t̄ testes non probant tractatum, vel deliberationem præceden- tem, sed tantummodo, Cbe si erano disfidati, & cbe si erano chiamati alla Porta delle Gratie Quæ verba prouocationis, vel disfide etiam ad locum certum non includunt duellum, ut latè declarat Io. de Lign. Iac de Castill. Plot. & Ioseph Lud. in locis supra relatis.

37 Secundo illi testes t̄ non possunt probare pu- blicam vocem, & famam, cum non dicant publicè audiuisse dicere a maiori parte populi secundū opi- nionem Bart. in l. de minore §. plurimum nu. 19. de quæst. quem sequuntur Iul. Clar. qu. 6. vers. debent autē Rim. Iun. conf. 208. n. 34 & seq. vol. 2. vbi de cō- muni Honded. conf. 102. n. 69. vol. 1. & de communi Mascar. de probat. Conclus. 749. n. 2. & seq. vol. 1. etiam de communi Eug. conf. 27. n. 43. Decian resp. 83. n. 29. vol. 3. Sim. de Præt. conf. 81. nu. 19. & seq.

38 Nec dicunt t̄ ob quam causam orta fuerit dicta fama, nec nominant testes, a quibus audierint, ut volūt Doctores, & præcipue Iul. Clar. d. q. 6. n. 14. Oſasc. dec. 79. sub n. 53. Decian. d. resp. 83. sub n. 29. 39 Mazzol. conf. 47. n. 58. & debebant t̄ saltem duos autores nominare. Ant. Galeat. cōf. 110. n. 18. tom. 1. crim. Natt. conf. 362. n. 9. vol. 2. Lud. a Peguer. in q. crim. c. 17. n. 24. Rim. Iun. conf. 87. n. 8. vol. 1. Iul. Clar. d. q. 6. vers. Amplius, vbi de communi, & quod ita seruatur in practica Aſin. in sua pract lib. 2. I. 1. cap. 133. vers. Hac tamen conclusio, vbi firmat procedere etiam retenta opinione Bald.

40 Et adeo tenentur exprimere t̄ autores, etiam si de eis per Curiam non fuerint inter- rogati Ant. Galeat. d. conf. 110. n. 18. Clar. d. q. 6. n. 15. Peguer. d. cap. 17. n. 24. Decian. d. resp. 83. n. 29. & resp. 88. n. 8. vol. 3 Mazzol. d. conf. 47. num. 58. Bursat. conf. 435. n. 43. vol. 4. Rim. Iur. conf. 524. num. 54. vol. 5. & conf. 648. num. 2. vol. 6.

41. Eratione † inductum est, vt Iudex possit di-
gnoscere, an à personis maleuolis, vel à personis
honestis, & fide dignis ortum habuerit ad latu-
tradita per *Mascard.* in *a. Conclus.* 749 n. 14. Cum
42 fama sit res iragilis, & perniciosa, quia † ut plu-
rimum oritur ab his, qui talem ipsam esse deside-
43 rant, & sic tanquam falsus † rumor obesse non
debet *Rim. Iun. conf.* 88. num. 46 vol. 1. *conf.* 300.
num. 52. vol. 4. *conf.* 524 num. 59. vol. 5. vbi dicit,
quod ita experientia docet: *Bursatt. conf.* 430.
num. 12. vol. 4. *Tur. conf.* 81. num. 51. tom.
2 *Crimin.*

Secundò nec minus obstat, quod illę mulie-
44 res, & famula Domini Theodori dicant †, quod
Dominus Iulius Cesar Pellicanus per diē ante se-
cutam rixam de summo mane accesserit ad do-
mum D. Theodori, & petierit, si ipse esset domi,
Quoniam non per hoc potest, induci duellum, &
pi mo, quia non probatur ex parte Curie, quod
huiusmodi accessus fuerit ad istum finem, prout
Curia tanquam fundamentū suę intentionis pro-
bae tenebatur *Magon. decis. lucens* 49. num. 9.
Rim. Iun. conf. 310. num. 24. vol. 3. & *conf.* 635.
num. 40. vol. 6.

45 Et in dubio † debemus dicere fuisse ad alium fi-
nem licitum, & non ad finem duelli, & sic Cri-
minis, & delicti *Gram. conf.* 36. num. 6. *Rim. Iun.*
conf. 817. num. 41. vol. 7. *Bursatt. conf.* 146. num.
26. vol. 2.

46 Secundò Quia ad inducendum duellum † non
sufficit voluntas vnius tantum, sed requiritur pro-
positum, voluntas, & animus, & tractatus vnius
que partis votentis p a iari, cum duellum sit bel-
lum non vnius, sed duorum, vel plurium, ut
declarant *Io. de Lign. Iac. de Castill. & Plot.* in lo-
cis supra allegatis.

47 Tertio Quia istę sunt mulieres †, quę de Iure
Canonico, & in terris Ecclesie ad offensam in
Criminalibus non recipiuntur *cap. forum de verb.*
significat. cap. mulierem 33 *quaest. 5 Magon. decis.*
lucens 89. num. 3. *Iul. Clar. quaest.* 24. *vers de Iure*
autem *Can. Rim. Iun. Conf.* 571. num. 23. vol. 5.
Honded. conf. 100. num. 24. vol. 1.

Quarto Quia, vt ex eodem processu apparet,
D. Iulius Cesar subter Iodiam Plateę amicabiliter
vocauit eundem D. Theodorum, & deambulan-
do, ac loquendo, etiam aperiendo Caput, prout
conuenit inter vros nobiles, semper amicabi-
48 liter ad nūcē se habuerūt, Ideo † ex istis actibus
amicabilibus non possumus concludere nisi exclu-
sionem belli, & pugnę ad latè tradita per *Eug. in*
conf. 63 num. 46. *Mant. conf.* 173. num. 15. vol. 1.
Mazzol. conf. 47. num. 8. *Sim. de Pret. conf.* 15. nu-
59. 60. 61. *Rip. resp.* 162. num. 7. *Ant. Gomez. tit de*
delict. cap. .. num. 14.

49 Cum ex † isti signis exterioribus recolligantur
actiones animi, quę in nostra intētione consistunt,
vt post alios, quos adducit *Bursatt. in conf.* 146.
num. 16 vol. 2.

Tertio Principaliter nec obstat depositio D.
Gabrielis Pellicani, dum videtur in ea legi, quod

dum D. Iulius Cesar, & D. Theodorus insimul al-
loquebantur, sibi visum fuit, D. Iulium Cesarem
50 aliquantulum fuisse turbatum, Quia † primo lo-
quitur per verbum videtur, quę depositio ad of-
fensam non admittitur *Natt. conf.* 196. num. 4. vol. 1.
conf. 318. n. 9. vol. 2. *Rim. Iun. conf.* 554. n. 44. vol. 5.

Secundo Licet esset verum, quod D. Iulius Cesar
51 esset turbatus, adhuc † non deponit de tractatu,
vel de animi deliberatione, neque de appensamen-
to ad duellum, & postea requirebant signa in
viroque duellante per Doctores supra adductos.

Tertio Confunditur eius depositio per illos tes-
52 tes inductos à fisco, qui † concludunt semper
amicabiliter ad inuicem se habuisse, qui cum sint
approbati à fisco bene reprobant depositionem D.
Gabrielis Ant. Gabr. tit. de test. Conclus. 1. n. 14.
Thob. Non. conf. 99. n. 9 & 26. *Bursatt. conf.* 154.
n. 14. vol. 2. *Magon. decis. lucens* 56. n. 9. *Eug. conf.*
63. n. 27. *Sim. de Pret. conf.* 15. num. 64.

53 Quibus † depositionibus possumus etiam vti,
licet impugnatis, ad ipsum testem repellendum pro
defensione D. Iulij, vt per Achill. part. I. tit. de test.
decis. 2. num. 1. & 2.

Quarto Principaliter nec minus nocet, quod
54 non nulli † testes deponant, quod eadem die rixa
viderint D. Iulium Cesarem Pellicanum, & D. Pe-
trum Marthiam Picuccium armatos ensibus, de-
ambulantes retro mēnia extra portam S. Mariæ
Gratiarum, quasi quod ibi exarent expectando
D. Theodorum ad effectum prāliandi, quia ex pro-
cessu met appetit D. Iulium Cesarem, & D. Petrum
Marthiam fuisse solitos insimul conuersari, & fer-
re Enses, & ideo ex solita conuersatione, & de-
latio ne armorum non oritur Indictum delicti No-
uell. in tract. ad defensam tit. an. indicia sint danda
n. 68. *Mascard. de probat. conclus.* 128. n. 9. vol. 1.

55 Quinto Nec sententia † contumacialis lata
contra principales potest efficere ipsum D. Iulium
cum ipia non trāsgrediatur personas ipsorum con-
tumacium *Roland. conf.* 94. num. 22. lib. 3. *conf.* 29.
num. 3. vol. 4. *Thob. Non. conf.* 95. num. 14. *Bur-*
satt. conf. 44. num. 5. vol. 4. *Rim. Iun. conf.* 758. n.
16. & seq. vol. 7. post alios per eum ibi congeffos.

Et in omnem casum non laborant Indicia con-
tra D. Iulium de aliqua participatione, quę non
penitus elidantur, vt debeat omnino absoluī, quia
depositiones Ioannis Baptiſtę Ciapponi, & Ioani-
nis Baptiſtę Gentilis, dum in eis legitur, quod
ipſi viderunt D. Iulium, Theodorum, & Eliseum
Ensibus armatos hora decima nona, seu vigesimalia
deambulantes solito, & ordinario gradu aliquan-
tulum amen turbatos, non possunt efficere eun-
dem D. Iulium.

Primo Quia circa eorum personas pariuntur
56 exceptiones, cum † sint homines, vt in facto pre-
supponitur, ma'ę vīę, soliti conuersari cum per-
sonis infamibus, & meretricibus, ideo eis non
est credendum *cap. testimonium extra de test.* 1. 3.
in princ. cod. tit. Gram. decis. 21. num. 3, vbi subdit
hoc pr̄sertim procedere in causa graui, & *conf.* 38.
num. 8. *Bertaz. conf.* 283. num. 14. vol. 1.

Item

57 Item Ciapponus unus ex dd. testibus † est malevolus D. Iulij, idè ei non est credendum, sed penitus venit rei ciendus cap. cum oporteat de accusat. cum propter odium præsumatur mentiri Rolan. conf. 24. num. 30. volum. I. Sim. de Pret. conf. 15. num. 30. ubi firmat nullum penitus facere. Indicium.

Item Gentilis alter testis est male fama, quia vulnerauit in faciem quandam meretricem intuitu sua meretricis, ac etiam in expeditione Militie in Civitate Venetiarum violauit stipendum, ac furtum commisit in domo cuiusdam Antonij 58 prout latius in facto deducitur; Ideo † tanquam criminofus, ut in tot sceleribus de Iure Canonicco penitus a testimonio repellitur cap. supere o, & cap. 2. de testib. & de Iure civili in l. ob carmen in princ. eod tit. Gram. decis. 34. n. 29. conf. 38. n. 7. Natt. conf. 394. n. 9. vol. 2. ubi reddit rationem. Bursatt. conf. 216. num. 90. vol. 2. ubi etiam redit rationem. Secundo patiuntur † exceptiones in eorum dictis ob multa mendacia, & inuerisimilia, ac contrarieates, quæ laborant inter ipsos testes Curiaz, que operantur, ut non possint afficer D. Iulium, sed penitus eorum depositiones sublate intelligantur l. qui falsa de testib. l. eos de falsi Iul. Clar. qu. 53. vers. frequentiss. in fin. Mars. sing. 488. Bursatt. Conf. 216. num. 98. & num. 119. vol. 2. ubi ponit nonnullas repugnantias laborantes in casu suo, que multum conferunt in proposito Decian. resp. 59. num. 9. vol. 3. Rolan conf. 93. num. 11. vol. 4.

60 Sed pro totali demonstratione † Innocentie D. Iulij deducitur, quod post sedatam rixam, licet ipse poruerit aufugere, se tamen in posse Curiaz dedit, & Ideo magis præsumitur pro ipso non aufugiente, quam operetur fuga contra fugientem Crauet. conf. 2. num. 33. Eug. conf. 63. num. 91. Bursatt. conf. 436. num. 3. vol. 4. Decian. resp. 93. num. 114. vol. 2. vblate.

Nee obstat, quod per Curiam pretendatur, ensem 61 † D. Iulij fuisse repertum in loco rixæ, quia cum præbeat in defensionibus authorem, quia illum accomodauit per sex dies ante d. rixam D. Eliseo, ista inuentio armorum non obest D. Iulio, per ea que tradunt Bart. in l. fin. num. 5. de quæst. Boff. in tit. de indit. nu. 55. vers. ceterum si ostendat. Mars. in præt. crim. 9. diligenter num. 91.

Nec minus obstat, quod in loco rixæ fuerit inuenitus etiam ensis D. Elisei, & quod ex parte Curiae fuerit inductus Magister Marchionus, qui natus recognoscere vnum ensem, quem ipse vendiderat Eliseo, & alium similem vendiderat Dionisio Puccio, quia facta comparatione per ipsam evidentiam facti, & per diuersitatem signorum, apparet, quod ipse Magister Marchionus deci- 62 pitur, que probatio per inspectionem, & eviden- tiam, ac diuersitatem rei dicitur legitima probatio Bero. conf. 145. numer. II. lib. 3. Eug. conf. 82. num. I. vol. I.

63 Nec minus obstat, quod dicitur, ipsum † D. Iulium fuisse inuentum in loco rixæ, quia, ut in

facto bene deducitur, non potuit verisimiliter interuenire in ipsa rixa, & postea, cum excludatur, non adesse tractatum, neque duellum, sed agi tantummodo de simpliei rixa, debet inspici, & considerari quicquid fecit in eadem rixa l. si in rixa ad leg. Cornel. de siccari. Salicet in l. Quoniam multa facinora num. 23. C. de vi. publ. Gram. conf. 4. num. 2. & 6. Iof. Ludov. decis. Lucens. 16. nu. 11. Rim. Jun. conf. 103. num. 23. & seqq. vol. I. Ant. Gomez. tit. de delict. cap. 3. num. 36. vers. secunda Conclusio.

Nec postremo eidem nocet fuga à carceribus, 64 quia † cum ausigerit ianuis apertis, & absque aliqua conspiratione, vel fractura Carcerū, non potest induci talis fuga in confessionem delicti Iul. Clar. quæst. 21. num. 16. vers. Quinimo secundum. & ibi Addentes num. 95. testantur hanc opinionem esse veriorem, & Lud. a Peguer. in quæst. crim. cap. I. ita fuisse decisum in Sacro Concilio, & postea ut audio, predicta fuga fuit acriter publicè tortus, Ideo ex fuga praefixa satis luit pénam prout plurius Senatus Mediolani in contingentia facti ita seruauit, ut testatur Iul. Clar. in d. quæst. 2 I. 2. 16.

De Crimine Barattariae.

S V M M A R I V M.

B Arattaria criminis imponitur pena confiscationis, si causa est criminalis, si vero est civilis, dati triplum, & promissi duplum Iudex debet restituere num. I.

De Barattaria penit tam respectu Iudicis committed, quam partis illum corruptivis, remisit. num. 2.

Barattaria quando, vel quomodo committatur. numer. 3.

Barattaria quomodo probetur, remisit. num. 4.

De Barattaria, & dolo tantum bodiè Iudices syndicantur. num. 5.

De syndicatu, qui scripserunt. remisit. num. 6.

Ad syndicatum de iure communi Iudex stare debet per dies quinquaginta. num. 7.

Syndicatores post item ortam debent illam terminare infra viginti dies. num. 8.

Syndicandi terminus vigore Confit. Marchia fuit redactus ad dies 20 nempe dies 10. pro porrigenis petitionibus, & dies 10. pro ferenda sententia. num. 9.

Syndicatorum sententia nisi fuerit lata infra termum præscriptum à d. Confit. Marchia, Officiales habentur pro absolutis. num. 10.

Syndicatus termino elapsò non recipiuntur libelli querimoniarum, ne super eis ferri potest sententia. num. 11.

Limita nisi querelans babeat aliquam iustum causam, de qua bic, Vbi de opinione Sac. Consultæ. num. 12.

Syndicatus termini possunt prorogari ex iusta cau- sa. num. 13.

42 SERAPHINVS MASSINVS

- Syndicatus termini, seu dilationes sunt proroganda, quando adfuit impedimentum, & causa est perplexa numer. 14. Vbi de approbatione huius opinonis facta à Sac. Consulta.
- Melius est peccare in tempore, quam in sententia. *ibid.*
- Barattaria in Iudicio criminali non probatur per mediatores, secus in ciali. num. 5.
- Pro Barattaria ut condemnari possit Iudex in pena criminali, requiritur plena probatio n. 16. Secus autem ad effectum torquendi. num. 17.
- In syndicatu non admittuntur in testes pro alijs illi, qui dederunt petitionem pro se ipsis contra luidicem. num. 18.
- In syndicatu non debent recipi testes, quos Iudex carcerare fecisset. num. 19.
- In syndicatum causis proceditur etiam in diebus feriatis in honorem Dei, quoad fabricandum processum, secus quoad proferendam sententiam num. 20. & 22.
- In Causis, in quibus proceditur ex abrupto, licet construere, processum in diebus feriatis in honorem Dei, sed non ferre sententiam. num. 21.
- Syndicato in cognitione causarum syndicatus procedunt summarie, de plano, extra judicialiter, & sola facti veritate inspecta. num. 23.
- De Virtute dd. Clavicularum remissione num. 24.
- Testes recepti parte non citata, si eorum depositiones sunt verisimiles, admittuntur, quando proceditur sola facti veritate inspecta. num. 25.
- Syndicari non debet Iudex durante officio. num. 26.
- Syndicari potest Iudex durante officio, si fuerit cunctus de Barattaria, & potest puniri, & officio priuari. num. 27.
- Barattariam suisse commissam ab Officiali non presumitur, nisi probetur, receptas ab eo suisse pecunias. num. 28.
- Officialis ad tempus iurisdictionem habens prohibetur contrabere in loco, ubi indicat, & quare. num. 29.
- Officiali praedicto contrabente, vel emente etiam per interpositam personam, infirmato contractu, eius estimatio infertur fisco num. 30.
- Officialis praedictus si emerit ex officio, quod administrat, rem amittit, & in quadruplum fissio condemnatur. num. 31.
- Pro Officialium contrabentium defensione remissione. num. 32.
- Officialis an possit mutuam pecuniam accipere remissione. num. 33.
- Officialibus publicum Magistratum gerentibus, & Iustitiam administrantibus datur methodus viuendi, & se se gerendi. num. 34.
- Iudicibus apud Athenas, & Aegyptios erat potus viuvi interdictus. num. 35.
- Fines non solum per testes, sed etiam per famam, ac alia administrativa probantur. num. 36.
- Fines plenè probantur per coniecturas, inditia, & presumptiones. num. 37.
- Argumentum à sufficienti partium enumeratione est in iure solidissimum. num. 38.
- Fines per leues probationes probantur. num 39.
- Fines probantur ex catastro. num. 40.
- Inuerisimili non creditur. num. 41.
- Fines probantur ex solutione Aquæductus. num. 42.
- Termini ita ponuntur, ut ferantur in aliquam partem, & lapides longi semper respiciant per directum, non autem per obliquum. num. 43.
- Divisio semper expletur per lineas rectas. num. 44.
- In terminis ponendis obseruantia plurimum pollet. num. 45.
- Territorium presumitur eius, qui in eo construxit. num. 46.
- Nemo presumitur operari in alieno. num. 47.
- Finium quoque quando est incidenter deducta, ex sola possessione iustificatur dominium. num 48.
- In finium controversia sola occupatio facit presumere Territoria Ciuitatum, vel Castrorum esse occupanis num. 49.
- Vsus fluminis publici fit occupantis in parte occupata. num. 50.
- Clusa Molendini extructa in flumine quo ad proprietatem est habentium prædia coherentia, quo vero ad usum spectat ad construendum. num. 51.
- Testes deponentes de lapide posito pro termino nihil probant, si nesciunt qualitates, quibus debet insigniri lapis, ut terminus denominetur. n. 52.
- Terminus divisorius non potest dici omnis lapis in terra positus, nec omnis mons. num. 53.
- Ocularis inspectio non fallit. num. 54.
- Descriptio facta in catastro non praeditat ignorantia. num 55.
- Amplia, dum non constat descriptos soluisse onera in loco catastri. num 56.
- Identitas est probanda ab allegante, quando est fundamentum sua intentionis. num. 57.
- Fluminum inundantium natura est consumere semper, & rapere num. 58.
- Flumina funguntur vice censorum. num. 59.
- Alteri per alium non potest iniqua conditio inferri. num. 60.
- Probatio aquiuoca de necessitate non concludens, & habens possibilitatem contrariam non est attendenda. num. 61.
- Non probat hoc esse, quod ab hoc contingit abesse. num. 62.
- Syndicus debet doceri esse talis per Instrumentum. num. 63.
- Syndicus confitendo non potest inferre praedictum Communitati. num 64.
- Possessio Aqua probatur ex protractione eiusdem aquæ facta per vallatum num. 65.
- Possessio aquæ probatur ex sola fabricatione vallati. num. 66.
- Iudicia super usu aquarum terminari debent ex diligenti observatione locorum, & vetustatis cursus aquæ. num. 67.
- In Iudicio finium regundorum attenditur effectus possessionis, & ex ea datur manutentio. n. 68.
- Possessio presumitur semper continuata, nisi fuerit ab alio occupata, vel interuersa per aliquam prohibita.

DE CONFISCATIONE.

43

prohibitionem, & prohibiti acquiescentiam..
num.69.

Possessionem de tempore mota litis non est necesse
probare, dum constat de antiquiori. num. 70.

Fines præscribuntur possessione decennali . num.71.

Testes recepti absque partis citatione probant quan-
do proceditur sola facti veritate inspecta , &
illorum dictum est verisimile , ac recipiat fo-
mentum ab evidentiâ facti. num.72.

Probationes coniecturales , & præsumptuæ non re-
levant contra alium existentem in possessione
confinium. num. 73.

Q V A E S T I O V N D E C I M A

ST in criminè † barattariæ pena cō-
fiscationis imponitur , si causa est
criminalis , si verò civilis , dati tri-
plum , & promissi duplum Index re-
stituet autib. nouo iure C.de pœn.Iu-
dic. qui mal.iudicau.Farin. quest. 111. num.34. &
35. & cons. 5. num 34. & 54. Pascal. de patr.potest.
2 par. 4. cap. 5. num 68. in prin de alijs pœnis † huius
criminis , tam in Iudice committente , quam in
parte illum corruptente , agunt DD. relati à Pa-
scal. d. num.68 inter q uos plenius quam omnes
Farin. d. quest. 111. per tot. & præsertim artic.
7.8. & 9.

3 Hoc crimen † committitur , dum Officialis ali-
quid accipit , vt non facienda faciat , vel facienda
omittat , ita ut iustitia pecunia distrahatur , vel
cum pecunia officium Iudicis permuteatur Ma-
scard. de probat.conclus 164 num.1. Pascal. de pa-
tr.potest.par.4. cap.5. num. 68. Mastrell. de magi-

4 strat.lib.6.cap.8.num.35. & seqq. quomodo † pro-
betur , scripserunt Mascard. de probation. conclus.
166. Farin. d. quest. 111. artic. 1. & remissiū P a-
scal. num.68. & quia † de illa , & de dolo tantum
hodiè Iudices syndicantur Farin. d. quest. 111.
num. 572. Giurb. cons. 72. num. 2. versic. syndicari
itaque debet. Guazzin. defens reor. 1. Cap. 23. num.
8. Gilian. ad Statut. Perus. syndicatus. versic. cum
quidam Locumtenens Civilis , vbi refert ita man-
dasse S. Consultam , & in adnotat. num. 6. & quid

6 etiā † de syndicatis scripserunt DD. relati ab
eod. Gilian. in 4. adnotat. n. 1. quibus addo Guaz-
zin. d. c. 23. Ant. de Bal. var. tract lib.6. per tot. Rou-
uit prag. 1. iūst a addit. de syndic. Caualcan de brach.
Reg par 5. & in Statu Ecclesiæ consit. 25. Clem-
entis VII. nou. bullar. tom. 1. & consit March. lib. 2.
cap. 40. ideò ego afferam dumtaxat aliqua pauca,
quæ habui in practica.

7 De iure communi † Iudex stare debet ad syndi-
8 catum per dies quinquaginta , & syndicatores †
post litem ortam debent illam terminare infra dies
viginti l. 1. C. vt omn. Iudic. Paris. de Put. de syndic.

9 S. Officialis cap.6. num. 1. per † constitutionem au-
tēm Marchiæ d. cap.40. tuit redactus terminus ad
dies viginti , quorum medietas fuit assignata pro
porrigendis petitionibus contra officiales , & al-
tera medietas syndicatoribus ad ferendam senten-

10 tiam , quibus † diebus elapsis , ac sententia non
secuta Officialis habentur pro absolutis d.l.1. &
cauetur in eadem consit. March. d. cap. 40. versic.
& si intra dies.

11 Si post terminum † lapsum presentarentur libel-
li querimoniarum , illi non essent admittendi , &
sententia super eis terri non potest Thomat. decis.

12 March. 25. per tot. nsi tamēn quis † compareret
post syndicatum , & medio iuramento diceret , se
fuisse absensem , vel alias legitimè impeditum , &
habuisse ignorantiam bannimentorum , quia hoc
casu debet audiri , & ex integro admitti ad que-
relandum Put. d. S. Officialis cap. 5. num. 3. Giurb.
cons. 53. num.9. & seqq. & quidquid voluerint con-
trarium Thomat. d. decis. 25. num 11. Caualcan.de
brach. Reg par. 5. num. 11. S. Consulta approbauit
opinionem Putei in quodam syndicatu habito in
Civitate Fuginei de anno 1653. vt ex litteris , quas
habeo penes me originaliter seruatas.

13 Est tamēn aduentendum , quod isti † termini , &
dilations possunt ex iusta causa prorogari Put. d.
S. Officialis cap.6. num.2. Caualcan de brach. Reg.
par.5. num 277. id concedens quandò adsuit im-
pedimentum , & causa est perplexa ; vt enim inquit
Caualcan. d. tract. par.6. num 214. versic. in iudi-
cij. quoque melius † , est peccare in tempore ,
quam in sententia , & hanc conclusionem admisit
pariter S. Consulta in eodem syndicatu .

15 Ad probandam † barattariam in iudicio crimi-
nali non admittuntur mediatores , secūs in causa
ciuili Decian. tract. crimin lib.8 cap.38.num.2. Ca-
ualcon d par.5. num.110. Farin. d. quest. 111. n.
271. & seq Giurb. cons. 72. num.16. propè fin. ver-
sic. dicet mediator Castill. decis. Sicil. 164. num.28.

16 quo enim † ad pœnam criminalē requiritur eō.
tra Iudicem plena probatio Baiard. ad Clar. quest.
73. num. 16. Castill. d. decis. 164. num.23.24. & 27.
quod procedit si agitur de condemnando , non
17 autēm † ad effectum torquendi Decian. d. cap.38.
num.8. Farin. d. quest. 111. num.277. Castill. d.
decis 164 num.37.

18 In testes † contrā Iudicem non admittuntur
ad probandum pro alijs illi , qui in syndicatu de-
derunt petitionem pro se ipisis Mascard. de proba-
tion. conclus 165. num.6. Caualcan. de brach. Reg.
par.5. num.110. & de testibas par.4. num. 117. ver-
sic. idem de querelantibus , vbi quod nec † debent
admitti testes , quos Iudex carcerare fecisset.

20 In causis † syndicatum proceditur etiā in
diebus feriatis in honorem Dei Put. de syndicat. S.
feriae cap.1. per tot. quem refert Cancer. var. resol.
par.3. cap.12. num.28. & clariū omnibus Rouit. de
syndicat Official. pragm. 1. num.8. intellige tamēn ,
quoad fabricandum processum , non autēm ad pro-

21 ferendam sententiam , quia etiā in † causis , in
quibus proceditur ex abrupto , licet construere
processum , sed non ferre sententiam Maur. Burg.
de mod. proceden. ex abrupt. quest. 25. per tot. & in
22 puncto † quod in his diebus non possit ferri sen-
tentia in causa syndicatus , dixit Giurb. cons. 18.
23 num. 13. & seqq. in huiusmodi † causarum cogni-
tione

44 SERAPHINVS MASSINVS

tione syndicatores procedunt summariè, de plano extra iudicialiter, & sola facti veritate inspecta ex d. b. lla. 25 Clementis VII. s. atq; in examinatione, 24 de quarum t̄ clausula: uirute scribit latè Barbos. clavis 173. & 176. utrobiusque per tot. ego solum ad 25 hoc propositum addo, quod, dum t̄ proceditur sola facti veritate inspecta, admittuntur testes parte non citata recepti, si eorum depositio est verisimilis, ut probant DD. d' me adducti in Firmano vsus aqua s. parum verò, in qua dedi votum, secundum quod fuit illa causa expedita, & inferius habebit impressionem.

Est adeò graue crimen barattarij in Iudice, vt 26 licet regulariter t̄ durante officio syndicari minime debeat l nec Magistratibus 32. ff. de iniur, at 27 tamè coniugis t̄ de barattaria potest illo durante puniri, & Officio ipso priuari Capyc. decis. 121. num. 16. & infra iuncta addit. Maſſull. Capibanc. de Baronib. pragm. 5 num. 55. & 56. tom. I. Maſſtrill. decis. 188. num. 13. 14. & 15. & in tract. de Magistrat. lib. 6. cap. 5. num. 16. Sanfelic. decis. 61. 28 num. 1. & infra & decis. 62. num. 56. & quamvis t̄ pro officiali het præsumptio, quod barattariam non commisserit, si tamè probatur, recepisse pecunias, tunc præsumitur contra ipsum recipientem, ut conciliando contraria distinguit Farin. d. quæſt. I. I. n. 55. cum ſeqq. Maſſtrill. de Magistrat. lib. 6. cap. 8. num. 29. & inf. a.

29 Prohibetur t̄ etiam officialis ad tempus iurisdictionem habens contrahere in loco, vbi indicat, quia præsumitur, quod metu inducat subditum ad contrahendum l qui officij ff. de contrab. empt. l si quod per impressionem C de his qua vi, vel met. carſ Cancer. var. resol. lib. 3. cap. 1. num. 97. & 98. Maſſtrill. de Magistrat. lib. 6. cap. 10. num. 11. Sanfelic. decis. 105. num. 15. & 16. si vero t̄ contraxerit, vel emerit etiam per interpositam personam, infirmato contractu eius aſtimatio infertur filio 30 l. aufertur I. quod à Praſide ff. de iur. fisc. & si t̄ emerit ex officio, quod administrat, rem amittit, & in quadruplum filio condemnatur l. non licet. 46. ff. de contrab. empt. Montan. de tutel. cap. 30. num. 62. & Guazzin. de confiscat. conclus. 13. ampliat. 8. & 9. sed pro t̄ defensione officialium, contrahentium adeatur Sanfelic. decis. 404. à num. 33 11. usque in fin. an autem t̄ possit Officialis mutuam pecuniam accipere, erit videndus Sanfelic. decis. 170 per tot. & latius Carleall. de iudic. tom. 1. disputat. 3.

34 Quiā autem publicum t̄ Magistratum gerentes, & iustitiam administrantes non posunt omnibus placere, vnde nascitur, quod malignantium liuore plures contra ipsos persecutioſes excitantur, studeant ideò incorruptè omnibus indistincte iustitiam facere, adeo ut nemo possit ipsos cum veritate reprehendere, sed super omnia se præbeant faciles in audiencij preſtandis, ne miseri litigantes dum ab eorum foribus arcentur, ex pensis, & longitudine litium infeliciter torqueantur, obſeruandum eſt ff. de offic. Praſid. Maſſtrill. de Magistrat. lib. 2. cap. 2. num. 65. & 66. & lib. 3. cap. 5. n.

41. vbi quod eorum domus, & aule ſemp̄ detincri debet aperte; & propterea debent feſe patientes ostendere, effugiendo omnes causas clamorum, & maximè ebrietatem, quæ plura incommoda producit in omnibus personis, & præſertim in Iudice, qui conſtitutus in ſpecula maiorem deformitatem ostendit, & id circo t̄ Athenis, & apud Aegyptios erat illis vini potus interdictus, ut refert Maſſtrill. de Magistrat. lib. 2. cap. 2. num. 67. 68. 69.

Sequitar votum decisum Authoris in firmana vsus aqua

Iam pridem, & plures Cluenti in proximam Ripam irruptione facta fuit desideratus primus laps diuidens regionem Montis Cauſarij ab illa Civitatis nouæ, qui vna cum duobus alijs ad finium discordias componendas usque de anno 1587 positus fuerat. Ex qua deperditione fuit porrecta occasio conquerendi hominibus eiusdem Montis, quod illi Civitatis nouæ, ultra proprium territorium progrediendo, aquas à Flumine ducere ad Molendinum. Vnde super huiuscemodi aquarum usu lite coram Illustriſ. D. meo Gallio Marchiſ Gubernatore, ex Rescripto Saera Congregationis boni Regiminis introducta, cupiebat Montis Cauſarij Vniverſitas, illum restringendum fore usque ad lapidem de novo loco p̄imi deficiens affigendum; cuius affixioni afferebant fieri locum prop̄ Vallatum vetus, vbi antiquitus statutus erat, linea à ſecundo, & tertio lapide per tranſuerſum ducta in fouea confecta, dum ibi ad oculariter inspiciendum locum controverſum acceſſi.

Huic autem petitioni autumabant, eſte annū 36 endum, eò quia t̄ in quæſione de finib⁹ ſunt ſatis, non ſolum teſtes, ſed etiam fama, ac alia adminicula. Seraphin. decis. 44. num. 3. Rot. recent. decis. 683. num. 3 par. 1. in Tiburtina confinum 4. Martij 1611. coram Sacrato. Sperell. decis. 178. 37 num. 1. vbi quod t̄ coniecturę, inditia, ac præſumptiones plenam probationem conſtituant; Et in præſentiarum pro comperto habebant, plures ad ſui fauorem enumerari.

Tum quia quatuor Teſtes deponunt, Vallatum vetus fuſſe paulo inſra dictam foueam, prop̄ quam ipſe laps ab ipſis Teſtibus viſus fuerat, & 38 ducendo argumentum t̄ à ſufficienti partium enumeratione, quod ſolidiſſimum in iure appellant Euerard. in Topic. in loc. à part. enum. per tot. & Barbos. loc. commun. argument. 108. num. 1. arguerant, quod cum tres forme Vallatorum, ultra nouiſſimam, per quam hodiè aqua fluit, in ripa conteruera reperiantur, quarum altera à Bonſilio quindecim ab hinc annis, altera post hanc conſtructa fuit, quæ propterea nequeunt eſſe Vallatum vetus, ſequatur neceſſariò, illud eſſe aliam formam ibidem exiſtentem, iuxta quam eſlet hodiè terminas referendus, ut in vetuſto loco reponeretur.

Tum etiam, quia in libro aſtimi Montis Cauſarij ſunt deſcripta Bona confiſcata Venantio San-

Santozij, in quo concordat, & ipsius Ciuitatis nouę Catastrum, ac alteri nuncupato Corinę Salmarum nouem, & Modiolorum duorum, ex quibus iacent in agro eiusdem Montis Modiolli triangata, quod optimè comprobatur, & conuenit, si linea ducetur per transuersum ad foueam suprà expressam, si enim traheretur per rectā, ipsa bona sc̄re integraliter in Territorio Ciuitatis nouę consisterent contra descriptionē in eodem Catastro 39 contentam, quod argumentum, & si leueſ probat confines Francisc. Marc. decis. 111. num. 3. & 159. num. 4. par. 2 Coccin. decis. 35. num. 4. in 40 jn. qui remanent † magis iustificati per ipsum Catastrum Hieronym. de Mont. de finib. cap. 64. per tot. Menob. cons. 147. num. 49. 50. 51. vol. 2.

Omninò autem lineam transuersam ducendam esse comprobabant, quia, si per directum ageretur, Terminus iacuerit in arena Fluminis per interuallum canarum viginti vnius, vnde Vallatum, & Terminus extiraretur in ipso alveo assi- 41 duas Fluminis irę oīnoxij, quod neutquam, vt inuicimis credendum est, cum prefererat speciem falsi. Vermigliol. consil. 171. num. 25. que in veritatem lido penitus evitatur mensurando per transuersum, nam omnia consisterent in terra so- lida, ut conuenire existimatūr.

Addebant tandem, quod Molendinarus Ciuitatis nouę pro hoc aquę ductu soluit certam pecuniarum quantitatē Vniuersitati dicti Montis, 42 ex qua † solutione fines probari afferit Hieronym. de Mont. dicto tract. de finib. cap. 52. num. 9. quem solutionem nec iniciatur in quadam instantia iudiciali Sindicus ipsius Ciuitatis nouę.

At è contra replicabatur, lapidis deficiētis reintegrationem esse regulandam à duobus. alii, qui hodiè supersunt, per lineam rectam, cum ter- 43 mini † ita consueuerint ponit, vt terantur in aliquam partem, & lapides longi semper respiciant per directum, non autem per obliquum Bart. in Tiberiad figur. 20. incipien. hac figura differt ab omnibus. Calcan. consil. 90. num. 10. 11. 12. & 13. Hieronym. de Mont. definib. cap. 18 per tot. pre- 44 fterim, quia † diuisio semper expletur per lineas rectas, nec aliis modis diuidendi fuit in iure ex cogitatus l. inter eos ff. de acquiren. rer. domin. Aym. de alluision. lib. 3. cap. 5. num. 2. 3. & seqq.

Quæ præsumptio ducendi lineam rectam ab uno termino ad alium, videtur omnino amplectēda, nam alias in quadam sententia lata pro separatione corundem Territoriorū, sicut dictum, terminos indicare diuisiōnem per directum, & dum de anno 1587. ijdem tres lapides fuerunt appositi, sicut in transactionis documento expressum, quod primus terminus affigebatur per directum, exē- 45 do versus Flumen Cluenti, quæ † obseruancia in similibus plurimū pollet, ex Bartul. & Calcan. allegatis.

Omnem autem difficultatem evitari posse, ex- stimabatur, cum Ciuitas nova fecerit construi plura Vallata, & signanter illud Bonfilij, quod antequād Flumine corroderetur, vsque ad, in-

vltra dictos terminos per lineam rectam perueniebat, ex † qua constructione satis ostenditur, territorium esse eius, qui construxit Burſat. consil. 235. num. 15. 17. & 18. Paris. consil. 4. num. 6. vol. 4. Mascar. de probat. conclus. 403. num. 17. Capyc. latr. consulta. 22. num. 20. vol. 1. non tantum, quia 47 nemo † præsumitur operari in alieno, vt aduer- 48 tuni præallegati D. D. sed etiam, quia † questione finium incidenter deducta ex sola possessione iu- stificatur dominium Francise. Marc. decis. 111. num. 1. par. 2. Sperell. decis. 178. num. 38. vbi quod Aduersarij non permisissent, Vicinos tam ante possidere, si Domini non fuissent. num. 39. 40. 41. 42. 43. 44. vb quod possessio præsumitur iusta ad effectum illam retinendi, & num. 46.

49 Quinimo in † contiouersia finium sola occu- patio facit præsumi, Territoria Ciuitatum, vel Castrorum esse occupantis Bald. in cap. cum cau- sam num. 8. de probat. Francisc. Marc. decis. 112. num. 11. part. 2. Addit ad Allegation. Iacobi de Put. post Hyeronim. de Mont. de finib. nu. 45. Mascar. dicta conclus. 403. num. 24. Regulare namque 50 est, rānta vires tribui occupationi, vt † vīsus Fluminis publici fiat occupantis in parte occupata l. fluminum ff. de damn. infect. Francisc. Marc. 51 decis. 4. 6. num. 4. par. 1. & Clusa † Molendini extructa in eodem Flumine, licet quoad proprie- tatem sit illorum, qui habent prædia coharentia, tamen quo ad vīsum spectat ad constructorem post Bartol. in l. quon inus quest. 10. nu. 18. ff. de flu- min. Francisc. Marc. dicta decis. 416. num. 7.

Nec obstat putabant testimonia pro Vnuer- sitate Montis Causarij superiū ponderata, cum affirmantia, Vallatum vetus fuisse subtūloum foueam, conuincantur de mendacio ab ipsa facie loci de- scripta in mappa postremo loco eleuata, vbi ve- stigia Vallati veteris longè suprà foueam conspi- 52 ciuntur, vnde nullam fidem acquirunt; prout † nēc probant, lapidem vīsum fuisse terminum de- perdītum, nām omnes ipsi quatuor restes, & præ- fessit Alexander Pallanterius, qui plus alijs an- imosē deponit, nesciunt qualitates, quibus debet insigniri lapis, vt Terminus denominetur, quæ recensentur à Hieronym. de Mont. de finib. cap. 17. 53 cum ramen † non omnis lapis in terra positus, nec omnis Mons possit dici terminus diuisorius Surd. consil. 429. sub. num. 20. Sperell. dicta decis. 178. num. 5. parumque etiam prodest censebant argumentationem à sufficiētē partium enumera- tionē deducam, quia admissa etiam illius veri- tate, nihil utilitatis pro Aduersarijs colligi posse videbatur, dum Vallati veteris vestigia suprà fo- 54 veam adesse comprobant † ocularis inspectio, quæ falli nequaquam valet.

55 Descriptio † in Catastro Montis Causarij secu- ta in sc̄ia Communitate Ciuitatis nouę nullatenus potuit ignoranti præjudicare Roman. consil. 275. num. 10. Hieronym. de Mont. de finib. cap. 64. num. 56. & multo minus, dum † non constat descriptos ibidem soluisse onera in Terra Montis Causarij Hier. de Mēt. d. c. 64. n. 5. Menoc. d. cons. 147. n. 53.

Vltera quod nullibi ostenditur, bona hodie ab Excellentissimo D. Duce Cesarino possessa, esse eadem, que fuerunt per confiscationem ablata
 57 Venantio, & Corinę, & tamē t̄ identitas hęc, vt̄ proprię intentionis fundamentum, debuisset probari per allegantem l. si in rem. in fin. ff. de rei vendicat. Mastard. conclus. 1179. num. 58. Alto-grad. consil. 100. num. 8. vol. 1.

Obiectum, quod Terminus, & Vallatum iacent in ipso Fluminis Alueo, asserebant, tolli, considerando, quod videtur in Ripa quedam figura semicircularis indicans Fluminis corrosionem (vt̄ ipsa facti evidētia demonstrat, ac deponunt omnes Testes) qua à puncto loci, per quem de præsenti Amnis defuit, continet interuallum cannarum decem, & octo; ideoque indubitant̄ argui potest, plus vlt̄ etiam terram solidam processisse, à voracitate tamen Fluminis consumptam, vt̄ colligitur ex attestatione iurata Francisci Albanensis coadiuvata ab alijs testibus, & il-
 58 larum Riparum inspectione, cum t̄ hęc sit Fluminum inundantium natura consumere semper, & rapere solū, vt̄ aevitior apud Aym. de Alluvion. lib. 2. cap. 10. num. 25. ubi refertur illud Virgilij Georgicor. lib. 2.

Fluviosque innare rapaces.

Ciriac. controuer. 182. num. 60. & 61. & Arias de Mesa. var. resol. cap. 43. & seqq. lib. 2.

Que voracitas redditur valde considerabilis in Clentio, quod extra proprium Alueum ob imbrum copiam s̄pē s̄pius luxurians omnia deuastare non sine formidine conspicī valet, adeō ut dici possit cum eodem Virgilio Æneidos lib. 2.

*Aggeribus ruptis cum s̄pumeus Amnis
Exiit, oppositasque euicit gurgite moles,
Fertur in aruafurens cumulo, camposq; per omnes
Cum Stabulis Armenta trahit.*

Et cum Statio Thebaid. lib. 9.

Nec mole liquenti

*Contentus carpit putres seruantia Ripas
Arbusta, annosasque trabes, eictaque fundo
Saxarat.*

59 Tantamque propterera t̄ auctoritatem Iurisla Fluminibus indulserunt, vt̄ illa vice censorum, quoad Agros commutandos, ac distribuēdos fungi voluerint l. ergo S. allauio. ff. de acquir. rer. domin. Francisc. Marc. dicta decis. 111. num. 19. & 20. & decis. 270. num. 7. par. 2. Ciriac. controuer. 376. num. 44. & seqq.

Minus attendi posse solutionem Molendarij, deducebatur, quia t̄ per ipsum non potuisse cōmunitati iniqua conditio infetri vulgat. l. non debet. ff. de reg. iur. Et debuisse etiam probari solutionem emanasse causa v̄sus aqua in loco controuerso, cum potuerit accidere ob illam ducendam ex alia parte superiori in ipso Territorio Montis 61 Causarij; Ideoque, vt̄ probatio t̄ æquiuoca de necessitate non concludens, & habens possibiliter contrariam, minimè est attendenda cap. in præsentia de probation. Ciriac. controuer. 263. num. 11. & controuer. 384. num. 41. Rot. recent.

decis. 216. num. 13. part. 7. Vnde aiebat Ouidius lib.
 3. Amor. Eleg. 13.

Est mibi pro facto sapè, quod esse potest.

62 Non enim t̄ hoc esse probat, quod ab hoc contingit abesse l. non hoc. C. unde legitima. Ciriac. controuer. 65. num. 7. & controuer. 118. num. 9.

63 Quo vitio laborat etiam t̄ allegata confessio Syndici, qui vlt̄erius debuisset doceri talis per Instrumentum habitum a Communitate Losseus de 64 iure Vniuersit. par. 2. cap. 1. num. 51. & t̄ confitendo nec inferre valuit aliquod preiudicium eidem Communitati. Greg. XV. decis. 75. num. 1. & add. num. 3 & decis. 460. num. 4. & 5. Rot. apud Post. de manuten. decis. 166. num. 51.

Hęc omnia in Iure solidissima animaduerten- tem me tulerunt ad respondendum, D. S. Illustris- simam debere concedere Communitati Civitatis nouę manutentionem v̄sus aquę ducendę ad Molendinum a secundo, & tertio limite, linea pro- ducta per rectum, v̄sque in Flumen Cluenti, cum

65 ex t̄ aqua plurię protracta per Vallatum Bonfi- 66 lij, imò t̄ sola fabricatione illius huiusmodi pos- sessio probetur Gratian. disceptat. forens. 615. num.

14. Post. de manutent. obseruat. 34. num. 8. maximè 67 facta t̄ diligenti obseruatione locorum, & vetu- statis cursus aqua, secundum quorum qualita- tes iudiciasuper v̄su Aquarum terminari debere, sentit Francisc. Marc. decis. 111. nu. 10 par. 2. Cu-

68 ius t̄ possessionis effectus etiam in iudicio finium regundorum attenditur, & ex ea manutent in- dulgetur cap. ex litteris de probation. l. si quis C. fin. regund. Francisc. Marc. dicta decis. 111. num. 1. Boceac. de interd. vti possid. cap. 3. num. 23. Me- noch. remed. retinen. 3 num. 310. Post. de manutent. obseruat. 10. nam. 79.

Et quidem in nihilo obstante plurium annorum 69 cursu, cum t̄ possessio præsumatur semper con- tinuata, nisi fuerit ab alio occupata, vel inter- uersa per aliquam prohibitionem, & prohibiti- acquisientiam Gratian. disceptat. forens. 310. na- 70 mer. 52. 53. 54. & seqq. vbi quod t̄ propterera non est necesse illam probare de tempore motu litis Fontanell. de pat. nuptial. clarif 7. glof 3. par. 9. nu- 56 & seqq. Post. de manutent. obseruat. 58. num. 13. & seqq. Altograd. consil. 74. num. 12. iuncto num. 67. vol. 2. Thomat. decis. 262. num. 12. 13. 14 & 15. par. 2.

71 Cumque iam sint elapsi plures, quam t̄ decem anni, ex quo Civitas noua fecit pro v̄su Aquae cōstrui Vallatum Bonfilij, videtur saltēt per indirec- tum præscriptissime confines v̄sque ad locum pos- sessum, cuius commodo priuari minimè debet Hieronym. de Monte de finib. cap. 74. num. 2. & 3. Gouagnon. consil. 30. num. 19. vers. præterea lib. 2. Sperell. dicta decis. 178. num. 47. & 48. apud quos concluditur, quod ad præscribendos fines per modum accessionis exuberant deceūt. Anni.

Parūm verò mihi visum fuit referre, quod ali- quia ex desuper expressis iustificantur a Testibus 72 parte non citata receptis. Näm, t̄ cum inter Communitates procedatur sola facti veritate in- specta

spectu, ex Bulla Sancte Recordationis Clementis VIII edita die 30. Octobris 1592. illorumque testimonium sit undequaquam verisimile, recipiatque fomentum ab ipsa evidentia facti, defectus huius estacionis non redditur considerabilis Mar. fil. singul. 343. vers sed ultra num. 5. Dec. consil. 54. num. 2. Crauett. consil. 198. num. 11. Farinacc. quest. 72. num. 73.

Nec ad impediendum hunc aquarum usum, fuerunt vi se sufficietes probationes pro Vniuersitate Montis Causarij relate, quia vitra responsiones superius applicatas, que subsistunt, omnes sunt conjecturales, ac presumptuæ, que non relevant, dum alius in possessione Confinium reperitur, sed esse debent plenæ, & concludentes Mascard. de probat. conclus 393. n. 12. & conclus. 397. n. 9. Sperell. dicta decis. 178. n. 99.

De Peculatu, & Residuis.

S V M M A R I V M .

Peculatus, & Residui crimen sunt similia, & puniuntur à lege Iulia. num. 1. & 2.

De Peculatu, & Residuis, qui tractarint, remissione. num. 3.

Testes singulares in criminis Peculatus aperiunt delictum in genere, & in specie. num. 4.

Testibus singularibus potest Index fidem adhibere, dum ex illorum dicto inducitur ad credulitatem delicti num. 5.

Surripiens publicam pecuniam subiacet pena l. Iulia de Peculatu. num. 6.

Maxime adhuc durante administratione. num. 7.

Scribens in computis maius pretium, quam quod frumentum publicum emerit, punitur pena de portationis. num. 9.

Et pecuniaria quadrupli fisco inferenda. num. 11.

Condemnatio ad Triremes bode successit loco de portationis. num. 10.

In Peculatus criminis pena pecuniaria cumulatur cum corporali. num. 12.

Officialis incidentis in crimen peculatus punitur pena ultimi supplicij. num. 13.

Officialis committens crimen falsi plectendus est pena ultimi supplicij. num. 14.

Officialis appellatione in criminis peculatus veniunt omnes habentes administrationem aris publici, & si iurisdictionem non habeant. num. 15.

Reddentes computa Camera Apostolica non integrè, & fideliter puniuntur penitus perituri, falsi, decupli, & alijs arbitrio i apæ ex bullâ Pauli III. num. 16.

Administrator tenetur reddere computa de administratis. num. 17.

Administrator non indiget deputatione per Scri-

pturam, dum ex actibus administrandi probatur esse talem. num. 18.

Pena falsi est relegatio, vel exilium. num. 19

Pena reseruata arbitrio non possunt exceedere expressas. num. 20.

Scelus aduersus Principis patrimonium est nimis graue, & detestandum. num. 21.

Pro scelere aduersus Principis patrimonium commiso potest imponi re legatio per quinquennium, & condemnatio ad decuplum, cum inhabilitate in posterum ad similia officia exercenda. num. 22.

Restitutio pecunia subtracta per administratorem aris publici comprehenditur sub decuplo ad quod condemnatur. num. 23.

Dupli seu quadruplici restitutio, quando totum debetur pro pena, non continet rem petitam. n. 24.

Vbi lex, vel statutum non condemnat ad quadruplum ultra restitutionem rei subtractione, res illa continetur sub quadruplo num. 25.

Bulla super administratoribus Camera Apostolice edite à Paulo III. intellectus, remissione. num. 26.

QVÆSTIO DVODECIMA:

Quod una lege Iulia & coerceatur peculatus, & residui crimen, adeo similare appellavit Decian. trac crimin. lib. 8. cap. 21. num. 1. vt referat Liuum lib. 33. historiar. pro eodem & vnu patr. illis verbis quantumue peculatus auertere omnibus residuis exactis pecunijs; & de ipso ex a tit. ff ad l. Iul. peculat. & de resid. per amplè illis & ma eriam pertractant idem Decian. d. lib. 8. cap. 30. 31 & 32. Farin. quest. 171. Caball. resol. 99. Mastrill. de Magistrat. lib. 6. cap. 8. num. 62. cum plurib. seqq. Guazzin. de confiscat. concl. 13. ampliat. 33. Pascal de patr potest. par. 1. cap. 6. num. 73. Capyc. Latr. consultat. 33. Nouar. pragm. Neapol. de offic. Procurat. Cœsar. collectan. 6. Donat. Anton. de Marin. var. resol. lib. 1. cap. 291. Vermigliol consil. 466. num. 44. 45 & 46. Sanfelic. decis. 166. & decis. 289. Apud quos sicuti videtur mihi impossibile non adnuenire omnes causas benè ad trutinam reuocatos, ita possum euitare laborem illorum scripta transcribendi, sed referam solum ea, que in causa per me cognita ponderando sic scripsi.

Interceptio pecunia publicæ, & fraus in illius administratione commissa partim remauet iustificata ex propria confessione Rei, & partim probata per testes, quamvis & essent singulares, qui non solum aperiunt delictum in genere, Cavaalcane de testib par. 4. num. 128. Sanfelic. decis. 337 num. 18. Sed & in specie, quia dum & ludex ad credulitatem delicti inducitur, potest illis fidem adhibere, Castill. decis. Sicil. 163. num. 3.

Et quoniam publicas & pecunias surripiens legi Iuliæ de peculatu se facit obnoxium l. vnic. C. de crimin peculat. S. item lex Iulia peculatus instit. de publ.

7 de publ. iudic. maximè † adhuc administratione
durante Farin. quæst. 171. num. 65. & citrè omnem
8 dubietatem † falso scribendo in computis maius
pretium, quām quod frumentum venierit l. hac
9 lege 11. ff ad l. I. si l. peculat, ideo pénam † deporta-
tionis fore infigendam, dissimilum est, à l. pecula-
10 tus pénaff ad l. I. si l. peculat, in cuius † locum ho-
diè succedit condemnatio ad tritemes Farin. q.
11 19. num. 15. propè fin. ultra † pénam in pecunia-
riam quadruplici fisco interendam l. qui contracti-
12 bus C. de. iur. fsc. lib. 10. quæ † cumulatur cù cor-
porali Farin. d. quæst. 171. num. 9. & 47. Sanfelice.
decis 285. num. 57. & 60.

13 Quandò verò quis f esset Officialis , & in hoc
crimen incideret ultimo supplicio plectendus esset
Donat. Anton. de Marin. var. resol. lib. 1. cap. 291.
14 n. 2. & 3. vbi quod hac f pena practicatur
etiam vbi adest falsitas, ut hic , Sanfelic. decis 166.
15 num. 4. & seqq. cuius f Officialis appellatione ve-
nire quemlibet habentem adn inistracionem aris
publici , & si iurisdictionem non habeat , probat
idem Sanfelic. decis 61. num. 3. & infra.

Ad corrigendas autem paenam iuris communis
superuenit constitutio vel recordat. Pauli 11.
16 inter in press. nou. bullar. 40. tom. I. puniens et per-
sonas, quae reddunt Cameram computa non integre,
& fideliter paenam periurij, falsi, decupli, aliosq;
arbitrio Sanctissimi, quae in illis verbis, aliisque; per-
sonae computa administrationum reddere deben-
tes, comprahendit hunc Carceratum, qui suscep-
pit onus emendi frumentum pro Camera, illiusq;
17 pecunias et administravit, de quibus propter ea
debet reddere rationem 1.2. ff. de negot. gest. l. I. S.
officio ff de tutel. Gregor. XV. decis. 34. num. 4. &
decis. 187. ne. I. & in terminis punctualibus huius
bullae contineri quilibet administratorem, & de-
bentem reddere rationem consuluit Vermigl. cons.
399 & cons 400. utroque per tot. ubi ramen ar-
bitratur secus esse resoluendum in creditore Ca-
mera; nec fuit et opus ad hunc esse etum deputatio
in administratorem per scripturam, quia ex acti-
bus administrandi remanet probatus talis absq;
alia specifica deputatione, & scriptura l. final. in
prin. C. de proxim. Sacror. scrin. lib. 12. Farinac.
quest. 24. num. 51.

19 Cum vero pena falsi sit relegatio, vel exilium Farin. quæst. 150 num. 21. & 22. prout & per iurij Farin. quæst. 160 num. 33. & 35. alieq; 20 & reseruatis arbitrio non possint excedere expressas Farin quæst. 18. num. 50. 51 & 52. Sola ad confit. Sat aud. tit. de editi. Annon glis 11 num. 19. & 21 quia nimis & graue, ac detestandum est scelus aduersus Principis patrimonium Sanfelice. decis 166. 22 num. 10. censerem & posse imponi relegationem per quinquennium, & condemnationem ad decuplum, una cum inhabilitatione in posterum ad familia officia exercenda per text. in l. si aliquid C. de susceptor. lib. 10 S. of felic. decis 61. num. 1. & 2.

**Et iuxta premisss fuit lata sententia post non cum
discessum ab officio, in cuius probatione fuit du-
bitatum, an restitutio † Pecunie subtracte com-**

prehenderetur in decuplo, an vero ultra decuplo
deberet fieri condemnatio ad illam restituendam,
vnde de hoc consultus, ut pote qui causam totam
discuteram, respondi similes penas semper com-
prehendere siplum restituendum, ut exemplifi-
cando in duplo, triplo, vel quadruplo sentiunt Pe-
regrin. de iur. fisc. lib. 4 t. t. 7 num. 19. lo. Francisc.
de Pont de potest. Proreg. tit. 4. §. 6. num. 50. Cabal.
resol. 56. num. 132. Mauson. de contraband. quæst.
19. num. 13. 17. & seqq.

*Ad gloſ. verò in ſ. ex maleſicis verſis libellus
in actione furti manifeſti prope fin. inſtit. de actio.*

24 quæ † volens quadruplum eſſe ultra rei perſecu-
tionem, allegabatur mihi in contrarium, respondi
illam ſic dicere, quia ibi textus vult quadruplum
furti manifeſti, & duplum non manifeſti eſſe to-
tam poenam, ide oq; rem petitam non contineret
Ias in ſ. ſic itaque num. 5. & 6. de actione Mafon.

25 d quaſt. 19. num. 14. 15. & 16. at quando † lex,
vel Statutum non exprimit eſſe totam penam, vel
non condemnat ad quadruplum ultra rei ipsius
reſtitutionem, ſemper in quadruplo continentur
res vendicata *Ias d. ſ. ſic itaque num 7.*

26 A intellegitum ſuperius mentionata bulle Pau-
li III. ultra locos ſupra allegatos ſcripsit Vermi-
gliol. conf. 136. & conf. 137. quem iudico, ut opus
habens poffit adire.

De Ludo.

S V M M A R I V M.

L *Vdus producit causas omnium malorum num. I.*
Ex ludo potest de facili veniri ad rixam, ex qua sequuntur sanguinis effusiones, & homicidia. n. 2.
Fer ludum deuenitur ad pauperiem num. 3.
Plutarchi dictum circa ludum. num. 4.
Ludum prohibuere Iura. num. 5.
A Ludo prouenient plurima delicta, ac mala. num. 6.
A Ludo prouenit Blaspemia. num 7.
Ludus alearum est prohibitus non tam per se, quam ratione vitiorum, que exinde nascentur, & que. num. 8.

*In Ludo tria pretiosa amittuntur, & que. num. 9.
Ludi Cartarum, & Taxillorum inuenitor quis fuerit.
num 10 remissiuè.*

Puncta nigra in sex faciebus taxillorum distributa significant litteras Alphabeti, & quare ibid. remissive.

*Lusores habentur pro infamibus, suntque legibus esse
ofi. num. II.*

*Lusor potest remoueri ab officio tutela etiam testamē-
taria, licet Testator illius qualitates non igno-
rasset. num. 12.*

Pro Ludo nulla datur actio, etiam promissione precedente. num. 13.

Tro contractu initio ex alia causa, si tamen probetur
illam habuisse dependentiam à ludo non datur
actio. num. 14.

DE CONFISCATIONE.

49

In ludo licito si amittantur pecuniae in magna quantitate non datur actio num. 15.

Pro mutuo facto lusori denegatur actio mutuantis pro illius repetitione. num. 16.

Limita pluribus modis. num. 17.

Ludus an possit fieri licitus ex consuetudine variauerunt scribentes. num. 18.

Ludus alearum non potest fieri licitus per consuetudinem. num. 19.

Ludus alearum potest reddi licitus ab usu, saltem ad panam euitandam. num. 20.

Principiū dum toleratur per Principes. ibid.

Limita. num. 26. & num. 31.

Ludus alearum non potest Populo auferri absq; magna perturbatione. num. 21.

Lusores non tenentur ad restitutionem pecuniae lucratice stante consuetudine ludendi in toto Orbe. num. 22. & 52.

Limita dummodo fraus non interuenerit. ibid.

Lusores quando, etiam si fraus, vel simulatio non interuenerit, teneantur pecunias lucratas in ludo restituere; Enumerantur plures casus. num. 23.

Ludentium conditio debet esse aequalis, ut nempè veterque babeat paritatem ad lucrandum, vel amittendum. num. 24.

In ludo permisso non licet malis artibus, & fraude vti, & contra vientes datur actio Criminalis, & repetitio pecuniarum amissarum, à qua non excusat contraria consuetudo. num. 25. & 26.

Adprobandam fraudem in ludo commissam admittuntur in Testes personae viles, & male conditionis, num. 27.

Testes viles, & male conditionis admittuntur in omni materia, ubi aliquid non potest cognosci, nisi per viles personas. num. 28.

Clericis ludus alearum, & Taxillorum est prohibitus. num. 29.

Clerici lusores non possunt prouideri de beneficio Ecclesiastico. num. 30.

Et si fuerint prouisi prouisio est nulla, si ludus est publicus. ibid.

Si vero ludus est priuatus prouisio est irritanda. ibid.

Clericus non excusat a consuetudine ludendi, quia in Clerico dicitur corruptela. num. 31.

Clericus effectus lusor post adeptum Beneficium, premissa tria monitione, ni desistat, potest illo priuari. num. 32.

Clericis est interdictus ludus Alearum, & Taxillorum per Sac. Conc. Tridentinum, ubi contraria consuetudo improbat. num. 33.

Clerico est permisum ludere ludo consistente in virtute, & ingenio corporis. num. 34.

Clerico permititur ludus scaccorum. num. 35.

Ludus scaccorum quantumvis in ingenio consistat, attamen non conuenit viris litteratis, & quare. num. 36.

Clericis est interdictus ludus tabularum. num. 37.

Clericus poterit ludere in Coniuio recreationis causa. num. 38.

Clericis quando permittitur ludus, debent ipsi ludere secretò, & non causa avaritiae, vel cupiditatis. num. 39.

Clerici non debent habere in ludis laicos admixtos. num. 40.

Auctor dissentit ab hac opinione effante scandalo. num. 42.

Clerici debent abstinere a ludo cum mulieribus, & praesertim Iuuenibus, & formosis. num. 41.

Clerici bodie conuersantur, & ludunt cum laicis. num. 43.

Clerici interessentes Comadijs, etiam turpibus non peccans, dummodo effet scandalum num. 44.

Clericos in honestius est fabulis, & alijs turpibus interesse, quam cum laicis ludere ludis permisssis. num. 45.

De ludo ubi possit haberri materia; remissiue, numero 46.

Sponsio est ludus; Et qui tractarunt de sponfione. remissiue. num. 47.

Obludum datur Confiscatio in domo, ubi ille retinetur. num. 48.

Quid si domus fuerit aliena, in terminis bannimentorum Vrbis, & Status Ecclesiastici. ibidem. remissiue.

Si dicta Bannimenta loquantur per verba masculini generis, an comprehendant mulieres. numero 49. remissiue.

Ob ludum retentum in domo pupilli, vidue, seu alterius personae miserabilis Domus non subiaceat confiscationi. num. 50.

In ludo prohibito amissum potest repeti. num. 51.

Ludendi consuetudo an sit valida controueriant Doctores. num. 53.

Ludendi consuetudinem non esse validam est magis communis opinio. num. 54.

Repetitio pecuniae amissa in ludo competit ei, qui illum amisit. num. 55.

Aliquo negligente repetere pecuniam in ludo amissam actio deuoluitur ad fiscum, qui sibi recuperatum acquirit. num. 56.

Quod procedit tam in fisco Ecclesiastico, quam seculari. ibid.

Pro repetitione pecuniarum in ludo amissarum sunt hypothecata ad fauorem habentis facultatem, repetendi bona eius, qui vicit. num. 57.

Mortuo vincente heredes non possunt soluere primò venientibus, sed prioribus, & posterioribus. num. 58.

Q V E S T I O XIII.

1.  *Via omnium & malorum causas producit ludus, vt cecinit Horanus lib. 1. Epist. 19.*

2. *Ludus enim genuit trepidum certamen, & iram, tra truces inimicitiyas, & funebre bellum.*

2. *& meminit glof. in clementin. 1. verb. violationes de celebrato missar. vbi quod ex & ludo de facili potest veniri ad rixam, ex qua sequuntur sanguinis effusiones,*

E f i o n e s ,

hones, ac homicidia, ac etiam quia secundum Iodoc. in præl. criminal cap. 126. num. 1. & seqq. 3 per ipsum ludum deuenitur ad pauperient; nam, 4 ut ait Plutarcus in lib. a sophegm. multi sunt, qui in ludo, velut in re maxime seria versantur, non tamen ludunt qui fortunas suas omnes interdum & liberos aleæ committunt arbitrio; hucq; alludens dixit Martialis

Quem damnoſa Venus, quem präceps alea nudet
5 ideo iura filium prohibuere tot. tit. ff. de alea līſ. & aleat. cum alijs adductis per Farin. quest. 109. 6 num. 1 & seqq. vbiſ mala, & delicta plurima à ludo proſcience remiſſiūe commorat Rouit. ad pragmat. N. apol. de aleat. in rub. num. 2. recentiēns 7 † exoriri etiam blasphemias, quas pēpendit tex. in l. fin. C de relig. & ſumptib. funer. Nouar. ad ean- dem pragm. de aleatorib. num. 3. & seqq. vbi quod 8 † ludus alearum est prohibitus, non tam per ſe, quam ratione viitorum, que exinde naſcuntur, nempe periuria, mendacia, cades, & alia per ipsum ibidem recensita, dicens liguantur, in ludo 9 tria pretiosi amitti, pecunia, tempus, & de- uotionem, & nouissime Franc. Maria Prat. in . addit. ad Paf. de patr. potest part. 1. cap. 3. num. 10 30. non inuile refrens † inuentorem iudiciorum, & cararum, & quomodo illa puncta ni- gra, que in ſex faciebus taxillorum diſtributa, conſtituant numerum viginti unius, repreſentant totidem litteras alphabeti, quibus ad propositum, & eruditè dat non contemnendam expli- cationem; Hinc forſan, & quia ob ludi crimen 11 luſores † habentur pro infamib. ſuntq; legibus exoſi Nouar. ibid. num. 6 & 7. proficiſcit, quod 12 luſor † potest remoueri ob officio tutelæ etiam testamentariæ, licet ipse testator illius qualita- res non ignoraret, vt ex Gaſtill. decif. Sicil. 20. part. 1. ſubdit idem Nouar. dict. collectan. 1. numer. 8.

Adeoq; ludus hic prohibitus reperitur in ure, 13 vt † nulla actio detur pro eo, etiam promissio- ne p̄cedente Thesaur. quest forens. 18. lib. 4. Nouar. d. pragm. collectan. 2. numer. 2. & seqq. vbi docet ita tenuiſſe Rot. Rom. apud Greg. XV. decif. 47. & Maceratensem apud Thomat. decif. 14 20. quæ procedunt, & ſi laſiſtet † initius contra- ctus ex alia cauſa, dummodo probetur illum, habuiſſe dependentiam à ludo Rot. recent. decif. 95. per tot. & decif. 283. numer. 3. & 4. part. 5. Nouar. d. collectan. 2. numer. 6. vbi ampliat ad pecunias amiftas in ludo licito, que tamen amplia- 15 tio procedit, quando † quantitas pecuniarum amiftarum est magna, nam eo caſu nec eit per- missio in ludo licito poſt Parib. de Put. Bursatt. & alios Farin. quest. 109. numer. 111. & seqq.

16 Quinimò nec valet † mutuum factum luſori, contra quem denegatur actio mutuantis pro illius repetitione Rouit. de aleatorib pragm. 4. numer. 2. Nouar. eod. tit. d. collectan. 2. numer. 7. niſi tamē 17 † ludus fuerit licitus, & permifſus, vel qui pecuniam recepit poſt interuallum restituere pro- mittat, vel etiam si pecunia fuerit mutuata a ter-

tio non colludente, qui non ſit caupo, vel alijs ludum domi habens, in quibus calibis repetitio- nem dari firmant Berlieb. eos 66. per tot. Rouit. & Nouar. in locis ſupra allegatis.

- 18 An autem conſuetudo † poſſe facere licitum, ludum de illico variauerunt ſcribentes apud Farin. quest. 109. numer. 46. & seqq. ultra autem ille adductos Monter. decif. Aragon. 144 numer. 24 & Nouar. d. pragm. de aleator. collectan. 1. nu- 19 mer. 11. teneat per † conſuetudinem nullo pacto 20 poſſe fieri licitum ludum alearum; contrarium f autem, quod cum ludus non ſit prohibitus de iure Naturæ, ſed tantum civili, valeat reddi li- citus ab yſu ſaltem, q; oad pñam euadendam, volunt Thesaur. quest. 19. aſterens pertransiuit ſenatum lib. 4. Clazid. Bertazzol. ad Bartholom. patrem confil. 379. lib. 2. cum qua opinione po- test ſubſcribi, dum Principes non oſum tolerant aleas & conſciſed & illarum confeſſioem, ac ven- ditionem in pacto preciolocant maxime, quid ex- 21 perentia quotidiana docet † on poſſe auferri. Populo luſum alearum absque magna perturbati- one, vt conſiderauit Merend. conſtruens iur. lib. 22 15. cap. 22. numer. 3. Imò quod ſtante † in toto Orbe conſuetudine luſendi luſores ad reſtitu- tionem pecunie lucratæ, dummodo fraudis non in- teruenierit, non teneantur ex Gappel. Toloſ. decif. 192. & Monter. decif. Aragon. 144. numer. 32. part. 2. aſteruit Nouar. de aleator. collectan. 1. numer. 16. qui, ibidem numer. 15. ex Christin. 23 decif. Belgic. 198. numer. 3. firmitat † quod ſi quis ſit ita peritus, vel conſcius ludi, vt mora- liter certus ſit, le lucratorum, & ſimilis fraudis, & ſimulationis admittat non poſſe lucratæ, & li- cite retinere, ac amplius procedens ſubdit, quod ſi luſens habet animum non ſouendi, vel repe- rendi ſolutum non poſſet lucratæ, eo quid videtur decipere colludentem, eo iplo quod exponit rem ſuam, & oſtendit eſſe paratum ſoluere, & amittere, ſi luſo vincatur, cum contrarium habeat iam determinatum in iudea, ea ratione, quia 24 debet † eſſe equalis conditio ludeatum, vt nem- pe terque habeat paritatem ad lucrandum, vel amittendum.
- 25 Nec etiā erit licitum in ludo, quāniſi permiflo malis artibus, & fraude vti, vnde contra vteſtes non ſolum debitur actio criminalis, de qua per 26 Farin. quest. 109. numer. 60. & seqq. ſed etiam † repetitio pecunie amifſe, à qua non poſſet excuſare conteraria conſuetudo Farin. d. quest. 109. numer. 70. & 71. Pafcal. de patr. potest. part. 1. 27 cap. 6. numer. 88. & † ad ſimilem fraudem pro- bandā admittuntur in reſtes perſone viles, & ma- le conſicionis, cum per tales melius ſimilia facta valeant aperiri Salicet. in l. ea quidem num. 104. C. de accuſat. Pafcal. d. cap. 6. numer. 89. Mu- ad conſuetudin. Panormit. cap. 72. numero de- cimo ſexto vbi ex Iason. in leg. iuris gentium. 9. Praetor ait. numero quinto in fin. ff. de pa- 28 etiis infert, quod † ſemper admittuntur hu- iuſmodi reſtes, quoſcumque aliquid non poſſet

DE CONFISCATIONE.

51

posset cognosci , nisi per viles personas .

Si igitur ludus est laicis ut supra prohibitus , multo magis erit vera traditio in Clericis , qui-
bus & omnino vetitum est aleis , & taxillis lu-
dere Farin. d. 109. nu. 92. & seqq. Bellet disquisit.
clerical. part. 1. ut de disciplin. clerical. I. 24. num.
1. & infra Barbos de iur. ecclesiast. uniuers. lib. 1.
30 cap. 40. num 66 vnde clericos & lusores non posse
prouideri de beneficio ecclesiastico , & provisio-
nem factam esse nullam , si ludus sit publicus ,
irritandam vero , si fuerit priuatus , firmauerunt
Rot. diuers. decis. 426 part. 1. Ricc. var. resol. part 2.
resol. 119. num. 1. 2. & 3. Nonar. ad. d. pragm. de
31 aleat. collectan. 1. num 9. & 10. addens , non & ex-
cusari a consuetudine ludendi , quæ in hoc casu
dicitur corruptela , & concordat Ricc. d. resol.
119. numer. 4.

32 Si verò clericus & post beneficium adeptum
lusor euaderet post trinam monitionem , ni defisstat ,
poterit illo priuari post Graff. decis. aurear. lib. 3.
cap. 8. Nouar. d. collectan. 1. num. 12. 13. & 14.
33 dicens huius modi ludos & interdici clericis etiā
per Concilium Trident. sess. 22. de reformat. cap.
1. vbi contraria consuetudo improbatu.

34 Poterit tamen quilibet & clericus ludere ludo
consistente in virtute , & ingenio corporis Bellet.
d. I. 24. numer. 8 & 9 Barbos de iur. eccles. d. cap.

35 40. numer. 67. vnde scaccorum & ludum esse ipsi
permisum magis communiter DD. affirmant
Farin. d. quest. 109. numer. 102. Bellett. d. I.
24. numer. 7. Barbos d. cap. 40. numer. 68. & 69.

36 vbi quod ludus & scaccorum , & si in ingenio
consistat non conueniat viris litteratis , quia
mentem studiis faticatam aliquo lenimento refi-
cere est necesse , non autem nouis meditationi-
bus , & laboribus gratare Rouit. pragm. 1. de alea-
tor. num. 2. afferens ibidem numer. 3. secus esse in

37 ludo & tabularum , quem dicit esse illis expresse
38 interdicimus ; sicut etiam & poterit ludere in con-
vivio recreationis causa Ricc. d. resol. 19. num.
4. vers. non obstat. secundo Bellett. d. I. 24. num.

39 12. Dum tamen & ipsi ludus permititur debent
facere secreto , & non causa avaritia , vel cupiditatis
Bellett. d. I. 24. numer. 10. 13. & 16. Barbos.
d. cap. 40. num. 68.

40 Prout etiam ipsi & clerici debent aduertere non
habere in ludis laicos admixtos glos. in cap. con-
tinebatur. littera c. de Homicid. Bellett. d. I. 24. nu.

41 17. vbi quod multo magis erit & abstinentiam à
ludo cum mulieribus , & presertim iuuenibus , ac
formosis Barbos. d. cap. 40. num. 70. ego autem

42 & cessante scandalo non possum huic sententia
assentiri in illa parte , in qua vetat ludis clericorum
aduungi laicos , quia cum illa fundetur in di-
spositione cap. laicos 2. quest. 7. à quo clericis
cum laicis conuersari interdictatur , & hodiè indi-
stincte & videamus clericos , & laicos simul con-
uersari , ac etiam ludere , non video , quomodo

43 possit clericus peccare in iis , quæ sunt permissa
de iure natura , nec repugnant iuri Diuino , &
ideò ob hanc rationem frequentia exsistat Bar-

bos de iur. eccles 4. cap. 40. numer. 59. & 60.
44 clericos & hodiè interessentes comitiis etiā
turpibus non peccare , du n modo scandalum ces-
45 set ; at multo & in honoreius est , fabulis , vel aliis
turpibus interesse , quæ cu n laicis ludere ludis
permis . Quapropter Farin. d. quest. 109. nu-
mer. 100. refert plures relinquere e cogitandum ,
quia de iure cautum non reperitur.

46 Reliqua circa ludum & poterunt haberi ad sa-
turitatem penes Farin. d. quest. 109. per tot.
Capr. conclus. 86. Rouit. & Nouar. ad pragm.
Neapol. de aleator. Mut. ad consuetudin. Panorm.
cap. 72 Solam ad constitut. Sabaud. tit. de lud.
& lusor per tot. Iglos iuncta addit. & Pascal.
de patr. potest. part. 1. cap. 6. numer. 84. & seqq.
vbi num. 93. cum aliis pluribus agit de sponso-
47 nibus & quæ & ipsæ ludi sunt , & refert de illis
plenè tractasse Stracc. de mercatur sub. tit. de
sponsion. Bursatt. consil. 136. numer. 153. vol. 2.
& penissime Bertazzol. consil. crim. 379. iuncta
addit. quibus erunt addendi Rouit. & Nouar.
pragm. Neapol. tit. de sponsionibus , ad quos pro-
pterea lectorum remittens , accedo ad materiam

48 confiicationis , quæ ob ludum & datur in domo ,
vbi ille retinetur Guazzin. de confiscat. conclus.
13. ampliar. 23 numer. 1 Farin. d. quest. 109. nu-
mer. 149. & 150. vbi quid de domo aena in ter-
minis bannimentorum Urbis , & Itarus Ecclesi-
stici , quorum meminit etiam Nouar. de aleator.

49 collectan. 6 numer. 3. 4. 5. & 6 quæ & bannimenta ,
si loquuntur per verba masculini generis , an co-
prahendant mulieres , vide Nouar. ibidem numer.
50 2. & infra Si demus & verò esset pupilli , Viduæ ,
vel alterius miserabilis personæ non subiacet con-
fiscationi Farin. d. quest. 109. numer. 172. apud
quem in numeris antecedentibus poterunt vi teri
alii limitationes .

51 Quia amissum & in ludo prohibito , & solutum
dixit repeti posse Imperator in l final. I. commodis
igitur ibi , sed solutum reddatur , & actionibus
competentibus repetatur C de religios. & sumpt.
funer. Farin. quest. 109. numer. 173. cum seqq.
Rot. decis. 95. numer. 4. & infra , & decis. 183.
numer. 4. part. 5. recent. idè non possum ad-

52 hære Nouario supra allegato voleti , quod &
stante consuetudine ludendi repetitio minime de-
53 tur , nam & ultra quod controvertunt DD. an hec
54 consuetudo sit valida , & magis & communiter
negant Farin. d. quest. 109. numer. 50. & 52. Rot.
in dd. decis. emanatis de anno 1627. & 1629. nulla
55 facta mentione similis consuetudinis firmavit &
repetitionem pecuniae amissa in ludo ei , qui amisit ,
competere .

56 Sed si ille , qui & amisit , vel alter , ad quem pro-
eo ius spectat , est negligens in illam recupe-
rando , actio deuoluitur ad fiscum , qui sibi re-
cuperatum acquirit l. final. I. sed istam , ibi
si autem noluerit accipere is , qui dedit , procurator
nostræ bas inquirat , & in opus publicum conuertat
C. de relig. & sumpt. funer. Farin. d. quest. 109.
num. 189. 190. & 191. vbi quod vterq; fiscus tam

ecclesiasticus, quam secularis repetere potest, &
57 pro hac repetitione fuisse hypothecata ad fauorem
habentis facultatem repetendi, bona eius, qui
vicit, firmat de veriori, & communiori Farin. d.
58 quest. 109 num. 192, vbi addie, quod mortuo &
vincente heredes non possunt soluere primo ve-
nientibus, sed prioribus, & potioribus.

De Pace.

S V M M A R I V M.

Pacem Violantes penam confiscationis bonorum
incurruntum i.

Pacem frangentes ut incurvant penam confiscationis bonorum necesse est pacem per instrumentum probare. num. 2 & 4.

Pax de Iure communis potest probari per testes num.
3. secus de consuetudine dum agitur ad penam
num. 4.

Pacem probantes debent deponere concludenter de
palmarum tactu, vel osculo, ut dicatur rupta
pax, ubi proceditur secundum Ius commune ob
deficientiam statuti, seu consuetudinis prae-
dicta num. 5.

Pactum appositum in pace, quod quis in ciuitatem
suam non possit redire, & in casu inobseruantia,
contractus pacis fit nullus, vel quod soluat ali-
quam summam denariorum, non tenet num. 6.
& num. 10 & num. 13.

Pactum prae dictum debet seruari si tempus non effet
longum num. 7.

Modicum tempus verificatur in quinquennio, & non
ultra, ad effectum seruandi conditionem apposi-
tam in pace, de non redeundo in Ciuitatem per
aliquid tempus num. 8. & 11.

Pactum appositum in pace, quod quis in Ciuitatem
suam non possit redire, alias contractus fit nullus,
valet etiam ad longum tempus, si fuerit confir-
matum a Principe num. 9.

Pactum appositi in pace, per quod non impeditur liber-
tas in perpetuum, vel ad longum tempus, sed re-
spicit aliquid interesse pacientium, debet ser-
uari a promittente num. 12.

Pacis materiam traclantes, remissae num. 14.

Q V A E S T I O X I I I I .



Vi pacem & audire violare penam
confiscationis bonorum subeunt Car-
pan. ad constit. nouiss. Mediol. S. omni-
num num. 109. Guazzin. de con-
fiscat bonor conclus. 13. ampliat. 53.

& seqq. num. 16. vbi meminit idem disponi per con-
stit. March lib. 4 cap. 76. & cap 77. & bannimen-
torum generalium Status Ecclesiastici l. 33. in
nouiter impressis Farin. quest. 107. par. 1. artic. 6.
& Guazzin. de pac. quest. 86. & denuo in tract. de
confiscat. ampliat. 93. apud quos latè discutitur, an

de iure communij imponatur confiscatio, & in qui-
bus locis serueretur constitutio Aegidiana, & additio-

- 2 Carpensis, ad effectum & tamèn ex gendi hanc pe-
nam est necesse, pacem probari per instrumentum;
- 3 nám licet & de iure sit permitta probatio per testes
Vulpell. de pac. quest. 66. num. 4. & 5. Caball. resol.
- 4 141. num. 10; tamèn & de consuetudine, dum agi-
tur ad penam, non dicitur pax concludenter pro-
bata, nisi adsit instrumentum Clar. quest. 58. num.
40 versic scias etiam *Vulpell. d. quest. 66. num. 5.*
quem testantem ita seruari Roma, Vrbini, Per-
sie, & in Provincia Marchia refert, & sequitur Ba-
iard. ad Clar. d. quest. 58 n. 72. & 73 Farin. conf.
81. num. 1. versic de consuetudine tamèn, qui in
fine eiusdem consilij testatur sic sive determina-
tum per S. Consultam Guazzin de pac. quest. 32.
num. 12. qui licet dicat dubitasse S. Consultam,
tamèn illa dubitatio solidat hanc nostram opinio-
nem; quia ipse volebat probare pacem per testes,
& ad tollendam dubitationem fuit necesse pro-
ducere instrumentum *Vermigliol. conf. 223. nu-
mero 8.*

5 Et vbi hæc & consuetudo non vigeret, vel non
adesser particulare Statutum, sed seruaretur inte-
grè dispositio iuris communis, tunc testes debe-
rent probare pacem concludenter per palmarum
tactus, vel osculum, adeo quod fuerit prætensum
sequi pacem formalem, nam alias, & si per actus
amicabiles, vel sociale seseatur remissa iniuria,
non tamèn dicitur inita pax, que possit dici rupta
ex offensione subsecuta Farin. conf 98. num. 8. &
infra Guazzin. de pac. quest. 80. num. 9 *Vermigliol.*
d. conf 223. num. 9.

- 6 Fuit mihi alias proposita questio, an & in pace
possit apponi pactum, quod quis in Ciuitatem suam
non possit redire, & in calu inobseruantie ipsius
pacis contractus fit nullus, vel quod soluat ali-
quam summam denariorum, & respondi pactum
hoc utri d' iure improbatum non valere, ideoq; illo
minime arte ato debere eum, qui pacem habuit,
frui illius beneficio Farin. quest. 107. par. 2. num.
262 & infra Guazzin. de pac. quest. 62. per tot.
Gizzarel. decis. 11. iunctis addit. Baldaxar. de
Angel. Ioseph. de Mele, & Didac. de Mari, Ma-
strill de indult. cap. 24. à num. 34 per tot. num. 41.
Rouit. pragm. 7. de composition. num. 17. & 18. de-
beret & tamèn seruari, si tempus non esset longum
Mastrill. decis. 38. num. 14. & de indult. d. cap. 24.

- 8 num. 38 & 39. vbi dicit & modicum tempus posse
verificari in quinquennio, sed non ultra Rouit. d.
pragm. 7. num. 17. *Pascal. de patr. potest. par. 2. cap.*
1. num. 124. *Baldax. de Angel. ad Gizzarel. deci.*
decis. 11. num. 1. & 2. ac ibi Didac. de Mari. nu-
mero 3.

9 Posset tamèn & hoc pactum etiam ad longum
tempus confirmari per Principem, & confirmatum
valeret *Mastrill. de indult. d. cap. 24. num. 41. & 42.*

- 10 Giurb. conf. 74 n. 3. & hec opinio & pro nullitate
similis pacti est tenenda, quia quidquid atten-
uerit contrarium *Giurb. d. conf. 74. numer. 1. & 2.*
reiciendo Ancharan. conf. 75. *veritas est, quod pro*
opinio.

opinione Ansharen. stat magis communis Schola DD ut potest videri apud supra allegatos DD. qui adducunt inumeros concordantes, & ipsam Giurba adducit pro sua opinione Farin. Mastril. Rouit. & plures alios, qui firmant pacatum hoc non valere; & licet posset excusari, dum in suo casu pactio de exulando restringebatur ad septem annos, attamen nec potest substantieri, cum ultra quinque annum non sit licitum pacifici modo, ut probat Mastrill. d. cap. 24 num. 39. Crederemt bene, quod si in pace adeser aliquod pacatum, quod non impediret libertatem in perpetuum, vel ad longum tempus, sed resipereret aliquod interesse pacis ceterum, deberet promittens cogi ad illud seruandum Cancer. var. resol. 13 par. 2. cap. 11. n. 94 ubi dicit, conditionem t nullitatis in casu inobligantia paci non attendi.

14 Reliqua ad materiam t pacis pertinencia, ultra Moron. Vulpel. & Guazzin. qui traetauerunt ex professo, poterunt videri apud Farinac. d. quæst. 107. & Cancer. var. resol. par. 2. d. cap. 11.

De Cautione de non offendendo.

S V M M A R I V M.

DE Cautione non offendendi materiam qui traetauerint. num. 1. Non potest agi pro fracta fideiussione de non offendendo nisi præcesserit condemnatio latrunculatoris contra principalem offendentem. num. 2. Vbi de præzi Status Ecclesiastici. Contrarium. num. 44.

Forma procedendi contra fideiussores pro cautione de non offendendo. num. 3.

Fideiussio de non offendendo non dicitur fracta, nisi prius condamnetur principalis in pñam ordinariam. num. 4.

Delicium publicum morte delinquentis una cum pñam remanet extinctum, non solum pro delinquentibus, sed etiam pro bæredibus, & fideiussoribus, paucis casibus exceptis. num. 5. & 41.

Actio pñenal non transit ad bæredes. num. 6.

Pñna applicanda fisco in delictis priuatis non transit ad bæredes. num. 7.

Causa pñna applicanda fisco pro fideiussione de non offendendo fracta, dicitur ciuilis. num. 8.

Indices Ciuiiles non possunt se intromittere in causis criminalibus, maxime principaliter, sub vitio nullitatis. num. 9.

Pro pñna delinquentium Defunctorum ante litem contestatam bæredes non tenentur, nisi in quantum ad eos peruererit. num. 10.

Fideiussores non tenentur soluere pñnam delinquentium Defunctorum, dum non tenentur bæredes, a quibus fideiussores deberent consequi indemnitatem. num. 11.

Fideiussores iuuari possunt exceptionibus, quibus iuantur principales. n. 12. & 57.

Etiam ad obligationem camera lo impedientia. n. 13. Maxime dum exceptio non prouenit iure speciali. num. 14.

In pñna applicanda fisco, quando accusatio non fuit porrecta viuo accusatore, nec contra bæredes agi potest. num. 15.

Fideiussor de non offendendo stipulatio ut dicatur commissa, neceſſe est, quod liqueat de offensa facta principali premeditata ante quam moretur offensor, & non post. num. 16.

Fideiussor potest allegare ignorantiam negocij acti cum principali. num. 17.

Promittens non offendere, si per se, vel coniunctos offenderit, & antequam conueniretur ex pñna in Instrumento comprehensa mortuus sit, illius bæredes conueniri possunt ad pñnam conventionalem. num. 18.

Declarata prædictam conclusionem habere locum, ubi præcessit accusatio delicti ipso delinquenti viuo, & sequuta condemnatione principalis delicti. num. 19.

Fideiussio de non offendendo ut dicatur fracta, requiruntur accusatio delicti ipso delinquenti viuo, & quod sit sequuta condemnatione principalis delicti. ibid.

Pñna fractæ fideiussionis de non offendendo de Iure Canonicó transit ad bæredes, & morte principalis non finitur. num. 20.

Declarata. num. 21.

Pñna fractæ fideiussionis de non offendendo applicantur parti de Iure ciuilis. num. 22.

Mortuo Reo facilius proceditur ad pñnam parti applicandam, quam fisco. num. 23.

Pñna conventionales ex contractu fractæ cautionis de non offendendo ad bæredes transiunt, & si Defunctus, qui viuens offendit non fuerit conuentus. num. 24 & 25.

Qualibet obligatio de sui natura transit ad bæredes tam actiuè, quam passiuè. num. 26.

Pñna conuentionali fit locus statim secuta offensa. num. 27.

Contractus conditionalis debet habere effectum statim ad impleta conditione. num. 28.

Ius passiuum formatum in vita Defuncti intelligitur transfusum ad bæredem. num. 29.

Pñna pecuniaria descendens ex contractu transmititur ad bæredes. num. 30 & 33.

Pñna ex delictis proueniens non transmittitur ad bæredes, nisi lite contestata cum defuncto. num. 31.

Causa fiscalis in paricasiu est melior, & fauorabilior causa priuati. num. 32.

Fiscus de Iure speciali bullario est subrogatus in pñnam, que de Iure communi stipulabatur ad fauorem priuati in pñna cautionis de non offendendo. num. 34.

Et ex natura persona non fuit mutata natura obligationis. num. 35.

Subrogatus subit naturam eius in cuius locum subrogatur. num. 36.

Vbi adest paritas rationis, idem Ius statui debet num. 37.

Fiscus, & priuatus in contractibus equiparantur,
num. 38.

Pena pecuniaria applicanda fisco ex contractu di-
citur causa ciuilis. num. 39.

Actiones omnes licet penales confluunt ad heredem
quando causa est ciuilis. num. 40.

Fideiussoris obligatio si continet penam pro delicto
transfunditur in heredes delinquentis. num. 41.
Fideiussio conditionalis transit ad heredes, si fuit ad-
impta conditio in vita defuncti num. 42.

Contraetus conditionalis, adimpta conditio, ba-
bet pro puro à principio, & illico dicitur esse
ius quasitum. num. 43.

Cautionis de non offendendo fractura debet probari
per testes certe, & concludenter. num. 45. 46.
47. & 49.

Confesso delinquentis aut vera, aut ficta per con-
tumaciam officit fideiussores de non offendendo
in Statu Ecclesiastico num. 48.

Vt dicatur de aliquo constare, non solum sufficit
sententia, sed & omnes aliae legitime probatio-
res. num. 50.

Argumentum à contrario sensu non elicetur ex dictis
Iudiciorum. itid.

Ex delictis, vbi adest cautio de non offendendo, oriū-
tur aut pena legalis seilicet, ac conventionalis,
& utraque debetur. num. 51.

Pena legalis, qua oritur ex delictis, babentibus cau-
tionem de non offendendo non producit hypothecam,
nisi post sententiam condemnatoriam.
num. 52.

Pena vero conventionalis habet hypothecam exerci-
bilem à die celebrati contractus & retrotrabi-
tur ad diem stipulae conuertionis, etiam in
praiudicium creditorum, & emptorum mediij
temporis. num. 53.

Pena conventionalis supradicta sicuti potest exer-
ceri contra habentes causam onerosam, ita &
contra heredes habentes causam lucrativam.
num. 54.

Traditur intellectus ad l. qui Romae S. Augerius, ff. de
verbis. obligat. num. 55.

Fideiussoris obligatio nō cessat mortuo debitore prin-
cipali, etiam si ille viuus non fuerit appellatus,
& potuisse adducere defensiones n. 56. & 58.

Fideiussio de non offendendo cessat, quando promit-
tens, quod ipse, nec sibi attinentes offendenter,
erat iam mortuus per multos annos ante secun-
dam offensam. num. 59.

Quia sublatio, vel sopito negocio cum principali,
censetur sublatum, ac sopitum cum omnibus
comprahensis. num. 60.

Offensa secunda non ex veteri, sed noua causa, non
debet sibi pena cautionis de non offendendo.
num. 61.

Noua causa offensionis remanet probata, dum sunt
elapsi decem anni inter offensam. & cautionem
de non offendendo. num. 62.

Fiscus non debet admitti ad probandum id, quod
probatum non relevat. num. 63.

Q V Æ S T I O X V.

Vm satis diffusè † de cautione non
offendendi egerint Herculani, Mor-
roni, Vulpini, qui integros tractatus
perfecerunt, & Guazzini, non solum
in tract. de cautione, sed & in alio de
confiscat conclusi 13. limit. 67. ac Farin. quæst. 107.
ego non immorabor: at solum referam casum,
quem habui in practica satis notabilem. Præten-
dens fiscus, Curiæ Asculaniæ ob homicidium com-
missum à Seio, qui eadem die post homicidium pa-
tratum fuit à suis hostibus interfactus, esse tactum
locum solutioni penæ conventionalis promisæ
in instrumento cautionis inter Authores interfe-
ctorum præstata, introduxit iudicium coram tri-
bus Iudicibus delegatis à Summo Pontifice ad
cognoscendas causas pacis, vel cautionis fractæ
in eadem Ciuitate Asculi, & volebat homicidium
probare per testes, quod ego assistens pro patre
primi homicida non impugnabam, sed dicebam,
non debuisse fiscum admitti ad probandum id, quod
probatum non relevabat, cum iam expirassent
vires cautionis, vt inferius probabo, sed quidam
doctissimus Aduocatus, quem in omnibus nego-
cijs legalibus, & maxime criminalium causarum
nihil præterit, & quem ego semper veneratus fui,
dicebat me decipi in volendo consentire, quod fi-
scus posset homicidium probare per testes, asse-
rens requiri ad hunc effectum sententiam cōdem-
natoriam Rei delinquentis, nec contentus sic ore-
tenus dixisse edidit sequentes allegationes.

Non potest † procedi coram DD. tribus Iudi-
cibus pro asserta fideiussione fracta, quia nō pre-
cessit condemnatio latrunculatoris contra prin-
cipalem assertum offendentem, & sine dicta con-
demnatione non potest agi contra fideiussores,
Muscatell. in praxi fideiuss par. 1. mod. 15. num. 17.
& 19. & in Statu Ecclesiastico latius in praxi fir-
mat Guazzini. de caut. S. 3. quæst. 47. num. 9. par. 2.

2 vbi expresse docet, quod cirrantur † fideiussores
post completum processum, & sententiam latam
contra principalem, ad dicendam causam, quare
non debeat condemnari in penam contentam in
eorum obligatione, qua praxis est similis nostræ,
vbi condemnato prius Reo, deinde processus, &
sententia reproducuntur coram tribus Iudicibus,
& instatur citatis fideiussoribus pro pena con-
ventionali.

4 Quinimò nedum sufficeret † sententia condem-
natoria, sed quod illa continet penam ordinaria-
riam delicti, sine qua non daretur locus fracture
fideiussonis Hercul de caut. cap. 30. numer. 9. &
Guazzini. de caut. S. 3. quæst. 42. num. 32. & quæst.
37. num. 9. circa fin. par. 2.

Nec amplius posset esse modus pro vltiori
prosecutione cause, etenim si rediretur ad latruncu-
latorem pro sententia criminali cōtra assertos
cautionis fractores, & reditus esset frustratorius,
cum asserti homicida statim, & incontinenti sue-
xisse.

rit, & ipsi occisi, quo casu morte sequuta curia criminalis non potest procedere, quia delictum & publicū morte delinquentis una cum pena remansit extintum, non solū pro delinquentibus, verum etiam pro heredibus, & fideiussoribus, exceptis quibusdam casibus, qui non applicatur casui nostro, ut per multas leges probat Farin. quest. 10. num. 36. Per egrin. de iur. fisc. lib. 4. tit. 5. num. 1. & seq. Bonif. de furt. I. quod iure num. 84. Guazzin. 6. de confiscat. concl. 18. num. 1. pœnalis & enim illa actio non transit ad hæredes, quæ ante, siue post litem contestatam cum defuncto I. non autem omnes, ubi glof. & DD. instit. de perp. & temp. act. My sing. obseruat. 98. num. 3. cent 2.

Quæ procedunt etiam in priuatis delictis, in quibus & pœnalite etiam contestata non transit ad hæredes circa pœnam fisco applicandam, quidquid sit quoad illam applicatam parti Bart. in l. ex iudiciorum ff de accusat. & firmant supradicti. Farin. num. 84. & dicti Peregrin. & Guazzin.

Si instaretur pro sententia criminali coram DD. tribus iudicibus, & nulliter ageretur, quia cum causa huiusmodi dicatur civilis Bertaz. conf. 280. vol. 2. Oberub. in summ. bull. const. 88. Clementis VIII schol. 2. & in constitut. Pij IV. 56. schol. 2. Guazzin. de pac. quest. 85. num. 16 par. 1. præsertim quod in hac Ciuitate, ut dicebatur, de lita ex quibus potest devenire fractura fideiussionis, cognoscetur à Curia criminali, similes iudices 9. & non possent se intromittere in causis criminibus sine vitio nullitatis, maximè principaliter Imperium ff de iurisd. omn. iud. V ant. de nullit. rubr. de nullit. ex defectu iurisd. num. 48. Secc. deiudic. lib. 1. cap. 14. num. 1.

Et si ciuitate r. ageretur, iuris absolutissimi j esset, 10 quod ante litem contestatam contra defunctum non tenerentur hæredes, nisi in quantum ad eos peruererit, iuxta text. in l. univ. C. ex delict. defunct. ubi glof. Peregrin. d. s. ip. 5 num. 1. & My sing. 11 ubi supra alleg. dum vero & hæredes non tene rentur, minus possunt teneri fideiussores, qui ab hæredibus deberent consequi indemnitatem Farinac. quest. 107. num. 35. & possunt & iuuari ex ceptionibus, quibus iuuantur principales l. exce ptiones la I. Rei & l. omnes ff de excep. l. defensio nes C. eod. tit. cum similibus, etiam & ad obligacionem Cameralem impediendam Rot. diuersor. in 14 imp. eff. decis. 95. num. 1. maximè & dum excep. non prouenit iure speciali Zacc. ad Galles quest. 17. num. 69.

Imò in pœna applicanda fisco, quando accusatio non fuit porre & a viuo accusatore, nec contra hæredes agi posset iuxta text. in l. li iudiciorum in fin ff de accusat. Qsasch. decis. 149. num. 46. Eug. conf. 21. num. 6. & 7 lib. 1. Farin. alleg. quest. 10 num. 14. & dixit My sing. d. obseruat. 98.

Tanto magis, quod in casu nostro posset vtroq; modo considerari, quod respectu & fideiussoris necessarium erat, ut diceretur commissa stipulatio, quod liqueret de offensa facta principali præmeditate, an requam morceretur offensor, & non

post, ut non obscurè dep. omitur ex text. in l. qui Rome I. augerius ff de verb. oblig. alias principali defuncto, & prius non conuenient pro delicto potuit fideiussoris interesse, ut cum principali prius actum fuisset, quia de re sua magis in traxus fortasse victoriam assequutus fuisset; & pro absolu tione pronunciare ur, quam si cum fideiussore 17 ageretur, qui iustum facti ignorantiam & circa de fensionem allegare potest l. qui in alterius I. fideiussores ff de reg. iur.

Itaq; cum deficiat in hoc processu nedum accusatio delinquentibns facta, & processus, verum etiam, & sententia, que ex prenarratis necessaria fuisset, non habebit obitare doctrina Hercul. de 18 caut. cap. 40. num. 7. & 14. dum voluit, quod & si promittens non offendere per se, vel coniungos, offenderit, si antequam conueniretur ex pœna instrumento comprehensa, moreus sit, illius hæ redes conueniri possent ad pœnam convectionalem, quem Hercul. sequuti fuerunt Farin. quest. 107. num. 358. & Guazzin. de pac. quest. 65. numer. 5.

19 Quid dicta & doctrina Herculani non applicatur casui nostro, nec illi aduersatur; Nos enim sumus in casu, ubi Reus non fuit conuentus, nec accusatus eo viuo pro delicto, ex quo descendit cau ciosis fractura, & hoc modo profitemur iudicium pro fractura cautionis non posse subsistere, nisi prius secuta condemnatione aduersus Reum pro delicto. Doctrina autem Herculani loquitur, quādo Reus non fuit conuentus ipso viuente pro execu tione instrumenti continentis pœnam convectionalem, cuius opinioni adhæremus, suppositis terminis habilibus, accusatione scilicet delicti præcedente ipso delinquentे viuo, & sequuta condamnatione principalis delicti, tanquam necessaria ad iudicium fracte fideiussionis ex authoritatibus primo loco allegatis.

20 Præterea Herculanus fundat dictum suum in l. iure canonico, secundum quod dicit ipse, pœnam transire ad hæredem, & morte principalis non finiri, & tamè ratio illius non est generaliter vera, quia ius & canonicum procedit tantummodo, quandò actiones ex parte actorum sunt rei perse quitorum, ut puta, quandò ageretur ad restitu tio nem, vel ad damna, & interesse, secus quandò actiones essent pœnales, prout hic, ubi agitur ad pœnam fisco applicandam, quò casu de iure canonico nec contra hæredes datur I. his autem instit. ad l. Aquil. & late firmat Farin. d. quest. 10. num. 65. & d. Guazzin. de confiscat. d. concl. 18. num. 77. & 84.

Vnde videtur Herculatum loquutum tantum suis de pœna applicanda parti, præsertim consi derato, quod regulariter secundum & dispositio nem iuris civilis huiusmodi pœnæ fractarum fideiussionum applicantur parti dict. Hercul. cap. 10. num. 8. & Guazzin. de pac. quest. 36. num. 6. par. 2. & quest. 87. num. 2 & 5. & nos sumus in applicatis fisco, & inter vnum, & alterum magni in terest, cum facilius & mortuo Reo procedatur ad pœnam

per am partì applicandam, quam fisco Farin. d.
quest. 10 num. 54.

Ego, & si illis acquiescere debuissē, quia proderant ad victoriam in causa obtinehdām, quam tamēn postea obtinui ex solis mortuis per me iudicibus excitatis, tamēn nolens fatēri me deceptrum attruli responsionem, quę sequitur, & imprimis tūtū, vt lector iudicet, quis nostrum melius vestiverit arma.

24 Pēnam & conuentalem ex contractu fractę cautionis de non offendendo ad hēredes transire, & si defunctus, qui viuens offendit, non fuerit conuentus, scripserunt Hercul. de caut. cap. 40 num. 7 & seqq. Farin. quest. 107. num. 358 Guazzin. de pac par. 1. quest. 69. num. 5. & de caution. par. 2. § 3. quest. 54 per tot. vbi num. 3. quod, cum 25 t̄ hodie promittentes obligent se, & bona, absque omni difficultate pēna hęc transit ad hēredes, 26 & merito, quia & quibet obligatio de sui natura transit ad illos. l. vni. C. vt action. ab hared. Rot. post Cenc. de censib. decis. 206. num. 2. tamēdū, quam passiū Roi post Zaccb. de oblig. Cam. decis. 270. num. 11.

27 Incontinenti & ensim, quod fuit secura offensa, sicut sicut locus pēna conuenit, vt in simili dicti 28 mīs de omni & alio contractu post adimpletam conditionem Rot. post Zaccb. decis. 160. num. 2. & 29 eo & ipso, quod ius illud passiuū fuit formatum in vita defuncti, intelligitur etiām transiūlū ad hēredes Cagnol. in h. haredem num. 16. ff. de reg. surd. decis. 297. num. 3. Gratian. disceptat. 981. numer. 18.

Non obstat, quod hęc procedant, dum agitur ad fauorem partis offensę, non autēm fisci, cum morte delicta, eorumq; pēna extinguaatur.

Nām assumptum hoc nullo iure probatur, & DD adducti per D. Scribentem loquuntur in pēna legali; in conuentionali verò, & si ad fauorem, fisci, nullus exaduerso adducitur, qui firmet; & 30 ratio diuersitatis est, quia & pēna pecuniaria descendens ex contractu transmittitur ad hēredes, 31 vt dixi, ex delicto & verò non, nisi lite contestata cum defuncto Medic. de mort. part. 2. num. 90. & seq. & par. 3. num. 71. Sesse decis. Aragon. 39. num. 2. quę opinio pro transmissione pēna conuentu ad hēredes fulcitur pluribus rationibus.

Primo quia si esset verum suppositum, quod pēna hęc transiret ad hēredes ad fauorem tantum partis, & non fisci, sequeretur absurdum, quod 32 fiscus esset peioris conditionis priuato, & t̄ tamēn in pariculis est melior, ac fauorabilior causa fiscalis Peregrin. de iur. fisc. lib. 6. tit. 6. num. 23. verific. ceterum cum constat.

33 Secundo quia cum de & natura cuiuslibet obligationis, etiām in contractu cautionis de non offendendo, sit ad hēredes transire, vt fuit dictum, debet hic transitus fieri ad fauorem fisci, ea ratio ne, quia & de iure communi hęc pēna stipulabatur ad fauorem priuati, & de iure speciali bullario fuit subrogatus fiscus Farin. quest. 107. num. 91. 35 & ideo & ex mutatione persone non sunt mutata

natura obligatiōnis Guazzin. de caution. par. 2. § 3. quest. 54. num. 2. Cenc. de censib. quest. 118. n. 2. 36 maximē, quia & subrogatus subit vicem eius, in cuius locum subrogatur & cooperimus diuinitus, vbi Bart. C de proxim. sacr. scrin. lib. 12. Greg. XV. decis. 115. num. 3.

37 Tertio quia & vbi adest paritas rationis, idem ius statui debet & illud ff ad l. Aquil. cum aliis vulgar. quę paritas rationis hodie bene consideratur, 38 cum & in contractibus fiscus, & priuatus & equiparentur Dec. conf. 286. num. 6. & seq. Peregrin. de iur. fisc. lib. 6. tit. 1. num. 11. Farin. conf. 183. numer. 4.

39 Quartō quia vbi tagit de pēna pecuniaria applicāda fisco ex cōtra& causa dicitur civilis apostil. ad Bartol. in l. Pretor. ait litt. B prope fin. ff de sepulcro viol. Marant. de iudic. par. 4. distin. 1. num. 39. verific. secūs si veniret ex aliquo contractu Menoch. de arbitrar. quest. 82. num. 4. & seqq. Cala de mod. articulan. I. I. glos. 2. num. 8. Farin. conf. 40. num. 26. & in puncto cautionis fractę Calephat. conf. 86. num. 2. & seqq. inter confil. crimin. diuers. in paruis par. 2. ac fatetur D. scribens in sua informatione I si instaretur pro sententia, lat & quando cāusa est ciuilis, omnes actions licet pēnales confluunt ad hēredem Farin. ex aduerso alleg. quest. 10 num. 54. verific. net obstat consideratio.

41 Quinto quia licet est obligatio fideiussoris in criminalibus per mortem Rei expiret, sicut extinguitur crimen, pro quo prestatur, tamēn si obligatio continet pēnam pro delicto transfunditur in hēredes, nām si fideiussio est simpliciter facta pro delicto, interitus obligationis pendet ab illo criminis, sed si fuit prestata pro pēna ex ipso delicto, tūc uti quelibet alia stipulatio pēnalis transmittitur ad hēredes Marfil. de fideiuss. num. 161. & singular. 159. Medic. de mort. par. 2. num. 125. Farin. quest. 34. num. 13 & 14. Mantic. de tacit. lib. 16. tit. 20. num. 5. & 6. Maur. de fideiuss. par. 2. fct. 4. cap. 17. num. 3. 4. & 11. Hering. eod tract. cap. 20. num. 29. Guazzin. de caution. I. 3. quest. 28. num. 50. verific. quę opinio par. 2. & licet dicatur, alicer esse 42 concludendum, dum & fideiussio fuit conditionalis, tamēn si conditio fuit adimpleta in vita defuncti, remanent obligati hēredes, vt colligitur ex 43 praealleg. DD. statim enim quod adsuit implementum conditionis, contractus habetur pro puro à principio, & illico dicitur esse ius quęsumum Dec. in l. pecuniam quam ff. sc̄er. pet. Rot. diuers. par. 1. decis. 476. num. 10.

Nec obstat, quod non possit procedi ad pēnam contra fideiussores, nisi delinquentē condemnato in pēnam, & quidem ordinariam delicti.

44 Quoniam & Guazzin. & Hercul. adducti minime dicunt; quinimō opinio hęc est contra omnines regulas juris, considerando, quod & cautionis fractura debet probari per testes certe, & concludenter Hercul. de caution. cap. 29. num. 5. 45 Farin. quest. 107. num. 105. cum seqq. & t̄ quidem ipso fideiussore citato examinatos, vt aduertit 46 Hercul. ibid. ita ut & de iure communi non sufficiat

ficiat lenitentia contumacialis contra delinquen-
tem, immo nec illius confessio ad conueniendum
fideiussorem, sed omnino de necessitate experatur
probatio per testes idoneos, & formiter exami-
natos Farin d quæst. 107 num. 105. & infra Guaz-
zin. de pac. par. 1. quæst. 42. num. 8. & seqq. ac
signanter num. 13.

48 Si autem † in Statu Ecclesiæ ex specialibus Pó-
tificum constitutionibus fuit prouisum, quod con-
fessio delinquentis aut̄ vera, aut̄ ficta per contu-
49 maciam afficiat etiam fideiussores, non † propterea
dici debet, quod fuerit reprobatus modus le-
gitimus probandi per testes, ut in terminis statuti
ratiocinatur Ciriac. controvers 252. num. 10.
versic. tum etiam quia: cum de mente Pontificum
fuerit augere, non autem minuere modos pro-
50 bandi ad fauorem fisci; maximè cum † ad hoc,
ut dicatur de aliquo constare, non solum valeat
sententia, sed & sufficient omnes alie legitime pro-
bationes Ias in l qui Romæ I. Augerius num. 2. ff
de verb. oblig.

Minus obest obseruantia deducta ex Muscatell.
& Guazzin. quod scilicet condemnato principali
procedatur contra fideiussores, quia illi posuerunt
vnum modum priuilegiatum ad fauorem fisci, sed
non dixerunt, quod non possit aliter procedi, &
optima quidem ratione, quia si dixissent, fuisset
secutum absurdum in approbando modum minus
iuridicum, & reiendo alterum in iure admissum;
nec dicatur, quod negatiua procedendi alio mo-
do desumatur per argumentum à contrario sensu,
quia hec species argumentandi non elicetur ex
dictis DD. Osash. decis. 58. num. 30. Surd decis. 158.
numer. 9. Barbos. loc. comm. argum. iur. 27.
numer. 22.

51 Potest insuper considerari, quod ex † delictis,
vbi adeo hæc cautio, nascuntur duæ penæ legalis
scilicet, & conuentionalis, ac vna cum altera
non confunditur, immo utraque debetur Farin.
52 quæst. 107 num 80 & 85. in † pena legali certum
est, quod ex illa non nascitur hypotheca, nisi post
53 sententiam condemnatoriam, conuentionalis †
verò habet hypothecā exercibilem à die celebrati
contractus, adeo ut prejudicet creditoribus, &
emptoribus medijs temporis, qui contraxerunt
inter contractum, & offendam, cum statim secura
offensione trahatur retro ad diem stipulatiæ cau-
tionis Herculani de caution. cap. 44. num. 7. 8. 9. &
10 Guazzin. eod. tract. par. 2. l. 3. quæst. 52. per tot.
54 si igitur † potest exerceri contra habeentes causā
onerosam, multo magis licet contra hæredes, qui
habent causā lucrativam Donat. Anton. de Marin.
resol. 148. n. 10 versic. vel aliud corollarium lib. I.

Quibus traditionibus non obstat, quod ex l.
qui Romæ I. Augerius ff. de verb. oblig. desumatur,
debuisse constare de offendam in vita offendentis,
& quod alias non possit dici commissa stipulatio;
55 nam in terminis ibi † consideratis erat promissa
solucio eius, quod patrem Augerij debere consti-
tisset, & sic declaratio non poterat fieri mortuo
debitore ad effectum faciendi fideiussorem, quia

cum mortuus non possit dici debere, sed debuisse,
conditio, sub qua erat promissa solutio, non po-
terat dici adimpta, ut aduertit Ias ibid num. 6.
versic. secundus fuit intellectus, & conueniunt
Pantzschman. de locat. quæst. 19. num. 38. ac Scayna
decis. Bonon 79. n. 44. & 46. nos autem versamur
in casu diuerso, cum statim secura offensa fuerit
purificata conditio, & ius quæsumus fisco.

56 Et licet † principalis delinquens non fuerit, dum
vivebat, appellatus, ut suas potuisset adducere de-
fensiones, non per hoc eo mortuo cessabit obli-
gatio fideiussoris I. fideiussor obligari I. vitim. ff. de
57 fideiussor qui † hodiè poterit excipere idem, quod
principalis competebat l. defensiones C. de except.
58 cum alijs ex aduerso allegat; si enim † esset vera
regula, quod contra hæredes mortui non possit
procedi, o quia delinquens si fuisset viuus, suas
deduxisset defensiones, quæ non possent prestari
ab hæredi, vni habente iustam facti ignorantiam,
tanquam succidente in ius alteriu, utique de-
struerentur omnes casus, in quibus valent confi-
scari bona defuncti, & eius memoria damnari ci-
tato, & defendente hærede, iuxta tradita à Pa-
regrin. Farin. & Guazzin. adductis per D. scri-
bentem; non plus enim in uno, quam in alio ex
istis casibus debet presumi ignorantia, vel scien-
tia hæredis ad effectum faciendi defensiones pro
suo authore defuncto.

Sed tamen sicuti hanc opinionem veram exi-
59 stimo ita etiam teneo indubitanter, quod † nulla
pœna conuentionalis possit exigiri in casu nostro,
dura Siluius, qui fuit principalis pacificens, & pro-
miscerat, quod sui attinentes non offendenter, erat
iam mortuus per multos annos ante securam of-
fendam, unde sumus in tempore, quo cautio est
finita, & comprehensi sunt ab illius vinculo libera-
rati Herculani de caution cap. 40. prope fin. versic.
60 & an morte ratioque est, quod † sublati, vel so-
pito negotio cum principali, censerunt sublatum,
ac sotipot cum omnibus compræhensis idem
Herculani cap. 16. num. 11. & seqq. Guazzin. de
caution. par. 2. l. 3. quæst. 28. num. 23.

Vltra quæ semper est verum, quod etiam pro-
61 bato homicidio est locus absolutioni, dum † non
debet solui pœna cautionis secura offensa non ex
veteri, sed noua causa Farin. quæst. 107. num. 407.
Guazzin. de pac. par. 1. quæst. 43. num. 1. & infra.
62 quæ † noua causa remanet probata ex eo, quod
inter offendam, & cautionem sunt lapsi decem,
& plures anni Farinac. d. quæst. 107. numer. 450.
Guazzin. d. par. 1. quæst. 45. num. 2. & ideo suc-
63 cedit conclusio indubitata, fiscum † non
debere admitti ad probandum id,
quod probatum non relevat l.

ad probationem, ubi Bart.

Bald. num. 5. Salicet.

in fin. Cod. de

proba-

tion.

De Spolijs Clericorum.

S V M M A R I V M.

SVb Spoliorum Clericalium nomine, quæ veniant remissiæ. num. 1.

Sub Spoliorum Clericalium nomine veniunt fructus beneficiorum omnium in Italia vacantium, quæ sunt Apostolicae Sedi quomodo ibet reservata, dummodo vacatio non sit per cessum illa obinentium. num. 2.

Quod habet locum etiam in Regno Neapolitano. num. 3.

Fructus beneficiorum tempore obitus beneficiatorum, qui cum Camera super Spolijs transgerunt, pendentes, & el non exacti, ac decurrenti, & maturandi & sive ad p[ro]fessiōnem actualem noui prouisi, sicut & in Regno Neapolitano ad Cameram, & non ad h[ab]er[em] des. num. 4.

Fructus de tempore obitus Beneficiati non commixti, & incorporati, vel non exacti spectant ad successorem in beneficio. num. 5.

Declara, quando in illis locis non adest Collector Camerae, aut non consuevit ille deputari n. 6.

Fructus beneficiorum inexacti non comprehenduntur in quauis facultate testādi quibuslibet clausulis amplissimis, & derogatorijs. num. 7.

Ex fructibus inexactis beneficiorum non debent selelegata etiam ad pias causas relieta in articulo mortis, vel ab alias vivere desperantibus, sed tantum legata pia, quæ in sanitate constituti reliquerint, vel debita contracta occasione beneficiorum, ex quibus dd. fructus inexacti proueniunt. num. 8.

Testamenta condita super fructibus inexactis beneficiorum non valent absque facultate testandi obtenta à Sede Apostolica. num. 9.

Sub Spoliorum nomine comprehenduntur bona Clericorum extra residentiam decadentium. n. 10.

Et bona à Clericis aquifita ex illicita negotiacione. num. 11.

Ac bona Regularium morientium extra claustra. num. 12.

Spolia decadentium absque facultate testandi, vel ultra quantitatem in facultate contentam spectant ad Cameram Apostolicam. num. 13.

Prinilegia aduersa bullas disponentes circa spolia Clericorum non valent, & fuerunt reuocata ab Urbano VIII. num. 14.

Sub spoliorum nomine non veniunt ornamenta, & paramenta sacra, vel alia supellebita ad usum diurnum, nec seanna, cathedra, arca, mensa, tabula, dolia. seu alia vasaria vacua, & similia. num. 15.

Conmiserij spoliorum non obseruantes Bullam Pij V. super ijs, quæ non cadunt sub spolio incurvant panam indignationis, & priuationis officiorum. num. 16.

Sub Spoliorum nomine non continentur bona eorum, qui obtinebant unum, vel plura beneficia, fructus triginta ducatorum auri de Camera non excedentia. num. 17.

A Spolijs Clericorum sunt exempti Curiales Romanis, incole, & Cinae Vrbis ibidem, vel intra decem milliaria decadentes num. 18.

Acetiam Conclauistæ num. 19.

Sub spoliorum nomine veniunt bona immobilia, quæ a persona Ecclesiastica ex redditibus, vel bonis Ecclesiasticis questiæ sunt num. 20.

Clericus pro suis alimentis potest erogare fructus beneficij, & fructus bonorum patrimonialium coaceruare sibi, & posteris num. 21.

Clericus, dum dubitatur de quibus fructibus perceperit alimenta, est presumendum, quod consumperit fructus beneficij. num. 22.

Clericus presumitur emisse bona de fructibus beneficij, adeo ut Ecclesia habeat intentionem fundam, etiam si bares Clerici possideat. num. 23.

Distinguitur materia huius conclusionis. num. 24. & 25. & 26.

Intellectus Bullarum Pij V. & Sixti V. contra illegitos, remissiæ. num. 27.

De Clericorum negociatione, remissiæ. num. 28.

De Clericorum excusatione à negociatione, remissiæ. num. 29.

Appellatio quando sit admittenda à sententia super spolijs Clericorum, remissiæ. num. 30.

Commisso, & incorporatio fructuum beneficiorum an, & quando facti dicatur, remissiæ. n. 31.

Pensions inexactæ, sed à Clerico viuente consignata creditoribus in solutum non continentur sub spolio. num. 32.

Quæ datio in solutum quomodo fieri debeat. ibid.

Bona à Clericis donata inter viuos non cadunt sub spolio, & si donatio effet facta à Clerico infirmo, qui non deceperit ex illa infirmitate, & eius effetus effet collatus post mortem. n. 33.

Fructus beneficiorum inexacti, vel pendentes ad quos de Iure spectent, remissiæ. num. 34.

Fructus beneficiorum inexacti, vel pendentes vigore bullæ Iulij III. spectant ad Cameram, & ubi Camera Ius non habet, ad successores in beneficio. num. 35.

Clericis est prohibita aduocatio, quæ ascribitur inter illicitas negotiationes. num. 36.

Limita coram Iudice Ecclesiastico num. 37.

Amplia limitationem etiam in causis criminalibus. num. 38.

Clericis in quibus causis non sit prohibitum aduocare coram Iudice seculari. num. 39. & 40.

Clerici, in causis, in quibus possunt aduocare coram seculari, possunt uno negocio expedito alterum assumere. num. 41.

Clericis non est prohibitum domi consulere, & in scriptis allegationes dare. num. 42.

Et quare. num. 43.

Scribere, & informare sunt actus extrajudiciales. num. 44.

Clericis non est prohibitum Iudicem allegiri priuationem.

DE CONFISCATIONE. 59

& pandere petitionem partis iura allegando. num. 45.

Et in omnibus predictis casibus possunt recipere mercedem, siue salariū. num. 46.

Clerici non habentes beneficium Ecclesiasticum, ex quo alii possint officium aduocationis generaliter exercere possunt ad propriam substantiationem. num. 47.

Et etiam pro suorum substantiatione. num. 48.

Clerici habentes beneficium Ecclesiasticum, quod non est sufficiens ad se, suoque alendos possunt officium aduocationis generaliter exercere. n. 49.

Et quare. num. 50.

Clericus potest aduocare cum licentia Episcopi. n. 51.

Sub spoliis nomine veniunt bona Meretricum ex turpi quaestu acquista. num. 52.

Bona Meretricum, quorum quarta pars non fuit ab eis relata Monasterio Conuertitarum de Urbe, decedentibus ipsis, applicantur eidem Monasterio ex Bullis Leonis X. & Clementis VII. num. 53.

Predicarum Bullarū dispositio quando cesseret. n. 54.

Vbi referuntur plures Casus.

Bulla Leonis X. & Clementis VII. prohibentes Coratesanas, aliasque mulieres in honeste viuentes testari, nisi quartam suorum bonorum reliquerint Monasterio Conuertitarum, non comprehendunt bona patrimonialia, vel aliter obuentia ex causa honesta. num. 55.

Princeps non presumit velle quod non potest. n. 56.

Princeps non potest ex causa publica utilitatis priua-

re subditos domino rerum suarum allodialium,

ut alteri donet, & applicet, nisi pretium solua-

tur. num. 57.

Verba constitutionum, & si generalia, & ampliata debent intelligi, ne sint iniqua, & prorsus iniusta. num. 58.

Princeps non potest tollere Vassallis liberam suorum bonorum dispositionem tam in vita, quam in morte. num. 59.

Statuta prohibentia liberis hominibus de proprijs bonis testari, & inter viuos disponere, nisi hoc, vel illo modo, sunt odiosa, penalia, & strictè intelligenda. num. 60.

Bannimenta omnia non debent extendi, ut puniantur illi, qui in nihil deliquerunt. num. 61.

Constitutiones Pontificiae disponentes de successionebus aduersus iura communia semper intelliguntur de bonis, vel quaestis ex redditibus Ecclesie, vel ex aliquo iniusto, & legibus odiosa titulo. num. 62.

Constitutiones Pontificiae iubentes Cameram, vel Ecclesiam succedere Clericis, habent locum in bonis tantum quaestis ab Ecclesia, vel ex illicitā negotiacione. num. 63.

Constitutio Gregor. XIII. applicans Camerae Apostolice omnia, & singula bona Regularium vagantium, & decedentium extra claustra capit sola bona acquista per Regulares postquam caperunt vagari, & vivere extra claustra. num. 64. & num. 75.

Intellectus e. quamquam de usur. in 6. num. 65.

Testamentum usurarij valet quo ad alia bona, si haeres cause at de restituendis usuris. num. 66.

Verba, Spolia Meretricum, posita in Constitutionibus loquentibus de bonis Meretricum debent intelligi de solis quaestis ex Meretricatum. 67.

Verba, spolia Clericorum, non comprehendant nisi bona comparata ex illico negocio, vel intuitu Ecclesie, & non alia. num. 68.

Summi Pontifices applicando Spolia Meretricum Monasterio Penitentium, voluerunt de aliquibus subsidij illis prouidere. num. 69.

Eleemosynam facere de bonis aliorum, est iure prohibitum. num. 70.

Acquisita per Mulieres ex copula carnali, si non sunt matriculatæ, & in publico luponari degant, imo quamvis sint tales, si aliquid acquirant per dolum & fraudem meretriciam de iure ciuili fisco applicantur. num. 71.

Summi Pontifices plurimum fuere publicis mulieribus, dum pro toto de Iure ad Cameram spectante contentantur solum de quarta parte. num. 72.

Constitutiones loquentes de bonis Meretricum intelligentur solum de quaestis ex turpi quaestu. num. 73.

Dictio & posita inter genus, & speciem importat seu exponitur pro idest. num. 74.

Papa non potest auferre alteri bona etiam ex causa publicae utilitatis, quando nullum adest delictum. num. 76.

Verba, omnia, & singula bona, non capiunt patrimonialia, super quibus Princeps nullum dominium, seu ius habet. num. 77.

Observantia contra Ius commune non attenditur, nisi sit praescripta per tempus 40. annorum, & obtenta in contraditorio iudicio. num. 78.

Observantia interpretativa excluditur, ubi verba non includunt talē significationem. num. 79.

Q V Ä S T I O X VI.

Adsunt tam luculent tractatus de spolijs Clericorum, qui per manus omnium versantur, vt mihi queat videri sublatus omnis labor de illis differendi, tamen, quia, & illa ad materiam confiscationis pertinent, aliquid non inutile solita breuitate referre conabor. Sub hoc nomine spoliorum clericalium que veniant, tradidit Barberi appellati. 247. & de iur. Eccles. lib. 3. cap. 17. num. 62. ego paulo fuisus dicam, venire & fructus beneficiorum quorumcumque in Italia vacantium, que sint Apostolicae Sedi quomodolibet reseruata, dummodo vacatio non sit per eessum illa obtinentium Pius IV. constit. 32. §. 1. Sixtus V. confit. 3. 100. §. 20. nou. bullar. tom. 2. quod habere & locum etiam in Regno Neapolitano sanciuit Pius V. constit. 26. §. 1. d. tom. 2. in & quo Regno fructus beneficiorum tempore obitus beneficiorum, qui cum Camera super spolijs transegerunt, pender-

- pendentes, vel non exactos, ac decurrentos, & maturandos vsque ad possessionem actualem novi prouisi spectare ad Cameram, & non ad hæres, disposuit *Sixtus V. confit. 90. d. 10. 3. nou. bullar.*
- 5 Veniunt t̄ insuper fructus de tempore obitus beneficiati non commixti, & incorporati, vel non exacti, qui licet spectent ad successorem in beneficio ex bulla 7. S. I. *Iulij III. tom. 1. nou. bullar.*
- 6 tamē tunc accipit successor, quando t̄ in illis locis non adest Collector Cameræ, aut non consuevit ille deputari, vt declarauit idem *Iulius III. sub die 18. Iunij 1551. quæ declaratio est impressa post d. bull. 7. tom. 1. fol. 572.* & hęc disposita per eundem Iul. III. fuerunt confirmata ab *Vrbano VIII. constit. 70. tom. 4. nou. bullar.* qui fructus t̄ inexacti non comprehenduntur in quavis facultate testandi quibuslibet clausulis amplissimis, & derogatoriis concessa *Vrbano VIII. constit. 80. d. tom. 4.*
- 8 De eisdem fructibus t̄ non debere solui legata etiā ad pias causas relata in articulo mortis, vel ab aliis viuere desperantibus, sed sō nō ealegata pia, quæ in sanitate constituti reliquerint, & debita, quæ occasione beneficiorum, ex quibus manant fructus inexacti contracta fuerunt, declarauit idem *Iul. III. sub die 4. Augusti 1550. in bulla impressa post d. constit. 7. fol. mibi 572. tom. 1. nou. bullar.* At *Pius IV. confit. 8. tom. 2. nou. bullar.* disposuit nulla legata debere solui, & t̄ non valere testamenta super illis condita absque speciali facultate testandi obtenta à Sede Apostolica.
- 10 Comprehenduntur t̄ vltierius sub nomine spoliorum bona clericorum extra residentiam decentium *Iul. III. dicit. constit. 7. Pius IV. constit. 91. Sixtus V. confit. 102. 9. 19. tom. 2. relata illegitimis Pius V. confit. 117. Sixtus V. d. confit. 1100. 9. 15. bona t̄ à clericis acquisita ex illicita negociazione *Pius IV. confit. 19. Sixtus V. d. confit. 100. 9. 10. bona t̄ Regularium morientium extra claustra Gregor. XIII. confit. 43. Sixtus V. 13 d. confit. 100. 9. 17. quæ spolia t̄ aecidentium absque facultate testandi, vèl ultra quantitatem in facultate contentam spectant ad Cameram Apostolicam *Paul. III. constit. 29. tom. 1. nou. Bullar.***
- 14 Nec t̄ contra disposita in dd. bullis valent aliqua priuilegia, quia illa reuocauit *Vrbano VIII. constit. 28. 9. 1. 2. tom. 4.*
- 15 Non t̄ tamen sub nomine spoliorum veniunt ornamenta, & paramenta sacra, vèl alia supelletilia ad usum diuinum, quæ reseruantur Ecclesie, nec veniunt scanno, cathedra, arcę, siue ligneę, siue marmoreę, mensę, tabule, dolia, seu alia vasaria vacua, & similia *Pius V. confit. 42. 9. 1. 2. 3. 4. 5. & 7. tom. 2. nou. bullar.* & in hoc admoneo t̄ commissarios, quod sint cauti, & non abutantur hac constitutione, quia ille Sanctus Pontifex pr̄cise mandat obseruari, & transgredientibus imponit penam indignationis, & priuationis officiorum; prout nec minus t̄ sunt comprehensa bona eorum, qui obtinebant unum, vel plura beneficia fructus tringita dueatorum, auri de Camera non excedentia, idem *Pius V. d. confit. 42. 9. 6.*
- 18 Exemit t̄ ab huius modi spoliis Curiales Romanos, incolas, & Cives Vrbis ibidem, vel intra decem millaria decadentes *Paul. V. constit. 18. 19. tom. 3. & anteā t̄ idem disposuerat ad fauorem Romanorum, & Conclavistarum *Pius IV. constit. 19. la 2. incipien. Romanus Pontifex fol. 23. tom. 2. nou. bullar.* quæ omnia videntur confirmata ab *Vrbano VIII. d. confit. 28. 9. 12.**
- 20 Nomine t̄ spoliorum veniūt & bona immobilia, quæ à persona Ecclesiastica ex redditibus, vel bonis Ecclesiasticis quæsita sunt, vt ob dispositiōnem dd. bullarum prohibentium testari absque speciali facultate probat *Barbos de iur. Eccles. lib. 3 d. cap. 17. num. 62. pro quorum intellectu consti-*
- 21 dero, quod Clericus t̄ potest pro suis alimentis erogare fructus beneficij, & fructus bonorum patrimonialium coaceruare sibi, & posteris *Gratian. disceptat. 381. num. 3. Rot. coram Pen. decis.*
- 22 1015. num. 7. & dūm t̄ dubitatio exoritur, de quibus fructibus Clericus alimenta perceperit, est presumendum, quod consumpti fructus beneficij *Gratian. ibid. num. 5. Rot. in Meluitana hereditatis 19. Februarij 9. sed in praesenti, & 17. Decembris 9. sed cessat 1646. coram R. P. D. Royas impres post tract. divers. de spoliis.*
- 23 Et licet emens t̄ bona presumatur acquisuisse de fructibus beneficij, adeo ut Ecclesia habeat intentionem fundaram, etiā si h̄eres Clerici possideat, iuxta opinionem *Vasq. illuſtr. controvers.*
- 24 cap. 105 num. 12. & seqq. attamen aliter t̄ distinguit *Cof. de ration. rat. quæst. 53. per tot. quod nēpē si Ecclesia possidet, vel agitur de religioso, presumptio sit pro Ecclesia, si vero agitur de seculari, tunc fiet diuisio inter Ecclesiam, & h̄eres Clerici pro rata fructuum patrimonii, & beneficij.*
- 25 Sed secundum me videtur esse magis vera t̄ distinctione, quod si fructus beneficij sunt tenues, debat presumi, quod bona fuerint ex alio peculio, quam Ecclesiastico quæsita *Gratian. d. 1. disceptat.*
- 26 381. num. 11. & propterea t̄ inspicere redditus tam Ecclesie, quam Patrimonii, & deductis alimentis necessariis, non autem expensis delicatis ex fructibus beneficij, facerem diuisiōnem iuxta portionem fructuum ex utroque loco perceptorum *Redoan. de spol. Cleric. quæst. 9. 9. quid dicendum num 25. & seqq. à quo non videtur discedere Rot. in d. Meluitana hereditatis 19. Februarij 9. sed in praesenti, quia in illo casu fuerat probatum, fuisse impensa pro alimentis scuta quingenta, & fructus beneficij non transcendisse scura ducēta.*
- 27 Ad intellectum t̄ bullarum *Pij V. & Sixti V.* contraillegitos erit adeundus *Lucidor. de illegit. cap. 26. & seqq. vsque in fin. operis.* De t̄ ne-gociatione clericorum vide *Belle. disquisit. clerical. par. 1. de exempt. clericis. & eorum bon. 9. 4. & par. 2. de p̄c. clericis. 9. 50. Barbos. de iur. eccles. lib. 1. cap. 40. num. 114. & seqq. de t̄ excusatione clericorum ab illa scribit *Vermigliol. conf. 344. quando**

DE CONFISCATIONE. 61

- 30 quando t̄ à sententia super spolijs clericorum debeat admitti appellario consuluit idem Vermigliol.
 31 cons. 345. & cons. 346. utrobique per tot. an. t̄ & quando dicatur facta commissio, & incorporatio factuum adeat cons. eiusd. 491 pro qua tamē cōclusione erunt videndi etiam Burfatt. & Maynat.
 32 quos ibi conatur reprobare num. 6. Pensiones t̄ inexactas, sed à Clerico viuente consignatas creditoribus in solucum sib̄ spolio non contineri, probauit Vermigliol. cons. 366. sed est aduentum, hanc dationem debere fieri seruata bulla Vrban. VIII. 80. S. 1. tom. 4. in qua prohibetur locatio, hypotheca, & datio in solutum vltra annum,
 33 nec veniunt t̄ inter spolia bona a Clericis donata inter viuos, & si donatio esset facta a Clerico infirmo, qui non decesserit ex illa infirmitate, & eius effectus esset collatus post mortem Rota post Salgad. Labyrint. credit. dicis 39 numero quarto, & quinto.
 34 Ad quos de iure spectent fructus inexacti, vel pendentes tradunt latè Barbos. de iur. Eccles lib. 3. cap. 17. num. 75. & infra Donat. Anton. de Marin. resol. 152. num. 11. & seqq. lib. 1. Sperell. decis.
 35 82 per tot. qui tamē omnes concludunt t̄ vigore bullæ Iulij III. spectare ad Cameram, & ubi Camera ius non habet, ad successores in beneficio, quibus DD. erit addendus Vician. de iur. patron lib. 14 cap. 8. num. 5. & seqq. & apud eosdem cumulantur plures decisiones S. Rot. Roman. à quibus non erit in facti contingentia discedendum.
 36 Et quia inter t̄ illicitas negotiaciones adscribitur etiam aduocatio Clericis prohibita can. nullus 11. q̄est. 1. cap. 1. ne Cleric. vel Monac. idcirco
 37 duxi considerandm, hanc t̄ prohibitionem cessare coram iudice Ecclesiastico Barbos de iur. Eccles lib. 1. cap. 40. num. 84. Guazzin. Iun. tract. moral. lib. 1. cap. 1. num. 14. coram quo t̄ etiam in causis criminalibus poterunt exercere officium aduocationis Guazzin. Iun. d. cap. 1. num. 16. co-
 39 ram t̄ seculari verò poterunt aduocare pro se ipso, Ecclesia sua, viduis, orphanis, & alijs misericordibus personis, pro coniunctis intra quartum gradum etiam cognatione spirituali Bellett. dis- quisit. clerical par. 1. rub. de disciplin. clerical. S. 27. num. 2. 6. 7. Guazzin Iun. d. cap. 1. nu 7. 8. 9. & 10.
 40 Barbos. d. cap. 40. numer. 86. & 87. nec non t̄ pro
 41 amicis Cepoli cautel. 186. prout & t̄ poterunt vno negocio expedito alterum assumere Bellett. d. S. 27. num. 7. vers. sexto. Barkof. d. cap. 40. num. 88. vers. sextus in vno tantum.
 42 Nec t̄ sunt Clerici prohibiti domi consulere, & in scriptis allegationes dare Genuen. practicabil. Eccles. q̄est. 626. num. 1. 3. & 4. Sanchez in p̄cept. decalog. lib. 6. cap. 13. num. 32. Lotter. dere be- nefic. lib. 1. in apparat. num. 159. & seqq. Barbos. d.
 43 cap. 40. num. 89. & t̄ ratio est, quia cum hoc priuatum, extrajudiciale, ac cessante prorsus omni strepitu judiciali exerceatur, non est contra editum, de quo in cap. 1. & rub. ne Cleric. vel Monac. ve ratiocinantur Sanchez. d. cap. 13. numer. 28. &
 44 seqq. Lotter. in d. apparat. num. 138. & quod t̄ scri-
 bere, ac informare sint actus extrajudiciales,
 45 voluit Rot. decis. 104. par. 6. recent. q̄nini m̄ t̄ po-
 test iudicem alloqui priuatim, & pandere petitio-
 nem partis iura allegando Sanchez d. cap. 13.
 46 num. 28. & in t̄ omnibus istis casibus poterit reci-
 pere mercedem, sive salarium Sanchez d. cap. 13.
 num. 32. Redoan. de spol. cleric. q̄est. 2. numer. 22.
 versic. derogatum tamē est. Guazzin. Iun. d. cap.
 1. num. 13. versic. nec placet.
 47 Si verò t̄ beneficium Ecclesiasticum non ha-
 bent, ex quo ali possint, postunt generaliter of-
 ficium aduocationis exercere ad propriam substi-
 tutionem Redoan. d. q̄est. 2. num. 23. Farin fragm.
 crimin. par. 1. verb. Clericus num. 202. Gratian.
 disceptat. 57. num. 22. & seqq. Barbos. d. cap. 40.
 num. 132. & seqq. Guazzin. Iun. d. cap. 1. num. 12.
 48 nec tantum pro sua, sed & t̄ suorum substantia-
 one, vt de Clerico negotiatore tradit Farin. loc.
 49 cit. num. 169. idemq; t̄ esset dicendum, si haberet
 beneficium, quod non esset sufficiens ad se, suoq; alendos Redoan. d. q̄est. 2. num. 24. Farin. d.
 50 verb. Clericus num. 202. & ratio est, t̄ quia debet
 habere redditus beneficij sufficientes, nedium suis,
 sed & suorum necessitatibus Firman in repert. verb.
 Clericus colum. 3. versic. Clericus redditus be-
 neficij fol mibi 349. & pari pacto t̄ licite Clericus
 aduocabit cum licentia Episcopi, qui de iure po-
 test illam concedere Firman in repertor. verb.
 Clericus potest esse procurator versic. sed cum
 licentia Episcopi col. 3. & 4 fol. mibi 347. Sanchez.
 in p̄cept. decalog lib. 6. cap. 13 num. 9.
 52 Quoniam nomine t̄ spoliorum veniunt etiā bona meretricum ex turpi q̄estu acquisita, que
 53 illis ab intestato, vel cum testamento, in quo t̄ quarta pars suorum bonorum non sit relicta Mo-
 nasterio Conuertitarum de Vrbe decedentibus, appli. autur eidem Monasterio Leo X. const. 39. S.
 7. Clemens VII. constit. 14. tom. 1. nou. bullar.
 quarum meminit Guazzin. de confiscat. conclus.
 54 13. limit. 42. poterit etiā videri in quibus t̄ casibus cesseret dispositio earundem bullarum, que poterunt deserire etiā Perusiae, & hic Macerata, ubi similes constitutiones vigent, & quatuor limitationibus adductis per Gilian. ad Statut. Perus. & meretrice in adnotat. numero
 5. 6. 7. 8. & 9. nemp̄ in meretrice filia fami-
 lias, habente filios, decedente extra locum, in quo viget constitutio, & in illa, que sit ad me-
 liorem frugem renersa, addo quintam limitatio-
 nem, quod sancta, in eisdem constitutionibus
 non procedant in boatis patrimonialibus mere-
 tricum, sed in solis quæstis ex turpi lucro, &
 moueor ex ijs, que in simili causa scripsit exi-
 mius quidam in Vrbe Aduocatus, que ita se
 habent.
 55 Bullæ summorum Pontificum Leonis X, &
 Clementis V III. prohibentes Cortesanas, alia-
 que mulieres in honeste viuentes in Vrbe testari,
 vel aliter de earum bonis disponere tam causa-
 mortis, quam per contractum inter viuos, ni-
 si quartam d. d. bonorum partem reliquerint Mo-
 nasterio

nasterio Conuertitarum , non comprehendunt bona propria patrimonialia , vél aliter obuentia ex causa honesta , sed restringuntur ad sola bona ex meretricio lucro quæsita , cum enim illa pleno iure spectent ad ipsas mulieres , nec per vitam meretriciam , vél in honestam priuentur illorum dominio , & Princeps super d. d. bonis illarum proprijs nullum ius habeat , sequitur , quod constitutiones supradicte nō intelligatur de bonis honeste , & iusto titulo quæsitis , & possessis , quia 56 non f. presumitur Principem voluisse quod non 57 potest , & clarum est , non f. valere etiam ex causa publicæ utilitatis priuare subditos dominio rerum suarum allodialium , vt ea alteri donet , & applicet , nisi premium soluat , post Bart. Bald. & alios Ias in l. barbarius num. 36. verfic. secunda conclusio Affict. ad constit. Regn. in prælud. quæst. 4. num. 6. & 7. Surd. conf. 203. num. 17. verfic. dicit Castrensis , & conf. 313. num. 97. Ciriæ. controv. 75. num. 5.

Hæc autem certiora videntur in casu isto . Pri- 58 mo quia verba f. constitutionū & si generalia , & ampla ita debent intelligi , ne sint iniqua , & profus iniusta , vt in terminis pragmaticæ contra Meretrices tradit alijs relatis Nouar. pragm. 4. de meretric. num. 1. cum seqq. & generaliter tradunt congesti per Mascard. de statut conclus. 2. num. 168. & conclus. 4. num. 201. Giurb. ad consuetud. Messan. cap. 2. glof. 1. numer. 2. & seqq. Sera- phin. decis. 678. num. 5.

Essent autem prorsus inique dd. constitutiones prohibentes tam in vita , quam in morte de ipsarum bonis ex parentum successione sibi obuen- 59 tis , vél alias honeste comparatis disponere , cum non f. possit Princeps tollere Vassallis li- beram suorum bonorum dispositionem tam in vita , quam in morte Bald. in l. humanitatis num. 25. C. de impuber. l. ex facto s. nām si furioso , & ibi Castren. num. 6. ff. de vulgar. cum alijs adducatis per Surd conf. 462. num. 12. & 25.

60 Secundo constitutiones , f. & Statuta prohi- bientia liberis hominibus de proprijs bonis testari , & inter viuos disponere , nisi hoc , vel illo modo sunt odiosa , pœnalia , & strictè intelligenda Ancharan. cōf. 350. incipien. ante determinati- nem num. 1. & per tot. Dec. in leg. 1. num. 5. C. de se- cund. nupt. Rol. de lucr. dot. quæst. 105. num. 2. Me- noch. conf. 1020. numer. 6. & conf. 1060. numer. 96. Giurb. ad consuetud. Mess. n. cap. 6. glof. 6. num. 6. verfic. quia odiosum , vnde d. d. constitutiones non possunt intelligi , nisi de bonis honeste quæ- sitis , nām si caperent bona ex alio capite iuto , & honesto habita essent patenter iniqua , quia nedum punirentur ipse Mulieres in eo , in quo non deliquerunt , sed pena progrederetur contra innocentes , quia monasterium excluderet in- bonis proprijs Parentes , fratres , aliosq; ab inten- stato successuros , quod non debet admitti , cum certum sit omnia f. bannimenta non debere ex- tendi vt puniantur illi , qui in nihil deliquerunt 61 sanctimus C. de pœn. Farinac. quæst. 24. num. 1. &

seqq. Giurb. conf. 41. num. 2. Ciriæ. controv. 310. num. 43.

62 Tertio quia constitutiones f. Pontificiē dispo- nentes de successionibus aduersus iura communia semper intelliguntur de bonis , vél quæsitis ex reditibus Ecclesiæ , vél ex aliquo iniusto , & legibus odio titulo , non autem de alijs ex patrimonio , vél aliter honeste acquisitis , vt potest exemplifi- 63 cari f. in illis , quæ iubentes Cameram , vél Eccle- siam succedere Clericis habent locū solum in bo- nis quæsitis ab Ecclesia , vél ex illicita negocia- tione , & nunquam extenduntur ad bona patri- monialia , vél habita ex honesto labore post Abb. in cap. cum effes num. 24. verfic. quoad primum de testam. Clar. S. testamentum quæst. 27. verfic. sed quid Ricc. resol. 427. num. 13 par. 4. Rot. decis. 560. num. 4. par. 4. tom. 3. recent. & in Melenitana hereditatis 19. Februarij 1646. coram Reuerendissimo Domino Royas.

64 Hinc constitutio f. Gregor. XIII. applicans Cameræ Apostolicae omnia , & singula bona Regulare vagantium , & decedentium extra clau- stra capit sola bona acquisita per Regulares , post quam cuperunt vagari , & vivere extra claustra Roderiquez quæst. Regularium tom. 1. quæst. 30. artic. 12 Nouar. in collectan. bullar. tit. de Apostatis numer. 8. & seqq. Marant respons 42. per tot. lib. 2. 65 hinc f. dispositio cap. quanquam. de usuris in 6. per quam ipso iure irritantur testamenta usurarij intelliguntur de acquisitis per usurariam prau- 66 ratem dumtaxat , adeo ut f. valeat quoad alia bona , si caueat hæres de restituendis usuris Couar. var. resolut. lib. 3. cap. 3. numer. 9. Surd. de alim. tite 7. quæst. 4. numer. 20 Ricc. collectan 365. Gratian. disceptat. 79. num. 13. Barbos in d. cap. quanquam num. 12.

Igitur eodem modo dd. Constitutiones lo- quentes de bonis meretricum debent restringi ad ea sola , quæ per ipsas uti tales fuerunt quæsita , hoc est ex turpi , & meretricio lucro , maxime 67 quia f. eadem constitutiones vtuntur illis ver- bis spolia meretricum , & propterea debent in- 68 telligi de solis quæsitis ex meretricatu , sicuti f. spolia clericorum non comprehendunt nisi bona comparata ex illicito negocio , vél intuitu Ecclie , & non alia Redoan. de spol quæstione prima numer. 7. Nauarr. eod. tract. S. primo numer. secundo Azor. d. tract. cap. primo verfic. secundo quaritur. Leon. Thes. for. Eccles cap. 34. numer. 6.

Quarto corroboratur , quod ex mente d. d. Pontificum elicita ex claris verbis d. d. constitu- 69 tionum f. sunt prouidere de aliquibus subsidiis illis mulieribus , quæ projectis Mundi , & Veneris illecebris ad meliorem frugem reuerset ingrediu- tur monasterium , illis propterea applicando spo- lia Curialium impenitentium ; vnde non est præsumendum , illos Summos Pontifices voluisse facere eleemosynā de bonis alterius super quibus 70 nullum ius haberet ; est enim f. iure prohibitum facere eleemosynā de bonis aliorum , vt pluribus probat

probat Riccius de iur. personar. tom. 2. lib. 2. cap 33. num. 2. & 3. sed bene voluisse applicare habita ex quæstu meretricio, super quibus fiscus ius habet, 71 cum tamen de iure ciuili spectent ad fiscum omnia acquisita per mulieres ex copula corona, si non sint matriculatae, & in publico lupanari degant, immo quamvis sint tales, si aliquid acquirant per dolum, & fraudem meretriciam pariter queritur fisco, ut per textum in l. Claudio, & l. mulierum ff de his quibus ut indignitate probant Scapp. de iur. non script. lib. 1. cap. 54. num. 11. versic. secus si. Natt. conf. 560. num. 5. Surd. conf. 469. num. 30. Gab. conf. 17. num. 14. lib. 2. Ludovic. conclus. 64. in princ. versic. secus alia mulier, qua non sit publica. Garpan. ad stat. Mediolan. cap. 472. num. 35. 72 vol.... & sic dd. Pontifices, tamen ampliando dispositionem iuris ad publicas meretrices in lupanari degentes ferè in nihilo grauauunt adstringendo ilias ad relinquendam quartam partem, immo non publicis mulieribus plurimum fauere, dum protot de iure ad Cameram spectante contentantur solum de quarta parte, & hanc interpretationem esse sumendam, ut dd. constitutiones reducantur ad iustitiam, & aequitatem aduertit in puncto Gab. conf. 17 numer. 5. lib. 2. & generaliter Farin. conf. 65. num. 13. & seqq.

73 Quinto facit, quod huicmodi tamen constitutiones, quæ in pluribus Italiæ locis vigent, solum intelliguntur de quæstis ex turpi quæstu, & ita loquuntur omnes DD. Scapp. de iure non script. d. cap. 54. num. 16. versic. aduerte tamen. Paitell. annotat. 89. numer. 37. & 38. Ludovic. d. conclus. 64. §. 8.

Non obstante ex aduerso ponderata in verbis d. d. constitutionum, & præsertim Leonis §. 7. ibi omnia, & singula bona, & spolia Curialium meretricum, quia illa prima verba generalia restrin- 74 guntur per subsequens tamen speciale, & spolia, quod appositorum post genus, & verba vniuersalia expo- nit pro idest, cum hoc de sui natura importet dictio & apposita inter genus, & speciem Rot. decis. 38. num. 13. par. 6. & decis. 173. numer. 35. par. 7. recent. & sensus est, quod applicat omnia, & singula bona, idest spolia Curialium, ut in terminis constitutionis Gregor. XIII. contra Regu- 75 lares Apostatas, per quam applicantur Cameræ Apostolicæ omnia, & singula bona, & cuius verba sunt magis ampla, & vniuersalia expendit Leon. Thes. for. Eccles. cap. 38. numer. 51. quod nihilo minus solum capit bona quæsta tempore Apostasie, ut supra probauit.

76 Præterea cum, ut dixi, non tamen possit Papa domi- nium suorum bonorum alteri auferre etiam ex causa publicæ utilitatis, quando nullum adest de- 77 lictum, prefata tamen verba omnia, & singula bona non capiunt patrimonialia super quibus Princeps nullum ius, nullumque dominium habet, ut de simili Statuto per plura iura, & DD. considerat Giurb. ad consuetud. Messanae capit. primo glas. secunda numero 120. versic. non obstat dictio omnia.

Tandem non obstat motiuum assertæ obserua- tio ipsarum constitutionum circa comprehensio- 78 nem bonorum patrimonii; quo ianum cum tamen illæ constitutiones hoc modo intellectæ sint contra- ius commune, debet afferri obseruantia prescri- pta per tempus quadraginta annorum, & obtenu- ta in contradicitorio iudicio, aliæ non relevat. Surd. conf. 426. num. 46. ver. sic. nec dicatur. Ciriac. controv. 450. num. 27. Rot. decis. 5. §. 8. num. 3. & seqq. par. 4. divers. & in recent. par. 1. decis. 138. nu- 10. & decis. 196. numer. 7. versic. obseruantia, & 79 par. 3. decis. 712. num. 3. Ultra quod, cum tamen ex superius adductis aperte constet, verba dd. consti- tutionum non includere bona patrimonialia, excluditur omnis pretensa obseruantia interpre- tatiua Surd. dict. conf. 426. num. 43. Gratian di- sceptat. 560. num. 15. Gregor. XV. decis. 184. num. 4. versic. nec facit Coccin. decis. 203. numer. 15. Caualer. decis. 136. num. 9. Rot. decis. 196. num. 7. versic. unde non potest. par. 1. recent. & par. 6. de- cis. 219. num. 2.

De Monopolio.

S V M M A R I V M.

Monopolium, sicut ad maximam Reipublica per- niciem, ita ad immodicam priuatorum utili- tatem fuit introductum num. 1.

Thales Milesius Philosophus magnam pecuniarum quantitatem Monopolio unico anno cumulauit. num. 2.

Monopolantes perpetuo exilio, & confisca- tionem bonorum multe tantur. num. 3.

Limita hanc conclusionem non habere locum, si Mo- nopolium de re tenui, & vili commissum sit. num. 4.

Carolus V. & Franciscus I. Galliarum Rex vetue- rant monopolium sub pena confisca- tionis cor- poris, & bonorum. num. 5.

Indices scientes, & dissimulantes facinus monopo- lii in quinquaginta auri libris fisco inferendis puniuntur. num. 6.

Notarij conficienes instrumenta super monopolio pena confisca- tionis bonorum puniuntur. num. 7.

Et simili pena plectuntur Notarij conficienes in- strumentum factæ alienationis factæ per ru- sticum ad publicam functionem effugiendam. num. 8.

Monopolium multis modis committitur remissiu- num. 9.

Monopolium generaliter committitur, cum penes unum, aut paucos alios tota alicuius rei ven- denda potestas redigitur. num. 10.

Princeps licet non ligetur legibus de Monopolio dispo- nentibus, tamen quantum potest debet ab illo se abstinere. num. 11.

Princeps non potest facere legem, quod Monopolium exerceatur, quia repugnat charitati Christiana, & si lex esset facta non valeret. num. 12.
Princeps, an possit concedere privilegium exercendi Monopolium, & quae debeat considerare remisit. num. 13.

QVÆSTIO XVII.

Mnes agentes de monopolio determinant, quod & successi illud in maximam Reipublicæ perniciem, ita ad immunitatem priuatorum utilitatem fuit introductum, referentes & Thaletem Milesium exprobatum, quod philosophiam profiteatur, que semper paupertatem comitem habet, voluisse ostendere facile esse philosopho, sive vellet, dimitias assequi; preuisa ergo libertate olei in anno tunc instanti, & penuria adfutura in sequenti, omnem oleam agri Milesii, antequæ m. f. orere cepisset, mercatus est; & exinde magna copia olei collecta tempore subsecuto penuria ingentem pecuniarum quantitatem cumuauit, ut meminit eti in Plutarc. apophthegmata eiusdem Thaletis recensens. id animaduertens & Cœsar Zeno monopolantes perpetuo exilio, & confiscatione bonorum mulctauit. l. vnic. ibi, si quis autem Monopolium ausus fuerit exercere bonis proprijs expoliatus perpetuitate, damnetur exilijs. C de monopol. Iodoc. in præcl. crimin. cap. 132. num. 6. Gregor Tolei in syntagma iur. lib. 3. cap. 14. num. 1. versic. 3. & lib. 25. cap. 14. n. 6. Decian. tract. crimin lib. 7. cap. 21. num. 33. Menoch. de arbitrar. cas. 169 num 23. vbi, quod hæc & pena non est imponenda, si de re tenui, & viii commissum sit, quem sequitur Caball resol 215. num. 26. 29. 30. & 31. Caffan. ad consuetud. Burgund. rub. 2. 9. 1. num. 21. versic. decimus quintus casus est, Sola ad constit. Sabaud. de processib. inquisitional. glos. 1. par 1. num. 11. Guazzini de confiscat. concl. 13. ampliat. 16. num. 1.

Hoc sequentes & exemplum, & ad Provincias hoc scelere purgandas Carolus V. in Germania comitiis habitis Augustæ Vindelicorum de anno 1548. similem protulit legem, & Franciscus I. Galliarum Rex veruit monopolia sub pena confiscaции corporis, & bonorum rei. Tol. san. d. lib. 25. cap 14. num. 6 & constitutionis Caroli V. fecit mentionem Iodoc. d. cap. 132. num. 14.

Debet ergo & Iudices omnino inuigilare, ut hoc facinus est Republica euellant, non tam quia ratio officii expostulat, quam quia scientes, & dissimulantes in quinquaginta auri libris fisco inferendis puniuntur d. l. vnic. Iodoc. d. cap. 132. num. 15. Decian. tract. criminal. lib. 7. cap. 21. num. 33. Menoch. d. cas. 169 num. 24. caueantq. notari & confidere instrumenta, que bas illicitas pactiones contineant, nam ipsis humi odi confessio prohibetur sub pena confiscaции bonorum Decian. d.

lib. 7. cap. 21. num. 35. expendens textum in l. I.C. 8 vt nemo ad suum patrocin. lib. 11. vbi fabelliones scienter conscientes instrumentum facta alienationis facta per rusticum ad publicam functionem effugiendam confiscactione bonorum puniuntur Menoch. d. cas. 169. num. 25.

9 Monopolium & committitur multis modis, quos adducunt Iodoc. d. cap. 132. Decian. dict. cap. 21. Menoch. d. cas. 169. & Caball. resol. 215. quibus addo Eminentis Cardin. de Lugo de iustit. & iur. tom. 2. disput. 26. sect. 13 per tot. Bonac. de contract. disp. 3. quæst. 2. punct. 5. Fillucci. moral. tract. 35. cap. 8. num. 2. 1. to. n. 2. Petr de Aragon. de iustit. & iur. quæst. 7. artic. 4. versic. circa modum ergo cum plurib. seqq. fol. mibi 485. Reginald. in prax for penitent. lib. 25. cap. 22. num. 328. & seqq. 10 generaliter autem & digitur committi. cum penes unum, aut paucos alios tota alicuius rei vendenda potestas redigitur Iodoc. dict. cap. 132. num. 1. Decian. dict. cap. 21. num. 1. Robell. de oblig. iustit. part. 2. lib. 9. quæst. 7. num. 1. Molin. de contract. disput. 345. num. 2. Less. de iustit. & iur. lib. 2. cap. 21. num. 144. & infra Reginald. d. lib. 25. cap. 22. num. 327.

Et adeo monopolium exosum redditur, ut licet Princeps non ligetur legibus de illo disponentibus Menoch. d. cas. 169. num. 26. tamèn quantum potest debet abstinere Caball. decif. Lusitan. 12 81. num. 2. in fin. par. 2. nec & posset facere legem, quod illud exerceatur, quia repugnat charitati Christianæ, & non valeret menoch. d. cas. 169. n. 27. 13 sed pro & veritate conclusionis, an Princeps possit concedere privilegium exercendi monopolii, & que debeat considerare, vid. Less. d. cap. 21. num. 148. & 149. Reginald. d. c. p. 25. num. 327 Bonac. de contractib. disp. 1. 3. quæst. 1. punct. 5. numer. 9. Busenbaum in medull. theolog. moral. lib. 3. tract. 5. cap. 3 dubitat 8. artic. 1. num. 9. Petr de Aragon. d. quæst. 77. artic. 4. versic. circa modum fol. mibi 485. Molin. de contract. disput 345. num. 2. Cardin. de Lug. disput. 26. sect. 12. num. 171.

De Annona.

S V M M A R I V M .

A Nnonæ cura omnium aliarum rerum maxima debet esse. num. 1.

Saturo Populo nihil latius est, ie uno nibil seditionis. num. 2.

Annonæ ex cura augetur libertas, ex spretu illius inopia. num. 3.

Et ideo ne rusticis distractabantur à cultura agrorum, in ipsorum causis summatim, & celeriter procedendum est. num. 4.

Quinimò antiquitus Iudices manebant in Portis Ciuitatum, ut Agricolis ius redderent, ne illos daretur occasio per Ciuitates à cultura agrorum vagandi. num. 5.

Rusti-

DE CONFISCATIONE.

65

Rustici propter culturam agrorum res ad Ciuitatem asportantes statim expediri debent, res consignando, & premium recipiendo. num. 6.

Regio Elienorum erat omnibus alijs Peloponnesi copiosissima, quia magna pars gentis ita agros colebat, ut primam, & tertiam etatem ruri agens, nunquam Ciuitatem ingrederetur. numero 7.

Nec homines, neque animalia aratri, neque alia instrumenta ad agrorum culturam necessaria possunt capi in executionem iudicati. num. 8.

Ad fertilitatem Annonae conseruandam necesse est imponere pretium rebus vendendis, & non debet relinqui arbitrio vendentium priorum impositio. num. 9.

Et taxatio pretij spectat ad Principem, vel officiales ab eo deputatos num. 10.

Eaque taxatione etiam Clerici astringuntur non vi coactiua sed quatenus eadem ordinationes sunt iuri conformes. num. 11.

Taxationemquā prediclam excedentes Clerici in vendendo peccant in Canones num. 12.

Ius statuendi pretium in Annonis spectat etiam ad Communitates, non tamē tempore penuria. num. 13.

Neque in taxatione possunt imponere pœnam, nisi habeant prescriptam facultatem illam imponendi. num. 14.

Ius statuendi pretium videtur ademptum Communitatibus in Constitutione. Clement. VIII. numero 15.

Dicta tamen Constitut. videtur particularis, & sic non extendenda, ut videatur corrigi ius commune minus quam possibile sit. num. 16.

In taxatione facienda virtualibus debet haberi consideratio ad abundantiam, vel deficientiam pecuniarum, quantitatem emptorum, rerum, locorum, ac temporum qualitatem. num. 17.

In taxatione pretij panis consideratur valor frumenti, gabella, labores, & impensa furnariorum. num. 18.

Annonæ appellatione veniunt primario frumentum, vinum, & oleum, secundario carnes, acetum, & similia. num. 19.

Annonæ inter curas pertinet facere tenere palam bona comestibilia, quæ venduntur, ne emptores fraudentur. num. 20.

Et quod frumentum, & alia non emantur ante tempus. num. 21.

Tempore penuria possunt Cives cogi ad vendendum frumentum iusto pretio pro substantiatione Ciuitatum. num. 22.

Plura pulebra, & notabilia circa annonam remissione. num. 23.

Annona ut prouideatur, debet Index Ecclesiasticus facere extrahendit frumentum in Ecclesijs repositū, & illad Iudicio laico consignare. num. 24.

Debitores fraudulentii ad Ecclesiam configuentes cum bonis non debent per multum temporis tolerari, sed ab ea eiendi. num. 25.

Debitores in Creditorum praividicium non possunt

asportare bona ad Ecclesias, & si asportentur, debent de mandato Episcopi consignari Iudicio laico, ut adiudicentur cui de iure. num. 26.

Frumentum corruptum cum incorrupto ne vendatur spectat ad Annonam, & vendentes punire. num. 27.

Declaratur text. in l. i. G. de condit. in pub. horreis lib. i. o. num. 28.

Ponentes frumentum pulcrum in ore facci, & corruptum in parte inferiori quando possint puniri. num. 29.

Opprimentes frumentum, & alia virtualia, ut carius vendant, debent puniri. num. 30.

Amplia hoc etiam procedere ex Constitut. Clemensis VIII. puniente Barones priuatione feudorum, & confiscazione bonorum, & alios confiscazione frumenti, & scutis quinque pro qualibet salma. num. 31.

Bannimentorum generalium Gubernij Provincie Marchie super Annona incipit declaratio super tribus capitibus, scilicet super assignatione, extractione, & emptione frumenti. num. 32.

Bannimentum generale Provincie Marchie super Annona est valde rationabile, ut sciatur quantitas frumentorum. num. 33.

Dictum tamen Bannimentum non potest promulgare Iudex inferior, Principe inconsulto. numero 34.

Fallit tamen dicta conclusio in Gubernatore Provincia ex inueterata consuetudine, ob quam attribuitur iurisdictio cuiuscunque generis illam non habenti. num. 45.

Et etiam, quia quotannis in mandatis à Sac. Congregatione Vrbis, & Status Ecclesiasticus, que vice Principis vittur, habet Praeses Provincia dictum Bannimentum promulgare. numero 46.

Verba cuiuscunque status, gradus, & conditionis in dictis Bannimentis generalibus expressa comprehendunt etiam minores. num. 47.

Non tamen per hoc res minoris cadet in commissum, quia illi indulgetur restitutio in integrum. numero 48.

Habet nibilominus fiscus actionem contrā Tutorem, vel Curatorem, cuius culpa assignatio fuit omis- sa. num. 49.

Bannimenta generalia Annonæ super assignatione frumenti non comprehendunt illa habita ex molituris à Molendinario, & quare. num. 50.

Bannimenta generalia Annonæ super assignatione frumentorum non ligant forenses absentes, neque infirmos. num. 51.

Circa forenses vide remissiæ. num. 53.

Et ratio est, quia prædiciti presumuntur ignorare Bannimenta num. 52.

Quinimō potest purgari mora modici temporis data scientia. num. 53.

Licentia extrahendi frumentum non conceditur, nisi precedente cognitione quantitatis assignatione mediante. num. 54.

Et Ius extrahendi est de regalibus. num. 55.

Bannimenta generalia Annæ prohibent nedum extrahere frumentum extra Statum Ecclesie, sed etiam à locis immediate subiectis ad loca mediate subiecta num. 56.

Quinimò probibetur extractio frumenti etiam pro vñ proprio de loco ad locum in Provincia existentem. num. 57.

Non tamèn probibetur extractio frumenti ad Urbem, & priuilegia in contra ium concessa reuocauit Urbanus VIII. num. 58.

Prohibitiones generales extrahendi frumentum a fieri possint extra tempus penuria. num. 59.

Gubernatores Provinciae non possunt facere edita repugnantia iuri communii. num. 60.

Extractio frumenti de loco ad locum potest fieri de iure communi, & Statuta hoc non exprimentia non ligant extrahentem de loco ad locum in eodem Territorio. num. 61.

Et dicta Statuta non comprehendunt forenses pro frumentibus in proprijs bonis recollectis, saltem pro eorum necessario vñ. num. 62.

In Statu verò Ecclesiastico contrarium seruatur ob Constitutiones Pontificias num. 63.

Messores, & alij operarij possunt frumentum, quod lucrati sunt ipsorum laboribus extrahere. num. 64.

Istud tamen priuilegium non extenditur ad emptores. ibid.

Non incurunt pœnam extractionis pauperes extrahentes fasciculum spicarum uno die collectarum, & alij de quibus. num. 65.

Et constitutio Urbani indicens pœnam criminis lœsa Maiestatis contrà extrahentes frumentum extra Statum, non extenditur contra supradictas personas. num. 66.

Bannimenta generalia non comprehendunt extrahentes ab alieno Territorio victualia, & transscentes per locum Bannimentorum. num. 67.

Quinimò si extaret Statutum, quod vellet comprehendere asportantes per solum transsum, dubitatur de illius validitate. num. 68.

Extractionis priuilegium cœcessum ex pecunia aliqui Ciuitati non censetur derogatum ex edicto generali prohibitorio num. 69.

Priuilegia extractionis intelliguntur semper concessa, quatenus non indigeat locus, à quo fit extractione num. 70.

Et si in priuilegio extractionis fuisset illa concessa, etiam tempore penurie, non haberet locum concessio in penuria immoderata. num. 71.

Bulla Cœne Domini excommunicans prohibentes defiri victualia ad Urbem non babet locum neque incurrit excommunicatio dicta Bullæ, si prohibito emanavit ob veram indigentiam loci, unde debent extrahi. num. 72.

In casu penuria personæ Ecclesiastice tenentur petere licentiam à Iudice Seculari. num. 73.

Personæ ecclesiastice an, & in quibus casibus ligentur a Bannimentis extractionem Victualium prohibentibus remissiæ. num. 74.

Iuxta ecclesiasticus an possit committere laico exerce-

citum concedendi, vel negandi Clericis licentias extractionum annoæ remissiæ. num. 75.

Farina venit sub nomine extractionis frumenti, ac etiam panis ex sententia Farin. num. 76.

Minores aliquantur a Bannimentis Annonæ remissiæ. num. 77.

Extrahentes frumentum non incurunt pœnam. Bannimentorum ordinariam, si territorium adhuc non exierant, sed mitiori pœna plectuntur, utputa amissionis frumenti. num. 78.

Malitia fraudantium si aliquo modo conaretur evitare dispositionem Bannimentorum generalium circa extractionem, quid seruandum. n. 79.

Extrahentes si reperiuntur in limite Territory, vel in Portu, ubi starent Naves discessurae, presumitur animus fraudandi, nisi esset homo bona fama, & haberet aliquam præsumptionem pro non extractione. num. 80.

Contra extrahentem potest procedi post extractionem per inquisitionem, nisi Statutum loqueretur de inuento. num. 81.

Annona fraudatur multis modis. num. 82.

Annona ne fraudetur, Bannimenta generalia prohibent emere, & incettare ultra usum proprium, & accipere etiam in solutum à Colono. num. 83.

Et Edictum circa dationem in solutum valet, numero 84.

Et comprehendit etiam Colonos Ecclesiasticorum. ibidem.

Ementes frumentum, & aliabla ultra proprium usum, ut carius vendant, puniuntur pœna amissionis illorum ex Constitutionibus Pontificijs. num. 85.

Et in dictis Constitutionibus comprehendantur Barones, Cardinales, & Episcopi. num. 86.

Pistores ementes frumentum, & incettantes existimuntur à pœnis Constitut. & Bannimentorum, & quare. num. 87.

Quod tamèn non procederet in Pistore emente ultra usum furni, & reuendente. num. 88.

Statutum iuramento ementis, quod emerit pro vñibus suis. num. 89.

Emens ultra usum proprium, si mutato consilio, frumentum reuendat, an, & quomodo puniatur remissiæ. num. 90.

Emens paucam quantitatem, que tenderet ad usum lautiorem, non punitur. num. 91.

Ementes Annonam, seu Dardanarij, qui postmodum annonam suppressunt, ut carius vendant, quibus multientur pœnis. num. 92.

Dardanarij, seu fraudatores Annonæ dicuntur illi, qui Agricolas impediunt, ne deferant victualia ad forum, ut ipsi emant, & carius vendant. num. 93.

Et qui rem frumentariam, & alia victualia à Ciuitate auferunt ad eundem effectum. ibidem.

Et contrà prefatos imponi pœnam confisicationis bonorum. num. 94.

Frumentarij Curatores appellantur etiam Sitone de iure. num. 95.

Frumentarij Curatores, siù Sitone ex debito officij

DE CONFISCATIONE.

67

cij tenentur exigere à Pistorie frumentum recipiente illius precium, ipsumq; soluere annonæ venditoribus. num. 96.

Curatores frumentarij, si faciunt dilationem furnario pro pretio frumenti, quod furnarius debet soluere anticipatè, censemur esse in dolo. num. 97.

Curatores frumentarij non possunt vendere annam, habita fide de pretio. num. 98.

Et hoc operatur mandatum concessum à lege, scilicet autem in facultate proueniente ab homine, & quare. num. 99.

Curator frumentarius non potest vendere habita fide de pretio, quando cum pecunijs ex frumento redigendis fuit ipsi demandata solutio debiti contracti pro frumenti emptione. num. 100.

Et propterea habitæ fide de pretio, nomen debitoris contractum succedit ipsius periculo. ibid.

Curatores frumentarij ob solam negligientiam in exigenendo, tenentur de proprio num. 101.

Curatores frumentarij non solum tenentur de dolo, lata, & leui culpa, sed tenentur diligentiam adhibere. num. 102.

Negligentia in Curatore frumentario dicitur probata eo ipso, quod potuit curare exactiōnēm, & illam omisit. num. 103.

Et dicta omissione in dicto Curatore dicitur lata culpa ordinata ad casum ex sola possibiliitate, quod nomen debitoris possit effici deteriorius. num. 104.

Dictaque omissione adeò operatur, ut imputetur etiam casus fortius contra dictum Curatorem. ibid.

Debitorem, seu Pistoriem esse non soluendo, non tenetur Ciuitas docere antequam agat contrā Sitonam, qui frumentum Pistori credidit, sed diutia illius per Sitonam debent probari. numero 105.

Probatio non idoneitatis dicitur facta, si positis bonis debitoris sub hasta, oblator non inueniatur. num. 106.

Creditor pecunia non tenetur accipere bona insolutum. num. 107.

Sitona quod debeant conseruari indemnes, procedit, quando non adest aliqua segnitia in ipsorum officio. num. 108.

Negligentia in Sitona dicitur maxima interuenisse, si vendit habita fide de precio annonam Pistori, & illius exactiōnem non curat. num. 109.

Quinimò dicitur etiam in dolo, si non utitur opportunitis remedij pro expeditione actus, quem gerit. num. 110.

Sitona quod non teneatur de summa residuali, si partem maiorem crediti exegerit, non militat, quando tenetur ad actum certum, & limitatum loco, & tempore. num. 111.

Quinimò ex dicta incepta exactione magis illius negligentia resultat, dum illam non fuit proscriptus. ibidem.

Negligentia Sitona robust, nedum ipsi viuenti, sed etiam ipsius heredibus, qui de lata culpa tenentur. num. 112.

Ciuitas, & si agnoscat furnarium in debitorem, qui

non sit soluendo Sitona culpa, potest retorque re actiones contrā ipsum frumentatorem. numero 113.

Et ab actione proposita contrā Pistoriem per Procuratorem Ciuitatis, ipsa inscia, datur restitutio in integrum, cum Ciuitas utatar iure minoris. num. 114.

De neglectis quilibet tenetur pro virili. num. 115.

Debet tamen prius condemnari, qui administravit, & est soluendo. num. 116.

Excusio non est necessaria, stante decoctione. numero 117.

Administrator Annonæ non tenetur ad aliquod argumentum frumenti, & ita debet seruari. numero 118.

Conductores bonorum Ecclesiasticorum gaudent exemptione pro eorum portione omnium collectarum, tam ordinariarum, quam extraordinariarum. num. 119.

Et propter ea coactis dictis conductoribus ad contribuendum in Annona frumentum, debet illis quanti plurimi solui, non autem pretio alijs Statuto. ibidem.

Et quod conductores bonorum Ecclesiasticorum possint cogi ad vendendum inuti, debet intelligi in subsidium, & quando soluitur idem pretium, quod ab alijs emptoribus consequerentur. num. 120.

Ob publicam utilitatem, licet possit accipi res priuatorum, intelligitur tamen iusto pretio soluto. num. 121.

Eiusdem pretium dicitur, quod Dominus ab alio habere potest, cum restanti valeat, quanti veni dipotest. num. 122.

Qui in uno grauatur, in altero debet releuari. numero 123.

Nemo cogi debet ad vendendum rem suam. num. 124.

Princeps sua ordinaria potestate bona alicuius auferre non potest, quia super ijs, quæ iuris naturalis sunt, vel gentium, dispensare nequit. num. 125. & 126.

Limita tamen dictam conclusionem, quando utilitas publica aliud requirit. num. 127.

Respublica si penuria Annonæ, & inopia prematur, quilibet à Principe, vel à Minitratoribus Reipublica vendere cogitur. num. 128.

Et tempore dictæ inopie, & penuria nemo est immunit, licet sit de domo Principis. num. 129.

Et prizilegium duodecim filiorum non excusat. numero 130.

Immunitas tempore necessitatis locum non habet. num. 131.

Priuilegium quantumcunque generale concessum alicui ad eius priuatam utilitatem nunquam includit illud, quod est damnosum Reipublica. num. 132.

Ecclesiastici tempore penuria tenentur contribuere, & vendere frumentum. num. 133.

Quinimò tenentur magis Ecclesiastici, quam laici contribuere, & si recusent, peccant. ibidem.

Clerici, & Ecclesiastica persona, nedum possunt in dicto casu compelli per Episcopum ad contribuendum

- buendum frumentum, sed etiam laici, ex negligentiā Iudicis secularis. dicto num. 133.
- Et possunt etiam cogi dicti Ecclesiastici per alios, quibus eſſent delegatae facultates necessariae. ibidem.
- Iudices Ecclesiastici quoad materiam Annonae debent se omnino conformare cum ordinationibus Rectorum secularium. num. 134.
- Et obſeruare facere debent Iudices Ecclesiastici à Clericis ordinationes Rectorum secularium. num. 135.
- Et Clerici contravenientes ordinationibus Edicti Iudicis laici super contributiōne in Annona pecaerant non quoad legem Principis laici, sed quoad charitatem. num. 136.
- Ecclesiastici tenentur obſeruare ea, quae ad existētiā, & utilitatem Reipublicæ sunt necessaria ibidem.
- Personae Ecclesiastice tenebunt ad collectas publica urgente necessitate, non vi legis, sed rationis, & aequitatis. num. 137.
- Tempore penuria, & necessitatibus omnia priuilegia silent, & multa permittuntur, qua non permetterentur. num. 138.
- Rex, inconsulto Papa, tempore penuria, & belli, potest capere Calices, & alia bona Ecclesia pro ſubventione ſubditorum, dummodo tempore pacis faciat resarciri. num. 139.
- Commerciū habere non possumus cum Hæreticis, & Saracenis. num. 140.
- Fallit urgente necessitate, & penuria. ibidem.
- Necessitas legi non ſubiacet. num. 141.
- Fames est gladius acutissimus, qui cogit ad turpia, & crudelias, & ob famem permittitur Patri vendere filium. num. 142.
- Quinimodo ob famem permittitur vefci carnibus filiorum, hominum fieroribus, & brutorum corijs. num. 143.
- Alia exempla de fame non minus admiratione, quam commiseratione digna remiſſiōe. ibidem.
- Omnia priuilegia ob tot ſamis absurdā ceſſare debent. num. 144.
- Ex cauſa necessitatis, & publica utilitatis potest Superior ſtatueret, ut immunes, & exempti contribuant. num. 145.
- Omne priuilegium habet tacitam conditionem, niſi aliad necessitas, vel publica utilitas ſuadeat. num. 146.
- Omne priuilegium ceſſat, ſi aliquod praetudicium inferat Reipublica. ibidem.
- Frumentum debet communicari ſoluto prelio ad publicam alimoniam, & utilitatem. num. 147.
- Immunes ad contribuendum frumentum tantum in ſubſidiā ſcenentur. num. 148.
- Prouiſio necessaria fieri debet tempore imminentis penuria. num. 149.
- Paria ſunt non eſſe, & eſſe, & non apparere. n. 150.
- Et paria ſunt aliquid non eſſe, vel eſſe, & ignorari. num. 151.
- Paria ſunt rem non extare, & rem non reperiri. num. 152.
- Paria ſunt luminaria abesse, vel ad eſſe, & lumen non præbere. num. 153.
- Idem eſt, quod quid non ſit, vel quod ſit, & demonſtrari non poſſit. num. 154.
- Conduētores rerum ecclesiasticarum ad longum tempus non ſunt immunes ad contribuendum. num. 155.
- Ciuitas quando vult praeferrri in emptione frumenti recollecti in ſuo Territorio debet emere pro eodem prelio, quo alter emeret. num. 156.
- Procedit tamen dicta conclusio, quando aliquis priuatus prætendit ius prælationis, ſecus verō quando agitur de publica utilitate, & commodo Reipublicæ. num. 157.
- Reſpublica tempore neceſſitatis poſteſt taxare prelium frumenti, quod & debet attendi, nec eſt licitum illud excedere. num. 158.
- Tempore penuria poſſunt cogi Ciues ad vendendum frumentum iuxta taxam per Magistratum, aut alium Superiorem constitutam. num. 159.
- Amplia etiam in Epifcopo coactio ad vendendum. num. 160.
- Et non ſolum in Epifcopo procedit dicta conclusio ſed in omnibus. num. 161.
- Et non ſolum pro iusto prelio, ſed viliori. ibid.
- Vilitas publica ſemper praefertur priuata, & bonum uniuersale de neceſſitate debet praeferrri bono cuiusvis particularis. num. 162.
- Pretium in dubio ſemper praefumitur iustum; & ſignanter legitimum, & legale illud, quod conſtituitur a Magistratu, vel Superiore, & quare. num. 163.
- Pretium iustum dignoscitur ex communi hominum conſenſu. num. 164.
- Pretium in foro extero, tam Ciuiili, quam Canonico non dicitur iniustum, niſi diſſentia ſit ultra dimidium iusti pretij. num. 165.
- Pretij iuſtitia, vel iniuſtitia non poſteſt conſiderari, niſi respectu loci, quo venditur res. n. 166.
- Et res plus valet in uno loco, quam in alio. ibidem.
- Regula, quod res tanti valet, quanti vendi poſteſt, intelligitur de pretio, quo vendi poſteſt, in loco vendoris. num. 167.
- Fructus debent appetiari ſecundum valorem loci, in quo fuerant recollecti. num. 168.
- Frumenti pretium tempore penuria eſt ſecundum valorem quam vendor domi inuenit non quod valet, ſi e Civitate extraheretur. num. 169.
- Et nemo, licet immunis poſteſt accipere in loco, in quo vendit plus pretij pro ſuo tritico, quam commune loci. ibidem.
- Prohibito extraherendi facta ubertatis gratia valida eſt, num. 170.
- Pretium aſt iustum, vel iniustum attendi debet tempus accepti frumenti. num. 171.
- Taxa conſtituta iuxta limites iufi pretij, etiam ſecundum Theologos dicitur iufia. num. 172.
- Pretia ſi plura ſint in uno loco, ſummum, medium, & minimum dicitur iustum pretium. num. 173.
- Pretium iustum, aequum, & legale non licet vendoribus excedere. num. 174.

*Et vendentes vlerā pretium taxatum peccant mor-
taliter. num. 175.*

*Taxa pretij frumenti comprehendit mercatores Cle-
ricos, & Religiosos tempore penuriae, non vi
coactua, sed directua. num. 176.*

*Ecclesiastici ex iusu ordinarij quoad Annonam
tenentur obseruare taxam constitutam per Rec-
tores, seu Gubernatores laicos. num. 177.*

Q V A S T I O X V I I I .



*Maius † aliarum maxima debet esse
Annonę cura Tap de abundant. in
proem per tot. & signanter nu. 12.
Nouar ad pragm. Neapol rub de an-
non. collectan. 1. num. 4. referens illud*

*2 † Aureliani Imperatoris, nihil letius esse Saturo
Populo, & nihil seditionis ieuno, & famelico,
3 † ex hac enim cura argetur ubertas, & ea spreta
patet inopia l. 1. C. de frumento. Vrb. Constantinopol.
lib. 11. Mat. ad consuetud. Panorm. c. ap. 61. num. 1.*

*4 & seqq. qua proprie † iura inuigilunt, vt agri
benē colerentur, & ne rustici ab illorum cultura
distrahereatur, in quorum ideo causis summatis,
& celeritē procedendum esse sancierunt. 5. si
verò autb. de quæst. Renat. Coppin. de privilegio
rusticor. lib. 3 par. 1 cap. 1. in princ. Sola ad constit.
Sabaud. rub de caus. miserabil. person. glo. rub.
vnic. num. 1. & 3. Collant. de refrument. lib. 3. cap.*

*5 6. nu. 1. & antiquitatis † Iudices manebant in Portis
Ciuitatum, vt ciuius redderent ius Agricolis, ne
illis daretur occasio per Ciuitates à cultura agro-
rum longè vagandi Tap. de abundant. par. 2. re-
med. 3. tereres dietu in Diui Hieronymi, olim
propter Agricolas, nè haberent necessitatem
intrare. Iudices habant in Portis.*

*6 Hincq; † manauit, quod deferentes rusticī uten-
silia ad Ciuitatem statim expediri deberent, res
consignando, & pretium recipiendo l. 1. ff. de nūn-
din. Tap. d. remed 3. num. 20. & celebris illa insti-*

*7 tutio † Eliensis, quorum propterea regio om-
nibus aliis Peloponnesi erat copiosissima, quod
magna pars gentis ita agri colendi studiosa red-
debat, vt secundam, & tertiam etatem ruri
agens, magnis alioquin divitijs predita, nunquam
Ciuitatem ingredetur vt refert Galles. de refru-
ment. n. 8. versc. Eliensem regionem.*

*8 Nec † tantum personæ, sed nec etiam anima-
lia aratri, ac alia instrumenta ad agrorum cultu-
ram necessaria debent exinde auelli; vnde iura
prohibuerunt, illa posse capi in executionem
iudicati iuxta regulam, quam ponit cum suis am-
pliationibus, & limitationibus Ciarlin. contro-
uersi. 112 per tot. & Post. de subbasat. inspect. 14.
num 9. & infra, iunctis ijs, quæ dixit in addit.*

*9 Et ad tertilitatem † annonæ conseruandam ex-
igitur necessarium esse imponere pretium rebus
vendendis Rouit pragm. 1 de annon. num. 4. non
enim debet reliqui arbitrio videntium pretio-
rum impositio, & alteratio Cabed. decis. Lusitan.
92. lib. 2. Nouar. pragm. de annon. collectan. 3. num.*

- 10 2. & 3. apud † quos habetur hanc taxationem
spectare ad Principem, vel officiales ab eo depu-
tatos, quo pretio taxato omnes vendere tenen-
tur Cabed. d. decis 92. num. 3. Nouar. d. collectan.
3. num. 4. & infra; & adstringuntur etiam Clerici
Rouit ibid. d. num. 9. Sperell. decis 13 num. 9. & in-
fra vbi † explicat. Clericos teneri non vi coactua,
sed quatenus eodem ordinat ones sunt iuri con-
formes, & transgredientes † in vendendo ultra
pretium taxatum non peccare in eas, sed in ca-
nones, & fuit securus Excellentiss. D. Hyacinthus
Gratianus, cuius memini quæst. 36. num. 4. in Re-
ceneten. solutionis frumenti. 29. Novembris 1651.
¶ quapropter, quam resolutionem apposui in fine
huius questionis, quia plura notabilia continet
circa annonam, qua iterum scribendi enito labo-
rem; ad quos † spectet facere huiusmodi
scribit etiam Sola ad constit. Sabaud. rub. de edit. 1
annon glo. 6. num. 13. 14. & 15. vbi firmat hoc ius
competere, & communitatibus, non tam
tempore penurie, & absque pena † nisi habeant
præscriptam tempore facultatem imponendi pe-
nam; hoc ius taxandi pretium viualium † vi-
detur ademptum Communitatibus à Clemen VIII.
constit 26. 6. 7 tom 3. nou. bullar. prohibente Co-
muni Ancona imponere pretium tritico ad illam
portum adiecto, nisi velimus † dicere, illam
prohibitionem esse particularem in illo solo casu
frumenti extitorum confluentis ad eius portum,
vt tanto facilius pateat commercium, & ex com-
mercio ubertas; nec erit forsitan mala interpreta-
tio, dum per eam videtur corrigi us commune
minus, quam possibile est. In qua † taxatione
facienda est habenda consideratio ad abundan-
tiam, vel deficientiam pecuniarum, quantitatem
emporum, ac rerum, locorum, & temporum
qualitatem Nouar. d. collectan. 3. num. 6. & facit
Rouit. in rub pragm. de annon. num. 3. Vermigliol.
cons 129. num. 2. & Adrian. Negusant. in sylu.
18 quæst. 115. num. 7. vbi † quod in taxa pretiū panis
consideratur valor frumenti, & habetur ratio ad
gabellas, labores, & impensas furnarioru.
- 19 Appellatione † annonæ venire primario fru-
mentum, vinum, & oleum, ac secundario carnes,
lardum, acetum, & similia ex mente Rot. in Com.
postellana catapania coram Orano tenet Nouar.
pragm. de annon. collectan. 1. num. 2. & 3.
- 20 Pertinent † inter curas annonę facere tenere
palam bona comestibilia, qua venduntur, ne em-
ptores fraudentur, vt esse sanctum Neapolii ex
speciali pragmatica testatur Nouar. d. collectan.
- 21 3. num. 7 & 8. & † quod frumentum, ac alia
victualia non emantur ante tempus Petr. Foller.
in pragm. de administrat. Vniuerstat. num. 27. ac
- 22 etiam † tempore penurie prò necessaria Ciuitum
subsistence cogere ad vendendum frumentum
iusto pretio Nouar. d. pragm. de annon. collectan. 1.
n. 6. Mastrill de Magistrat. lib. 3. cap. 4. an. 76. per
23 tot. n. 97. quem † moneo videndum, quia affit plu-
ra pulchra, & notabilia, cum alijs allegatis infra
24 n. 128. & seq. & in hoc debet aduerti † quod si lai-
ci no.

ici nolentes dare frumentum abscondunt, & reponunt illud in Ecclesiis, debet Iudex Ecclesiasticus facere extrahi, & confignari iudici laico, ut annona prouideatur. *Nouar. a. pragm. de annon.* 25 *collectan. 7. num. 2.* & seqq. adducens & debitores frauduleros ad Ecclesiam confugientes cum bonis non debere per multum tempus tolerari, sed esse ab ea ciciendos ex rescripto *Sac. Congregat. in una Baren. 12. M. ij 1600.* & & debitores in creditorum prejudicium non posse asportare bona ad Ecclesias, & asportata esse de mandato Episcopi consignanda iudici laico, ut adjudicentur cui de iure referens ita tenere *Bonfadini. in pract. Eccles. cap. 20. num. 10.* ubi testatur tenuisse *Sac. Congregat. 1. Decembbris 1617.*

27 Speciat & pariter ad annonom, ne frumentum corruptum vendatur cum incorrupto, & vendentes punire *Menoch. de arbitrar. cas. 382. per tot. Rouit. de annon pragm. 1. n. 3. Nouar. ead. pragm.* 28 *collectan. 4. num. 2.* & 3. & licet & per text. in l. 1. C. de condit. in public borreis lib. 10. videatur permissa similiis committi, tamè ille textus loquitur de frumento publico, non autem de priuato *Francisi. Marc. decis. 340. num. 4. par. 1.* ubi notat 29 & contra eos, qui in parte superiori faci ponunt frumentum pulchrum, & in parte inferiori corruptum *Caball. resol 80 num. 3. & 4. Sola ad constit. Sabaud. tit de edit. annon. glof. 8. numer. 6.* credo tamen hanc commitionem debere esse talem, ut non possit dari separatio corrupti ab incorrupto, & esse factam cum dolc, alias non intraret pena. *Vermighol. cons. 355. numer. 13. & 14. de pluribus aliis ad hoc propositum consule Sola d. glof. 8. num. 9. & 10.*

30 Prout debent & etiam puniri frumentum, vel alia vietualia supprimentes, ut carius vendant *Menoch. de arbitrar. cas. 384. Rouit. pragm. 1. de annon num. 2.* & adest conflit. & 49. *Clem. VIII. nou. bullar. tom. 3.* ubi recondentes frumenta, & supprimentes puniuntur, si fuerint Barones priuatione feudorum, & confiscatione bonorum, alij verò amissione frumenti, & bladorum, ac solutio ne scutorum quinque pro qualibet salma frumenti.

32 His præmissis & volo accedere ad interpretationem bannimentorum Gubernij Provincie Marchiq super annona in tribus capitibus, nempe assignationis, extractionis, & emptionis frumentorum; ac initium capiendo ab assignatione, quæ an sit facta secundum formam præscriptam, in istis bannimentis consuluit individualiter *Vermighol. cons. 462. sub num. 4.* & infra, animaduer-

33 to & hoc bannimentum esse valde rationabile, ut sciatur quantitas frumentorum, & possit Respublica suis indigenis prouidere *Sola ad constit. Sabaud. rub. de edit. annon glof. 2. & glof. 3. vbi late Mastrill de Magistrat. lib. 5. cap 9. num. 40. & 41.*

34 sed & non potest illud promulgare Iudex inferior Princeps inconsuleo *Bertazzol. cons. crimin. 263. num. 1.* & cons 340. per tot. *Rouit. de annon. pragm. 45. 9. num. 2.* quæ tamè & consideratio cessat in Gubernatore Marchiq, vel quia adest inueterata,

consuetudo faciendi similia edicta, ob quam potest attribui iurisdictio cuiuscunque generis illam non habenti *Ambrosin. de immunit. cap. 14. num. 1. Maison. de caus execut. quæst. 3. num. 33. prope fin. Donat. Anton. de Marin. resol. 147. num. 3. Mer. 46 lin. Pignatell. controuers. 33. num. 17. lib. 2.* vel & quia quoram habet in mandatis à S. Congregatione annona Vtibis, & status Ecclesiastici, que vitur vice Principis.

47 Hęc bannimenta & in illis verbis, cuiuscunque Status, gradus, & conditionis comprehendunt, etiam minores Seraphin. decis. 674. num. 4. & 56 non tamè extenditur ad pupilos tanquam inhabiles ad hoc ministerium assignationis explendum *Seraphin. ibid. num. 5. & 6. Mart. claus. 23. num. 1. 48 par. 1.* sed & non ideo res minoris cadet in commissum, cum illi indulgeatur restitutio in integrum *Odo de restit. quæst. 82. artic. 4. per tot. & signatur num. 38. Ciriac. controuers. 370. num. 42.*

49 si verò & culpa tutoris, vel curatoris omittatur assignatio, res minoris salua remanent, & contra tutorem, & curatorem competit fisco actio l patrimonialis C. de fund. patrimonial lib. 11. cum alijs ad idem allegat. in quæst. degabellis.

50 Eadem & bannimenta non comprehendunt frumenta moleandinorum habita pro molituris extractionibus adductis per *Bertazzol. cons. crimin. 166.* per tot. quem sequitur *Rouit. de annon. pragm. 9. num. 3.* quibus ego adderem, quod, cum dictæ assignationes siant, ut sciatur quantitas frumenti extantis in Civitate, vel Provincia proficienda prouisione indigenis accalarum, & hoc idem frumentum fuerit à Dominis assignatum, iam Princeps sicut informatus de Statu frumentorum de quibus necessariò ad molendum deferendis debet solui certa portio pro molitura, vtique in frumentis molitarum deficit ratio finalis editi, qua deficiente, & ipsum editum cessare debet *Rouit. pragm. de extract. animal. in rub. num. 14. Ciriac. controuers. 273. num. 69. Arias de Mesa var. resol. lib. 2. cap. 19. num. 10.*

51 Nec minus & ligat forenses absentes, nec infirmos *Bertazzol. cons. crimin. 141. & 263. num. 9. & infra Rouit. de annon. pragm. 9. num. 2.* & ratio

52 tali, quia, cum illi presumantur ignorare bannimenta, excusantur ob ignorantiam à pena bannimentorum *Ofasc. decis. 71. n. 23.* ubi quod ignorantia probatur iuramento *Sola ad constitut. Sabaud. rub. de edit. annon. glof. 2. num. 6. 7. & 8. vobis lens & data scientia posse etiam purgari moram modici temporis, sed circa forenses erunt videnti Farinac. pragm. crimin par. 1. litt. B. num. 14. 15. & 16. *Maison. de contraband. quæst. 9. per tot. Nouar. pragm. de extraction. collectan. 7. num. 2. & 3.**

Post assignationem frumentorum succedit materia extractionis, quæ non & conceditur, nisi precedat cognitio mediante assignatione, quantum frumentum adsit in Civitate Mastrill. de Magistratib lib. 5. cap. 9. num. 36. & seqq. ubi profite-

55 tur & hoc ius extrahendi esse de regalibus, & non venire in illorum concessione, nisi fiat expressa mentio,

meatis, & quia nimia facilitas extractionum potest inducere penuriam annonæ, ideo nostra & bannimenta illam prohibuere inherendo constitutionibus Summorum Pontificum, per quos fuit prohibita nedum extra statum Ecclesiæ, sed & à locis immediate subiectis ad loca mediate subiecta Paulus V. in constit. 12. & in altera immediate sequenti incipien. pro peculiari tom 3. nou. bullar. 57 quinimo & prohibetur extractio de loco ad locum in eadem Provincia existentem etiam pro vsu priori, preterquam & ad Vrbem; & priuilegia in contrarium concessa reuocavit Urban. VIII. constit. 28. §. 15. tom. 4.
 Si hæc constitutio defecisset, ego dubitassem de validitate bannimentorum Gubernatoris Marchie, quia & omisso, an possint fieri prohibitiones generales extrahendi, de quo articulo dubitauit Hieronym Laurent cum tota Rot. Auenionen. decis. 40. per tot. vbi adductis rationibus pro utraque parte nihil resoluit, ad quem se remittit Rouit. de annon. pragm. 1. num. 5. illas autem valere presertim tempore penuria firmat Farin. par. 1. fragm. crimin. litt. B. num. 44. & 45. vbi commemorat remissiūe alios DD. questionem tractantes, certum est enim quod Gubernatores non possunt facere edita repugnantia iuri communis formam, obiscribentes C de offic. Praefect. Prætor. Farin. quest. 25. 61 num. 20. de iure autem communis potest fieri asportatio de loco ad locum, adeout Statuta hoc non exprimentia non ligent extrahentem de loco ad locum in eodem territorio Sola de edit. annon. 62 glos. 3. num. 5. & glos. 7. per tot. nec & comprehendit forenses pro fructibus in proprijs bonis recollectis saltē pro eorum necessario vsu Francisc. Marc. decis. 155. num. 2. par. 1. qui tamē addit velle deliberare Farin. par. 1. fragm. litt. B. num. 55. Ioseph. Ludouic. decis. Perusin. 80. num. 63 20. & infra, vbi dicit & seruari contrarium in statu Ecclesiæ ob constitutiones Pontificias Rouit. de extract. animal. in rub. num. 12. & dicit esse opinionem communem Sola de edit. annon. d. glos. 64 3. num. 7. adducens plures, & addens messiores & vel alios operarios posse extrahere illam partem, quam lucratii fuerunt eorum laboribus, quod priuilegium ait tamē non extendi ad ementem ab illis.

Sed Greg. XV. constit. 30. §. 3. tom. 3. nou. bullar. substituit multas dubitatiōes declarando, penam extractionis non incurtere pauperes, qui fasciculos spicarum in agris uno die collectarum præviū, & necessitate sua tantum asportant, religiosos pro grano, & similibus habitis causa elemosynæ pro uictu communi conventus, & rusticos, qui mercedem diurnam non nisi in grano assequi poruerunt, & licet & Urban. VIII. d. constit. 28. §. 16. prohibuerit extractiones extra Statutum sub panis laice Maiestatis, & confiscaōis bonorum reuocando omnia in contrarium facientia, non tamē credo voluisse reuocare eandem constit. Gregorij in dd. casibus, ut aduertit apostoli impressa apud ipsam constit. Urbanam.

- 67 Multò minus & eadem bannimenta comprehendunt illos, qui portantes ab alieno territorio victualia transeunt per locum bannimentorum. Sola ad constit. Sabaud. rub. de edit. annon. glos. 3. num. 10. & 11. vbi subdit & quod si Statutum in verbis vellet comprehendere asportantem per solum transitum, ipse dubitaret de illius validitate, & reddit bonas rationes Gilian. ad Statut. Perus. §. annon. num. 18. Rouit. pragm. de extraction. animal. in rub. num. 4. & 11.
 68 Et si aliqua & Communis haberet priuilegiū extrahendi ex pecunia concessum non censeretur illi derogatum ab edicto prohibitorio generali Sola d. glos. 3. num. 15. sed & huiusmodi priuilegia concedentia extractionem intelliguntur semp̄, quantum non indigeat locus, à quo debet fieri extractio, & quantitas extrahenda superfit vbi habitantium Rip. de pest. in rub. de remed. præseruatiu. num. 28. & 29. Mairill de Magistrat. lib. 5. cap. 9. num. 56. & seq. Io. Francisc. de Pont. de potest. Prærog. tit. de tract. & ibi Thor. in addit. utrobique 71 num. 5. Vermigliol. conf. 10. num. 12. & 14. & t̄ quādo in simili priuilegio fuisset dictum extractionem permitti etiam tempore penuria, non haberet locum in penuria immoderata, que esset talis, ut extractione secuta locus omnino indigeret Pontianell decis. 164. num. 12. & seqq. & t̄ in fortioribus terminis, quod licet à bullâ Cœpi Domini excommunicentur prohibentes deterrī granum, & alia victualia ad Vrbem, tamē hec excommunicatione non incurritur, si prohibitio emanauit ob veram indigentiam victualium loci, vnde debet extrahi Nauarr. in explicat d. bull. tit. de censur. Ecclesiast. cap. 27. num. 64. de Ponte d. tit de tract. num. 8. Io. Laganar. ad Rouit in rub. pragm. de extract. versic binc idem de Ponte. Vermigliol. d. conf. 73 10. num. 13. & t̄ propterea omnes personæ etiam Ecclesiastice volentes extrahere tenentur petere licētiā à Iudice Seculari post Alberic. Dec. & Berazzol. Anton. de Ball. var. tract. lib. 5. de pragm. Regn. Sicil. in proem. n. 58. cuius opinio inconcusse obseruatur in hoc Gubernio, in quo omnibus Ecclesiasticis permititur facultas extrahendi à Gubernatore Provincie; generaliter & autem ad materiam an, & quandō personæ Ecclesiastice ligentur similibus bannimentis vide Rouit. de annon. pragm. 1. num. 5. versic. sed an comprehendant, & de extract. animal. in rub. num. 16. vbi loquitur remissiūe Sperell. decis. 12. & decis. 13. utrobique per tot. Bellett. disquisit. clerical par. 1. tit. de exempt. 75 cleric. à Statut. secular. §. 3. & t̄ an Iudex Ecclesiasticus possit committere laico exercitium concedendi, vel negandi Clericis licentias extrahendi annonam tradit latè. Sperell. decis. 14. per. tot.
 76 Sub t̄ nomine extractionis frumenti venit etiā farina Rouit. de annon. pragm. 1. num. 5. Farin. par. 1. fragm. litt. B. num. 47. Gilian. ad Statut. Perus. §. annon. num. 12. vbi addit ex sententia cuiusdam insignis Theologi, non comprehendi extrahendem panem ob rationes, quas ibi videre poteris; sed extendi etiam ad panem ob identitatem ratio- nis

nis firmant *Farin.* d. *litt.* *B.* num. 48. *Sola* loquens de pane , & farina d. i. t. de edict. annon. glof. 8. num. 5. *Nouar.* pragm. de extract. collectan. 7. num. 4. & 5. 77 an & huiusmodi bannimentis ligentur minores proposuit questionem *Gilian.* d. *S.* annona num. 14. & dicit *Bonacoss.* negare, & se remittit ad *Iosiph.* *Ludouic.* d. decif. 80. qui in facti contingentia tenuit minorem ligari, sed in hoc poterit recurri ad tradita per *Oad.* de restitut. quæst. 82. artic. 4. & ad *Mauson.* de contraband. quæst. 7. per tot. vbi clarè, & distinctè explicat materiam.

78 An verò & illorum pœna puniatur, qui adhuc territorium non exiuit ardua est qualitio, & talem appellat *Farin* par. 1. fragm. litt. *B.* num. 59. & infra, sed vide *Ioseph* *Ludovic.* d. decif. 80. num. 17. qui dicit esse veram, & realem conclusionem, quod non puniatur pœna ordinaria, sed alia minori, & puta amissionis rerum, & subdit num. 18. quod si quis se excusaret dicendo, deterrere frumentum ad molendinum, Index deber considerare qualitatem loci, & personarum, ac transmittere birtuarios ad videndum domum asportantis, an habeat farinam, vel potius illa egeat; hec tamen quæstio posset cessare in terminis nostrorum bannimentorum, quia disponunt adeò benè, vt omnem fraudem adjmere

79 videantur; si verò & malitia fraudantium aliquo modo conaretur evitare illorum dispositionem erit semper laudanda d. caueula tradita per *Ludovic.* & poterit consuli *Mauson.* de contraband. quæst. 3. per tot. necnon *Giurb.* conf. 16. a num. 16. usque

80 in fin. sed & tolleretur omnis dubitatio, si extra hens reperiatur etur prope limites territorij, vel in portu, vbi starent naues discessorum, nisi hic repertus esset homo bona famæ, & haberet aliquam presumpcionem pro non extractione, nam alias ex hac circumstantia reperitionis propè fines, vel in portu ut suprà, diceretur probatus animus extrahendi, & intraret pœna extractionis, ac si re vera fuisset secuta, vt post *Francisc.* *Marc.* decif. 162. num. 12. & decif. 239. pe tot. par. 2. *Griuell.* decif. 81. considerat *Nouar.* de extract. collectan. 7. num. 12. si quis & autem extraxerit, & non fuerit in fraganti depræhensus sicut dubiratum, an possit contrâ ipsum per inquisitionem procedi, & pro soluenda dubitatione aedas eundem *Mauson.* quæst. 2. per tot. & *Nouar.* d. collectan. 7. num. 14. & 15. qui dicit posse procedi, nisi tamen statutum loqueretur de inuento.

Vltima pars bannimentorum, quam assumpsi declarandam, versatur circa prohibitionem emendi, & incettandi, in qua videtur præmittendum, quod sicut & multis modis si audatur annona *Sola* d. glof. 8. num. 4. 5. & seqq. *Decian.* tract. crimin. lib. 7. cap. 22. num. 2. & infra, ita etiam sicut necessarium prouidere multis cautelis contra ipsos fraudantes, vt fecerunt & nostra bannimenta prohibendo emere, & incettare ultra vsum proprium, ac recipere in solutum etiam à colono, 84 quod & edictum in hac parte dationis in solutum valere dixit *Bertazzol.* cons. crimin. 87. sub num. 2. versie. & non tantum, & n. n. seqq. vbi quod eom-

prehendit & colonos Ecclesiasticorum; reci- 85 piuntque vires & hæc bannimenta à constitutio- nibus Pontificijs; nam ementes frumentum, vel alia blada ultra proprium vsum, vt carius ven- dant, puniuntur pœna amissionis illorum, & alijs 86 arbitrarijs; Barones verò & quacunque dignitate, & Cardinalatus, vel Episcopatus fungentes, qui subditorum suorum frumenta, aliaque blada emunt ultra vsum, & necessitatem suam, & familię priuatione feudorum, aliisque pœnis recensi- tis à *Pio V.* constit. 19. S. 3. tom. 2. nou. bullar. ean- dem prohibitionem emendi frumenta, & fruges ultra vsum vnius anni sub pœna confiscationis bonorum, & aliis innouavit *Greg.* XIII. constit. 50. la 2. incipien. inter multiplices S. I. & 3. d. tom. 2. & *Clemens VIII.* constit. 49. tom. 3. indixit cō- fiscationem bonorum, & priuationis feudorum Baronibus, alijs verò personis pœnam amissionis frumenti, & scutorum quinque pro qualibet salma.

87 Ab istis pœnis contra ementes, & incettantes frumenta ego crederem, posse eximi Pistorum pu- blicos, qui ex instrumentis conductionis furnorum Communitatum tenentur conficerre panes, quia, cum similes prohibitions emanauerint ad effectum evitandi mercaturam, & ob id non ex- tendantur ad ementes pro vñibus proprijs, Pisto- res ementes pro vñi furni non dicuntur exercere mercaturam *Surd.* decif. 313. *Nouar.* pragm. de 88 mercaturam Official. probabit. num. 3. nisi & emeret ultra vsum furni, & reuenderet, vt ratiocinatur *Francisc.* *Marc.* decif. 162. per. tot. par. 2. quod 89 quis emerit & pro vñibus suis statut. eius iuramen- to *Mut.* ad consuetud. *Panorm.* cap. 53. num. 28. *Farin* fragm. crimin. par. 1. litt. *B.* num. 57. & 58. vbi habetur, quid sit resoluendum, si mutato proposito frumentum reuendatur; probaretur tamè frumentum esse emptum ad effectum reuendendi ex ipsa quantitate empta ultra usum emen- 91 tis, nisi & est paucæ quantitas, quæ tenderet ad vsum lautiorem *Rouit.* de annon. pragm. 16. num. 2. consulens omnino videndum *Auendan.* responsi. 33. num. 2. & seqq.

Quorum frumentorum, & bladorum emptio, & incettatio non fuit ab re interdicta, debuit enim occurri fraudibus Dardaniorum, qui Rempublicam subuertunt, annonam emendo, & postea 92 supprimendo, vt carius vendant, de & quibus, & pœnis eorum tradit *Vlpian.* in l. annonam ff. de ex- traordin. crimin. vbi glof. litt. B. dicit sic vocari à Dardano, qui omne studium posuit in eo, vt anno carior fieret, emendo omnem, quam sinue- nisset ad effectum postea reuendendi *Decian.* tract. crimin. lib. 7. cap. 22. num. 7. *Menoch.* de arbitrar. cas. 384. *Rouit* decif. 7. & isti dicuntur commit- tere monopolium *Iodoc.* in pract. crimin. cap. 132. 93 num. 2. prout etiam & committunt illi, qui effi- ciunt, vt agricolæ victualia ad forum non deserat, vt ipsi emant, & carius reuendant *Iodoc.* dict. cap. 132. num. 4. & 5. & qui in annona caritate fru- meutariam, vel alia victualia à Ciuitate auferunt, vt carius vendant in alio loco *Iodoc.* d. cap. 132. num. 9.

num. 9. qui omnes casus comprobantur à Lonic.
C. de Monopol. Decian. tract. crimin. lib. 7. cap. 22.
num. 2. cum seqq. Menoch de arbitrar. cas. 369. nu.
94 1. ideoque † contra illos posse imponi confisca-
tionem bonorum sentirem per tradita in quæst.
de monopol.

Quomodo in curatione annonæ, & præsertim
exactione nōminum debitorum ad ipsam anno-
nam spectantium debeant se gerere Publici fru-
mentatores, ego alijs adnotauia terminatione
eiusdam cauæ, sic comprobando resolutionem
per regulas iuris. Inustata annonæ penuria an-
no 1648. p̄terlabente Ciuitas vrgebatur, que
95 ideo in frumentarios † Curatores, quos etiā
Sitonas de iure appellamus l. Imperatores I. item
rescripsierunt Sitonas, & ibi glos. magn. in verb.
rescripsierunt, & glos. paru. in verb. frumentatores
ff de administrat. rer. ad Ciuitat. pertinent. ele-
git D.D. F. A. I. & C. adiecta condicione, quod
omnes expensæ retraherentur ex pretio frumenti,
adeout Ciuitas, & annona nullum damnum pate-
retur. Et quia vltra frumenta à Ciubus contri-
buta, fuerunt etiā empta multa alia, pro quo-
rum solutione cum creditores instarent contra
Ciuitatem, qua solutionem hanc ad Sitonas spe-
ciale contendebat, fuit à me resolutum vtraque
96 parte pluries audita, Curatores † istos frumenta-
rios debere soluere omnes pecunias debitas à fur-
nario, & per ipsos inexactas, motus, quia ex de-
bito eorum officij tenebantur exigere pecuniam
à Pistori, qui frumentum receperat l. final. I. item
rescripsierunt ff de administrat. rer. ad Ciuitat.
pertinent. Gratian. discept. 626. numer. 1. & seqq.
97 Ciriac. controvers. 433. num. 1. & quidem † anti-
cipatè, si attendatur mandatum ipsis iniunctum,
quod consignarent frumentum a Pistori anticipatè
soluendum, vel in pecunia numerata, si re-
spiciatur obligatio furnarij contenta in capitulo
quarto appaltus furni; sicuti enim furnarius te-
nebatur soluere in contanti, ita & isti Curatores
exigere debuerunt, alijs enim dicuntur fecisse di-
lationem, quam non poterant, & versati fuerunt
in dolo ad tradita per Socin. cons. 273. num 7. vol.
98 2. maxime, † quia huiusmodi munus exercentes
non poterant vendere habita fide de pretio Gra-
tian. discept. 329. num. 33. & seqq. Caualer. de-
99 cis. 18. & decis. 24. utrobique per tot. hoc † enim
operatur mandatum concessum a lege, quicquid
alijs dicendum esset in facultate proueniente ab
homine, qui sibi imputare deberet, quod tam la-
tas habenas suo administratori dedisset; nisi ta-
100 mēn † fuisse data licentia vendendi in causam
limitatam, nempe si fuisse iustum, vt hic, vendi
frumentum, & ex pecunia inde redigendis solvi
debitum contractum pro illius emptione, nam hoc
casu habita fide de precio non diceretur satisfa-
ctum voluntati mandantis, & ideo venditio de-
buisse sequi in pecunia numerata Gratian. d. di-
scept 329. num. 40, 41. & seqq. Caualer. decis. 18.
numer. 4. & 5. Merlin. de pignor. quæst. 99. nu-
mer. 19. lib. 4. Rot. post ipsam decis. 117. numer.

5. Et propterea nomen debitoris contractum suc-
cessit eorum periculo, vt videtur pertransire Rot.
in allegatis decisionibus coram Caualer., & fortius
101 † quia isti Curatores ob solam negligentiam in
exigendo tenentur de proprio d. l. final. I. item
rescripsierunt nōminum, que deteriora Gratian.
disceptat. 626. num. 1. & 2. Ciriac. d. controvers.
433. num. 6. Fontanell. decis. 548. num. 6. & 7. Ad-
dir. ad decis. 6. numero 129. par. 3. re-
cent.
102 Etenim † huiusmodi administratores non so-
lū tenentur de dolo, & lata culpa, sed etiam de
leui, quinimò & diligentiam debent l. Magistra-
tus ff de administrat. rer. ad Ciuitat. pertinent.
Ciriac. controvers. 433. num. 10. 11. & 12. ac.
103 † eo ipso, quod exæcio potuit curari, & fuit
omissa, dicitur probata negligentia Mascard. de
probat. conclus. 1093. num. 5. & seq. Ciriac. d. con-
104 trouers. 433. num. 9. quæ in † administratore
dicitur lata culpa glos in l. nomina verb. negligen-
tia C. arbitr. tutel. Socin. cons. 2. num. 10. vol. 1.
Gutierez de tutel. par. 2. cap. 16. num. 11. Or-
dinata quidem ad casum ex sola possibilitate,
quod nomen debitoris possit effici deteriorius ob
exactionem dilatam Ciriac. controvers. 166. num.
39 & 40. & operatur, quod imputetur etiam ea-
sus fortius cup. fin & ibi glos. in verb de culpa
prope fin. de deposit. l. si ut certo loco. I. quod verò
ff commodaſ. I. itemis. insit. quib. mod. re con-
trah. oblig. glos. in l. si res pupillares verb.
cogitur ff de administrat. & pericul. tutor., &
in l. contractus verb. contractus ff de reg.
iur. Ciriac. dict. controvers. 166. numer. tri-
gesimoquinto.
105 Non obstat † quod ad effectum retorquendi
actionem contra Sitonas debuisset Ciuitas do-
cere nomen debitoris non esse soluendo; tum
quia cum isti Curatores non debuissent cre-
dere frumentum Pistori, eo ipso quod credi-
derunt, voluntariè contraxerunt nomen de-
bitoris; & ideo potius incumbit ipsis proba-
re debitorem esse soluendo, quam Ciuitati il-
lum esse decoctum l. I. I. si Magistratus ff.
de Magistrat conuenien. l. non est necesse ff.
de probat. tum quia cum tenerentur præstare
diligentiam in exigendo, & neglexerint, de-
bent sibi imputare nomen debitoris, ac si il-
lud exegissent Socin. d. cons. 273. numer. 3.
versic. nam si ad aliquem pertinet vol. 2. tum
106 etiam, quia † satis dicitur doctrin de non-
idoneitate furnarij, dum bonis illius positis
sub hasta non fuit inuentus oblator, nam
cum bona commode vendi non possunt, haben-
107 tur acsi non essent, nec † Ciuitas creditrix in
pecunia tenetur illa accipere in solutum Rot. Ge-
nuen. decis. 156. n. 8. in fin. & n. 9. Stacc. de com-
mercijs I. 2. glos. 5. num. 268.
108 Et licet † Sitonæ, eo quia officium subeunt in-
uiti, & plurimos substituent labores, debeant ser-
uari indēmnes, attamen obiectum procedit, quan-
do nulla segnitia in exercitio eorū munieris inter-
venit

uenit d. l. fin. & item rescripsierant Sitonas, ibi qui non segniter officio suo functi sunt. ff. de administrat. rer. ad Ciuitat. pertinent. hic autem est ad eum necum dissolutissima negligentia, dum non debebat sequi venditio cum fide pretij, & non sicut poitea curara exactio dierim, prout frumentum explanabatur Gratian. discessit, 6. b. numer. 9 & 10. sed & etiam dolus, in quem incidit non utens opportunis remedij pro expeditione actus, quem gerit l. si procuratorem s. signorantes ff mandat Farin. quest. 89. numer. 96. & qui omittit facere, quod ratione officij renebarur Menoch presump. 3. numer. 66. & seqq. lib. 5. Mascard. de probat. conclus. 53. numero 80. Farinac. d. quest. 89. numer. 95.

Obiectum, quod furnarius, & fideiussor fuerint a Ciuitate approbati quoad diuitias, corrui in facto, dum approbatio successit dum taxat pro solutione affitus, & obseruantia capitulorum apertus; prout & etiam deficit alterum, quod cum fuerit exacta maior pars crediti, Curatores non reneantur de hac summa residuali, quia non procedit, quando quis tenetur ad actum certum, & limitatum loco, & tempore, ut declarat Capitulare. decis. 266. n. 3. & 4. par. 1. quoniam validius retorqueretur, cum eum interpetent exigere, & non fuerint prosecuti eorum negligentia magis arguitur Bald. in l. tutori sub nume. 4. vers. si incipit, & non perficit C. de neg. gest. cum alijs allegatis in quest. 44 nam...

Nec solum & de hac negligentia reneantur Curatores viu-nes, sed etiam eorum heredes l. 3. & 4. vbi glo. & Salic. C. de hered. tut. Tomas de tutor. ut. 38. num. 27. nam licet heredes non reneantur de leuis, debent ramam lacram culpam, quae in administratore nihil alius est, quam ipsa negligentia, ut sicut dictum supra n.

Quod autem Ciuitas agnoverit furnarium, in debitorem & parum obest, vel quia inuento non soluendo potuit retorquere actiones aduersus frumentatores, vel quia & aduersus frumentum procuratoris, qui in scia Ciuitate processit datur restitutio ipsi Ciuitati, quae utitur iure minoris Odd. qui sufficiat pro omnibus de restit. in integr. quest. 3. num. 61. vers. in convarium, & numer. 62. cum seqq. ideoque D. A. condemnari ad soluendas integraliter pecunias, quarum sicut exactio ne. 15. glecta, nam & licet de negligencis qui sicut teneantur pro virili l. tutori qui post finem l. in eum ff. de administrat. tutor Bartol. ibid. Montan. de tutel. cap. 39 num. 200 & seq. & tamen debuit prius damnari, qui administravit, & est soluendo l. Imperator Titus & l. quid ergo ff. ad municipal. I. autem non se immiscerit administrationi; F semper sicut absens, & C. sicut & decoctus, & cessit bonis. ob quod nulla excusio est necesse Salgad. Labyrinth. creditur par. 1. cap. 23. num. 5. 10. & seq. Rot. penes Post. de subbasiat. decis. 18. num. 3.

Est veteris notandum, in materia administratorum annonarum, quod non teneantur ad aliquod

argumentum frumenti, sed ad solam quantitatem habitam ob solidissimas rationes consideratas à Giovagnon. conf. 43. numer. 57. versi nono quem sequitur Andreol. controvrs. 311. per totum apud quos & concluditur ita debere seruari, & si aliquando iidem administratores dedissent augmentum, quia potuit succedere ex aliqua causa extrinseca maledictionis grani in hogreis, vel alicuius mensuræ, quæ illud tulisset, quæ uti quid accidentale non debet attendi.

Sequitur resolutio Excellentiss. Domini Hyacinthi Gratiani in Recineten. solutionis frumenti. 29. Nouembris 1651.

De Anno 1648. post angustissimas frumentarias meses, cum omnibus locis huius Provinciæ magna penuria imminet, beneficio publice alimonie, & ad contulendum futaræ egestati, fuerunt coacti omnes exuberantes contribuere frumentum. Et cum pro abundantia Ciuitatis Recineti fuerit sublata summa salmarum 250. de horreis D. D. de Bartulinis Conductorum bonorum Abbatijæ Sanctæ Mariæ de Potentia, quas prius vendiderunt Abundantij Ciuitatis Camerini. Dubitatur, an dd. de Bartulinis sit solendum pretium ad rationem quanti plurimi, & iuxta pactitatum cum Abundanteris Camerini, vel potius iuxta taxam constitutam per Præsidem Provincię.

Pro Affluarijs nonnulla fuerunt deducta. Et primo Immunitas, qua, ut ipsi dicunt, nullo modo poterant cogi ad frumentum contribuendum, quia uti & Conductores bonorum dictæ Abbatijæ gaudent exemptione pro eorum portione, omnium collectarum, eam ordinariarum, quam extraordiniarum, ut plures resoluit S. Congregatio, secundum relationem Barbosa in Collect. ad Bullarij in vers. Affluary. P. Diana var. resol. tract. 1. de Immunit. Eccles. resol. 19 fo. 6. Et ob id, cum illicita fuerit coactio circa contributionem frumenti, dubio procul deberet solui pretium ad rationem quanti plurimi.

Secundo, & quod & si prefati de Bartulinis potuerint cogi ad vendendum, & huiuscepti tribus Annos Recineti accipere frumentum venditum Abundantij Camerini invitis empirioribus, & vendoribus; hoc tamen esset intelligendum in subsidium, & quando solueretur idem pretium, quod ab aliis Emporibus consequetur, ut firmat Couan. ver. resol. lib. 3. cap. 14. à 121 num. 6. & ratio est, quia & licet ob publicam utilitatem possit accipiri res privatorum, hoc tamen intelligitur incho pretio soluto, ut post Bart. Bald & alios dixit Ias in l. Barbarius nu. 36 ff de offic. Prat. & latè Menoch. conf. 103 num. 29. Rota land. conf. 69. num. 25. & seq. vol. 2. & & iustum pretium evicitur, quod Dominus rei ab alio habere potest, cum res tanti valeat, quanti vendi potest, l. 1. & si bares ff ad Trebel. l. si quis Vxori 122 52. & fin. ff defurtis. Cui & ad stipulatum etiam regulæ, quod qui in uno grauatut, in altero meretur relenari, l. cum qui 30. in princ. ff de iure iur. Verum

DE CONFISCATIONE.

75

Verum istis, aliisque non obstantibus, censem
rem, prefatos Afficiarios potuisse compelli contribuere frumentum pretio taxato per Præsidem
124 Provincia. Quoniam f. licet regula sit, quod ne-
mo sit co-gendus rem suam vendere, l. inuitum 11.
l. dudum 14. C. de contrabendo. empt. l. nec emere 16.
125 C. de iure liber ita f. vt nec Princeps de sua or-
dinaria potestate bona alicuius auferre possit Ce-
pal. com. contrà com. quæst. 577. cum seq. & latius
quæst. 906. Bobadil. in sua Polit. legal. lib. 5. cap. 5.
126 numer. 11. tom. 2. cum super iis f. queq; iuris
naturalis sunt, vel gentium dispensare nequeat
Ant. Faber in suo Cod. tit. si contrà ius, vel util.
publ. Castill. in suis controv. lib. tertio capit.
sesto.

127 Nihilominus f. hæc regula multas habet fallen-
tias, & prima est, vt non habeat locum fauore,
Reipublicæ, & quotiescumque utilitas publica
aliud requirat, l. item si verberatum 15. ff de rei
vendic Alberic in l. si quis sepulchrum num. 5. ff de
religios. Cepol de seruit Vrb. tit. de sepulchr. lib. 5.
128 Natta cons. 554. num. 2. Vt f. si Respublica ino-
pia, & penuria Annonæ prematur, quia tunc qui-
libet viualia à Principe, vel Administratoribus
Reipublicæ vendere cogitur Bart. & communi-
ter D.D. in l. I.C. de Episcop. audiens. idem Bart. in
l. Annonam ff de extraord. crimin. & in l. I. S. cura
carnis ff de officio Praefecti Vrbis, Abbas, & alij in
cap. 1. de empt. & vendit. Couar. variar. resol lib. 3.
cap. 14. num. 1. Vinc. de Franch. decis. 9. vbi Amen-
dol. Surd. decis. 275. num. 4. & in tract. de alim.
quæst. 77. num. 6. tit. 1. Capiblanc. de Baron pragm.
3. cap. 9 n. 7. tom. 2 fol 37 Ludouic. Messie de prag.
129 tax. pan. concl. 1. n. 5. f. adeò quod nullus, licet
immuois, excusat, quamuis de domo Princi-
pis, Gratian. discept. 149. num. 43. Et f. tenetur
subire huiusmodi onus, etiam qui habet immuni-
tatem duodecim liberorum, qui, & si excusat
à munieribus realibus, vt latè per Vnu. comm opin.
conclus 603. T. besaur. decis. 267. Ric. collect. 42. No-
uar. quæst foren. 17. & 75. & per Iurisconsultissi-
num D. meum Antonellum cons. 36. num. 1. & seq.
Attamen tempore penuriae, quo ad contributio-
nem frumenti, huiusmodi priuilegio non gaudet,
Io. Maria Nouar. d. quæst. foren. 17. par. prima
131 num. 3 in fine. Immunitas f. enim tempore ne-
cessitatis locum non habet, Cancer. var. resol.
132 par. 3. tit. 13. de iure Cast. num. 49. vbi, f. pri-
uilegium, quantumcumque generale concessum
aliqui ad eius priuaram utilitatem, nunquam
iacudit illud, quod est publica utilitati damno-
sum; de qua re vide plenè Roland. à Valle cons. 5.
vol. 1. num. 26. cum seqq.

133 Quod f. extenditur quoq; ad Ecclesiasticos, qui
etiam ipsi tenentur contribuere, & vendere fru-
mentum vob. Bart in l. uniu. in fine num. 6. C. ut
xemini licet in emp. spec. se excus. lib. 10. Luc. de
Pen in l. 2. vers. Ecclesiast. col 1. C. quib muner. vel
præst. xemini licet se excus. lib. 10. dixit Gratian.
discept. 149 num. 43. Menoch. cons. 137. per tot.
Petrus Cabal. resol. criminal. eas. 9. n. 7. 8. vbi dicit,

quod Ecclesiastici magis, quād Laici debent
esse prompti ad contribuendum frumentum, quia
magis tenentur ad exercendam charitatem, &
aliter facientes peccant, præsertim quia beneficia
ad usum pietatis sunt instituta, quod etiam ostendit
Iacob. Menoch. d. cons. 137. num. 11. lib. 2. Et
bona Ecclesiastica secundum Diuum Bernard. de
contemp. sunt pauperum patrimonia; debent tam-
en compelli per Iudices Ecclesiasticos, vel per
alios, quibus essent delegate facultates opportu-
næ, vt in casu nostro, Gratian. d. discept. 149. nu-
mer. 44. & ante ipsum dixerunt Cyn. & Bal. in l. instru-
ctiones C. de Sac. Sanct. Eccles. per text. in cap. 1.
de Immunit. Ecclesiast. Ludouic. Messie de pragm.
tax. pan. concl. 1. num. 60. vbi subdit, non solum
Clericos, & Ecclesiasticas personas ad id per Epi-
scopum posse compelli; sed etiam Laicos per leg.
finalem 5. item Episcopiff. de muner. & honor. ex
negligentia tamen Iudicis Secularis, vt colligi-
tur ex Panormit. in cap. 1. de emp. & vendit. Qui
134 Iudices f. Ecclesiastici, quo ad materiâ Annonæ,
de mente S. c. Congregationis debant te omnino
conformare cum ordinationibus Rectorum sa-
135 culiarium, facientes f. ordinationes, quas curent
à Clericis iniuolabiliter seruari, prout ostendit
Sperel. de cis. fori Eccles. 13. num. 14. circa finem,
vbi refert Sacram Congregationem ita scripsisse
Nuncio Neapolitano die 3. Septembris 1591. &
23. Augusti 1593. nec non & Episcopo Parmen.
Anno 1599.

136 Et quanvis f. Clerici non teneantur vigore.
Edicti Iudicis Laici ob defectum iurisdictionis,
peccarent tamen contraueniendo, non quo ad
legem Principis Laici, sed quo ad charitatem, &
Iustitiam, qua, iure diuino, & naturali tenentur
ad obseruandum ea, quæ ad existentiam, & utili-
tatem Reipublicæ sunt necessaria. Sperel. d. decis.
13. num. 13. latè Gutierrez pract. quæst. lib. 1. quæst.
3. num. 3. cum multis seqq. Io. Baptista Hodier.
137 ad decis. Surd. 275. num. 4. vbi dicit, f. quod Ec-
clesiastice personæ teneantur ad collectas, publi-
ca vrgeante necessitate, non vi legis, sed rationis,
138 & æquitatis; Et f. hoc verum est, quia tempore
penuriae, & necessitatis omnia priuilegia silent
Menoch. d. cons. 137. numer. 9. & multa permittun-
tur, que non permitterentur, Roland. à Valle
cons. 1. vol. 2. numer. 69. cum seqq. Vnde dicitur
139 f. quod Rex, in consulo Papa, tempore penurie,
& belli possit capere Calices, & alia bona Ec-
clesiæ pro subuentione subditorum, dum postea
tempore pacis faciat relarciri, ex doctrina Affili.
in cap. 1. na. 32. de nat. feud. dixit Roland in d. cons.
1. num. 74. lib. 1.

140 Et quamvis f. habere commercium cum Hé-
reticis, & Saracenis prohibetur, per Text. in cap.
quod olim 12. de Iudeis, attamen cessat prohibi-
tio vrgeante necessitate penurie, quo casu possi-
mus contrahere, emendo viualia, & cum eis
alia commutando, Suarez. de fide. disposit. 18. sect.
6. num. 8. Filiuc. in quæst. moral. tom. 1. tit. 16. cap.
6. numer. 147. P. Diana resol. moral. tract. 16. & 2.

Miscel. resol. 36. vers. add. quod commercium fol. 141 257. part. 1. Necesitas † n̄m legi non subiaceat. Text. in cap. 3 de obser. ieiun. Roland. à Valle d. cons. 1. vol. 2. num. 69. cum seqq. & fatnes secundum Bald. in l. pactum in fine C. de collat. acut. 142 tissimus † et gladius, qui cogit ad turpia, & crudelias, scilicet, non tantum ad vendendum filium, Vnde in sacra pagina Nebemix cap. 5. populus fame oppressus in h̄c verba prorupit, filij nostri, & filiæ nostræ multæ sunt nimis, accipiamus pro precio eorum frumentum, & comedamus, & bibamus, quod tempore necessitatis, quasi contra humanitatem, permittitur Patri, l. 1. & 2. & de Patr. qui fil. dist. l. fin. C. de Patr. potest Menoch. de arbitr. casu 180. numer. 30. Carol. de Graff de effect. Cleric. effect. 43. & la. 143 tē Pasch. de Pair potest par. 1 cap. 1. Sed † etiam ad vescendum proprijs illius carnibus, imo & hominum stercorebus, & brutorum corijs, Ioseph. lib. 6. de bello Iudaico. Et multa exempla, non minus admiratione, quam commiseratione digna, refert Ant. Sola ad Conflit. Sabaud. tit. de edit. Ann. gl. 1. num. 7. & 8.

144 Et propterea † ad evitanda tot absurdia, & inconvenientia, nil mirum si tempore penuria debant cessare omnia privilegia, vt per Marc. quæst. 542. & Ant. Sola ut supra gloss. 145 9. numer. 5. & † ex causa necessitatis, & publicæ utilitatis possit superior naturæ, vt immunes, & exempti contribuant, & vendant viualia, ultra septuaginta circatos, dixerunt quoque My sing. obser. 70. Valaf. conclus. 21. Mastril. decis. 17. Mantic. de tacit. & ambig. tit. 4. numer. 11. & 12. relat. per Gilian. ad Stat. Perusia vers. Annona numer. 6. fol. 14. Omnes 146 † enim privilegium concessum tacitam habet conditionem, nisi aliud necessitas, vel publica utilitas suadeat, l. iubemus nullam 10. C. de sacros Eccles & cessat, si aliquod præiudicium interat Reipublicæ Capiblanc. de Baron. lib. 2. pragm. 8. cap. 42. num. 10.

Vnde legitimè poterant Præfecti, seu Suscep-
tores Annonæ, vigore bannimentorum Præfici-
dis Provinciarum auferre frumentum DD. de Bartuli-
147 sis, quia † ad aliquid Populam facienda est
prouisio frumentaria, & particulatum frumenta,
solato pretio, sunt communicanda ad publicam
alimoniam, & utilitatem, D. D. in l. 2 ff ad l.
Rhodium de iact. & Ant. Sola ad Conflit Sabaud.
tit. de edit. Anno gl. 4. sub num. 13.

Non obstat, q̄ od multi Ciues Recanatenses
de Anno 1649 quo urgebat penuria, extraxer-
int, & vendiderint ad rationem quanti plurimi
frumentum, ex quo apparet, Ciuitatem potuisse
consulere necessitati publicæ, absque eo, quod
cogerentur eo tribuere dicti Affiliarij, qui
148 † vii immunes tantummodo tenebantur in sub-
sidium Soc. in l. si ex toton. 6. vers. tertia conclusio
ff de legat. 1. Roland. cons. 80. n. 28. & 29. vol. 3. Graf.
de effect. Cleric. effect. 3. nu. 219. & seq & numer.
227. & 244. Rot. Rom. apud Burat. decis. 391 n. 9.

Quoniam respondetur, quod cum Præses Pro-
vinciæ ab omnibus locis totius Gubernij rece-
perit notulas omnium victualium recollectorum
ad effectum faciendi scrutiniam de quantitate,
Annonæ, & singulorum capitum, & cum co-
gnoverit necessariam quantitatem deficere vñ-
bus Provincialium, publicauit Edictum sub gra-
uissimis penis in casu contrauentionis, prohibe-
ndo extractionem frumenti, emptiones, &
venditiones. & ad beneficium publicæ Anno-
næ, pro subditorum alimonia, mandauit fieri
149 necessarias prouisiones, pro ut tempore immi-
nentis penurie fieri debet. Ant. Sola ad Con-
flit. Sabaud. tit. de edict. Ann. cogendo, vti De-
legatus Apololicus, ad contributionem fru-
menti omnes Ciues exuberantes cuiusvis status,
& conditionis, priuilegiatos, immunes, & etiam
Ecclesiasticos, & Religiosos.

Vnde si postea, facta necessaria prouisione,
fuerit reperta aliqua quantitas frumenti apud
nonnullos, qui illud vendiderunt, non per hoc
dici potest, Ciuitatem hoc eodem frumento po-
tuisse consulere necessitati publicæ; Quia si huic
modi frumentum erat occultatum, nulla pote-
150 rat illius haberi ratio, cum † paria sint non esse,
& esse, & non apparere. Menoch. cons. 15. num.
13. lib. Surd. decis. 306. numer. 13. post Tiraquella.
de retract. consanguin. l. 1. glos. 10. numer. 9. &
de retract. conuent. in fine numer. 140. Vincent.
151 de Franch. decis. 113. n. 6. vbi † paria sunt esse,
aliiquid non esse, vel esse, & igaorari, Bart. in l.
152 cum res n. 8. ff delegat. 1. vbi † paria sunt rem
non extare, & rem non reperi, hoc idem dicit
Cephal. cons. 294. n. 29. lib. 2. Negus. in Sylua quæst.
153 502. nu. 46. & quæst. 180. n. 50. vbi † paria sunt
luminaria abesse, vel adesse, & lumen non preber-
re, Roland. cons. 59. num. 6. & cons. 98. num. 23. &
154 cons. 8. num. 17. lib. 3. vbi ait †, idem esse, quod
quid non sit, vel quod sit, & demonstrari non
possit.

Et si Ciues occulterunt Annonam, occulta-
runctorum r̄ sico, & fortuna, quia poterant pu-
piti, non solum vigore bannimentorum, sed
etiam iuris communis. Text. in leg. Annonam
6. ff. de extraord. crimin. Boff. de extraord. cri-
min. num. 4. Menoch. de arbitr. casu 384. Franc.
Marc. decis. Delp. § 40. part. 1. & decis. 395.
par. 2.

155 Ultra † quod prædictum axioma, videlicet præ-
fatos de Bartulinis, vti Conductores honorum
Ecclesiasticorum esse immunes, non est absolute
verum, quia hac immunitate gaudent Coloni
partia ii mensis Episcopalis, non autem condu-
tores ad longum tempus. Alex. Sperell. decis.
Fori Eccles. 42. num. 1.

156 Nec † est dicendum, quod Ciuitas Recineti,
dum volebat preferri in emptione frumenti in eius
territorio collecti, debebat soluere idem pretium,
quod promiserunt Abundanterii Ciuitatis Camer-
tinii. Capiblanc. de Baronib. pragm. 1. cap. 3. sub n.
10. vers. hanc contrarietatem lib. 2 post Cuman. Iof.
& Ti-

& Tiraq. dixit Gratian. discept. 149. num. 29. vbi dicit, quod quando quis tenetur vendere frumentum, potius vni, quam alteri, tunc dandum sit ei pretium ab alijs oblatum.

157 Quoniam Conclusio procedit, & quotiescumque in venditione datur ius prælationis alicui priuato, vt in venditione frumenti, facienda per Colonum, Vassallum, Emphyteutam; tunc enim omnibus alijs est præferendus eorum Dominus, post Rip. de remed. contra pest. post numer. 260. Boer. decif. 107. num. 2. intelligit Gratian. d. discept. 149. numer. 1. 5. 7. & 8. quemadmodum procedit in usufructuario, qui debet præferri, si vendatur proprietas Caualo. de usufr. num. 173. pariter socius in concursu cum alijs, habet ius Prælationis Bald. in l. 2. num. 2. vers. equeum tamen puto C. commun. rer. alienat. Iste enim, & similes priuilegiati, vt tentes iure prælationis, tententur soluere pretium ab alijs oblatum, Gratian. per tot. d. discept. 149. & signanter num. 29. & seqq. Secus vero procedit, quando agitur de publica utilitate, & commodo Reipublice, que tempore necessitatis non solum debet præferri in emptione frumenti, vt supra, & potest cogi unusquisque ad venden-

158 dum viualia, sed & tali casu potest taxare pretium, quod omnino est attendendum, nec est licitum illud excedere, Rip. de remed. contra pest. sub num. 198. Gratian. d. discept. 149. num. 36. vbi refert Bald. in l. pendentes. si quid Clozarij ff. de usufr. & quemadmodum quis vitatur Ausr. ad decif. Capel. 1 olos. 447 num. 3. vers. si vero non exposuit, Surd. de alim. tit. 8. priu. 94. num. 5.

159 Cui & opinioni, quod scilicet tempore penuria possint cogi Ciues ad vendendum frumentum iuxta taxam per Magistratum, aut alium superiorem constitutam, inherenter Marcus quest. 540. num. 20. Natt. conf. 11. num. 12. lib. 1. Couar. var. resol. cap. 14. num. 3. & seqq. Vinc. de Franch. decif. 9. num. 1. & ibi Amend. Gomez. tom. 2. var. resol. de empt. & vendit. Surd. decif. 275 numer. 4. Bobadil. in polit. legal. lib. 3. cap. 3. num. 2. & plenius in cap. 44. num. 66. cum seqq. Viu. decif. 28. Capiblanc. de Baron. pragm. 1. cap. 3. num. 2. lib. 2. Monzanar. super pragm. 2. num. 591 Nouar. in l. utilitas C. de primipil. Gutier. quest. 17. lib. 1. vbi plenè Pascual. de patr. potest par. 2. cap. 3. Menoch. conf. 137. 160 num. 18. vbi & loquitur de quodam Episcopo, cui consuluit solui debere frumentum eodem pretio, quod de publico erat communiter ordinatum, & non, quod ipse consequeretur ab exteris, si frumentum extraheretur, & ibi ultra nonnullos D.D. supra relatos recenset Bart. in l. 1. 1. cura carnis ff. de officio Praefecti Urbis, & in l fin. ff. ad leg. Iul. de Ann. Couar. var. resol. lib. 2. c. 3. n. 5. Alber. de stat. par. 1. quest. 69 Socin. in tract. fallen. reg. 456. in vers. vendere. fallen. 15. Ias. in l. sec emere n. 3 vers. adde quod C. de iure deliber. Fab. à Monte in tract. de empt. & vendit. 3. par. principal. quest. 19. nu. 39. Ant. Burg. de empt. & vendit. cap. 1. nu. 27. Alia in l. si quis sepulchrum num. 10 ff. de relig. & sumpt. fun. Hoc etiam coaffirmat Gratian. d.

161 discept. 149. num. 40. dicendo, & tempore penuria, omnes teneri ad contribuendum viualia, vt populus alatur, etiam viliori, & non iusto pretio, quod tenuerunt etiam multi ex supra citatis, cui sententie ad stipulatur quoquè Tiraq. in tract. de retract. consanguin. in prefat. num. 28. vbi cum alijs ibi eumulatis dicit, quod vendere minori, quam iusto pretio leges non admittunt, etiam si quis cogatur vendere, preterquam in casu necessitatis publice, vt est casus noster, ratio est, quia in concursu publice utilitatis non attenditur praeciducum tertij. Capiblanc. de Baron. pragm. 1. c. 2, 162 num. 32. lib. 2. Et & utilitas publica semper preferatur utilitatí private, l. utilitas 4. C. de primipil. lib. 12. l. sancimus 21. C. de sauro. Eccles. Surd. decif. 62. num. 9. Menoch. de arbitrar. easu 48. Et bonum vniuersale de necessitate debet præferri bono cuiusvis particularis, l. præcipimus 32. C. de appellat. Anch. cons. 298. Menoch. cons. 244. n. 33.

Vltra quod, pretium taxatum à Preſide Provincie, quod est scutorum nouem cum dimidio, 163 non potest dici iniuksum, tum quia & in dubio semper presumitur iustum, Greg. decif. 194. num. 21. decif. 321. num. 10 & decif. 524. num. 5. & signanter pretium legitimum, seu legale, quod est illud, quod constitutur à Magistratu, vel alio Superiori Leon Lef. de iust. & iure lib. 2. capit. viii. gemitoprimo de emption. & vendit. dub. 2. numero 7. vers. dupliciter, vbi dicit, quod Superiores possunt melius cognoscere circumstan- tias concurrentes circa estimationem rerum, & propterea illud pretium, quod ex officio statuit potestas publica, non potest à subditus in dubium 164 vocari. Tum & etiam quia illud esse tae dignoscitur ex communi cæterorum hominum con- sentione, vt animaduertit Alex. Sperell. decif. fors. Eccles. 13. num. 10. circa medium. Fuit enim solu- tum frumentum omnibus alijs indifferenter, tam Laicis, quam Clericis, Religiosis, Equitibus Hye- rosolimitanis, & etiam Colonis Eminentissimo- rum Cardinalium, & nullus reclamauit.

Et quamuis respectu pretij conuenti cum Abū- danzerijs Camerini, quod fuit scutorum sexdecim, dicatur vilius, non per hoc dicitur iniustum. ; 165 Primò, & quia in foro externo, tam Ciuiti, quam Canonico, pretium non dicitur iniuksum, nisi differentia sit vlera dimidium iusti pretij, D.D. communiter in l. 2. C. de rescind. vendit. & Lay- man Moral. lib. 3. tract. 4. cap. 7. de pacis, & contrac- tract. 9. l. num. 6. quicquid est dicendum in foro interno secundum Theologos, & Summistas.

166 Secundò & quia iustitia, vel iniustitia pretij non potest considerari, nisi respectu loci, quo res venditur, Nauar. in manual. confess. de superb. & sept. peccat. capit. cap. 23. numer. 78. fol. mibi 221. quia eadem res pluris valet in uno, quam in alio loco, vt toto titulo ff. de eo, quod certo loco. Etre- 167 gula & quod res tanti valet, quanti vendi potest, l. 1. 1. si hares ff. ad trebell. intelligenda est de pre- tio, quo vendi potest in loco vendoris Nauar. 168 loc. cit. n. 80. Et & quod studius appretiari debeat

secundum valorem, & estimationem loci, in quo fuerunt collecti, post Cyn Bald. Barbat. Ang. & Salic. dixit Gratian. discept. 706 num. 62.

169 Et in tunc punto de pretio frumenti soluen. tempore penurie, quod sit soluendum secundum valorem, quem vendor domi iugavit, non quod valet, si e Civitate extraheretur, dixit Ant. Sola ad Constit. Sabaud. de censuum solut. 2. par. gloss. 1. num. 3 & doctissimus Molin. de contract. disput. 364. numer. 14 circ. med. vbi dicit, quod nemo licet immunis, vt Clericus, possit accipere in loco, in quo vendit, plus pretij pro suo tristico, quod commune eius loci.

Multò magis in casu nostro non est habendum in consideratione pretium Civitatis Canerini, & pacitatum cum eius Deputatis, quia aderat prohibitiō de vendendo, & extrahendo frumentum 170 extrā territorium; que t̄ prohibitiō facta causa libertatis conservandæ valida est, glossa in l. si quis post C. de edif. priuat. Hieron. de Laur. decis. Auenionen. 40. per tot. Pasch. de patr. pot. st. par. 2. cap. 3. num. 85. Imò prudenter, & necessariō fit. Ant. Sola ad Constit. Sabaud. tit. de edit. Annon. gl. 4. num. 1.

Propterea si est attendendum premium loci, ut est indubitatum, non potest hesitari de iustitia pretij taxati, quia taxa sive constituta, habito re 171 spectu ad tempus accepti frumenti, t̄ prout de iure illud tempus attendi debet, ut possit cognosci iustitia, vel iniustitia pretij. Text. in l. si voluntate 6. C. de rescind. vendit. Paul. de Cast. in l. ad rescindendum C. cod. tit. Surd. cons. 151. nu. 71. lib. 2. & eo tempore in Civitate Recineti, & in alijs locis Provinciæ valor frumenti non excedebat nouem, decem, vel ad summum undecim scu-

172 ta; Unde t̄ cum taxa fuerit constituta circa limites iusti pretij, etiam secundum strictam scholam Theologorum dicitur iusta, Less. de iust. & iure lib. 2. cap. 21. dub. 2. num. 11. & 12 Molin. de contract. disput. 365. num. 6. Tolet. de sept. peccat. mortal. cap. 47. vers. alterum est. Armill. in summa de empt. num. 1. Quando t̄ enim sunt in loco plura pretia, videlicet summum, medium, & infimum, quodlibet istorum dicitur premium iustū, Sotus de iust. & iure lib. 6. quæst. 2. art. 3. Couar. var. resol. lib. 2. cap. 3. num. 1. Nauar. in manual. confessor. cap. 17. de peccat. usura numer. 2. 8. vers. idem de eo, & num. 241. vers. centesimo sexto.

174 Quapropter, t̄ cum premium taxatum sit iustum, æquum, & legale, est à D. D. de Bartulinis attendendum, nec licet eis vlo modo illud excedere; vltra supra cit. Less. & Tolet. dixit Layman. Moral lib. 3. tract. 4. § 1. ns. 1 qui t̄ omnes asserunt, lethali ser peccare vendentes vltra premium taxatum, ut restatur etiam Sayr. decis. 3. de empt. & vendit relat. per Ris. 1. collect. 1473. par. 4. Hoc quoque dixerunt apud Legistas Surd. Menoch. Rip. Couar. Bobadil Pasch. & quamplurimi alij supra cit. vna cum Gratian. d. discept. 149 num. 36. & Sigismund. Scacc. de commerc. §. 1. quæst. 7. par. 2. ampliat. 10. num. 55. Ludovic. Messia de pragm.

tax. pan. concl. 2. num. 6. vbi dicit, quod qui ex contemptu maiori pretio, quam a Pr̄side Provinciæ taxato venderet, sine dubio in conscientiæ foro, vltra pœnam in eo contentam, reus esset peccati, cum authoritatē legis directè obiuet, & Calderin. in cap. 1. de constitut. contemptum propriè esse dicit, quando ex sola voluntate quis non vult se subicere Superioris editio, seu Statuto.

176 Que taxa t̄ comprehendit etiam Mercatores tempore penurie, quamvis securus esset alio tempore, Gratian. vbi supra num. 37. ex doctr. Surd. de alim. tit. 8. priuilegiis. 94. num. 7. & 8. Nec non & Clericos, & Religiosos, Vincen. de Franch. decis. 9. num. 7. Cabal. resol. crimin. cas. 9. num. 8. & seq. Pasch. de patr. potest. par. 2. cap. 3. num. 37. Surd. cons. 301 num. 34. cum se q. non vi coactua ex defectu iurisdictionis, sed vi directa, qua tenentur ad seruandas ordinationes politicas conformes iuri Diuino, Naturali, & Canonico Sperell. decis. 13 num. 9. & tenentur etiam ex mente S. Con-

gregatio, quæ vult t̄ Ecclesiasticos ex iusu Ordinarij, quo ad Annonam, obseruare taxam, constitutam per Rectores, seu Gubernatores Laios, Sperell loco. cit. num. 14.

Quapropter non lo sum ex suprà deductis, sed etiam ne ex innovatione, & mutatione pretii villa confusio, & perturbatio Reipublicæ sequatur, credidi, frumentum esse soluendum dictis Afflictariis iuxta premium taxatum, & iuxta illud, quod alii priuilegiatis fuit solutum.

De Peste.

S V M M A R I V M.

P Oſt quætionem Annonæ, quare subsequenter addatur quæctio de peste. num. 1.

Vnde sapissimè pestis exoriatur, quanta sint eius damna, & quomodo de ea medici loquantur. ibidem.

Pestem ad arcendam debent deputari ad Custodiā Portarum Civitatum duo, vel tres de grauioribus, & nobilioribus Patria, qui aduenis, & per regnū ingressus prohibeant num. 2.

Ac custodia Civitatis tempore pestis sunt exempti Clerici, Doctores, & Scholares, nisi tamè magna, & vrgens necessitas immineat, vel nisi in contrarium vigeat consuetudo. num. 3.

Qui tenentur assistere in Custodia Portarum Civitatum tempore pestis, si manus iniunctum non expleant, quibus panis puniantur à Banimentiis num. 4.

Exteri arceri debent ab ingressu, si non habent bulletenū Sanitatis, & si habent, debent admitti, quia per illud Sanitas probatur. num. 5.

Limita tameū dictam conclusionem non procedere, si bulletenū esset factum in loco contagio affecto, quia tunc non sunt recipienda persone ab illo venientes. num. 6.

Et propter ea à Bannimentis pro arcenda pestis factis, fuit prohibitum, venientes à locis contagio affectis, non esse recipiendos, & si haberent bulletenum Sanitatis. num. 7.

Et dicta Bannimentorum dispositio fulcitur etiam per tradita à DD. allegat. num. 8.

Bulletenum Sanitatis si esset de falso suspectum, debet negari ingressus, cum semper eligi debeat tui pars. num. 9.

Prout etiam nec dari debet ingressus predicta ratione, si dubitetur an vigeat pestis, vel Sanitas. num. 10.

Et à dicta expulsione, & non admissione, non datur appellatio suspensiua. ibidem.

Bulletenum Sanitatis adeò est necessarium, ut sine eo interdicatur ingressus etiam ordinario loci. num. 11.

Subditi possunt expellere Dominum loci infectum, ne Vrbem sanam ingrediatur. num. 12.

Forma conficiendi bulletena Sanitatis remissive. num. 13.

Tempore pestis potest fieri Edictum, ne peregrini, vel forenses hospitentur in Ciuitate, & Comitatu, num. 14.

Tempore pestis, si illa per loca vicina graffetur potest interdicere ingressus a Ciuitate, nisi ad certas horas, & cum bulleteno. num. 15

Rectores Ciuitatum debent infectos pestis lue expellere. num. 16.

Laudator Illustrissimus, & Reuerendiss. D. Claudius Marazzanus. ibid.

Amplia etiam dictam conclusionem procedere in suspectis. ibidem.

Personae suspecte, si inuitis Castodibus intrauerint Ciuitatem, possunt puniri num. 17.

Suspectos de peste non solum à Ciuitatibus, sed & à suburbis debent repelliri dicto num. 17.

Pestis tempore debet curari, ne per vias Stercora proiciantur num. 18.

Et præcipue Stercus Suillum, & anserinum, & quare. ibidem.

Ad contagium propagandum multum facit urina infectorum, & aliae sordes, & quare, & prohibitiō proiciendi sordes extenditur ad omnes immundicias. num. 19.

Vicini locorum, ubi immunditiae reperiuntur, tenentur ad poenam num. 20.

Proiectiones stercorum, urinæ, & similiū tempore pestis prohibentur etiam habitibus seruitutem proiciendi. num. 21.

Quodlibet genus exercitij pestiferi, ex cuius odore locus publicus, vel priuatus inficeretur, debet prohiberi peste graffante. num. 22.

Fossæ Ciuitatum circa maria, sunt panitus excandeæ, aut sèpius aqua recenti, & Salubriri replenda, & prohibetur in eis lotio pannorum, & similia. num. 23.

Et dictæ aquæ debent mundæ, & limpidae manuteneri. ibidem.

Limi purgatio, & canapis, & similiū non debet permitti dicto tempore propè loca habitata, & siclibut

quare. numero 24.

Amplia etiam si linum, & canapa eßent Clericorum ibidem.

Linum, & canapum non debet dicto tempore propè. Ciuitatem plantari. num. 25.

Conuentus hominum, & aliae celebritates, quæ sunt voluptatis causa, debent dicto tempore prohiberi non tamen nundinæ, & emporia. num. 26.

Contrarium de nundinis, & emporijs sentit Sennert. ibidem.

Terra priuatorum possunt eligi tempore pestis pro deputanda mansione afflitorum, dummodo aliis locis commodus non inueniatur. num. 27.

Transacto tamen pestis tempore, Dominus illas recuperat. ibidem.

Ciuitas potest conducere, & emere terras ab inuitis tempore pestis. num. 28.

Multa circa mansionem afflitorum tempore pestis, & illarum constructionem remissive. num. 29.

Mansiones prædictæ pretio soluto efficiantur publicæ. num. 30.

Debet tamè supradictæ mansiones hospitalis construi extra Ciuitatem num. 31.

Corpora defunctorum peste debent tumulari, & cœmeteria claudi tam benè, ut nullus odor euadatur. num. 32.

Amplia dictam conclusionem procedere etiam in facinorosis, qui debent extra Ciuitatem obtruncari, & sepulture tradi, & si alias illa priuari deberent. ibidem.

Cadavera decedentium ex peste debent quam primum sepelliri, & altius effodi, ne illi pestilentes alitus alios contaminent. num. 33.

Ad Cadavera supradicta sepelienda debent deputari, & eligi persona, ac etiam debent eligi periiti, & Medici, qui agrotorum Sanitati incumbant. num. 34.

Bona infectorum à peste comburuntur ipsorum expensis, non aucto in Principis. num. 35.

Surripientes bona infectorum qua puniantur poena remissive. num. 36.

Expediuntur in domibus infectorum prouisiones, ut vestes, aliaque mobilia incendantur, canes interficiantur, & aliae. num. 37.

Sanis prohibentur, ne pestilentes alloquantur, vel à propinquuo, vel à vento, & interdicitur hominibus peste vexatis extendere in fenestris ad aerem, vel ad solem pannos. num. 38.

Pestis laborans, si vagetur per Ciuitatem alios inficiens, punitur poena capitis. num. 39.

Potest quis peste vexatum, & volenter se ampliari occidere, si alio modo eustare non possit. num. 40.

Nauti adueniente, debet mandari, ut in mari detineatur, & nullus descendat in terram ad effectum videndi per Medicum, an nautæ, vel passagerij sint aliquo morbo affecti. num. 41.

Vagabundus quis dicatur. num. 42.

Et qui validi mendicantes. num. 43.

Quarantena quare fuerit instituta. num. 44.

Omnis suspicio contagij, ad summum quadraginta diebus.

diebus aboletur . numero 45.

Contrarium , quod venenum pestilentiale possit ulte-
rius latere tenet Mascard . de probat . In hoc ta-
men Medicorum consilium est querendum , &
melius est peccare in tempore , quam in celeritate
num. 46.

Magistratus Secularis debet facere fidem , quod
Clericus quarantenam expluerit , & Episcopus
debet concedere licentiam exequendi . num 47 ,
Clerici non tenentur soluere collectas impositas cau-
sa pestis . num. 48.

Edicta Principum Secularium facta tempore pestis ,
vel eius Suspicionis circa aliquid faciendum ,
ligant Colonos Ecclesiasticorum . num. 49.

Intellige dictam conclusionem procedere , dum modo
per indirectam nulla resultaret lesio dominorum
ecclesiasticorum , qui ab editis predictis mini-
mè ligantur . num. 50.

Q V A E S T I O X I X .



On incongruum † existimauit que-
fioni de annona subsequenter ad-
dere aliam de peste , cum ex anno &
sterilitate quam sepiissime hanc fu-
nēssissimam luem exoriri post Rip.
& Tiraquell. dixerit Collant . de refrumentar cap.
1. nu. 7. lib. 2. & audiuiimus malo fato in omnibus
locis fuisse magis grassatum ob alimentorum pe-
nuriam ; nec perperam in hoc tractatu de confi-
scatione apponitur ; nam cum ex bannimentis de
mandato S. D. N. emanatis 22. Maij 1656. super
arcenda peste fuerit in pluribus casibus indicta
bonorum publicatio , aliqua super eareferre ut
poterit ad materiam assumptionem spectante , non erit
absurdum , nec ab re fuit in illis casibus indica
bonorum confiscatio , cum debuerint coereeri
omni penarum genere illi delinquentes , qui pec-
cant in ius Naturę , quæ semper ad conseruationem
tendit , & pesis ad humanitatis destrucciónem
immane caput extollit , adeout Medici vo-
lentes exprimere , illam omnia alia mala superare ,
dicere consueuerint , fuge , fuge citò , & longè , &
meritò , quia in aliis morbis amittitur solum cor-
pus , at in peste sep̄ etiā anima , dum raro , vel
nunquam possunt ex illa morientibus subministra-
ri Ecclesiastica Sacra menta Mascard . de probat.
conclus. 20. numer. 3. 4. & 5. Intrigliol. singul. 94.
num. 43. lib. 3.

2. Ut illa igitur † arceatur debent deputari ad cu-
stodiā portarum Ciuitatis duo , vè tres personę ,
quæ debere esse de grauioribus , & nobilioribus
non sordido quæstui , sed solis gloriae stimulis , &
zelo Patrie intentis , consultit Marchin . de bell. di-
uin. par. 7. cap. 4. num. 12. a quibus prohibeatur ad-
venis , & peregrinis ingressus , ne ex eorum infes-
tione tota Ciuitas commaculetur Prævidell . de
peſi. in rub. de his , quæ ad salubrit. Ciuitat. pertin.
1. 1. num. 1. Intrigliol d singular 94. num. 2. lib. 3.
a qua † custodia regulariter sunt exempti Clerici ,
Decores , & Scholares , néc possunt cogi , nisi

magna , & vrgens necessitas immineat Prævi-
dell d 9. 1. num. 8. & 9. Intrigliol. d. singular. 94.
num. 4. & 5. vè nisi in contrarium vigeat consue-
tudo , quæ potest exemptos obligare Prævidell.
4 ibid. Intrigliol. d singular. 94. num. 6. qui autem †
tenentur assistere in custodia debent ex forma
bannimentorum superius enunciatorum 9. 7. mu-
nus iniunctum explere , Nobiles sub pena scuto-
rum tercentum , & alij inferioris gradus trium ,
istum funis publicè infligendorum.

5 Arcentur † tamè exteri ab ingressu , si non
habeant bulletenū sanitatis , nam si habent
debet admitti , cum per illud probetur sanitas
Rip de pest. rub. de remed. ad conseruand. vbert nu-
mer. 268. Mascard. de probat. conclus. 248. num. 1.
& conclus. 1295. num. 7. & licet Mascard. d. con-
clus. 248. num. 2 & 3 quem sequitur Intrigliol. d.
singular. 94. num. 42. afferat bulletenū , & si
omnibus requisitis munitum non esse probationē
certam sanitatis , cum tempore confectionis pos-
sit quis apparere sanus , & poste succumbere , &
plures casus evenisse , dum pestis Mediolani vige-
bat ; tamen fert secum suam responsionem , quia
bulletena erant confecta Mediolani , quæ Ciuitas
tunc erat infecta . & sic nihil mirum , si illa fue-
runt fallacia , immò falsa , quia non potest fieri fi-
des sanitatis illius , qui in loco contagio affecto
6 versatur , ideoq; personę † a locis infectis venien-
tes non sunt recipiendę , quamvis habeant bulletenū , vt in simili tradit Rip. de pest. rub. de re-
med. ad conseruand. vbert num. 273. & ad hunc †
eff. Etum prouide in prenominitis bannimentis 9.
1. 2. & seqq. fuit ordinatum , quod venientes ab
eisdem locis , & si habeant bulletenū , non
ingrediantur Statum Ecclesię sub pena capitis , &
confiscationis bonorum , quæ pena fuit imposta
omnibus alijs , qui illos admitterent , vel auxilium
8 præberent , hecq; † dispositio circa expulsiōnem
venientium à locis infectis fulcitur a traditis per
Cost. Sical. conf 83. quem refert , & sequitur Nouar.
pragm. de salubrit. aer. collectan. 4. num. 4. & per
Andream Cesalpin. artis medic. tom. 1. lib. 3. cap. 52
versie. neminem admittere cum seqq.

9 Si bulletenū † esset suspectum de falso , debe-
ret denegari ingressus , cum semper debeat eligi-
tutor pars Cancer. var. resol. par. 2. cap. 10. num.
59. & 60. vbi adducit Rip. de privileg. contract.
10 caus. pest. num. 132. dicentem † , quod si dubita-
tur , an vigeat pestis , vel sanitas debet presumi
pro peste , vt eligatur superior pars ; à dicta autem
non admissione non datur appellatio suspensiua.
11 Cancer. d. cap. 10. num. 59. & adeo † hoc bulletenū
est necessarium , vt sine eo interdicatur
ingressus etiā Ordinario loci Cancer. d. cap. 10.
num. 61. Marchin . de bell. diuin. par. 7. cap. 4. num.
12 6 & 7. vbi dicit † Dominum loci infectum posse
à subditis repelli , ne Vrbem sanam ingrediatur.
13 Formam † conficiendi similia bulletana ponit
Rip. de remed. ad conseruand. vbert. num. 268. &
seqq. Marchin d. cap. 4. num. 1. 2. 3. 4. & 5. vbi dis-
sentit a Ripe circa appositionem horę , sed male
iudicio

iudicio meo, si potest dari *casus*, quod loca contaminata sunt tam vicina, ut possit ad illa infra horas paucas accedi, plura specialia circa formam in illis seruandā fuerunt adducta in eisdem bannimentis §. 20. cum seqq. & illa salificantibus ultra penam capitis sicut indicta cōfiscatio bonorum §. 30.

14. Tempore pestis f̄ potest fieri editum, ne peregrini, vel forenses hospitentur in Cūitate, & comitatu *Intrigliol. d. singular. 94. num. 7. Marchin. de bell. diuin. par. 7. cap. 5. num. 1. & 2.* & hēc opinio est tenenda quamvis *Prauidell. de pest. d. rub. de bis*, que ad salubrit. Cūit. pertin. §. ex predictis, allatis hinc inde rationibus relinquat cogitādum;

15. quinimodo f̄ si pestis per loca vicina grassetur poterit interdicti egressus à Cūitate, nisi ad certas horas, & cum bulletino, post *Rip. de remed. ad conseruand. Vbert. num. 300. Marchin. d. cap. 5. num. 4. 5. & seqq.* ubi resoluti posse reddi iniustum, si pestis per dies à Cūitate distaret, vel si pro solis personis religiosis promulgaretur.

16. Et prouisi f̄ Cūitatum Rectores debebunt hac lue infectos statim à Cūitate expellere *Prauidell. d. rub. de bis*, que ad salubrit. Cūit. pert. §. illud autem num. 1. *Intrigliol. d. singul. 94. num. 8. 9. & seqq. Mut. ad consuetud. Panorm. cap. 81. num. 1. & infra Peguer. decis. 8. num. 3. & seqq. Marchin. de bell. diuin. par. 7. cap. 1. vbi late, & ponit plures limitationes, & nēdum expellere personas infectas, sed etiam suspectas *Prauidell. d. rub. §. quoties unque num. 1. & 2. Peguer. d. decis. 8. num. 6. Nouar. pragm. de salubrit. aer. collectan. 4. num. 3. Cabed. 17. decis. 93. num. 5. par. 1.* qui addit f̄ quod si iniuris custodibus intrauerunt Cūitatem possunt puniri, cum quo dicto videntur concordare bannimenta §. 9. nec tantum à cūitate, sed & à Suburbijs *Prauidell. d. §. quoties unque num. 3. & ibid. num. 8. admonet Gubernatores Cūitatum, vt festinat amputare quā primū aliquid pestilentiale emergete cognitum fuerit.**

Sed expulsionem hanc à Cūitate ut supra traditā per DD non ita indistinctè admittit practica; nam si homines expulsi possent vagari, quo vellet, nou solum forsan omni remanerent auxilio destituti, sed alios sanos non praecauentes eadem labo polluerent, vnde malum semper excrescens non quam sui finem recipere, & ideo debet contrui duplex lazaretum pro infectis, & pro suspectis, ad quorum alterum quilibet aduehi pro sui mali contingentia debet, hēc q; Lazaretorum, constructio potest etiam intra Cūitatem expleri, si ad sit locus ab aliorum habitantium vsu segregatus; sin vero debebit edificari extra, aduertendo quod non valde dislet à Cūitate, ut possit quam cito de omnibus necessariis prouideri, & ne miseri & grotantes inter longi itineris cruciatu animam agant; quando autem de lazaretis ob inopinatum, & celerem contagionis adventum citò, & opportunè prouideri nequirit, tunc in propriis domibus claudūtur, adeo ut singulis sit ingressus, & exitus interdictus, apposita etiam militum custodia, si necessitas ipsa expostulare videatur, &

utens huiusmodi, pluribusq; aliis modis, quos referre mei calami obscuritas prorsus ignorat. plura loca seruauit Illustris D. viens Claudius Marazzanus, qui ob amplissimam omnium rerum intelligentiam post plurim, & quidem insigniū Status Ecclesiæ Urbium habitas moderationes, sicut a Sanctissimo Principe Alexandro VII. prius ad Patrimonii Prouinciam Commissarius renunciatus, ut illam a ceterima lue purgaret, prout sua sapienti solertia in contumem reddidit, Centūq; cellas morbo exitiali languentes ad integrā sanitatem reduxit, & postea transmissus ad Vimbrorum Prouinciam, cuius paulo ante maximo omnium plausu regimen impleuerat, licet pestilentia in dies acerbiores comminaretur progressus, tamē ita sagaciter, pieq; se gessit, ut totus in tota datione ipsi commissa consistens, & omnibus periculis, ac incommodis se exponens, etiam loca infecta plures ingrediendo & plures prouisiones adaptando, salutem aliorum proprię anteponens, ac quotidie luctans cum mordo, iat paucis hominibus desideratis, tandem illum suppresserit, ac extinxerit, proligatęq; mortis exuas vero Ioui seruatori facauerit.

18. Debet curari f̄, ne per vias stercora proiciantur *Prauidell. d. rub. §. sciendum est num. 1. 2. & 3. & in rub. de ceter. ad salubrit. Cūit. pertinēt. §. septimum in fin. Intrigliol. d. singul. 94. num. 14. Nouar. de salubrit. aer. collectan. 1. num. 4. Senni. de febrib. lib. 4. cap. 5. col. 8. versio. & prouide primo ubi, quod preferrim non debet proici stercus suillum, & Aaser num, quod propter fecorem ce-*

19. rebro, & spiritibus intonsum, prē f̄ ceteris ad contagium propagandum multum facit, vrina, infectorum, & al. & sordes; reddens rationem, quia licet pestilentis veneni natura in p̄tredine non consistat, attamen huiusmodi sordida facile contagium excipiunt, ac sonent: quæ prohibitio proiciendi sordes extenditur ad omnes immundi-

20. tias. & f̄ vicini locorum, ubi immunditiae reperiuntur, tenentur ad penam Nouar. pragm. de sa-

21. lubrit. aer. collectan. 2. num. 2. & 3. huiusmodi f̄

*projectiones stercorum, vrine, ac similiūm debent interdicti, etiam si quis haberet seruitutem proiciendi Caput. de regim. Reipub. cap. 7. §. 16. 22. num. 23 prout f̄ non debet permitti quodlibet genus exerciti pestiferi, ut sulphurarię, extractio- nis ferici, & similiūm, ex quorum odore locus publicus, vel priuatus inficeretur *Prauidell. d. rub. §. item notandum est num. 1. Rouit. in rub. pragm. de salubrit. aer. num. 6. versi. hac aeris salu-**

*23. britas, fossa f̄ Cūitatum circa mēnia sunt peni- tūs exiccande, aut sepius aqua recenti, & salubri replende, & in eis debet prohiberi lotio pannorum, & deterio sudoris equorum *Prauidell. d. rub. §. potest etiam num. 1. & 2. Intrigliol. d. singul. 94. num. 19. lib. 3. & conferunt tradita per Rip. de re- med. praeferuatiu. contr. pest. num. 31. 32. 33. 34. & 35. quod aque tam publicę, quam priuatę debent manuteneri mandę, & limpide, adeo ut in eas nihil sordidi immit. atur, nec panni, nec animalia la- uent ur.**

24 uentur. Minus † debet permitti purgatio lini, canapis, & similiū prope loca habirata, quia generatur corruptio aeris, ex qua morbi, & pestes descendunt Rotit. d. rub. de salubrit. aer. nu. 6. volens comprehendēti etiā canapa clericorum In-
25 trigliol. d. singul. 94. num. 20. nec † debet plantari linum, vel canapum penes Ciuitatem Mut. ad consuetud. Panorm. cap. 79 num. 29

Nec debet deesse deputatio officialium, qui procureat amouere omnia, quæ possunt peste inducere Prauidell. qui distincte omnia refert d. rub. & optimum per tot. & præstern curare cloacarum refectionem, & purgationem, cum vtraque ad aeris salubritatem spectet, nam cloaq̄ immundæ, vel non refecte Cœlum pestilens comminantur Intriglio. d. singul. 94. nu. 16. Nouar. pragm. de salubrit. aer. collect. 3. n. 3. quæ tamēn purgatio debet fieride nocte Mut ad consuetud. Panorm. cap. 79. num. 29. Nouar. d. collect. 3. num. 4. & 5.

26 Debent † etiā prohiberi conuentus hominum, omnesq; alij celebrites, quæ fiunt voluptatis causa, sed non nundine, & emporia Prauidell. d. rub. & conuentus hominum num. 1. & 2. ac melius secundum me dixit Sennert. de febrib. lib. 4. cap. 5. versic. priuatim verò quisque, qui voluit debere prohiberi etiā nundinas, & ratio est, quia & per illas potest diffundi cōtagiū ad cōuersates.

27 Possunt hoc † tempore eligi terræ priuatorum pro deputanda manfione afflitorum Prauidell. de pest. rub. de ceter. ad salubrit. Ciuitat. pertinent. & quemadmodum igitur num. 2. & 3. volens hoc procedere, si alibi locus commodus inueniti non valet, & tempore pestilentie exacto Dominum illas recuperate Intriglio. d. singul. 94. num. 18. vel 28 † Ciuitas pot erit conducere, & emere terras ab inuitis ad huic effēctum Rip. de remed. ad curand. 29 pest. nu. 12. & seqq. vbi plura † edocet circa constructionem huiusmodi mansionum Mut. ad con-
30 suetud. Panorm. cap. 81. num. 7. vbi † quod pretio soluto locus efficitur publicus Marchin. de bell. di-
31 nin. par. 7. cap. 2. num. 6. & hac † mansio hospita-
lis debet construi extra Ciuitatem Rip. d. rub. de remed. ad curand. pest. num. 11. Prauidell. d. rub. & modo sciendum est num. 1. & per tot. Marchin. d. cap. 2. nu. 3. vbi & n. n seqq. plura notabilia assert.

32 Corpora † defunditorum peste debent tumulari, & cemeteria claudi tam bene, vt nullus odor euadat, & facinorosi debent extra Ciuitatem obtruncari, non autem in foro, & posteā sepulture tradi, & si alijs illa priuari deberent Prauidell. d. rub. & causas pestilentie per tot. Intriglio. d. singul.

33 94 num. 15. quinimo † cadavera decedentium ex peste debere quam primum sepelliri, & altius effodi, ne illi pestilentes alitus alios contaminent, & terram inficiant, voluit Sennert. de febrib. lib. 4. cap. 3. versic. verum vbi cadauer. & faciunt plenè tradit. per Marchin. de bell. diuin par. 4. cap. 6. & 34 ad hunc † effēctum traditionis cadauerum sepulcris debent ex Prauidell. de pest. d. rub. de ceter. ad salubrit. Ciuitat. pertinent & conuentus hominum, n. 5. & 6. eligi personæ, quæ curam hanc habeant,

nec non Medicis, & Periti, qui egrorum sanitati diligentēt incumbant, & sint valde diligentes, ne viui inter mortuos sepeliantur, & ne ægrotantes portius ex non curatione, quam ex morbo claudant diem.

35 Bona † iaceitorum comburuntur expensis ipso-
rum, nec vllum premium debet reddi à Principe, qui illarum combustionem mandat Marchin. de bell.

36 diuin. par. 7. cap. 3. per tot. vbi † agit de pñnis surripientium huiusmodi bona Peguer. decis. 8. nu. 7.

37 & 8. tradens per tot. quid in itis † casibus posse facere Princeps, & quod expedientur prouisiones in domibus infectorum incendi vestes, & alia mobilia, in quibus de facili morbus conseruator, & interfici animalia, vt canes, & similia, domos concremari, & loca claudi ita, vt exitus, & introi-
38 tus sit omnibus interdictus. Debet † etiā prohiberi, ne sani alloquantur pestilentes, vel à propinquo, vel à vento Prauidell. d. rub. de ceter. ad salubrit. Ciuitat. pertinent. & conuentus hominum n. 9. addens, quod debet interdici hominibus peste vexatis extendere in fenestris ad aerem, vel ad solem pannos cuiuscunq; generis sint.

39 Peste laborantem, & si per Ciuitatem vagatur alios inficiendo, capite puniri firmat Prauidell. d. rub. de ceter. ad salubrit. & licet nefas sit per tot., 40 sed † an quis possit peste vexatum, & volentem se amplexari occidere, si alio modo non possit evitare positis hinc inde rationibus relinquit cogitandum Prauidell. d. rub. & denū queritur, at ego dicerem, quod cum per amplexum contagio vexati quis ponatur in discriminē vite ob rationes adductas à Sennert. de febrib. lib. 4. cap. 3. versic. quaeunque autem, & versic. alij quidem possit ad instam sui defensionem occidi Guazzin. qui sufficiat pro omnibus defens. reor. 29. cap. 4. num. 15. & infra.

41 Ad intellectum † 34. bannimentorum circa naues, est aduertendum, quod nauis adueniente debet mandari, vt in mari detineatur, & nullus descendat in terram ad effēctum videndi, si Nauti, vel Passageri sint aliquo morbo affecti, & ideo mititur Medicus, qui eorum sanitatis statum exploret, & si ab ipso Medicus habetur fides de sanitate expeditur ordō, vt licet habere commercium, ac merces exonerare, & ira praticatum pluries fulse te statut Nouar. d. rub. de salubrit. aer. collectan. 4. nu. 2. quam practicam ego non omittarem, licet adessent bulletena sanitatis cum omnibus requiritis confecta.

42 Pro intelligentia † eorumdem bannimentorum & 37. aduerto, quod vagabundus dicitur ille, qui non habet domicilium certum, vel habitationem, quotidiq; per varias Ciuitates vagus oberrat Iodoc. pract. crimin. cap. 33. num. 15. Boff. de for. com. peten. num. 70. Peguer. decis. 3 per tot. & signanter num. 9. Baron. de citat. in addit. ad quast. 8. nu. 44.

43 & validi † mendicantes appellantur illi, qui habentes vnde viuane, vel valentes labore que rere, volunt tamēn sine labore, ac otiosè viuere, & legerunt, quasi nullam habeant artem, qua viatum quarant

quærant, & se fingunt debiles, cum sint fortissimi qui
nolunt laborare, sed ex alieno vivere mendicando l. i. iunctaglos verb. inertibus C. de mendicantibus
valid. lib. 11. Menoch. de arbitran. cas 532. num. 6.
& per tot. Peguer. decis. 4. num. 5. & infra.

44 Nolo omittre f. institutionem quarantæ, si-
nè vt alii vocant quadragenarii lequestrati, quæ fuit
instictus, vt infra illos quadraginta dies pateat,
an detentus sub sequestro morbo pestis labore;
& ad inuenientio Octau. Roboreti. de febr. peticul. cap. 19
asserere, venenum pestilentiale per multos scopè
dies latere, & propterea in benè regulatis C. ciuitatis
constitutum esse, quod non recipiantur
venientes à locis infectis, nisi omni suspitione con-
tagij aboleta, quam f. quadraginta diebus ad sum-
mum aboleri existimat Roboreti opinioni se
subscribit Sennert. de febrib. lib 4. cap 3 versic. ma-
joris vero difficultatis est quaestio, cum versic seqq.
vbi contra Saraceni & Mercuriali. probat vene-
num pestiferum per plures hebdomadas latere
posse, & consentit Andr. Cesalpis. de art. medic.
tom. 1. lib. 3 cap. 52. ibi qui autem per quadraginta
dies immunis à peste fuerit renocari posse.

45 Et quia f. Mascalde probat conclus. 248. num.
3. affirmat, malum hoc posse abscondi etiam ultra
quadraginta dies, quod potest colligi ex dictis
per Sennerti. loco proximè allegato, ego iuxta per-
sonarum, & locorum, è quibus discedunt, qua-
litatem, exhibito semper consilio medicorum,
etiam ultra quadraginta dies sub sequestro deti-
nerem, prout Medici existimarent posse in illo
corpore magis tardè apparere signa veneni, non
tamen ex eisdem diebus unum solum detrahensem,
quia cum agatur de salute Reipublicæ, melius est
peccare in tempore contra detentum, quam ut
celeritate in prejudicium tot innocentium, qui
47 possent infici; si f. Ecclesiastici essent in-
quarantæ, fuit dubitatum Florentiæ, ad quem
spectaret concessio facultatis exeundi, ad Episco-
pum ne, vel ad Magistratum secularis, & post
multa hinc inde deducta uit resolutum, secularis
debere facere fidem de perfecta illorum sanita-
te, & Episcopum post visam sanitatis fidem con-
cedere licentiam exeundi Marchin. de bell. diuin.
par. 4 cap. 5.

Vt tandem finem imponam referam duas du-
bitationes mihi propositas, quarum prima fuit, an
48 Clerici f. teneantur soluere collectas causa pestis
impositas, & proponenti respondi Prauidell. de pest.
in rub. de ceter. ad salubrit. Civitat. pertinent. I.
per dictam legem num. 1. & infra affirmare; sed
melius fuisse itum in contrarium sententiam ad fa-
uorem Clerici. & Marchin. de bell. diuin. par. 4. cap.
4. & Sperell. decis. 12. num. 50.

49 Alteram continentem, an edicta f. Principum
secularium tempore pestis, vel eius suspitionis
circa aliquid faciendum ligarent colonos Ecclæ-
sarum, quæ si fuisse determinata d' Caball. resol. 12.
Rouit. in rub pragm. de salubrit. aer. num. 6. & Mut.
ad confuetud. Panam. cap. 79. in addit. litt. O. qui
50 tenuerunt illos ligari; sed addidi prædictæ f. pro-

cedere, quando nulla per indirectum resultat Do-
minorum Ecclesiasticorum lœlio ex Sperell. decis.
41 num. 36. cum plurib. seqq. quoquerò ad ipsas per-
sonas Ecclesiasticas res versatur extra omnem
difficultatem, quia nullatenus editis secularibus
subiacent per rationes abundè positas à Sperell.
decis 12. & decis 13. utrobique per tot. quicquid
conatus fuerit probare contrarium Rouit. d. rub.
de salubritat. aer. num. 6. qui non figur pedes.

De Rebus Litigiosis.

S V M M A R I V M.

A Lienans rem litigiosam scienter punitur pena
applicationis presij ad fauorem fisci. num. 1.
Domini Hyacinti Gratiani Votum in Maceraten.
nullitatis executionis, litigiosi materiam discu-
tens. num. 2.

Ex clausula constituti transfertur omnis possessio
considerabilis ad quemcunque effectum cursum suis
Iudicij possessorijs, & rei litigiosæ. num. 3.

Possessio actualis probatur per fidem plurium Testi-
um iuratum, etiam extra iudiciale, & non
recognitam, quando est suffulta adminiculis
Instrumenti venditionis, in quo adegit clausula
Constituti. num. 4.

Possessio probatur ex notorietate possessionis adeptæ,
& in processu cause deductæ num. 5.

Probatur quoque ex verisimilitudine acquisitionis
illius, quando res titulo vere onero/o fuit qua-
sita num. 6.

Decretum immisionis non potest ferri contra possesso-
rem in Iudicio non vocatum. num. 7.

Et ignorantia possessoris non excusat, quia ante exe-
cutionem debet perquiri possessor, ut pro sen-
tencia exequenda citetur. num. 8.

Vitij litigiosi viri alias penas, illa est admodum pe-
culiaris, ut alienatio facta lite pendente sit nul-
la: siue acquirens sciat, siue ignoret penden-
tiam huius. num. 9.

Possessio rei litigiosæ per precarium in instrumento
alienationis, & acquisitionis appositum non
transfertur. num. 10.

Res litigiosa an dicatur, ubi tantum agitur de domi-
nio, aut etiam in alijs casibus remissiæ. n. 11.

Iudicium possessoram reddit obnoxiam. viro litigiosi
ipsam possessionem, proprietas tamen remanet
illa. num. 12.

Executio absque novo processu cause principalis, in
qua licet acquirens rem litigiosam non fuit ci-
tatus, potest recta via contra ipsum committi:
num. 13.

Contra Clericum acquirentem rem litigiosam an-
Index Clericus, vel Laicus exequi debeat re-
missiæ. num. 14.

Contra possessorem rei litigiosæ, an prius agi debeat
reocatoria in actione reali, & quid in actione
personalis remissiæ. numero 15.

Citatio debet omnino intervenire contra possessorem rei litigiosae, antequam executio consumetur, maximè si acquirens nullam habuit litis scientiam. num. 16.

Limita tamen nisi evidenter constet ex actis, quem fuisse intrusum pendente iudicio, & nisi nulla competenter defensio. num. 17.

Limita secundo, nisi alienatio effet dolosè facta in fraudem paratae executionis, ac titulo lucrativo. num. 18.

Vitium litigiosi sicuti varie committitur, ita multifariam ceditur. n. 19.

Sola potentia decendi de iure proprio, quod est ad manutentionem impetrandam possidentem rem litigiosam num. 20.

Vitium litigiosi deseritur, si datio in solutum fundi, super quo fuit intentatus Saluianum, facta sit ob debitum contractum ante dictum, Iudicium. num. 21.

Et si aliqua fraus ex dicta datione in solutum sequeretur, non effet attendenda num. 22.

Omne incommode proueniens ex saluiano auferitur per oblationem. num. 23.

Limita, nisi pecunia oblatæ essent obstricta vinculo de restituendo alijs creditoribus anterioribus, quia creditor non tenetur illas recipere numer. 24.

Cognitio Causa, Saltem summaria requiritur contra acquirentem lite pendente, & citatio debet omnino intervenire ad effectum committendi executionem num. 25.

Et Summaria cognitio debet versari, an alienatio successerit ex causa necessaria, vel voluntaria, & an alia possidenti possit competere defensio numer. 26. ubi quod debet etiam versari super nullitate ipsa contractus.

Rota diuersi Bononien. decepti, dum firmauit, quod DD. de citatione requisita in Vitio litigiosi loquantur in actione personali, non in actione reali litigiosi num. 27.

Alienatio rei litigiosæ, licet sit nulla, adhuc possessione dicatur translata ob traditionem fundi, & acquisitionem illius possessionis. num. 28.

Ex contractu nullo etiam transfertur possessio, quando fuit deuentum ad actum facti nu. 29.

Rei litigiosæ alienatio de iure Digestorum impediatur, de iure autem Codicis addita fuit nullitas, quæ leges nouissime utiponales, strictè sunt intelligenda. nu. 30.

Et propterea leges disponentes dumtaxat de re, vel actione litigiosay nullo pacto sunt trahendæ ad possessionem dicto morbo laborantem, sed seruari debet ius Digestorum ibidem

Sicque regula, quod possesso litigiosa in alium transire non possit, procedit, quando ipsa possessione sola principaliter transfertur, non autem quando alienatur proprietas, quæ litigiosa non est. ibidem.

Possesso ablata absque citatione, statim est restituenda num. 31.

Datio in solutum, & possesso capta, impedit execu-

tionem relaxatam aduersus eum, cuius bona tradita fuerunt in solutum. nu. 32.

Via executiva contrà tertium non datur nu. 33.

Etiam si extaret statuum dans executionem partam instrumento, & si instrumentum contineat garantiam. num. 34.

Adjudicatio sequuta tertio existente in possessione, & reluctantate, est ipso iure nulla nu. 35.

Sententia lata contrà Principalem potest absque numero processu, & recta via demandari executionem contrà illum, in quem fuit facta alienatio post item motam. nu. 36.

Et ratio est, quia alienatio rei litigiosæ est nulla, siue sciat, siue ignoret item is, qui rem emit. numer. 37.

Via executiva, & absque Iudicio revocatorio proceditur contra tertium acquirentem in fraudem paratae, ac capta executionis, & alienatio habetur perinde, ac si facta non fuisset. numer. 38.

Mandatum relaxatum, non solum dicit paratam esse executionem, sed illam captam. nu. 39.

Via executiva datur contra citatum pro omni suo iure, & interesse. n. 40. & n. 84.

Vitio litigiosi non subiacet res alienata post motam litteram, si actio personalis fuit intentata. numer. 41.

Et quamvis maxima sit controvrsia inter DD. an res efficiatur litigiosa per actionem personalem; nihilominus communissima opinio est, quod actione personalis non reddat rem litigiosam. numer. 42.

Redditur tamen huiusmodi vitio obnoxia ipsa actio personalis alienata lite pendente. numer. 43.

Litigiosa res non efficitur, quando controvrsia est super possessione. n. 44. & n. 49.

Vitium litigiosi non inducitur per actionem personalem pro consecutione rei intentatam, licet à contraria opinione recedere temerarium firment relati. num. 45.

Contrarium tamen firmatur. num. 46.

Vitium litigiosi non inducitur, nec alienatio prohibetur lite pendente, quando fuit actum pro credito pecuniario. num. 47.

Res non dicitur amplius litigiosa lite, & instantia perempta. num. 48.

Vitium litigiosi cessat, quando alienatio fit ex causa necessaria. num. 50.

Lis iniusta, litigiosi vitium non admittit. num. 51. & nu. 56. ubi redditur etiam ratio.

Litigiosi vitium ideo fuit introductum, ut occurratur occultis fraudibus, & machinationibus colligantium num. 52.

Et propterea prohibitio non afficit rem ipsam, nec vitium constituit in re, sed inducit impotentiam alienandi in personam n. 53.

Vitio litigiosi non subiacet alienatio facta à tertio, qui non est in litigio, & ratio est, quia in eo non potest presumi fraus. numer. 54.

DE CONFISCATIONE. 85

*P*ro ut nes dicto vitio est obnoxia alienatio bonorum facta lite pendente, si illa cessa fuerint in donatione uniuersali numer. 55.

Dos non potest mulieri retineri ab heredibus Mariti, vel si ipsa mulier fuerit effecta debitrix, vel per malam administrationem, vel per aliquod aliud numer. 56.

Actus necessarius non dicitur fieri in fraudem, & huiusmodi actus potest fieri etiam litependente numer. 57.

Alienationes factae post captum Iudicium, quod censentur factae in fraudem, intelligitur de alienationibus voluntariis, non de necessariis numero 58.

Alienationis prohibitio, quod non comprehendat alienationem necessariam, ad quam quis potest compelli, Axioma generale firmatur n. 59.

Et ex dicto Axiomate oritur alia conclusio, quod ligata permittitur divisio rei litigiosae, ac eiusdem restitutio ex causa dotis, legati, vel fideicommissi n. 60.

Fraudis conjectura ad inducendum vitium litigiosi, ex eo desumitur, quod res si tradita in solutum coniuncte personae, & quod nihil aliud habeat in bonis illa iudicata in solutum numer. 61.

Omnis fraudis suspicio cessat, quando alienatio fit ex causa necessaria, & ad quam quis cogipotera numer. 62.

Fraus ad hoc, ut dicatur facta, duo copulativa requiruntur, consilium scilicet facientis actum, & fraus re ipsa n. 63.

Fraus non iudicatur ab euentu, sed a Causa iudicari debet numer. 64.

Actus quando potest fieri licito modo, non presumitur factus modo illicito numer. 65.

Fraudis presumptio exclusiva semper est potentior inclusiva numer. 66.

Et stante presumptione fraudis exclusiva, illi semper standum est, donec fraudem allegans probationibus concludentibus illam probet numer. 67.

Datio in solutum facta de re, que est maioris valoris ipso debito, est nulla, & res est restituenda una cum fructibus numer. 68.

Amplius licet datio in solutum sit facta a parte, & non a Iudice numer. 69.

Decretum Iudicis ipsum, & rectum presumitur numer. 70.

Et facit presumere contractum utilem pro illo, ad cuius favorem dictum decretum fuit interpositum numer. 71.

Et stante dicto decreto, nec laesio, nec dolus, nec metus in contractu presumitur numer. 72.

Sed veritas presumitur ex sola eius expressione, & enunciatione, quando contractus celebratur cum omnibus solemnitatibus. numer. 73.

Eoq; magis, si fuerit celebratus cum interventu Consanguinorum, & Iudex quidem decretum interpolavit, non sit ignoratus. ibid.

Datio in solutum rei, que creditum excedit in valo-

re, non est nulla in totum, sed revocatur solum pro summa transcendentia debiti numer. 74.

Secus vero esset, si fuisset erratum in quantitate debiti, quia tunc in totum revocatur ibidem, ubi tamen declaratur hoc procedere, quando Iudex dat in solutum, secus si de partium conuentione. numer. 76. & 77.

Et ratio est, quia decretum est individuum, & ratione individualitatis, non potest pro una parte valere, sed in totum revocatur numer. 75.

Contrarium tamen firmatur numer. 78. ubi quod competit retentio, donec debita pecunia solvatur.

Et d. retentio datur etiam aduersus obligationem Cameralem numer. 79.

Maxime quando adesse hypotheca constituta, quo casu nullitas predicta non obstat numer. 80.

Retentio non potest denegari, quando de credito constat per publicum, liquidum, & clarum instrumentum numer. 81.

Secus vero esset, quando creditum esset dubium, illiquidum, & turbidum numer. 82.

Creditum cum hypotheca dat retentionem omnium honorum, quamvis essent magni valoris, quia tunc efficerentur minoris ad effectum retentio numer. 83.

Via executiva non datur contra tertium citatum pro omni suo iure, & interesse, quando fuit intentata actio personalis, & ita procedit conclusio relata numer. 40. & 84. numer. 85.

Et quod supradicta citatio det viam executivam, intelligitur si ius pertinens ad tertium, fuisset in iudicio deductum numer. 86. & n. 87. ubi redit ratio huius distinctionis.

Actio, & obligatio personalis non sequitur tertiam, aut singularem successorem numer. 88.

Citatio est praembulum, a quo incipit Iudicium, sed non gignit per se actionem numer. 89.

Tertius citatus pro omni suo iure, & interesse non tenetur comparere, quando non fuit intentata actio realis, vel deductum Ius in Iudicio super re, aut eius possessione numer. 90.

Citatio, si sua pudoriaris interesse, potest fieri a quolibet numer. 91.

Si tamen citatus ut supra, scit nulla obligatione teneri, non comparendo, non redditur contumax, & sententia contra ipsum lata, non potest executioni demandari numer. 92.

Secus vero esset, si fuisset intentata actio realis, quia tunc Sententia, & acta nocent numer. 93.

Tertius sciens item super re ab ipso possessa, tenetur comparere aq; citatione, & non potest impedire executionem sententiae, & quare numer. 94. 95. & 96.

Datio in solutum transferi dominium in accepientem nu. 97.

Q V A E S T I O X X .

Ndubitati † iuris est, quod scienter vendens, vel aliter alienans remligiosam punitur pena applicacionis pretii ad favorem fiscal. fin. C. de litigios Peregrin. de iur. fisc. lib. 4. tit. 6. Guazzin. de confiscat consol. 13. ampliat. 26. & seqq. num. 2. ac ampliacione 63. nu. 2. Quando autem res efficiatur litigiosa ego dixi compilando decisionem in Auximana predij 4. Ottobris 1656. quam hic iterum do typis, & plura, ac † valere doctiora scripsit Dominus Hyacinthus Gratianus, cuius mentionem feci quest. 18. num. 12. & quest. 36. nu. 4. in quodam suo voto decisio edito in Maceraten. nullitatis executionis, quod pariter imprimitur.

Decisio Authoris in Auximana predij proxime enunciata ita se habet,

Quod in D. Angelam Claudiam, cuij pro fructibus census impositi de anno 1636. fuit 24. Martii 1651. datum in solutum Pradium, ad cuius possessionem usque de anno 1648. in Saluiano expectebant immitti illi de Patrignanis, amoris Angelo, & Fratribus de Capponis, cum quibus Iudicium agebatur, fuerit † ex vi clausula constituti translata omnis possessio considerabilis ad quemcumque effectum cuiusvis iudicij possessorii, restantur Barbos clausula 31. num. 2. & seqq. Post de manutent. obseruat. 20. nu. 4. & seqq. & in terminis rei litigiosae Duran. decis. 364. num. 71.

Concurrente maximè fructuum perceptione, ex qua resultat actualis possessio de qua † constat per fidem plurium testium iuratam, qua, & si extrajudicialis, ac non recognita, nihilominus suffulta adminiculis Instrumenti Venditionis, & clausula constituti ibidem apposita fidem omnimodam facit Rot. apud Post. de manutent. decis. 97. num. 3. Add. ad Buratt. decis. 113. num. 38. vers. limitatur tertio. Buratt. decis. 306. num. 6. ac † etiam notorietatis huius possessionis adeptae, & in processu cause deducit. Thomat. decis. 228. nu. 23. & verisimilitudinis † acquisitionis illius; quid namquæ magis verisimile est, quam narcissi possessionem rei, que fuit quæsita titulo verè onerato? & solam verisimilitudinem huiusmodi fidei probationem tribuere, decidit Rot recent. decis. 122. n. 7. par. 1. & Thomat decis. 258. n. 12. par. 2.

Et proinde lecultur decretum † Immissionis sub die 18. Aprilis exacti non poterat exequi in eodem Prædio, nisi ipsa D. Angela ad Iudicium vocata Nati. cons. 350. num. 4 Menoch. consil. 319. num. 12. in fin. Gabriel consil. 51 n. 10. & seqq vol. 1. quod fuit duplicatum vol. 2. consil. 31. Handed. consil. 20. n. 43. & 48 vol. 1. Gratian. disceptat. For. renf. 502. num. 33. & seqq. Cancer. var. resol. par 2. cap. 12. num. 21. 22. & 23. quod ita semper practicauit, & practicari videt Amat. resol. 45. n.

17. Andreol. controversi 207. nu. 4. Gabriel de citat. conclus. 1. nu. 3. 8. Mandoz commiss executorial. 29. vers. vigesimo tertio quarto. Lancellot. d. attentat. in prefat. sec. partis num. 534 Farinacc. in repertor. inuicial. quest. 46. num. 17. vers. ad uerte. Mangil de extinctionib. quest. 177. nu. 22. & seqq. Gait. de credit. cap. 2. tit 3. num 643 Salgad. de reg. protect cap. 8 nu. 222 & seqq part. 4. Merlin de Pignor. lib. 1. quest. 18 numer. 33. Baron. de citat quest. 16. numer. 278 & 279 & quest. 23. num. 33. Capyc. decis. 128 n. 12. & 13. Cartar. dec. 55. num. 7. addit ad Guid. Pap. decis. 81 littera D. Benintend. decis. 93. num. 12. Ricc. collectan. 4067. vers. intellige quarto. Sperell decis. 7. n. 17. Rot. in nou. decis. 3. ut lit. penden. & decis. 25. dere iudicat. Mantic. decis. 7 num. 4 Buratt. decis. 166. num. 2. & ibi Add. num. 10. & 11. Duran. decis. 88. num. 11. & decis. 364 numer. 71. Merlin decis. 96. num. 4. & 9. & decis. 119. numer. 2. Rot. post addit. Post. ad tractat. de subbast. decis. 154. numer. 1. apud quos nedum solidissima rationes, sed, & alijs plures enumerantur concordantes.

8. Et quidem nulla admissa excusatione ignorantia, cum ante committendam executionem debuissent perquirere, quis possideret, ad hoc, ut illum pro sententia exequenda citarent Benintend. dicta decis. 93. n. 10 & seqq. Gratian. dicta discept. forens. 502. num. 20. & 21. quicquid videatur se tulisse in aduersum Rot. diuers Bonon. decis. 55. num. 16. vers. & quatenus etiam, cum nullam legem, vel solidam rationem adducat.

9. Et licet me † non latuerit, quod, vltra alias penas vitij litigiosi relatas per Lancellot. de attentat. in prefat. par. 2. num. 524. & seqq. Peregrin. de iur. Fisc. lib. 4. tit. 6. num. 19. & seqq. Cost. de scient. & ignorant. centur. 1. distin. 93. nu. 1. & seqq. Capyc. Galeot. controversi. 2. per tot. lib. 1. illa sit admodum peculiaris, alienationem lite pendente factam, esse nullam final. C. de litigios. aut is, qui acquisivit, fuerit ignorans, vel sciens pendentia litis dicta fin. Gratian. dicta disceptat 502. num. 25. & seqq. Salgad. de reg. protect dicto cap. 8. num. 169. Duran. dicta decis. 88 num. 5. & 6. Adeo, † vt nec per precatum instrumento adiectum dicatur possessio in acquirentem translata Lancellott. de attentat. in prefat par. 2. nu. 521. & 522. & ampliat. 8. num. 2. Salgad. dicto cap. 8. num. 198. Affict. dec. 331. num. 2. & 3. Rot. diuers Bonon. dicta decis. 55. num. 1. proprie fin.

10. Quodque omissa † disputatione, an res dicatur litigiosa, vbi tantum agitur de dominio, aut etiam in alijs casibus, quam plenè retractant. Giouagn. cons. 68. n. 10. vol. 1. Scaglion. ad pragm. Neapol. dispensat. litium nu. 19. Caren. resol. 250. n. 1. & 2. Montan. contr. 49. n. 1. 2. & 3. Gallup. in præc. p. 2. cap. 3. num. 3 Salgad. d. c. 8. num. 173. & seqq. Post. in adait. ad tractat. de subbast inspect. 18. n. 89. Rot. post ipst⁹ dec. 154. n. 6. & 7. & dec. 246. n. 2. & seqq. post Merlin. de Pign. dec. 113. n. 7. & seqq. & p. 7. rec. 12. dec. 172. per tot. existimetur indubitatum, † quod iudicium possessorium reddat huic vitio obnoxiam ipsam

ipsam possessionem, illęsa ab hac labe remanente proprietate fundi, cuius possessio fuit in licet ad ducta, quę ob hoc prohibeatur in alium transferri. Cancer. variar. resol. par. 2. dicto cap. 12. nu. 12. Gratian. disceptat. Forens. 781. num. 21. Rot. in Romana hereditatis de Gratianis 39. May 1643. coram R. P. D. Rotis post addition. Post. ad tract. de subbastat. decif. 165. num. 6. coram R. P. D. Melatio 11. Decembbris 1648. post labyrinth. credit. Salgad. decif. 70. n. 9. & coram R. P. D. Bichio 28. Iunij 1649. post. eundem labyrinth. decif. 71. nu. 1. 2. & seqq. & apud allegatas additiones Post. decif. 240. 13 v. 1. cum seqq. id eoque & contra illam acquirentem, possit recta via, & absque nouo Processu cau. se principalis, & si ad illam minimè citatum, executio committi, pluribus relatis Carlewall. de Iudic. lib. 1. tit. 1. disput. 2. num. 933. Salgad dicto cap. 8. nu. 168. & seqq. Giurba obseruat. 55. n. 8. & seqq. Rot. dñe s. Bonon. dicta decif. 55 per tot. Gaualer. 14 decif. 131. n. 2. & hinc exortatur dubitatio & quis index, laicus ne, an Ecclesiasticus exequi debe re aduersus Clericum, si in ipsum similis alienatio fuisset collata, quam ad instantis difficultatis decisionem non pertinentem consulto omisi, satis fore iudicans innuere, quod, si dabitur casus, poterunt consuli illam determinantes. Gait. de cre dit. cap. 2. tit. 3. num. 647. & seqq. Carlewall dicta disputat. 2. num. 934. & seqq. Salgad. de reg. protect. par. 4. cap. 14. nu. 70. & seqq. Gallupp. in pract. par. 22. dicto cap. 3. nu. 34. Baron. de cit. it. dicta quest. 23. num. 33. vers. & quid si emptor rei litigiosae. Andreol. dicta controvers. 207. per tot. Sanfelice. decif. per tot. & ibi addition. impreesse post. 2. vol. de cis eiusdem Sanfelice. Sperell. dicta decif. 7. per tot. 15 Prout & etiam libens pr̄termissi inspectionem, an sit opus sagere prius reuocatoria, cum in actione reali illam abunde discuriant. Cuar. pract. quest. cap. 15. num. 7. Gratian. dicta disceptat. forens. 502. n. 37. & seqq. Giurb. decif. 62. num. 6. & seqq. Add. ad Buratt. decif. 166. num. 11. & in personali plures recensēat casus Post. de subbastat inspect. 18. nu. 132. & seqq. iuncta ibidem addition. Duran. decif. 364 p. tot. & Add. ad Buratt. dec. 917. n. 6. cū seqq. 16 Attamen censi, & citationem omnino interuenire debuisse, antequam executio consummaretur. Tum, quia hanc opinionem comprobant D. D. superius relati in I. & proinde à quibus non est hodie discedendum, cum D. Angela nullam scientiam litis habuerit, ex quo bonam illius fidem exuberare, aduertunt ad hoc propositum Lancellot. de attentat in prefat. par. 2. n. 537. Gratian. dicto cap. 502. n. 23. 3. & seqq. Gait. de credit. dicto tit. 3. num. 638. & seqq; per tot. n. 643. Giurb. 17 decif. 62. num. 1. 2. Tum, & quia nullatenus contraria huiusmodi acquirentem potest citatio omitti, nisi constet enid ait ex actis, ipsam fuisse intrusam, dum adhuc iudicinem pendebat, & nullam penitus defensionem habere posse. Gratian. dicta disceptat. forens. 502. num. 35. Gait. dicto tit. 3. num. 644. Sperell. dicta decif. 7. num. 17. vers. quemadmodum enim, & n. 18. Addit. ad Buratt. dec. 166. n. 12. Post.

de manuten. obseruat. 12. n. 65. Rot. post ipsum dec. 506. num. 5. & 10 ac decif. 508 num. 4. & 5. ubi tol. 18/itur obiectum decif. 131. Gaualer. quia & nempe ibi alienatio fuerat aperte, & dolosè facta in fraudem paratæ executionis, ac titulo lucrativo. Coc cin. decif. 378. num. 2. & 3.

De quo defensionis defectu tantum abest, ut doceatur, quod potius ipsa potuisse deducere, acquisitionem fuisse habitam in aliquo casu à legibus permisso, in quo vitium litigiosi nullatenus & contradictum fuisset, cum sicuti & vitium hoc contrahi, ita etiam multifariam evitari, scribant Rep. obseruat. 120. num. 5. Mysinger. obseruat. 55. nu. 8. centur. 1. Tepat. var. senten. tit. 145. cap. 3. & 5. utrobiq. per tot. Lancellott. de attentat. in prefat. 2. part. à nu. 524. usque in fin. Peregrin. de iur. fisc. dicto tit. 6. num. 1. & seqq. & nu. 23. cum pluribus alijs Carpan. ad statut. Mediol. cap. 68. num. 78. & seqq. Cost. de scient. & ignorant. dicta distinct. 93. num. 11. & seqq. Scaglion. ad dictam pragmatice. Neapol. dispensatio litium num. 18. Gallup. in pract. par. 2. cap. 3. num. 29. Cancer. var. resol. par. 2. dicto cap. 12. nu. 21. & 22. Donat. Anton. de Marin. var. resol. lib. 1. cap. 256. num. 1. & per tot. Intrigliol. decif. 39. nu. 4. & seqq. Capyc. Latr. decif. 170. num. 20. 29. & seqq. lib. 2. Quę & sola potentia docendi de iure proprio prodest ad manutentionem impe trandam Post. de manuten obser. 42. num. 160. & seq Rot. post ipsum decif. 42. num. 10 & in his ter minis admittit Sperell. dicta decif. 7. num. 17. & 18.

21 Non tantum & autem fuit considerata possibilis defensionis, sed fuit etiam ab Angela deducatur, quod habuit predium ex causa dationis in solutum pro debito contracto valde longè ante. Saluianum introductum, & consequenter deferit omne vitium litigiosi l. alienationes ff. famil. er. cisc. Socin. Sen. consil. 75. num. 5. vol. 4. Rebuff ad constit. Gallie. tit. de resciss. contract. num. 35. vol. 2. Farinac. repert. Iudic. quest. 51. num. 18 & 19. Salgad. de reg. protect. par. 4. dicto cap. 8. num. 172. Donata: Anton. de Marin. dict. resol. 256. n. 11. 12. & 13. Osasch. decif. 168. num. 12. Giarb. decif. 62. 22 num. 18. ubi quod, & licet ex hac datione fraus aliqua sequeretur, illa non esset attendenda. Add. ad Buratt. dicta decif. 166. num. 10.

23 Sieuti etiam, si vocata fuisset & ad uitandum incommoda, & expensas executionis, valuerit offerre summam debitam, per quam oblationem auferebatur omne impedimentum ex Saluiano proueniens. Statil. de Saluian. inspect. 5. cap. unio. num. 11. 12. 13. & seqq. Rot. in Ciuitatis Plebis Saluiani 1. Iulij 1647. coram R. P. D. Bichio post addition. Post. ad tract. de subbastat. decif. 210. nu. 20. 24 in qua & licet fuerit resolutum contrarium, id euenit, quia creditor non tenebatur recipere pecunias vinculo cautionis de restituendo alijs Creditoribus anterioribus obstrictas, cum similis oblatione debeat carere omni conditione, ut declarat. ibi Rot. num. 21. & seqq. ac dixerat prius Statil. dicto cap. unio. num. 31. & seqq.

Non obstant Doctores adducti in contrarium,

quorum auctoritate presumitur, citationem non requiri, vel quia nituntur contra communio rem, & in practica receptam opinionem; vel, quia non 25 videntur aduersari, nam admittitur propter vera cōclusio ab ipsis altata, non esse necesse nouum pro celum, nec debuisse adeisse citationem in Iudicio cause principalis, sed tantum dicitur, quod ad effectum committendi executionem contraria acquirentem lice pendentem, debeat adhiberi aliqua causa cognitio, sicutem summaria, in qua, citationem opus sit omnino interuenire, & ita D.D qui indicantur inter se dissidere, conciliantur a Giurb. dicta decis. 62. num. 17. Sperell. dicta decis. 7. num. 17. Salgad. de reg. protect. dicto cap. 8. num. 123. & seqq. Quæ 26 summaria & cognitio debet versari circa indaginem, an alienatio successerit lice pendentem ex causa necessaria, vel voluntaria, & an alia possidenti possit defensio competere Lancellotti. de attentat. par. 1. cap. 3. num. 86. Gratian. dicta disceptat. forens. 50. numer. 35. & 36. Merlin. de pignor. lib. 1. dicta quæst. 18 numer. 33 & 34. ac etiam super ipsa nullitate contractus. Andreol. dicta controv. 107. num. 5.

37 Fuit ergo & decepta Rot. divers Bonon. dicta de eis 55. dum putauit, quod magis communiter scri bentes ferantur in oppositam sententiam, & quod allegati pro citatione adhibenda loquuntur in personali, quia facta dinumeratione, & ponderatione D. D. apparet frequentiori calculo receptum, citationem requiretiam in litigioso contracto ex actione rei vindicatoria.

28 Licet verò alienatio hæc fuisse rei litigioso, & ideo indubitanter nulla (cum tamen premissa resistant) adhuc in Angelam fuisse translata possesso ob traditionem securam Prædij, & acquisitionem possessionis illius, Vrsell. ad Affict. dicta de eis. 33. numer. 4. Hondon. dicto conf. 20. numer. 29. 41. lib. 1. quod, est regulare & in omni contractu nullo, ex quo dum deuenitur ad traditionem facit, quaritur contraheati possesso Gratian. disceptat. forens. 317. num. 5. & 6. Thonat. decis. 40. num. 24. Post de manuten. dicta obseruat. 20. num. 40. Barbos. dicta clausula 31. num. 40.

Vltrà quod, cum vitium litigiosi non consideretur in datione i solutu, vt sine superiori cōprobatu, vt quæ omne euangelicū obiectu, quod valeret opponi. 30 Applicantur & præterea ad effugiendos singulos malos effectus litigiosi due doctrinæ cōsiderationes Beninten. decis. 48. num. 6. 7. & seqq. quod nempe de iure Digestorum translatio rei litigiosæ in aliud impeditabatur, sed contractus non erat ipso facto irritatus, de iure autem Codic. fuerit ad dicta nullitas ipso iure proueniens. & quod hec non simile leges, ut penales strictè intelligendæ tantum, de quibus expresse loquuntur, nec ad alios casus extendenda, & disponentes duntaxat de re, vel actione litigiosa, nullo pacto sint trahēdæ ad possessionem hoc morbo laborantem, sed in ea seruari debeat ius Digestorum, ex quo nulli as hæc inficta non reperitur, ita ut per eam dicta i. finalis nullum sortiantur locum, ubi iusta possesso fuit ad in-

diciale examen adducta. Et altera, quod regula, pos sessionem litigiosam in aliud transire non posse, procedat, quando ipsa possesso sola principaliter transfertur, non verò quando alienatur proprietas, quæ litigiosa non est; quia tunc accessoriæ, & in consequentiā contrarius dominij alienatiām possesso migrat in acquirentem proprieta tem nulli defectu alligatam, quas ambas Beninten. animadversiones probarunt Farinac. fragmentor. par. 2. verb. litigiosa res num. 281. & 282. & Caren. resol. 250 num. 8. & 9.

Cum ideo huius predij, ac possessonis acquisitione nullis pennis litigiosi sub acuerit; præcipue, quia fuit secura ad dissolutionem eis alieni contracti ante controvensem iudicialem excitatam, non potuit super illo executio sententie latę cum Capponis committi, nisi Angelia prius citata, & 31 possesso & absque citatione ablata, statim fuit re situēda, vt individualiter in terminis dationis insolitu restatur Lancell. de attentat. par. 1. d.o. 3. n. 85 & 86 fuisse decisū per Rot. in Senogallien. præensi spolijs 19. Nouemb. 1553 corā Augustino. Et ita &c.

Sequitur Votum decisum D. Hiacynti Gratiani in Maceraten. nullitatis executionis.

Domina Magdalena Adriana de Rodulphis instat contra Dominos Canonicos, & Capitulum Sancti Venantii Civitatis Camerini pro reuocatione executionis factæ in quibusdam bonis, sibi pro Iuribus dotalibus in solutum datis vigore. Mandati obtenti contra bona hereditaria quondam Fabij Rodulphi Coniugis dictæ Magdalene pro summa Scutorum 600.

32 Et cum per ipsam & edoceatur per publica documenta supradicta datio i solutam, vna cum possessione capra, debet quippe, dubio procul impeditre executionem Bald. in l. ob meritorum numer. 1. & 4. C. ne Vxor pro Marito ultra gl. in l. à Diu Pio I. si super rebus in veritate ff de re iudic. Vir. decis. 10. Intrigl. decis. 43. num. 49. & Giurb. decis.

33 72. n. 2. cum omnibus ibi adductis Vrgere & enim tricissima, & ab omnibus recepta iuris regula, quod contra tertium non possit procedi via executiva Mar. Ant. var. resol. lib. 2. resol. 32. num. 18. Caesar. Barz. decis. Bononien. 108. numer. 33. Coccin. decis. 96. num. 2. Greg. XV. decis. 22. num. 1. & decis. 128. numer. 2. Burat. decis. 574. num. 2. cum omnibus alijs per Zaccb. ad Galles. de oblig. Cameral.

34 quæst. 5. num. 43 in nos impress. Unde & Statutum dans executionem paratam instrumento, non intelligitur contra tertios Greg. XV. decis. 362. num. 6. quod procedit, licet continueat garantia in Ioseph. de Sesse decis. Aragon. 67. num. 70. Secco. de Sent. & re iud. gl. 14. quæst. 7. numer. 21. Cœal.

35 Spec. com. opin. quæst. 820 num. 22. par. 2. Ita & ut si procederetur ad fauorem Capituli in adiunctione, D. Magdalena reluctante, & contradicente nulla esset ipso iure adjudicatio Bal. in l. ob meritorum numer. 5. C. ne Vxor pro Marito. Ias. in l. à Diu Pio I. si super rebus num. 9. circa fin. vers. item tenet ff de re iudic. Intrigl. in d. decis. 46. n. 50.

Verum ad subtinendam executionem, & ad funda-

DE CONFISCATIONE. 89

fundamenta partis elideñdum, tria ex aduerso de-
duevatur. Primò quod D. Magdalena obster Vitium litigiosi: Duo enim reperiuntur exhibita mā-
data per Illustriſ. A.C. relaxata ad instantiam Ve-
nerabilis Capituli, primum de Anno 1643. die no-
na Maij, secundum decurrenti Anno 1649. & da-
tio in solutum cum possessione capta ex parte D.
Magdalena fuit de eodem Anno 1643. die 17 Se-
ptembris, & consequenter post motam litem, &
primum mandatum relaxatum, quod reddit rem
litigiosam, & operatur, † ut sententia lata con-
tra principalem possit mandari executioni, absque
nouo processu, recta via contra illum, in quem
facta est dicta rei litigiosę translatio Bar. & com.
DD. in l. Creditores num. 23. C. de pignoribus,
Bero. conf. 155. nu. 40. lib. 1. Caualc. decis. 16. n.
7. par. 1. Cancer. var. resol par. 2. cap. 12. de re-
bus litig. n. 17 Grat cum multis ab eo relatis dis-
cept. 502. num. 22. Lancellott. de attent. 2. par. cap. 4.
37 in præfatione num 531. Ratio † potest assignari,
quia alienatio rei litigiosę nulla est Tex. ad littera-
ram in l.2 C. de litigiosi. Farin. in fragmen. crimin.
par. 2. tit. litigiosi res à, & quādo alienari possit, nu.
235. siue sciat, siue ignoret lité is, qui rē emit. Tex.
in l finali C. de litigiosi. In illis verbis, siue sciētem,
siue ignorantē vitio litigiosi contractus subiacere,
quia ignorantia vitij litigiosi excusat tantum à pe-
na, sed non operatur, ut contraēus non reddatur
nullus. Farinac. loc. supr. cit. n 236 fol. mibi 340.
38 Secundo † opponitur, alienacionem, seu datio-
nem insolutum siuisse factam in fraudē paratę ex-
ecutionis, vndē intrat conclusio, quod contra bona
debitoris per eum in tertium possessorem aliena-
ta in fraudem paratę, vel incep̄ta executionis,
& sic in spretum iudicialeis auctoritatis, proceditur
executivę, & absque iudicio reuocatorio, perindē
ac si alienata non fuissent Paul. de Caſtr. in l. a Di-
uo Pio I. si super rebus num. 8. ff. de re iudic. Rip. in
l. 1. S. si h̄eres. num. 21. ff. id Trebell. Capyc. decis.
128. num. 10 & seq. Surd. conf. 405. n. 9. in fine Co-
uar. pract. quæſt. cap. 15. n. 7 vers sed & generali-
ter, cum alijs cumulatis per Rot. penes Burat. de-
cis. 266. numer. 2. vol. 1.
39 Et per relaxationem mandati, non solum dici-
tur parata, sed etiam cepta executio Rot in Anco-
nit. Dots 24. Aprilis 1643 coram Cerro; quæ est
impress. apud Zacc. de oblig. cam. decis. 186. vbi al-
ias cumulat auctoritates.
40 Tertium † obiectum deducitur ex eo, quod D.
Magdalena in ultimo iudicio, in quo fuit obtenu-
tum secūdum mandatum, de quo agitur, fuerit cita-
ta pro omni suo iure, & interesse, quæ citatio ope-
ratur, ut contra ipsam possit procedi via executiu-
na, ex theorica Caſtren in l. cum filius fam. sub nu.
3. vers ex quibus similiter ff de obligat. Surd. conf.
344. num. 12. Borgnin decis. 45. num. 70. par. 1. Io-
sep. Ludouic. decis. 56. num. 3. par. 1. Rot. Rom. in
Civit. Caſtelli Spolij 7. Maij 1638. & 10 Maij
1641, corā Ghislerio, quæ sunt impressæ post Zacc.
de oblig. cam. decis. 197. num. 6. & decis. 198. nu. 6.
& dixit etiam Rot. post Zacc. decis. 186. num. 8.

- Quibus verò non obstantibus, non est receden-
dum à supradicta regula; quod scilicet contra D.
Magdalena, vti tertiam, non possit procedi via
executiu. Nam, quo ad primum obiectum, sci-
41 licet vitij litigiosi, tollitur, quia † in casu nostro
fuit tantum intentata actio personalis, per quam
non efficitur res litigiosa. Handed. conf. 10. n. 3.
lib. 1. Couar. pract. quæſt. cap. 15. num. 6. Rolan.
conf. 5. num. 8. cum seqq. vol. 2. Canc. Variar.
resol. cap. 12. de rebus litigiosis num. 2. cum seqq.
par. 2. fol. 547. Surd. decis. 256. n. 7 Intrighol. decis.
46. n. 63 & Rot. Rom. decis. 665. n. 13 par. 1. rec.
42 Et licet magna sit controuersia inter DD. an
res efficiatur litigiosa per actionem personalis,
sicut efficitur per actionem realem, ut per Iacob.
Cancerium in d. cap. 12. nu. 2. & deducitur ex Lan-
cell. de attent. par. 2. cap 4 in præfat. num. 566. cum
multis seqq. Io: Parlador. lib. 2. rerum quotidiana-
rum cap. fin. 4. par. 6. 5 fol. mibi 217. & ex Giarb.
decis. 62. n. 1. i. oihilominus vera, indubitabilis,
& communissima opinio est, quod solum per a&ctionem
realē, non autem personalem vitium litigiosi
constituantur, ut vtrā supradictos, & alios te-
nuerunt. Natt. conf. 145. num. 16. & seq lib. 1. Bero.
conf. 155. num. 42. lib. 1. Thob Non conf. 78 num. 3.
de communi testatur Cravett. conf. 279. na. 1. lib. 2.
Iunet. cōf. 66. n. 19 Guid. Pap. dec. 479. Benint. dec.
48. n. 8. Ant. Fab. in suo Cod. lib. 8. tit. 24. de litigiosis
definit. 8. Rot. Rom. decis. 665. n. 13 par. 1. rec. &
in una Veneta donationis 16. Nouembris 1615.
quæ vi apud Buratt. decis. 133. num. 8. à qua licet
recessit die 15. Aprilis 1616. prout est videre in
decis apud eundem Buratt. decis. 166 non per hoc
recessit à firmata, & rectissima opinione, quod per
actionem personalis non efficiatur res litigiosa,
& quod non possit procedi via executiu. contrā
tertium, qui pendente lite super actione personali
emit rem à debitore, sed recessit duntaxat funda-
ta in limitatione, quod alienatio facta fuerit in
fraudem paratę executionis, ut testatur Buratt. in
d. Veneta donationis decis. 204. num. 1. & 2. lib. 1.
Quia certo iure cauetur, quod Vitium litigiosi per
actionem tantum realē, non personalem indu-
catur, urget Tex. in auth. litigiosi C. de litigiosi: ibi
litigiosa res est, de cuius dominio causa mouetur
inter possessorem, & petitorem iudicaria conuen-
tione; & tamen quæſtio dominij non mouetur,
nisi per actionem realē, Tex. ad literam in S.
omnium instit. de actionibus.
43 Igitur † iudiciale controuersia vertente per a-
ctionem personalis, non efficitur res litigiosa, sed
actio ipsa duntaxat, quæ deducitur in iudicium
Guid. Pap. quæſt. 337. & 479. Ant. Faber. in suo Co-
dic. lib. 8. tit. 24 de litigiosis. definit. 4. & quemad-
modū isto casu permitteretur alienatio rei, ut Lan-
cell. de attent. 2. par. 6. 4. in præf. n. 566. ita è cōuerso
denegaretur alienare actionē iudicium deductā, tā-
quam litigiosi vitio laboratēm Ant. Faber. loc. cit.
definit. 4. per Tex. in l. final. C. de acquir. possessione.
44 Pari modo quādo lis esset super possessione, tūc
per eam non efficitur res litigiosa, quod minus
H 3 poſit

possit alienari , sed sola possessio q[ui] in cap. 1. vbi etiam Abbas num. 5 & alij de confirm. utili , vel inutili . Felin. in rub. de rescrisp. col. 3 & in cap. dilecti de except. Curt. Iun. cons. 165 numer. 5. Oldrad cors 299. Of. sc. decis. Pedem. 144 ex actis num. 10. Narr. cons. 145. num. 16 lib. 1. & omnes relati per Lancell. in d. prafat. num. 579. ratio est, quia vbi non est questio super re , sed super iure aliquo rei adharente , tunc res ipsa nunquam efficitur litigiosa , quin possit alienari , est Tex in l. quanquam . I Julianus. ff. de aqua pluvia arcen. Cyn. Bar. & Bald. in l. 2. C. de litig. hoc etiam asseruit Menoch. de arbitr. iud. lib. 2. cent. 3. casu 202. num. 7. & 18.

45 Imò , † & quod magis est , non defuerunt multi magna auctoritatis , qui adeo supra firmatam conclusionem pro vera tennerunt , vt dixerint quoque , actionem personalem pro consecutio ne rei intentatam , non reddere rem litigiosam , nec eius impedire alienationem . Bald. & Angel in l. 2. C. de litigiosis . Alciat. Cons. 11. num. 34. lib. 1. Bero. cons. 187. numer. 18. lib 1: & multi alij relati per Honored. quos , & ipse insectatur in cons. 20. num: 31. lib. 1. vbi dicit in iudicando ab hac sententia non esse recedendum , & alii referuntur à Didac. Couar. præst. quæst. cap. 15. numer. 6. & quamvis Lancell. de atten. loc sup. cit. in prafat. numer. 569. dixerit , quod quando per actionem personalem petitur in effectu res , vel eius dominium , aut utile , vel directum , tunc etiam res efficiatur litigiosa , & hanc esse opinionem verioram , & utilioram , & temerarium esse in iudicis ab ea discedere , allegando Ias. cons 43. col. fin. lib 1. Roman. cons 270. Fab. de Monte in tract. de empt. & vendit. in 13. quæst. par. 9. principalis. num. 34. qui mouentur , vt ipse crederem , quia in d. auth. litigiosa C. de litigiosis , asseritur rem litigiosam esse illam , de cuius dominio in iudicio alteratur . Vnde siue agatur actione personali pro transferendo rei dominio in agentem , vt ex emplo , stipulatu , vel alia huiusmodi causa , siue actione reali , non potest dubitari , quin de dominio disceptetur ; & hanc opinionem post longum examen etiam insectatus fuit Couar. præst. quæst. cap. 15. num. 6. circa finem .

46 Nihilominus , † si benè perpendatur d. auth. litigiosa C. de litigiosis appareat opinionem Honored. esse iure veriorem , Ibi enim Imperator edocet , que nam dicatur res litigiosa , dicens eam esse , de cuius dominio tractatur . At dum personali actione ad rem agitur , non propriè dicitur de dominio rei alterari , cum dominium non sit persones agentem , imò is ad ipsum obtinendum agit . Est enim quid diversum , agere de dominio , & agere ad rei dominium . Brigendum Couar. præst. quæst. d. cap 15 num 6 Roman. cons. 270. & quia inter hec videtur esse discrimen , non est vlo modo extendenda dispositio d. auth quæ loquitur in casu actionis realis , ad calum actionis personalis , cum titulus de litigiosis sit penalis per Tex. in l. final. C. de litigiosis , & in penalibus non sit exten-

sio Cagnol l. si quis maior. num. 4. C. de transact. Grat. aecis. March. 177 rum. 15. Et in hac firma ta opinione residet Jacob. Cancer. var. resol. cap. 12. de reb. litig. num. 4. cum seq. ib. 2. ultra alios ab eo relatios , & signanter Specul. tit. de appellat. s. nonissimè num. 7 Aym. cons. 279. num. 1 & Guid. Pap. decis. 337. & 479. & ibi respuit Couar. con trarium tenentem .

Et quamvis ista conclusio , licet magna auth oritate suicit , ob multos contradictores , de quibus suprà , possit reddi dubitabilis , non potest tam en afficer in casu nostro , nec aliquam hæsi tationem asserre , quia hic non solum non fuit in tentata actio realis , sed neç etiam actione perso nali fuit petitum prædium , de quo agitur , sed 47 † tantum fuit actum pro credito pecuniario , quo casu non inducit vitium litigiosi , nec impedi tur alienatio , etiam lite pendente Roman. cons. 270. vers. 2. videtur . Seraph. decis. 1134. num. 4. Burat decis 104. num. 2.

48 Nec est dicendum † quod imò fuerit proposita actio realis . & consequenter inductum vitium litigiosi , pro vt ex processu ultimo loco exhibito , in quo apparet inceptum iudicium saluianum super eisdem bonis ; Quia huiusmodi iudicium fuit mo tum de Anno 1637. nec fuit ad ultiora procel sum , vnde per lapsum tanti temporis fuit causa perempta , & sic absque vila hæsitatione poterant bona , de quibus agitur alienari , cum etiam res litigiosa alienari non prohibeat , perempta instantia , quia tunc dicitur lis finita Salic. in l. pro perandum . & si quidem sub nu. 15. vers. 3. quaero C de iudicis . Lancell de atten. cap. 4. in prafat. num 503. Farinac in repert iudicial quæst. 51. vbi agit de re litigiosa num 33. & 34.

49 Secundò † respondetur , quod res litigiosa dicatur , quando de eius dominio agitur , vt supra dictum est , vnde iudicium saluiani , in quo agitur de possessione , non inducit vitium litigiosi , nec redit rem inalienabilem , latè Farinac cum omnibus ibi adductis in fragm. criminal. in verbo litigioso num 279 fol 347.

50 Tertio † quando etiam adesset vitium litigiosi , attamen alienatio adhuc substineretur , tanquam facta ex causa dotis , & consequenter ex causa ne cessaria Farinac loc. cit. num. 253. fol. 343.

51 Ultra † quod etiam pars aduerla recessit ab illo iudicio intentato , & conuelavit ad executivum ; vnde est elicienda præsumptio , quod in illo non foueret bonum ius , & lis iniusta non inducit vi tium litigiosi , Farinac in fragm. criminal vt supra in verbo litigiosa num. 263. fol 345.

52 Et tandem , † dato etiam , sed non concessio quia esset contra veritatem , quod per actionem essent petita bona , de quibus agitur , non per hoc sequeretur , quod esset inducta prohibitio de non alienando , quia huiusmodi prohibitio est a iure introducta , vt occurratur occultis fraudibus , aut machinationibus collitigatum , est Text. express. in l. censemus C. de litigiosis , vbi Cuiac. & Bart. in l. qui petitorio num. 3. ff de rei vendicat. & pro pterea

53 pterea talis prohibitio non afficit rem ipsam, sed solum personas colligantium, non constituit aliquod vitium in re, sed impotentiā alienandi in personam ita Rot. Roman. decis. 227. num. 15 par.

7. recent. & ob id plures sunt casus, in quibus valet alienatio, etiam pendente lite, ex qua inducatur vicium litigiosi, dummodo a colligantibus,

54 seu contrahentibus fraus arcetur. Valet f̄ eoim alienatio bonorum, etiam sub lite, si illa fuerit facta à tertio, qui non sit in litigio, cum in eo non possit presumi fraus l. i. ff de litig. Rot. in d. decis.

55 227.par.7. rec. num. 16. Valet f̄ alianatio bonorum facta lite pendente, si illa cessa fuerit in donatione vniuersali. Ant. Fab. in suo Cod. lib. 8. tit. 5. def. 9. quasi, quod tunc cesseret omnis suspicio fraudis, aut dolis, cum non possit presumi, reperiri personā ad eō denērem, ut donec omnia bona sua, vt noceat colliganti; ita etiam tenuit Cephal. cons. 64. num. 17. & 22. Rot. in Camerinen. donationis

19. Decemb. 1605. coram Marquem. relat. per Rot. d. decis. 227. num. 18. par. 7. rec. Valet alienatio facta, pendente lite, quando Actor non soueret bonum ius, quia tunc non inducitur vitium litigiosi. Cassad. decis. 7. tit. de dolo, & contumac. & decis. 5. num. 3. vt lite pendente Gomes ad reg. cancell. de anal possest quæst. 45 relat. per Menoch. consil. 79. num. 28. lib. 1. quia ob non ius Actoris, non inducitur mala fides, & consequenter nec dolus, aut fraus in Reo conuento; & propterea per item iniuxte motam non interruptur præscriptio. Conar in cap. possessor malæ fidei de reg. iur. in 6. 2. par. 9. 12. num. 4. concl. 2. vers. banc item. Balb. de præscript. 3. par. 6. par. princip. quæst. 4. princip. num. 37. Seraph. decis. 10. 7. num. 14. Burat. decis. 172. num. 6. & decis. 436. num. 7. vbi Adden. Ratio supradictorum potest assignari, quia quotiescumq; cessat fraus colligantium, cessat quoque ratio legis prohibentis alienationem, stante pendente lite, cum talis prohibitio emanauerit non tantum ad consulendum indemnitatি creditorum, quantum ad coercendum fraudes Debitorum, ut deducitur ex Rot. in dict. decis. 227. par. 7. recent. num. 14.

Verum in casu nostro (& tollitur secundum objectum) dubio procul, cessat fraus ex parte DD. de Rodolphis, qui D. Magdalena restituerunt dotem, & pro restitutione in solutum tradiderunt bona, de quibus loquitur: quoniam in restituendo dotem, fecerunt actum necessarium, nec poterant huiusmodi restitutionem aſugere, cum sit

56 f̄ mulier tali casu adeo priuilegiata, vt si effecta fuerit debtrix hereditibus Mariti, aut per malam administrationem Tutelae, vel per aliquod aliud, non posset heredes ob id dotem retinere. Text. est in l. vnic. 9. taceat. C. de rei Vxor. att. & dixit Negus. de pign. membr. 1. quinta partis num. 36.

57 Si f̄ igitur DD. de Rodolphis fecerunt actum necessarium nullo modo possunt argui de fraude; quicquid enim ex necessitate fit, non dicitur fieri in fraudem Gozzad. cons. 97. num. 15. Lancell. de attent. 2. par. cap. 4. linit. 8. num. 11. Et necessarius

actus, etiam lite pendente fieri permittitur Bald. in l. alienationes ff famil. hercif. Lancell. de attent. loco cit. num. 1.

58 Vnde f̄ DD. qui asserunt, alienationes post ceptum iudicium esse prohibitas, & præsumi potius in fraudem factas, de voluntarijs alienationibus est intelligendum, non autem de necessariis habentibus causam de præterito. Lancell. de attent. loco supr. cit. Intrigoli. decis. 36. num. 40. Marullus Capo. decis. 99 num. 4. Gamm. decis. 178. Benum. decis. 48. num. 15. & alij quamplurimi relat. vobis

59 Giurb. decis. 62. num. 18. Assioma f̄ enim generale est, quod alienationis prohibitio, non comprehendat necessariam, ad quam quis compelli potest. Dec. conf. 300. num. 9. Gozz. ad conf. 103. num. 21. Grauet conf. 215. num. 3. & 4. Tiraquel. de retract. consanguin. S. 1. glos. 14. numero 11. Carpani ad statut. Mediolanen. 438. numero 3. & 4. tom. I. Mant. decis. 63. numero 9. Cyriac. controvers. 309. num. 9. vol. 2.

60 Et hinc videmus, f̄ quod etiam pendente lite, permititur divisio rei litigiosę, restitutio eiusdem rei ex causa dotis, pro ut hic in casu nostro, legati, donationis, vel fideicomissi Text. est expreff. in l. finali C. de litig. ratio est, quia vbi vrget necessitas alienandi, cessat presumptio fraudis Deician. cons. 37. num. 21. vol. 2. & latè per Giurb. dict. decis. 62. num. 18. & 19.

61 Nec est dicendum, f̄ quod hic sint multæ conjecturae, quibus ex parte colligantium elicetur fraus, quia scilicet datio in solutum fuit facta lite pendente, ut dictum est; quia fuit facta in personam coniunctam, que poterat scire pendentiam litis; & quia probatur alienantes pendente lite, non habuisse in bonis, nisi predium alienatum, vt per Marium Giurb. in d. decis. 62. num. 5.

62 Quoniam huiusmodi, & alia, quantumcumq; urgentissimæ cessant quotiescumque adest necessitas alienandi, pro ut hic in casu nostro, in quo nullo modo potest suspicari de fraude, cuius omnis suspicio tollitur, vbi sit actus necessarius, ad quem faciendum pars cogi potest Gab. cons. 58. num. 23. vol. 2. Surd. decis. 214. num. 8.

63 Et ad f̄ hoc, ut quid dicatur in fraudem factum, & retractari mereatur, duo copulatiè concurrere debent, concilium scilicet facientis actum, & fraus re ipsa, adeo ut non sufficiat eventus, & effectus fraudis, nisi etiam fraus ipsa probetur leg. fraudis ff. de reg. iur. 9. præualuisse inst. quibus causis manumittere non licet Cephal. cons. 179. num. 9. Mascard. concl. 815. num. 7. relat. per Cyriac. contro. 319. num. 17. dilacidissimè Duran. decis. 364. num. 22. & 23. par. 2 vbi dicit in fortioribus terminis, quod si debitor condemnatus, tem aliquam in tertium, etiam fraudolenter alienet, si non probetur, tertium de tempore alienationis habuisse, etiam concilium fraudandi executionē, non possit contra illum executiū procedi, sed potius agendum esset reuocatoria, seu alia via ordinaria, aut saluiano, & assignat rationē, quia ius executiū actionis personalis, pro ut, & actio ipsa personalis, non

non transit, actiue, nec passiuè in singularem, aut tertium possessorem non nominatum in obligatione, aut in sententia, & plures ibi assert authorities.

64 Et propterea licet certo modo in presenti detergetur fraus ex supradicta datione in solutum, non per hoc posset concludi, quod DD. de Rodulphis habuerint animum defraudandi, quia aetus, non ab euentu, sed à causa iudicari debet, ut in casu fraudis dixit Rot. Rom. decis. 129. num. 7. par. 1. recent. per Tex. in l. verum; & l. qui iniuria ff de furtis, & l. si ferius, s. & si puerum. ff. ad leg. Aquil..

Et si pro venerabili Capitulo, ex supra deductis conjecturis, quis dicat, posse presumari dictam dationem in solutum, fuisse factam in fraudem non potest tamen negari, quod non possit etiam presumi ex magis legali conjectura, stante cedula necessaria alienandi, fuisse factam citra animum defraudandi, & ad satisfactionem D. Magdalene, quae erat credtrix de sua Note. Vnde si hoc verum est, sicuti est indubitate, debemus, iure merito, potius attendere presumptionem ad fauorem alienantium, quam alteram ad fauorem Capituli facientem, quia tamen quando aetus potest fieri modo licito, non presumitur factus modo illicito Crot. conf. 41. num. 15. & conf. 47. num. 16. Soccim. 65 conf. 83. num. 4. vol. 2. & semper tamen potentior est presumptio exclusiva dolii, quam eius induciva 66 Cravet. conf. 8. num. 9 Ratio est, tamen quia fraus non presumitur, & presumptioni exclusiva fraudis standum est, donec ille, qui fraudem allegat, concludentibus probationibus illam probet Paul. de Castr. in l. iuris gentium s. dolo ff de paci. Hon. ded. conf. 7. num. 10.

67 Nequè obstat, tamen quod bona, de quibus sermonem habemus, sint maioris valoris ipso debito, pro quo fuerunt data in solutum, & consequenter talis datio, tanquam plus debito facta, est ipso itre nulla, & venit restituenda cum fructibus. Bar. in l. si non sortem s. si centum num. 1. ff de condit, indeb. Bald. in l. certi condicio s. quoniam ff si certum petatur. Parif. conf. 81. num. 36 vol. 2. Rolan. conf. 7. num. 82. vol. 3. Cauale. de vifif. num. 208. Afflic. decis. 358. num. 7 Cyriac. con. trou. 321. num. 21. lib. 2. quod procedit, tamen licet datio facta sit à parte, & non à Iudice. Parif. conf. 81. num. 36. vol. 2. Cephal. conf. 198. num. 1. Surd. decis. 45. num. 3. & 4. & elicitur etiam conjectura fraudis, ex quo fuit solutum plus, quod debebatur.

Quia respondeatur non constare in processu, quod supradicta bona plus debito valerent, & cum non constet, & non sit probatum, est peremptam presumendum, quia alias huiusmodi datio est DD. Rodulphis minoribus alienantibus lesua, quod non est presumendum, cum ibi interuenierit decretum Iudicis, prou cuius iustitia tamen, & rectitudine est iudicandum Bald. in l. iuris gentium. s. quod sive in 3. notabili ff. de paci. Dec. conf. 208. num. 2. Menoch. de presumpti. 75. lib. 2. numer. 48.

71 Ideoque tamen potius eis presumitur fuisse utilis. Cephal. conf. 65. 1. num. 17. Simoncell de decret. lib. 3. tit. 8. num. 44. Handed conf. 37. num. 14. vol. 2.

72 & tamen consequenter est presumendum absufisse quilibet lesionem, dolum, metum, vel fraudem Alex. conf. 92. num. 15. Cephal. conf. 65. 1. num. 15. & 16. Fab. de Monte Pic. de empt. 5. quast. princip. in tit. de sollemnit. in alien. rer. min. num. 102. & seq. Boccacc. ad constit. March. gl. 4. sub.

73 num. 1. Eoque magis, tamen quia fuit facta cum omnibus solemnitatibus, cuius veritas presumitur ex sola ejus expressione, & enunciatione Bero. conf. 87. nu. 12. vol. 2. Cyriac. controv. 182. num. 11. vol. 1. & cum interuentu Consanguineorum Menoch. lib. 3. de presumpt. 128. & grauium Vironum, & celeberrimorum Iurisconsultorum Cyriac. loc. cit. num. 13. Et quod magis stringit cum presentia, assensu, & authoritate, non iudicis ignari, & vulgaris, de cuius valore hesitaretur per ea, quæ dixerunt Roland. conf. 90. lib. 1. num. 47. Neuiizz. conf. 75. num. 7. Gabr. de sent. concl. 5. lib. 1. n. 22. sed Excellentissimi D. Ludouici Postii, eruditissimi Viri, non minus singulare quadam integritate, & innocentia, quam absoluta virtusque iuris scientia, dignaque homine nobili doctrina, celeberrimi, pro ut in hoc Tribunali viget memoria, & vndeque omnium Iurisconsultorum oculis eius scripta perludent.

Secundo respondeatur dato, & non concessa dationi in solutum inesse aliquem errorem, nihilominus tamen supra allegata iura non obstant in casu nostro, quia illa procedunt, quando esset erratum in quantitate debiti, quando scilicet, D. Magdalena non constaret esse creditricem de summa Scutorum sexcentorum, nam tunc illa datio esset nulla, & in torum re nocaretur Dec. conf. 585 num. 5. vers. & ista confus late Tiraq. de retract. Consanguin. l. 23. gl. 1. num. 25. Grat. discept. 162. num. 33. Hodier ad Surd. decis. 44. num. 5. Seus vero si erratum esset in auctoritate honorum, tunc enim constito de errore reuocaretur datio, solum pro summa transcendentia debitum Ruin. conf. 136. num. 5. lib. 1. Grat. d. discep. 162. n. 34.

Vel respondeatur iura procedere, quando datio in solutum vitra debitam quantitatem esset facta a Iudice, prævio decreto adiudicationis, & in his terminis loquuntur Afflic. in d. decis. 358. num. 7.

75 & Surd. decis. 45. num. 3. cum tamen omnibus ibi allegatis, nam cum decretum sit individuum l. in hoc iudicio ff famil. erit. adiudicatio facta vigore dicti decreti ratione individuatis non potest subfineri pro una parte, sed in totum corruit. Cost. de port. rata quast. 26. Cancer. lib. 3. var. resol. cap. 17. tit. de sent. & car. execut. num. 330. Vincen. de Franc. decis. 173. Barz. decis. 76. num. 6. Magon. decis. Floren. 109. Capic. decis. 51. num. 2. Put. decis. 323. lib. 1. & alij quam plurimi relat. per Hodier. ad Surd. in decis. 45. num. 2.

76 Contraria tamen procedit, quando adiudicatio & datio in solutum processit de partium conuione, ut est Tex. in l. 1. s. si due in fin. ff quorum legati.

DE CONFISCATIONE.

93

legat. in l. i. 9. si stipulanti ff. de verb oblig. & hoc tenuit Hodier. ad Surd. decis. 45. num. 10. vers aut est facta extrajudicialiter.

77. Verum quia † hæc conclusio habet multos con-
tradictores, nam quando error est in quantitate debiti, secundum Grat. discep. 162. num. 33. siue
dato in solutum sit iudicialis, siue extrajudicialis,
semper in totum redditur nulla, ita etiam secun-
dum alios, de quibus Surd. in d. decis. 45. num. 4.
& Tiraq. de retract. Consanguin. I. 23 gl. 1. num.
24. Ideo quicquid sit de hoc, & de aliis suprade-
ductis, me remitto, dum hæc subtilis inspectio, no-
stra non interest, cum certissimum sit, contrâ D.
Magdalena, nullo modo, posse in præsentis pro-
cedi via executiva in præsatis bonis, quia quando
etiam esset nulla datio in solutum (quod absolutissi-
mè negatur, aut quia in datione sit erratum in
quantitate debiti, aut in estimatione bonorum, si-
ue sit facta de conuentione partium, siue decreto
Iudicis, ad omne peius ei pro suo credito compe-
teret retentio Tex. est express. in l. si non solum

78. I. si centum ff. de condit indebit. † Vbi Vlpian. lo-
quendo de datione in solutum facta vltra quanti-
tatem debiti, dicit in fine competere creditoris re-
tentio, ibi. Ager aut retinetur, donec debita
pecunia solvatur: hoc dixit Tiraq. de retract. loc.
supr. cit. num. 24. Negus de pign. in 2. membro 3. par.
quest. 10. num. 20. Surd. pñne decis. 46. num. 7. &
per tot. Hodie. ibi num. 1. Grat. discep. 16. num. 36.

79. Quæ retentio † procedit etiam aduersus obliga-
tionem Cameralem Lanceti. de attent. par. 3. cap.
23. quest. 29. num. 10. Grat. decis. March. 179. num.
10. Rot. Rom. decis. 115. par. 2. diuersi. Put. decis.
293. lib. 2. etiam si creditoris nulla competit hypotheca
Surd. decis. 46. num. 9 per Tex. in d. l. si non sori-
tem I. si centum ff. de condit. indeb.

80. Et licet † circâ hoc magna sit inter DD. alter-
ratio, ut per Capyco. latr. in decis. 13. n. 11. & seq.
& est videndus Greg. XV. decis. 254. cum Adden. n.
7. Actamen in casu nostro, nulla potest esse con-
trouersia, quia agitur de credito cum hypotheca,
quo casu, non obstante quacumque nullitate, com-
petit retentio Grat. decis. March. 28. num. 2.
post Bal. in l. si fundut C. ad rescind. vend. Brun.
cons. 1. num. 10. & seq.

81. Tanto magis, † quia sumus in credito dotali,
quod constat per instrumentum promissionis do-
tis, & per aliud receptionis; vnde cum sit verum,
liquidum, & clarum non potest prohiberi reten-
tio. Surd. in d. decis. 46. ibi Hodier. num. 3. Rot.
decis. 409. num. 5. in fin. par. 1. rec. Greg. decis. 254.

82. num. 3. & ibi Adden. num. 8. secus † vero, quan-
do creditum esset dubium illiquidum, & turbidum Seraph. decis. 1455. numer. 4. Grat. loc.
cit. num. 14. Surd. decis. 184. num. 6. Rot. decis.
130. num. 8. apud Zacob. de oblig. Camer.

83. Et huiusmodi † retentio debet procedere respe-
ctu omnium bonorum, quamvis essent magni va-
loris, cum tunc efficerentur minoris ad effectum
retentionis Hodier. ad Surd. in d. decis. 46. nu-
mer. 9. per Tex. in l. quandiu C. de distract. pign.

Coſt. de port. rat. quaſt. 58. numer. 6.

84. Et tandem † non oblitare tertium, & principale
objecum, deductum ex citatione D. Magdalena,
habita in ultimo Iudicio executio pro omni suo
iure, & interesse, quæ operatur, vt contra ipsam
possit procedi; vt vltra supra allatos ex Theorica
Castren. dixerunt quoque Cephal. cons. 202. num.
1. & seqq. Cyriac. contr. 139. num. 22. Borgn. de-
cis. 6. num. 6. par. 4. Et hoc intelligitur, licet cita-
tus non comparuerit ad iustificandum suum ius,
quia est ei imputandum. Andreol. contr. 181. lib.
2. numer. 3.

85. Quia respondetur † quod theorica Castren. &
aliorum, qui illam insectat fuerunt, est intelligen-
da, quando fuit intentata actio realis, quæ ver-
satur circa rem à tertio possessam, & sic, quando
per illam actionem res deducitur in Iudicium; se-
cùs quando intentatur actio personalis, vt hic in
nostra facta specie, in qua non fuit disputatum de
re, nec de possessione rei, & consequenter de nullo
interesse D. Magdalena; vnde nullo modo est
permittenda executio contrâ ipsam, & vt ter-
tiam licet ei etiam Bald. in l. 1. num. 9. in fin. C. de
alienat. iud. mut. caus. Anch. cons. 333. circa med.
vers. sed si tâ erat Andreol. d. contr. 181. num. 4.
Cancer. var. resol. lib. 2. cap. 16. de tertius ap-

86. posit. num. 63. vbi tunc † citatio prajudicat, si
ius, quod ad tertium pertinebat, fuisset in Iudicio
deductum, & ibi allegat. Alex. in l. sape num. 6.
ff. de re iudic. & in num. 8. si olos etiam allegat
Rot. decis. 609. numer. 1. in fin. par. 2. rec. & in
Rom. comput. 18. May 1598. coram Mellino, quæ
est impensis apud Zacob. de oblig. Camer. decis. 47.
vbi declarat, quod sententia lata prajudicat ter-
tio, citato pro omni suo iure, & interesse, si pa-
riter ius ipsius fuisset deductum in Iudicio, & vi-
tra Alex. allegat. Gozzad. in cons. 103. num. 12.

Et huiusmodi Assioma, non solum est verissi-
mum ob auctoritatem tor sribentium, qui illud
affirmarunt, sed etiam euidentissima ratione eius
87. veritas elucescit; Nam † cum Tertius nullum ne-
gotium gesserit, vel nihil contraxerit cum Acto-
re, non potest hic contrâ illum experiri actionem
personalis, quæ non datur, nisi precesserit contra-
etus, vel quasi, delictum, vel quasi l. nihil aliud
ff. de oblig. & actionib. & vulgata est iurius regula,
quod nemo sine actione experiri possit l. si pupilli
ſ. videamus ff. de negoc. gestis. Anton. Fab. in suo
Cod. lib. 3 tit. 21. defn. 2. num. 4. vnde si relaxare-
tur executio contra Tertium, sequeretur absur-
dum in lute, quod etiam cum carentia actionis
possit quis obtinere.

Nec est dicendum, quod actio, quæ competit
contrâ principalem profit etiam quo ad haben-
tem causam ab eo, cum certissimum etiam sit,
88. † actionem, seu obligationem personalem non
sequi singularem, aut tertium possitorem Anton.
Fab. in suo Cod. lib. 4. tit. 42. def. 7. nu. 13. per Tex.
in l. fin. I. ff. de contraben. empl. Aflct. decis. 95.
num. 6. Natt. cons. 589. num. 2. vol. 3. Nec iufra-
89. gari debet citatio †, cum ea sit tantum praem-
bolum,

bolum, à quo incipit iudicium & finali inſt. de pen. tem. litig. Marant. in prax. par. 6. in ver. recte concipiatur citatio ſol mibi 267. num. 1. nec potest per ſe gignere executionem, cum iſta ſit effectus actionis, ut ex definit, in princ. tit. inſt. de act.

90 Et propter ea, t iure merito, Tertius citatus pro omni ſuo iure, & interelle, niſi fuerit intentata actio realis, vel deductum ius in iudicio ſuper re, vel eius poſſeſſione, non tenetur comparere 91 Andreol. in d. contr. 181. num. 4. Nam licet t citatio poſſit à quolibet fieri, ſi ſuum putauerit interelle, ſecundum gloſ. in lea quidem in verb. non continent C. ſi mancip. it à fuer. alienat. Caroſ. fin. 92 gul. 42. in princ. Attamen t citatus non compa-rendo, cum ſciat nulla obligatione teneri, non dicitur contumax, nec contrā eum ſententia po-test executioni demandari Bald. in l. fin. quæſt. 5. C. de edict. Diui Adrian. tollen. Aret. in ſ. quadrupl. col. 27. de act. & alij relat. per Caroſ. d. ſingul. 42. verſ. & non comparendo.

93 Secūs verò procederet, t ſi eſſet actum ad rem, vel poſſeſſionem, & eſſet proposita actio realis, quia tunc citatus pro ſuo iure, & interelle, tenetur comparere, & non comparendo redditur ab omni iure exclusus, ita ut ei ſententia, & acta no-cerent Menoch. de arbitrar. quæſt. 72. num. 13. Andreol. in d. contr. 181. num. 3. in fin. & num. 4.

94 Imò iſto t caſu ſi Tertius habuerit scientiam iſiſis ſuper re ab eo poſſeſſa, etiam abſque citatione, tenetur comparere, & ſe defendere Anear. in dict. conf. 133. Andreol. loc. cit. num. 3. Cancer. var. re-95 ſol. in 2. par. cap. 15. num. 50. Nec t poſteſt impe-dire executioni ſententia, cum ratione ſcien-tia ſibi prejudicauerit, non contradiceendo, fal-tem quo ad poſſeſſionem Alex. in l. à Diao Pio ſ. ſi ſuper rebus nu. 24. ff. de re iudic. Annot. ad Veſtr. in prax. lib. 5. cap. vlt. nu. 25. vbi de communi testatur Marescot var. resol. cap. 121. num. 7. lib. 1. Ludou. decif. Peruſin. 26. num. 6. & alij quam plurimi relat. per Andreol. loc. cit. num. 1. Et ratio 96 t mihi videtur eſſe, quia lex non permittit, quod à priuato eludatur iudiciū, quod utiq̄e eluderetur, ſi Tertius ſciendo litigium ſuper re ab eo poſſeſſa, per errorem motum contrā aliquem, tacendo ſuum interelle, & patiendo ferri ſententiam, poſſet deinde eius executionem impedire; vel quia lex non patitur in rebus ſuis, quem eſſe negligenter. Text. in leg. non enim ff ex quib. cau. maior. At D. Magdalena, non poſtumus aſſerere voluisse deludere iudicium, & fuſlo negligenter, quia non tenebatur comparere per ea, quæ ſupra dicta fuerunt.

Verum quia in caſu noſtro non fuit intentata actio realis, nec alteratio erat ſuper re, vel poſſeſſionē rei, eſſat omnis difficultas; & job id ad fauorem dieti Capituli ab Iuſtiſiſſimo A. C. fuit relaxatum Mandatum, non contrā D. Magdalena, ſed contrā bona hereditaria D. Fabij Rodulphi. Vnde neſcio, quomodo illud poterat executioni demandari ſuper bonis à D. Magdalena poſſeſſis, eum amplius dici non poſſint bona hereditaria.

97 ſed potius patrimonium dictę Mulieris, quia t da-tio in ſolutum trāſfert dominium in accipientem Rot. decis. 261 num. 19. par. 7. rec.

Quapropter, centui, nullo modo eſſe ad ulteriōrā procedendū in ſubhaftatione ad fauorem Venerabilis Capituli, & DD. Canoniconum con-trā D. Magdalena, imò reuocandam eſſe execu-tionem, tanquam nulliter factam, & in bonis alte-rius, pro ut, omni animi firmitate, pronunciau i.

De Gabellis.

S V M M A R I V M.

G Abella fraudata, bona, que vebuntur de qui-bus illa non fait ſoluta inſidunt in commiſſum. num. 1.

Comiſſi virtus, quæſit. num. 2. Bonorum incidentium in commiſſum non aſſequitur poſſeſſio, viſi ſequuta ſententia declaratoria Iudicis num 3.

Limita niſi aliter ſuadeat Statutam. num. 4.

Item de generali conſuetudine Germania. nu. 5. In multis locis Status Eccleſiaſtici non expeſtatur iſta Iudicis declaratoria, & male, & quare. num. 6.

Brachium Regium non tollit Reo legitimam deſenſio-nem. num. 7.

Condemnatus non debet remanere abſque deſenſione, nec liſet hoc ſicere alicui personæ quæviſ ſupre-ma authoritate. num. 8.

Limita in ſola tortura. remiſſiud. num. 9.

Brachium Regium habentes non eſt neceſſe formare proceſſum pro cauſarum cognitione, melius ta-men eſt, ſi proceſſum totaliter non omittant, & quare. num. 10.

Rei non debent aliter iudicari, quam cum proceſſu. num. 11.

Probationes debent eſſe à iure approbatæ, non autem arbitrarie. num. 12.

Contra apprehenſum in fragranti crime debet pro-barī fragrantia, & formari proceſſus. num. 13. Modum procedendi contra fraudantes depræbenſos in fragranti tractarunt DD. hic relati. n. 14.

Declaratio Iudicis aliquem cecidiſſe in commiſſum, non debet omitti, quia Domino Mercurio ſem-per poſteſt competere aliqua probabilis deſenſio. num. 15.

Gabellario competit onus probandi plura, ut intret mercurium, ſeu aliarum rerum publicatio. num. 16.

Pana fraudata gabella non intrat ceſſante dolo. num. 17.

A pana prædiēta exēſiſtatur transiens per locum, vbi audierit a viro fide digno illic non ſolui gabellam. num. 18.

Dolus, & fraud probatur coniecturis. num. 19.

Gabella dicitar fraudata ſtatim, quod quis tranſiuit cum rebus, de quibus erat illa ſoluenda, & non ſoluit num. 20.

Gabellam

DE CONFISCATIONE. 95

Gabellarij possunt post vestigia transeuntium ire,
Et facere arrestare salmano. num. 21.

Gabellarij non tenentur admonere transeuntes, quod
illic soluitur gabella. num. 22.

An, qui abhuc non exiuit locum, ubi gabella solui dc-
bet, possit puniri uti fraudator; remissio. n. 23.

Distinguitur praedicta questio a Farinacc. n. 24.

Dicit, Questionis resolutio remittitur arbitrio Iu-
dicii. num. 25.

Pena fraudata Gabella non incurrit, nisi is, qui
transit cum rebus, de quibus est soluenda gabell-
la fuerit egressus ciuitatem, vel Castrum, ubi
illa erat soluenda. nu. 26.

Distinctio Farinacc. posita sub num. 24. reprobatur.
num. 27.

Distinctio praedicta habet locum, quando ita obseruat
consuetudo, vel Statutum. à quibus non est re-
cedendum in materia gabellarum. n. 28.

Cause excludentes dolum in materia Gabellarum,
remissio. n. 29.

Gabellæ fraudatio non presumitur, ubi merces sunt
magni Valoris, & gabella importat modicam
quantitatem. n. 30.

Si Gabellarius, vel alter pro eo non adest in loco, in quo
soluenda est gabella, vector mercium si iter
suum prosequitur non incidit in pñam. n. 31.

Mulio, seu vector mercium, si reliquerit quantita-
tem soluendam pro Gabella Gabellario, qui non
adest in loco Gabellæ excusat à pena. nu-
mer. 32.

Gabellario non existente in loco, ubi soluitur gabella,
potest Vector mercium pecuniam debitam pro
gabellæ ponere sub laide, vel infenestra, cum
præsentia Testium, ut Gabellarius Veniens pos-
sit illam recipere, & si testes inueniri non pos-
sunt, potest dictus Vector iter continuare absq;
panam. nu. 33.

Minor nunquam incurrit panam fraudata gabellæ
cessante dolo, & quare. num. 34.

Curatoris, vel Tutoris culpa, si res minoris incidit in
commisum tunc, re minoris salua manente,
Tutor, vel Curator soluit panam. num. 35.

Appellatio datur a sententia declaratoria res incidis-
se in commisum. num. 36.

Gabellæ fraudatae pena prescribitur quinquennio.
num. 37.

Et non transit ad heredes, nisi res, quæ incide-
runt in commisum, ad eos peruererunt. nu-
mer. 38.

Gabellæ fraudatae pena quando transit ad heredes re-
quiritur, quod lis fuerit contestata cum frau-
dante num. 39.

Actio penalis non datur in heredes, nisi de dolo de-
functi ad eos peruererit. num. 40.

Actio penalis datur in heredes, quando prouenit ex
contractu, vel rei persecutionem continet. n. 41.

Gabellam fraudare non licet nec in foro exteriori,
nec in foro interiori animæ. n. 42.

Gabellam fraudans peccat. num. 43.

Gabellam fraudans non incurrit peccatum, nisi con-
currentibus requisitis enarratis, numero 44.

Gabellam fraudans peccat, & ad restitutionem te-
netur. num. 45.

Gabellam laicalem soluere Clericus non tenetur. nu-
mer. 46.

Intellige de rebus proprijs, quas possunt vendere,
& asportare absque solutione gabellæ num. 47.

Clericus potest emere pro usu suo, & si dabitatur, an-
res sibi sua propria, vel pro suis indigentj se,
merit, stabitur ipsis iuramento. n. 48.

Gabellam laicalem non tenetur soluere emens à Cle-
ricalo, vel Ecclesia, & illorum privilegio vitetur.
num. 49.

Contrarium tenent DD. hic allegati n. 50. quorum
opinio declaratur. n. 51.

Emptor rerum Ecclesie, quando possit in actu sepa-
rato ab ipso contractu emptionis gaudere exem-
ptione a gabellis n. 52.

Emptor honorum Ecclesie, ut gaudeat exemptione
a gabellis in actu separato ab ipso contractu, re-
quiritur pactio non translationis dominij in em-
ptorem, donec bona non fuerint ad domum em-
ptoris conducta. nu. 53.

Fiscus est immunis a solutione gabellæ. nu. 54.

Emens a fisco, in solutione gabellæ non gaudei immu-
nitate eiusdem fisci. nu. 55.

Gabellæ laicale solutionem non possunt effugere Cle-
ricali, qui negotiantur. num. 56.

Publicanus pretensio gabellam a Clerico, vel res in-
cidisse in commisum debet iudicium facere co-
ram Iudice Ecclesiastico nu. 57.

Vniuersitas, siue quelibet alia persona vendens, vel
locans gabellam an tenentur post locationem il-
lam soluere remissio. num. 58.

Emens pro usu suo, licet postea mutato proposito re-
uendat, non incidit in panam, quia attenditur
prima destinatio nu. 59.

De Ementis primo proposito debet constare, alijs
presumitur adfuisse a principio animus reuen-
dendi nu. 60.

Ementis primum propositum vt constet, Iudex quid
facere debeat n. 61.

Pro gabellæ solutione est hypothecata res vendita
numer. 62.

Pro gabellæ solutione sunt obnoxia hypotheca omnia
bona illius, qui ad eius solutionem tenetur. nu-
mer. 63.

Q V Ä S T I O X X I .

I

 Raudata + gabella bona, quæ vehun-
tur, de quibus illa non fuit soluta,
incident in commisum, & fisco, vel
emotoribus pedagii applicantur l. 1.
& 2. C. de vectigal. l commissa in
prin ff. de publican. Francisc. Perso-
nal. de gabell. num. 1. Farinac. quæs. 173. num. 2.
Guazzin. de confiscat conclus 13. limit. 82. num.
1. Io. Laganar. ad Rouit. in rub. pragm. de vecti-
gal. verific. rursus non solum Capyt. Latr. consul-
tat. 18. num. 1. & 2. Nouar pragm. de vectigal. col-
lectan. 4. num. 1. cuius + commissi ea est virtus,
vt sita.

vt statim , ac ipso iure dominium bonorum transfeat in fiscum, vel Publicanum, & pro illis habendis competit rei vendicatio d.i. commissa ubi glof. & DD. ff. de publican. Ferrett de gabell. nu. 1240. Farin. d. quæst. 173. num. 3. Io. Laganar. loco alleg.
 3 versic huius autem commissæ sed non tamèn potest assequi illorum possessionem, nisi prius secura sententia Iudicis declaratoria Personal. de gabell. num 2. & seqq. Farin. d. quæst. 173. numer. 4. vbi
 4 quod sine facto Iudicis, & Sætentia declaratoria non possunt Gabellarii propria autoritate capere eas res, quæ incident in commissum, nisi aliter suadeat Statutum Nouar. d. collectan. 4. num. 1. vbi
 5 tamen ex Harthman. & Koppen. dicit factus consuetudinem generalem Germaniæ non expectare Iudicis declaratoriam.
 6 Et licet in multis Status Ecclesiæ locis hæc traditio circa Sententiam Iudicis non seruetur, credo tamen quod malè faciant non seruantes,
 7 qui non debent tantum tribuere factum brachio Regio, cuius vigore pretendunt procedere, quia per
 8 illud non tollitur legitima defensio reo, qui condemnatus remaneret ab illo alia defensione, quod non licet alicui personæ quam supra
 9 auctoritate, & facultate vendendi, quicquid factum aliud dicendum esse firmau erim in sola tortura, ut colligitur ex DD. allegat. in question. 1. à numer. 24.
 10 quia nō licet multi factum non esse necessarium processum, dum cause cognoscuntur coram habente brachium Regium, tamen idem, qui tenent hanc opinionem dicunt etiam esse melius, & tutius, quod processus totaliter non omittatur, sed breuiter omnia acta regillentur, ut semper possit doceri per Iudicem, quomodo processus ad condemnandum Io. Grand. de bell. exul. prædicam. pati quæst. 3. special. 60. num. 4. & clarius facit Crispolt. cas. milit. 29. n. 34. vbi loquens de Auditoribus exercitus, & quibuscumque aliis
 11 Iudicibus supremis, moneret ne factum reos aliter iudicent, quam cum processu, & quod probationes factum debent esse a iure approbatæ, non autem arbitriæ. Si hæc regula præscribitur Iudicibus, qui sunt juris periti, & sciunt quomodo, & quando quis debeat condemnari, quanto magis hæc forma debet seruari per Gabellarios, qui ut plurimum sunt viri idiotæ, & nesciunt, quantum natus distet
 13 ab autibus, hecque debent etiam seruari, & si factum fuerit in fraganti apprehensus, nam & in hoc casu debet probari fragratiæ, & formari processus Scacc. de iudic. lib. 1. cap. 78 per tot. qui factum erit semper videndum, quia bene dilucidat practicam procedendi contra sic deprehensum Causal. can. de brach. Reg. par. 1. nu. 216. & 217. Giurb. obseruat. decif. 45. num. 5. & seqq. & in nostris præcisis terminis Manson. de contrabann. q. 1. per tot. vbi pariter dat modum procedendi contra trahentes deprehenses; potest factum enim semper D. Metrium aliqua probabilis defensio competere, & præterea declaratio Iudicis bona cecidisse in commissum ipso citato non debet omitti Vermigliol. conf. 178. num. 2. hinc in terminis gabellæ volue-

16 runt onus factum plura probandi spectare ad Gabellarium ad hoc ut intret mercum, seu aliarum rerum publicario Personal. d. tract. de gabell. à num. 10. & a n. 117. cù seqq. & Guazzin. de confiscat. d. l. mitat. 82. num. 10.
 17 Regulariter autem non factum intrat pena fraudata gabellæ cessante dolo Farinac. d. quæst. 173. nu. 18. 45. & 46. tradens, quod si quis factum transiens per aliquem locum audiuit a viro fide digno illic non solui gabellam excusari à poena Vermigliol. conf. 178. num. 5. & conf. 179. num. 9. Giurb. obseruat. decif. 32. num. 18. & 19. Caren. resol. 206 num. 5.
 19 & resol. 207 numer. 9. qui tamèn factum dolus, & fraus probatur coniecturis Farin. d. quæst. 173. num. 10. Giurb. d. obseruat. 32. num. 18. Manson. de contrabann. quæst. 3. numer. 11. & seqq. & dicetur
 20 factum fraudata gabella statim, quod quis transiit cum rebus, de quibus erat illa soluenda, & non soluit Manson. de caus. executiu. ampliat. 30.
 21 num. 27. & 28. vbi quod Gabellarij factum post vestigia transiunt utire, & facere arrestari salmam Farinac. d. quæst. 173. num. 17. & 18.
 22 apud quos habetur, Gabellarium factum non teneri admonere transiunt, quod illic solueretur gabella. Hic tamen subsisto parumper, quia factum
 23 controversum est apud D. D. an factum, qui adhuc non exiuit locum, vbi gabella soluenda possit puniri vii fraudator, prout utramque opinionem refert Farinac. d. quæst. 173. num. 21. & 22. &
 24 ideo esse ponderanda verba statuti, an factum loquatur per verba temporis presentis, vel imperfecti, quo calu procedit opinio admittens fraudem, aut si loquatur per verba temporis preteriti, & hoc casu procedet opinio fraudem excludens asserit idem Farinac. d. quæst. 173. num. 23. Per.
 25 sonal. de gabell. num. 129. & 130. ego factum autem sciens hæc omnia remitti arbitrio Iudicis Personal. d. num. 129. Giurb. conf. 16. num. 27. dicere, quod dum D. D. loquuntur de loco, vbi soluenda debet gabella, noluerunt intelligere de domo, in qua residet Gabellarius, sed de Civitate, Oppido, vel Castro, vbi gabella debetur; & sic licet
 26 factum reliquerit post terga domum Gabellarij, non propterea debet apprehendi vii fraudator, sed expectari, quod egrediatur Civitatem, vel Castrum, & postquam exiuit, facere arrestari bona; non enim est necesse, quod egrediatur totum territorium, nam si hoc expectaretur nunquam esset locus penæ, cum extra territorium Officiales gabellæ non possint eos perseguiri, & capere; & in
 27 factum simili Statuto dicit sibi nunquam placuisse distinctionem inter verba presentia, vel preterita. Clar. quæst. 82. num. 40. quem refert Farinac.
 28 fragm. par. 1. I. bannimenta num. 66. nisi factum aliter obsernaret statutum, vel consuetudo, à quibus non est recedendum in hac materia gabellarum. si publicanus I. fin. ibi in omnibus vestigilibus consuetudo spectari solet ff. de publican. & vestigial. Rouit. rub. pragm. de vestigial. numer. 2. Cyriac. controvers. 222. numer. 12. & infraj. Caren. resol. 206. & resol. 207. utrobique numer. 1. plures

DE CONFISCATIONE.

97

29 plures f. autem sunt cause, quas in terminis gabellæ dolum excludentes poterit quilibet videre apud Ioseph. Ludovic. conclus. 15. per tot. Farin. d. quest. 173. Giurb. cons. 16. Caren. resol. 206. & 207. Vermigliol. cons. 278 & cons. 279. Capyc. Latr. consultat. 18. inter quas nolo omitttere tres iudicio meo magis contingibles; quarum prima est, quod si f. res est magni valoris, & gabela non soluta importat modicam pecuniarum quantitatem, non est presumendum, quod quis voluerit fraudare gabellam Ludovic. d. conclus. 15. versic. infertur 32. Giurb. consil. 16. numer. 31. Capyc. Latr. consultat. 18. numer. 15 & seqq.

31 Secunda erit, quod si f. Gabellarius, vel alter pro eo non adest in loco, in quo est soluenda gabela, tunc si vecto mercium iter suum prosequitur, non incidit in penam Mastard. de probat. conclus. 834. num. 12. Farin. d. quest. 173. num. 32. Guazzin. de confiscat. ampliat. 82 numer. 3. versic. quam subampliationem Maufon. de caus. execut. ampliat. 30. numero 29. non enim tenetur quis iter suum retardare, ut Gabellarius redditum exp. ctit, & propere, si f. mulio, vel altera persona bona obnoxia solutio- ni gabellæ deferens scit quantum tam pecuniarum soluendarum pro gabella, vel informationem accipiens a coniunctis si adlunt, & relinquunt illam, ut Gabellario consignetur, tanto magis excusabitur, cum clare appareat de animo non fraudandi Ferrett. de gabell. sub numer. 247. Ioseph. Ludovic. d. conclus. 15 versic. infertur 25 prope fin. Farinac. d. quest. 173. numero 33, cum quoram dictis simpliciter intellectis, 33 non f. tamen conuenirem, dum dicunt debere ponni pecuniā sub lapide, vel in fenestra, ut Gabellarius veniens inueniat, & recipiat, quia posse dari plures casus, vel quod alter pecuniā furaretur, & Gabellarius non inueniret, vel quod Gabellarius ipse negaret inuenisse, & recepisse; ideoq; illorum dicta terminis habilibus suppositis intelligerem, scilicet, quod hēc deposi- tio pecunia fieret eum testium præsentia, si vero testes inueniri non possent, quia essent in loco campestri, vel ob aliud impedimentum, tunc omnino sentirem, quod Gabellario abente posset quis iter continuare absque pena, & ita iudicare si mihi casus propone- retur.

34 Tertia est ad fauorem f. minoris, qui si gabellam non soluerit cessante dolo habet terminum triginta dierum ad illam soluendam, & dicto ter- mino elapsò iuuatur beneficio restitutionis in in- tegrum, vnde pena fraudata gabellæ nunquam punitur l. si ex causa s. si in commissum ff. de minor. iuncto textu in l. Imperatores s. final. ff. de Publican. Ferrett. de gabell. numer. 335. & sequentib. Odd. de restit. in integr. quest. 82. nu- 30. & seqq. Farinac. d. quest. 173 num. 47. vbi se remittit ad scripta in quest. 92. num. 158. Gu- tierrez de gabellis quest. 46. numero 24. & 25.

35 si autem f. culpa tutoris, vel curatoriis res mino- ris inciderit in commissum, tunc re minoris salua manente tutor, vel curator soluet penam l. pa- trimonialis C. de fund. patrimon. lib. 11. Ferrett. d. tract. num. 335. Farinac. quest. 173. num. 47. versic. ubi amplius.

36 An autem f. sententia declaratoria res incidisse in commissum detur appellatio, poterit videri Vermigliol. cons. 277. & cons. 278. qui consu-

37 luit pro affirmativa. Poena f. fraudati vectiga- lis prescribitur quinquennio leg. 2. ubi DD. C. de vectigal. Farinac. d. quest. 173. numer. 49. &

38 f. non transit ad heredes, nisi quatenus res, que inciderunt in commissum ad eos peruererunt Guazzin. de confiscat. ampliat. 83. num. 8. Farin. d. quest. 173. num. 48 ubi ex Ferrett. de gabellis nu- 39 196. & 229. declarat f. hoc procedere dummodo

lis fuerit contestata cum fraudante; & ad hoc 40 propositum facit regula generalis, quod actio f. penal is non datur in heredes, nisi de dolo defun- di ad eos peruererit l. in baredem 27. ff. de dolo 41 prout datur f. etiam, que ex contractu nasci- tur, vel rei persecutionem continet Arias de Me- sa var. resol. lib. 2. cap. 34. num. 7.

42 Sed sicuti f. in foro exteriori non licet fraudare gabellam, ita etiam sit resoluendum in foro in- teriori animq; est questio fatis ardua, nam quamus Farinac. d. quest. 173. numer. 5. vo-

43 luerit fraudantem f. peccare, tamen Io: Lagan- nar. ad Rouit. rub. pragm. de vectigal post rela- tam vtrinq; opinione affirmatiū scilicet, &

44 negatiū afferit ad effectum f. inducendi pecca- tum requiri tria, authoritatē imponentis, ne- cessitatem ad imponendum, & proportionem ad necessitatem Principis, & facultatem subdit- rum, quibus deficientibus vult non intrare pecca- tum, & concludit ultima duo requisita esse diffici-

45 le iudicatu an adsint; ego f. tamen non recederem à Farinac volente, fraudantem peccare, & ad re- flitionem teneri, quoniam sicuti est nefas dubitare de Principis autoritate, ita non est pre- sumendum, quod inconsulto, & temerè voluerit grauare subditus, quorum commodis ipse assi- duè inuigilat.

46 Ad solutionem f. gabellæ laicalis Clerici non te- nentur cap. quanquam. de censib. in 6. Barbos de Episcop. par. 3. alleg. 50. numer. 213. & de iure Ecclesiast. uniuers. cap. 39. f. 5. num. 9. & 10. lib. 1. hoc tamen f. intellige in rebus propriis,

quas vendere, & asportare possunt absque solutio- ne gabellæ Fontanell. decis. 301. numer. 3. & in- fra Sperell. decis. 94. numer. 9. & seqq. vbi quod

48 potest f. etiam emere pro vili suo. Et si aliqua controuersia exoritur, an res sint sue propriæ, vel pro suis indigentiis Clericus emerit stabitur ipsius iuramento Roland. cons. 71. numer. 24 lib.

4. Sperell. decis. 12. numero 64. & d. decis. 94. 49 numero 5. versic. ego tamen & eodem f. priuile- gio vtiatur emens à Clerico, vel Ecclesia Gra- tian. disceptat. 26. numero 16. & disceptat. 390. per tot. Fontanell. decis. 301. numero. 6. & seqq.

I in hoc

50 in hoc tamen est aduertendum, quod licet † contrarium firmauerint Donat. Anton. de Marin resol. 99. num. 7. & resol. 169. num. 6. lib. 1. & Bel. lett. disquisit. Clerical. par. 1. de exemptione. Cleric. & eorū bon. a munere. publico. I. 8. numer. 2.
 51 & seqq. ipsorum † opinio non procedit, dum agitur de actu contractus initi cum clero, vel Eccl. clesia, sed in actibus postea subsequentibus, quando emens vellit post dominum acquisitum vendere alteri personæ, vel rem emptam alibi transportare Bellet. d. I. 8. numer. 4. versic. prima opinio. Ciarlin. controversi. 22. numer. 8. 9. & sequentib. Sperell. decis. 41. numer. 8. Fontanell. 52 d. decis. 301. numer. 18. & 19. posset † bene etiam in actu separato ab ipso contratu emptio, nisi gaudere exemptione a gabellis emptor bonorum Ecclesie, si clericus, vel Ecclesia vendens promitteret suis sumptibus, & laboribus deferre res venditas ad domum emptoris Bellet. d. I. 8. numer. 4. versic. præterea emptor Donat. Anton. d. resol. 169. numer. 6. vbi ex Genuen. practicab. Eccles quæst. 212. videtur innuere.
 53 requiri † pactionem non translationis domini in empeorem, donec bona non fuerint ad domum emptoris conducta; & in simili videmus,
 54 quod & si † fiscus sit immunis a solutione ga-
 55 bello, non † tamen eadem immunitate gaudebit emens a fisco l. locatio 9. I. final. vbi Bart. ff. de publican. Roland. cons. 61. numer. 16. & 17. vol. 4. Peregrin. de iur. fisc. lib. 6. tit. 3. numer. 26. Donat. Anton. d. resol. 169. numero 5. Fontanell. decis. 302. numero 17. Rouit. decis. 6. numero 3.

Non ab re dixi supra, quod Clerici pro rebus propriis, & vobis suis deitatis gaudent immuni-
 56 cate gabella, quia si † negocientur non pos-
 tent effugere illius solutionem Sperell. decis. 35. numer. 45. & decis. 94. numer. 7. cum aliis rela-
 tis a Barbos de iur. Eccles. lib. 1. cap. 39. I. 5. numer. 63. & sequentib. vbi habetur plenè mate-
 57 ria; sed si † Publicanus prætendit gabellam, vel
 res incidisse in commissum debet arbitrium face-
 re coram Iudice Ecclesiastico Barbos. d. I. 5. numero 69. qui refert, ac reicit contraria, & facit Sperell. decis. 12. num. 65..

58 Vniuersitas †, siue quelibet alia persona ven-
 dens, vel locans gabellam an teneatur post lo-
 cationem illam soluere varie senserunt DD. vt apud Gutierrez de gabell. quæst 85. à numer. 5. usque in fin. qui erit adeundus pro resolutione questionis, & quoad Communites, ac alias inferiores melius sensit quam Capyc. Latr. con-
 sultat. 157 numero 53. & 54. cu us doctrina po-
 test tamen teneri stante pacto, quod aderat in suo casu, & non alias.

59 Emens † pro usu suo, licet postea mutato pro-
 posito reuendat, non incidit in pœnam, quia at-
 tenditur prima destinatio Surd. de aliment. tit. 4. quæst. 2. num. 27. Gutierrez de gabell. quæst 93. num. 18. Sperell. decis. 94. num. 15. & hæc conclu-
 sio recipitur pro indubitate; sed difficultas est,

quomodo dicatur constare de primo proposito,
 60 quia † si de illo non constaret, presumetur ad-
 fuisse à principio animus reuendendi post Rip. de
 remed. ad conseruand. vber. numer. 129. & 110.
 Baiard. ad clar. quæst. 82. num 88 Farin fragm.
 crimin. par. 1. § bannimenta num. 58. propterea
 61 Iudex † debebit inspicere qualitatem personarum,
 & negotii, & si iudicauerit personas esse fide di-
 gnas, vel quod negotium possit habere præsum-
 ptionem pro vobis proprio, poterit hoc proposi-
 tum in animo consistens facere probari iuramen-
 to ementis Gutierrez. de gabell. dict. quæst. 93.
 numero 18. nec discordat Sperell. d. decis. 94. nu-
 mero 15.

Sed iam receptui canamus, quia non debet hic confici tractatus de gabellis, sed solum id scribi, quod attinet ad materiam confiscationis.

62 Tantum addam pro † solutione gabellæ esse hy-
 pothecatam rem ipsam venditam, ut contra-
 Surd. & Gutierrez probat Merlin. de pignor. lib.
 3. quæst. 6. numero 7. & sequentib. ac eidem
 63 † oneri hypothecæ esse obnoxia etiam omnia
 alia bona illius, qui ad eius solutionem referetur
 Gutierrez de gabell. quæst. 169. num. 1. 2. & seqq.
 Merlin. d. quæst. 6. num. 16. & 17.

De Multis, & Penis.

S V M M A R I V M.

M ULTA differt à pœna, quia multa arbitrio Iu-
 dicis, pœna à lege imponitur. num. 1.

Ne Tribunalia contemnatur fuit permisum Iudi-
 cibus imponere multas. num. 2.

Iudex Ecclesiasticus potest multare. num. 3.

Modus multæ assignatur. num. 4.

Iudices illum excedentes damnantur in duplum ad
 fauorem Rei, & quantitatis multæ ad fauorem
 fisci. num. 5.

Modus multæ assignatus à lege procedit, dum in
 præcepto non est certa pœna taxata, secus vero
 si fuit taxata. num. 6.

L. eos C. de mod. multæ. non est in usu. num-
 ero 7.

Sed relinquitur arbitrio Iudicis modus multæ. nu-
 mero 8.

Iudex quid debeat seruare in decernendis multis
 vide remissiæ. num. 9.

Multa potest totum patrimonium exhaustire. nu-
 mero 10.

Declara procedere de solo mandato Principis. nu-
 mero 11.

Multa non debet esse immoderata, sed imponenda
 secundum qualitatem delicti. num. 12.

Reus impotens ad soluendam multam admittitur ad
 cessionem bonorum. num. 13.

Secus

DE CONFISCATIONE.

99

- Secus tamen practicatur in pœna num. 14.
Iudex ex iusta causa potest multam minuere, vel etiam in totum remittere. num. 15.
- Secus tamen in Statu Ecclesie. num. 18.
- Poteris Iudex multam fisco debitam applicare ad opera publica, vel alios similes usus. numero 16.
- Non tamen in Statu Ecclesie. num. 18.
- Tam in causis ciuilibus, quam criminalibus. numero 17.
- Iudices Ecclesiastici debent pœnas locis pœnis applicare. num. 19.
- Excusationem aduersus multæ solutionem vide. num. 20.
- Pœna pecuniaria imponuntur in criminibus extraordinariis, vel ubi ex aliqua iusta causa receditur à pœna ordinaria. num. 21.
- Possunt imponi etiam à Iudicibus cum restrictionibus positis remissiæ. num. 22.
- Pœna pecuniaria contra contumaces de filio S. Consulte non exiguntur. num. 23.
- Hunc filium esse validum vide remissiæ. numero 24.
- Pœnas communes cum priuato exigit fiscus, de cuius manu debet priuatus recipere. numero 25.
- Et distinctio inter pœnam legalem, & conuentionalē reprobatur. num. 26.
- Soluens tamen priuato partem suam remanet liberatus. num. 27.
- Pro solutione pœna omnes delinquentes tenentur insolidum. num. 28.
- Prout etiam tenentur ad fauorem partis pro interesse, vel restituzione rei. num. 29.
- Pœna nomine tam venit descendens ex delicto, quam ex contractu. num. 30.
- Debentur statim incursa mora per lapsum diei. numero 31.
- Sicut sive adiecta factio negativo, sive affirmativo. num. 32.
- Mora in pœnis an possit purgari vide remissiæ numero 33.
- Pœna apposita factio, sive dationi quantitatis non potest exigi, nisi iuxta id, quod interest. numero 34.
- Pro interesse exigitur etiam de iure Canonico. numero 35.
- Et apud suprema Tribunalia, in quibus regulariter non exigitur. num. 36.
- Differentiam inter pœnam appositam factio, vel dationi quantitatis vide remissiæ. num. 37.
- Quid resoluendum in exactione pœnarum stante iuramento vide remissiæ. num. 38.
- Mora an incurritur absque interpellatione remissiæ. num. 39.
- Differentia inter factum affirmatum, & negatum traditur remissiæ. num. 40.
- Legatum pœnale quomodo differat à conditionali vide. num. 41.
- Vt aliquid dicatur continere pœnam, est necesse, ut præcedat præceptum de aliquid faciendo, vel non faciendo, num. 42. 44. & 45.
- Pœna semper est, ubi præcedit præceptum nu. 43.
- Testator adimendo legatum post præceptum iniunctorum censetur facere in odium heredis non adimplentis num. 46.
- Pœna in testamentis adscribuntur cum aduersatiua siue tacita, siue expressa. num. 47.
- Relictum valde pinguis in casu non implementi censetur factum in odium, & pœnam heredis. numero 48.
- Ad quod præsumendum sufficit conjecturata voluntas num. 49.
- Pœna importatur ex verbis cadant, & similibus. num. 50.
- Caducitas est pœna. num. 51.
- Legatum relictum principaliter fauore alicuius non est pœnale. num. 52.
- Ex ademptione tamen primario facta dicitur pœnale, cum vocatio alterius veniat in pœnam. num. 53.
- Ex modo legandi cognoscitur intentio, & causa, ob quam fit legatum. num. 54.
- Clausula omni meliori modo facit præsumi in dubio. legatum non esse pœnale. num. 55.
- Secus autem in claris. num. 56.
- Non inducit modum contrarium aduersus mentem expressam disponens. num. 57.
- Mora in pœnalibus non incurritur absque interpellatione. num. 58.
- Condicio, quatenus aliquis deficiat in soluendo, intelligitur, si fuerit in mora soluendi. numero 59.
- Mora ut incurritur per heredem, non sufficit dies tacita, qua inest annuo legato. num. 60.
- Nec lapsus temporis, infra quod heres soluere poterat. num. 61.
- Mora irregularis contrahitur fauore pœnae cause. numero 62.
- Quæ sufficit pro habendis usuris, vel interesse. num. 63.
- Non tamen facit committere pœnam, ad quam incurritur requiritur sola mora regularis per interpellationem contracta. num. 64.
- Interpellatio cur non requiratur in legato conditionali, & requiratur in modali vide numero 65.
- Dies non interpellat pro nomine in pœnalibus numero. 66.
- Dies apposita in legato annuo dicitur causa multiplicanda obligationis. num. 67.
- Sed non constituit in mora heredem, nisi fuerit superaddita dies causa differendæ solutionis. num. 68.
- Eadem dies non potest parere obligationem, & moram. num. 69.
- Et propterea non obstante lapsu temporis requiritur interpellatio. num. 70.
- Iusta causa excusat a mora. num. 71.
- Etiam heredem, qui aliquando soluit annum legatum pizm, & postea ex probabili causa cessauit. num. 72.

Oblatio realis facit euitare pñam num. 73.

Mora non potest purgari in legato conditionali ,
vel alternativo , & succedaneo numero.
74.

Ob præjudicium illatum animis defunctorum excluditur purgatio more. num. 75.

Pñam apposita in contractu compromissi exigitur de iure. num. 76.

Non tamen de consuetudine. num. 77.

Auctor testatur nunquam vidisse exigi. numero 78.

Debitor morosus in solutione primi termini potest cogi ad soluendos reliquos non decursos. numero. 79.

Contrarium vide num. 80.

Et magis aquum, & verum existimat Auctor. numero. 81.

Paclum , quod debitor cessans in solutione primi termini teneatur ad omnes , est de iure validum , & declarantur contraria. numero 82.

Opiniones contrariae , quod debitor morosus in solutione primi termini possit compelli ad solutionem omnium non decursorum, & quod non possit cogi conciliantur ab Autbore numero. 83.

Q V A E S T I O X X I I .

Vide differentiam à pñna assignat Maſtrill. de indult. cap. 18. num. 1. quod † multa imponatur arbitrio Iudicis pñna autem a lute, & huius differentię meminit denuo remissione idem Maſtrill. de Magistrat. lib. 3.

2 cap. 10. num 357. ne enim ius † dicentium Tribunalia contemnuntur , & eorum authoritas vili pendatur a subditis , conceditur Iudicibus pñnali coercione iurisdictionem tueri l. enic. vbi gloſſ & Scribb. ff. si quis ius dicen. non obtemper. Caball. 3 resol. 85. n. 1. 2. & 3. vbi quod ident potest Iudex Ecclesiasticus , & multas exigere per censuras.

4 Multę modum † assignauerunt Imperatores Arcadius , & Honorius in l. eos C. de mod. multa.

5 vbi Iudices † excessentes damnant in duplum dannato restituendum , & quantitatem multa dannam fisco ; sed Roland. cons. 47. num. 15. vol. 1. dicit dispositionem eiusdem textus procedere ,

6 † quando in præcepto non est per Iudicem taxata pñna , non autem si fuerit iniuncta certa , & determinata pñna , & in hanc sententiam concurredunt Farinac. quæſt. 18 numer. 31. & Maſtrill. de indult. d. capit. 18. numero 6. quinimo ipam

7 † legem hodie de facto per Iudices non securari tradunt Farinac. d. quæſt. 18. numer. 31. Guazzin. de confiſcat. conclus 13. ampliat. 20. numer. 2. Capyc. Latr. consultat. 1. numer. 41.

8 cum eorum † arbitrio relinquatur eisdem multas taxare Menoch. de arbitrar. cas. 280. Farinac. Guazzin. locis allegat. Capyc. Latr. d. conſultat. 1. numer. 42. & sequentib. qui tamen † om-

nes admonent Iudicem , ut per pensa negotii , & personarum qualitate illam infligat, adeo ut non possit Reus totius cause amissionem nullificari: quomodo autem debeat regulari hoc arbitriū poterit consuli Farin d quæſt. 18. num. 32. & seqq.

Et licet Giurb. obſeruat. decis. 90. num. 1. vo-

to luerit † multas predicas posse etiam totum pa-

trimonium exhaustire , attamen se restringit ,

11 quando † Iudex inferior id facit de Principis man-

dato adducens Farin. quæſt. 25. numer. 19. &

12 quod † multa non debeat esse immoderata ,

sed imponenda secundum qualitatem delicti vo-

luit Caball. d. resol. 85. num. 7. & 8. in hac mul-

13 & † quæ fisco applicatur non habet locum illa-

regula, qui non habet in ære, luat in corpore ,

quia stante paupertate Reus admittitur ad cesso-

nem bonorum Caball. resol. 77. numer. 8. & 9.

14 quæ tamen cesso † non practicatur in pñna ,

15 vt dicetur in quæſt. 40 & Iudex † poterit ex

iusta causa multam minuere , vel etiam illa-

lam in totum remittere Vasq. controvers. 24.

numer. 15. lib. 1. Caball. a. resol. 77. numer. 8.

& infra Maſtrill. de indulto cap. 18. numer. 13.

16 hec; multa † & si fisco Principis inferatur ,

valebit tamen per Iudicem ad opera publica ,

vel ad alios similes usus diuerteri l. multarum C.

de mod. multar. Maſtrill. d. cap. 18. numer. 8.

& 9. vbi ex Bald. dicit etiam posse exigi pro fa-

brica Palatii , & de Magistrat. lib. 3. cap. 10. nu-

mer. 355. & seq. quamvis vero idem Maſtrill.

tam d. cap. 18. num 9. quam d. cap. 10. nu. 356.

17 videatur † restringere hanc applicationem in

muletis causarum ciuilium , nihilominus ipso lo-

quitur de obſeruantia Siciliax , quæ non est ultra-

sum locum extendenda & a. leg. multarum ge-

neraliter loquens , generaliter etiam est intel-

ligenda . In Statu † tamen Ecclesiastico neutra

ex proximè relatis conclusionibus obſeruantur ,

nam ex confit. 93. Sixti V. nou. bullar. tom. 2.

confirmata per Clementem VIII. & Paulum V.

Iudices non possunt remittere pñnas , & mul-

tas ultra summam sex florenorum auti de Ca-

mera , nec possunt alteri applicare , quam Ca-

mera Apostolicæ : Iudices vero † Ecclesiasti-

ci easdem multas debent locis piis tribuere,

Maſtrill. d. cap. 18. numer. 10. & 11. quando

20 autem † possit dari excusatio aduersus multa

solutionem docet Capyc. Latr. cum allegatis

d. consultat. 1. numero 54. & infra usque

in fin.

21 Pñę pecuniarię † solent a Iudicibus imponi

in criminibus extraordinariis , vel vbi ex aliqua

iusta causa receditur à pñna ordinaria Farinac.

22 quæſt. 19. num. 51. vbi dicit † halce pñnas posse

imponi etiam a Iudicibus Ecclesiasticis cū reſtri-

ctionibus tamen positus a Felin. & reſumptis a

Foller. in locis ibi allegat Maſtrill. de indul. c. 19 n.

23 1. & 2. est tamē aduentēdū, † quod de ſtilo S. Cōſul-

te pñę pecuniarię impositę pro delicto aduersus

cōtumaces no exiguntur, & hūc ſtilum debere fer-

uari nec aliquid cōtra illū in nouari statuit eadem

S. Con-

DE CONFISCATIONE.

101

3. Consulta scribendo Cardinali Leg. to Aemilię
 8. Martij 1623. teste Castell. in memorial. fol. 69.
 24. & 70. pro validitate & similis obseruantie in Ci-
 uitate Perusie consuluerunt quatuor tunc tempo-
 ris viuentes celeberrimi Aduocati, quorum re-
 sponsa fuerunt registrata à Gilian. ad Statut. Pe-
 ruf. I. pœna num. 3. & seqq.
 25 Quando autem & pœnæ sunt communes inter fi-
 scum, & priuatum, tunc ipse fiscus integre exigit,
 & priuatus, cui debetur pars illarum, debet de ma-
 nu fisci recipere Constant. in l. 1. nū. 75. 76. 77. &
 78 C. de vendition. rer. fiscal. lib. 10. vbi reicitur
 26 & distinctione Beroi inter pœnam legalem, & con-
 uentionalem Carpan. ad Statut. Mediol. cap. 31.
 num. 101. & 102. tom. 1. & cap. 39. litt. A. tom.
 2. Cancer. var. resol. par. 2. cap. 11. num. 43. vbi
 27 tamen & dicit, quod si fuerit soluta priuato pars
 pœnæ ad illum spectans, liberatio nem assequatur
 soluens; estq; etiam in proposito aduertendū, quod
 28 si & plures fuerint condemnati ad aliquam pœnam
 pecuniariam, omnes tenebuntur in solidum pro
 illa soluenda Caball. resol. 98. n. 1. & infra, & ea.
 29 dem & obligatione solidi adstringuntur ad fauorem
 partis pro interesse, vel restituione rei furatæ Ca-
 ball. d. resol. 98. num. 4. & seqq. iuncto num. 10. in
 fin. Farinac quest. 167. num. 94. & 149.
 30 Et quia sub nomine & pœnæ comprehenditur non
 solum proueniens ex delicto, sed etiam ex contractu
 ad tradit per Mastrill. d. c. 19 n. 3. idcirco quam
 breuissime aliqua referam de pœnis conuentiona-
 31 libus, quæ debentur & statim incursa mora per
 lapsum diei adiecti stipulationi L magnam C. de
 contrabend. & committit stipulat. cap. dilecti de ar-
 32 bitris Tbesaur. de eis 212. per tot. sive sint & adie-
 & factio affirmatio, vel negatio Gratian. disce.
 33 p. 731. num. 24. an autem & hæc mora purga-
 ri possit tradunt pleno calamo Giurb. conf. 33. per
 tot. Rot. post Fenzon. ad Statut. Vrb. decis. 42.
 & par. 3. recent. decis. 149.
 34 Sed pœna hæc & sive sit apposita factio, sive datio-
 ni quantitatis non potest exigi, nisi iuxta interesse
 pauplum Caball. resol. 226. Giurb. d. conf. 33. nū.
 13. & seqq. & conf. 34. num. 34. Constant. in l. 1.
 numer. 75. C. de pœn. fiscal lib. 10. & quatenus
 35 interest etiam de iure canonico, ac in foro con-
 scientie potest exigi Gratian disceptat. 706. nū.
 50. & 51. Cancer. var. resol. par. 3. cap. 11. nū. 163.
 36 dicens, quod licet & apud suprema Tribunalia
 non exigatur, tamen stante interesse semper detur
 37 exactio. Distinctionem & inter pœnam apposi-
 tam factio, vel distinctioni quantitatis vide apud Spe-
 nell. decis. 131. per tot. & signanter num. 32. cum
 38 seqq. & ibidem num. 43. ac infra tradit & quid sic
 resoluendum stante iuramento apposito in con-
 tractu.
 39 Ad incurriendam & moram, an requiratur inter-
 peilatio, docent Mynsinger. obseruat. 95. centur. 3.
 Gratian. disceptat. 223 n. 44. disceptat. 307. n. 17. &
 seqq. disceptat. 523. num. 26. & 27. disceptat. 721.
 num. 26. & infra Ciarlin. controversi. 126. num. 2.
 cum seqq. Ciriac. controversi. 129. num. 25. & con-

trouersi. 153. n. 58. Altograd. cons. 85. per tot. lib. 1.
 & consil. 101. n. 6 & seqq. lib. 2. assignans differe.
 40 tiam & inter factum affirmatiu & negatiuum Ro-
 in Bononien. legati 8. Iunij 1643. coram b.m. Bi-
 chio, quæ decisio fuit extensa his verbis.

Raimundus de Sanctis in testamento, cum quo
 decepsit, iniunxit Stephano Augustino, & Iose-
 pho de Nigris heredibus institutis onus solvendi
 singulis annis libras 240. Hospitali Beatæ Mariæ
 de Vita pro eleemosyna variis Missa quotidie ce-
 brandæ in perpetuum ad Altare Sanctissimi Crucis
 fixi priuilegium in Ecclesia eiusdem Hospitalis,
 & quatenus dicti heredes different, seu deficerent
 in executione præmissorum voluit, quod cadanc
 ex nunc, prout ex tunc a commodo vnius præ-
 dii positi in Cappella S. Nicolai de Villula, quod
 predium ex nunc pro tali easu caducitatis libere,
 & pleno iure reliquit titulo institutionis, & alias
 omni meliori modo, quo potuit ipsi Hospitali
 cum dicto onere Missarum.

Cuius reliqui vigore pretendens Hospitalie ob-
 non factam ab heredibus Testatoris toto anno
 1639. solutionem d. d. librarum 240 predium pre-
 fatum ad se speare, egit Bononiæ coram Vicario
 Eminentiss. Archiepiscopi, & obtinuit associa-
 tionem, quam in gradu appellationis reuocauit
 A.C. & deuoluta causa ad Rotam in terra initia-
 tia, mihiq; commissa proposui hodie dubium, an
 legatum prædi debatur Hospitali, & non deberi
 suit resolutum.

Censuerunt enim Domini, nos versari in termi-
 nis legati pœnalis sequendo theoreticam Aretini
 in l. titia 34. subr. 3 col. 3. circa med. vers. sed ista
 41 sua ratio ff. de verb. obligat. qui distinguendot
 legatum conditionale a pœnaliat, quod si præcedit
 institutio pura, & nulla intermedio præcep-
 tro de aliiquid faciendo, vel dando, sequitur
 simplex ademptio sub conditione negativa, si
 heres aliiquid non fecerit, aut dederit legatum
 dicitur conditionale, quia in ultimis voluntati-
 bus conditio resolutiva dispositionis facit reli-
 cum videri factum sub contraria conditione
 leg. si legatum pure ff. de adim. legat. leg. qui-
 bus diebus S. quidam Titio, & ibi Bartol. num.
 leg. aliquando in fin. ff. de condic. & de-
 montr. Si vero institutio est pura, & poste-
 iniungitur aliquod onus heredi, & si illud non
 impleat, priuatur relicto, tunc ademptio dicitur
 in pœnam controvendentis, & legatum est pœ-
 nale, vt est casus in leg. uxorem I. bares ff. de
 legat. 3 & hanc distinctionem sequitur Ruin. con-
 sil. 48. numero 4. libr. 2 Cephal. consil. 52. nume-
 ro 13. & duobus sequentib. Pafett. consil. 89 nu-
 42 mer. 1. & 8. vbi ponderat, quod & ad faciendam
 pœnam oportet, præcedat præceptum testatoris de
 aliquod faciendo, vel non faciendo & conf. 90. n.
 1. vbi quod istam distinctionem sentit text. in l. 1.
 in fin. C. de his qua pœn. nom. & est de mente com-
 muni D. D. & conf. 91. n. 1. vbi generalitet fir-
 mat, quod tœna est, quando præcedit præceptum
 44 Menosh. consil. 78. num. 8. & 10. vbi quod virginem

pēna valeat dispositio præceptum aliquod præcessisse debuit *Surd. conf. 268. num. 64.* vbi quod dicitur t̄ pēna, quando ponitur post præceptum, seu onus à testatore iniunctum *Gabriel. conf. 105. sub num. 6. versic. apparet igitur*, vbi dicit ratio nem, quia testator t̄ adimendo legatum post præceptum iniunctum appareat, quod ademit principaliter in odium hēredis, qui præceptum spreuit, non in fauorem legatarij lib. 1. *Giouagn. conf. 93. num. 23. lib. 1.*

In casu autem nostro præcedit onus, seu præceptum soluendi annum legatum Hospitali, & equi iterum ademptio in casum oneris non adimpleri, ut ulterius, quod ademptio sit in pēnam, & odium hēredis non adimplentis, non autem fauore Hospitalis colligitur, tum ex modo relinquendi, nam testator post onus soluendi priuationem prædicti subdit mediante aduersatiua ibi, & quatenus d. d. bāredes &c. quo modo t̄ in testamentis adscribuntur pēnæ, quæ consistunt in aduersatiua, aut tacita, aut expressa *Bald. in l. 1. nu. 33. C. de his quæ pān. nomin. Gabr. conf. 105. nu. 7. lib. 1. Gratian. discept. 915. numer. 14. & 15. Surd. decis. 7. num. 7.*

Tum ex coniecturis, quia supra testator, vbi voluit loco solutionis annuat librarum 240, ab hēredibus facienda rem aliam subrogare in casu, quo hēres non esset in culpa soluendi, subrogavit rem eiusdem redditus, ibi, & si quando d. d. bāredes &c. in casum verò culpe hēredis reliquit Hospitali prædictum redditus longè maioris, t̄ quod est argumentum odij, & pēna in vindictam contraventionis *Socin. in l. 2. in princ. ff. de his quæ pān. nom. Surd. d. decis. 7. numer. 8.* & sufficit t̄ ad hunc effectum conjecturata voluntas *Molin. in l. 1. num. 6. vbi de veriori & in l. 3. versic. adverte tamē ff. de condit. & demonstr. Cuman. conf. 51. nu. 3. versic. præcipue cum testator Molin. de primogen. lib. 2. cap. 12. num. 33. Surd. decis. 232. num. 16.*

*Tum tertio ex verbis ibi, t̄ cadant &c. & infra, quod prædiū &c. ex nunc pro tali casu caducitatis &c. reliquit &c. dicto Hospitali &c. quod in terminis ponderat Giouagnon. conf. 93. num. 23. in fine, & in fortioribus Rot in Bononien. legati de Pannoliniis 4 Februarij 1602. coram b. m. Sacrat. impress apud Giouagnon. ibid. sub num. 32. & idem est t̄ legasse Hospitali in casum caducitatis, vel in casum pēnam incurse ab hērede, quia caducitas est pēna i *Senatus ff. de contraben. empt. Alb. conf. 118. num. 1. conf. 152. num. 3. conf. 548. num. 5.**

Vnde nec dici potest, quod legatum t̄ prædicti fuerit principaliter relictum fauore Hospitalis, ideoque pēnale non sit, ut in casu decisionis 693. 53 num. 4. par. 1. recent. cuia ex prædictis t̄ apparet, sive principaliter relictum in pēnam hēredis, & vocatio pīa causa non excludit rationem pēnam, quia stant simul, quod legatum sit pēnale, & pēna applicetur pīa cause, quam si testator primario respsisset in prædio, de quo agitur, non illi prætulisset in eodem prædio hēredem scriptum, aut saltem illam simpliciter substituisset hēredi, ut in puncto

ratio inatur *Dec. conf. 173. num. 2. versic. 2. conf. derandum & sub num. 3. col. 3. circa fin. ex modo 54 enim t̄ legandi colligitur intentio, & causa propter quam sit legatum sed si suscepereit l. 1. & ibi Bart. num 1 ff de iudic. Castren. conf. 309 sub nu. 2. lib. 1. Cæsar. Manent. conf. 147. num. 1.*

*Minus refert, t̄ quod in legato prædicti apposita sit clausula omni meliori modo ex traditis à Ruin. conf. 150 nu 9. lib. 3 Cephal. conf. 242. num. 28. Riminald. Iun conf. 116. sub num. 53. quia hi D. D. & quotquot in idem allegari possent loquuntur in 56 casu longè d' uero, nempe quando legatum t̄ no substitueretur nomine pēna, neque aliunde apparet, quod testator voluerit hoc nomine tantum relinquere, secūs verò in casu contrario, ut in specie *Pafettb. conf. 89. num. 4. Surd. d. decis. 7. num. 57 25. ea ratione, t̄ quia voluntas testatoris clara non alteratur per clausulam omni meliori modo, quæ operatur quidem, quod actus valeat omni meliori modo, quo pēna nomine substitueri potest, sed non inducit modum contrarium contra mentem expressam disponentis Rip. in l. 1. & si quis ita num. 30. ff de verb. oblig. Cephal. conf. 23. num. 123. Simon de Præt. conf. 203. num. 39. & conditionem à pēna separat voluntas testatoris l. 2 ff de his quæ pān. nom. Pafettb. conf. 91. num. 2. Gabr. conf. 105. num. 8. lib. 1. Surd. d. decis. 7. num. 12.**

*Polito autem, quod legatum prædicti sit pēnale, sequitur quod non fuit purificatum ad fauorem Hospitalis, quia hēredes non fuerunt constituti in 58 mora t̄ soluendi annuas libras 240. sine qua pēna non committitur *Aretin. in l. ita stipulatus num. 9. ff. de verb. oblig. Bartol. conf. 136. numer. 1. lib. 1. Afflct. decis. 295. num. 1. & seqq. & conditio illa 59 t̄ quatenus hēredes deficerent in soluendo intelligitur, id est si fuerint in mora soluendi *Dec. conf. 173. sub nu. 3. vers & illa conditio. Ruin. conf. 184. num. 8. versic. quia illa verba lib. 2.***

60 Neque enim t̄ ad constituendos hēredes in mora satis erat dies tacita, quæ inest legato anno l. nec semel ff. quand. dies legat. ced. Aldobr. conf. 4. num. 30. lib. 1. Peregrin. conf. 34. sub num. 5. lib. 2.

61 siue dies t̄ legalis, nempe lapsus temporis, infra quod hēres poterat soluere, ut per Paris conf. 19. num. 197. & 198. lib. 2 Bolognet. conf. 12. num. 15. & 16. Simon de Præt. conf. 151. num. 106. siue factior pīa cause, t̄ qui efficit, ut re ipsa contrahatur mora irregularis absque aliqua interpellatione l. titia seia l. vsuras ff. de leg. 2 Bald. in autib. hoc amplius num. 16. versic. nisi in his C. de fideicom. Mantic. de coniectur. lib. 7. tit. 10. numer. 34 in fin. Riminald. Iun in punto legati pro celebratione misiarum confil. 729 sub num. 23. Giurb. decis. 97. num. 19.

Quia hæc benè procedunt ad effectum, ut debitor propter t̄ moram teneatur ad usuras ad interesse, seu de interiturei iuxta notata in l. quod te 64 ff. si cert. pet. ad committendam t̄ vero pēnam, non sufficit dies tacita, nec mora irregularis, sed requiritur mora regularis contracta per interpellationem creditoris, ut probatur ex l. si pēnam ibi,

ibi, cum interpellatus fundum nō dederis ff. quānd. dies legat. ced. l. si ex legati causa 23. ibi si aut interpellatus non de disti ff de verb oblig. autb. hoc amplius ibi monitus à Iudice C. de fideicom; vt benē declarat Bald. in d. autb. hoc amplius sub n. 16. infra med. vers. prædicta vero. Sym. cons. 64. sub num. 1. vers. tamen. cons. 192. sub num. 17. ver-
sio. ego soluo, vbi quod cum hac distinctione con-
cordantur contrarii Ruin. cons. 184 sub num. 5.
vers. ita demum lib. 2. Aretin. cons. 149. sub nu-
m. 1. vers. bis tamen non obstantibus, & pluribus seqq.
& præsertim sub nu. 3. vers. secundo dicimus, vbi
65 assignando rationem diuetsitatis † cur non requi-
ratur interpellatio in legato conditionali, requira-
tur autem in modali, vt priuationi sit locus, ait,
quod in conditionali, cum id quod est in obligatione
non sit in dispositione, non cadit interpellatio
in eo, quod non debetur, sed in modali præce-
dit obligatio post legatum acceptum, ideoq; cadit
etiam interpellatio, & maius versatur præjudi-
cium in amittendo iure iam quæsto, quam in
amissione quærendi Alb. cons. 48 num. 18. & 20.
Cephal. cons. 497. num. 8. Menoch. cons. 131. nu-
m. 6. Gratian. disceptat. 523. num. 26 & 27. Simon
de Prat. de interpr. vlii. vol. lib. 4 fol. 452. num.
31. & 32. Mart. de success. legal. par. 4. quæst. 18.
art. 3. numer. 47. & 48. Moses. ad consuet. Nea-
pol. par. 4. quæst. 1. num. 11. Thesaur. decis. 220.
num. 25. Ozasch. decis. 48. num. 1. Capyc. Latr.
66 decis. 59. num. 23. vbi quod dies † non interpel-
lat pro homine in penalibus, & in puncto legati
penalis ad fauorem pie causa Gozzad. cons. 34. nu-
m. 3. & seqq. ex text. in cap. nos quidem de testament.
quem sequitur Alb. d. cons. 48. numer. 21. Felin.
cons. 34 num. 10. versio. secunda ratio numer. 11.
& sub numer. 25. versio. & decidit Menoch. cons.
533. sub num. 3. versio. & accedit, & in tract. de
adipisc. remed. 2. num. 75. & 76. Hondon. cons.
68. sub numer. 25. lib. 2. Genuen. pract. Eccles.
quæst. 129. num. 3.

Eoq; magis requirebatur interpellatio in casu
67 nostro, tum quia agitur de legato annuo, † in-
quo cu m dies censeatur apposita causa multiplican-
dæ obligationis l. cum in annos l. nec semel ff.
quānd. dies legat. ced. Peregrin. cons. 34. sub n. 5.
lib. 2. operatur quidem, vt multiplicetur obligatio
legatorum, ita vt tot sint legata, quot anni, sed
68 non constituit in mora heredes, † nisi ultrâ sit
apposita alia dies causa differenda solutionis Bar.
tol. in l. 1. & quod si in annos num. 2. ff. depñ. legat.
vbi distinguit, an dies sit apposita causa differen-
dæ solutionis, vt in legato semel p̄iestando, an ve-
ro causa multiplicandæ obligationis, vt in annuis
69 legatis, quia hoc secundo † casu non est equum,
quod eadem dies pariat obligationem, & moram
l. quod dicimus ff. de solut. eamdemq; distincio-
nem sequitur Castr. cons. 47. numer. 2. vbi, quod
sufficit, quod lapsus temporis operetur unum ef-
fectum, quia scilicet multiplicat legatum, nec de-
bet producere alium effectum moræ videlicet he.
70 redis, ideoque † ad eam producendam requiritur

interpellatio sicuti, si tempus nullum fuisset appo-
situm lib. 2. Felin. cons. 34. num. 12. & num. 23.
& duobus seqq. Alex. in l. quoties 59, numer. 3. ff.
de verb. oblig. Iason. in l. si ex legati causa 23. nu-
m. 14. vers. 4. notabiliter limita ff. ead. Trenta-
cinq. var. resol. vol. 1. lib. 3. tit. de solut. resol. 32.
num. 13. & 14.

Tum etiam quia, cum heredes ab initio solue-
rint pagam tunc maturatam, deinde vero de an-
no 1637. emanauerit laudum inter ipsos, & Mo-
niales Sanctissimi Corporis Christi Ciuitatis Bononiæ, in quo heredes iussi fuerunt dimittere, prout
dimiserunt aliqua bona hereditaria monialibus,
& his impositum fuit onus annui legati soluendi
Hospitali aduersario, apparebat, quod heredes pro-
cul sunt ab omni negligencia, quodq; habuerunt
iustum causam credendi, fuisse de certo solutum a
71 Monialibus, † quæ causa excusat à moral. quod
te in fin. ff. si cert. pet. Ger. Spin. cons. 5. nu. 29.
Mart. in termino legati pji de success. legal. par. 4.
quæst. 18. artic. 4. num. 34. & seqq. Ciriac. con-
trouerf. 374. num. 22. & 23. Surd. decis. 240. sub
72 num. 9. versio. & si causa Felin. in terminis † he.
redis, qui aliquando soluit annum legatum pium,
& deinde ex probabili causa cessauit a. cons. 34. n.
12. Buratt. decis. 624. num. 7. maxime vero, quia
certiorati per iudicium ex aduerso motum de an-
no 1639. quod moniales non soluerant, statim ob-
73 tulerunt † realiter omnes terminos decurios,
quod sufficit, vt pœnam euitent in punto Ca-
stren. d. cons. 47. sub num. 2. vers. & sufficit lib.
2. Felin. d. cons. 34. numer. 25. versio. unde
concludit.

Ex quibus non applicantur, quæ ex aduerso ad-
74 ducuntur, de legato † conditionali, vel alterna-
tivo, & succedaneo, seu de purgatione moræ, cui
in huiusmodi legatis locus non est, quia executio
iam est facta a lege, cum dominium rei legata, sta-
tim ac heres non soluit, transferit ipso iure ad le-
gatarium, vt tradit Bart. in l. si insulam 84. num.
19. ff. de verb. oblig. quia legatum de quo agitur
non est conditionale, aut succedaneum, sed pœna-
le, nec adducitur purgatio moræ, sed negatur, quod
mora aliquando fuerit contracta; idemq; respon-
detur ad motiuum præjudicii illati Animæ testato-
ris ob missas non celebratas, cuius præjudicii
75 † contemplatione, quia est irreparabile, denegari
purgationem moræ tradit Genuen. practicab.
Eccles. quæst. 344 sub num. 7.

Et ita &c. Haecenus Decisio.

76 Pœnam appositam † in contractu compromis.
si deberi, & exigi in casu, quo quis arbitris parere
noluit ex cap. dilecti de arbitr. testatur Gratian.
disceptat. 721. numer. 25. & seqq. quem pluribus
relatis sequitur Caren. resol. 92. per tot. & signan.
77 terrumer. 10. 11. & infra; sed de † consuetudine
non exigi ex Tap. decis. S. Concil. 32. refert Mon.
78 tan. controvers. 57. num. 5. & ego †, dum per
plures annos practicau Tribunalia, n unquam vi-
di illam exactam.

Non semel in foro vidi controversum, ap debi-
tor

tor morosus, & cessans in solutione primi termini possit cogi ad soluendos reliquos adhuc non de cursos, & ratione moræ contractæ † posse compelli ad illorum solutionem tenuerunt Ruginell. quæst. pract. cap. 20. num. 27. Barz. decis. Bonon. 16. per tot. Fontanell. de pact. nuptial. claus. & glos. 18. par. 3. num. 85. & alij allegati per Giurb. obseruat. decis. 96. num. 1. contrarium † tamen ex Polidor. Rip. obseruat. 59. sentit Giurb. d. obseruat. 96. num. 2. & seqq. vbi pluribus rationibus suam comprobat opinionem, quam sicuti † magis aequam, & veriorem existimo, ita semper sequendam esse censere maxime, quia semper in practica vidi obseruari, apponi pactum, debitorem deficientem in solutione primi termini teneri ad integrum aliorum omnium solutionem, quod esse † validum firmauit Ruginell. d. cap. 20. sub num. 27. versic. fortius id habebit locum Rot. decis. 575. numer. 11. & 12. par. 4. tom. 3. recent. idemq; sentit Rouit. pragm. 1. de ussr. numer. 15. qui licet dicat contrarium decidi a Seſſe decis. Aragon. 110. per tot. tamen parum bene applicat illam decisionem, quæ loquitur, dum in pœnam adiectam contractui mutui debet aliquid solui, quod pactum minime valet, cum sit vñlarium.

83 Vtramq; tamen ex dictis opinionibus † posse conciliari existimarem, quod nempe si ex parte debitoris nulla causa extat, ob quam distulerit solutionem, tunc sit omnino compellendus ad soluendos omnes terminos, & si non decursos, si vero causam aliquam habet, quamvis coloratam, non debeat cogi ad solutionem non decursorum; & hanc conciliationem non diuinaui, sed collegi ex eo, quod opinio Barz. & sequacium fundatur in l. si quis maior C. de transact. quæ non habet locum celsante dolo, vel existente causa colorata pro doli exclusione Rot. coram Seraphin. decis. 617. per tot. decis. 1059. numer. 3. 4. & sequentib. & decis. 1136. numer. 1. & sequentib. par. 4. tom. 3. recent. d. decis. 575. numer. 9. & coram Gregor. XV. decis. 68. num. 9.

De Thesauro.

S V M M A R I V M .

T Hesauri inuentio est de regalibus. num. 1. T hesaurus de consuetudine spectat ad Principem. num. 2. De iure Hispanie applicatur pro quinta parte inuentori. num. 3. In Regno vñriusque Sicil. a in illius inuentione seruantur ius commune. num. 4. Quid seruetur de iure communii vide remissiū. numero 5. Venæ metallorum quomodo applicentur vide remissiū. num. 6. Pecunia abscondita in domo an dicatur thesaurus, & cui applicetur remissiū num. 7.

T hesaurus sola inuentione non acquiritur, sed debet apprehendendi. num. 8. Inuentus in aliquo fundo pignorato cadit sub hypotheca num. 9. Repertus in fundo dotali spectat ad maritum pro medietate constante matrimonio. num. 10. Quæ soluto matrimonio redditur uxori. num. 11. V susfructuarius inueniens thesaurum statim restituit medietatem. num. 12.

Q V A E S T I O XXIII.

- 1  Hesauri † inuentionem esse de regalibus profentur DD. relati à Cabed. decis Lusitan. 56. per tot. par. 2. & ideo illum † spectare ad Principem de consuetudine totius Orbis voluerunt Farin. quest. 104. num. 32. Maſtrill. de Magistrat. lib. 3. cap. 10. numer. 316. Larrea decis. 3 Granat. 44. num. 37. testans ex dispositione † iuriis Hispanie dari quintam partem inuentori; licet 4 in Regno † vñriusque Siciliæ ex speciali concessione regia seruetur dispositio iuriis communis Maſtrill. d. cap. 10. num. 318. versic. bodie tamen; quid 5 autem † de iure communii seruetur, tradunt plenè cum allegat. Guazzin. de confiscat. conclus. 13. ampliat. 7. Farin. d. quæſt. 104. à num. 1. usque ad num. 32. Gutierrez de tutel. part 3. cap. 26. per tot. Maſtrill. d. cap. 10. num. 316. & plurib. seqq. Larrea d. decis. 44. num. 36. Giurb. obseruat. decis. 10. num. 9. 6 & 13. de applicatione † venarum metallorum tradit idem Farinac. dict. quæſt. 104. num. 33. & infra.
- 7 An pecunia † abscondita in domo, & inuen. a dicatur thesaurus, & ad quem spectet ultra Farin. d. quæſt. 104. num. 19. & seqq. poterit videri Sanfelice. decis. 38. num. 2. & infra decis. 394. num. 9. &
- 8 10. & decis. 395. num. 3. & seqq. Iola † inuentione non acquiri thesaurum, sed esse opus apprehensione, est magis communis opinio DD. Farin. dict. quæſt. 104. num. 26. & Ceuall. comm. contr. comm. quæſt. 514. versic. sed contrariam sententiam ad quem se remittit Maſtrill. d. cap. 10. num. 328.
- 9 Thesaurus inuentus † in aliquo fundo tanquam augmentum accedens rei, & pars fundi pignorati cadit sub hypotheca Merlin. de pignor. lib. 2. quæſt. 10. 43. num. 13. & repertus † à marito in fundo dotali constante matrimonio spectat ad ipsum maritum pro medietate l. diuortio l. si fundum ff sol.
- 11 matrim. quam post † matrimonium solutum debere restituī vxori, scripsit Barbos. in d. l. si fundum sub num. 23. & num. 24. vbi respondeat contrarijs. Statil de Saluian. inspect. 3. cap. 4. num. 53. & seqq. Gutierrez. de tutel par. 3. d. cap. 26. numer. 15;
- 12 & infra, vñsusfructuarius † vero adinueniens statim restituet medietatem Domino proprietario Castill. de ussr. cap. 37. num. 20. & 21. Statil. de Saluian. inspect. 3. cap. 2. num. 840. Gutierrez. de tutel. d. cap. 26. num. 12. & seqq.

DE CONFISCATIONE.

105

De indignis, & incapacibus.

S V M M A R I V M.

Indignus simpliciter dicitur, qui ob aliquod demeritum non potest retinere, quod acquirit num. 1. Indignus incapax est ille, qui propter delictum non potest capere, quod acquirit num. 2.

Indigni simpliciter acquirunt dominium, & possessorum, sed non possunt retinere, quia fiscus ab illis auferet num. 3.

Tam si successio defertur ab intestato, quam ex testamento num. 4.

Contrarium tenentes reprobantur. num. 5.

Moriens ab intestato dicitur disponere ad fauorem eorum, qui de iure succedere debent. num. 6.

Fiscus excluditur à successione, si indignus habet anteriorem in gradu. num. 7.

Et si habet aequales in eodem gradu, portio sola indigne applicatur fisco. num. 8.

Portio indigni semper cedit fisco, & nunquam translat ad cohæredes, aliasque similes personas. numero 9.

Exceptio indignitatis non potest opponi ab alio, quam à fisco. num. 10.

Redditur ratio. num. 11.

Nisi tamen effet lata sententia ad fauorem fisci, quia tunc opponere possent. num. 12.

Traduntur aliae limitationes remissiæ. num. 13.

Regula quod indignitas possit excipi, ac opponi à solo fisco, procedit, siue indignus possideat, siue non. num. 14.

Et siue sit actor, siue reus, ibidem.

Exceptio tamen incapacitatis potest opponi ab omnibus. num. 15.

Fratricida excluditur per fiscum ab hereditate fratris occisi. num. 16.

Sed in Statu Ecclesiastico, quia per bullas Pontificias redditur incapax, fiscus excluditur à sequentibus in gradu. num. 17.

Tam si hereditas defertur ab intestato, quam ex testamento, ut est verior opinio num. 18.

Indignus declaratus a testatore an patitur priuationem hereditatis ad fauorem fisci vide remissiæ num. 19.

Mater, quæ suffocauit filium infantem in lecto casualiter, non debet illius successione priuari iuxta opinionem seruatam in S. Consulta. numero 20.

Filius mandans mortem patris, siue consilium, vel auxilium dans dicitur indignus. num. 21.

Quid vero sit dicendum, si filius scivit mortem patris secuturam, nec reuelauit num. 22.

Et quid si filius effet minor ibidem.

Plura de indignis remissiæ. num. 23.

Ius audeundi transit in fiscum succendentem indigne. numero 24.

Et contraria declarantur remissiæ. num. 25.

Fiscus non potest mouere iudicium indignitatis, nisi præcesserit iudicium cause criminalis coram

Iudice competenti, de veriori. num. 26. ubi reprobantur contrarij.

Fiscus, qui successit indigno tenetur soluere omnia debita hereditatis, sed non illa, quæ fuerunt per indignum contracta. numer. 27.

Et contrarium tenentes reprobantur. nu. 28.

Incapaces sunt illi, qui ipso iure exclusi nihil acquirunt, quod fiscus auferre possit num. 29.

Parricida in terminis Statuti Spoletie est incapax numer. 30.

Concubina dicitur incapax num. 31.

Statutum contra alienantes bona in forenses non habet locum, nisi traditione secuta, & possessione apprehensa num. 32.

Incapax habetur pro mortuo. numer. 33. 100. & 101.

Qui sint incapaces remissiæ num 34.

Banniti nostri temporis an sint incapaces remissiæ num. 35.

Hodie nemo efficitur seruus poenæ num. 36.

Danati ad Tririemes perpetuas possunt succedere n. 37.

Contrarium vide num. 40.

Damnatus in metallum, deportatus, vel alias damnatus ad mortem ciuilem non est probibitus testari num. 38.

Prout etiam potest testari, & non efficitur seruus poenæ damnatus ad carceres perpetuos n. 39.

Damnati ad tririemes non perpetuū, sed ad tempus possunt certè succedere num. 41.

Legatum ad fauorem incapacis per ius non decrescendi acquiritur coniuncto capaci num. 42.

Et procedit tunc in contractibus, quam in ultimis voluntatibus. num. 43.

Si incapaces instituantur in tempus futurum, dum capaces efficientur, devotatur curator, qui adueniente tempore debet restituere bona una cum fructibus num. 44.

Incapacitas patris quando transeat ad filios remissiæ. num 45.

Si incapax est solum in certa specie bonorum, & alia potest acquirere, pro rata bonorum, quæ acquirit, conuenit a creditoribus. nu. 46.

Limits num. 47.

Fideicommissum alienatur pro dote. num. 48.

Dos stante statuto exclusio feminarum succedit loco legitimæ num. 49.

Legitima non subiacet fideicommissio nu. 50.

Testamentum caducatur per mortem heredis ante testatorem num. 51.

Et rumpitur postumo ignoranter preterito numero 52.

Testamento rupto debentur fideicommissa. num. 53.

Clausula codicillaris facit substitueri testamentum ruptum, & caducatum in vim fideicommissi numero 54.

Etiam postumo ignoranter preterito num. 55.

Dum sit concepta per verba temporis imperfecti subiunctivi modi, quæ resoluuntur in tempus futurum num. 56.

Verba futuri temporis faciunt presumi, quod quis cogitauerit de liberis num. 57.

Et pra.

Et premissa de facili admittuntur, dum non agitur de excludendo filium num. 58.
*Posthumus presumitur grauatus fideicommissio, si-
cuit erat grauatus filius iam natus num. 59.*
Redditur ratio num. 60.
*Clausula Codicillaris operari nibil potest in testa-
mento persona idota. num. 61.*
*Fallit in testamento feme nobilis ingeniosè, ac pru-
denter dispositio num. 62.*
*Substitutio vulgaris importatur per dictiōnem seu
num. 63.*
Quæ expirat post aditam hæreditatem nu. 64.
*Natus post euentum conditionis excluditur ab aliis
extantibus de tempore cedentis fideicommissi
num. 65.*
Limita num. 68.
*Homicida a Statuto Perusino efficitur incapax num.
66, 72. & 102.*
*Substitutio vulgaris comprehendit tam noluntatem,
quam impotentiam num. 67.*
*Nepotes defientibus aliis proximioribus succedunt
Anite ab intestate num. 69.*
*Hæreditas matri mortuo filio in aetate infantili trans-
mittitur ad alios, ac si infantia delata non fuisset
numer. 70.*
Quæ defertur patri numer. 71.
*Et hæreditas hoc casu traſmittitur non uti adita,
sed uti adeunda num. 73.*
*Ita ut semper agatur de hæreditate matris nume-
ro 74.*
*Pater non restituendo dotem censetur adire hæredi-
tatem pro filio infante num. 75.*
Contrarium tenent multi D.D. relati num. 76.
*Bona data in solutum pro dote promissa in pecunia
transiunt in dominium mariti, qui remanet de-
bitor in pecunia. num. 77.*
*Aestimatio honorum presumitur facta à lege. nu-
mer. 78.*
*Pater non restituens dotem consistentem in pecunia
non dicitur adire hæreditatem pro filio. num. 79.*
*Et multo minus presumitur adire durante anno ad
restituendam dotem num. 80.*
*Vt hac aditio inducatur pater debet declarare, se
uti legitimū administratorem adire pro filio
infante num. 81.*
*Facultas concessa patri adeundi hæreditatem pro fi-
lio expirat filio defuncto num. 82.*
*Homicida excluditur ab hæreditate occisi, nedum im-
mediate, sed etiam mediate num. 83.*
*Infans, patre de medio sublati, transmitit ius peten-
di restitutionem aduersus omissam additionem
hæreditatis. num. 84.*
*Nec restitutio cessa, dum adegit persona magis pro-
xima defunctio, de cuius bonis agitur. n 85.*
Maritus quoad uxorem dicitur extraneus. n. 86.
*Restitutio aduersus non aditam hæreditatem debet pe-
ti principaliter formato processu num. 87.*
Infra quatuor annos num. 88.
*Computandos a die aditæ hæreditatis, vel agnitæ bo-
norum possessionis num. 89.*
Vel a die scientia num. 90.

Scientia praesumitur in re magni momenti. n. 91.
Et stante sanguinis coniunctione num. 92.
Scientia partis arguit scientiam totius num. 93.
*Ignorantia crassa, supina, & improbabilis non rele-
uat. num. 94.*
*Scientia patris circa hæreditatem filio delatam facit
transmitti ius deliberandi etiam in hæredes ex-
traneos num. 95.*
Contrarium firmatur num. 96.
Et redditur ratio num. 97 & 98.
*Pater, qui non potest succedere filio, habetur, ac si
non extaret. num. 99.*
*Scientia patris inducens transmissionem iuris delibe-
randi operatur ex eo, quod pater potest adire
hæreditatem pro filio. num. 103.*
Aut ex vi ipsius patriæ potestatis. num. 104.
*Pater, qui non est legitimus administrator, non po-
test adire hæreditatem pro filio, quia habetur
loco extranei. num. 105.*
*Se recipiens in tutum cum occidente filij presumi-
tur consensisse homicidio num. 106.*
*Contemnens filium pereuntem amittit patriam po-
testatem. num. 107.*
*Habentes ius deliberandi, & non declarantes infra
annum habentur pro repudiantibus n. 108.*
*Incapax non succedit, sed dat locum sequentibus in
gradu. numer. 109.*
*Fili homicida excluduntur ab hereditate occisi, vi-
uente patre, & eo mortuo reintegrantur ad
successionem a Statuto Perusia. num. 110.*
*Legitima debita titulo uniuersali hæreditario non a-
gnita non transmittitur num. 111.*
Reprobantur contrarium sentientes. num. 112.
*Sola lucra particularia transmittuntur, & si non a-
gnita. ibid.*
*Legitima non transmittitur in non adeantes hæredi-
tatem num. 113.*
*Hypotheca dotalis transit ad quoscunque hæredes ex-
traneos. num. 114.*
*Cessationis fisci est tutus ab omni molesta præseri-
ptione quadriennali. num. 115.*
*Quæ præscriptio cessa, dum a fisco ceduntur iura
num. 118.*
Redditur ratio. numer. 119.
*In ementem a fisco uniuersitatem bonorum tran-
seunt omnia onera. num. 116.*
*Et potest conueniri ad soluendum sicuti potuisse fí-
scus, a quo causam habet num. 117.*
*Præscriptio decennii non incipit, nisi a die, qua cre-
ditor scivit distinctionem bonorum in tertium
num. 120.*
*Et bac scientia est probanda, cum præsumatur igno-
rancia num. 121.*
*Tempus, quo quis cogere non potest, est subducen-
dum a præscriptione num. 122.*
*Expenses sole reficiuntur pro melioramenti nume-
ro 123.*
*Et immissus in saluiano potest pro illis soluere fru-
ctus ad rationem quinque pro centenario nu-
mero 124.*

DE CONFISCATIONE.

107

Q V A E S T I O XXIV.

 Tricte deueniendo ad explicandum ea, quæ in hac questione attinent ad fiscum, dicendum est simpliciter indignos & distinguere debere ab indigenis incapibus, nam simpliciter indigni dicuntur illi, qui sua qualitate, & habilitate infra dicta possunt ex defunctorum causis acquirere, sed propter aliquod demeritum, vel offendam commissam in eum, de cuius bonis agitur, aut in legem non possunt quod acquirunt retinere, vnde ab eis immercencibus fiscus auferit tot. tit. ff. & C de his, quib. uti indigni, l. eius qui res & ultimo ff. de iur. fisc. cum alijs adductis per Bellon. de iur. accresc. cap. 7. quest. 48. num. 9 & seqq. incapaces & autem sunt, qui propter culpam, vicium, aut delictum, sive proprium, vel alienum non possunt capere quod ipsius relatum est Bellon. d. quest. 48. num. 5 & infra, nec videtur abesse Tomas. decad. 1. tract. 2. cap. 1. numer. 1.

Differunt inter se multipliciter, sed ad rem non stram in eo, quod indigni capaces & succedunt, & acquirunt dominium, nec non possessionem, at retinere non possunt, quia fiscus ab illis auferit, ideoq; ipsos acquirere, sed non cum effectu, & sic accipere, sed non capere dicit Bellon. d. quest. 48. num. 18. & infra ubi subtiliter, & eruditio ratione naturae Botilius. de successione. cap. 2. theorem 452. num. 8. quod regula & procedit tam in successionibus ab intestato, quam ex testamento l. lucius. g. ff. de iur. fisc. Peregrin. eod tract. lib. 2. tit. 3. numer. 1. 6. 7 & 8. ubi respondet contraria Farinac. quest. 120. nume 23. Bellon. Iun. de iur. accresc. cap. 7. quest. 57. numer. 45. & 46. cum concordantibus ibidem adductis, vnde non erit & curandum de Guazzin. in tract. de confisc. conclus. 13. ampliat. 6. num. 36. volente, bona pronenivit ab intestato non deuolui ad fiscum, quia contra Salicet. & Decian. ab ipso adductos stat integra Schola D.O. & minime subsistit ratio, 6 qua ipsi mouentur; nam dum & lex dicit aliquem indignum, concurrit etiam voluntas decedentis ab intestato, qui sic moriens dicitur disponere de rebus suis in eos, qui de iure succedere debent, & tacite ordinare illud idem, quod lex disponit Bald. conf. 121. num. 2. lib. 4. Mantic. de connectur. ultim. voluntat. lib. 7. tit. 7. num. 14. versic. nam quoniam testatur.

7 Si tamen indignus haberet & anteriorem in gradu, tunc illi utri proximiiori, non fisco defertur successio Caball. resol. 10. num. 1. & 6. Farinac. quest. 120. numer. 39. Ciriaco. controuers. 217. 8 num. 5. & 6 si autem alios & in eodem gradu haberet, sola portio homicidæ applicabitur fisco, & non illis, qui in pari gradu existunt Caball. d. resol. 10. numer. 2. & seqq. Farinac d. quest. 120. num. 42. & infra Cabedo. decis Lusitan. 81. num. 10. part. 2. Tomas. decad. 1. tract. 3. cap. 2. nu-

110. Paschal de patria potest. part. 4. cap. 8. nu. 14. Bellon. de iur. accresc. d. cap. 7. quest. 57. n. 30. & 31. apud quos nedium in numeri alii D. D. allegantur, sed dicitur etiam hanc esse opinionem magis communem, & melioribus rationibus munitam, & adiuuatur ab adductis per eundem Bellon. d. cap. 7. quest. 47. per tot. volenter, & portionem indigni omnino cedere fisco, & non transire in coheredes, legatarios, & similes per ius accrescendi.
- 10 Exceptionem hanc & indignitatis posse a solo fisco, non ab aliis opponi voterunt Surd. decis. 108. numer. 6. Cancer. var. resol. part. 1. cap. 6. num. 10. Capyc. Galeott. controuers. 33. num. 22. & seqq. lib. 2. Capyc. Latr. consultat. 131. num. 11 30. si enim fiscus & nollet acquirere, bona remanerent penes indignum Vincent de Franch. decis. 213. numer. 18 & 24. Hodiern. ad Surd. decis. 280. num. 2. & 3. nisi tamen esset & lata sententia ad fauorem fisci, quia tunc omnes opponere possent Surd. decis. 280. n. 4. & seqq. vel intrarent & alij limitationes traditæ per Tomas. decad. 1. tract. 3. cap. 1. numer. 51. 52. 53. & 55. inter quas non approbo illam appositam à Ciarlin controuers. forens. 184. numer. 34. 35. 36. 37. & 38. 13 nempè, quod si & indignus non possidet, omnes opponere possint, & quod contraria procedunt, dum indignus possidet, nam rationes ponderatæ per D. bene applicantur tam indigno possidente, quam non, & in puncto, quod etiam indigno agenti, non possit hæc exceptio opponi a conuento possidente pro hærede, vel pro possessore tenet Bellon. de iur. accresc. cap. 7. quest. 48. num. 65. per tot. & signanter in versic. nec is qui possidet. potest bene doctrina Ciarlin. procedere in terminis & incapaci, aduersus quem, ut ipso iure exclusum singuli sequentes in gradu possunt dicere de incapacitate, ut firmat ipse met Ciarlin. controuers. 37. numer. 83. & d. controuers. 184. numer. 90.
- 16 De fraticida & quod excludatur per fiscum a fratris occisi hæreditate adest. decis. Sanfelic. 70. per tot. in qua plura ad hanc materiam pertinencia dilucidantur, & tractat Farinac. consil. 128. 17 per tot. in quo probat, quod & itante bulla Pij II. confirmata a Pio V. Sixto V. & Clemente VIII. quæ priuat homicidam omni actu legitimo, fiscus non auferit hæreditatem, sed defertur aliis successentibus in gradu, quodq; hoc procedit indubitanter in hæreditate deuoluta ab intestato, & re. 18 dicit difficultatem & an eodem bullæ priuent homicidam etiam successione, & hæreditate testamentaria, in quo punto animaduertit, quod licet pro non priuatione scripsisset in quest. 102. numer. 43. attamen melius trutinatis rationibus recedit a dicta sententia, & concludit homicidam remanere exclusum, & a successione testamentaria, testans. sic fuisse iudicatum contra fiscum, & iterum approbavit in addit. ad eandem quest. 102. num. 43 post. 3 vol. consil. in quo loco profiteatur hanc esse veram sententiam.

De il.

19 De illo, qui fuit declaratus † indignus a testato-
re, an patiatur priuationem hereditatis ad fauo-
rem fisci agit Farin. cons. 105. per tot. de matre,
20 † quę filium infantem nouem mensum in lecto
suffocauerat non attentis monitionibus parochi,
quod reputetur indigna, & fiscus debeat auferre
successionem scripsit idem Farin. cons. 153. per
tot. sed contra scripta per ipsum fuit iudicatum in
Sacra Consulta, que resoluit matrem non esse pri-
uandam hereditate, imo nec criminaliter punien-
dam, sed tantum debuisse persoluere aliquam pe-
cuniarum quantitatem alicui loco pio, sic testan-
te ipso Farin. in fin. dict. consil. vbi fuerunt im-
pressi motiva Ponentis, cum quibus pertransiuit
ita iudicans eadem Sacra Consulta.

21 De filio † mandante mortem patris, seu consi-
lium, auxilium ve dante, quod sit indignus succe-
sione non dubitatur apud D. D. sed quid dicen-
22 dum † si filius scivit mortem patris sequuturam,
nec revelauit, & quid dicendum, si filius esset mi-
nor, pleno calamo consuluit Farin. cons. 225.
num. 4. 5. & seqq. ad ipsum ideo, dum catus eue-
nit, recurre, quia, vt semper solet, solidè disce-
ptat articulum.

23 Plura alia † de indignis poterunt videri apud
DD. supra allegatos, & pr̄serrit Guazzm. de
confiscat. conclus. 13. ampliat. 6. Cancer. var. re-
sol. lib. 1. cap. 6. Rosenthal de feud cap. 5. concil. 55.
56. & 57 Cabed. decis 8. numer. 8. & seqq. par.
2. Tomas d. decad. 1. tractat. 3. per tot. & Bel-
lon. Iun. de iur. acreſc. cap. 7. a quaſt. 47. usque
& per tot. quaſt. 58. vbi omnes casus, qui contin-
gere possunt declarat. Idecirco, ne aliena scripta
transcribam quiesco addens solum, quod in fiscum,
24 qui auferit hereditatem ab indigno † transit ius a.
deundi, ut fuit dictum quaſt. 36. numer. 30. &
comprobant Sanfelio. decis 70. numer. 8. & Bel-
lon. Iun. d. cap. 7. quaſt. 58. numer. 26. & licee
25 † Pafchal. de patr. potest. part. 4. cap. 8. numer.
10. aliter distinguendo videatur forsitan ferri in
contrarium, tamen pro habenda veritate erit
adeundus Bellon. d. quaſt. 58. vbi ponens, & di-
ſinguens omnes casus, adimit etiam omnes difſi-
cultates.

26 Nunquam tamen † potest fiscus iudicium indi-
gnitatis mouere, nisi prius pr̄cesserit iudicium
cause criminalis coram iudice competenti, ut plu-
ribus D. D. & rationibus allegatis, quinamo, &
reieciſs Alexand. & Boff conterarium sentienti-
bus firmat Franciſe. Maria Prat. in addit. ad Pa-
ſchal. de patr. potest. dict. part. 4. cap. 8. num. 1.
27 & postquam fiscus † successit te nebitur ad soluen-
dum omnia onera hereditatis, non autem ad de-
bita contracta per ipsum indignum Boff de indigni-
numer 19. Peregrin. de iur. fisc. lib. 2. tit. 2. nu-
8. quos sequitur Tomas d. tractat. de indignis cap.
28 1. numer. 35. quidquid ausi fuerint † conterarium
firmare Farin. consil. 154. & ibi Antonius Por-
tius, quia fundamens per ipsos adductis datur
plena responsio a iudice illius cause in motuis
impressis post d. consil. 154. numer. 13. & seqq.

25 Indigni incapaces † nihil ex hereditate possunt
acquirere, cum sint ipso iure exclusi, ideoq; fi-
scus nihil inuenire potest, quod auferat, sed alii,
qui vocabantur succedunt, ac si incapax non ades-
set Farin. consil. 132. num. 3. & seqq. loquens in
30 terminis statuti Spoleti, & filiis † parricide Ciriac.
controvers. 217. numer. 11. & seqq. Ciarlin. con-
trovers. 33. numer. 115. 116. & seqq. vbi loqui-
31 tur de relicto † concubinæ, de quo etiam verba
facit controvers. 184. & controvers. 37. num. 81.
82. 83. 84. 85. & 86. vbi quod poena imposta
32 † a statuto contra alienantes bona in forenses
non habet locum, nisi illorum traditione sequuta,
& possessione apprehensa Franciſe. Maria Prat.
in addit. ad Pafchal. de patr. potest. d. cap. 8. num.
10. vbi adducit quamplures concordantes, &
ego dixi in Perufna successionis 3. Iulii 1653.
dum tunc temporis in illa Civitate indicabam,
quam resolutionem hic inferius iterum do prælo,
& comprobatur ea ratione, quod inhabilitatus
33 † a lege, vel statuto adsuccedendum habetur pro
mortuo Ciriac. controvers. 529. num. 51. Alto-
grad. consil. 82. numer. 7. & 8. vol. 1. & diximus
infra numer. 100. & seq.

34 Quæ persona † sunt incapaces tradunt Tomas.
d. decad. 1. tractat. 2. per tot. Bellon. in locis su-
pra allegatis vna cum DD. allatis per ipsos, &
signanter Caball. refot. 264. & Farinac. quaſt.
35 102. utrobique per tot. loquentes † de bannitis
noſtri temporis, de quibus etiam scribunt Alto-
grad. consil. 98. lib. 1. & Ciarlin. controvers. 161.
lib. 2. vbi ad saturitatem discutitur, an banniti
noſtri temporis amittant iura ciuilia.

Hac sumpta occasione, volo aliquid dicere de
condemnatis ad tritemes, & referre casum, de
quo fui interrogatus multis ab hinc annis, an
36 † scilicet essent capaces succedendi, & egore-
spondi, quod cum de iure nouissimo authentico-
rum nemo efficiatur seruus poenæ Autb sed ho-
die C. de donat. inter virum, & uxorem, qui tex-
tus ita intelligitur ex mente omnium DD. Co-
uar. de testam. numer. 20. Peregrin. de iur. fisc.
lib. 3. tit. 4. numero 9. & 10. Bellon. de iur ac-
creſc. cap. 7. quaſt. 52. numero 40. & 41. ideo
37 dannati † ad tritemes perpetuas dicuntur capa-
ces successionum Rot. aecis 492. per tot. part. 2.
recent. Vermigliol consil. 362. pariter per tot.

Quæ doctrinæ loquentes in terminis punctua-
libus, sicuti nullum relinquunt dubitandi locum,
ita non est verum, quod ab hac opinione discendat
Farinac. qui allegabatur in conterarium quaſt.
38 102. numer. 158. vbi firmat, damnatum † in me-
tallum, deportatum, vel alio modo ad mortem
ciuilis destinatum non effici seruum poenæ, nec es-
se prohibitum testari, & quamvis referat Pere-
grinum conterarium sentientem in deportato, ni-
hilominus se refert ad ea, quæ scripsit de condem-
39 nato † ad carceres perpetuos, quem post multa
pro, & contra deducta numer. 141. & seqq. con-
cludit tandem numer. 146. posse testari, & non
effici seruum poenæ.

Secundum hæc a me responsa sunt tunc temporis iudicatum in Ciuitate S. Seuerini, sed postea dum alijs negotijs incumberem, incidi in Hodiernam de secundis nuptiis quæst. 14. & quæst. 15. utrobique per totam, qui articulo hoc ad partes discussio residet in opinione contraria, illamq; multis rationibus, & DD. exornat firmans sic damnatum retinere dumtaxat ea, quæ proficilentur a iure gentium, & amittere omnia, quæ sunt de iure ciuii; unde si casus mihi denuo occurreret, melius, ac exactius pro adiuenienda veritate ponderarem DD. ac rationes hinc inde existentes, bene tamen est verum, & quod condemnati ad eremes non perpetuò, sed ad tempus possunt omnino succedere Vermigliol. d. consil. 362. numero 3. Hodier. d. quæst. 15. num. 52. 55. & 56. vbi diuinuntur c. ntaria.

Sed redeamus ad incapaces, ad quorum fauorem si fuerit collatum & aliquod emolumen-
tum, illud per ins non decrescendi acquiritur
in totum coniuncto capaci Ciriac. controuers.
51. numero 12. & seqq. vbi plenè, & pro-
cedere tam in contractibus, quam
in ultimis voluntatibus, etiam in legato v-
susfructus, ac in omni dispositione condicio-
nali, & si non esset purificata conditio; si
vero incapaces & instituantur in tempus su-
eturum, vel dum capaces efficientur, relictum
ipsis acquiritur, non aliis, & interim depu-
tatur curator, qui restituet capaci effecto,
reddendo rationem administrationis, & fru-
ctus perceptos Ciriac. controuers. 205. &
controuers. 206. utrobique per totam, in
qua controuersia 206. habetur insuper, an
& t quando incapacitas patris transeat ad fi-
lios.

Quando incapacitas extenderetur & ad aliquod genus bonorum tantum, vt puta si statutum excluderet forenses a solis bonis stabilibus, tunc, quia heres legitimus capit bona stabilia, & ha-
res scriptus mobilia, si extant creditores heredi-
tatis pro rata bonorum vniuersi, obuentorum,
erunt ambo heredes conueniendi Ciriac. controuers.
17. numero 27. dummodo fere vniuersi he-
reditatis vires & non consistent in stabilibus,
quia incapax hoc casu non deberet conue-
niri, nec haberi in consideratione, cum
idem iudicetur de maxima parte bonorum,
quod de tota Ciriac. d. controuers. 13. numero
28. & 29.

Sequitur resolutio authoris superius enunciata in Perusina successionis 3. Iulii 1653.

Tricliciter ad bona, de quibus agitur, deduce-
bant eorum vocationem DD. Horatius, & Fra-
tres, nempe ex Testamento Rainaldi Senioris ca-
rum Aut. Secundo ex ultima voluntate Iulii eo-
rum Amitiæ, & Tertio, omni pessundata testamen-
taria dispositione, etiam ab intestato admitti posse
autunabant.

Sed Fideicommissum a Raynaldo institutum ipsi-
parum posse opitulari sicut existimatum, Quia, & af-

firmative resoluendo disceptationem, an Filiu-
m conditione positi censeantur vocati, adhuc bo-
ista in Dotem Iulie assignata non subiacent Fide-
48 commissaria restitutioni, Tum quia pro Doti &
etiam Fideicommisso supposita alienantur Auth.
res quæ, C. Com. de leg. Surd. decis. 62 per totam, &
49 ibi plene Hodier. Tum quia & stante Statuto Femi-
narum exclusivo Dos ipsa successit loco legitimæ,
Rot. in Perusin. Fideicommiss. de Alphanis apud
Gregorium XV. decis. 565. & apud Merlin. de Le-
gitim. decis. 106. & in Perusin. Fideicommissi de
Gratianis par. 5. recent. decis. 399. nu. 33. & seq. quæ
50 ab omni & onere Fideicommissi transit exempta
l. quoniam in prioribus C. de moff. Testamento Gra-
tian. discept. foren. cap. 702. num. 18. Tomas. de Le-
git. tit. 7 num. 8. & seq. Rot post Merlin. de Legit. no.
uiter impress. decis. 133. in principio.

Testamentum autem Iulie maximas patitur dif-
ficultates, considerando prius in facto, quod in eo
fuit institutus heres Angelus Filius, qui ante Ma-
tiem prædecessit, & cui sine liberis decadenti Iulia
Mater substituerat Alphonsum Virum in vitandum
taxat, & post eius mortem Franciscum Fratrem
ipsius Testaticis, & seu illius Filios; Quod deinde
natus fuit alter Angelus, à cuius nativitate, serè
duobus elapsis mensibus, Iulia interfecta fuit ab
eisdem Alphoni Macito, & Francisco Fratre,
qui etiam letaliter vulnerauit Angelum præfatum,
ex quibus vulneribus, octo diebus a Matris obitu,
vitam profudit.

51. Et postea in Iure, quod & ob mortem heredis an-
te ipsam Testaticem fuit caducatum Testamen-
tum l. non putauit s. à primo gradu, ff. contra ta-
bulas l. unica s. pro secundo, C. de caduc. tollen. s.
primo Inst. Quib. mod. Testam. infirm. Quodque
52. & ob Posthumum ignoranter præteriti nativitatem
irritum, ruptumque remanescit s. Posthumus Insti-
de exbarred. liber. l. Posthumorum, ff. de Injusto, rupt.
Testam. Fusari. quæst. 569. num. 16. vers. tertius ca-
sus, & num. 20. vers. retenta autem.

53. Hæc tamen videbantur posse euitari. Primo &
quia etiam Testamento rupto Fideicommissa sub-
stituentur Auth. ex causa, C. de liber. præter. & Rot.
in Romana Fideicom. de Iustis s. Quia licet per
talem 5. Martii 1646. cor. R. P. D. Melito.

Secundo ex vi clausulæ codicillaris, quæ opera-
tur & vt Testamentum caducatum, & ruptum,
substineatur in vim fideicommissi, ita vt Filius cen-
seatur grauatus restituere Hereditibus testamente-
riis Marescot. Variarum resolut. cap. 78. per tot.
lib. 2. Gratian. cap. 48. num. 5. & seq. Gapyc. Latr.
consultat. 76. n. 41. & seq. Donat. Anton. de Marin.
55 resol. 189. n. 88. & resol. 219. n. 1. tom. 2. etiam si
Posthumus fuerit & ignoranter præteritus Gratian.
d. c. 48. n. 1. Ciriac. contr. 443. n. 4. & seq. Cancer.
var. resolut. lib. 1. cap. 4. num. 63. & seq. quem sequi-
tur Rot. in d. Romana Fideicom. de Iustis, s. quod,
eo magis, vers. & dum Testator, Cum sit conce-
56 pta & per Verba præteriti imperfecti fabiuntur
modi, si non valeret, qua resoluuntur in tempus
futuru, Menoch. pres. tpt. 32. n. 6. lib. 4. & cons. 1230.
K. num. 4.

num. 4. vers quartus est casus, Fusar. quest. 569.
num. 10. Capyc. Latr. d. consultat. 76. n. 43. Rot. dec. 344. num. 10. par. 2. recent. & in d. Romana Fideicommissum de Iustis d. I. quod eo magis, prope finē verificat qua clausula. Et ea forsitan ratione, quia verba 37 ad futurum tempus dirigendo videtur sicutem in genere de Liberis præcogitasse, Amat. dec. March. 10. num. 21. & 22. Ciriac controu. 443 nu. 5. Cancer. var. resolut. par. 1. cap. 4. nu. 64.

Quæ circa amaritudinem procedunt, quidquid hunc Articulum discutentes DD. se torqueant, 58 quia non agitur de excusando Filium ob Extraneum, ut fuit consideratum in Rota teste Put. in prima apostilla ad decis. 228. in fin. vers. & etiam unus lib. 2. in correct. & pertransit Handed. conf. 78. n. 48. lib. primo. Sed tantum de præsumendo grauatum Posthumum, sicut erat & grauatus alter Filius institutus, quod & de iure præsumitur, Put. de 60 cis 7. de Testam. Nam si fuit hoc & pacto onerata soboles iam nata, multo magis nascitura, quæ censetur minus dilecta, Fusar. quest. 569. num. 20. Rot. in d. Romana Fideicommissum de Iustis d. I. quod eo magis, vers. quod eo libenter.

61 Et licet in Testamento Mulieris, vti persona & idiote hanc clausulam codicillarem nihil operari existimat communiter scribentes, Altograd. qui sufficiat pro omnibus conf. 80 n. 8. & seqq. Attamen 62 in Foemina nobilis, & cuius Testamentum dignoscitur prudenter, ac ingeniosè dispositum, ut hic, videtur contrarium resoluendum, vt in simili considerauit Rot. in Romanar. restitutio. Dotis 24. Ianuarii 1650. coram Eminentissimo Ottobono nunc inter eius impress. decis. 203. num. 2. & seqq.

Considerabant etiam Informantes pro Reis, quod, cum Filii Francisci fuissent vocati per vulgarem, quæ importatur & per dictiōnem seu, Fusar. conf. 87 n. 9. & quest. 479 n. 74. sequeretur, quod, 63 aut Pater fuit ad succedendum admissus, & statim & substitutio expirauerit l. post aditam, C. de Impub. & aliis substit. aut non fuit admissus, & Domini A. 64 gentes nati longè & post euentum conditionis fuerint exclusi ab aliis Fratribus, qui de tempore cedentis fideicommissi viuebant, Fusar. quest. 318. num. 30. & seqq.

Quod obiectum dilui affirmabant Actores ex eo, 66 quod eorum Pater fuit a successione Iulia vti & occisor ipso facto reiectus ex vi Statuti Perusia Rub. 14. I. Præterea statuimus lib. 3. & propterea fuerit factus locus Filiis substitutis, cum vulgariter non tantum noluntatem, sed & impotentiam comprehendat, Cras. I. substitutio quest. 7. num. 7. in fine, Fusar. quest. 30. per totam.

Ab aliis Fratribus ipsos minime excludi potuisse, contendebant, quia, ultra quod non verificabatur in facto, Actores non exitisse de tempore mortis Angelii, supponebant indubitanter in iure, quod 68 sunt admittendi etiam postea nati, & dum non fuit dictum, illos Fideicommissum agnouisse, secundum veriorem, de qua per Fusar. d. quest. 318. numer. 100. & seqq.

Quidquid autem circa testamentariam successio-

nem DD. definiendum existimat, mihi visum 69 fuit DD. Nepotes Actores, deficientibus aliis in gradu proximioribus, vocari ab intestato ad successionem Iulia eorum Amat. l. Amita, & ibi Scribb. C. commun de Success. Licet autem ipsa, Angelo Filio superstita, cesterit fatis, attamen, quia infans letaliter vulneratus, octo dies post Matrem, nondum tertio mense & tatis explero, vitam reliquit, & hereditatem adire non potuit, & ad proximiores Iuliæ Matris translata fuit, ac si ipsi minime delata fuissest l. si infanti I. fin. verò, ibi, & eo modo ad illas personas perueniant, quæ vocabantur, si minime hereditas Infantil fuissest delata, C. de iur. delib.

71 Non obstat, quod & tunc temporis supervivueret Alphonsus Pater, cui ex d. l. si Infantil hereditas quæsita fuit.

Quia Alphonsus Maritus non successit Vxori, cum ad hunc effectum consideretur tanquam extraneus, & quatenus etiam succedere valuerit, vt 72 Iulia homicida fuissest & exclusus ipso iure, sic disponente allegato Statuto d. Rubr. 14. I. præterea statuimus, nec attenditur existentia Angeli Fili infantis, ex cuius persona fuit facta transmissio d. hereditatis in Patrem, Quia Infans & hoc casu non transmittit hereditatem vti aditam, sed vti adeundam, Bart. in d. l. si infantil n. 3. & 5. Salicet. nu. 7. Valq. de Success. progress. lib. 1. I. 8. n. 2. & seqq. 60. mez. variarum resolut. tom. 1. cap. 9. numer. 55. Calcan. conf. 82. num. 2. vers. Nam ipse Ioannes, & n. 3. vers. si quod fortius est, Rot. dec. 217. n. 4. part. 5. recent. ita vt in his terminis semper agatur de succedendo & in hereditate Matris, non autem Filii, Bursatt. conf. 60. num. 16. & seqq. Altograd. conf. 82. n. 4. 42. 43. & 44.

73 Nec obest, quod Pater & sicutem non restituendo Dotem dicatur adiuste hereditatem pro Filio infante, iuxta theoretam Bart. in l. gerit 87. sub nu. 28. ff. de acquir. heredit. quam sequitur Rot. coram Gregor. XV. decis. 421. num. 7. & in recent. dec. 723. u. 14. par. 2. & decis. 2. 7. n. 3. par. 5. Buratt. dec. 523. n. 6. & seqq. Rot. post Salicad. Latyrint. credit. decis. 50. nu. 18. & infra.

74 Quia omisso, quod hec opinio & non transit absque maxima difficultate, cum contrarium tenuerint Bald. in l. cum in antiquioribus n. 3. & seqq. C. de iur. deliber. & in l. si certis annis 28 n. 22. & 23. C. de paetis. Negesant. in sil. respons. quest. 485. n. 9. & seqq. Gratian disceptat foren. cap. 336 n. 27. & compobavit Rot. cor. Caualerio decis. 504. n. 6. Certum est, quod in terminis, in quibus versamur, nulla fuit hereditatis aditio inducta.

75 Primo cum Dos fuerit promissa in pecunia, & bona data in solutum, fuit illorum dominium translatum in Maritum, qui remansit debitor in pecunia Add. ad Gregor. XV. decis. 573. n. 16. & ad Buratt. decis. 361. nu. 14. etiam si de estimatione non appareat, presumitur enim facta a lege pro pretio, 78 & quo tunc temporis bona valebant, Seraphin. decis. 1. 207. numer. 2. ideoque Pater debitor non dicitur possidere Dotem, cum creditum possideas-

tur

DE CONFISCATIONE. III

79 **tur f a Creditore, non autem a Debitor, & propterē sic omnino rei cienda aditionis presumptio, Surd. decis. 140. n. 12. & fuit resolutum per illam Rot. in Florent. Succession. 8. Iulij 1648. I. non potest etiam.**

Secundo, quia cum Infans decesserit infra octo dies post obitum Matri, & sic infra annum à legge indulsum Viro ad restituendam. Dorem in pecunia 80 consistentem, ex illa f non restitutio aditio induci minime potuit, Mantic. de coniectur. ultim. volunt lib. 12. tit. 13. sub num. 14. versic. tertius est casus Altograd. conf. 81. num. 27. versic. insuper quia, & n. 28. cum sequent & resolutum Rot. Florentin. allegat I. & tanto magis censui.

81 **Tertio, quia cum Pater omiserit declarare se adire f nomine Filii infantis, & vii eius legitimū administratorem, nulla potuit aditio considerari, Altograd. conf. 81. n. 1. & seqq. & Rot. in Anconitana Censum 24. Ianuarij 1618. cor. Sacrat. I. in primis dubitarunt.**

Actus autem, si qui sunt facti a Patre post mortem Angelii Filii, nullo pacto sunt considerabiles, 82 quia ista facultas f adeundi expirat mortuo Filio, Bald. conf. 31. n. 3. lib. 2. Altograd. conf. 82. num. 12. & Rot. Florent. alleg. I. nec ullam fundamentum.

Et quamvis ageretur de hereditate Angelii Filii, quod tamen ob rationes deductias non est villo patet firmandum, adhuc eamen Pater esset exclusus, 83 quia ne dum immediate, f sed, & mediatae Homicid. excluditur a bonis Occisi, Peregr. de iur. Fis. lib. 2. tit. 3. n. 4. Farinac. quest. 120. num. 33. Tom. de Indign. cap. 2. num. 91. & 152.

Minus refagatur, quod, cum Infans morte præuentus hereditatem adire nequieverit, transmisserit f in suos Patruos illi ab intestato successuros, Patre è medio sublato, sicutem ex aequitate I. Pantonius, ff de acquir. bared. Ius petendi restitucionem aduersus omissam aditionem hereditatis, Surd. decis. 138. per totam, Gratian. cap. 820. n. 21. & seqq. Cancer. qui respondeat contrariis par. 3. cap. 21. num. 184. usq ad 197. Fontanell. decis. Catalon. 484. num. 11. & seqq. par. 2.

85 **Primo, quia hoc beneficium cessat ubique f adest Persona magis conjuncta Personæ, de cuius bonis agitur, cum non attendatur Persona Filii transmittentis, sed Matri, cuius hereditas transmittitur, Alexan. conf. 168. n. 20. lib. 7. Bursat. conf. 66. n. 6. & conf. 61. n. 4. & 5. vers. non obstant modo, Fab. de Ann. conf. primo. n. 29. & seqq Bellon. Iun. de iur. accrescen. cap. 7. quest. 41. n. 52. Altograd. conf. 60. n. 36. & conf. 83. n. 64. Censal. ad Surd. dec. 138. n. 16. & 17. nec dissentit Hodier. ibid. n. 10. Fontanell. dec. Catalon. 485. n. 19. & seqq. p. 2. Andreol. cor. 163. n. 24. inst. autem DD. Actores sunt magis coiuncti Iuliæ Amite, quæ DD. Fratres Alphosi Viri, 86 qui sunt omnino extranei, sicut & ipse Alphonsus Maritus, Altograd. conf. 82. n. 46 & conf. 83. num. 23.**

Secundo, quia hęc restitutio non fuit petita, 87 prout erat f petenda ab hereditibus Infantis in Iudicio, formato libello, & processu principaliter, & nō incidenter, Gyliel. Bened. in repetit. c. Rai-

natus I. Mortuo itaq. Testatore, il secondo n. 180, iuncto n. 187. Bursat. conf. 61. n. 2. vol. I. Andreol. d.

88 contr. 163. n. 25. infra quatuor f annos Clement. de patr. potest. cap. 6. effect. 13. n. 8. Simon. de Prat. de interpret. ultim. volun. num. 38. fol. 215. Noal. de

89 Transmission. cas 8. n. 170. computandos, f vel a die adite hereditatis, vel agnitiæ bonorum possesi-

90 sionis. Simon. de Prat & Noal allegati, vel etiam f a die scierie, Tiraquell. deretract. I. 35. Glos. 4. n. 43. Simon. de Prat. ibid. n. 38. Gutierrez. quest. Canonic. cap. 26. n. 22. & seqq lib. 2.

Quę scientia adfuit statim in DD. Patruis, cum ageretur de homicidio Iuliæ eorum cognatæ, commisso ab eorum Germano, & Angeli eorum Ne-

potis, unico tempore, & eodem loco letalibus 91 vulneribus affecti, & sic de re f magni momenti, cuius scientia presumitur Handed. conf. 83. n. 49. &

92 seq. lib. 1. Intercedente maxime sanguinis f coniunctione I. de tutela, C. de in integr. restit. Menoch. de recuperan. rem. 16. n. 42. Odd. de restit. quest. 8. n. 65. & in terminis de morte coniuncti, h. 27. t. 1. ff. unde cognat. Gabr. de Presumpt. conclus. 6. n. 4. Handed. d. conf. 83. n. 49. & seqq lib. 1. & concur-

rente actu positivo cessionis iurum obtentæ a Fisco de mense Octobris Anni 1603. super bonis Alphonsi Fratris confiscatis ob homicidium Vxoris;

93 Quod cum fuerit ab ipsis sci. um f, presumitur etiā, non ignorasse illud Angelii ut partem alterius,

non est ferendus, ff de transact. Odd. d. quest. 8. num. 70. Vnde si allegaretur ignorantia, esset crassa,

94 supina, f & improbabilis, que nunquam prodit, Odd. d. tract. quest. 20. num. 45. & 46.

Euanescit etiam obiectum, quod stante scientia Patris circa hereditatem Iuliæ delatam Ange-

95 lo. fuerit transmissum f Ius deliberandi in Heredes etiam extraneos, Bart. conf. 232. lib. 1. & int. cum in antiquioribus n. 3. & ibi Alexand. n. 7. & Iason. num. 7. C. de iur. deliber. Crass. S. transmissio quest. 21. n. 5. Noal. de transmiss. cap. 8. n. 140:

96 Quoniam, quidquid sit de scientia Tutoris, in Patre f tenuerunt opinionem contrariam Bald.

in l. si Infanti n. 23. & ibi Salicet. n. 21. Angel. in l. cum in antiquiorib in princ. vers. nec sufficiat scientia Patris, ibi q. Corneus n. 1. vers. sed Baldus, & Salicet. C. de iure deliber. Q. Sententia magis arri-

ridet dispositioni d. legis si Infanti, in qua supponi- 97 tur negligentia in adeundo, & subsequenter scien-

tia, f sine qua negligentia non datur, Canc. var. resolut. par. 1. cap. 15. n. 26. Rot. decis. 270. n. 4. vers.

vel circa presumptam par. 6. recent. Et tamen scientia Patris, vel Tutoris non operatur trans- 98 missionem iuris deliberandi, f quod fuit cognitum etiam de Iure antiquo, vt patet tot. tit. ff de iur. de lib. l. cum in antiquiorib. C. eodem; & adiuvat Vafiq. de Success. progress. lib. 1. I. 8. num. 6. & 13. Sed potius eorum negligentia parit translationem bonorum, Infante minime considerato, ad Proximiores Defuncti; qui casus expressus in d. l. si Infanti I. sin vero, adaptatur ad fauorem heredum Iuliæ, nam Angelus Tutorum non habuit, & Alphonsus Pater, qui succeedere non valebat, considera-

99 tur, fac si minimè extitisset l. 2. s. si Mater. in fin. verific. videndum est ibi, Matre remota, eos admitti, qui venirent ac si Mater non fuisset, ff ad 100 Tertull. inhabilitatus enim à lege vel à Statuto ad succedendū habetur pro mortuo, Rot. decis 59. num. 4. par. 1. recent. Quę est eadem cum decis 50. post Merlin. de Legit Cum in materia Iuris succe- 101 dendi paria sint non extare, t̄ vel extare, & non posse succedere, Ciriac. contr. 4. nu. 14. Altograd. Conf 82. num. 6.

Vtra autem ex relatis opinionibus sit vera, non 102 refert hodie discutere, quia t̄ ex Statuto Perusiq. d. s. præterea Statuimus, & additione ad eundem s. elicitur, quod Statuentes excluderunt à succel- sione ipso Iure Homicidam, & quamvis reinteg- grauerint ad succedendum Descendentes ex eo; attamen disputerunt effectum vique ad obitum Oc- cisoris, ad hoc ne in hereditate Occisi aliquod commodum homicida consequetur, nec direc- tē, vel indirectē, nec mediatae, vel immediate; Et ideo nullo pacto Patris sciētia potest operari trā- missio nem Iuris deliberandi, quia aut hunc effec- tum ex ea redundare volunt Sribentes, eo quia 103 Pater t̄ potest pro Infante hereditatem adire, Bart. in l. qui duos num. 8. ff de reb. dub. Crass in s. 104 transmissio quest. 21. n. 5. Aut quia ipsa Patria- potestas id operetur, ut aduertit, Corn. in l. ss in- fanti n. 16. Et vtraque ratio hic deficit, quia Pater, cui sicut interdicta omnis commoditas, non potuit 105 sicut adire, t̄ nam non erat legitimus administrator, & loco extranei habebatur, Clement. de Patr. potest. cap. 6. eff. cl. 4. num. 13. & effect. 12. n. 11. & seqq. Amat. dec. March. 70. n. 20. Paschal. de Patr. potest par. 1. cap. 2. n. 84. Fab. de Ann. cons. 1. n. 37. 38. & infra Berlich. decis 140. n. 4. par. 1. Prout etiam sicut amissa patria potestas, quia eodem loco, & ten. pote, quo sicut lilia interfecta, remansit etiam interemptus ab Auunculo Angelus nominatus, Patre minime reluctantem, in o potius conser- 106 tiente t̄, cum simul Auunculus occisor, & ipse post delictum in tutum se reperierint ad tradit per Sperell. decis 64. n. 13. & in fortioribus ratiocina- tur Gratian. cap. 267. n. 1. & seqq. vbi quod Patre exponente Filium, vel consentiente, seu ratum ha- bente, quod alius exponat perdatur Patria potes- 107 tas, quia expositio homicidio equiparatur; suffi- cit enim t̄ pro amissione potestatis, quod Pater Filiū pereūte contemplerit l. 2. C. de Infan. exposit.

Et quatenus etiam ius deliberandi transmissum fuisset, adhuc Aduersarii non profuerit, cum Pat- trui Pupilli non declarauerunt intra dilationem in- 108 annalem t̄ ad hoc concessam, & illa elapsa, fue- rint a lege habiti pro repudiantibus, Bart. in l. quā. diu 68. nu. 2. ff de acquir. hered. Mantic de conie- ctur. lib. 12. tit. 14. nu. 19. Crass. s. omisso heredita- tis quest. 9. n. 5. Et in terminis l. cum in antiquioribus id. Crass. s. transmissio quest. 26. num. 7. vers. & si quis mecum.

Nec super existentia Francisci uti proximioris 109 Iulix potest excludere DD. Agentes, quia ipse t̄ occisor ipso iure per Statutū inhabilitatus ad suc-

cedendum, vti incapax dedit locum succendentibus in gradu, Peregr. de Iur. fisc. lib. 3. tit. 1. n. 8. Bellon. Iun. de iur. accrescen. c. 7. quest. 52. n. 128. & 129. Ciriac. controuer. 217. n. 12. qui sunt dicti Nepotes hodie Agentes, Nam, & si de iure, & per d. Sta- 110 tutum ipsi quoque excludantur, t̄ attamen in additione ad eandem Rubric. Patre occisore mor- tuo, vt hic, reintegrantur ad succedendum, Gi- lian ad Statut. Perus verbo Homicidium s. Homici- da verific. sed in additione.

Exceptio detractionis legitimæ ex persona An- geli Filii nec sicut admissa, Nam licet ius petendi le- gitimam etiam non agnatum transmittatur ad he- 111 redes, tamen regula limitatur, quando t̄ legitima, ma debetur titulo vniuersali hæreditario, tunc e- nī, nisi fuerit agnita non transmittitur, Torniol. conf 6. n. 65. Surd. conf. 341. n. 37. Hodier. ad Surd. decis. 138. n. 40. 41. & seqq. Gratian. disceptat. 448. n. 36. Fontarell. decis 57. nu. 11. 12. & 13. Peculia- 112 re namque est, quod sola iura particularia t̄ non agnita transmittantur, secus autem ea, quæ deben- tur per viam successionis vniuersalis, Gomez. ad l. Tauri 53. n. 79. Rolan. de lucr. dot. quest. 47. n. 7. & 17. Cancer. var. resol. par. 3. cap. 21. n. 125. 126. & 127. & licet contra Surdum, quod etiam hoc casu legitima non agnita transmittatur, senserit, Merlin. de Legitim. lib. 5. tit. 3 quest. 9. n. 13. verific. Ve- rum Surdus; Attamen eius opinio non est tuta, ob rationes solide tactas ab Hodier. loc. alleg. Et in omnem euentum, quia Fratres Patris non adiu- runt hereditatem Pupilli, ut sicut superius ponde- 113 ratum in ipsis non adeuntes t̄ nulla sicut facta transmissio, Magon. decis. Florentin. 10. num. 15. Merlin. d. quest. 9. n. 18. & 19.

Et ideo cum, ut sicut supra consideratum, Mari- tus recipiendo bona in solutum remanserit debi- tor quantitatis, sicut per me concessa immisso in Saluano ex vi tacite hypotheca competentis pro 114 Dote, quæ transit t̄ ad quoscunque Heredes, etiam extraneos post Cin. Bart. Bala. Negusian. & alios Merlin. de Pign. lib. 3 quest. 47. num. 18.

115 Cessio reportata à Fisco t̄, ob quam induceba- tur quadriennalis prescriptio, & securitas adver- sus omnes Creditores ad l. bene à Zenone C. de- quadrien prescript. non sicut visa considerabilis.

116 Primo, quia vendita a Filco vniuersitate t̄ bo- norum, transiunt in emptorem omnia onera su- per illius imposita, l. eum qui bona vacantia, ff de iur. fisc. l. 1. C. de hered. etenit. Peregr. de iur. fisc. lib. 6. tit. 4. n. 18. vers. 7. limita, Sicut enim debuit- 117 set t̄ soluere ipse Fiscus l. non possunt ulli bona, ff de iure Fisci, Caren. resolut. 89. n. 6 & 7. ita, & possunt conueniri habentes causam abeo, Hon- ded. cons. 38. n. 44. verific. & sicut lib. 2.

Secundo, quia Fiscus non vendidit rem pro- 118 priā, t̄ sed cessit Iura super bonis Alphonsi, cessat quadriennalis prescriptio. Dec. cons. 357. sub n. 7. Pe- reg. d. tit. 4. n. 18. vers. octauo limita. Larrea. alleg. fiscal 22. num. 66. par. 1. ita enim cedendo vide- 119 tur t̄ concessisse rem cum suis obligationibus, & oneribus as alienum persoluendi, Handed. d. cons.

DE CONFISCATIONE.

113

d. cons. 38. n. 45. & seqq. lib. 2. Rot. decis. 479. num. 5. par. 1. vec.

Præscriptio autem resuleans ex possessione ultra 120 decennium, non sive vila obstat, cum tamen non incipiat, nisi a die, qua Creditor scivit bona suisse in Tertium distracta, Rot. decis. 497. n. 13. & seqq pars recent. & decis. 541. n. 41. & 42. par. 5. tom. 2. & in Auenionen Saluiani 8. Iunii 1648. coram Bichio 121. non adest tempus. Quod scientia alienationis tamen in Tertium debebat probari, cum presumatur ignorantia / verius ff. de probationibus, Gratian. in additione ad decis. March. 15. numer. 5. Themat. decis. 44. numer. 26.

Si vero prætendebatur præscriptum ius adeundi, & succedendi Iuliæ prefatæ, debebat probari, quod Hæredes habuissent notitiam successionis, 122 & quod, subducto tempore tamen vitiæ Francisci Patris, quod tempus est subducendum, quia eo viuente ad tenorem Statuti agere minimè poterat, effluxissent triginta Anni, Rot. in Montis Falisi supplementi legitima 18. Iunii 1642. coram R.P.D. Bichio post Merlin. de Legit. secundum postrem. edit. decis. 130. n. 21.

123 Pro expensis melioramentorum, tamenque sole sunt reficiendæ, Gloss. in l. infundo lit. C ff. de rei vindic.

Statut de Salutan. inspect. 2. cap. 2. n. 260 Rot. in Romanæ fideicommissariis Spiritibus 12. Decembris 1644. coram R.P.D. Bichio. tamen etiam quia non probatur, ascendentibus ad scuta 190. 50. decreui, quod DD.

124 Actores tamen soluant fructus, eorum possessione durante, ad rationem quinque pro centenario, ut in terminis resoluit Rot. in Imolen Saluiani 18. Aprilis 1636. nam ultra quod prop. fin. coram Eminentiss. Mæcchiauello. Et ita &c.

De Bonis vacantibus.

S V M M A R I V M.

LEx Papia fait aboleta per l. vnic. C. de caduc. tollen. num. 1.

Bona vacantia deferuntur fisco. num. 2.

Dicuntur vacare, quando non extant ascendentæ, vel descendentes, & consanguinei usque ad decimum gradum num. 3.

Fiscus in successione venit post omnes proximos defuncti. num. 4.

Veniens ad successionem debet probare gradum consanguinitatis num. 5.

Affines non vocantur ad successionem. num. 6.

Bonorum vacantium dominium transit ipso iure in fiscum, sed non possesso. num. 7.

Fiscus succedens tenetur ad solutionem debitorum, sed non ultra vires hereditarias. num. 8.

An teneatur ad legata, vide remissiæ. num. 9.

Judices fraudantes fiscum in successione bonorum vacantium patiuntur confiscazionem mediatis honorum. num. 10.

Patroni Fiscales eamdem fraudem committentes tenentur de proprio resarcire damnum fisco. ibidem.

Bona per obfides quæsta in obsidatu spectant ad fis- cum. num. 11.

Bona naufragata, non extantibus Dominis, vel legitimis successoribus spectant ad fiscum. numero 12.

Quæ recuperantur a Dominis quandocumque comparentibus, non obstante quovis temporis lapsu. num. 13.

Non tamen recuperantur bona Piratarum, Hostium, & Infidelium. num. 14.

Rapientes bona Christi fidelium naufragatorum excommunicantur in bulla Cœna Domini. numero 15.

Fiscus excluditur a successione in bonis vacantibus per quadriennij præscriptionem. num. 16.

Per Baronem habentem iura regalia, qui succedit in bonis Vassall. lii. num. 17. & 19.

Etsi Vassallus moriatur extra territorium. numero 18.

Excluditur per Collegium, in quo sit adscriptus defunctus. num. 20.

Per socium, qui succedit socio. num. 21.

Per Magistratum, & Consiliarios, qui succidunt collegæ. num. 22.

Per communio res unius legionis, qui succeedunt militi defuncto. num. 23.

Sed militi, qui non habent certum hæredem, succedere Episcopum, qui tenetur distribuere bona in pauperes firmatur. num. 24.

Excluditur fiscus per domum hospitalem, que succedit Infantibus expositis. num. 25. ubi rei cunctur contrarium tenentes.

Per maritum, qui succedit uxori, & è contra. numero 26.

Non tamen excludetur per Ciuitatem, & si habeat consuetudinem, vel priuilegium. num. 27.

Nisi priuilegium esset speciale, & motu proprio Principis concessum. num. 28.

Tutorem excludere fiscum tenuerunt DD. relati, num. 29.

Contrarium tenuerunt alij. num. 30.

Et firmatur. num. 32.

Hæreditatem diuidi inter tutorem, & fiscum senserunt alij. num. 31.

Peregrinis, & aduenis succedit Episcopus, qui legitimis hæredibus restituet, & illis non extantibus distribuet pauperibus. num. 33.

Hospes aliquid surripiens è bonis Peregrinorum condemnatur in triplum. num. 34.

Bona Clerici decadentis absque hærede applicantur Ecclesiæ. num. 35.

Et sic etiam bona Episcopi. num. 36.

Hodie tamen in omnibus bonis vacantibus succedit Camera. num. 37.

Bona vacantia, si extant extra territorium, quis fiscus capiat. num. 38.

Forma seruanda in incorporatione bonorum vacantium traditur. num. 39.

Comparens post eridas emissas ad instantiam fisci voluntis incorporare bona vacantia an sit audiendus. num. 40.

Q V A E S T I O X X V I .

Vit aboleta lex Papia, quæ a Romanis ob calamitatem bellorum introducta multas voluntates defunctorum caducas efficiebat, dum miseriis bellicis defectis pessimus Imperator Iustinianus ius antiquum restituens edidit l. vnic. C. de caduc. tollend. Sola ad constit. S. Sabaud. tit. de iur. emphiteut. in decret. Rem publicam par. 2 glos. 7. num. 1. remansit tamen ius regale occupandi bona & vacantia, quæ semper fisco applicantur d. l. vnic. I. cum autem in superiori l. l. l. vacantia l. si vacantia C. de bona vacant. lib. 10. l. omne semen C. de petit. bon. sublat. eod. lib. 10. Guazzin. de confiscat. conclus. 13. ampliat. 26. num. 1. Mastrill. de Magistrat. lib. 3. cap. 10. num. 399. & decis. 123. numer. 3. Cabed. decis. Lusitan. 51. numer. 1. Rosental. de feud. cap. 5. conclus. 52. per tot. Gillian. ad statut. Perus. S. curator n. m. 15.

3 Et tunc dicuntur & bona vacare, quando defunctus carens ascendentibus, & descendantibus non habet consanguineos usque in decimum gradum Gregor. Tolosan. Syntagm. iur. lib. 3. cap. 12. vbi refert; Theodoricum Regem Gothorum scribente, proximos & defunctorum nobis legaliter anteponis, quia in hoc casu Principis persona possit omnes est. Rosental. de feud. d. conclus. 52. num. 4. Peregrin. de iur. fisc. lib. 4. tit. 3. numer. 3. vbi quod veniens ad successionem debet probare, & gradum consanguinitatis, & non sufficit probatio, quod ad inuicem se consanguineos nominabant Mastrill. d. cap. 10. numer. 366. nec habentur in consideratione & affines, ipsis enim non curatis bona deteruntur fisco l. affinitatis iure C. comm. de success. Peregrin. de iur. fisc. lib. 4. tit. 3. num. 5. Mastrill. d. cap. 10. num. 367.

7 Bonorum vacantium dominium & ipso iure, queritur fisco, sed non possessio, quæ indiget actuali apprehensione l. l. iuncta glos. in verb. vindicandas C. de bona vacant. Boff. de bon. vacant. num. 6. versic. sed quando defertur Peregrin. d. tit. 3. num. 22. & 23. Mastrill. d. cap. 10. numer. 361. ex quorum affectuone tenebitur fisco & ad omnia onera, quæ debebantur per defunctum, non tamen ultra vires hereditarias Ceuall. comm. contr. comm. quest. 822. num. 1. cum seqq. & num. 12. ac infra Rosental. de feud. cap. 5. conclus. 53. num. 3. Mastrill. de Magistrat. d. cap. 10. numer. 363. & seqq. an autem teneatur & ad legata discutiunt Guazzin. de confiscat. concl. 23. num. 11. 12. 22. & 23. Peregrin. de iur. fisc. lib. 4. d. tit. 3. n. 26. & 27. Rosental. d. conclus. 53. n. 2. Bellon. de iur. accrescend. cap. 7. q. 5. 8. n. 33. & 56. Redenasc. cons. 64. n. 3. & seqq. & melius, ac distinctius omnibus aliis Constant. in l. 1. a. 125. & que, & per tot. n. 139. C.

de paen. fiscal. lib. 10. Aduertant Iudices, & fisci procuratores nullam fraudem super hac successio. 10 ne committere, quia f. Iudices multantur dimidia parte honorum, & Patroni fiscales tenebuntur de proprio resarcire fisco, quod eorum vicio su. blatum fuit. si vacantia I. nam si quid C. de bon. vacant. lib. 10.

11 Inter quæ bona vacantia & ad numerantur bona obsidum per eos in obsidatu quæ sita, quæ fisco applicantur i. Diuus Commodus ff. de iur. fisc. Pe. regrin. d. tit. 3. numer. 15. & adscribuntur etiam 12 naufragata, quæ f. nullis legitimis Dominis, vel successoribus repertis transiunt in fiscum Ma. strill. de Magistrat. lib. 3. d. cap. 10. num. 393. & 13 infra; si tamen compareat & Dominus, vel alia legitima persona debet illa recuperare, non obstante quavis consuetudine contraria, vel temporis 14 lapsu l. naufragia C. defurt. vbi excipiuntur & bona Piratarum, Hostium, & Infidelium glos. in cap. dispensationes verb. despiciimus l. quest. 7. Mastrill. d. cap. 10. num. 395. & in Bulla Cœna Do. 15 mini. 9. 4. excommunicantur & rapientes bona Christifidelium naufragatorum, ac improbarunt queuis Contraria consuetudo.

Excluditur tamen fiscus ab hac successione in 16 pluribus casibus, nempe & quadriennii prescriptio. nel. 1. I. Diuus ff. de iur. fisc. l. 1. C. de quadrienn. prescript. Gregor. Tolosan. Syntagm. iur. lib. 3. cap. 12. num. 12. Caffan. ad consuetud. Burgund. rub. 2. I. 1. num. 36. versic. sexagesimus catus est Ro. siental. de feud. d. cap. 5. conclus. 54. num. 6. Mastrill. d. cap. 10. num. 392.

17 Excludetur etiam fiscus & si ageretur de succedendo in bonis Vassalli aliquius Baronis, qui habeat iura regalia Sola ad confit. S. Sabaud. tit. de iur. emphiteut. in decret. Rempublicam. par. 2 glos. 7. num. 5. cum aliis cumulatis per Mastrill. d. cap. 10. num. 368. & infra vbi num. 371. addit, quod 18 si & hæc successio defertur Baroni, procedit etiam si Vassalus moriatur extra territorium, & ibi bona sint posita, de quo tamen dicetur inferius; si ve. 19 ro Baro non fuerit & inuestitus de regalibus nullo modo hanc successionem habere poterit, vt probat Capiblanc. de Baronib. pragm. 8. par. 1. num. 243. 248. & 249. tom. 1.

20 Prout etiam fiscus non & succederet, si defunctus esset de aliquo collegio Peregrin. d. tit. 3. nu. 11. Mastrill. d. cap. 10. num. 372. & infra Capi. blano. d. pragm. 8. num. 244. Paschal. de patr. po. 21 test. par. 2. cap. 1. numer. 64. & seqq. Socius & quoque alterius socii bona occupabit excluso h. sco Peregrin. d. tit. 3. num. 8. Mastrill. d. cap. 10. 22 num. 377. Magistratus, & Consiliarij & succedent eorum collega Peregrin. d. tit. 3. numer. 12. Mastrill. d. cap. 10. num. 379. Militi de & una legio. ne succedunt commilitones Peregrin. d. tit. 3. nu. 13. Mastrill. d. cap. 10. num. 380. Sed Paschal. d. 24 cap. 1. numer. 75. dicit, quod & si miles esset de longinquis partibus, qui non haberet certum hæc redem succederet Episcopus, qui bona pauperibus distribuere tenetur.

- 25 Infantibus expositis † succedit domus Hospitalis Peregrin. d. tit. 3. num. 16. Mastrill. d. cap. 10. num. 382. & quamvis contrarium firmet pluribus relatis Paschal. d. cap. 1. num. 73. non ideo est recessendum ab opinione pro Hospitali ob rationes aductas a doctissimo Lucidor. in suo tract. de illegitimi. Cleric. & Regular. cap. 14. num. 11. uxori succedit † maritus, & è contra l. enio. C. unde vir & uxori. l. C. de bon. vacant. lib. 10. Mastrill. d. cap. 10. num. 383. & decis. 123. num 4. 12. & 13. Altograd. cons. 83. num. 22. lib. 1. C. uitas † vero non excludet fiscum, & si habeat consuetudinem, vel priuilegium d. l. 1. C. de bon. vacant. Peregrin. de iur. fisc. lib. 4. d. tit. 3. num. 19. & 20. Mastrill. d. cap. 10. num. 391. nisi tandem † priuilegium esset speciale, & motu proprio Principis concessum Franch. decis. 125. numer. 14.
- 29 Major difficultas est in tutor, t quem succedere, & excludere fiscum tenuerunt DD. relati per Rosental. defeud. cap. 5. conclus. 54. litt. B cum ipsum † excludi per fiscum voluerint adducti à Mastrill. d. cap. 10. numer. 373. versio. in hoc tamen. alii 31 vero medianum opinionem sequentes sensere † hereditatem diuidendam esse inter fiscum, & tutorem Gaualcane de tutor. num. 336. 338. & 339. cum quo pro æquitate seruanda, licet fateatur non esse de iure, pertransit Rosental. defeud. d. conclus. 54. litt. C. in fin. iater omnes istos D. D. pugnantes, 32 ego † dicerem tutorem excludi à successione con- currentis cum Peregrin. de iur. fisc. lib. 4. tit. 3. num. 18. cui uti postremo loco relato, adharet Paschal. de patr. potest. par. 2. d. cap. 1. num. 79. in fin.
- 33 Peregrinis, & aduenis excluso filio † seculari, & domo Hospitali succedit Episcopus, a quo bona legitimo heredi restituentur, vele ea non extante pauperibus dispensabuntur auth. omnes pere- 34 grini C. comm. de success. vbi di ponitur † quod si hospes aliquid ex talium personarum bonis pro se reperit, & appropriauerit, triplum Episcopo reddet Peregrin. d. tit. 3. num. 14. Mastrill. d. cap. 10. num. 390. Clerici decedentis † absque herede bona applicantur Ecclesiaz, si Ecclesiam habet, si minus, Episcopo, qui in pios usus, vel pauperum erogare tenebitur Mastrill. d. cap. 10. num. 387. & infra Bellett. disquisit. clerical par. 1. tit. de bon. Cle- ricor. §. 14. num. 2. & 3. vbi quod Episcopus dece- 36 dens † ab intestato heredem habet Ecclesiam.
- 37 Hodie tamen in locum Ecclesiaz, & Episcopi † succedit Camera Apostolica, vt dicit Redoan. de spol. quest. 8. de success. Cleric. Secular. ab intestat. §. deueniendo num. 11. versio. sed an in istis bonis; & ego vidi instructiones Subcollectorum expedi- 38 tas ab Illustrissimo Domin. Thesaurario Generali S. D. N. Papæ §. 14. in quibus cura accipendi bona decedentium absque herede demandatur ipsis Subcollectoribus ad sauorem Cameræ, & adest confitit. Sixti V. §. 14. tom. 2. nou. bullar. ibi, nec non bona sine heredibus decedentium, aut alias in Curia prædicta, vel extra eam quomodo liberta vacantia.
- Si bona, quæ vacant, † sunt extra territorium quilibet fiscus capiet bona in suo territorio ex-

stentia Peregrin. de iur. fisc. lib. 4. d. tit. 3. num. 21. Rosental. defeud. cap. 5. conclus. 52. litt. B. vbi quod fiscus domicili caput bona mobilia, & nominis debitorum ubique existentia, sed erit omnino re- currendum ad ea, quæ dixi quest. 43. de applicat. honor. confiscat. quia militat eadem ratio.

- 39 Ut autem fiscus possit † applicare bona vacan- tia seruatur in practica, quod facta denunciatio ne illorum assumitur summaria informatio per Officiales, & Scribas, qui describunt omnia bona, quæ supponuntur vacare, & postea fiunt procla- mata, quod prætententes successionem debeant infra certum tempus comparere alias non audi- tur; si alius in termino comparuerit, cognoscitur de iuribus illius, sin minus fit pronunciatio, bona esse deuoluta ad fiscum, qui postea capit illo- rum actualem possessionem Boff. de bon. vacant. num. 12. Peregrin. de iur. fisc. lib. 4. d. tit. 3. num. 30. 40 qui addit comparentem † post terminum incri- dis, seu proclamatibus prefixum amplius non au- diri; sed ego sicuti has cridas existimo necessarias ad effectum, vt possit verè pronunciari, quem sine hebrede decessisse, & propterea bona vacare iuxta tradit. per Solam ad conflit. Sabaud. rub. de cita- tion. glof 13. num. 2. & infra, ita non possum mihi persuadere, illas posse operari a millionem iuris proprii quoad non comparentes, præfertim si em- nauerunt de solo præcepto iudicis, cessante dis- positione statuti, vel alterius specialis constitutio- nis, vt dixi quest. 41. de bannit. ingrat. refit. que semper erunt videnda, & quia melius, quam om- nes hanc disputationem asserunt Alex. Rauden. de analog. lib. 1. cap. 23. dub. 9. a num. 66. usque & per tot. num. 130. ideo ad illum erit recurrendum.

De Rebus incidentibus in commissum.

S V M M A R I V M.

- D Uplici modo possunt res incidere in commissum. num. 1. Res licita asportata cum illicitis non confiscantur. num. 2. Contrarium tenentes referuntur. num. 3. Merces licita asportata cum illicitis confiscantur, si sunt propria asportantis. num. 4. Dummodo tamen rerum illicitarum delatio coad- iuuetur à licitis. num. 5. Vel si extet Statutum volens confisci res licitas. num. 6. Vel etiam si pro delatione imponeretur pena ca- pitalis, & confisatio veniret in consequentiam. num. 7. Res licita delata cum illicitis, dum patiuntur sepa- rationem, non cadunt in commissum. num. 8. Dum vero non patiuntur separationem, relinquunt in- decsum Salicet. num. 9. Sed resoluti non incidere, & non confisci. n. 10.

Que

Quae opinio practicatur absque contradictione in gabellis. num. 11.

Si res licita sunt alienæ, & asportantur cum illicitis

Dominus ignorante, non confiscantur num. 12.

Et si Statutum mandaret, illas confiscari, succurrerit Domino aduersus asportantem, qui fecit cadere in commissum num. 13.

Animalia aliena, vel nauis, super quibus asportantur res i licita, confiscantur, si Dominus sciens accommodauit. num. 14.

Si vero Dominus ignorauit non confiscantur. num. 15.

Statutum mandans confiscari animalia aliena, super quibus fuerunt aduectæ res illicitæ etiam Dominus ignorante valet. num. 16.

Et hoc casu dabitur actio Domino contra asportantem, qui si non sit soluendo, Dominus restituetur in integrum ad recuperandam rem suam. num. 17.

Ignorantia in istis terminis præsumitur. ibid.

Res lapsæ in commissum ob non solutum vœtigat à Nauta, vel Mulione, nos debent confiscari, sed Nauta, vel Mulio debet earum pretium fisco. num. 18. vbi refutantur contraria.

Res sua nemini deberet auferri absque culpa, & facto proprio. num. 19.

Si Statutum, vel consuetudo mandaret confiscari, & Mulio, vel Nauta non potest reficere damnum, datur restitutio Domino contra Gabellarium pro recuperatione rerum suarum. num. 20.

Q V A E S T I O X X V I .

Soann Laganar ad Rouit. rub. pragm. de vœtigal. verific. illud vero existimat, dupl. modo posse & res incidere in commissum, nempe si res ipse sunt prohibitæ asportari ad inimicos l. cotem ferro ff de publican. l. 1. & 2. C. que res export non poss. l. 2. C. de commer. de quo late agit Nouar. pragm. de extract. collectan. 3. per tot. & alio modo si lege particulari Principis, vel alterius supremi Iudicis aliquid duci, vehi, & abduci prohibentur l. usurpatione C. de vœtigal. Peregrin. de iur. fisc. lib. 6 tit. 5. mu. 29.

Hac regula posita aggredior arduam questio nem, an merces & licite asportata cum illicitis cadiant in commissum, in qua una opinio est, quod res licite, & asportari permisse non confiscantur post Salicet. Bald. & alios plures DD. Mauson. de contrabann. quest. 6. num. 1. 2. & 3. Papien. inform. super solution pedag. glos. cediderunt num. 5. Ferrett. de gabell. num. 182. Clar. quest. 82. numer. 41. vbi quod hec opinio vti mitior est tenenda, cum aliis relat. a Farin. quest. 173. nu. 34. qui refert Alberic. de Statut. par. 2. quest. 4. numer. 5. dicentem non esse ab hac sententia recedendum, nisi verba legis, vel edicti aliud suaderent Vermigliol. conf. 279. num. 1. & 2.

Contrarium tamen, & multis DD. adductis, refert Boer. decif. 178. num. 75 cum Guid. Pap. decif. 572. Gualcan. de brach. Reg. par. 6 fragm. 25. num.

21. allegat. a Mauson d. quest. 6. num. 4. quibus addi possunt alii allati per Farin. d. quest. 173. num. 35. has duas opiniones existimat non esse discordantes Mauson d. quest. 6. nu. 5. & seqq. sed quamlibet bene procedere in suis casibus, quos ipse ibi, dem assert:

Ego autem pro facilitiori intellectu dicerem, quod

4 si merces & licite committit cum illicitis sunt propriæ ipsius extrahentis, subiacent confiscationi Personal. de gabell. numer. 145 Guazzin de confis- scat. conclus. 13. ampliat. 81. num. 3 dummodo tamen & rerum illicitarum dela. o coadiuuetur à li- citis, vt est casus in l. cotem ferro ff dominus ff de publican. Peregrin. de iur. fisc. lib. 6. tit. 5. num. 28.

6 & 31. Vermigliol d. conf. 279. num. 4. vel si extet statutum ita mandans Ferrett. de gabell. num. 182. vt aderat in casu Boer. d. decif. 178. num. 22. & 25.

7 Vermigliol d. conf. 279. numer. 5 vel etiam & si pro delatione illicita imponeretur pena capitalis, unde confiscatio veniat in consequentiā eiusdem pena Bart. in d. l. cotem ferro ff dominus num. 1. ff. de publican. Salicet. in l. cum proponas num. 3. ver- sic. aut tam licita, quam illicita C. de nautic. fœn. addit. Guid. Pap. decif. 572. litt. B. Bertacchin. de gabell. par. 9. nu. 13. deficiente namque huiusmodi

8 pena capitali, si delatio fiat super diversis & bel- luis, vel curribus, ita quod patiantur separatio- nem confiscantur solæ res illicite Salicet. in dict. l. cum proponas num. 3. verific. aut licita, & illicita separativ. Vermigliol d. conf. 279. num. 3. difficultas

9 tamen est, quando & non darur separatio, vt in frumento, & portantur in eodem curru, vel nau- gio, quam relinquit indecisam Salicet. dict. num. 3. verific. aut simul portantur, & verific. quidquid ta- 10 men de hoc; sed illam resolutiū & Alberic. de Statut. par. 2. quest. 4. num. 5. dicens seruari, quod confis- cantur solum illicitæ; quæ traditio admittitur abs- 11 que contradicione in materia gabellarum, & quia nunquam confiscantur bona licita propter illicita Bald. in d. l. cum proponas num. 4. adducens text. qui bene probat in l. si publicanus I. 1. verific. si quid amplius ff de publican. Salicet in d. l. cum proponas num. 3. verific. verum quia C. de nautic. fœn. Bertacchin. de gabell. d. par. 9. num. 13. & 14. Mauson. de contrabann. quest. 6. num. 16. & super hoc deber aduerti, quod disputatio inter DD. an res licite confiscantur, procedit extra terminos gabellæ, quando scilicet de iure, vel constitutione speciali est prohibita aliquarum rerum asportatio, cum in puncto fraudari vœtigal omnes admittant confiscationem rerum licitarum non dari.

12 Si vero licite delatæ & cum illicitis sunt alienæ, tunc si Dominus licitarum ignorauit, ille non confiscaurit Personal de gabell. num. 146. Guaz- 13 zim. d. ampliat. 81. nu. 3. sed si ex statuto & vel alia particuliari constitutione, etiam res alienæ publi- cantur, succurrerit Domino illarum aduersus il- lum, qui deferendo cum illicitis fecit cadere in commissum Ferrett. de gabell. num. 56. Farin. d. quest. 173. num. 36.

Et ex his facilis erit resolutio alterius questio- nis,

14 nis, an animalia † aliena, vel nautis, siue cur-
tus, quibus fuerunt asportatae res prohibite pu-
blicentur, & incident in commissum; na n si Do-
minus illorum sciens illa accommodauit, certum
est quod incident, & confiscantur l. ceterum ferro I.
Dominus ff. de vettigal Strace de mercatur par. 4.
num. 28. Ferrett. de gabell. num. 55 & seqq. Sola ad
constit. Sabaud. rub. de edit. annon. glos. 10. num 9.
15 dum vero Dominus † animalium, nautis, vel cur-
rus ignoranter illa co nodasset, nullo pacto ca-
dunt in commissum, sed extrahens, qui commisit
fraudem tenetur ad prestandam illorum estimatio-
nem fisco Boer. decis. 178. num. 28. Ioseph Ludo-
vic. decis. 31. num. 7. Personal. de gabell. num. 147.
Sola d. rub. de edit. annon. glos 4. numer. 9. Nouar.
pragm. de extract. collectan. i. numer. 4. Gilsan. ad
statut Perus I. annona in adnotat. numer. 15. nisi
16 statutum † disponeret contrarium quod nempe
etiam Domino ignorantie animalia aliena publi-
centur Ciriac. controuers. 356 num. 42. & 46. hoc
17 tanen casu dabitur actio Domino † animalium
contra extrahentem, & si ille non sit soluendo sub-
uenitur ipsi Domino per restitutionem in integrum
aduersus fisum, ita ut res sua non debeat publicari
Ciriac. de controuers. 356. num. 44. 45. 46. 47. &
48. Fontanell. decis. Catalon. 535. num. 10. & 11.
vbi habetur, quod non est necesse probare igno-
ranciam, cum illa de iure pta sumatur.

Subiectur casus confimilis, quod sicut
18 milionis, vel nauta † res alicuius incident in
commissum ob non solutum vettigal, res illae non
debent publicari, sed mulio, vel nauta prætabit
preatum fisco Bartol. in l. 2. & ibi addit. litt. B. C. de
nauib. non excusan lib. 11. Ferrett. de gabell. numer.
243. & 594. quibus addi possunt Tuscb. in verb.
gabella conclus. 14. & in verb. vetturalis conclus.
34. ac multi alii allegati per Thesaur. quest. forens.
52. num. 1. 2. & 3. par. 1. quamvis autem Senatus
ille ex doctrina Bald. in d. l. cum proponas numer. 5.
testantis de consuetudine in aliquibus locis, con-
trarium resoluerit, illa decisio visa fuit nimis dura
19 eidem Thesaura num. 4. ea ratione, † quia sine
facto proprio, & culpa non debet alicui res sua au-
ferri, & ideò non est sequenda cessante consuetu-
dine, in loco, vbi articulum hunc contouerti
20 contigerit; & vbi adesset similis † consuetudo,
vel constitutio particularis, est animaduertendum,
quod si mulio, nauta, vel alia, similis persona non
potest ob suam paupertatem reficere damnum.

Domino mercium, datur illi restitutio in
integrum aduersus Gabellarium pro
recuperatione rerum ablata-

rum Tuscb. in verb. gabella
conclus. 12. n. 16. Fa-

rin. d. quest. 173.
num. 50. à
verbis.

ha-
bet tamen ipse
Dominus.

* *

De Peculijs confiscandis.

S V M M A R I V M.

F Ilius familias in dubio praesumitur acquirere de
bonis patris, & haec acquisitione vocatur pecu-
lium profectitum. num. 1.

Peculium castrense, vel quasi non confiscatur nu. 2.

Vbi rei ciuntur contraria, ibid.

Sed spectat ad patrem, licet filius condemnatus ha-
beat filios. num. 3.

Limita in casibus relatis. num. 4.

Confiscatur tamen in crimen lese maiestatis. nu. 5.

Peculium aduentitium non confiscatur. num. 6.

Ilius nec contrahendo, nec delinquendo potest pa-
tri præjudicare in peculio aduentitio numer. 7.
19. 20. & 38.

Et si de consensu patris administraret, & habet li-
centiam de illis liberè disponendi num. 8.

Peculium aduentitium, cuius pater non habet vsum-
fructum, & legitimam administrationem, debet
confisciari num. 9 vbi refutantur contraria.

Pater carens vsumfructu, & legitima administra-
tione bonorum filij habetur loco extranei. nu-
mero 10.

Peculij aduentitiis proprietas confiscatur, reservato
patribus vsumfructu, in crimen lese maiestatis.
num. 11.

Peculium profectitum est patris, tam quoad proprie-
tatem, quam vsumfructum, & filius nihil aliud
habet, quam nudum administrationem. nu. 12.

Nec potest publicari num. 13.

Etiam si pater dedisset filio potestatem plenam, &
absolutam administrandi idem peculium nu. 14.

Pater concedend filiis bona, quando voluerit conce-
dere dominium, vel solam administrationem
vide remissiuem. num. 15.

Peculium, cuiuscumque generis sit, non posse confi-
scari, comprobatur autoritate S. Rot. Roma-
na. num. 16.

Confiscatur tamen in Stato Ecclesiastico ob constitut,
March. num. 17. & 39.

Laudes b. m. Bernardi Marchetti. num. 18.

Delinquens censetur se obligare pena. num. 21.

Constit. Marchia lib. 4. cap. 18 volens peculium con-
fisciari, non procedit, dum filius familias fuit in
contumaciam damnatus. num. 22.

Contraria opinio refutatur. num. 25.

Et refertur etiam. num. 40.

Verbum consticerit excludit probationem per sen-
tentiam contumacialem. num. 23.

Contumax dicitur condemnatus ob contumaciam
non ob delictum num. 24.

Constit. Marchia lib. 4. cap. 5. vult, patrem admitti
pro suo interesse, dum condemnatur filius mi-
nor viginti annorum. num. 26.

Pater, ut ei præjudicium inferatur, debet citari.
num. 27.

Bulla Sixti Quarti cogens patrem ad soluendam le-
gitimam pro filio, non habet locum, si extat con-
tra

trā filium sola sententia contumacialis nu.28.
Bulla Pij Quarti volens, patrem debere soluere legitimam, quamvis filius fuerit in contumaciam damnatus, procedit in confiscatione omnium honorum, non autem in pena pecuniaria.nu.29.
Contrarium refertur. num.41.

Constit. Marchie volens peculium confiscari debet intelligi de Castrensi, vel quasi.num.30. & 32.
Contrarium firmatur num.43.

Peculium castrense dicitur propriè haberri à filio. num.31.

Peculium castrense subiacet libere dispositioni filij. num.33.

Constitutio correctoria iuris communis, si potest operari plures effectus, non debet ad omnes extendi, sed satis est, quod unum solum operetur. numero 34.

Pater conuentus à filio emancipato gaudet beneficio deducto ne egeat. num.35.

Et eodem beneficio gaudebit, si fuerit conuentus à fisco. num.36.

Laudes b.m.Io.Mariae Nelli. num 37.

Rejicitur Farin. volens attenta constitut. Marchie pro confiscando peculio suffice e sententiam contumaciale, quia contrarium professa fuit S. Rot.Rom.1.num.42.

Peculia an confiscentur patre delinquente vide remissione.num.43.

Q V Ä S T I O X X .V I I .

Icet filius familias habere possit triplex peculium, prefectum nempe, castrense, vel quasi, & aduentitium, atamen in dubio, t̄ nisi probetur unde processerit acquisitionis, presumitur acquisuisse de re patris, & vocatur peculium prefectum Gratian. disceptat. 543. num.2. & seqq. Vermigliol. cons.489. numer.2.3. & per tot. sed qualecunque peculium habeat, ipso delinquente nullum subiacet confiscationi; non enim confiscatur castrense, t̄ vel quasi, quia, quamvis in eo habeat filius liberam administrationem, atamen illa processit de iure speciali, quo casu non potest illud perdere, vel alienare per delictum, ut fuit rescriptum ab Imperatore Alexandro per hęc verba, si filius tuus, cum esset in potestate in Insulam deportari meruit, peculium eius, nec quod in castris acquisiuit, vel quod ei militaturo donasti, auferri tibi debet, ut habetur in l.3. C. de bon. proscriptor. & tenuerunt plures DD. relati à Guazzin. de confiscat. conclus 13. limit.27. num.1. & 3. cum seqq. Farin. quæst.24. nu.11. & infra Sanchez in precept. decalog lib 2. cap.15. num.3. ex seqq. Rot. rub. pragm. de sentent. foriudicat. num.20. qui non solum referunt plures rationes, & concordanres, sed etiam rejiciunt quotquot ausi fuerunt firmare opinionem contrarium, inter quos, et si accesserit etiam Paschal de patr. potest. par.1. cap.3. num.7. non propter ea est recedendum à sententia contra fiscum, cum sit magis communiter

recepta, & pro ea virgeat text. in d.l. 3

3 Quę traditio, quod peculium hoc t̄ spectet ad patrem, est adeo vera, ut procedat etiam si condemnatus habeat filios ea ratione, quia viuens non habet heredem Peregrin. de iur. fisi. lib.5. tit.1. num.130. Guazzin de confiscat. d. limit.27. num.3. Sanchez d. cap. 15. n.5.

4 Posset tamen limitari t̄ in casibus relatis à Pe- regrin. d. num. 130. ad quem se remittit Farin. in addit. ad d. quæst.24. nu.13 nempe si a filio auferrentur per sententiam sola bona non mutato statu, & quando ultra penam confiscationis fuisset condemnatus in penam mortis, & concordat Guazzin. d. limit.27. n.5. & 6. quo enim ad confi- scationem in t̄ criminе lese Maiestatis ipse Farin. d. quæst. 24. num. 14. habuit pro comperto, illam omnino dari, & licet viderit Sanchez d. cap. 15. num.4 in fin. contrarium sententem, nihilominus in addit. ad eamdem quæst. noluit ab opinione pro fisco! recedere, pro qua stat etiam Guazzin. d. li- mit.27. num.4. & dixi quæst. 4. num. 26.

5 Minus subiacet confiscationi t̄ peculium aduen- titium ob delictum filii in præiudicium patris, nec in proprietate, nec in usufructu Osasc. decis 94. per tot. Farin. quæst 24. num.5. Guazzin. de confiscat. conclus. 13. limit.28. nu.1. & seqq. Sanchez. in præ- cept. decalog. lib.2. cap.15. n.9. Paschal de patr. po- test. par. 1. cap. 3. n.36 sicut enim filius t̄ contra- hendo non potest in hoc peculio præiudicare patr. ita nec etiam delinquendo, ut ratiocinatur in pun. Etio Garleual. de iudic. tit.3. disputat. 20. n.6. tom. 2. vbi pluribus firmat hanc opinionem & contra- rum tenentes confutantur a Farin. & Sanchez

8 in locis proximè allegat. & hoc t̄ procedit, etiam si filius de consensu patris administret bona aduen- titia, & fuerit data licentia de illis libere disponen- di Farin. licet dubitans d. quæst. 24. num. 8. San- chez d. cap. 15. num. 12 si vero pater nullum ha- bet t̄ usufructum, & legitima administratione ca- ret, peculium debet confiscari, ut probant DD. relati a Sanchez d. cap.15. num.14 versio. at potius placet tunc publicari & a Farin. d. quæst.24. nu.6. quibus addo Guazzin. de confiscat. conclus 13. li- mit. 28. num. 3 ve. sc. quicquid teratur in opposi- tum Farinac d. num. 6. versio. quibus non obstantibus, & versio. ratio enim; quia, & si subsisteret, confiscationem peculii aduentitii non dari ratio- ne prærogatię concessę patrię potestati, ob quam pater præfertur fisco, tamen ista patria potestas non potest considerari in illis bonis, in quibus pa- 10 ter t̄ caret usufructu, & administratione, siue ex dispositione legis, siue hominis, cum hoc casu pa- ter habeatur loco extranei Paitell Ian annotat. 82. nu. 1. & seqq. Paschal de patr. potest. par.1. cap 2. num. 8. cum aliis a me allatis quæst. 24. num.105. 11 & confiscari etiam t̄ debet quoad proprietatem reseruato patri usufructu, si filius ob crimen lese Maiestatis damnetur Farin. d. quæst. 24. num.9. Guazzin. d. limit.28. num.13.

De peculio autem prefectio, quod nequeat confiscari, multo minor potest cadere dubitatio, quia

- 12 quia sicuti \dagger quoad proprietatem, & vsum fructum
est patris; ac filius nihil aliud habet, quam nudam
administrationem l certum C. famili. ercisc. Paschal.
13 de patr. potest. par. I cap. 3. num. 1. ita nullo \dagger pa-
to potest per fiscum publicari Farin. quest. 24.
numer. 3 Guazzin de confiscat conclus. 3. limitat.
29. num. 1. Sanchez d. cap. 15 num 16. & 17. etiam
14 si \dagger pater dedisset ipsi filio plenam, & abolutam
potestatem administrandi idem peculium, nam non
propere a censeatur concessa facultas alienandi ob
delictum Farin. ibid. nu. 4. Guazzin. d. limit. 29 nu.
15 2. Sanchez d. cap. 15. n. 18 quomodo vero \dagger digno-
scatur, an pater concedendo filiis bona voluerit
transferre dominium, vel administrationem, po-
terit videri Rot. decis. 110. post Merlin. de pignor.
& decis. 24. ac decis. 25 post Censal. ad Peregrin.
in quibus pleno calamo disceptatur articulus.
16 Qod autem \dagger opinione supradictæ volentes,
nullum peculium posse confiscari, sint verae, com-
probatur auctoritate S. Rot. Rom. post. 2. vol. cons.
Farinac. decis. 145. & coram Merlin. decis. 168. ne
13. & seqq. vbi testatur de veteri, magis recepta,
& equiori opinione.
17 Hac omnia tamen \dagger cessant in Statu Ecclesi-
stico ex dispositione constitut. Aegidian. cap. 18. lib.
4. vt voluit Farin. in addit. ad a qua si. 24. nu. 13.
sed an eadem constitutio procedat filio damnato
in contumaciam, dum casus h. c. Macerat. evenit
in Tribunal. Gubern. toris sicut scriptum pro nega-
18 tiva \dagger a b. m. Bernardo Marchetto eximio I. C. de
quo dici vere potera, quod omnia iura seruabat,
in scrinio pectoris, adeo omnes leges callebat
Quæ anté pse tunc dixi, ego hodie hic registravi
Illustrissime Domine. Nec dos materna existens
apud patrem viuentem, & si ipsa matre mortua, po-
test confiscari pro delicto filii in contumaciam
condemnati, nam de iure communis videtur sa-
19 tis expedita contra fil. um, quia \dagger per delictum si-
milia bona filius alienare non valet, & fiscus ca-
pere non potest Bartol. in l. si finita. & si de vestigia-
libus quest. 6. nu. 12. ff. de damn. inf. Et Bald. m. 3.
C. de bon. proscriptor. Ruin. cons. 24. num. 6. vol. 5.
Coppell. Tolos. decis. 120. iuncta addit. Aufrer. qui
dat concordantes Boer. decis. 7. num. 10. Aretin. de
malefic. in glo. & eius bona confiscantur. versio.
quid si filius familias num. 27. Adden. ad Bertazol.
cons. 5. 10. versio circa autem dotem maternam vol.
2. ea forsitan ratione, quia in prauidicium paterni
20 \dagger vsum fructus filius non potest alienare, nec obli-
gare bona materna l. ultim. & ipsum autem filium
versio filius autem & ibi Bald. num. 1. C. de bon. que
libet. Covar. var. resol. lib. 2. cap. 2. nu. 4. Paschal. de
patr. potest. par. I cap. 3. nu. 107. Tiraquell. de legib.
connubial. lib. 6. glo. 8. num. 108. in fin. Gratian. di-
sceptat. 79. num. 22. Rot. decis. 596. num. 1. & 9. par.
21 2. recent que ratio \dagger obligandi militari etiam in de-
lictio, cum quis delinquendo censeatur se pœna o-
bligare l Imperatores ibi ipse te huic pœna subdidi-
stiff. de iur. fisc. Aretin in l. omniuum insit. de oblig.
& communiter omnes Scribb. in prin. insit. de oblig.
que ex delict. nasc.

- Cui dispositioni iuri communis non debet ho-
22 die obstat \dagger const. Marchie lib. 4. cap. 18. dispo-
nens peculium confiscari, tum quia constitutio
non procedit, dum filius fuit in contumaciam con-
demnatus, ut colligitur ex eius verbis, & teitatur
Rot. in Cesenaten. de Cacciaguerris 2. Februarij
23 1600 coram Litta, vbi ponderatur \dagger verbum con-
sisterit, per quod excluditur probatio per senten-
tiam contumaciam, ut aduertit etiam Barbo. di-
24 ction. 66 numer. 5. nam contumax \dagger non dicitur
damnatus propter delictum, sed ob contumaciam
Tb. Non. cons. 94. num. 10. Bertazol. cons. 83. nu-
mer. 13. Cels. Hug. cons. 120. numer. 71. & 72. Tusch.
conclus. 1022. numer. 8. & 10. tom. 2. litter. C.
Chartar. de capt. bannit. capit. I. numer. 98. Fa-
rimac. quest. 24. numer. 173. & seqq. qui licet dic-
cat non procedere, quando statutum respicit con-
demnationem, tamen fatetur contrariam opinio-
nem esse magis communem & evitatur ex eo, quod
eadem const. excludit sententiam contumacia-
lem, ut dixi.
25 Minus obstat \dagger idem Farin. in addit. ad d. que.
24. sub num. 13. volens, contumaciam senten-
tiam sufficere in terminis constit. Marchie ad con-
fiscationem peculii, quia contra illius opinionem
adest d. decis. Rot. in Cesenaten. de Cacciaguerris
fulcita validissimis rationibus, quæ non tollun-
tur per Farin.
26 Maxime \dagger quia eadem const. lib. 4. cap. 5. vult,
quod pater admittatur pro suo interesse, quando
filius est minor viginti annorum, & in hoc casu
27 non fuit admissus, nec etiam citatus \dagger ut de iure
requirebatur, ut potuisse illi prejudicari Gabr. lib.
7. conclus. 11. num. 47. Clar. quest. 86. num. 9. & fa-
28 ci, quia \dagger Bulla Sixti IV de qua in d. const. lib.
4. cap. 19. compellens patrem ad soluendam legitimi-
mam pro filio non procedit, dum ille fuit condem-
natus in contumaciam Androfill. Port. & Cheru-
bin relati per Gilian. ad Statut. Perus. & legitima,
qui respondent contrariis, & in l. pœna, vbi addu-
citur Farin qui testatur de practica dum erat fiscali-
lis; quos non est verum restringi ad Statut. Perus.
quia loquuntur generaliter, ut potest videri in d.
l. legitima num. 25. 28. sum seq. & numer. 46. vbi
regula vniuersalis constitutur, licet bene dicatur
multo magis adaptari Statuto Perusino.
29 Nec obstat \dagger Bulla P. IV. quod debeat soluile.
gitima, quæ nūs filius in contumaciam damnetur,
quia illa procedit, si filius fuit condemnatus ad le-
gitimam, vel in confiscationem omnium bono-
rum, non autem in pœnam pecuniariam, ut con-
siderant DD. adducti per Gilian. d. l. legitima, &
in l. pœna num. 14. vbi Farin. testatur sic in pra-
etica seruari.
30 Tum quia constitutio \dagger Marchie volens pecu-
lium confiscari debet intelligi de solo castrensi, vel
31 quasi; cum enim vratut verbo habuerit, filius non
dicitur propriè habere aliud peculium, quam præ-
dictum, quia de eo plene disponere potest iuxta l.
nom. 164. vbi Rebuff. Godd. & Brecheus ff. de
verbor. significat, & excluditur omnino aduenti-
tium

32 rium, & quia non potest dici illud habere, cum non possit disponere, de quo peculio non loquuntur neque Guazzin. limit. 27. limit. 28. num. 15. & 16. vbi loquitur de peculio profecti, i.e. pro ut loquitur etiam limit. 29. nec Niger ad Mascard conclus. 158. nam licet num. 6. loquatur de aduentitio, nihil assert, sed solum se remittit ad Guazzin. qui non loquitur de eo.

Et confirmatur hic intellectus ex aliis verbis eiusdem constit. secundum iuris dispositionem, iux. 33 ta & quam filius familiis non potest disponere de peculio aduentitio, sed tantum de castrensi. cum oporteat C. de bon. quae liber. late Paschal. de patr. potest par. 1. cap. 3. num. 5. vnde in illo solo procedit pena, non in aliis, cum sit nimis graue, & contra ius, ut unus pro alterius crimen teneatur tot. tit. C. ne fil. pro patr. & satis est, quod constitutio in hoc peculio verificari possit, ad hoc ne extendatur ad alia, cum huc sit natura constitutionis 34 & correctorie iuris communis, ut si potest operari unum effectum, non extendatur ad alios Alto-grad. cum ibi relat; cons. 88. nu. 14.

Et tandem remanent consideranda alia verba d. constitut. discretione seruata circa facultates, & numerum filiorum, cum misericordia semper, quae debent intelligi, quatenus pater sit soluendo, & gaudere debet beneficio deducto ne egeat, pro ut 35 gauderet, si conueniretur a filio emancipato l. in condemnatione 134. ff. de reg. iur. l. sunt qui in id 16. ff. de re iudic. Paschal. de patr. potest. par. 2. cap. 9. 36 num. 1. quod extendit & etiam in delictis ibid. nu. 11. & 12. & faciunt Simano. cathol. instit. tit. 9. nu. 12. Sanchez in praecpt. decalog lib. 2. cap. 17. n. 28.

37 Contra vero contendebat Ioh. Maria Nellus tunc temporis Aduocatus fiscalis, & qui in legali scientia primum non admettebat, qui consulens 38 pro fisco ita respondebat. Ad euitandam & confis- cationem peculii aduentitii adducitur ex aduerso auhoritas Bartol. in l. si finita I. si de vestigalibus ff. de damn. infect. & aliorum explicite afferentium, dotem maternam non venire in confisicatione.

Sed facile tollitur obiectum, si dixerimus conclusionem esse verissimam in terminis iuris com- 39 munis, at in & terminis constitut. Marchia lib. 4. cap. 18. in quibus versamur, predicta conclusio non potest substineri, etenim peculium filii familiis, attenta illius dispositione, semper confisca- tur, siue sit castrense, vel quasi, siue aduentitium, aut profectum Farin. quæst. 1. q. num. 161. Guazzin. de confiscat. honor. conclus. 13. limit. 27. nu. 8. limit. 28. n. 14. & 15. & limit. 29. nu. 10. Niger ad Mascard de probat. conclus. 158. num. 1. 6. & 10. quatenus semper se refert ad Guazzin & evidenter deducitur ex ead. constit. d. cap. 18. ibi integre banni, velpœna exactio fieri possit de peculio, & ibi si vero peculium nullum habuerit, & alias ita fuit prædicatum in hac Curia, me pro fisco patrocinare.

Prout etiam tollitur obiectum, quod saltem in easu condemnationis in contumaciam tunc intret confisatio, quando sunt facta condemnatio ad legitimam ex Androsill. & aliis penes Gilian. I. legi-

tima & I. pena, quia etiam ubi quis condemnatur 40 in contumacia n. & intrat confisatio peculii in terminis constitut. Marchia, & aduertit Farin in ad- dit. ad quæst. 24 sub num. 13. versic. & in Statu Ec- clesiastico, & versic. sed certe licet, vbi refert Baiard testantem, ita seruari in Provincia Marchie.

41 Non obstat, quod hec conclusio & non habeat locum, quando condemnatio non sit ad totum, ex DD. allegatis per Gilian. vbi supri, etenim, quicquid illi dixerint pro eorum cliente, certum est, quod intrat confisatio, etiam si condemnatio sit restricta ad certam peccam, ut ponit pro constanti Guazzin. d. limit. 28. num. 14. & 15. eoque magis quia DD. in contrarium all. gatise restrin- gunt ad Statutum Perusie, ut datur videre apud Gilian. d. I. legitima n. 42 & I. pena n. 38

Si inter duo luminaria iuris licebit meæ obscurati iudicium interponere, in primis non retinen- 42 dum censeo, quod sciui in dicta causa fuisse & iudi- catum contra Fiscum, deinde dicam, quod licet Farin. in addit. ad d. quæst. 24 sub num. 13. & nu. 183. versic. & licet Rota voluerit in terminis consti- t. d. cap. 18. obseruari contra patrem, quod sufficiat condemnatio in contumaciā, sitq; tanta Farinac. authoritas, ut temere sit ab illa discede- re, attamen ego semper in hoc punto iudicarem contra ipsum ob rationes adductas à Rot. in d. Ce- senaten. de Cacciaguerris impressa post. 2. vol. con- fil. ipsius Farin. decis. 145. num. 2. & seqq. a cuius Rota opinione censeo nunquam esse recedendum a iudicibus, maxime in Statu Ecclesiastico, in quo illius S. Auditiorii responsa constituunt ins.

Circa intellectum datum ad eamdem & constit. quod comprehendat solum peculium castrense, 43 vel quasi, ego & discedo ab opinione illius consu- lentis, quia, ut supra dixi, illud nec de iure commu- ni subincet confisicationi, & sic deficit ratio per ip- sum considerata.

Viso an ob delictum filii peculia subiaceant pu- 44 blicationi, remaneret discutere, an patre & de lin- quente valeant confiscari, & ne longior euadam, quam par est, remitto lectorem ad Farin. d. quæst. 24. num. 25. & seqq. Guazzin. de confiscat. conclus. 13. limit. 28. & 29. Sanchez. in praecpt. decalog lib. 2. cap. 16. num. 9. & seqq.

De Legitima.

S V M M A R I V M .

L' Egitalma reseruatur filio in bonis paternis confi- scatis. num. 1.

Extende regulam remissiæ num. 2.

Fiscus occupat omnia bona paterna, & debet conueni- ri a filio pro detractione legitima nu. 3.

Legitima non debetur filiis natis post condemnatio- nem, & confisicationem secutam. n. 4. & 6.

Tempus attendendum in deductione legitima vide re- missiæ. nu. 5.

Bona

DE CONFISCATIONE.

121

Bon*i* paterna non confiscantur extantibus tribus,
vel quatuor filiis. num. 7.

Et si patrimonium effet valde opulentum. numer.
8. 9. 10. 11. & 12. Vbi declarantur, & re-
probantur contrarium tenentes.

Legitima denegatur filio in crimen heresis, & laesa
maiestatis. num. 13.

Pater de iure communii non potest cogi ad soluendam
legitimam pro filio condemnato in panam confi-
scationis bonorum. num. 14.

Et si filius effet condemnatus ob crimen laesa maie-
statis, vel aliud quodcumque atrocissimum.
num. 15.

Statutum potest ordinare, ut pater teneatur pro
filio delinquente soluere legitimam. numero
16.

Pater in Statu Ecclesiastico a constituit. March. & bul-
la Sixti Quartii cogitur ad soluendam legitimam
pro filio. num. 17.

Et hoc seruatur in locis sedi Apostolice immediate
subiectis, non autem in terris Baronum. nu-
mer. 18.

Etiam si filius fuerit in contumaciam condonata.
numer. 19.

Pater tenetur soluere legitimam pro filio, si et post
condemnationem secutam non habeat illum in
potestate. num. 20.

Legitima debita filio non confiscatur, si filius ipse
habet filium. num. 21.

Nec etiam confiscatur, si pater, qui tene-
tur soluere legitimam, habet alios tres, vel
plures filios ultra delinquentem. num. 22.
& 23.

Vbi datur obseruantia S. Consulta, & refutan-
tur contraria. & nu. 35;

Bulla Sixti Quartii circa solutionem legitima compre-
hendit etiam Auum. nu. 24.

Appellatione parentum venit auus. nu. 25.

Rubrica dissidente a nigro attenditur nigrum, quod
est posterius. num. 26.

Quantumvis generalis declaratur per nigrum.
numer. 27

Bulla eadem Sixti Quartii, vel simile Statutum non
comprehendit delictum filii minoris quatuorde-
cim annorum. num. 28. & 36.

Nec ligat patrem forensem. num. 29.

Fiscus excluditur a legitima debita Filio, si pater in-
stituit fideicommisum in casum delicticum pro-
hibitione alienationis. num. 30.

Non potest dicere de nullitate oneris, de quo non
fuit conquestrus filius. num. 31.

Maxime si filius adiuit hereditatem patris abs-
que inuentario. num. 32.

Onus favorable filio non reicitur a legitima. nu-
mer. 33. vbi conciliantur, quae videntur con-
traria.

Laudatur D. Rosatus Torellus. numero 34.

Pater non cogitur soluere legitimam pro filio, qui oc-
cidit alium filium, sive fratrem. num. 37. 39.
40. 41. 42. 43 & 44. vbi redundunt efficacissime
rationes.

Referuntur, & confutantur contrarij. num. 38.
& seqq.

Legitima quanta sit concurrentibus sex filijs. nu-
mer. 45.

Deducitur detracto ære alieno nu. 46.

Constitutio arctans patrem ad solutionem legitime
non extenditur ad matrem num. 47.

Legitima non debetur de fideicommiso, cum debeatne
considerari sola bona, in quibus filius succede-
ret ab intestato. num. 48.

In detractione legitima debet haberri ratio dotis pre-
stante feminis num. 49.

Legitima non debetur filio in confisicatione bonorum
matris. num. 50.

Contrarium firmatur. num 51. & 55.

Legitima debetur matri ipsdem modo, & forma, qui-
bus debetur filii. num. 52.

Confisicationem pausus habetur pro mortuo. nume-
ro 53.

Mors civilis equiparatur naturali ad effectum con-
sequendi legitimam. num. 54.

Legitima debetur matri in bonis filii confisati. nu-
mero 56. & 58.

Legitima detraherenda a bonis confisatis est triens.
num. 57.

Dubitaciones aliquæ circa asecutionem legitima pro-
ponuntur. numer. 59. & resoluuntur numero
seqq.

Ius petendi legitimam transmittitur ad quosunque
heredes extraneos, & si non agnatum nu. 60.

Et consequenter etiam ad fiscum num. 61.

Legitima potest relinquiri in pecunia solis ascendenti-
bus, non autem descendentiibus. num. 62.

Contrarium firmatur. num 63.

Maxime si filius adiuit hereditatem paternam,
nec reclamauit in vita. num. 64.

Fortius si pecunia relata pro legitima est heredi-
taria. num. 65.

Vel si extat aliqua legitima causa. nu. 66.

Haeres absque inuentorio presumitur substraxisse res
hereditarias. num. 67.

Matri debetur legitima, & refertur Decis. S. Rot.
Rom. in Auenionen. legitima. 17. Nouembris
1653. coram b. m. Peutinger. numer. 68. &
apponitur à num. 136.

Resolutio Authoris in Maceraten legitima refertur.
num 69.

Et imprimatur nu. 99. & seqq.

Substitutione concepta sub specifica mentione pupilla-
ris atatis conditionaliter, & dispositiū dicuntur
pupillaris directo. num. 70.

Verbum vada est directum. num. 71.

Contrarium tenentes reprobantur. nu. 72.

Verbum ritorni est commune. num. 73.

Contrarium tenentes reprobantur. num. 74.

Additum verbo vada non immutat huius natu-
ram. num. 75.

Verbum Substitutione adiunctum alteri verbo heredem
est directum. num. 76.

Limita, quando fuit appositum demonstratiue
num. 77.

Sed est directum, dum referuntur ad personam: num. 78.
 Substitutio pupillaris importatur a verbis directis. num. 79.
 Non excluditur per restrictionem institutionis, & substitutionis ad certa bona. num. 80.
 Contraria declarantur num. 81.
 Verba communia, vel non ciuilia directa non differunt. num. 82.
 Ciuita directa, non ciuita directa, communia, & obliqua quae sint remissiae. ibid.
 Substitutio compendiosa per verba directa cum dinumeratione temporis est directa. numero 83.
 Mater excluditur a legitima per substitutionem pupillarem. num. 84.
 Legitima filiarum exclusarum a statuto quomodo sit regulanda remissiæ num. 85.
 In confiscatione traditur. num. 86.
 Dos debita filie in bonis matris confunditur per additionem hereditatis absque inventario. num. 87.
 Declara. num. 88.
 Filia exclusa per statutum, si fuerit instituta heres universalis dicitur reintegrata ad successionem, agnita uti sua, & facit partes in legitima. num. 88 & 89.
 Statutum excludens feminas non habet locum, si ille fuerunt instituta heredes, numero 90.
 & 91.
 Legitima extantibus duobus filiis quanta sit. numero 92.
 Statuto exclusio feminarum cessante attenditur discessio iuris communis. num. 93.
 Similia statuta habent locum, volente patre, vel matre, non autem ipsis testatoribus, & nolentibus feminas excludere num. 94.
 Fæmina quando dicatur agnita vide remissiæ. numero 95.
 Agnitio fæmina non resultat ex reliquo pro omni iure ipsi competenti. num. 97.
 Ut inducatur, requiritur mentio legitima, vel institutionis in quota, nec sufficit in aliqua certa specie. num. 98.
 Substitutio compendiosa qua sit. num. 99.
 Etiam concepta per verba communia importat pupillarem, qua matrem in medio existentem excludit. num. 100.
 Dicitur pupillaris expressa non autem tacita, numero 101.
 Et est omnium substitutionum Protheus, & compendium. num. 102.
 Verbum vada est executivum. num. 103. remanere est commune. num. 104.
 Mater dicitur exclusa a successione filii, si illi non fuit commissa gubernatio filiorum. numero 105.
 Vel si fuit habitus pro inimica a testatore numero 106.
 Restrictio ad sola bona testatoris non operatur exclusionem matris a legitima, dum non conflat testatorem voluisse pupillariter substituere.

tuere numero 107. ubi late declaratur.
 Substitutio pupillaris dicitur directa, & substitutio vitalis, licet facta in codicillis, dum est favorabilis pupillo numero 108.
 Codicilli coram quinque testibus, & Notario valent in vim testamenti, & quare numero 109.
 Declara. num. 120.
 Onus fideicommissi censemur in dubio impositum hereditibus pupillorum. num. 110.
 Legitima non detrahitur a matre, dum onus fideicommissi est iniunctum hereditibus pupilli numero 111.
 Contrarium habetur num. 130.
 Est tertia pars portionis legitima obuentæ filijs. num. 112.
 Substitutio pupillaris directa non substitutio in codicillis, sed obliquatur. num. 113.
 Legitima debetur matri, substitutione pupillari obliquata. num. 114.
 Codicilli non dicuntur favorabiles filiis, si ad eorum fauorem fuit secuta institutio in antecedenti testamento. num. 115.
 Et fortius si in eisdem codicillis fuerunt instituti extranei. num. 116.
 Inimicitia testatoris, & similes conjectura contra matrem procedunt in tacita pupillari. numero 117.
 Et admittuntur tantum, dum substitutio est dubia. num. 118.
 Substitutio fideicommissaria non potest operari exclusionem matris numer. 119. & 133.
 Instrumentum testamenti rogatum per Notarium probat voluntatem testantis absque eo, quod testes examinentur. num. 121.
 Testamentum debet probari per testes examinatos de mandato Iudicis, & citatis omnibus interesse habentibus ubi non fuit consecutum instrumentum a Notario. num. 122.
 Et hoc casu Notarius computatur inter testes. num. 123.
 Verba directa obliquantur, & obliqua directantur, ut producatur valida substitutio. numero 124.
 Obliquantur in codicillis. num. 125.
 Substitutio in codicillis non obliquatur, dum apparet, testatorem voluisse iure directo substituere. num. 126.
 Declara. num. 127.
 Conditio si sine filiis facit dici grauatos heredes institutos numer. 128.
 Verba tota, integra hereditas non importat prohibitionem legitimæ, sed solius Trebellianicæ. num. 129.
 Verba ipsius codicillantis apposita post alia tota hereditas faciunt restringi institutionem ad sola bona ipsius codicillantis num. 131. ubi refutantur contraria.
 Laudes S. Rot Romane num. 132.
 Legitima debita filiis transmittitur ad matrem numero 134.
 Meno.

DE CONFISCATIONE. 123

*Menoch. præsumpt. 72. numer. 19. lib. 4. loqui
tur de substitutione pupillari. num. 135.*

*Hypotheca competit pro legitima legata. numero
136.*

*Legitima non debetur matri, si filius habet filium:
num. 137.*

*Legatum quantitatis, quam testator afferit, se debe-
re, valet, licet re vera non debeatur. numero
138. 139. & 140. ubi etiam de re legata*

*Demonstratio falsa non vitiat legatum numero
141.*

*Causa falsa adiecta per modum conditionis vitiat le-
gatum. num. 142.*

Et quare. num. 143.

Declar. num. 144. & 145.

*Legatum legitima continet illam quantitatem, que po-
test exigi ratione legitima. num. 146.*

*Paria sunt, quantitatem exprimi per nomina uniuersi-
talia, vel quotitativa, dum existentia bonorum
est certa aparte rei. num. 147.*

Ampliatur. num. 148. & 149.

*Falsa de nonstratio, vel causa vitiat legatum, si
testator alias legaturus non fuisset. numero
150.*

Amplia. num. 151.

Declar. num. 152. & 153.

*Testator præsumitur voluisse exercere liberalita-
tem, si legauit matri legitimam, quam
sciebat illi non deberi, saltem in proprietate. nu-
mero 154.*

*Legitima non debetur matri transiunti ad secun-
das nuptias, saltem in proprietate. numero
155.*

*Consensus filii quod mater transeat ad secundas
nuptias, operatur remissionem iniuriae, &
pœnarum contra secundo nubentes. numero
156.*

*Testator præsumitur voluisse exercere liberalita-
tem in matrem, si plus reliquit uxori. nu-
mero 157.*

*Liberalitas præsumitur in coniuncto adfauorem con-
iuncti. ibid.*

*Locutio discretiva testatoris in casu superuenientia
filiorum facit præsumi, illum bene cogitasse de
liberis futuris. num. 158.*

*Condicio si sine filijs, est tacite sub intellecta in testa-
mento ascendentis. num. 159.*

Declar. num. 160.

*Donatio Vniuersalis revocatur per superuenientiam
filiorum num. 161.*

Declar. num. 162.

*Testator viuens post prægnantiam uxoris, &
non mutans testamentum præsumitur per-
seuerare in voluntate relinquendi legitimi-
mam legatam matri, & si superuenerint fi-
lii. num. 163.*

*Verbum suum continet solum id, quod est proprium
num. 164.*

Declar. num. 165. & 166.

*Testator potest libere legare legitimam matri, etiam
si filii superuenerint. num. 167.*

*Legitima est corpus certum ratione quota, num-
ro 168.*

*Verbum suum potest habere diuersos intellectus se-
cundum subiectam materiam. numer. 169. 170.
& 172.*

*Mater nullum ius habet in legitima viuente filio nu-
mero 171.*

*Legatum in dubio præsumitur validum. numero
173.*

Præsertim fauore matris. num. 174.

*Legatum in dubio non censetur revocatum numero
175.*

*Instantia de iure canonico est perpetua numero
176.*

*Desertio causæ non inducitur ex diurna ticticurni-
tate, nisi ex actis constet de non iure tacentis.
num. 177.*

Q VÆ S T I O XXVIII.

1. **P**atre delinquenti, illiusq; bonis con-
fiscatis reseruatur legitima filio
Guazzin. de confiscat. conclus. 13. li-
mit. 23. numer. 1. Merlin. de legitim.
lib. 3. tit. 1. quest. 28. per rot. ubi dat
multas & extensiones ibidem viden-
das, ne a mea solita breuitate diuerram; dicam
dumtaxat, quod Merlin. in fin. d. quest. num. 126
3 addit duo notabilia, quod fiscus & occupat om-
nia bona patris condemnati, & facta confisca-
tione est ipse fiscus conueniens pro excorporatio-
ne, & detractione legitime, & quod hæc & legitimi-
ma non debetur filii conceptis, vel natis post
condemnationem, & confiscactionem securam,
quod iterum reassumit eod. tit. quest. 39. ubi di-
4 scutit, quod tempus sit & attendendum pro dedu-
ctione legitime, & cum eius opinione filios natos
6 post confiscactionem & nullam acquirere legitimi-
mam adducit concordare Guazzin. d. limit. 23.
numer. 13. Farin. quest. 24. numer. 42. Giurb. ad
7 consuetudin. Messan. cap. 4. gloss. numer. 37. ver-
sic. sed hoc verum. Si vero pater habeat & tres,
vel quatuor filios, non est amplius agendum de
solutione legitime, cum patre trium, aut plu-
rium filiorum confiscato omnia bona eisdem fi-
liis referuentur l. final. 9. si plures iuncta gloss &
ibi communiter Scribb. ff. de bon. damnator. Fa-
rin. quest. 24. numer. 38. & 39. Vermigliol. conj.
47. numer. 3. Merlin. de legitim. lib. 2. tit. 1. quest.
8 29. numero 4. ubi reijcit & Guazzin. d. limit.
23. numero 24. 26. & 27. qui sequendo theo-
ricam Salicet. in l. fin. numer. 3. C. de bon. dam-
nat. vult, quod si patrimonium est opulentum,
sola medietas reseruetur filiis, & altera Fisco ap-
plicetur; hec enim & Salicet. traditio nec fuit am-
plexa à Tbeaur. decis. 104. & decis. 198. vel fal-
tem debet & intelligi, quod in patrimonio am-
plo plures quam tres filii requirantur, & sic qua-
tuor sint satis Vermigliol. cons. 87. numero 7. &
seqq. Donat. Anton. de Marin. var. resol. lib. 1.
9 numero 4. ubi reijcit & Guazzin. d. limit.
26. qui sequendo theo-
ricam Salicet. in l. fin. numer. 3. C. de bon. dam-
nat. vult, quod si patrimonium est opulentum,
sola medietas reseruetur filiis, & altera Fisco ap-
plicetur; hec enim & Salicet. traditio nec fuit am-
plexa à Tbeaur. decis. 104. & decis. 198. vel fal-
tem debet & intelligi, quod in patrimonio am-
plo plures quam tres filii requirantur, & sic qua-
tuor sint satis Vermigliol. cons. 87. numero 7. &
seqq. Donat. Anton. de Marin. var. resol. lib. 1.
L 2 cap. 35.

- 11 cap. 35. nro. 5. volens, quod dum filii sunt tres, vel plures, totum patrimonium illis debeat tradi, quampus esset satis amplum, & testatur ita suis
12 de cism; obseruantia autem allegata per Guaz-
zin. in casu Piccinardi non merebatur adduci,
quia confiscatio tunc successerat ob crimen lese
12 maiestatis, in quo filiorum † ratio non habetur,
vt aduertit idem Vermigliol. cons. 47. numer. 1. & 2.
13 & consil. 87. num. 10. satis namque clarum † est
in crimine herefis, & lese maiestatis filios etiam à
legitima excludi Farin. cons. 140. per tot. Merlin. de
legitim. lib. 3. tit. 1. quest. 30 & quest. 31. & ego di-
xi quest. 4. num. 14. & 73.
14 Si vero filius ipse delinquit, & ob illius † deli-
nquentia datur publicatio bonorum, tunc de iure est
absolute verum, quod pater viuente illius legitimi-
ma non confiscatur Farin. quest. 24. num. 15. 16.
& seqq. Sanchez in p̄cept. decalog. cap. 15. num.
19. & seqq. Giurb. ad consuetud. Messan. c. 4. glof.
5. num. 18. 19. & 20. Merlin. de legitim. d. lib. 3. tit. 1.
q. 33. n. 1. & infra Hodier. ad Sard. dec. 167. n. 1. &
15 per tot. apud quos ampliatur † conclusio in om-
nibus delictis, & si lese Maiestatis, vel quomodo li-
bet alias atrocissimis, vel quamvis pater viuens
illam filio consignasset.
16 Sed de iure † statutario potest induci, vt pater
pro filio delinquentे teneatur soluere legitimam
Hodier. in d. decis. 167. num. 17. Merlin. d. quest.
33. num. 7. & seqq. vbi meminit in Statu Ecclesia.
17 stico † extrare inter consit. Marchia lib. 4. dispo-
sitionem Card. Aegidii cap. 18. & Bullam fal. re-
cordat. Sixti IV. cap. 19. à quibus cogitur pater
ad soluendam fiscolegitiam Filij condemnati;
18 quæ sancta seruantur in locis † Sedi Apostolicæ
immediatè subiectis, & non in terris Baronum,
& infeudatis per consit. Pij IV. dat. apud S. Pe-
trum 21. May 1565. I. quod & ad legitimam im-
press tom. 2. no. bullar. sub consit. 52. fol mibi 52.
19 & practicantur † etiam si Filius fuerit in contu-
maciam condemnatus Merlin. de legitim. lib. 3. tit. 1.
quest. 35. num. 12. & 13. Farinac. quest. 24. num.
182. versic. sublimita secundo, & in addit. ad dict.
20 num 182. insert, quod pater † tenetur soluere
legitimam pro Filio, quamvis post condem-
nationem securam illum non habeat in po-
testate.
21 Si Filius delinquens habet † & ipse Filius, Pa-
ter non tenetur ex vi dd. constitut. soluere legitimam,
quæ reseruatur Nepoti Farinac. quest. 24. num.
172. & consil. 52 per tot. vbi adducit decis. Sac.
Rot. Rom. in Spoleiana legitimæ ultim. Maii 1596.
coram Blanchetto Merlin. de legitim. lib. 3. titul. 1.
22 quest. 36. per tot. prout nec debet † pater legitimi-
ma solutionem, si alios tres, vel plures ultra de-
linquentem haber Filios Farinac secund. prim. im-
pression quest. 24. numer. 170. vbi plures dat con-
cordantes Merlin. de legitim. iuxta postrem. im-
pression. lib. 3. tit 1. quest. 29. num. 19. Vermigliol.
cons 47. num 4. cons 49. num. 2. & 3. & cons. 343.
23 num. 4. & hęc est opinio verior, ac seruata † per
Sacr. Consultam; prout ego vidi plures resolu-

tiones in diuersis eausis emanatas; ideoque non
est sentiendum cum Farinac. cons 206. numer. 2.
vbi testatur se recessisse à dicta opinione, dum
de Anno 1603. iterum fecit imprimi sua o-
pera.

- 24 Et supradicta † consit. Sixti IV. comprehendit
etiam Auum patre de medio sublato iuxta op-
pinionem Rossitti insignis I.C. relatam a Merlin. de
legitim. lib. 3. tit 1. quaest. 37. numer. 9 & 10. à qua
male recedit Merlin. ibid. numer. 11. quoniam in
25 rubrica nominantur parentes, quorum † appella-
tione vera, & propria venit Auuus l. appellatione
51 ff de verb. signif. Gratian. disceptat. 977. num. 3.
Barbos appellatio. 185. num. 2. & in nigro expres-
26 sè sit mentio de Auo, & idcirco licet rubrica †
dissonaret a nigro, prout non dissont, tamen non
attēditur rubrica, sed statut nigrō, quod est poste-
rius l. af de action. in rub. num. 20. Rip. in l. 1. n. 20.
ff. si cert. pet. Everard in locis argumentor. fol. mibi
204. a terg. versic quando antem; & vbi reluitat
27 † correctio nigri, vel contradic̄tio, rubrum quan-
tumvis generale declaratur per nigrum Salicet. in
d. l. num. 17. & ibi Alex. nu. 9 ff si cert. pet. Ciriac.
controvers 400. num. 25.
28 Filo existente minore † quatuordecim anno-
rum hęc constitutio, vel simile statutum, quod pa-
ter solvat legitimam, siue aliam penam pecunia-
riam pro filio delinquente non habet locum.
Marsil. singul. 362. num. 4. Farin. d. quest. 24. num.
168. 169. & 170. Merlin. de legitim. lib. 3. tit. 1.
29 quest. 40. num. 4. & 5. nec etiam illius † dispositio
comprehendit patrem forensem Farin. d. quest.
24. numer. 163. & 164. Merlin. d. quest. 40. numer.
1. 2. & 3.
Minus esset locus confiscationi legitimę de-
bitę filio post mortem patris, si pater in testa-
30 mento instituisset † fideicommissum in casum
delicti filiorum, vt illi a delinquendo retraheren-
tur, quia sit ille fideicommissum cum prohibitio-
ne alienationis includit etiam legitimam, quę
non potest ideo confiscari, & hoc onus uti fau-
rable filio non rejicitur Farin. cons. 73. num. 7. 8.
& infra. Vermigliol. cons. 51. numer. 2. Rot. decis.
635. num. 6. par. 4. tom 3. recent. maxime si filius
31 † vivens huic oneri non contradixit, nam fiscus
ex persona filii non poterit contra eius volunta-
tem de nullitate oneris dare Mastrill. decis. 181.
numero 9 & infra usque in fin. Vermigliol. d. cons.
51. numer. 3. Capyc. Latr. consultat. 121. numero 34.
& 37. vbi quod cessat omnis difficultas, si filius
32 † adiuit hereditatem paternam absque inuenta-
rio; & hic casus non repugnat iis, quę dixi quest.
35. num. onus rejici ipsò iure a legitimā, &
propterea fiscum posse illam petere; quia hic a-
33 gitur de onere † fauorabili, quod non rejicitur,
sed valet, vt probant supra allegat. DD. illic au-
tem agitur de onere non fauorabili, quod ipso
iure dicitur rejectum, & secundum hanc distin-
ctionem possunt amplecti ea, quæ firmavit
Arias de Mesa var. resol. lib. 3. cap. 42. nu-
mero 28.

An autem filio occidente alterum filium eiusdem patris sit locus dispositioni constitutionis ad strigentis patrem ad soluendam legitimam filii delinquentis est articulus satis dubius, sed ego non recederem ab opinione, quam tenuit in *Civitatis Castelli prætensa confiscationis legitima* valde 34 + insignis *I. C. D. Rosatus Torellus*, cuius memini quæst. 35. numer. . . . qui testatus fuit mibi in illa causa obtinuisse ob rationes per ipsum tunc deductas in allegationibus, quæ sequuntur.

R P. non est locus confiscationi legitime contra Patrem D. Longini, non solum quia ille *35 ter* habet alias quinque filias, quo + casu constitutiones Marchiæ lib. 4. cap. 18. & Pontificia de qua in cap seq. cogentes patrem ad soluendam legitimam pro filio condemnato in pœnam confiscationis bonorum non intrant per ea, quæ alias de anno 1624 fuerunt congregata in consultatione, quæ transmittitur, cuius meminit *Gilian. in compend. Statut. Perus. versio. legitima in adnot. num. 4.* & quod ita in S. Consulta resolutum pluries fuerit, vidi attestations Excellentissimorum Virorum in Curia Romana versatorum, qui in aliis causis etiam Perusinis pro patre scripserunt, & concurrit etiam in casu nostro, quod deli- 36 ctum fuerit commissum + a minore viginti annis, vt ibi etiam fuit dictum *verbi. & eo magis ex Farinac. & Guazzin. ibi citatis, & additur Merlin. de legit. libr. 3. tit. 1. quæst. 40. numero 4.*

Sed etiam, quia confiscatio irrogatur ex causa occisionis alterius filii eiusdem Patris, quo ca- 37 su + non habere locum constitutiones, seu sta-tuta huiusmodi tenet optimis rationibus Moron. de pac. quæst. 176. numero 5. & sequitur *Mut. Chartar. de pœn. innoc. artic. 3. numero 853. & seqqr.*

38 Et licet Baiard + ad Clar. quæst. 86. num. 36. & Guazzin. de confiscat. honor. conclus. 13. limit. 19. numero 29. non recipiant hanc opinionem.

Tamen, cum huiusmodi + constitutiones sint valde exorbitantes, ne dicam crudeles, & inhu- manæ, vt volunt citati per Merlin. de legit. lib. 3. tit. 1. quæst. 33. numero 10. & Hodiern. ad Sur-decis. 167. numer. 18. in fin. debent restringi ubi- cumque aliqua ratio hoc suadeat; in casu autem hoc licet constitutio sit fundata, vt delicta non remaneant impunita, & ideo emanauerit in odium 40 filii, tamen resultat in damnum + patris; nec si legitima non solueretur fisico remaneret ipsi filio delinquenti, vt considerat Baiard. quia hoc non est certum, cum possit non redire in- gratiam, vel premissori; prout certum est, & præsens damnum patris, qui etiam posset aliis filiis, quos habet, bona relinquere, & non isti; & ideo ratio Baiard. verificaretur in eo, qui non haberet alios filios præter de- linquentem; preterea non agitur hic de me- ro prejudicio filii, sed patris, & delictum non remanet impunitum, quia fuit damage-

tus ad triremes perpetuos, vt considerat *Honded. conf. 95. numero 101. & seqq. li- bro 1.*

31 Accedit etiam quod d. d. + constitutiones man- dant, quod confiscatio contra patrem fiat cum misericordia semper, & non videtur posse dari casus magis dignus misericordia, quam iste, in quo pater perderet filium, & facultates.

Sed quatenus prædicta non sint satis, vt ad- mittatur opinio Moron. ex alio fundamento videtur excludi confiscatio legitime, nempe

42 + quia ille filius occidendo alium filium patris reddidit se ingratum, & dignum exhereditatione, & sic ei non debetur legitima, ex quo videtur offendisse personam patris, vt in S. aliud quoque capitulum auth. vt cum de ap- pellat. cognosc. quia filius est una, & eadem persona cum patre l. final. C. de impub. & a- lis substitut. cum aliis per Paschal. de virib. patr. potest in proem. Constitutiones autem pe- 43 dictæ non comprehendunt casum + in quo potest filius priuari legitima a patre, ita tra- dit in terminis offensionis nouerç, vel con- sanguineorum patris Merlin. de legit. d. lib. 3. tit. 1. quæst. 33. numero 13. contulens, quod pater præueniat declarando filium in- gratum, & eum exheredando, & hoc i- dem reperit libr. 4. tit. 1. quæst. 4. numero 11.

44 Omitto, quod + non desunt qui tenent huius- modi constitutiones, & statuta intelligi debere, quod tempore mortis patris sit legitima estiman- da, & soluenda, non autem in vita Duen. reg. 356. in 2. ampliat. circa fin. & tradit Peregrin. decis. Patau. 135. numer. 2. in fin. sub his verbis, quod intellige respectu proprietatis, non vt pater vi- uens ob filii delictum priuetur usufructu, & gau- dimento illius portionis, ne delictum filii afficiat patrem.

Quando autem esset locus confiscationi legiti- 45 mæ (quod nullo modo conceditur) in casu nostro esset duodecima + pars bonorum, cum ad eam concurrent sex filii auth. nouiss. G. de inoff. testam. Ciriac. contr. for. tom. 3. contr. 507. numero 12. & prius esset habenda + ratio de- bitorum patris, cum legitima debeatur deduc- tio ære alieno l. Papinianus l. quarta ff. de inoff. testam. l. 2. l. illud ff. de collat. honor. l. subrogatum l. bona fide ff. de verb. signif. & præcipue deducenda est dos Vxoris, licet 47 sit mater Rei, + quia constitutio non tra- hitur ad matrem Bald. in l. quicunque 4. numero 18. C. de seru. fugit. Viii. com- mun. opinion. tom. secundo opinion. 455. in fin. incipien. legitima non debetur pagina mibi Octaua.

48 Et in calculo bonorum + non ponuntur bona, quæ pater habet subiecta fideicommissio, quia exilis non debetur legitima filio Aym. conf. 165. n. 2. Peregrin. de fideicommiss. art. 36. num. 7. circa medi- ibi & in fideicommissariis Carol. Anton. Puf.

in conf. vnic. post conf. Odd. num. 52. vbi quod considerantur tantum bona, in quibus filius successeret ab intestato.

49. Et generaliter, quod habeatur † ratio filiorum, & presertim seminarum dotandarum, & patrimonii quantitatis dixit Hondon *conf. 110. num. 16. in fin. lib. 1.* & ipsa Aegidiana constit. lib. 4 c. 18. mandat, quod serueretur discrecio circa facultates, & numerum filiorum, & in *constitutione Sixti IV. in subsequenti cap. circa fin.* idem relatiue repetitur. Quare &c. Rosatus Torellus I. C Perusinus.

Dato autem casu confiscationis bonorum matris, videbatur † dicendum, filio non deberi legitimam per tex. expressum in *l. de bonis C. de boni damnat. Clar. quest. 78. num. 26. versic. scis tamen Farin. quest. 24. num. 41.* vbi dicunt hanc opinionem communiter approbari; sed quia hęc opinio fuit *† mihi visa irrationabilis, cum nullam causam possem excogitare, ob quam filio legitima negaretur in confiscatione, & deberetur in casu mortis matris, cui moriente filio debetur eadem legitima adeo efficaciter, ut reguletur eisdem † legibus, & passibus, quibus regulatur, & ambulat legitima ipmis filiis debita Altograd. conf. 57 per tot. & signanter num. 70. vol. 1. & plene Rot in Ariminien. legitimae de Scarponibus 5 Maii 1627 coram Durano inter eius impress. decis. 76. nec scirem distinguere casum*

*33. confiscationis a casu mortis, dum passas † confiscationem habetur pro mortuo I. publicatione infit. de societat. Gratian disceptat. 423. nu. 7. Giurb. conf. 45. num. 2. & consil. 55 num. 15 ibi quia mors ciuilis eiusdem est effectus in confiscando, cuius est naturalis, cum utroque in casu fiscus ut heres succedat; & mortem ciuilem equiparat naturali etiam Altograd. qui laquitur de condemnato conf. 98. 54. num. 92. vol. 1 maxime ad effectum † assecutionis legitimę Rot. decis. 116. nu. 19 & 20. par. 5 recent. & decis. 593. num. 2. ead. par. 5. tom. 2. Donat Anton de Marin. var. resol. lib. 1. cap. 253. num. 15. & propterea illi acquiescere minime potui, & volens 55 † exactius videre articulum didici ex reuolutione librorum *d.l de bonis esse correctam a l. fin. C. eod.* vt aduerter glos in *d.l de bonis;* & sequitur plures alias rationes adducendo Merlin. de legit. lib. 3. tit. 1. quest. 29. numer. 16. siccq; fuisse decisum a Senatu Mediolani testatur Carpan. ad constit. nouiss. Mediol. omnium num. 750. quem sequitur Guazzin. de confiscat conclusi 3. limit. 23. num. 41. vbi adducit Lancellott. Corrad. & Berrett. sentientes legitimam deberi.*

56. E contra vero mater † consequetur legitimam in bonis filii condemnati Carpan. d. S. omnium nu. 719. in addit. litt. B. versic. quod matri n. 745. cum seqq. & ibi numer. 750. adducit iudicium Senatus Mediolani pro matre Guazzin. d. limit. 23. numer. 40. & facit Merlin. de legit. d. quest. 29. numer. 18. 57 dum dicit † ex bonis confiscatis detrahi trientem 58 pro legitima ascendentium; & vrget † text. in auth. bona damnat. ibi sed ascendentibus, & descendebus C. de bon. proscript. per quem fuerunt correcta iura omnia antiquiora, & fauetur tam matri,

quam filiis in reciproca assecutione legitimę, vt post Lancellott. Corrad. ponderat Carpan. d. S. omnium num 750.

59. Quatuor dubitationes † fuerunt mihi propositæ in materia detractionis legitimę; Prima fuit, an si pater relinquat illam filio in pecunia, vel nominibus debitorum, & filio damnato fiscus pretendens legitimam non fuisse detractam possit illam deducere ex bonis stabilibus: Secundo an in confiscatione contra mulierem valeat fiscus pretendere legitimam matri relictam a filio in testamento, dū potest illud conditum habuit filios, & superuixit tandem temporis spatium, quod mutare testamentum potuit, & non mutauit: Tertio si patre, vel Auo in codicillis substituente filis pupillariter, possit mater, & fiscus ex illius persona legitimam a bonis filii defuncti habere; Quarto firmata pro constanti traditione illa, matrem excludi a legitimam per substitutionem pupillarem, an verba, quæ mihi data fuerunt in facto proposito, importarent pupillarem ad effectum hujusmodi exclusionis inducenda.

Et ante quam ad illarum resolutionem procedam, censiū premitendum, quod si filius, vel mater habebit, vel non habebit ius consequendi legitimam, eodem modo veniet affirmandum, vel ne-

60. gandum de fisco, cum ius † pretendi legitimam, & si non agnatum transmittatur ad quoscumque heredes extraneos Gratian disceptat. 743. num. 2. Altograd. conf. 31. num. 33. vol. 1. Fontanell decis. 57. 61. num. 12. & 13. & subsequenter † etiam in fiscum Farin. quest. 24. num. 20. versic. contrarium cum aliis relatis per Ariam de Mesa var. resol. lib. 3. cap. 42. num. 20.

Qua conclusione præmissa, deueniendo ad pri-
62. mam difficultatem sentirem, quod † licet Censat. ad Peregrin. de fideicommiss. artic. 36. versic. tertio obseruo, & versic. sed aliud est, voluerit solis ascen-
dentibus posse relinquiri legitimam in pecunia, non autem descendebus, quos vult posse dicere, no-
lumus reliquum, sed volumus legitimam in corpo-

63. ribus hereditariis, atamen † contrariam opinio-
nem firmauerunt Fusar. conf. 158. num. 2. & seqq.

64. vbi quod sine † difficultate procedit, si filii adieu-
runt hereditatem paternam, nec in vita reclama-
uerunt Merlin. de legit. lib. 5. tit. 3. quest. 11. num.
65. 20. & seqq. volens rem carere omni dubio, & si pe-
cunia relicta est hereditaria Caren. resol. 240. num.

66. 2. & hęc opinio procedet † indubitanter existente aliqua legitima causa Tomaf. decad. 1. tract. de le-
gitim. tit. 4. num. 49. & 55. Caren d. resol 240. num.

67. 3. & ideo si filius absolute absque † inventario adi-
uit hereditatem paternam, non poterit per eius he-
redes legitimam deduci, cum intret presumptio, quod subtraxerit res hereditarias, & sibide legitimam sa-
tisfecerit Caren. d. resol. 240. num 4. & seqq. Tho-
mat. decis. March. 23. num. 111. & seq. Addit. ad Bu-
ratt. decis. 115. num. 18. Rot. recent. par. 6. decis. 301.
numer. 9.

68. Circa secundam difficultatem † parum immora-
bor, cum habeamus decisionem S. Rot. Rom. in-
termi.

terminis punctualibus, quod matre debatur legitima in Auenionen. legitima 17. Nouembris 1653. coram b.m. Peutingero, que erit omnino videnda, quia magistratice discepit articulum.

69 Parum etiam infilatam + in tercia, dum idem causus fuit a me resolutus in Maceraten. legitima 23. Nouembris 1654. dum tunc temporis esse in Lo. cumtenens Civilis Prouin. Marchie, & mea sententia fuit confirmata in Vrbe; resolutionem autem de illo tempore per me editam in fine huius questionis habebis impressam.

Mihi subsistam in noviter disceptando quartam, quia iam super ea interrogatus, sic respondi. 70 Substitutione, de qua agitur, est + expressa pupillaris directo, cum fuerit concepta sub specifica mentione pupillaris etatis conditionaliter, & dispositiōne, ibi e morendo detta mia figlia in qual si uoglia tempo, et particolarmente in etate pupillare, cum hec sit vera forma similem pupillarem adducendi Altograd. consil. 91. nu. 1. vol. 1 Bellon de iur. accrescend. cap. 7. quest. 14. num. 12. & 13. Buratt. decis. 84. nu. 1. & ibi Addit. litt. A. Rot recent. decis. 639. num. 1. par. 1. decis. 72. num. 4. & decis. 198. num. 1. par. 4.

71 Maxime, quia adest + verbum, vada quod est directum Bald. in rub. C. de impub. & aliis substit. nu. 2. Odd de compendios. par. 4. quest. 2. artic. 1. verb. vadat Gratian. disceptat. 542. nu. 23. & seqq. Merlin. de legit. lib. 3. tit. 2. quest. 14. nu. 38. Rot. recent. d. decis. 639. num. 3. & 7. par. 1. decis. 431. numer. 6. par. 2. coram Buratt. decis. 84. num. 4. & 12. & decis. 101. num. 5. & ibi A. dit. num. 11. quicquid vo. 72 luerit + illud esse comune nunc Bellon. de iur. accrescend. cap. 7. quest. 3. numer. 351. cum contra ipsum sit communior Schola D. D. approbata a S. Rot. Rom.

Et quamvis fuerit additum verbū, ritorni, quod 73 est + commune Fusar. consil. 151. numer. 5. Bellon. d. quest. 3. numer. 352. & seq. licet illud + esse directum profiteantur Odd. de compendios. par. 4. quest. 2. artic. 1. verb revertatur. versio. ego breuiter, & Crass in I substitutione quest. 5. numer. 7. non 75 ideo + immutatur natura eiusdem verbi vadat, sed omnino directa pupillaris producitur Gratian. d. disceptat. 542. num. 26. Buratt. d. decis. 101. num. 13. Rot. recent. d. decis. 639. num. 7. par. 1.

76 Confirmatur etiam adesse + ipsam pupillarem ex verbo substitutione adiuncto, quod hoc casu efficitur directum, non quia sicut cum altero verbo heredem Bellon. d. cap. 7. quest. 6. numer. 58. Andreol. controver. 121. nu. 12. 13. & 14. Caren. resol. 78. num. 1.

77 nam heredis + nomen fuit appositum demonstratiū, dum fuit dictum, substituisco l'infra scritto mio herede Gaualcan. decis. 20. num. 17. par. 3. Fusar de substitut. quest. 241. num. 54. versio. declaratur ta-

78 men, sed quia fuit relatum + ad personam pupillib. gli substituisco, unde intelligitur directum ad operandam pupillarem Fusar. cons. 20. num. 13. versio. quarta Caren. d. resol. 78. num. 12. Rot. coram Man. 79. tit. decis. 367. numer. 8. que semper dicunt adesse +, ubi adiungit verba directa Altograd. d. consil. 91. num. 2. & seqq. voh.

Cum igitur in verbis ut supra dignoscatur hanc substitutionem esse pupillarem directam, parum refert, quod tam institutio, quam substitutione sit re-80 stricta ad rem certam, quia similis + restrictione vi- tiatur, & non vitiat, illaq; non obstante extenditur ad omnia bona pupilli Crass. d. I substitutione quest. 29. numer. 3. Marescott var. resol. lib. 2. cap. 140. num. 15. asterens fortiorē esse formam pu- pillaris, quam restrictionem ad certa bona Fusar. de substitutionib. quest. 116. nu. 1. & d. quest. 241. num. 31. Rot. recent. d. decis. 639. num. 4. decis. 431. num. 4 & 5. par. 2. coram Buratt. decis. 84. num. 6. vbi Add. num. 15. & decis. 101. num. 2 & seqq. ma- gisq; diffusè omnibus alius Altograd. d. consil. 91. nu. 32. & seqq. vbi nu. 36. pluribus relatis firmat, con-81 traria + procedere, quando substitutione fit per verba communia, veld directa non ciuilia, & ita etiam videtur te declarare decis. 22. num. 10. & 11. & de- cis. 63. num. 7. versio. denique non obstant, & num. 8 post Merlin de legit.

82 Inter verba autem + communia, vel non ciuilia directa nullum constituit discrimen Bellon. d. tract. cap. 7. quest. 14. nu. 100. si autem huiusmodi verborum clarior desideratur in telle & us poterit consuli idem Bellon. d. cap. 7. quest. 3. a num 28. usque in fin. declarans pleno calamo, quæ sint verba ciuilia directa, non ciuilia directa, communia, & obliqua.

83 Et fortius convincitur, quia + etiam substitutione compendiosa per verba directa cum dinumeratione temporis, ut hic, si in etate pupillari deceaserit, vel quandomcumque, est pupillaris directa Rot. Bonon. duers decis. 28. numer. 30. Fusar. d. quest. 116. num. 12. Bellon. d. cap. 7. quest. 14. nu. 22. 23. 24. 30. 31. & seqq. & nu. 100 iunctis pluribus alius.

Firmato ergo, substitutionem esse pupillarem, 84 directam, mater + semper excludit a legitima Caren. resol. 78. num. 8. & 9. & resol. 81. num. 2. & seqq. Altograd. d. consil. 91. numer. 86. & seqq. quibus plent addi alii plures a me cumulati in Maceraten. legitima 23. Nouembris 1654. I substitutione, quæ sufficit sic indicare, ne alias dicta transcribam.

Omitto. consultò alia, quæ valerent adduci in contrarium, cuim omnibus obiectis satisfaciant Bellon. d. quest. 14. & magis individualiter in terminis instantis difficultatis Altograd. d. consil. 91.

Quanta debeat esse legitima filii extantibus feminis, quæ sint per statutum exclusive, an scilicet ille 85 le faciant + numerum, valde intricata, & ardua, est questione, quam plenè discutunt Merlin. de legit. lib. 1. tit. 4. quest. 3. per tot. & Tomas. decad. 1.

86 tract. 4. tit. 6. per tot. in casu autem + confiscatio- nis Farin. consil. 206. num. 10. amplexus fuit distinctionem, quod si statutum excludit simpliciter feminas, & postea mandat dotari, ille non habentur in consideratione, sed reputantur pro mortuis; si autem feminæ excluduntur, quatenus sunt dotatae, tunc faciunt numerum in computatione legitimæ, & ex earum legitimæ supplementis portiones masculorum impinguantur.

Cum vero filius exheredatur, & feminam instituitur hæres vniuersalis, posset in casu confiscationis queri, quanta deberet esse legitima filii, & an deberet deduci dos feminæ, ideo volui apponere ea, quæ alias dicebam in una Maceraten legitima, quæ cognoscetur in Tribunali A.C. quia faciunt valde ad propositum.

Non agimus de dote D. Polinicis deducenda ante legitimam Gugleimi, quinimo admittimus, 87 ipsam dotem fuisse & confusam cum hereditate materna, & vnicum fuisse conflatum statum hæreditarium, etiam hanc dotem complectens iuxta decis. 4. & 5. post Merlin. de legit.

Sed dicimus Polinicem exclusam ex vi statuti ab ipsa matris hereditate fuisse per institutionem vniuersalem testamentariam & ad sui fauorem a matre factam ad hanc successionem reintegratam, agitam vti suam, & con sequenter facere partem in legitima Marescott. var. resol. lib. 1. cap. 10. numer. 11. & 12. Ciriaco. controvers. 284. num. 54. & seqq. Bellon. de iur. accrescend. cap. 6. quæst. 15. num. 82. & seqq. Merlin. de legit. lib. 1. tit. 4. quæst. 6. nu. 9. & quod per similem institutionem & testamentariam feminam dicatur agnita, & reintegrata semper admissit Rot. coram Gregor. XV. decis. 565. num. 5. post Merlin. de legit. decis. 32. num. 3. & 4. & decis. 42. num. 4. & infra vbi diluvuntur, ac declarantur contraria, & in Romana de Marescottis 18. Iunij. 646. coram Reuer. D. Vero spio apud Merlin. de pignor. decis. 136. num. 12. & 13. in qua hec regula sive recepta pro vera, & indubitate, sed fuit resolutionem contrarium, quia Rot. censuit per clausulam codicillarem non fuisse inductum fideicommissum ad fauorem feminarum.

Cuinq; propterea mater instituendo filiam hæredem vniuersalem, ac filium masculum exheredando remouerit & obstatum statuti, & voluerit reducere rem ad terminos iuris communis, ut aduentunt Ciriaco. Bellon. Merlin. & Rot. in locis supra allegat; utique masculus existens, & statutum & excludens non debent haberi in consideratione, dum masculus fuit exheredatus, nec succedere potest Ciriaco. d. controvers. 284. num. 49. 50. & seqq qui erit semper inspiciendus, qui atollit omnes difficultates.

92. Hinc sequitur, quod duobus filiis & extantibus legitima sit tertia pars medietatis bonorum matris, quam ab intellecto Guglielmus erat accepturus, nisi fuisse per testamen tum exclusus, Merlin. qui sufficiat pro omnibus, de legit. lib. 1. tit. 3. quæst. 1. num. 4.

Nec amplius meretur allegari statutum, quod si vigeret non faceret admissi exclusam ad partes legitime in prejudicium masculorum, quia per d. institutionem testamentariam ad filiæ fauorem fuit ablatum, sed attenditur sola dispositio iuris communis, secundum & quam tam feminæ, quam masculi indistincte vocantur ad ipsius legitimæ partes Ciriaco. Bellon. Merlin. & Rot. vbi supra. Huiusmodi enim statuta habent & locum dumtaxat parte, aut matre volente, & quando filia vult telta,

mentum impugnare, non autem dum venit ad successionem ex ipso testamento Gregor. XV. decis. 358. per tot. & ibi Add.

Quibus sanctibus cessat etiam difficultas confirmationis dotis & ob additionem absque inventario, quia non applicatur presenti questioni, in qua femina admitti dotem esse detrahendam, sicuti illam cessare in hoc casu fecerit Merlin. d. quæst. 6. num. 19. veris sic etiam cessat difficultas.

Vitra DD. superius allegatos circa agnitionem 96 feminæ ex testamento & resultantem poterit videti Rot. recent 219. & decis. 316. part. 6. decis. 60. decis. 110. & decis. 175. par. 7. erit tamen aduentus 97 dum, quod nulla resultabit agnicio, si filia & fuerit rel. & cum aliquid pro omni iure ipsi competenti, & competituro Gabr. cons. 140. num. 11. lib. 2. nec si filia fuisse quid certum reliquum titulo institutionis, nam ad hunc effectum & requiritur, quod vel sit facta mentio legitimæ, vel institutio sit in quota, non autem in certa specie Gregor. XV. decis. 565. num. 9. Caren. resol. 150. num. 14.

Sequitur resolutio Authoris in Maceraten. Legitima 23. Novembris 1654.

Qui renocabant ad trutinam institutionem laudi declarantis competere D. Mariæ Venantie detractionem legitimæ è bonis Menicæ, & Ioannis Filiorum infantium, quibus mortuis sine filiis legitimis, & naturalibus Ioannes Grandis Avus substituerat Franciscum, & Antonium Marthei Grandis. Nepotes ipsius consobrinos, contendentes illud inexequibile, deducebant, substitutionem, 99 hanc esse compendiosam. Giurb. decis. Sicil. 11. num. 3. Andreol. controvers. 29. nu. 3. Capyc. Latr. consolat. 76. num. 5. & seqq. Censal. ad Peregrin. art. 34. numer. 9. vbi quod comprehendit omne tempus, ac si adesset dictio quandcumque, & in eandem sententiam feruntur Mart. Medic. decis. Senen. 69. num. 3. & decis. 70. per tot. Antonin. de Amat. resol. 10. num. 80. par. 1. & Rot. decis. 120. num. 5. par. 7. recent.

100 Quæ substitutio compendiosa, & si esset & concepta per verba communia importat pupillarem, & matrem in medio existentem excludit Surd. decis. 273. num. 2. & per tot. Hodiern. ibid. nu. 1. Mart. Medic. d. decis. 69. nu. 13. & seqq. vbi omnes vlique ad suum æuum scribentes confessit Gratian. disceptat foren. cap. 407 per tot. Fontanell. de pact. nupt. claus. 7. glos. 1. par. 3. nu. 58. qui testatur ita pluries iudicasse supremum Cataloniæ Senatum Aliograd. consil. 91. num. 90. & seqq. Vol. 1. Andreol. controvers. 7. num. 20. & seqq. Rot. recent. decis. 373. num. 3. & 4. par. 2. & d. decis. 120. numer. 1. 6. 7. & 8. par. 7. qui quid eat in contrarium cum pluribus allegatis Donat. Anton. de Marin. var. resolut. lib. 1. cap. 265. num. 20. & seqq. & sese inuolunt dubitantes Censal. ad Peregrin. d. art. 34. & Ciriaco. controvers. 242. 101 a. num. 29. visque in fin. Et dicitur & quidem pupillaris verbis generalibus expressa, non autem tacita secundum opinionem veriorem Mart. Medic. d. decis. 69. num. 37. Gratian. d. cap. 407. num. 2. & seqq. Fusar. de substitut. quæst. 242. num. 9. & seqq.

*seqq. Merlin. de legitim. lib. 3. tit. 2. quæst. 14. nu. 1.
102 2. 3. 4. & 5. Non enim substitutio + compendiosa est species separata, sed omnium substitutionum Protheus, & compendium; adeò ut ante aditam in vulgarem, ante pubertatem in pupillarem, & postea in fideicommissariam transmutetur. Hodier. controuers. 20. num. 1. Antonin. de Amat. d. resolut. 10. num. 82.*

Eoque magis, cum hec substitutio fuerit expressa per + verbum, *Vada*, quod est exequitium, ac operatur pupillarem directam, que omnino Matrem excludit. *Rot. decis. 639. numer. 3. & seqq. par. 1. & decis. 431. num. 6. par. 2. recent. Merlin. de legit. d. quæst. 14. num. 36. & seqq. qui licet num. 41. videatur recedere ob authoritatem Rota in Firmano Bonorum 27 Februarii 1587 coram Bubalo plene comprobata a Marescott var. resol lib. 2. cap. 140. numer. 33. vers. haec quæstio cum numeris seqq. Attamen parum obest in terminis substitutionis, de qua agitur, quia *Rot.* & *Marescott* locutione quantur de verbo, remanere, + quod est commune; hic autem adest verbum, *vada*, quod est directum iuxta Doctores relativos in *dd. decis. 639. & 431. inter impressas Burattii decis. 84. num. 4. & decis. 101. num. 5. & ibi Addent. num. 11.**

Extra omnem autem aleam difficultatis adducuntur exclusio + matris ex eo, quod eidem non fuit commissum regimen filiorum. *Gratian. d. cap. 407. numer. 42. Mantic. decis. 367. nu. 13. Merlin. d. quæst. 14. nu. 25. ac etiam, quia ex testamento iam ante codicillos condito colligebatur, ma-*

*105 trem suis + odiosam testatori; sufficit enim ad illam excludendam, quod habita fuerit pro inimica *Craß. I. substitutio quæst. 31. numer. 8. Fusar. quæst. 242. num. 53. Donat. Anton. de Marin. d. cap. 265. num. 11.**

*106 Nec aliquid obstat visa fuit restrictio + adiecta substitutioni, in hereditate ipsius, que solet operari, quod mater minime censeatur exclusa; quia ultra alias limitationes, quas recipit regula pro matre, & congerit *Merlin. d. quæst. 14. numer. 21. & seqq. peculiare est, quod hec, & similis restrictio nullum producat effectum, vbi constat, voluisse a testatore pupillariter substitui, & verba sunt directa *Merlin. ead. quæst. 14. num. 16. vers. & dicitur substitutio. Rot. post eund. decis. 63. num. 5. & seqq. & in puncto substitutionis conceperetur verbum, vada, Rot recent. d. decis. 639. numer. 3. & 4. par. 1. & decis. 431. num. 6. par. 2. Antonin. de Amat. resol. 15. num. 11. qui num. 20. solide substinet, quod restrictio ad bona Testatoris absque dictione taxativa tantum nihil operatur, & concordat Rot. post Gilian. ad statut. Perus. decis. 61. num. 16. & seqq.***

*107 Hancque substitutionem substinerit directam, & si continetur in codicillis, quando est fauorabilis pupillo, ut presumitur, scriperunt *Thebaur. Iun. quæst. forens. 61. num. 14. lib. 2. & Merlin. de legit. d. lib. 3. tit. 2. quæst. 13. num. 3. & seqq. preferunt, quia isti codicilli + consueci eram quinque Testibus a Notario, qui assumit vicem duorum Testium, concurritur in Testamentum.**

*Thebaur. d. quæst. 61. num. 9. quamvis Testator dixerit, le velle codicillari *Gratian. disceptat forens. cap. 657. num. 3. Ciarlin. controuers. 9. num. 12.**

Et licet haec substitutio deberet ad fideicommissum farjam trahi, attamen + quia onus fideicommissi censerit in dubio impositum hereditibus pupillorum *Fusar. quæst. 299. nu. 9. Merlin. d. quæst. 111. 13. num. 22. & seqq. nullo pacto + est locus de-tractioni legitimæ Durant. de arte testandi tit. 5. cautel 34. num. 2. Fusar. quæst. 300. nu. 8 Cancer. var. resol par. 1. cap. 1. num. 29. 30. & seqq. Censal. ad Peregrin. artic. 12.*

In omnem autem euentum, quando laudum exequi debuisset, volebant informantes pro substitutis, quod admissa opinione fauente matris alias per pupillarem exclusæ, que tamen receptioni Doctorum calculo est reiecta, legitima non debet + esse tertia totius hereditatis, sed tantummodo tertia legitimæ portionis filiis obuenita *Fusar. quæst. 156. num. 16. quæst. 242. num. 30. & conf. 20. sub num. 15. vers. quod si Domino Arbitro Merlin. de legitim. lib. 1. tit. 4. quæst. 7. num. 28. vers. Decimus tertius est casus.*

Verumtamen ego resolui pro executione laudi in tertia totius assis aduersus fundamenta premisa, que corruerunt considerando, quod mater nulla pacto potuit excludi cessante pupillari + directa, que nunquam datur in codicillis, sed semper facta obliquatur. *sciuola ff. ad Trebelianum Fusar. quæst. 8. numero 18. & seqq. & quæst. 255. num. 58. Merlin. d. quæst. 14. num. 56. & 114 seqq. vbi quod + fauor matris est locus detractioni legitimæ; & mouetur signanter ex autoritate *Thebaur. Iun. lib. 3. quæst. forens. 22. per tot. qui refert, & reicit Suarez ad Gomez. var. resol tom. 1. cap. 4 littera f. nu. 21 sententem fideicommissum esse pupillare, ac legitimam non deduci, & satisfacit etiam omnibus alijs, que possent in contrarium opponi.**

Non enim in ipsis codicillis potest considerari aliquis fauor filiorum, + qui non erant in illis heredes instituti, cum iam ad hunc effectum precessisset institutio Testamentaria, ut videtur sentire *Thebaur. allegata quæst. 61. num. 14. & fortius 116 quia non ipsi liberi, sed + duo extranei erant in eisdem codicillis substituti *Vasqu. de success. resol. lib. 1. I. 1. num. 34. Craß. I. Codicillus sub num. 14. vers. ego tamen.**

Nec inimicitia codicillantis, & aliae conjecture hoc + casu visa fuerint relevantes, quia ultra quod ille procedunt in tacita pupillari *Menoch. presumpt. 39. num. 67 lib. 4. Merlin. dict. quæst. 14. 118 num. 76. & seqq. certum est + quod admittuntur tantummodo, quando substitutio esset dubia, & dispositio redderetur ambigua *Mart. de success. legal. par. 2. quæst. 3. art. 9. num. 9. hic autem substitutio est omnino fideicommissaria, que nullas + habet vires excludendi matrem pupillorum *Thebaur. d. quæst. 22. num. 12. & seqq. Merlin. d. quæst. 14. num. 57. Rot. d. decis. 120. num. 2. & 3.***

120 Minus Codicilli possunt substineri in vim + Tame-

stamenti deficiente numero septem testium, quid Notario tunc suppleretur, quando Testes, & ipse examinarentur ad probandam dispositionem defuncti, secus autem, quando profertur Instrumentum Testamenti ab eodem Notario rogatum, glossa ab omnibus approbata in hac consultissima in verbo octauum C qui Testam facere possunt Magdalena de num. Testium in Testam. limit. 14. cap. 2. n. 8. Peregrin. decis. Patauin. 80. numer. 8. per simile
 121 enim instrumentum, in t quo essent descripti scriptem Testes, probatur abique alio examine testamento nuncupatiuum Gratian. cap. 429. num. 6. & seqq. ubi quod hoc instrumentum equualet tot testibus, quot sunt in eo descripti, Ciriaco. controuersi 407. num. 68. Andreol. controuersi 103. num. 3.
 122 alias enim debuissent t mortuo testatore examinari testes de mandato iudicis citatis omnibus interesse habentibus Capyc. Lair. qui sufficiat pro omnibus consultat 14. num. 35. & tunc fuisse No-
 123 tarius loco t septimi testis deficienteis connumeratus l. Domitius labeo ff de Testamentis Mescard de probat conclus. 1358. num. 55 Ciriaco. controuersi. 426 num 73. Altograd. cons. 73. n. 2. vol. I.
 124 Prout etiam t parum refert, quod adsint verba directa, quia illa obliquantur, vt sit locus fideicommissariae, sicuti e contra obliqua directantur, vt valeat vulgaris directa, vel pupillaris Peregrin. de fideicommiss. art. 5. numer. 8. & 49. Can. eer. var. resol. d. cap. 1. num. 13. & seq & in punto
 125 quod t verba directa obliquantur in codicillis dixit Bald. in l. verbis num. 2. vers. 1. xta hoc quare ff de vulgari, & ex l. cum quis decedens l. S. Seiam ff de legatis 3. Mart. de success. legali par. 4. quæst. 20. art. 2. numer. 13. vers. tunc enim verba. Cui fundamento non obstat, quod substitutio in codi-
 126 cillis t minime obliqueatur, quando appareat testatorem voluisse iure directo substituere Fusar. quæst. 245. num. 60. quia declaratio hec procede-
 127 ret, quando quis credidisset t facere testamen-
tum, secus si sciens esset codicillatus, vt hic, cum iam prius condidisset testamentum l. illud l. tra-
ctari ff. de iur. codicilli Angel in l. verbis num. 1. ff. de vulgari, & ita sunt intelligendi Fusar. & An-
elclæ, quia se fundant in dicto Angelis, & dispositio-
ne eiusdem l. tractari.
 128 Obiectum autem, quod onus t fideicommissi-
censeatur iniunctum heredibus, visum fuit pariter euangelere, dum substituti fuerunt vocati, si absque filiis decessissent pupilli, qui propterea di-
cuntur grauati Mantic de coniecturis ultim. vo-
lunt. lib. 8. tit. 3. num. 6 & seqq Fusar. d. quæst. 299.
 num. 36. Merlin. d. quæst. 1. 3. numer. 27. a qua opini-
one male recedit Fusar ibid numer. 40. quando fuit iniuncta restitutio totius hereditatis; quia ver-
 129 ba illa tota, integra, & similia t non possunt im-
portare prohibitionem legitimæ, sed dumtaxat trebellianica Marescot. var. resol. lib. 2. cap. 140.
 num. 32. Rot. in Bononien fideicommissi de Recor-
datis 30. Ianuarij 1643. coram R. P. D. Terraci-
ven post Merlin. de legitim. decis. 162. num. 15. &
seqq. in cuius casu aderant verba, in omnibus bo-

nis, & uniuersa hereditate, & nihilominus fuit resolutum trebellianicam solum fuisse prohibita, & legitimam detrahi debuisse. Ultra quod distinctionem hanc iniunctionis oneris filio, vel
 130 heredibus t non approbat, sed vocat confusio-
nem ex Tbeſaur. Iun. quæſt. Forens 70. num. 19. & seqq. lib. 3. Merlin. de legitim. lib. 2. tit. 1. quæſt. 9. num. 26 firmans, quod in his terminis legitima nunquam dicitur grauata, nisi expreſſe fuerit dis-
politum a Testatore.

131 Eoque facilis hanc sententiam t sequitus fui, quia post verba, tota hereditas subditur ipsius co-
dicillatoris, & sic restrictio fuit statim facta ad so-
la bona codicillantis, Rot. diuers par. 4. decis. 504. per tot post Merlin. de legitima decis. 139. num. 12. & seqq. ac decis. 162. num. 13. & 14. Nec me fugit fuisse in contrarium itum à Fusar. quæſt. 241. nu-
66. & seqq. ubi audet credere, quod Rota Roma-
na in hoc articulo erravit; Attamen omisso, quod opinio Rotæ est validioribus rationibus, & Do-
ctoribus fulta, ego non tanti me facio, vt pos-
sim in iudicando recedere ab opinione illius Sac.
Auditorii, ad quod formandum ab omnibus mun-
 132 di Christiani partibus t priores Iuris periti e-
uehuntur: adeo vt illi Ethnico Athenenium A-
reopago non immerito ab eruditioribus assimile-
 133 tur. Quando vero compendiosa restricta t ad
bona Testatoris continet fideicommissariam,
Mater nunquam excluditur Rota in Romana suc-
cessionis 11. Maij 1596. coram Eminentissimo D.
Cardinali Pamphilio par. 4. diuers dec. 509 per tot.

Dum igitur substitutio, quæ discutitur, est omni tempore fideicommissaria, non est opus am-
plius habere, quanta sit legitima debita Matri,
 134 quia cum legitima Filiis t competens in bonis
Aui non potuerit fideicommissio onerari, dicitur
integre deuoluta ad Matrem, quæ Filiis vita fun-
ctis ab intestato succedit Mantic. decis. 367 num.
 1. Rot. par. 7. recent. d. decis. 120. nu. 2. & 3. & post.
Merlin. de legitima d. decis. 162 sub. num. 14 vers.
 135 ex quibus. Vnde liquet t quam insulse fuisse loquetus Menoch. (in quo magnam vim facie-
bant, qui tuebantur iura sub utotorum) pre-
sumpt. 72. num. 19 lib. 4. si debusset intelligi de
substitutione fideicommissaria, cum tamē re ve-
raloquatur de pupillari, quæ secundum alios Ma-
trem indubitanter excluderet.

Et ita &c.

Sequitur Deciso S. Rot. Rom. in Auenionen. le-
gitima luna 17. Decembris 1653. coram R. P. D.
Peutingero

Tempore, quo Franciscus de Anrietis filios non habebat, Testamentum condidit, & Mag-
dalena matre iuxta in primis legitimam legavit,
deinde Margaritam vxorem suam heredem scri-
psit cum aliquibus substitutionibus, & limitatio-
nibus, quatenus filii superuenirent. Decessit post
aliquot annos reliqua vxore prægnante, ex qua fi-
lia posthuma prodijt, sed breui obiit. Ideoque
eius, nec non Francisci Testatoris hereditas ro-
ta deuoluit ad Margaritam, contra quam pro-
confe-

DE CONFISCATIONE.

131

consecutione legitimæ, ut supra legatæ matri de anno 1562. Iudicium mouit Magdalena, & prosequuta fuit per plures annos, prout illa defuncta anno 1645. Anna Bella eiusdem hæres, nec non Gabriel Maria Freschier illius maritus, & cessionarius continuarunt contra Ludovicum de Bertron Dominum de Griglion supradictæ Margarite mediatum hæredem, petendo immitti ex vili Saluiano interdicto in possessionem bonorum Testatoris, succubuit eam in prima instantia, cumque in gradu appellationis ad hoc Sacrum Tribunal interpositæ iterum instetit pro immissione, dubitatum hodie fuit, An ei sit danda, & affirmatiæ à Dominis resolutum.

136 Siquidem etiam pro legitima, quando f legata fuit, competit hypotheca, & immisso ex vili Saluiano, non secus, ac pro aliis legatis Ripa in l si quartam num. 115 ff ad leg. falcid. Gabr. de legit. conclus. 5. num. 2. Mantic. de tacit. lib. 1. tit. 13. sub numer. 73. Gratian. discept 731. numer. 23. Put. decis. 39. num. 4. lib. 2. Buratt. decis. 115. num. 12. Vbi Adden. litt. E. allegat concordan. & legata fuisse in calu nostro legitur oculariter in verbis Testamenti.

137 Nec obstat, quod tempore mortis f Testatoris ob superuenientiam eius filiæ legitimæ matri Testatoris non deberetur ex allegatis per Crass in S. legitima quest. 4. num. 1. Rimini. jun. cons. 793. num. 27. Modern. Foro linien. de legit. lib. 1. tit. 2. quest. 12. num. 12. & sic ex falsitate suppositi, quod scilicet legitima debita esset, legatum corruat.

Imò enim quod legatum quantitatis, quam Testator se legatario f debere afferuit, valeat, etiam si verè non deberetur, probant textus aperi-
tissimi in l. si sic legatum 78. S. si mibi ibi, si decem que Titio debeam legauero, nec quidquam Titio debeam &c. nō perimit legatum. ff. de legit. 1. lega-
ui Titio 26. S. Contra autem vers. Quod si non fuit
ff. liber. legat. l. 2. C. fals. caus. adiect. legat. & notat
Picard. in S. sed si uxori num. 5. in fin. Vbi quod

139 si Testator legat, quod f putat se debere, semper illud de suo patrimonio abesse voluit Instiit. de legat. Donell. comment. in r. lib. 8. cap. 14. col. 2. infra med. vers. Aliud est si Titio legetur, & infra vers.
eo enim, vbi quod eo magis p̄stari debeat lega,
140 tum, eo quod Testator f se debitorem eius rei,
vel quantitatis agnouit Cost. select. interpr. lib. 1.
cap. 5. num. 1. Gomes variar. resol. tom. 1. cap. 12.
numer. 74. & duob. seqq. Crass in S. legatum quest.
59. numer. 3. vers. fin. autem, vbi quod est communi-
nis opinio Surd. decis. 161. numer. 27. Ioseph. Seff.
decis. Aragon. 31. num. 6.

141 Ea ratione, quia falsa demonstratio f legatum non viciat l. demonstratio falsa. l. quibus diebus S. qui dotalem. l. cum dotalem S. falsam ff. de condit.
& demonstrat. l. Quintus. Mutius ff. aur & arg le-
gat. S. Haic proxime instet. de legat. Eoque minis
142 falsa causa f nisi fuerit adiecta per viam condi-
tionis l. demonstratio S. Quod autem l. cum tale S.
falsam causam ff. de condit. & demonstrat. S. longe
magis, ibique Ricc. num. 1. instiit. de legat glos in l.

sita legatum verb. causa ff de condit. & demonstrat.
Gomes dictio cap. 2. num. 76. Vbi dicit ratione n.,
143 quia magis est necessaria demonstratio f quam
causa, cum etiam sine expressione cause legatum
teneat, Petr. Gregor. Syntagm. iur. lib. 42. cap.
32. numer. 52. & seqq. Cost. select. interpr. lib. 1.
cap. 1. num. 7. in fin. aliquæ relati à Modern. Fer-
rarien. de usufr cap. 33. num. 14. Io. Franc à Pont.
conf. 16. num. 2 lib. 2. Peregr. conf. 100. num. 14. lib.
5. Duran. de condit. impossib. par. 3 cap. 2 numero
6. & seqq.

144 Et quamvis hoc procedat quando in f legato
expresa sit certa quantitas, quam Testator se de-
bere legatario putavit, & afferuit, secus è conuer-
so. Et ratio diversitatis est, quia si in genere le-
gauit quod debet, legatum, dum nihil debet, cor-
ruit ob incertitudinem, & non existentiam rei le-
gatae in rerum natura, ut probatur in l. 3. C. fals.
caus. adiect. legat. & S. sed si uxori. instiit. de legat.
ibique bene distingendo declarat Piccard num.
3. Io. Harppr. nam. 5. Io. Faber. in fin. litt. A. Q. mot.
numer. 11. & 14. idem Piccard in S. huic proxima
numer. 3. instiit. de legat. Cost. select. interpr. lib. 1.
cap. 5. sub num. 8. col. 2. circa med. vers. sed genera-
liter. Petr. Greg. d. lib. 42. cap. 32. num. 53. in fin. &
54. Ant. Faber. connect. lib. 5. cap. 2. sub nu. 3. vers.

145 cum enim, sicut etiam ob eamdem rationem in-
certitudinis, & nos existentiae viciatur legatum, si
in genere legetur quod tertius debet Testatori,
vel quod eidem legatarius debet, nec de debito
constet, ut latè tradit. Donel d. cap. 12. col. 2. in-
princip. vers. ut si legetur, & infra med. vers. ut si
legat. ibique Osuald. Io. Harppr. in d. S. huic proxima
Cost. select. interpr. cap. 4. num. 2. in fin. & cap.
5. sub num. 7. & 8. Crass in S. legatum. d. quest 59.
num. 4. Ant. Faber. connect. lib. 5. cap. 2. numer. 5.
& seqq. & est textus litteralis in l. si sic S. si mibi ff.
de legat. 1.

Nos versamur in primo casu, quia Testator la-
146 gando f legitimam dicitur legasse quantitatem,
& quotam, hoc est tertiam partem bonorum, quo-
rum existentia non controvèrtitur, ita ut mentio
legitimæ sit demonstrativa ad quantitatem impli-
cite in legato contentam Rip. in l. in quartam sub
num. 153. vers. confirmatur, vbi quod Pater reli-
quendo legitimam censetur reliquise quantita-
tem, quæ poterat exigere legitimæ, cum le-
gitima sit nomen iuris universalis, & numer. 154.
vers. cum id ff. ad leg. falcid. Salic. in l. 2. num. 27. C.
de noxal. act. Rota in Romana hæreditatis de Fa-
biis 19. Iunij 1643. S. Qui est casus noster coram
R. P. D. meo Bichio, & 13. Iunij 1646. S. circa pri-
mum, coram Eminentiss. Card. Othobono. Et

147 paria sunt quod quantitas f exprimatur per no-
mina universalia, vel per nomina quotitativa,
quando certa est a parte rei existentia bonorum
Paris cons 61. num. 9. Surd. cons. 168. num. 50. post
med. Rot. decis. 59. num. 2. & 3. par. 2. divers. decis.
130. num. 8. & seqq. par. 5. recent. & in Romana si-
de commissi de Spiritibus 14 Iunij 1645. S. final. in
fin. coram R. P. Dimeo Cerro. Quodque dom. sit
opus

148 opus exprimere quantitatem + numeraliter, sed satis sit quantitative, seu per aliquam demonstrationem, tradit in terminis huius quest. Io. Harppr. in d. sed si vxori n. 5. ibi, an certa quantitate, seu demonstratione adiecta insit de legat. & ibidem Io. Fab. nu. 2. in fin. & n. 3. Oinot. n. 12. Coft Select. disp. cap. 5. sub num. 8. col. 2. circa fin. vers. vt quamquam, text. est. in l. legati Titio, &. contra autem, ibi, sed & si demonstraret quod debere se confitetur, ff lib. legat. nam semper constat 149 de substantia + legata parte rei, quod sufficit Crass d. quest. 59 sub num. 3. vers. quia de substantia legati constat. Petr. Greg. d. lib. 42. cap. 32. num. 53. ibi, si de corpore constat Donell supra cit. cap. 14. col. 2. infra med. ibi, nec adiecta circumstantia facit quominus illa sit in rerum natura cum aliis supra allegatis.

Non obstat, quod falsa demonstratio, siue 150 causa, quando + Testator alias legatus non fuisset, vixit legatum saltem ope exceptionis l. cum tale, & falsa causam, ibiq; glos verb. non coheret ff. cond. & demonstr. l. si pater, C. debered. instit. à Pont. conf. 16. num. 21. & 22. lib. 2. Non fecus ac 151 viciaret, si + Testator se non debere ignorabat voluit Crass d. legatum quest. 59. nu. 3. vers. quam tamen, Surd. decis. 161. num. 27. in fin. & num. 28. vbi quod hæc est communis opinio, quam reprobat Gomes var. resol. tom. 1. cap. 12. numer. 75. & Gabr. conf. 132. quest. 2. num. 15. & 17 ait inspi- ciendum esse, An Testator voluerit debitum agnoscere, an vero liberalitate ut lib. 1. eumque refert, & sequitur Modern. Eugab. contr. foren. par. 3. controv. 218. num. 27.

Quia ad hanc effectum probandum ex aduerso 152 esset, quod Testator + noluit liberalitate uti, & ideo legauit, quia quod legabat debitum creditit, vt probat text. in d. l. cum tale, & falsam, ibi, si probetur alias legatus non fuisset ff. de cond. & demon. & tradit Io. Harppr. in S. longè magis num. 3. insit de legat. Io. Faber in S. huic proxima nu. 3. 153 vbi dicit rationem, quia in dubio causa debipi + presumitur impulsiva, non finalis insit. eod. Cofts select. d. cap. 5. num. 4. & num. 8. vers. nam & si. Gome var. resolat d. cap. 12. num. 76. vers. quod tam. Surd. d. decis. 161. nu. 27 circa fin. vers. quod in dubio, & nu. 28. Io. Franc. a Pont. conf. 18 sub num. 2. vers. oportet enim lib. 2.

Nec tamen probatur; quinimo quod Testator voluerit liberalitate uti, colligitur; Tum quia legauit legitimam, + quam sciebat, nec de tempore testamenti deberi matri saltem in proprietate, vt in punto ponderat Gabr. d. conf. 132. quest. 2. sub num. 15. vers. secundo aliter lib. 1. & in proximis terminis Aym. conf. 81. nu. 2. Seraphin de priu. iuram. priu. 6. sub nu. 24 limit. 15. in fin. Rota Senen apud Mart. Medio. decis. 28. examinat. 17. numer. 75. In ipso namque legato expressit præcedentem transitum matris ad secundas nuptias ob quem tanquam Iuris Doctor qualem se in testa. 155 mento enunciauit, vtique sciebat + matri legitimam saltem in proprietate non deberi, Bald. in

authen. ex testamento ante num. 1. vers. pone ergo, C. secund. nupt. Peregrin. conf. 78. num. 5. lib. 1. Menoch. conf. 237. num. 7. & seqq. Rota decis. 80. nu. 6. & 9. part. 6. recent. & in Foro Sempronien. Bonorum 14. Martii 1650. coram R. P. D. meo Bichio. 156 Gratisque allegatur consensus + Testatoris secundis neptiis, cui consequens esse solet remissio iniuriæ, & pœnarum secundo nubentibus inflicterum Dec. conf. 206. numer. 4. & seqq. Menoch. conf. 755. numer. 13. & duob. seqq. Ciriaco. controv. 139. num. 25. & seqq. Rot. decis. 368. num. 6. part. 1. recent. Quia nullus probatur actus positivus consensus ante testam. neutrum, & qui elicitur ex ipso legato legitimè gratiosus omnino, & liberalis dici debet, siue importet agnitionem legitimæ, quam filius alias non debebat, siue pœnarum binubatus remissionem, ad quam pariter filius non tenebatur.

157 Tum quia Testator + vxori minus dilecta, quam mater, longe plus reliquit, vt in terminis ponderat Gabr. dict. conf. 132. quest. 2. sub num. 17 vers. accedit quod maritus lib. 1. Tum quia tam arcta coniunctio sanguinis facit presumari liberalitatem, vt bene aduertit Coft. d. cap. 5. sub numer. 8 vers. quid enim facit. Coras in l. post contractum. num. 9. ff donat. Pen. decis. 168. num. 7. Peregr. conf. 65. nu. 3. conf. 81. num. 9. lib. 3.

Tum quarto, quia in alia parte testamenti cogitauit Testator de superuenientia filiorum, quidque 158 in f. eum casum agi vellet de hereditate discrete- uie disposuit, sicut enim de hereditate dispositio ex presle, ac diversimode superuenientibus nec ne filiis, ita dispositusset de legitima matris, vt ad propositum perpendit discretiuum modum disponendi in alia parte testamenti Gabr. dicta quest. 2. nu. 17. vers. accedit etiam, & in fortioribus habemus de tacita conditione si sine filiis, que subintelligi.

159 tur + ex dispositione l. cum auus. & l. cum acutis. 160 simi. C. fideicom. quod si in una parte + testam. ea conditio adiecta sit explicita vni filio, non censemur tacite adiecta alteri filio Soccin. sen. in d. l. cum auus num. 38. Soccin. ian. conf. 128. num. 53. lib. 1. Mant. de coniect. lib. 12. tit. 8. numer. 21. Fusar. de substit. quest. 693. num. 19 Rota in Romana fideicomissi de Campagnolis 26 Ianii 1648. coram me. Sic etiam donatio vniuersalis ante filio- 161 rum + conceptionem alteri facta, que ob illo- rum superuenientiam reuocaretur ex dispositione text. in l. si vñquam. C. reuoc. donat. non reuoca-

162 tur, si de filiis + superuenturis in aliqua parte instrumenti facta mentio, aut cogitatum non in ge- nere, sed expresse fuit Bart. in l. Titia Seio, 87. S. Imperator sub num. 8. vers. quandoque quis cogitat ff. leg. 2. Tiraquell in d. l. si vñquam, verb. dona- tione largitus sub numer. 257. vers. sufficit autem. Giouagn. resp. 32. sub num. 20. vers. quia vt supra lib. 2. Menoch. conf. 496. sub num. 12.

Tum tandem quia post pregnantiam vxoris Testator vixit, & legatum non mutauit, exinde 163 enim presumitur cum eadem + voluntate relin- quendi liberaliter matri legitimam, & si filii super- uene.

uenerint, deceſſiſe Tiraquell d. verb. donatione largitus num. 257. vers. & ſuſcepert liberos num. 211. & 212. poſt Bald. in l. 1. col. vlt. verſ. ſed ulterius quæritur, C. de inoffic. donat. alioſq. relatos in Foro emproniens. Bonorum 23 Iunii 1651. I. affirmativa, in fine, coram R. P. D. meo Bichio.

Quibus Bantibus non urget contraria coniecutura educta ex eo, quod Testator verbo, legitimam, adiecerit, ſuam, ibi reliquit &c. ſuam legitimam, ponderando verbum, ſuam, quod significat ſenſiſle Testatorem de legitima matris propria, 164 non vero de illa, que voluntarie & preſtaretur ad text. in l. ſcribit Quintus Mutius 36 ff. aur. & argen. leg. ibi ſub nomine ſuam, dicitur contineri ſolum id quod proprium eſt alicuius eſt. Etum l. cum ſue Ancilla 69. l. eadem 70. & l. ſeq. ff. leg. 3. I. icard. in I. ſi quis debitor i num. 2. ibi, ſauſenim cuiusque eſt, quod quis debet. inſtit. de leg. Manic. de tacit lib. 13 tit. 23. & 25. Surd in puncio testamenti, in quo maritus legauit vxori docem ſuam decif 142 ſub numer. 6 & 9. ad rem ponderat Coſt. Select. cap. 4. num. 2. vbi in ſimiſi de verbo, meum, ait quod facit conditionem.

Nam verbum, ſuum, ſeu meum, tunc demum 165 facit conditionem, quando eſt adiectum & corpori prorsus incerto, ſi eus autem ſi corpori certo, & ſecundo caſu illat demonstratiue, & non reſtrictiue, ut ad litteram probat tex. in l. nuper 83. verſ. & ideo, vbi hec di in aliis elegans dicitur ff. de leg. 3. Rip. in l. cum fundus nu. 14. verſ ſed ab iſtiſ. ff. legat 1. Menoch. conf 349. nu. 24. Pariterque 166 tunc limitationem preſeruit, quando Testator & non fuit loquutus de tota ipſe, nec poterat de tota re diſponere, & conuersò vero non limitationem, ſed demonstrationem importat, ut poſt Jacob. de Aſte. benè declarat Caſtr. in l. ſi ex toto 6 ſub n. 5. veſ ſideo diſ ff leg. 1. Cald. de empt. & vend. c. 10. ſub n. 2. verſ. vnde licet. At in caſu noſtro Testator loquutus ſi it de legitima indefinite, & ſic de tota, 167 potuitq. de tota tertia parte bonorum ad fauorem matris diſponere, etiam ſi filii ſuperuenerint l. eū quæritur, l. parentibus, & vtrobiq. g. oſ. & Doct. C. inoffic. testam. Iaf. conf 127 n. 4 lib 1. Fontanell. de paet. nupt. claus 5 glos. 8. part 4 ſub n. 9 Neque 168 legitima & eſt corpus proorsus incertum, cum ſic certum ratione quoq. Rot. decif. 7 n. 11 dec 97. nu. 2. Inter imprefſ apud Modern. Foroliu. de legit alia que alleg. a d. Moder lib. 1 tit. 1. queſt. 1. num. 4.

169 Præterea verbum, ſuam, diuersos habet & intelleximus iuxta diuersitatem materię ſubiectę Rebuff. in l. pupillus 239. ſ. verbum ſuam col 3. vbi ſignanter verſ negotium exponit ſuam ideſt ad ſuam tendens utilitatem ff. verb ſignif Dec. conf 262. nu. 6. Menoch. d. conf 349 nu. 19. Cald. de empt. d. cap. 10. nu. 37. vbi quod ſecondum ſubiectam materiam refertur ad eum, qui dominus non eſt & text. in 170 cap. 2. de donat. ſubiecta vero materia & legitime non admittit intellectum proprietatis in matre, antequam acceptetur Cancer. var. refol. tom. I. cap 3 ſub nu. 69. & ſeq. alioq. allegati in Anconitana bonorum 25. Februarii 1647. I. nam contraria,

coram R. P. D. meo Bichio. Eoque minus de temprore testamenti, quod pro expoſitione verbi, ſuam, 171 ibi prolati debet attendi, cum viuente & filio mater nullum ius habeat in legitima Bart. in autib ſi qua mulier num. 22. C. ſacros Eccles Suarez recept. ſent. verb. legitimam n. 67. Gramat decif. 101. nu 65 Seraph. decif 815. numer. 4. Rot. apud Moder. Foroliu. de legit. decif 55 n. 22. decif. 59 n. 16. Vnde perneceſſe verbum, ſuam, ſignificare non 172 potest niſi utilitatem, & quam mater perceptura erit ex legitima, non autem limitate legatum; Præſertim concurrentibus tot coniecturis in contrarium ſupra pōderatis, ut in terminis huius verbi trudit Menoch. d. conf 349. nu. 19. Que coniecutura in omneſ euentum cum ſint numero, & 173 pondere plures, vel preuaient, & vel ſicut rem duliam redduat, quo caſu respondendum eſt pro validitate legati, quoties, ff. verb. dub. Coſt. in pun. elo ſupracit cap 5 n. 6 verſ. n. ouetur etiam Io. Faber in I. huic proxima num. 3 verſin 3. inſtit. de legat Cras in d. I. legatum quæſt. 59 ſub num. 3. 174 verſ. quodiure dubia, piętatum & fauore matris Peregr. confil. 65. numero 3 conf. 81 ſub numero 9. lib. 3.

Tandem non obſtat, quod legitima de tempore testamenti eſſet verē debita, quia filii non aderant, & illi ſuprēuenientibus legatum ceneatur tacite reuocatum: Nam procederet obiectum ſi legitima fuiffet legata ut debita, non ut volita. & 175 ex liberalitate legantis, & ſatis eſſe rem eſſe dubiam, ne legatum ceneatur reuocatum Peregr. conf. 43. num. 21 lib 1. Fontanell. decif. 539. numer. 4. cum aliis ibi all. gatis.

Que vero forſan opponentur de preſcriptione, ſeu longiſſima taciturnitate in hac lite, facili ne- 176 gorio colluntur, quia instantia & de iure Canonico eſt perpetua Crescent. decif 7. nu. 8. de cauſ posſeff. & propriet. Achill. decif 5. num 4. de preſcript. cuſ aliis alleg. in Romana domus 6 Februarii 1640. coram bo. me Card Panzirolo, & in Volaterrana Prioratus 16 Martii 1646. coram R. P. D. meo Bi- chio. Nec diuina taciturnitas inducit defertio. 177 nem, niſi in actis conſeruit & de non iure racentis, ut pluribus comprobatum fuſit in praet. Romana fideicommissi de Campagnolis coram me.

Eci ta resolutum fuſit &c.

De Fideicommisso.

S V M M A R I V M .

F Ideicommissum relictum in caſu delicti, pro quo confiſatio ſequatur, & reintegratio ad illud. ſi delinquens in gratiam reſtituatur, renoſito fisco eſt validum, & ſpectat ad vocatos. num. 1. Et dictum fideicommissum excludit etiam fiscum, ſ. officii. nu. 2. Adeo ut durante etiam vita damnati nec tranſeat in fiscum. num. 3.

Constitutio Sixti V. quamvis derogauerit omnibus fideicommissis durante vita delinquentis, tamen illa non egreditur suos limites receptionis bantorum, & auxiliorum, ac favorum illis praestitorum, nec extenditur ad alios casus. nu. 4.

Bona fideicommissaria, saltem quoad fructus quando possint confiscari durante vita damnata remisive. nu. 5.

Fideicommissum non verificatur in Casu delicti, nisi quando sequitur actualis confiscatio, non autem si sola pena pecuniaria infligeretur. nu. 6.

Fideicommissum inducitur inter omnes de familia ex prohibitione alienationis cum ratione conseruandi bona in familia, & agnatione principaliter, & aper se posita. num. 7.

Amplia dictam conclusionem, etiam si praeceperit fideicommissum expressum per aliquot gradus in casum moriis, sub quo volens succedere non est comprehensus num. 8.

Et ratio dictae conclusionis est, quia quando per modum rationis, & causa sit, mentio conseruanda agnationis, & familie, tunc per nouum modum inducitur fideicommissum inter omnes, qui comprehenduntur. num. 9.

Fideicommissum censemur inductum inter omnes de agnatione ex voluntate conseruandi bona in illa. num. 10.

Et opinio contraria quando procedat num. 11.

Agnatio ex sua propria significacione amplectitur etiam transuersales. num. 12.

Testator & si usus fuerit pronomine possessivo ipsius, nihilominus non sit restrictio in terminis vaccinationis ipsius familie. num. 13.

Et quicquid sit de dicta conclusione, illa tantum habebet locum, quando Testator nominasset solum familiam, secus si addat etiam agnationem, quae magis late patet num. 14.

Transuersales veniunt in fideicommisso, quando sunt nominata familia, & agnatio, dum tamen non adsint descendentes num. 15. & num. 18. & num. 19. ubi conclusio in fortioribus firmatur.

Amplia, & si Testator vocauerit agnationem suam, maxime si prius etiam vocasset filios, & descendentes num. 16 & 17.

Ratio, & prohibitio alienationis dicitur stare de per se, dispositiue, & principaliter quando sunt dispositae per caput separatum. num. 19.

Et tanto magis, quando est appositum verbum volunt, & mandavit ibidem.

Testator prohibens alienationem dictis suis filiis, & descendantibus, ex dicto verbo dictis, habetur relatio ad personas, non autem ad substitutiones n. 20.

Ratio conseruanda agnationis, quando est apposita per verba cum mens, & intentio dicitur stare consequitiae, & relative ad praecedentes substitutiones. num. 21.

Intellige tamen dictam conclusionem, ut num. 22. ubi quod illa verba cum mens, & intentio de sui natura non sunt relative, sed sunt omnino apta ad inducendum fideicommissum. num. 22.

Prohibitio alienationis refert se ad fideicommissum,

precedens, quando est nuda ex se, et inutilis, & quando stat in eadem verbis structura, accessorie, & continuative cum verbis restrictivis. n. 23.

Maxime, quando ratio conseruanda agnationis importabit fidicommisum, & est aposita prohibitioni alienationis vestita. nu. 24. ubi ponitur quando dicatur vestita prohibitio.

Prohibitio alienationis, tam quoad cajus, quam quoad personas, non debet esse superflua. nu. 25.

Femina non veniunt appellatione filiorum, & descendenti, quando illa excluduntur a Statuto. n. 26.

Maxime, quando Testator exclusit proprias filias, quo casu multo magis excludit neptes. ibidem.

Et ab appellatione filiorum excluduntur, quando fuit habita ratio conseruandi bona in familia. ibidem. Dicitio, ex, non restringit dispositionem ad primos descendentes, sed veniunt omnes in infinitum d. num. 26.

Prohibitio alienationis iniuncta filiis specifico nominatis, & etiam descendentiibus ex eis, qui comprehendunt gradus, & personas in infinitum, dicitur realis. num. 27.

Perpetuo durat, & producit extensionem de persona ad personam, & afficit bona penes quemcumque vident ad favorem omnium de agnatione. d. n. 27.

Nouum fideicommissum non potest dici expirasse ob decesum primo institutorum, quando adegit prohibitio, & ratio conseruandi familiam, & agnationem. num. 28.

Ad fideicommissum factum favore familiae, & agnationis aspirant emancipati, qui dicuntur agnati, conseruant familiam, & habent ius successendi. num. 29.

Laudes D. Bernardi a Pinna ibidem.

Minima capitii diminutio non perimit ius Agnationis. num. 30. vel saltem non semper, nec perpetuo. num. 31.

Minima capitii diminutio tollit ea, quae pertinent ad ius Quiritum, seu Romanorum. nu. 32.

Capitii diminutio, tanquam speciale ius, & proprium Ciuium Romanorum, non obseruabatur a Prouincialibus, exteris, & Peregrinis, sed ius gentium. n. 33.

Et cum ex d. superstitiis saturis Romanorum Sanctione, pauci ad legitimas hereditates peruenire poterant, necessaria fuit abrogatio, vel emendatio modis appositis. num. 34.

Emancipatio de iure antiquo tollit agnationem, non autem de iure novo. num. 35.

Triplex status Iuris Ciuilis consideratur quoad successionem. num. 36.

Emancipatio tollebat Agnationem ex dispositione stricti, & angustiarum pleni Iuris antiqui n. 37.

De iure autem medio Ciuiili emancipati fuerunt restituti ad successiones, & legitimas hereditates ob natura sanguinis aequitatem. n. 38.

Agnati dicuntur illi, qui sunt coniuncti descendentes per Virilem secundum, vel collaterales, quique descendunt ex coniunctione paterna, & ab uno spiritu, & familia, quantumuis remotissimis. n. 39.

Et propterea quoad successionem emancipati dictum ius videtur magis respicere ad sanguinem, & natu-

DE CONFISCATIONE. 135

naturam in ipsa definitione, sub qua reiectis intellectuali servitutis, & abstracta mācipacionis angustiis, sūt etiā emācipati collaterales. n.39.
Et cum emancipatus exīt de familia Patris, non est in aliena familia, & ideo Prætor habet illum in numero liberorum d.n.39.in fin.

Ex tertio, & nouissimo Iure sublata fuit omnis differentia quoad sucoffiones inter agnatos, & cognatos. n.40. & n.43

Dicitio, siue adiectiuum, nullum, negatiuum vniuersale vebemētus negat, & nihil negādo excludit. n.41
Maxime quando post negatiuum vniuersalem subiicitur relatiuum particulariter vniuersale in quamque ibidem.

Dicitio, aut posita in ceteris de hered ab intest. venient. collat. 9. si vero cum sit ind finita, verificatur tam in heredibus ab intestato, quam ex testamento. ibidem.

Maxime addita dictione aduersativa illa Aut, & iunctio verbo præceptivo Volumus. ibidem.
Adiectio aut h̄ereditate polita in supradicta autb. tan. quam indefinita, verificatur in hereditate, tam ex testamento, quam ab intestato. n.42.

Ius agnationis non tollitur de iure nouissimo per emancipationem. n.44.

Differentia Agnationis, & cognitionis, quod non sit sublata, intelligitur respectu sūtatis, familieq; Patris, & Aui ad effectum transmittenditam ab intestato, quam ex testamento. n.45.

Emancipatus, sublata Iuris antiquisfigmento, iura sūtatis habet ob naturalem aequitatem. ibidem.
Emancipatus nullo Iure est probitus succedere, vel legitima ab intestato successione, vel ex testamento sed solummodo est incognitus n.46.

Minima capitū diminutio perimit solummodo sūtam, & statum mutat, efficiendo filium familias, patrem familias. ibidem.

Non auferit tamen testamenti factiōnē actiūam, & passuum, & sic emancipatus, qui patitur minima capitū diminutio succedit ab intestato, & ex testamento d.n.46.

Emancipatus si prohiberetur succedere vtroque modo
Prætor illū iuuare nō posset per naturale aequitatem, vel per iura sanguinis, & quare. n.47.

Imperatores iuando Prætoris aequitatem emancipatos suis omnino ex aequalitate sublata differentia Agnationis, & cognitionis num. 48. & ita omnes DD. dicere. n.49

De iure medio, & ciuilis nouissimo familia, & Agnatione naturaliter accipiuntur, & nō Ciuiliter. n.50.
Sublati nominibus ciuilibus, quae mutari possant, remanent immutabilia, quae naturalia sunt n.51.

Ius Agnationis est triplex, Primum Nominis, secundum pecuniae, Tertium Sacrorum. n.52.

Minima capitū diminutio perimit ius Agnationis Sacrorum, hoc est potestatis, & pecuniae, hoc est administrationis, non autem ius nominis. ibidem.

Agnatio est genus, & habet sub se species, nimisimur sūtatem, Consanguinitatē, et cognationem n.53.
Et dempta sūtate per capitū diminutio n. genus in specie consanguinitatis conservatur, dum utraq;

species sanguinis, et iuris concurredit. ibidem,
Quod tamen, si procedit in emancipato, non procedit in adoptiuo, et quare ibidem.

Filius adoptiuus est nudus Agnatus, non autem suus num. 54.

Agnationis ius, et familia nomen, tolluntur respecti. ue ad Patriam potestatem, et suitatem, quoad hereditates legitimas Patris, et Ascendentium paternorum, non autem quoad Collaterales per minimam capitū diminutio n.55.

Heres suus in potestate existens repellit emancipatū ab eadē successione, et quare. n.56. 57. 58. et 59
Probatio nulla maior, neque melior ea, quae resultat ex precibus porrectis nu. 60

Naturalis, seu Bastardus excluditur ex dispositione legis. num 61.

Emancipatio non excludit emancipatum a Patre a fideicommisso, quando Aius emancipati erat in potestate in die cedentis fideicommissi, ac etiam Pater emancipans, et ipsiusēt emancipati. n.62.
Emancipati de iure novo non excluduntur, sed vocationis Iure sanguinis, communique v̄su, & acceptio. num. 63. et 64.

Fideicomissa cum a iure nouissimo habeant originem, naturalem, communemque v̄sum, acceptio. nemq; rerum, et verborum sequuntur. n.65.

Fideicomissa fuerunt incognita, non solum legibus duodecim Tabularum, sed earum Authoribus, & fuerunt reperta contra leges pro incapacibus num. 66.

Verba esse cui iliter intelligenda, non procedit in fideicommissis, maxime in fideicommisso Testatoris Iuris ignari, et in extremis laborantis num. 67 sed debent intelligi secundum communem v̄sum loquendi

Agnatos secundum v̄sum communem loquendi accipimus omnes eiusdem cognominis, et familia numero 68.

Statuta loquentia de successionibus, & exclusionibus sunt strictissime intelligenda. n.69.

Vltima voluntas Testatoris est fauorabilius interpretandi maxime cum Testatores vt plurimum loquantur verbis impropriis. n. 70.

Emancipatus in fauorabilibus comprehenditur appellatione Agnationis a Statuto. n.71.

Et dispositio partim fauorabilis, & partim odiosa emancipato debet ad favorem interpretari. n.72.

Emancipati, quod non admittantur ad fideicommissum Agnationis relictum, quando procedat, & in quibus casibus loquantur DD. ad hoc allegati num. 73.

Q V Ä S T I O XXIX.

Ideicommissum frelicidum in casu deliti, pro quo confiscatio sequatur, & reintegrationem ad illud si delinquens in gratiam restituatur, remoto fisco, esse validum, & sp. da. e ad vocatos concluditur vnamiter per Farinac. quæst. 25. numer. 22. 23. & 24 Guazzin. de confi-
M 2 scat.

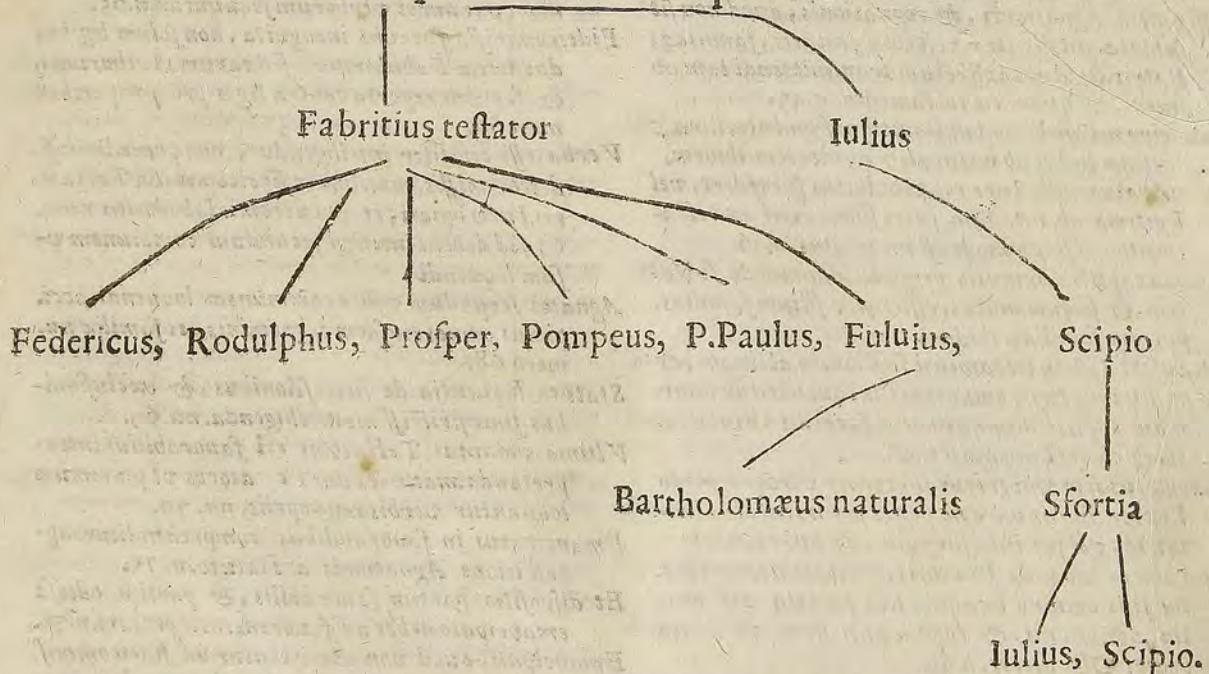
scat. conclus. 13. limit. 17. num. 2. & infra Vermigliot. cons. 57. num. 1. & cons. 86. n. 3. Caren. de officio:
 a Sanctiss. inquisit. par. 2. tit. 1. l. 28. n. 151. ubi f. fir.
 mat hoc fideicommissum excludere etiam fiscum
 S. Officii Mastrill. decis. 181. n. 1. 2. & 3 Rot. decis.
 627. n. 6. & 7. par. 4 recent. tom. 3. & post Fenzo-
 nium ad statu i. Vrb. decis. 92. deo ut nec transeat
 in fiscum durante vita damnati Fusar. quæst. 129.
 num. 4. & cons. 59. n. 4 Guazzin. de confiscat. d li-
 mit. 17. n. 10 Caren. d. tit. 1. l. 29. nu. 56. & seqq &
 4 licei f. constit. 6. Sixti V. l. 8 in nou. bullar. tom. 2.
 derogauerit omnibus fideicommissis, que confi-
 scari mandauit durante vita delinquentis, tamen
 eadem constitutio nec egreditur suos limites re-
 ceptationis banitorum, & auxiliorum, ac fuo-
 rum præditorum, nec extenditur ad alios ca-
 sus Farin. quæst. 25 nu. 39. versic. sublimita prece-
 dentes tres Sanchez. in præcept. decalog. lib. 2. cap
 18. n. 29. Guazzin. de confiscat. d. limit. 17. nu. 16.
 Gilian. ad Statut. Ferus. l. confiscatio n. 4. Vermi-
 gliot. cons. 86. nu. 6. & cons. 87. per tot. quando f. au-
 te m in aliis casibus bona fideicommissaria possint

confiscari, vel non, saltem quoad fructus viuente
 bannito poterunt inspici Guazzin. d. limit. 17 Fa-
 rin cons. 135 Fusar. cons. 106. n. 1. & 2. de substit. q.
 442. n. 11. & qu. 529. per tot. Caren. d. tit. 1. l. 29.
 n. 153. 154 & 155. in quibus locis late omnes ca-
 sus examinantur.

6 Est tamen aduertendum, f. quod fideicommis-
 sum in casu delicti non verificatur, nisi quando se-
 quitur actualis confiscatio, non autem si sola pœ-
 na pecuniaria infligeretur Rot. post. 1. vol. conj. Fa-
 rinac. decis. 97. n. 1. & in Romana fideicommissi 19.
 Junij 1651. l. ideo nullo modo. coram Eminentiss.
 D. Card. Ottobono.

Posset aliquando disputari, an ex prohibitione alie-
 nationis cu ratione cōseruādi bona in familia, & a-
 gnatione præcipaliter, & de per se posita inducatur
 fideicommissū inter omnes de agnatione, & familia,
 ideo ponam ea, que scripsi in Perusina fideicom-
 missi de Montesperellis 12. Maij 1653. dñi in illa
 Civitate iudicata & causa fuit expedita secundum
 mea scripta, que voluit sequi Illustriss. D. meus Gal-
 lius Gubernator, corā quo causa cognoscetur.

Rodulphus Montesperellus



Testans Fabritius Rodulphi de Montesperellis,
 exclusis filiis sceminiis, instituit hæredes uniu-
 ersales filios masculos in præmissa arbore descri-
 ptos.

In omnibus &c. instituit &c. hæredes uniu-
 ersales Rodulphum, Prosperum, Fuluium, Federi-
 cum, Pompeum, & Petrum Paulum filios legiti-
 mos, & naturales & quis portionibus, & casu quo
 aliquis ipsorum in pupillari ætate, vel alias quan-
 documque decederet sine filii legitimis, & natura-
 libus, & legitimo matrimonio natis, Tunc, & eo
 casu substituit tali sic decedenti superiuientes, &

præmortui, vel præmortuorum filios, & descen-
 dentes, legitimos, & naturales, ex legitimo matri-
 monio natos in stirpes, & non in capita pleno iure,
 & sine aliqua diminutione.

Et vltierius progrediendo non solum prohibuit
 inter eosdem filios institutos diuisionem bono-
 rum, quoisque vltimus decimutquintum ætatis
 annum explesset, sed etiam apposuit prohibicio-
 nem alienationis per caput separatum, his verbis
 conceptam.

Item voluit, & mandauit ipse Testator, quod
 ad. eius filii, & descendentes ex eis non possint
 vendre.

vendere, seu alias alienare bona hereditaria ipsius Testatoris, & casu quo aliquis eorum venderet, seu alienaret, talis venditio, seu alienatio sit ipso iure nulla, & res alienata deuenire debeat ad non alienantes, cum mens, intentio, & voluntas ipsius Testatoris sit, quod bona sua conseruentur in familia, & agnatione ipsius Testatoris.

Mortuis omnibus filiis Fabritii absque liberis, excepto Fulvio, qui decessit superstite Bartholomaeo filio naturali pariter postea defuncto, ac bonis occupatis ab extraneo, DD. Iulius, & Scipio filii D. Sforzii de Montesperellis, qui descendit a Julio fratre germano d. Fabritii, ut vocati ad eiusdem Fabritii successionem, coram me insteterunt in possessionem bonorum hereditariorum immitti.

Quam immisionem denegandam minime censui, quia ex prohibitione alienationis cum ratione conseruandi bona in familia, & agnatione possita principalius, de per se, ac dispositiue, inducitur fideicommissum simplex, & absolutum inter omnes comprehensos sub dicta clausula Caren. qui sufficiat pro omnibus resol. 163. n. 7. & seqq. ubi quod haec opinio est recepta apud omnes DD. & suprema Tribunalia Italiz, etiam si præcesserit fideicommissum expressum per aliquot gradus in casum mortis, sub quo volens succedere non esset comprehensus, cum Testatores, aut Notarii post certam seriem casuum expressam adjictere soleant hanc clausulam, ad comprehendendum omnes alias casus, quos fuisset nimis longum de uno, ad unum recensere, ut post Thesaur. Iun. aduer- sunt Caren. d. resol. 163. numer. 10. & 11. & Reden- natio. cons. 29. per tot. & signanter num. 11.

Et ratio esse potest, quia quando per modum rationis, & causa sit mentio conseruande agnationis, & familie, tunc nouum inducitur fideicommissum inter omnes, qui comprehenduntur. Fusar. quest. 480. numer. 20. & 21. Gratian. cap. 828. n. 8. & 9. Ciarlin. controv. 219. n. 134. & seqq. Gio- uagn. cons. 39. n. 13 Buratt. dec. 101. n. 1. & ibi add.

Vnde stante voluntate conseruandi bona in agnatione, censetur hodie inducum fideicommissum inter omnes de ea, alias enim impossibile esset, quod bona in agnatione conseruentur, nisi de uno in alium transirent. Surd. cons. 67. n. 10. & seqq. ubi satisfacit contrariis, & cons. 96. In 14. & seqq. Ciarlin. d. controv. 219. n. 46. 6. & 62. Rot. decis. 568. n. 5. vers. cum enim par. 1. divers. Con- traria & autem procedunt, quando ratio conseruande agnationis stare consecutiva relative, enunciatiue, vel illative. Fusar. quest. 351. n. 23. & seqq. ac quest. 683. n. 23. Ciarlin. alleg. controv. 219. num. 133. & in istis terminis, si sedulo perpendantur, loquuntur omnes Rotæ decisiones, & DD. in contrarium allegati.

Quod autem sub clausula, cum mens, intentio, & voluntas ipsius Testatoris sit, quod bona sua conseruentur in familia, & agnatione ipsius Testatoris, adiecta testamento, de quo agitur, comprehendantur nedum descendentes, sed illis ex- tinctis etiam transuersales, colligitur consideran-

do, quod nomen & agnatio ex sua propria significacione amplectitur transuersales Decian. cons. 85. n. 19. lib. 3. Peregrin. cons. 149. numer. 6. & seqq. lib. 5. Fusar. cons. 37. n. 12. & quest. 683. n. 13. & seqq.

Nec obstat quod Testator vsus fuerit pronominis possessivo ipsius, quia ultra quod in terminis vocationis familie ipsius fuit dictum nullam fieri restrictionem a Rot. in Romana Fideicommissi d.

Naris. 17. Iunii 1619. coram Coccino, s. sed tunc

4. succedit. Obiectum tunc procederet, quando Testator nominasset tantum familiam, secus autem si addidit, & agnationem, ut hic, quia verbum agnatio latius patet, & restringi minimè potest. Decian. d. cons. 86. an 28. Menoch. cons. 424. n. 11. & presumpt. 88. n. 19. & seqq. lib. 4. Mantic. de con- iect. lib. 8. tit. 12. a. n. 12. vers. sed ego pluribus ra- tiocinatur Bartholom. Stell. inter cons. Fusar. 19. n. 5. & 6. ac idem Fusar. quest. 362. n. 1. 3. 4. & 9.

15 Et quando nominatur familia, & agnatio, tunc non extantibus descendantibus veniunt transuersales, post Decian. & alios, Barbos de appellat. verb.

16 familia n. 8. & seqq. etiam & Testator v. cauerit agnationem suam, Fusar. d. quest. 352. num. 9. & Barbos. d. verb. agnatio n. 2. vers. verū quod magis.

17 Nullo autem & pacto possunt verba haec referri ad filios, & descendantes, quia cum Testator illos prius vocasset, verba ista nihil adderent, & essent superflua Bald. cons. 334. n. 7. lib. 3. Rot. decis. 193. n. 10. vers. vltierius predicta par. 1. recen. & in Narnie. Fideicommissi 1. Martii 1656. coram Vero spacio.

18 Elicet d. decis. 193. & num. 10. dixit agnationem vocatam cum pronominis ipsius restringi ad descendantes, Attamen parum obest, cum in ca- su decisionis fuisset vocata tumtaxat agnatio, hic & agnatio familia, & agnatio; Ideoque ob copulam, quæ ponitur inter diuersa, & addit, non potest fieri restrictio ad descendantes, sed illis extinctis, ve- niunt etiam transuersales Fusar. q. 362. n. 5. 6. & 9. Barbos. d. verb. agnatio sub n. 2. maxime cum simus in transuersalibus descendantibus a patre eiusdem testatoris, quos comprehendendi admittit. Rot. decis. 300. n. 21. vers. & ex eo videtur, par. 1. recen. ut aduertit Fusar. cons. 19. num. 7. vers. respondetur, quod & in illo casu.

Et in fortioribus, quod contemplata agnatione inducatur fideicommissum etiam inter collaterales, eo quia dispositio extenditur ad limites ratio- nis adiectæ, sensit Surd. cons. 443. num. 45. & seqq. a cuius opinione non audet discedere Giovagnon. qui mordicus defendit opinionem contrariam, cons. 39. n. 18. quando prohibitio, & ratio fuit ap- posita in principali dispositione, ut hic.

19 Prohibitionem & vero, & rationem stare de per se, dispositiue, & principaliter comprobatur.

Tum quia incipit per caput separatum, ite voluit, & mandauit. Gratian. cap. 828. n. 11. & seqq. Caren. d. resol. 163. num. 14. & 36. ubi diluuntur contra- ria, & adest verbum separatum, & de per se Caren. ibid. n. 15. Tum quia fuit appositem verbum voluit, quod dicitur stare principaliter, & dispo- sitiue. Caren. ibid. n. 16. ubi dat concordantes, ma-

ximè stante geminatione verborū, voluit, & mandauit, Rot. diuers. decif. 568. n 5. par 1. & Caren. alleg. n. 19. ac etiam inter substitutiones præcedentes, & prohibitionem alienationis adest aliud capitulum intermedium pariter separatum, & de per se, in quo Testator prohibet diuisionem ad certum tempus, & deputat executores testamentarios, cum aliis in eodem capitulo appositis Caren. ibid. n. 13.

20 Non obstat, quod Testator prohibuerit alienationem dd. filiis, & descendantibus, & sic videatur se retulisse ad præcedentes substitutiones.

Quia omisso, quod cum ex verbo dictis habeatur relatio ad personas, non autem ad substitutiones, nulla inducitur relatio in casu, & ad effectum, de quo agitur. Caren. d. resol. 163. n. 40. & seqq. certum est, quod substitutio continet tantū filios, & descendentes, & prohibitio iuncta rationi amplectitur familiā, & agnationē, ideoq; non fit restrictio ad personas supra expressas, quia prohibitio, & ratio est magis ampla, quā substitutio Ciarlin. d. controv. 219. n. 49. & seqq. Rot. in Bononien. Fideicommissi de Pancaldis 16 Januarij 1640. I. nec visum fuit obstat, coram Eminentissimo Panzirolo, & in eadem 10. Junij 1642. I. minus obstat, quod in prohibitione, coram R. P. D. Cerro.

21 Minus obstat, † quod cum ratio conseruandæ agnationis fuerit apposita per illa verba cum mens, & intentio, dicatur stare consecutivæ, & relativæ ad præcedentes substitutiones Rot. in Bononien. Fideicommissi de Elephantuciis 21. Maij 1586. coram Bubalo, & in Bononien. Bonorum, seu Fideicommissi 17. Maij 1647. I. atque hinc minus, coram R. P. D. Bichio.

22 Quia in casu illarum † decisionum prohibitio alienationis stabat consecutivæ, & sic quoque ratio conseruandæ agnationis annexa ipsi prohibitio, & aderant verba relativæ ad præcedentes substitutiones, quæ desiderantur in casu nostro; Verba autem illa. cum mens, & intentio de sui natura non stant relativæ, sed sunt omnino aptæ ad induendum fideicommissum. Ciarlin. d. controv. 219. per tot. & signanter sub n. 123. 124. & 151.

23 Nec obstat Dec. cons. 636. cum sequacibus, determinans, quod prohibitio alienationis se referat ad fideicommissum præcedens, quia doctrina hæc procedit, quando prohibitio est nuda ex se, & inutila, & quando stat in eadem verborum structura, accessorie, & continuative cum verbis restrictiis. Altogr. cons. 92. n. 50. 51. & 52.

24 Et tanto magis ratio conseruandæ agnationis importabit fideicommissum, cum fuerit apposita prohibitio alienationis vestitæ. Giouagnon. cons. 26. num. 7. Caren. d. resol. 163. n. 28. Altograd. cons. 92. n. 35. & seqq. & admisit Rot. d. decif. 300. n. 23. vers. vlierius. quia dicta par. 1 recent. satis autem dicitur vestita prohibitio ex adiectione nullitatis alienationis Fusar. quest. 685. n. 18. & 19. & multo magis ex vocatione non alienantium Caren. d. resol. 163. num. 29 & 30.

25 Cum † enim prohibitio fuerit vestita, verba illa

fuerint superflua tam quoad casus, quam quoad personas. Fusar. q. 688. num. 7. & 114. quæ superfluitas non evitatur ex eo, quod ratio agnationis possit deseruire ad exclusionem feminarum, & vocationem omnium descendantium, nam alias vocatione debuisset restringi ad primos tantum ex via dictioñis ex.

26 Quo enim ad feminas ille non † veniunt applicatione filiorum, & descendantium stante Statuto illarum exclusivo Fusar. conf. 34. n. 11. & seqq. & conf. 73. n. 10. & seqq. & facilius, quia si Testator exclusit proprias filias, multo magis neptes Ruin. conf. 152. nu. 11 vol. 2 Fusar. quest. 311. num. 60. in omnem autem eventum sufficeret sola ratio conseruandi bona in familia Caren. d. resol. 163. num. 42. & sic semper remaneret superflua expressio agnationis. quo vero ad descendantes dictio ex apposita non facit restringi dispositionem ad primos, sed veniunt omnes in infinitum, Fusar. qui testatur de veriori quest. 327. nu. 89. & seqq.

27 Fuit insuper animaduersum †, quod cum prohibitio alienationis non solum fuerit iniuncta filiis specificè nominatis ob verbum dictis, sed etiam descendantibus ex eis, qui comprehendunt gradus, & personas in infinitum. I. t. auth. de bared. ab intest. Altograd. conf. 87. n. 40. & fuerit apposita ratio conseruandæ familie, & agnationis, ipsa prohibitio dicitur realis Fusar. q. 673. n. 5. & 6. Ciarlin. d. controv. 219. n. 46. 52. 53. 54. & 153. vbi respondet contrariis, & propterea perpetuo durat, & producit extensionem de persona ad personam Fusar. quest. 679. n. 20. ac afficit bonapenes quemcumque vadant ad saudem omnium de agnatione, quorum contemplatione fuit apposita prohibitio Fusar. conf. 192. n. 20. & 21. Altograd. conf. 92. numer. 31. & 32. Ciarlin. d. controv. 219. num. 56. & seqq.

28 Nec visum fuit † posse obstat vulgatum consil. Oldrad. 21. ob decepsum primo institutorum cum filiis; quia ultra alia, quæ possent perpendi in saðo, & in Iure, non potest dici expirasse aliud fideicommissum inductum ex prohibitione, & ratione, conseruandæ familie, & agnationis Ciarlin. d. controv. 219. n. 45. Caualer. dec 461. n. 4 & seqq.

29 Ad quod fideicommissum possunt etiam aspirare emancipati, quia licet Testator fuerit loquutus per verba ciuilia agnationis, Attrauenem emancipati dicuntur agnati, conseruant familiam, & habent ius succendi. Anton. de Rosell de success. ab intest. n. 57. Mart. de success. legal. par. 3. quest. 2. art. 3. n. 14. 15 & 16 vbi testatur de veriori, & vrget text. in l. peto & fratre, in fin. ff. de legat. 2.

Et ita &c.

In comprobationem a me superiorius adductorum num. 29. quod emancipati censeantur vocati ad fideicommissum scriptit Excellentiss. D. Bernardinus a Pinna non minus generis nobilitate, quam acutum ingenii clarus, tam luculentus, & docte, vt eius scripta tunc impressa iisdem modo, & forma, quæ ad me transmisit, hic subne^etere existimauerim utilitati publicæ consulendo.

BREVIS TRACTATUS
BERNARDINI A PINNA
NOBILIS PERVSINI

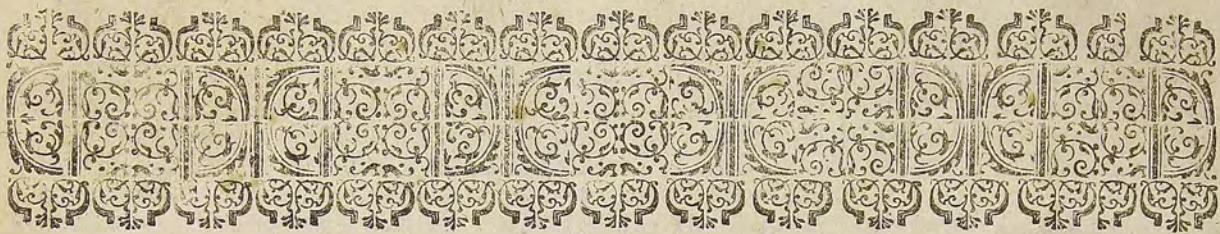
De Emancipatis ad Fideicommissum Agnationi
relictum Venientibus.

In Perusina Fideicommissi de Monte Sperellis,

CORAM ILLVSTRISSIMO, ET REVERENDISSIMO D.

D. MARCO ABBATE GALLIO
PERVSIÆ, VMBRIÆQVE PRÆSIDE
Ad per Illustr. & Excellentissimum Dominum
SERAPHINVM MASSINVM
I. C. Asculanum,

Eiusdem Illustrissimi, & Reuerendissimi Domini in Ciuitibus
Locumtenentem Generalem.



EXCELLENTISSIME DOMINE.



NENIT ad te , Vir Excellentissime , & Clarissime Responsio mea , ad motuum Emancipationis theoricopractica ; nàm ità expoposcit materia , à nemine ad propositum concinata . Nouitas ista Iuris Antiquissimi , ab æncis illis Duodecim Tabulis , ferè illi Iuri sepulcralibus , & à vetustissimo cinere Iuris Consultorum reuocata in Tractatum excreuit : Neque excurrentem calamum retrahere , aut retardare potui ; quia inter scribendum , iam iam allegationem breuiuscum absolueram , eam ad te missurus , Iuueni mihi à libellis (vt ità dicam) forensibus , concesseram exemplandam , citò tibi preferendam ; dum recordatus sum Plinij secundi responsum Amico , de breui , àn longa Causarum peroratione , & proculigatione interroganti : obseruandum scilicet esse pro Causæ , Iudicijque momentis , breuitatem , commensurandamque prolixitatem . Si requirit plura negocij necessitas , deesse breuiores illi , nec possumus , nec debemus , si breuitatem exquirit , longitudine Scripturarum Iudices simùl , Clientesque torquemus . Prolixam tu excipe pro tua humanitate , atque incomptam Scriptionem meam , quam , apud te , opto non ingratam quidem , sed multò magis non iniustum . Vale .





Mancipationis motuum ultimo loco subtiliter, & diffimeque excitatum, non poterit repellere DD. de Monte Sperellis, quin venire debet ad fideic omissum, de quo agitur, sub collectu familiæ, Agnationis vocabulo reliatum, eo quod a Patre e-
30 mancipati, Agnati non sint, cum & Agnationis ius minima capitum diminutione perimitur. *Sed Agnationis Instit. de legit. Agnat. tutel. cum aliis per DD. Informantes ex aduerso, quorum, ultra deducta in aliis, patet per infra scripta resolutio.*
Verum quia de apicibus, primisque Iuris Civilis Decemviralis, (seu ut vocant) Duodecim Tabularum, angustis, quasi ab illa Iuris, tunc fere in cunabulis, crepus diisque vagientis, sive balbutientis infantia, desumptum fuit obiectum, ideo ex istud principiis petenda erit responso, ab illoque Authoribus præcipue, qui altius examinant Legum theoricas, pro tollendis anthynomiis; Vnde parcendum erit scribenti, si quid a luxurianti per legum subtilitates calamo peccetur contra breuitatem, & resolutum modum respondendi, quia ab initio fuit petita via prolixitatis in Casu omnino in Iure nouo, nec a Præticis in terminis fideicommissi vlibi excogitato: Maxime cum questio sit penes Iudicem verę, ingenuaque capacissimum Iurisprudentię, omni que eruditissimum.

Vnde examinando prius textus ex aduerso pro intentione, resolutio neque articuli adductos, datur intelligi, minima capitum diminutione, Agnationem & non semper, nec in totum perimi, sed respectu, & seruato Iuris ordine, ac tempore; Hoc enim infertur per dicti plerumque in d. *I final. Instit. de legit. Agn. tutel. ibi Sed Agnatio. nis ius omnibus modis capitum diminutione plerumque perimitur &c. ergo non semper, nec perpetuò, ex illa dictione plerumque Briffon de Verbor. signif. lib. 14 in eo verbo Io: Borcholt. in d. *I. final. n. 5. Gyphan. ibid. vers. plerumque Hotom. cod. loc. vers. Nam Agnatio qui exemplificat id præceteris in usucapione, alisque causis ciuilibus, & dicit, tol. 31 liduntaxat & ea, quæ pertinent ad Ius Quiritum, hoc est Ciuium Romanorum proprium ad l. 4. C. de legit. tutel. l. 1. *I. final ff de rei vendic. a. Briffon. de verb. Signif. ab 15 pag. 554.***

32 Nam cum aliis, quibus & cum, hoc speciale Ius, & proprium Ciuium Romanorum non obseruabatur, vt cum Provincialibus, Exteris, ac Peregrinis, sed Ius Gentium *Instit. in principio de obligat. ibi secundum nostræ Ciuitatis Iura &c. Se- cundum Iura sanguinis est procedendum ad l. Iura sanguinis 8. ubi Petrus Faber versio. probabilitius ergo, pag. mibi 53. & pag. 59. ff de reg. iur. & Idem lib. 2. Semestri. Iur. cap. 12. 13. 14 per tot. Gyphan. cod. tract. de reg iur. lib 2 cap 2. de Nupt. & Patri. potest. vers. huius quoq loci &c. Reddit. rationem Camilli. Plaut. in Rub. C. qui admitti n. 314.*

33 5. 6. scilicet & quod ex supersticio illa Iuris Quiritarii sanctione, pauci ad legitimas hereditates

peruenire poterant, vel scrupulose, ne dicam supplantatione successorii edicti, vel Caducorum Causis exclusi, vnde necessaria fuerit abrogatio, vel emendatio, aut per Praetorem, aut per Constitutiones Principum, vt Anastasia factum fuit, aut S. Consultis, vt de Orpico. & Tertyll. & l. Vnic. C. de Caduc. tollend. & similibus dicitur, & 35 inst. a suis locis, Et Salicet. in l. frates n. 6. C. de inoff. testam. dicit Agnationem de Iure antiquo emicatione tolli, non quidem de novo.

36 Quoniā triplex inde consideratur status Iuris Civilis, quoad successiones *I. cœterum Inst. de legit. agn. success. vers. media &c. inst. in prin. de S. C. Ter. tyl. Hotom. in d. *I. cœterū Baldus. in L. 12. tab. ad l. 27. & l. 28 l. tute. 7 in prin ff de capit. dim. l. l. 3. ff de acqu. bared. Lelius Mancin. in Collat. leg. lib. 1. c. 135. (quæ tractatum a damnato Authore Petro Pitheo sumpsit, sibique tanquam primo vindica. 37 uit.) Et sic & primo illo stricto, & angustiarum pleno, Iure Ciuiili fuit omnino sublata, per minimam capitum diminutionem in Emancipatis Agnatio, ob factas illas seruitutes, Vendiciones, & fiducias de quibus per Interpretes, & præcipue in *I final. Instit. de legit. Agn. success. & in d. *I. cœterum cum ibi concord per glos.****

38 Medio postea & iuniore Iure Ciuiili per Leges Voconias, Velleias, Anastasianas Constitutiones, Senatus Consulta, Praetoris Indulgentiam vocati sunt, ac restituti ad Successiones, legitimas, que hereditates Emancipari, sublatis imaginariis mancipationibus per quas caput, status scilicet minuerbatur; Et ratio fuit evidens ob Naturæ, & Sanguinis equitatem, & ob Ciuilis Iuris affectuam per Prudentes rationem, quam eam dicimus, quod si Agnati ab ipso iure definitur, & nunc pantur illi, qui sunt per virilem sexum, coniuncti descendentes, vel Collaterales l. sunt autem Agnati ff. de legit. tutel. cum concord. Et qui ex coniunctione paterna Rot. decif. 53. nu. 2. & no. 7. p. 7 recent. ab uno stipite, & familia quamvis remissimis. Decif. 15. nu. 32 d. p. 7 & d. decif. 53. 39 n. 10. Videtur & Ius ipsum voluisse magis respice, re ad Sanguinem, & Naturam in ipsa definitione, sub qua relectis intellectualis seruitutis, & abstractæ uancationis angustiis, sunt etiam Emancipati Co laterales. d. *I. Cœterum. vers. media Inst. de legit. Agn. success. Duaren. in comm. ff de legit. tutel. cap. primo, & de probat. cap. 4 in prin. cip. tom. 2 Gozadin. in l. qui se patris. C. unde lib. n. 174. 175 vers. sed tenedo. Paul. de Monte Pico ibid. num. 18. Camill. Plaut. ad Rub. C. qui admitt. nu. 3. 4. 5. Rescissa quodammodo emancipatione Signor. de Homod. ibid. num. 1. Sebastian. Sapianu. 66. & Gozad. d. loco num 76 per consil. Bald. Barbat. & alios, & idem in l. si emancipati, C. de collat. nu. 2. Cuiac. in lib. 29. quæst. Papin. in l. Vnic. 5. 7 ff si tal. testam. null. extab. litt. D. & lib. 6. Respons. Papini. litt. D. & in lib. 3 quæst. Papin. colum. 71 litt. A. & l. 5. ff. de bon poss contr. tali. l. 1. *I. & juri. ff. eod. Cuiac. in d. Vnic. I. liberos ff si tab. testam. null. ex tab. lib. 38 ff. l. 1 ff quis ora. in bon. poss ser- sicut.**

uet. Cuiac. in d. l. vnic. in princip. Quia si Emancipatus exit de familia Patris, non tamen est in aliena familia, & ideo illum Praetor in numero liberorum habet argumento & si impubes. ff de Carbon. edit. l. 2 ff de Ventr. inspic. Cuiac in lib. 28 Salu. Iul. ad dd. l. 2 l. 7. l. si impubes. ff de Carbon. edit. l. frater Emancipatus, C. de legit tutel.

40 Tertio, & nouissimoque Iure sublata fuit omnis differentia per rescripta, et placita Principum, ec pricipue Nouell. 118 siue in Auth. de heredib. ab Intest. Venient. collat. 9. & si vero, vers. nullam.

41 cum ibi concord. per & quem textum ponderatum tollitur omiae obiectum ex aduerso factum, dicitur enim ibi Nullam &c. Quæ dictio, siue adiectionum, negatiuum vniuersale vehementius negat, & nihil negando excludit Dec. consil. 581. nu. 8. consil 617. num. 4. Neque facit, quod ex aduerso adumbratur; Restringi debere scilicet emendationem Veteris Iuris ad hereditates tantum ab Intestato, securus ad Testamentarias extendi. Nam textus ibi Nullam (inquit) vero columus, esse differentiam in quacumque successione, aut hereditate &c. Notando, quod post negatiuum vniuersalem subiicitur, relativum pariter vniuersale In quacunque ita ut omne genus hereditatum comprehendatur, addita dictione Aut, hic aduersariua Barbos dict. 46. n. m. 6. Et de verbo Nullam dictio. 229. Iuncto verbo precepit Volumus. & super hoc vero in Auth. vt null. Iudic. Lucas de Penn in l. iubemus 4. C. de proxim Sacr. Schr lib. 12. vers. aut per verbum præcipio &c. Et relatio posito In quacunque successione, aut hereditate, ibi quacunq. Barbos. dict. 3. 7. Apostill. ad Roman. consil 31. vers. quacunque Barbos ibi num. 18. vers. hanc limitationem loquendo de verbis legis &c.

42 Denique & illa adiectione, aut hereditate indestituta ve isicatur tam ab intestato, quam ex testamento l. obuenire & ibi Reluff de verb. Signif. per quæ Bartholus veritus canere palynodiam in l. ventre 83. nu. 24 ff de acquir. heredit. vers. quaro an hodie emancipatus, aliis respondendum reliquit de sublata, quo ad utrumque succedendi modum, differentia, sed ut supra in terninis explicat d. textum in d. l. si vero Modesinus Pistor. Illustrum quest. Iur. p. 4. quest. 131. & ad eam Iacob. Scultes limit. prima a numer. 28. 29. 30. 31 per tot. num. 37. & per text. in auth. post fratres. C. de legit. heredib. Hartman, ab Hartman prædict. obseruat. lib. 2. obseruat. 3 numer. 9. 10. 11. Rustic. in l. cum Auus ff de condit. & dem. lib. 2. cap. 8. nu. 10.

43 Atque sublatam & esse omnem differentiam per sextum quasi modum quendam succedendi de Iure nouissimo inter Agnationem, & Cognationem Paulus de Monte Pico in d. l qui se patris nu. 18. C. unde liber. Gozadin ibi dd. num. 175. 176. de comm. Plaut in l. prima & trans. Clo. num. 21. 22. C. qui admitt. Claud. T. ut. ad Rub. qu. and. non per nu. 107. 108. Signor. de Homod. in d. l. qui se patris nu. 1. Omnes inter. Repet. Ciui. Et quo ad omnia Iuris Civilis inuenta per leg. prim. ff de testament. tutel. Bernard. de Argentre ad Consuetud. Britann. tit.

44 de Minoribus artic. 474. nu. 4. Vnde hodie & non tollitur per emancipatione Ius Agnationis Glos. per text. ibi in l. Legitimus 5. in verbo quæ liborum, ff & unde cognat. Mart. de success. Legal p. 3 q. 2. artic. 3 numer. 14. per tot. 17. Acacius de privileg. Parent. & Liber. privileg. 14. p. prima cap 3. anu. 7. vers. & in hanc sententiam.

45 Oppositæque & quæ dicuntur non correctæ differentiæ, verificantur respectu suitatis, familiaque Patris, & Aui, quo ad effectum transmittendam ab intestato, quam ex testamento, quia Emancipatus non iugatur privilegiis Iuris Civilis, sed indiget Praetoris auxilio, quo non habet opus suis, suffultus potentia suitatis, licet potius sublato Iuris Antiqui figura, quod subtilitatem vocat Imperator d. S. ceterum, & in d. S. si vero in Auth. de hered. ab Intestato. Venient. Iura suitatis ob naturalem aequitatem habeat hodie emancipatus Rustic. vidend. in d. l. cum Auus d. lib. 2. d. cap 8. nu. 5. & d. n. 10. tam ab intestato, quam ex testamento d. numer. 10. Marius Salomon. de comm in l. Gallus & quid si Nepos numer. 94. ff de lib. & postb. & ibid. in d. S. & quid si tantum. 10. Crot. num. 97. 98. 99. Thom. Calanc. in l. prima ff de vulg. & pupill. numer. 43. 44.

46 Nullibi enim & reperitur in Iure, quod Emancipatus sit prohibitus succedere, vel ex legitima ab Intestato successione per leges & tabul. Vel ex testamento, at solummodo esse incognitum, & cum minima capitum diminutio perimat, solummodo suitatem, statumque mutet, ex leg. xii tabul. familiæ paternæ, efficiendo filium familias, Patrem familias; tamen ea, quæ Ciui Romano conueniunt, & sic Testamenti factionem actiua, vel passiuam non afferunt, quin Emancipatus uti successibilis, ab intestato, & ex testamento venire possit ad hereditates. & Emancipatos. Insit. de exheredit. liberer. & Emancipati Insit. de heredit. quæ ab intest. def. & ibi DD. & præcipue Hotom. Plautius ad Rub. C. qui admitt. numer. 5. 6. Et contra Bartol. Fortun. Gang. in l. Gallus in princ. ff de lib. & postb. num. 19. 20. & in S. & quid si tantum numer. 208. 209. 210. 214. Angel. de Aret. in l. Ventre, ff de acq. heredit. num. 3. 10. Cephal. in l. Centurio num. 126. 127. ff de vulgar. & pupill. In terminis sive incommiss. per text. in l. pet. & fratre in fine, ff de legat. secundo, & per l. pater, & l. penult ff eod tit. Cuiac. ad diuers. tit. Pandect. in l. slius familias 94. & diuin il secundo, ff de legat. primo rationem vero diceamus infra.

47 Quod si Emancipatus & reperiretur prohibitus leg. xii tabul succedere, utroq; aut alterutro modo Praetor illum iugare non posset per naturalem equitatem, nec per Iura Sanguinis, quia ille non posset stare contra Ius, sed illud interpretari, iugare, supplere, & moderari. l. non ambigendum 12. & primo ff de honor. posses. d. S. ceterum Insit. de legit. Agnator Success. vers. media, Et sic ratiocinatur Doct. Cuiac. in dict. l. non ambigendum in dict. l. recit. solem. & Gang. in d. l. Gallus dict. l. & quid si tantum num. 213. 214. ff de lib. & Postb. Plaut.

DE CONFISCATIONE.

143

Plaut. in d. Rub. C. qui admit. numer. 4. 5. 6.
 48 Proindeq. & Imperatores per successiva tempora, ad collendas tot ambages, quibus impliciti inexplicabiliter voluntabantur veteres Iuris Interpretates; Prætoris iuuando æquitatem, Emancipatos suis omnino exæquarunt, sublata, ut dictum est, differentia Agnationis, & Cognitionis; Et præcipue Iustinianus ampliando Anastasianam Constitutionem, & Senatus Consulta, ex supra allegatis, remanente aliqua, ex dictis differentiis, respectu suitatis, quoad modum, non quo ad esse. Cum succedendi post alios *Io: Guttier. in §. sui autem Instit. de hered. qualit. & different. num. 131. 132. Fortun. Garg. in d.l. Gallus d. §. & quid sit. tantum n. 209. 219. & l final. C. de Emancip. lib.*

49 Ac si mille & Authores allegentur, omnes idem dicunt, & cum supradicta distinctione procedunt; scilicet differre suos, & Emancipatos in modo succedendi, hoc est per contratabulas, vel rumpendo, vel contatabulan. transmittingendo, adeundo, continuando, vel non quasi dominium in bonis patris, pluribus, vel paucioribus cretioeum, & deliberatione spatiis potentia suitatis, vel sanguinis de quibus supra, & Cuiac in d.l. Vnic in princip. ff si tab. testam. null. extab. & ad lib. 24. Salu. Iul. & ad l. 2. l. si impubes. l. 7 ff de Carbon. edit. Angel. de suitat q. 10. n. 4 Lancellott Polit. in l. 2. ff de vulg. & pupilli Surd de Aliment tit. primo quæst. 25. nume 22. Claud. Tujus in d. Rub. C. quando non pet. part. n. 107. 108. Galliaul. Crot. & a. in d.l. Gallus. Atque ideo iidem Imperatores voluerunt declarare, semper censeri contractam fiduciam in Emancipatione l. final. C. de emancip. liber. §. final. Instit. de capit. dimin. ad collendas nimis omnes dubitationes a quo cunque iure prouenientes. §. placebat. Instit. delegit. Agnat. success.

Ex quo necessario sequitur, quod Imperialibus rescripis, sublati differentiis Iuris Civilis primi Decemviralis, id est xii. tabul. Et Iure medio ampliore, & quioremque in formam ad iura sanguinis reformato, strictis illis formulis ciuilium non minus abrogatis, Agnationem postea designari 50 nominibus Sanguinis, & Naturæ. Ac ideo & de Iure medio, & nouissimo Familiam, Agnationem, que naturaliter accipi, non ciuiliter, facta communis vsu huius verbæ ad regulas Naturæ, & Sanguinis ad l. Iura sanguinis 8. ubi Petrus Faber d. loco suprallegat. ff de regul. Iur. & Semefr. Juris lib. 2. dd. cap. 12. 13. 14 per tot. & text. in d.l. tute-
las 7 ff de capit. dim. ibi Ex novis autem legibus, & hereditates, & tunc plerumque sic deferuntur, ut persona naturaliter designantur. Et dictum est supra de definitione Agnationis. §. medio autem. Quibus adduntur congelii per Briffon. de Verborum Signis lib. 6. in verbo familiam publicam vers. plane & text. in l. 33. in fine l. 69. §. ultim l. cum pater 79. §. cum inter, ff de legat. 2 l. filius familias miles, ff de leg. primol. ultima. C. de Verborum sign. d. l. cum ita Legatum 33. §. final. ff de legat secundo, in terminis fideicommissi, ibi In fideicommisso, quod familia relinquitur, ii ad petitionem eius admitti pos-

funt, qui coniuncti sunt, aut post eos omnes extincti, qui ex nomine defuncti fuerunt eo tempore, quo Testator moreretur, & qui ex his primo gradu procreati sunt, nisi socialiter defunctus ad ultiores voluntatē sua extenderit, & d.l. filius familias 117. §. cum pater, vers. id euenit, & ibi glos in verbo emäcipasset, ff de legat primo. Rebuff in l. pronūciat. §. familia verlo. sequitur, ff de Verborum signis Faber lib. 6. Codic. tit. 20. p. 2 definit. 21. m. 2. & Congest per Fusar. qui Peregrin. & alios allegit, de subliti, quæst. 351. n. 40. & quæst. 361. n. 5 Erratio pareat, quia sublati nominibus ciuilibus, quæ mutari possunt, remanent immutabilia, quæ naturalia sunt. Rebuff in l. sepe 53. vers. nec ergo accipiemus, & in l. in vulgari 163 in verbo Agnatus, ff de Verb. significat Quicommunis usus preferatur in testamentis propriæ verborum significacioni, maxime si probetur vigere tempore conditi Testamenti, Handed. consil. 5. n. 7 & n. 38 vol. 2.

Hanc tamen rationem Eruditiores l. Consulti, etiam de iure illo xii Tabular. suspiciuntur pro soluendis, explicandisque Iuris illius nodis, inter quos Hotoman. in principio Instit. de capit. dimin.

52 ibi dicit & triplex esse Ius Agnationis: Primum Nominis, Alterum Pecunie, Tertium Sacrorum. Capitis autem diminutione minima, Sacrorum hoc est, potestatis, Pecunia scilicet administratio. nis perimi, Primo illo Nominis ob naturam re-
tentio, & allegat d.l. peto §. fratre in fine, ff. de leg. 2. & text. in §. vulgo quæstos instit. de Success. cognat. & l. prim. §. capit. minutio, ff ad 8. C. Ter-
tiall. Et Cuiac. ad lib. 29. quæst. Papin. col. 785. litt.

53 B. C. D. dicit & Agnationem esse genus, habere sub se species, nempe Suitatem, Consanguinitatem, Cognitionem; Inde suitate dempta per capitis di-
minutionem, genus in specie consanguinitatis conseruari, dum vtraque species in successu co-
currit Sanguinis, & Iuris; Secus in Adoptiō de
quo absolute intelligitur Agnationem in genere,
& speciebus perimi, nullo remanente vinculo Co-
gnationis, & sic intelligi d. dictio nem plerumque
supra examinatam in text. §. 4. de leg. Agnat. tutel.
& facit text. in l. scripto 6 §. fin. vnde lib. Idem
Cuiac. lib. 13 quæst. Papin. ad l. filius 42. ff de bon.
liber. col. 346. Anton. Fab. in Iurisp. Papinian. tit.
11 princ. 10 & text. in l. non facile 4 §. cognitionis.

54 substan. ff de gradib. De & Adoptiō, qui est nu-
dis Agnatus Suus non ita Plaut. in d.l. prima §.
transacto, C. qui admitt. n. 10. 11. 12. & Hotom. in
d.l. Agnationis 4. Instit. de legit Agnator. tutel. 10;
Cephal. in d.l. Centurio, ff de vulg. & pupill. n. 126.
127 Repetit. civil. tom. 3. Cuiac. obseru. lib. 11. c. 26.

In alio præterea casu potest Emancipatus a
successione Testati, Intestatiq. repellere tanquam
extraneus, & non Agnatus Patri, & Auo (séper enim
55 persistendum est in iisdem terminis quod & Agna-
tionis Iura, & familiæ nomen, diminutione capi-
tis minima tollantur respective ad Patriam Pote-
statem, & Suitatem, quoad hereditates legitima-
rias Patris, & Ascendentium paternorum, non
quo ad Collaterales) Dabitur, inquam, casus pre-
dictæ

dicit exclusionis iuxta terminos legum xy. Tabul. (si quando istud Ius his abrogatum posset habere apud nos locum) in concursu nimurum suorum in potestate existentium, quando ageretur de concurrente emancipato cum suis, ad eandem causam Successionis; quia tunc Suus ut proximus Agnatus, de iure Civili, cum haberet duplē causam prēlationis, & Suitatem, per quam vere proximus Agnatus Patri esset, & causam sanguinis simul, ac duo vincula, ut dicitur de adoptato ab Auo & sed hodie Instit. de Adopt. Sine dubio Crux Sui potior esse deberet Emancipatio exclusio, sicut Gorazdin. in l. Emancipati, C. de Collat. n. 9.

57 Nec Iure Civili medio, & nec a Praetore restitueretur Agnationi & licet de lute nonissimo esset locus dubitandi, ob exequationem omnimodam per Iustinianum inductam in d. si vero in Auth. de bared. ab intest. venient vers nullam, & l. minimus. autb. cessante, C. de legit. bared. & alia a Tusc. Grat Angel. Rebuff. Surd. etiam ex aduers. 58 allegata, & supra deduct.) Tamen firmis remanentibus differentiis supra assignatis, videretur postponendus in concursu Emancipatus, Mar. Salom. in l. Gallus l. quid si repos. ff. de lib. & possb. num. 97. vers. præterea, & num. 98. Salicet melius in d. l. qui se patris num. 15. 16. C. unde liber, Inquit etiam textus bene persensus in d. cœterum. Instit. de legit. Agnator Success Vbi Quare etenim uno, eodemque gradu naturali, concurrente, & Agnationis similis, tamen Masculis, quam in Fœminis, aqua lance constitutis &c. Ergo a contrario & sensu &c. Nam Imperator equalitatem naturæ, & Iuris in gradu considerat, & facit l. non facile cum ibi not. ff. de gradib. & in l. lege xii, Tabularum, C. de legit baredib DD. in l. maximum vi. tit. C. de liber. præterit.

In terminis vero fideicommissi, de quo agitur DD. Adversarii in concursu, omnino sunt repellendi, quia cum Bartholomeus Monte Sperellus & eorum Author, esset naturalis tantum, ut ipse & satetur in precibus. S. Congregationi Fabrici potrectis, qua nulla melior, & maior probatio, vulgat. l. cum precum, C. de lib. caus cum ibi not. erat omnino exclusus & ne dum prouisione legi, que Naturalem, & Bastardum Agnatum non vult, not. per Bartol. in d. l. Tabulas 7 ff. de capit. dimin. & alias per Fusar. de subdit quæst. 361. n. 13. 17 maxime stantibus legitimis ibid. num 13. vers. ubi dicit, & facit quæst 499 num. 27. & quæst. 35 & per tot. Sed etiam ex prouisione hominis, dum Fabricius Testator in suo Testamento semper repetendo qualitatem legitimatis, & de legitimo matrimonio exclusit d. Bartholomeum a Successione sua, qui nihil Iuris habere potuit, nec uti Suus, neque uti vere Agnatus, unde si hodie Testator viueret, nunquam credetur admissurus in concursu ad exclusionem Agnatorum legitimorum, & habentium ab iis causam Naturalem non Agnatum, posthumum sibi, non suum, & extraneos omnino ab eius nomine, & familia habentes ab eo, a se excluso, cau-

sam, iuxta allegata in prima, & conjecturas, ibi passim examinatas & alioquin, & l. alia regularis, & deinceps, & supra, ad ibi allegata, adquæ.

62 Cœterum ultima f. hæc responso omnes tollerat ambages, ac anthynomias, (si quæ sunt) Agnationem scilicet emancipatione perimi, & admissio, non tamen concesso, idem Iuris esse, non obstante correctione a Iure nouissimo introducta, adhuc non obstat emancipatio DD. de Monte Sperellis ; tum quia sunt Emancipati ab eorum Patre, non a communi Auo, & Auo in die cedentis fideicommissi erat in potestate, ac eotum etiam Pater, & ipsimet d. l. 33, l. final. ff. de leg. 2. d. l. peto 71. l. fratre, ff. de leg. eod. l. 1. l. capit. 1. ff. ad S. C. Tertiy l. 1. Tuetas 7. ff. de capit. di. min. in fin. cum aliis concord. Broeūs in d. l. final. Instit. de legit. Agn success.

63 Cum quia & exclusi sunt Emancipati, ab hereditibus duntaxat, Tuetisique a legibus 12. Tabularum delatis, secus a delatis a lute novo, a quibus non excluduntur, sed lute Sanguitinis, communique vnu, & acceptio e vocanteur d. l. Tabulas 7. d. l. prima l. capit. 1. ff. ad S. C. Tertiy l. 1. l. 3. l. primo, ff. de petit. baredit l. capit. 1. 1 ff. de suis, & legit. Hotom. in l. scindum Instit. de S. C. Orphit. vers. legum l. 2. l. 3. ff. unde Legit. i. i. in priac. de Success cognat. l. ultim. C. de legit. bared. l. cum igitur, & l. cum autem, & l. 4. C. de legit. tut. Hotom. in l. emancipati Instit. de bared. que ab intest. deferunt. Cuiac. addi divers. tit. Pandect in l. filius familias Miles 94. l. dini il. secundo, ff. de legat. primo. Et hæc mihi videtur ratio d. l. gis Peto 91. l. fratre in fine. ff. de legat. secundo ab Excellentiss. meo, doctissimoq; Viro D. Seraphino Massino locutente in Civilib. is generali examinata. Et D. si addi etiam poset testamento fesse de lute Gentium, quam tamen opinionem ad propositum non probo, Solisque Theoretis pro nunc reliquo, eruditio[n]is gratia pertractandum) & per monet. 64 loco infra citand. & quod admittatur & Emancipatus ad fideicommissum familie, & Agnationi reliquum Barry. de success lib. 8 tit. 7. nume. 40. vers. quantum ad filium, & vnu 49.

65 Quia fideicommissi & uti de lute novo, immo neuissimo, hoc est ex Indulgentia Principis originem habentia naturalem, communemque vnum, & acceptio[n]em retum, verborumque sequuntur, & eorum originem ultimis temporibus, nun de Lege Quiritum, nec xii Tabularum l. primo. Instit. de eod. coll. Instit. in prin. de fideicommissi baredit. l. 1. l. 17 ff. de Orig. l. ur. l. quæstum 78 l. per legem, ff. de leg. 3 l. 4 in fin ff. si quis ad liber Princ. cap. l. si cuilegatum 92 ff. de condit. & demonstr. l. cum etiam 5. C. de reb. credit. l. & in epistola 22 C. de fideicommiss. f. ab Augusto l. final. Instit. de fideicommiss. bared. Cum fideicommiss. & fuerint incognita non solum legibus xy. Tabul. sed quoque variis Authoribus, hoc est nec in legibus Atticis excogitata, unde Ius primum Romanorum derivatum fuit. Samuel. Petit. ad Leges Atticas lib. 2. tit. 4. & lib. 6. tit. 6. Immo contra leges pro inca-

paci.

pacibus reperta ad l. ita fidei 40. ff. de Iur. fisc. & congest. per Gargiam de tacit. fideicommissum post tract. de expens. ultim. in press. n. 2. tract. 2. & materiam exornat. & facit Moneta de Commutat. ultim. volunt. cap. 9. num. 92. 93. 94. & seqq.

67 Neque valet & verba esse ciuiliter intelligenda, Nam hoc fallit in fideicommissis, quæ nec verbis ciuibibus necessario sunt reliaquenda ad l. verbis ciuibibus 7. ff. de vulg. & pupill. l. in legatis 21. C. comm. de legatis l. 1. C. eod §. præterea Institut. de fideicommissis hered. § primo Instit. de sing. reb. per fideicommiss. rel. Maxime in Testatore Iuris ignaro, immo de re Iuris Civilis, abrogati, Antiqui, Primitui, & de apicibus illis superstitionis, & figurantis Rustic. in d. l. cum Auus d. lib. 2. cap 8 num. 5. Petr. Fab. d. lib. 2. Semestr. Iur. dd. cap. 12. 13. 14. cum latissime ibi, cruditeq. congesis Et soli (neque tamen omnes) sciunt hæc Iure Consulti. Duaren. Comment. lib. q. tit. 5. de capit. minut. tom. primo. Optime quæ aduertit, quasi in propriis terminis exemplificando in l. Cons. Celeberrimo Fusar. de Subst. quæst. 477. numer. 46. vers. præterea in emancipatis. Atque præsertim in Testatore in extremis laborante, ibi in testamento Sanus &c. licet corpore languens &c. non est perquirenda ista verborum Ciuilium subtilitas l. quoniam indignum 15. vers. nec necessaria, C. de testam. l. testamentum 17. in princ. l. ab antiquis in princ. vers. cum enim, & vers. sanctimus, C. eod. Et Testator creditur loqui.

68 tus iuxta communem usum loquendi, ex quo & Agnatos accipimus omnes eiusdem cognomini, & familiæ ex supralate allegatis, & in prima in eadem causa §. penult. & congest. per Rot. in d. decif. 53. p. 7. recent & DD. in d. l. pronunciatio 195. §. familiæ, ff. de verb. Signif. ubi Rebuff. & allegat. in d. prima §. Agnatio deinde, & potest probari de tali viu clarius omni luce meridiana, & habetur per Fabrum dd. cap. 12. 13. 14. Semestr. lib. 2.

69 Facienda & neque erit vis in allegatis in contrarium, quia resoluta remanent ex supra allegatis; Omnesque Doctrinæ per Brunum, aliosque, & per Gallum. Etenim illi prius loquuntur in terminis Statutorum, quæ sunt strictissim interpretationis DD. in l. si de interpretatione, ff. de leg. Et de filio:

70 Nos & sumus in ultima voluntate, quæ fauorabilius interpretanda; Maxime cum Testatores ut plurimum, loquuntur verbis impropriis l. Lucius Titius 90. §. final. in fine, ff. de delegat. 2. l. in princip. ff. de obsequi. a liberis præstand. Petrus Faber d. lib. 2. Semestr. d. capit. 12. pag. mibi 175. Et sumus in Nepote ex Collateralibus, & hic repetuntur suprallegata de definitione Agnationis.

Quamvis, admisso, & non concessso, quod procederet illatio, quod negatur, adhuc cum & agatur de fauorabilibus, Emancipatus comprehenditur appellatione Agnationis a Statuto. Bald. in d. l. qui se patris col. penultim. C. unde liber. Vafq. Illustr. quæst. Iur. p. 2. cap. 39. numer. 10. Suarez ad leges Fori in tit. de los Pleytos in leg. 9. num. 25. Jacob de Nigr. in l. per omnia, ff. de leg. primo num. 9. in fine 20. 21. Sebast. Sapia in d. l. qui se patris, a n. 69. per

tot. 78. Gozadin. ibid. a numer. 163. 164. 165. & sequent. Item & etiam si dispositio esset partim fauorabilis, partim odiosa, debet ad fauorem interpre-tari Anchæ consil. 37. & consil. 215. col. 2. vers. con-trarium &c. Tiraquell de retrah. consanguin. in p̄f. num. 56. Abb. in capit. in litteris num. 34. de restit. spoliat.

73 Oppositis & ab alio ex DD. Informantibus ex aduerso unicum sufficit verbum pro responsione, ea bene loqui, & procedere in terminis Suitatis, & Sui Emancipati, quod non sit Suus, nec Agnatus Patri, nec gaudere possit beneficijs, priuilegiisque Suitatis, Secus in terminis fideicommissarij hereditatis, & Collateralium: Omnesque ibi Allegati loquuntur in terminis prædictis, vt videlicet, per collationem Doctrinarum allegatarum, quas Sigillatim, examinare non est mei instituti, cum ex supra traditis distinctionibus, remaneant illæ resolute, & declaratae, Quæ adeo prolixe, & per modum Tractatus, ideo examinata sunt, vt morem geram Excellentissimo D. meo, ac vt in articulo plane nouo, & in tali materia a Capitibus primis nostri Seculi in re fideicommissaria, nempe Peregrino, Petra, Mantica, Vasquio, Fulario, cœterisque non cogitato, deinceps aliqua habeantur, licet inerudite, theoretice tamen practiceque congesta.

De Trebellianica.

S V M M A R I V M .

T Trebellianica transit ad fiscum. num. 1.
Et ad quosunque heredes extraneos etiam non agnitos. num. 2.

D. D. qui tractauerunt de Trebellianica referuntur. num. 3.

Trebellianica potest prohiberi liberis primi gradus. num. 4.

Tam tacite, quam expresse. num. 5.
Contrarium tenentes referuntur, & reiciuntur. num. 6.

Trebellianæ detractio censetur probibita per institutionem in tota hereditate num. 7.

Per verba absque diminutione. num. 8.

Per alienationis prohibitionem. num. 9.

Per verba absque detractione. num. 10.

Si pater iniunxit filio, quod solam legitimam habebet. num. 11.

Trebellianica non detrahitur, dum pia causa fuit substituta. num. 12.

Etiamsi non esset certum, an pia causa debeat succedere. num. 13.

Detrabitur tamen, si restitutio est facienda alteri mediate, & dubium est, an pia causa succedat, prædicta tamen cautione de restituendo eueniente casu successionis ad fauorem causæ piaæ. num. 14.

- Sed si certum est, piam causam successuram esse, tunc nullo pacto detrahitur. num. 15.
- Nisi tamen est instituta heres altera pia causa. num. 17. Declaratum 18.
- Pia causa ad effectum detractionis Trebellianica dicitur etiam confraternitas laicalis. nu. 16.
- Trebellianica non detrabitur, si fideicommissarias esset substitutus per verba directa. num. 19.
- Nec de fideicommisso ordinato in contractu n. 20.
- Nec in donatione causa mortis. ibid. ipsa erit causa.
- Censetur probita ex interdicta alienatione bonorum usque ad certum tempus. num. 21.
- Idemque procedit in legitima. ibid. Vbi vide plures declarationes remissae.
- Trebellianica, & legitima non confiscantur, si fideicommissum fuit iniunctum in casu delicti. num. 22.
- Non detrabitur ab eo, qui perceptit fructus. numer. 23.
- Et ad hunc effectum sufficit perceptio per decenium. num. 24.
- Collaterales imputant fructus in Trebellianicam. num. 25.
- Ac etiam ascendentis. num. 26.
- Non tamen imputant filii primi gradus. numero 27.
- Imputant tamen filii posterioris gradus, & sic nepotes. num. 28.
- Contrariam tenentes referuntur, & reiciuntur. num. 29.

Q V E S T I O N E XXX.

- I** Rebellianicam ad fiscum & transire firmant Guazzin. de confiscat. conclus. 13. ampliat. 5. n. 1. Scacc. de iudic. lib. 2. cap. 9. n. 126. ea quidem ratione, quia illius etiam & non agnita deductio transmittitur ad quocunque heredes extraneos Gratian. disceptat. 743. num. 1. & 2. Altograd. cons. 31. num. 34. vol. 1. & video, si vide bimus in quibus casibus detrahi possit, sciemus etiam, quando fiscus valeat illam acquirere, quia tamen de ea tractaverunt & diffusae plures scrib. & presentim Tom. decad 1. tract. 5. Cancer var. resol. par. 1. cap. 2. Scacc. de iudic. lib. 2. cap. 9. num. 126. cum seqq. breuiter me expadian.
- 4 Illam & liberis & primi gradus prohiberi posse est hodie opinio in statu Ecclesiastico magis recepta Farin. in addit. ad quest. 25. post 43. versio quia tamen Scacc. loquens indu dualiter in casu confiscationis d. cap. 9. num. 133. versio tamen ego Rot. decis. 185. numer. 13. decis. 226. num. 14. decis. 330. num. 24. & decis. 399. numer. 10. par. 5. recent. decis. 582. num. 34. ead par. 5. tom. 2. decis. 5. numer. 5. & decis. 171. numer. 3 par. 6 recent pro ea adducuntur plures concordantes a Tom. decad 1. tract. 5. tit. 6. numero 382. eamdem opinionem plures firmavit Senatus Neapolitanus testibus Merlin. Pignatell. controvers. 78. numero 6. tom. 2. Capyc. Latr. decis. 1. numero 25. & non so-
- lum & expresse, sed etiam tacite Rot. recent. par. 6. decis. 5. num. 6. & 7. & decis. 171. num. 8. & 9. Add. ad Buratt. decis. 480. num. 22. versio. contrarium.
- 6 Si quis autem vellet videre DD. tenentes opinionem contrariam, quod nempe trebellianica prohiberi non possit filiis primi gradus, poterit a dire Andreol. controvers. 1. num. 1. & seqq. & Tom. de trebellian. d. decad 1. tract. 5. tit. 6. num. 381. non tamen audeat in Statu Ecclesie recedere ab opinione Rot.
- 7 Censebitur ideo prohibita sit & institutio sit facta in tota hereditate Buratt. decis. 480. num. 2. & 3. & ibi Add. num. 18. & 19 vbi quod procedit, siue verbum tota sit adiectum verbo executivo, siue di-
- 8 sposicio, diceretur etiam & prohibita per verba absque diminutione Gregor. XV. decis. 421. nu. 13. & ibi Beltramin. Add. ad Buratt. decis. 480. num. 20. Rot. recent. decis. 184. num. 9. par. 5. vbi tamen aderant alia verba pleno iure, ac etiam include-
- 9 retur & prohibito detractionis trebellianicę ex prohibitione alienationis Fusar. cons. 17. nu. 112. Rot. recent. par. 5. tom. 2. decis. 582 numero 31. &
- 10 32. & par. 6. decis. 5. numer. 9. idemq; erit & dicendum, si substitutio sit facta absque detractione Merlin. decis. 776. num. 12. & quando pater & inimicit filio, ut tantum suam legitimam haberet, & relinquam hereditatem restitucret Rot. decis. 171. num. 6. & 7. par. 6. recent.
- 11 Nec detrahatur & trebellianica, dum pia causa sit substituta Caren. resol. 249. n. 1. 7. & 11. Fontanell. decis. 100. numer. 15. Rot. recent. par. 5. decis. 27. num. 11. & par. 6. decis. 83. numero 5. etiam si a
- 12 principio & non esset certum, an pia causa debuisse succedere Rot. d. decis. 27. num. 12. secus tamen
- 13 esset & dicendum si alterum mediate esset facienda restitutio, & dubium esset, an pia causa successura foret, quia tunc detrahitur trebellianica data curatione de restituendo eueniente successione ad sano, rem eiusdem p. e causa Bellon. lun. consil. 84. num. 38. Rot. recent. par. 2. decis. 373. numer. 7. & par. 5.
- 14 d. decis. 27 numer. 13. si vero certum est, piam & cautam esse omnino successuram, non distinguatur, an mediate, vel immediate succedat Caren. d. resol. 249. numero 9. Rot. d. decis. 27. numero 14. &
- 15 ad hunc effectum dicetur instituta & pia causa, etiam si fuerit corf. aternitas laicalis Coccin. decis. 210. numero 1. & 2. Fontanell. decis. 110. numero 22. que tamen detractionis trebellianicę pro-
- 16 habito non procederet & vbi esset instituta altera pia causa, que vellet trebellianicam detrahere Fontanell. decis. 100 numer. 16. & 17. vbi declarat
- 17 hoc non habere & locum, si una esset magis pia, quam altera.
- 18 Nec minus detraheretur & trebellianica, si fidei commissarius esset substitutus per verba directa, plene Caren. d. resol. 249. num. 12. & seqq. nec de-
- 19 ducetur & de fideicommisso ordinato in contractu Cancer. var. resol. par. 1. cap. 2. numer. 9. qui idem procedere affirmat in donatione causa mortis Fontanell. decis. 468. numer. 3.
- 20 Potest etiam testator & prohibendo alienationem

De Dote.

S V M M A R I V M .

- tionem omnium bonorum vñque ad certam ætatem puta viginti quinque , vel trigesima annorum facere , quod censeatur prohibita nedum detracatio trebellianicę , sed & legitime Farim. in addit. ad quæst 25. post num. 43. versic. limita primo. vbi ponit plures declarationes , quæ poterunt ibi videri, dum dabitur casus & cons 159. per tot.
22. Equitabatur insuper f confisatio trebellianicę , imo & legitime , si fideico nmissum fuit specificē in iugum in casu delicti Farim. cons. 173. per tot. & signanter à num. 7.
23. Est etiam verum non posse detrahi trebellianicam ab eo , qui fructus percepit Andreol. controuers 157. nu. 20. afferens sufficere f perceptionem illorum per decennium Rot recent. decis. + 84. num. 13. par. 5. tom. 2. quæ traditio in collateralibus non 25. f recipit difficultatem Rot. decis. 88. num. 23. par. 5. recent. & coram Merlin. decis. 293. numer. 23. & 26 procedit etiam f in ascendentibus , qui fructus in trebellianicam imputare tenentur Rot. decis. 62. n. 5. & 6. par. 5. recent. & coram Duran. decis. 76. num. 5 & 6.
27. Sed filii primi gradus f non tenentur in eam imputare fructus l. iubemas C. ad Trebell Fusar. cons. 123. num. 10. Tomas decad. 1. tract. 5. tit. 9. numer. 28. Mangl de imputat. quæst. 125. num. 6. & 7. versic. a priori tamen Cancer. var. resol. par. 1. cap. 2. nu. 7. Scac. de iudic. lib. 2. cap. 9. num. 1169 Rot. recent. par. 2. decis. 215. numer. 1. in fin. etiam si detraheant duas quartas Fusar. d. cons. 123. num. 10. DD. allegat. à Tomas. d. tract. 5. tit. 9. num. 38. Rot. coram Gregor. XV. decis. 266. numer. 6. & 7. & hæc opinio est verior, ac tenenda, quicquid alii contradicant, cum sit magis communiter recepta.
28. Filii autem vñterios f gradus , & sic Nepotes tenentur fructus in trebellianicam, imputare , quāvis primum locum obtineant Mangl. de in putat. d. quæst. 125. numer. 18. 19. & 20. versic quibus non obstantibus , cum aliis adduictis à Tomas. d. tit. 9. num. 54. Merlin. de legitim. lib. 2. tit. 2. quæst. 32. num. 48. Scac. de iudic. d. cap. 9. numer. 1175. lib. 2. Add. ad Gregor. XV. decis. 266. num. 14 apud quos referuntur in numeri concordantes, & dicitur Rot. Rom. approbasse hanc opinionem.
29. Licet verò me non lateat f plures DD. & prefetti Gratian. disceptat. 265. num. 30. & seqq. Cancer. var. resol. par. 1. cap. 2. num. 73. se tulisse in contrarium sententiam , tamen non possum recedere ab opinione illorum , qui volunt fructus à Neptibus debere imputari , quia est magis communis.

- D Os ob delictum Mariti non confiscatur. nu. 1. Extende etiam ad usumfructum durante vita mariti. num. 2. Et si bona Mariti ob crimen læse Maiestatis publicetur , & Vxor illius fortunam sequatur. n. 3. Amplia dictam conclusionem in Vxore , quæ comitur Virum hereticum num. 4. Mulier ob hypothecam dotalē , quam habet in bonis mariti , potest impedire demolitionem , & destationem domus , nisi prius fuerit satisfacta de dote. num 5. Amplia procedere etiam ad fauorem cuiuslibet creditoris. num. 6. Vxor ratione hypothecæ dotalis potest impedire fiscum , ne afferatur possessionem bonorum mariti condemnati , nisi prius dos fuerit ipsi Vxori soluta. num. 7. Contrarium tamen firmatur , quando agitur de restituenda , non de affucuranda dote, num 8. Limita , quando Vxor habet in contractu dotali clausulam constituti , & possidet bona mariti. n. 9. In isto tamen casu creditor habet ius offerendi. n. 10. Via executiva non potest procedi contra Vxorem possidentem bona Viri , etiam ex clausula constituti appositi in contractu dotali. num. 11. Vxor allegans possessionem bonorum mariti iure pignoris , non potest impedire illorum subhastationem. num. 12. Secus tamen est , si alleget tantummodo possessionem , quæ de per se presumitur iure domini. ibidem. Mulier possidens bona mariti , etiam iure pignoris , non potest a possessione expelli , nisi prius de dote sit satisfacta , & quare. num. 14. Dos etiam confessata , quando sunt elapsa tempora ad opponendum , non potest confiscari. num. 15. Fiscus , & quilibet priuatus potest obijcere , & probare simulationem , & exceptionem non numerata dotis. num. 16. Dotis confessio , ex quibus vera , seu simulata probetur remissive. num. 17. Confessio mariti de dote recepta probat creditum dotalē in præiudicium creditorum posteriorum , nisi ex manifestis indiciis de simulatione constaret. num. 18. Limita dictam conclusionem , quando effacta confessio animo donandi ibidem. Confessio receptionis dotis suffulta pluribus coniecturis probat aduersus omnes creditores , etiam si sit facta post decutionem mariti. numero 19. Confessio mariti de dote recepta , quod simulatè non emanauerit , fortissima Coniectura est dotis promissio , & huiusmodi promissio probatur etiam per testes. num. 20. Altera coniectura ad tollendam simulationem in dicta confessione desumitur , quod absque dote

matrimonium contrahit non soleat. num. 21.

Maxime si dos constituta sit congrua. ibid.

Tertia presumptio est, si confessio emanauerit tempore, quo creditores non aderant, quo casu confessio probat veram doris numerationem. numero 22.

Quarta desumitur ex solutione majoris partis doris, quo in casu tota soluta presumitur. numero 23.

Quinta, quando concurredit diurna praestatio alimentorum & iuramentum contractui apposatum. num. 24.

Et dicta presumptio proueniens ex diurna praestatione alimentorum non debet sperni concorrentibus aliis presumptionibus. num. 25.

Sexta desumitur, quando in divisione bonorum dos inter debita fuit recensita. num. 26.

Maxime si divisione esset facta post mortem mariti. num. 27.

Eoque magis, si confessio non esset facta ad favorem Vxoris. quam opinionem sequitur Rot. Rom. num. 28.

Dos, que debetur Vxori pauperi a marito diuite, non confiscatur, nisi vius contrarius vigeret, ubi de comm. n. num. 29.

Dos proueniens ex autb. præterea, confiscatur si mulier duos batuisset viros, & a primo non exegisset, quia tali casu non potest dici pauper. numero 30.

Dos quando debeatur ex dispositione dictæ autb. præterea, remissione num 31.

Dos non potest confiscari ex delicto Vxoris in præjudicium mariti, nisi in casibus expressis. numero 32.

Executio non potest consummari in bonis dotalibus ob debitum contractum ab Vxore absque scientia Viri. num. 33.

An autem hoc procedat, quando debitum sit commune remissione. ibidem.

Limita supradictam conclusionem, si ære alieno contractio ante matrimonium, omnia bona Vxoris fuissent in datum data Viro, quo cajus in bonis dotalibus posset executiue conuenire. num. 34.

Limita secundo, si Vxori litiganti maritus prestiterit consensum. num. 35.

Extende banc limitationem ad Patrem habentem. usumfructum in bonis filii. num. 36.

Lucrum dotal, remanset saluum marito, quando dos Vxoris confiscatur. num. 37.

Dosis confiscatio ad hoc ut intret, sufficit mulierem esse condemnata in paenam extraordinariam in crimen læse Maiestatis. num. 38.

Statutum loci Viri attenditur in lucro dotali, quamvis contractus sit, alibi celebratus. numero 39.

Vbi tamen remissione plures limitationes.

Limita, si maritus ad domum mulieris fuerit traditus. num. 40.

Limita secundo, si non Vxor, sed alter pro ea domum promiserit, quo easie inspicitur locus celebrati contractus. num. 41.

Limita 3. si dos consideret in bonis stabilibus existentibus extra Territorium loci mariti. num. 42.

Excellentissimi D. Dominici Philippucci Patritij Maceratensis sequitur opinionem Author an lucrum doris debeatur, tam de dote data, quam de promissa. num. 43.

Lucro doris marito reservato, dos integra confiscatur, nec maritus usumfructum consequitur. numero 44.

Maritus dum conuenitur a fisco pro restitutione doris gaudet beneficio deducto ne egeat. num. 45.

Diclo tamen priuilegio non gaudet fiscus pulsatus ab Vxore pro restitutione doris, quando fuerunt confiscata bona mariti. num. 46.

Dos non confiscatur ob delictum Vxori, quando vel per stipulationem, vel per statutum debet reddi alteri personæ, quam ipsi Vxori. num. 47.

Prout nec confiscatur dos filia data a Patre in ipsius præiudicium, si delictum commissum sit Patre vivente num. 48.

Dos Vidue delinquentis semper publicatur. mortuo Viro. num. 49.

Decisio Authoris in Auximana Saluiani impreſſa 16. Ianu. 1654 fuit reuocata a Sac. Rota Ma. cerantensi, sed in Urbe confirmata. numero 50.

Fiscus debet dotare filias confiscatis bonis paternis. num. 51.

Corpus delicti in veneno propinato quomodo probetur n. 52. & n. 53 firmatur, veneficum indicis, & coniecturis probari, cum sit difficilis probationis.

In corpore humano generatur venenum, vel ob aeris corruptionem, vel malignitatem humorum aliquando prouenientem. num. 54.

Venenum propinatum esse certæ species, debet iustificari ex relationibus Peritorum. num. 55.

Venenum propinatum esse male qualitatis debet probari, cum aliqua medicamenta sint, & saluti humana deseruant. num. 56.

Propinatum venenum quæ signa soleat afferre in venenum accipiente. num. 57 & 58.

Venenum præsumitur propinatum, & non intus genitum, cum quis optimæ validitudinis statim in malam incidit, quia venenum genitum non producit tam repente suos effectus. num. 59.

Periti mali propinati veneni debent referre quantitatem propinatam esse sufficientem ad necandum hominem, ut delicti corporis ius sufficitur. n. 60.

Indicia in propinato veneno nedum sufficiunt ad transmittendam inquisitionem, sed etiam ad torquendum. num. 61.

Et quibus indicis præsumatur, venenum ab aliquo fuisse propinatum affiratur. numero 62. 63. 64. 65. 66. & 67.

Veneficii delictum est adeo graue, ut proditionem contineat. num. 68.

Et in milite, & magis in clero plus quam in aliis est detestandum. num. 69.

Crimina sunt grauiora in Religiosis, quam in aliis, & sic maiorem panam sortiuntur num. 70.

Delictum propinati veneni debet puniri pena ordinaria.

ordinaria, quantum effectum non habuerit, dum
fuit deuentum ad actum proximum. n. 71.

Contrarium tenent relati, num. 72.

Prima tamen opinio in clero est vera. num. 73.

Pœna propinani venenum in Perside fuit caput in
ampla lapide impingere, & alio super inducto il-
lud confringere. num. 74.

In clero tamen practicatur depositio, ac longa de-
trusio in carcere. n. 75. & ex quadam constitu-
tione perpetuus carcer iniungitur ibidem.

Mulier vendens una cum viro non transfert in em-
ptorem anteriora iura dotalia. n. 76.

Contrarium. num. 109. & num. 110. & 111.

Et cessio iurium importat tali casu hypothecæ renun-
ciationem duntaxat, maxime si Vxor disertis
verbis se cautelauit super aliis bonis marii. nu-
mer. 77.

Contrarium firmatur num. sequenti

Vxor vendens in solidum una cum Viro, adiectis
clausulis, & obligationibus amplissimis, ac
etiam euictionis promissione, licet non sibi præ-
iudicet respectu Viri, præiudicium sibi tamen
infert respectu emptoris. num. 78.

Vxor obligans se in omnibus contentis in instrumen-
to venditionis una cum Viro celebrato, trans-
fert in emptorem sua iura dotalia, n. 79.

Mulier quomodo cumque contrahat cum viro, sem-
per censetur renunciare quantum iuri sua hypo-
thecæ. num. 80.

Vxor vendens una cum Viro sibi afferit hoc præiudi-
cium, ut non possit redire ad bona alienata, ni-
si in subisdium. num. 81.

Creditor vendens pignus non tenetur de euictione,
nisi illam promiserit. n. 82 & num. 118.

Amplia etiam in consentiente, & promittente de eu-
ictione d. n. 118.

Modus quicumque jeruatus a Marito, & Vxore si-
mul videntibus, presumitur fucus, & se per ba-
bere supradictam legi presumptio nem. n. 83.

Vxor alienans una cum Viro reputatur solum adhi-
bita ad cautelam, & maritus dicitur vendor
num 84 & num. 119.

Declarat n. 120. & n. 121. ubi contrariis responde-
tur.

Vxor quocumq; modo, & in quois contractu obli-
gans se pro, vel cum Viro, nulliter obligatur ex
dispositione auth. si qua mulier. num. 85.

Obligatio tamen mulieris iuramento vallata subfi-
netur, & cessat in tali casu beneficium sen. Cons.
Vellei. & d. auth. etiam si ad manus Vxoris nihil
peruenerit num. 86.

Limita vt num. 89

Et heredes mulieris non possunt petere rescissionem
d. contractus, nisi obtenta restituzione a Prin-
cipe num. 87. Maxime si specifice medio iura-
mento d. authenticæ, & Sen. Cons. mulier renun-
ciavit num. 88.

Obligatio mulieris in contraçtu una cum Viro cele-
brato, & iurato, & in quo adest expressa re-
nuntatio dd. legibus non subfinetur, si remane-
ret penitus indotata. num. 89.

Et quod mulier remaneat penitus indotata non præ-
sumitur, sed est probandum. n. 90.

Diciturque remanere penitus indotata, quando bo-
na dotalia non ad sunt, licet ad essent parapher-
alia, & patrimonialia. num. 91.

Renunciatio in Regno Neapolis, & Sicilia facta à mu-
liere medio iuramento nullum operatur effe-
ctum ex vi specialis pragmaticæ. n. 92.

Renunciatio nihil operatur, si non sint obseruatae
solemnitates statuti præsumentis iuramentum
dolose extortum. n. 93.

Hoc tamen non videtur procedere si de esset specialis
Apostolica approbatio, quia Constitutiones lai-
cales non possunt aliquo modo infringere vires
iuramenti num. 94.

Obligatio mulieris non subfinetur alisque causa re-
spiciente utilitatem ipsiusmet mulieris, &
fideiussio praefita pro Viro est le sua, nec potest in-
seruire pro causa ad satisfaciendum Statuto
illam expofcenti. num. 95.

Contrarium firmatur numer. 96. ubi quod ex dicta
obligatione oritur obligatio prædictua actio-
nis.

Vxor tenetur pro Viro subuenire indigentias domus,
& eius obligatio facta cum solenitatis pro
solutione æris alieni mariti valet. numero
97.

Et sufficit maritum esse obligatum in forma Cameræ,
vel alio modo habente executionem paratam.
num. 98.

Decretum Iudicis in contractu appossum facit
præsumere, omnia solemniter gesta. numero
99.

Et causam in contractu a Iudice assertam, esse ve-
ram num. 100. ubi quod contrarium afferenti
incumbit onus probandi.

Nullitas contractus potest adduci ab ipso contraber-
te, ad cuius fauorem fuit inducta nullitas, vel
ab eius herede, non autem a tertio. n. 101.

Mulier non potest opponere de nullitate contractus,
nisi prius petita absolutione a iuramento in il-
lo praefito. num. 102.

Heredes mulieris non possunt opponere rescissionem
obligationis iurium dotalium pro Viro, dum
Vxor conquesta non fuit viro superstite, & per
consequens, non quæsita actione pro restituzione
dotis. num. 103.

Et contrarium sentientes declarantur. n. 104.

Obligatio vxoris, que sibi reseruauit iura dotalia in
bonis mariti, ex d. reseruatione non solum sub-
stinetur, sed etiam alienatio totalis dotis. nu-
mero 105.

Obligatus in solidum potest pulsari uti principalis,
cum dicatur correus debendi. num. 106.

Amplia hanc conclusionem etiam in muliere, que non
potest allegare presumptionem fideiussionis, &
quod pecunia fuerint recepta per Virum in
præiudicium emptoris, vel creditoris. numer.
107.

Mangil. & DD. ab eo allegati non firmant, emplo-
rem non posse agere de euictione contra-

Vxorem, quæ vendidit una cum viro ex eo, quod pretiam presumitur peruenisse ad manus mariti. num. 108.

Vxor potest repellere agentem Salviano vigore sua anterioris hypothecæ. num. 109.

Quod extenditar etiam ad creditores ipsius malieris ex regula firmata. num. 110.

Habens obligata pro euictione omnia bona Vxor, potest excipere de iuribus dotalibus, etiam deficiente cessione. num. 111.

Cessionarius succedit in locum cedentis, & vitetur ipsius privilegiis, & prærogatiis. num. 112.

Dispositio authentica si qua mulier, & mala iuris presumptiones ex illa fluentes cessant ubi dispositio d. auth. sicut per renunciationem iuratam abrogata. num. 113.

Senatus Consultum Velleianum comprehendit tam nuptam, quam innuptam. num. 114.

Vidua potest disponere de tota dote, dam extat legitima causa; nupta vero solam medietatem dotis consumere potest. num. 115.

Limita quando nuptia effet constituta in tali atate, ut nouas nuptias contrahere non posset, quia tunc totam dotem alienare valeret. numero 116.

Fæmine maiores de iure communii possunt omnes, irre contractus, sicuti possunt explicare homines. num. 117.

De Euictione & si non teneatur creditor in distractione pignoris, tamen si illam promisit, de ea tenetur, prout etiam consentiens venditioni, & pro ea se obligans. num. 118.

Conclusio, quod Vxor venders, & obligans se una cum Viro, censeatur adhibita pro forma & quod fideiussit pro marito, intelligitur procedere inter Virum, & Vxorem ibidem.

Mulier contrahens una cum Viro non potest preiudicari in eius dote, quam ab ipso, vel eius heredibus valebit repetere ibidem.

Emptor habens bona venditoris obligata potest ipso inuito uti iure illius prælationis a numero 121. in fin.

Quem de euictione tenet actio, eundem agentem excludit exceptio num. 122.

Creditor primus retinendo creditum, ac hypothecam, dum cedit ultimo creditori iurafusa, videtur cedere duntaxat temporis prælationem, adeo ut postremus primus, & primus postremum occupet locum. num. 123.

Amplia in Vxore cedente iura sua elementi a Viro, per quam cessionem excluduntur omnes credidores qui post Vxorem contrixerunt. num. 124.

Vxor, quæ cessit alteri sua iura dotalia, non potest agere contra bona mariti à tertio possefa, cum per dictam cessionem sit satisfacta. numero 125.

Cessionarius primus omnium iurium dotalium utitur cessione sibi facta, non autem secundus, in quem nullum ius transferri potuit, cum effet per primam cessionem consumptum. numero 126. & 128.

Cessionarius Vxoris non solum ex cessione iura dotis consequitur; verum etiam habet prælationem priuilegiatam ex legè, quæ ad singularem successorem non solet transfiri si potest redire contra vxorem. num. 127.

Vendere, & venditioni consentire differunt inter se, & solus consensus inducit nudam renunciacionem. num. 129.

Renunciatio nihil tribuit, sed tantum abdicat a se, nec continet aliquam obligationem. ibidem.

Vxor cedens iura dotalia, quando pecuniam non recipit, habet obligata, & hypothecata bona mariti, cum quo in solidum contrahit, posterior tamen est iuri Cessionarii. num. 130.

Quando vero recipit pecuniam, nihil per se retinet, sed creditum totaliter transfert in cessionarium ibidem.

Vxore, & Viro in solidum vendentibus, & confitentibus pecuniam receperisse, presumitur ad fauorem emptoris, pecunias peruenisse etiam ad manus Vxor. num. 131.

Vxori conceditur remedium subsidiarium, ut redire possit contra bona alienata, ne penitus indotata remaneat. num. 132.

Et si penitus indotata remaneret, eius obligatio & si iurata tanquam enormiter ladens non subsistet. ret. num. 133.

Tempus obligationis Vxor, vel restitutionis a debeat attendi pro iudicanda lafione contractus vide. num. 133.

Obligatio Vxor lafusa, an in totum, vel in parte rescindatur remissive. num. 134.

Metus reverentialis, deficientibus verberibus, minis, lafione, & similibus, non sufficit ad infringendum contractum. num. 135.

Maxime si in contractu adfuerint consanguinei, & decretum Iudicis interuenerit, per quod omnis metus excluditur. num. 136.

Statutum deferens lucrum dotis marito ob mortem Vxor est contra ius commune, & quare. n. 137.

Contrarium probatur. num. 177.

Et propterea est stricte intelligendum, & non patitur extensionem dotis datae ad dotem promissam. num. 138.

Contrarium probatur num. 178. quia statutum est fauabile. ibidem.

Statutum loquens cum certa qualitate, non habet locum, nisi illa qualitas concurrat, & probetur num. 139.

Loquens tamen de dote data, non habet qualitatem, quia habet etiam locum in promissa. num. 179.

Dos promissa, non est propriæ dos. num. 140.

Contrarium firmatur num. 175.

Statutum loquens de dote data, non habere locum in dote promissa, firmant triginta, & ultra DD. qui de communi. n. 141.

Reiciuntur tamen omnes. num. 170.

Statutum deferens lucrum dotis marito cum sit contra ius commune, indiget speciali confirmatione. num. 142.

Contrarium, cum sit fauabile firmatur. num. 177.

Statu-

DE CONFISCATIONE.

151

Statutum deferens certam quantitatem dotis pro lucro Marito ob mortem Vxoris est fauorable num. 143. & num. 145.

Et ad dignoscendum, an statutum sit odiosum, vel fauorable, duo attenduntur, scilicet intentio statuentium, & an sit passim receptum. num. 144.

Statutum deferens lucrum dotis marito ob mortem Vxoris obseruatur passim in tota Italia, & plurimi recensentur loci. num. 146.

Et propterea dicitur fauorable, & per consequens extendendum, etiam si esset intelligendum ad litteram, stante fauore publico. numero 147.

Lucrum dotis desertur marito propter onera matrimonij. num. 148.

Et ob hanc, aliasq, rationes reprobatur Altograd. conf. 29. nu. 25. & 149.

Ratio, quod statutum loquens de dote data, non habeat locum in promissa, quia quando data est, maritus utatur retentione, & quia dote data alienata sit, reiicitur aliis validioribus rationibus. num. 150. 151. & 156.

Statutum loquens de dote data, non dicitur exclude re promissam, & quare. num. 152.

Dos promissa, dicitur alienata, prout dos data. numero. I, 3a.

Et si dotis promissa Maritus nibil lucraretur, sequeatur absurdam, quod esset melioris conditionis Pater, qui dote non soluit, quam ille, qui dote exburstauit. num. 154.

Pater tenetur reseruare filie pro secundis nuptiis, tam dote data, quam promissam. numero. 155.

Statutum, quod non exprimit rationem, & si non fiat ex ea extensio, tamen patitur extensionem, quando adest ratio unica, & sub intellecta. nu. 157. & tali casu extenditur etiam ad correctoria. num. 159.

Amplia, etiam si essent plures rationes ad idem convenientes. num. 158.

Dos promissa, licet sit eadem quod dos data per fictionem, nihilominus sufficit eandem esse per fictionem, dum versamur in statuto fauorabili num. 160.

Dos data appellazione venit etiam dos promissa, quando alias sequentur plura absurdas. numero. 161.

Plura absurdia exarantur, quando marito non desertur lucrum dotis promissa. num. 162.

Rem habere videtur, qui habet actionem. numero 163.

Dos ad certam diem promissa eodem modo est debita, sicut pure promissa, cum dies adiecta differat solutionem, non tamen suspendat substantiam debiti. num. 164.

Statutum Iuri communi conforme recipit extensio nem, etiam ad casum fictum. num. 165.

Amplia, etiam si statutum, partim esset fauorable, & partim odiosum. num. 166.

Et quando eadem est ratio in casu vero, prout in ca-

su factu, prout est in statuto loquente de dote promissa, tunc fictio habet quoque locum in statuto exorbitanti. num. 167.

Maxime quando agitur de fauore publico. ibidem. Dos promissa appellatur dos, sicut dos data de veriori, ac crebriori sententia. num. 168.

Mulieres excluduntur a successione feudi, tam ob dampnum datam, quam ob dote promissam. numero 169.

Statutum excludens mulieres dotatas comprehendit etiam illas, quibus dos fuit promissa. num. 170.

Consuetudo Martisi loquens de dote data, habet etiam locum in dote promissa. num. 171.

Pater, sicut non potest minuere dote data primo Viro, filie volenti transire ad secundas nuptias, sic quoque non potest detrahere dote promissa. numero. 172.

DD. numero quinquaginta septem recensentur, qui firmant, statutum loquens de dote data habere locum in promissa. num. 73.

Et banc opinionem semper sequuta fait Rot a Roma na in pluribus decisionibus relatis. numero 174.

Dos data appellazione venit etiam dos promissa, licet rubrica statuti loquatur generaliter de dotibus restituendis, & in nigro de dote data. numero 175.

Restituere verbum est aequiuocum, & varias habens significaciones, & propterea comprehendit etiam dote promissam. num. 176.

DD. numero triginta, & ultra authoritas non est attendenda dum firmant, statutum loquens de dote data non habere locum in promissa, quia id firmant ex falsa ratione, nimis quod statutum sit correctiorum Iuris communis. nu. 170.

Thobias Nonius conf. 48. nu. 9 firmans statutum loquens de dote data, non habere locum in dote promissa reicitur, quia mouetur falsa ratione, & pro contraria opinione plures adducuntur decisiones. num. 171.

thesaurus decisione 109. firmat opinionem, quod statutum loquens de dote data habeat locum in promissa. num. 172.

Alexander in l. si donaturus 9. fin. nu. 7. distinguens quando dote promittens est in mora, tunc debilitas cum marito dotis promissa, secus si non sit morosus reicitur, nam data mora, tunc dos censetur soluta. num. 173.

Gratianus decis. 230. vel firmat quod lucrum debatur etiam de dote promissa, vel quatenus contrarium sentiat, sentit contra decisionem Rot. Rom. ix terminis statuti Asculi. numero 174.

Rota Romanae decisiones nonnullae allegantur, per quas pretenduntur firmari contrarium opinionem, nimis quod statutum disponens de dote data non habeat locum in promissa. nu. 175.

Rota coram Seraphino decis. 248. ex qua ratione mota fuerit ad firmandam opinionem allatam in superiori numero. n. 176. & aliae decisiones hic allegatae, contrarium firmant opinionem.

Statu.

Statutum deferens lucrum marito non est correctorum iuris communis, & quatenus etiam esset, sufficit illud esse confirmatum in forma communii, cum sit favorable. *q. 177.*

Statutum loquens de dote data habere locum etiam in dote promissa concedi debet tam in iudicando, quam in consulendo nu. 178.

Maxime in Statuto Aesino, in quo consuluit Socin. *Iur. conf. 25. vol. I. ibidem*

Q V Æ S T I O X X I .

- I** B delictum † mariti dos vxoris non confiscatur l. si marito publico ff solut. matrim. quisquis s. vxores sane C. ad leg. *Iul. Majest.* l. si quis post bac & ibi scribb. C. de bon. proscriptor. *Carpan.* ad constit. nouiss. *Me. diol. S. omnium num. 275. Farin. quest. 25. nu. 111.* Sanchez in p̄cept. decalog. lib. 2. cap. 17. n. 2. & seqq. *Guazzin.* de confiscat. conclus. 13. limit 35. n. 1. *Fontanell.* de pac̄l. nuptial. claus 6. glos 2. par. 2. num. 9. *Dexart.* decis. *Sardin.* 94. num. 7. nec etiam quoad vsumfructum durante vita mariti post Bald. Nouell. & Anton. *Gomez* *Fontanell.* d. glos 2. par. 3. 2. nu. 8. licet bona † mariti publicentur ob crimen læsa maiestatis, & vxor illius fortunam sequatur *Guazzin.* d. limit. 35. num. 2. *Sanchez* d. cap. 17. n. 4. 24. vbi † extendit ad vxorem, que comitetur vi rum hereticum *Caball.* resol. 232. num. 1. 2. & seqq. 5. Et adeo hac † vera sunt, ut ratione sua hypothecæ dotalis possit vxor impeditre denastationem, & demolitionem domus, nisi prius fuerit satisfacta de dote *Farin.* quest. 116. S. 1. num. 35. & infra, vbi remouet omnia obiecta allata per DD. testantes de contraria consuetudine, & volentes non posse impediri demolitionem domus in terminis Statuti illam simpliciter mandantis *Carpan.* d. S. omnium nu. 296. & 297. *Guazzin.* d. limit. 35. num. 6. 19. qui volunt † idem procedere ad fauorem cuius. libet creditoris *Fontanell.* d. glos 2. par. 2. num. 10. licet autem multi DD. relati a *Guazzin.* d. limit. 35. num. 17. cum quibus vt postremo loco relatis ipse pertransire videtur voluerint, † ratione d. hypothecæ possit vxorem impeditre fiscum, ne assecutatur possessionem bonorum mariti condemnati, nisi prius sua dote soluta, & conueniat etiam in eamdem sententiam *Dexart.* d. decis. *Sardin.* 94. num. 7. nihilominus † iudicio meo melius sensere adduci per ipsum *Guazzin.* ibid. numer. 16. inter quos bene ratiocinatur *Farin.* quest. 25. nu. 116. cum enim agitur de restituenda, non assecuranda dote, vxor nec posset ex vi sua hypothecæ impedi re substationem bonorum mariti pro satisfaciendis aliis creditoribus *Merlin.* de pignor. lib 3 quest. 73. nu. 75. adducens *Rot.* in Bononien. subhastationis 25. Maij 1635. coram Motmanno. Quapropter 9 est omnino adhærendum *Farinac.* qui tamen † n. 117. & 118. limitat conclusionem, quando vxor habet in contracū dotali clausulam constitutū, vel possidet bona mariti, quam limitationem

- quoad constitutum probant etiam *Carpan.* d. S. omnium num. 294 & 295 & *Guazzin.* d. limit 35. num. 16. & quoad possessionem facit regula generalis, quod vxor impedit executionem super bonis mariti ab ipsa possessis ex capite retentionis Galles. de oblig. Cameral. quest. 18. n. 12. *Statil.* de saluian. interdict. inspect. 3 cap 4. n. 25. & 26. ita ut 10 † non possit ab ipsa auocari possessio, nisi per ius offerendi ut per text. in l. 1. S. cum autem C. si antiqu. credit. voluit *Rot.* coram Buratt. decis. 286. nu. 9. & facit *Caualer.* decis. 62. nu. 4. & decis. 429. in 11 princip volens † vxorem possidentem non posse pullari executiue, & concordat *Pof.* de manutent. obseruat. 54. n. 23. 24. & 25. loquens de utroque capite, possessionis scilicet, & clausula consti tuti.
- 12 Quibus † alias per me adductis ad fauorem cuiusdam mulieris possidentis pro sua dote, obij ciebatur, quod non propterea debebat retardari subhastatio ex decis. 180. num. 4. par. 7. recent. sed replicau illam decisionem emanasse in terminis vxoris, qua allegabat possessionem iure pignoris, ut ipsamet decisio se explicat in verbis, & quod casus noster versabatur in muliere allegante pos sessionem, qua de per se presumebatur iure domini, ut individualiter de possessione iure dotis dixit *Rot.* decis. 46. nu. 5. 6. & 7. par. 6. recent & in 13 super † addebam, quod si vere possideretur iure pignoris, non tamen mulier poterat a possessio ne expelli, dum prius de dote satisfacta non es set; traditio namque † certa est, quod creditor non cogitur distrahere pignus, nisi reperiatur em pritor, qui paratus sit dia illo creditore anteriorē soluere, quod superest, & pignus non auocatur a possidente, nisi postquam est illi satisfactum *Grati an.* disceptat. 941. num. 4. *Mangil.* de subhastat. quest. 54. n. 11. & audiui ita practicari in Tribu nalibus Vrbis, & presertim in illo supremo Signatu rure Iustizie, in quibus mandatur deueniri ad subhastationem muliere a sua possessione non amota.
- 15 Quæ fuerunt † dicta circa non confisca tionem dotis, procedunt etiam in dote confessata, quando sunt elapla tempora ad opponendum *Peregrin.* de iur. fisc. lib. 5. tit. 1. num. 82. *Guazzin.* d. limit. 35. num. 3. *Farin.* d. quest. 25. num. 120. & infra *Sanchez* in p̄cept. decalog. lib. 2. d. cap. 17. num. 16. & 7. sed quia, † si fiscus prohibetur hoc casu opponere exceptionem non numerat dotis, va let obiicere, & probare simulationem *Guazzin.* d. limit. 35. nu. 7. versic. bene verum est, quod per mittitur etiam cuiilibet priuato habenti intere se super bonis mariti *Rot.* recent. decis. 683. num. 11. par. 2. & post *Labyrint.* creditor. *Salgad.* decis. 23. 17 nu. 13. ideo satis utile † eslet videre, an, & in quibus casibus confessio dotis recepta presumatur ve ra, vel simulata, sed nimium sermonem extende remus, quia materia est satis ampla, & illam bene pertractarune ultra alios DD. inferius allegandos *Fontanell.* de pac̄l. nuptial. claus 14. glos. unic. par. 2. *Merlin.* de pignorib. lib. 3. quest. 58. *Antonel.* conf. 46. n.

46. num. 5. & jeqq Rot. coram Buratt. decis. 108. par. 7. recent. decis. 159 post Labyrint. creditor. Salgad. decis. 3. decis. 22. & decis. 23. afferam nihilominus nonnullas coniecturas, quas multis ab hinc annis pro Cliente adducebam.
- 18 Non potest † controverti creditum dotis, cum de illo constet per confessionem mariti, que etiam sine promissione praecedente probat in præjudicium creditorum posteriorum, nisi ex manifestis indiciis de simulatione doceatur Bald. Nouell. de dot. par. 10 num. 17 Couar var. resol. lib. 1. oap. 7. num. 7. versic. secundo ex eadem distinctione Mantic. de tacit. lib. 11. tit. 20. num. 37. versic. & si maritus Gait. de credit. cap. 4. num. 1769. & seq. Gratian. disceptat. 984. num. 21. Buratt. decis. 108. n. 6. dum voluit hanc confessionem tunc non præjudicare posterioribus, quando colligitur fuisse factam animo donandi; hodie vero tantum abest, ut simulatio probetur, ut potius constet de veritate confessionis, que & suffulta pluribus coniecturis probat aduersus omnes creditores, et si post mariti decotionem emanasset Rot. in Romana. dotis 31. Ianuarii 1652. s. bis non obstantibus coram b. m. Bichio apud Labyrint. Creditor. Salgad. decis. 3. num. 3. adminicula autem veritatis concurrere enumerantur.
- 20 Primo dotis † promissio, que fortissima coniecura reputatur Antonin. de Amat. resol. 5. num. 19. Merlin de pignor. lib. 3. quest. 58. num. 87. & seq. Rot. post ipsum decis. 141. num. 10. & penes Post. de subbastat decis. 166. num. 5. & remainet optimè iustificata per testes de illa deponentes glos. in l. cum citra verb probanti C. de iur. dot. Marsil singul. 442 Vrsil. ad Afflict. decis. 337. num. 4. Calà de mod articul. & proband glos. vniq. s. 2. num. 64. vbi firmat de uno teste iuncta fama, & num. 1110. Peregrin. decis. Patau. 34. num. 3. Fontanell de pac. nuptial. claus. 6. glos. 3. par. 7. num. 35. & claus. 14. glos. univ. par. 2. num. 66. & an possit probari per famam scribit Surd. conf. 94. sub nu. 47. versic. sexto quia, cum n. n. seqq.
- 21 Secundo, quod † matrimonia absque dote de facili non contrahuntur Aymon. conf. 40. num. 1. & 2. dicens per hanc consuetudinem constituendi dores ita debere præsumi, nisi contrarium probetur Mantic. de tacit. lib. 12. tit. 13. num. 4. Marescott. var. resol. cap. 8. num. 11. lib. 1. Fontanell de pac. nuptial. claus. 5. glos. 1. par. 1. num. 7. & seqq. Rot. coram Gregor. XV. decis. 62. num. 4. coram Buratt. decis. 283. num. 7. versic. quod quia, iuncta addit. litt. A. & par. 5. recent. decis. 321. num. 20. attenta maximè verisimilitudine huius dotis solite dari inter ciues huiusmodi conditionis Gratian. discept. 362. num. 20. Andreol. controvers. 186. n. 11.
- 22 Tertio † quod eadem confessio emanavit de tempore, quo nulli creditores aderant, qui fraudari potuissent Gratian. disceptat. 984. num. 21. Rot. recent. decis. 159. num. 11. par. 7. & post Zacc. de oblig. Cameral. decis. 258. num. 4.
- 23 Quarto. dum † appetat maiorem partem d. dotis fuisse vere solutam, argui debet etiam integra,
- & totalis illius solatio Aymon. conf. 158. num. 6. Natt. conf. 547. num. 26. Gratian. disceptat. 362. num. 18. Rot. recent. decis. 124. num. 4. par. 2. & d. decis. 159. num. 2. par. 7.
- 24 Quinto, concurrunt † diurna alimentorum prætatio, & iuramentum adiectum contractui Merlin. de pignor. lib. 3. quest. 58. num. 4. Rot apud ipsum d. decis. 141. num. 11. & 15. & post Labyrint. Salgad. decis. 3. num. 6. & quod alimentorum præstatio sit attendenda firmat Caren. resol. 117. n. 13. & pluribus Rot. Rom. decisionib. allegatis Andreol. 25 d. controvers. 186. num. 9. licet † enim adnumeretur inter leues coniecturas, tamè non debet sperni alijs concurrentibus Merlin. declarans, & concilians contraria d. quest. 58. num. 125.
- 26 Sexto, quia diuisione † secuta inter fratres fuit hec dos inter debita recensita, quod non euenisset, nisi diuidentes sciuissent eiusdem dotis numerationem Surd. conf. 489. num. 20. versic. secunda coniectura Gratian. disceptat. 739. num. 1. & seqq. Rot. post Merlin de pignor. decis. 59. num. 20. que 27 † coniectura esset magis consideranda, si diuino fieret post mortem mariti inter fratres defuncti, quia tanto fortius cessaret suspicio præsumptæ affectionis in vxorem, ac simulationis contractus, & intraret conclusio, quod confessio inter personas non suspectas emanata probat dotis numerationem Merlin. d. quest. 58. num. 82. Andreol. dict. controvers. 186. num. 13.
- 28 Septimo † fuit ipsa confessio expleta non ad suorem uxoris, sed patrui, ut ponderant Marescott. d. cap. 8. nu. 8. lib. 1. Rot post Merlin. de pignor. decis. 59. num. 18. & decis. 141. num. 14, nec est curandum de tenentibus opinionem contrariam, cum pro hac conclusione stet authoritas Sac. Rot. Roman.
- 29 Nec etiam † confiscabitur dos, que debetur uxori pauperi à marito diuite ex auth. præterea C. unde vir. & viror prout dicit ad litteram Text. in auth. bona damnatorum C. de bon. proscript. ibi uxores vero eorum dotem, & ante nuptias donationem accipiunt, si vero sine dote sint de substantia viri accipiunt partem legibus definitam, siue filios habeant, siue non. Farin. d. quest. 25. num. 123. Carpar. ad constitut. nouiss. s. omnium num. 775. & infra Guazzin. d. limit. 35. num. 10. Fontanell. de pac. nuptial. claus. 5. glos. 4. num. 68. Sanchez in præcept. decalog lib. 2. cap. 17. num. 11. & 12. vbi relata contraria opinione Peregrin. tenet istam pro confiscatione quartę esse de iure veream, addens tamen, quod si contrarium esset in visu, illud esset sequendum. Ego vero admiror, quod ex Peregrin. & Baiard. referat Guazzin. d. nu. 10. quod mulier non possit obtinere contra fiscum, qui propter eius voraginem hodiè sit factus sine cōscientia, quia sic dicendo offenditur pietas, & iustitia Principum Christianorum, qui in nihilo minores Traiano gloriantur dum fiscus in causis superatur; nam causa illius, nisi sub Principe malo, bona est, ut hec, & similia referendo testatur Maſſili. de Magistrat. lib. 6. cap. 10. num. 117. & seqq. à qua opinio-

opinione ad fauorem vxoris, quam ultra allegatos profitentur de iure veriore Constant. in l. 1. num. 119. & 120. vbi probat pluribus mediis C. de pen. fiscal. lib. 10. & Caball. resol. 232. num. 11. & ieqg non est recedendum ex eo quod Constant. d. nu. 120. & Caball. num. 35. & infraudant, quod Iudices fiscales non amplectentur hanc opinionem, nam ut facetur ipse Caball. num. 39. esset nimis durum recedere ab opinione fauente vxori, quae est pluribus rationibus, & tantorum patrum testimonio roborata.

30 Confiscareretur tamen dos proueniens ex d. auth. præterea, si mulier duos viros habuisset, & à primo non exegisset, quia non posset dici pauper, dum haberet ius illam exigendi ab hereditibus primi mariti Plot. conf. 30. num. 46. Carpan. d. I. omnium num 778. Guazzin. d. limit. 35. num. 12. Sanchez. d. cap. 17. num. 11. prope fin. versic. nisi 31 hoc mulier. Sed tamen ad, & quando ex remedio eiusdem auth. præterea hac dos debeatur extat integer liber, qui fuit inscriptus Decisio Alma Rot. Bononiensis verum sensum, totamq; materiam auth. præterea C. unde vir, & vxor bene explicans, & disceptant etiam plene Fontanell. de pact. nuptial. claus. 5. glos. 8. part. 9. p. r. tot. Surd. decis. 61. vbi abunde Hodiern. Curiac. controuers. 221. numero 38. & seqq. Cancer. variar. resolut lib. 3. cap. 16. numer. 103. & 104. loquens remissive ad Barz. decis. Bononia. 126. cum quinque seqq. quæ fuerunt compilatae in cah. supradictæ decisionis Rot. Bononiensis Merlin. Pignatell. controuers. 47. per tot. lib. 2. vbi solidissimis iutis fundamentis plene disputat articulum.

32 E contra tamen nec pro delicto vxoris potest confiscari dos in præiudicium mariti, nisi in casibus expressis in l. quinque legibus ff. de bon. damnat. nempe læsa maiestatis, violentia, patricidii, veneficii, & homicidii Farin. quæst. 25. num. 113. Guazzin. conclus. 13. limit. 37. num. 1. & 2. Sanchez. in præcept. decalog. lib. 2. cap. 17. num. 25. & 26. vbi extendet ad crimen heresis Castagn. de benefic. deductio ne egeat quæst. 1. ampliat. 2. num. 10. & infra, non enim delictum vxoris debet operari in præiudicium viri, & hec traditio recipit somentum ab eo,

33 quod tamen pro debito contracto per vxorem absque scientia viri non potest fieri execucio in bonis dotibus Peregrin. de iur. fisc. lib. 5. tit. 1. num 118. Cancer var. resol. par. 1. cap. 13. nu. 99. & seqq. Antonin. de Amat. resol. 45. num. 24. & 25. vbi remissive ponit, quid dicendum, si debitum esset communne inter virum, & vxorem; hoc tamen dictum limi-

34 tatur duobus modis, primo si ære tali alieno ante matrimonium contracio omnia bona vxoris suis sent in dotem assignata marito, quia tunc pro illici solutione posset in bonis dotibus conueniri executio Post. de subbastat. inspect. 18. num. 256. Donat. Anton. de Marin. resol. 63. numer. 3. & seqq. lib. 2. Rot. coram Buratt. decis. 254. per tot. iuncta ad-

35 addit. numero 10. secundo tamen si maritus præstisser vxori litiganti confessum, & pro ea se liti obtulisset Bertrand. conf. 229. num. 4. & 5. Rot. coram Se-

raphin. decis. 891. num. 10. & apud Post. de subba- stat decis. 261. num. 7. & quod pro expensis, qua- rum condemnationem mulier fuit passa in lite de consensu, & authoritate viri agitata, possit ex- ecuio committi in bonis dotalibus scriplerunt Codex Fabrian. lib. 5. tit. 7. definit. 6. Schol. 2. Can- cer. var. resol. par. 1. cap. 9 numer. 206. versic. subli- mitat tamè. Fontanell. de pact. nuptial claus. 6. glos. 1. par. 3. num. 47. vbi quod ita iudicauit Supremus Cathalonie Senatus Antonin. de Amat. resol. 45. num. 16. ad quæ facit validissima ratio, quod licet

36 tamen in bonis aduentitiis exequi non possit pro debito filii, ne prejudicetur vi夫tūtui paterno Gratian. decis. March. 76. num. 38. & seqq. Post. de subba- stat. inspect. 18. num. 252. permititur tamen super illis execucio, si pater consentiat in iudicio, quod filius item agat Boer. decis. 7. num. 17. & post ip- sum Codex Fabr. & Fontanell. in locis superiorius al- legatis. Nec est curandum de Pappon. arrest. 49. tit. 4. lib. 18. afferente contrarium, iusisse decimum ad fauorem mariti in illo Senatu, quia ultra quod nullam rationem, vel legem pro sua opinione addu- cit, contra ipsum stant allegati DD. & iudicia S. Rot. Rom. & Cathalon. Senatus.

37 Quando vero in casibus relatis dos vxoris con- fiscatur remanet actio salua in iure producto do- tis Farin. quæst. 25. num. 115. Guazzin. de confi- scat. conclus. 13. limit. 37. nu. 5. Sanchez. in præcept. decalog. lib. 2. cap. 17. num. 32. Constant. in l. 1. num. 119. versic. secundo consideratur C. de pen. fiscal.

38 lib. 10. Capit. Latr. consultat 6. n. 218. vbi tamen quod ad hoc, ut intret confiscatio dotis sufficit mulie- rem esse condemnatam in pecuniam extraordina- riariam in criminis læsa Maiestatis. Et quamvis San- chez dñm 32. dicat confiscatione secuta in casi- bus expressis in d. l. quinque legibus etiam lucrum dehincum viro confiscari, non propterea sit rece- dendum a regula, quam contra ipsam magis com- muniter firmant Scribb. & vrger efficacissima ra- tio, quia statim quod fuit per d. l. quinque legibus dispositum confiscari dotem, fuit addita altera incipie ns, & loquens per hac verba, & omnes om- nino maritus actiones saluas habet contra fiscum, ideoq; venit dicendum illam per istam declarati, tanto magis, quod in prima non fuit facta mentio lucri dotalis, quod tamen per hanc secundam le- gem debet intelligi referatum ex iudicio, & copulantis subsequentia cum precedentibus, ut esse casum in l. & quia, iuncta precedenti ff. de iuris dñm. Iudic. ex glos. in eisdem legib. firmat Barbos. dictio. 110. num. 7.

39 Ad acquirendum tamen lucrum attenditor statu- tum loci mariti, licet alibi sic celebratus contra- dus Thesaur. decis. 106. numer. 3. Roland. de iur. dot. quæst. 13. per tot. Phanucc. d. tract. glos. 9. num. 1. & seqq. Rot. diuers. par. 4. decis. 741. sub num. 2. apud Post. de manat decis. 647. num. 67. & post Gi- lian. ad Statut Perus decis. 43. num. 3. & 9. ac decis. 71. num. 6. & 7. nouissime in signis ille iuris concul- tissimus D. Lelius Altograd. consuluit attendi lo- cum habitationis mariti conf. 27. & conf. 28. utro- bique-

- bique per tot.lib. 2. regulam hanc, quod attendatur statutum loci mariti ponunt cum suis ampliationibus, & limitationibus Phanucc. d.glos 9. a.num 30. usque in fin. Roland. quæst. 20. per tot. Carpan ad Statut. Mediolan par. 1. cap. 298. num. 191 & seqq. ipsi igitur erunt consulendi, dum ego solis tribus limitationibus recentius ad ulteriora procedam.
- 40 Erit ergo prima, † quod non attendatur Statutum loci viri, sed uxoris, si maritus ad domum mulieris fuit traductus. Firman. in repertor. litt. M. fol. 313 col. 1. verste. maritus lucratum dotem, & litt. S. fol. 117. col. 3 in princip. Roland. de lucr. dot. quæst. 16. a.num. 3 Tiraquell de legib. connubial. glos. 2. numer. 46 & seqq Paul. Aemil. Gall. de except. quæ oriri poss in success. par. 2. tit. 4. except. 12. n. 26. & 27. vbi declarat limitationem hanc non procedere, si maritus non habet animum permaneundi Medic. decis. Senen. 71. num. 41. & 42.
- 41 Secundo plimitatur, si non vir, sed alter pro ea dotem promisit, quo casu inspicitur locus celebrati contractus Roland. de lucr. dot. quæst. 17. Phanucc. d. glos 9. num. 33. vbi tamen loquitur dubitatio Carpan ad statut. Mediol d. cap. 298. numer. 212 par. 1. Paul Aemil Gall d. except. 12. num. 18. Fenzon, ad statut. Vrb. cap. 131. num. 56. Rot. coram Merlin. decis. 608. num. 7 & seqq.
- 42 Tertio plimitatur, si dos confisiens in bonis stabilibus existaret extra territorium loci mariti Roland. de lucr. dot. quæst. 20. num. 11. & seqq. Phanucc. de lucr. dot d. glos 9. numero 34. Menob. cons. 469 num. 8 Thesaur. quæst. forens. 6. numer. 3 & 4. lib. 2. Giurb. ad cors. etud. Messen. cap. 1. glos 2. nu. 118 & seq. Garen. resol. 146. numer. 3. verste. vel dos confitit. & num. 4 cum seqq. apud quem referuntur quamplurimi concurrentes in hanc sententiam, & refutatur contrarii.
- 43 Lucrum hoc † dotis an debatur, tam de dote data, quam de promissa, est queritio valde controversa inter Scribb. sed ego in iudicando tenui opinionem summatam ab Excellentiss. D. Dominico Philippuccio patritio Maceratenensi ex primoribus buius Provincie Aduocatis per rationes ab ipso adductas in allegationibus, que in fine huius questionis in primuntur.
- 44 Reservato † ideo lucro dotis dos integrè confiscabitur, nec maritus vsum fructum consequetur Sanchez in precept. decalog. lib. 2. cap. 17. num. 31.
- 45 & † dum ipse conuenietur a fisco prò restituzione dotis gaudebit beneficio deducere ne egeat, si maritus la. 1. ff. solus marito. Bren. de cef. bonor. quæst. 20. quarta principalis num. 29. vbi, quod
- 46 non † tamen gaudebit hoc priuilegio fiscus pulsatus ab uxore pro restituzione dotis, quando fuerint confiscata bona mariti Sanchez d. cap. 17. num. 28. Castagn. de benef. deducere ne egeat quæst. 1. ampliat. 2. num. 1. & seqq.
- 47 Eximetur dos † a confisctione ob delictum mulieris, si per stipulationem, vel statutum debebit soluto matrimonio reddi alteri personæ, quam uxori, vel illius heredibus Guazzin. de confiscat. d. limit. 37. num. 8. Sanchez d. cap. 17. num. 33. pro.
- 48 ut † nec subiacer publicationi dos data filia a patre in praeditum ipsius patris viventis, sed tantum confiscatur, si patre mortuo fuit commissum delictum Osafe. decis. 94. num. 7. Carpan. ad confit. nouiss. Mediol. §. omnium. num. 306. Guazzin dict. 49 limit. 37. num. 16. verste. sublimita, & sic etiam † mortuo viro dos viduæ delinquencis semper publicatur Farin. quæst. 25. num. 112. Sanchez d. cap. 17. num. 25.
- 50 Quia autem posset † accidere, quod confisca-ta dote v. xoris reperiatur illa obligata pro viro, & posset dubitari de validitate obligationum, propterea poterit recurri ad ea, quæ ego scripsi iudicans in Auximana Saluiani 16. Juny 1654. quam resolutionem inferius habebis impressam; & licet mea sententia fuerit reuocata per hanc Rotam Maceratensem, dum ego adhuc essem Gubernatoris Marchig in Civilibus Locumtenens, tamen postea in Vrbe fuit reuocata sententia Rotæ, & confirmata mea, in cuius confirmatione tam Iudex, quam Aduocati Vrbis pertransiuerunt cum adductis per me in d. resolutione, quæ tunc fuit in lucem edita.
- Vt tandem hanc dotis materiam secundū meas vires absolua, est insuper adnotandum, quod
- 51 † confiscatis bonis patribus fiscus debet dorare filias feminas Feregrin. de iur. fisc. lib. 5. tit. 1. n. 76. Farinac. quæst. 24. num. 46 & 47. cum aliis per me allegatis quæst. 4. num. 33. & num. 78. & seqq.
- Quia supra fuit dictum, dotem confiscari in crimine veneficij, non existimat inconveniens hic inferere ea, quæ circa hoc crimen probandum deduxi in quadam causa; quæ fuit de meo voto expedita.
- Interdixerat F. Rector Iuuenum, qui Religioni addicti tempora probationis non sunt egredi E. ibidem tyrociniū proficenti, ne alloqueretur P. quem ipsum E. adhuc adolescentem infeliciter desperite cognouerat, & ad maiori malo obuiandum plures diligentias adhibuerat, ob quas ira percitus P. post plures annas iactatas in eundem E. tandem quadam certa die sciens, illum secundum locum in mensa occupare venenum solimatū in quadam ferculo illi apparato apposuit, ex quo pluriē degustato, ac demum ob insuauitatem saporem reieciō, indubitanter F. postremam vitę Scenam expleset, nisi medicamento vi elusa veneni incoluisse euasisset.
- 52 Delicti † corpus fuit abundē iustificatum, considerando prius in facto, quod F. ferculum degustans amaricudinem, & insuauitatem saporis, quam tribus vicibus semper maiorem inuenit, & corrosionem in fauibus expertus fuit adeo magnam, vt ipsa loqua impediretur, quapropter fuerit coactus à mensa discedere, Medicum querere, medicamenta assumere, & in cubili decumbere, quod cochlearium ex Oricalcho, quo farreum venenum comedebat, vbi ferculum illud attingebat, colorē ferrugineum assumebat, in reliqua sui patte naturalem qualitatem asservans, quam coloris mutationem fuit obseruatum accidisse etiam in altero

altero simili cochleario, quo fuerunt eadem epulæ facto periculo, petuolata; quod ex residuo eiusdem ferculi fuit quedam portiuncula porrecta. Cani, qui statim doluit, ingemuit, & euomuit; quod in extremitate paropsidis remiserat quedam parva quantitas pulueris albae, quam experimentum, & peritia agnoverunt, esse solimatum acritum; quod fabricatis alijs ferculis farrei, uno simplici, altero risagallo, & tertio solimatato commisisti, illud tantum, in quo aderat solimatum, denigravit duo cochlearia eadem forma, quam dederant ille primæ dapes, ut supra delibate; quodque his omnibus, & aliis perpenitus fuit à pluribus peritis iudicatum, venenum appositi in paropside F. fuisse solimatum, quod erat habile ad necandum quævis hominem sanum.

53. Et postea finire, quod, cum beneficium sit difficilis probationis, ad illud in genere probandum, exuberant indicia, & conjectura Farin. quest. 2. num. 30. Guazzin. defens. reor. 3. cap. 5. nu. 1. & remanet iustificatum per solum iudicium Peritorum Farin. d. quest. 2. num. 31. & seqq. Caball de homicid. numer. 630. & seq. Guazzin. d. cap. 5. nu. 3. cum seqq. quos esse tales fuit probatum per alios testes iuxta practicam desumptam ab eod. Guazzin. d. cap. 5. num. 8.

54. Et quia fadest venenum intas corpus humanum genitum, vel ob aeris corruptionem, vel malignitatem humorum aiunde prouenientem, veratio cinatur Andreas Cesalpin. artis Medic. lib. 3. cap. 55. 47. retulerunt Periti, venenum hoc fuisse propinatum, & indiuiduarunt pro solimato ob rationes solide ab unoquoque ipsorum adductas, quemadmodum edocuerant, ita fieri debere Farin. d. quest. 2. num. 34. Secund. de iudic. lib. 1. cap. 83. nu. 3. versic. item si in aliquo cadavere. Guazzin. d. defens. 3. cap. 5. numer. 3. & 12. Petr. ad Gramm. decisi. 33. numer. 1.

55. Prout etiam fuit addita qualitas mali veneni, quia reperiuntur multa venena, quæ medica menta sunt, & saluti humanæ deseruiunt. l. qui venenum ff. de verb. signif Decian. tract. crimin. lib. 9. c. 21. num. 8. Farin. quest. 122. numer. 126. Crispolt. cas. milit. 26 num 17. & seqq.

56. Quæ rationes f. per ipsos Peritos consideratæ, sunt correspondentes effectibus veneni mali propinati ponderatis à Sennert. Medicin. practic. tom. 2 lib. 6. par. 5. cap. 3. versic. eodem modo ibi, eodem modo nec venenum dum sumitur, certis notis patet. Evidem si talia signa ad sint, & homo in ore aliquam insignem mutationem, & saporem abominabilem percipiat, & in fauibus ardorem sentiat, id omnino suspectum est; Ac proinde si quis insigniter male habere incipiat, dicatq; se in prandio, vel cœna proxime precedente saporem abominabilem, fauicum ardorem, vel aliam in ore insignem mutationem perceperisse, id non leue in cibo, vel potu propinati veneni indicium est.

58. Et in specie f. de solimato tradiderunt Mattiol. ad Dioscorid. lib. 6. cap. 28 & Andr. Cesalpin. artis Medic. lib. 3. cap. 27. versic. argentum viuum subli-

matum, vbi iater' alia Symptomata recensentur amaritudo, & corrosio.

59. Eoq; magis conuincitur f. in eodem ferculo adfuisse venenum malum, dum F. prospera valerudine præditus, statim a cibo incidit in malam status mutationem, quæ iuncta cum aliis exaratis citram omnem dubietatis aleam suadet, venenum fuisse, propinatum, non intus genitum, quod non tam repente suas produxisset operationes Laurent. aesis Auenionen. 20. num. 3. 7 & per tot. Decian. lib. 9. cap. 24. num. 4. prope fin. Farin. d. quest. 2. num. 34. versic. & idem Medici. Caball. de homicid. numer. 628. & resol. 180. numer. 8. Guazzin. d. cap. 5. numero 5.

60. Sicuti f. autem solimatum ratione qualitatis esse aptum ad occidendum, ita & respectu quantitatis hic propinatæ opinati fuerunt idem Periti, ne vlius vaquam defectus corpori delicti valeret impingi iuxta mentem Farinac. d. quest. 2. numero 30. & quest. 122. num. 21.

Crimen hoc vero fuisse patratum a P. conuin- cunt plurima indicia aduersus eumdem in processu

61. cumulata, quæ f. nedium sufficiunt ad transmittendam inquisitionem, sed etiam ad torturam; nem- 62. pe f. inimicitia excitaæ inter ipsum, & F. qui prohi- buerat allocutionem cum E. Farin. quest. 49. num. 102. & seqq. Giurb. conf. 13. numer. 6. & 7. Minz

63. f. plures iterata etiam post venenum traditum, quæ alio adminiculo concurrente attenduntur, & si minans non esset solitus illas exequi Menoch. presump. 89. num. 6. lib. 1. Farin. quest. 30. nu. 1. 64. accessus f. insolitus P. eodem mane commissi deli- ci ad cenaculum de tempore quo fercula erant iam posita in mensa Farin. quest. 52. num. 138. & 143.

65. fama f. incontinenti exorta, quod ipse venenum in paropside F. apposuisse, quæ in delicto difficile probatu sufficit ad torquendū Boff. de part. suppos. numer. 20. Clar. quest. 21. versic. fama sola in fin. & iuncta alteri adminiculo pleam probacionem constituit Menoch. de arbitrar. cas. 89. nu. 87. 88. & 93. Farinac. conf. 34 numer. 15. conf. 55. num. 48. & quest. 47. numer. 91.

66. Plura mendacia f. in substancialibus, quibus tons refertus est processus Farinac. quest. 5. 2. num. 10. Giurb. conf. 14. num. 12. & conf. 87. num. 27. & 28. & ratione pluralitatis, licet substantiam non tangenter c. iminis eundem tamen producerent effectum, si est danda fides Farinac. d. conf. 34 nu- mer. 16.

67. Fuga tandem f. ipsius P. ex carcere, vbi pro hoc beneficio fuerat intetclusus, cù sic fugiens habeatur pro convicto, & confessio Farin. conf. 39. nu. 5. Vermigliol. conf. 179. num. 26. & 27.

Quæ indicia, sicuti ad omne delictum aperiendum exuberanter confluenter, ita etiam ad ipsum veneficium exprimendum, recensentur à Farin. d. q. 122. n. 62. quinimo ob difficultatem probandi sunt satis ad condemnandum Farin. d. quest. 122. numer. 53. 54. & seqq. Muscatell in pract. crim. rub. de simplic. homicid. num. 46. & seq. vbi quod succe- dit in locum plenæ probationis.

Quod

68 Quod beneficium † cum sit adeò graue, vt prodictionem contineat Decian. lib. 9. cap. 22. num 4. Maſtrill. de indult cap. 35. num 2. & ſeqq. Farin. d. quæſt. 122. nu. 3. Crispolt. cas. milit. 26. num. 1. 4. ſeqq; 69 Tominino detestandum in milite, plus quam in aliis Crispolt. d. cas. 26. n. 15. & 16. magisq; † in Clerico, quia in caſtris Dominicis nobiliorem militiam profitetur c. quid proderit d. ſintet. 61. Bellet. diſquisit. clerical. part. 1. rub. de clericis debitor. §. 1. n. 7. ob quā 70 rationem eſſe grauiora crimina Religioſorum, & maiorem pñam ſortiri debere animaduerterit Follieri in pract. canon. c. 16. n. 10. recensens dictum A. pollo ad Hebreos, quod fidelis maiora meretur ſupplicia ex hoc, quod peccando filium Dei conculcat per cōtemptum, & conqueſtionem Domini per os Hieremias dicentis, quid est, quod dilectus meus in domo mea fecit ſcelera multa. Debet ideò plecti 71 pñam † ordinaria, licet homicidium ſecutum non fuerit, dum ad actum proximum fuit deuentum DD. relati à Farin. d. quæſt. 122. nu. 19. Decian. lib. 9. c. 23. n. 3. propè ſin. Anton. de Ball. var. tractat. lib. 4. quæſt. 1. numer. 43. ea ratione moti, quia quoad propinan tem venenum iam fuit compleatum delictum, & quod medicamenta non debent de pena detrahere, cum non poſſint iſum delictum 72 minuere, à qua opinione † quamuis diſceſſerint Farin. d. quæſt. 122. numer. 20. 21. & 22. Maſtrill. de indult. d. cap. 35 numer. 10. Crispolt. d. 73 cas. 26. numer. 31. 32. & 33. nihilominus † pri- mā contra Clericum eſſe veriōrem firmauerunt Diaz in pract. crimin. canon. capit. 89 & Bellett. diſquisit. clerical. part. 2. rub. de pñ. cleric. §. 23. numer. 10. ad quam ſententiam aſtruendam conueniunt ea, quæ in his terminis de milite pon- derat Crispolt. d. cas. 26. num 35.

Ad immanitatem autem huius criminis compescendam fuerunt adeo acres pñq adiuuentę, vt 74 in Perside † beneficis in lapide amplio caput impingerent, alioq; ſuperinducto conſtingerent Alex- and. ab Alex. dier. genial. lib. 3. cap. 5. fol. mihi 330. Verſic. & in Perside, ac alia plures enumerentur à Decian. lib. 9. cap. 25. per tot. ex quibus ad- 75 uerſus † Clericum depositionis, & grauioris, longioris que detruſionis in carcerē mulctam practi- carieſ Diaz. cap. 9; tepeſ Farin. d. quæſt. 122. n. 5. & ex quadam ſpeciali conſtitutione propinanti venenum perpetuum carcerem iniungi testatur Bellett. d. §. 23. numer. 10. ideoque ſingulis omnibus libratis, & inherendo ita aequitati, vt pena condigna non auferatur censui eumdem pñ ſuſſe dammandum ad carceres Ergastuli per ſepennium.

Sequitur resolutio Authoris in Auximana Sal- uiani 16 Iunij 1654.

Ad roborandam ſententiam Prætoris Cinguli, qui mandauerat immitei Cinthiam Sergii ex vi Saluiani in Possessionem fundi exiſtentem apud Ioannem Marcum Poccionum, qui emerat ab Antonino de Bertinis, ac D. Franciſca eius Vxore, deducebant informantes pro ipſa Cinthia, quod nullate- 76 nuſterat in pedienda immiſſio ob anterioritatem Iurium dotalium Franciſcę, quę ab ipſa vendente

cum viro non fuerant translatæ in emptorem Ga- br. conf. 4. per totum, & ſignanter n. 14. & 23. lib. 2. Andreol. controu. 162. n. 5. & 6. Antonell. conf. 96. 77 n. 2. & ſeqq. Quinimotipla eſſio hoc caſu opera- tur duxat renunciationē hypothecę, ex Scap- puco. de ſalvian. lib. 2. quæſt. 7. nu. 4. & Ro. tdiuers. part. 1. deci 472 n. 2. firmauit Rota Marchiæ penes Thomat. dec. 109. n. 10. maxime, quia a Franciſca diſertiſ verbis ſe cautelauerat ſuper alijs bonis Mari- ti, ex quo colligitur, non fuſſe compræhendit ius illud reſeruatum, poſt Rimini ſen. conf. 79. nu. 31. & alios tradit Andreol. dicta controuers. 162. nu- mer. 5.

Quibus non obſtare opitulabantur, quod DD. predici loqueretur in ſimplici eſſione & ppteræa 78 nō procederet hic, & vbi venditio fuit ab Vxore in ſolidum cum viro expleta, adiecti ſe clauſulis, & obli- gationibus ampliſſimis, etiam de euictione, quo caſu, & ſi vior non ſibi præudiceſt ſpectu vii, ſi- bi tamen infert præjudicium quoad Emptorem. Boer. dec. 23. n. 7. Fontanell. de part. nuptial clauſ. 79 7. gloss. 3. par. 13. n. 37. eo magis † quia Muher odili- gans ſe pro omnibus contentis in Instrumento videtur tranſferre iura ſua dotalia, & retentiones, doac ſuerit ſe tuiſactū de dote Alex. conf. 47. liv. 3.

80 Etenim ceſpondebat † Thomat. d. dec. 109. & Scappucc. d. quæſt. 7. loqui in terminis terminis ri- bus, & ulterius, quod Mulier quomodo cumque contrahens cum Marito, ſemper ceneſatur renun- ciare tantum ſuę hypothecę, cum omnis modus conciendę obligationis ex illimetur color quesi- tus Thomat. d. dec. 109. ideoque idem eſſe, quod venditio cum ampliſſimis clauſulis, ſive renuncia- tio ſimplex ſequatur.

81 Præjudicari verò Mulieri, & ſpectu emptoris, & ipſi admittebat, ſed D. D. allegatos explicare quod- nā eſſet huifmodi præjudicium, ſcilicet, vt Mulier pro ſua dote recuperanda nequeat redire, niſi in ſubſidium, ad Bona alienata. Boer. d. dec. 23. n. 9. Fontanell. dicta part. 13. num. 39. & 40 quod vo- lebant, fuſſe etiam animaduerſum per Thomat. d. dec. 109. n. 13. & ideò potius comprobari opinio- nem ſayentem Aetrici.

Nec obſtare addebat confilium Alex. 47 addu- ctum a Domino Aduocato Poccioni, quia illud loqui autumabant in diuersiſſimis terminis, videli- cet in Muliere vidua alienante, ſeu donante fidū, in quo habebat iura dotis, quo caſu non intrant præ- sumptiones Mulieris contrahentis cum viro.

82 Minus obſtare † volearunt Argumentationem deſumptam à ſimi, quod nempe creditor vendens Pignus, non teneatur de euictione l. periculum 30. & bigloſſ. de Pignor. & hypoth. & nihilominus il- lam prætare terreatur, ſi promiſi tot. tit. C. Credit- euict. pignor. non deb. quia ſi idem ſit in Muliere vendente cum viro rem ipſi pro dote hypothecatam, quæ licet alias euictiōnem non deberet, te- neretur tamen feruare pacta conuenta.

Putabant enim hanc ratiocinationem ſolui ex diuersi- tate rationis, cum de cōtractu Creditoris nihil lex preſumat, de Muliere autē vendente cum viro lu-

ra velint, illam suisse adhibitam ad cautelam, & solum renunciasse iuri sua hypothecę, ut superius.
83 Nec aliquid speciale fasserebat videre, ob quod dicitur. Et a presumptio debeat cessare in contractu venditionis cum obligatione de evictione, cū Doctores omnes tractant quemcumq; modum seruatum a viro, & Vxore simul contrahentibus, esse sicutum, & semper vigere eadem legis presumptionem. *Mantic.* de tacit lib. 3. tit. 10 n. 44. *Marescott.* var. resol. lib. 2. cap. 5 à n. 1. usque ad 14. *Cyriac.* controu. 37. num. 19. 20. 21. & alii passim.

Demum considerabant, dec. 576. num. 31. verbi altera vero exceptio, part. 5. recent. ex aduerso allegata, minimè pertinere ad hunc casum, & non esse recipiendam doctrinam Andreol. dicta controu. 162. sub. n. 7. non solum, quia opinio contraria reperitur fulcira Auctoritatibus numero pluribus, sed etiam, quia rationes adducuntur per ipsum non subsistunt, dum putat, Emptorem posse vti iuribus dotalibus Mulieris vendentis una cum Viro in casu Evictionis, ex regula generali, quod Emptor, & Successor possit vti omnibus iuribus, & exceptionibus suo Authori, & Venditori competentibus, quia Vxor non est Venditrix, neque Auctrix Emptoris,
84 quoniam vt sicut dictum, contrahens cum Viro de re ad eum spectante existimat solum adhibita ad cautelam, & Maritus dicitur Venditor l. si liqueat. C. de inoff donat. Amat. dec. 27. n. 11. Ossas. dec. 140. n. 2. Affuet. dec. 209. n. 2. & 3. Franc. Marc. decis. 507. n. 7. & 10. Cyriac dicta controu 37. n. 31. Neque Emptor potest dici successor dictae Mulieris, tum quia ipsa retinuit sua iura, tum quia, cum pecunia presumatur iussisse ad manus Mariti Amat. dicta dec. 27. n. 13. Capic. dec. 78. n. 9. Crauett. cons. 91. n. 1 & 2. ac Alijs adducti per Thomat dicta dec. 109. n. 8. nulla iura potuit acquirere a Muliere, quæ nihil recepit l. eum, qui à Debitore ff. qui potior. in pignor. Gratian. discept foren. 269. numer. 8. Thomat. dicta dec. 109. numer. 12.

Et cum ex his acerrime cotendentes persuaderemolirentur, sententiam pro Cinthia fore confirmandam, Ego inter tremitus Patronorum deprehendi, Punctum huius difficultatis valde exemplarum, à multis tactum, à nullo discussum, & à paucis intellectum, propterea à suis primordiis repetendo
85 materialm intelligebam, i. ratiōnē, quod Vxor quocumque modo, & in quovis genere contractus se obligans erit, vel pro Viro iudicetur intercessionem prestare, quæ semper invalidatur, desum a Senatus Consulto Velleiano, & dispositione Authen. si qua Mulier, ut ponderant omnes scribentes in liabemus, & dict. Authen. C. ad Velleian. quod sicut nullus Doctor refricat, ita vti tē in iure clarissima confitebantur & ipsi. Informantes pro Cinthia.

86 Cuius tamen Authentice, & Senatus Consulti Beneficium potest deficere, adeo ut Vxor obligata pro viro, efficaciter teneatur, & si nihil in eius virtutatem conuersum fuerit, dummodo ipsa obligatio Mulieris fuerit iuramento vallata. Bart in dicta Authen si qua mulier. n. 2. 3. & 4. & ibi communiter

scribentes, Trentacing. var. resol lib. 3. resol. 2. n. 3. & resol 3. n. 10. rubr. de fideiussor. Maur. de fideiussor. par. 2. sect. 8. cap. 3. n. 87 & seqq. Mauson. de causa. us. execut. limit. 10. n. 12. Codex Fabrian. lib. 4. tit. 87. 21. definir. 9. ubi quod h̄eres Mulieris, quæ iurauit, non potest petere rescissionem Contraetus, nisi ob tenta restitutione à Principe Marescot. d. resol. 5. n. 17. lib. 2. Merlin. de Pignor. lib. 2. quæst. 18. n. 63. & 64. Antonin. de Amat. resol. 100. nu. 6 & seqq. Merlin. Pignatell. controu. 56. n. 7. Peguer. dec. Cat. talon. 146. n. 10. Thesaur. dec. Pedem. 223. n. 8. Rot. post Pacif. de saluian. dec. 56. n. 6. & 7. coram Pennia. dec. 489. n. 1. & 2. & dec. 171. n. 8. part. 4. diuers. dec. 112. n. 2. part. 2. recent. dec. 775. n. 6. part. 3. dec. 731. n. 6. post Cenc. de Cens. dec. 32. n. 9. & seqq. post Pic. ad Statut. vrb. dec. 15. n. 2. & 3. post Zaccb. de oblig. Camer. dec. 100. nu. 1. & 2. vel dum specifiche 88. f. fuerit ipsis Authentice, & Senatus Consulto patriter cum iuramento renunciatum Trentacing. d. resol. 2. n. 14. & seqq. Carol. de Gras. dict. except. 27. n. 22. 23. & seqq. Facchin. controu. 60. & 61. utrobius que per totam lib. 2. Scapp. de iure non scripto, lib. 4. c. 16. n. 7. Roderic. de annu. reddit lib. 2. quæst. 5. n. 39. Guttierrez. de iuram. confirm. par. 1. c. 20. n. 2. & seqq. & c. 55. n. 6. vers. sed contrarium Gallerat. renunciat. 63. n. 5. & 6. cum seqq. centur. 1. Camer. resol. 85. n. 4. & 18. Gratian. disceptat. 669. nu. 23. Maur. d. c. 3. n. 93. & infra Hering. de fideiussor. cap. 7. n. 507. & seqq. Capyc. Latr. dec. 153. n. 7. Rot. post Pacif. dicta dec. 171. nu. 9. par. 2. recent d. dec. 775. n. 7. par. 3. 4. dec. 731. n. 7. coram Gregor. XV. dec. 321. n. 3. & Articulo ad partes discussio in Romana Societatis officii 1602. corā Pen. inter ipsius impressas dec. 950. nu. 10. & seqq. & post Pit. ad Statut. Vrb. dec. 1. num. 14. c. cum seqq.

Quæ due limitationes, sicuti hodie applicantur, & inducunt efficaciam obligationis Vxoris pro viro, ita etiam semper vere sunt, nisi tamen Mulier remaneret indotata Trentacing. d. resol. 3. nu. 1. 1. Maur. dicto c. 3. n. 103. cum seqq. Hering. dicto c. 7. n. 515. Guttierrez. dicto c. 55. n. 7. Marescott. dicta resol. 5. n. 19. & sequen. Antonin. de Amat. d. resol. 100. n. 8. & seqq. Thesaur. d. dec. 223. n. 9. & seqq. Sperell. dec. 164. n. 30. & 31. post Cenc. de Cens. dec. 33. n. 5. & seqq. post Gilian. ad Statut. Peru. decis. 905. nu. 5. Quod tamen non solum numeretur, sed est probandum ab ipsa, quæ se indotaram ex contractu allegaret Gallerat. renunciat. 66. num. 6. centur. 1. Merlin. de Pignor. lib. 2. quæst. 18. n. 68. vers. subdit. Castrensis, & n. 74. Giurb. obseruat. decisio. 80. n. 11. vers. Probandum ergo est. Monac. ad Minad. dec. 29. n. 3. in fin. vers. Mulieri tamen. Rot. in Asculana Bonorum 26. Martij 1628. coram Reuerendis. Domino Vrgellen inter eius impressas dec. 141. n. 7. post Cenc. de Cens. dec. 485. & apud Post. de Manut. dec. 233. utrobiq; n. 8. ad quam f. indotationem inducēdam considerant sola bona dotalia, non autem paraphernalia, vel patrimonialia Salgad. Labyrint creditor. par. 2. cap. 4. num. 81. 92. Vei nisi verlaremur in Regno Neapolis, vbi huius modi renunciatio ex vi specialis pragmatice, & si iurata,

DE CONFISCATIONE.

159

nullum operatur effectum scaglion. ad pragmat. Velleian. n. 37. & seqq. Mauson. dicta lim. 10. n. 13. Capucc Latr. dicta dec. 153. n. 4. Montan. controv. 4. n. 14. Donat. Anton. de Marin. variar. resol cap. 276. lib. 1. & cap 236. n. 7. & 8. lib. 2. & per non discordem sanctionem idem profitetur in Regno Sicilia Antonin. de Amat. dicta resol. 100. n. 23. Prout

93 etiam nihil estimanda foret Renunciatio, si esset in obseruata solemnitates Statutis quod presumeret Iuramentum dolose extortum Marescott dict. c. 5. n. 18. Merlin. Pignatell dicta controv. 56. n. 14. & 15. Rot. in Ariminum Dotis 11. Maij 1620. coram Coccinopenes Post. de subhaft. dec. 52. n. 14. & 15. 94 Quod tamen t patetur maximam difficultatem, si deficeret individualis approbatio Apostolica, cu. cōstitutiones laicale non possint aliquo pacto vires infringere iuramenti Scap. de iur non scrip. lib. 2. c. 3 p. tot. Rot apud Post. de subhaft. d. dec. 52. n. 16.

95 Nec me fugit, Rotam in Romana Argentorum coram Gregor. XV. inter eius impressas dec. 333: ibi, que Beltram. n. 10. & dec 363. resoluisse, Mulieris obligationem non subsineri absque causa, quæ nō respiciat Utilitatem ipsiusmet Mulieris, & fideiunctionem pro Marito esse semper Iesuam, nec posse inferiure pro causa ad satisfaciendum Statuto illā 96 expolcenti Attamen in Romana Saluiani 13. No. uenbris 16. 14. coram Innocentio Decimo. impressa penes Pasif. de salu. dec. 56. n. 10. & seqq. & decis. 61. n. 5. & seqq. par. 2. recent. Rota confitauit ante relatas decisiones, & determinauit, quod fideiunctiones Mulierum pro Maritis, seruatis solemnitatibus Statutaris sint valide, & ex eis oriatur obligatio producia. Actionis; concordant Seraphin. dec. 187 per totam Buratt. dec. 783. n. 3. & seqq. Gratian. discept Foren. 952. n. 22. & 28. Fenzon. ad Statut Vrb post 2. 151. dec. 24 per totam, & individualiter n. 6. & seqq. ibi quod Beltram. se ipsum decipit, nec dissentit Rot. coram Penia. dicta dec. 950. n. 26. verf nec ad rem post Statut. de saluian. dec. 227.

Et in omnem euentum obligatio hec Franciscę 97 minime careret causa, sicut enim concepta t ad effectum solvendi as alienum Mariti, & subueniendi indigentis Domus, ad quæ Vxor tenetur pro Viro Merlin. de Pignor lib. 2. quaest. 18. n. 85. & 98. 86. vbi quod sufficit t, Maritum esse obligatum in Forma Camerę, vel alio modo habente executionem paratā, ut dicatur adesse periculum Canceris imminentis Rot post Pacif. decis. 17. numer. 5. 6. & 7. part. 2. recent. decis. 775. numer. 3. & 4. & part. 3. dec. 731. n. 3. & 4.

99. Quam Caulam t comprobatur Decretum Iudicis adiectum contracui, facie enim presumi omnia solemniter gesta Rot. coram Greg. XV dec. 406. n. 7. & ibi Add. n. 20. part. 2. recent dec. 646 n. 1. Ma- 100 xime, sit ipse iudex hoc testetur, cum simile testimoniū importet ipsam Cagia cognitionem. Ciarlin. c. 217 n. 19. & seqq. Rot. recent. dec. 103. n. 5. dec. 287. n. 5. part. 3. dec. 98. n. 3. dec. 345. per totā, vbi quod dicens contrarium debet probare dec. 490. n. 2. dec. 546. n. 1. & 2. par. 4. & dec. 265. n. 2. & seqq. part. 4. tom. 2. quæ adeo indubitanter in decre-

eo Iudicis præsumitur, ut sufficiat expressio, etiam equipollens, vel indirecta Pic. ad Statut. Vrb. gloss. 21. num. 3, Thomas de Tutor. tit. 19. nu. 239. Rot. coram Penia decis. 888. num. 8 & decis. 1431. num. 6. & 7. post Pic. ad Statut. Vrb. decis. 25. num. 7. & 8. 101 Utterius ego Expendebam, t quod Mulier non erat in causa, nec conquerebatur de inuiditate contractas, sed solum tertius non habens at illa causam pro obtainenda Immissione cōtra Poccionum, deducebat, non competere eidem retentio- nem ob nullitatem obligationis, quæ tamen ex ad- ductis non adest, & propterea quatenus potuisse nullitas attentari, non tamen valuisset afferri à Tercio, cum solum indulgeatur ipsi Franciscę, vel eius hæreditibus illam ad Inquisitionem indicalem adducere Rot. post Cenc. de Zens. dec. 206. n. 7. par. 7. recent. dec. 88. n. 8 & q. dec. 126. n. 15. decis. 164. n. 59 & 57 & dec. 305. num. 49. & 50.

102 Et si Mulier ipsa viueret, t oppone e minimè posset, obstante iuramento apposito obligationi, a quo debuisse prius relaxationem habere. Pic. ad Statut Vrb. gloss. 23. n. 18 & seqq. Rot. post. ipsius dec. 54. per totam, coram Gregor. XV. dec. 64. n. 6. & ibi Add. n. 14. & post Fenzon. ad Statut. Vrb. 103 dec. 137. per totam. Ipla verò defuncta, t nec dum viuebat, conquesta, superstitie adhuc Viro, & subsequenter non quæsita actione pro restitutione dotis, non possent hodie illius hæredes opponere rescissionem obligationis iurium dotariorum pro Vi- ro Bald Nouell. de doi. par. 12. n. 42. Cancer. var. ne-

104 sol. par. 3. cap. 15. num. 116. Et sicet t Antonin. de Amat. resol 43. n. 31. & 32. fretus auctoritate Fontanell de Pact. nuptial. claus. 7. gloss. 2. par. 6. n. 48. & seqq. & regula, quod omnes actiones actiū, & passiū transfunduntur in hæredem, se tulerit in oppositum, nihilominus sicuti Fontanella non tangit obiectum actionis minimè quæsita Mulieri, non dato loco restitutioni dotis in vita, & vide- tur potius n. 52, ire cum Cancerio ad quem refert lectorum, ita nec difficultatem hanc tollit ide n. Antonin. cuius opinioni esset tamen omnino deferendum, si actio fuisset mulieri viuenti quæsita, vt fusius firmat Andreol. controv. 237. per totū, qui n. 9. videtur, restringere regulam ad Priuilegium, quod viuente Vxore, executionem sortiri valebat, Sed vera ex relatis sententiis sit vera, nihil in- terest in terminis instantis disceptationis, quia dubitationes iste procedunt duntaxat, quando nō remanet illa saltē dimidia portio dotis, in quibus terminis contendunt allegati Bald. Nouell. Canc. Fontanell & Antonin quæ indago facti deficit hic,

105 dum t nos solum residui floreni qua- tuor centum, si trecenti obligati essent consum- pti, sed remanet etiam pro integra dote ius illiba- tum super aliis bonis Mariti, qua reseratio facit subsineri ne dum obligationem, sed & alienatio- nem totalem dotis. Hodiern. ad Surd. dec. 86. nu- 21. cum ibi relatis, & aliis adducis suprà s. quæ due limitationes.

Data igitur validitate obligationis poterat Poccio- 106 nus t p. euieione pulsare Fraciscā in solidū obliga-

nam, sicuti conuenire potuisset Maritum vendente m, cum hæc sit natura fideiussionis, & obligatio-
nis insolidum Hering. de fideiussor. c. 24.n. 48. &
seqq. Rot. post. Cenc. dec. 549. n. 6. penes Zacob. de
oblig. Camer. dec. 23. num. 8. 9. 10. & seqq. & coram
Caualer. dec. 190. per tot. fuit enim per hanc obli-
gationem effeta correia principalis debendi. Rot.
post. Zacob. dec. 113. num. 2. & 3. & dec. 275. num.
7. & quamvis inspecto Marito, ad quem spectat ne-
gotium, dicatur fideiussisse, Quoad Poccionum,
cum fanore sequuta fuit obligatio, dicuntur am-
bo duo Rei insolidum debendi. Capyc. Lair. decis.
153. num. 1. & 2. Rot coram Gregor. XV. dec. 521.
n. 7. post Cenc. decis. 180. n. 4 cum seq. & dec. 529.
107 num. 9. & 10. & in terminis Vxoris se obligan-
tis cum Viro, quod non possit allegare presumptio-
nem fideiussionis, & quod pecunia fuerint recepte
per Virum in preiudicium Emptoris, vel Credito-
ris, senserunt Bald. in l. Mater sub n. 11. C. de rei p. v.
dic. Ronchegal ad duob. Reiss in l. eandem numer. 60.
Boer. dicta dec. 23. n. 7. Afflict. decis. 209. sub num.
4. & ibi Vrsill. num. 7. Crauet. conf. 91. n. 4. Hon-
ded. conf. 45. num. 31. & 2. lib. 1. Valase. consult. 83.
num. 8. Codex Fabrian. lib. 5. iii. 7. definit. 8. num.
6. in allegat. Costa de ratione rata quæst. 42. num.
8. Fontanell. de pac. nuptial. dicta claus. 7. gloss. 3.
par. 13. num. 37. Caren. resolut. 89. num. 3. & 4. &
in puncto fideiussionis de euictione, & obligatio-
nis vxoris cum marito Post. impressus post hec
scripta resol. 55. n. 46. 47. 48. & 49.

108 Non obstat, & quod Mangil. de Euiction. quæst.
75. num. 4. 5. 6. scripsit, quod vendentibus Vxo-
re, & Marito rem dotalém, ex quo presumptio est,
preium ad Virum peruenisse, euictione sequita,
Vix illius ad illius restitutionem cōpellatur, quia
ultra quod presumptio hec exorta ex Velleiano
hodie corruit ob adducta, idem Mangil. se fundat in
obn. 19. n. 4. lib. 3. Peregrini, qui nihil dicit, prout
non dicit aliquis Doctor, nam stantibus premissis
aberraret a principiis iuris, & deciperetur in ipso
intellectu terminorum.

109 Sicuti igitur & Vxor ad iudiciū vocata potuisset
repellere ex vi anterioritatis sue hypothecę Agé-
tem Saluano, Scappucc. de Saluzian. lib. 2. quæst. 6.
per totam Cent. de Cens. quæst. 98. n. 42. & 43. Mer-
lin. de Pignor. lib. 5. quæst. 70. n. 35. Rot. post ipsum
110 dec. 141. n. 18. ita etiam & potest dictus Poccionus
creditor eiusdem Mulieris ex regula, quod omnes
Exceptiones debitori competentes possunt exer-
ceri per Creditorem Gregor. XV. dec. 362. num. 10.
Thomat. decis. 116. n. 3. Dexart. decis. Sardin. 16.
num. 7. & seqq. Rot. post Merlin. de Pignor. dec. 30.
111 n. 10. & tollitur hominis amaritudo, cū Poccionus
habet pro euictione obligata omnia bona Vxo-
ris, & ideo possit de iuribus dotalibus excipere,
etiam deficiente cessione. Codex Fabrian. lib. 8. iii.
8. definit. 9. Donat. Anton. de Marin. var. resol lib.
1. cap. 72. n. 1. quorum opinio munitur a traditis
per Ciriac controu. 339. n. 9. & seqq. Rot. post Mer-
lin. de Pignor. dec. 50. n. 65. & 66. & fuit agnita à
Rota Luc er. si apud Andreol. controu. 162. n. 7.

112 Et sicuti sola obligatio & Franciscę Exceptio-
nem hanc opponi posse operatur, ita etiam eum-
dem producit effectum nuda cesso iurum dotalium
à Muliere ad favorem Emptoris absoluta Vrfill. ad
Afflict. dec. 74. n. 8. Viscont ad dec. Franch. 478. qui
ambo adducunt consilium Alex. 47. lib. 3 Altograd.
conf. 16. num. 1. & seqq. lib. 1. Rot. post Merlin. de
Pignor. decis. 33. num. 10. & 17.

113 Cui consilio Alex. fuit replicatum futileiter, &
quod termini erant diversi inter Viduā, & Nuptā,
cum non cadant eodem male iuris presumptiones,
qua semper militant aduersus contractum Vxoris
initum cum Marito, quia sicuti hec presumptiones
fluunt à sola Authentica si qua Mulier, utique de-
seruntur hic, vbi per renunciationem iurata fuit
illis dispositio abrogata. Dux ex sola Auth. nā ipsū
114 & Senatus Consultum Velleianum cōpiae & tū
nuptam, quam induptam l. 1. ibi nepro vlo Fami-
nae intercederent, & paulo post. Aequum autem
vixit est, ita Mulieris succurriff. ad Velleian. l. si
Matri C. eod. Scaglion. ad dictam Pragmaticam
Velleiani num. 52 Franch. decis. 623. num. 6. Mon-
tan. controu. 4 num. 14.

Subducis ergo istis presumptionibus nullum
percipio discrimen inter Viduam, & Nuptam, nisi
115 quod Vidua & potest disponere de tota dote
Giurb. ad consuetud. Messan. o. 14. gloss. 3. n. 4. Mer-
lin. de Pignor. lib. 2. quæst. 18. n. 50. & seqq. saltem
dum ex ea legitima cava. Surd. conf. 78. n. 10. vers.
Responderi etiam potest. & conf. 112. n. 36. vers. sec
cundo respondeo. Barbos in l. par. 5. n. 42. vers. pra-
terea ff. solut. Matrim. vbi dicitur amplius, quod o-
pinio eorum, qui volunt, posse dote absolum, pro-
cedit, a oriente Vxore Caren. resol. 184. n. 3. &
seqq. tradens remissione, que sit iusta crux alienan-
di dotem in his terminis, Nupta vero etiam cum
causa nequit consumere, nisi dote medietatem,
Tbeaur. quæst. foren. 6. n. 4. lib. 4 Gratian. discept.
foren. 108. num. 13 & 723. n. 18. Cyriac. controu.
216. num. 20. Hering. de fideiussor. dictio cap. 7. n. 2.
515. Gait. de Credit cap. 4 quæst. 7. num. 963. Fon-
tanell. de pac. nuptial. claus. 4. gloss. 23. n. 21. Sal-
gad. labyrinth. Creditorum part. 2. cap. 4 numer. 68.
Merlin. de Pignor. dicta quæst. 18. n. 71. Hodie. n.
ad Surd. dec. 86. num. 16. Rot. post Zacob. de oblig.
116 cam. decis. 100. n. 8. nisi tamen utraque esse
constituta in tali atate, quod nō possent noue Nu-
ptię sperari, quia tunc tota dos alienari valerer, ex
Dec. conf. 536. n. 3. Fontanell. de Pac. nuptial. claus.
4. gloss. 9. par. 5. num. 88. & claus. 7. gloss. 2. par. 6.
n. 46. Caren. dicta resol. 184. num. 7. vers. nec consul.
tatio Decij. Capyc. latr. decis. 109. n. 5. lib. 1. Intra
in edierat m. ideo, in cuius obligatione non distin-
guuntur, nulla dari vales dissimilitudo, ob quam
cessio in ira ab vna, non debeat operari eundem
effectum, quem producere solet ab altera, maxime
seruatis solemnitatibus constitutionis Mar-
117 chie, cū alias & de iure communi queant Femine
maiores, sicuti Masculi, omnes explicare contra-
Eius. Cyriac controu. 128. num. 42. & seqq. & con-
trou. 181. n. 28. & seqq. Rot. post Gilian. ad Sta-
tut. Pe-

tut. Perus. decis. 54.num.12. & par.6.recent.decis. 238. nu 13. Ob que visum est quod D. Aduocatus Poccioni bene applicauerit decis. 576. num. 31. par. 3. recent. quia data validitate obligationis in Muliere, nequit excogitari varietas inter cessionem a Matre, vel a Filio absolutam.

Prout etiam omnibus malis presumptionibus irritatis iure conferebat idem D. Aduocatus, quod Vxor vendens Predium sibi hypothecatum pro dote, & promittens Euictionem, ad hanc regeretur illa praestare, exemplo f. Creditoris, qui, & si alias non teneretur, vendendo pignus, deberet tamen promissionem illius contentam explere. *Mangil. de euict. quæst. 44. n. 18. Merlin. de pignor. lib. 4. quæst. 101. n. 13.* ut teneretur etiam consentiens venditioni, & promittens, qui pollicitatione refixa, nullam obligationem haberet. *Mangil. de Euiction. qui sufficiat pro omnibus quæst. 113. num. 1. & 2.*

119 Obiectum f. vero, quod cessio Vxoris importet nudum hypothecæ lapsum, euangelice visum fuit, dum a Thomat decis. 109. n. 10. & Andreol controuers. 162. n. 4. adducuntur Scappucc. de Saluian lib. 2. quæst. 7. num. 4. Rot. diuers. part. 1. decis. 472. nu. 2. & Gabr. cons. 41. num. 14. & seqq. lib. 2.

120 Etenim Scappucc. nititur f. duplice assumpto, cuius Neutrum adaptatur; nō primum, quod iuxta decis. Amat. 27. num. 11. Anterioritas dotis non sit considerabilis, etiam si Vxor vendidisset, vel e. in solidum cum Viro obligasset, nam non propreter diceretur vendidisse, & se obligasse, cum censeatur exhibita pro forma, tanquam fideiubens pro Marito, ad quem pretium peruenisse presumitur. Quia Doctores adduci per Amat. & Scappuc. loquuntur inter ipsam Vxorem, & Virum, fundati in præsumptione ex oriente ex toties relata Aukien. si qua Mulier, sicuti eisdē terminis regentis scriplerunt Cyriac. dicta controu. 37. cum allegatis, & omnes alii, qui possent ad hunc effectum referri, Ideoque dum ex rationibus ponderatis admittitur iudicium eiusdem Authenticæ, equidem deerunt omnes presumptiones inde proficisciætes in præjudicium Empotoris, vel Creditoris. Quo enim ad ipsos Iugales ego pro comperto habeo, non posse præjudicari dori per Marium restituendæ, que opinio est tā indubitate in iure firmata, ut licet disceptent Doctores, an Mulier cū viro promittens docem communis filij, iuvetur Velleiano, & affirmatiuam fuerint amplexi Handed. dicto cons. 45. num. 23. & 24. lib. 1. Maur. de fideiis dicta c. 3. n. 30. 31. 32. & 33. Herring. cod. tract. dicto cap. 7. n. 453. Penia dicta decis. 950. n. 8. & 9. Capyc. Latr. consultat. 54. n. 5. & 6. Negotiis aurem adheserint Bald. cons. 106. lib. 5. & ali relati per Mart. Medic. dec. 48. n. 4. & n. 20. vers. non insistimus, vbi vindicat a contraria, & dec. 49. n. 7. 8. & 9. Merlin. Pignat. controu. 56. n. 5. & 10. Tamen certū est, quod Mulier obligata, & si respects Mariti intercesserit, & si quid soluerit, possit ab illo, vel eius Hæreditibus repetrere, nihilominus quoad Generum, & filiā existimatur séper Correa principalis debendi. Giurb. ad consuetud. Messan. cap. 3. gloss. 6. numer. 1. Antonin. de Amat. resol.

37. numer. 47. vers. Idemque procedere.
121 Dum verò conatur secunde probare, quod, cum hypotheca dotalis non sit in esse deducta, licet adhuc in potentia, possunt multa contingere, ob que appetatio non sortiatur effectum, vel ex parte eius, qui habet anterioritatem, ut quia nolit contra illa bona experiri, vel ex alia causa, & propreterea non possit tueri Possidentem salviano conuentum, non applicatur factio, quoiam hypotheca est iam deducta ad a statum restitutionis dotis soluto. Matri monio ob mortem Vxorū, & eodem tempore succedit casus Euictionis ob molestias Poccionis illatas, & fallitur etiam in Iure, quia, cum Emperor habeat Bona Franciscæ obligata, potest etiam ipsa inuita vti iure Prælationis, quod illi competebat, ex l. si cui C. de non num. pecun. Castron. in l. cum Seruum n. 2. vers. nisi tertius, C. de seru. fugitiu. Laderch. cons. 8. num. 19. Ciriac. controu. 27. n. 42.

Decisio 472. num. 2. Rota diuers. part. 1. nihil ad rem, ut colligitur ex verbis, que, ut oculo statim subiiciantur, libet referre.

Secundo respondebant, quod non est verum, Dominam Claricem potuisse, non obstante Censu, exercere hypothecam super Casale, quia cōsenserat Impositioni Cœsus, & de euictione illius promiserat, in præiudicium cuius propter illius consensum nihil facere poterat. cum saltē obstatet sibi Exceptio Vnde licet sibi præiudicauerit, respectu Census super Casali, non tamen sibi præiudicavit, quia posset eandem suam hypothecam exercere super illis Bonis Albani sibi specialiter hypothecatis, l. iubemus C. ad Velleian. & ita etiam respondebant ad id, quod pro parte Illustriss D. Cardinalis dicebatur de credito Affiliatariorum, quod D. Claric ad illud teneatur, eo quia de Anno 1574. consenserat locationi, & sic ad illam, & omnia in ea contenta tenebatur, & quod postea de Anno 1578. eandem ratificauerit, quia, licet hoc sibi noceat, ut teneatur illi stare, non tamen sibi nocet, quominus super aliis Bonis, in quibus sibi non præiudicauit, posset pro rata exercere hypothecam sua dotis l. I. ubemus C. ad Velleian Bald. singul. 27. Socin. cons. 200. col. 1. vers. & primo quod dicta renūciatio in 2. Haec tenet Rota.

Hæc decisio, in qua nullum sit verbum de cessione, tantū abest, ut probet id, ad quod allegatur, ut potius faueat Empotori, nā affirmat, Vxorē posse exercere hypothecam super aliis bonis, & quia promiserat de Euictione, non posse regredi ad Casale, cū illi obstatet Exceptio, quasi quod Rota habuerit pro efficaci obligationem Mulieris pro Euictione, & approbauerit regulam, quem f. de Euictione tenet Actio, eisdē agédo repellit exceptio l. vindicantem f. de Exceptione Rota. ut am Merlin. dec. 543. n. 6. & par. 6. recent. decis. 176. num. 2.

Gabriel vero dicto cons. 41. resert iura, quæ loquuntur in simplici renūciatione, non autē in cessione, dū vero suadere pertēt, cessionē Vxorū, nō operari ad fauorem Empotoris, nisi pecunia ad ipsā peruerterit, adducit leges, & Doctores verba facientes de cessione ipsius crediti dotalis, circa

133 quod nulla hodie investigatio versatur, quia, † dum primus creditor retinendo creditum, ac hypothecam, cedit ultima Creditori sua iura, videatur cessisse duntaxat temporis prælationem, adeo ut postremus primus, & primus postremum occupet locum, vt admittere omnes scribentes in Lcre. ditor, qui prior. S. si tecum ff. qui potior in pignor. testatur Menoch. praf. 119. num. 1. & 2. lib. 3. & ratiocinatur subtilissime Salgad. labyrintht. Creditor, par. 3. cap. 13. per tatum, & signanter nu. 44 cum 124 seqq. Et in punto, † quod Viro vendente, & Vxore cedente iura, non dicatur facta cessio dorsis, sed solius loci, in quem Empator ingressus excludet omnes, qui contraxerunt post Mulierem, quæ subingrediens locum Emptoris, cui ipsa cessit, non amittit iura sua, sed recuperat post omnes Creditores intermedios in bonis Viri, prescriptis Senatus Neapolitanus apud Franch. decis. 478. per totam. conueniunt Minad. decis. 29. & ibi Mo. 135 nro. in addit. nu. 11. firmans, † quod Vxor habere non poterit recursum contra bona Mariti, quæ per tertios possidentur, quia est ipsi satisfactum per cessiones, quibus primi Creditores utuntur, & quod alias bis satisficeret eidem Vxori, cui remanet consultum agendi contra Maritam, heredes, & bona per ipsos possessa, Giurb. obser. decis. 80. n. 20. quod tamen fecus est resoluendum, 126 si Fæmina † cessisset integra iura sua dotis primis Emptoribus, & postea voluisse transferre ad aliorum utilitatem, nam primi duntaxat Emptores veterentur cessione, non autem secundi, in quos nihil transfudisset Mulier, cum iura erant iam consumpta per cessionem primo emanata, ut perpedidit Minad. Monac. Giurb. allegati, & Frach. decis. 75. per totam. & ibi Add.

127 Et adeo ex hac † cessione iura dotis transiuerunt in Emptorem, vt ex eo, quod ipse valet regredi contra Mulierem pro Euictione promissa, non solum transmigraverit prælatio descendens ex tempore, sed etiam priuilegiata ex lege, quæ alias nunquam vagit ad successorem singularem. Negus de Pignor. membr. 4. par. 2. sub namer. 107. Campegg. de Dot. par. 1. quæst. 81 sub num. 1. Constant. Rogger. eod. traſt. quæst. 9 sub num. 2. 1. vers. adde rationem. Merlin. de Pignor. lib. 3. quæst. 47. numer. 40. & seqq.

128 Quamvis autem aliqui Doctores velint †, remissionem hanc prælationis prodesse etiam intermediis, qui ab initio primo, precedent etiam hunc Emptorem, attamen ultra cessionem, quæ dando iura cessionario, operatur, quod sit imago cedentis, certum etiam est, quod, cum renunciatio Mulieris restringatur ad fauorem illius personæ, qui fuit accommodata, ita vt proficiat illi tantummodo, & possessione ab eo, vel habente causam ablata, Mulier reintegretur ad hypothecam ex l. iubemus C. ad Velleian. Menoch. d. praf. 119. num. 3. Gallerat renunciat. 66. num. 8. centur. 1. Franch. decis. 471. num. 4. Codex Fabrian. lib. 4. tit. 21. definit. 15. Merlin. de Pignor. lib. 4 quæst. 110. num. 20. Rot. post ipsum decis. 68. num. 15. & seqq. Præ-

latio, de qua agitur, iuvat illum solum, cui fuit remissa Salgad. dicto cap. 13. num. 68. & 69.

Nec ab re cesso haec non restringitur ad solam liberationem fundi ē nexus hypothecæ, quia † siuti differunt inter se vendere, & venditioni consentire l. aliud est vendere ff. de regul. Iur. Mangil. de Euict. dicta quæst. 113. nu. 1. cum seqq. Nam simplex consensus nudam renunciationem inducit l. cum te ff. de remission. Pignor. Bart in antiqu. lectur. iubemus num. 6. C. ad Velleian. & ipsa renunciatio nihil tribuendo, sed tantum a se abdicando non continet aliquam obligationem, siue intercessionem Vxoris Bald. Angel. & Castren. in d. iubemus Bart Caſtr. & Salycet. in l. etiam C. ad Velleian Fulgos conf. 209. num. 1. & 2. Gallerat. renunciat. 66. num. 1. 2. 3. & 4. centur. 1. ita ambo distinguuntur realiter à cessione, cuius natura trascendere est, vt in propriis terminis aduenterunt Franch. d. decis. 478. iuncta decis. antecedentu 477. & Cancer. var. resol. lib. 3. cap. 15. nu. 119. & 120. quibus terminis, hac explicacione discretis, facile conciliantur, vel consutantur qui aduersari posse videntur.

130 Ad hoc autem, † vt hujusmodi cesso prosecuset Emptori, non fuit necesse, pretium deuenisse ad Vxorem, quia, si fuisset soluta pecunia, cedens nihil penes se retinuisset, sed creditum totaliter in cessionarium translulisset, at hic retinetur creditum, & hypotheca effecta tamen posterior, transfunditurque sola temporis antelatio, vt demonstrando discrimen inter utramque cessionem arguit Salgad. dicto cap. 13. num. 44. 45. 46. 48. 54. & seqq.

Et quatenus etiam pecunia debuisset Mulieri exburfari, quod tamen in his terminis, nunquam presumerem opiniari, equidem necessitatib[us] huic fuit satisfactum in ipso instrumento, dum Vir, & Vxor in solidum confessi fuerunt, pecuniam recepisse, & celante ob superius adducta, dispositione Velleiani, & Authen si qua Mulier, quæ si vigeret, facaret presumi pretium totaliter a Viro receptum, non est cur dubitetur, Vxorem accepisse illam pecuniam, ad cuius solutionem Euictione sequuntur, valide compelli posse, firmaui, maxime † cum ad fauorem Emptoris, quicquid sit inter ipsos coniuges, semper presumatur, quod Vxor receperit, vt in terminis Cessionis dixit Minad. d. decis. 29. & expendunt Doctores allegati superius S. data igitur vers. & in terminis, ex quorum scriptis, si debita attentione legentur, omnis occasio dubitandi dicetur adempta.

Cui argumentationi fuit perperam responsum, ipsosmet Doctores explicare, & Thomat. d. decis. 132 109. num. 12. animaduertisse † quodnam sit hoc præiudicium, vt scilicet possit Mulier in subsidium ad bona alienata redire, quia nec unquam id somniauit Thomat. nec dixere. Boer Fontanell. & alii, qui, dum concesserunt Vxori regressum subsidiarium ad Bona alienata, moti fuerunt, ne illa indotata relinqueretur. Ut autem conuincatur ex explicationem hanc temere, ac ceruicose istis Doctribus

ribus tributam minime substineri, poterit considerari, quod non solum regressus hic indulgetur. Mulieri obligatae cedenti iura, & premium confessum recepisse, si fuit lefa in dote, sed etiam si renunciavit simpliciter Pignori. *Thebasur.* d. decisi. 223. num. 17. & 18. *Cof. remed.* subsid. 85. num. 1. 2. & 5. *Cancer.* dicto cap. 15. num. 99. 100. & 101. *Castill.* decisi. *Sicil.* 234. n. 6. nec adesent alia bona Mariti, in quibus reueari valeret, *Roland.* conf. 70. num. 1. & seqq. lib. 2. *Gutierrez.* dicto cap. 1. n. 17. 18. & 19. *Cod. Fabr.* lib. 4. tit. 21. definit. 13. & definit. 26. *Moyac.* ad *Minad.* d. decisi. 29. numer. 4. vers. sed in contrarium. Et tamen in hoc casu nulla est presumptio ad fauorem Empotoris, Mulierem aliquid recepisse, quia, ut iam distinxii, renunciatio nullam comprehendit obligationem. Sed fortius hoc comprobatur ex eodem *Fontanell.* dicta par. 13. n. 35. & 36. firmante, quod, si Premium vere deuenit ad Vitum consensu ille Mulieris, quod solutio fiat Marito operabitur illius obligationem, & tandem se refert ad par. 12. precedentem num. 54. & 55. ubi quod, licet presumptio sit, dotem failse solutam Patri administranti, scante tamen obligatione solidi in dilocrinatim, contra Filium, etiam ad condemnationem proceditur, & quod ita 433 seruatur in *Cathalonæ Senatu.* Quæstamen obli- gatio Vxoris, etiam iurata, minime substineretur, si non esset illi consultum super bonis Mariti, sed enormiter laderetur in dote: *Thebasur.* d. decisi. 223. num. 9. & seqq. *Cof. de ration.* rat. quest. 42. num. 8. cum ceteris supra relatis in 9. Quædua limita- tiones. Ex quo expresse colligitur, regressum semper concedi, ex sola causa lesionis antedictæ, & si re uera Mulier ipsa Matrimonio constante pecuniam recepisset, nisi ramen effectam esse locupletiorem probatum existeret, iuxta distinctionem *Afflict.* dec. 31. num. 5. quam communiter ample- cuntur scribentes.

Quod vero tempus pro lesionе inspicienda, 433 spectandum sit, & an obligationis, & renuncia- tionis sequuta, an vero restitutionis dotes, non conueniunt Doctores, nam tempus obligationis attendendum, scripserunt *Salgad. labyrinth.* *Credi- tor.* par. 2. cap. 4. nu. 77. 78. & 79. *Merlin.* de *Pignor.* d. quæst. 18. num. 43. 67. 68. & 74. *Rot.* post *Gilian.* ad *Statut.* *Perus.* decisi. 91. num. 7. diem vero resti- tutionis firmauerunt *Seraphin.* priuileg. iuram. 76. num. 12. *Cancer.* d. cap. 15. num. 102. *Gallerat.* d. renunciat. 66. sub num. 5. vers. est modo aduerten- dum. *Fontanell.* de *pact. nuptial.* claus. 7. gloss. 2. par. 6. num. 17. & 18. *Gratian.* discept. *Foren.* 723. num. 30. *Hodiern.* ad *Surd.* d. decisi. 86. numer. 22. & 23. *Afflict.* decisi. 313. *Magon.* decisi. *Florent.* 68. num. 6. *Vincent.* de *Franch.* d. decisi. 477. nu. 14. *Cod. Fabr.* lib. 4. tit. 21. definit. 13. & lib. 8. tit. 14. definit. 7. *Rot.* post *Zach.* de *oblig. camer.* decisi. 100. numer. 6. hanc opinionem magis equam appellans. Alterutra, autem ex istis opinionibus relatis etiam per *Altograd.* co nsil. 26. sub numer. 22. & 23. vol. 2. sit in iudi- dicando sequenda, parum hodie referunt discutere, cum Mulier non petat, nec suerit probata laesio,

quinimo adsint multa bona Viri, ut probant Te 134 stes examinati. An vero obligatio & mulieris lex sua rescindatur in totum, vel pro parte, cum ho- die non sit opus discutere, erunt consulendi *The- basur.* Iun. quæst. 65. lib. 2. *Fontanell.* de *pact. nup- tial.* claus. 7. gloss. 2. par. 6. a numer. 21. *Bottiller.* de success. cap. 2. theorem. 88. & *Salgad labyrinth.* *Creditor.* par. 2. cap. 4. num. 7. 8. 9. & a numer. 68. usque & per tot num. 82.

Quæ difficultates, si fuissent excitate, in causa diffinita per *Thomat.* d. decisi. 109. in cuius casu, volui enim oculariter videre instrumentum, ade- rant iuramentum, renunciatio Authen. si qua Mu- lier, cessio iurium, & obligatio in solidum pro eu- ctione, utique Rota Maceratensis non decidisset articulum contra Emporem, & sententia ibi la- ta, non remansisset, prout remansit iniusta.

Cumque propterea resoluerim, secatiam. Prætoris, fuisse abolendam, non me deterruit in. 135 validitas & obligationis Vxoris deprompta ex metu Reuerentia erga Virum, quia defientibus verberibus, vel minis, lesionē, vel aliis in simili ponderatis per scribentes, solus metus reuerentia- lis non est satis ad infringendum contractum. *Gutierrez.* de iuramen par. 1. cap. 1. num. 15. & 16. *Thebasur.* quæst. *Foren.* 51. num. 3. & 4. lib. 1. *Fon- tanell.* de *pact. nuptial.* claus. 7. gloss. 2. par. 6. num. 3. & seqq. *Doctores.* relati ab *Hodiern.* controu. 16. num. 21. *Arias de Mesa.* variar. resol. lib. 3. cap. 36. numer. 3. & per totum *Caren.* resol. 85. numer. 15. 16. & 17. *Merlin.* *Pignatell.* controu. 39. numer. 24. lib. 1. *Buratt.* decisi. 628. num. 5. & 6. & Add. nu. 9. 136. Presertim accedet & presentia Confanguineorū, & decreto. Iudicis, quod omnem metum excludit. *Amat.* decisi. *March.* 46. numer. 31. *Sperell.* decisi. 16. num. 56. *Rot.* coram *Gregor. XV.* decisi. 120. numer. 24. & 25. coram *Buratt.* decisi. 783. num. 12. coram *Duran.* decisi. 158. num. 8. & post *Cenc.* de cens. de- cisi. 32. num. 10.

Et ita &c.

Adsit Deus, & Virgo Deipara.

REUE. PATER In proposita facti specie, An Statu- tum deferens lucrum Marito ob mortem Vxo- ris, loquens de dote data, locum sibi vendicet in dote promissa, quando dies solutionis post mor- tem Vxoris cesserit.

Pro negativa opinione. Primò adducitur, sta- 137 tutum & esse contra Ius commune, quia priuat Mulieres facultate disponendi de tota dote, & he- redes illius successione eis debita, & contra eiusdem voluntatem deferre lucrum Marito; ideò esse 138 & strikte intelligendum, absque eo quod exten- sionem patiatur de dote data ad dotem promissā, ut post DD. ex aduerso relatos, firmat, alii recen- sitis *Altograd.* conf. 29. nu. 14. 15. & seqq. vol. 2. Quod eo magis procedit in statuto *Æsino*, de quo agitur, quia est præcium, ad litteram debet intel- ligi, & non admittere interpretationes alienas à littera: ac proinde, cum aliud sit dare, aliud pro- mitte-

mittere, non est interpretandum, ut loquens de dote data excedatur ad promissam, sed de data præcisè intelligendum sit.

139 Secundus, quia quando statutum loquitur cum certa qualitate, non habet locum, nisi illa qualitas concurrat, & probetur l*mancipia*. 5. C. de seru fugit, cum alii per Altograd. d. cons. 29. num. 13.

140 Tertius qui a dos + promissa non est proprio dos data. l*ultimo ibi Dos data, vel promissa C sol. matrim. Altograd.d. cons. 29. num. 11. & pluribus re. latis. num. 16.*

141 Quarto quia hæc opinio firmatur + communi DD. calculo, ut præter triginta tres DD. ex aduerso allegatos, alios addit Altograd. d. cons. 29 num. 10. & 16. vbi vocat verissimam, & receptissimam, & contrariis respondet, eamque dicitur ex aduerso fuisse approbatam sexies à Rota, ut coram Giptio in Asculana lucri dotis 22. Maij 1598. relata per Gratian. dec. 230. coram Seraphin. dec. 248. coram Gregor. XV. dec. 21. num. 4. apud Salgad. in labyrinth. Credit. dec. 14. num. 4. & dec. 18 numer. 1. & coram Albergato in Romana lucri dotis 1650. & alibi semper.

142 Quinto quia, s*cum + huiusmodi statutum sit contra Ius commune, indiget specifica summi Pontificis confirmatione, sine qua non valet. Mer. lin. decis. 698. num. 6. & decis. 740.*

Quibus tamen non obstantibus, si ad veritatis trutinam revocabimus rationes, & autoritates, & in disputacione veritas limabitur, inueniemus proposito affirmatiuam opinionem, tanquam melioribus suffultam rationibus, & force frequentiori DD. calculo receptam esse probabilem, & veriorem.

143 Primò, quia + statutum deferens Viro ob. mot. tem Vxoris certam quantitatem dotis pro lucro, est favorabile Purpurat in l*cunctos populos*. num. 130. C. de summ T. trinitate & fid. cathol. Rot. coram Seraphin. inter eius impressas decis. 250. numer. 2. nam ultra rationem communiter receptam, de qua infra, semper subintelligitur illa, ut Maritisa. cilius invenientur ad contrahenda matrimonia. Seraphin. d. dec. 250. num. 2. quod Reip interest, ut Civitates liberis hominibus repleantur, & Imperium hominum adiectione amplietur l. 1. ff. sol. matrim. l. cum ratio. 1. & fraudis ff. de portion. damn. quæ liber relinq. l. 2. C. de indic. viduit. toll. l. 2. C. comm. de Manumis cum vuln.

144 Quod comprobatur, tequia ad cognoscendum an dispositio statutaria sit favorabilis, vel odiosa, duo attenduntur, Alterum principalis intentione statuentium, Alterum, an statutum sit passim receptum, vel ne, ut perbellè firmat Rot. viden. dec. 53. per tot. & signanter num 7. recent. part. 3.

145 Cum + ergo utrumque hic concurrat, & ratio, qua mouentur statuentes ad concedendum hujusmodi lucrum Viris sit proper onera matrimonii, & ut facilis iqvientur ad illud contrahendum, quod est favorabile, ut deduxi, dum Viri non ita facile contrahunt matrimonia, prout Mulieres, Socini l. cum fuerit 15. numer. 4. ff. de condit. & de-

monstr. Salviol. in repetit. Rubr ff. sol. matrim. num. 93. Rip. in d. rubr sub num 69 vers. ad istud respondebit; & passim huiusmodi statutum sit receptum 146 per Italianam, ter ut in Civitate Romæ adest statutum lib. 1. cap. 131. & ibi Fenzon Bononiæ Buratt. dec 174. Florentiæ, & Bononiæ Rot. in recent. decis. 174 & 229 part. 4. tom. 2. Ianuæ in Romana, seu Ianuen. Quartii dotalis coram Ghislerio. Perusia Rot. decis. 43. apud Gilian. ad dictum statutum. Fertariæ Rot. recent. decis. 113. part. 2. Neapolis Afflict. decis. 226. Mediolani Carpan. cap. 298. part. 1. Lucæ Thesaur. decis. 195. Phanucc. in tract. de lucr. dotis. quem composuit super d. Statuto. Vercellar. Thesaur. d. decis. 195. Osach. dec. 21. Rauegne Bero. cons. 41. vol. 1. Spoleti Mantic. decis. 337. Civitatis Castelli Gregor. XV. decis. 5. Nouariæ Curt. Iun. cons. 129. Casalis idem Curt. d. cons. 129. num. 8. Tiraq. de retract. conuent. ad fin. num. 36. Engubij Bart. cons. 133. vol. 1. Callij Rimini. Iun. cons. 600. Cælenæ Coccin. dec. 43. & dec. 213. Fani Gregor. XV. decis. 5. Ancone Amat. decis. Marchia 27. Firmi Rot. diuerj. dec. 261. part. 4. Coccim. dec. 60. Imole Merlin. decis. 38. Macerata in Alaceraten. lucri dotis. lunæ 10. Aprilis 1617. coram Innocentio Decimo. Gratian. discept. 607. & passim per totam Italianam, sequitur necessario

147 + huiusmodi statutum esse favorabile, ac late extendum, & maxime strante favore publico, ut deduxi. Crescent. dec. 3. num. 7. & seqq. de Constitut. etiam quod illud esset intelligendum ad literam, nec villam interpretationem admitteret. Ita, pluribus relatis firmat Alderan. Mascal. de genero statut. interpret. conclus. 4. à numer. 148. usque ad 155 & videtur etiam sentire idem Altograd. cons. 30. sub num. 50. vers. Nam respondetur Primò, ibi, & hic intraret consideratio, an hoc statutum sit favorabile, vel odiosum, & clarus cons. 97. num. 4. vol. 2.

148 Secundò, quia + lucrum dotis desertur Marito propter onera Matrimonij, ut de crebriori infinitis allegatis, testatur Rot. de lucr. dot. quart. 4. nu. 10. & seqq. & cons. 74. numer. 60. vbi de commun. vol. 1. Aret. I. fuerat. sub num. 29. vers. 5. adducitur ratio. Instit. tit. de act. Dec. cons. 67 sub num. 1. cirea fin. vers. sed prædictis minime obstantibus, & numer. 2. & maximè in vers. sed lucrum dotis. Deelian. cons. 31. sub numer. 5. vers. quia secundum communem opinionem. vol. 2. Peregrin. cons. 89. nu. 19. vol. 1. Rot. dec. 43. nu. 10. vbi de magis commun. apud Gilian. ad statut. Perus. & dec. 72. in princ. apud Fenzon. ad statut. Vrb. & præcipue propter eas impensas, quas ab initio supportant investiendo, & conducendo. Vxorem, ut considerat Salicet. in l. cum in te. 6. C. de donat. ante rupt. Abb. cons. 1. lib. 1. sub num. 7. vers. Nullam ergo aliam bonam. Alex. in l. si cum dotem. 23. I. transgrediamur. num. 12. vers. hæc autem secunda ratio ff. sol. matr. Soccin. in l. cum fuerit. 15. prope finem. vers. sed magis placet ff. de condit. & demonstr. Felic. in rubric de sponsal. sub nu. 8. vers. Et matrimonium de presenti. Ias. in 9. Item si quis in fraudem. numer. 30. In-

DE CONFISCATIONE. 165

30. Institut. tit. de action. Rip. in rubr ff sol. matrim. numer 67. prope finem Adrian. Negus quest. 443. num. 12. sed huiusmodi ratio multò magis procedit in dote promissa, quam in data Salicet. in l. si constante col. 2. numer. 4. vers. Nota ad questionem. C. de donat. ante nupt. Ruin. cons. 133. nu. 4. vol. 4. Ant. cons. 179. quem refert, & sequitur Add. ad Bart. in liubemus. 14. & sanè in littera D. posse med. vers. & adde, quod Antonius C. de sacros. Eccles. Phanucius de lucr. dot. in verb. restituenda num. 12. Matth. Brun. cons. 90. sub num 2. vers. Et buius lucr. ratio. Catell. de donation. contemplat. matrim. part. 2 special 31. num. 6. Post. resol. 8 i. nu. 13. & 14. & sicut dictum in Arimin. legati. 20. Nouembris 1596. coram Litta, & sequitur Rot. d. decis. 72. in princ. vers. immo multo magis. apud Fenzon. ad statut. Vrb. & dec. 14. num. 7. apud Salgad. in labyrinth. Credit.

149 Neque resistunt † responsiones allatae huic rationi per Aliograd. d. cons. 29. num. 25. & seqq. vol. 2. Primo, dum dicit, non censeri vnam tantum rationem generum matrimonii, sed aliam, quo casu non licere argumentari a rationis identitate; quia, præter quam quod ratio onerū, reiectis aliis, est communiter approbata a Doctoribus, ex deductis, & presertim ex Rol. d. quest. 4. vbi, reiectis aliis, hanc, vt magis receptam sequitur, & fateatur idem Aliograd. cons. 23. num. 38. & 39. vol. 2. quando etiam subintelligatur alia, vt Maritus facilis inuitetur ad contrahendum matrimonium, multò magis alliceret illos, si lucraretur quoque partem dotis, nedum datę, sed promissę, quandoquidem unus quisque maius semper lucrum appetit, quam minus, & infra latius deducam in resolutione tertie responsionis.

150 Multò minus refragatur † secunda responsio, maiorem rationem concurrens in dote data, quam in promissa; Tum, quia, quando data est, vltimū retentione, quę facilius conceditur, quam petitio: Tum, quia dos data iam alienata est, & extra substantiam Patris, quod non contingit in dote promissa: Tum, quia est diuersa ratio, quoniam in statuto dicitur data ad exclusionem promissa, vt scilicet Maritus. Vxore orbatus minus grauaretur in reddendo, & minus sua bona diminuat, quod non consideratur in promissa raneum, & vbi est diuersa, aut minor ratio non admittitur extensio de casu ad casum.

151 Quia, pace tanti Viri, † hę rationis nihil concludunt, quoniam maiorem recipit utilitatem Maritus, si ultra retentionem lucri dotis datę, habeat quoque actionem petendi lucrum dotis promissa, quando cesserit dies Mantic. dec. 337. per tot. Add. ad Buratt. dec. 432. sub num. 11. vers. Notandum tamen. Rot. dec. 14. num. 5. apud Salgad. in labyrinth. credit. Aliograd d. cons. 30. prope fin. vers. Quatenus vero vult. Et licet facilius concedatur retentione, quam petitio, attamen ex hoc non sequitur, ut ilius non esse habere plura remedia retentionis quoad datam, petitionis quoad promissam, & hanc rationem, licet non ita clare sentit.

Ruin. cons. 225 sub numer. 4. vers. nec est verum. vol. 1. Quinimō, cum durante anno concessio ad restitutionem dotis possit contingere, vt cedat dicta solutionis partis dotis promissę vt inferius deducam, si facilius concedatur retentione, quam petitio, plus dotis retineret Maritus, minus grauaretur in reddendo, & minus deberet petere.

152 Neque subsistit †, in statuto dici dotem datam ad exclusionem dotis promissę, sed, quia à communī contingentia dotes iam ante solent esse. Maritis soluta, cum Matrimonium dissoluitur, idē dictum verbum, data, quod exprimitur causa frequentioris contingentia, non excludit causum minus frequentem. Ita hanc difficultatem resoluit Phanucc. de lucr. dot. in verb. restituenda num. 6. Socin. Iun. d. cons. 35. sub num. 8. vers. Nec minus videntur, & num. 9. vol. 1. Rot. dec. 248. sub n. 6. vers. & eo modo. diuersa part. 4.

Nec aliquid operatur, dotem datam esse alienam, & ex extra substantiam Patris, quia dos promis-

153 sa † potest dici etiam alienata, nam abesse videtur ex bonis promittentis id, pro quo quis est alteri obligatus, vt benè considerat Paschal. de vir. patr. potest. part. 1 cap. 4. num. 13. Et si grauatur Pater soluere dotem promissam, adimpler Officium paternum. I. quilibet. 19. ff. de rit. nupt. l. fin.

154 C. de dot. promiss. relevatur † tamen Maritus a parte onerum supportatorum, dum facit expensas respectu totius dotis, & datę, & promissę, alias enim sequeretur absurdum, quod esset melioris conditionis Pater, qui dotem non soluit, quam qui soluit ut considerat Socin. d. cons. 35. numer. 5. vol. 1. Ceph. d. cons. 336. sub num. 27. vers. Nono si statu.

155 to. Et tamen † passim videmus, Patrem non tantum tenerit reservare pro secundis nuptiis filię dotem datam, quę ē Pactus substantia exierat, sed etiam dotem promissam, quę non exierat, & alienata non erat, vt post mortem firmant Tiraq. d. retrahit. conuent. ad fin. numer. 35. Socin. Iun. d. cons. 35. sub num. 27. vers. Octavo prædicta confir. 156 mantur Prout neque † concludit ratio, diuersa, quia illam retorquendo dico, quod Maritus Vxore orbatus minus grauaretur, & Bona sua non ita diminueret in reddendo dotem, dum posset contingere in spatio anni, quem habet ad restituendam dotem, cedere diem solutionis dotis promissę, cuius partem lucrando id minus teneretur restituere, minus diminueret eius Patrimonium, & maiorem quantitatem retineret.

157 Nec afficit † tercia responsio, quod, quando in statuto non exprimitur ratio, non potest ex ea fieri extensio, quia, cū illa, vel vnicā sit, vti communiter approbata a DD. etiam subintellecta alia magis inducente Maritos ad contrahendum matrimonium, perinde est, ac si eslet expressa. gl. ff. & DD. in l. quamvis. 15. C. de fidei. vbi Bald. in princ. vers. & cum una sola. Castr. num. 4. I. af numer. 6. Adeò ut ab ea licite fiat extensio, etiam in correlativeis, vt post Castr. Ias. Surd. & alios, firmat Buratt. dec. 22. num. 6. & seqq. & presertim, quia hic non a gimus de extensione, sed de comprehensione,

sione, quæ facilius admittitur, vt perbelle respondeat d. decisi 53. num. 12. recent. part. 3. quia eadem ratio onerum decidit omnes casus, tam dotis datæ, quam promissæ, qui veniunt sub ratione, non vi extensionis, sed comprehensionis, vt post Petr. Cyn. Alex. & Abb. tradit Surd. conf. 302. num. 22. cum alijs relatis per Rot. in recent. dec. 84. numer. 158. 10. & 11. part. 4. tom. 2. Veleriam sit effent plures rationes, cum tamen conueniant ad idem, & omnes multo magis procedant in dote promissa, quam data; desumitur quoque argumentum ab identitate rationis, vt latè aduertit Monterent. ad statut. Bonon. lib. 4. sub rubr. de dot. restitut. col. 4. per tot. Gratian. disceptat. 331. nu. 5. cum trib. seqq. Et licet id libenter admittat Altograd. conf. 30. sub num. 50. vers. Nam respondetur Primò ibi, licet non melateat, & infrā vers quod ego hic libenter admitto; quando non agitur de extensione statuti ad correctionem iuris communis, attamen ex deduc.

159 Etis supra † ex Buratt. post alios, quos allegat decisi. 22. numer. 26. & seqq. etiam in correctoriis admittitur extensio. Surd. dec. 139. numer. 8. & dec. 192. num. 15. & 16. Gregor. XV. decisi. 293. numero 12. & seqq. Buratt. dec. 253. num. 9. & ipsemet Altograd. conf. 97. numero 2. cum trib. seqq. vol. 2.

160 Minus quarta subsistit, aliam esse † dotem datum, aliam esse promissam simpliciter, quia quoad lucrum, de quo agitur, quod est fauorable, eadem est dos data, & dos promissa, vt probauimus, vel. saltem, si improprie, & per fictionem esset eadem, sufficeret, dum versamur in statuto fauibili, ut facetur idemmet Altograd. d. conf. 30 sub num. 50. vers. Nam respondetur Primò.

161 Tertiò principaliter † quia sub appellatione dotis date in statuto venit dos promissa, quando alias sequerentur plura absurdia. Absurda autem 162 maxima † essent, quod Mulier, quæ plus contulisset in matrimonii fauorem, & eius onerum, quia totam dotem s' luisset, & plus in vinea matrimonii operata esset, plus perderet de sua dote, quam quæ nihil, vel parum operata esset, & dotis paruum quantitatem soluisset. Et è contra Maritus, qui pendente urbana dilatione concessa, dicta onera de proprio sufficeret, minus lucraretur, & tanquam de bono opere lapidaretur, afflictioque afflito, qui non percepit fructus; & in vinea matrimonii sumptus fecit, adderetur, atque odia amplarentur, quæ omnia essent iniquissima, & impiissima. Cephal. conf. 336 sub num. 27. vers. No. no, & num. 34. vol. 3. Ruind. conf. 133. sub num. 7. vers. Et quia clausula. vol. 1. Soccin. Iun. conf. 35. num. 15. vol. 1. Peregrin. conf. 89. numer. 28. vol. 1. Matth. Brun. conf. 90. sub numero 2. vers. si effem. Gratian. dec. 230. num. 17. cum alijs per Altograd. d. conf. 30 sub numero 43. vers. Quintò quia alias dicendo.

163 Quarto, quia † qui habet actionem, rem habere videtur. ad text. in l. qui actionem. 15. ff. de reg. Iur. l. 2. §. peruenisse ff. de bæred. vel act. vendit. Ita in proposito argumentatur Bart. in d. conf. 133. vol. 1. nu. 3. Soccin. iun. d. conf. 35. n. 7. Add. ad Bart.

in d. §. sane in littera D. nam dos ad certam diem promissa, eodem modo est debita, sicuti purè pro. 164 missa, nam debitum est formatum, & dies adiec. tus differt exactiōem tantum, non tamen suspen. dit substantiam debiti, & ipsam obligationem. Surd. dec. 151. num. 6. Rot. recent. dec. 642. num. 4. part. 4. cum alijs per Merlin. de legit. lib. 2. tit. 2. q. 13. num. 36. & 37.

Cui argumento non satisfacit responsio, illud procedere per fictionem, quæ non habet locum in statutis exorbitantibus, & odiosis, quia, cum iam sit probatum, † statutum deferens lucrum dotis esse fauorable, & inferius deducam, non esse exorbitans, sed conforme iuri communi, iam sequitur, extendi etiam ad casum fictum, vt post plures Alderan. Mascard. de gener. statut. interpret. conclus. 166. 10. num. 40. & 41. vbi ampliat, † etiam si statutum partim esset fauorable, & partim odiosum. 167 Imò, † quando eadem est ratio in casu vero, prout in ficto, vt hic, tunc fictio habet quoquelocum in statuto exorbitanti. Alderan. Mascard. vbi supra. num. 37. & 42. & prorsim ad effugendum absurdia. Alderan. Mascard. d. conclus. 10. numer. 36. eoque magis, quando agitur de fauore publi. co Alderan. Mascard. vbi proximè. num. 16.

168 Quintò, quia dos † promissa ita appellatur dos, sicut data, vt ex veriori, & crebriori sententia, firmat Rot. de luer. dot. quæst. 5. per tot. Marescott. variar. resol. lib. 1. cap. 42. num. 4. vbi de veriori, & communi plures Rotæ decisiones allegans; Et ex communi vbi loquendi dicitur data, quamvis solua promissa sit, prout audimus quotidie dici, Taliis dedit filia sua mille. pro dote, cum primum ita promiserit Rot. d. quæst. 6. à num. 6. & 7. & iste communis vbus loquendi passim seruatur, & fuit, & est notiorius, quo calu sufficit allegatio, absque alia probatione. Dec. conf. 284. num. 40. conf. 540. num. 12. Craueit. conf. 133. num. 5. Sim. de Præt. de interpret. vñ. volunt lib. 1. interpret. 1. dubit. 3. sol. 1. num. 7. & in puncto satis esse omnibus notum, communiter dici, Talem pro dote suę filię tantum dedisse, licet per eum fuerit solum promissum, testatur Rot. diuers. d. decisi. 248. num. 9. & 10. vbi re. ceptissimum apud omnes dicit. par. 4. & hunc ca. sum esse alienum a dubitatione, dicit Gypt. ad decisi. Bonon. 26. in littera A. vers vbi constituit duos casus.

169 Hinc videmus, † Mulieres excludi a successione feudi, tam propter dotem datam, quam propter promissam Cutell. de donat. contempl. matrim. par. 2 special. 31. num. 10.

170 Prout quoque, † statutum excludens Mulieres dotatas, comprehendere, tam eas, quæ verè, & realiter habuerunt dotem, quam illas, quibus fuit promissa Anchæ. Iun. quæst. 33. lib. 3. nu. 5. vbi de communi testatur.

171 Hinc quoque † proficiscitur consuetudinem Martini, quamvis introductam iuxta terminos l. Dos à Patre profecta. 4. C. sol. matrim. quæ loquitur de dote data, & soluta, adhuc habere locum in dote promissa Rot. diuers. d. decisi. 248. numero 8. & d.

DE CONFISCATIONE.

167

& d. decis. 64: numer. 3. recent. part. 4.

172 Hinc etiam fit, quod, licet Pater non possit minuere dotem datam primo Viro eius filię, si vult illa transire ad secundas nuptias, ut sicut dictum, in Romana dotis. 26. Aprilis. 16:6. coram Vbaldo. Nec facit, procedit quoque, si dos non fuit data, sed loium promissa. Soccin Iun. d. conf 35 sub num. 13. vers. confirmatur vol. 1.

173 Sexto, quia hanc & opinionem sequuntur magis communiter scribentes.

Bart. conf. 132. vol. 1. qui, licet loquatur in casu more, adducit tantum unam rationem pro moroso, & alias in non moroso vers. Praterea non probatur, & vers. Praterea confitendo, ex quibus idem vult clare cessante mora, ut benè declarat Cagnol in l. 2. num. 22. de pact. inter empt. & vendit. & considerat Gratian. d. decis. 230 num. 13.

Bald. in l. fin. num. 3. C. de dot. promiss. quem pro hac parte adducit Soccin. d. conf 35. nu. 10. vol. 1. Angel. conf. 180.

Salicet. in l. si constante sub num. 4. vers. Nota ad questionem C. de donat. ante nupt. vbi dicit tutorem.

Ias in rubr. ff sol. matr. num. 20. vbi testatur de veriori.

Soccin. Iun. ibidem part. 1. num 53. & in conf. 35. vol. 1. quem refert, & approbat Gregor XV. decis. 204. num 26. in fine, & clarius Rot. d. decis 248. diuers part. 4. sub num. 6. vers. quia fuit responsum, & num. 7. vbi dicit illum melius sensisse, dum erat iuuenis, in d. conf. 35, quam senior factus in conf. 114. vol. 3. nu. 3 & nimisrum, quia quanto iuniores, tanto perspicaciores, & satis apparere ex falsa causa motum suam primam veriorem, & equitem mutasse sententiam.

Bolognin. in d. rubr. ff sol. matr. num. 157.

Ruin. ibid num 283. & conf. 133. num. 4. & seqq. volum. 4.

Parpal. ibid. in repetit. num. 29.

Alciat. in l. restituere videatur 75 ff. de verb. signific.

Guid pap. decis 565. num 3.

Tiraq. in l. si unquam in verb. donatione largitus. nu. 74. C. de reuocan. donat. & de retract. conuent. in fin. num. 36. & seqq. in quo loco illum approbat Rot. decis. 72. circa finem apud Fenzon. ad statut. Vrb.

Cephal. conf. 336. vbi alias rationes adducit vol. 3.

Port. Imol. conf. 85. num. 33.

Gratian. decis. 230. num. 13. vbi dicit, hanc esse magis receptam opinionem, veriorem, & maiori auctoritate roboratam & num. 17. usque ad fin.

Menoch. de pref. lib. 5. pref. 1. num. 22. vers. Existimo.

Barbos. in cap. plerumque num. 16. in fin. de donat. inter Vir. & Vxor.

Peregrin. decis. 18. num. 15. & in addit. ad conf.

3. Paul Leonij.

Sylvan. conf. 2. num. 76. & 77.

Adrian. Negus. quest. 443. à nu. 9. usque ad fin.

Rot. Bononien. decis. 29. à num. 1. usque ad 15. vbi de magis communis.

Add. ad Bart. in l. Iubemus. 14. § sanè. C. de sacr. Sanct Eccles. vers. & add. vbi dicit opinionem contra Bartolum esse communem.

Ant. conf 179.

Cutell. de donat. contempl. matrim. par. 2. special. 31. numero 10. vbi citat, idem tenere quatuor Doctores mox allegandos.

Canet. in repetit. cap. si aliquem. Constit. de success. vers. sed si dos fuerit p. omisso t. intum.

Blascb. Lancea in d. cap. si aliquem. quæst. 8. numero 108.

Cumia ibidem. verb. maritata. num. 311.

Regen. Vrsin. de success. feud. part. 3. quest. 1. art. 2.

Michalor. de fratrib. part. 2. cap. 23. numero 16. & 17.

Post. resol. 81. à numero 1. cum seqq. & præcipue. num. 10.

Fenzon. ad statut. Vrb. cap. 131. num. 10. lib. 1.

Add. ad Gregor. XV. decis. 3. num. 11.

Add. ad Buratt. decis. 432. num. 11.

Boer. decis. 22. nu. 13. vbi de communis, & refert, ita tenere duo s. infra scriptos Doctores.

Alber. Brun. in tract. de statut. quæst. 7. membr. 4.

Io. de Garron. in l. hoc addit. ali. vers. & subiicit pro veritate binus articuli C. de secund. nupt.

Alex. conf. 63 num 26. vol. 4. vbi de communis, quem approbat, reiecta contraria opinione, Rot. d. decis. 72. apud Fenzon. ad statut. Vrb. & pro hac illum esse numerandum, dicit Mart. in rubr. ff sol. matr. sub num. 17. vers. sed in veritate, vbi subdit, pro hac parte multo plures, numerari Doctores.

Affl. in Constit. Regni 2. part. in verb. licentiam sub num. 11. vers. & Alexander.

Paul Leonius conf. 3. cui se subscripterunt, ultra Cephal. & Peregrin.

Decian. &

Pancirol.

Marescott. variar. resol. lib. 1. cap. 42. num. 5.

Calcan. conf. 31. numer. 17. & sub num. 29. vers. Etiam si statutum loqueretur per verbum dotis data, vel recepta, vbi dicit, Bart. in d. l. Iubemus. 14. § sanè, & alios disputantes male dixisse;

Matth. Brun. conf. 90. numer. 3. & 6. vers. quamvis Bartolus.

Corn. conf. 67. num. 1. vol. 10.

Gabr. conf. 165. nu. 9. vol. 2. dum secundò resert opinionem Cephal. d. conf. 336. vol. 3. & Port. d. conf. 85. num. 32 & pro hac opinione illum allegat Rot. in recent. d. decis. 642. numer. 3. & Merlin. d. quæst. 13 sub numer. 34.

Joseph. Ludou. decis. Perus. 21. à nu. 19. usque ad 14. vbi testatur de communiori.

Add. ad Iason. in § fuerat. num. 17. sub littera B. In his tit. de Action.

Thebaur. decis. 190. nu. 9. qui pro hac opinione allegatur in d. decis. 642. num. 3. & per Merlin. d. quæst. 13 sub n. 34. vers. licet illi casus.

Gabr.

Gabr. Saray. ad Matthesil. sing. 73. n. 1. & nu. 3.
vers. & ita contrà Bart. tenent communiter Do-
ctores.

Et Mart. in d. rubr. ff. sol. matr. sic èt contrariam
opinionem sequatur, hanc dicit habere multò plu-
res Doctores, & appellat communem, & numer.
14. pro hac opinione citat sex alios Doctores vi-
trà superius relatós, prout eos quoque refert O.
fasc. d. dec. 21. num. 5. nempe.

Cuman. conf. 106.

Abb. conf. 46 sub numer. 2. vers. venio ad secun-
dum. vol. 1.

Curt Iun. conf. 4. num. 17.

Carol de Tocco glossat. Longobardarum l. in tit.
de bis, quæ sine voluntate Mundualdi ad Mari-
tum anhelant. l. fin.

Parif. conf. 34 num. 1. vol. 3.

Socin. sen. conf. 80. num. 27. vol. 4.

174 Et hanc f. opinionem verè semper sequita fuit
Rota Romana, vt per Gregor. XV. dec. 5. dec. 21.
& dec. 204. n. 25. & seqq. & apud Fenzon. ad statu-
tum. Vrb. de cis 72. circa fin. ubi dicit contra Rol. de
lucr. dot. quæst. 6. esse opinionem magis veram, cù
alijs decisionibus allatis per Add. ad Gregor. d. dec.
5. n. 11. & per Add. ad Buratt. d. dec. 432 sub n. 11.
vers. Imò si statutum.

175 Postremò in casu proposito appellatione dotis
datæ venit dos promissa, quia, cum rubrica d. sta-
tuti Alzini loquatur generaliter de dotibus reli-
tuendis, licet in nigro addat verbum, datum, gene-
raliter est intelligenda, vt comprehendat, tam do-
tem datam, quam promissam, vt fusissime probat
Altograd. d. conf. 30. per tot. vol. 2. in nihil obitan-

176 te dictum verbum f. Restituendis, quia est verbum
æquiuocum, & varias habens significaciones, vt
benè ratiocinatur Altograd. d. conf. 30. sub n. 47.
vers. Nam respondetur, & n. 48. & seqq. & præser-
tim vers. quo f. ante ad exclusionem dotis promisse.

Ex quibus, quamvis omnia argumenta in con-
trarium deducta sine subiata, vt quoque aduertit
Thesaur. d. dec. 190. numer. 6. attamen respon-
dendo singulis.

177 Non obstat primum, f. in quo dicitur, dictum
statutum esse contrà Ius commune, quia non esset
ponere os in Celum attentare, hanc conclusio-
nem non subsistere in iure, dum illud esse confor-
me Iuri communi, expresse probat text. in l. vnic.
I. illo procul dubio. C. de rei vxor. action. Ibi, Ut si
decesserit Mulier constante matrimonio, dos non in-
lucrum Mariti cedat, nisi ex quibusdam passionibus,
& ibi gloss. in verb. passionibus explicat, idest
pacto facto de dote lucranda si præcedeat Vxor,
& sequitur, ibidem Angel. & concordat text. in cap.
vlt. I. sanè soluto matrimonio. de donat. inter vir.
& vxor. Ibi, sane soluto matrimonio sicut dos ad
Mulierem; sic & donatio propter nuptias reddit ad
Virum, nisi de consuetudine securus obtineat, vel ex
pacto de lucranda dote, ex quo textu tradit Man-
tic. de tacit. lib. 12. tit. 33. numer. 1. huic pacto le-
gem non resistere, sed assistere, illudq. à iure
esse receptum Si ergo à legе communī admittua-

tur huiusmodi pactiones, admitti quoque dicen-
dum est itatuta, quia quod potest fieri pacto, potest
& statuto l. ultim. in fin. C. de fideiussor. Surd. conf.
85. numer. 30. Rot. diuers. decis. 191. numer. 2. part.
2. quod præsertim procedit in casu proposito, quia
adest pactum de dote lucranda ad formam ita-
tutu.

178 Et quicquid sit f. de supradicta opinione, certum
est, ex deducis in primo arguento opinionis
affirmatiæ, dictum statutum esse favorabile, tan-
quam aliciens homines ad contrahenda matri-
monia, quod continet bonum publicum, propter
quod est latè interpretandum, quamvis sit pre-
cium. Prout quoque appellatione dotis datae veni-
re etiam dotem promissam uedum vi extensionis,
sed etiam comprehensionis deduxi superius I.
Neque refragatur tertia responsio. vers. præser-
tim, quia hic stante maxime generalitate Rubri-
ce, & in ultimo fundamento. Et quando etiam
aliud esset dare, aliud promittere, certum est ta-
men in casu proposito, vltimè obligationem de-
dando, quæ oritur ex ipsa promissione, resultare
constitutionem dotis, ita vt eam mutare, & mi-
nuere prouidens non possit, vt ex glossyn l. 1. I.
Accedit. C. de rei vxor. action. in verb. fecerit, con-
siderat Phanucc. ubi suprà. num. 23.

179 Nequè refutit f. secundum, in quo fuit dictum,
qualitatem prius esse verificandam, quando statu-
tum facit mentionem de illa, quia, quando dos da-
ta habenda est, pro qualitate, esset qualitas, &
accidens non inducens differentiam in substantia,
quia eadem est dos data, & soluta, ac dos promis-
sa, vt benè responderet Phanucc. in d. verb. Resti-
tuenda. sub num. 22. vers. quartò, quia dos est res
vt supra latius fuit deductum, ex quibus etiam pa-
tet responso ad tertium Argumentum.

180 Multò minus f. refragantur authoritates tri-
ginta trium Doctorum ex aduerso allegatorum,
& aliorum, quoniam non sunt attendenda, quia
ferè omnes se fundant in ratione falsa, nempe
huiusmodi statutum, tanquam correctiorum lu-
ris communis, esse stricte intelligendum, & non
pati extensionem, cuius tamen contrarium supe-
rius fuit deductum. Et ex dicta falsatione mo-
uentur Bart. in d. l. Iubemus. 14. I. sand. C. de fa-
cros Eccles. num. 7. contra quem esse communem
opinionem, testatur idem Add. in littera D. Mat-
thesil. sing. 73. Socin. sen. in l. de divisione. num. 5 ff.
sol. matr. Ias in l. si donaturus. I. fin ff. de condit.
caus. dat. & in Rubr. ff. sol. matr. nu. 24. Becc. conf.
53. per tot. Decian. conf. 31. lib. 2. Rol. de lucr. dot.
quæst. 6. Surd. conf. 45. n. 17. & seqq. Facebin. con-
trou. Iur. lib. 10. cap. 26. Thesaur. Iun. quæst. 75.
num. 3 & 4. lib. 2. Mantic. de tacit & ambig. lib. 22.
tit. 5. sub num. 12. vers. sed hoc sententia Gail. lib. 2.
obseruat. 79. num. 4. Ossac. decis. 21. sub numer. 11.
vers. Tertio huc sententia, & num. 12. 13. & 20.
Campeg. de dot. part 5. quæst. 14. Cagnol. in l. 2. nu.
20. C. de pact. inter Empt & Vendit. Angel. conf.
158. in princ. Aret. in Rubr. ff. sol. matr. sub numer.
13. vers. In dispositione autem statuti, Grott. in ea-
dem

dem rubr. ff. sol. matr. numer. 85. Niconit. ibidem. numer. 175. & 178. Mart. ibid. quæst. 7. numer. 19. Barbos. ibid. part. 4. sub numer. 6. vers sed vi- dendum est. Castr. in l. Mulier. ff de condit. Instit. Bald. cons. 333. vol. 4. & in cons. 467. numer primo in fin & numer. 2.

181 Thob Non + cons. 48. num. 9. & per tot. ex ea- dem ratione Bartoli, & loquitur de consuetudi- ne Martini, & dicit, non procedere in dote pro- missa, cuius contrarium fuit firmatum in Rota. d. decis. 248. divers. part. 4. & decis. 642. numer. 3. recent. par 4 vbi testatur de magis communis opinione, & in Rota semper fuisse obseruaram con- trarium opinionem testatur Merlin. de legit. lib. 2. tit. 2. quæst. 13 numer. 35. & 36. & ita etiam lo- quitur Capyc. decis. 176.

182 Thesaur. vero decis. + 190. stat pro nostra opinione, & numer. 17. vers. horum opinio & numer. 18. & 20. est cons. Augustini Molignati super dicta consuetudine Martini, in quo firmat cocontrarium, quod reprobatur ab ipso Thesaur. d. decis. 190. & a Rota. vt supra; Et Thesaur. d. decis. 190. allega- tar pro nostra sententia in decis. 642. numer. 3. re- cent. part. 4.

183 Alex in l. si donaturus + fin. numer. 7. & Phan- nuc. in tract. de dot. in verb. Restituenda. numer. 30. & 38. loquuntur, quando promissor dotis est in mora, secus autem quando non esset in mora, sed huiusmodi distinctio penitus confunditur, quia est extra terminos nostræ questionis, nam, quando cessit dies solutionis dotis promissa, quoad existente in mora habetur pro soluta, vt probat Rol de Iner. dot. quæst. 5 Gregor. XV. decis. 21. numer. 4. & hanc distinctionem esse alienam a dubitatione dicit Add. ad d. decis. Bonon. 26. in- litera A. circa fin.

184 Gratian + decis. 230. numer. 13. & per tot. fir- mat nostram opinionem, & quatenus contrarium sensisset in eodem statuto Ascali contrarium fir- mavit Rot. d. decis. 72. apud Fenzon. ad statut. Vrb.

185 Decisiones + vero allate, Primo Asculana lucri dotis. 22. Maij 1598. coram Giptio, pluribus adhi- bitis diligentijs, non potui eam videre, & miror, quod de ea non fiat mentio in d. decis. 72. apud Fenzon. ad statut. Vrb. prout fit mentio in decis. 248. numer. 11. part. 4. divers. de Asculana. 29. May 1596. coram Giptio, & per Add. ad Buratt. d. decis. 432. numer. 11.

186 Seraphin. + decis. 248. nihil firmando dictam opinionem supponit, quia dato supposito vero, objections tollit alii rationibus Gregor. XV. decis. 21. numer. 4. nihil firmat, sed facit pro nostra opinione, vt deduximus, prout sunt decis. 14 nu- 4. & decis. 18. numer. primo apud Salgad. in quibus non disputatur iste articulus, sed tantum dicitur, non fuisse controuersum, appellatione dotis sim- pliciter venire etiam dotem promissam Decisio vero in Romana lucri dotis Aprilis 1650. coram Albergato est eadem cum dicta decis. 18. apud Salgad,

Postremo neque obstat ultimum fundamentum, ex quo cessare pretendit omnis scrupulus, & reddere causam in statu Victoriæ, nempe huiusmo- di statutum esse contra Ius commune, ac pro- pterea debere doceri de confirmatione specifica, cum non sufficiat in forma communi.

187 Quia, + preterquam quod supra firmatum fuit, huiusmodi statutum esse conforme Iuri com- mu- ni, dato etiâ esse contrarium, attamen, cum sit fa- uorabile, sufficit confirmatio in forma communi Duran. decis. 36. num. 41. & seqq. Rot. in recent. de- cis. 438. numer. 47 & seqq. part. 4. tom. 2. cum alijs per Add. ad Gregor. XV. decis. 267. numer. 14. in fine, & per Add. ad Buratt. decis. 6. numer. 5. & alias sapissime.

188 Cum ergo magis + communis, & recepta sit opinio. Maritum lucrari partem dotis etiam promissa, licet statutum loquatur de dote data, & in puncto statuti Ascali adsit cons. Socrin. Iun. 35. vol. primo nefas esset in consulendo, & in iu- dicando ab ea recedere.

Dominicus Philippuccius Aduocatus
Maceraten.

De Alimentis.

S V M M A R I V M .

A Limenta consequendi ius non transit in fiscum. num. 1.

Etiam si debeantur ex legato. num. 2.

Vita, & militia an confiscentur, remissio. num. 3.

Alimenta remanent bannito, qui retinet omnia, quæ sunt de iure nature. num 4.

Quando non remaneant, remissio. num. 5.

Præterita transeunt ad fiscum. numer. 6 non pra- plantur reo confiscato de bonis publicatis nu. 7. Alimentorum onus transit ad fiscum una cum bonis confiscatis. num. 8.

Alimenta debentur uxoribus damnatorum & si in- dotatae, ac illorum filijs, & pro quarata. num. 9.

Non debentur a fisco succedente solum in certa pecuniarum quantitate. num. 10.

Debentur a fisco carcerato pauperi. num. 11.

Quando debeantur a creditoribus debitori paupe- ri carcerato, remissio. num. 12.

Alimenta non possunt sequestrari. num. 13.

Et licet de rigore possint capi in executionem, ta- men, si debitor nihil aliud habeat, debet ei ali- quod moderatum relinquiri, ex quo vivere possit. num. 14. 43. & 47.

Vt debeantur nec ne, attenduntur redditus, & non proprietas, & quare. num. 15.

Filius familias gaudet privilegio l. 1. & 2. ff & C. quod cum eo. num. 16.

Dum non fuit specifice renunciatum. nu- mer. 17.

Etiamsi fuerit obligatus in forma camera. n. 18.
Statutum volens contra instrumentum non posse
opponi aliquam exceptionem, praterquam solutionem, excludit à beneficio deductio non egeat.
num. 19.

Non attenditur, dum illius qualitates non verificantur. num. 20.

Beneficium deductio ne egeat operatur libertatem persona, & reseruationem alimentorum numero 21.

Et hoc casu omnia bona debitoris adiudicantur creditori, cum onere alendi debitorem. numero 22.

Alimenta praefanda debitori gaudenti beneficio deductio ne egeat taxantur, ut consenunt similibus personis depauperatis, non qualia deberentur ante status mutationem. num. 22.
Merlin. decis. 782. num. 5 declaratur. num. 23.

Beneficium deductio ne egeat non conceditur, nisi probata paupertate. num. 24.

Maximi in executiis. num. 25.

Et paupertas debet probari superuenta casu fortuito, cessante omni culpa debitoris numero 26.

Alimenta, quae debent praestari debitori gaudenti beneficio deductio ne egeat, taxantur nulla habita consideratione filiorum debitoris, & quare. numero 27.

Executio potest committi in fructibus fideicommissi, viuente fideicommissario. num. 28.

Fili in bonis fideicommissi auti preferuntur pro alimentis creditoribus patris. num. 29.

Habent tamen actionem subsidiariam aduersus creditores occupantes bona patris. num. 30.

Debent ali à matre, dum pater est pauper. numero 31.

Vxor pro debito a marito contracto causa alimentorum tenetur ad illius solutionem in subsidium numero 32.

Contrarium est verius. num. 33.

Et redditur ratio num. 34.

Paupertas mariti, ut vxor in subsidium teneatur, debet adesse de tempore debiti contracti, non autem superuenire de tempore solutionis. numero 35.

Alimentorum materia traditur remissive. numero 36.

Hypotheca generalis comprehendit omnia bona praesentia, & futura, iura, actiones, & nomina debitorum. num. 37.

Creditoribus non potest praividicari ex pacto inter debitores, & alios initio. numero 38.

Super alimentis debitoris competit creditor iactio saltem in subsidium. num. 39.

Alimenta sunt personalia, nec possunt alteri cedi, vel assignari. num. 40.

Et redditur ratio. num. 41.

Alimentorum commoditas potest cedi, & assignari creditor. num. 42.

Debitor ex causa onerosa non iuuatur beneficio de-

ducto ne egeat, nisi in casibus a iure expressis numero 44.

Et non potest retinere, etiam unum denarium pro se numer. 45.

Nec iuuatur beneficio deductio ne egeat, si creditor est pariter inops. numer. 46.

Q V Ä S T I O X X X I I .

A Limenta, seu ius illa consequendi in confiscatione non venit Surd. de alim. tit. 8. quæst. 59. nu. 14. & seqq. Carpan. ad confit. nouiss. Mediol. S. omnium nu. 192. & 193. vbi loquitur † de alimentis debitibus etiam ex legato Scacc. de iudic. lib. 2. cap. 9. numer. 1098. & infra Arias de Mesa var. resol. lib. 2. cap. 6. nu. 7-8. & seqq. Bottilier. de success. cap. 3. theorem. 110. n. 3 28. vbi, & per plures seqq. disputat, an † vita, & militia cadat sub confiscatione; sed illa remanent ad

4 ipsum bannum, qui retinet † omnia, quæ sunt de iure Nature Scacc. d. cap. 9. num. 1102. & seqq. Arias de Mesa d. cap. 6. numer. 9. & infra vbi tradit etiam † quando bannito non reserventur ipsa alimenta Scanarol. de visitat. carcerat. S. 5. num. 12. quæ tamen conclusio verificatur in alimentis futuris † tantum, non autem in preteritis, quæ sicuti transmittuntur ad heredes, ira & ad fiscum Surd. de alim. tit. 8. d. priuileg. 59. numer. 21. & 22. Scacc. d. cap. 9. num. 1106. & seqq. licet autem alimenta non veniant in confiscatione, non propter rea † sequitur, quod quis sit alendus de bonis confiscatis, quæ illi ob delictum auferuntur Scacc. d. cap. 9. num. 1109. cum seqq. vbi adducit contraria, & responderet.

8. Econtra autem, si † condemnatus debet alicui alimenta, illud onus alendi vna cum bonis transit in fiscum Carpan. ad Statut. Mediol. cap. 312. num. 17. & cap. 313. num. 2. vol. 2 & ad confit. nouiss. S. omnium num. 76. & seqq. vbi quod debentur filii, & vxoribus damnatorum, etiam indotatis, & quod si necessitas † expertat, debent consignari omnia bona, non vero pro rata legitimè, vbi illa pro alimentis non sit sufficiens Mauzon. de caus. executiu. ampliat. 31. num. 19. & ego dixi quæst. 10. 35. n. 28. sed fiscus † succedens solùm in certa pecuniarum quantitate non tenebitur ad hoc onus post Bald. in l. data opera num. 60. C. de bis qui accus. non pos. Carpan. d. S. omnium num. 769.

11. Estq: tantus favor † alimentorum, ut fiscus teneatur illa prestare carcerato pauperi, & si causa delicti l. Iudices C. de Episcopal audien. Afflitt. decis. 71. num. 2. Surd. de alimen. quæst. 72. pertot. Nouar. pragm. de carcerar collectan. 4. nu. 3. & licet in aliquibus locis non seruetur, credo tamen, quod male fiat, & ego nunquam ab ista traditione recederem, ne carceratus fame pereat; quando verò † debeat alimenta à creditoribus debitori pauperi, erit adeundus Scanarol. de visitat. carcerat. lib. 3. S. 5. & ibid. à cap. 1. usque & per tot. c. 6. in quibus locis benè casus omnes explicavit.

Et

DE CONFISCATIONE.

171

13. Et ratione fauoris f specialis à iure alimentis induiti, non poslunt illa sequestrari, ne alimentandus fame pareat *Paitell. annot. at. 73. numer. 85.* *Giurb. decis. 4. num. 49.* & ideo si bona alicuius sequestrantur, relaxatur sequestrum pro rata alimentorum *l. final. l.* nam si tales *C. de ordin. cognit.* *Surd. de alim. d. tit. 8 priuileg. 80 num. 4.* *Carocc. de sequestr. par. 3. quæst. 13.* *Cost. remed. subfid. 106.* *illat. 4. num. 1.* *Nouar. pragm. de carcerar. collectan.* 4 4. num. 10 & quāmis f *Merlin. de pignor. lib. 2.* quæst. 24. nu. 7. ex *decis in Romana pecuniaria 18.* *Iunij 1607. coram Manzanedo l.* non obstat cum seqq. afferuerit posse alimenta in executionem capi, debet tamen aduersari, quod *Rot. ibid.* sequendo aequitatem determinauit pro moderata reseruatione alimentorum, dummodo alia bona, non extarent.

15. Ad effectum vero, ut alimenta f debeantur, nec ne, attenduntur redditus bonorum, & non proprietas, cum quis non teneatur vendere proprietatem, nec ornamenta vestium, & similia *Bald. cons. 30. lib. 2.* *Tusc. conclus. 160. num. 10.* *Rot. post Merlin. de pignor. decis. 19. num. 17.*

Fuit in quæstione antecedenti firmatum, maritum pulsatum à fisco pro restitutione dotis uxoris confiscata gaudere beneficio deducto ne egeat, & ideo poterit videri, quomodo eidem debeant per fiscum in hoc casu alimenta prescribi, & pro maiori intellectu adducam ea, quæ deduxi in Recanaten. pecuniaria de anno 1654. dum habui discutere similem calum taxationis alimentorum pro simili 16 debitore priuilegiato, quæ sunt. Fuit f resolutum *D. franciscum gaudere beneficio l. & 2. ff. & 17 C. quod cum eo, quibus non fuit specificè frenunciatum Buratt. decis. 44. & decis. 281. num. 7.* *Merlin. decis. 782. num. 5. & 6. obligatione f Camera. li minime obstante, cum per eam huiusmodi renunciatio non inducatur *Gratian. disceptat. 799. num. 27.* *Rot. post Michalor. de fratrib. par. 1. cap. 10. in fin. & coram Buratt. d. decis. 281. num. 10. & infra iuncta addit sub num. 21.**

Et licet statutum Recaneti lib. 2. rub. 20. vers. & nulla exceptio disponat contra executionem instrumenti positi in libro Iustitiae nullam posse exceptionem opponi preter solutionem, quo calu 19 hoc beneficium censetur exclusu iuxta theoriam Bartol. communiter receptam in l. si filius familias ff. quod cum eo *Anton. de Canar. de execut. instrum. nu. 63.* *Cancer. var. resol. par. 2. c. 3. nu. 115.* vers. se autem statutum & n. 116. *Giurb. dec. 44. n. 9. & seqq.* *Grat. discept. 799. n. 14. & 61.* attamen visu fuit illud 20 no obstat, quia f eius qualitates minime verificatur *Gratian. discept. 607. n. 2. & 6.* *Merlin. dec. 698. n. 8.*

21. Quia autem hoc priuilegium f operatur libertatem personæ, & reseruationem alimentorum *Gratian. d. disceptat. 799. n. 5.* *Buratt. d. dec. 281. n. 7. & seqq.* *Merlin. d. dec. 782. n. 3. & infra ideo omnia f bona eiusdem Francisci adiudicari Comunitati creditrici iniunctio onere alimentorum ad tradit. per *Bald. in l. 2. n. 3. C. quod cum eo *Ladereb. consil. 30. num. 13.* *Cost. remed. subfid. 28. n. 6. vers. &***

priuilegiato Gratian. disceptat. 799. numer. 4. 22. Quæ alimenta debent f taxari non secundum qualitatem personarum ante status mutationem, sed qualia conueniunt pauperibus, & similibus personis depauperatis *Gastren. in l. si maritus 44. num. 2 ff. solut. matrim. Ias in l. cum bi l.* vult igitur numer. 1 ff de transact. *Barboj. in l. maritum 13. numer. 5. & 7 ff. solut. matrim. Cost. d. remed. 28. numer. 6.* *Cancer. var. resol. par. 1. cap. 9. numer. 108.* *Fontanell. de paet. nuptial. claus. 7. glos. 3 par. 1. numer. 33. & seqq.* & plenè *Salgad Labyrint. credit. par. 1. cap. 24. n. 10. cum seqq. & signanter n. 19. & infra,* vbi dantur plurimi concordantes.

Nec obstat *decis Merlin. 782. num. 5.* quod 23 filius f sit tutus pro alimentis iuxta suam dignitatem taxandi, quia omisso, quod ibi Rota loquitur perfuctorie, nec discussit quantitatem alimentorum, certum est, quod debet intelligi de hominibus pauperibus similis dignitatis, ut ad propositum animaduertit *Fontanell. loc. alleg. n. 37.*

Et meritò quidem, quia sola ratione paupertatis fuit huiusmodi beneficium introductum, adeo ut 24 non f pauper ab illo excludatur, & debet necessario paupertatis probatio precedere *Brun. de cess. honor. quæst. principal. 25. n. 5. vers. contrarium Barboj. in d. l. maritum n. 23. vers. vltius Cost. d. remed. 28. num. 6. vers. secundo requiritur Fontanell allegat num 27 & 28 *Afflcti. dec. 377 d. num. 7. vers. contrarium Caualer. decis. 5. 4. in 25 prim. maxime inexecutivis, in quibus debet omnino probari inopiz calamitas Bartol. in extrauagan. ad reprimendum, vers. summarie numer. 29 Cost. d. remed. 28. num. 8. vers. quintus, & vltimus, & quidem superuenta f casu fortuito omni debitoris culpa cestante *Io. Campez. de dot. quæst 250. per tot. par. 3.* *Surd. de alimen. tit. 1. quæst 78. numer. 42. & seqq.* *Cost. d. remed. 28. numer. 7. vers. quinto requiritur Fontanell. allegat. num 91. & 92.* *Donat. Anton. de Marin. resol. 145. num. 7. & 8. par. 1.***

Nec in ista alimentorum taxatione habetur ali 27 quis respectus ad filios, quia cum f onus a-lendi non respiciat directo dignitatem, vel statutum priuilegiati, sed potius obligationem paternam, minime attendi debet, eo quia in hac deductione non considerantur obligationes mariti, sed tantum ipsius status, & dignitas, ut relecta contraria se f etia ratiocinator Barboj. in d. l. maritum n. 9:

Minus obstat bona debitoris esse onere fideicōmissi vinculata, quia, vltra quod suppositum deficit 28 in facto potest execuſio committi in f fructibus ipso fideicommissario viuente, ut individualiter resoluit *Rot. in Bononien. pecuniaria 3. Iunij 1633.* apud Post de subbastat. decis. 23. num. 4.

29. Et licet in fructibus f fideicommissi auti filii preferantur pro alimentis creditoribus patris *Gratian. disceptat. 832. num. 31. & seqq.* tamen quia 30 ius petendi alimenta f aduersus creditores occupantes bona patris est subsidiarium *Cost. remed. subfid. 4. n. 6. Add. ad Buratt. decis. 657. num. 13.* 31 debet cessare flantibus divitiis f matris, quæ

dum pater premitur inopia, tenetur alere filios
b. si quis à liberis, & idem in liberis ff. de liber. agnoscenda. Barbos. in d. l. maritum numero 9.

Postquam autem ingressi sumus materiam alimentorum volo apponere casum valde practicabilem, & qui forsitan posset etiam discuti in conficatione bonorum vxoris, an scilicet vxor teneatur f. in subsidium pro solutione debiti contracti a marito pro alenda ipsa vxore, & quamvis eam teneri voluerint Donat. Anton. de Marin. resol. 275. numer. 3. & 4. Merlin. de pignor lib. 3. quæst. 5. numer. 14. Bottilier. de success. cap. 3. theorem. 111. numer. 19. & allegati per Andreol. controv. 267. numer. 1. lib. 4. ego ex simo veriorem 33 opinionem contrariam, quod f. vxor ad nihilum teneatur, concurrens cum Fontanell. de pact. nuptial. claus. 4. glos. 9. par 5. numer. 171. & seqq. Andreol. controv. 267 numer. 4. & infra ubi adducit Flores de Mena. Ripoll. Baron. Scot. & Cost. siccq; sunt decisum a Rot. Bonon. penes Camuncal. decis. 13. per tot. & ultra alias rationes 34 non mihi videtur efficacissima illa, quod f. & quiescas l. si ms. & Titulum ff. si cert. pet. in qua fundatur opinio contra vxorem, procedit aduersus eam, qui pretendit causam lucrativam, sed vxor illam non habet, cum dederit marito dotem pro alimentis habendis, ut in puncto considerant Fontanell. d. glos. 9. part. 5. numero 174. & Andreol. dicta controv. 267. numero 5.

Si quis tamen vellet tenere opinionem contraria, 35 quam ego nunquam amplectenter, debet animaduertere, quod f. inopia mariti ad hunc est. etiam debet adesse de tempore debiti contracti Gratian. disceptat. 107. numer. 7. & seqq. & disceptat. 713. numer. 10. & 11. Staibani. Iun. resol. 64. num. 36. vbi, quod secus esset resoluendum, si inopia superuenit de tempore solutionis Merlin. d. quæst. 5. num. 15.

36 De reliquis spectantibus f. ad materiam alimentorum ultra Sura & Coler qui scripsierunt amplos tractatus, & alios supra adductos, poterunt videri Salgad de Reg. protect. par. 3. cap. 1. & cap. 2. Merlin. de pignor lib. 2. quæst. 24 & lib. 3. quæst. 1. & quæst. 51. Giurb. obseruat. 19. Cap. Latr. decis. 176.

Sequitur decisio S. Rot. Rom. in Romanapetuniaria Iun. 18. Iunii 1607. coram R. P. D. Manzanedo.

Domini dixerunt scuta hismille, de quibus agitur, debere consignari creditoribus, reliquis tamen moderatis alimentis pro DD. Crescentiis, de quorum quantitate postea videatur, moti ea potissimum ratione, quod hujusmodi duo millia scuta non fuerint a D. Salustia de bonis propriis, sed de fructibus bonorum mariti promissa, & non ex maritis pietate, sed ex partium conventione, quod ex instrumento dictæ conventionis satis elicetur, cum in illo DD. Crescentiij cesserunt omnia illorum bona D. Salustia illorum vxori, & maritae specie, & promiserunt in futurum ita parce vi-

uere, quod non requirerent maiores expensas pro eorum victu, & vestitu, quam illas, quas eorum bona, & fructus suffire possent, & ne de summa necessaria pro dicto viatu, & vestitu a D. Salustia illa persolvente controverti, & dubitari contingere, illa taxarunt ambæ partes iquidarunt, & conuenerunt ad summam annuam scutorum duorum millium moneta ab ipsa D. Salustia illis persoluenda, ex quibus constat huiusmodi duo millia scuta, non ex bonis D. Salustia, sed ex fructibus bonorum DD. de Crescentiis suffit ab ipsis in prædicta cessione omnium suorum bonorum sibi reseruata, quæ reseruatio non potest operari, quin huiusmodi scuta duo millia sint obnoxia creditoribus, quibus antea erant obligata.

Principue cum licet ex instrumento fuissent de novo ista duo millia scuta a DD. de Crescentiis acquisita, illa etiam venirent in generali hypothecæ creditorum, quæ comprehendit f. non solum presentia, sed etiam futura bona, iuxta actiones, & nomina creditorum quæcunque ex text. in l. fin. C. quæ res pign. oblig. post. cum adducatis per Negus. de pignor. in 2. memb. 2. partis principalis num. 1. facit etiam, quia DD. de Crescentiis fecerunt predictam cessionem omnium suorum bonorum D. Salustiæ, ratione expressa in instrumento, nempe, quia versa vice ipsa D. Salustia pietate mora erga ipsius maritum, & filios promisit erigere montem usque ad summam scutorum 125. ut illos a debitibus, quibus erant obnoxii liberaret.

Vnde ipsa obligatio erigendi montem sicut respetuua ad cessionem a marito, & filiis D. Salustia factam, quæ pietatem exercuit in promissione de erigendo montem, & non in assignatione duorum millium scutorum pro victu, & vestitu, marito, & filiis facta, cum non ex bonis propriis D. Salustia, sed ex reservatione fructuum bonorum mariti, & filiorum D. Salustia cessorum processerint, & ex taxatione, & liquidatione inter partes 38 de predicta summa in instrumento contenta, quæ conuentio non praeditat creditoribus, cum alias facile possent debitores bona creditoribus obligata cedere consanguineis cum assignatione frumentum pro alimentis, quod non est admittendum.

39 Et vt cunque sit, competit f. creditoribus ius super pecunijs etiam ex causa alimentorum spectan, ad debitem, saltem in subsidium, ut in casu nostro iuxta glos. in fin. l. stipendia C. de execut. rei iudic. Specul. de execut. sententia & rei iudic. & sequitur num. 6. vers. quid si debitor. glos. verb. redditur in cap. peruenit & ibi Abb. num. 11. & 12. & In o. nu. 29 eun. plurib. seqq. de fideiuss.

40 Non obstat, quod cum f. alimenta sint persona lia, cedi, & assignari alteri non possunt, ut tradid Bart. in l. cuius Titlio § 1. ad l. falcid. per text. in l. si ususfructus ff. de iur. dot. ea ratione, quia f. a persona separari non possunt; alia enim sunt aliena vnius personæ, alia alterius f. finitum de ususfructus l. stipulatio ista §, si quis autem ff. de verb. oblig.

Quia

Quia responderetur, quod quamuis ius formale alimentorum cedi non possit, commoditas tamen illorum percipiendorum cedi potest, & creditoribus assignari, & hypothecari l. necessario & final ff de peric. & commod. rei vend. arboribus &c. usufructuarius ff de usufructu notat Bart. in l. num. 8 C. de pet bon sublat. lib. 10 facit text. in l. fin. l. Lucius ff de contrab. empt. ubi Bart. & Salic. Ias in l. 2. l. item si in facto numer. 7. ff de verb. oblig. Tiraquell. de retract. lignag. l. 1. glos. 2. num. 47. cum Pinell in l. 1. C de bon. mat. 3. part. numer. 70. ad fin. Molin plures referens de primogen. lib. 1. art. 2. num. 11. & 12. Peregrin. de fideic. art. 40 num. 113.

Vnde quamvis ista duo millia scuta dicantur alimenta DD de Crescentiis debita, illorum annua commoditas expremi potuit creditoribus, assignari, & obligari, & sic cadit sub praedicta generali creditorum hypotheca ex prefatis, nec facit quod executio non possit fieri super alimentis 43 + debitoris, quia debitor ex causa onerosa non 44 iuuatur beneficio, vt + non conueniatur ultra quam facere possit, & deductione non egeat nisi in causibus a iure expressis l. Herennius ff de re iu. 45 dic. vnde nec vaum + denarium sibi retinere vallet l. penult ff decessibon. Bald. in l. final. num. 5. C. qui bon. ced. poss Campegg. de dot. part. 3. quæst. 239. numer. 2 Rot. divers. decis 48. numer. 9. part. 2. quæ magis procedunt in nostro calu, cum inter creditores dicantur adesse plures inopes, & misericordiales personæ, contra quas debitor + nunquam iuuatur beneficio deductionis alimentorum, cum magis sit facienda creditori, quam debitori Bart. in l. Marianus numer. 4. & ibi Alex. testatur de magis communis numer. 1. ad fin. ff solut. matrim. Bald. in l. 2. num. 5. versic. quod cum eo & in l. Praes. numer. 1. C. de seruit. Surd. de alim. tit. 1. quæst. 78. num. 34. & seq.

Sed nihilominus ex istis duobus millibus scutis 47 DD. censuerunt alimenta esse prestanta DD. de Crescentiis cum moderata quantitate, & de eius taxatione voluerunt particulariter videre, dum tam prout in facto pro creditoribus dicitur, D. Octavianus non possideat alia bona, rā in statu Ecclesiastico, quā extra illū. & D. Melchior non fruatur fratribus Clericatus Cameræ, quod si de prediçis cōstat, omnino alimēta illis denegarētur, & predicta scuta bis mille stege creditoribus assignarētur. &c

De Feudo, emphiteusi, & maioratu.

S V M M A R I V M .

Bona feudalia, an confiscentur, vide remissione num. 1.
Emphiteusi an subiaceat confisicationi remissione. num. 2.
Laudemium an debeat solui à fisco, remissione. num. 3.

Maioratus an publicetur, remissione. num. 4.

Possessus ab anno, qui potest impune offendit. spe. etat ad vocatos, excluso fisco. num. 5.

Maxime si fuit institutus cum prohibitione alienationis. num. 6.

Filius heretici quando succedit in maioratu, remissione. num. 7.

Maioratus est idem, quod senior, vel antiquior numer. 8.

Si vocatur, tunc patruus excludit nepotem. numero 9.

Excluditur tamen patruus a nepote, si pater mortuus fuit in bello, iuxta sententiam Senatus Lusitan. num. 10.

Maioratus quando differat a primogenitura. n. 11.

Representatio patris non sit per filium in maioratu. num. 12.

Maxime in maioratu particulari. num. 13.

Ac etiam si vocatus fuit, qui tempore mortis est major. num. 14.

Vel si vocatio fuit successiva. num. 15.

Exclusio magis dilectorum facit presumpti exclusos minus dilectorum. num. 16.

Representatio est fictio, & presumptio iuris. numero 17.

Conditio si sine liberis est subintellecta in maioratu relitto ab ascendentē. num. 18.

Declarata ut. num. 19.

Patruus excludit nepotem, dum bona fuerunt semel in lineam ingressa. num. 20.

Declarata. num. 21. & 22.

Q V Ä S T I O XXXIII.

I  Eudalja bona, an + subiaceant confisicationi, saltem quoad commodatiem ultra Guazzin. de confiscat. conclus. 13. limit. 34. & conclus. 27. n. 54. & seqq agit plene Farin. consil. 119. consil. 124. & consil. 135. per tot. & quæst. 25. n. 62. & infra, cui addendi sunt Sanchez in præcept. decalog. lib. 2. c. 19 n. 39. Cabal. resol. 182. Vermigliol. consil. 9 per tot & consil. 438. n. 5. Ciriaco. controvers. 341. n. 12. & seqq. Pascual de patr. protest. par. 4 cap. 5. n. 28 & infra; ibi Francisc. Maria Prat. remissione ad Rouit. in rub. pragm. de sentent. foriudicat. n. 17 cum seqq.

2 De bonis emphiteuticis + ad eundem effectum discutiunt materia Farin d quæst. 25. numer. 59. 60. & 61. Sanchez in d. capit. 19. numer. 18. & infra Guazzin. de confiscat. conclus. 13. limit. 33. & d. conclus. 27. numer. 66. ac infra, & filius, quam omnes alij supra adduci Fulgin. de iur. emphiteut. tit. de succession. in bon. emphiteut. quæst. 4. per tot. & tit. de laudem. quæst. 31. ubi an si feus + succedens teneatur soluere laudemium, & canonem.

4 Pro materia maioratus poterunt + consuli Guazzin. de confis. concl. 13. limit. 32 & d. concl. 27. n. 67. Sanchez in præcept. decalog. lib. 2. c. 18. per tot. & signanter a numer. 34. Tomaj. decad. 1. tract. 9.

tit. 16 cap. 1. Sylgad. Labyrint. creditor. part. 3. cap. 15. numer. 7.

Si autem maioratus possideretur abeo, qui per hanc subsequtum efficeretur incapax, ut suicidum de bannitis, qui possunt impune offendit et vigore constitutionum Papalium, tunc excluso fisco spectat ad vocatos Capyc. Galeot. controvers. 33. num. 50. tom. 2. cuius traditio procedit absque dubio, si maioratus fuerit et institutus cum prohibitione confiscationis, ut aduerterunt Tomas loco supra allegato, & Guazzin d limit. 31. num. 6.

Ad quos autem ex vocatis deuoluatur, ego habui easum Perusia, ubi post longam disputacionem habitam, an patruus excluderet nepotem, iudicans ad fauorem patrui, edidi tunc resolutionem in fine huius questionis iterum impressam.

Quando filius heretici possit succedere in maioratu vide Caren. de offic. Sanctiss. Inquisition. par. 2. tit. 1. §. 31. num. 168. & infra.

Sequitur resolutio Authoris in Peruina Maioratus 19. Junij 1653.

Ex Instrumento Commenda erecta per Hieronymum Baldellum Seniorem excerpta sunt haec verba illius voluntatis declaratoria, Et quod primus Commendarius sit, & esse debeat d. D. Hieronymus fundator, & post eum, & eius mortem, dicta Commenda pertineat ad d. Capitanum Antonium eius fratrem, si viueret, sin autem, & post eius mortem d. Commenda pertineat ad Maiorem natu masculum legitimum, & naturalem dicitur d. Hieronymus fundatoris, & deinde successione vadat de Maiore natu in Maiorem natu masculum in Filios, & descendentes ipsius d. Fundatoris, volens donec durabit linea masculina legitima, & naturalis d. d. Fundatoris a principio eorum nativitatis vera, & non ficta, & non a lege, vel canone presumpta.

Hieronymo Iuniore Fundatoris nepote, qui bona d. Commende ultimus possedit, Civiliter mortuo, Nicolaus, natu maior inter filios Lutij filii Hieronymi Senioris fundatoris, coram me insisterit latituisse in eorumdem bonorum possessio- nem, excluso Laurentio filio ultimi Possessoris; Quam immisionem concedendam esse existimau, quia licet in terminis Primogenij Patruus a Ne- potibus excludatur, Attamen, quando et vocatur Maior natu, quod est idem cum Seniori, vel antiquiore, quia hoc easu etas sola dicitur con- siderata Capyc. Galeot. contr. 48. num. 20. vol. 1. Prat. disceptat. foren. 38. num. 57. Redenasc. cons. 82. num. 4. Censal ad Peregrin. artic. 13. num. 86. tunc ex receptioni Doctorum calculo, Patruus et maior etate excludit Nepotem Iuniorem, Hon- ded. cons. 70. num. 11. & 22. lib. 2. Gratian. discept. 695. per tot Mangil. de Imput. q. 77. n. 169. Fusar. de subfili. quast. 387. num. 48. & seqq. et quicquid in eadē quastione num. 46. & seqq. dixerit pro Ne- poti, in additione ad eamdem num. 38. & 46. sa- tetur opinionem pro Patruo esse veriorem, Mart. de success. legal. par. 4. quast. 21. artic. 13. num. 58. & seqq. Cancer. var. resolut. lib. 3. cap. 22. n. 300. &

seqq. Capyc. Galeot. d. contr. 48. per tot. Redenasc. 10 conf. 82. per tot. Adeoque haec opinio et praevaluit in Senatu Lusitano, ut Patruum a Nepote excludivoletur duntaxat, quando Pater illius deces- sisset in bello, cum tunc ob eius gloriam vivere dicatur, ita ut non sufficeret, fuisse captumab Hostibus, Cabedo decis. 147. par. 1. Tomas de Maioratu tit. 8 num. 46.

11. Et licet inter Maioratum, et Primogeniturā nullam constitui differentiam sentiant multi Do- tores, Attamen, ultra quod non desunt, qui solidius, & verius firmant opinionem contrariam, apud Cancer d. cap. 22. num. 301. & seqq. Tbesaur. Iun. quast. 20. num. 5 lib. 2. Capyc. Galeot. d. contr. 48. num. 58. ac alios desuper allegatos, posset il- lorum Sententia procedere, quando ageretur de vocatione unius ex pluribus Filiis, & sic habito respectu inter Fratres, non autem quando agitur de uno solo respectu Filiorum Fratris, nam hoc casu magnum discrimen adest, quia si vocatur Pri- mogenitus, exoritur circa vocationem dubietas, cum tam Filius primo natus ex Primogenito iam defuncto, quam Secundogenitus mortuo primo, nomen Primogeniti assumat, sed quando vocatur Maior natu, intelligitur solum venire, qui etate maior est, Menoch. cons. 442. num. 20. Handed. d. cons. 70. n. m. 42. Fusar. d. quast. 387. num. 48. Tom. de Maioratu tit. 2. num. 23. Capyc. Galeot. dict. contr. 48. num. 59. Redenasc. cons. 82. n. 1.

12. Nec enim Filius minor in his terminis potest et Patrem representare; quia concurrerent plures fictiones, quod nempe representaret Patrem, & pro maiore haberetur, ut animaduertunt Fusar. cons. 39. num. 28. vers. 13. & Capyc. Galeot. dict. 13. contr. 48. num. 17. tum quia sumus in Maioratu super bonis particularibus constituto, in quo re. praelestatio minime datur, Fusar. in addit. ad quast. 387. num. 51. vers. limitatur decimo, Redenasc. cons. 17. num. 32. & 33.

13. Eoque libertius in haec et Sententiam deueni, cum ex verbis Institutionis Commenda appareat Maiorem natu fuisse vocatum de tempore mor- tis Possessoris, ut suadent verba Post eius mortem, & dictio Successione, incontinenti apposita, quo casu certum est, quod voluntas Disponentis fuit vocare tantummodo, qui eo Tempore haberet qualitatem maioris etatis, Mart. de Success. legal. d. artic. 13. num. 49. & seqq. Gratian. discept. 695. num. 13. & seq. Fusar. in addit. ad d. quast. 387. n. 51. vers. limitatur octavo, & prius dixerat cons. 39. num. 27. & in pancto, quod stante et vocatione successive admittatur is, qui est maior de tempo- re cedentis fideicommissi, voluit Mant. de coniect. lib. 8. tit. 10. num. 3.

Visumque fuit etiam clare constare de volunta- te Fundatoris circa exclusionem Nepotis, & in- clusionem Maioris natu, ex eo quod ipso Funda- tore defecto vocavit Fratrem, & reliquit Filios etates minores, unde sicuti voluit exclusos pro- prios et Eiios, qui erant predilecti, ita, & multo magis voluit excludere Nepotes ob Filios, & Pro- nepo.

repositos ob Nepotes maiores natu, ut in sibi
i ratione natura, Fusar. conf. 39. num. 23. vers. 8. &
num. 24. & seqq. & quia idem Fundator abhorruit
fictio, & presumptiones, ibi, volens donec durabit
linea masculina legitima, & naturalis d'fundato-
ris a principio eorum natuitatis vera, & non
ficta, & non a Lege, seu Canone presumpcta, dicen-
dum est omnino voluisse excludere Nepotem Ju-
niorem, qui non alio pacto posset excludere Pa-
trum, nisi per t representationem, que est fi-
ctio, & presumpcio Iuris Cacc. inter conf. Fusar.
40. num. 26. que tamen fuit a Fundatore reiecta.

18 Non obstat, quod cum simus t in Maioratu re-
lato ab Ascendente ad sit conditio subintellecta,
si vocatus decesserit sine liberis per text. in l. cum
Avus, ff. de Condit. & demonstrat. & l. cum acu-
tissimi, C. de Fideio.

19 Quia cum Fundator t voçauerit Maiorem na-
tu, quæ qualitas non reperitur in Nepotibus, uti-
que dispositio d. leg. omnino cessare videtur, Paris.
conf. 19. num. 94. vol. 2. Mantic. de Coniect. lib. 10.
tit. 8. num. 6 Tomas decad 1. tract. de maiorat. tit
12. cap. 6. numer. 9. que consideratio fuit habita a
Treasur. d. quest. 20. numer. 2. lib. 2 & tamen ea,
non obstante refert, senatum indicasse pro pa-
truo. Quorum opinionem non invitus amplexus
fui, quia dispositio l. cum Avus, & leg. cum acutissimi
vti fundata in presumpcta affectione Testato-
ris, vel alias Disponentis, cessat extantibus con-
iecturis in contrarium, vt hic, Mantic. superius
allegat. num. 16. Fusar. quest. 393. nu. 2. & 4. iun-
to num. 108. Alto grad. conf 45. num. 4. & seq vol.
1. non solum, quia Fundator preferendo Fratrem
Filiis non videtur habuisse hanc affectionem ad
Descendentes, vt fuit superius ponderatum, & vi-
sumque fuit, sed etiam quia ipsemet Fundator vo-
luit, nullam presumpcionem Iuris haberelocum
in huiusmodi vocatione Maioris natu ad bona, de
quibus agitur, vt pariter fuit consideratum sub
codem & vimque fuit, vers. & quia etiam.

20 Nec at hic quod bona fuerint ingressa t in li-
neam Hieronymi lunioris, & ideo ne detur tran-
sus per saltum de linea ad lineam, Filius ipsius
excludat Patrum, Morisc. inter conf. Fusar. 41.
nu. 139. & seqq Redenasc. conf 17. nu. 24.

21 Quia doctrinæ huiusmodi, & similes t applican-
tur tantummodo in terminis Primogeniture, non
autem quando vocatur Maior natu, nam tunc Fi-
lius admissi Junior excluditur a Maiore natu, Ale-
xander conf 4. num 1. 4. & 10. vol. 4. Gabriel. conf.
107. num. 8. & 9. lib. 1. vbi licet consuluerit pro
contraria opinione, attamen sequitur consilium
Alexandri quando constat de voluntate prefe-
rendi Antiquiores, vt hic, Peregrin. conf. 64. num.
17. vol. 2. & conf. 34. num. 17. vol. 3. Treasur. Jun.
quest. foren. 35. num. 16. & 17. lib. 1. vbi quod ita
fuit iudicatum, & post plures. alios, Bellon. Jun.
conf. 11. & num. 39. & seqq. quibus addo Mangil. de
Imput. quest. 77. num. 169. & Mantic. de Coniect.
lib. 8. tit. 10. num. 3. videturq. posse colligi ex Mo-
ris. d. conf. 41. sub numer. 142. vers. que hactenus.

diximus, & numer. 143. cum seqq.

Si autem aliqui Doctores loquerentur etiam in
22 Maioratus, id procederet, quando t ex dispo-
sitione Fundatoris includeretur etiam Filius
Maioris natu vt loquitur Treasur. Jun. d. quest.
20. num. 4. & Prat. disceptat. 38. numer. 52 intelli-
gendum venit de primogenitura, quia de illa dicit
Treasur. ab eo allegatus quest. 12. nu. 12. & seq.
lib. 2. alias enim idem Treasur. esset sibi contra-
rius, cum in d. quest. 35. ad quam se remittit deter-
minauerit pro patruo aduersus filium admissi ad
maioratum, vel erunt intelligendi de Maioratus
ordinariis, & in quibus de conditionibus a princi-
pio appositis non constat. Non autem de illis, in
quibus fuit ab initio prescripta certa forma succe-
dendi, vt in hoc, de quo agitur, cum illa, vti indi-
cans voluntatem Fundatoris, debeat attendi, & in
omnibus seruari, Peguer. decis. 113. numer. 8. qui
propterea insert, Nepotem Juniorum. excludi a
Patruo maiore natu, & in omnem euentum Do-
ctores tenentes contrariam Sententiam convin-
cuntur ab allegatis numero, & auctoritate pre-
ponderantibus.

Ex quibus ita &c.

De Melioramentis.

S V M M A R I V M .

Meliioramenta in bonis confiscatis spectant ad fi-
scum, qui tenetur soluere illorum pretium
numer. 1.

Quæ sint reficienda remissiæ. num. 2.

Pactum reseruationis dominii in venditione donec
pretium soluatur est de iure validum. num. 3.
Importat, quod dominium non discedat a vendi-
tore. num. 4. 28. 29. & 30. vbi respondetur con-
trarijs vel quod importetur spesialis hypothe-
ca. num. 5.

Sed nūquam dominium dicitur translatum in em-
ptorem quo ad iuris effectus. num. 31.

Maxime flante iuramento. num. 32.

Non obstante clausula constituti. num. 33.

Cum semper transeat fundus venditus in empta-
rem bac reseruatione vinculatus. num. 34.

Hypotheca importatur per obligationem cameralem.
numer. 6.

Clausula constituti transfert omnem possessionem ci-
uilem, & naturalem. num. 7.

Quo ad omnes. effectus. num. 8.

Probat possessionem constitutarij n. 9.

Etiam si agatur de probando primo extremo in sal-
uiano. num. 11.

Possessio venditoris presumitur continuata usque ad
diem venditionis. num. 10.

Pondere unum constituitur ex pluribus petiis terrar-
um, licet diuisis, & separatis. num. 12.

Scriptura & si informis probat contra producecentem.
numer. 13.

Productionis scriptura impugnatio debet à parte acceptari, ne operetur probationem contra producentem num. 14.

Et nihilominus Iudex potest uti probatione impugnata ad fauorem impugnantis num. 15.

Sententia executioni non demandata potest ex nouiter deducendis iustificari. num. 16.

Etiam in Saluiano, dum non agitar ad effectum exequendi, sed faciendi numerum. numer. 17.

Clausula deducens, ius, & iustitiam, & omni modo meliori operantur, quod sententia possit se qui super narratis, & probatis, quamvis alter fuerit in libello conclusum. num. 18.

Et faciant substineri sententiam etiam in saluiano. numer. 19.

Melioramenta quamvis illiquidata retardant immisionem, licet offeratur cautio de illis reficiendis. numer. 20.

Declarat. num. 21.

Terminus ad liquidanda melioramenta in specie non datur nisi potentius. num. 22.

Melioramenta ut dicantur liquidata, debet probari copulatiuè, quid fuerit impensum, & quid melioratum. num. 23.

Et quare. num. 24.

Melioramentorum consistentium in plantatione arborum valor estimatur detracto melioramento successivo à solo, ita ut debeat refici, quod minus fuit impensum, & si plantauerit possidens iure dominii. num. 25.

Contrarium tenentes referuntur. num. 26.

Sed reprobantur. num. 27.

Melioramenta, ex quibus nulla, vel modica resultat utilitas, non sunt reficienda. num. 28.

Melioramentorum, & damnorum datur ad invicem compensatio. num. 28.

Et ad hunc effectum sunt estimande, meliorationes, & deterioraciones. num. 37.

Melioramenta facta post lititem motam non sunt reficienda. num. 28.

An dicantur illiquidata, remittitur arbitrio Iudicis. num. 39.

Et dum sunt illiquidata, admittitur cautio de illis reficiendis. num. 40.

Q V A S T I O X X X I V .

Melioramenta tñ in bonis confiscatis reuocato contractu spectare ad scum, qui tenebitur soluere illorum premium tertio possidenti, sentit post Bald. in l. ultim. §. emptor autem numero 6. C. commun. de legat.

Guazzin. de confiscat. bonor. conclus. 21. num. 39.

Sanchez in præcept. decalog. lib. 2. cap. 23. numer. 204. Farin. qui & si loquatur remissive quest. 190.

num. 79. tamen ex Repert. inquisit. refert melioramenta in re vendita ab heretico retineri per emptorem, quando reuocatur alienatio; quæ autem

tñ melioramenta sint reficienda tradit idem Sanchez d. cap. 23. à numer. 135. Marescot. var. resol.

lib. 2 à cap. 108. usque & per tot. cap. 114 Fulgin, de iur. emphiteut. tit. de meliorament. & ego apposui aliqua practicabilia in resolutione edita in Perusina Saluiani 17. Decembbris 1652. quæ sequitur hic impressa.

In cassum excipiunt Reu. Thomas. & fratres de Barattinis iniustitiam, & nullitatem sententia d. R. P. D. Vicario Perusino latè ad fauorem Io. Pauli, & filiorum de Piccioli. Etenim de iustitia constat, considerando, quod dum Picciollus de anno 1626. vendidit bona, de quibus agitur, Io. Baptiste Martinello pro scutis 130. sibi reseruavit eorundem bonorum dominium, donec de 3 pretio satisficeret, quod tñ pactum esse de iure permisum, dixerunt Bald. in rub. C. de contrabendo empt. quest. 13. Dec. conf. 440. in princ. Gratian. decis. March. 13. numer. 1. & seqq. Hodiern. ad Surde. 157. n. 3. Merlin. de pignor. lib. 2. quest. 47. n. 4.

Vnde siue sequi velimus opinionem, quod do. 4 minium tñ hoc casu non discedat à venditore, Surde. decis. 157. per tot. Magon. decis. Florent. 91. n. 6. & seqq. Gratian. decis. March. 13. num. 5. & seq. Amat. decis. 6. num. 3. Merlin. decis. Lucens. 33. nu. 4. Io. Franc. de Ponte de potest. Proreg. tit. 8. §. 3. numer. 8. & seqq. Franch. decis. 506. per tot. & ibi adden. siue, quod per huiusmodi tñ reservationem importetur specialis hypotheca, Gratian. discept. forens. cap. 523. nu. 13. & seqq. Fontanell. de pact. nupt. claus. 7. glos. 2 p. 9. num. 14. & 15. temper certum est, quod ex hoc Instrumento hypotheca resuleat, cum vltra ipsam dominij reservationem legantur expresse obligata bona, & ad sit obligatio Cameralis, quæ continet in ventre hypothecam, Zacob. de obl. cam. q. 5. num. 37. & seqq.

Possessio Martinelli debitoris de tempore contractus obligationis controverti minime potest, quia fuit in processu cause probata possessio Piccioli, qui eadem bona vendidit Martinello, & in ipsum per clausulam constituti appositam in ventione instrumento tñ translata omnem possessionem ciuilem, & naturalem Fontanell. de pact. nuptial. claus. 4. glos. 27. numer. 6. Add. ad Buratt. 8. decis. 179. litt. A. quæ possessionis translatio tñ est considerabilis quoad omnes effectus, Add. ad Ludouij. decis. 457. num. 6. I. homat. decis. 15. num. 3. Rot. par. 5. recent. decis. 217 numer. 5. Et in puncto 9. quo, quod tñ possessio Constitutarij proberetur hoc modo post constitutum, senserunt Post. de manuten. obser. 20. numer. 4. & per tot. ac Duran. decis. 40. num. 3. & 4. & decis. 49. num. 4.

Conuincitur autem ex eo, quod idem Martinellus de anno 1636. vendidit hęc bona Barattinis, qui hodie possident, vt ex Instrumento venditionis per ipsummet Barattinos ultimo loco produ-

to dico, quæ Martinelli possessio tñ presumitur continua usque quo Vendidit eisdem Barattinis Antonell. conf. 21. num. 3. & 4. Post. de manuten. obser. 17. n. 9. 10. 11. & seqq. & per constitutum in illo

11 appositum tñ probatur primum extremū in Saluano, quod est Martinelli debitoris possessio, Ludouij. decis. 49. 1. numer. 10. Buratt. decis. 780. num. 2. Duran.

Durant. decis. 40. numer. 3. decis. 193 num. 2. & seq.
ac decis. 401. num. 6.

Nec valet restricari identitas ex eo, quod Picciollus vendidit vnum podere, & Martinellus plures petias terrarum, quia eadem t̄ plures petias, licet diuisa, & separatae constituunt idem, & vnum podere iuxta doctrinam Bart. in l. seia 9. Tirannæ, ff de fundi instruct. Surd. decis. 241. nu. 13. & seqq. Caualer. decis. 160. num. 1. & bene colligitur ex articulatis, & probatis per Barattinos, qui easdem petias terrarum emptas a Martinello restinxerunt sub vno podere, cuius confines concordant cum vendito à Picciollo.

Non obstat, quod dictum Instrumentum sit informe, & a Procuratore Picciolli fuerit illius productione impugnata.

Quo enim ad informitatem verior est opinio, quod scriptura t̄ licet informis probat contraria producentem, Mascard. conclus. 71. num. 15. & seq. Gen. de script. priu. quæst. 4. num. 151. & seqq. Gait. de cred. cap. 2. tit. 8. num. 2660. & seqq. Buratt. decis. 381. num. 1. & ibi Add. littera B. num. 11. firmat, quod hæc opinio est tenenda, licet alias Rota variaverit. Quo verò ad impugnationem t̄ productionis, vltra quod ad effectum denegandi usum Picciollo, erat necesse, quod Barattini acceptassent impugnationem Gratian. cap. 279. num. 36. Giur. dec. 100. num. 33. Hodie in Surd. dec. 196. num. 2. est etiam verum, quod Iudex potest t̄ vii probatione impugnata ad fauorem impugnantis, Rot. divers. decis. 101. num. 1. par. 2. Hodie in aad. decis. Surd. 196. num. 4. & 5.

Minus facit, quod cum hoc Instrumentum defideraretur in Iudicio coram R.P.D. Vicario illius sententia iniustitia subiaceat.

Quia, omisso, quod absque dicto Instrumento primum extremum probatur, Sententia executioni t̄ non demandata, potest etiam ex deducendis coadiuvari, Caualer. decis. 633. num. 5. & dec. 655. num. 4. Buratt. decis. 251. num. 10. & seqq. Et licet sententia in Saluiano nequeat ex nouiter de. ductis iustificari, id tamen procedit, t̄ quando agitur de illa exequenda, non autem confirmanda ad effectum faciendi numerum, ut colligitur ex Buratt. d. decis. 251. & individualiter decis. 584. numero 6.

Pariter non obstat, quod fuerit pronunciatum in Iudicio Saluiano a principio non deducto, & sententia non conformis libello vitiō nullitatis labore.

Quoniam obiectum corruit in facto, & in omnem eventum ex clausulis deducens &c. Ius, & ius. 18. stitiam &c. & omni &c. appositis t̄ in libello potest sententia sequi super narratis, & probatis, quāvis aliter fuerit conclusum, Vnu. decis. 315. num. 195. & decis. 393. num. 2. & seqq. vbi quod t̄ sententia substitetur in Saluiano, Statal. de Saluian. inspect. 1. cap. 3. num. 70. & seqq. Barbos. claus. 76. num. 2. & seqq.

Et propterea Sententiam Vicarij confirmando, immissionem decreui prestita cautione de reficien-

dis melioramentis coram me a Barattinis prætermissis, Nam licet exceptio melioramentorum q̄ aūuis illiquidam retardet immissionem, etiam si offeratur cautio de illis reficiendis, Rot. dec. 188. nu. 6. & 7. par. 5. recent. vbi dantur concordantes, 21 attamen cum in terminis daris t̄ ad probandum non fuerint in specie probata, immissione non impeditur, Rot. decis. 48. num. 6 par. 7. recent.

Futilis autem eset replicatio, quod termini non fuerint assignati ad liquidandum in specie. Tum quia sibi ipsiſ debent Barattini imputare, qui potuerunt probare, & non probauerunt. Tum quia terminus t̄ ad liquidandum in specie non debet assignari, nisi petitus, Post. de manut. obſer. 12. numer. 5. & seqq.

Ad effectum autem, ut dicerentur probata in specie, & retentio competenter erat necesse, quod 23 Testes t̄ deponerent copulatiuē, quid melioratum, & quid impensum, iuxta practicam edictam à Mangil. de suict. quæst. 154. num. 28. Rot. decis. 48. num. 14. & 15. par. 7. recent. apud Merlin. de pign. decis. 81. num. 22. decis. 90. num. 15. & decis. 137. num. 25. 26. & 27. in Mediolanen. bonorum 19. Ianuarij 1650. coram Arguello. I. melioramenta ve. 24 rō, & ratio est quia, quod t̄ minus est, semper est reficiendum, Glos. in l. in fundo litt. C ff de rei vendic. Statal. de Saluian inspect. 2. cap. 2. num. 20. Rota in Imolen-Saluiani 18 Aprilis 1636. coram Macchiauello, I. nam cum refici, quæ loquitur in terminis Saluiani, & Tertiū possidentis iure dominij, & in Romana fideicommissi de Spiritibus 12. Decembbris 1644 coram R.P.D. Bichio, I. tum etiā quia non probatur, vbi dantur aliae decisiones ad materiam.

Quæ opinio caret omni difficultate, cum simus in prædictis rusticis, in quibus valor melioramento. 25 rum t̄ consistens in plantatione arborum facta, etiam a Donino estimatur detracto melioramento successu ab ipso solo, ita ut attendatur quid minus sit expensum de tempore plantationis, Bor. gnin in addit. ad decis. 28 nu. 2. & 4 par. 1. Barz. decis. Bononiensis. 23. num. 16. vers. in quorum omnium estimatione, Mangil. de suict. quæst. 153. nu. 22. & 23. Thobmat. decis. 59. num. 64. & sequitur Rot. in Sabinen. melioramentorum 4. Junij 1635. I. quantum autem attinet coram Coccino.

26 Nec me t̄ præterit Fulgin. de emphyteus. tit. de melioramentis quæst. 7. num. 3. & Antonell. Maceraten. cons. 14. num. 11. & seqq. mordicus defendere, quod opinio supradictorum procedit tantum in bona fidei possessore, non autem in Domino, qui habet dominium plantationis, & humoris ter. 27 ra. Attamen t̄ contra ipsos stat magis communis schola DD. volentium dispositionem l. in fundo procedere tam in possidente bona fide, quam iure dominij, Rota in Romana bæreditatis 14. Decembbris 1646. coram Arguelles, impressa apud Merlin. de pignor. decis. 137. numer. 28. & bene faciunt decisiones allegatæ superius in I. ad effectum autem.

28 Videtur etiam difficultas hæc posse evitari ex eo, quod

ex eo, quod t̄ reseruatio dominij ad fauorem Picciolli operatur, vt non fuerit translatum dominium in Martinellum emptorem, sed remanserit penes venditorem, ultra DD. allegatos supra in ḡ unde siue, tradunt Gratian. c. 175 per tot. & signanter num. 8. Ciriac. controversi 164. num. 1. 2. 3. & seqq. Rot. diuersi decis. 728. num. 4. vers. nec refragatur parti. 4. penes Cenc. de censibus decis. 79. num. 17. & 18. plura cumulat Merlin. de pignor. lib. 4. quest. 41. sub num. 53. usque, & per tot. 60. & in addit. ad num. 56. ultra decisiones illic adductas referunt firmasse Rotam in Romana Vinee 29. Aprilis 1648. coram R. P. D. Meltio, Cenc. de censibus quæst. 26. per tot. & ibi num. 6. vers. & bene conferunt, respondeat decisioni in Firmana Saluiani coram Merlino, quæ est dec. 135 par. 6. recent. quod nempe census ibi fuit habitus pro valido, quia erat solutum premium mediante accollatione Cen. suum, quibus venditor grauabatur, & quia patrum reseruatum fuerat positum post contracum perfectum, & dominium translatum in Emptorem. In casu autem, de quo agitur non fuit completus contractus, nec translatum aliquod 29 dominium, cum facta fuerit t̄ venditio salvo pacto reseruationis, vt colligitur ex illis verbis appositis in principio Instrumenti, dedit, cessit, saluis infra scriptis, & non alias &c. cum clausula saluis limitet, ac restringat totam dispositionem, post Paris. & Theodos. Rub. Barbo claus. 144. num. 6. & per alteram non alias importetur forma, & admittatur consensus ab actu idem Barbo. claus. & 1 num. 2. & seqq.

Et licet Merlin. dict. quest. 41. a num. 61. usque, & per tot. 69. & Hodiern. ad Surd. decis. 157. num. 12. & seqq. rationcentur pluribus, quod h̄c reseruatio importet simplicem hypothecam, & tamen opinio contraria est melioribus fulcita ratio. pluribus ac magis recepta in Tribunalibus, pluriesque firmata a Rot. de super allegata, & signanter articulo ad partes discussio in Romana Saluiani 8. Aprilis 1639. coram R. P. D. Dunozetto, apud Post. de subhast. decis. 118. per tot.

Nihilominus in terminis, in quibus hodie ver. sumur, videntur difficultates ab ipsis excitatae, non posse obstat, quia non agitur de vendicando fundo, sed de pretij solutione, Ideoque inferri valide potest, quod Barattini possidentes ex titulo emptionis fundum, cuius dominium est reseruatum Picciollo, donec premium solvatur, non possunt 31 considerari vti Domini, & sed dumtaxat sicut bona fidei possessores, cum non potuerit in ipsis stante reseruatione dici translatum dominium, saltem quoad Iuris effectus, Rot. in Romana Officij Notariatus 25. Maij 1604. coram Cardin. Pamphilio post. merlin. de pignor. decis 2. num. 2. & 3. ad quorum possessorum bona fidei fauorem non dicuntur liquidari melioramenta nisi probetur copulari, quantum melioratum, & quantum impesum. Post de manutenen. obser. 12a. nu. 55. Rot. penes ipsum decis. 429. num. 7. & par. 4. recent. dec. 206. num. 4. Merlin. decis. 546. per tot. & quæ est

eadem cum decis. 116. part. 6. recent.
32 Ultra quæ, t̄ ipsem Merlin. d. quæst. 41. num. 68. ibi, Et maxime concurrente, adharet opinio Ciriac. controversi 425. num. 55. volentis omnino impediri translationem dominii ex pacto reseruatio, si appositum fuit Iuramentum, ut hic; Quæ 33 procedunt in nihilo obstante t̄ clausula, Constituta, apposita ad fauorem emporis, Claud. Beritazzol. ad cons. erimin. patris 540. littera D. Gratian. cap. 175. num. 6. & alii relati per Ciriac. dict. controver. 164. num. 4. & seqq. Scappucci. de Salu. interdict. lib. 34 2. quest. 14. num. 2. & seqq. ita vt fundus non potuerit transire ad Barattinos, nisi huiusmodi reseruatione vinculatus, Gratian. cap. 730. numero 6. & 7.

Insuper ne exceptio melioramentorum impedit immissionem animaduertebam. Primo, quod vinea in illis partibus declaratur a Testibus potius dampn. 35 nosa, quam utilis, & quando t̄ modica, vel nulla percipitur utilitas retentio minime datur, post Castrensi Riminald. iun. & Rolan. Statil. de Salu. inspectione 2. cap. 2. num. 192.

Secundo, quod si Barattini meliorarunt fundum plantando, illum reddiderunt etiam deteriorum, euellendo plures quercus fructiferas, ex quibus 36 resultabat utilitas bene & considerata per Testes, ac propterea debet dari ad invicem compensatio, Statil. d. cap. 2. num. 258. Rot. post ipsum decis. 81. 37 num. 5. & ad huic effectum erant assimilatae deteriorationes, & melioramenta ad hoc ut quod melioramenta excedenter deteriorationes, & t̄ e conuerso refundi omnino deberet, Fontanell de pact. nuptial. claus 11. Glos. unicus. num. 11. & seq.

Tertio, quod non potuit percipi ex actis quanta melioramenta perfici debuissent, cum post hoc Iudicium motum de anno 1648. vilum fuerit col. 38 ligi ex Testibus examinatis fuisse & facta multa ex dictis melioramentis, quæ propterea reficienda non sunt, Rot. decis. 130. num. 18. part. 7. recent. & in terminis Saluiani post Merlin. de pignoribus decis. 91. num. 8. & ideo erant prius separanda ab aliis factis ante litem excitataam.

Ex quibus omnibus simul coacernatis exceptio melioramentorum redditur illiquida, & dicitur 39 requirere indaginem altiore, circa t̄ quod Iudicis arbitrium plurimum pollet, Contard. de momēt. q. 40 24. n. 27. & 28. unde merito fuit admissa & cautio de illis reficiendis, Contard. ibidem Statil. dict. cap 2. numer. 254.

Et ita &c.

De Iuribus actiuis, & passiuis.

S V M M A R I V M .

OMnia iura actiua, & passiua damnati transiunt per confisctionem in fiscum num. 1. Et transeunt bona cum omnibus suis Seruitutibus oneribus, & obligationibus. num. 2.

Fiscus

Fiscus tenetur ad omnia onera hereditaria ante condemnationem contracta. num. 3.

Ac ea omnia, quae transmittuntur ad heredem extra-
neum, & non aliis. num. 4.

Limita tamen in iuribus conditionalibus, quae in fisco
cum non transcurrunt. num. 5.

Nisi ageretur de contractibus conditionibus, qui
ad heredes, & ad fiscum transeunt, num. 6.

Amplia hoc quoque procedere, tam in iuribus acti-
bus ex contractu descendantibus, quam in passi-
bus. num. 7.

Fiscus an sit propriè heres damnati, licet apud DD.
sit controvenerit, tamen certum est, quod ha-
betur loco heredis extranei. num. 8.

Amplia, licet succedit in bonis vacantibus. nu. 9.

Fiscus succedit in locum illius, cuius bona confisca-
tur. num. 10.

Et sic tenetur relevare indemnem fideiussorum con-
demnati, sicut ipse condemnatus tenetur.
numer. 11.

Fideiussor, si non presentationem Rei cogatur sol-
vere penam, confiscatis Rei bonis, agit contra
fiscum ad omne damnum. num. 12.

Fiscus, qui penam a fideiussore non exigit, non potest
ipsum molestare, quia fideiussor est semper tu-
tus exceptione cedendarum. num. 13.

Creditor fideiussoris condemnati, antequam agat
contra fideiussorem, debet fiscum executare, qui
debitori condemnato successit. num. 14.

Fiscus habet ius dicendi de nullitate testamenti pa-
tris, si prius ipse decesserit, & postea fuerit se-
quuta condemnatio filij. num. 15.

Secus si filius fuisset bannitus ante mortem Patris,
numer. 16.

Fiscus succedit patri condemnati, si filius delinquat pa-
tre viuente, & inquisitione formata sententia
sequatur. num. 17.

Ius deliberaandi transit in fiscum. num. 18.

Prout etiam ius abstinendi, ea immiscendi compen-
tens hereditibus suis ad fiscum transmititur.
numer. 19.

Ius petendi legitimam quando ea debetur titulo par-
ticulari ad fiscum transit, licet non sit agnita,
secus vero si deberetur ex titulo uniuersali, &
agnita non esset. num. 20.

Ius reiciendi grauamen è legitima fiscus non habet, si
filius non fuit in vita conquestrus. num. 21.

Contrarium autem firmatur. num. 22.

Accrescendi ius, an transeat in fiscum remissio. nu-
mero 23.

Ad fiscum transmittitur quantitas reseruata a do-
nante ad effectum de illa disponendi, si do-
nans fuerit bannitus, & confiscatus. nu-
mero 24.

Contrarium tenet senatus Siculus, & alij relatum.
25. cum quibus Author pertransit.

Fiscus usumfructum, quem habet Pater in bonis filij,
non potest confiscare patre delinquenti. nu-
mero 26.

Intellige dictam conclusionem, quando pater com-
misit delictum, per quod amissit patriam pote-

statem, quo in casu usus fructus cum proprie-
tate consolidatur secus vero si ob delictum com-
missum patria potestas non sit amissa. nume-
ro 27.

Et quando ususfructus patris confiscatur, fiscus te-
netur ad praestanda filii alimenta. num. 28.

Intellige tamen, si tempore publicationis bonorum fi-
lii erant nati, & quando pater non commisit cri-
men læse Maiestatis. num. 29.

Fiscus non acquirit alimenta debita delinquenti eius
vita durante. num. 30.

Excellentissimi D. Rosati Torelli Aduocati Perusi-
ni laudes. num. 31.

Ius impugnandi donationem in officiosam non transit
ad fiscum. num. 32.

Ius reuocandi donationem non transit in fiscum
quando competit et actio donanii si damnatus
non fuisset. num. 32.

Nec transit ad heredes. num. 33.

Ius acceptandi, vel ratificandi donationem factam
damnato, & per ipsum non acceptam, non
babet fiscus. num. 34.

Ius adeundi, & ius patronatus, an transeat ad fi-
scum remissio. num. 35.

Fiscus pulsatus pro solutione debitorum damnati non
tenetur in solidum, sed tantum, quantum vires
hereditariae patiuntur. num 36.

Fiscus non tenetur confidere inventarium quando
succedit in bonis confiscatis, vel vacantibus.
numer. 37.

Teneretur tamen si succederet uti heres. numero
38.

Virgines Vestales eximebantur e nexibus patriæ po-
testatis. num. 39.

Patria potestas soluitur per ingressum Religionis.
numero 40.

Et hoc procedit, tam in Monaco, quam in Moniali ob
identitatem rationis. num. 41.

Monacus sicut transit in potestatem Abbatis, ita Mo-
nialis in ditionem Monasterij, & Prælatorum
eiudem Congregationis. num. 42.

Et potestas dictorum Prælatorum est dominativa
seu economica, & politica. num. 43.

Monialis transit in potestatem Abbatissæ, cum hæc in-
spectionem babere dicatur. num. 44.

In bonis quæstis post professionem emissam nullus
patria potestatis effectus consideratur, & pro-
pterea ususfructus non debetur patri. num. 45.

Successio monialis defertur monasterio, adeo ut nec
per ictum oculi in moniale resideat. numero 46.

Institutio restricta ad vitam heredis, de veriori, in-
telligitur etiam in proprietate. num. 47.

Institutus, detracto vito temporis, manet heres
perpetuus, substitutus vero post mortem
censetur tantum per fideicommissum vocatus
numero 48.

Dies mortis, cum sit omnino incertus, facit dispositio-
nem in illud tempus collatam esse conditionalem.
numero 49.

Fideicommissum ante evenitum conditionis non est
in bonis nostris. num. 50.

Et tunc

Et tunc tantum incipit deberi, quando conditio fuit purificata numer. 51.

Conditione q; non purificata nec est transmissibile ad descendentes. num. 52.

Fideicommissarius, pendente conditione babet spem succedendi a iure approbatam, que est tanta potentia, ut etiam fiat transmissio ad heredes, extraneos numer. 53.

Tempus purificatae conditionis est attendendum. numer. 54.

Pater nullum ius habet in bonis filij post professionem delatis, sed penes ipsum remanet usufructus quæstus antequam filius religionem ingrediatur & quare. num. 55.

Usufructus non consideratur, & non constituitur, nisi bona sunt cum effectu acquista. numer. 56.

Usufructus ut formetur requiritur hereditatis aditio. numer. 57.

Filius ingrediens religionem dicitur civiliter, mortuus. numer. 58.

Legitimam non augent bona obuenta post mortem. num. 59.

Possessio naturalis corpore, civilis animo retinetur, numer. 60.

Manutentio datur habenti ciuilem, & naturalem possessionem num. 61.

Possessoris commodum amittit, quis sit, & patitur bona ab alio possideri. num. 62.

Antiquior possessor est manutendus, si probet quod junior clam possideat. num. 63.

Sciens suam possessionem occupatam, nisi statim reclamat, illius commodo priuatur. num. 64.

Usufructuario ad acquirendos fructus non sufficit sola naturalis possessio, sed debet omnino illam adipisci media fructuum perceptione. numero 65.

*Usufructus reservatione retinetur naturalis posses-
sio, & ciuilis transfertur. num. 66.*

Limita quando adesse pactum in contrarium. numer. 67.

*Usufructarius spoliatus sua naturali possessione ba-
bet quasi ciuilem Iuris usufructus pro manu-
tentione impetranda. num. 68.*

*Limita, quando usufructarius fuit negligens illam recuperare per modicum tempus, etiam per tri-
quum. numer. 69.*

*Probatio ambigua, & de necessitate possessionem
non iustificans, non attenditur num. 70.*

Citatione non reproducta nullum producit eff. Etum. numer. 71.

*Procurator sine speciali mandato non potest decla-
rare, suos principales non possidere. num. 72.*

*Vnam rem in solidum duo nequeunt possidere. nu-
mer. 73.*

Usufructus consistit in possessione. num. 74.

*Ob translationem possessionis in aliud videtur re-
nuntiatum iuri percipiendi usumfructum, &
si de eo expressa mentione fiat, & quare. nu-
mer. 75.*

Usufructarius babet ius percipiendi usumfructum

*libi reservatum propria autoritate. nu-
mer. 76.*

*Reservatio usufructus intelligi debet pro reservatio-
ne fructum. num. 77.*

*Maxime quando integer usufructus non est reser-
vatus, quia tunc possessio est penes habentem
dominium, & soli fructus censetur reliqui.
numer. 78.*

*Ex donatione cum reservatione usufructus trans-
fertur in donarium vtile, & directum do-
minium, exceptis fructibus Donatori reserua-
tis. num. 79.*

*Observantia operatur ut in contractu tantum cen-
seatur deductus, quantum fuit postea serua-
tum. num. 80.*

*Etobservantia non requiritur, quod sit prescripta,
sed inducitur minori tempore quam decem an-
norum. numer. 81.*

*Quinimo sufficit, quod partes semel ita contractum
intelleixerint. num. 82.*

*Observantia contractum declarat, quando illius ver-
ba non sunt adeo clara, ut omnino excludant
contrarium intellectum. num. 83.*

*Et quando verba non sunt adeo clara, observantia
recipitur, etiam si intellectus esset de iure ve-
rior. ibidem.*

*Possidens tempore motæ litis est manutenendus.
num. 84.*

*In summarissimo possessorio non attenditur quis
debeat possidere, sed quis in possessione reperia-
tur. numer. 85.*

*Possidere, & esse in possessione quam differant inter
se remissive. num. 86.*

Q V A S T I O . XXXV.

- 1  Constituitur regula generalis, quod omnia & iura activa, & passiva dannata transirent per confiscationem in fiscum l. 2. C. ad h. Iul. de vi. publ. si ademptis C. de sent paf. l. si ut proposis C. de bon. dannat. Guazzin. de confiscat. conclus. 13. ampliat. 22. per tot. Guazzin. filius tract. moral. lib. 2. de Iudic. c. 49 n. 2. & 3 Grati. disceptat. forens c. 423 n. 14. & seqq. & c. 840. n. 36. Altograd. cons. 95. n. 1. & 138. vol. 1. vbi quod
2 bona transirent in fiscum cum omnibus suis serui-
tibus, oneribus, & obligationibus & cons. 37 n.
15. vol. 2. Merlin. de pignor. lib. 5. quest. 51. n. 1. Ca-
puc. Latr. consultat. 131. n. 37 & seqq. volen s fiscum
3 & teneri ad omnia onera hereditaria ante condem-
natione contra Rot. coram Merlin. dec. 703. n. 1.
4 & 5 ea videlicet omnia, que transmittuntur ad he-
redem extraneum, & non alias Carpan. ad cons. 11.
nouiss. Medioli. in S. omnium num. 376. & seqq.
5 Quæ tamen regula limitatur & in iuribus condi-
tionalibus, quia ista non transirent in fiscum l. si mā-
dauero S. is cuius ff. mandati l. quoties ubi Castren.
num. 4. ff. de nouat. Farin. quest. 25. n. 142. Guaz-
zin. de confiscat. conclus. 13. limit. 25. num. 1. & seqq.
Altograd. d. cons. 95. numer. 44. vol. 1. nisi tamen
agere,

6 ageretur † de contractibus conditionalibus , quos ad heredes , ac etiam ad fiscum transire conuenient magis communiter scribentes teste Arias de Mesa var. resol. lib. 3. capit. 42. num. 4. & adeo
 7 † veram hanc traditionem profiteatur , ut non solum in iuribus conditionalibus actiuis ex contra-
 & in descendantibus , sed etiam passius illa procede-
 re firmeret Sanchez in praecept de cōdol. lib. 2. cap.
 14 numer. 23. & seqq. & ex plurib. alijs relat. idem
 Arias de Mesa d. cap. 42. num. 6. ratio autem est ,
 8 quia licet controvērtant DD † an fiscus sit pro-
 prius haeres Peregrin. de iur. fisc. lib. 5. tit. 1. numer.
 53. & 60. Gratian. disceptat forens. 840. numer.
 35 certum tamen reputatur quod est , successor
 vniuersalis , habetur loco hereditatis extranei , &
 quamvis succedat per anihilationem personę non
 per illius representationem , dicitur nihilominus
 haeres anomalus Guazzin. de confiscat. conclus.
 20 numer. 1. & seqq. Rouit ad pragm. 1. de bon. pro-
 dit. numer. 14. & 15. Cabed. decis. 81. numer. 5.
 part. 2. Altograd. dictio cons. 95. numer. 42. 131. &
 seqq. vol. 1. Vbert de citat tom. 3. cap. 14. numer.
 9 41 firmans † idem esse , quando succedit in bo-
 nis vacantibus Merlin. de pignor. lib 5. quest 51.
 numer. 1. & 2. Fontanell. de pact nuptial claus.
 5. glos. 4. numer. 63. & seqq. vbi habetur remissi-
 uē quid importet , fiscum succedere vti heredem ,
 10 vel non ; & † succedit in locum illius , cuius bo-
 na confiscantur Bellon. Iun. de iur. acref. cap. 7.
 quest. 46. numer. 3. Capyc. Latr. consultat. 131.
 num. 35. & 37.

11 Vnde fideiussorem † condamnati tenetur fer-
 uare indemnem , sicuti debuisse ipse met delin-
 quens Arias de Mesa var. resol. lib. 2. capit. 12.
 12 numer. 2. & adeo hanc † indemnitatē debet fi-
 scus prestare , vt si quis fideiubeat de presentando
 ipsum reūm , & ob non presentationem soluat pē-
 nam , confiscatis deinde bonis eiusdem Rei tene-
 bitur reficere fideiussori omne damnum ex causa
 13 predicta passum , si vero † non fuisset exacta pēna ,
 non poterit fideiussorem molestare , qui erit sem-
 per tutus exceptione cedendarum Constan. in l.
 1. numer. 84. C. de pan. fiscal. lib. 10. & facit
 Gratian. disceptation. forens. 423. numer. 72. Ca-
 ball. resol. 190. numer. 2. & resol. 234. numer.
 1420. & seqq. quinimo si quinis alius † creditor vel-
 let agere contra fideiussorem damnati deberet
 prius excutere fiscum , qui debitori confiscato
 successit Constan. in rub. numer. 13. versic. adver-
 tas tamē C. de iur. fisc. & C. de fiscal. usur. nu-
 mer. 29. libr. 10. Arias de Mesa dictio capit. 12.
 numer. 3. libr. 2.

15 Et ob eandem † rationem acquisitionis om-
 nium iurium , ius dicendi nullum testamentum
 patris transmittitur in fiscum , si pater prius de-
 cesserit , & postea fuerit secuta condemnatio
 Carpan. ad constitut. nouiss. Mediol. I. omnium
 numer. 425. Bellon. Iun. de iur. acref. cap. 7.
 quest. 46. numer. 57. & seqq. Arias de Mesa va-
 riari. resol. libr. 3. dictio capit. 42. numer. 8. & seqq.
 16 sed si fuisset † bannitus ante mortem patris , ius

hoc dicendi testamentum nullum non posset tran-
 sire in fiscum Guazzin. de confiscat. conclus. 13 li-
 mit. 25. n. 23 Giurb cons. 56. nu. 21. & infra Bellon.
 dicta quest. 46. numer. 34. Arias de Mesa d. cap.
 42. num. 7.

17 Prout etiam † transit in fiscum hereditas patris ,
 si filius illo viuente delinquat , & patre mortuo in-
 quisitione formata sententia sequatur , ut pleribus
 relatis , contrariaſq; reieciſtis probat Arias de Me-
 sa dictio capit. 42. numer. 12. & seqq. ratiocinans
 18 † ius deliberandi transire in fiscum , & n. 18. fir-
 mat ius † immiscendi , & abſtinendi competens
 hereditibus suis pariter ad fiscum transmitti.

20 An autem † ius petendi legitimam , & eius sup-
 plementum etiam non agnatum transeat ad fi-
 scum poterit consuli idem Arias de Mesa dictio
 capit. 42. numer. 20. qui indistincte sentit transi-
 re , ego autem distinguerem , quod aut legitima
 debetur titulo particulari , & tunc etiam non agni-
 ta transmittatur , aut titulo vniuersali heredita-
 rio , & non possit fieri transmissio , nisi preceſſe-
 rit agnatio ex dictis quest. 24. numer. 111. quæ hic
 erunt addenda.

21 Ius autem † reiciendi grauamen a legitima non
 transire in fiscum , si filios non fuit in vita con-
 questus scripserunt Gratian. disceptat. forens.
 983. numer. 11. Maſtrill. decis. 181. numer. 3.
 & seqq. Fusar. de ſubſtitut. quest. 296. numer.
 11. & infra Mangil. de imputat. quest. 48. nu-
 mer. 19 Arias de Mesa dictio capit. 42. numer.

22 21. Contrariam autem † opinionem , cum qua-
 existimo pertransendum , ſolide , & erudite de-
 fendunt Farinac. consil. 159. numer. 39. & seqq.
 vsque in fin. ex in addit. impress pott. 3. vol.
 consil. ad quest. 25 sub numer 45. vers. hinc , &
 opinionem Alciati. Merlin Pignatell. controvērſ.
 49. sub numer. 15. vers. tertio in ea inspectio-
 ne , & numer. 17. vbi quod iſta fuit opinio Se-
 natus Neapolitani tom. 2. Ciriac. controvērſ. 148.
 per tot. Merlin. de legit. in poſtrem. edit. lib. 3. tit. 1.
 quest 32. numer. 3. vers. ſed contrariam , & tit.
 2. quest 17 numer. 2. prope fin. vers. contra.
 & numer. 8. cum ſeqq. & ſequita fuit Rota Ro-
 mana in Anconitana legitime 28. Ianuarij 1630.
 coram Reuerendissima D. Dunozetto par. 5 re-
 cent. decis. 342. numer. 3. & seqq. vbi aſsigna-
 tur ratio inconuincibilis , quod cum onus a le-
 gitima reiciatur ministerio legis , non est opus ,
 quod Filius in vita contradicat , dum lex pro ipso
 prouidit , & fuit etiam iudicatum Perusie per il-
 lam Rotam in Perusina fideicommissi , & tran-
 ſactionis de Rodulphis , vt in decis. impressa ,
 quam habeo penes me I. nonum ſuper prætenſa
 prohibitione qua cauſa poſtea deuoluta per ap-
 pellationem ad ſacram Rotam Romanam fuit
 iuſidem confirmata ſententia Rotę Perusinę , vt
 in decis. que fuit in ſcripta Perusina fideicommissi
 de Rodulphis 14. Junij 1642. coram R. P. D. Ger-
 ro I. legitima autem cum ſeqq.

23 Dubitari † etiam ſolet , an in fiscum transi-
 ius accrescendi , ſed quia questionem pertraſta-

uit, & omnem lapidem mouit Bellon. *Iunior de iur. acrescen. capit. 7. quæst. 66.* per tot. ideò ad illum poterit recurrir.

24 Ab amico interrogatus, an quantitas à donante reseruata ad effectum disponendi transeat in fiscum, si donans fuerit banitus, & confiscatus, respondet extare pro fisco doctrinam Cutell. de donat. *contempl. matrim. tom. 1. discurs. 2. part. 2. numero 13* & Giurb. *conf. 55* per tot. qui ad satietatem enucleat articulum huiusmodi reservationis, & in fin. *confit. subsequentis 56* restatur fusse iudicatum pro fisco, sed aduersus fiscum 25 stetit Senatus & Siculus apud *Mastrill. decis. 277. Castill. decis. 142.* Mut. *decis. 49* quas decisiones licet Giurb. in fin. *dicti consil. 56*, fateatur adesse, non tamē a sua opinione recedit, sed pertinaciter putat esse cum ipso ad lauorem fisci resoluendum. Eruditissimus Arias de Mesa dicto capit. 42. numer. 23. & seqq. post utramque opinionem allatam residet cum decisione Senatus 26 Siculi contra fiscum, prout & ego resideo, cum omnibus fundamentis, & rationibus adductis per Giurb. respondeat tam bene idem Arias de Mesa, ut nullam relinquat difficultatem, & hanc eandem opinionem sequitur Caron. var. *resol. cap. 4. num. 77.*

27 Vlumfructum, & quem habet pater in bonis filij, non posse patre delinquenti confiscari autumavit Senatus Lusitanus apud Georg. de Cabed. *decis. 185. part. 1.* at mihi arriet distinctio, quod, aut pater commisit delictum, pro quo venit patria potestate privandus, & quia cessat causa acquisitionis vlusfructus, sit consolidatio cum proprietate, nec datur transitus in fiscum, si vero ob delictum commissum non amittitur patria potestas, utique veniet in confiscazione iste vlusfructus iuxta doctrinam Boer. *decis. 7.* quam amplectuntur Fontanell. de pact. nuptial. claus. 5. glos. 4. numer. 70. & 71. Sanchez in. *præcept. decalog lib. 2. capit. 16. numer. 4. 5. 6.*

28 & 7. Farin. *quæst. 24. numer. 33.* & hoc & casu confiscazione secura fiscus tenebitur ad alimenta filiorum Surd. de aliment. tit. 1. *quæst. 31.* Sanchez dicto capit. 16. numer. 25. loquens de fiscis & natis ante publicationem bonorum, & excipiens crimen læsa Maiestatis diuinę, & humanaę Arias de Mesa var. *resol. lib. 3. capit. 37. numer. 6.* & 13. Altograd. dicto consil. 95. numer. 1. & per tot. vbi plura ad hoc propositum affert etiam de alimentis debitibus ex contractu; non tamē & fiscus acquireret confisando alimenta debita delinquenti, etiam illius vita durante Farin. *quæst. 25. numer. 145.* Arias de Mesa var. *resol. libr. secundo capit. 6. numer. 7.*

Postquam autem verba feci de vlusfructu volui apponere decisionem casus contingibilis a me compilatam in hoc Sacro Auditorio Rotę Provinciæ Marchiæ, vbi hodie assideo, in qua discutitur, que remedia competant vlusfructario spoliato ad possessionem vlusfructus recuperandam,

& alteram non contemnendam questionem, quam habui de facto Perusie in terrinis cuiusdam filii religionem ingressi, post cuius professionem emissam fuit purificata conditio, ob quam hæreditas filio Monaco deferebatur, & fuit debitarum, an illa bona devoluherentur ad Monasterium, an verò pater viuens vlusfructum asseri deberet, & defendente causam pro Monasterio Excellentiss. + D. Rosato Torello in eadem Ciuitate Perusina celeberrimo Aduocato & in omni scientiarum genere versatissimo, qui ultra singularem doctrinam habet etiam præclarissimam morum suavitatem, & animi integritatem, fuit a me decisum patrem nullum habere vlusfructum. Cum ex rationibus adductis in resolutione, que hodie hic inferius denuo datur typis.

Ius impugnandi donationem in officiosam non transit in fiscum Arias de Mesa dicto capit. 32. 42. numer. 22. sicuti nec transit ius revocandi donationem, quando competit sive actio donanti, si damnatus non fuisset Carpan. ad constitut. Mediol. S. omnium numer. 437. & seqq. & ad statut. eiusdem Ciuitatis capit. 324. numer. 213. Altograd. consil. 37. numer. 11. & infra vol. 2. nec 33 enim & transit ad hæredes Franch. *decis. 339. numer. 3. iuncta addit. Viscont. sub eod. numer. 3. Sanfelic. decis. 192. numer. 3. Sperell. decis. 81. numer. 36. Rot recent. decis. 69. numer. 80. par. 7. inter impress. Merlin. decis. 692. numer. 80. Altograd. aitio consil. 37. numer. 11. & seqq. 34 & minus transmititur & facultas acceptandi, vel ratificandi donationem factam damnato, & per ipsum non acceptatam Carpan. dicto S. omnium numer. 436.*

35 Quid autem & dicendum sit de iure adefundi, & de iure patronatus, erit videndum in duabus sequentibus questionibus, quia cum' utique articulus non careat magnis difficultatibus, volui super uno quoque disputationem separatam assumere.

36 Est tamen aduentendum, & quod fiscus convenitus pro solutione debitorum, non tenetur in solidum, sed tantum, quantum vires hærediarum patientur l. 1. S. an bona ff de iur. ffc. Capyc. Latr. consultat. 131. numer. 4. quamvis enim hæredes inuentatio non perfecto teneantur 37 de proprio, fiscus & potitur hos privilegio, ut non teneatur facere inuentarium, quando succedit in bonis confiscatis, vel vacantibus Farinac *quæst. 25. numer. 183. 184.* & 185. sub quo numero idem comprobavit in addition impress. post 3. volum. consil. Guazzin. de confiscat. conclus 20. numer. 6. & 23. Gizz. ad decis. Capyc. Latr. obseruat. 15. numer. 5. Tomas. decad. 1 tract. 7. tit. 7. num. 36. vbi quod cum succedit in bonis confiscatis, vel vacantibus non debet fiscus confiscare inuentarium, ad quod conscientum tamen tenererur, si succederet ut hæres Tomas. ibidem numer. 33. Farinac. dicta addit. ad quæstion. 25. sub numer. 185. quicquid cogitandum relinquat Constan. in l. 1. num-

n. 158. C. de penis fiscalibus lib. 10. dum ex allegatis per ipsum in priac. numeri appetet hanc opinionem magis communiter teneri.

Sequitur resolutio Authoris in Perusina bonorum 17. July 1653.

Quemadmodum † ante actis temporibus Virgines ab ethnico Sacrorum Pontifice inter Vales adscriptæ è nexibus patriæ potestatis eximabantur Aul. Gell. noot. Atticar. lib. 1. capit. 12. Alex. ab Alex. dier. genial lib. 5. cap. 12 col. 3. fol. mibi 270. vers. quibus hoc etiam tributum est: 40 Ita & † hodie Moniales veriorem religionem professæ e ditione Patris egrediuntur, cum per religionis ingressum soluatur patria potestas Glos. in l. si ex caus. 9. pen. litt. L. & ibi Scribb. ff. de minor. Bald. in l. Sacrosanctæ numero 1. vers. Monachi vero C. de Sacrosanct. Eccles. Paris in repetit. capit. in presentia numero 154. 156. & seqq. de prob. Couar. in capit. quia nos numero 5. vers. idem operatur religionis professio de testam. Boer. decis. 121. numer. 11. & 12. Valasc. consultat. 24. num. 3. Clementin. de patr. potest. cap. vii. n. 167. & seqq. vbi quod hec opinio est communis, & ab ea non est recedendum in practica Medic. de mort. part. 2. n. 243. vers. 7. si Filius Quonotim. in 9. Filius fam. n. 7. instit. quib. mod. ius patr. potest solu. Fontanell. decis. 531. num. 12 & seqq.

41 Quæ patriæ potestatis † amissio ob identitatem rationis consideratur tam in Moaaco, quam in Moniali Guttier. qui testatur de communis conf. 28. num. 5 nam sicut Monachus † transit in Potestatem Abbatis, ita Monialis in ditionem Monasterij, & Prælatorum eiusdem Congregationis, ut in specie de Monialibus S. Benedicti Congregationis Cassinen. quale est Monasterium S. Magdalena, extat Bulla 15 Gregorij XIII. Bullar. tom. 2. ex Tamburin. de Iur. Abbatissar. disput. 14. quest. 1. num. 1. quorum Prælatorum potestas 43 † est dominativa, seu economicæ, & politica, siue iurisdictionis, vt inquit idem Tamburin. de Iur. Abbat. disp. 1. quest. 2. tom. 2. Quinimmò, & in ip- 44 sius † Abbatissæ potestatem posset forsitan dici transire Monialem, cum etiam illa quodammodo iurisdictionem habere dicatur Tamburin. de Iur. Abbatiss. quest. 32. quest. 1. num. 3.

Propterea cum ex testamento D. Petri de Partritijs, in quo instituerat heredem in vita dunctaxat D. Magdalena vxorem, & post eius mortem DD. Ludouicam, & Camillam filias, & si ille non viuerent, earum filios, fuisse per obitum Magdalena delata successio in dimidia hereditatis eiusdem Petri D. Barbaræ Moniali professæ in edibus Diuę Magdalena, Filię dictę Camilla iam defundat, & D. Darij de Montesperellis, qui coram me contendebat sibi eorundem honorum vsumfructum deberi, ipsum ab hac pretensione excludendum existimauit, cum in bonis post professionem quæstis nullus patriæ potestatis effectus consideretur, & ideo vsumfructus non debeatur Paris. in repetit. d. capit. in presentia numer. 154. vers. secundo conclusio Castill. de vusu. cap. 65. nu-

8. Azor. in fit. moral lib. 12. cap. 18. que fl. 9. Molin. de Iustit. tom. 1. disputat. 140. col. 4. vers. hoc tamen fundamento fol. mibi 475. & seqq. Sanchez. in præcepta decalog. lib. 7. cap. 13. numer. 44. tom. 2. alias enim sequeretur absurdum, quod daretur Parri 46 vsumfructus in bonis Monasterij, cum successio † in illis fuerit delata ipsi Monasterio immediate, adeo ut nec per ictum oculi penes Monialem residere potuerit Sanchez. lib. 7. cap. 12. numer. 36. & seqq. d. tom. 2. Ciriac. controvers 144. numer. 21. Altograd. cons. 96. numer. 16 & seqq. Rot. post Cent. sal. ad Peregrin. decis. 37. num. 5. & 6.

Non oblitat, quod cum ita bona fuerint debita absque aliqua conditione dicantur huius quasi. ta vñque ab initio secula morte Petri Testatoris, quasi quod Magdalena, instituta ja vita tantum habeatur loco vñsumfructarie, & illius obitus fuerit consideratus potius ad differendam, quam ad suspendendam executionem substitutio- nis.

47. Quia iuxta opinionem † veriorem institutio restricta ad vitam heredis intelligitur etiam in proprietate, Duran. decis. 76. num 68. que est de- 48 cis. 62. num. 77 par. 5. recent. Sic enim † institutus detraacto vicio temporis malet heres perpetuò, substitutus vero post mortem censetur tantum per fideicommissum vocatus, Bellon. Iun. de iur. ac. cresc. cap. 7. q. 17. numer. 34. & seqq. vñq. in fin. & quest. 19 numer. 59. & 60. Fontanell. decis. 575. nu- mer. 15. & 16.

49. Dies autem mortis † heredis est suspensus, cum enim sit omnino incertus l. prima, & l. heres meus, ff. de condit. & demonstrat. Cavyc. Latr. con- sultat. 63. num. 38. Fontanell. d. decis. 575. num. 14. Facit dispositionem in illud tempus collatam esse conditionalem l. dies incertus, ff. de condit. & de- monstrat. Fusar. quest. 488. num. 3. & 11. Altograd. cons. 60. n. 77. & cons. 76. num. 4. vol. 1.

50. Quapropter † huiusmodi Fideicommissum ante euentum conditionis non est in bonis nostris l. substitutio 42 ff. de acquir. rer. domin. l. si ita sit scri- ptum 46. l. si sub conditione, ff. de leg. 2. ita ut 51 cunc † tantum incipiat deberi, quando condicio fuit purificata l. leg. ita sub conditione 41. ff. de con- 52 dit. & demonstrat. & per q̄ prius nec fuerit trans- missibile ad ipsos descendentes, Gregor. XV. de- cis. 554. numero 1. & 2. Buratt. decis. 568. numer. 1.

53. Neque obest, † quod interim conditione pen- dente dicatur fideicommissarius habere spem suc- cedendi a iure approbatam, quæ est tanta poten- tia, vt etiam ad heredes extraneos fiat transmis- sio l. spem, C. de donat.

Quia huiusmodi transmissio procedit in spe de- scidente ex contractu, non autem in ea, que ex- oritur ex ultima voluntate, vt articulo ad par- tes discussio firmavit, Rot. in Romana Fideicommiss de Marians 16. Martij 1643. coram R. P. D. Du- nozetto post Censal. ad Peregrin. decis. 37. numer. 11. & seqq.

Sed quidquid sit de spe, siue iure quæsto,

ac illius transmissione, hodie non videtur opus aggredi hanc disputationem, quia non controvèrtitur successio Barbaræ, quæ ut vocata succedit ex propria persona, cum dicatur tantummodo hæc bona non fuisse effectuè acquista, nisi post obitum Magdalæ, iam emissa a Barbara professione, securum, quod t' tempus conditionis purificatæ esse attendendum dixit eadem decis. 37. numer. 16.

55 Et ideo cum t' pater nullum ius habeat in bonis post professionem delatis, sed penes ipsum remaneat duntaxat vñsfructus quæstus antequam Filiæ religionem ingredetur Sanchez d. cap. 130. n. 39. & seqq. Gratian cap. 464. num. 1. & seqq. ea forsan ratione, quia patriam potestatem requiritam ad acquirendum vñsfructum in aduentitijs sufficit adiuvare de tempore acquisitionis; dum enim fuit semel suum operaæ effectum, licet postea expiret, non ideo extinguitur vñsfructus iam ab illa in esse deductus post Gomez. Pinell. Molin. & Alios aduertit Castill. de vñsfr. cap. 3. num. 45. etiam si deueniretur ad eum calum, à quo initium habere nequuisset Surd. conf. 116. num. 47. & fuit consideratum per illam Rot. in Florentina Successionis 8. Iulij 1648. & nec refert si opponatur.

Sequitur necessario, quod D. Darius nullum ius fuet super istis bonis, in quibus non erat aliqua vñsfructus acquisitionis ante professionem Barbaræ radicata; etenim t' vñsfructus non consideratur, & non constituitur, nisi quando bona sunt cum effectu acquisita l. unio. & dies autem, ibi, tunc enim constituitur vñsfructus, cum quis vii, 57 frui possit, ff quando dies vñsfr. leg. ced. maxime t' quia hereditas hæc adita minime fuerat, & tamen ad formationem vñsfructus aditio requirebatur d. & dies autem l. si seruo hereditario ff. quib. mod. vñsfr. amitt. Castill. d. tract. capit. 6. numero 16.

Prout nec in istis bonis visum fuit deberi legit imam D. Dario nam cum illa debeatur parti, statim quod t' Filius religionis ingressus emisit professionem, eo quia tunc dicitur civiliter mortuus, Rot. post Merlin. de Legit. decis. 103. & decis. 195. num. 16. in recent. par. 5. decis. 116. n. 16 & seqq. decis. 181. in prin. decis. 223. & decis. 267. ac d. par. 5. 59 tom. 2. dec. 503. vñiq; ista t' bona post mortem obuenta legitimam minime augent, Afflict. decis. 382. per tot. Gabr. consil. 137. nu. 2. & 5 lib. 2. Peregrin. de Fideicomiss. artic. 36. n. 19. Mangil. de Imputat. quæst. 9. n. 79 videtur inclinasse, Rot. dec. 347. par. 1. diuers & nouissime post supradictos omnes Tomas de Legit. tit. 9. num. 55.

Et ita &c.

Aliera resolutio Authoris in Maceraten. manutentionis 29. Ianuarij 1657.

60 Necratione t' possessionis naturalis, quæ corpore, nec civilis, quæ animo retinetur Bart. int. 1. num. 8. & seqq. ff de acquir. posseff Donat. Anton. de Marin var. resolut. cap. 164. num. 2. vol. 1. valvit manutentionem habere R. D. Beuilaqua, cum 61 vñtraque careat, & pro manutentione t' conse-

quenda alterutra requiratur Post. de manuten. qui sufficiat pro omnibus obseruat. 16 per tot.

Non enim adeat naturalis, quæ ex facultate ipsis attributa a quatuor annis, & ultra a die donatio- nis defluxis reperitur penes DD de Virginis, & Franceschinis Donatarios eiusdem Beuilaqua, qui 62 sciens t' & patiens, itos possessionem hanc habere, illius commodum amisit Giouagnon. conf. 9. num. 88. vol. 1. Menob. remed. retenen. 3. num. 726. Boccacc. de interdict. vñ possidetis cap. 10. n. 4. dum 63 vult, antiquorem t' possesorem, ad hoc, vt ma- nuteneatur, debere probare, quod ultimus clam 64 possederit Cavalier. decis. 656. num. 12. vbi quod, t' nisi statim sciens reclamat, utilitate possessionis priuatur: quod eo magis verificatur in vñsfructua- 65 rio, t' cui non sufficit habere naturalem, illa nam, que sola non est potens ad fructus acquirendos, sed debet omnino adipisci media fructuum perce- ptione, Aretin. in S. Is vero ad quem. num. 2. insit. de rer. diuis. Gratian. discept. Forens. cap. 807. numer. 4:

66 Prout etiam deficit civilis, t' quæ ex donatione dominii cum referuatione vñsfructus, vt eidem dominio inhærens, fuit translatæ in supradictos Virginium, & Franceschinum Donatarios. quisquis C. de don. it. Handed. conf. 18. numer. 40. & seqq. lib. 2. Mascard. de probat. conclus. 1194 per tot. Boer. decis. 172. num. 9. & seqq. Fut. decis. 2. 5. num. 2. & seqq. lib. 3. in nou. T homat. decis. 183. num. 27. lib. 2. Post. de manuten. obseruat. 20. num. 55. Rot. post ipsum decis. 299. num. 4. quæ translatio adeo 67 per necesse infertur, vt t' si adit pastum con- trarium, semper censeatur adisse Rot. coram Duran. decis. 134. num. 4. & 5. penes Post. de manuten. decis. 620. num. 5. & 6. ac conueniunt Mascara. & Handed. de super allegati.

68 Et licet secundum t' aliquos vñsfructuarius sua naturali spoliatus, habeat quasi ciuilem turis vñsfructus pro manutentione impetranda Gratian. disceptat. forens. cap. 311. num. 9. Post. de manuten. obseruat. 16. num. 17. Boer. decis. 28 numer. 4. Rot. recent. decis. 366. num. 3. part. 1. attamen, omissis aliis, quæ solide respondebantur, certum est ho- die, quod Reu. Beuilaqua sciens naturalem occu- 69 param, quia neglexit t' illam recuperare, amisse etiam ciuilem, ad cuius amissionis effetum ne- gligentiam modici temporis, etiam tridui, suffi- re dixerunt Alex. conf. 35. num. 12. lib. 6. Crauett. conf. 235. numer. 1. quos semper fuit secuta Rot. coram Merlin. decis. 18. num. 4. & 5. & alibi passim sciri refert Addit. ad Buratt. decis. 604. numero 24.

Nihil vero obesse autumavi, quod ex duabus ci- rationibus, instantibus donatariis præsentatis, pretenderetur probata possessio Beuilaqua, quia, ultra quod prima continens petitionem licentie pro asportatione lignorum emanauit, ne contraueniretur precepto in contrarium iudicitaliter fa- cto, & secunda interpellans eundem Beuilaquam pro traditione medietatis seminis in cultura bono rum erogandi, potius qualificat Virginium, & France-

Franceschinum possidentes, quorum onus erat prædia serere, prout leuisset Beulacqua, si possidisset, nec semen a se expeti desiderasset, vnde probatio hæc de necessitate non concludens, & habens possibilitatem contrariam, dum omnes isti actus possunt conuenire possidentibus, nullatenus attendi debet cap. in præsentia de probat. cum alijs a me adductis in Firmana vñus aquæ I. Minus attendi vers. & debuisset; citationes istæ nullum † queunt producere effectum, tanquam nulle ob deficiētiam reproductionis Ridolphi. in præf. Iudic. part. I. capit. 2. num. 70. cuius formulam per Notarium extendendam tradit Scacc. de Iudic. capit. 89. num. 9. vers ad quartum lib. 1. & expeditæ etiam † fuerunt per Procuratorem, qui sine speciali mandato non potuit suos principales declarare non possidentes Rot. decis. 268. num. 2. part. 4. recent. & apud Post. de manutent. decis. 574. num. 8.

Quinimo aduertebam, quod, cum Beulacqua antecedente reseruatione medietatis vñsfructus dederit eisdem donatariis facultatem acciendi possessionem Bonorum, de quibus agitur per hæc verba; e di più possino pigliare il possesso de Beni donati alle dette Signore dal detto Signor Giuseppe, e particolarmente delle Vigne poste nella Contrada di Santa Croce, di piu della Possessione posta nella Contrada di Trodica hereditaria del Signor Francesco Gentiloni per la rata che a lui tocca, vtique videtur a se abieciisse omnem possessio- nem, cum duob eandem rea in solidum nequeant possidere l. 3. I. ex contrario ff de acquirend. posse. Rot. apud Post de manutent. decis. 196. num. 5. decis. 206 num. 7. decis. 500. num. 5. decis. 576. n. 4. Et propterea, cum † vñsfructus in possessione constitut Pinell. de bon. matern. l. 1. part. 2. nu. 12. Castill. de vñsfruct. capit. 6. numer. 28. & seqq. facitque text. in l. un. I. dies autem, ibi, tunc enim constituitur vñsfructus, cum quis vñsfrui potest ff quando dies vñsfruct. legat. cedat, cum alijs supra adductis I. non enim in fin. cum duob. I. seqq. 75 equidem ea in alios translat † videtur renunciatum Iuri percipiendi vñsfructum; nam, & si de eo expressa mentio non fiat, nihilominus semper intelligitur inesse, quando ex actu renuntiatio de necessitate inferatur, vt post Menoch. Deian. & Sard. perpendit Dexart. decis. Sardin. 100. num. 79.

Quam renunciationem non intellexi de totali vñsfructu, cum fuisse antecedenter expresse reseratus, sed tantum de iure, † quod habet vñsfructarius percipiendi fructus auctoritate propria, cuius meminit, pluribus relatis, Castill. dicto tract. capit. 5. num. 20. iuncta addit. adeout Beulacqua voluerit consequi medietatem illorum è manibus donatariorum, alias enim actus possessionis (cuius effectus est fructuum perceptio) do- 77 natarijs tradita periret; ad quem interitum † eu- randum reseruatio vñsfructus intelligitur de solis fructibus Crauett. conf 222. num. 7. & seqq. Sim. de Prat. de interpr. ult. vol. lib. 2. interpr. 2. fol. 1. n. 24.

& 25. post aliam solut. 4. eiusdem interpretationis 2. fol. 129 secundum impressionem Venetam, & iuxta typos Lugdunenses. fol. 214. Castill. dicto tract. 78. cap. 29. num. 22. & 23. maxime, † cum agatur non de toto vñsfructu, sed tantum dimidia parte illius, quo casu, ne aliqua discordia exoriatur, possessio est penes Personam habentem dominium, & soli fructus censemur reliqui Pinell. de bon. Matern. d. l. 1. par. 2. n. 14 Menoch. presumpt. 136. nu. 5 lib 4. 79 Nec † repugnat naturę huiusmodi donationis ad tradita per Magon decis Fiorentin. 124. num. 4. vers ex aduerso, & num. 5. & Capyc Latr. decis. 151. num. 23. 24. & 25. assertentes, ex simili donatione cum reseruatione vñsfructus transferri in Donatarium vtile, ac directum dominium, exceptis fructibus Donatori reseruatis.

Iste autem intellectus non solum ex allegatis fulcit validis iuris argumentis, sed etiam desumit vires ab obseruantia contractus subsecuta, cum Beulacqua per p'urum annorum intervalum permiserit, Donatarios omnimode possidere, & integrum vñsfructum omnium fundorum habe. 80 reque † obseruantia ita efficaciter operatur, vt tantum iudicetur deductum in contractum. quantum fuit postea seruatum Vnu. decis. 48. n. 7. vers. idcirco cum num. seqq. Surd. decis. 134 num. 9. Ciriac. controuers. 27. numer. 5. Antonin. de Amat. re-solut. 42. num. 8. Fontanell. de paet. nuptial. claus. 6. gloss. 3. part. 2. numer. 20. 21. & 22. nec requiritur, 81 † quod sit prescripta, nam inducitur minori tempore decem annorum Ciarlin. controuers. 106. num. 90. & 91. Capyc. Galeott. controuers. 31. nu- 63. lib. 1. Rot. decis. 448. num. 3. par. 1. recent. & sus- 82 ficit, † quod partes semel etiam contractum e modo intellexerint Fontanell. de paet. nuptial. d. gloss. 3. part. 2. numer. 40. & decis. 482. numer. 11. Larrea decis Granaten. 45. num. 24.

83 Quamvis autem in claris ista † obseruantia interpretationia minime admittatur, attamen ad illius exclusionem opus est, verba esse tam clara, vt omnino excludant contrarium intellectum; si enim non excludunt, illa recipitur, etiam si intellectus diuersus esset de iure verior, & tributus ab obseruantia malus, ac de iure non tenendus Add. ad Ludouif. decis. 184. num. 8. Fontanell. decis. 85. nu- 24. & 25. ac decis. 457. num. 8 & 9.

Ideoque reseruando R. D. Beulacque actionem melius experiendi Iurasua in alio iudicio, de- 84 creui, manutenendos † esse DD. de Virginis, & Franceschinis possidentes de tempore motu litis ad text. in L. retinenda in fir. de interdict. cum simili. vulgar. etenim, ultra iustitiam eorum posses- sionis ex premissis abunde resultante, in summarissimo interdicto interim non attenditur quis debeat possidere, sed quis in possessione reperiatur Post. de manuten. obseruat. 2. num. 29. Rot. post. ip- sum decis. 444 num. 3. & decis. 646 nu. 21. & seqq. Fontanell. decis. 187. num. 4. & seqq. apud quos sa- tis ostenditur, quam differat inter se possidere, & esse in possessione.

Et ita &c.

De Iure adeundi.

S V M M A R I V M .

Ius adeundi hereditatem, sicuti non transmittitur ad heredes extraneos, ita nec ad fiscum in confiscatione bonorum. n. 1. & 38.

Ius adeundi quando in aliquo casu possit transmitti ad heredes extraneos, tunc etiam fiscus acquirere possit. numer. 2.

Non consideratur uti ius, sed uti mera facultas n. 3. & 46.

Ius adeundi non continetur sub donatione, vel renunciatione includente omnia etiam iura. numer. 4. & respondetur contrarijs.

Ius adeundi non comprehenditur sub nomine bonorum, & iuriis. num. 5.

D. Hyacinthus Gratianus è Firmo laudatur. ibid.

An. & quando debitor possit repudiare hereditatem, ac alia iura in praetudicium creditorum, etiam habentium hypothecam. num. 6. 7. & 8.

Repudiatio hereditatis omnino valet in praetudicium creditorum cum hypotheca, & etiam ipsius fisci num. 7. 8. & 9. ubi reprobantur contrarij.

Differentia inter renunciationem, & repudiationem. numer. 7.

Distinctio Carlewall. inter creditores ex causa lucrativa, vel onerosa reicitur num. 10.

Vlpian. in l. cum quidam, & Paul. in l. in fraudem ff. de iur. fisc. conciliatur. num. 11. 12. & 13.

L. in fraudem ff. de iur. fisc. non continet aliquam specialitatem pro fisco numer. 14. ubi reprobantur contrarij.

Pater potest in praetudicium creditorum remittere filio usumfructum bonorum aduentitorum ante agnitionem, secus postea. num. 15.

Ius adeundi transire in fiscum, si confisatio fiat mortuo Patre post hoc ius delatum, sicut opinio Ciurba, qui refutatur. num. 6. & infra.

Ad effectum transmissionis non sufficit sola delatio, sed requiritur agnitus iuris delati. num. 17.

Ius adeundi transire in fiscum, si bannitus succedit ab intestato, pirmavit Guazzinus, qui refutatur num. 18.

Ius adeundi transmititur iuxta sententiam Bertazzoli. num. 19.

Contrarium est verius ibid.

Ad effectum transmissionis iuris adeundi non differt successio ab intestato à successione testamentaria. n. 20

Ius adeundi transire in fiscum, quando bannitus potest impunè offendisse opinio Guazzini, quæ reprobatur num. 21.

Ius adeundi est personale. num. 22.

Ius adeundi nec in heredes, nec in fiscum, nec in cessionarium, nec in donatarium, nec in alias similes personas potest transmitti. num. 23.

Bannum cum qualitate, quod quis possit impune offendere, nihil plus operatur, quam quod bannitus habeatur pro mortuo. num. 24.

Ad fiscum non transiret nisi ea, quæ possunt ad ba-

redem extraneum transire. numer. 25.

In confiscatione non comprehendantur bona, & iura futura, sed tantum, quæ pertinent ad delinquentem de tempore publicationis bonorum. n. 26.

Bannitus efficitur incapax successionis; & acquisita post bannum spectant ad sequentes in gradu excusso fisco numer. 27.

Hereditas bannito delata quamvis non adita potest transire in fiscum. numer. 28.

Limita nisi condemnatio sequeretur post elapsum tempus deliberandi, quia tunc non fit transmissio nec in extraneum, nec in fiscum. num. 29.

Ius adeundi transit in fiscum, quando fiscus succedit in locum indigni. num. 30.

Ius adeundi in donatione omnium bonorum, & iurium non continetur. num. 31. & infra

Ius adeundi non dicitur esse in bonis nostris, ad effectum transmissionis numer. 33.

Ius adeundi est quid facti. numer. 34.

Ius adeundi est causa corpori adhaerens, & facultas, quæ cum corpore extinguitur. num. 35.

Ius adeundi est quid mere personale inseparabiliter cohaerens persona. num. 36.

Ius adeundi non venit in cessione bonorum. n. 37.

Heres antequam adeat nullum ius habet in bonis, vel ad bona, quod sit in esse formatum, licet illi eompetat ius adeundi, quod est solum ius acquirendi, non ius rei qualiter. num. 39.

Heres non dicitur esse locupletior atque aequaliter aequaliter. n. 40.

Donatarius non potest mortuo donatore ex persona ipsius donatoris adire hereditatem ipsi donatori delaram. numer. 41.

Ius adeundi si transmitteretur ad heredes efficetur heres qui iam mortuus est, quod est impossibile. num. 42.

Heres esse non potest in morte qui non fuit in vita ibid.

Iuris adeundi si fieret transmissione, penderet ex alieno motu, & voluntate heredem esse, quod est in iure vetitum. num. 43.

Ius adeundi est ius plenum, formatum, & in iudicium deducibile. n. 44. & 45.

Ius adeundi prescribitur spatio 30. annorum. n. 45.

Ius adeundi dicitur ius, non quia sit ius, sed quia est facultas, quæ à lege, & a iure proficiuntur. numer. 46.

Ius adeundi in quantum est potentia declarandi animalia a lege proueniens est quid facti. ibid.

Facultas duplex est numer. 47.

Facultas, quæ diriguntur ad conseruationem iuris quæ sit non prescribitur. ibid.

Facultas, quæ tendit ad acquirendum aliquid de novo deducibile in iudicium tempore prescribitur. ibid.

Ius adeundi est potentia quædam ordinata ad acquisitionem, non ad conseruationem rei, & prescribitur numer. 48.

Ius adeundi est in contractum deducibile. n. 49.

Ius adeundi deducitur in contractum tanquam potentia ad actum redacta, & sic hereditas ipsa. numer. 50.

Disponens de iure adeundi, prout est pura potentia, ne dispositio sit inanis, & ne in contraria

contractum dedicatur id, quod nihil est in necessarium antecedens prius videtur ipsam hereditatem adiuvisse, & illam in contractum, & dispositionem deducisse. num 51.
Ius adeundi hereditatem ascendentium transmittitur à filijs. num. 52.

Et est speciale in filijs. ibid.

Filij dicuntur domini etiam vivente Patre ob rationem representationis Patris, & successionis. num 53.

Hæreditas patris est transmissibilis vigore suitatis, etiam si non fuerit secuta immixtio. ibid.

Priuilegium transmittendi hereditatem absque adiunctione proficiuntur ex potentia sanguinis. nu. 54.

Decisio S Rot. Rom in Bononien. vñsfructus. 24 Ianuarij 1622. coram Coccino declaratur sub. numer. 54.

Hypotheca contracta super fundo censuato ad favorem posterioris creditoris remanet extincta, adiudicato fundo anterioribus creditoribus. num. 55.

Quod procedit in quaquam hypotheca posteriori ibid. De natura contractus census est, ut fundus sit liber ab alijs omnibus obligationibus, cuius causa non potuisse idem census substineri super fundo alteri obligato neque etiam de consensu vendoris. n. 56.

Promissio super libertate fundi facta in instrumento censu non afficit, nisi quatenus inter sit emptoris census. numer. 57.

Et interesse d'emptoris census non potest controveneri, dum fuit euictus fundus, super quo erat impositus census. num. 58.

Fructus debentur ratione dannorum, & interesse ex natura venditionis numer. 59.

Sicuti debentur etiam, quando in impositione census afferitur, fundum esse liberum ab alijs obligationibus. numer. 60.

Obligatio fideiussoris non potest distinguiri ab obligatione principalis. num. 61.

Obligatio restricta ad aliquam causam non debet extendi ultra causam expressam. numer. 62.

Ad solutionem fructuum census non potest quis cogi, nisi data existentia ipsius census. num. 63.

Solutio promissa in defensione cedula bancariae succedit in locum ipsius cedulae. num. 64.

Adiudicatio rei obligatae non datur illam obligantibus numer. 65.

Renuncians hereditati nihil super illam prætendere potest. numer. 66.

Hæreditas potest repudiari in præiudicium creditorum. numer. 67.

Super iure adeandi non potest contrahiri a creditoribus aliqua hypotheca, cum non dicatur esse in bonis debitoris. num. 68.

Statutum Vrbis concedit marito dotem uxoris defunctæ si liberos cum uxore suscepit. n. 69.

Statutum Vrbis reseruat filijs communis matrimonii dotem, quam maritus lucrari debet per mortem uxoris. num. 70.

Statutum Vrbis in casu prædicto non concedit Patri, nisi vñsfructu iuxta Rotæ interpretatione. n. 71

Lucrum dotis à statuto delatum potest repudiari etiā in præiudicium creditorum. n. 72. & 74.

Procedit quoad creditores chirographarios, secus quoad hypothecarios ex sententia Ancarani, qui reprobatur. num. 73. & num. 86.

In generali hypotheca non veniant bona, in quibus debitor habet spem de praesenti, nisi exprimatur. numer. 75.

Ius acquirendi non dicitur esse in bonis nostris, sicuti nec ius adeundi. nu. 76. 84. & 127.

Ius acquirendi est potius facultas, & potentia aequiriendi, quam merum. ius. num. 77. & 81.

Ius acquirendi appellatur ius, quia est facultas, que a iure, & a lege proficiuntur. num. 78.

Ius acquirendi, in quantum est potentia declarandi animum a lege proueniens, est quid sicuti. numer. 79.

Ius apud I.C. accipitur multis modis. num. 80. 81. 82. & 83. ubi referuntur modi

Ius adeundi non potest exercere creditor, nisi debitori sit plene quæsitum per agnitionem, petitio- nem, vel aliam voluntatis declarationem. n. 85.

Vbi lex generaliter loquitur de omnibus creditoribus non est facienda differentia inter creditores chirographarios, & hypothecarios. num. 87.

Maritus potest repudiare lucrum dotis in præiudi- cium creditorum tam actionem personalem ba- bentium, quam hypothecariam. num. 88.

Et si repudiatio sit facta post mortem uxoris. n. 89.

Hæreditatis ius non dicitur delatum, nisi post mor- tem. numer. 90.

Lucrum dotale non potest renunciari in præiudicium alterius, quando per petitionem, acceptationem, vel per aliam voluntatis declarationem fuit ac- quisitum. numer. 91.

Lucrum acquisitum, & incorporatum amittere dan- num est. numer. 92.

In lucro dotali et dicatur ius quæsitum, requiritur acceptatio. numer. 93.

Ius quæsitum non dicitur, etiam in re, quæ debere- tur ipso iure, nisi interuenierit declaratio, & pe- titio, sine qua non potest queri respectu realis. & effectualis acquisitionis. num. 94.

Ius quæsitum denotat factum hominis, per quod que- ritur illud ius. num. 95.

Ius quærendum est illa facultas acquirendi, que ap- pellatur ius delatum, pendens ex voluntate hominis, an velit acquirere nec ne. num. 96.

Hæreditas acquiritur ipso iure statim mortua patre, heredibus suis etiam ignorantibus. num. 97.

Declaratio. numer. 103.

Hæres suus succedens ab intestato non habet titulum a defuncto. numer. 98.

In bærede suo lex disponit, non pater. num. 99.

Filij ad hereditatem patris non veniunt acquisitive, sed contemplative. num. 100.

Legitima queritur ipso iure filio absque eius facta, sicuti etiam ius agendi ad supplementum. 101.

Acquisitio hereditatis, quæ ipso iure procedit in filio,

procedit sub conditione, nisi repudiare, vel ab ea abstinere velit. num. 102.

Lex non potest cogere ad adeundam hereditatem. numer. 104.

Liberalitas non potest exerceri in nolentem ibid.
Hereditas ut efficaciter, & irreuocabiliter sit acqui-

sita filiis, requiritur eorum voluntas, & aditio. n. 105.
Aditio tribuit nomen heredis n. 106 & 137.

Legitima, vel eius supplementum non acquiritur irre-
uocabiliter filiis priusquam ipsis petant. n. 107.

Lex, vel statutum aliquid inducens ad favorem ali-
cuius habet tacitam conditionem, si ei placuerit,
vel eo uti velit. num. 108.

Etiamsi ipso iure id sit dispositum. num. 109.

Ius adeundi transmittitur ad heredes. num. 110.

Lucrum dotale transmittitur ad heredes, ut quaren-
dum, non ut quae situm. num. 111.

Hereditas transmittitur ut adeunda, non ut adita.
numer. 112.

Legitima transmittitur ad heredes, ut agnoscenda,
non ut agnita. num. 113.

Legitima potest repudiari. num. 114.

Ius a lege delatum non est ius quae situm, sed ius que-
rendum num. 115. & n. 127.

Repudiatio lucri doris non dicitur amissio, sed non
acquisitio. num. 116.

Nemo cogi potest ad acquirendum. num. 117.

Filius in iusto patre non acquirit. ibid.

Pater in aduentitijs filiis potest repudiare usumfru-
ctum, etiam in praividicium creditorum. n. 118.

Libertus non acquirendo legatum, vel hereditatem
iam delatam potest praedicare patrono. n. 119.

Heres potest restituere integrum hereditatem abs-
que retentione trebellianica, non obstantibus
creditoribus numer. 120.

Repudiatio est declaratio voluntatis, qua quis offen-
dit, se nolle acceptare ius sibi delatum. n. 121.

Repudiatio est actus, per quem quis non vult acqui-
re in ipsis, qua pendent ex repudiatis volun-
tate. num. 122.

Repudiatio iuris delati non est alienatio. num. 123.

Nolens acquirere, cum possit, non dicitur aliena-
nare. num. 124.

Patrimonium per alienationem diminuitur. nu-
mer. 125.

Patrimonium non dicitur diminutum, si debitor defi-
nat acquirere ibid.

In repudiacione lucri doris non requiruntur solemni-
tates Confit. Aegidiana. num. 126.

Repudiatio est abdicatio, & priuatio iuris delati, &
querendi, non iuris quae siti. num. 127.

Ius acquirendi lucrum differt a lucro agnito, &
acquisito. numer. 128.

Ius acquirendi hereditatem differt ab hereditate. ibid.

Repudians lucrum dotale ante agnitionem non abdi-
catur a se lucrum, quod nondum quae sit, sed solam
potentiam acquirendi, qua de presenti compe-
tit. numer. 129.

Repudians hereditatem non aditam non se priuat ha-
reditate, sed facultate illa adeundi. n. 130.

Nec minuit patrimonium, sed non acquirit ibid.

Nec transfert dominium, quod non habet, sed solum
abdicat a se potentiam acquirendi. ibid.

Hereditas repudiari potest in praividicium credito-
rum. numer. 131.

Repudiatio facta per maritum de lucro doris non po-
test retractari per crediteores. num. 132.

Quia creditoribus non fuit illatum damnum ibid.

Lex dat marito annum ad restituendam dotem.
numer. 133.

Sine declaratione, seu protestatione non potest fieri
effectualis, & incommutabilis acquisitione. n. 133.

Repudiatio excludit animum acquirendi. num. 134.
Ex titulo superuenienti potest mutari causa sua pos-

sessionis. num. 135.

Et praejunitur mutatio tituli possessionis, quando titu-
lus superueniens est magis utilis, & proficuus n. 136.

Legatarius non possidet titulo legati, nisi post acce-
ptationem. numer. 138.

Vbi docetur per instrumentum de repudiatione, ces-
sat presumptio in contrarium. num. 139.

Presumptio non debet plus operari, quam veritas.
numer. 140.

Presumptio nihil operatur, quando apparent probatio
in contrarium. num. 141.

Repudiatio retrotrabitur ad tempus iuris delati. nu-
mer. 142.

Renunciatio non verificatur nisi in iure quae sito. nu-
mer. 143.

Ius quae situm amittitur renunciatione. num. 144.
Renuncians hereditatem videtur primum adiuuisse

numer. 145.

Momentanea non habentur in consideratione. n. 146.

Obligans se restituere dotem ad formam statuti defe-
rentis lucrum dotale, censetur deducisse lucrum
in pactum, ad quod cum interueniat voluntas,
& consensus acceptandi dictum lucrum, non po-
test postea illud repudiare in praividicium cre-
ditorum. numer. 147.

Obligans se restituere dotem ad formam statuti non
dicitur deducere lucrum in pactum, sed tantum
dictam restitutionem. num. 148.

Lucrum dotale est diuersum a dote. n. 148.

Relatio est facienda ad ea, de quibus facta est expressa
mentio, non autem ad ea, qua veniunt ex inter-
pretatione. num. 149.

In conventionibus non fit extensio de casu ad casum.
numer. 150.

Lucrum, quod defertur contra dispositionem iuris
communis, dicitur materia stricti iuris. nu-
mer. 151.

Dispositio referentis limitatur secundum id, ad quod
fit relatio. num. 152.

Nec potest referri ad illud, cui repugnat proprietas
verborum. ibid.

Pluralitas in iure aliquando resolutur in singulari-
tatem. num. 153.

Lucrum dotale tunc non potest repudiari, quando fuit
deductum in pactum expresse. n. 154.

Partes semper presumuntur contraxisse iuxta formam
statuti. num. 155.

Statutum de lucro doris semper de iure tacite inest
in pactis dotalibus. num. 156.

Licit de ipso statuto nulla fiat mentio ibid.
Expres-

DE CONFISCATIONE.

189

Expressum dicitur, quod oculis corporeis legi potest, & verbi natura includit numer. 157.

Expressa dispositio dicitur illa, quae non eget interpretatione, & ita clare constat de voluntate contrahentium, ut intellectus non laboret in intelligendo. num. 158.

Tacitum dicitur, & non expressum, quod affirmatur per interpretationem, & presumptionem. num. 159.

Expressum non dicitur, quod ex coniecturis apparet. numer. 160.

Relatum est in referente cum omnibus suis qualitatibus numer. 161.

Conuentio, qua refertur ad statutum, regitur regulis ipsius statuti, & illius recipit omnes qualitates. numer. 162.

Statutum, deferens marito lucrum dotis intelligitur quatenus ipse velit. num. 163.

Lucrum dotis debitum ex pacto habente relationem ad statutum debetur quatenus acceptetur. numero 164.

Pactum deductum in successione feudi intelligitur secundum feudorum consuetudines. num. 165.

Consuetudo sublata per contrariam consuetudinem, statutum, decretum, aut Principis privilegium, si pacto approbetur, censetur approbata cum omnibus qualitatibus, quae intersunt. num. 166.

Lucrum dotale deductum in pactum non potest repudiari in præjudicium creditorum. n. 167.

Declarata si pactum sit pure, & simpliciter deductum. numer. 168.

Statutum ut locum habeat, debent probari illius qualitates. num. 169.

Fundans se in Statuto, omnes eius qualitates probare tenetur. num. 170.

Et si una qualitas deficiat, statutum non procedit, quia omnes qualitates copulatiue sunt probandæ. num. 171.

Licet essent in qualitatibus à iure presumpcis. numer. 172.

Macerata statutum circa lucrum dotale non intrat, nisi probatis copulatiue omnibus illius qualitatibus. num. 173.

Repudiatio non substitetur, quando repudianti non prodest, & alteri nocet. num. 174.

Anima est dignior cunctis rebus, & omnibus debet anteponi. num. 175.

Debitor non potest renunciare lucro absque peccato mortali, si illud renunciando fiat impotens ad debita soluenda. num. 176.

Intellige si debitor renunciet absque villa iusta causa, secus si ex causa. num. 177.

Q V Ä S T I O . X X X V I .

 *Vs adeundi hereditatem, sicut non esset transmissibile ad heredes extraneos, ita nec transire ad fiscum in confiscatione bonorum tenent Anton. de Ball. var. tract. lib. 4. quest. 9. numer. 46. & 47. Surd. decis. 140. num. 19. Farin.*

quest. 25. n. 141. Cancer. var. resol. par. 3. cap. 21. n. 160. sub versic. binc neque Ricc. ad Franch. decis. 102. versic. itemius adeundi Garon. var. resol. cap. 1. num. 76 usque in fin. & signanter num. 82. Bellon Iun. de iur. accrescend. cap. 7 quest. 46. nu 48. Salgad. Labyrint. creditor. par. 2. cap. 25. numer. 84. Bottilier. de success ab intest. capit. 2. theoremat. 71. num. 3. Arias de Mesa var. resol. lib. 3. capit. 42. numer. 17. Garon var. resol. cap. 1. num. 82. nili tamen in aliquo fcasu posset transmitti ad heredes extraneos, quia tunc & fiscus acquirere posset Farinac. d. quest. 25. numer. 141. Guazzin. de confiscat. conclus 13 limit 25. numer. 10. non consideratur fcasu vt ius sed vti mera facultas, latè Altograd. consil. 47. numero 77. vol. 2. & ideo non fcontinetur sub donatione, vel renunciatione includente omnia etiam iura Franch. decis. 60. nu. 1. & 2. decis. 101. numero 26. & 27. ibi Amend. numer. 2. & 23. Salgad. Labyrint creditor par. 2. cap. 25. num. 82. & seqq. vbi more suo plene discepit materiam Bottilier. de success. ab intest. cap. 2. d. theoremat. 71. numer. 3. contra quos, ac alios hanc opinionem tenentes, licet Redenast. consil. 46 numero 31. dicat stare Rot. decis. 341. per tot. part. 4. tom. 2. recent. ob quam nihil audet determinare, sed cogitandum relinquit Andreol. controuers. 208. per tot. attamen est aduertendum, quod eodem articulo ad malleum, & incudem reuocato Rot. in Firmana fideicommissi de Formonis 9. Iunij 1634. coram Eminentissimo Panzirolo existimauit, non esse attendenda funda nenta dictæ decis. 341. que est Bononiensis. vesusfructus 24. Ianuarij 1622. coram Coccini. sed pertransiuit cum opinione Franchi, & sequacium scribentium, ius adeundi f nullo pacto comprehendit sub nomine bonorum & iurium, & cum hac eadem decisione concordauit postea in Romana fructuum census coram R. P. D. Verospio 1. Maij 1635. s. non etiam visa fuerunt vbi in fine concludit, fuisse recessum a decisio in supradicta Bononiensi. vesusfructus, & in Romana Domus ad transstiberim 18. Iunij 1638. coram eodem Eminentissimo Panzirolo post Zaccb. de obligat. Cameral. decis. 208. numero 8. 9. 10. 11. & 12. & iuxta illam iudicauit Excellentiss. Dominus Hiacyntus Gratianus è Firma omni genere virtutum resertus, dum in Provincia Marcianus Locumtenentis civilis summa cum sui laude exerceret in Maceraten. lucri dotis 17. Maij 1649. vt ex Voto decisio per ipsum desuper edito in s. nec dicatur cum alijs seqq. quod pariter hic imprimendum curauit, quia est valde elaboratum, & bene etiam declarat f materiam, an & quando debitor possit repudiare hereditatem, ac alia iura in præjudicium creditorum, & si habentium hypothecam, & DD. per eundem allatis ego addo Caren. resol. 202. Arias de Mesa var. resol. lib. 2. capit. 41. Bottilier. de success. capit. 1. theoremat. 41. Salgad. Labyrint. creditor. part. 2. capit. 14. vbi

vbi assignat & differentiam inter repudiationem, & renunciationem, apud quos omnes firmatur, posse debitorem in praetudicium omnium creditorum, & si habentium hypothecam repudiare iura delata, sed non quæsita, quam traditionem procedere etiam contra fiscum omnino censeo, quicquid 8 multorum auctoritate & contrarium attentaue-
rit Bottilier. d. cap. 41. num. 13, cum contra ipsum, & sequaces stent magis communiter DD. ut po-
test videri apud Guazzin. de confiscat. conclus. 13. limit. 25. num. 12. & seqq. Merend. controvers. lib.
17. cap. 43. num. 12. Carleuall. de iudic. tom. 2. dis-
putat. 25. num. 15. & infra vbi firmat preudicari
9 & fisco, qui pretendit causam lucratuam confisca-
tionis, vel alterius pñc Caren. d. resol. 202. num.
10. & seqq. Arias de Mesa d. cap. 41. num. 1. & per
tot. Salgad. d. cap. 14. num. 121. qui omnes non tan-
tum adducunt validissimas rationes, sed etiam
innumerous concordantes.

10 Nec est curandum & de distinctione Carleuall.
d. disputat. 25, inter creditores ex causa lucrativa,
vel onerosa, cum ex mente omnium supra allâ-
torum scribentium liqueat, repudiationem vale-
re quoad omnes, prout in specie reprobatur ab
Arias de Mesa d. cap. 41. num. 27. vbi dicit illam
esse valde commendandam in foro interiori, sed
non in exteriori, & quod Carleuall. non potuit il-
lam persuadere Senatu Neapolitano.

11 Antinomiam & inter Vulpian. n. 1, cum quidam,
& Paul. in l. infraudem ff. de iur. fisc., multi conati
suerunt concordare, ut patet apud Genu. in con-
ciliat. leg. fol. mibi 339. Carleuall. d. disput. 25. num.
5. & seqq. Bottilier. d. theoremat. 41. Salgad. d. cap.
14. num. 75. & infra. Sed sicut inter ipsos conci-
liaatores maior discordia exoritur, quam quod ex
eisdem textibus argui possit, cum unius intelle-
ctus reiciatur ab altero, ita satis mihi videtur esse,
quod magis communiter DD. ferantur in eam
opinionem, quod repudatio iuris adhuc per agnitionem
non quæsiti valeat in praetudicium om-
nium creditorum, & fisci.

12 Mihi tamen valde arridet & intellectus, quem
communiori Scribentium calculo acceptum re-
fert Caren. d. resol. 202. num. 22. cum seqq. quod
d. l. infraudem tunc procedat, quando ius est radi-
catum, & procedit ex contractu, non autem in-
iure querendo, licet delato, cum quo conuenit A.
13 rias de Mesa d. cap. 41. num 13, prout placeret &
etiam distinctio alata per Giurb. ad consuetudin.
Messian. cap. 5. glos. 8. num. 13. quod si non con-
stet de aliqua fraude repudiantis, praetudicet om-
nibus repudiatio, si autem vere de fraude doceas-
tur, nec creditoribus, nec fisco nocere possit; &
cum istis duobus intellectibus censetur posse suf-
ficienter conciliari supradictos textus, qui ad in-
uicem pugnare videntur.

14 At e contra & valde displices declaratio allata a
pluribus, quod d. l. infraudem contineat speciali-
tatem ad fauorem fisci, quia fiscus in pñs ha-
bens causam lucratuam postponitur omnibus
creditoribus, vnde si illi remanent praetudicati,

multo magis debebit idem praetudicium pati si
scus, qui post illos consideratur, ut adiurit Giurb.
d. glos. 8. nu. 13. versic. nam si priuatus, maxime,
quia alter text in d. l. cum quidam, qui contra-
rium probat, loquitur & ipse de fisco, ut ponde-
rant Carleuall. d. disput. 25. n. 9. et Arias de Mesa
d. cap. 41. n. 8. et 12.

15 An autem pater & possit in praetudicium credi-
torum remittere filio vsumfructum bonorum ad
venitiorum, distinguunt Arias de Mesa var. resol.
lib. 3. cap. 37. num. 14. quod ante agnitionem po-
test remittere, sed non post, quam distinctionem
secuti fuerunt Fontanell. de pact. nuptial. claus. 4.
glos. 9 par. 5. sub numer. 77. et num. 120. ac plures
alii adducti per Salgad. Labyrinth. creditor. par. 2.
cap. 16. num. 50. & infra.

Sed redeundo vnde discessimus ego diligenter
perensis rationibus adductis in supradictis Rotæ
decisionibus, & à DD. in principio allegatis non
postum assentiri Giarb. cons. 55. num. 16. volenti.
16 ius & adeundi transire in fiscum, si confiscatio fie-
ret in mortuo patre post ius hoc delatum, nam tam
d. d. decis. Rotal. quam sidem D. D. superius allega.
17 ei firmant ad effectum & transmissionis non esse
sufficientem solam delationem, sed requiri omni-
modum agnitionem iuris delati, ut individualiter
ultra adductos norant Castill. decis. 142. num. 3.
18 & infra & Mastrill. decis. 277. n. 22. cum seqq.
sicut etiam est caendum à Guazzin. de confiscat.
d. conclus. 13. limit. 25. numer. 38. qui ex Berta.
19 zol cons. 489. volunt & ius adeundi transire in fi-
scum, si bannitus succedit ab intestato, quia Ben-
tazol. dum generaliter loquens firmat ius adeun-
di transmitti, non debet attendi contra tot Pa-
tres, & Rot. decis. firmantes opinionem contrariam,
dum vero distinguit inter successionem ab inte-
20 stato, & ex testamento, ista distinctione non sicut &
amplexa a Farin. cons. 128. per tot. secundum
quod pro veritate redditum sicut iudicatum, & e-
quidem nescio videre quoad effectum transmis-
sionis iuris adeundi, quid differat successio ab inte-
stato a successione testamentaria, dum rationes
ponderata per scribentes equaliter in utroque ca-
su procedunt.

Restriccio illa posita ab eod. Guazzin. d. li-
mit. 25. num. 11. qui adducit auctoritatem Car-
pan. ad nouiss. constit. Mediol. in cap. omnium nu.
21 391 quod nempe & ius adeundi transire in fiscum
quando bannitus potest impune offendit, nescio
vbi fundetur, quia licet bannitus ex hoc rema-
neat incapax omnis successionis, non tamen po-
22 test fieri transmissio iuris & adeundi, quod est om-
nino personale, ut comprobant DD. in princ.
23 allegati, qui ideo voluerunt, nec in & heredes,
nec in fiscum, nec in cessionarium, nec in dona-
tarium, nec in alias similes personas transire
posse.

Et coniunctur fortissima ratione, nam aut
ius adeundi successit post delictum commissum, &
secura sententia banni fiscus vult illud confisca-
24 do acq. uirere, & non potest, quia bannum & cum
quali-

qualitate, quod quis possit impune offendere, non potest plus operari, quam quod sic bannitus ha-
beatur pro mortuo *Mastrill.* decis 277. numer. 6.
& decis 283. num 61. 67. 68. 69. & 70. *Altograd.*
conf 98 sub numer. 92. versic. & etiam nunc. vol.
1. *Ciarlin.* controuers foren tom. 2. cap. 161. num.
63. 64. & 65. at in causa mortis alicuius hoc ius
non defertur in heredem extraneum, ut diximus,
ergo nec etiam † in fiscum, ad quem non tran-
seunt, nisi ea, quae possunt ad eumdem heredem
extraneum transire *Peregrin.* de iur. fisc. lib. 5. tit.
1. num. 46. *Bellon Iun.* de iur. accresc. cap. 7. quæst.
46. num. 46. & in puncto iuris adeundi *Mastrill.*
d. decis. 277. numer. 22. & seqq. Si vero superuenit
ius hoc adeundi post sententiam, & nec minus
potest venire in fiscum, etiam si ob aliud posset
obstante duplice ratione, tum quia bona, & iu-
ra † futura in confiscatione non comprehendun-
tur, sed tantummodo ea, quæ pertinent ad delin-
quentem de tempore publicationis bonorum.
Guazzin. *Iun.* tract. moral lib. 2. cap. 49. n. 1. 2. 17.
& 18. lib. 2 *Bellon Iun.* de iur. accrescend. cap. 7.
quæst 46. num. 29. & per tot. quæst. vbi distincione
exemplificando materiam bene declarat, tum
quia sic bannitus † efficitur incapax, unde nihil
potest fiscus auferre, sed aperitur locus sequenti-
bus in gradu, ad quos spectant omnia quæstra post
bannum excluso fisco, ut assumendo utrumque
caput huiusmodi rationis firmat *Caball.* resol. cri-
minal. 164. n. 11. & seqq.

Si vero idem *Guazzin.* & *Carpan.* dicere vo-
luerint, hereditatem † bannito delataam, etiam
non ad eam posse transire in fiscum ex capite iuris
de liberandi, & crederem, quod ipsi bene essent
locuti ob rationes abunde deductas ab *Arias de*
Mesa d. cap. 42. n. 12. & infra lib. 3 & *Bellon.* *Iun.*
de iur. accresc. c. 7. quæst 46. n. 52. 53. 54. 55. & 56.
vbi tamen, quod si condemnatio sequeretur post
clapsum tempus deliberandi, non fieret transmis-
sio, nec in extraneum, nec in fiscum, & concordat
Giurb. conf. crim 55. num. 15. Bene tamen ve-
num est, quod ius adeundi transit † in fiscum
quando succedit in locum indigni, ut per eundem
Bellon. d. quæst. 46 sub num. 47 versic. nec obstat
& sunt dictum per me quæst. 24 num. 24. & 25.

Decisio S. Rot. Romana in Firmana fideicommissi
si de Formonis 9. Junij 1634. coram Eminentiss.
Cardinali Panzirolo.

In ultima decisione facta in hac causa sub die
27. Januarij 1620. coram b. m. *Ren boldo* firma-
tum fuit constare de fideicommisso purificato ad
fauorem *Alberti Formoni* super bonis donatis a
Francisco Formono, Verum, quia ante donatio-
nem *Francisco* prefato per mortem *Prosperi* fra-
tris fuerat delata illius hereditas, licet non adita,
contingit dubitari, an in dicta donatione omnium
bonorum, iurium, & actionum, continerantur
etiam bona, quæ fuerunt *Prosperi*, itaut sint re-
stituenda *Alberto* ad dictum fideicommissum vo-
cato.

Et D. D. responderunt bona possessa per Pro-

sperum non esse restituenda *Alberto*, quia *Franci-*
sco donatori per mortem fratris erat solum dela-
31 tum ius adeundi illius hereditatem, quod ius † in
donatione omnium bonorum, & iurium non
continetur *Corn.* conf 202. numer. 17. versic. unde
videtur & conf. 254. num. 1. lib. 4. *Anton. de Virgil.*
de legit. person cap. 12. num. 6. post princ. versic. ve-
rum *Cancer.* var. resol. par 3. cap. 21. numer 160.
Franch. decis 60. num. 1. & seqq. *Rot. in Romana*
portionis hereditatis 5. Maij 1600. coram b. m.
Corduba.

32 Et ratio est, quia ius † adeundi non venit, nec
sub nomine bonorum, nec sub nomine iurium; &
quidem quod sub nomine bonorum non compre-
33 hencatur, nec † in b. i. nostris est dicatur ad
effectum transmissionis, est text. in l. pretar rerum
ff ad l. falc. *Rip in!* cum filius familias numer. 75.
& ibi 1. as numer. 110 ff. de legat. 1. 1. as in l. emancipa-
pata num. 15 C. qui admitt. *Marant.* in l. 1. potest
numer. 2. 6. ff. de acquir. baredit. *Rebuff* in l. vnic.
num. 23 C de sent quæ pro eo *Alex.* conf 113. num.
4. lib. 3. *Corn.* a. conf 206 num. 17. lib. 3 & d. conf.
239 num. 3. & 5. lib. 4 *Soccin* conf. 52. num. 21. lib.
4. *Grat.* conf. 35. num. 33 lib. 1. *Bursat.* conf 61. nu.
11 lib. 1. *Cephal* conf 321 numer 29. & seq. *Papon.*
conf. 4. num. 12 & seq. *Cancer.* var. resol part. 3. d.
cap. 21 nu. 160. *Bernard.* *Greue* ad obseruat *Gaill.*
concl. 35. num. 54. *Surd.* decis. 140 numer. 4. & seq.
Franch. decis 17. num. 8. in fin. & in d. *Romana*
portionis hereditatis 5. Maij 1600. coram b. m.
Corduba.

Quod vero nec etiam sub nomine iuris conti-
34 neatore x eo patet, quia est † quid factu *Bald.* in l.
fin. 9. hoc etiam num. 9. in fin. C. de episcop. & cle-
ric 1. as. in l. cum filius familias num. 108. & seq. de
leg. 1. *Rimin* sen. conf 136. num. 3. & seq. lib. 1. *Ce-*
phal. conf 321 num 37. & 38. *Menoch.* conf. 101. n.
6 *Noal* de transmiss. cap. 8 numer. 1. *Castill* decis.
142. num. 10. *Surd.* decis. 140. num. 6. & solum est
35 causa † corpori adherens, & facultas, quæ cum
corpo extinguitur *Bart.* in l. 1. numer. 43. versic.
terio arguo C. qui admitti *Menoch.* conf. 101. nu.
36 19. 20. & 21. & est quid † mere personale insepa-
rabiliter cohæens per se, late *Papon.* conf. 4. nu.
15. & 16. *Surd.* conf 463. numer. 3. & 6. versic. sexto
vidamus *Noal* de transmiss. d. cap. 8 numer. 146.
Peregrin. decis *Pataun.* 151. num. 2. & 3.

Hinc etiam est, quod non solum in generali
donatione omnium bonorum, & iurium non con-
tingit ut supra dictum est, sed nec etiam venit
37 in illorum † generali cessione *Corn.* locis supra
citatis *Marant.* d. 1. potest numer. 27. ff. de acq.
bare. *Tiraq.* de retract. lignag 9. 26. glos. 1. nu. 29.
late *Bardell.* conf. 1. num. 26. versic. hinc dicitur.
38 Nec venit in generali † confiscatione om-
nium bonorum, & iurium *Nell.* de bannit prima
part. secund. temp. quæst. 30. *Dec.* conf 438. incip.
accurate num. 6. & 10. & conf 445. num. 65. in fin.
Ruin. conf. 23. numer. 26. & seqq. lib. 5. *Bertazzol.*
crim. conf. 510. num. 16. *Cephal* conf 321. num. 24.
& seqq. *Bardell.* dictio conf. 1. numer. 26 ad med.
vers.

vers. alibi dicitur Anton. de Virgil. de legit. person. d. cap. 12. num. 6. Surd. decis. 140 numer. 6. & 19. Castill. decis. 142. num. 3. & seqq. Mastrill. decis. 277. numer. 22. & seqq. ubi numer. 50. testatur de communi.

39. Inde etiam fit, quod heres † antequam adeat nullum ius habet in bonis, vel ad bona, quod sit in esse formatum, licet illi competat ius adeundi, quod sit solum ius acquitendi, non ius rei que sit, & ideo heres † non dicitur esse locupletior antequam adeat Bart. in d. l. is potest num. 216. ff. de legat. I. mol. in l. emancipata numer. 15. C. qui admittit Marant. in d. l. is potest numer. 216. ff. de acquir. hered. Rebuff. l. vnic. num. 23. & 24. C. de sentent. quae pro eo Alex. cons. 113. numer. 4. lib. 3. Decian. cons. 10. num. 15. & seq. lib. 5. Corn. consil. 239. num. 3. lib. 4. Papon. consil. 4. num. 14. & seq. Bardell. cons. 1. num. 26. Polidor. Rip. obser. 35. nu. 2. & 3. Amend. ad Franch. decis. 101. numer. 1. & seq. Monter. decis. 35 numer. 54. Peregrin. Patau. decis. 15. 1. num. 2. & 3.

Et ex his clare resultat, quod cum iam obiisset 41 Franciscus † donator, cui hereditas Prosperi fuerat delata, hodie Albertus Formonus non potest ex persona Francisci donantis hereditatem adire Bart. in d. l. is potest numer. 13 & 14 ff. de acquir. hered. Bald. in l. si infante numer. 24. C. de iur. deb. vbi, quia deficit fundamentum illius, in quo hereditas debet esse sita Papon. dictio consil. 4. numer. 16. alias si juris adeundi fieret † transmissio ad heredem, non solum efficeretur heres, qui iam mortuas est, quod est impossibile, cum heres, quis in morte esse non possit, dum non fuit in vita, vt ponderat Cephal. d. consil. 231. num. 31. ver. 43. sic. vel quia si fieret transmissio, verum † etiam heredem esse penderet ex motu, & ex voluntate aliena, quod est iure vetitum Aret. in l. Julianus numer. 1. & melius Peregrin. d. decis. Patau. 151. numer. 3. circa med. versc. quia actus adiunctionis.

44. Non obstat, quod ius † adeundi non solum sit ius ut est text. in l. si mater ibi ius adeundi hereditatem C. de inst. & subst. sed etiam sit ius plenum 45 † formatum, & iudicium deducibile, eo quia prescribitur 30. annis, & facultatum non datur prescriptio, vt ad hunc effectu ponderat Gomez. var. tom. 1. cap. 9. num. 1. post med. versc. adverte tamen quod ista ratio nullo modo concludit.

46. Quia talis potentia † adeundi dicitur ius, non quia sit iuris, sed quia est facultas, quæ a lege, & a iure proficiuntur, nam in quantum est potentia declarandi animatum a lege proueniens, est quid facti. Aret. in d. l. Julianus 10. numer. 1. vers. possumus dicere ff. de legat. 1. proinde illius prescriptio non arguit, quod non sit facultas, quia facultas duplex † est, altera consideratur tanquam sonans in factum, quæ scilicet dirigitur solum ad conseruationem iuris quæsiti, & hæc facultas non est obnoxia prescriptioni, altera vero facultas, quæ dirigitur ad acquirendum aliquid de novo de. ducibile in iudicium, & hæc licet sit quid facti, dicitur tamen sonare in ius, & tanquam habens maximum iuris tempore prescribitur, vt late exor. nat Barbos. in l. cum notissimi num. 67. & seqq. pluribus C. de prescript. 30 vel 40. ann. & ideo cum 48 ius † adeundi sit potentia quedam ordinata ad acquisitionem, non ad conseruationem rei, non est mirum si vocatur ius, & prescriptioni sit obnoxia ex predictis.

49. Pariter non obstat, quod ius † adeundi sit in contractum deducibile Bertrand. cons. 95. num. 1. quæst. 3. Laderch. consil. 28 seu 36. nu. 17. cum alijs allegatis, quia tunc non deducitur in contractum ius adeundi, prout est pura potentia, sed deduci. 50 tur, prout † est potentia ad actum redacta, & sic hereditas ipsa, vt optime Bart. in l. is potest num. 5 ff. de acquir. hered. nam eo ipso, quod quis dispositus de illo iure adeundi, prout est potentia pura, ne dispositio sit inanis, & ne in contractum deducatur id, quod nihil est, quis in necessarium 51 antecedens prius † videtur ipsam hereditatem adiuuisse, & illam in contractum, ac dispositionem deduxisse Corn. consil. 299 num. 6. lib. 3 & consil. 211. num. 2. lib. 2. & consil. 236 num. 1. lib. 4. Noal. de transmiss. cap. 8. num. 104. & Surd. decis. 138. numer. 25.

52. Minus obstat, quod ius † adeundi hereditatem ascendentium a filiis transmittatur per text. in l. apud hostes C. de suis, & legit. & est etiam text. in l. vnic. C. de bis qui ante apertas tab. quia respondetur, quod speciale est in predictis duobus locis, quod ius adeundi transmittatur; Tanta est 53 enim in filiis representatio † Patris, & tanta est ratio successionis, vt illorum dicantur domini etiam viuente Patre; ideo vigore suitatis hereditas Patris est transmissibilis, etiam si immixtio secura non fuerit, & illa ex beneficio legis, & ipso iure adita reputatur vt late Noal. de transmiss. d. cap. 8. num. 16. Anton. de Virgil. de legitimat. pers. cap. 12. num. 6. versc. ratione suitatis idemq; pri. 54 uilegium transmittendi tab. absque aditione proficiuntur ex potentia sanguinis ob eandem rationem, quando descendentes non sunt in potestate ascendentium Noal. d. cap. 8. numer. 28. Anton. de Virgil. d. cap. 12. num. 6. versc. secundo limitatur; in calu autem nostro agitur de herede transfusali.

Demum neque obstat videtur decisio Bononiensis. vsusfructus 24. Ianuarij 1622, coram Reuerendiss. D. meo Coccino.

Quia illus fundamentis mature perpensis estimarunt Domini vnamiter, potius esse resonendum ad fauorem Hieronimæ ex rationibus, de quibus supra, quam pro Alberto, qui se ex iuribus dictæ decisionis tuebatur.

Et ita parte utraque &c.

Sequitur altera decisio eiusdem S. Rotæ Romanae in Romana fructuum census luna 21. Maij 1635. coram R. P. D. Verospio.

Quæsitus fuit in dubio proposito, an esset extensus census, qnem D. Helena S. Crucia dicebatur emisse ab Horatio de Bubalis, & eiusdem dubij

dubii effectus erat, utrum censeretur dutare, obligatio, quam D. Abbas Ioannes Antonius Costa accedendo obligationi venditionis fecerat ad fauorem eiusdem empricis pro solutione fructuum dicti census, cum visus erat Abbas declarasse eam suam obligationem, ut tenere deberet solum pro tempore, quo dictus census duraret; & quod attinet ad dubium penale, siue ad extinctionem eiusdem census non visum fuit DD. controverti posse eamdem extinctionem, quia domus super quae impositus fuerat census, qui diecitur resolutus, adiudicata fuerat Camillo, & Octavio duobus filiis Horatii, qui erant creditores ratione dotis maternae ex hypotheca longe anteriori, unde sublata fuerat hypotheca contracta fauore posterioris creditoris occasione huius census ex notat in l. 1. C. si antiqu. credit. & in l. 3. ff. de disfr. pign. & per glos. in Leum qui à debitore suo C. quibus mod. pign. vel hypoth. solu. quod pluribus rationibus cōprobavit Bald. in conf. 123. lib. 1. Fontanell de pact. nupt. clavis. 5. glos. 8. part. 7 numer. 51. & fuit resolutum in his terminis in Romana fideicommissi de Remedijs 7. Maij 1604. coram Litta & in alia Romana census 29. Aprilis 1630. & 14. Novembris 1631. coram R. P. D. meo Dunozetto; Et cum hec generaliter locum habeant in quaunque hypotheca, quæ posterior sit ea, cuius causa secuta sit liberatio pignoris fauore anterioris creditoris, videri poterant eo magis admittenda in hoc casu, tam atenta natura huius & contractus, quæ est ut fundus sit liber ab aliis omnibus obligationibus, cuius causa non potuisset idem census substineri super fundo alterius obligato, neque etiam de consensu vendoris, ut probat Nauarr. in tract. de usur. quæst. 28. numer. 118. Boccacc. de censib. part. 2. numer. 46. quam etiam habitatione promissionis facta in eodem instrumento super libertate eiusdem fundi, licet & enim, hanc promissionem sibi Rora declarauerit non afficere nisi quatenus inter sit emptoris, ut fuit dictum in Romana census de Caualerijs 26. Junij 1596. coram Penia, & in Perusina fideicommissi de Almericis 16. Februario 1586. coram Orano Tamen non poterat & controverti interesse creditoris huius census, cum secuta fuisset eiusdem domus, super qua fuerat census impositus propter hanc ipsam causam anterioris obligationis, & hypothecæ, qua eadem domus erat grauata.

Neque poterant ius fructus dici debiti, saltem ratione damnorum, & interesse, quæ patiebatur creditrix census propter nullitatem obligationis, cum videretur & id esse tam e natura venditionis l. ex his prædijs C. de euict. l. euicta ff. eod. tit. & l. Eutius cum decederet & ultim. ff. de act. empt. quam etiam conforme promissioni venditionis, quanto tenus in instrumento & venditionis, & impositio- nis eiusdem census asseruit, esse fundum liberum ab alijs obligationibus, ut fuit dictum in eadem Romana census 26. Junij 1596. coram Penia, & in Romana de Alexijs 29. Maij 1586. coram

Cantucio, & in Tudertina census 26. Maij 1602. coram Iusto Hec enim difficultas tollebatur ex qualitate eius obligationis, quam fecit Abbas, quia licet hec damna peti possint a fideiussore, qui se obligauit simpliciter & pro toto contractu, quasi non videatur distingui tune posse illius obligatio ab obligatione personali ex notat. per DD. in l. quæroff locat. & in l. centur. capite ff. de eo quod cert. loc. post glo. sibi in verb. augeri, & per Alex. conf. 34. numer. 5 lib. 2. non tamen idem est, si fideiussor voluerit obligationem restringere ad certam aliquam causam, cum tunc natura eius. 62 dem obligationis & non patiatur, ut extendatur ultra causam expressam, ut notare DD. super ead. l. quæro ubi Salic sub numer. 1. & in fine, & probat text. in l. B in pignore 54 ff. de fideiuss & l. fideiussores Magistratum ff eod. tit. Bero. conf. 193. numer. 45. lib. 1. & fuit in his terminis resolutum in Romana census 14. Nouembris 1631. coram R. P. D. meo Dunozetto Ea autem obligatio, quam fecit Abbas ad fauorem empricis duplicitatione visa fuit non posse comprehendere damna hec, quia non solum illa erat restricta ad fructus, ad quorum 63 solutionem & non potuisse cogi, nisi data existentia ipsius census ex notatis per Nauarr. in tract. de usuris numer. 118. quæst. 28. & per Bocca- cci in tract. de censib. part. 1. numer. 19. & probat text. in his terminis in l. formam s. illam ff. de censib. & in l. 2. C. de allau & respondit Rom. motus authoritate dd. iurium in conf. 417. numer. 4. sed quia neque iidem fructus fuerant promissi simpliciter, aut absolute, cum solum voluerit Abbas cogi posse ad illorum solutionem in defensione præstationis cedula Bancariæ, quæ renouari deberet a venditore tertio quoque anno, 64 donec duraret census, unde sub eadem & conditione videri debebant promissi hi fructus, in calu scilicet quo ipse census extaret, cum illorum solutione succedere deberet in locum ipsius cedula ex regula text. in l. 1. S. bæc actio ff si qd testa. lib. effe in ff. fuer. Non etiam visa fuerunt obstatæ, quæ deducta fuerunt super obligatione, quam dicebatur fecisse in 65 hoc censu alii duo filii Horatii, cum vel non & potuerit ad illorum fauorem obtineri adiudicatio propter regulam l. vindicantem ff. de euict. vel saltem subsistere deberet census pro dimidia, ex qua iidem filii erant heredes matris, hæc enim exceptio ex facto remouebatur, quia Franciscus, & Gregorius, qui potuissent repelli exceptione propriæ obligationis, repudiauerunt hereditatem Matris. Alii vero duo filii Horatii, nempe Octavius, & Camillus, quibus hereditibus matris facta fuit adiudicatio, non erant obligati in hoc instrumento census. Vnde eidem Octavio, & Camillo obstatæ, non poterat exceptio propriæ obligationis, quo minus euincere potuerint hunc fundum tanquam creditores anteriores, sicut Octavius, & Horatius non poterant aliquod ius pretendere super 66 hereditatem materna, cui & renunciaverant. Nec dubitari potest quin licuerit illis repudiare eandem & hereditatem, non obstante prejudicio cre- dito.

ditorum, ad quorum fauorem reperiebantur obligati, cum ius adeundi dictam hereditatem tanquam 68 positum in mera facultate debitoris non dicatur + esse in illius bonis, & proinde non potuerit super eo contrahiri aliqua hypotheca fauore creditorum, aut alia actio competere, cuius ratione licet eisdem creditoribus experiri contra bona obligata ex causa anteriori etiam occasione eiusdem juris argumento text. in l. pretia rerum ff ad l. falcid. & l. qui autem ff qua in fraudem credit & notant DD. in d. l. qui autem & in l. in fraudem ff. de iur. fisc. Surd. decis. 140. numer. 8 Vincent. de Franch. decis. 101. n. 21. & late discussio articulo sicut resolutum in Firmana fideicommissi de Formonis 9. Iunij 1634. coram R. P. D. meo Panzirolo in qua decisione, sicut recessum ab alia decis. facta coram Reuerendiss. D. meo Decio sub die 24. Ianuarij 1632. in una Bononien v/susfructus.

Demum non visum fuit obstat, quod mater horum filiorum decesserit ante Horatium ad effum ne dos, cuius causa obrenta fuit adjudicatio dici posset debita illius filii, quia licet ex dispositione + statuti Vrbis concederetur marito dos in casu, quo idem maritus superest sit vxori defuncto, & liberos ex ea suscepere, vt in cap. 131 lib. 1 eiusdem statuti tamen hec difficultas videri poterat 70 sublata ex eodem statuto, cum + eam dotem, quam maritus lucrari debet per mortem coniugis reservare in eo iubeatur filiis communis matrimonii. Vnde hoc statutum sepius interpretata fuit Rota 71 non concedere + patri nisi solum v/susfructum, vt in Romana successioni d. Taglisferris 9 Iunii 1606. coram Litta & 29. Martij 1607. coram Card. Marco Montio, & in Romana lucri dotis 20. Februarij 1615. coram R. P. D. meo Pirouano inter recent. decis. 653. p. 2. & in Romana lucri dotis 19. Decembris 1608. coram Gregorio inter impress. decis. 398.

Et ita utraque &c.

Sequitur votum decisuum Excellentiss. D Hyacinthi Gratiani in Maceraten. lucri dotalis 17. Maij 1649.

72 Potuisse + D. Barnabeum Pijssimum etiam in pre-judicium Creditorum repudiare lucrum dotis sibi ex statuto delatum non est hesitandum, autoritate Vlpiani in l. qui autem h. ff. quae in fraud. credit. Dec. conf. 259 Pbanucci de lucro dot gl. 8. num. 17. n. 20. Rol. eod tit quest. 40. per tot. Surd. conf. 116. num. 79. & seq. Gallerat. de Renuncia. lib. 1. cap. 2. num. 54. Franch. decis. 101. nu. 5. Joseph. Ludouic. decis. Lucen. 21. n. 58 Grat. decis. 17. n. 5 & hanc sententiam communiter insectantur Doctores.

73 Et licet + Anchar. conf. 101. restringat hanc conclusionem ad Creditores tantum chirographarios, afferendo non procedere dispositionem tax. in d. l. qui autem aduersus Creditores hypothecarios, cum ad illorum fauorem fuerit facta obligatio omnium bonorum, iurum, & actionum, nisi hilominus, + eius reiecta opinione, & muleorum sequacium, contrarium firmant Mart. de success. legal. par. 4. quæst. 14. art. 1. num. 9. Mangil. de im-

puiat quæst. 4. num. 24 & quæst. 1. 7 n. 19. Franc. decis. 101. num. 15. vbi late, ac diffusè examinando sententiam Ancharani, concludit contra eum maiores authoritates, & rationes urgere, pro ut etiòm refert, ac sequitur Grat. decis. March. 17. num. 16 ultra Soc. Iun. conf. 124. Paris conf. 127. num. 26. lib. 1. Gallerat. lib. 1. cap. 2. num. 55. vbi ait Creditores etiam habentes hypothecam non posse conqueri, si Debitor repudiat, quia licet in generali hypotheca veniant bona etiam futura, + non tamen veniunt ea bona, in quibus habet Debitor spem de præsenti, nisi exprimatur Angel. Aret. cons. 36. in princ.

Nec dicatur, quod si non veniunt bona, que acquiri possunt, venit tamen ius acquirendi, quia 76 + nec etiam ius acquirendi dicitur esse in bonis nostris, pro ut dicitur de iure adeundi Dec. cons. 442. Natta cons. 140. vol. 1. Menoch. cons. 116. numer fin. vol. 2. Amendol. ad Franch. decis. 101. num. 772. & 23. Surd. decis. 140. num. 5. Est enim + potius quedam facultas, & potentia acquirendi, quam merum ius Bal. in l. Deo nobis prope finem C. de Episcop. & Cler. Salic. & Castr. in l. licet. 8. C de iur. delib. Et si appellatur ius, appellatur non quia 78 sit iuris, + sed quia est facultas, que a iure, & lege 79 proficiuntur, nam + in quantum est potentia declarandi animum a lege proueniens est quid facili Rot. in Firmana fideicommissi de Formonis 9. Iunij 1634 coram Eminentissimo Panzirolo.

Nec est mirum, quodius sit quid facili, & pro facultate, seu potencia interpretetur, quia hoc Non men ius in nostra Iurisprudentia multis modis capitul. l. ius 11. ff. de iust. & iur. & ad propositum 81 nostrum + ius desumitur pro facultate, & potentia, pro ut alias etiam desumitur Rota in Romana fructuum censu 21. Maij 1635 coram Vero spio, & in Romana Domus ad Transiberim 18. Iunij 1638. coram Panzirolo Nisi etiam velimus desume. 82 re + ius pro ordinatione civilis Societas secundum Aristot. 1. polit. Vnde dicitur v/susfructus est 83 ius vtendi, & fruendi, id est ordinatio. seu constitutio quædam, qua constituitur alicui facultas, & potentia vtendi, & fruendi re aliena. Idem in itinere, quod est ius eundi, hoc est ordinatio, seu constitutio, qua decernitur facultas eundi per fundum alienum, vt exponit Vaccon. a Vacun. declarat. Iur. ciu. lib. 1. cap. 20. num. 1 pari modo dicendum in casu nostro ius acquirendi lucrum esse constitutionem, seu statutum, quo datur, & constituitur 84 facultas lucrum dotale acquirendi; vnde + cum huiusmodi acquirendum lucrum sit potius facultas, quam ius, non est considerandum in bonis nostris Mart. de success. legal. p. 4. q. 14. numer. 5. art. 1. Rot. in d. Firmana de Formonis coram Panzirolo, & + propterea non potest Creditor illud exercere, nisi prius sit plene Debitori quæsumum per agitionem, petitionem, vel aliam voluntatis declarationem Grat. discept. 132. num. 5. Sanchez de Matr. lib. 6. cap. 4. num. 8.

86 Et tandem + contra Anchar. esse communem, & veriorē sētētiā testatur Grat. d. discept. 132. n. 2. ultra

ultra Vnde de Franc. in d. decis. 101. num. 15. & a-
lios suprarelatos, omnes mori, quia cum † d.l.
qui autem loquatur generaliter in omnibus credi-
toribus, non est a nobis facienda vila differentia
inter Chirographarios, & hypothecarios. Adde
supradictis Peregr. de fideic. art. 3. nu. 130. ad med.
Facibin contr. iur lib. 13. cap. 46. Sanchez de Matr.
lib. 6. disput. 4. num. 8. vers. aliqui temperant Giurb.
ad consuet. Mess cap. 5. gl. 7. num. 12 p. 1. Itaque ex
supradictis elicitur, Maritum † posse repudiare
lucrum dotale in praedictum Creditorum, tam
actionem personalem habentium, quam etiam hy-
pothecariam, pro ut ita seruasse Rotam in Romana
de Fabiis 30. Maij 1580. coram Blanchetto refert
Grat. vbi sup. num. 2.

89 Et hoc procedit etiam si repudatio fuerit facta
post mortem Vxoris, pro ut in casu nostro Paris.
conf. 127 lib. 1. num. 25. Peregr. de iur. fisc. lib. 6. tit.
7. num. 40. Cauagnol. ad decret. Mont ferrat. 74. §.
3. quæst. 7. num. 9. vers ampliatur Grat. discept. 132.
numer. 15. Giurb. ad consuetud. Messan. cap. 1. gl. 8.
par. 1. nu. 16. vers. Imo lvero, & deducitur ex tex-
ind l qui autem 6. ff. qua in fraud. cred. ibi Qui re-
pudiauit hereditatem, vel legitimam, vel testamen-
tariam non est in eo causa, ut huic editio locum fa-
ciat, noluit enim acquirere, non suum proprium pa-
trimonium diminuit; & sic textus loquitur de repu-
diatione hereditatis, quæ non potest fieri, nisi post
mortem, quia † in vita non est delatum ius here-
ditatis, ut est textus expressus in l. delata 151. ff.
de verb. sign.

91 Intellige tamen, dummodo † ante repudiatio-
nem tale lucrum, pro ut est in casu nostro, non
fuerit per petitionem, per acceptationem, vel per
aliam voluntatis declarationem acquisitum, quia
tunc in alterius praedictum illi renunciari mini-
me posset Riminal. Iun. S. 1. n. 92. Inst. per quas
person. nob. acquir. Fontanell de pact. nupt. claus. 4.
92 gl. 9 par. 5. n. 77. cum alijs ibi relatis; quia acquisi-
tum, & incorporatum lucrum amittere damnum
est Dec. in l. 1. C. de inst. & subst. Surd. conf. 321.
num. 22. Natt. conf. 282. ad fin. Menob. conf. 36. nu-
m. 53. Rot. decis. 22. num. 16 par. 2 diuers.

Non obstat, quod afferatur pro parte Credito-
rum, D Barnabeum nullo modo potuisse remittere
lucrum dotale in eorum praedictum post mortem
sue Vxoris, cum tunc temporis esset ei ius dela-
tum ex dispositione Iuris municipalis radicatum
in sua persona cum spe certa de præsenti, & con-
sequenter acquisitum. Quia aliud est dicere post
mortem Vxoris suis D. Barnabeo ex disposi-
tione legali delatum ius lucri dotalis; aliud est
affirere suis illud acquisitum. & in eo perfe-
& eradicationem. Nam primo casu non negatur ius
lucri dotalis suis delatum, sed non valet conse-
quentia fuit delatum, ergo fuit acquisitum. Re-
93 quiritur enim † acceptatio, ad hoc ut dicatur
ius quæsitum Sanchez de Matr. lib. 6. disput. 4.
numer. 8. Mart. de successu legal in d. q. 14. numer. 5.
Mortua igitur Vxore, statim Marito desertarius
lucri dotalis, sed quia consistit in eius voluntate,

acceptare, vel no n acceptare, petere, vel non pe-
tere illud lucrum, id circa ante acceptationem,
vel petitionem, vel aliquem alium actum posi-
tivum acceptandi nunquam dicitur ius quæsitum,
94 † licet essemus in re, quæ deberetur ipso iure, quia
tunc etiam requiritur declaratio, & petitio, sine
qua non potest queri respectu realis, & effectualis
acquisitionis Grat. discept. 458. numer. 17. & dis-
cept. 271. ultra apertam gl. in l. scimus vers. ipso
iure C. de inoffic. testam. & Hodie ad Surd. de-
95 cis. 140. num. 9. Qua propterius qualicum semper
denotat factum hominis, per quod queritur in lud
96 ius, & nunquam defertur a lege, a qua † venit tan-
cum ius querendum, quod est illa facultas acqui-
rendi, quæ appellatur ius delatum pendens ex vo-
luntate hominis, an velit acquirere, nec ne Tex.
in l. delata 151 ff. de verb. sign.

Nec est dicendum, quod immo ad acquirendum
ea, quæ veniunt ex dispositione legis non requiritur
factum hominis, cum acquirantur ipso iure, vt
97 procedit in hereditibus suis, quibus † etiam igno-
rantibus statim mortuo Patre ipso iure acquiritur
98 hereditas l. si fratri 3. C. de iure delibet. unde †
nec titulum à defuncto habent succedentes ab in-
testato, sed a lege Bald. in l. si emancipati 8. opposit.
C. de collat. Cephal. conf. 725. numer. 39. Surd. conf.
99 357. num. 9. idem decis. 272 num. 2. & 4. cum † nec
parens ipse, sed lex in eos disponat l. lege obuenire
130. ff. de verb. sign. Cephal. d. conf. 725 numer. 37.
100 Immo † non acquisitiu ad hereditatem Patrie ve-
niunt filii, sed continuatuè Tiraquel. de primogen.
quæst. 40. numer. 96. & in prefat. l. si unquam C. de
renov. donat. num. 15.

101 Idque dicitur etiam in legitima, † quæ ipso iure
queritur filio absque eius facto, pro ut etiam ius
agendi ad supplementum l. scimus. 36. C. de inoffic.
testam. Anch. conf. 101 n. 8. vers. potest responderi.

Quoniam non est recedendum a superiori firma-
102 tis non obstantibus prædictis; etenim illa acqui-
sitione hereditatis, quæ ipso iure procedit in filiis,
procedit reuocabiliter, & tacita sub conditione,
nisi repudiare, vel ab ea abstinere velint Grat. di-
scempt. 271. numer. 11. cum omnibus ibi relatis Ideò
103 supracitata † iura intelligere nos oportet, quod
queratur hereditas filiis ipso iure ipsis volentibus,
secus nolentibus, ac repudiantibus Giurb. ad con-
104 suetudin. Messan. cap. 5. gl. 4. par. 1. num. 14. lex †
enim potest alicui concedere, & deferre heredi-
tatem, pro ut concedit, & desert, sed non potest
illum cogere ad illam adeundam, etiam si sit lucro-
sa, cum in nolentem liberalitas exerceri non pos-
sit l. hoc iuro. 19. § non potest ff. de donat. Giurb. lo-
105 eo supr. cit. cū omnibus ibi adductis; Unde ad hoc
ut efficaciter, & irrevocabiliter hereditas sit ac-
quisita filiis, requiritur eorum voluntas, & aditio,
ad quam nemo cogitur Crass. §. acquisitio quæst.
106 4. numer. 8. & Aditio † tribuit nomen heredis
Dec. in l. baredem 60. ff. de reg. iur. Couar. in-
cap. Rainaldus 9. 2. numer. 8. de testam. Pinell. in
l. 1. part. 1. num. 73. C. de bon. Mater. Tiraquelle
mort. sahit. p. 7. declar. 2.

107 Sic etiam procedit in legitima t̄, vel eius supplemento, quod non acquiritur prius irreuocabiliter, quam si ipsi peterent gl. in l. scimus 36. C. de inoff. test. vbi l. al n. 1. Burſ. conf. 35. n. 45. Cor. n. conf. 126. nu. 9 vol. 2. Peregr. conf. 71. n. 9. vol. 2. & conf. 46 à n. 14. vol. 3 Riminal. Iun. conf. 559. n. 18. & 19. Cephal. conf. 479. nu. 22 Montier. decis. 35. numer. 83.

108 Lex enim, t̄ vel statutum aliquid inducens ad fauorem alicuius tacitam habet conditionem, si ei placuerit, eoque uti velit cap. ad apostolicam 16. de regular Sánchez de Matr. lib. 9. disput. 2. n. 2. Mant. de tacit & ambig lib. 4. tit. 29. num. 14. Carter. decis. 22. num. 6. V alasc. decis. 143. num. 16. lib. 109 certi t̄ ipso iure id sit dispositum Tiraquel. in l. si unquam gl. reuertatur C. de reuoc. donat. Surd. decis. 70. numer. 25.

Et erronea est consequentia facta ex parte
110 Creditorum, videlicet huiusmodius t̄ transmit-
titur ad heredes vt per Rot. de lucr. dotis quaſt. 47.
num. 5. Ergo tanquam acquiritum repudiari non
111 potest. Quia lucrum t̄ dorale, si transmittitur
ad heredes, transmittitur ut querendū, non ut
112 quaſtū, vt dicitur de hereditate, quaſtū trāmittitur
non ut adita, sed ut adeunda Grat. discept. 27 l.
num. 16. Surd. decis. 140. num. 14. cum seqq. & le-
113 gitima t̄ quoq; transmittitur ad heredes non ut
114 agnita, sed ut agnoscenda; ideoque t̄ repudiari
potest, vt si marunt Principes nostrę Iurispruden-
tię Professores (non obstantibus alijs contradic-
toribus) & signanter Facchin contr. lib. 13. cap. 46.
Mangil. de imput. q. 4. n. 19. & seqq. & q. 217. num.
9. & seqq. Giurb. ad consuet. Mess. cap. 5 gl 7. nu-
mer. 10. Thes. Iun. q. 74. lib. 3. Cost. a de remed. sub-
sid. pralud. p. num. 20. Menoch. conf. 1220. num. 14.
& seqq. lib. 13. Cancer var. resol. par. 1. cap. 3. num.
41. & seqq. Peregr. de iur. fisci tit. de public. bon.
num. 111. Franc. decis. 101. Grat. discept. 458. num.
19. & 20.

Si igitur ad habendum Ius quaſtū requiritur
factum hominis, & actus positivus acceptandi,
115 petendi, agnoscendi, concludendum est ius t̄
a lege delatum non esse ius quaſtū, sed ius qua-
rendū, vt disertissimè aduertit Gallerat. de re-
nunc. lib. 1. cap 2. numer. 14. & 15. & est illud, quod
defertur cum plena acquirendi potestate de pre-
senti ex libera voluntate, & est propriè facultas
acquirendi, ex qua oritur postea ius quaſtū, si
is, cui defertur illa facultas acquirendi, intendens
acquirere, accipit, petit, agit, vel aliquem alium
actum gerit, per quem appareat voluntas accep-
ptandi lucrum delatum. Vnde cum Barnabeus
nolens acquirere, repudianerit illud lucrum, non
dicitur preſupponere Creditoribus in iure quaſtū,
sed in iure delato, & sic in iure querendo, quod
absque vila hesitatione fieri potest, cum huic
116 modi t̄ repudiatio non dicatur amissio, sed
non acquisitione l. profectitia 5. & si pater repudi-
anerit ff. de iure dot. vel omisſio acquirendi. vt rub.
117 ff. de acqu. vel omitten. hered. Et t̄ nemo cogi po-
test t̄ ad acquirendū, & propterea filius inuitos pa-

tri non acquirit Nizol. allegat. 28. num. 38.

118 Hinc est, quod pater t̄ in aduentitijs filij potest
repudiare vsumfructum, etiam in preſudicium cre-
ditorum Bero. conf. 43. num. 6 vol. 1. Grat. discept.
271. numer. 34. Canale. de vſuſr. numer. 180 sicut
119 pariter t̄ libertus, non acquirendo legatum, vel
hereditatem iam d. latam, potest preſudicare pa-
tronol. 1. & vtrum autem ff. si quid in fraud. pair.
Bargal. de dol. lib. 6. reg. 22. numer. 7. & similiſſ
120 t̄ heres potest restituere integrum hereditatem
absque retentione Trebellianice, non obstante
bus creditoribus l. debitorem 20 ff. que in fraud.
cred. Cost. de remed. subsid. pralud. 1. num. 22 Pen-
zon. ad statut. Vrbis cap. 109. num. 9. & seq. lib. 1.
ratio est, quia nemo potest cogi ad acquirendū,
& repudiando quis lucrum delatum, non dum que-
121 situm, nihil facit, cum Repudiatio t̄ nihil
aliud sit, nisi declaratio voluntatis, qua quis o-
stendit se nolle acceptare ius sibi delatum Calle-
122 nat. de Renunc. lib. 1. cap. 2. nu. 2. siue t̄ est actus
per quem quis non vult acquirere in ijs, que pen-
dant ex Repudiantis voluntate Castren. conj. 393.
vt attingamus num. 2. lib. 1.

123 Hinc dicitur Repudiationem t̄ Iuris delati non
124 esse alienationem. Nolens t̄ enim acquirere
cum posset, non dicitur alienare l. si sponsus 5.
& si maritus heres ff. de donat. inter Vir. & Vxor. l.
qui autem 6. ff. quaſtū fraud. cred. vbi legitur no-
lentem acquirere cum posset, atque repudiantem
hereditatem, vel legatum non dici alienare in fra-
dem creditorum, neque diminuere patrimonium,
sed id agere rancum ne locupletetur, concordat
text. in l. non fraudantur 134 ff. de reg. iur. ibi Non
fraudantur creditores, cum quid non acquiritur a
debitore, sed cum quid de bonis diminuitur, & est
tex. in l. alienationis verbum 28. & qui occasione ff.
de verb signif. ibi Qui occasione acquirendi non vi-
125 tur, non dicitur alienare Quiat per alienationem
diminuitur patrimonium, at dici non potest dimi-
nitum patrimonium, si Debitor desinat acquirere
d. l. qui autem Dec. conf. 260. num. 1. Conar. de spon-
sal p. 2. cap. 2. num. 12. Giurb. ad consuet. Messan.
cap. 1. gl. 8. par. 1. num. 16.

126 Et istis iuribus respondetur obiecio t̄ quod in
repudiatione dicti lucri oportebat adhibere sole-
nitates constit. Aegidianæ.

Et si quis dicat, Repudiationem esse abdicatio-
nem, ac priuationem, que semper preſupponit ali-
quod ius de preſenti, & iam quaſtū ipsi repu-
dianti, & tanquam tales non posse permitti in
preſudicium creditorum.

127 Responderetur verum esse Repudiationem t̄ esse
abdiſionem, & quandam priuationem, sed esse
abdiſionem, & priuationem non iuriſquaſtū,
sed iuriſdelati, & sic quaſtē, quod cum sit me-
ra facultas, utique remitti potest etiam in preſu-
diciūm creditorum, quia adhuc non dicitur in bo-
nis nostris, vt supra decantatum est, & late firma-
tur per Rot. in d. Firman. fideicommissi de Formo-
nis 9. Iunij 1634. coram Eminentissimo Panzirolo.

128 Longe enim differt t̄ ius acquirendi lucrum
ab ip-

DE CONFISCATIONE.

197

ab ipso lucro agnito, & acquisito, quemadmodum ius adeundi hereditatem distare ab hereditate dixit Bart. ante alios in l. is potest ff de acquirendi hered.

129 Hinc propterea d'gnoscitur, quod qui repudiat lucrum dotale ante agnitionem, non abdicat à se ipsum lucrum, quod nondum quæsiuit, sed potentiam solam acquirendi, qua de præsentis com-

130 petit, sicuti repudiatis t' hereditatem non adi-
cam, non se priuat hereditate, sed facultate illam
adeundi; non mouit suum patrimonium, sed non
acquirit, nec transfert dominium, quod non ha-
bebat, sed solum abdicat à se potentiam acquirendi, ita pulchre inquit Paul de cistr. conf. 419. viso
puncto col. 1. vers. nec obstat lib. 2.

131 Et propterea validissima f' est repudiatio heredi-
tatis delata, etiam in præjudicium Creditorum,
vel vlera tex. in l. non fraudantur l. 39. ff de regi. iur.
l. si sponsus 5. ff de donat inter Vir. & Vxor. l. qui
autem 6. ff qua infra aud credit. dixerunt Peregr.
de iur. fisc. lib. 6. num. 38. Giurb ad consuetud. Me-
ssan. cap. 5. gl. 8. par. 1. num. 5. Surd decis. 140 num.
8. Rice decis. 95. n. 3 cum alijs ibi cumulat. quia
per eam repudiationem non abdicatur ipsa her-
reditas, sed potentia illam adeundi.

132 Ideoque f' Repudiacionem à præfato Barnabeo
factam de lucro dotali retractare minime possunt
Creditores Dec conf. 260. Guttier. in cap. quamvis
de pact. num. 31. Cost. de remed. subsid. prælud. 1.
num. 21. by alij relat per Giurb loc. supracit. quia
illud lucrum non dum erat acquisitum, & conse-
quenter ob huiusmodi repudiacionem fuit tantum
abdicatum ius quærendum, & Creditoribus ali-
quod damnum fuisse illatum minime dici potest
per iura supracit. & latè Scacc. de Iudic. lib. 2. cap.
2. num. 291 cum seq. Mart de success leg. d. quæst.
14. par. 4. art. 1.

Nec ad superius dicta elidendum dici potest, D.
Barnabeum cum repudiauerit lucrum dotale, à se
abdicasse non facultatem acquirendi lucrum, sed
ipsum lucrum, quod iam ei erat quæsitum, & in-
corporatum cum suo patrimonio. Nam si ad
acquirendum lucrum requiritur petitio, ut supra
dictum est, in casu nostro, nulla erat necessaria
ex parte Barnabei, quia iam possidebat bona do-
talia, & frustra utique petiisset lucrum quod intus
habet.

Quoniam respondeatur, nullo modo posse af-
firmari, fuisse quæsitum lucrum per dictum Barnabeum
ex possessione bonorum dotalium post mor-
tem Vxoris, quia illa possidebat onere restituendi,
non animo lucrandi: lex enim ad dotem
restituendam dat annum Marito a die obitus V.
xoris defunctæ sine filiis l. 1. & exactio autem dotis
C. de rei Vxor. act.

Et licet non esset necessaria aliqua petitio ad
consequendum illud, quod intus ipse poterat ha-
bere in bonis dotalibus possessis, nihilominus f'
133 erat necessaria aliqua declaratio, seu protestatio,
sine qua non potest fieri effectualis, & incommu-
tabilis acquisitione Bald. in l. scimus numer. 1. C. de

inoff. testamen. Corn. conf. 264. col. 1. lib. 1. relat. per
Grat. decis. 4. numer. 30. & tamen nullus actus,
seu nulla declaratio apparuit sùx voluntatis, per
quam possit presumi voluisse illud acceptare,
imò in contrarium appetit formalis repudiatio,
134 f' qua omnino excludit animum acquirendi se-
cundum Galerat.

Et si dicatur, quod, cum post mortem Vxoris
præfato Barnabeo esset delatum a statuto lucrum
dotale, præsumendum sit in consequentiam, eun-
dem commutasse titulum sue possessionis, videli-
135 cet de tit. dotis ad tit. lucri dotalis, quia t' ex
titulo superuenienti potest mutare causam sua
possessionis l. non solum 33. S. l. ff de usucap.
Mant. decis. 245. num. 4 & 12. Buratt. decis. 127.
136 num. 18. ubi adden Imò presuminetur t' mutasse,
quando titulus superueniens est maius utilis, &
proficiens, vt hic in casu nostro Angel & Imol in
l. duo fratres ff. de acquir. hered. Aymon conf. 33.
num. 11. Gratian discept 752. num. 25.

Tollitur tamen obiectum negando D. Barnabeo
superueisse titulum lucri dotalis, quia in iure de-
lato, seu querendo non nascitur titulus ante ac-
ceptionem, sed potentia illum acquirendi, &
sic in casu nostro, titulus nascitur postquam
lucrum est acquisitum; post mortem enim Vxo-
ris statutum desert Marito lucrum Docale, quod
potest acceptari, & repudiari; si acceptatur,
tunc lucrum est acquisitum, & ex hac acquisi-
tione oritur titulus, & Maritus tunc potest pos-
sideret titulo lucri dotalis; si repudiatur euane-
scit acquisitio, & consequenter titulus rei ac-
quisitæ; Sic videmus in herede, cui non com-
petit titulus heredis, nisi post additionem heredi-
137 tatis; Aditio f' enim dat nomen heredis Verall.
decis. 420. par. 2. Giurb. ad consuet Messan. cap. 5.
138 glos. 4. part. 1. numer. 15. & legatus f' non
possidet titulo legati, nisi post acceptatum le-
gatum.

139 Sed ponendo falcem ad radicem, si f' admittitur
Barnabeum mutasse titulum possessionis, & sic
possedisse post mortem Vxoris titulo lucri dota-
lis bona dotalia, non potest admitti, nisi per
præsumptionem, vt supra decantatum est. Ve-
rum cum edoceatur in casu nostro per publicum
documentum, Barnabeum repudiasset, cessat su-
pradicata præsumptio l. cum indebito 25. f. 1. ff. de
prob. Natt. conf. 162. num. 29. Rot. decis. 294.
140 num. 31. part. 6. rec. Non f' debet enim plus
operari præsumptio, quam veritas l. si is qui pro
emptore 15. ff. de usucap. Tiraq. de ll. connubial.
glos. 5. num. 60.

Et si dicatur, Barnabeum renunciasset tempo-
re inhabili, quando scilicet erat iam lucrum quæ-
situm per supradictam præsumptionem. Responde-
141 tur hoc dici non posse, quia f' præsumptio nihil
operatur, quando appetit probatio in contra-
rium, vt vulgatis iuribus, tanto magis in casu
142 nostro, in quo f' repudiatio retrotrahitur (& hoc
est valde notandum) ad tempus iuris delati, sicut di-
citur de legato, quod quamvis transeat ipso

iure in legatarium, tamen illa acquisitionis dicitur imperfecta, & revocabili ante acceptationem, & sub ea ita conditione, nisi repudiatur. Vnde cum postea repudiatur singitur non esse quæsumum dominum tex. ad litteram, cui non possit replicari in l. 1. vers. etrum autem ff si quid in fraud. patr. ibi Quamvis enim legatum retro nostrum sit, nisi repudiatur: attamen cum repudiatur retro nostrum non fuisse palam est addi gl. in l. qui autem in verb. legatum, ubi Bart. ff. quæ in fraud. Cred. Ias. in s. item si quid num. 121. inst. de act. Sanch. de matr. lib. 6. disput. 4 num 8. vers. septimo inferatur Grat. discept. 271 num. 1.

Non officit, quod dictus Barnabeus in repudiatione lucri dotalis usus fuerit etiam verbo renunciavit, ut in instrumento ibi Refutauit, Repudia. 143 uit, ac Renunciauit Quæ t̄ renunciatio non potest verificari, nisi in iure quæsumo, Ut late per Gal. 144 lerat de renunciat. par. 1. cap. 2. Et ius t̄ quæsumum sola renunciatione amitti dixit Cuiac obser. 145 uat. lib. 3. cap. 11. Vnde t̄ renuncians hæredatatem videtur primum adiuvisse Surd. decis. 70. num. 11. Soc. conf. 147. num. 7. & 8. vol. 1. saltim ordine intellectus, alias Renunciatio esset de vento, & frustratoria.

Quia respondeatur, quod licet quis renuncianto videatur prius acquirere, attamen dicta Renunciatio non est principaliter ordinata ad acquirendum, sed ad renunciandum, & huiusmodi acquisitionis sunt facta tanquam necessarium antecedens ad renunciationem, de qua agitur, & licet induxerit acquisitionem, solummodo sunt facta ad finem ipsius renunciationis, & non ad effectum retentionis. Igitur tale ius acquisitionis, tanquam momentaneum nullius debet esse momenti, 146 cum t̄ momentanea non habeantur in consideratione l. qui sic soluit 55. ff. de solut. Rot. a. Vall. conf. 15. vol. 1. num. 34. Grat. decis. March. 17. nu. 28. cum omnibus ibi relat. Scacc. de iudic. lib. 2. cap. 2. numer. 296. cum seq. ubi late de hac materia.

Nec est habenda in aliqua consideratione pro missio D. Barnabei de dote restituenda iuxta formam statutorum Maceratæ, in qua tanquam in firmissimo cardine nituntur ex aduerso Creditores ad elidendam repudiationem lucri dotalis, asserentes t̄ præsumum Barnabeum ex tali promissione dotis restituenda cum relatione ad statutum Maceratæ, deduxisse lucrum in pactum, cum ex tali statuto illud deferatur marito; & cum tale lucrum ei deberetur, non solum ex statuto, sed etiam ex pacto, & conventione, in qua interuenit consensus, & voluntas acceptandi, non poterat deinde in præjudicium aliorum illud repudiare iuxta opinionem multorum, & præcipue Peregr. de iure fisc. tit. 7. num. 40. Hodie n. de secund. nuptiis quæst. 35. num. 25. & seq.

Quia, omisla longa disputatione circa veritatem istius opinionis, & intellectum h. qui autem 148 ff. quæ in fraud. credit. respondet, quod t̄ cum D. Barnabeus deduxerit in pactum restitutionem dotis iuxta formam statutorum Maceratæ, non-

potest propterea inferri, quod sit deductum in pactum lucrum dotale, cum hoc sit quid diuersum ab ipsa dote Rot. decis. 250 num. 14. par. 6. rec.

Et cum habuerit relationem ad statuta circa dotis restitutionem, non debet extendi eius dispositio ad alia statuta, quæ disponunt circa reservationem lucri dotalis, cum t̄ relatio sit facienda ad ea, de quibus est facta expressa mentio, non autem ad ea, quæ veniunt ex interpretatione Dur. ran. decis. 36. num. 31. Et in conventionibus non est facienda extentio de casu ad casum Grat. 151 disceptat 716 num 6. eoque magis, quia t̄ sumus in materia stricti juris, & in lucro, quod defertur contra dispositionem iuris communis Fenzon. ad Statut. Vrb. cap. 131. num. 1.

Et, quia in lib. 2. statut. Maceratæ sunt duæ diuersæ Rub. prima de restit. dot. quæ est 31 altera de lucr. dotis deferendo Viro per mortem Vxoris, quæ est 33. dubio procul affirmandum est, Barnabeum, cum promisit restituere dotem iuxta formam statutorum Maceratæ, se reculisse tantum ad rub. 31. de restit. dotis, quæ cum nullam mentionem faciat de lucro dotali, non possumus dicere 152 hoc idem fuisse deductum in pactum, quia t̄ dispositio referentis limitatur secundum illud, ad quod fit relatio Grat. discept. 289 num. 1. Nec potest referri ad illud, cui repugnat proprietas verborum Andreol. contr. 134. num. 27.

Et sic per relationem ad rub. 31. conceditur fuisse deductum in pactum restitutionem dotis, sed negatur fuisse deductum lucrum dotale, quod continetur sub diuersa rub. ad quam non fuit habita relatio.

Nec facit, quod relatio fuerit habita ad statuta in numero plurali, quia etiam pluralis numerus verificatur in d. rub. 31. de restit. dot. etenim ibi plures sunt sanctiones, at quilibet sanctio, seu ordinatio dicitur statutum, ut ipsummet verbum grammaticale ostendit; & cum ibi plures calus distinguantur, & secundum illorum diuersitatem diuersimode statuatur restitutio dotis, iure merito promisit Barnabeus restituere dotem iuxta statuta Maceratæ in numero plurali; Ultra quod in 153 iure t̄ aliquando pluralitas resolutur in singularitatem Grat. discept. 813 num. 4. quod procedit etiam in materia stricta Rebuff. in l. non est sine liberis col. 3. ff. de verb. signif.

154 Secundò respondet, quod t̄ ad hoc ut lucrum dotale non possit repudiari, ex quo sit deductum in pactum, requiritur tale pactum expressè fuisse interpositum, ut bene aduertit Cauagnol. ad decre. Mont. ferrat. 74. S. 5. quæst. 17. num. 13. & seq. quia alias sequeretur absurdum, quod huiusmodi lucrum nunquam posset repudiari, cum semper 155 t̄ presumatur partes contraxisse iuxta formam 156 Iuris municipalis; & statutum t̄ de lucro, dotalibus pactis semper de iure tacite inest, & in pactum deductum esse censeretur Mantio de tac. & ambig. lib. 3. tit. 8. num. 4. Rot. decis. 250 num. 3. 4. & 11. par. 6. rec. licet de ipso statuto nulla fiat mentio Causal. decis. 318. num. 5. & tamen nulla reperitur hæc sita-

hesitatio, quod lucrum dotale possit repudiari, ut supra ex communī D. D. calculo firmatum est.

Nec est asserendum, prefatum lucrum exp̄ssē, non tacite suisse deductum in pactū, ex quo promissio dotis restituendē referatur ad statutum Maceratē in quo, quia d. tur facultas Marito acquirendi lucrum, censetur Barnabeum exp̄ssē lucrum dotis acceptasse.

Quoniam nescio quomodo huiusmodi lucrum dotale in expressum pactū possit esse deductum, si de tali lucro non sit aliqua mentio, ut dictum 157 est, & tamen † expressum dicitur, quod oculis corporeis legi potest, & verbi natura includitur l. Gallus 29. I. 1. vbi Ruin ff. de lib. & posth. Imō di 158 spositio † expressa illa dicitur, quę non eget interpretatione, & ita clare constat de voluntate contrahentium, ut intellectus non laboret in intelligendo Soc. Iun. conf. 122 num. 23 lib. I. Mant. de tacit lib. I. tit. 5. num. 35.

Et si velimus dicere, Barnabeum in promissione dotis restituendā iuxta formam statut. voluisse intelligere cum reservatione lucri dotalis, non possumus hoc affirmare, nisi ordine intellectus, per interpretationem, & præsumptionem, & ta 159 men, † quando recurrimus ad præsumptiones, & interpretationes, tunc dubio proculdicitur tacitum, & non expressum l. si seruus plurium 50 I. 160 vlt ff. de leg. I. Surd. conf. 426. num. 49. Non † dicitur enim expressum, quod ex conjecturis apparet l. qui plures 25. & ibid. & aliij ff. vulg. subst. Mant. de tacit. & ambig. lib. I. tit. 5. numer. 30. vers. Terio tacitum.

Tertio respondetur dato, & non concesso, quod huiusmodi lucrum sit deductum in pactū, per verba proleta a D. Barnabeo de restituendo dotem iuxta formam statutorum Maceratē, non potest negari, quod sit deductum tantum per relationem ad statutum. Vnde elicienda est certa conclusio, quod tale lucrum eo modo, & forma debetur ex dicto pacto, qua debetur ex statuto, 161 quia relatum est in referente cum omnibus suis qualitatibus l. affe toto 77. ff. de bared. inst. Bart. in l. I. ff. de receptat. Dec. conf. 292. numer. 2. Rec. conf. 41. num. 22 Rot. decif. 14. numer. 45. decif. 76. numer. 2. & decif. 198. num. 2. par. 6. rec. Conuenientio † enim, quę relationem habet ad statutum, ut in casu nostro, regitur ijsdem regulis, quibus ipsum statutum, & in omnibus sapit illius natūram, atque illius omnes recipit qualitates, ut disertissime exponit Surd. omnino vidend. conf. 407. numer. 44. vers. secundo ergo lib. 3. pr opterea cum 162 tēx statuto debeatur lucrum dotale Marito quantum velit, ut supra dictum est, & ostendit Giurb. ad consuetud. Meßan. cap. 5. gl. 4. par. I. numer. 14.

Ita pari modo † dum debetur ex pacto habente relationem ad statutum, debetur quatenus acceptetur, & non alias, ut in proximis terminis arguit Surd. in d. conf. 407. num. 48. vbi loquendo 163 † de successione faudi, quę si deducatur in pactū, est illa pactio intelligenda secundum feudorum consuetudines, ad quas haberetur relatio, ita

& taliter, ut quicquid inest consuetudini feudalī, pacto quoque inesse videatur; Vnde si consuetudo 166 do † sublata sit contraria consuetudine, statuto, decreto, aut privilegio Principis, id totum habebit locum in pacto, quia partes censentur illam approbasse cum omnibus qualitatibus, quę inerant iuxta tradita per Surd. conf. cit. & in conf. 60. numer. 27.

Quarto tandem respondetur, quod quando es 167 set vera hac opinio, quod † lucrum deductum in pactū non possit repudiari in præiudicium creditorum, ut tenet Peregr. de iur. fiscis lib. 6. tit. 7. num. 40. Molin. de contract. tract. 2. dispe. 435. num. 6. Grat. discept. 132. num. 17. Hodier. de se. nupt. quest. 35. n. 25 & 36. procederet quando 168 † p. diuin eslet pure, & simpliciter deductum. At in casu nostro, si est deductum, est deductum habendo relationem ad statutum, quam relationem si velimus extendere etiam ad rub. 33. vbi agitur de lucro, ibi statutum non desert Marito lucrum, nisi quibusdam concurrentibus qualitatibus Videlicet, quod Vxor steterit in domo Viri per octo menses ad minus; quod Vir substituerit onera matrimonij; dictam Vxorem maritali amore trahauerit; benè se gessir, & quod in eius infirmitate curam adhibuerit, & necessaria subministraverit.

169 Quę qualitates † in processu non sunt probatae, & tamen per necesse erant probandae, ut dispositio statuti locum haberet Surd. conf. 51. num. 10. Ludouic. decis. Lucen. 2. num. 18. & decif. 52. n. 26. & 29. Surd. decis. 276. num. 2. & decif. 131. numer. 13. Michalor. de fratr. par. 3. cap. 11. numer. 139.

170 fundans † enim super statuto omnes eius qualitates debet probare Bart. in l. 2. I. quod autem ait Prator ff ne quid in flumine publ. Rot. apud Pic. ad stat. Vrb. decis. 30. numer. 4 & decis. 307. num. 10. par. 6. rec.

171 Imō † copulatiue omnes erant probandae, quasi una deficiente, statutum non procederet Grat. discept. 745. num. 57. Et procedit, licet † essent in qualitatibus a iure p. esumptis Surd. conf. 130. n. 1. post med. Natta. conf. 474. num. 34. Cephal. conf. 256. in fin. relat. per Grat. d. discept. 745. numer. 57.

172 Et in terminis punctualibus Statuti † Maceratē, circa lucrum dotale, quod omnes ista qualitates sint copulatiue probande dixit Rot. in Maceratē. lucri dotis Luna 10. Aprilis 1617 coram Sanctissimo nostro INNOCENTIO X.

Et tandem non obstat Theorica Bart. in l. si mibi 12. sub. num. 3. vers. respondeo ff. de legat. I. 174 vbi repudiatio † non substinetur, quando repudiandi non prodest, & alteri nocet.

Quia vtique prodest D. Barnabeo, cum consuendo anima sua ad exonerandam suam conscientiam, pro ut ipse deposit in publico documento, huiusmodi lucrum repudiauerit. Ipse enim ut lūrisperitus, & Aduocatus in hac Curia non ignorabat prefatas qualitates statutarias esse admplendas ad acquirendum lucrum, & sciebat, an bene, vel male tractauerit suam Vxorem, an necessaria

cessaria subministraverit, quam curam adhibuerit
in eius infirmitate, & an maritali amore se gesserit
erga illam. Et quia fortasse in extremo sue vita
in tali consideratione cruciabatur, & ob id de a-
eterna salute verebatur, suorum Creditorum obli-
tus, & iure merito eorum interesse possit posito, cum
175 f anima sit dignior cunctis rebus, & omnibus de-
beat anteponi. *I. sancimus 21. C. de S. S. Eccles Grat*
discept. 935 n. 36. lucrum de quo agimus animosè
repudiauit.

*E*e quæ dicuntur in foro conscientiæ ex Molin.
de contract tract. 2. disput. 435 num. 6. vers. iuxta
176 ea autem, ubi t debitor non potest sine peccato
moralis lucro renunciare si illud renunciando fiat
impotens ad debita soluenda; non applicantur,
177 quia procedunt contra Debitorem renuncian-
tem absque illa iusta causa, secus si cum causa, ut
bene explicat Fagund. de Iustit. & Iure lib. 4 cap.
32. numer. 12.

*E*x omnibus igitur supra deductis, & præcipue
ex isto ultimo firmissimo fundamento, quod in hoc
occurrenti casu mihi videtur esse Basis, & Cardo
supra allæcæ opinionis, absque illa habitatione
credi pro validitate repudiationis lucidotalis,
& omni animi firmitate pro ea tandem pronun-
ciati.

De Iure Patronatus.

S V M M A R I V M .

*I*us patronatus an veniat in confiscatione remissi-
ne. num. 1.

*I*us patronatus gentilitium non confiscatur. num. 2.

*I*us patronatus hereditarium potest confiscari a Ju-
dice Ecclesiastico, & continetur sub confisca-
tione a Judice expleta. num. 3.

*I*us patronatus hereditarium cadit sub confiscatione
facta a Judice laico. num. 4.

*I*us patronatus hereditarium, Judice laico confisca-
te, non cadit sub confiscatione, & est opinio ma-
gis communis. num. 5. & n. 10.

Quia in Judice laico deficit iurisdiction. eod. n. 5.

*I*us patronatus non transit in fiscum neq; durante vi-
ta condemnati numer. 6.

Quia defectus iurisdictionis in Judice laico equè
*militat in confiscatione perpetua, ac tempora-
li ibid.*

*I*us patronatus annexum aliquibus bonis, ratione con-
nectionis omnino transit cum d. bonis in fiscum.
numer. 7.

*I*us patronatus extra casum prædictum non transit
in fiscum. numer. 8.

*I*ure patronatus publicato Ecclesia remanet libera,
nec ad fiscum, nec ad heredes exercitium devolu-
itur. num. 9.

*I*us patronatus quamvis non possit confiscari a Judice
laico, potest tamen Judex Ecclesiasticus post sen-
tentiam laici super crimen illud confiscare. n. 11.

*I*us patronatus hereditarium non secuta sententia
Iudicis Ecclesiastici spectat ad heredes condem-
nati. numer. 12.

*I*us patronatus, si delictum est commissum in Eccle-
siam, confiscatur per Iudicem Ecclesiasticum,
Ecclesia libera remanente; si vero crimen non
est commissum contra Ecclesiam non potest E-
piscopus publicare, sed pertinebit ad vocatos.
numer. 13.

*I*index Ecclesiasticus potest declarare delictum, &
Iure patronatus publicato Ecclesiam acquirere
libertatem. num. 14.

*I*us patronatus Ecclesiasticum non potest aliquo pa-
cto a Creditoribus patroni acquiri. num. 15.

*I*us patronatus Ecclesiasticum non potest vendi sub
pannallitatis, & simoniae. num. 16.

*I*us patronatus Ecclesiasticum non subiacet hypothe-
ca. num. 17.

*I*us patronatus transfi etiam titulo emptionis in cre-
ditorem, per quem acquiritur universitas bo-
norum. num. 18 & 20.

*C*ontrarium. numer. 19.

*I*us patronatus non transit cum cessione, vel vendi-
tione universali, si in hereditate non esset aliud,
quam ius patronatus. num. 21.

*I*us patronatus potest capi, & vendi in causam iudi-
cati per Creditorem Universitatis bonorum, si
venditor nolle hereditatem, seu universitatem
bonorum cedere. num. 22.

*H*ereditas quomodo debeat subbastari, ponitur pra-
xis tam existente herede, quam deficiente. nu-
mer. 23. & 24.

*L*itteræ Apostolicae iustificatae habent viam executi-
vam. numer. 25.

*E*t non admittuntur contra eas exceptiones, qua
non probentur incontinenti. num. 26.

*E*xceptiones probanda per testes non dicuntur pro-
batæ. incontinenti. num. 27.

*E*xceptiones probandæ per testes non admittuntur ad
retardandam immisionem. numer. 28.

*V*ltimus status sufficit pro iustificatione gratia Apo-
stolicae in quasi possessione presentandi. nu-
mer. 29.

*V*ltimus status presentationis non potest immutari
ex probationibus per testes, sed debent tantum
modo interuenire documenta per rem iudica-
tam, vel instrumentum fundationis, quod nul-
lam exceptionem patiatur. num. 30.

*L*egitimus contradictor in presentando ad Ius patro-
natus non est, nisi quis possideat, & doceat in-
continenti de iure suo. n. 31. & 37.

*E*t habeat similem titulum alterius prouisionis Apo-
stolicae. numer. 32.

*C*lausula dummodo alteri, apposta in litteris, Apo-
stolicis preseruat ius in re, non ad rem numer.
33.

*P*racipue sanctibus clausulis anteferri, non obscur-
tibus, & decreto irritanti. num. 34.

*P*resentationes expleta ab illis, qui nunquam fuerunt
in possessione presentandi, tribuunt dantaxat
ius ad rem statu prouisione Apostolica alterius n. 35

Legii-

DE CONFISCATIONE.

201

Legitimus contradicitor in presentatione dici potest etiam ipsi qui non possidet, dummodo habeat consimilem gratiam Apostolicam num. 36.

Decis. 17. de præbend. in nou. & decis. 52. par. 2. recen. declarantur. num. 38.

Doctor debet intelligi iuxta terminos authoritatis allogatae. num. 39.

Clausula dummodo de tempore data non sit alterius quam sicutum, operatur, quod ius debeat esse quam sicutum de tempore data literarum num. 40.

Ad effectum presentandi contra prouisum Apostolicum, ius debet esse radicatum, & quantum de præterito. num. 41.

Et per dictam clausulam præseruatur tantummodo ius canonicum, & validum. num. 42.

Præsentatio facta ab illis, quorum voribus fuit per Papam derogatum, non attenditur. num. 43.

Patroni non possunt se opponere alio compatrongo, qui fuit admissus ad presentandum simultaneè ab Autore ipsorum. num. 44. & 91.

Ius patronatus non transit in legatarios absque Episcopi consensu, etiam si sint filii. num. 45. & 82.

Testamentum falsum, vel violenter suspectum defalso non probat. num. 46.

Testamentum non repertum in protocollo, in quo reperiuntur alijs rogitus eiusdem mensis, & anni, nec apparet fuisse detractam fraude, vel casu aliquam paginam, in qua potuerit hoc testamentum contineri, nullam fidem meretur. num. 47-74 & 75.

Instrumentum authenticum non est neesse, quod reperiatur in protocollo. num. 48.

Declara hoc non procedere, quando, inspectis libris protocollorum eiusdem temporis, non reperitur instrumentum inter alios rogitus eiusdem mensis num. 49.

Ius patronatus non transit ad heredem ex fideicomisso vocatum, sed remanet penes heredem grauatum. num. 50. 77. 80. & 90.

In presentatione, & subsequuta institutione ultimi prouisi, si quis fuerit citatus, & nihil opposuit, nascitur exceptio rei iudicata, ut ipse nullatenus debeat audiri. num. 51.

Ad obscurandum ultimum statum presentationis non sufficit Testamentum, quod subiacet legitimis exceptionibus, sed requiritur, quod omni exceptione careat. num. 52.

Vacatio beneficij per obitum ultimi possessoris probatur confessione venientis ex eadem vacatione. num. 53.

Ius Patronatus Laicalis probatur ex pluribus presentationibus spatio longissimi temporis effectum sortitis. num. 54.

Iuris patronatus usurpationis presumptio non cadit in familia priuata. num. 55.

Sententia lata per ordinarium super institutione iuris patronatus multum attenditur ad effectum canonizationis illius. num. 56.

Ius patronatus probatur per solam confessionem substantientis Patronatum, dum lis est inter presentatos super jolla pertinentia. num. 57.

Clericatus iustificatur ex litteris patentibus ordinarij. numer. 58.

Doctoratus probatur ex communi reputatione, & fama. num. 59. & 61.

In ijs quæ non concernunt fundamentum, & substantiam gratiae sufficit aliqualis probatio. num. 60.
Beneficij valor iustificatur per unicum testem formiter examinatum deponentem de fama, iunctis administriculis. num. 62.

Præsentim quando agitur de probatione non excessus valoris, quia tunc sufficiunt leuiores probationes. num. 63.

Beneficij valor solet condonari in sexta parte ex aequitate Rotæ pro substanientis prouisionibus beneficiorum. numer. 64.

Vltimus status, & vltima ac immediata possessio attenditur ad effectum quasi possessionis præsentandi numer. 65.

Pro iustificatione pertinentie præsentandi sufficit docere se filium, & heredem eius, qui extitit in quasi possessione præsentandi. num. 66.

Filiatio probatur ex testibus deponentibus de cōmuni reputatione, ac tractatu de eo, ut de filio legitimo, ac naturali. num. 67.

Filiatio, quando non agitur de ea principaliter, sed incidenter, probatur leuioribus probationibus. numer. 68.

Aditio hereditatis præsumitur ex possessione bonorum defuncl. num. 69.

Aditio hereditatis præsumitur per solum actum presentationis in iure patronatus hereditario. numer. 70.

Vltimam possessionem præsentandi pro medietate sufficit allegare ad effectum substinti prouisionem, dum non agitur inter compatronos contendentes de perpetua pertinentia patronati profuturis vaccinationibus numer. 71.

Et effectus d possessionis non potest impediri ex contraria probatione pertinentie in petitorio, nisi de illa plene, & concludenter doceatur per rem iudicatam, confessionem partis, vel Instrumentum publicum fundationis clarum, & indubitatum, cui nihil opponi possit. num. 72.

Collatio, electio, & præsentatio ad Ius patronatus sunt fructus beneficij, qui spectant ad bona fidei possessionem, non autem ad Dominum. num. 73.

Ius patronatus est ius directum, mere honorificum. num. 76. & 79.

Iura loquentia in Patrono liberti, & in iuribus sepulcrorum habent locum etiam in Iure patronatus. numer. 78.

Sententia executioni demandata acquiescente parte operatur executionem rei iudicatae contra eandem partem numer. 81.

Ius agnoscendi quod non appareat acceptatum spatio 40. annorum, dicitur prescriptum. num. 83.

Ius querendum stat in potestate legatarij agnoscere, vel non numer. 84.

Ius querendum dicitur refutasse, qui per spatiū 40. annorum non acceptauit, ac petere neglexit. numer. 85.

Ias pa.

Ius patronatus spectat ad heredem uniuersalem, & ad Donatarium omnium bonorum. numer. 86.

Donatio uniuersalis omnium bonorum, & iurium non requirit ad sui validitatem confirmationem ordinarij, ut transferatur Ius patronatus. numer. 87.

Episcopus instituendo ad presentationem donatarij sensetur consensisse donationi. numer. 88.

Non obstante, quod approbatio interuenierit post donationem num. 89.

Possibilitas usculi inualidi ad presentandum sufficit, vt interim attendi debeat quasi possessio, & non proprietas. numer. 92.

Præsentandi possessio vt impediri possit, debet constare de proprietate adeo clare, & indubitate, vt in contrarium nibil obici possit. numer. 93.

Pontifex in concessione gratia sub conditione presentationis a medietate Patronorum, intelligere sollet de Patronis in possessione præsentandi existentibus. numer. 94.

Faris patronatus pertinentia ad fauorem successoris probatur ex quasi possessione præsentanai sui Auctoris. numer. 95.

Patroni moderni si non reperiantur in possessione præsentandi ex personis proprijs, sed suorum auctorum tantum, tunc quilibet ipsorum iuuari potest possessione sui auctoris. numer. 96.

Possessio defuncti & si non transiret in heredes, attamen ex ea probatur pertinentia Patronalis ad fauorem successoris. numer. 97.

Possessio defuncti, quamuis non continuetur in heredem quo ad factum, nisi actualiter apprehendatur, continuatur tamen quo ad effectum. numer. 98.

Q V A E S T I O . XXXVII.

N ius patronatus † veniat in confis-
catione varie, & confusè fuerunt
locuti DD. teste Garz. de benefic.
par. 5. cap. 9. numer. 26. & ideo di-
stincte, ac resolutiue procedendo di-
cemos, quod ius patronatus † gen-

tilium, ad quod soli agnati vocantur, nequit con-
fiscari; cum enim nequeat ad extraneos heredes
spectare, ita nec poterit pertinere ad fiscum Sanchez
in præcept. decalog. lib. 2. cap. 19. num. 2. Vi-
tiani de iur. patron. lib. 15. capit. I. numer. 29. Lot-
ter. de re benefic. lib. 2. quæst. 14. numer. 22. & 23.
Coccin. decis 298. numer. 4.

In iure autem patronatus hereditario, quod de
sui natura transit ad quemcumque extraneum her-
redem, vel successorem, erit distinguendum, quod
vel † confisatio expletur a Iudice Ecclesiastico,
& equidem in illa continebitur ius patronatus
Sanchez d. cap. 19. num. 3. Guazzin. Iun. tract. mo-
ralib. 2. cap. 49. num. 7. si vero confisatio sit per

sententiam Iudicis laici, & hoc easu licet † contrariū
senserint plures DD. cum quibus pertransit idem
Sanchez. d. c. 19. n. 10. & seqq. vbi refert quosdam
suos in telectus, & distinctiones, quas apud ipsum

videre poteris, prout etiam penes Farin. qui illarum meminit quæst. 190. numer. 24. versic. prima est conclusio usque in fin. tamen † opinio magis vera, & communiori Scribentium concursu approbata est, quod Iudice laico & confiscante nullatenus comprehendatur ius patronatus Ecclesiasticum, quia cum sit quid spirituale, non potest a Iudice laico nec tacite, nec expresse publicari Farin. quæst. 25. numer. 151. & 153. & iterum confirmavit in addit. ad eand quæst. n. 151. & 153. vbi dicit rationem adductam, quod deficiat iurisdictio in Iudice laico, esse adeo iuuam, vt illi responderi non possit Caball. resol. 40. num. 2. & per tot. Garz. de benefic. par. 5. d. cap. 9. num. 28. & seqq. Lotter. de re benefic. lib. 2. quæst. 14. numer. 29. Merlin. de pi-
gnor. lib. 2 quæst. 22. numer. 11. & hanc opinionem cum effectu tenet Vitian. de iur. patron. lib. 15. cap. 1. numer. 31. versic. & quoad predicta; quicquid in numeris antecedentibus plures casus retulerit, cum se remittat ad firmata per Rot. in Lucana iuriis patronatus coram b. m. Coccino apud eundem Vitian. decis 105. decis 106. decis 107. & inter im-
press eiusdem Coccin. decis 232. decis. 298. & decis. 351. Barbos de iur. Ecclesiastico. lib. 3. cap. 12. num. 239. ita ut nec † durante vita condemnati ius pa-
tronatus transeat in fiscum Farin. d. quæst. 25. nu-
mer. 154. Caball. d. resol 40 numer. 6. Guazzin. de confi-
scat. conclus 13. limit. 32. numer. 6. licet in contra-
rium se tulerit Lotter. d. quæst. 14. numer. 32. quia ratio defectus iurisdictionis in laico & que militat in confisicatione perpetua, ac temporali, vt ex Farin. refert Sanchez d. cap. 19. num. 6.

Dum vero ius † patronatus est adeo annexum aliquibus bonis, puta castro, villa, vel alteri fundo, vt ratione connexionis omnino transire debeat cum fundo, villa, vel castro publicato, respe-
ctu dictæ annexionis transibit indubitate ad fi-
scum DD. relati à Sanchez. d. cap. 19. numer. 8 Guaz-
zin. de confiscat. d. limit. 32. num. 18 Garz. d. cap. 9.
numer. 27. iunctis n. n. 32. 33. & 34. Lotter. d. quæst.
14. numer. 26. & 27. Barbos de Episcop. par. 3. al-
legat 71. numer. 45. versic. Lotter. in suo tractat.
& de iur. Eccles. lib 3 cap. 12. num. 238. & admisit
Rot. recent decis. 53. numer. 5. par. 1. & coram Coe-
cin. decis 232. num. 1.

Et quod extra hunc easum ius patronatus non
transeat in fiscum sensit etiam ipse Sanchez qui te-
nuit opinionem contrariam, dum d. cap. 19. nu-
mer. 16 & 17. voluit, quod illo † publicato Ecclesia
remanet libera, adeo vt nec ad fiscum, nec ad her-
edes exercitium deuoluatur; quod dictum circa

Sanchez ibid. numer. 17. sed non † propterea erit
recedendum ab opinione desuper per nos firmata,
quam iterum amplexus fuit Farinac. quæst. 190. n.
24. versic quibus tamen.

Quamvis autem multi DD. voluerint, quod †
ius patronatus non possit publicari a Iudice laico,
nihilominus tenuerunt posse Iudicem Ecclesiasti-
cum post sententiam laici super crimen illud con-
fiscare, vt Ecclesia remaneat libera Garz. d. cap.
9. num.

12. 9. n. 28. 29. & 30. vbi quod sententia fit Ecclesiastici iudicis non secura ius patronatus hereditariū spectat ad heredes cōdemnati Sanchez d.c. 19. n. 7. qui ex mente Lambertin. respondet motiuis adductis in contrarium per Farin. qui damnavit hanc practicam d. quæst. 25. numer. 153 versic. bæc enim practica; istam tamen traditionem DD. non esse ita simpliciter admittendam, sed cum distinctione,
- 13 quod aut f delictum est commissum in Ecclesiam, & ius patronatus confiscabitur per Ecclesiasticum, Ecclesia libera remanente, aut non est commissum crimen contra Ecclesiam, & non poterit Episcopus publicare, sed pertinebit ad vocatos, firmat Lotter. d. quæst. 14. numer. 30. afferens voluisse Rot. coram Coccin. decis. 232. numer. 4. Ego vero ponderatis omnibus supradictis, ac etiam adductis per Rot. coram Coccin. decis. 298. numer. 3. & infra quæ est eadem cum decision. 106. post Viniān.
- 14 de iur. patrono absolute, quod Iudex f Ecclesiasticus possit declarare delictum, & iure patronatus publicato Ecclesiam acquirere libertatem.
- 15 Dum hæc scriberem fui interrogatus, an f ius patronatus Ecclesiasticum possit a creditoribus patroni aliquo pacto acquiri, & rem à suis primor- diis differendo negatiue respondi, cum hæc f sit iuris patronatus natura, vt non possit vendi sub pena nullitatis, & Simoniz cap nemini 12. quæst. 7. cap. de iure tit. de iur. patron. cap querelam de simon. Concil Trident seff 25. cap 9. versic. nec dictum ius patronatus, de reformat Garz. d. capit. 9. numer. 9. Anton. de Nigr. de execut. rei judic. capit.
- 17 13. I. 5. numer. 4 & 5. & proinde f nec subiaceat hypothecæ Merlin. de pignor. qui testatur de veriori lib. 2. quæst. 22. numer. 3. & seqq. nisi tamen acquireretur per creditorem vniuersitas bonorum, nam cum illa transit etiam titulo emptionis ius patronatus cap. ex litteris. cap. cum seculum de iur. patron. Garz. de benefic. par. 5 d. cap. 9. num. 10. Lotter. de re benefic. lib. 2. quæst. 9. numer. 47. Barbos. de Episcop. par. 3. alleg 71. numer. 33. & infra & f licet Garz. de benefic. d. cap. 9. num. 13. & seqq. quem sequitur Barbos. de Episcop d alleg 71. numer. 8. dicat istam vniuersitatem bonorum ad hunc estetum non verificari in hereditate vendit; tamen 20 f opinio verior est in contrarium, quod nempe hereditate vendita ius patronatus transeat in emptorem, quam amplexi fuerunt D. D. allati per Garz. d. cap. 9. numer. 11. & 12. quibus addo Lotter. de re benefic. d. quæst. 9. numer. 48. Viniān. de iur. patron. lib. 4. cap. 5. numer. 5. Barbos. de iur. Eccles. lib. 3. cap. 12. numer. 227. Rot. post Statil de Saluian. decis. 100 numer. 1. & articulo ad part. discussio, ac reiecta opinione Garzie firmauit Salgad. Labyrinth. creditor. part. 3. capit. 5. numer. 2. 3. 4 & seqq.
- 21 Sed si f in hereditate non esset aliud, quam ius patronatus, tunc illud non transit cum cessione, vel venditione vniuersali Marescot. var. resol. lib. 2. cap. 55. numer. 12. ad quem se remittit Anton. de Nigr. de execut. rei judic. cap. 13. d. I. 5. numer. 7. Viniān. de iur. patron. lib. 4. cap. 5. numer. 17. &
- 22 18. Salgad d. capit. 5. numer. 28. 29. & 37. Proinde si debitor noller hereditatem, seu aliam vniuersitatem bonorum cedere, poterit creditor illam capi facere in executionem, & postea sub hasta vendi, quia ex huiusmodi venditione transierentur etiam ea, quæ alias in causam iudicari capi, & distracti minime poterant, & consequenter ipsum ius patronatus Anton. de Nigr. de execut. rei judic. cap. 13. I. 5. numer. 6. & in tractatu de judicial seu prætor. pignor. & alior. subbast. vendit faciend. capii. 30 numer. 20 fol. mibi 204. Salgad. d. cap. 5. numer. 38 39. 40. 41. 42. & 43.
- 23 Quomodo f verò hereditas debeat subhastari, ego non adinueni ab aliquo Scribentium, quem viderim, disceptatum, & idèo secundum mei iudi- cij tenuitatem sentirem, quod relaxato mandato contra debitorem, possit ipsem debitor cogi a Judice ad cedendam, vel vendendam ipsam hereditatem alias Iudex ex officio faciet premissa con- sciendo instrumentum cum omnibus clausulis solitis, & consuetis, iuxta practicam solitam seruari in subhastatione iurium incorporalium desumptam. à Salust. Tiber in pract. lib. 1. post cap. 58. sub num. 8. versic. iam diximus Gratian. disceptat. 507. num. 22. Post. de subbastat. inspect. 14. num. 124. & 125.
- 24 sed si f heres nullus existaret, tunc deberet depu- tari curator hereditati jacenti ad proxim in omnibus Tribunalibus vistitaram, ac singulis practicis notoriā, quam idèo non repeto, & eum eodem curatore causam agere, ac si cum ipso herede agetur; etenim nec in materia iuris Patronatus aliquid nouum resultaret, dum hereditate iacente curator deputatus presentat ad beneficium de iure patronatus Barbos. de Episcop. d. alleg. 71. numer. 5. Viniān. de iur. patron. lib. 4. cap. 5. numer. 6. Salgad. Labyrinth. creditor. part. 1. capit. 14. numer. 91.
- Materiam iuris patronatus continuando existi- maui non inutiliter me facturum, quamvis a ma- teria proposita valde diuertam, si hic apponam ea, quæ alias munus Aduocationis exercens in Patria pro cliente adducebam, cum casus sit valde singu- laris, possitq; in dies contingere, & iuxta ea fue- rit iudicatum à D. Vicario Asculano, cuius sen- tentia fuit postea confirmata à S. Rot. Rom. in Asculana iuris patronatus 1. Iulij 1650. coram Re- uerendiss. D. Melito Quæ tunc dixi, ita se habent.
- R. P. sunt reiciendi articuli, de quibus agitur,
- 25 quia verlamur in executione f litterarum Apo- stolicarum, quæ iustificatæ habent viam executi- uam, & regulantur iuxta terminos l. fin. C de edict. Divi Adrian. toll. Lotter. de re benefic. lib. 3. quæst. 11. numer. 63. & infra Rot. decis. 348 numer. 1 par. 5. recent. post Viniān de iur. patron. decis. 80 per tot.
- 26 coram Caualer. decis. 639 numer. 1. & propereat non admittantur exceptions, quæ non probentur incontinenti Menoch. remed. adipisc. 1. numer. 102. & seqq. Roland. conf. 1. numer. 71. & seqq. vol.
27. Buratt. decis. 211. numer. 2. & 3. quales f non pos- sunt dici ille probandæ per testes Neuiz. confil. 56. numer. 1. & infra Menoch. de arbitrar. cas. 12. num.

4. Buratt. d. decis. 211. numer. 4. & in punto, quod
8 t̄ exceptio probanda per testes non admittatur
ad retardandam immisionem scripserunt Perso-
nal de acquir. possess. numer. 408. versic. secus ergo
est, si per testes Argel. eod. tract. quæst. 2. artic. 5.
numer. 215. & seqq. Add. ad Buratt. decis. 211. num.
32. & infra & in terminis iuris patronatus Lot-
ter. de re benefic. lib. 2. quæst. 8. num. 73.

Et eo magis, cum fuerit probatum D. Petrum
Paulum, qui præsentavit D. de Blanchinis, descen-
dere a Riccio Leato, qui erat in quasi possessione
39 præsentandi ad hoc simplex beneficium, qui t̄ vi-
tium suum sufficit pro iustificatione gratia Apo-
stolicæ Rot. recent. par. 5. itom. 2. decis. 542 numer.
3. & 4. & post Vianian. de iur. patron. decis. 84. nu-
mer. 15. vbi quod Papa in huiusmodi prouisionibus
intelligit de patronis, qui habent ultimum statum;
30 ad quem t̄ immutandum non possunt admitti
probationes per testes, cum debeant tantummo-
do interuenire documenta per rem iudicatam,
confessionem, vel instrumentum fundationis,
quod nullam exceptionem patiatur Lotter. de be-
nefic. lib. 1. quæst. 34. numer. 30. & 31. Rot. recent.
decis. 191. numer. 2. & decis. 362. numer. 4. par. 5.
penes Post. de manuten. decis. 239. numer. 2. & de-
cis. 332. numer. 6.

Et tandem hos articulos esse reiciendos com-
31 probatur ex eo, quod aduersarius t̄ non est legiti-
mus contradictor, cum ad hoc requiratur, quod
possideat, & doceat incontinenti de iure suo Ro-
land. d. conf. I. numer. 71. & seqq. Rot. post Vianian.
decis. 80. numer. 3. par. 5. recent. decis. 185. numer.
32 8 & coram Buratt. decis. 225. numer. 6. ac t̄ etiam,
quod habeat similem titulum alterius prouisionis
Apostolicæ Lotter. lib. 2. quæst. 20. numer. 216. &
seq. Rot. coram Gregor. XV. decis. 221. numer. 4. &
5. recent. par. 5. decis. 34. numer. 10. & coram Bu-
ratt. decis. 225. numer. 7. & facit Thomat. decis. 68. nu-
mer. 11. & 12.

Nec sunt attendendæ præsentationes adductæ ad
effectum constituendi aduersarium in legitimum
33 contradictem; cum enim t̄ clausula dummodo
alteri apposita in litteris Apostolicis præseruet tā-
tummodo ius in re, non ad rem Antonin. resol. 9.
numer. 3. & infra lib. 1. Crescent. de iur. patron. de-
cis. 7. numer. 2. Caput aquen. decis. 337. numer. 6. lib.
34 I. quam opinionem t̄ debere admitti circa omnem
dubietatem, stantibus clausulis anteferri, non ob-
stantibus, & decreto irritanti, comprobat con-
traria conciliando Vianian. de iur. patron. lib. 13.
35 cap. 8. numer. 85. & seqq. insertur, quod stante no-
stra prouisione Apostolica, non sunt consideran-
da prætentæ præsentationes, quæ explete ab illis,
qui nunquam fuerunt in possessione præsentandi
tribuunt duotaxat ius ad rem, ad tradit. per Lu-
douic. Gomes. de action. sed ista num. 8. versic. ius
vero ad rem. & in terminis punctualibus de præsen-
tationibus Rocch. de Curt. de iur. patron. & bono-
rificum numer. 84. versic. mouetur quia.

36 Non obstat Buratt. decis. 212 quod etiam t̄ abs.
que possessione possit quis dici legitimus contra-

ditor, quia ibi aderat consimilis grata apostoli-
ca, quæ deficit hodie in casu nostro, in quo pro-
pterea bene applicatur decis. 80. post Vianian. quæ
37 firmat, non t̄ posse quem dici legitimus contra-
dictorem, nisi possideat.

38 Eadem facilitate tollitur t̄ obiectum desumptum
ex decis. 17. de præbend. in nou. & decis. 52. par. 2.
recent. quia loquuntur in iure quæsto ante impe-
trationem litterarum Apostolicarum, ut se decla-
rat d. decis. 17. versic. tamen omnes & secundum
eam debet intelligi altera decis. 52. regulare namque
39 est Doctorem t̄ semper intelligi iuxta terminos
authoritatis allegatæ Surd. decis. 59. numer. 7. cum
alijs adductis per Garon. var. resol. cap. 2. numer.
40 105. & infra vel saltem t̄ hoc ius debebat esse
quæsum de tempore datæ litterarum, ut sonant
verba illa, dummodo de tempore data non sit alteri
41 ius quæsum, & facit regula, quod t̄ ad hunc effe-
ctum ius debet esse radicatum, & quæsum de præ-
terito Lotter. de re benefic. lib. 2. quæst. 51 numer.
42 18 Rot. recent. decis. 174 numer. 8 par. 1. & per t̄ ea
præseruat tantummodo ius canonicum, & vali-
dum Lotter. d. quæst. 51 numer. 69 Rot. recent. de-
cis. 249. numer. 47 par. 7.

43 Et non t̄ debent in aliqua consideratione ha-
beri præsentationes factæ à RR. PP. Jesuitis, quia
earum medietati fuit derogatum per Papam Vian-
ian. de iur. patron. lib. 13. cap. 5. numer. 27 versic.
quia si sit præsentatus, vbi testatur tenuisse Rot.
in Meliten. pensionis 13. Nouembri 1595. & in
Mediolanensi Cappellania 22. Martij 1621. co-
44 ram bon. mem. Corduba quinimo, & t̄ ipsi Jesui-
tē nihil opponere possunt contra descendenter a
Riccio, nam ipsorum authores admiserunt eundem
Ricciū ad simultaneè præsentandum Vianian.
lib. 5. cap. 7. numer. 61. Rot. recent. decis. 101. numer.
8. par. 7.

Prout nee debent attendi præsentationes præ-
tentorum descendenter a filiis Armiliæ; etenim
45 cum t̄ Armilia instituerit hæredem vniuersalem
Alexandrum, alijs vero filiis legauerit hoc ius pa-
tronatus, illud non potuit in eodem legatarios
transire non exhibito Episcopi consensu Roc. de
Curt. de iur. patron. & ipse, vel is numer. 15. Lam-
bertin. eod. tract. lib. 1. par. 2 quæst. 6. artic. 2. nu-
mer. 1. versic. D. Rocca & numer. 2. 3. & 4. Azor.
instit. moral. tom. 2. lib. 6. cap. 20. litter. B. & C. fol.
mibi 454. qui loquuntur in terminis punctualibus
iuris patronatus filiis legati.

Minus etiam sunt considerandæ præsentationes
Confraternitatis S. Corporis Christi. Tum quia
46 testamentum t̄ productum est aperte falsum, vel
saltem vni violenter suspectum de falso minime
47 probat; cum t̄ enim non fuerit repertum in pro-
tocollo, in quo reperiuntur alij rogitus eiusdem
mensis, & anni, nec appareat sufficere detractam
fraude, vel casu aliquam paginam, in qua potue-
rit hoc testamentum contineri, vtique nullam fi-
dem meretur Couarr. pract. quæst. cap. 19. numer.
3. versic. quarto erit obseruandum Menoch. remed.
adipise. 4. numer. 736. de arbitrar. cas. 187. numer.
31. &

31. & de presumpt. lib. 5. presumpt. 20 num 32. *Farin. conf. 200. num. 1. Gait. de credit cap. 3. tit 1 n. 649.* vbi quod in hoc non adest contradicor; & 48 t̄ licet Rot. seruet, non esse necesse, quod instru-
49 mētū autenthicū reperiatur in protocollo, attamē
49 hoc t̄ non procedit, quando inspectis libris pro-
tocollorum eiusdem temporis non reperitur in-
strumentum inter alios rogitus eiusdem mensis,
vt declarant allegat. *DD. & Handed. conf. 66.*
num. 36. lib. 1. *Donat. Anton. de Marin resol. 186.*
num. 8. & 9. vol. 1. *Hodiern. controversij 38. numer.*
55. & seqq.

Tum quia in eodem testamento fuit instituta
heres Constantia vxor Paridis testatoris, & illi
quandoconque sine liberis decedenti substituta ip-
so sa Confraternitas, ad quam t̄ propterea ut ex si-
deicommissio vocatam non potuit transire ius pa-
tronatus, quod remansit penes Constantiam graua-
tam Caballin. millelq. 145 nu. 1. cum alijs concorda-
ntibus adductis a Fusar. quest. 220. num. 2. &
51 quest. 634 n. 2. & ideo t̄ cum in presentatione, &
subsecuta institutione Dom. de Copperris ultimi
prouisi, qui per triginta annos hoc beneficium
possedit, fuerit citata Confraternitas, & nihil fuerit
pro eius parte deductum, nascitur hodie exceptio
rei iudicatē operans, ut ipsa nullatenus debeat au-
diri Rot. recent. dec. 348. num. 9. & 10. par. 5.

52 Et propterea t̄ ad obscurandum hunc ultimum
statum non debet in aliqua consideratione haberi
testamentum, de quo agitur, cum contra illud oppo-
nuntur tot obiecta legitima; & tamen ad hunc
effidū debuissest esse tale, quod omni exceptione
caruisset Lotter. quest. 34 n 30. & seqq lib. 1. Rot. d.
dec. 191. par. 5. recent. Ex quibus &c.

Sequitur decisio Sac. Rot. Rom. in Asculana
iurispatronatus ven. 1. Iulij 1650 coram R. P.
D. Melio.

Vacante per obitum q. Ioannis Pauli Copperti
sequutum extra Curiam de mense Iulij 1649. Be-
neficio simplici in Ecclesia rurali Sancte Mariæ de
Rochetta Asculanæ Diocesis de iurepatronatus
Laicorum, Venerabilis Societas Sanctissimi Cor-
poris Christi erecta in Ecclesia Sancti Francisci de
Asculo tamquam, heres substituta in testamento
Paridis filii, & heredis Petri Herculis de Gilianis,
ac Collegum Societatis Iesu eiusdem Civitatis
Asculi, ad quod deuenisse pretenditur alia vox
specians ad Cesarem alterum filium, & heredem
eiusdem q. Petri Herculis, presentarunt Iosephum
Nouellum; Petrus vero Paulus Lenti filius, &
heres Ricci Lenti Donatij Alexandri filij Ar-
niliæ filii, & heredis dicti Petri Herculis de Gilia-
nis presentauit Egidium Blanchinum qui, impre-
trata prius prouisione Apostolica cum derogatio-
ne medietatis vocum cum successiuè obtinuerit
per Vicarium Asculanum dictarum literarum A-
postolicarum executorem pronunciari illas esse
exequendas, ab illius sententia interposita fuit ap-
pellatio pro parte Nouellii, & mihi commissa cau-
sa appellationis dubitavi, an gratia Blanchini sit
iustificata, ita ut dicta sententia de partibus con-

firmanda, vel infirmando veniat, & Domini eam
iustificatam esse responderunt, & per consequens
eandem sententiam confirmarunt.

53 Vacatio t̄ siquidem beneficij per obitum q. Io.
Pauli Copperti ultimi possessoris probatur ex con-
fessione Nouellij venientis ex eadem vacatione,
qua ut sufficiat, bramauit plures Rota, & signanter
decis 544. num. 4. par. 4. decis. 302. num. 2. par. 7.
recent. coram Cavaler. decis 55. num. 3. vers De-
mum, & fuit resolutum in Salamantina beneficij
4. Februarij 1630 coram Reuerendis Terracinen,
Fauentina beneficij 17. Iunij 1639. coram Emi-
nentiss. D. Card. Panzirolo S. quodenim. Meleuita-
na Bonorum 20. Februarij 1640. coram Reueren-
dis D. meo Decano, Mutinensis Beneficij 27. Mar-
tij 1648. S. vacatio beneficij, & in Pamphilonev.
Beneficij de Esperza 15 Decembris 1649. in prin-
cipio coram bo mem. Arguelles.

54 Patronatus t̄ Laicalis probatus remanet ex
pluribus presentationibus Patronorum spatio lon-
gissimi temporis effidū sortitis, que existentiam
Iurispatronatus benè firmant in familia priuata,
55 in t̄ qua non cadit presumptio usurpatiōis, Ro-
ta in Laudis. Iurispatronatus 12. Novembr. 1640.
coram bo. me. Merlino S. Constat enim, & in Bo-
nonien. Iurispatronatus de Butrigarijs 16. Martij
1643. coram R. P. D. meo Biebio S. nam ultra quod,
& in dicta Mutinensi. Beneficij 27 Martij 1648.
56 coram bon mem. Arguelles, iuncta t̄ etiam sen-
tentia in contradictione iudicio lata de anno 1626.
per Vicarium super institutione, que ad effidū
canonizationis iurispatronatus multum attendi-
tur, ex quo Ordinarij non ita de facili pronun-
ciant super teruitute beneficiorū, que rendit in eo-
rum prejudicium, Rota decis 11 de iurepatronat.
in nou Put. decis 172. lib. 1. & coram sanct. mem.

57 Gregor. XV. decis. 58. num. 3. Ultra quod dum t̄
ordinarius non est in causa pro libertate benefi-
cij, neque hic agitur de canonizando formiter iu-
repatronatus, sed lis est inter presentatos super
sola pertinentia ad illius probationem etiam suf-
ficere sola confessio Nouellij eundem Patrona-
tum substitutis, Mantic. decis 318. num. 1. & seq.
Martin. Andr. decis. 5. num. 3. & 4. Adden. ad san-
me. Gregor. XV. decis. 45. num. 22.

58 Clericatus iustificatio resultat ex litteris paten-
tibus ordinarii, quibus plena fides adhiberi con-
suevit cap post confessionem, & ibi DD. de probat. Rota
decis. 101. num. 1. part. 1. & decis 15. num. 8. part. 5.
recent & fuit dictum in Tullen Prioratus 26. Fe-
bruarij 1644 coram Reuerendis. Salamantino,
& in Calaguritana Prætimonijs 10. Maij 1649.
coram R. P. D. meo Ottobono S. Vacatio enim
beneficij.

59 Gradus t̄ Doctoratus iustificatur ex communi-
60 reputatione, & fama Bellam decis. 114. in ijs t̄
enim, que non concernunt fundatum, atque
substantiam gratiæ sufficie aliqualis probatio, Ro-
ta coram Durano decis 237. num 4. & in terminis,
61 quod prof iustificando Doctoratu in literis expre-
so sufficiat communis reputatio, resolutū fuit coram
S Capu-

Caputq. decis 277. numer. 4 par. 1. in Placentina Canonicatus 11. Martij 1599. coram Orano impressa apud Marchesan. de commiss par. 1 fol. 339. sub num. 3. vers. Qualitas autem & etiam firmatum fuit in Oscin. Archidiaconatus 14. Decembris 1648. coram R. P. D. meo Peutingerio. Docuit enim, vbi etiam conciliatur decisio emanata in Cesaraugustana Pensionis 21. Decembris 1591. eoram recol. mem. Cardinali Hieronymo Pamphilio impress penes eundem Marchesan. de commiss. tom. 1 fol. 564.

62 Iustificatio & valoris per non excessum ducat. 24. defumitur tam ex teste in Curia formiter examinato id explicitè de fama deponente, qui testis quamvis unicus sufficit iunctis administriculis pro iustificatione valoris Cesar de Graff decis 2. num. 1. de exception. Gregor. XV. decis. 143. num. 2. præsertim t̄ quando, prout hic agitur de probacione non excessus, quo casu quaquamque leuiores probaciones sufficiunt Garz de benefic. par. 5. cap. 3. num. 198. Egid. decis. 674. Put. dec. 26. lib. 1. Caputq. decis 277. num. 7 part. 1. Rota coram Card. Cavalier. decis. 533. num. 6. Placentina beneficij 11. Decembris 1647. in fin. coram R. P. D. meo Othobono, & in Calaguritana Prelimonij 10. Maij 1648. S. Probatur etiam coram eodem, quam plenius ex alijs testibus per optimas rationes concludentibus annum fructum beneficij, de quo agitur, non excedere rubra noue frumenti, quorum valor computato anno sterili cum fertili, cum non excedat scuta 5. pro singulo rubro, prout bene probant alii testes examinati super valore dicti scumenti Sum. Blanchini num. 6. ita quitur quod va- 64 lor in totum ascendet ad scuta 45 & t̄ ex his si de- trahatur sexta pars solita condonari ex equitate Rota pro subsinebris prouisionibus beneficiorum ut in decis 64. sub n. 3. vers. cum ultra expre- sum part. 3. lib. 3. divers. Et peccat Card. Mantic. decis 182. num. 4. vers. quia Rota solet &c. Et decis. 327. num. 7. vers. Et maxime quia Rota &c. Et in Conchen. Pensionis 13. Ianuarij 1648. coram R. P. D. meo Corrado. neque admittitur remanent scuta 38. & b. 50. quae ad unguem constituunt sum- mam in gratia expressam ducat. 24.

Tota igitur praesentis cause difficultas reduce- batur ad pertinenciam patronalem. An scilicet Blanchinus iustificet se praesentarum à medietate Patronorum, prout in litteris expressis, id autem satis velim suu iustificari ex eo, quod in ultimava- catione secura de anno 1626. Io. Paulus Copper- tus presensatus fuit à Io Baptista Coppertra, in cuius iuribus successit Collegium Jesuitarum, à quo presentationem habet Nouellius, & à Riccio Len- to Patre, & auctore Petri Pauli Lenti, qui praesen- tauit Blanchinum, ex hoc namque ultimum statu, cum appareat duos tantum praesentes, & ab uno ex istis causam habere Nouellium, ab altero vero Blanchinum, utique sufficenter videtur iustificata praesentatio medietatis Patronorum ad favorem 65 Blanchini, siquidem t̄ ad hunc effectum ultimus status, & ultima, ac immediata possesso attendi

solet ad tex in cap. consultationibus. de iure patri- nat. Rip. in cap. cum Ecclesia Sutrina num. 53. & 90. de caus posse & propriet. Falin. in cap. cum re circa fin de iure patronat Calderin. cons. ultimo eodem titulo. Oldrad. cons. 312. nu. 2. vers. præterea verb. ex quo tamen Dux reperitur in ultima, & immediata quasi possessione. Marescot. varresol. lib. 1. cap. 55. Gratian. disceptat forens cap. 577. nu. 13. Modern. Pisan. de iure patron. lib. 11. cap. 6. nu. 12. Rota decis 2. num 2. de præbend. in nou. & decis. 49. num. 1. de rescript. in antiqu. Put. decis 2. num. 4. lib. 3. coram sa me. Gregor. XV. decis. 77. num. 9. & ibi Adden. num. 12. in recentior. decis. 17. num. 1. vers & quo ex ista presentatione part. 3. & decis. 15. num. 8 & 9. part 5. & in terminis, quod pro 66 t̄ iustificatione pertinentię sufficiat docere se filium, & heredem eius, qui extitit in quasi posses- sione presentandi firmat Lotter. de re benefic. lib. 2. que s. 11. numer. 118. & 119. Rota coram sancti. mem. Gregor. XV. decis. 452. num. 16. & decis. 349. ubi Add. num. 6. & fuit resolutum in Gerunden. be- neficij 11. Martij 1648. coram R. P. D. meo Cefso, & in Sulmonen. Beneficij 10. Martij 1649. ac in eadem Murinen. Beneficij 27 Martij 1648. coram bon. mem. Arguelles. S. verum etiam ex eo, & in Gerunden. beneficij 1. Iulij 1648. & 5. Maij 1649. coram me.

67 Quod autem dictus Petrus Paulus, qui præsen- tauit Blanchinum, sit filius Ricciij Lentij probatur ex testibus datis in eius Sum. num. 8. deponenti- bus de communis reputatione, ac tractatu de eo, vii de filio legitimo, ac naturali ex Riccio Patre,

68 ex quibus bene concluditur filiation, maximè t̄ quod hic non agitur de filiatione principaliter, sed incidenter, quo casu quemunque etiam leui- res probaciones sufficiunt iuxta Declarin. Gemin. cons. 27. per tot. & in his terminis firmavit etiam Rota in dicta Mutinense. beneficij coram bon. mem. Arguelles. S. quod autem Franciscus.

69 Aditionem t̄ pariter, seu immixtionem heredi- tatis paternæ concludunt ijdēm testes; dum de- ponunt bona hereditaria Ricciij Patris possideri à Petro Paulo filio, ex dicta namque possessione presumitur aditio t̄ si quis bonis paternis ff. de ac- quir heredit. Mantic. de coniectur ultim. voluntat. lib. 12. tit. 12. numer. 8. Add. ad Buratt. decis. 523. 70. nu. 10. Addito t̄ præsenti quod per solum actum presentationis in iure patronatus hereditario cen- scri debet hereditatem paternam ab eo fuisse adi- tam Rota in recentior. decis. 77. num. 2. ad med. par. 4 & decis. 96. num. 19. par 6. & in dicta Gerunden. beneficij 1. Iulij 1648. coram me. b. neque relevant presentationes in fin.

Non obstat quod Nouellius vltra præsentatio- nem Rectoris Jesuitarum deducat alias præsenta- tiones ad sui favorem factas ab alijs prætensis compatrionis, nempe à Confraternitate Sanctissimi Corporis Christi existente in Ecclesia S. Francisci, & à nepotibus, ac heredibus Armilię filie Petri Herculis, qui cum prætendant habere maiore partē vocis Paridis, cuius possessionem assecutus fuit d.

Riccius

Riccius de anno 1626. idcirco narratiua præsentationis a medietate Patronorum minimè remaneat iustificata : Nulla enim ex dictis præsentationibus visa fuit relevans ad effectum, de quo agitur, nam cum † hodie non agatur inter Compatronos contendentes de perpetua pertinencia patronali pro futuris vacationibus, sed inter præsentatos de substituenda prouisione secuta ex ultima vacatione pro illius validitate, atque subsistentia sufficit allegare ultimam Ricciij possessionem præsentandi pro medietate dicto cap. consultationibus, ubi Butr. num. 9. de iure patronat. Rota decis. 167. numer. 7. & 8. part. 2. divers. ita ut † effectus dictæ possessionis impedi nec etiam valeat ex contraria probatione pertinentia in petitiorio, nisi quatenus de illa plenē, & concludenter doceatur per rem iudicatam, confessionem partis, vel instrumentum publicum fundationis clarum, & indubitatum, cui nihil opponi possit Butr. n. cap. ex litteris n. 8. de iure patron. Lambertin. de iure patronat. libr. 2. quest. 3. artic. 6. numer. 4. par. 1. Rota decis. 362. numer. 1. cum alijs seqq. & decis. 548. numer. 12. & 13. part. 5. recent. Adden. ad Gregor. XV. dicta decis. 77. numer. 12. & ratio est, quia † collatio, electio, & præsentatio sunt fructus beneficij, qui proinde spectant ad bonæ fidei possessorum; non ad Dominum, t. bone fidei emptor. ff. de acquir. rer. domin. s. si quis à non Domino. instit. de rer. division. Gonzal. super regul 8 glof. 45. s. 2. à numer. 4. usq. ad 14. Garz. de benefic. part. 5. capit. 5. numer. 2. & seq.

In proposito autem casu instrumenta, ex quibus deducere prætendunt ius præsentandi tam Confraternitas, quam Nepotes non solum visa non fuerunt Domini clara, & indubitata, sed potius admodum dubia, & incerta, adeo ut effectum possessionis, in qua hodie reperitur Riccius, impedit non valeant; Confraternitas enim ius suum metitur ex testamento Paridis, qui sibi heredem instituit Constantiam eius vxorem, & ei quandounque sine liberis decedenti substituit dictam

74 Confraternitatem; verum † cum dictum testamentum non reperiatur in Archivio inter rogatus Notariorum, qui de illo prætenditur rogatus, ut constat ex diligentis Archivista de mandato Iudicis primæ instantie factis nullam fidem facit ex Constitut. 83. Sixti V. & iuxta bannimenta vigore dictæ Constitutionis edita Rota decis. 452. n. 2. par.

75 3. recent. immò † ad reddendum de falso suspectum dictum instrumentum sufficeret illud non reperiiri in protocollo Notariorum rogati ad tradit. a per Bald. in l. Cassius numer. 6. vers. item cum instrumentum suspectum ff. de Senator. Natt. conf. 633. numer. 19. Fontanell. de pact. nuptial. claus. 13. glof. unica numer. 13. cum seq. Rota in Compostellana parochialis 13. Maij 1619. coram Sanctiss. D. N. & in Bononiens. fidicommis. Bartolomei de Bologninis 18. Junij 1648. coram Reuerendiss. Terracinen. s. denique censuerunt Domini. Præterea esto etiam quod testamentum probaret, adhuc

76 iuspatronatus † tamquam ius directum, & merè honorificum cap. quando. de iude. Lambertin. de iurepatronat. lib. 1. part. 2. quest. 2. articul. 35. numer. 1. vers. ego magis claus. 77re, transire † non potuisset in dictam Confraternitatem substitutam ex fidicommisso, sed penes Constantiam heredem grauatum remansisset l. si patroni. l. quia proinde. ff. ad Trebell. 78 qua † iura licet loquantur in Patrono liberti, & in iuribus sepulcrorum, attamen Bart. in d. l. quia proinde dicit habere locum etiam in iure patronatus, cum in eo militet eadem ratio, quæ in iuribus sepulcrorum, & in obsequiis a Libertis 79 Patrono præstandis, ut scilicet † sit ius metè honorificum seu iunctum a commode, & utilitate, 80 quod proinde † non venit in restitutione fidicommisso Bart. sequuntur Alexand. Castrensi. & Imoli. in d. l. quia proinde. ff. ad Trebellian. Beato. in capit. 1. numer. 14. & seqq. de iure patron. Lambertin. eodem tit. lib. 1. par. 2. quest. 2. articul. 35. numer. 1. qui omnes hunc articulum individualiter tractant, & idem senserunt ejam Garz. de benefic. part. 5. capit. 9. numer. 17. & 18. ubi pures alii referuntur Mantic. de tacit. lib. 4. titul. 12. numer. 6. Fasari. de substit. quest. 634. numer. 2. & firmauit etiam Rota in Vicen. beneficij 11. Decembbris 1619. coram Vbaldo seniori. & in recent. decis. 72. numer. 7. cum seq. part. 7. & in Anagnina beneficij 30. Maij 1644. coram me. Unde nil mirum, si in vacatione anni 1626. in qua dicta Confraternitas presentauit, eius præsentatio non admissa, sed reiecta fuit, atque institutionem obtinuit Io. Paulus Coppertus ad præsentationem Ioannis Baptiste Coperti, & Ricci Lenti, prout constat ex sententia Vicarii Asculani de dicto anno 1626, quæ † cum fuerit acquiescente dicta Confraternitate executionem demandata operatur executionem rei iudicatæ contra eandem Confraternitatem l. cum queritur, cum duobus seqq. ff. de except. rei iudicat. Rot. coram Sanct. mem. Gregor. XV. decis. 492. num. 3. cum aliis relatis in decis. 348. numer. 9. & 10. part. 3. recent.

Vita etiam fuit irrelevans ad controvensionem possessionis, in qua Petrus Paulus ex persona Riccius eius patris reperiatur præsentandi pro medietate ad beneficium, de quo agitur præsentatio facta a nepotibus, & heredibus Ventidii Lentii filii Armili, & a filiabus Ballotii Lentii pariter filii eiusdem Armili, ad quos due tertie partes vnius vocis spectare prætenditur ex dispositione per testamentum facta ab eadem Armilia de anno 1601. in quo instituto sibi herede vniuersali Alexandro Lento eius filio, voluit, quod in eventum vacationis huius beneficij per obitum Herennii Rocchæ ius eligendi pro una parte spectaret addicatum Alexandrum, pro alia parte ad Ventidium, & pro tercia parte ad filios, & heredes dicti Ballotii; Nam ultra quod tale legatum non legitur factum de ipso iure patronatus, sed tantummodo de simplici iure eligendi restricto ad casum vacationis

didic beneficium per obitum d. Herennii, qui casus cum venerit de anno 1626. non potest extendi ad futuras vacationes, quatenus etiam tale legatum comprehendenderet perpetuam patronatus transmutationem illud non suffragaretur, cum & ex defectu consensus Episcopi, qui omnino requiritur quando agitur de translatione iurispatronatus titulo singulari, cap. illud cap. cum laici, & cap. suggestum de iurepatronat. Achill. de Grass. decif. 10. eodem titulo. Rota coram Comitul decif. 77. numer. 6. & in recent. decif. 145. num. 5 part. 2. etiam si legatum factum esset ad fauorem filiorum Rocc. de Curt. de iurepatronat. verb. ipse, vel is, quest. 7. numer. 15. Lambertin. eodem tractat. 2. par. lib. 1. art. 2. quest. 83. 6. vbi uterque testatur de communis: Tum & quia ab anno 1610. quo obiit Armilia usque ad praesens dinumerantur elapsi 40. anni, absque eo quod apparet acceptatum unquam fuisse dictum legatum, & sic ius illud agnoscendi hodie prescriptum dicitur ad tradita per Bald. conf. 137. num. 7. lib. 5. Mezoch. conf. 201. & num. 61. usque ad 76. lib. 3. Grat. decif. Maroch. 4. num. 10. Gratian. discept forens. cap. 118. num. 19. cum seqq. qui ampliando dicit, quod nec minus dici potest in mala fide constitutus heres, contra quem datur actio, quamvis sciat se debitorem legati, quia & agitur de iure querendo, quod stat in potestate legatarii agnoscendi, atque non agnoscendi, & & dum illud non acceperavit, ac petere neglexit per tantum temporis spatium refusasse dicitur, prout in terminis concludit Claud. Bertazz. in addit. ad Bartholom. Bertazz. conf. criminal. 119. in fine Rota in Leodium. beneficij 14. Januarij 1628. coram Cardinali Ubald Pistorien Parochialis 29. Aprilis 1643. coram R. P. D. meo Cen. 86. 10. Quocirca iuspatronatus & pro voce speante ad Armiliam eo magis remansit penes Alexandrum heredem ab ea universaliter institutum, a quo deinde transfusum fuit in Riccium Lentum ultimum presentatorem modiante universali donatione per eundem Alexandrum de omnibus bonis ei facta.

Neque dicta donatio redargui potest de invaliditate ex defectu confirmationis Ordinarij, quia discessio tituli & causae possidendi intempestina est in hoc casu, in quo pro substitutione prouisione iam facta atenditur solum ultima, & immediata possessio presentandi ex supradictis. Et nihilominus dicta & donatio tamquam validissimis omnium bonorum, & iurium non requirebat ad sui validitatem aliquam confirmationem Ordinarij Abb. in cap. illud num. 4. cap. cum seculum, & cap. ex litteris fab. num. 12. de iurepatronat. Lambertin. de iurepatronat. I. quest. principale nam. 3. in fine. verius sed nec responsio, cum alijs cumulatis per Rotam decif. 207. num. 65. & seq. par. 6. recent. Additur etiam, quod dum & Episcopus de anno 1626. instituit ad presentationem Ricci donatarij per similem institutionem casit & censetur consequisse donationi, & consensus sic praeditus sufficit ad tradit. per Lambertin. de iurepatronat. lib. 1. part. 1. art. 7. in fin. Add. ad sanct. mem. Greg. XV. decif. 420. nu-

7. vers. item sufficit, & coram Durano decif. 407. & num. 10. non & obstante, quod etiam approbatio intervenerit post donationem cap. suggestum de iurepatronat. Rota decif. ultima eodem titulo in antiqu. & in recent. decif. 191. num. 6. & 7. par. 5.

Mipus obstat viatum fuit, quod in ultima presentatione facta de anno 1626. Riceius enunciaverit se donatarium Alexandri filii Armilia filii, atque heredis Petri Herculis, & quod in testamento dicti Petri Herculis instituti fuerint Franciseus, & Paris eius filii, qui pariter fuerint reciproce substituti, & post obitum amborum sine filiis substitutione fuerit Armilia, in quam propterea vigore talis substitutionis transire non potuerit ius patronatus, cum & regulariter illud non veniat in restituitione fidicemissi, & ideo pretendatur incontinenti constare de non iure presentantis, & per consequens quod Nouellius presentatus ab habente proprietatem preferendus sit Blanchino presentato ab existente in quasi possessione, si quidem & per Dominos fuit ponderatum, quod in presentatione facta de anno 1626. 10. Baptista Copperus auctor Collegii leuitarum admilit in Compatriorum dictum Riccium Lentum, cumque uti talem fassus fuit in articulis super pertinentia dicti iurispatronatus in actis datis, immo comparuerunt insimul ad excludendam Constatnitatem pretendentem ius presentandi ex substitutione ad eius fauorem facta in testamento Paridis, quare ex tali admissione, & confessione, ut resulset sufficiens iustificatio pertinentia, non solum in prejudicium consistentis, sed etiam leuitarum causam ab eo habentium declarat Peregrin. in terminis iurispatronatus conf. 34. numer. 16. libr. 1. Rota in Salmonen. beneficij 25. Iunij 1646. coram R. P. D. meo Peutingerero, & decif. 174. numer. 2. in fin. par. 1. & decif. 101. numer. 8. part. 7. recent. Buratt. decif. 792. numer. 4. idemque fuit firmatum in Comen. Cappella 27. Aprilij 1648. coram Reverendiss. D. meo Decano I. fin. Clusna beneficij 5. Iulij 1649. coram R. P. D. meo Bichio I. quominus in hoc iudicio, Fesalana parochialis 15. Martij I. penult. & 24. Maij I. ultra quid coram Reverendiss. D. meo Decano, & 4. Decembri 1630. coram bon. mem. Merlino I. & seq. adeo ut semper standunt dicti confessioni, & admissioni in Patronum, donec concludentissime contrarium probetur ab eo, qui illam impugnat, & doceatur de negativa competentia, que in praesenti casu dici non potest probata ex illa sola enunciatiua Ricci. Quod Armilia esset heres Petri Herculis, quia talis esse potuit, ne dum vigore substitutionis, sed etiam in vim aliquius alterius particularis dispositionis, vel etiam ab iurestate ex persona cum dicti Francisci, cum quoque Paridis, maxime quod illius testamenti validitas in dubium reuocatur, que & possibilis tituli validi sufficit, ut interim attendi debeat quasi possessio, & non propria prietas, de qua & ad impedendum effectum possessoris constare debet adeo clare, & indubitate, ut in con-

DE CONFISCATIONE.

209

in contrarium nihil obijci possit Rota coram Buratt. decis. 22. num. 5. & decis. 127. num. 9.
 Non obstat quod in possessione praesentandi non reperiatur Petrus Paulus Lensus, sed tantum Riccius pater, cuius possessionem in filium transire non potuisse absque novo vnu, & exercitio praesentandi 94 prætenditur, quodque Pontifex † in concessione gratiæ sub conditione praesentationis à medietate Patronorum intelligere consuevit de Patronis in possessione praesentandi existentibus ad firmata in d. Sulmonen. coram R. P. D. meo Peutinger. Nam quidquid sit, an in incorporalibus quasi possessione defuncti transeat in heredem absque noua apprehensione certum est, quodex † quasi possessione praesentandi sui Auctoris probatur pertinentia Iuris patronatus ad fauorem successoris, Rota decis. 337. sub numer. 3. par. 2. recent. Placentina Capelle 30. Octobris 1615. coram bon. mem Coccino. Add. ad Buratt. decis. 832. num. 4. Modern. Pisani de iure patronat. lib. 11. cap. 5. num. 100. Lotter. de re benefic. lib. 2. quest. 1. 1. num. 118 & seq. Rota coram san. mem. Gregor XV. decis. 452. numer. 16. & decis. 349. ubi Add. num. 6 cum alijs relatis in Gerunden. beneficij 11. Martij 1648. coram R. P. D. meo Celso, & in Clusina beneficij 5. Iulij 1649. coram R. P. D. meo Bichio; Idque † sine villa difficultate procedit, quando, prout hic, nullus ex modernis Patronis reperitur in possessione praesentandi ex persona propria, sed suorum auctoriū tamum, nam tunc certum est, quod quilibet ipsorum iuuari potest possessione sui auctoris ponderata in dict. cap. consultationibus de iure patronat. 97 exindeque † probatur pertinentia patronalis ad fauorem successoris, quamvis alias possessione defuncti non transiret in heredem Add. ad Gregor. decis. 417. numer. 14. & Add. ad Buratt. decis. 832. num. 4. Rota in d. Placentina Cappella 30. Octobris 1615. coram Coccino, & ratio est, quia possessione 98 † defuncti quamvis non continuetur in heredem quoad factum, nisi actualiter apprehendatur, continuatur tam quoad effectum ad tradit. per Franc. in cap. sine possessione il 3. num. 1. vers. proprie tamen de regul. iur. in 6. Bald. de prescript. in 2. part. 3. part. principalis sub quest. 19. in 3. requirit. sub num. 3. & 4. tom. 17 fol. 69. & in his terminis firmauit etiam Rota in d. Gerunden. beneficij 11. Martij 1648. coram R. P. D. meo Celso.
 Et ita utraque parte informante.

De Alienationibus Bonorum in fraudem Fisci.

S V M M A R I V M.

Alienationes, siue titulo oneroso, siue lucrativo securi an presumantur in fraudem fisci, vel non, & an sit locus illarum revocationi, remissione. numer. 1.

- Donatio simulata dicitur, quando praecessit cogitatio evitandæ confiscationis numer. 2.
 Et sufficit banc simulationem esse opinatam, & si non verum. numer. 3.
 Simulationis causa supposita, simulatio probatur conjecturis. numer. 4.
 Quæ coniectura habentur pro liquidissimis probationibus. numer. 5.
 Donatio facta de omnibus bonis est simulata. n. 6.
 Donator si remansit in possessione honorum donorum, Donatio presumitur simulata. num. 7.
 Et hoc sola præsumptio sufficit inter personas suspe-ctas. numer. 8.
 Clausula Constituti assumis qualitatem contractus. numer. 9.
 Donatio præsumitur simulata si bona donata semper fuerunt retentæ in æstimo sub nomine donatoris. num. 10.
 Donatio præsumitur simulata si publicè fuit dictum in loco donationis expletæ, illam fuisse simulatè settam ad excludendum fiscum. num. 11.
 Donatio simulata est nulla. num. 12.
 Vxor tenetur subuenire indigentij Mariti in alendo, ac in excarcerando num. 13.
 Pecunia soluta ab Vxore presumitur Mariti. n. 14.
 Marito acquiruntur habita per multorem ex texturis, & manualibus. num. 15.
 Donatio præsumitur simulata ex inuerisimilitudine cause. num. 16.
 Donatio omnium bonorum facta ad compensandas paucas pecunias presumitur facta animo simulan-ди. num. 17.
 In Donatione inter virum, & vxorem causa finales debent specificè probari aliter, quam per confes-sionem iuratam. num. 18.
 Donationis simulatio oritur ex nimia cautela: numer. 19.
 Donatoris assertio dicentis post donationem absolu-tam, sè donasse ad excludendum fiscum semiple-nè probat. num. 20.
 Maximè accidente verisimilitudine actus num. 21.
 Confessio extrajudicialis uti actus multiplicabilis, & reiterabilis, potest diuersis locis, & temporibus fieri. num. 22.
 Confessio extrajudicialis probatur per testes singu-lares. num. 23.
 Simulatio probatur per testes singulares. num. 24.
 Donans confitendo preiudicat Donatario concurren-tibus adminiculis. num. 25.
 Donans ante insinuatam donationem non solum potest confitendo preiudicium inferre Donatario, sed etiam integrè donationem reuocare. num. 26.
 Donatio ante insinuationem securam nullas habet vi-res. num. 27.
 Maritus volens vere donare vxori debet apponere ali-quam conditionem viduitatis. num. 28.
 Donatio præsumitur simulata ex appositione clausula insolite. num. 29.
 Clausula, promisit non reuocare etiam ex virtute ingratisudinis apposita in donatione, est valde in-solita. num. 30.

In Donatione simulationis conjectura constituunt liquidissimam probationem inter personas suspectas. num. 31. & num. 35.

Et si alias essent leues. num. 32.

Donationis simulatio duabus conjecturis sufficit probari. num. 33.

Dum agitur de probanda sola contractus simulatione, non autem fænore simulationi coniunctio una conjectura tantum sufficit. num. 34.

Donatio inter Maritum, & Vxorem morte, & Iuramento firmatur num. 36.

Donatio inter Virum, & Vxorem habet maiorem presumptionem simulationis. num. 37.

In Donatione simulata iuramentum nihil operatur. num. 38.

Donatio ad favorem vxoris est licita, ne fiscus auferat bona, quando maritus verè voluit donare. num. 39.

Limita quando maritus cogitans delinquere, voluit tantum simulata donatione excludere fiscum, non autem transferre dominium in vxorem num. 40.

Aduersus Donationem simulatam non est necesse actiones reuocatorias proponere, quia est ipso iure nulla num. 41.

Donationis simulationem valet opponere bares, sicut poterat defunctus ipse, si viueret. num. 42.

Donator, & bares admittuntur ad allegandam simulationem concurrente fraude, & simulatione. num. 43.

Hæredi opponenti Donationis simulationem non obstat Iuramentum in donatione appositum. num. 44.

Insinuatio est nulla, si fiat per aliam personam, quam per deputatam à Iudice in contractu. num. 45.

Insinuatio in Donatione debet fieri cum presentia donantis. num. 46.

Possidens vigore donationis nulla non potest impedi re immisionem ex remedio quorum bonorum. num. 47.

Titulus nullus pro non titulo habetur. num. 48.

Q V A E S T I O XXXVIII.



Vando & alienationes, siue titulo oneroso, siue lucrativo secutæ presumantur in fraudem fisci, vel non, & an propterea sit locus illarum reuocationi tradunt satis ample Farin. quest. 164. per tot. Guazzin de confess. conclus. 13. limit. 12. & conclus. 29. Mangi de euict. quest. 169. Giurb. cons. 54. Vermigliol. cons. 8. in quo consuluit pro validitate donationis, & plura notabilia afferit; ideo ego afferam tantum aliqua pauca, quæ alias deducebam ad ostendendam simulationem donationis factam vxori a marito, qui delinquere cogitabat: & quamvis illa causa fuerit contra mea scripta decisæ, artamen credo illum Iudicem ob suam inficiam male determinasse, vt apparebit ex rationibus, quas tunc temporis sic afferbam.

Constat de causa simulandi donationem ad fauorem vxoris expletam a marito, qui multis implicitus inimicitij delinquere cogitabat, & fiscum

- 2 excludere; quam & solam cogitationem eurande confiscationis inducere causam simulandi, firmauit Rot. decis. 179. numer. 4. par. 4. tom. 2 recent. & sufficit & illam esse opinatam, & si non veram Farin. quest. 162 numer 138 Add ad Gregor. XV. decis. 157. numer. 27 Buratt. decis. 901. numer. 7. Rot. 4 recent. decis. 11. numer 4 & 5 par. 7 qua & causa supposita simulation probatur conjecturis Cod. Fabr. lib. 4. tit. 17. defin. 1. numer. 7. Gratian. disceptat. 255. numer. 4. & disceptat. 586. numer. 34. & seq. volens & huiusmodi conjecturas haberi pro liquidissimis probationibus Buratt. d. decis. 901. numer. 6. conie&uræ autem hodie adducuntur plures & quidem virgentes.

- 6 Primo, quod donatio & fuit facta de omnibus bonis, & consequenter simulate, cum non sit verisimile, quem se voluisse spoliare omnibus bonis, nec saltem sua vita durante usum fructum pro sua substantiatione referuasse Handed. cons. 46. numer. 17. & seq. lib. 1. Farin. quest. 164. numer. 122. Gratian. disceptat. 255. n. 18. cum seqq. & disceptat. 479. numer. 68. Rot. decis. 179. numer. 11. par. 4. tom. 2. recent.

- 7 Secundo, quod donator & post ipsam donationem remansit in possessione bonorum donatorum Sola ad antiqu. constit. Pedem. in decret. ex frequentibus glos. 1. numer. 27. Handed. d. cons. 46. numer. 14. Surd. decis. 34 & ibi Hodier numer. 11. Codex Fabr. lib. 4. tit. 17. defin. 1. numer. 10. & defin. 5. 8 per tot. vbi quod hec & sola presumptio sufficit inter personas suspectas Gratian. d. disceptat. 255. numer. 24. & in terminis donationis inter virum, & vxorem Rot. recent. d. dec 179 numer. 13. & 16. & par. 7. decis. 11. numer. 6. etiamsi & concurrat clausula constituti, quæ aslumit qualitatem contractus Hodier. ad Surd. d. decis. 34. numer. 11. Gratian. d. disceptat. 255. numer. 25. Rot. recent. d. decis. 179. numer. 14. & 15. & par. 5. decis. 308. numer. 14.

- 10 Tertio, quod eadem & bona donata semper fuerunt retenta in estimo sub nomine donatoris Roland. cons. 40. numer. 36. vol. 2. Handed. d. cons. 46. numer. 24. vol. 1. Surd. d. decis. 34. numer. 13. Mantic. de tacit. lib. 13. tit. 38. numer. 29. versic. sexta est conjectura.

- 11 Quarto, quod publice & fuit dictum in loco donationis expletæ, illam fuisse simulate securam ad excludendum fiscum Rot. recent. d. decis. 11. numer. 12. par. 7. ex quo animaduertitur & nos esse in vera specie simulationis ob aliquam cautam effugiem, unde remanet omnino nulla donatione Handed. d. cons. 46. num. 9. & 10. Gratian. d. disceptat. 255. numer. 31. & 32. Rot. recent. par. 5. decis. 308. numer. 18. volens esse de mente contrahentium, ut nihil agatur.

- 12 Quinto, supponitur secura donatione obseruita, præstata ab uxore, & signanter ob pecunias impensas in excarceratione mariti, que causa videtur omni-

13 omnino affectata, & inuerisimilis, nam vxor † ex necessitate legis tenetur subuenire indigentibus mariti in alendo, ac in excarcerando. *Surd.* *decis.* 86. *numer.* 4. & seqq. *Rot.* post *Cenc.* de censib. *decis.* 32. *numer.* 6. & *decis.* 497 *numer.* 2. maxime cum 14 ipsa † pecunia solut a præsumatur mariti *l.* *Quintus* 15 *ff.* de donat. inter vir. & vxor. & licet habita † per mulierem ex texturis, & manualibus fuisse tamen 16 acquista marito *post Bald.* in *l.* *affiduis* *numer.* 4. *ff.* qui potior. in *pignor.* *Gratian.* *disceptat.* 120. *numer.* 58. *versic.* quicquid sit Quapropter non videatur verisimile, quod pro actu ex necessitate, vel 17 cum pecunijs donantis expleto voluerit quis omnia sua bona donare, ex qua † inuerisimilitudine simulatio deprehenditur *Dec.* *conf.* 644. *numer.* 6. *Crauett.* *conf.* 156. *numer.* 9. *Baratt.* *decis.* 361. *nu-* 9. *Rot.* post *Zacch.* de *oblig.* *Cam.* *decis.* 207. *numer.* 12. *quinimo* & si pecunia fuisse vere vxoris, do- 18 na tio † omnium bonorum fuisse nihilominus ni- mia liberalitas ad compensandas paucas pecunias, vnde tanto magis arguitur animus simulandi *Add.* ad *Cepoll.* de *simulatione contract.* *numer.* 5. *verb.* *fraus* in *prin.* *Farin.* *quest.* 162. *numer.* 181.

Nec videtur attendenda assertio iurata mariti, quod ipse dederit licentiam vxori negociandi ad 18 proprium commodum, quia similes † eaſe finales debent specifice probari aliter quam per confessionem iurata inter virum, & vxorem *Barrot.* in *l.* *si forte numer.* 4. & seqq. *ff.* de *caſtren.* *pecul.* *Affidet.* *decis.* 370. *numer.* 15. *iuncta addit.* *Caranit.* & *Vrſil* *numer.* 13. & 14. *Menoch.* de *arbitrar caſ* 134. *Mantic.* de *tacit.* *lib.* 13. *tit.* 15. *numer.* 39. & 41. *Rot.* *decis.* 50. *num.* 8. *par.* 6. *recent.* *insuper* *huius.* 19 modi † assertio redolet nitiam cautelam, quæ maiorem presumptionem simulationis producit *Dec.* in *l.* *qua dubitationis* *ff.* de *reg.* *iur.* *Ancharan.* *conf.* 257. *numer.* 6. *Tiraquell.* de *retract.* *conuent.* in *prefat.* *numer.* 18. & 19.

20 Sexto, quod idem † donator post eandem donationem absolutam dixit se donasse ad excludendum fiscum, quam assertionem faltem semiplene probare sensit in proposito *Mantic.* de *tacit.* *lib.* 13. *tit.* 35. *numer.* 21. *versic.* sexta est coniectura acce- 21 dente † maxime verisimilitudine actus collecta ex eo, quod maritus propter inimicitias semper veratus a cogitatione delinqendi voluit facere contractum simulatum in personam coniunctam, de qua maxime confidebat, ut ratiocinatur *Bald.* *conf.* 70. *numer.* 1. 2. & 3. *vol.* 1.

Obiectum quod confessio mariti circa simulationem non probetur per testes singulares, & quod donans non possit quicquam confiteri in preiudicium donatarij facili pacto diluuitur; tum quia, 22 confessio † extrajudicialis vt actus multiplicabilis, & reiterabilis potest diuerfis locis, & temporibus fieri *Bald.* *conf.* 39. *lib.* 3. *Caſtren.* *conf.* 137. *lib.* 1. *Crauett.* *conf.* 267. *numer.* 5. *Thomat.* *decis.* 45: 23 *numer.* 4. & remanet † bene probata per testes singulares *Alex.* *conf.* 53 *lib.* 1. *Crauett.* *d.* *conf.* 267. *numer.* 5. *Thomat.* *d.* *decis.* 45. *numer.* 6. in quam opinionem iuiste *Rot.* in *Florentina* legitimatis co-

ram *Litta* colligitur ex *decis.* 64. *numer.* 5. *post.* 2. *vol.* *conf.* *Farinac.* & hodie non debemus ab illa 24 recedere, cum † & ipsa simulatio probetur per testes singulares *Farinac.* *quest.* 162. *numer.* 125. *Gratian.* *d.* *disceptat.* 255. *numer.* 4. *in fin.* *Rot.* *re-* 25 *cent.* *par.* 7. *decis.* 11. *numer.* 13. tum quia donans † confitendo preiudicat donatario, concurrentibus adminiculis *Mantic.* de *tacit.* *lib.* 13. *d.* *tit.* 35. *n.* 21. *in fin.* *præsertim* cu d. confessio fuerit secuta ante 26 insinuatam donationem, quo † casu non tantum donans poterat preiudicium inferre confitendo, sed etiam integre donationem reuocare, cum illa 27 † nullas habeat vires ante secutam insinuationem *Boccace.* ad *confitit.* *March.* *glos.* 5. *numer.* 17. *Can-* 28 *cer.* *var.* *resol.* *par.* 1. *cap.* 8. *numer.* 20. Septimo, quod si maritus † voluisset verè donare, apposuerit aliquam conditionem viduatis, ut considerat *Rot.* *d.* *decis.* 179. *numer.* 12. *par.* 4. *tom.* 2. *recent.* 29 Octavo, quod ex † appositione clausulae insolita desumitur simulation *Mantic.* de *tacit.* *d.* *tit.* 35. 30 *numer.* 13. hic † autem adeit illa, promisit non reuocare etiam ex *witio ingratitudinis*, quæ est valde insolita, si debet credi eidem *Mantic.* de *tacit.* *lib.* 13. *tit.* 38. *numer.* 30. 31 Quæ † coniecturæ constituunt liquidissimam probationem, cum versetur inter virum, & vxorem, quæ sunt personæ suspectæ *Cod.* *Fabri* *lib.* 4. *tit.* 17. *defin.* 1. *numer.* 8. *Rot.* *recent.* *par.* 7. *d.* *decis.* 11. *nu-* 32 *mer.* 15. eti † alias essent leues *Honded.* *conf.* 33. *numer.* 53. *lib.* 2. *Gratian.* *disceptat.* 479. *numer.* 60. *Rot.* 33 *recept.* *par.* 5. *decis.* 61. *numer.* 16. & duas † ad hunc effectum probandi esse satis scripsetunt *Mantic.* de *tacit.* *lib.* 13. *d.* *tit.* 35. *numer.* 11. *Gratian.* *d.* *disceptat.* 479. *numer.* 61. *Rot.* post *Zacch.* de *oblig.* *Cameral.* *deces.* 34 208. *numer.* 14. & cum † agatur de probanda sola contractus simulatione, non autem scenoris simulationi coniuncti, vnam duntaxat sufficere firmat *Gratian.* *disceptat.* 255. *numer.* 29. vnde tanto ma- 35 gis † remanebit probata ex pluribus hic concurrentibus, & adductis *Gratian.* *d.* *disceptat.* 479. *nu-* 36 *mer.* 62. Non obstat, quod donatio † inter maritum, & vxorem morte, ac juramento firmetur, quia non impugnatur donatio ex hoc capite, sed dicitur 37 † adesse maiorem presumptionem simulationis, vt comprobant *Honded.* *d.* *conf.* 46. *numer.* 15. & 16. *lib.* 1. *Farin.* *quest.* 162. *numer.* 187 & *quest.* 164. *numer.* 143. *Rot.* *d.* *decis.* 179. *numer.* 6. 7. & seqq. *par.* 4. 38 *tom.* 2. *recent.* qua † simulatione supposita iuramentum nihil operatur *Iaf.* in *§.* item si quis *numer.* 7. *iuncta addit.* *litt.* B. & ibi *Gomes* *numer.* 1. & 2. *in-* *stit.* de *action.* *Farin.* *quest.* 162. *nam.* 69. *Rot.* post *Zacch.* de *oblig.* *Cameral.* *decis.* 208. *numer.* 35. 39 Prout minus obstat, quod † sit licita donatio ad fauorem vxoris, ne fiscus auferat bona; quia obiectum procederet, quando maritus vere vo- 40 luisser donare, non † autem dum cogitans delinquare voluit tantum simulata donatione excludere fiscum, non vero transferre dominium in vxorem donatariam *Farin.* *quest.* 25. *numer.* 133. & in- fra G

- fra, & quæst. 164. in fraudem num 146. cum s. q. 41 Constito & igitur donationem simulationis vi-
tio laborare, non sive necessæ actiones reuocato-
rias proponere, cum fuerit nulla ipso iure l. empir
ff. de aq plau. arcend. Cancer. var. resol. lib. 3. cap. 2.
num. 213. Rot. d. decis. 179. numer. 22. & seqq. par. 4.
42 tom. 2. recent. valetq; & hodie opponi per hæredem,
sicuti poterat opponere ipse defunctus si in hu-
manis egisset Cod. Fabr. lib. 4 tit. 18. definit. 2 Ho-
diern. ad Surd. decis. 34. num. 16. quicquid enim sit
resoluendum, dum contractus est pure in fraudem
43 celebratus, certum est, quod concurrentē & frap-
de, & simulatione, admittuntur donator, & ha-
res ad huiusmodi simulationem allegandam Fa-
rin. quæst. 162 numer. 50. Cancer. var. resol. par. 3.
44 cap. 2 numer. 216. & seqq. in & nihilo obstante
iuramento, cum simus in hærede illam oppo-
nente Handed. d. cons. 46. numer. 31. 32. 35. 38. &
39 lib. 1. Farin. quæst. 160. num. 340. & quæst. 162.
num 71.
45 Coadiuuantur præmissa & ex deficientia legiti-
mae insinuationis, quia, cum fuerit a iudice in
contractu deputata certa persona, sive postea nul-
liter completa per aliam Firman. in Repertor. verb.
insinuatio fol. 45. col. 1. verfic. insinuatio per quem-
46 libet Gratian. decis. 78. num. 12. 13. & 18. & quia &
non sicut secuta cum presentia donantis, ut requi-
rebatur Firman. ead verb. insinuatio fol. 44. col. 3.
verfic. insinuatio an requirat.
47 Cumq; d. donatio, cuius vigore adversaria pos-
sideret sit nulla, non potest producere titulum vali-
dum ad impediendam immisionem ex remedio
quotum bonorum 1. I. ff. de petit. hæredit. Rot.
recent. decis. 755. num. 5 par. 2. & ratio est satis evi-
48 dens, quia titulus & nullus pro non titulo habetur
Menoch. remed. retinend. 3. numer. 639. Vrsil. ad
Afflct. decis. 271. num. 4.

De Hypotheca Fiscali.

S V M M A R I V M .

- H**ypothecam potest fiscus prætendere ex triplici
capite, nemirum ex delicto, ex contractu, &
pro solutione tributorum. numer. 1.
Hypothecam nullam habet fiscus, quando agitur de
confiscatione totius, vel quotæ partis bonorum.
numer. 2.
Hypotheca datur solum fisco post secutam sententiam,
quando tractatur de pœna pecuniaria ex bonis
assequenda numer. 3.
Dicta tamen hypotheca exercetur tantum aduersus
delinquenter, qui pœnam debet, non autem ad-
uersus concreditores. numer. 4.
Amplia finem huius conclusionis ut procedat, etiam
in pœna malæ administrationis que sit promissa
in contractu iurato obligatione bonorum.
numer. 5.
Hypotheca simpliciter adiecta, intelligitur tantum

- pro obseruantia contractus principalis. & non
pro solutione pœnae adiuncta. numer. 6.
Pœna pars, si deberetur etiam priuato, fiscus Reo non
soluendo existente, excludit creditorem priua-
tum concurrentem ex eadem causa iueratiua.
numer. 7.
Limita hanc conclusionem, quando bona confiscantur,
vel reus damnatur ad interesse partis, pro quo
interesse priuatus præfertur fisco. numer. 8.
Fiscus utitur hypotheca aduersus concreditores,
quando non agit actione ex maleficio, sed pro re-
farciendo damno dato bonis fiscalibus, & quare
numer. 9.
Hypothecam habet fiscus in bonis sui debitoris obliga-
ti ex contractu numer. 10.
Limita in minore emente rem a fisco, cui non compen-
dit hypotheca pro solutione pretij contra reliqua
bona minoris, sed tantum remanet obligata res
empta. numer. 11.
Quæ limitatio procedit, tam in minore, quam in pu-
pillo, refutatis Negus & Peregrin. firmantibus
dictam conclusionem in Pupillo tantum. nu-
mer. 12.
Fiscus succedens priuato, non aff. quitur hypothecam,
quando priuatus illam non habebat numer. 13.
Amplia hanc conclusionem procedere in Ecclesia, &
in alijs personis priuilegiatis. ibidem.
Fiscus habet prælationem hypothecæ super bonis qua-
sistis a priuato post contractum cum fisco initum
num. 14. ubi ab hac opinione non recedendum.
Limita in fisco, seu Camera Episcopali. nu-
mer. 15.
Quam tamen prælationem fiscus non habet super bonis
extantibus tempore contractus, in quibus atten-
ditur anterioritas temporis num. 15. Etiam si
hypotheca sit expressa, sive tacita ibidem.
Dos præfertur fisco, etiam in bonis postea quæsistis,
quando habet hypothecam anteriorem. nu-
mer. 17.
Fiscus respectu dotis, quando utatur suis priuilegijs
remissive. numer. 18.
Fiscus non habet hypothecam anteriorem in bonis
quæsistis post contractum, si concurrat cum ha-
bente duplex priuilegium, scilicet anterioritatis
temporis, & atatis. numer. 19.
Bona siue quæsita post obligationem, ad eum perti-
net probare, qui proponit actionem, sive sit pri-
uatus, sive fiscus numer. 20.
Fiscus habet prælationem aduersus creditores ante-
riores in fructibus bonorum, nisi tamen fuerint
in tertium distracti. numer. 21.
Fiscus etiæ habeat hypothecam super bonis suorum de-
bitorum, eam tamen non habet in bonis hæredum
sui debitoris, maxime quando sunt hæredes bene-
ficiati numer. 22.
In simplici tamen hærede dicta conclusio non proce-
dit, quia per simplicem additionem efficitur debi-
tor onerum hæreditatis eo modo, quo auctor erat
obligatus numer. 23.
Text. in l. Paulus ff. de pignoro declaratur. nu-
mer. 24.

Fisco

DE CONFISCATIONE.

213

Fisco pro collectis competit via executiva. numer. 25.

Et pro eis uno, & eodem tempore potest plures executiones committere. numer. 26.

Amplicia, siue agatur de collectis presentibus, siue posteritis, & proceditur etiam ad executionem lite pendente, quando in libro estimi, seu quiterno debitum appareat. numer. 27.

Et solutio dictarum collectarum non retardatur pendente reuisione estimi. numer. 28.

Catastrum, seu liber estimi probat ad fauorem fisci, vel communitatis contra in illa descriptos. numer. 29.

Catastrum, cum habeat presumptionem pro se, si quis petat fieri nouam mensurationem fieri debet expensis petitionis. numer. 30.

Et quantius mensuratio fiat expensis communibus, id tamen limitatur, si petatur ad iustificandum rorem. numer. 31.

Petens aliquid a Iudice, debet facere proprijs expensis. numer. 32.

Pro collectarum, & tributorum solutione, facienda est professio honorum iuxta formam traditam in forma ff de cens a possessore eorundem. numer. 33.

Professio honorum si ab illorum possessore non fiat illa confiscatur. numer. 34.

Prescribitur tamen d. pena contra fiscum per quinquennium. numer. 35.

Fiscus pro exactione gabellarum, & tributorum, habet prælationem aduersus creditores, & hypothecarios, & anteriores numer. 36.

Et dicta hypothecam priuilegiata, non solum habet fiscas in illis bonis, pro quibus collecta, & tributum solui debet; sed in omnibus alijs contra Surd. Hodier. & Rolan. numer. 37.

Creditores non sunt audiendi aduersus rem alienam a fisco pro ceßata solutione tributorum, quorum causa potior est. numer. 37. in fin.

Verbum omne est uniuersale nihil excludens, & non patitur aliquam restrictionem, dummodo non constet de mente contraria disponentis. numer. 38.

Et quando ad diuersa corpora, & non ad unum fit relatio. ibidem.

Bona restitutiō obnoxia non possunt per grauatum alienari. numer. 39.

Hypotheca constituta a grauato super bonis fideicomisso subiectis, aperto, seu purificato fideicomisso resoltar. numer. 40.

Creditor defuncti debitoris non potest vendicare ea, quae ab herede illius ex alia causa fuerunt acquisiſta. numer. 41.

Amplicia, etiam si bona defuncti fuerint obligata per hypothecam conventionalem, seu expressam, siue tacitam, siue legalem numer. 42.

Amplicia secundo quamvis fiscus sit creditor, & ratio est, quia vultur iure priuati. ibidem.

Et nihil placet si habeat in tali casu fiscus, quam priuatum, nisi in quantum in iure cautum reperiatur. d. numer. 42.

Hypotheca tacita tanquam fictio, non nisi ab expressa lege induci potest. numer. 43.

Valet argumentum, quod fiscus non habeat aliquod priuilegium, si DD. materiam priuilegij pertranscantes illud non firmant. numer. 44.

Fiscus creditor defuncti non potest vendicare bona, que ad debitoris heredem deuenerunt, ex alia causa, neque unum ex cohæredibus pro integrō defuncti debito conuenire. numer. 45. & seqq;

Quod multo magis procedit in creditore priuato. ibidem.

Hypotheca est de sui natura individua. n. 46.

Hypotheca ubi tacite inest, & a lege inducta est non ponitur in conditione. numer. 47.

Verbum intercedere ad conventionem, & factum hominis refertur numer. 48.

Fiscus, & dos circa hypothecam equiparantur per modum regulæ. numer. 49.

Hypotheca non datur pro dote in bonis heredis, qui dotem dehebat. numer. 50.

Prout neque datur pupillo super bonis heredum Tuto-ris, seu Curatoris, aut eorum fideiūfforum, & heredum debitorum pupilli. numer. 51.

Ad fauorem tamen fiscus adducitur text. in l. aufer- tur 46. ff. de iur. fisc. numer. 52. ubi quod fiscus semper habet ius pignoris.

Fiscus habet hypothecam in bonis heredis debitoris fiscalis, quia adeundo illius hereditatem, quasi contrabit cum fisco. numer. 53 & 54.

Hæres debitoris fiscalis, est subiectus fisci priuilegiis. numer. 54 & numer. 63.

Dictio semper denotat regulam, ut idem importet, ac plerumque. num. 55.

Dictio semper referenda est ad tempus, non ad causum, & intelligenda est, secundum naturam actus, cui adiicitur, & secundum subiectam materiam. numer. 56.

Actionem competens fisco auferenti bona, ab indigno, & ob alterius fraudem, non prescribitur spatio 30. aut 40. annorum, sed exercetur usque ad 60. annos, nisi excludatur per contrariam prescriptiōnem. numer. 57.

Fiscus in aliquibus casibus non habet hypothecam. numer. 58.

Dictio semper generalitatem importat, tam respectu temporis, quam respectu casuum. numer. 59.

Generalitas, quod fiscus semper habeat hypothecam, pro editio in quasi contractu delinquentis, qui fuit per sententiam condemnatus. numer. 60.

Quod tamen non extenditur ad alios casus, in quibus dicta ratio non militat. numer. 61.

Fiscus succedens priuato creditori tunc incipit habere priuilegium contra debitorem defuncti, quando ipsum certum debitorem conuenit. numer. 62.

Glossa penultima in l. fiscus 6. ff. de iur. fisc. non applicatur, quod fiscus habeat hypothecam in bonis heredis debitoris fiscalis. ibidem.

Dictio cum personalis est, & restringitur ad personam nominatam, & est exclusiva bonorum. numer. 64.

Hæres

Heres debitoris fiscalis subiicitur priuilegijs personalibus, quæ fiscus habebat contrà defunctum debito em num 65.

Priuilegium usurarum est omnino diuersum à priuilegio hypothecæ, cum illud non contrabatur, nisi per moram. num 66.

Mora absque interpellatione contrabitur fauore fisci num. 67.

Hypotheca priuilegium etiam citra moram fisco compertus. num. 68.

Fiscus habet proprios Iudices, & ideo non sequitur forum Rei, sed coram suis Iudicibus trahit debitores. num 69.

Fiscus potest enuenire debitorem ante tempus solutionis statutum num. 70.

Fiscus habet actionem, & intentionem fundatam in proprijs libris. num. 71.

Fiscus potest agere contrà suum debitorem, omisso Iuris ordine, scilicet executiue, & summarie. num 72.

Fiscus exequitur sententiam ad sui fauorem latam, remota appellatione debitoris condemnati. n. 73.

Fiscus transferunt onus probandi in Reum conuentum. num. 74.

Intellige tamen, quando habet fundatam suam intentionem in iure ibidem.

Instantia ad fauorem fisci nunquam perit. num. 75.

In causis fiscalibus proceditur etiam in diebus feriatis. num. 76.

Peregrin. non dixit, bona hereditis esse ad fauorem fisci obligata pro debito defuncti, & quatenus dixisset, eius autoritas non sufficeret ad tribuendum fisco dictum priuilegium. num. 77.

Priuilegia recipere debent interpretationem, ut ladanum commune minus, quam fieri possit, nec debent extendi ultra illud, quod continetur in ipsis. num. 78.

Hypotheca est stricti iuris, & sic strictè interpretanda, & non extendenda num. 79.

Hypotheca natura est afficere ipsam rem penes quemcunque possessorem repartam, & existentem. num. 80.

Dantur tamen in Iure casus, quibus priuilegiata hypotheca strictè accipitur, & personam non egreditur. num. 81.

Doctoris dictum intelligendum est iuxta legem, quam allegat. num. 82.

Peregrin. de iur. fisc. nunquam habuit in mente framare, quod bona hereditis sint fisco obligata dicto numero 82.

Hypotheca, cum sit fictio, non potest induci à DD. quamvis sexcentis, sed ab ipso iure. num. 83.

Fiscus non est priuilegiatus, nisi in casibus à iure expressis. num 84.

In dubio contra fiscum est iudicandum. num 85.

Aditio hereditatis declaratur ex dictione apposita in inuentario, quod bona inuentariata sint Patris, & ad filios spectent, maximè si inuentarium sit factum à Matre Tutorice num. 86.

Tutela suscepta administratio incipit ab inuentario. num. 87.

Actus non debet operari ultra intentionem agentis. num. 88.

Consensus si remouetur ab aditione, debet potius cessare aditio, quam protestatio de non adeundo. num. 89.

Heres quis non censetur factus ex actu obscuro, incerto, dubio, & equivoco. num. 90.

Etratio est, quia aditio non presumitur, nisi probetur. num. 91.

Protestatio, quando ordinatur ad tollendam mentem à facto, seu presumptionem ex eodem facto resultantem, tunc protestatio operator, & non factum num. 92.

Protestatio, quando est ordinata ad limitandum factum, cum quo se compatitur non potest dici contraria factio. num. 93.

Et tali casu potius actus vitiatur, quam protestatio ibidem.

Hæreditas ex communi hominum opinione reputatur damnosa. num. 94.

Aditio non probatur ex verbis illam verisimiliter importantibus, si non sint prolatæ ab illo, cui delata est hereditas. num. 95.

Etiam si illa proferens sit legitimus Administrator. ibidem.

Suita non probat aditionem, dum probatur abstensione. num. 96.

Vel ubi de immixtione non constat. ibidem:

Aditio nunquam in impuberibus presumitur, nisi probetur. num. 97.

Aditio non probatur ex inuentorio facto à tutori, nec ab ipsomet herede. num. 98.

Enunciatio matris, seu Tutoris, non facit heredem Pupillum, nisi aliunde iustificetur. num. 99.

Aditio non probatur, nisi probetur solutio debiti hereditatis, vel animus adeundi. num. 100.

Et animus adeundi, si sit dubius à principio, declaratur ex negativa postmodum sequuta, cui negativa declaratio standum est. num. 101.

Actus nullus nullum potest producere effectum. num. 102.

Maxime in præiudicium tertij, & Pupillorum, in quorum præiudicium retrotractio impeditur. ibidem.

Cancellario credendum est in pertinentibus ad eius officium. num. 103.

Relatio Nuncij est apta ad inducendam presumptionem, quod interuenerit Iudicis commissio, sive mandatum. num. 104.

Nuncio credi solet, maxime cum decretum Iudicis subsecutum legatur. num. 105.

Solemnitates actus presumuntur ex lapsu quinquaginta annorum. num. 106.

Inuentarij confessio ad effectum adeundi hereditatem suspectam est actus extra judicialis. n. 107.

Et propterea potest fieri etiam in die feriata. ibid.

Creditor omnino ignotus, si non sit citatus in confessione inuentarij, non reddit illud nullum n. 108.

Vicia citatio, tam contra certos, quam contra incertos creditores, sufficit pro validitate inuentarij. num. 109.

Amplia,

Amplia, etiam si dicta citatio diem certam non habet, quia intelligitur facta ad primam diem.
num. 110.

Nullitas inventarij, si que esset respectu citationum, illa tollitur ex presentia testium, qui interuererunt illius confessioni, & respectu illorum subsinetur inventarium. num. 111.

Inventarium presumitur rite, & recte factum post lapsus quinquaginta annorum. num. 112.

Inventarium subsinetur, si fuerit factum iuxta solum Civitatis num. 113.

Amplia, etiam si stylus bestialis sit. num. 114.

Inventarium fuisse factum iuxta stylum loci, & probatur ex inspectione aliorum instrumentorum similium, & ex fide Curialium num. 115.

In inventario de generali consuetudine non solet apponi estimatio mobilium num. 116.

Et sufficit adnotare, an res sint lancea, vel servicea, & an sint noua, vel veteres. num. 117.

In inventario dolus presumitur, si in uno multa res reperiantur adnotatae, in alio omissee. num. 118.

Et probatur etiam dolus, si res deuenerint ad noctitiam, & tamen fuerint omissee. ibidem.

Inventarium potest fieri de singulis hereditatibus separatis num. 119.

Qualibet causa excusat a dolo. num. 120.

Dolus concludenter probari debet ad annullandum inventarium. num. 121.

Dolus in Infantibus quatriens non presumitur. num. 122.

Ex dolo beneficium inventarij heres non amittit. num. 123.

Dolus excluditur ex presumptionibus num. 124.

Dolus non presumitur commissus ad utilitatem alterius sine propria utilitate. num. 125.

Dolus excluditur ex descriptione omnium rerum in hereditatis defuncti inventario num. 126.

Error potius in modicis presumitur, quam defraudandi, & occultandi animus. num. 127.

Dolus excluditur ab inventario ex clausula in illo apposta salvo iure addendi. num. 128. vbi quod dolus facile excluditur in confessione inventarij.

Inventarium dolosè factum à Procuratore absque mandato domino non praividicat. num. 129.

Maxime si inventarium fuit confessum pro Infantibus, & ad ipsorum favorem. ibidem.

Inventarium conservat indemnem heredem ab obligationibus defuncti. num. 130.

Inventarium efficit, ut hereditas defuncti perinde habeatur, ac si esset iacens. num. 131.

stante inventario, si post illud heredes contrabant tanquam heredes sine illius beneficio, presumitur potius error, quam animus renunciandi inventario. num. 132.

Bona fidei committentes non sunt obligata, aut hypothecata per hypothecam, & obligationem gravat. num. 133.

Fiscus sine possessione non litigat. num. 134.

Contrarium num. 135. vbi declaratur supradicta remissio quibus in casibus procedat.

Q V A E S T I O X X X I X.

- E**x triplici capite potest fiscus prærendere hypothecam, nempe ex delicto, ex contractu, & pro solutio ne tributorum; id circa quolibet ex illis percurrente videbo, quomodo, & quando hypotheca hæc concedatur. Et incipiendo a delictis, omissa varietate opinionum, qua poterunt videri penes inferius allegandos Authores, debet firmari, quod si agitur de confiscatione totæ, vel quote partis bonorum, nullam fiscus habet hypothecam Constant. int. 1. num. 106. & 107. C. de pen. fiscal. lib. 10 Carleuall. de iudic. tom. 2. disputat. 1. num. 38. Merlin. de pignor. lib. 3. quæst. 88. num. 19. si vero tractatur de pena pecuniaria assequenda è bonis, tunc hypotheca datur solum post securam sententiam Constant. in d. 1. num. 107. Carleuall. d. disputat. 1. num. 23. & seqq. Merlin. d. quæst. 88. num. 17. & apud ipsos poterunt videri exempla concordantes; hæc tamen hypotheca exercetur tantum aduersus reum delinquentem, qui penam debet, non autem aduersus concretiores Mantic. de tacit. lib. 11. tit. 8 sub num. 3. Gratian. disceptat. 304. num. 10 & hoc voluit innuere Fontanell. decis. 476. num. 14. dum dixit, fiscum pro penis exigendis nullum privilegium habere contra creditores Carleuall. d. disput. 1. nu. 26. Capyc. Latr. consultat. 33. num. 45. & seqq. qua regula est adeò vera, ut procedat etiam in pena malæ administrationis promissa in contractu cum iamento, & obligatione bonorum, quia hypotheca simpliciter adiecta intelligitur tantum pro obseruantia contractus principalis, & non pro solutione penæ adiunctæ Gratian. d. disceptat. 304. num. 12 & 13. Gait. de credit. cap. 4. num. 1861. Capyc. Latr. d. consultat. 33. num. 42. 43. & infra.
- Sed si creditores essent eiusdem speciei, puta si pars penæ debetur etiam priuato, tunc fiscus reo non solvendo existente excludit creditorem priuatum ex eadem causa lucrativa concurrentem Mantic. d. tit. 18 numer. 36. Constant. in d. 1. numer. 65. verific. contrarium, & n. n. seqq. C. de pen. fiscal. Carleuall. qui refert, & reuicit contraria d. disput. 1. a num. 32. usque, & per tot. num. 37. Salgad. Labyrint. creditor. par. 1. cap. 7. nu. 7. & 8. vbi limitat per hanc conclusionem, quando procedet delicto bona confiscantur, & reus damnatur ad interesse partis, nam pro isto interesse priuatus preferitur fisco. Prout per etiam fiscus vretur hypotheca aduersus creditores, si non ageret actione ex maleficio, sed pro relarcendo danno dato in bonis fiscalibus, cum hoc casu non dicatur prosequi penam, sed interesse Carleuall. d. disput. 1. num. 27. Mantic. de tacit. d. tit. 18. num. 34. Merlin. d. quæst. 88. num. 21.
- In contractibus est constituenda regula affirmativa, fiscum habere tacitam hypothecam in bonis sui debitoris lauertar 46. & fiscus ff de iur. fisc.

- fisco. l. si cum pecunia 3. C. de privileg fisco. l. 2. C in quib. caus. pign. tacit. contrab. Carleuall. de iudic. tom. 2. tit. 3. disput. 34 numer. 3. Merlin. de pignor. lib. 3. quest. 85. num. 1. quæ limitatur + in minore emente a fisco, nam pro solutione pretij non remanent obligata reliqua bona minoris, sed tantum res illa empta l. 2. ff de reb. eor. Mantic. de easit lib. 11. tit. 18. aum. 5. Statiil de Saluian. inspect. 3. cap. 4. numer. 365. Merlin. de pignor. d. quest. 85. 12. num. 2. & seqq. vbi + refutata restrictione Negusant & Peregrin. qui voluerunt hanc tradicionem habere locum in solo pupillo, probat illam. 13. procedere etiam in minore; limitatur + insuper hæc regula, quando fiscus succedit in locum priuati, quia si priuatus hypothecam non habebat, nec illam assequetur fiscus successor. l. fiscus 6 ff. de iur. fisc. Mantic. d. tit. 18. num. 30. Statiil. d. cap. 4. numer. 638. Merlin. d. quest. 85. num. 4. & quæst. 90. & ratio est quia fiscus succedens in locum priuati, iure illius viritur, licet, postquam successit, utatur iure suo d. l. fiscus 6. ff. de iur. fisc. Constant. C. de usur. fisc. al. lib. 10. numer. 31. Sanfelic. decis. 188. nuu. 9. & infra idem firmans in Ecclesia, & aliis personis privilegiatis.
14. Quæ hypotheca + exercebitur a fisco cum priuilegio prælationis super bonis a debitore quæsis post contractum initum cum fisco. l. si is qui 28 ff. de iur. fisc. Gavyc. Galeot controuers. 63 num. 20. lib. 2. Bellon. Iun conf. 41 num. 2. & 35. Carleuall. d. disput. 34. numer. 4. & seqq. vbi plurimum laboravit pro conciliandis contrariis Merlin. de pignor. lib. 3. quest. 78 num. 2. & quæst. 87 num. 4. & infra, qui pariter adducit contraria, & illis non obstantibus firmat, non esse ab hac opinione recedendum. Rot. eoram Buratt. decis. 639. num. 15. 17. quo + enim ad bona extantia de tempore, contractus fiscus nullum habet priuilegium, sed attenditur anterioritas temporis, siue hypotheca sit expressa, siue tacita Merlin. qui adducit in numeros d. quæst. 87 num. 1. 2. & 3. est + tamen aduentendum, quod hoc priuilegium hypothecæ non competit fisco, siue Camera Episcopali Guazzin. de confiscat. conclus. 22. numer. 12. Merlin. de pignor. lib. 3. quest. 33. num. 13. & 14. & quæst. 87. num. 13. verit. item Camera.
17. Si tamèn + concurreret dos anteriori hypotheca munita cum fisco, tunc dos tempore prior præferetur etiam in bonis postea quæsitis Cancer. var. resol. par. 1. capit. 9. numer. 3. Carleuall. d. disput. 34. numer. 17. Merlin. d. quæst. 87. numer. 15. & 16. Buratt. d. decis. 639. num. 18. 19. & 20. quo modo + in reliquis fiscis respectu dotis viratur suis priuilegiis, erit adeundus Merlin. de pignor. lib. 3. quæst. 77. per tot. cum omnibus ibi allegatis.
19. Cessabit etiam + hæc prælatio in fisco, si concurreret cum habente duplex priuilegium anterioritatis temporis, & ætatis, nempè si minor esset creditor ex causa tutelæ D' Dao. de Mari. ad Gizzarell. decis. 1. numer. 13. Merlin. d. quæst. 87. numer. 15. Merlin. Pignatell. controuers. 2. numer. 35. part. 1.

20. Cui autem + incumbat onus probandi, bona fuisse post obligationem quæsta discussetur. Constant. in l. 1. numer. 15 C de iur. fisc lib. 10. Didac. de Mari d. decis. 1. num. 14. Carleuall. de iudic. disputat 34 numer. 18. Merlin. de pignor. d. quæst. 87. num. 17. qui dixerunt, quod ille, qui proponit actionem, siue sit priuatus, siue fiscus debet hanc qualitatem probare.
21. Satis pulchram + quæstionem excitatuit Carleuall. d. disput. 34. num. 21. & seqq. an scilicet fiscus præferatur creditoribus anterioribus in fructibus bonorum tam fisco, quam ipsis creditoribus obligatorum, & ratiocinando bene probat, & fructus connumerari inter bona nouiter, seu postea quæsta, & proinde super illis, quatenus extent, & non fuerint in tertium distracti, esse omnino omnibus aliis fiscum præferendum.
22. Postquam vidimus. fiscum + habere hypothecam contra suos debitores, remanet discutendum, an illam habeat si per bonis propriis heredem, qui debitori successerunt, & articulus hic de anno 1654. fuit negare resolutus in Rota Florentina, ut ex decisione desuper edita, quam, & si valde longam, quia Magistralis est, volui in calce quæstionis inserere. In quam opinionem ego libenter concurro ad sanorem heredis cum beneficio inuentarii, nam regula est satis notoria, hunc heredem non obligari de proprio ultra vires hereditarias l. fin. 9. & sprefatam C. de iur. deliberand. cum pluribus alijs DD. & rationibus cumulatis per Tomas. decad. 1. tract. 7. tit. 13. capit. 1. per tot.
23. Quo vero + ad heredem absolutum vado in opinionem contrariam per conclusionem indubitatam. illum per aditionem effici debitorem onerum heretatis eo modo, quo erat obligatus suus author, qui debitum contraxit l. postulantem 44. vbi Bart. ff. ad Trebell. d. l. fin. 9. fin. vero & 9. fin. autem aliquis C. de iur. deliberand. Tomas d. tract. 7. tit. 15. capit. 1. numer. 1. Redenasc. cons. 100. num. 10. Salgad. Labyrinth. creditor. par. 2. capit. 1. numer. 7. & seqq. Rot. post Zacob. de oblig. Cameral. decis. 187. numer. 25. & 26. que est eadem cum decif. 33. num. 27 & 28 post Merlin. de pignor. in qua idem firmatur, bona heredis esse obnoxia hypothecæ, & agouit ipsa decis. Rot. Florent. in 5. di-
24. Et a tamen bucusque Ad + text. vero in l. Paulus ff. de pignor. potest responderi, illius dispositioinem procedere in herede beneficiato, & reddente rationem de bonis inuentariatis, nam si ratio non redderetur, inuentarium non iuaret, ac bona heredis essent obligata. ut eandem legem limitat Merlin. de pignor. lib. 2. quæst. 15. num. 46.
25. Pro tributis, + & collectis competit fisco via executiva. Mauſon. de caus. execut. ampliat. 29. 26. num. 10. 37. & 108. vbi + quod vno, & eodem tempore potest plures executiones committere Carleuall de iudic. tom. 2. tit. 3. disput. 10. numer. 1. & per tot. & hæc opinio seruat in practica, siue agatur de collectis, & tributis presentibus, siue preteritis, & vt de simili obseruantia restatur. Mau-

27 *Maison.* d. ampliat. 29. num. 41. ita ut etiam litem pendente procedatur ad executionem, si in libro estimi, vel quinterno appareat debitum *Maison.* ibid. numer. 38. & 39. *Io. Laganar.* ad Rouit. in rub. pragm. de appret. seu honor. estim. litt. A. 28. verific. primus est vbi si quis pretendit se gravatum, & petet reuideri estimatum, debet interim litem super reuisione pendente cogi ad soluendum.

29. Et cum t̄ catastrum, siue liber estimi probet ad sanorem fisci, vel communis contra omnes in illo descriptos *Mascard.* de probat conclus. 273. num 3. *Genua* descript. priu. lib. 5. de lib. estim. 30. quest. 1. num. 2. & t̄ habeat presumptionem pro se, quod fuerit legitime, & secundum veram estimationem expletus *Siluan.* conf. 99. num. 2. 45. & seqq. *Ciriac.* controuers. 156. numer. 2. ideo si quis in iudicio reuisionis petet, nouam mensurationem fieri, debet propriis expensis perficere, nam licet t̄ mensuratio fiat expensis communibus Hieronym de Mont. de finib. cap. 26. numer. 11. *Boer.* decis. 51. numer. 16. *Gratian* disceptat. 549. numer. 31. nihilominus regula limitatur, si mensuratio petatur ad demonstrandum errorem *Coft.* de rat. quest. 35. numer. 1. *Gilian.* ad statut. *Perauf.* I. mensuratio in adnotat. numer. 5. obseruat. t̄ enim, quod petens aliquid a Iudice debet facere propriis expensis *Franch.* decis. 332. numer. 3. & seqq.

33. Pro quarum t̄ collectarum, ac tributorum solutione est facienda per possidentem professio bonorum iuxta formam traditam in l. forma ff. de sensib. que fuit latius reassumpta per *Menoch* conf. 34. 1201. an. 45. vsq; & per tot n. 55 & t̄ si quis haue professionem non fecerit, bona non professa confiscabuntur *Glos* in d. l. forma verb. tenetur l. 3. C. de rectigl. *Guazzin* de confiseat. conclus. 13. ampliat. 79. numer. 1. verific. qua confit. 35. tio & numer. 3. vbi fiscus t̄ excluditur ab hac pena precriptione quinquennii.

36. Et pro illorum t̄ exactione habet hypotheem cum prælatione omnibus creditoribus licet hypothecariis, & anterioribus l. C. si propter publ. pensitat. *Gait.* de credit. cap. 4. nu. 2056. cum seqq. *Santfelio.* decis. 397. num. 3. *Merlin.* de pignor. lib. 3. quest. 6. numer. 18. & infra. Et hac conclusio non recipit difficultatem; sed fuit excitatum t̄ dubium in causa coram me vertente, an h̄c hypotheca esset super omnibus bonis, vel tantum super illis, ex quibus tributa, vel collecte præstantur, & licet pro restrictione ad sola bona, de quibus soluuntur, tenuerint *Surd.* cum relatis decis. 311. numer. 4. & seqq. iuncta addit. *Hodiern.* *Roland.* conf. 32. numer. 13. in fine vol. 1. & Post. resol. 28. num. 2. 3. & infra tamen ego amplexus sui contraria opinionem, quod non restringatur ad di- & a sola bona, sed extendatur ad omnia, sequens *Felician.* de censib. lib. 3. cap. 3. nu. 10. tom. 2. *Barbos* in l. 1. numer. 12. C. si propter publ. pensitat. qui refert idem tenere *Flores de Men.* var. lib. 5. quest. 6. artic. 3. numer. 18. *Merlin.* *Pignatell.*

controvers. 2. num. 33 & seqq. vbi dicit ita tenere vniuersam scholam Iuris Cesarei Caren. resol. 193. numer. 6. cui opinioni adstipulatur aperta dispositio text. in d. l. 1. C. si propter publ. pensitat. vbi posita questione, an creditores essent audiendi aduersus rem alienatam a fisco pro cessa- ta solutione tributorum *Imperator Antoninus* re- soluit negatiue, & postea subdit hec verba Po- tior est enim causa tributorum, quibus prior re loco omnia bona cessantis obligata sunt.

Nec est admittendus intellectus adductus per contrarium sentientes, quod textus intelligatur de solo prædio tributario, quia est diuina- 38. tiaus, & repugnat t̄ illi verbo omnia, quod vniuersale nihil excludens, & non pa- nitetur aliquam restrictionem, dum non con- stat de mente contraria disponentis *Bar- bos.* dictio. 241. per tot. & signanter numer. 11. vbi ex mente *Boer.* decis. 158. numer. 14. tenet esse semper vniuersale, quando ad di- versas corporas, vt hic, & non ad unum sic- retatio.

39. *Deriso Rot Florentin.* in *Florentina de Maru-* *cellis Dietluna* 1. *Martij* 1654.

40. Petrus Bartholomei de Marucellis die 30. Maii 1591. manu Ser Lucé de Bandoccis publ. Not. Flor. ultimum suum condidit Testamentum, in quo primo loco instituit H̄erede n. vniuersalem Pavium suum germanum Fratrem; Et casu quo d. Paulus H̄eres moreretur sine Filiis, H̄eredem in- stituit Alexandrum ex Francisco altero Fratre Nepotem, cui Alexandro post mortem substituit eius Filios vulgariter, & per fideicommissum, Masculos nimurum, & ipsis non existentibus sub- stituit Feminas, cum triplissima prohibitione alienationis etiam Stabilium, quam Mobilium, vel latius in d. Testamento &c.

Quæ nam bona Stabilia ipse haberet, iam con- stat per libros Decimæ, in quibus suorum bonorum descriptio separata legitur ab aliorum Fra- trum descriptione.

Post conditum ve supra Testamentum, vixit sex ferè integris annis Petrus Testator, qui die 3. Aprilis 1597. ex hac vita migravit. Eius hereditatem adiuit Paulus frater, vniuersalis, & primo loco h̄eres institutus, vt ex ipsis Decimæ libro constat, H̄ereditatis autem commodum vix percepit, nam quinque tantum superuictus mensibus, die 2. Septembris 1597. deficiens intestatus cum bonis Petri Fideicommittentis, etiam propria bona Alexandro Nepoti reliquit; Qui propterea omnia bona in faciem suam descripsit in libris Decimæ, partem eorum recognoscens acquisiram ex Fideicommitto Petri; partem vero acquisitam ex legitima Pauli hereditate sibi delata. Ita ex obsequio Duitem factum Alexandrum oblatum in Fideiustorem duxit non rei- ciendum Mons Pius, siue illius Protectores, quan- do mille aureorum summam, Francisco Bandenio principali crediderūt solito more Et proinde inter ceteros d. Alexander obligatus apparebat sub die 29. T Aprilis

Aprilis 1599. tam pro sorte, seu capitali, quam pro fructibus, quorum summam in totum, ut ex rationibus d. Montis constat, usque ad diem 11. Martii 1647. ascendebat ad quanciam scitorum 9740. Post hec diem suum clausit extremum Alexander die 3 Septembris 1605. reliqis ex se, & Lucretia de Rodulphis Vxore tribus Filiis masculis, nimirum Rodulpho trienne, qui erat maior natu, Francisco 18 Mensium, & Benedicto septem mensium; Infantum istorum tutelam legitimam suscepit Lucretia Mater sub die 25 Octobris 1605. quae die Inuentarium etiam confecit omnium mobilium in hereditate d. q. Alexandri remansorum, quorum tamen potius quamdam exemplationem ostendit (desumptam ex descriptione, quam fecerant Officiales Abundantie, tanquam d. Alexandri Creditores, qui omnia sua bona incorporauerant) quam Inuentarium aliquod, cum non appareat Tutorio nomine ad ipsam Turricem de bonis Alexandri aliquid peruenisse, immo d. Turrix per geminatam, enixaque protestationem declarauit in ipso actu sine prejudicio Filiorum descriptiōnem predictam fecisse, pretendens in omnem casum, quod predicta mobilia, vel sint illa, que in hereditate Petri fideicomisso iam purificato in persona dictorum Filiorum obnoxia reperiebantur, vel saltem loco illorum subrogata ipsiusmet Filiis debeantur: Eadem Lucretia istorum mobilium, vel partis illorum usi indigens, petiit quedam estimata sibi consignari, prestita fideiūsione de restituendo ad omne beneficium Magistratus Abundantie, quod obtinuit die 18 Martii 1605. per eiusdem Magistratus decretum; Volens nihilominus se, usque Filios a molestiis d. Abundantie liberare, & ita duriorem iduersarium remouere, precibus S. C. Serenissimè porreatis, suppliciter petiit, cum Thac protestatione expressa che non intende fare li suoi Figliuoli Heredi del Padre. Sibi restitui omnia Alexandri bona per Magistratum incorporata, offerens se paratam cum aliquo intervallo singulis annis partem soluere, in totum summam scitorum 350. & sic non integrum Alexandri debitum, quod iuxta votum suum consecuta fuit post Abundantie Informationem per rescriptum gratiosum sub die 28. Septembris 1606. Hoc autem factum per D. Iudicem a quo tribuitur per errorem Magistrati Pupillorum.

Suis, & Pupillaribus rebus in hunc modum, compostis, & ipsa Lucretia Mater, & Turrix naturę debitum persolvens circa diem octauam Novemboris 1606. reliquit post se duos Filios masculos Rodulphum scilicet, & Benedictum (cum ante Matrem deceperat Franciscus alter, mediisque Filiis) Quorum tutelam suscipiens Magistratus Pupillorum sub die 16. Ianuarii 1606. per publicum Instrumentum rogita Ser Ectoris Pasci, Primo tutorio nomine acceptauit Fideicomissum Petri supradicti, cum omnibus conditionibus, ac oneribus in ipso expressis, purificatum ad ipsorum fauorem per obitum Alexandri Patris, &

fianc acceptationem notificauit in Gabella contractum, ut in Lib. A. 254. 10. Secundo idem Magistratus dicto nomine libere acceptauit hereditatem Lucretiae Matris; Tertio cum beneficio legis, & Inuentarii, non aliter, nec alio modo, acceptauit Hereditatem Alexandri Patris; Quarto, & postmodum suum Procuratorem fecit, atque constituit Marium de Brogis, ad suo, Pupillorum que nomine faciendum inter alia Inuentarium, cum omnibus suis consuetis solemnitatibus, ad effectum predictum, prout latius in d. Instrumento, ad quod &c. Mandata per Magistratum iacuravit exequi Brogius, ut omnia secundum Civitatis Florentiaz stilum impleuerit.

Post mortem omnium suorum Fratrum, Rodulphus et anno 1633. die 20. Ianuarij Vxorem duxit D. Portiam de Barbetti, quam denique moriens, instituit Heredem vniuersalem, prout in suo Testamento die 7. Apr celebr de anno 1635 manu Ser lo. Baptiste Bruneti publ. Not Flor.

Dum d. D. Portia omnia bona, que remanserant in hereditate Rodulphi possidebat, effectu non soluendo Francisco de Bandenis debito, Mons Pietatis creditor, post alias fructuum sequestraciones, & distractiones, ut celerius satisficeret, fecit incorporationem omnium bonorum, que tenuit, & possedit, ad suamque mortem reliquit Alexander de Marucellis d. Bandeni Fideiūsor, in quibus, & bona Petri Fideicomittentis recensebantur, que iure Fideicomissi ad Rodulphum vocatum peruenierant, quæque, & ut pro re restitutioni obnoxia, non poterant per Alexandrum granatum obligari Fusar. post alios de 40 Subsistit 703 num 2. vel saltem & aperto per mortem Alexandri Fideicomisso ad fauorem Rodulphi, resoluta sive precedens hypotheca super dictis bonis constituta, ut post alios tradit D meus Merlin de Pign. & hyp. lib. 2. quest. 6. num. 16. & 17 pag 46.

Cum hoc supposito eadem D. Portia, nunc Vxor Francisci de Panantis, pluribus petitionibus, ac insistentijs petiit coram Protectoribus dicti Montis excorporari, & sic sibi restitui eadem bona, que in d. Rodulphum iure Fideicomissi transferunt, una cum fructibus a die incorporationis, ut latius in dictis petitionibus, vel insistentiis, Causa ad votum Domini Astelloris commissa fuit, tandem resoluta contradic d. Portiam, seu Franciscum de Panantis eius Virum nn. quibus in actis, Resolutionis autem potissima fuit ratio, quia Mons Pius Fisci honoribus, & prerogatiis decoratus, bona Heredis, vel Heredum sui Debitoris habet eo modo hypothecata, & obligata, ut bona Debitoris ipsius. Per viam recursum tamen Principali rescripto causa eiusdem Protectoribus Montis cum nostro voto decisivo ad revidendam demandata, Centimus una nimis est condemnandum fore, & esse, prout condonauimus d. Montem Pium ad eximendum ab incorporatione, ut supra facta, & sic restituendum omnia bona, que fuerunt descripta in faciem d. Petri

d. Petri Fideicommittentis in libris De cimæ, vna cum fructibus a die incorporationis perceptis, & usque ad actualem relaxationem, ac restitucionem percipiendis; Et in hac parte tantum reuocavimus sententiam, & incorporationem d. Montis, ac ita secundum prædicta diximus male iudicatum, & benè recursum, ut latius in sententia.

41 Moti autem + suimus ad ita referendum per tex. expressum in l. Paulus 29. in princ. ff de pign. & hypoth. vbi ea, quæ ex bonis Defuncti non fuerunt, sed ab Hæredi eius ex alia causa acquisita sunt, vendicari non possunt a Creditore Defuncti, & 42 + fundamentum non modo procedit, si Defuncti bona fuerint obligata per hypothecam conuentionalem, seu expressam, sed etiam per legalem, seu tacitam Surd. decif. 315. nu. 8. Merlin. de Pign. lib. 2 quest. 15. num. 34 pag. 64. quod ampliatur, etiam si Fiscus sit creditor, ut assertive dixit Accursius Florentinus (quicquid dixerint alii) in l. Moscbis 47. in verb. conuenienter, ff de iure Fisci, & videtur sentire Rayner. de Foroliv. ibid. in princ. Nam Fiscus vtitur iure Priuati l. Placuit 37. ff de iure Fisci. Peregrin. in tract. de iure Fisci lib. 6. tit. I. numer. 1. Farin. par 1. Fragm. crim. vers Fisci priuilegia num. 150. Vermigliol. conf. crim. 239. nu. 5. nec speciale quid magis habet, quam Priuatus, nisi in quantum iure cætum reperiatur, ut ex pluribus dixit Tepat. variar. sent. lib. 1. in tit. de iure Fisci pag. mibi 47 col. 1. vers 4. & Farin. ubi sup. num. 150. cum plur seqq. Surd. decif. 71. num. 10. & Alpharus de officio Fisci glos. 16 num. 10 & seq pag. 45. quod, si in ceteris priuilegiis verum est, multo 43 to + magis procedit in priuilegio tacite hypothecæ, quæ tanquam fidio l. unica, &c. & ut pleniarius, C. de rei Vxor. act. non nisi ab expressa lege induci potest, Merlin. de Pign. & hypoth lib. 2. quest. 9. num. 3 & lib. 3. quest. 16. num. 8 Noguerol. allegat. 1 num. 49 in fin. & num. 56.

44 Quod autem + priuilegium hoc a regulis iuris adeo recedens, & singulare non habeat Fiscus, quamquam satis probetur, dicendo, quod Farnaccius acerrimus iurium Fisci indagator, & Alpharus de officio Fiscalis priuilegiorum eius diligentissimus congregator, nec recensuerint, nec comminisci tentauerint Peregr. vero de iure Fisci intra calamum, veldentes continuerit. Et quod Noguerol. alleg. 1. non recensuerit, licet omnes casus tacite hypothecæ percurrat, quo argumento ad non multiplicanda Fisci priuilegia vtitur 45 Giarb. conf. 67. num. 19. Extra + difficultatem conuincitur per Text. in l. 2. C. de bared. actionib. cuius licet vulgarissimi verba referre placuit, ut nostræ veritas opinionis magis eluceat, indequæ sumpta argumenta facilis emergant, Legis autem verba sunt hæc, Pro hæreditariis partibus Hæredes onera hæreditaria agnoscere etiam in Fisci rationibus placuit, nisi intercedat pignus, vel hypotheca, quorum sensus est, ut verbis utar Iulij Pacij in suis disertissimis Commentarijs ad d.l. 2. 46 num. 6. Hæredes + pro rata singulos onera subire

hæreditaria, etiam si Defunctus debuerit Fisco; non tribuitur enim Fisco hoc priuilegium, ut possit conuenire vnum lex multis Hæreditibus insolidum, sed non minus, quam priuatus creditor diuidere cogitur actionem suam, & singulos Hæredes Debitoris conuenire pro partibus hæreditariis, Hædenus Pacius, Ex cuius explicatione, legisque verbis Primò deducitur, quod lex ista non alia ratione fuit à Decio Imperatore constituta, ab Imperatore Iustiniano inserta suo Codici, nisi propter Fiscum tantum, & quia Fiscum pudebat iure Priuatorum vti, & sic conuenire singulos ex pluribus Hæreditibus pro debito Defuncti, nam quod Priuatus creditor singulos Hæredes pro rata conuenire cogretur, explorati iuris erat, etiam ex legib. XII. tabul. ut constat ex l. Hæredes 25. idem iuris, ff fam. ercisc. ex le aqua 6. C. eod. ex l. pacio 26. C. de part. & ex l. fin. C. eod. tit de Hæredit. action. & ideo cum Fiscus supplicaret tanquam privilegiatus, ut posset quemlibet etiam vnum ex pluribus Hæreditibus Debitoris Fiscalis conuenire insolidum, fuit per d.l. 2. C. de Hæredit. action. Fisci pretensiō reiecta, non plus ei tribuendo, quam ceteris priuatis; Secundò deducitur, quod si Fiscus habuisset hypothecam in bonis eius qui successerat Debitori Fiscali, nec desiderare poterat pettitum in dicta lege priuilegium conueniendi singulos Debitoris Fiscalis Hæredes insolidum, cum illud satis habuisset per hypothecam sua natura individuum Merlin. de Pign. & hypoth. lib. 3 quest. 14 sub nu. 84. & 88. & lib. 4. quest. 44. num. 19 & melius quest. 127 num. 1. & seqq. Carleval. de Iudicijs lib. 1. tit. 2. disput. 10 num. 5. pag. 227. Buratt. decif. 785. numer. 10. & ibi Addit. Rot. post Cenc. decif. 45 l. num. 10. & decif. 559. num. 9. Salgad in Labyrinth. Credit. par. 2. cap. 11. num. 4. & 6 Deducitur demum, quod si Fiscus legalem habuisset, tacitamque hypothecam, non tantum Decius Imperator dictæ legis secundæ auctor superfluuus, ineptusque fuisset, dicendo, nisi intercedat pignus, vel hypotheca, sed etiam Imperator Iustinianus, omnesque Iuris compilatores notandieissent, dum eam iuri Civili inferuerunt, si tempore suo Fiscus habebat legalem hypothecam, & eam sub conditione sic poluerunt, ac in dubium reuocarunt, ut innuit dictio illa, nisi l. quibus diebus 40. l. quidam Titio in fin. ff. de condit. & demonstr. l. 1. l. idem scribit, ff deposit. Nusquam 47 + enim in toto iure legitur, quod ponatur in conditione hypotheca, vbi tacite inest, à lege quæ inducta est total. unica, C. de rei Vxor. act. tot. tit. C. comm. de legatis, l. item 4. ff de part. leg. certi Iuris 5. C. locat. tot. titul. ff & C. in quib. caus. pign. vel hypoth. tacite contr. Dictum fuisset saltem, nisi pignore, vel hypotheca Fiscus vtaatur, quasi lensus esset, quod Fiscus contra Debitoris Hæredes potuisset agere personali actione, & sic contra singulos pro rata, & potuisset agere actione reali pignoratitia, siue hypothecaria contra quemlibet insolidum; At dum Legislator dixit, nisi intercedat pi-

pignus, vel hypotheca, de interuentu conuentionalis, & expressæ intellectus, cum quod inest, in 48 tercedere non dicatur, & verbum \neq intercedere ad conventionem, & factum hominis referatur 49 tot. tit. ff ad S. C. Vell. ubi Doctores Dicebatur \neq præterea, quod Fiscus, & dos circa hypothecam æquiparantur per modum regulæ, Bart. in l. 1. ff. solut. matrim. Glos. in l. dotis 9. C. de iur. dot. vbi & Barbos numer. 4. Castr. cons. 394. Negusian de Pign. & hypoth. 4. memb. 2. par. nu. 108. Mantic. de ratus & ambig. conuent. lib. 11. tit. 25. nu. 3. Alpharus de offic. Fiscal. glos 34. S. de pignore num. 126. 50 pag. 299. Sed \neq nec in iure, nec apud DD. legitur, quod pro Dotre sint hypothecata bona Hæreditis eius, qui Dotem debebat Afflict. de eis. 200. num. 1. & per tot. ergo nec Fisco debet concedi priuilegium huiusmodi &c.

51 Si cui tamen \neq hoc priuilegium competeteret, utique Pupillo cedetur in cuius favorem est tex-
tus (magis apertus, quam aliis, qui pro Fisco ad-
ducit possit) in l. properandum 13. S. fin. C. de Iudi-
cij, vbi differens Iustiniyanus de obligatis ad fa-
vorem Pupillorum nominat Tutores, Curatores,
aut eorum Fideiussores, Hæredesque, & rese-
rum, & nihilominus ex Doctoribus, & Interpre-
tibus nemo verba illa, researum ausus est referre
ad Hæredes, quamquam proximiora, verbo illi,
Hæredesque, apposita legantur, Mantic. post alios
de tacit. & ambig. conuent. lib. 11. tit. 16. sub nu. 14.
quem refert. & sequitur Barbos. in d. l. properan-
dum, S. fin. num. 6. Noguerol. allegat. 1. praesertim
num. 92. & numer. 103 Ergo multo minus Fisco
tributum, atque concessum priuilegium prædictum
dici potest, pro qua nec similis textus potest ad-
duci, & contra quem in dubia iudicandum esse,
stat regula in l. non puto 10 ff. de iur. Fisc. Farin. in
Fragm. vbi sup. numer. 155. Peregr. de iur. Fisc.
lib. 6. tit. 1. num. 3.

52 Aduersus huiusmodi \neq fundamentum adduce-
bantur tex. in l. aufertur 46. S. Fiscus, ff. de iu-
re Fisci, in l. 2. & 3. C. eod. & in l. 2. C. in quib.
caus. pign. vel hypoth. tac. contr. vbi expresse le-
gitur certum esse, quod Fiscus semper habet ius
pignoris, adducebantur etiam autoritates non
solum Glosæ penult. in l. Fisci 6. ff. de Iure Fi-
sci sed etiam Plurium quos al. legant. Carleual. de
Iudic. tom. 2. libri 1. tit. 12. disp. 1. sub numer.
15. & subnumer. 23. & tit. 3. disp. 25. sub num.
10. Alpharus de offic. Fiscal glos 34. S. 5. num. 116.
53 pag. 296. Qui sine exceptione \neq id seruari in om-
nibus contractibus, & quasi contractibus, qui
cum Fisco sunt, scriptit ibid. Merito bona eius,
qui adeundū hæreditatem debentis Fisco cum Fi-
scō quasi contraxit ad texti. in l. apud 3. S. fin. ff.
quib. ex caus. in poss. eatur obligata nexus pigno-
ris erunt, a que dicentur d. l. 2. C. in quibus causis
54 pign. vel hypoth. tacit. contrah. Nam eum \neq qui
Debitoris Fisci adiit hæreditatem, priuilegiis Fisci
cepisse subiectum esse, dixit Ulpian. in l. eum qui
33. ff. de iure Fisci, quam legem de hypotheca lo-
quentem intellectus Peregrin. de iure fiscis lib. 6. capi-

6. numer. 1. vers. Amplia, qui postquam dixerat.
Fiscum bona secum contrahentis obligata, & hy-
pothecata habere, immediate subdit. Amplia ad
eum qui successit Debitori Fisci, nam ex tunc Fi-
sci priuilegiis subiicitur d. l. eum qui &c.

Sed hec omnia tantum abest, vt firmatam opi-
nionem impugnent, vt quinimo recte percep-
coadiuant, vt ex infra dicendis apparebit; Di-
citur enim primo, quod Fiscus semper habet hy-
pothecam d. l. aufertur 46. S. fiscus, cum concor-
55 dantibus, & Nos non negamus, sed \neq dictio il-
la Semper exaduerso allegata, preterquam quod
denotat regulam, vt idem importet, ac plerum-
que Surd. cons. 281. numer. 1. referenda \neq est ad
tempus, non autem ad casus, vt ex pluribus suo
more probat Barbos. de d. v. suffreq. dict. 361. nu. 3.
& secundum naturam actus, cui adiicitur intelli-
genda est, & secundum subiectam materiam Rot.
decis. 268. numer. 14. par. 1. recent. quasi sensus sit,
57 quod actiones \neq competentes Fisco, maxime au-
ferenti ab indigno, & ob alterius fraudem, vt
in dict. l. aufertur, non prescribantur per annos
30. 40. vel ultra, sed exerceantur etiam post 60.
annos, vt dixit Peregrin. de iure fisci lib. 6. titul.
8. sub numer. 6. neque excludantur, nisi per cen-
tenariam prescriptionem, vt probat Alpharus de
offic. Fiscalis glos 16. de fisco agente priuileg. 45.
58 numer. 1. 65. pag. 79. Et \neq veritas istius responsio-
nis deducitur ex auctoritate Glosæ in d. l. aufertur
46. S. Fiscus in verb. pignoris, vbi aliqui casus, re-
feruntur, in quibus Fiscus non habet hypothe-
cam, & ex dispositione dict. l. 2. C. de hæredit. act.
ex qua satis deduximus contra bona Hæreditis Fi-
scū defuncti creditorem hypothecam non habere.

Nec vires huius responsionis eneruant Alph-
ari verba superius, & exaduerso allegata, vbi Fisco
hypotheca conceditur sine exceptione in om-
nibus contractibus, & quasi contractibus, qui
cum Fisco celebrantur, & proinde dictio,
59 \neq semper, generalitatem importet, tam re-
spectu teritoris, quam respectu casuum, vt tradit
Barbos. d. dict. 361. numer. 2. Quia generalitas
dictorum verborum per singulas species, & casus
declarata per eundem Alpharum per tres inte-
gras paginas, nunquam legitur ad casum de quo
agimus extensa, aut exemplificata, licet omnes
alios casus specialiter comprehendat, quibus hy-
60 pothecam Fisco iura impartiuntur. Quo vero \neq
ad quasi contractus manifeste constat, quod ge-
neralitas supra enunciata non exemplificatur, aut
declaratur a Doctoribus in alio quasi contractu,
quam in eo, qui per sententiam contra Delinquentem
latam initur Carleual de iudic. d. disp. 1. num.
10. cum plar. seqq. Merlin & plena manu per eum
congesti de pign. & hypoth. lib. 3. quest. 88. n. 17. pag.
61. 337 Noguerol. allegat. 1. sub num. 46. quod \neq tan-
quam in odium Delinquentis inducitum ad alios
casus, in quibus hec ratio non militat, extendi non
debet cap. odia 15. extra de regul. iur. in 6. l. cum
quidam 19. vbi glos. fin. ff. de lib. & post Glosa verò
penultima in leg. fiscis 6. ff. de iure Fisci allegata
in mo-

DE CONFISCATIONE.

221

in motiuo D.Iudicis à quo in vers. non valui, ad
62 rem non facit. Nam postquam t̄ in d.l. Vlpianus quesiuerat, an, & quando Fiscus succedens priuato Creditori incipiat habere priuilegium, contra Debitorum Defuncti, adhibita distinctione respicit, quo ad vſuras Fiscales, tunc incipere priuilegium, ex quo Fiscus conuenit certum Deborem, & confidentem. At in priuilegio, ex inde locum esse priuilegio, ait, ex quo inter nomina Debitorum relatum nomen est Glos in verbo priuilegio, explicat, ut in hypotheca, qua explicatio, cum emanauerit in caſu omnino diuerso à nostra facti specie, nullo modo ad rem facit, nam ibi semper agitur de eadem Debitoris, seu Contraheantis persona, nunquam tamen de persona H̄eredis eius, qui cum Fisco contraxerat, Secundo ibi semper agitur de eo, qui verè contraxerat, & erat ex proprio contractu Debitor, mutata tamen Creditoris persona ex cauſa successionis, Nos agimus de eodem Fisco Creditore, mutata persona Debitoris per successionem, meritò ille, qui debitor Fisci euasit permittendo se referri inter nomina Debitorum forsan ex sua confessione, & subscriptione, ut in primo caſu, mirum non est, quod Fisci priuilegijs incipiat subiici d.l.2. C. in quib.cauf.pign.rat.contr. sed quod ultra personam H̄eredis repreſentantis defunctum Debitorum factio[n]e Iuris, authent.de iure iuriand. à morien.præst. in prop. obligentur bona H̄eredis ipsius contrā regulas iuris, nec dixit Accursius, nec dicere potuit sine contradictionis nota cum in l.moschis.47. in ver.conuincirentur, ff.eod.tit.de iure Fiscul hypothecam in bonis h̄eredis expreſſe negauerit Fisco, dum allegandol. Paulus 29.ff.de pign. & in d.l auſertur 46.º Fiscus in verb.pignoris dixit hypothecam Fisco competere ex suo, non ex alieno contractu.

Vim autem aliquam nostra opinioni facere ne-gauimus, leum qui 33 ff de iur Fisc super qua totum fundamentum exaduerso Iudicantis consistere videtur, qua sicuti paucis verbis concepta est, ita non potest plures caſus, & plura priuilegia inducere, quād verba ipſa importent, atque con-63 tineant; Verba t̄ enim legis h̄ac sunt, Eum. qui Debitoris Fisci adiūt h̄ereditatem, priuilegijs Fisci coepisse subiectum esse, ex quibus liquido constat nullum esse verbum, quod ad bona referatur, imò 64 dictio[n]em illam, t̄ eum, qua personalis est, & restricta ad personam nominatam bonorum ex-clusiua[m] esse, nemo dubitaret, per ea, qua scripsi Barboſ de Dic[ti]o. vſuſ. dict. 177. n. 5. cum seqq. maxime in materia ſtrictè interpretanda, vt ſunt priuilegia, Cyriac. contr. 369. n. 9. Priuile-65 gia t̄ igitur, quibus ibi subiicitur acceptans h̄ereditatem fiscalis Debitoris, ſunt eadem persona-lia, qua Fiscus habebat contra Defunctum debito-rem, quod expreſſe ſenſit Accursius, dum e-66 xemplificat t̄ in maioribus vſuris, iuxta l qui-dam 17.º ex locato, ver. Fiscus, ff. devſur. qua-rum priuilegium est omnino diuersum à priuile-gio hypothecæ, cum illud non contrahatur, niſi

per moram, d.l Fiscus 6. vers sed utram, ff de iur. Fisc. Alphar.de offic.Fiscal.glos 16. de Fisco agen-67 te, priuileg. 55 n 190. pag. 83. que fabſque interpel-latione fauore Fisci contrahitur, Mareſc. variar. 68 resol lib. 2. cap. 124. n. 19. At t̄ priuilegium hypothecæ etiam citra moram Fisco cōpetat d.l Fiscus in fine principij, & d.l auſertur 46.º Fiscus ff eod. & de vno ad aliud priuilegium non valeat extēlio, l. quod verò 14 ff de legib. 9. sed & quod Principi, vers planè, ubi DD. inſtit. de iur.nat. gent. & ciuil. Nec vrger, quod in d.l. eum qui 33 ff de iur. Fisc. Iuris Consultus vtratur plurali numero dicens, priuilegijs Fisci subiectum eſſe, quaſi non poſſit veri-ficari pluralitas illa priuilegiorum Fisco compé-tentium, niſi de realibus actionibus contra bona H̄eredis legem intelligamus. Quia Fisco tot ha-bet priuilegia, etiam vltra realia, vt labor exiguis in hac obiectione refellenda requiratur, Habet 69 t̄ enim proprios Iudices, & ideo non ſequitur fo-rum Rei, ſed eoram ſuis Iudicibus trahit Debito-res, l. 1. C. ſi aduers Fiscum, tot. tit. C. ubi cauf. Fi-sical. Peregrin de iur Fisc.lib 7. tit. 1. numer. 2. vers. ideo. Alphar.de offic.Fiscal.glos 16. de Fisco agen-te, priuil 1 num. 22. pag 47. & priuil. 69. num. 21 5. 70 pag. 88. Poſt conuenire t̄ Debitorum ante tem-pus ſolutioni decretum, l 1 C. de condit. ex l. Ma-reſcott var resol.lib 2. cap. 131. numer 4. Habet 71 actionem, t̄ & intentionem fundatam in propriis libris, Mascar de probat.concl 975. num. 46 Ge-nua de script.priu lib 4. tit. de libris Fiscal. Poſt 72 agere t̄ contra ſuum Debitorum, omiſſo Iuris ordine executiū, & ſummarie, Caball. caſ. 203. Gratian. diſceptat forens cap 353. num. 1. & seqq. 73 & cap. 375. numer 14. Exequitur ſententiam t̄ ad ſui fauorem latam, remota Debitoris eondemnati appellatione, l fin C. quorum appell non recip. Al-phar.d.tract glos. 16. de Fisco agenti, priuil 13. nu-74 70 pag. 59. Transfert t̄ onus probandi in Reum conuentum post alios idem Alpharus ibid. priuil. 24. num. 108. pag. 67. quando nimis habet in-tentionem fundatam de Iure communi, vt dice-75 mus in fin. Nuſquam t̄ perit instantia ad eius fa-uorem l. properandum 12. in 9. t. ubi glos in verb: 76 Fiscal. & gl. seq C. de Iudicij, imò cauſe t̄ instantiæ nec remorantur feriati dies l publicas 5. C. de fe-rys Euerard. in loco à Fisco ad Eccles. n. 9. Et vt ſe-mel dicamus, tot habet priuilegia Fisco, vt ad ſal-uandam pluralitatem priuilegiorum, de quib. in d. l. eum qui nullo modo cenuerimus necessariū, in-ducere contra Iuris regulam, de qua in d.l. Paulus de Pign. nouum, & inauditum priuilegium hypo-thecæ in bonis eius, qui Fiscalis Debitoris h̄ereditatem adiuit;

77 Nec viſa t̄ fuerunt ſufficere ad inducendum illud, qua Peregrin ſcript de iur. Fisc.lib. 6. tit. 6. ſub num. 1. vers. Ampl. & tit. 7. nu 10. Primò quia Peregrinus non dixit bona h̄eredis eſſe ad fauorem Fi-ci obligata pro debito Defuncti. Secundo, quia hoc ſaltem noluit dicere. Tertio quia etiā ſi illud vide-retur dixisse, tamen ſuum diſcu optimè declarauit dicendo hoc priuilegium Fisco non competere.

Quarto, & postremo quia etiam in casu quo Peregrinus hoc dixisset expressè, illius auctoritas, nec satis fuisset ad istud priuilegium Fisco tribuendum.

Redeundo ad primum, quod scilicet Peregrinus non dixerit id, ad quod in hac causa fuit allegatus, probatur, quia cum dixisset, quod Fiscus speciali iure vtitur, ut ex contractu, etiam citra expressam pignoris conuentione, bona secum contrahentis sine sibi obligata, & hypothecata, non solum presentia, sed etiam futura, & huc usque dubitari potuisse, an hoc priuilegium locum habere debet in casu, quo transactibus bonis per tacitam, legalemque hypothecam obligatis in alium, mutaretur persona Debitoris, maxime cum 78+ priuilegia hanc soleant recipere interpretationem, ut ledant ius Commune minus quam fieri possit. *Olsac. decis. 90. num. 41. Franc. Marc. quast. 394. & quast. 492. Altogr. cons. 83. num. 51. lib. 1. Rot. decis. 330. num. 6 par. 5. rec. nec debeant extendi ultra id, quod continetur in illis Oldrad. cons. 325. in princ. & num. 4. Seraph. decis. 555. num. 1. Rot. decis. 167. num. 6. & decis. 324. num. 12. par. 5. 79 rec. & quod si hypotheca sit stricti iuris, & uti talis stricte interpretanda, nec admittat extensio nem, dixerunt post alios Merlin. de Pign. libr. 4. quast. 47. & Noguerol. allegat. 1. nu. 96. Ad hanc igitur dubietatem excludebam Peregr. d. lib. 6 tit. 6 sub num. 1. subiunxit Amplia ad eum qui successit de debitori Fiscalis quasi sensu. Peregrini fuerit dicere, quod quemadmodum tacita hypotheca competebat. Edgit. De functum in bonis illius, ita quoque competit contra successorem in bonis eiusdem Defuncti, & ita ampliatione reteritis eisdem terminis, ac eodem themate honorum Defuncti adaptatur optimè ad regulam supra firmatam, absque necessitate, extendendi predictum priuilegium ad bona Hereditis, in cuius persona non verificatur verba loquenteria de contrahente, de quo in regula, seu conclusione late Surd. cons. 425. num. 28. cum seqq. Nec videatur in septa dubitationis ratio, quam sustulit Peregrinus in d. vers. Amplia quasi 80+ denatura hypotheca sit afficere ipsam rem, penes quemcumque possessorem repartam, & existentem Cetera de Gencib. q. 88. num. 6. quia tandem in iure, all. casis, quibus priuilegiata hypotheca strictè accipitur, & persona non egreditur, ut in hypotheca cum prælatione concessa Mulieri pro Dote s. 1. Ca de priuileg. dot. d fuerat in fin. cum utroquin notariis. de act. Verum quando etiam in septa fuisse, vel ratio dubitandi, que Peregrinus induxit ad ponendam ampliationem, vel modus loquendi, dum dixit Amplia non debemus contra Ius regulas inducere priuilegium nouum, ut Peregrinum ab inceptu in lapide defendamus. &c.*

Dicobamus secundo, quod Peregrinus dicto loco nunquam intentionem, ac in mente habuit dividendi, quod bona Hereditis Fisco sint obligata; 82 quia si Doctor dictum intelligendum est iuxta legem, quam allegat ut tradidit Bart. in l. non so-

lum 9. I. si liberationis verba num. 4 ff. de liber. legat. & Rot. decis. 302. num. 9 p. 4 rec. tom 2. ex allegata lege per Peregrinum loco superius adducto non potest hoc inferri, quia siue allegare voluit legem eum qui 33. siue allegare voluit l. eum qui 41. eiusd. tit. de iur. Fisc. ex nulla dictarum legum astriui potest, quod Fiscus habeat hypothecam in bonis eius, qui successit Debitori Fiscalis; Nam dictam l. 33. satis resutauimus supra, dictæ vero legis 41. satis erit transcribere verba, que nihil prorsus ad rem faciunt, que sunt ista Eum qui bona vacantia à Fisco comparauit, debere actionem, que contra defunctum competebat excipere.

Quando tamen Peregrinus hoc aliquo modo videretur dixisse, vel dicere voluisse optimè suam intentionem declarauit d. l. 6. cap. 7. inscripto, de Debitoribus Fiscalibus numer. 10. vbi haec verba leguntur, Heres autem Fiscalis Debitoris ex tunc subiicitur Fisci priuilegiis l. cum qui ff. de iure fisci l. cum quidam l. Debtores, ff. de usuris, non tam men vltra portionem hereditariam tenetur l. 2. C. de hered. act. quibus ex verbis manifeste apparet, quod priuilegia, quibus supponitur Heres Debitoris Fiscalis, & de quibus in d. l. eum qui non intellexit Peregrinus, nisi in actionibus personalibus, quia alias per actionem hypothecariam conuenit Heres in solidum teneretur, cum hypotheca sit individua, ut ex Merlin. & Rot. supra deduximus; Supponentes tamen, quod Peregrinus aperte, rotundisque verbis dixisset, hoc priuilegium tacita hypothecæ Fisco competere aduersus bona Hereditis, non ideo herbam porrige, siue 83 acquiescere potuisse, cum fidio + (quemadmodum est tacita hypotheca) non nisi ab expensiōe possit induci, non autem à Doctoribus, quamvis sexcentis Noguerol. allegat 1. num. 3. n. 5.

& num. 43. Salgad in labyrinth. Credit. par. 1. cap. 84. 10. num. 39. & Fiscus + non sit priuilegiatus, nisi in casibus à iure expressis, ut ex Farinae Peregr. & alijs supra tonumus. Ex quibus, cum saltem reuocetur in dubium hoc priuilegium, sequitur 85 illa conclusio, quod contra Fiscum in dubio sit judicandum d. l. non puto 10 de iur. Fisc.

Dicta tamen huc usque non potuisse excludere predicti Montis intentionem, si Filii Alexandri de Marucellis effecti fuissent eius heredes liberi, quemadmodum illos fecisse viderunt D. Lucretia Mater sub die 25. Octobris 1605. dum illorum cum 86 telam suscipiens, consecit + Inuentarium rerum, & honorum in hereditate Alexandri Patrii remansorum, afferens illa esse ad Filios spectantia. quod verbum, siue dictio, importat aditionem hereditatis ex Rot. coram Ludouif. decis. 7. num. 1. in fin. maximè si verbum illud sit prolatum à Matre Turtice Rot. decis. 180. num. 11. par. 7. rec.

Nos autem censuimus per dictum Instrumentum, ac Inuentarium tutelare dict. D. Lucretiam Mariam, nec fecisse, nec facere posuisse heredes d. s. os Filios infantes, pluribus quidem rationibus &c.

87 Nam Mater Inuentarium fecit, + vt tutelæ susceptę

scepte administrationem inciperet, que ab Inventario exordium, ac ini cium sumit l. i. l. officio, ff. de tutel. & rat. dist. Antonin de Amat. resolut. 59 numer. 4. non ut heredes Patris facheret Filios, 88 & actus agentis non debent operari ultra eius intentionem l. Creditio 12. l. fin. ff. quod pot. in pign. hab. Rot. post Merlin. de Pign. decif. 68. numer. 20. Rota in terminis nostris coram Merlin. decif. 888. num. 9. & prius decif. 873. num. 12. Isteius veritas intentionis probatur, & ex ipso tutel, siue Inuentarij actu, & ex actibus subsequentibus; In ipso enim tutel, siue Inuentarij Instrumento Tutorij hec formalia verba protulit, cum protestatione tamen, & declaratione, quod non intelligit modo aliquo prejudicium parari posse, cum pretendat dicta mobilia pertinere ad dictos suos Filios ex hereditate Petri olim Patrui dicti Alexandri Patris, & paulo inferius iterum eadem D. Lucretia Tutorio nomine protestata fuit, & declarauit, quod nullum parari sibi vult prejudicium &c. ex 89 quibus verbis cum remoueatur & consensu ab aditione, cessare potius debet aditio, quam protestatio Corn. conf. 161. numer. 6. lib. 4. vel saltē 90 & actus aditionis ita obscurus, incertus, dubius, & equivocus redditur, ut ex illo Filij heredes facti non dicantur Baldus omnino viden. conf. 17. sub num. 1. vcrificatione ergo lib. 3. Mascard de probat. conol. 41. num. 16. & num. 18 Rot decif. 210. num. 15. par. 5. rec. Merlin decif. 873. num. 3. & decif. 888. numer. 2. cum aditio & non presumatur, nisi probetur Mascard. de probat conol. 40. numer. 8. Nec protestationem huiusmodi censimus factio contraria esse; Quia tunc factio contraria reputatur protestatio, quando se non compatitur cum facto, & quando totum destruit factum, sed 91 & quando protestatio ordinatur ad tollendam mentem a facto, seu presumptionem ex eodem facto resultantem, tunc protestatio operatur, Alex. conf. 130. num. 17 lib. 4. Corn. dict. conf. 161. 93 num. 6 lib. 4. & quando & ordinata est protestatio ad limitandum factum, cum quo proinde se compatitur, non potest dici contraria factio Merlin. de pign. lib. 5. tit. 1. quast. 30. num. 20. Surd. conf. 143. num. 59 lib. 1. Rot. decif. 28. num. 10. par. 4. recent. tom. 2. & tunc potius actus, ex quo possit resultare aditio, virtutatur, quam protestatio ipsa; ut per Surd. d. conf. 143. d. num. 59. & seq. usq. in fin. lib. 1. & in terminis aditionis, vel repudiationis Mantic. de coniect. vlt. volunt. lib. 12. tit. 10. numer. 15. vers. Nam huiusmodi protestatio, & in ipsissimis terminis nostris Mascard. de probat. conol. 47. nu. 9. omnino viden.

In casu autem nostro, cum ex protestatione non tollatur factum acceptanceis tutel, susceptionis administrationis, & confectionis Inuentarii (quod factum tanquam principale subsistit, etiam cum protestatione consideratum) & cum ipso facto se compatitur, nihil est impedimento, quin protestatio non prejudicandi operetur, atque subsistat ad excludendam hereditatis aditionem, 94 maxime & cum hereditas ex communi hominum

opinione reputaretur damnosa. Mascard. de probat. conol. 45. in fin. Ludouis decif. 460. num. 13. & 95 quando f. verba aditionem verisimiliter importanta non sunt prolata ab illomet, cui delata est hereditas, sed ab alio, etiam si legitimus sit Administrator idem Mascard. de probat. conol. 41. in fin. 96 Ludouis decif. 7. num. 1. in fin. ubi Adden. Nec & suitas operatur, dum abstentio probatur tex. est. expressus in l. impuberib. 11. in l. neccesarijs 57 ff. de acq. vel omitt. her. tot. tit. C. si minor ab her. se abst. Rot. Roman. coram Merlin. decif. 539 numer. 4. vel vbi de immixtione non constat Vuesenbecke. in paratit, ad d. tit. C. si minor ab hered. se abst. que 97 & nro quam presumitur, nisi probetur, praesertim in Impuberibus, ut de communi opinione testatur post alios Bachou. ad l. sui autem, circa fin. inst. 98 de hered. qual. & diff. Quodex & Inuentario per D. Lucretiam Matrem factio non inferatur, ac probetur immixtio, siue aditio hereditatis, in modo nec ex Inuentario, quod ipsem Heres fecisset, probat ad litteram Roland. a Valle, inter alias tractantes de Inuentario. quast. 69. vbi reprobato Cyno tenente, quod videatur adita hereditas, his precisis verbis vitetur. Quod in contrarium est veritas, ut Heres non dicatur adire, si alias non declarauerit siram voluntatem l. fin. l. fin. autem hoc aliquis vers. non recusauerit C. de iur. delib. vbi requiritur, quod post Inuentarium Heres repudiet, vel adeat, vbi tenent Salye. Alex. & Iason rursum Salyebi; in l. fin. autem dubius; Ratio etenim est, quia potuit esse, quod Inuentarium fecerit Heres, ut magis esset certus de viribus hereditatis, quam animo adeundi, & ideo cum actus iste non inferat necessario aditionem, non probatur ex hoc animus adeundi, quam parem tenet Ruin. in conf. 113. num. 4. volum. 3. Neuiz. in conf. 9. nu. 14. & Frano. Marc. in decif. 29. vbi asterie hoc esse de omnium consensu, Et hæc omnia ex Roldano transcripta probantur per Mascard. de probat. conol. 48. num. 3. & Rotam coram Duran. decif. 387. la prima, in fin.

Nec obstat, quod Mater Tutor bona describens 99 enunciauerit illa spectare ad Filios. Quia & enunciatio Tutoris non facit heredem Pupillum, nisi aliunde iustificetur, ut post plures firmavit Rot. coram Merlin. decif. 857 sub numer. 10. & seq. decif. 873. num. 6. & decif. 888 sub num. 2. præsertim si assertio, vel actus, ex quo insertor aditio, fiat a Muliere, ut in casu nostro Mascard. in puncto de probat. conol. 47. n. 4. Et tantum abest, ut dicta enunciatio iustificetur aliundè ad effectum, de quo agimus, ut quinimo destruatur non modo per supra relatam protestationem, per quam alio titulo dicit bona spectare ad Filios Pascal. de vir. patr. potest. par. 4. cap. 1. num. 22. Sed etiam per Inuentarium ipsum, in quo descripta leguntur bona, que nulla, ac nunquam a d. D. Lucretia Mater, Tutorio suorum Filiorum nomine possessa, atque retenta fuerunt, idque constat ex Inuentario ipso ibi. Inscriptra bona, videlicet inuentariata ad instantiam Dominorum Officialium Abundan-

tia sub die 3. Septembris proxime preteriti 1605. & inferius incoando d. Inuentarium, ibi Adi 3. di Settembre 1605. Inuentario fatto d' ordine, & ad instanza delli Magn. Sig. Offitali d' Abbonanza Nec vsus quorumdam mobilium, & consumptio cuiusdam olei fecit eosdem Filios hæredes prædicti Alexandri Patris. Quia tam oleum concessum per Dominos Officiales Abundantiz D. Lucretia sub die 20. Februarij 1605 quam modis estimata lib. 714. 10. consignata per eosdem Officiales Abundantiz eidem D. Lucretia sub die 18. Martii 1605. non tanquam bona hæreditaria d. Alexandri, sed tanquam pertinentia ad d. Officiales, fuerunt credita, pro quorum restituzione ad omne dictorum Officialium mandatum non modo se obligavit nomine proprio d. D. Lucretia, sed etiam Fideiussores dedit, ut legitur in Decretis super consignatione prædictarum rerum factis. Nec veritate nititur, quod d. Tutor aliquid nomine Filiorum soluerit Creditoribus Alexandri Patris, quia nulla solutio reperitur facta in vita, & de mandato ipsius, Ita ut cum nullo modo probatum fuerit, quod Tutor habuerit animum adeundi hæreditatem, vel quod possederit bona hæreditatis dicendum tamen censuerimus de additione, vel in mixtione minime constare, Bald. in punto evidendus in d. conf. 17 sub num. 1. vers. in contrarium usq; in fin. lib 3. Omnes tamen incertitudinem, siue perplexitatem (si adhuc aliqua remaneret) eliminauit eadem D. Luceria, dum Tutorio nomine postea sub die 11. Septembris 1606. enixè rogans S. C. S. mediante libello suplici, ut dignaretur illam ad compositionem admittere pro debito, quod Alexander Vir, & suorum Pupillorum respectuè Pater habebat cum Officialibus Abundantiz, per verba expressa dixit, conche non intendo fare li suoi Figli heredi del Padre;

Qua propter ut verbis utar Bald. in d. conf. 17. ex mente a principio dubia, & postea negative declarata, infertur, quod ab initio, & in Inuentario Tutor non habuerit animum adeundi, ex quo postea non facere hæredes Filios asseruit, & declarauit, cum suè declarationi sit standum Bald. ibid. in fin. Mascard de probat. concl. 44. num. 17. concl. 45. num. 32. conclus 47. in fin. Pascal. de vir. Patr. p. test. p. 4. cap. 1. num. 22. cum seqq. Et hec abstension non redditur nulla ex eo, quod non fuerit notificata in actis publici Consilii, ut dicteur requiri per Statutum Florentinum lib. 2. rubr. 29 quia cum Statutum non comprehendat Minores, & multo minus Infantes casu nostro non adaptatur.

Dicebamus præterea, quod etiam si D. Lucretia Mater intentionem, ac voluntatem habuisset faciendi hæredes Alexandri Patris dictos Filios Infantines (quod absolute negauimus) saltem per actum acceptationis Tutelæ, & confectionis Inuentarij illis præjudicare, illosque hæredes facere, nec potuisse videatur, repugnante lege Magistratus Pupillorum rubr. 7. in fin. vbi constituitur, quod antequam Fideiussores a Tutoribus dari, seu dandi approbentur per eundem Magistratum;

tale tutela sia nulla, e di nessun valore, e come se non fuisse stata presa, Sed Fideiussor per dictam Tuterem datus sub die 25 Octobris 1605. post 20. demum dies, nimisrum die 15. Novembris 1605. 102 fuit per Magistratum approbatus, ergo actus factus tanquam nullas, nullum Iuris effectum producere potuit ad cumulata per Farinace. in repertor de contract. q. 55. num. 1. & dicta per Rot. ad Post. de Manuten.. decis. 189. num. 6 maxime in Tertij, & Pupillorum damnum, in quorum præjudicium retrogradatio impeditur l. i. vbi D.D.C. an seruus ex suo facto, Costa de retrotrae. cas 16. cap. 9. num. 8. Capyc Latro decis. 25 sub num 11.

Sed nullam dubitandi reliquit nobis occasio nem actus adeundi, quem vti Tutor celebravit Magistratus Pupillorum sub die 16 Januarij 1606. dum (vt supra in facti narratione reculimus) ultra alia, dictorum Infantium Pupillorum nomine acceptauit hæreditatem Alexandri de Marucellis ab intestato defuncti, cum beneficio legis, & Inuentarij, & non aliter, nec alio modo, protestans se nolle teneri ultra vires hæreditarias, sed velle gaudere beneficijs, & saurobus concessis adeuntibus hæreditatem cum beneficio legis, & Inuentarij l. fin. 9. & si prefatam, C. de iur. delib. & ad hunc potissimum finem, ac effectum constituit, ac fecit Procuratorem D. Marium de Brogis Cauidicium Florentinum mandans ei, ut ideo conficeret de more Inuentarium cum omnibus necessarijs, & opportunis &c.

Ad hoc Inuentarium euertendum, & sic ad legis beneficium excludendum dicebatur ex aduersio, & vitio nullitatis, etiam multiplicis, laborasse, & dolosè factum fuisse Inuentarium predictum, quas tamen nullitates in facto non subsistere nobis compertum fuit; Nam quod citationes ad conficiendum Inuentarium fuerint factæ cum commissione Iudicis, & Magistratus pro prima, & 9. die Martij, & postea quandocumque in processu 103. constat per acta & Cancellerij eiusdem Magistratus, cui credendum esse in pertinentibus ad eius officium, firmavit se pessime Rot. ut decis. 723. nu. 2. par. 4. rec. tom. 2. & coram Merlin. decis. 377. in 104. fin. & decis. 549. numer. 5. nec & non etiam per Nuncij relationem probatur, quæ apta est ad inducendam presumptionem, quod interuenierit Iudicis commissio, siue mandatum Rot. in Cesenate. Pecuniaria 29. Januarij 1629. vers. denique non 105. videtur, coram Card Valdo, quia & Nuncio credi solet, ut tradidit Farinace. de testib. quæ. 56. n. 381. & in punto Inuentarij Ridolphin. in Prax. Iudic. par. 1. cap. 9. num 164. & num 167. maxime cum decreto Iudicis subsecutum fuisse legatur 106. Casaler. decis. 339. num 6. & simus & in actu gesto iam annis fere 50. quo temporis lapsu solemnitates necessariæ ad validitatem actus presumuntur Tomas tractat de Inuent. tit. 8. num 232. Nec obstat, quod citationis, seu citationum commissio non fuerit facta die Iuridica, vel citationum executio non potuerit fieri pro die non Iuridica. Quia respondetur primo de qualitate dierum, & quod

quod iuridici non essent praescripti dies, nihil in 107 processu apparere; Secundo † responderetur, quod cum Inuentarij confectio ad effectum hereditatis suspecte adeundę cum beneficio legis, sic actus extra judicialis Gratian. discept. forens. cap. 797. nū. 3. numer. 12. cum seqq. Ridolphin in Prax. Iudicior. par. 1. cap. 9. num. 48 Rot. decis. 274. num. 3. par. 4. rec. tom. 2. nihil refert, si die etiam feriata fuerit peractus rex, est apertus in l. 2. circa fin. ibi autem de adeunda suspecta hereditate, ff. deferijs; Quod vero in predicti Inuentarij confectione citatus minime suerit Mons Pius, Nos quoque fatemur, sed quod esset pro validitate Inuentarij citandus, omnino negauimus, cessante siquidem Francisco de Bandinis principali Montis Debitorum soluere, quod debebat, non nisi de Anno 1606. die 6. Octobris, cepit molestari Alexandri de Marucellis hereditas, ita ut dici possit, quod de Anno 1606. nec poterat, nec debebat Mons Pius cum aliis Alexandri Creditoribus citari, ut pote, qui non esset creditor, ut expresse firmavit Rota in decis. 666. num. 16 par. 4. rec. tom. 3. vel quatenus ex obligatione iam pridem quæsita dictus Mons creditor dicitur si potuisset, erat tamen, † & Pupilis Infantibus, & Magistratui Tutori, & Brogio Procuratori penitus ignotus, tanquam creditor, & proinde si utri talis non fuit citatus, nullum dici non potest inuentarium Rota in puncto decis. 197. sub num. 3. par. 4. rec. & decis. 126. numer. 3 & 4 par. 4 recent. tom. 2. Citationes autem, atque Proclamationes, ut supra commissæ pro prima, & pro nona Martii die, & executæ, sunt adeò legitimæ, ut nihil aduersus earum validitatem opponi possit, Et quatenus in aliqua ipsarum posset subtiliter vitium considerari, nihilominus Inuentarii † non corrueret, cum unica citatio sufficiat, tam contra certos, quam contra incertos Creditores Ridolphin in Prax Iudic. par. 1. cap. 9. num. 5. Rot. co. 110 ram Duran. d. decis. 383. num. 10 que † sustinetur etiam si diem non haberet, quia intelligetur ad primam diem Grauat. ad Vestr. lib. 4. cap. 2. numer. 11. Puteus decis. 19. de Iudic. Rot. decis. 486. numer. 7 in fin. par. 2. recent. Pro quo Monte, 111 Pio, † aliquique incertis Creditoribus cum interuenient tres Testes, & tres Notarii, iuxta stylum, & consuetudinem istius Citiratis, si aliquis defensus in predictis citationibus notari potuisset, suppleretur per illorum presentiam Rot. decis. 274. num. 7. & decis. 376. num. 11. par. 4. recent. tom. 2. & respectu illorum substinetur Inuentarium Rot. in terminis decis. 331. num. 19. par. 5. rec.

Testes non interfuisse incohationi confectioni, & perfectioni huius Inuentarii, gratis assertur, quia ex eiusdem Inuentarii Instrumento contrarium constat, quemadmodum probat eos suis electos, atque citatos ad assistendum confectioni Inuentarii vixque sub die prima Martii, ut de eorum electione, & citatione constat in processu, qui postea sub die 9. eiusdem Mensis subscripti sunt, dicentes se suis presentes confectioni predicti Inuentarii: Quare omnia † presumuntur

solemniter acta, ritè, recteque gesta' Ridolphin in Prax. Iudicior. p. 1. cap. 9. num. 114. & seq. præsterit post tanti temporis lapsum Tomasi de Inuentarij tit. 8. num. 232. & num. 234. & in omnem † casum ad substantendum hoc Inuentarium sufficit dicere, quod fuerit confectum iuxta stylum huius Civitatis Rot. decis. 310. num. 4. & decis. 351. num. 5. part. 5. rec. & coram Durano decis. 212. num. 5. decis. 241. num. 5. & decis. 387. numer. 1. Ridolphin. vbi supra num. 144. & num. 176. & seq. Inuentarij † autem etiam confectum iuxta stylum bestiæ conferre legis beneficium, probavit Rot. 115. Januen. decis. 351. n. 3 quod euidentissimè † probatur in casu nostro, & per inspectionem similium Instrumentorum, seu Inuentariorum, & per attestations Curialium, Rot. Rom. in decisionibus mox allegatis, & Rota Florentina quam refert, & sequitur Ridolphin loco dicto. num. 146. & seq.

Ex eo autem quod mobilium valor, ac estimatio non legatur in Inuentatio, nullitas non resulitat, quia † de generali consuetudine estimatio non solet apponi, ut refrantur Handed. cons. 53. num. 7. lib. 1. Giovagn. respons. 20 num. 13. lib. 2. Ridolphin in Prax. Iudic. part. 1. cap. 9. numer. 57. & 117 sufficiat † adhorasse, an res sint lanceæ, lineæ, vel sericeæ, & an sint nouæ, vel veteres Handed. dict. cons. 53. sub numer. 7. ut factum fuit in casu nostro.

Dictum etiam suisse adhibitum in confectione predicti Inuentarii, ex aduerso dicebatur, Dolus autem probatus euidentissimè videbatur per Inuentarium, quod a morte D. Lucretiæ legitimæ Tutericis fuit confectum iussu Magistratus per Andream de Pellis Curatorem electum sub die 15. 118 Decembris 1606. vbi sub titulo † bonorum in hereditate Alexandri de Marucellis remansorum, innumera quodammodo bona leguntur descripta, quæ in Inuentario facto per Brogum ad effectum consequendi beneficium l. fin. C. de iur. delib. non recententur, præsertim mobilia, in quibus potissimum dolus potest operari, & subtræctio, aut occultatio timeri, ad tradita per Rotam Genuen. in puncto decis. 351. sub num. 3. vers. Ratio d. 6. Et ex omissione describendi res iam ad notitiam pervenias, quod dolus præsumatur, probatur ex pluribus cumulatis per Adden. ad Ludouif. decis. 169. num. 12. lit. B.

At huiusmodi allegatio, seu oppositio doli, nec in Facto, nec in luce subsistit; Nam d. Andreas de Pellis tumultuariam quandam, & confusam descriptionem bonorum mobilium duntaxat fecit, ut sciret quarum nam rerum custodiam præstare, rationemque reddere teneretur, & ut describeret res ad eius, ut portè Curatoris deputari, manus pertuentes, non ut describeret bona hereditatis d. Alexandri; Nam cum in Instrumento per Magistratum celebrato sub die 16. Ianu. 1606. tres hereditates ad Infantes de Marucellis probentur delatae, Petri nimirum de Marucellis Patrui magni, cuius etiam mobilia fideicommissio fuerunt supposita, Lucretiæ de Rodulphis Matris, & Alexandri Patris,

eris, quorum singulorum mobilia superesse poterant, dictus Andreas absque distinctione omnia recepit, Brogus vero per disinctam, atque diversam illatum hereditatum acceptationem ab ipso Magistratu factam, distinctam quoque fecit 119 bonorum descriptionem, atque in Inuentarium, singulis hereditatibus sua bona adscribens, quod facere potuit iuridicè sine periculo priuationis beneficii, & inualiditatis Inuentarii, ut ex Valasc. Berret. & Oddo firmat Rota coram Duran. decif. 212. num. 5. in fin. & decif. 387. num. 20. & coram Pirouano decif. 181. in fin. part. 6. rec. cum quilibet 120 beatus causa legitima excusat a dolo Rota Iauuen. 121 decif. 35. vers. ex his patet Ita ut cum in omnia bona, tam mobilia, quam stabilia fuerint descripta saltē in Inuentario bonorum Petri, cessat omnino doli presumptio, saltē ad effectum priuandi Hæredem beneficio Inuentarii, ad quem effectum Dolus concludenter probari debet Duran. d. decif. 387. num. 23. & 24 in fin. Ridolphin. in Prax. Iudic. part. 1. cap. 9. num. 62. nec quilibet probatio sit sufficiens Rot. d. decif. 181. num. 13. & 14.

122 Quando in tamen, citra veri prejudicium, ex hac omissione presumetur dolus, qui in Infantibus, quadriennio minoribus, nec potest considerari. Infans. 12. adl. Cornel. de Sicar l. I. §. hoc editio; ff. ne vis fiat ei. Philippus Massinius ad l. Infantis 3. numer. 30 & seq. C. qui admitti, Surd in fortioribus terminis decif. 222. num. 10. & 1. Farinac de pœn. temperand. quæst. 92. num. 46. non ex 123 hoc in fertur, ergo beneficium legis, & Inuentarii amittit Hæres Rot. d. decif. 181. num. 2. 4. 5. cum pl. seqq. par. 6 rec. & restatur de communia Ridolphin. d. capit. 9. num. 7. quasi inuentarium ideo nulliter factum sit, quia contrarium tenuit Rot. etiam coram Duran. decif. 241. num. 8. circa fin. & 124 decif. 351. num. 7 part. 5. recent. Et ad summum in cum dolus iste esset duntaxat presumptus, non autem verus, excluderetur per contrarias presumptions, si modo tales sint, quæ inducant animum Iudicis ad moraliter credendum, omissionem non fuisse dolosam, ut post plures firmat Rot. coram Duran. d. decif. 387. num. 16. In casu autem nostro plures urgentissime concurrunt presumptions ad exclusione doli, Quarum prima est, quod Brogus Procurator ad conficiendum In- 125 uentarium constitutus non presumitur in ad commodum Infantium sine proprio lucro, & vtilitate commississe dolum Farinac. de Falsit. quæst. 151 sub num. 19. & quæst. 153 num. 204 maxime cum esset persona legalis, atque perita, vel saltem quod talis non fuerit, probatum non sit Surd. decif. 222. in fin. Duran. d. decif. 387. nu. 19. Secun- 126 da in presumptio dolis exclusiva est, quod dictus Brogus omnia ad vnguem bona, tam mobilia, quam stabilia descripsit, nisi sub hereditate Alexandri, saltē sub hereditate, vel fideicommissio Petri, quod ad fauorem Pupillorum prætendebat purificatum, quæ presumptio (ne præjudicium Pupillis inferretur) approbata fuit ad exclusio-

nem doli per Mantic Peregr. & Ludoris quos refert, & sequitur Rot. coram Duran. d. decif. 287. nu. 20. Nec obstat quod Alueolus cum suis testis descriptus ab Andrea de Pellis non recensetur a Brogio, nec in Fideicommissio Petri, nec in hereditate Alexandri, quia in modicis potius error presumitur quam dolus, & occultandi animus l. cum bi. 8. §. modus, ff. de transact. Ridolphin. in 127 puncto d. capit. 9. num. 65. & 66. Tertia in casu in nostro exclusiva dolis presumptio deducitur ex clausula Saluo Iure addendi &c. in d. Inuentario per Brogium apposita, quasi habuerit intentionem addendi in Inuentario hereditatis Alexandri, etiam ea quæ descripsit in Inuentario hereditatis fideicommissariæ Petri, quatenus potuerit reddi certus, ubi describi deberent, & ita ex clausula predicta dolum excludi voluerunt Rot. Genuen. d. decif. 35. num. 3 in fin. Sund. decif. 222. num. 21. & ibi Hodie. Mart. cons. 70. num. 21. 32. & 34. cum aliis, quos laudant Ridolphin. d. cap. 9. num. 68. & 69. & Rot. decif. 597. in fin. par. 4. rec. & iure lane merito, cum dolus in confectione Inuentarii facile excludatur ex seniori opinione, Duran. in sepius repetita decif. 387. num. 13. cum seqq.

Sed extra omnem difficultatem versari credimus, quia Brogio Procuratori constituto, quem admodum non fuit factum mandatum, ut dolum in conficiendo Inuentario committeret, ita nec licitum, permisumque fuit, dolum committendo Pupillis Infantibus præjudicare, legisque priuilegium sua dolosa omissione auferre, nam rotum quod dolosè egisset sine mandato factum fuisset, ut recte considerat Rot. d. decif. 181. num. 129. 15. usq. ad num. 19. & proinde absque Domini- 129. 15. usq. ad num. 19. & proinde absque Domini- norum prejudicio Rot. decif. 238. sub num. 20. par. 7. recent. Quæ si ad fauorem cuiuscumque Minoris habent locum Surd in puncto d. decif. 222. num. 10 & 11. & num. 14 in fin. & num. 15. multo magis militant fauore Infantium, ut erant tempore contexti Inuentarii illi de Marucellis, Duran. decif. 212. num. 12. & num. 16. in fin. decif. 241. num. 8. in 130 fin. Validitate igitur Inuentarii data in ex premissis, sequitur, quod dicti de Marucellis fuerint præseruati a bonorum propriorum confusione, & a quocumque damno, quod ins. potuerit ex obli- gationibus Alexandri Patris contingere Rot. dec. 131 2 num. 3 par. 6. recent. perinde, & ac si illius hereditas iacent fuisse Rot. à Valle inter tractantes de Inuent. quæst. 170. num. 4. Rot. decif. 201. num. 21 par. 4. recent. tom. 2. Antonin. de Amat. resolut. 56. num. 5. Ridolphin. in Prax. Iudic. par. 1. cap. 9. num. 155.

132 Nec quæsiti ut supra in Inuentario beneficij renunciationem admirtere potimus, ex eo solo, quod Fratres de Marucellis iam maiores facti die 26. Junij 1930. vendentes quendam fundum, se assernerunt heredes ab intestato Alexandri Patris, sine aditione cum beneficio legis, & Inuentarij. Quia potius censuimus imperitiam, & errorem, quam animum renunciandi predicto beneficio ad tradita per Mascard. de probat. concl. 1269. num. 6. cum

cum actui semper omnis alias debeat adaptari in intellectus, quam ille, per quem indicatur renuntiatio, ut patet, & voluerunt Surd. cons. 419. num. 34. & Rot. coram Ludouic decis. 15. num. 4. & quod propter hanc omissionem non dicantur omissoe beneficium inventari faciunt tradita per Giurb. ad consuet. Messan. par. 1. cap. 9. gl. 5. num. 3. vers. sed dubitatum pag. 589.

Vltimo loco ex parte Montis Pij dicebatur, dictum Franciscum de Panantis NN. quibus in actis potentem huiusmodi excorporationem non posse audiri repugnante lege Gabellę huius Civitatis. Primo quia cum Filij Alexandri de Marucelli bona subiecta fideicommissio Petri recognoscit, tanquam ab Alexandre Patre prouenientia, ex quo de dictis bonis Gabellam non soluerunt (ut debebant de prouenientibus ab hereditate Patrum magni) eadem dicatur confusa cum hereditate d. Alexandri, iuxta dictę legis dispositionem, & perinde sicut bona d. Alexandri Monti Pio fuerunt obligata ex fideiussione facta producō de Bandenis, ita quoque in præjudicium Filiorum sint obligata bona prouenta, ut supra ad. Petro ad fauorem d. Montis, Secundo, non esse audiendum ipsum de Panantis d nomine, instabatur, quia petens sibi restituī, atque dimittit bona d. Petri tanquam Fideicommissio subiecta, Testamentum eiusdem Petri produxit, non soluta gabella.

At nec refugium hoc nouissimum ad augenda Montis ad minuenda Panantis iura valere censuimus; Nam prima obiectio ex facto, & lege ipsa in contrarium adducta rejicitur, cuius verba (ut de veritate constet evidenter) hec sunt. *Et ancora si deuo pagar la gabella ogni volta che detta Eredità, lascio, o donatione faranno prese, o accettate da persone non erettuate, ma tutti quelli, che come heredi, o donatarij succederanno, mediante le persone de Padri, Madri, o d'altri erettuati successivamente di mano in mano, perche l'Eredità predette sono confuse, con l'Eredità del primo Disponente, & in quelle succedono mediante le persone di dd loro Attinenti, e Consanguinei, e come loro Eredi erettuati, non siano obligati detti, che così succederanno nelli loro beni, al pagamento di detta Gabella.* A animaduertendum est enim ex his verbis, quod lex disponit de iis, qui bona prouenientia ab illis, qui sunt in gradu gabellibili recognoscunt, tanquam prouenientia à Patre, Matre, vel alijs exceptis. In casu autem nostro tantum abest, ut bona Petri fideicommittentis fuerint à Filiiis Alexandri de Marucellis recepta, tanquam ab eodem Alexandre Patre prouenientia, ut quinimmo scriptum fuerit in libris Decimę post mortem d. Alexandri de anno 1605. Quali beni li pigliorno in virtù di Fideicommisso fatto da Pietro di Bartolomeo Marucelli, come per suo Testamento rogato Ser Luca Bandocei à di 30. Maggio 1591 visto, archiviato, e reso à Simone di Girolamo Ridolfi, e mediante la morte di Alessandro Marucelli loro Padre &c. Et per Magistra-

tum Pupillorum vel Tutorum fuerit notificatum Gabellę contrarium, se recognosse Fideicommissum d. Petri ad fauorem dictorum de Marucelli purificatum, ita contat per acta eiusdem Gabellę in lib. A. 254. 10. Præterea animaduertendum est, quod allegata legis verba procedunt, & loquuntur de Maioribus adeuentibus hereditates Parentum, non autem de Minoribus, Pupillis, & Infantibus, ut erant eo tempore Filii Alexandri predicti, cum vigore statuti Florentini Maiores, tanquam non valentes ut beneficio legis, & Inventarii in adeundis Hereditatibus cuiuscumque semper adeuentes confundant omnia bona ibi, Perche l'Eredità predette son confuse con l'Eredità del primo Disponente, Minores vero, qui beneficio legis, & Inventarii possunt vti, per hanc confundentem legem non obligantur. Vt cum que tamen sit, dicebamus ex dicta legi verbis deduci posse hanc consequentiam, Filii Alexandri de Marucelli confusa receperunt bona Petri fideicommittentis cum bonis Alexandri Patris, ergo non tenentur soluere Gabellam, sed negauimus hanc consequentiam resultare, non soluerunt Gabellam de bonis Petri, ergo sunt confusa simpliciter, & absolute cum bonis Alexandri, cum hoc nec per legem disponatur, nec ex lege deducatur, sed tantum causative enuncietur. Dato tamen sine vari præjudicio, quod bona Petri, ex eo quod de ipsis non fuit soluta gabella fuerint confusa cum hereditate Alexandri per factum Infantium, vel alterius nomine ipsorum, quod negauimus, quia nemo potuit dictis Infantibus 133 præjudicare, non inde sequetur, t ergo per obligationem Alexandri grauati fuerunt obligata, & hypothecata ad fauorem Montis bona Petri Fideicommittentis Fesar. post alios de subst. quæst. 703. num. 2. Extra omnem tamen difficultatem esse censuimus, quia in d. lege nuspam disponitur, quod non soluent gabellam acquisitę hereditatis de negetur audiencia, & motuum huius Rota exaduerso allegatum in Aretina nullitas die 15. Februarij 1650. loquitur in terminis ordinamentorum Doganę Aretinę, & sic extra casum nostrum, Sed quatenus etiam dicti motui rationes casui nostro possent adaptari, procederent in casu quo d. Panantes, nomine quo supra, esset Actor, vel Actoris partes substinere deberet, in quibus terminis loquitur motuum, nec non etiam verba dicta legis Gabellę infra recensendę, sed Nos tamen ad hunc effectum, quam ad effectum, ut onere probationis non grauaretur Panantes d. n. (si in aliquo defecisset) tanquam Reum, & Possessorem illum censuimus. Et ratio est, quia 134 licet Fiscus t (cuius priuilegijs decoratur Mös Pius Ciuitatis Florentij) sine possessione non liget, ut tradunt Ludouic. Sacca in cons. 1. numer. 29. & in cons. 5. numer. 104. & seq. lib. 1 post alios 135 Giurb. cons. 57 num. 1. hoc tamen priuilegium quatenus comperat (quod negant Peregr. de iure Fisci lib. 7. tit. 3 sub num. 10. vers. sequestratio I. o. Ant. Lanar. cons. 14. num. 9. Rota ad Postium de Manu,

*Manuten. obser. 14. num. 6. & num. 8. dicens M-
anutentionem competere contra Fiscum, & alij
plures plena manu congesti, & approbati tam per
Io: Ant. Nouar. ad l. defensionis facultas 7. C. de
iur. Fisci lib. 10. numer. 4. & 5. quam per Giurb. d.
conf. 57. num. 15 & num. 19.) non habet semper
locum, imò nunquam Reum sua possessione pri-
uat Fiscus, nisi in illis casibus, quibus habet in-
tentionem fundatam de Iure communi, ut in bo-
nis Delinquentium, in bonis ab indigno auferen-
dis, in perceptione vestigalium, & aliis regalibus,
ut disponitur per text. unde deducitur hoc pri-
uilegium in cap. cum persona. 7. I. quod si tales, & s.
fin. ext. de priuilegiis in 6. ita declarant Peregr. de iure
Fisci lib. 7. tit. 3. num. 20. Giurb. d. conf. 67. num.
15 & 19. & optimè Larrea alleg. Fisc. 5. num. 13.
& alleg. 109. num. 29. In casu igitur nostro ad ef-
fectum dunt taxat de quò supra, præstatum Montem
Pium censuimus esse reputandum uti Actorem,
tanquam non habentem intentionem fundatam
de iure communi, ut ex prima parte istius nostræ
resolutionis probatur. Secunda vero obiectio mihi
nunc obstat, quia cum lex Gabellæ cogat, &
obliget ad gabellæ solutionem mouentem item
super hereditatis, legati, fideicommissi, seu dona-
tionis petitione, non potest haberet locum in eo,
qui se defendat, & excipiat, quemadmodum ad
effectum prædictum est censendus Panantes, alia
sequeretur, quod uicumque licet occupare, &
inuadere bona alterius sine periculo, nisi sua pos-
sessione spoliatus ostenderet suæ possessionis, &
proprietatis documenta, & illorum Gabellam sol-
ueret, cuius iniquitas exempli nunquam in Legis-
latoris meum venire potuit. Cum Panantes ni-
hilominus in hac re legis præceptum, quanquam
non obligatus, nec Actor, seruauerit, nihil ei est
impudendum, atque obiciendum, Legis etenim
ad hanc rem verba hec sunt. E se occorresse, che
alcuna persona per qualuoglia ragione pretendesse
l' Eredità, lascio, o donatione d' alcuna sorte, e
non essendo chiaro delle sue ragioni, o per qual par-
te, o quantità mouesse lite in alcuna Corte, possiro
li Procuratori di detta Gabella ogni volta, che fa-
rà mossa tal lite per lor partito farli tempo, e so-
spender la stima, sia à che per la sentenza, pa-
sata in cosa giudicata, sarà decisa la causa, e non si
possa opporre in giudizio, che la Gabella non sia
pagata, sed licentiam agendi, seu utendi Testa-
mento, & fideicommisso prædictis de more obti-
nuit Panantes sub die 21. Nouembris 1654. & pro-
duxit sub die 24. eiusdem mensis, & Anni, merito
nec postremam hanc obiectionem dicto de Pa-
nentibus censuimus obstar e.*

Et ita &c. utraque &c.

Bartholomeus Bononijs Prætor.
Blasius Micbalorius Rotæ Aud.
Flauius Guglielmus Rotæ Aud.
Innocentius Massinius Rotæ Aud. & Relator.
Carolus Blanchellus Rotæ Aud.

De cessione bonorum debitoris
Fisci.

S V M M A R I V M

D Ebitor Fisci ex causa tributorum admittitur ad
cessionem bonorum num. 1.
Causa delicti non admittitur num. 2. & 8.
Ex contractu potest cedere bonis num. 3.
Contrarium firmatur. num. 5. & 6.
Obligatus in forma Camera admittitur, ad ce-
dendum bonis num. 4.

Pecuniam Fiscalem diuertens in usus proprios com-
mittit delictum. num. 7.

Q V Ä S T I O X X X X .



Vm mihi accidisset discutere in Ciuitate Perusia, an debitor fisci eslet ad-
mittendus ad miserabile beneficium
cessionis bonorum, iam pro illius ad-
missione compilaueram sequentem
resolutionem. Sebastianus Domini

Lanione Perusino fortunæ vixit depauperato, ne
in carceribus marce scere cogeretur, ad cessionem
bonorum admitti expostulante, eo quia in-
ter alios erat debitor DD. Horati de Sensis, &
Sociorum ex causa gabellæ carnis, quam ipsi con-
duxerant à Camera Apostoli ca. fuit dubitatum
an contra fisum, & habentes ab eo causam hu-
iuncti edi beneficio gaudere debueret, & ad omnes
ambages tollendas plures casus censi distin-
guendos.

Primo si quis est debitor fisci ex causa tributi,
vel collectæ pro quantitate bonorum impositæ,
ob solutionis & impotentiam ad cedendum ad-
mittritur, secundum tamen distinctiones tradicas
a Brun. de cessione bonorum q. 4. p. 4. n. 1.
1. 2. & 4. Aufrer. ad Cappell. Tolosan. decis. 134.
Ioseph Ludovic. decis. Perus. 32. num. 2. Farinacc.
q. 26. num. 8. Apicell. in tutam. pauper. tit. de
cess. bon. num. 46.

Secundo debitor ex delicto & nunquam ad cessa-
tionem admittitur, eo quia in criminibus practica-
tur regula, qui non habet in ære luat in corpore
T besaur. decis. 182. per tot. Aufrer. ad Cappell. To-
los decis. 28. num. 2. decis. 61. num. 3. & d. decis. 134.
in princ. Brun. alleg. num. 3. Ioseph. Ludovic. d. decis.
32. num. 3. Peregrin. de iur. fisc. lib. 4. tit. 8. num. 33.
& lib. 6. tit. 7. num. 37. Farinacc. dict. q. 26. nu-
mer. 3. & seqq.

Tertio quando fiscus habet & debitorem ex
contractu, & tunc nullo pacto hoc beneficium
impedire valet Brun. loc. alleg. num. 5. & seqq. Ioseph
Ludovic. d. decis. 32. num. 4. T besaur. l. un. ad
Patrem decis. 182 prope fin. versic. & vtrum. vbi
loquitur de conductoribus vestigialium Guazzin.
de confiscat. conclus. 13 ampliat 68. num. 9. & seqq.
Farinac. d. q. 26. num. 2. Apicell. de cessione bonorum.
num. 46.

numer. 46. *Mouson de caus. executiu. ampliat. 8.*
num. 37. *Rouit. decis 85 per tot. Scanarol. de visitat. carcerat. lib. 3. cap. 9. num. 6. Cancer. var. resol. par. 2. cap. 9. num. 14.*

Cum autem iste lanio nulla sui culpa in pauperatem redactus veretur in hoc ultimo casu, videatur clarum, quod debet ad hoc beneficium admitti, considerando etiam, quod debitor ex contractu quamvis obligacione Camerali adstrictus nequaquam ab hoc remedio recidebet *Giurb. decis. 41. per tot. cum alijs adductis per Zacch. de oblig. Cameral. quæst. 19. num. 3. & seqq.*

Quæ omnia sunt conformia obseruantia huins Tribunalis, in quo pluries fuerunt fisci debitores cessione secuta exarcerati, & si in contrarium fuerit per creditores a fisco causam habentes acerimè reclamatum, ut colligitur ex d. decis. 32. *Ioseph. Ludovic. & ex pluribus processibus per me inspectis.*

Sed cum vellem causam expedire et sui admonitus ab Illustriss. D. meo Gallio Gubernatore illius Civitatis, quod Anconam, dum ipse illam Civitatem regebat, fuit retractata sententia Locumtenensis Giulis qui in simili casu quendam debitorem fiscalis ad cessionem adserat, tradendo mihi litteras Eminentiss. D. Cardinalis Lomellini, qui ad munus Thesaurarii S. D. N. Papa, & postea ad Cardinalatus apicem ob eius eximias virtutes, ac summam in rebus gerendis prudentiam euectus fuit. Quarum litterarum tenor est.

Il Signor Dario Scalamente Subappaltatore del datio della carne si richiama, che cosesto Signor Luogotenente babbia ultimamente fatto Scarcerare alcuni Macellari debitori per causa del fudetto dato, non ammetterli alla cessione de beni in granissimo suo pregiuditio, e della R. Camera. Io non posso a meno di rappresentare alla prudenza di V. S. Illustriss che questo priuilegio della cessione non suol praticarsi con li debitori Camerali, & in riguardo di ciò, perchè costi non sia tirato in esempio, la prego à dar ordine al fudetto Luogotenente, che rimettale cose nello stato di prima, e che in auuenire non impedisca il Signor Dario nelle sue effectioni, e nel libero esercizio delle sue facoltà. Et affettuosamente le bacio la mano. Di Roma alli 13. di Maggio 1651.

Dum ego cogitabundus subsisto, ecce afferuntur non dissimiles litteræ Eminentiss. D. Cardinalis Pij, qui post idem munus Thesaurarij laude, vniuersali Vrbis, & Orbis explectum pariter ob insignia merita, quibus undeque resulget, fuit porpora decoratus; quæticeræ hic integrè transcribuntur.

Essendo stato carcerato costi ad istanza del Sig. Capitano Horatio Sensi appaltatore del Secondo, e terzo quattrino della carne un tal Bastiano di Domenico detto Bastianino Macellaro, che poi dal Sig. Lorenzo Canocchi amministratore di costiera Tesoreria è stato fatto arrestare, per altro debito colla medesima Tesoreria, senz'io, che egli pretenda di pigliare il cappello verde.

E perchè quando ciò seguirà, molti altri seguiterebbero l'istesso esempio in grazie pregiuditio della R. Camera, io prego instantemente V. S. Illustriss. a non permettere, che per li debiti Camerali possa pigliare il fudetto Cappello, come in caso simile fece Monsignore Spinola antecessore, di V. S. Illustrissima, alla quale offitualmente bacio le mani. Roma 10. Agosto 1652.

Desistens ideo a sententia adiuueni et postea, non fuisse sine ratione illas litteras expeditas: nam habens præ manibus *Mouson de caus. executiu. limit. 5. num. 52. & 53. vidi*, quod ipse post vtramque opinionem relatam afferit, non posse obtineri in prædicta, quod fisci debitores ad beneficium cessionis admittantur: & eandem opinionem, quod debitor Camerali Apostolicæ excludatur a cessione bonorum, tenuit *Zacch. de oblig. Cameral. quæst. 19. num. 2. ex quibus cef-
fabit in posterum omnis dubitatio*, nec amplius debitores fisci illius redditus dolosè administrabunt, cum possint cognoscere, non posse effugere solutionem debiti, cedendo bonis, quæ non habent: nec pecunias ex fiscalibus assignationis habitas in propriis usus divergent, quia sicuti ista diversio et operatur delictum l. 2. C de his, qui ex public ration. lib. 10. *Farina. quæst 171. 8 num. 44. & infra ita etiam excludit debitorem et a cessione bonorum iuxta superius firmata in se-
cundo casu.*

De Bannito in gratiam restituto.

S V M M A R I V M.

Bannitus à Principe restitutus que recuperet remissione. num. 1.
Gratia, quibus restituantur banniti, ut plurimum solent expediiri cum clausula, quatenus bona fisco incorporata non sint num. 2.
Annotatio, confiscatio, & incorporatio bonorum differunt inter se num. 3.

Annotatio, est descriptio bonorum delinquentis fisci nomine secuta cum obligatione, vel sequestriatione eiusdem. num. 4.

Confiscatio est bonorum in fiscum applicatio. n. 5.

Incorporatio est ipsarum rerum, que pertinent ad fiscum eius nomine occupatio, & in corpus bonorum fisci redactio. num. 6.

Incorporatio, licet bona ipso iure fisco applicentur, non dicuntur facta, nisi apprehensa possessione. numer. 7.

Pana pecuniaria non dicuntur incorporata, nisi fuerit exacta. num. 8.

Possessio capita altero in ea remanente non dicuntur rea- lis, & actualis incorporatio. num. 9.

Et ad supradictam possessiōnem adipiscendam etiam

in criminis laesa Majestatis non sufficit sententia declaratoria, sed requiritur actualis apprehensio, licet bene transeat dominium. num. 10.

Bannitus restitutus ad bona praterquam incorporata, non potest recuperare translata in tertium ex causa solutionis pecuniae. num. 11.

Dominium bonorum vacantium ipso iure transfertur in fiscum, & tamen ad effectum incorporandi requiritur possessio. num. 12.

Pena pecuniaria, & multe post incorporationem dicuntur esse de patrimonio fisci. num. 13.

Clausula dummodo non sit incorporata apposita in remissione penae, vel multe si addatur altera, vel aliter fisco nostro cautum; an sufficiat sola captio pignorum ad retardandam executionem gratiae. num. 14.

Refertur opinio affirmativa Senatus Neapolitanus apud Rouit. num. 15.

Refertur contraria Garleuall. numer. 16. & rejecitur numer. 20.

Verba exacta, & incorporata referuntur ad Iudicem, & sic ad actus, qui sunt iudiciorum liter contra reos inuitos pro exactione, in quo casu, si non fuerit secuta exactio, & incorporatio, reus debet gaudere indulto. num. 17.

Verba aliter pro ea cautum fuerit, referuntur ad voluntariam Rei acceptationem, qua ipse suo facto priuaret se indulto. num. 18.

Verba induiti, de quo agitur, apponuntur, & discutiuntur. num. 19.

Verba idem importantia appellantur superflua. numer. 21.

Superfluitas est tolerabilis, dum verba apponuntur ad maiorem specificationem eorum, quae tacite insunt. num. 22.

Verba idem importantia in legibus, & statutis non rejeciuntur, sed saltem inseruiunt pro maiori expressione ad excludendas sophisticas interpretationes. num. 23.

Bannitus in penam capit, & confiscationis bonorum reintegratus media solutione pecuniae, & ad bona a Principe seculari, si ista reintegrazione fretus pretendit recuperare bona empibetica ad Ecclesiam denoluta, non est audiendum. num. 24.

An idem procedat in feudo, vel emphiteusi seculari remissione. num. 25.

Bannitus restitutus ad bona reintegratur ad iuram actiua, quam passua. num. 26.

Proclamata, sive cridae ad instantiam fisci, quod quilibet pretendens interesse deberet intra certum tempus comparere ad afferendum iura sua, alias dicto termino elapsi amplius non audiretur, si deinde Princeps dedit restitutionem ad gratiam, & bona alicui condemnato, qui sic restitutus pulsetur a creditoribus pro solutione illius crediti, quod ab ipsis in termino cridarum non fuit deductum an obstant creditoribus, maxima est difficultas. num. 27.

Cridae, vel proclamata, si fuerint per fiscum promulgata ex vi alicius statuti, vel alterius constituti-

tionis à Principe edita, tunc creditores non comparentes in termino illius ad agendum, & iura sua deducendum prescripto non possunt amplius comparere, & comparentes remanent omnino exclusi a petitione creditorum. num. 28.

Contrarium firmatur deficiente statuto, seu constitutione de solo precepto Iudicis. numer. 29. 30. & 38.

Iudex diffamatione effante neminem potest inuitum compellere ad agendum. num. 30.

Iudex non potest facere, quod prescriptio currat minori tempore, quam fuerit à lege definitum. numer. 31.

Statuta ordinantia cridas fiscales repugnant dispositioni iuris communis. num. 32.

Cridae fiscales sunt inuenta ad effectum liquidandi credita, non aliquem priuandi iure suo. numer. 33.

Text. l. locorum C. de omn. agr. desert. lib. II. respicit specialem fauorem fisci in causa tributorum, & non in alia. num 34.

Text. l. si eo tempore C. de remiss. pignor non procedit in omnimoda exclusione creditoris, sed per eam sublata sola hypotheca aduersus emptorem, remanet actio personalis contra debitorem. numer. 35.

Text. d. l. si eo tempore versatur in rebus modici pra-iudicij. num. 36.

Text. d. l. si eo tempore habet locum, quando creditor est nominatum citatus, non quando per proclamation fit citatio generalis omnium creditorum, ut suum creditum profiteantur. numer. 37.

Creditores non comparentes infra terminum proclamatum ius suum non amittunt. num. 38.

Episcopo faciente proclamata, quod si quis pretendit aliquid in bonis usurarij debeat infra certum tempus comparere, alias non audietur, creditor existens in Civitate, & non comparens non priuatur iure suo, sed potest agere contra pauperes, in quos de mandato Episcopi bona usurarij deuenierunt. num. 39.

Dilaciones in cridis fiscalibus non sunt angustianda, sed assignandi termini competentes. num. 40.

Dilatio in his cridis non debet esse paucorum dierum, sed mensum. num. 41.

Proclama unum non sufficit, sed saltem debet esse bina. num. 42.

Et duo debent continere duos terminos. numer. 43. & 45.

Fallit si daretur annus ad agendum, tunc enim non requiritur bina monitio. num. 44.

Cridae, proclamata, & similia bannimenta non ligant absentes. num. 46.

An ligant absentem a Civitate, & commorantem in villa remissiuè. num. 47.

Non ligant ignorantes. num. 48.

Non ligant minores, nisi aliter sit cautum per constitutionem. num. 49.

Fiscus, si verè sit aliquem esse creditorem, non potest

DE CONFISCATIONE.

231

*poteſt cridiſ, ſeū proclamatibus iuuari, quia eſt
in mala fide num. 50.*

*Aduersus proclamata datur reſtitutio in integrum
in illis caſbus, in quibus datur de iure. nu-
mer. 51.*

*An ligent creditorem ad tempus, ſub conditione, vel
annuum pro censibus decurrentis remiſſione. nu-
mer. 52.*

*Crida expedita de ſolo precepto Iudicis, ſicuti non
præiudicant creditoribus cum ipſo viſco, ita nec
cum debitore ad bona reſtituto. num. 53.*

*Crida emanata ex vi alicuius flatuti, ſeū ſpecialis
conſtitutionis ius creditorum extinguit, nec
poteſt reviuſcere tam contra viſco, quam
contra bannitum reſtitutum. numer. 54.
et 60.*

Contrarium adducitur. n. 55. & ſeqq.

Sed refutatur. num. 60. & ſeqq.

*Præſcriptio non elidit actionem ipſo iure, ſed facit re-
manere elidibilem ope exceptionis. num. 56.*

*Bannitus reſtitutus non ſuccedit in ius viſci, ſed rein-
tegratur ad ſua iura, prout erat ante conſiſca-
tionem num. 57.*

*Reſtitutionis natura eſt, ut tantum reddat, quan-
tum abſtulit numer. 58.*

*Reſtitutus ſciens ſe debitorem eſt in mala fide, que
obſtat etiam in prescriptionibus inducitis per
cridas viſcales. num. 59.*

*Mala fides obſtat, ſi viſcus tempore cridarum habe-
bat noſtitiam crediti. numer. 61.*

*Præſcriptione legitime completa cum viſco, mala fi-
des poſtea ſuperuenta in illo, qui bona de manu
viſci recepit, non potheſt retractare præſcriptio-
nem legitime in eſſe deductam. num. 62.*

*Debitor poſt bona conſiſcata liberatur, & efficitur
noius homo num. 63.*

*Bannitus reſtitutus ad bona reincidit in primam obli-
gationem ſoluendi debita efficacia, & que non
fuerunt per legitimam exceptionem ſublata, vel
reddita elidibilia. num. 64.*

Q V A E S T I O X X X X I .

Vñ recuperer bannitus à Principe
reſtitutus ſatis luculenter, & amplè
ſcriplerunt Odd. de reſtit. in integr.
quaſt. 94. cum ſex alijs ſequentibus
Farin. quaſt. 6. a.n. 28 iuncta addit
impreſſa poſt. 3. vol. conſil Guazzin.
de conſiſcat. concluſ. 27. Maſtrill. de indult cap. 22.

Thomat dec. 99. à n. 35. Nouar. pragm. de abolition.
collectan. 1. à n. 24. Maurit. de Apicell in addit ad
Luc. Matt. patrem tit de dilat quinquennal n. 220.
& ſeqq. Merlin. decif. 125. & quia iſti libri vadunt
per manus omnium, ſolui lectorum nouo rēdio
per legendi mea ſcripta afficere; dum maiorem di-
cendi elegantiam apud relatos doctissimos viros,
qui omnes caſus bene diſtinguos, & digeſtos pro-
ponunt, adiueniet; & tanto maiorem utilitatem,
ac deleſationem percipiet, quanto illi diſertiori,
& ſolidiori ſilo ſuis ſcriptis exornatis nominis

immortalitatem adepti ſunt. Nè tamen videtur
nullis ferculis degustatis e tam lauto cōuicio exi-
re, pauca cōtentus delibafe manum à tabula tollā.

- Et quid ſolent aliquandò, imò ut plurimum,
2 † huiusmodi gratiæ expediri cum clauſula,
quatenus bona viſco incorporatā non ſint, ope-
rę pretium duxi videre, quando dicatur facia
incorporatio; prò quo censui animaduerten-
3 dum, eſte quid † diuerſum inter ſe, annota-
tionem, conſiſcationem, & incorporationem
4 bonorum; nam annotatio eſt † deſcriptio bo-
norū delinquentis viſci nomine fecuta cum
obligatione, vel ſequestratione eorumdem; con-
5 conſiſratio eſt † bonorum in viſcum applicatio; & in-
6 corporatio eſt † ipsarum rerum, qua pārinent ad
viſcum, eius nomine occupatio, & in corpus bo-
norū viſci redactio Sousa aphorism. inquisit. libr.
3. capit. 9. num. 1. 2. & 3 Guazzin. de conſiſcat.
concluſ. 1. 4. 5. 6. & 7. vbi plenè declarat per ca-
7 pita separata; qua incorporatione †, & ſi bona
ipſo iure viſco applicarentur, non tamen dice-
retur facta, niſi apprehenſa poſſeſſione Farin.
fragm. par. 1. litt. B. num. 116. & cors. 148 num.
8. & 9. vbi pñna † pecuniaria non dicitur incor-
porata, niſi fuerit exacta & numer. 22 ait poſſeſſionem † captam altero in ea remanente,
9 non dici realem, & aqualem incorporationem.
Rouit. de bon. proditor. pragm. 1. numer. 13. De-
xart. decif. Sardin. 32. numer. 4 & infra Rot. de-
cif. 627. numer. 9. 11. 12. & 13. part. 4. tom. 3.
recent. & post Fenzon ad Statut Vrb. decif.
10 92. fuit inſuper ad quam † poſſeſſionem adipi-
ſcendam etiam in crime laſa Matiellatis non
ſufficit ſententia declaratoria, ſed requiritur a-
qualis apprehenſio, licet benè tranſeat dominium
Giurb. conf. 67 numer. 18. & ad conſuetudin.
Meffan. capit. 5. glos. 6. numer. 13 Vermigliol.
conf. 191. numer. 1. & ſeqq. volens propterea,
11 reſtitutum † etiā ad bona, præter quam in-
corporata, non poſſe recuperare translata in-
tertium ex cauſa ſolutionis pecunie Dexart. de-
cif. Sardin. 94. numer. 6. Rot. d. decif. 627. nu-
12 mer. 10 qua conclusio habet locum etiam † in
bonis vacantiibus, quorum dominium ipſo iure
transfertur in viſcum, & tamen ad effictum in-
corporandi requiritur poſſeſſio Maſtrill. de Ma-
giſrat. libr. 3. capit. 10. numer. 361. Giurb. ad con-
ſuetudin. Meffan capit. 5. dicta glos 6 numer 12.
& facit Vermigliol. conf. 491. numer. 8. & 9.
13 idemq; procedit † in peni pecuniariis, ac mul-
ta, qua poſt incorporationem dicuntur eſſe de
patrimonio viſciali Maſtrill. de indult. dictio capit.
22. numer. 6. Capiblanc. de Baron. capit. 38. nu-
10. & 11. tom. 2.
- 14 Si verò in † pñna, vel multæ remiſſione fuſſet
vlera clauſulam dummodò non ſit incorporatā ad-
dita altera vel aliter viſco noſtro cautum fuſſet du-
bitatum, an ſufficiat ſola captio pignorum
ad retardandam executionem gratiæ, & pro-
15 illius † retardatione fuſſet reſolutum in Senatu
Neapolitano apud Rouit. decif. 91. per tot.
V 2 vbi plus.

vbi pluribus rationibus probat non debere fieri restiutionem pignorum huiusmodi gratiato, quin-
imo ipsum in ea parte penę vel multa, pro qua
fuit facta executio, non gaudere beneficio in-
dulti.

16 Contra t̄ hanc decisionem insurrexit acutissi-
mus Carleuall in apolo. ad eandem decis. 91. im-
press. post. 2. tom. sui tractat de iudic. vbi numer.
34. dicit verba illa, *vel aliter pro ea cautum non*
fuerit fisco non posse intelligi de cautione pigno-
rum captorum in causam iudicati, quia repugna-
ret verbis præcedentibus realiter exacta, & incor-
porata non sit cum semper ante incorporationem,
vel exactiōem præcedat pignorum captio, &
propterea ipse distinguit duos casus num. 35. &
17 36. nempe, quod prima t̄ verba exacta, & incor-
porata referantur ad Iudicem, & sic ad actus, qui
sunt judicialiter contra reos inuitos pro exactio-
ne, in quo casu, si non fuerit secuta execūcio, & in-
corporatio, reus debet gaudere indulto, & se-
cunda t̄ verba aliter pro ea cautum fuerit ad vo-
luntariam Rei acceptationem, qua suo facto ipse
priuaret se indulto.

19 Sed quia, ponamus t̄ quæsò verba indulti tunc
controversi dummodo pena, vel multa, vel con-
demnatio realiter exacta, incorporata, assignata,
acceptata, vel composita non sit aut aliter fisco no-
stro pro ea cautum fuerit fuerunt in dicta decis.
Rouit. nu. 13. ponderata illa verba acceptata,
vel composita, per quę inducit acceptatio vo-
luntaria Rei considerata in secundo casu Car-
leuall & sic remanerent otiosa illa alia verba,
vel aliter cautum fuerit, quę tamen non sūisse ap-
posita absque misterio testatur Constant. qui com-
pilauit primum indultum in l. 1. numer. 58. C.
de pan. fiscal. manerent inquam otiosa, ac su-
perflua, si attenderetur illo sum intellectus expli-
catus à Carleuall. nam cum per verbum accepta-
ta comprehendatur voluntaria promissio, non
expediebat pro ea importanda inutiliter adde-
re alia subsequentia, vel alias cautum fuerit, vt
rationabiliter consideraratur in decis. Rouit. nec
dici potest hac opinione retenta, indultum in-
ferire de uento, dum ante incorporationem sem-
per capiuntur bona in pignus ad effectum po-
stea exigendi, & incorporandi, quia non semper fi-
scus executionem committit, & indultum ope-
rabitur, quando post latim sententiam non sūit
20 ulterius processum; ideo si ego t̄ Iudex essēm,
non recederem a decisione Rouit. quam sequitur
etiam Gizz ad decis Capyc. Latr. obseruat. 71.
numer. 6. 7. 8. & quę fulcitur melioribus rationi-
bus & fundamentis, quibus non respondet Car-
leuall. sed simpliciter se fundat in motiuo repu-
gnantię verborum, quę tollitur considerando,
quod licet pignorum captio esset inclusa in
verbis, exacta, vel incorporata, non ta-
men alia sequentia cautionis essent repugnan-
tia, imo ut idem t̄ importantia deberent
potius appellari superflua: superfluitas au-
tem t̄ est tolerabilis, dum verba apponuntur

ad maiorem specificationem eorum, quę tacitè
insunt Tiraquell in l. si unquam s. reuertatur nu-
mer. 26. C. de revocand. donat. cum alijs adductis
a Barbos axiomat 116 numer. 8. videmus enim
23 in dies, quod t̄ in legibus, & statutis per verba
inculcata idem importantia aliquid disponit,
& nihilominus non reiciuntur, sed si nihil aliud
operantur, inseruiunt pro maiori expressione ad
excludendas sophisticas interpretationes Barbos.
axiomat 116. nu. 6.

24 Dum bannitus t̄ in penam capitisi, & confisca-
tionis bonorum sūit reintegratus media solutione
pecunie, & ad bona a Principe seculari, si ista rein-
tegratione fretus pretendit recuperare bona
Emphiteutica ad Ecclesiam devoluta, non est au-
diendus ob rationes adductas à Ciriac. contro-
uers. 432. per tot. quem refert, & sequitur Nouar.
pragm. de abolit. collectan. 1. numer. 33. an autem
25 t̄ idem procedat in feudo, velempiteusi secu-
lari, determinat Ciriac. controvers. 431 per tot &
d. controvers. 432. n. 5. cum quo ego libenter con-
curro, quia rationes per ipsum allatæ fuerunt mihi
visæ valde efficaces, & bene sūit ibi distincta,
& declarata materia.

26 Sicuti autem bannitus t̄ restitutus ad bona
reintegratur ad iura actua, ita etiam subito onus
iurium passivorum l. si debitor, & l. si deportatio-
nis C. de senten. pass. & hoc nullam patitur difficultatem,
quam tamen ad inneni esse magnam, si
27 fiscus t̄ in confiscazione fecit proclamata, siue
cridas, quod quilibet prætendens interesse debe-
ret intra certum tempus comparere ad afferen-
dum iura sua, alias dicto termino elapsio amplius
non audiretur, & deinde Princeps dedit restitu-
tionem ad gratiam, & bona condemnato, qui
sic restitutus pulsetur a creditoribus pro solu-
tione illius crediti, quod ab ipsiis in termino crida-
rum non sūit deductum; & quia materia est sa-
tis difficilis ob DV. inter se pugnantes inferius
adducendos, præmittendum duxi, quod si dictæ
28 t̄ cridae fuerunt per fiscum promulgatæ ex vi ali-
cuius statuti, vel alterius constitutionis a Prin-
cipi promulgatæ, tunc si creditores non compa-
rent in termino illis ad agendum, & iura sua de-
ducendum prescripto, non possunt postea amplius
comparere, & comparent remanent omnino
exclusi a petitione creditorū l. si eo tēpore C. de re-
miss pignor. l. locorum C. de omn. agr. desert. lib. 11.
Peregrin. de iur. fisc. libr. 5. tit. 1. numer. 199.
& 208. Guazzin. de confusat. conclus 17. nu-
mer. 1. Sola ad constit. Sabaud. libr. 4. tit. 20.
glos 1. numer. 20 & seq.

29 Si vero deficiente t̄ statuto fiscus facit publica-
ri huiusmodi cridas de solo præcepto Iudicis ego
existimarem illas non valere, & nullum præudi-
zocium inferre creditoribus, quia Iudex t̄ diffamatio-
ne cessante nemini potest invictum compellere ad
31 agendum, nec facere, quod prescriptio currat mino-
ri tēpore, quā fuerit a lege diffinitum, & ideo quod
non est illi directè permisum, non poterit face-
re indirectè per proclamata, vt in punto con-
siderant

siderant Rip. in l. rem quæ numer. 42 ff de acquir. possess Roman conf. 53 sub numer. 1. versic. aut ipse venditor, iuncta addit. Mandos litt. B. Castren. conf. 436. numer. 3. versic. in contrarium libr. 2. Roland. conf. 72 numer. 2. vol. 3. Plot. plures referens in l. si quando C. unde vi. in repertor. versic. decretum ad cridas Petra de fideicom. quæst. 11. numer. 602 post Alex. Randen. de analog. Constant. in l. 1. numer. 165. prope fin. C. de pen. fiscal. lib. 10. Baron. de citat. quæst. 9. numer. 22. Andreok. controuers. 59. numer. 2. 3. & 4. & videtur admittere Farin. quæst. 25. numer. 181. in illis verbis sic dictante Statuto. vel aliqua constitutione, & faciunt etiam Grauett. conf. 646. numer. 1. 2. & 3. & Menoch conf. 1244. numer. 32. 26. & 27. volentes, quod tñ statuta ordinantia has cridas repugnat dispositioni iuris communis. Unde forsan dixit Alciat. conf. 35. numer. 5. libr. 2. secundum impressionem Venetam. 33 quod tñ cridae fiscales sunt invenient ad efficiendum liquidandi credita, non autem aliquem priuandi iure suo, quia in hoc casu non valeant.

34 Nec obstat tñ locorum C. de omn. agr. desert. libr. 11. quia illam respicere specialem fauorem, fisci in causa tributorum, & non in alia explicat Rip. in d. l. rem quæ numer. 41. ff de acquir. possess. minus negocium facit l. tñ si eo tempore C. de remiss. pignor. nam illius dispositio non procedit in omnimoda exclusione creditoris, sed per eam sublata sola hypotheca aduersus emptorem, remanet actio personalis contra debitorem Rip. in d. l. rem quæ numer. 41. Contard. in l. diffamari C. de ingen. & manumiss. & limitationes numer. 41. 42. & 43. & ideo meo iudicio post Castren. dicto conf. 436. numer. 3. libr. 2. dixit Grauett. d. confil. 646. numer. 1. 36 quod tñ d. l. si eo tempore versatur in rebus modici præjudicii; at hic amitteretur non solum hypotheca, sed omnis actio integro præscripto creditor.

37 Quinimò tñ d. l. si eo tempore habet locum, quando creditor est nominatum citatus, non quando per proclamata sit citatio generalis omnium creditorum, ut suum creditum p. ostineantur, nam 38 in casu tñ proclamatum licet creditores non compareant, non propter ead ius suum amittunt post Guid. Panciroli. conf. 20. num. 34. Cancer var. resol. libr. 2. capit. 7 numer. 23. 24. & seqq. addens in illo Cataloniæ Senatu obseruari, quod creditores non comparentes infra terminum proclamatum nunquam iuris sui amissionem patiuntur, & pro hac opinione potest adduci i. lo. Andr. ad Specul. de prim. & secund. decret. & nunc videamus numer. 11. litt. G. volens ex doctrina Albert. Gallo. non amitti ius suum a non comparentem in termino cridarum, & assert etiam Ancharen. 39 conf. 306. vbi Episcopo tñ faciente proclamata, quod si quis prætendit aliquid in bonis usuarij, debeat infra certum tempus comparere, alias non audietur, creditor existens in

Civitate, & non comparrens non priuatur iure suo, sed potest agere contra pauperes, in quos de mandato Episcopi bona vñtrari deuenierunt, quam traditionem lo. Andrea sequitur Angel. de Perusio conf. 289. numer. 2. versic. tertio quod ibi, & sequitur Alex. Randen. de analog. capit. 33. dub. 9. sub numer. 93. versic. estq. hæc antea qua decisio lib. 1.

40 Vñtra quod non essent tñ in cridas angustianæ dilationes, sed assignandi termini competentes, intra quos posset quis agre Osbast. decis. 71. num. 40. Baron. de citat. quæst. 8. num. 68. &

41 quæst. 9. num. 40. non enim tñ debet assignari dilatio paucorum dierum, ut in multis locis male seruari vidi, sed mensum per text. qui valde vñget in d. l. locorum C. de omn. agr. desert. lib. 11.

42 vbi assignantur sex menses. Nec tñ ad hunc esse cum sufficit vñnum proclama, sed saltē bina debent adesse ad tradit. per Rip. in d. l. rem quæ numer.

43 ff de acquir possess. Contard in d. l. diffamari & limitationes numer. 45. cum seqq. & glossa numer. 43. 38. & 39. vbi, quod tñ duo proclamata debent containere duos terminos Antonin. de Amat. resol. 11.

44 numer. 8. nisi remen tñ daretur annus ad agendum, quia tunc non requirenerunt bina monitione Contard. dicto & limitationes numer. 73. & seqq. vbi 45 quod ista tñ monitiones non debent fieri vna vice, sed tempore interpolato.

46 Hæc tñ similia bannimenta non ligare absentes sentiunt communiter Scribentes Bald. in d. l. si eo tempore numer. 2. C. de remiss. ignor. Borgn. decis. 17. numer. 37 & 38. lib. 1. vbi de absente a Civitate Eugen. conf. 87 vol. 2. vbi descendit eos, qui a Civitate ab erant, nec assignauerant oleum in termino determinato a bannimentis, quem refert Gilian. ad Statut. Perus. &

47 bannimenta in adnotat numer. 2. sed circa tñ absentem a Civitate, & commorantem in villa debet videri Claud. Bertazol. ad Bartholom patrem conf. crim. 122. volens, quod ea, quæ spectant ad solam Civitatem præsumantur ignorari, & quæ respiciunt totam Provinciam præsumantur sciri.

48 Nec eadem tñ bannimenta ligant ignorantes Borgn. d. decis. 17. n. 39. & seqq. scribens plura alia circa intellectum statutorum ordinantium has cridas Farin fragm par. 1. verb. bannimenta n. 28 & seqq. vbi nu. 32. declarat d. & a. per Osbast. decis. 71.

49 num. 23. & seqq. prout tñ nec adstringunt minores, nisi aliter sit cautum per constitutionem Rip. in d. l. rem quæ numer. 42 ff de acquir. possess. Grauett. d. conf. 646. nu. 1. versic. absensibus item & erit vindicatus Baron. de citat. quæst. 8. num. 78. & seqq. vbi refert omnes casus, in quibus huiusmodi edita non ligant.

50 Et si fiscus tñ vere sciret aliquem esse creditorum, non posset his proclamatis iuuari, quia esset in mala fide Boff. de proclamat. num. 6. Constant. in d. l. 1. C. de pen. fiscal. lib. 10. numer. 166.

51 & num. 167. subiungit aduersus tñ illa dari restituitionem in integrum in omnibus illis casibus,

in quibus de iure communis solet practicari, quem sequitur Baron. de citat. quest. 9. num. 22. an li-
52 gent freditorem ad tempus, sub conditione,
vel annuum pro censibus decurrentis tradit re-
missiue Antonin. de Amat d resol. 1 numer. 16.

His praemissis aggredior dubii propositi reso-
53 lutionem, & censeo, quod in cridis f expeditis de
solo precepto Iudicis sicuti non praedicatur cre-
ditoribus cum ipso fisco, ita nec minus cum debi-
54 tore ad gratiam, & bonar estituto. Si autem f
cridex, vel proclamata emanauerunt ex vi alicuius
statuti, siue specialis constitutionis, ius credito-
rum esse extinctum, nec posse requiri tam con-
tra fiscum, quam contra baniorem restitutum te-
nuit Petr. Anton. Angus. conf. 10 num. 17. & seqq.
lib. 3. quem fuerunt fecuti Odd de restit. in integr.
quest. 97 artis 3. per tot. Farin. quest. 25. nu. 181.
& Caball. d resol 233. num. 23. & seqq.

55 At econtra f iura creditorum non esse extin-
cta, & debitorem teneri ad solutionem, et si cre-
dita non fuerint adducta in termino cridarum sen-
serunt Boff. de proclamat. num. 15. & 16. Peregrine
de iur. fisc. lib. 5. tit. 1. num. 208. ver sic sed dubium
est Guazzin. de confiscat. conclusi 17. num. 28. &
conclusi 28. numer. 69. opinionem Boff. sibi magis
placece dicit Constant. in l. 1. num. 169. C. de pen.
fiscal. lib. 10. qui tamen postea amplius cogitan-
dum relinquit.

Rationes, quibus Boff. & auctorite mouentur,
56 sunt, quod f prescriptio non extinguit actionem
ipso iure, sed facit remanere elidibilem ope exce-
ptionis, vt vltra ipsos probant Mynsinger. obseru.
28. cent. 3. & pluribus aliis adductis Cancer. var.
57 resol. par. 1. cap. 18. num. 28. et quod f bannitus
restitutos non succedit in ius fisci, sed reintegra-
tur ad sua iura, prout erat ante confiscationem,
& ideo cum omnibus obligationibus, & oneri-
58 bus antecedentibus; est enim hec natura f resti-
tutionis, vt tamen reddat, quantum abstulit Pe-
regrin. d. num. 108. & Guazzin. d. num. 28.

Supposito igitur, quod non fiat successio in ius
fisci, sed in suum proprium, posset addi alia ratio,
59 quod scilicet f restitutus sciens se debitorem estet
in mala fide Gratian. disceptat. 52. num. 13. & 14.
Ciriac. controversi 321. numer. 48. Thomat. decis.
14. num. 52. quia obstat etiam in prescriptionibus
inducitis per has cridas Constant. in d. l. 1. num. 166
& 167. C. de pen. fiscal. lib. 10.

Quibus tamen minimè obstantibus puto non
60 esse f recedendum ab opinione Angus. & sequa-
cium, quia mihi videtur nimium fortis illa ratio,
quod licet restitutor omnia regulariter reddat, ta-
men hec regula non procedit, quando restitutus
amisit illud in ex alia causa, quam ob illam,
que fecit nasci ipsam restitucionem, vt compro-
bat Odd. de restit. in integr. quest. 47 numer. 41.
quam ratione postea ad hoc propositum reassum-
pti d. quest. 97. num. 17. ver sic. & pro hoc, &
securus fuit Caball. d. resol. 233. numer. 31 in quibus
locis vterque respondet singulis rationibus in-
contrarium ponderatis; & metivum male fidei

61 facile tollitur, quia f illa obstat, si fiscus de-
tempore cridarum habuisset notitiam crediti, vt
animaduertit Constant. loc. alleg. sed cum fuerit
62 f prescriptio legitimè comperta cum fisco, mala
fides postea superuera in illo, qui bona de manu
fisci recepit, non potest retractare prescriptiōnē
legitimè in esse deductam, ad tradit per Surd. de-
cis. 236. num. 19. & Rot. decisi 91. num. 22. par. 5.
tom. 2. recent. nec enim est attendenda scientia
ipsius debitoris ante confiscationem, quia ille
63 f post bona confisca fuit liberatus ab omni ob-
ligatione, & effectus nouus homo, vt fuit di-
ctum quest. 46. de Reo debitor confisiat. paf. & hec
64 postea f recuperans bona reincidente in primam
obligationem soluendi debita, tamen hec obli-
gatio debet intelligi circa debita efficacia, & qua-
non fuerunt per legitimam exceptionem sublata,
vel redditia elidibilia, arg. l. si is eci 9. Flavius ff.
de solution. Ciriac. controversi 323. num. 6. & 7. Rot.
in Romana fructuam censu 14. Junij 1649. & non
obstat, quod Poncillus coram Resuerendissimo D.
Meltio. plus. sed si stup. ouli vnu thos. iq.

De incorporatione bonorum con- fiscatorum.

S. V M M A R T V M .

I NVENTARIY bonorum delinquentis origo unde ma-
51 naverit. num. 1. Annotatio honorum delinquentis quomodo, & quan-
do fieret ibid. & num. 9. Hodie non est in usu, & eius loco successivamen-
te inveniarum. num. 2. Inuentarium non debet fieri, nisi in causis, pro qui-
bus imponatur pena capitalis, & confisatio bon-
orum. num. 3.

Inventariy forma traditur remissione ibid.
Inventarium ad conficiendum quæ probationes sint
necessarie. num. 4.

Inventario confecto quid debeat seruari, tam con-
tra reum, quam pro custodia bonorum, nu-
mer. 5. Reus comparens ante, vel post sententiam an recup-
ret bona. n. 6. 7. & 8.

Condemnatio reorum absentium, quomodo practice-
tur remissio. num. 10.

Fiscus secuta sententia confisante statim accepit pos-
sessionem bonorum. num. 11.

Non tamen ad effectum libere disponendi, & ven-
dendi. num. 12.

Quia ad hunc effectum debet expectari lapsus anni
num. 13. ubi de obseruantia Camera Apostolica,
& S. Consulta.

Idemq; practicatur in Dataria Sanctissimi circa
beneficia possessa a Reo in contumaciam dam-
nato. num. 14.

Reus comparens sponte infra annum, an recuperet
bona. num. 15. 16. & 23.

Captus

Captus infra annum, an pariter recuperet bona. numer. 17.

Et quid dicendum, si Reus fuisse admissis ad nouas defensiones a Principe sine praesidio bonorum confiscatorum. ibid & num. 18. cum seqq. Sententia non potest dici notorie iniusta, nisi insufficiencia sit adeopatens, & notoria, vt nullo velamine posset offuscar. num. 22.

Defensiones S. Rot. Rom. volentes, quod comparens infra annum recuperet bona, licet non doteat de sua innocentia, recipiuntur per Authorem, sed impugnantur a Farin. Guazzin & Seace. n. 24. Reus admissus ad nouas defensiones si morietur ante causae expeditionem, an debeant audiri ieius heredes num. 25.

Fiscus an teneatur stare colono. num. 26. & seqq. Habetur loco heredis quoad obligationes contra etas. num. 27.

Emens a fisco tenetur stare colono. num. 31.

Q V A S T I O N E X L I debetq. 21

Vamuis, vt aliquis ex vulgo sancitorum legalium expers iamdudum mihi asserebat, modus conficiendi inuentarium in bonis delinquentium à sola Notariorum avaritia initium non duixerit, sed à fisci utilitate, cuius indemnitat per huiusmodi inuentaria est consitendum, tamen hodie publicam utilitatem ad commoda priuata rapacitas Notariorum deflexit, cum dummodo illas pecuniolas pro eorum mercede extorqueant, parum de iuribus fiscalibus solliciti omnia peruerunt; ideoque admonerem Iudices, vt mandantes illorum confectionem in Notariorum avariam socordiam corrigendo, & fisci commodis augendis inuigilarent, nisi omnium Iudicantium integritas, & diligentia me persuaderent, quod utilitate priuatorum pessundata solius publica curam habent. Ulus ergo conficiendi inuentaria, vt ad materiam reuertamur, manavit à dispositione & iuriis communis, qua inspecta reus absens requirebatur, & citabatur ad respondendum accusationi, & inquisitioni contra ipsum formata, & dum ille in termino prefixo non comparabat, bonorum annotatio, & descriptio medio inuentario coram Iudice a Notario explebatur, qua bona deponebantur penes aliquem tertium, qui illa custodiret, & curaret, ne in damnum fisci petirent, & occultarentur, quibus peractis iterum Index faciebat citari, & vocari delinquentem per edicta, vt veniret se excusaturus, cum notificazione, quod eius bona fuerant annotata, & si Reus infra annum comparebat, & se defendebat a criminis, absolvebatur, ac bona recuperabat, si vero post annum se præsentabat, adhuc audiri debebat, & si se defendisset absolvebatur, sed non tamen recuperabat bona in penam suam contumaciz. l. 1. & fin f de requir. reis. Iodoc. in pract. crimin. cap. 14. de annotat. honor. nu. 1. & seqq. Clar. quest. 44. num. 2. Cartar. de capt. bannit. cap. 1. num. 6. 7.

& 8. Farin. quest. 11. num. 2. Seace. de iudic. capit.

97. num. 5. & 6. vol. 1.

2 Hodie tamen, quia annotatio non est in usu, & in eius locum successit bannum, ne bona in scadent fisci occultentur, transmittitur Notarius, qui illa inuentariando describit, & penes tertium deponit Clar. d. quest. 44. nu. 3. & ibi Baiard. nu. 7. Cartar. d. capit. 1. num. 18. 19. & seqq. Seace. de iudic. d. cap. 97. num. 5. 19. & 20. quod inuentarium non debet fieri, nisi in causis & capitalibus, pro quibus veniat imponenda confiscatio bonorum, & iuxta topiam prescriptam int. si quis intra Provinciam C. de bon. proscriptor. Gomez. de delict. cap. 9. num. 2. Cartar. d. cap. 1. num. 12. & 23. Vermiglioli. conf. 312. num. 5. & in Urbe adest bulla Pauli VI. 7. tom. 3. nou. bullar. tit. de Iude. criminal. ibi item inquisito reo non fiat inuentarium illius bonorum nisi agatur de delicto, pro quo veniat imponenda pena capitalis, vel confiscationis bonorum, aut alia notabilis pena; & in illo non describuntur de consequidine nisi bona mobilia Cartar. d. cap. 1. num. 24. Seace. d. cap. 97. num. 19. & seqq. ubi quod si describerentur bona stabilia, inuentarium non esset viciolum.

4 Ad effectum conficiendi inuentarium & non sufficit sola accusatio, sed aliqualiter debet constare de maleficio, nisi tamen ad esset suspicio occultationis Pinell. in l. 1. par. 2. num. 25. & 26. C. de bon. matern. Clar. d. quest. 44. num. 3. versic. in hoc autem Ducatu, affirmans fieri inuentarium statim post assumpta indicia ad capturam Seace dict. cap. 97. sub num. 6. versic. satis enim est, assertens sufficere indicia ad citandum, vel ad capturam. In Statu Ecclesiastico, ne bona abscondantur, transmittitur Notarius ad dominum delinquentis, vt describat omnia bona mobilia, teste Farin. d. quest. 11. num. 4. ubi adducit quamplures DD. ex quo sum sententia addit, bona descripea ponit & in loco tuto, vel penes certiam personam deponi, & facto inuentatio citari reum, qui non comparens condemnatur in penam confiscationis bonorum, aliamq. criminis condignam Seace. d. cap. 97. num. 16. 17. 18. 19. & 20. ubi quod Iudices bene faciunt mandando hanc annotationem, quia reus, & illius consanguinei statim patrato crimen omniem conatum adhibent, vt abscondant bona, ne possint inueniri.

6 Si reus citatus compareat ante & sententiam omnia evanescunt, & auditur tam in bonis, quam quoad personam, si vero post sententiam ad manus Curie deuenierit, absque novo processu contra eum sententia executioni demandatur Farina. d. quest. 11. sub num. 3. vers. premitto quarto; que tamen sunt ita accipienda, vt reus comparens sponte infra annum audiatur, & admittatur ad se defendendū, si vero fuerit captus, vel post annum ipse ultra se presentet non auditur, sed sententia executioni demandatur rebus, & in persona, nec potest admitti ad defensiones absque speciali rescripto habito a Signatura Sandissimi, ob constit. Pij IV. incipien, licet duorum impress. sub

sub confit. 52. nou. bullar. tom. 2. fol. 52. quæ assignans terminum ex mensium fuit correcta. a Pio V. confit. 9. & 4. d. bullar. tom. 2. in qua loco sex mensium fuit assignatus annus ad comparendum, & in reliquis fuit confirmata ab eodem Pio V. in confit. incipien. dudum 9. 2. impress. subsequenter post d. confit. 9. fol. 141. quatum meminerunt Farin. d. quæst. 11. sub num. 4. & Scacc. d. cap. 97. num. 131. & 137.

7. Stat igitur regula de iure & communis, quod compareas infra annum, si de sua innocentia docuerit, & fuerit absolutus, recuperat bona annotata, si enim simpliciter comparet, & de sua innocentia non docet, nec absolvitur, nec bona recuperat; prout nec minus reintegratur ad illa, si comparet post annum, etiam si fuerit absolutus Scacc. d. cap. 97. num. 5. Farinac. d. quæst. 11. num. 83. 84 & 85. ubi addit, quod si quis comparet infra annum, & satisdederit recuperat bona etiam 8. ante sententiam absolvitoriam, & quod loco satisfactionis potest deseruire ipsius comparentis constitutio in carcerebus; & idem tenet Guazzin. de confiscat. conclus. 13. limit. 64. numer. 1. & 2. cum seqq. ubi apponit practicam Vrbis.

9. Quia autem annotatio & fiebat, dum non poterat deueniri ad sententiam diffinitiuam contra absentem in penam supra relegationem & absentem ff. de pen. d. l. ff. de requirend. reis. Scacc. d. cap. 97. num. 6. & hodie de consuetudine, vel iure statuari, sive alterius specialis constitutionis 10. fuit & introducta condemnatio contra absentes per sententiam diffinitiuam etiam in penam capitatis, quod quomodo practicetur, edocent Farin. d. quæst. 11. & Scacc. d. cap. 97. utrobique per tot. obseruatur confessio inuentarij quoad bona mobilia; quo vero ad stabilia, quamvis secura senten-

11. tia contumaciali fiscus accipiat & de mandato iudicis illorum possessionem Carpan. ad confit. nouiss. Mediol. 9. omnium numer. 59. 667. & 690. Guazzin. de confiscat. conclus. 8. num. 1. & quidem non expectato anno praescripto delinquentibus ad se constituedum, tamen huius possessionis acquisitione non debet prodesse & ad effectum liberè disponendi, & vendendi, ut acriter defendit Farin. d. quæst. 11. num. 88. ubi inuehitur aduersus contrarium seruantes, & quod propterea omnis usus contrarius est abolendus Guazzin. de confiscat. conclus. 13. limit. 63. r. num. 2. & seqq. ubi licet dicat de consuetudine seruari, quod fiat incorporatio infra annum, tamen subdit, reo comparente infra illum, Tribunal Cameræ Apostolicæ omni & exquirate, & celeritate mandare bonorum restitucionem; & in facti contingentia in quadam causa Apirana Constantij Barzij condemnati in confiscationem bonorum ego seruavi contra ministros Fiscales Curie generalis Gubernij Marchia, qui ex quadam prava consuetudine præten. debant statim incorporare, & liberè disponere de bonis confiscatis, quod facta descriptione bonorum, & sequestratis fructibus supercederetur per

annum, in vim litterarum S. Consultæ, quæ directa Gubernatori fuerunt sic conceperunt.

Co. motivo del nuovo ricorso fatto quæ da Gio. Stanzo Barzi dall'Aripi, questa S. Consulta rinova a V. S. l'ordine datoli di soprasedere fino al termine d'un anno compito dal giorno della sentenza nella confisicatione de' beni nella quale è stato condannato l'Oratore, fattasi però in tanto la descritione de' beni, & il sequestro de' frutti. Eseguita V. S. in questa conformità, e Dio la prosperi. Roma 27. Giugno 1654. Di V. S. come Fratello Giulio Cardinale Sacchetti. Cesare Rasponi Segretario.

14. Idemque seruari & in Dataria Sanctissimi quoad beneficia, quæ possessa per condemnatum in contumaciam non conferuntur alteri personæ, nisi elapsio anno post illorum priuationem in eadem sententia contentam, testatur Guazzin. conclus. 13. limit. 65. num. 3.

Qui annus ad plenam incorporationem ex plenam fiducia naturatur, quia reus & comparens infra annum, si delictum non merebatur confisicationem bonorum, dum ipse prætens tuisset damnatus, cum aduersus absentes, & contumaces semper publications bonorum pena practicetur, tunc etiam quod sit delinquens, & pena adequata delicto puniatur, recuperat nihilominus bona, quia per comparitionem spontaneam infra annum tollitur virtus sententiaz contumacialis, qua sublata reus præsens condemnatur pro criminе, sed bona non confiatur extra calus Auth. bona-damnatorum C. de bon. proscriptor. nisi adsit constitutio particularis, vt in fortioribus terminis arguit Scacc. d. cap. 97. num. 155. cuius rationes sequitur Farin. d. quæst. 11. num. 89. versic. si vero quis sponte compareat; non tamen adhæret opinioni illius volentis reum hoc casu recuperare bona, et si comparens post annum obtinuerit à Principe admitti ad nouas defensiones cum clausula, sine præiudicio bonorum confiscatorum, de cuius dicti veritate videbitus inferius.

16. Sed si delictum est tale, quod & mereatur confisicationem bonorum etiam in reo præsente, comparens sponte infra annum tunc demum recuperat bona, si docto de innocentia reportat sententiam absolvitoriam Farin. d. quæst. 11. d. num. 89. versic. quod si delictum cum nn. seqq. si vero 17. damnatus capiatur à Curie ministris infra & annum, vel post annum compareat, nunquam reintegratur ad bona, sive delictum in reum presentem potuisse importare publicationem illorum, sive non, quamvis Princeps ad nouas defensiones admittat, ob clausulam, quæ adiicitur praescripto, sine præiudicio bonorum confiscatorum, vt reiecto Scacc. contrarium firmante in crimine, pro quo reo præsenti non debuisset imponi pena confisicationis, probat Farinac. d. quæst. 11. nu. 89. relatus à Guazzin. de confiscat. bonor. conclus. 13. limit. 65. num. 3. & 4.

18. Et quamvis & Guazzin. ibid. post relatam Scacc. opinionem num. 6. 8. & 11. pertranseat cum illo, addu-

DE CONFISCATIONE.

237

aducens rationem, quia sententia illa contumacialis condemnans in confiscationem bonorum vti notoriè iniusta non potuit facere transitum in indicatum, ego vtriusque sententia minime attenta existimo, cminò sequendam esse traditionem eiusdem Farinac. quia ex vi constitutionum Pij IV. & Pij V. superius relatarum sententię con-
19 tumaciales † contra reum captum in infra annum, vel comparentem post annum, debent exequi tanquam in indicatum transacte, & si Princeps illa-
20 rum vim auferet, non † tollit, nisi limitare quoad personam, non autem quoad bona unde illud Principis placitum non debet operari ultra eius intentionem, per regulam desumptam à vulgat.
l. in agris ff. de acquirend. rer. domin. ad id, quod
21 subiungit † Scacc. Principem non debere rescribere cum clausula, sine preiudicio, ego non respondeo, sed tantum dico, quod ipse male loquitur contra Principis autoritatem, quę extenditur supra omne ius posituum; ad rationem impediti transitus in indicatum ob notoriam iniusticiam consideratam à Guazzin, satis est responderem, quod iniustitia ad hunc effectum debet esse.
22 † ita patens, & notoria, vt nullum velamen, tam in iure, quam in facto recipere possit Contard. de momentan. limit. 9. num. 34 Salgad de Reg pro-
tect. par. 3 cap. 9. num. 36. 37. & 38. & est opinio et immunissimè recepta, cum qua semper pertransiit S. Ret. Rom. teste Buratt. decif 251. num. 7. vbi plures DD. & decisiones afferuntur. Sed quomodo poterit dici notoriè iniusta sententia confiscationem imponens, quę fundatur in opinione Bartol volentis contumaces semper debere parti publicationem bonorum, & quam fuit amplexus vsus Tribunalium, vt firmaui quest. 3 numer. 5. & infra.

23 Etsq; etiam effugienda † traditio Baiard. ad Clar. quest. 44. numer. 10. & 11. testantis in Statu Ecclesiastico bannitum etiam comparentem intra annum non recuperare bona confiscata, quia ex superius adductis illius opinio ostenditur falsa, & vti talis fuit reprobata à Farin d. quest. 11. num. 36. sub versic. quibus non obstant ea, & à Guazzin. d. limit. 65. num. 12. dicente, ipsum fuisse nimis audacter locutum. Et in hoc erit aduentendum, quod omnes difficultates, & disputationes cessant, si reus comparet ante sententiam, quia indubitanter bona recuperat, dum enim non adest condemnatio, nec est necessaria absolutio Farinac. d. quest. 11 num. 99 firmans hoc non controuerti per DD. & dixi supra num. 6.

24 Decisiones Rota Romana † volentes, quod comparens infra annum recuperet bona, etiam si non doceat de sua innocentia, sicuti ego illud supremum Tribunal existimo non posse decipi in decidendis eadis ob extimam sapientiam Patrum, qui in illo resident, ita semper sequendas esse au-
tumacem; sed si est in contrarium obseruantia, vel aliquis, si tamen adest, velit à censura illius Sacri Auditorij discedere, poterit adire Farin. d. quest. 11. num. 98. & seqq. vbi refert easdem decisiones.

& conatur illis respondere Guazzin. dict. limit. 65. sub num. 12. versic. circa verò, qui dicit, nunquam vidisse in Curia Romana tertiaro Rotæ opinionem, & Scacc. de iudic. d. cap. 97. sub numer. 131. versic non obstat.

25 Si condemnatus admissus † ad nouas defensiones moriatur ante causā expeditionem, fuit dubitatum, an bona debaret remanere apud fiscū, vel debeant audiri heredes, qui vellent defuncti innocentiam demonstrare; si casus occurret, erit viden-
da distinctio tradita per Scacc. d. c. 97 n. 156. contra quam tamen fertur Guazzin. d. limit. 64. num. 5. quorum dicta non examino, quia quæstio mihi videtur superflua, dum admissio ad nouas defensiones fit sine preiudicio bonorum confiscatorum, vt dixi; sed quando sine dicta clausula quis admitteretur ad se defendendum, tunc potius adhérerem Scacc. nam de obseruantia Senatus Mediolani, in qua se fundat Guazzin. dubitauit Clar. quest. 44. num. 5. dicens, quod in conscientia Princeps dicta bona retinere non posset, & addit in fortioribus terminis tenuisse Boff. de remed. iust. contr. senten. circa fin.

Post apprehensam actualem possessionem, & omnimodam incorporationem securam, elapsō anno, non inutiliter fuit a me quæsitus, an fiscus 26 teneatur stare † colono, & brevi distinctione me expediui, respondens, quod aut fiscus succedit in vniuersitate bonorum, vel vacantium, vel confis-
catorum, & debet stare Gomez. var. resol par. 2. cap. 3. numer. 10. Carocc de locat. tit. de successor. num 2. Mantic. de tacit. lib. 5. tit. 9. num 5. & seqq. Scapuccin. de successor singul. ampliat. 7. numer. 3. & seqq ea ratione moti, quia fiscus in vniuersati-
bus, licet non sit propriè † heres, habetur tamen loco heredis quoad obligationes contractas l. inter eos. vltim ff. de fideiuss. Aut succedit in ali-
28 qua re † particulari, vel confisca vel alio modo ad ipsum peruenta, & non debet locationem seruare Gomez. d. numer. 10. Scapuccin d ampliat. 7. num. 1. & 2. addens ita esse intelligendum text. in l. si fundus ff. locat. quem ad hoc propositum ad-
ducit Peregrin. de iur. fisc. lib. 6. tit. 4. num 40. ver-
sic. fiscus tamen & tequitur Boff. de subbastat. in-
spel. 44. numer. 74. iuxtaq; hanc distinctionem est intelligendus Mantic. de tacit. lib. 5. tit. 10. numer. 14. dum dicit, fiscum succedentem ex publicatio-
ne, & si necessario, non teneri stare † colono, quod scilicet regula procedat, quando successio est particularis, non vniuersalis, ne fibi contradicat in iis, quæ dixerat titulo precedenti, & hanc distinctionem, quę fuit de mente Bald. in l. si fun-
dus antè num. 1. versic. & ex hoc nota ff. locat. &
in l. diuortio num. 1. vbi Ias. num. 36. ff. sol. matrim. Rom. in l. si filio familias I. ff. vir. numer. 21. & ibi Alex. numer. 19. ff. sol. matrim. securus etiam fuit Carpan. ad Statut. Mediol. cap. 399. num. 14. & 15. tom. 2. hec tamen conclusio notabiliter limitatur 30 à Gomez. d. cap. 3. num. 10. quod † nempe fiscus possit expellere colorum, quando delictum est tale, vt ipso iure delinquens amitteret dominium, ac ad.

ac administrationem rerum confiscatarum.

- 31 Emens autem a fisco tenetur omnino stare colono Peregrin. de iur. fisc. lib. 6. tit. 4 num 33. & 40. Carpan. d. cap. 399. num. 16 Mantic. de tacit. lib. 5. tit. 10. numer. 28. Gratian. disceptat. 357. numer. 17. Post. de subhaftat d. inspecti 44. numer. 75. Scapucin. d. ampliat. 7. num. 7. & seqq. Duran. decis. 448. numer. 51.

De Applicatione bonorum confiscatorum.

S V M M A R I V M .

Confiscatio quando sequitur ex dispositione iuris communis, & territoria sunt sub uno, & eodem Principe, qui unam tantum bursam fiscallem habet, comprehendit omnia bona confiscata, licet sita extra loca Iurisdictionis Iudicis confiscantis. numer. 1.

Et hoc casu executio fit per officiales illius loci, ubi bona sita sunt. numer. 2.

Confiscatio, quando sequitur ex dispositione statuti particulariss, non comprehendit bona sita extra Territorium loci statuti, quia Constitutio localis non egreditur territoriorum. num. 3.

Limita quando specialis constitutio vigeret etiam in illo loco, in quo bona resperiuntur, quia tali casu, uno Principe ex sententi, confiscatio ad illa extenditur numer. 4.

Et quando bona essent sub eodem Praeside. n. 5.

Confiscatio quando non sit ex dispositione iuris Communis, nec territoria, ubi bona sita sunt, nisi Domino subsunt, non comprehendit bona sita extra territorium confiscantis, sed illa reseruantur damnato, vel illius heredibus. numer. 6.

Amplius et statutum mandaret publicari bona ubique existentia. num. 7.

Amplia secundo, etiam si in loco, ubi bona sita sunt, extaret simile statutum praescribens pariter confiscationem in eodem delicto, & quare. numer. 8.

Confiscatio comprehendit omnia bona etiam sita extra territorium in odium delinquentis, quando sequitur ex dispositione iuris communis n. 9.

Confiscata bona posita extra territorium, non applicantur fisco Principis, seu Iudicis confiscantis, sed fisco loci, ubi bona extant. num. 10.

Intellige hanc conclusionem, si Dominus rei sita habeat ius confiscandi alias non. num. 11.

Confiscantis Iudicis Sententia quando non comprehendere omnia bona Confiscati, sed esset restricta ad sita in Territorio d. Iudicis, potest contra delinquentem alteri subditum nouus fabricari processus, & noua ferri sententia. numer. 12.

Et vigore dictae sententiae publicantur bona in eodem territorio existentia. ibidem.

Confiscare non potest Civitas vigore sententiae latea à

Iudice diversi territory, quando non habet suiectum Reum, vel ratione originis, vel domicilijs si in sententia non disponeret esse confiscanda omnia bona ubiq; existentia. num. 13.

Confiscatio de iure communi imponitur in crimen barensis, & lœsa Maiestatis. numer. 14.

Intellige ut num. 18. & 19.

Confiscatio in crimen barensis, & lœsa Maiestatis imponitur secuta declaratoria delicti, quamuis non sit lata sententia confiscaans. num. 15.

Et dicta sententia declaratoria lata, potest Princeps statim assequi bona delinquentis posita in suo territorio, cum dominium statim dicatur translatum post commissum delictum. numer. 16. & 17.

Confiscatio bonorum imponitur ipso iure in crimen lœsa Maiestatis in primo capite tantum, & propter et ali casu bona etiam sita extra territorium confiscaantur. num. 18 & 19.

Bona mobilia delinquentis spectant ad iudicem confiscaantem, & si extra illius territorium sint. numer. 20.

Limita si bona mobilia ex destinatione Domini esent extra territorium perpetuo remansura. numer. 21.

Amplia limitationem procedere etiam in pecunia, & in pecunia destinata ad emptionem num. 22.

Confiscatione bonorum in generali veniunt nomina debitorum. num. 23.

Limita si in sententia diceretur, quod confiscaantur bona mobilia, & immobilia, nam hoc casu iura, & actiones non continerentur. num. 24.

Vel nisi nomini bonorum esset adiunctum pronomen possessivum suorum, quia tunc absq; specifica mentione non comprehenduntur nomina debitorum, & iura. num. 25.

Confiscata nomina debitorum delinquentis pertinent ad fiscum creditoris num. 26.

Actiones, & iura nullo loco circumscriptibuntur ibid. Exaction fieri debet in eo loco, ubi de iure, & de facto exigi, & agi potest. num. 27.

Exaction fieri debet in loco celebrati contractus, vel destinatae solutionis. numer. 28.

Exaction quod fieri debeat in loco celebrati contractus, & quod in eo agi possit remissiu. num. 29.

Exaction quod fieri debeat in foro debitoris reiicitur una cum Cyriac hanc conclusionem firmante. numer. 30.

Debitoris nomen dicitur esse de illo loco, ubi fuit celebratus contractus, & fieri debet exaction. n. 31.

Debitoris nomen non spectat ad fiscum loci Rei, sed ad illum, ubi debet solui, vel fuit celebratus contractus. num. 32.

Annuus redditus extra territorium si concernit quid mobile, debetur fisco loci creditoris, si vero immobile fisco loci, ubi est. numer. 33. Intellige ut. num. 35.

Cesus annuus, vel ligal, pēsio ēpibuteutica, & similia sequitur locū rei ob quā debētur, tāquā rei infixa, reliqua verō, qua ex redditibus generalibus procedunt, sequi debent personam creditoris. n. 34.

Annuus

DE CONFISCATIONE.

239

Annuis redditus quando præstatur ratione fructuum rei immobilis existentis in alieno territorio, cuius dominium non est apud soluentem, non applicatur fisco debitoris confiscati, sed illi, ubi res sita est. num. 35.

Fructus pendentes tempore confiscationis, & futuri sunt debitum fisco loci, in quo bona extant, dummodo dies solutionis non cesserit. numer. 36.

Annuis redditus quando præstantur in recognitio nem directi dominij, vel superioritatis, vel quando sunt census perpetui, qui considerantur tanquam ius immobile, acquiruntur fisco loci, ubi debentur. num. 37 & n. 39.

Maxime quando huiusmodi præstatio promissa est ab homine unius loci alteri personæ de eodem loco, licet constituta sit super bonis alterius territorij. num. 38.

Annuis redditus, quando soluuntur ratione fructuum, applicantur fisco loci bonorum secus ratione directi dominij, & superioritatis. num. 39.

Nomina debitorum censum venditorum post Bullam Pj V. spectant ad fiscum creditoris, secus si Census fuerit anteā impositus. num. 40.

Princeps infeudando censetur subrogare in sui locum fiscum Baronis, quoad bona in territorio feudali. num. 41.

Fiscus Baronis in criminis lœse Maiestatis verè, & proprii commissi in personam Principis non capit bona publicata, sed illa spectant ad fiscum eiusdem Principis num. 42.

Fiscus Principis capit bona confiscati, quando condemnatio sequitur in illius, vel eiusdem officia lis Tribunal, non autem in foro Barnnis. numer. 43.

Fisco Principis, non autem Baronis applicantur bona confiscati, quando confiscatio sequitur ex vi Constitutionis, vel edicti Principis supremi num. 44.

Confiscationes tantum imposta de iure communis censentur concessæ in inuestitura. num. 45.

Fiscus Baronis nunquam capit bona confiscata, quando confiscatio imponitur vigore Constitutionis Pontificia, sed illa Camera applicantur num. 46.

Amplia hanc conclusionē procedere in Ducatu Mediolani, & quando Constitutio supremi Principis de non delicto, delictum faceret. num. 47.

Et opinio Constantini l. n. 22. C. depæn. fiscalib. 10. reiicitur, & declaratur. num. 48.

Fiscus Baronis, exceptis supradictis casibus, alijque remissiæ relatis, applicat bona sibi, quæ in suo territorio sita sunt, quando de iure communis sequitur publicatio. num. 49.

Confiscatorum bonorum quando aliqua portio debetur alicui officiali, debetur illi, cuius tempore fuit sequuta condemnatio, non autem illius successori. num. 50.

Quinimò debetur officiali de tempore commissi delicti. numer. 51.

Confiscationes bonorum quando possint spectare ad

conductores Thesauriarum status Ecclesiastici remissiæ. numer. 52.

Liber baptismi probat iunctis adminiculis. numer. 53.

Nepotes succedunt Patrio in capita, & non in stirpes, dum non concurrit cum illis frater defuncti. num. 54.

Interdictum quorum bonorum competit hæredi. numer. 55.

Etiam ad aſsequendam poffitionem censum, locorum monitum, & rerum incorporalium. n. 56.

Bona fuisse in hæreditate defuncti, probatur ex descriptione facta ab herede in inventario. numer. 57.

Ac etiam ex instrumento concessionis eorundem bonorum defuncto factæ. num. 58.

Censum fuisse in bonis defuncti, probatur ex instrumento impositionis eiusdem factæ ad illius favorem. num. 59.

Statutum fœminarum exclusum vires suas non extendit ad bona posita extrâ territorium. numer. 60.

Census videtur existere in loco illius, ad cuius favorem fuit impositus. & in eo, ubi fuit celebratus contractus. num. 61. & num. 68.

Contrarium tamen firmatur. n. 62. ubi quod censetur esse in eo loco, ubi fundus, super quo est impositus existit, & quare d. num. 62.

Census impositus super certo fundo censetur esse in eodem loco, ubi fundus existit. numer. 63. 64. & 69.

Census qua ratione inter immobilia connumeretur. num. 65.

Census extinguitur fundo, super quo est impositus, perente. numer. 66.

Census impositus anteā Bullam Pj V. censetur esse in loco illius, ad cuius favorem fuit impositus, vel quando fuit impositus super nuda persona cum hypotheca generali in omnibus bonis. n. 67.

Civitatis appellatione non venit Comitatus, & propterea sub legato stabilium existentium in Civitate non venit legatum rei existentis in Comitatu. numer. 70 limita ut numer. 74.

Intellige hoc procedere quando legatum suisset factum de ijs, quæ existerent in tali Civitate, secus si Civitatis nomen non sit expressum. num. 71. & 77.

Legatum factum dilecta persona, & coniunctæ latè debet interpretari. num. 72.

Civitatis appellatione venit etiam Comitatus, quando Civitas est parua. num. 73.

Vsus communis loquendi, in interpretatione legati, prefertur propria significationi vocabuli. num. 74.

Numerus pluralis in duabus verificatur. numer. 75.

Causa Pia in hæreditate opulenta non extinguit amorem Nepotum. num. 76.

QVÆSTIO. XLII.



T magis eluceat, cui fisco debeant bona publicata applicari, casus distinguendo, conclusiones inferuntur. Si igitur delinquens confiscatus in diversis territoriis habet bona, & territoria sunt sub uno, &

1 eodem Principe, qui unam tantum bursam fiscalem habet, ac confiscatio secuta fuit ex vi dispository per ius commune, omnia bona etiam sita extra loca iurisdictionis Iudicis confiscantis comprehenduntur *Boss. de publicat. bonor. numer. 62. Farinac. quest. 25. numer. 95. Caball. resolut. 138. sub numer. 6. versicul.* quæ conclusio *Sousa aphorism. inquisit. lib. 3. capit. 14. numer. 3. Bottilier. de success. capit. 3. theorem. 110. numer. 32. S. si verò delictum & hoc + casu executio fiet per officiales illius loci, vbi bona sita sunt Farinac d. num. 95. Caball. d. resol. 138. num. 6 Guazzin de confiscat. conclusi 13 limit. 16 num. 8.*

2 Retinet eisdem terminis unicatus Domini, si confiscatio + non vigore iuri communis, sed statutorum particularium loci Iudicis confiscantis sequatur, non extenditur ad bona extra territorium, quia constitutio localis territorium non egreditur *Farin. d. quest. 25 num. 96. Caball. d. resol. 138 num. 2. Guazzin d. limit. 16. num. 4. Adrian. Negusant. in Sila. respons. quest. 348. num. 7. nisi tamen + illa specialis constitutio vigeret etiam in illo loco, in quo bona reperiuntur, nam tunc uno Principe existente confiscatio ad illa bona extendetur Farinac d. quest. 25 num. 98. Caball. d. resol. 138. num. 4 Guazzin d. limit. 16. num. 7. Sousa d. cap. 14. num. 5. & ita intelligendus est Intriglio. generaliter loquens singul. 25. & 26. lib. 1. proue f. etiam extenderetur, si loca essent sub eodem, Prese Farin. d. quest. 25. num. 97. Guazzin. de confiscat. d. limit. 16. num. 6.*

3 Dum verò territoria sunt diversa +, nec subiaceant eidem, & uni Domino, sed pluribus, qui habent bursas fiscales distinctas, & separatas, & confiscatio non imponitur de iure communis, sed speciali statutario, vel alterius particularis constitutionis, nunquam veniunt bona extra territorium confiscantis existentia, sed illa referuantur damnato, vel succedentibus in bonis illius Farin. d. quest. 25 num. 99. addens + idem esse, si statutum mandaret publicari bona ubique existentia Caball. d. resol. 138. numer. 1. Guazzin d. limit. 16. num. 3 & conclusi 21. num. 56. Bottilier d. theorem. 110. num. 32. S. si verò delictum, versi, si verò confiscatio Rot. decis. 565. num. 2. par. 3. recent. & hoc

4 procedit etiam si in alio territorio extaret simile statutum prescribens pariter confiscationem in eodem delicto, & ratio est, quia iura specialia in diversis locis pluribus, & diversis Dominis subiectis, non seruantur eadem auctoritate, qua seruantur in loco Iudicis confiscantis *Boss. de publicat. bonor. num. 62. versic. sed quid si Caball. d.*

5 resol. 138. num. 2 versic. & dicit *Boss. cum nus seqq. Guazzin. d. limit. 16 num. 5. versic. tertio amplia. Sousa d. capit. 14. num. 6 & vrget etiam alia consimilis fortissima ratio, quia statutum, ad hoc ut operetur successionem in bonis, debet habere subiectas personas simul, & bona, & sic dum statutum loci Iudicis confiscantis non ligat bona extrâ suum territorium posita, & statutum loci bonorum non habet subditam personam delinquens, non possunt viri ad operandam ablationem bonorum, vt in terminis statuti exclusi seminarum considerauit Rot. in Narnien. successionis 22 Maij 1628. coram h. m. Merlin. inter eius impress. decis. 353. & par. 5. recent. decis. 177. utrobiusque num. 43. 44. & infra.*

6 Sed si de iure + communis sequitur confiscatio, illa comprehendet omnia bona etiam extra territorium sita in odium delinquentis damnati, & quo debent auferri *Farin. d. quest. 25. num. 100. Caball. d. resol. 138. num. 5. Bottilier. d. theorem. 110. 10 num. 33. & seqq. non + tamen applicantur fisco Principis, seu Iudicis confiscantis, sed fisco loci, vbi eadem bona extant *Farin. d. quest. 25. num. 11. 101. vbi declarat h. o. procedere, si Dominus rei sita habet ius confiscandi, & non alias Caball. d. resol. 138. nu. 5. Donat. Anton de Marin. resol. 35. num. 1. lib. 1. Constant. in l. 1. num. 161. C. de pan. fiscal. lib. 10. Adrian. Negusant. d. quest. 348. nu. 2. & infra Guazzin. d. limit. 16. num. 11.**

7 Dato autem casu, quod sententia Iudicis confiscantis non comprehendenter omnia bona, sed esset restricta ad illa sui territorij, tunc si delinquens est subditus alteri territorio, aut ratione originis, aut domicilli, posset ibi fieri nouus processus, & noua condemnatio, cuius vigore publicabuntur bona in eodem territorio existentia *Farin. d. quest. 25. numer. 101 prope fin. Caball. d. resol. 138. num. 7 qui tamen num. 8. & seqq. addit*

8 *vnum notabile, quod si reus non patet etiam hanc subiectiōnē, Civitas altera non posset auferre bona in suo territorio existentia, dum Iudex condemnans omisit in sententia apponere publicationem bonorum ubique existentium, & reddit rationem, quia id non posset conficiendo nouum processum, cum nullam haberet iurisdictionem in personam non subditam, nec valeret ex vi sententia latet in altero territorio, quia illa non dicens confiscari omnia bona, dicitur restricta ad illa proprij territorij, nec ultra operatur, admonet ideo Iudices, ne hoc damnum Principibus diversi territorij inferatur, quod in sententia utantur verbis generalibus, confiscando bona ubi cunque, & in qualibet parte Mundi posita & Caball. sic dicentem sequitur Guazzin. d. limit. 16. num. 21. & 22.*

9 Ego tamen considero, quod + confiscatio de iure communis non imponitur nisi in crimen heresis, & laesa Maiestatis; sed in crimen heresis confiscatio fit ipso iure cap. cum secundum leges de heretic in 6. *Sousa aphorism. inquisit. lib. 3. cap. 9. nu. 8. & fuit per me dictum quest. 4. num. 7. & seqq. quo*

quo f^t casu non est opus, adesse sententiam confis-
cantem, sed sufficit declaratoria delicti *Carpan.*
ad constitut. nouiss. *Mediol.* *§. omnium num. 607.*
Guazzin. *de confiscat. bonor. conclus.* *15. nu. 20.* &
16 quidem non f^t ad effectum acquirendi dominium,
quod ipso iure sicut in fiscum statim commisso de-
lictio translatum, sed pro adipiscenda possessione
Peregrin. *de iur. fisc. lib. 4. tit. 5. n. 13.* *Guazzin.* *d.*
conclus. *15. n. 1.* & 2. secura ideo declaratoria, non
17 video f^t, quid impedit alterum Principem assequi
bona in suo territorio existentia, dum sententia
18 confiscans non est necessaria. In crimine vero le-
se Maiestatis in primo capite, si placebit opinio
Doctorum volentium confiscationem pariter ipso
iure imponi, ut poterit videri *apud Farin.* *quest.*
116. n. 14 cum seqq. & n. 66. quam questionem li-
cer ipse indecisam relinquat, tamen videtur ad-
mittere in solo primo capite *Vermigliol.* *conf. 7. n.*
2. & *infra* non erit querenda sententia confiscans,
dum erit satis sententia declarans delictum, ut su-
19 pra dixi, nisi tamen esset melius f^t dicere, excepto
crimine heres^s, in aliis delictis secundum aibus bona
extra territorium non confiscari; ut probant *Pe-*
regrin. *de iur. fisc. lib. 5. tit. 1. num. 138. verf. sed bic*
subsistendum. *Guazzin.* *de confiscat. d. limit.* 16.
num. 13 *versc.* qui *Peregrin.* *Bottilier.* *de success.*
cap. 3 theorem. 10 sub num. 33. & alij tamen, &
n. 34. vbi respondet contrarijs.

20 De bonis autem mobilibus f^t est constituenda
regula, quod, cum non circumscribantur loco,
sed personam condemnati sequantur, spectabunt
ad fiscum confiscentem, & si extra illius terri-
torium sint *Ancharan.* *quest.* 25. n. 9. & 10. lib. 2. *Far-*
in. *d.* *quest.* 25. num. 108 *Donat Anton.* *de Ma-*
rin. *resol.* 35. num. 2. & 3. lib. 1. *Sousa* *aphorism in-*
quisit. *lib. 3. cap. 14. num. 9.* *Ciriac* *controvers.* 218.
num. 1. & 2. & licet *ibid.* num. 6. dicat contrarium
seruari de consuetudine ex *Clar.* & *Peregrin.* pa-
rum obesse debet, nam *Claro* bene respondet *Far-*
in. *loc.* *alleg.* *Peregrin.* vero de *iur. fisc. lib. 5. tit. 1.*
num. 141 post relatam *Clari* *opinionem* subdit, &
indubitanter *fiscus Domini* *confiscantis* *occupat*
mobilia, & *mercaturas*, ut aduertit *Guazzin.* *d. li-*
mit. 16. num. 24. 25. & 26. referens *Simon.* *de Prat.*
dicentem, esse faciendum quod est de iure, non
quod seruatur *Medolani Caball.* *resol.* 268. num. 1.
21 2. & 3. vbi quod regula limitatur f^t si bona mobi-
lia ex destinatione Domini essent extra terri-
torium perpetuo remansura quicquid dicat *Farin.*
conf. 71. num. 5. & 6. quia repugnat opinioni com-
muni, & iis, que ipsomet dixit d. *quest.* 25. num.
108. cum quo tamen pertranseo in tertia declara-
tione, quia concordat cum opinione per nos fir-
mata; & idem f^t erit dicendum de pecunia, quam
recenseri inter mobilia profertur *Guazzin.* *d. li-*
mit. 16. n. 27 & 28 loquens etiam de ea, que sicut ad
emptione destinata & *Ciriac.* *d. controv.* 218. n. 1.
23 Circa nomine debitorum f^t est aduertendum, &
illa venire sub generali confiscatione bonorum
Caball. *d.* *resol.* 268. num. 6. *Guazzin.* *de confiscat.*
limit. 30. *numer.* 7. *Giurb.* *ad consuetudin.* *Messan.*

glos. 2. cap. 1. num. 3. *Merlin.* *de pignor. lib. 2. quest.*
24 29. *num. 12.* & 13. nisi f^t tamen in sententia dice-
retur, quod confiscantur bona mobilia, & immo-
bilis, nam hoc casu iura, & actiones minimè con-
tinerentur *Guazzin.* *d. limit.* 30. *num. 1.* & *infra*
Giurb. *d. glos. 2. num. 6.* *versc.* ideo publicatis vel ni-
25 si nomini bonorum esset f^t adiunctum pronomen-
possessuum suorum, quia tunc absque specifica-
mentione non comprehenduntur nomina debi-
torum, & iura *Farin.* *quest.* 25. *num. 109.*

26 Sed supposito illa esse confiscata f^t non inutili-
ter queritur, ad quem fiscum pertineant, an scilicet
loci creditoris, vel debitoris; hanc questionem
remissiuè tradidit *Intrighol singul.* 26. *lib.* 1. & nul-
lam distinctionem a DD. allatam firmando *Guaz-*
zin. *de confiscat. conclus.* 13. *limit.* 16. *num. 29.* & li-
cer quamplures DD. tenuerint spectare ad fiscum
creditoris *Ancharan.* *quest.* 25. *nu. 8.* & 10. *lib.*
2. *Guazzin.* *d. numer.* 29. *Tiraquell.* *de primigen.*
quest. 49. *num. 8.* vbi reprobat contrarium tenen-
tes *Carpan.* *ad confit.* *nouiss.* *Mediol.* *§. omnium*
num. 470. & *infra* & facit *Rot.* *post Cenc.* *de cen-*
sib. *decis.* 3. *num. 15.* dicens esse de loco creditoris,
cuius ossibus sunt infixa; attamen contrarium fir-
mauerunt multi alii *apud Peregrin.* *de iur. fisc. lib.*
5. *tit. 1. num. 142.* *in princip.* qui tamen reiciuntur
a *Tiraquell.* *d. quest.* 49. *num. 8.* & propterea duxi
hanc materiam clarius dilucidandam, & distin-
guendam, ut sciri possit, quid seruandum sit in
hoc articulo.

Vnde datur regula, quod iura, & actiones nul-
lo circumscribuntur loco *I. Caius* 88. ff. *de legat.*
2. *Io. Anton.* *Bellon.* *conf. 74. num. 114.* *Salgad.* *La-*
byrint. *creditor.* *par.* 2. *cap.* 12. *num. 3.* sed nihilomi-
nus sicuti id verum est quoad effectum circumscri-
27 ptionis, ita f^t quoad exactionem videntur esse in
eo loco, vbi de iure, & de facto exigi possunt, &
vbi agi potest *Alex.* *conf.* 16. *num. 4.* *vol.* 1. *Rimin.*
Sen. *conf.* 244. *num. 10.* *lib.* 2. *Simanc.* *de cathol. in-*
stit. *tit. 9. num. 131.* *Tiraquell.* *d. quest.* 49. *num. 6.*
Tbesaur. *Iun.* *quest.* 5. *num. 15.* & 16. *lib.* 2. *Ciriac.*
controvers. 218. *num. 9.* *Bellon.* *d. conf.* 74. *num. 115.*
Carleuall. *de iudic.* *tom.* 1. *disput.* 2. *num. 146.* *Sal-*
gad. *Labyrint.* *creditor.* *par.* 2. *capit.* 12. *numer.* 11.
Franch. *decis.* 93. *numer.* 8. & 9. *Buratt.* *decis.* 474.
num. 4. *Merlin.* *decis.* 8. 28. *num. 15.* vbi quod no-
men debitoris exteri non dicitur esse extra terri-
torium, & *num. 17.*

28 Locum autem f^t exactionis ad hunc effectum
esse illum celebrati contractus, vel destinat^e solu-
tionis, censent *Peregrin.* *de iur. fisc. lib. 5. tit. 1. nu.*
142. *versc.* contra vero *Brun.* *de Statut.* *exclusio*
feminar. *artic.* 8. *num. 134.* *Put.* *decis.* 417. n. 4. *ver-*
scic. *iffo* *supposito.* *lib.* 3. *Bellon.* *d. conf.* 74. *num. 89.* &
90. *Salgad.* *d. cap.* 12. *num. 10.* & 11. *Caball.* plenius
quam omnes *resol.* 268. n. 4. & faciunt tradita per
Gratian. *disceptat.* 29. *nu. 26.* & *Rot.* *post Cenc.* *de*
29 *censib.* *decis.* 3. *n. 15.* quando f^t autem, & quomodo
debeat, & possit agi in loco contractus, de-
clarat abunde *Carleuall.* *de iudic.* *tom.* 1. *di-*
spat. 2. *quest.* 4. per tot. semper in similibus

casibus videndus, quia poterit prodesse ad evitandas multas difficultates.

Erlacet aduersus predicta videatur ferri *Ciriac.* contravers. 230. num. 12. afferens, quod dum debitor non potest conueniri, nisi in suo foro, illud nomen dicatur esse in loco debitoris, non per hoc est recedendum ab opinione firmata, nam contra dicta per *Ciriac.* stat maior numerus DD. & eius ratio non est simpliciter vera, dum debitor ratione contractus potest conueniri, vbi contractum expleuit. omnem 20 ff. de iudic. cum declarationibus tamen adductis per *Carlewall.* dicta quæst. 4.

1. Stat igitur traditio & inconcussa, nomina debitorum esse de illo loco, vbi sicut celebratus contractus, & debet fieri exactio, & ex his sequitur, quod

32 si extræ territoriorum delinquentis fuerit contractus secutus, non spectabit nomen debitoris ad fiscum loci Rei, sed ad illum, vbi debet solvi, vel sicut contractum, ut explicant omnes præallegati DD. & signanter *Bellor.* d. cons. 74. numer. 111. cum plurib seqq. quibus addo *Crauett.* cons. 934. num. 11. & infra vol. 5.

Quid verò dicendum sit de annuis redditibus 33 DD. variè distinguunt, quod si & concernunt quid mobile extræ territorium, debeantur fisco loci creditoris, si verò quid immobile fisco loci, vbi sunt *Carauit.* rit. 132 sub num. 4. versc. ad uerte *Carpan.* ad consit. nouis. *Mediol.* S. omnium num. 474. & seqq. *Donat.* *Anton de Marin.* resol. 35. num. 3. lib. 1. Alter distinxit *Tiraquell.* de primigen. quæst. 49 num 9 & 10 cum quo videtur pertransire Rot. post Cenc. de censib. decis. 3. numer.

34 18. & 19. quod si debitum & tale est, qualis census, vectigal, aut pensio emphiteutica, & similes redditus fundales, sequitur locum rei, ob quam debetur, ut potè quod rei cohereat, & ipsius naturam sequatur, reliqua verò debita, quæ ex redditibus generalibus procedunt, sequi debent personam creditoris, & secundum statuta patria ipsius considerari.

Sed diuersimode attulit distinctionem *Caball.* resol. 268. num. 7. & seqq. quæ videtur concordare cum altera allata per *Carauit.* & alios supra allegatos, declarat tamen *Caball.* magis præcisè, & 35 clare, quod & aut in loco & confiscaitionis isti redditus præstantur ratione fructuum rei immobilis existentis in alieno territorio, cuius tamen dominium non est apud soluentem, & non applicantur fisco loci creditoris confiscati, sed illi, vbi sitares est, adducens eam rationem, quia iste autem præstations sunt pars, & fructus illius rei, cum 36 pro fructibus soluantur, & ideò sicut & fructus pendentes tempore confiscaitionis, vel futuri sunt debiti fisco loci, in quo bona extant, ita & iste præstations, quæ loco fructuum succedunt, addens, fecus esse, si cessisset dies solutionis illarum de tempore securæ publicationis bonorum, etenim tunc cederent fisco loci creditoris, cui talis præstatio est annexa, & non fisco rei sit, Aut 37 isti anni redditus & præstantur in recognitio-

nem dir eccl. dominij, vel superioritatis, vt in emphiteusi, & aliis non dissimilibus contractibus, vel etiam si absque dicta recognitione dominii præstations sunt census, quæ sunt in perpetuum, & hoc casu, quia considerantur uti quoddam ius immobile abstractum, & de per se, acquiruntur fisco loci, vbi debentur, & non fisco rei sit, super qua præstantur, quam distinctionem *Caball.* accepit integre à *Cassan.* ad consuetud. *Burgund.* rub. 2. I. 1. super text. & appartient la confiscaition. num. 19. & num. 20. addit, hec tanto fortius & procedere, quando hec præstatio est promissa ab homine vnius loci alteri persone de eodem loco, licet constituta sit super bonis alterius territorii, & sic ius istud immobile esse in loco præmissionis debiti, concordant ultra *Carpan.* d. S. omnium num. 477. & alios à *Caball.* relationes *Baiard* ad *Clar.* quæst. 78. num. 139. dum se remittit ad *Cassan.* loc. supra alleg. *Guazzin.* de confiscaitione limit. 16. sub num. 29. dum ultimo loco refert hanc traditionem *Cassan.* relationem à *Baiard.* & *Gratian.* disceptat 29. numer. 27. & 28 afferens pertransiisse Rot. in Romana de *Aburdesia* 1571. coram b. m. *Oradino* prout etiam admisit Rot post Cenc. decis. 3. numer. 17.

Tradita autem à *Tiraquell.* d. quæst. 49 num. 9. & 10. non placuerunt *Caball.* d. resol. 268. nu. 16. qui paucis restringendo distinctionem fusus prius allatam dixit, quod si ratione fructuum redditus soluantur, applicentur fisco loci bonorum, ex quibus soluantur, si verò ob recognitionem directi dominii, vel superioritatis, assignentur fisco creditoris condemnati, quamvis bona extra illud territorium reperiantur, & tandem concludit, non esse ab ea recedendum.

40 Quamvis autem & haec opinio videatur valde probabilis, non per hoc circa census creatos post bullam Pii V. est recedendum à *Tiraquell.* cum illius sententia fuerit approbata, & contraria rejecta à Rot. Rom. in Viterbien. bæreditatis 29. Ianuarij 1638. S. neque etiam visum fuit cum seqq. coram b. m. *Buccabella* vbi sicut dictum DD. aduersantes posse admitti in censibus ante eandem bullam Pii V. & fuit confirmata 10 Junij 1639. coram R. P. D. Royas prout idem fuit decisum in Romana legati 24. Ianuarij 1642. coram eod. Reverendiss. Royas

Hacenus de fisco diuersi Principis; aggrediamur nunc questionem de facto habitat in confiscaitione *Vassalli* cuiusdam Baronis, in qua sicut dubitatum, ad quem fiscum deuoluerentur bona *Vassalli* confiscati intra ditionem Baronie existentia, ad fiscum nempè Principis, an Baronis, & pro clariori resolutione censeo esse apponendos distinctè casus, qui poterunt euenire, cum alias in genere sit constituenda regula, quod 41 Princeps & infeudando censemur subrogare insui locum fiscum Baronis quoad bona in territorio feudalifast *Peregrin.* cons. 25. per tot lib 5 ac alios plures allatos *Vermigliol.* cons. 5. numer. 4.

42 In crimen igitur † lege Maiestatis verè, & proprie com. nullo in personam Principis, non capit bona publicata fiscus Baronis, sed ejusdem Principis, in quem fuit commissum delictum Guazzin. de confiseat. conclus. 21. num. 2. Vermigliol. d. conf. 5. num. 5. & conf. 10. num. 3.

43 Si condemnatio † Vassalli sequitur in Tribunali Principis superioris, vel illius Officialis, non autem in foro Baronis, publicatio bonorum cedit commoda fisci Principis Guazzin. d. conclus. 21. num. 10. Vermigliol. d. conf. 5. num. 6. & conf. 10. num. 4. Mastrill. decis. 286. num. 35. & seqq.

44 Prout eriam † applicarentur bona fisco Principis, non autem Baronis, si confiscatio sequeretur ex vi constitutionum, vel editiorum Principis supremi Sola ad constit. Sabaud. rub. de guard. & cor. probib. glos. 3. num. 23. vbi quod in inuestitura 45 † censemur concessę sole confiscationes imposta de iure communii Vermigliol. d. conf. 10. num. 5. & conf. 52. num. 17. Rot. coram Merlin in Romana confiscationis 14. Iunij 1624. inter eius impress. decis. 125 num. 17 & seqq. & par. 5. tom. 2. recent. decis. 449. pariter num. 17 & infra, quæ fuit confirmata coram eodem 18. Aprilis 1625. inter illius impress. decis. 168. & d. par. 5. tom. 2. recent. decis. 455. in qua num. 20. fuit consideratum, quod vi 46 gore † constitutionis Pontificie mandantis, bona applicari Camerae Apostolice, nunquam posse illa capere fiscus Baronis, & hęc opinio pluribus fulcitur à Mastrill. decis. 145. num. 9. versic. sed pro fisco usque in fin.

Quamvis verò Capyc. Galeot. controuers. 53. num. 47. & infra lib. 2. firmauerit, opinionem contrariam esse de iure veriore, & in Regno Neapolitano receptam; est tamen aduertendum ad duo; Primo, quod eriam admissa sua opinione, quę habet tot grauissimos contradicentes, quot sunt DD. supra relati, & ab illis adducti, illa 47 in terris Ecclesie, & Ducatus † Mediolani non seruatur, nam in istis locis pęnę provenientes ex Princeps editiis non applicantur fisco Baronis, vt ipse me † facetur num. 46. Secundo quod, dum Princeps disponit de ijs, quę habet reseruata insignum supremi dominij, tunc semper pęnę ad fiscum Principis spectant, & deuoluuntur; vt ibidem se declarat n. 51. vbi addit idem esse, si Princeps per suam constitutionem de non delicto faceret delictum, in quo consentit etiam Vermigliol. d. conf. 5. num. 7.

48 Nec debet † attendi Constant. in l. 1. num. 22. C. de pan fiscal lib. 10. volens spectare confiscationem ad Baronem, etiam quandò ex non delicto fieret delictum, tum quia magis communis opinio vrget contra ipsum, & est in terris Ecclesie recepta, tum quia ipse num. 23. restringit, quando Princeps sibi reseruauit criminis cognitionem, num. 24. quando Baro fuit negligens, & num. 25. cum seqq. quando edita emanant ex vi supremi Imperij, vt puta prohibendo aliquam extractionem, vel tempore penurie mandando vendi sumenta certo precio,

Et cum alias suisset discussus calus similis occasione editi super tuenda sanitatem promulgati tempore pestis, fuerunt hinc inde plures rationes adducte ab eximis Curie Romanę Aduocatis, quorum allegationes ad me transmissas, dum hęc imprimitur, non potui in hac eadem, quæstione tradere typis, idę ad legentis utilitatem in fine operis edendas proposui, ijsdem ordine, & forma, quibus recepi; aduertendo tamen, quod causa non fuit decisa.

49 Extra hos calus, nisi † tamen quis vellet addere alios appositos à Guazzin. de confiscat. conclus. 21. num. 1. & infra, non impeditur Baro applicare proprio fisco bona sui territorij, dum de iure communii sequitur illorum publicatio Farinae quest. 25. num. 102. & seq. Vermigliol. dict. conf. 10. num. 6.

50 Posset aliquandò dubitari, an si aliqua † portio bonorum confiscatorum, vel alterius pęnę esset deferenda alieui Officiali, deberetur illi, de cuius tempore fuit secuta condemnatio, vel alteri, qui succedens exegit, & paucis dubitationem resoluendo censeo deberi primo Officiali, non autem secundo, per rationes consideratas à Farin. conf. 107. per tot. & Mastrill. decis. 12. pariter per tot. 51 qui loquitur † in terminis fortioribus, nempe Officialis de tempore commissi delicti, quem fuit secutus Nouar pragm 1. de bon proditor. collectan. 2. num. 11. vbi refert aliam similem decisionem Senatus Dolani.

Quando vero confiscationes possint spectare, ad conductores Thesauriarum Status Ecclesiastici, poterit videri Vermigliol. conf. 437. & conf. 438. utrobique per tot.

Viterbien, hereditatis Veneris 29. Ianuarij. 1638.
coram R. P. D. Buccabella

P Roposito dubio, an D. Hieronymę esset danda immisso in possessionem bonorum extra territorium Viterbiense, in quibus, & pro qua rata, censuerunt DD. dandam esse, quoad loca decem, & septem montium, & censum scutorum 3000. in sorte principali pro tertia me die tatis; neque enim controuertebat ipsam D. Hieronymam esse, quondam Poggii, de cuius successione agitur, ex Ludouico germano fratre neptem, idq; etiam probari visum fuit ex fide † baptismi, quę iuncta cum testium depositionibus, pręstariōne alimentorum eidem tanquam nepti in monasterio existenti per ipsum Poggium facta, & aliis administrulis pro ea adductis, & ponderatis, sufficientem probationem facit, vt per Rot. coram Greg. XV. decis. 349. num. 5. & coram Cardinali Caualerio decis. 46. num. 1. & seqq. & in recent. decis. 472. num. 8. par. 1. & in decis. 641. num. 1. & 2. par. 3. & 409. numeris. par. 5. & coram Buratt. decis. 155. num. 7. & 8. & decis. 710. num. 5. & in Romana dotis, seu filiationis 4 Decembbris 1634. coram R. P. D. meo Merlino. Vnde ipsa habet intentionem fundatam,

quod dicit Poggio ab intestato defuncto debeat
 54 vna cum DD. Francisco, & Laurentio eiusdem
 Poggij ex altero fratre prædefuncto nepotibus
 succedere non quidem in stirpes, sed in capita,
 & pro æquali portione, cum aliis frater superestes
 non adsit, qui cum eis concurrat, iuxta communem,
 ac veriorem sententiam Azon. in sum. C. de
 leg. hæred. Bald. in l. 1. § ultim. ff. si pars hæred. pet.
 Capr. cons. 21. num. 104. Handed. cons. 7 num. 9. lib.
 2. Thesaur. decis. 162. per tot. quam secura fuit Rot.
 in Bononiens. seu Romana iuris succedendi 10 Aprilis
 1592. coram Card. Blanchetto, & in Romana
 successionis 1. Aprilis 1602. coram Cardinali Mil-
 lino, & in decis. 352. coram b.m. Buratto, & in de-
 cis. 196. num. 2. & seq. & decis. 484. num. 1. par. 4.
 55 recent. ac proinde in possessionem † bonorum,
 per ipsum Poggium, dum vixit, possessorum pro-
 tertia parte ex interdicto quorum bonorum, im-
 mittenda veniat l. 1. ff. & C. quorum bonorum Men-
 noch. de adipisc. rem. 1. num. 33. Rot. decis. 115. nu. 1.
 par. 1. recent. & decis. 415. numer. 2. par. 5. recent.
 Quod remedium non est dubitandum locum ha-
 56 bère etiam † in censibus, ac locis montium, &
 & in rebus etiam omniò incorporalibus, ut per
 Rip. in l. 2. nu. 2 ff. quor. bonor. Menoch. de adipisc.
 remed. 1. num. 83. Peregr. de fideie. art. 46. num. 16.
 Buratt. decis. 474. num. 7.

Quod autem bona prædicta fuerint per Poggium
 dum vixit possessa, & in illius hereditate simili-
 ter, non controuertebatur, & quoad medietatem
 dictorum locorum montium probatur tam ex de-
 scriptione de eis facta per Iudicem ad instantiam
 57 dictorum DD. Laurentij, & Francisci † in Inven-
 tario bonorum hereditariorū dicti Poggij, iuxta
 tradita per Surd. decis. 184. num. 3. Mantic. decis.
 344. num. 8. Rot. decis. 387. nu. 2. par. 1. & decis. 407
 num. 2. par. 2. recent. Greg. decis. 575. num. 3. quam
 58 etiam † ex eo quod eadem loca cesta, & assigna-
 ta fuerunt ipsimet Poggio, & hereditibus quondam
 Laurentij, & hoc modo per eum pro indiuiso sem-
 per possessa, ut in summario d. Hieronyma nu. 2.
 59 Quo vero † ad censem constat illum fuisse im-
 positum per D. Paulum Monaldensem super tenuta
 nuncupata S. Egidij in territorio Montis Clauelli,
 & venditae eidem Poggio, & Laurentio ut in di-
 eto summarionum. 3.

Neque obstat statutum Viterbiense seminarum
 per masculos exclusum, quoniam præsupposito
 etiam sine veri præiudicio, quod illud in hoc casu
 locum habeat, de quo si opus erit, poterit alias
 60 particulariter videri, tuit responsum † in omnem
 casum, ad bona prædicta extra statuentium ter-
 ritorum existentia, & sic illis non subiecta vires
 suas minimè extendere, iuxta opinionem Bart. in
 l. cunctos Populos num. 32. C. de sum. Trin. & fid.
 Cathol. Felic. in cap. postulati num. 4. de for. comp.
 Roland. cons. 80. per tot. lib. 4. Handed. cons. 5. n. 14.
 lib. 1. Put. decis. 341 lib. 1. in correct. Duran. decis.
 31. n. 8. Rot. decis. 177. num. 2. & seqq. & decis. 364.
 num. 9. part. 5. recent. & in Recanaten. hereditatis
 20. Martij 1627. coram Eminentiss. Verospio, & in

Ciuitatis Castelli successionis 20. Junij 1633. co-
 ram R. P.D. Verospio, & in Romana de Tagletis
 25. Junij 1635. coram Reuerendiss. Decano
 Neque etiam vilum fuit obstat, quod census,
 61 † fuerit impositus ad fauorem dictorum Poggij,
 & Laurentij, qui erant dictis statuentibus subiecti,
 & quod contractus fuerit celebratus in Ciuitate
 Viterbiensi, & consequenter census ipse in ea-
 dem Ciuitate, non autem extra illius territorium
 videatur existere, iuxta tradita per Aretin. cons.
 10. Felic. de censib. tom. 1. lib. 3 cap. 1. num. 12. vers.
 banc limitationem Gratian. disceptat. 29 num. 2. &
 3. & seqq. & discept. 885. num. 23. Rot. in Romana
 hereditatis de Burdesia 14. Maij 1571. coram Ora-
 dinio, & in Pisana de Rosarminis 17. Martij 1589.
 coram Comitulo, & in Auenionen. & Cavallicen.
 collectar. 16. Maij 1583. coram Cardin. Lancelloto
 impress penes Grat. discept. 29. nu. 7. & seqq. & pe-
 nes Cene. de censib. decis. 3. quia cum ille fuerit im-
 positus super dicta tenuta nuncupata S. Egidij
 posita in territorio Montis Clauelli extra dictum
 territorium Viterbiense, in eodem territorio. Mo-
 tis Clauelli, non autem Viterbiensi existet cen-
 seatur; Verior enim DD. visa suit opinio, quod
 62 † census impositus super certo fundo iuxta for-
 mambulle Pii V. censeatur in eodem loco esse, vbi
 fundus existit Tiraq de iur. primig. quest. 49. n. 9.
 Gabr. cons. 141. nu. 15. lib. 2. Surd. decis. 204. n. 6. &
 7. Molin. de iustit. & iur. tom. 2. disput. 384. num. 4.
 vers quando census realis. Azebed. in l. 1. tit. 17. lib.
 9. nota. compil. n. 11. 9. cuius opinioni adharet etiam
 Felic. de censib. tom. 2. cap. 6. num. 6. ad fin. vers. cuius
 opinioni adharet. Fab. Anna cons. 45. n. 2. Peregrin.
 cons. 90 num. 29. vers. in pensionibus lib. 1. Gratian.
 disceptat. 585. n. 6. latè Parlador. resol. quotid. lib. 1
 cap. 3. num. 13. & seqq. Thesaur. Iun. quest. forens.
 lib. 2. quest. 5. in fin. Barz. decis. 109. num. 10.
 Idque efficaciter probatur ex eo, quia census
 iuxta formam bullæ prædictæ necessariè creari, ac
 constitui debet in re immobili particulari, ac no-
 63 minatim certis finibus designata, & ex tali †
 creatione, & impositione nascitur ius quoddam
 reale ipsi rei, & fundo inherens Specul. in tit. de
 hypoth. S. nunc aliqua Couar. var. resol. lib. 3. cap.
 7. num. 6. Roder. de ann. redd. lib. 2. quest. 16. S. se-
 ptimo quia. vers. sed etiam ius Auendan. de cen-
 sib. cap. 59. num. 10. Greg. Lap. in leg. 28. tit. 8. par.
 5. in verb. censeo limit. 1. in fin. Parlador. d. cap. 3.
 numer. 16. 17. & seqq. qui dicit inesse prædio tan-
 quam accidens in subiecto, quod expresse con-
 firmat Felic. dict. tractat de censib. tom. 1. lib. 1. cap.
 1. sub num. 3. Rot. decis. 1. 43. num. 1. & seqq. par. 5.
 recent.
 64 Ideò licet propria † existentia non videatur es-
 se in loco, nihilominus ratione coherentia ex-
 istentia saltem aliena censeri debet in eodem loco
 esse, vbi fundus, cui tanquam subiecto inheret, &
 in quo census creatus, & impositus existit, cum
 enim prædio, siue fundo insit, ipsum velut acci-
 dens quoddam afficiat, cum eo quodammodo
 identificare necesse est, iuxta celebre Philoso-
 phorum

phorum placitum, quod accidentia naturaliter cum subiecto identificantur, & illius substantiae substitunt ut ex tradit. per Auer. Simpl. & alios inquit Felic. d. tom. 2. lib. 1. cap. 1. sub nro. 3. versi quaque mobrem unde & propter hanc rationem inter immobilia connumeratur Gabr. conf. 141. numer. 14. lib. 2. Felic. de cens. lib. 1. cap. 7. num. 2. versi. quod redditur. & lib. 2. cap. 3. num. 32. & 33. cum seqq. & tom. 2. lib. 1. cap. 1. num. 3. Barz. decis. 109. num. 11. Surd. decis. 204. num. 6. versi. quia rationem. Rot. in Narnien. bonor. 29. Iunij 1637. coram R. P D meo Motmanno; & fundo pereunte & ipse quoque census perit, & extinguitur, ut aperte cauetur in dicta bulla Pii V. Couar. d. lib. 3. cap. 7. num. 3. Nouar. de usur. vnum. 74. & 95. Felic. de cens. lib. 1. cap. 4. numer. 3. Auend. eod. tract. cap. 60. num. 5. circa med. Rot. dec. 757. num. 2. par 1 diuers.

67 Neque obstant in contrarium & allegata, quia procedere possunt in censibus constitutis ante dictam Bullam Pii V. in sola, nudaq; persona, vel cum adiectione obligationis, seu hypothecæ generalis omnium bonorum, aut quando census ipse fuit super omnibus bonis tam mobilibus, quam immobilibus generaliter impositus, prout loquuntur supradictæ decisiones coram Oradino, Comitulo, & Lancellotto. Secus autem quando ille secundum eiusdem bullæ formam fuit super certa re immobili propriis finibus designata constitutus: Tunc enim est verè ius reale ipsi rei immobili coherens, & obligatio realis principalis est, personalis vero accessoria Benign. de cens. 1. vendit. num. 4 & 5 Surd. conf. 318. circa med. Auend. de cens. cap. 38 num. 3.

Et ita utraque parte &c.

Romana Legati Ven. 24. Ianuarij 1642.
Coram R. P. D. Roias

In testamento, quo decepsit b. m. Ioannes Beninus Archiepiscopus Adrianopolitanus, & Cameræ Apostolicae Clericus, suum hæredem ex Asse instituit Ven Societatem S. Ioannis Decollati nationis Florentinæ de Vrbe, & D. Ioanni Francisco Albericio eius ex fratre vterino Nepoti ab infantia penes ipsum educato, & cum eo cohabitanti legavit omnia bona, quæ ipse testator habebat in Tibure, tam stabilia, quam mobilia per hæc formalia verba lascio al Sig Gio Francesco Alberici tutto quello, che hò in Tiuoli, tanto stabili, quanto mobili, confessò postmodum inuentario per hæredem inter quæ fuerunt descripta quoad bona Tiburis stabulum, mobilia, ac census scut. 1500. in sorte impositus per Communitatem Tiburis ad favorem testatoris super quadam eius renuta existente in Comitatu Tiburtino secula, deinde consignatione dicti stabuli ac mobilium ibi existentium absque præjudicio dicti census scutorum 1500. ventilata causa coram A. C. super consignatione eiusdem census, & relaxato mandato pro illius assignatione, seu pro adimplemento legati, causaq; in gradu appellationis mihi com.

missa dubitauit hodiè, an sententia A. C. esset confirmanda, & Domini absque villa penitus difficultate responderunt, censem de quo agitur comprehendendi in legato.

68 Eo quia Census dicitur & existere in loco, vbi fundus existit, siue super quo fuit impositus, & sic venit enumerandus inter bona Tiburis, dum ibi reperitur impositus, iuxta veram, & receptam sententiam, quam comprobavit Tiraquell. de iur. primog. quæst. 49. num. 9. Gabr. conf. 141. num. 15. lib. 2. Boccacc. de cens. par. 2 num. 49. Guttier. de gall. quæst. 55. num. 1. Roderic. de ann. redd. lib. 2. quæst. 9. num. 8 in fin. versi. an autem census Parlad. rer. quot. lib. 1. cap. 3. §. 8 num. 13. cum seqq. fol. 1. Duard. de cens. §. 1. quæst. 3. num. 31. Sanchez. conf. moral. lib. 2. cap. 4. dub. 42 num. 6 & per tot. Thes. quæst. 5. in fin. lib. 2. Peregrin. conf. 90. ante fin. versi in pensionibus autem lib. 5. cum ans. per Rot. in Viterbien hæreditatis 29. Februarij 1638. coram b. m. Buccabella & posteā in eadem causa coram me sub die 10. Iunij 1639 inde sequitur censem venire in legato factō de rebus existentibus Tiburi, dum fundi illius extant in Territorio, seu Comitatu Tiburtino ut per Gabr. conf. 141. num. 15. lib. 2. Surd. decis. 204. num. 7. Barz. decis. 109. numer. 10. Gratian. discept. 585. num. 6. cum seqq. & ratio est in promptu, quia Census post 69 Constitutionem Pii V. inheret & fundo certo, & consideratur tanquam accidens in subiecto, & dicitur inesse rei, siue prædio censuato Felician. de censib. lib. 1. cap. 4. num. 3. Rot. decis. 143. num. 1. & seqq. par. 5. recent. & in d. Viterbien hæreditatis 29. Ianuarij 1638. coram Bucabell & coram me 10. Iunij 1639.

70 Nec obstat quod appellatione & Ciuitatis non comprehendatur comitatus, ac propterea sub legato stabilium existentium Tiburi non veniat census, vt impositus super bonis existentibus sub Comitatu Tiburtino, & sic extra Ciuitatem per text. in l. nam quod liquide & si ita legetur ff de penult. legat. ubi Bart. & Odofred. l. pupillus §. territorium ff. de verb signif.

71 Quia fuit per DD. responsum & quod obiectum fortasse procederet. si testator dixisset lascio tutto quello, che hò nella Città di Tiuoli. Secus verò in præsenti, dum dicit lascio tutto quello, che hò in Tiuoli. non exprimendo Ciuitatem, quo casu appellatione Tiburis, Bononia, Perusia, ac similius absque nomine Ciuitatis, Comitatus comprehenditur Bart. in l. 1. §. cum Vrbem num. 11. ff. de offic. præf. Vrb. idem Bart in l. 2. num. 2. ante fin. & n. 3. ff. de verb sign. Add. ad Roman. singul. 552. Menonoch de præf. lib. 4. præf. 126. num. 3. Simon. de Præt. de interp. vltim. vol. lib. 4. interp. 1. dub. 8. num. 22. fol. 395. Mart. de success. par 4. quæst. 18. num. 107. & firmavit Rot. in Firmana fideicommissi 20. Nouembris 1620. coram b. m. Vbaldo stantibus præsertim his tribus coniuncturis, quæ hodiè plauerunt

72 Prima defumpta fuit & exeo, quia versamus in legato factō coniuncte personæ dilecta testatori,

& ab infantia penes eum educato, indè latè debet interpretari Crauett. conf. 297. num. 1. Natt. conf. 226. per tot. Corn. conf. 192. num. 2. Menoch. conf. 140. num. 12. & præsumpt. 126. num. 7. lib. 4. & de arbitr. Iud. lib. 1. quæst. 99. num. 15. Gratian. decis March. 96. num. 1. cum seq. & dixit Rot. in d. Firmana Fideicommissi coram b. m. V baldo.

73 Secunda, quia t̄ iuxta communem vsum loquendi in parvis Ciuitatibus, & Oppidis appellatione harum Ciuitatum venir etiam Comitatus; 74 qui v̄sus loquendi multum operatur, imò t̄ multoties præfertur propriæ significationi vocabuli, & in interpretandis legatis attenditur l. liberorum s. quod tamen Cassius de leg. 3. Bart. conf. 159. num. 1 par. 1. Cephal. conf. 599. num. 15. Gratian. d. decis. 96. num. 16. cum seq. prælertim cum versentur in testamento vernacula lingua confecto.

Tertia conjectura de prompta fuit ex eo, quia legatum fuit factum per verba generalia, & in numero plurali tanto stabili, quanto mobili. Vnde debet saltē in legatum verificari in duobus stabilibus, & si in legato non comprehendetur cēsus, adesset vnum tantummodo corpus bonorum stabilium, & quidem exigui valoris, nempe stabulum, quapropter debet intelligi legatum de bonis existentibus in Comitatu, ad hoc, t̄ vt numerus pluralis verificetur Crauett. conf. 297. num. 4. Surd. decis. 204. num. 14. & 210. num. 9. Caput. taq. decis. 154. num. 6. par. 3.

Minus obstat, quod sit heres pia causa, quia, 76 cum eadem t̄ pia causa tot millesia scutorum, fuerit consecuta in hac opulenta hereditate, non illa est apta extinguere amorem erga Nepotem in tam tenui legato Montesperell. conf. 105. num. 7. Rander. resol. 1. numer. 39. Vincen. de Franch. decis. 597.

Vltimo non relevat, quod testator Iurisconsultus perspicacissimus in alio t̄ legato facto equiti Alexandro dixerit lascio tutti li miei beni, che ho, & mi spettano nella Città, e Territorio di Firenze, vnde si voluisse legare D Alberico censum utique expressisset, prout in dicto legato exprefſit, cui obiecto bene respondetur à Crauett d conf. 297. num. 6 & 7. à verſic. non obſtat ſecundum usque ad fin. vbi oſto adducuntur reſpoſtiones, que bene applicantur in praefenti; replicatum etiam, fuit huiusmodi expreſſionem faſtam ſuisse in hoc ſecondo legato ad tollendam dubitetatem, quæ poterat oriſi, dum testator vſus fuerat etiam verbo Ciuitatis Florentie, cuius appellatione, dum exprimitur nomen Ciuitatis, non ſolent venire nisi ea, que ſunt intra menia illius, vnde neceſſarium erat addere territorium Ciuitatis Florentie ad hoc, vt illud comprehendetur Bart in l. 2. num. 3. de verb. sign. Hier. de Mont, de finib. regund. cap. 6. num. 62. Carpan. ad Statut. Mediolan. cap. 130. n. 10. lib. 7. cum alijs per Simon. de Pret. de interpr. vlt vol. lib. 4. interpr. 1. dub. 8. num 23. Menoch conf. 140. num. 16.

Et ita refolutum vtraque parte informante, &c.

De Administratoribus rerum confiscatarum.

S V M M A R I V M .

Q Vilibet administrator tenetur reddere rationem ſuæ administrationis. num. 1.

Amplia, etiam ſi administrator de facto. num. 2.

Quilibet Dominus habet hypothecam ſuper bonis administratoris pro reddenda ratione, num. 3.

Amplia dictam hypothecam competeſcere fisco contra administratorē rerum fiscalium. num. 4.

Et ſi administrator fit minor. num. 5.

Et administratorē rerum fiscalium, tenentur etiam de negleſtis dicto num. 5.

Hypotheca pro reddenda ratione administrationis incipit à die ſuceptae administrationis. num. 6.

Amplia dictam conclusionem procedere ne dum in Tutorē, ſed in quolibet alio administratorē, & etiam in Patre. num. 7.

Bona patris ſunt hypothecata Reipublicā, quando filius patre ſciente illius bona administrat. num. 8.

Et quando filij electionem ad gerendum publicum negotium ex poſt facto ratificauit num. 9.

Limits num. 10 & 11.

Ficus habet præumptionem pro ſe, quod debitor tempore obligationis rem poſſideret, & reus pulſatus debet probare, quod rem emit antequam fuſſet inducta hypotheca ad fauorem fisci. num. 12

Administrator tenetur reddere rationem ſuæ administrationis, quamvis per paſtum, vel in ultima voluntate fuſſet ab ea liberatus. num. 13.

Et quando dicta liberatio eſt facta abſque cauſa ſapit donationem, que ad ſui validitatem requirit ſolemitates Conf. March. etiam ſi facta eſſet à maiori. num. 14.

Remiſſio interſuriorum dotalium ſapit donationem, & per conſequens illa remiſſio debet fieri cum ſolemitatibus Conf. March. num. 15.

Legatum factum à Testatore de toto eo, in quo reperiatur debitor administrator, an valeat remiſſiū. num. 16.

Administrator non potheſt emere res illius, cuius bona administrat. num. 17.

Amplia, licet emptio fieret per interpoſitas perso- naſ, & maximè in administratorē fiscali. num. 18.

In aliquibus tamen caſibus relatis à DD. allegatis num. 19 emptio dictarum rerum permittitur.

Ficus non procedit executiū, ſed cum ordine contra Administratorē, quando illius debitum eſt illiquidum, & requiritur etiam ſententia. num. 20.

Depatati ad reuidendum computa administrationis administratori fiscali viſis libris abſque alia citatione condemnant. num. 21.

Amplia licet administrator fit absens, quia in eius quo-

quoque absentia potest pronunciari, & execu-
tione sententia demandari. num. 22.

Contrarium sentientes possunt conciliari ut nu. 23.

Administrator, antequam reddiderit rationem, non
potest de fuga suspectus iurari. num. 24.

Limita, quando Administrator se parat ad fugam.
num. 25.

Debitor in diem, vel sub conditione potest carcera-
ri subsidente iusta causa, ut iudicium affer-
curetur. num. 26.

Administrator, quamvis ante dispunctas rationes
non sit debitor quantitatis, est tamen debitor
facti, scilicet rationis redditionis num. 27.

Fideiussor administratoris tenetur dare computa-
administrationis. num. 28.

Fideiussor administratoris an teneatur, si Civitas,
vel administratores illius sint negligentes in e-
xigendo a principali, quod debebat remissiu-
num. 29.

Fideiussor administratoris non tenetur, si principa-
lis fuerit in revisione computorum prius abso-
lutus, & postea per alios revisores condemnata.
num. 30.

Fideiussor administratoris ad annum deputati non
tenetur si pro alio anno in eodem officio princi-
palis confirmetur. num. 31.

Fiscus, minor, & Res publica aequiparantur. num. 32.

Administrator morosus in reddendis computis, ac re-
liquatum soluendo minori, & Res publica te-
netur ad interesse. num. 33. & num. 159. & 162.
& seqq.

Limita secundum aliquos d. conclusionem non pro-
cedere ad fauorem fisci, cum de iure canonico
vsura sint abrogatae. num. 34.

Intellige tamen, quod de iure canonico sunt abroga-
tae vsuræ lucrativæ, non autem illæ, quæ dam-
num emendant, ut puta vsura ob moram. n. 35.

Fiscus in exigendis vsuris censetur, & regulatur ad
instar priuati. num. 36.

Contrarium tamen, quod fiscus vtatur iure minoris,
& debitorem fiscalem teneri ad interesse firmant
relati. num. 37.

Et dictum interesse deberi etiam absque interpella-
tione. num. 38.

Administrator fisci, & Vniuersitatis, qui habet fa-
cultatem faciendi expensam in re administrata,
ut puta vnius floreni absque licentia, non po-
test dictam expensam absque licentia facere, nisi
bis in die. num. 39.

Fiscus, & Res publica possunt cogere administrato-
res, & debitores ad soluendum, pendente dilata-
tione, reprobato Mangilio de subbasti. numer.
46. & 47.

Si publica necessitas immineat, deductis tamen
vsuris medijs temporis. num. 40.

Amplia dictam conclusionem procedere debitores e-
iusdem fisci. num. 41.

Soluens ante tempus administratori fisci remanet
omnino liberatus. num. 42.

Debitor priuati soluens procuratori crediteris ante
tempus non consequitur liberationem. num. 43.

Contrarium firmatur num. 45.

Limita, quando in mandato procuratoris effet ap-
posita clausula cum libera. num. 44.

Doctori testanti de vsu non effet credendum, maxime
ubi non fuit versatus. num. 47.

Pacta in contractu apposita debent intelligi rebus in
eodem statu permanentibus. num. 48.

Necessitas fisco superuenta facit esse licitum, quod
alias de iure non effet. num. 49.

Necessitas operatur, ut ea a legibus decernantur,
quaæ primo aspectu quandam iniustitiae speciem
preferre videntur. num. 50.

Necessitas Reipublicæ est superior omnibus legibus,
illaisque omnino abrogat in præiudicium priua-
ti num. 51.

Tutor pro redditione rationis iudicio ordinario de-
bet pulsari. num. 52.

Limita, ut num. 69.

Clausula procedendi summarie, de plano, sine strepi-
tu, & figura iudicij, ac omni, solemnitate pre-
termissa, dant viam executuam. num. 53.

Statutum concedens facultatem procedendi summa-
riæ, de plano, sine strepitu, & figura iudicij,
ac omni solemnitate omessa, censetur ordinato-
rium num. 54.

Statutum decisoriū attendit in loco contractus,
& ubi iudicium agitatur, debet seruari ordi-
natorium. num. 55.

Statutum tribuens executionem contractibus, etiam
contra tertios possessores est decisoriū. n. 56.

Statutum dirigens verba in Iudicem loci non debet
seruari extra illud forum. num. 57.

Tutor non conficiens librum, & omittens descri-
ptionem fructuum perceptorum videtur in do-
lo. num. 58.

Tutor, vel administrator non describens fructus
perceptos censetur illos in propriis vsus conuer-
tisse. num. 59.

Tutor non describens fructus perceptos dicitur com-
mittere furtum. num. 60.

Administrator omittens descriptionem fructuum uti
prado potest executiuè pulsari. num. 61.

Administrator particularis, cum non teneatur con-
ficere librum, non potest dici dolosus. num. 62.

Verbo in propriam utilitatem debet concludenter
probari, quando Tutor non facerat, vel non
depositum num. 63.

Administrator fructuum in certum quiderogando-
rum dicitur depositarius num. 64.

Depositarius executiuè cogitur ad redditionem de-
positi, etiam irregularis, & confessionati. nu-
mer. 65.

Intellige, ut num. 67.

Inter deponentem, & depositarium debet esse diffe-
rentia, & propterea procurator exicens, & re-
tinens penes se non potest conueniri actione de-
positi, sed mandati. num. 66.

Via executiva pro deposito conceditur, quando de eo
constat per publicum instrumentum, secus
quando probatur per teste s post litem contesta-
tam examinatos. num. 67.

An autem hæc conclusio procedat, si constaret ex dispositionibus Testium ad perpetuam rei memoriā examinatorum remissiū num. 68.

Tutor via ordinaria continebitur, quando offert redire computa administrationis. num. 69.

Secūs quando rationem minime offert, nec reddit, quia tunc executiū premitur tanquam bonorum usurpator. num. 70.

Amplia, licet non se obligasset ex instrumento, vilia facere, bene administrare, & rationem reddere. num. 71. & num. 72.

Tutela causa efficiens est testamentum. num. 73.

Tutela ex testamento corruit, si bæreditas ex illo non audeatur num. 74.

Tutores sub conditione, & ad certum tempus possunt dari in testamento num. 75.

Tutoris testamentarij potestas descendit immediate à Testatore. num. 76.

Tutores testamentarij non indigent confirmatione. num. 77.

Tutores testamentarij non tenentur satisdare, quia eorum fides dicitur approbata. num. 78.

Tutore uno administrante ex præcepto Testatoris, cœteri honorarij appellantur. num. 79.

Tutores testamentarij tenentur mandatum Testatoris adimplere, quia eorum facultas ex testamento dependet. num. 80.

Tutores testamentarij, accepta tutela, remanent obligati ad seruandam testatoris voluntatem, sicuti procuratores ex acceptatione mandati. numer. 81.

Actio qualibet regulatur secundum naturam obligationis producītua, ne causatum differat à sua causa. num. 82.

Actio personalis requirit de necessitate specificacionem cause remota. num. 83.

Actio ex testamento datur contrà executores ultimarum voluntatum. num. 84.

Tutores, & Curatores Testamentarij equiparantur exequitoribus ultimarum voluntatum, & propterè contra ipsos datur actio ex testamento. num. 85.

Intellige, quod actio predicta detur contrà Tutores, & Curatores secundum aliquos quando sunt Tutores Ecclesia, minorum, & similiū. num. 86.

Testamentum ex vi Constitutionis Marchiae libr. 5. cap. 3. habet viam executiū. numer. 87.

Liquidatio fructuum perceptorum fit ex coaceruatione annorum antecedentium, & diuisione annuali. num. 88.

Administrator obligatus, siue ex promissione, siue ex iuriis dispositione, siue ex mandato acceptato, emere aliquam rem, si non emat, & pecunias teneat otiosas, tenetur ad interesse. num. 89.

Maximè si insificetur siue promptam occasionem emendi. num. 90.

Vsuræ debentur, si administrator terminata administratione rationem non reddat, nec reliqua soluat. num. 91.

Vsuræ taxantur in ea quantitate, quam quis perce-

pisset ex fructibus Censuum, si pecunia in illo- rum emptionem erat eroganda. num. 92.

Administrator potest condemnari ad certam quantitatem, si fuit actum ad reddendam rationem, & reliqua soluendum, vel quando fuit conuentus pro quantitate percepta, & liquidata. num. 93.

Maximè si fuerit datus terminus ad probandum, & per administratorem nihil sit deductum. num. 94.

Præscriptionem nequit allegare sciens se debere, cum versetur in mala fide. num. 95.

Præscriptio non tollit actiones personales, cessante bona fide. num. 95.

Præscriptio in bærede non potest incipere, si defunctus erat in mala fide. num. 97.

Præscriptio non currit durante minori, & pupillari aetate. num. 98.

Præscriptio, vel non currit aduersus ignorantem, vel datur restitutio in integrum. num. 99.

Amplia licet præscriptio sit incæpta cum defuncto, & completa cum bærede. num. 100.

Quietantia administratori facta absque eo, quod apparet disputatione siue rationes per electionem peritorum, ac alia a iure requisita, non relevat. num. 101.

Minor absque solemnitatibus requisitis à Conf. Mar. cb & lib. cap. 25. non potest valere quietare administratorem. num. 102.

Præscriptio non potest fundari super titulo nullo, & inualido. num. 103.

Appellatio non admittitur à decreto lato contra administratores. num. 104.

Appellatio non admittitur à sententia continentis liquidationem, quando liquidatio fuit simul, & semel facta cum iudicio executivo. num. 105.

Appellatio non admittitur, si prius Iudex condemnet ad reddendam rationem, & reliqui soluendum, & postea liquidatio fiat. num. 106.

Excellentissimi Herculis Ronconi conspicua laudes. num. 107.

Tutor, Curator, & specialis administrator cogitur reddere rationem, tam de administratis, quam de neglectis. num. 108.

Administrator quis probatur ex instrumentis, in quibus tanquam talis se gestit. num. 109.

Administratoris bæredes tenentur reddere rationem administrationis defuncti. num. 110.

Ratio ad hoc, ut dicatur legitimè redditare requiritur, ut ex scripturis appareat electos siue calculatores, qui rationes inspiciant. numer. 111. & 158.

Amplia, etiam si ratio apparet redditæ ex instrumento solemniter celebrato ibidem.

Quietantia facta à minore sine solemnitatibus ab Aegidianis requisitis est nulla. num. 112. & num. 119.

Et sine solemnitatibus presumitur dolosa, & sic ratio iterum reddi debet. num. 130.

Quietantia facta pro annis antecedentibus non potest deseruire pro subsequentibus. nu. 113.

Tutor, & Curator durante minori aetate pupilli, tenetur

- netur perseuerare, licet inuitu fuerit datus. num. 115. & num. 127.
- Contrarium in administratore particulari procedere. num. 128.
- Præscriptio non datur stante mala fide. num. 116.
- Præscriptio non potest incipere in bæredibus Tutoris, seu Curatoris male fidei. num. 117. & 118.
- Præscriptionem non potest incipere hæres ex propria persona, quia in tali casu mala fides non est præsumpta, sed vera. numer. 119. & 120.
- Præscriptio nunquam incipit contra pupillum, vel minorem iuxta communem traditionem. DD. num. 121.
- Restitutio in integrum datur bæredi aduersus præscriptionem ex capite ignorantiae. num. 122.
- Ratio semel reddita amplius reddi non debet. num. 123.
- Quietantia facta etiam absque sole munitatibus liberata redditione rationis, quando est pluribus ad miniculis suffulta. num. 124.
- Confessio in parte vera, præsumitur talis in omnibus. num. 125.
- Solutionis maxima præsumptio est taciturnitas per spatum sexaginta annorum. num. 126.
- Sola tamen taciturnitas non sufficit. num. 136.
- Curator, non potest pulsari pro redditione rationis pendente administratione. num. 131.
- Amplia, etiam si minor matrimonium contrahat. num. 132.
- Hæres præsumitur ignorare iura defuncto competencia. num. 133.
- Hæres ignorans iura defuncti non potest tacendo remittere ius ignorantum, nec illius priuationem pati. num. 134.
- Ignorans non contemnit, non delinquit, non negligit, non patitur. num. 135.
- Minor Vxoratus non potest se eximere à cura iam accepta, quia licet Vxorem ducat, non per hoc definit esse minor. num. 137.
- Tutoris sub nomine ex dispositione legis venit etiam Curator, exceptis tamen aliquibus casibus, in quibus iura differentiam constituerunt. n. 139.
- Minori viginti quinque annis, etiam si essent uxori rati, & res suas bene administrarent, non permittitur administratio rerum suarum. numer. 140. & 142.
- Limita ut num. 143.
- Curator ante vigesimum quintum annum, vel ante impetrationem venie etatis reddens ultrationem minori remanet obnoxius Curatorum oneribus. num. 141.
- Minori vxorato debet Iudex tradere administrationem rerum suarum, quando patrimonium esset adeò exiguum, ut vix ad alimenta sufficeret, secus si esset opulentum. num. 143.
- Minori vxorato, quod debeat reddi administratio rerum suarum, procedit si probetur, talem minorem esse capacem, industriosum, admodum cautum cum alijs ad notatis. num. 144.
- Et Minori predicto potest per Curatorem ratio redi di dummodo tamen predictis iudicialiter discus. sis Iudicis decretum interuenerit. nu. 145.
- Minor rusticus, seu pauper, & qui dietim suis laboribus vivit, potest petere, vt bona sua à Curatore tradantur, data tamen fideiussione de conservando illa usque ad vigesimum quintum annum. num. 146.
- Curator potest dari certa rei, & cause. num. 147.
- Curator certa rei non potest propria authoritate administrationem deserere num. 148.
- Secus esset in administratore certa rei voluntario, & alicuius maioris. num. 149.
- Curator & si testamentarius, qui administrauit uti talis, tenetur uti verus curator, quamvis non fuerit à Iudice confirmatus. num. 150.
- Secus esset, si non appareret talem Curatorem administrasse. num. 151.
- Tutor debet pubertate completa facere deputare curatorem adulto, vel de mandato Iudicis in eundem minorem transferre administrationem, alias debet ipse continuare, & iudicio tutela remanet obligatus. num. 152.
- Tutor quislibet tenetur tantum de bonis, que administravit. num. 153.
- Tutores tenentur in solidum, si omnes sint soluendo, quando divisio bonorum administratorum cessat. num. 154.
- Tutores fuissé in curia de certo tempore probatur, si tanquam talis interuenerit contractui à minore celebrato. num. 155.
- Tutor debet iustificare omnes partitas, ne ad restitutio- nem reliquatus teneatur. num. 156.
- Liberatio facta etiam ab adultis præsumitur dolosa, nisi doceatur, fuisse rationes realiter, & cum effectu calculatas, & dispartias. num. 157.
- Ratio debet iterum reddi, quando prima redditia non apparet cum exhibitione librorum, & solidatione computorum facta à peritis. num. 158.
- Amplia etiam si dicta liberatio esset facta cum solemnitatibus. ibidem.
- Administratores Reipublica ex mora irregulari tenentur ad interesse. num. 159.
- Administrator Reipublica, & minoris, statim terminata administratione moram incurrit, quia statim reddere debet rationem administrationis. num. 160.
- Amplia & si interpellatio non ad fuerit. num. 161.
- Administrator Reipublica tenetur ad interesse post terminatam administrationem, etiam si rationem non reddiderit. num. 162.
- Administrator non erit ad interesse, quamvis obtulerit se paratum computa reddere, & creditor expressè non recusauerit, & non contradixerit, sed tantum tacuerit. num. 163.
- Administrator non effugit usuras, offerendo se esse promptum reddere rationem, sed pecunia per ipsum debita debet deponi. num. 164.
- Maxime si penes administratorē erant libri introitus, & exitus, ex quibus scientiam summa debita debuisset habere. n. 165.
- Interesse erit ad deposito unius iulij, cu[m] oblatione resi-

ne residui, quando creditum est illiquidum .
num. 166.

Limita tamen in Iudicio Spolij , & attentatorum.
ibidem.

Camerarius debet exigere nomina debitorum intra
tempus sui officij , alias nomina inexacta te
netur soluere Communitati numer. 167. & nu
mer. 177.

Camerarius præsumit fecisse diligentias pro exa
ctione creditorum, & quare. num. 168.

Contrarium firmatur. num. 169. quia administrator
rerum publicarum non solum tenetur de culpa,
sed diligentiam prestare debet. num. 169.

Camerarius dicitur negliguisse exactionem eo ipso,
quod potuit exactio curari, & fuit omissa .
num. 170.

Et dicta omissione in administratore dicitur lata cul
pa. num. 171.

Administratores, qui non adhibent operam gratui
tam, tenentur etiam de levi culpa, cum praeflan
da sit quædam civilis inadvertentia in his, que
celebrantur gratia vtriusque. num. 172.

Diligentia debet omnino probari, ubi forma prescri
pta non appareat seruata. num. 173.

Exactor publicus debet adhibere diligentias in exi
gendo, ex dispositione Sacra Congregationis .
num. 174.

Et ad dictas diligentias adhibendas censetur se obli
gare publicus exactor ex dispositione iuris com
munis num. 175.

Pacta priuatorum non attenduntur si derogarent dis
positioni iuris communis in ijs, quæ respiciunt
iura fiscalia, vel ea, quæ possidentur in commu
ni num. 176.

Exactor, ne videatur importunus, potest concedere
etiam dilationem semestram. 178.

Contrarium tamen firmatur. num. 179. ubi dici
tur permissa sola dilatio decem aierum.

Negligentia maior præsumitur in non exigendo,
quando fuerit antea exacta magna quantitas .
num. 180.

Maxime, quando exactio fieri debebat certo loco
& tempore. num. 181.

Exactor tenetur ad interesse prouentuum non ex
actorum. num. 182.

Camerarius dicitur negligentissimus , si longo tem
pore exigere non curauit, neque debitorum
nomina inexacta successoribus, vel Communi
tati notificauit. num. 183.

Camerarius expletis libris, nomina debitorum
reddere debet, ne teneatur ad usuras . nu
mer. 184.

Contrarium, quod usura non debeantur , ubi
pecunia fuerunt male administrata . numer.
185.

Intellige tamen hanc conclusionem , quando non a
dest nimia dissoluta negligentia, quæ dolo aequi
paratur . num. 186.

QVÆSTIO. XLIV.

I.  Icuti † quilibet administrator tene
tur sua administrationis rationem
reddere Cephal. cons. 162. num. 10.
Tob. Non. cons. 63 nu. 11. Antonell.
cons. 58. num. 1. & infra Gratian. di
sceptat. 760. num. 1. & 2. cum alijs
pluribus curulatis per Post. resol. 29. num. 1. 2. &

2. 3. etiam si † administraverit de facto, ne melioris
conditionis sit illegitimus administrator, quam
legitimus Post. d. resol. 29. num. 3. & 4. Merlin. de
pignor. lib. 3. quæst. 2. num. 14. 15. & 16. Seraphin.
decis. 1473 num. 2. Rot recent. par. 6. decis. 3. nu. 2.

3. & seqq. & pro dicta † rationis redditione cui liber
Domino datur hypotheca super bonis illius, qui
administravit Merlin. qui adducit in numeros con
cordantes d. quæst. 2. num. 1. & per tot. vbi plures
declaraciones proponit ; ita etiam huiusmodi hy
potecam † competrere fisco aduersus eos qui bo
na fiscalia administraverunt per text. in lausur
fiscus ff. de iur. fisc. sentit Munoz. de Escobar.
de Ratiocin. cap. 38. num. 8. Statil. de saluian. in
spect. 3. capit. 4. num. 639. Intrighol. singul. 89. num:
38. vbi dicit † habere locum etiam contra mino
rem Rouit. decis. 83. num. 18. & 23. qui administra
tores ad fauorem fisci tenebuntur etiam de ne
glectis Ciriac. controuers. 433. per tot.

6. Hanc autem † hypothecam incipere a die su
ceptæ administrationis affirmavit Iustinian. in
cum oportet post authen. ibi appositam ff. sed cum
tacitas C. de bon. quæ liber. Donat. Anton. de Ma
rin. resol. 148. nu. 1. lib. 1. loquens de administra
toribus fisci Merlin. de pignor. lib. 3. quæst. 4. num.

7. 1. & infra vbi dicit conclusionem procedere †
non solum in tutori, sed in quolibet alio admini
stratore, etiam si esse pater : quod dictum tamen
circa patrem administrantem est intelligendum
secundum tradita ab eod. Merlin. de pignor. lib. 3.

8. quæst. 17 per tot. quæ hypotheca in bonis † patris
constituitur etiam si ipse expreſſè non obligauer
it, dum tamen filius, ipso consentiente, bona
Reipublicæ administraverit l. 3. ff. fin. ff. de pecul. l.
2. ff. ad municipal. Statil. de saluian inspect. 3. cap. 4.
num. 518. Capiblanc. in addit. ad singul. 141. po. ff. 1.

9. tom. tract. de Baronib. & † non solum hec obliga
tio habet locum , si patre preſente filius destina
tur ad aliquam administrationem, sed etiam si ex
post facto filii electionem ratificauerit Losus de
iur. uniuersit. par. 3. cap. ultim. num. 29. quæ tamen
clusio recipit duas notabiles limitationes, qua
rum prima est, quod pater non tenetur solvere
nisi facta excusione bonorum filii l. 1. C. de Decu
rion lib. 10. Losus d. cap. vitim. nu. 26. Capiblanc.
singul. 141. post. 1. tom. tract. de Baron. altera est,

11. † quod pro filio emancipato non tenetur, sed so
lum pro eo, quem habet in potestate l. 1. C. de fil
famil. & quemad pro his Statil. d. cap. 4. num. 517.
Merlin. de pignor. lib. 3. d. quæst. 19. nu. 20.

12. Est tamen † animaduertendum ad fauorem fisci ,

sci, quod ipse agens ex visu hypothecę non tenetur probare, bona fuisse possēta a suo debitore de tempore contracte obligationis, cum in hoc habeat pr̄sumptionem pro se, nisi possessor probet fuisse prius sibi eadem bona vendita vel alienata Peregrin. de iur. fisc. lib. 6. tit 6. num. 41. Intrigiol. singul. 89. num. 43. lib. 3.

13. Quę redditio rationis t̄ adeò efficaciter iniungitur administratori, vt licet fuerit ab illa per pacatum, vel in ultima voluntate liberatus, adhuc teneatur illam reddere Io. de Anan. cons. 80. num. 1. Paris. cons. 21. à num. 56. usque ad 59. & cons. 79. num. 19. vol. 2. Carpan. ad statut. Mediol. tom. 1. cap. 318. glo. 1. num. 7. Munoz. de ratiocin. cap. 5. num. 3. & seqq. Cancer. var. resolut part. 3. cap. 15. 14. num. 31. cum seqq. & dum t̄ casus mihi fuit alias propositus ita respondi, imò addidi, quod cum similis liberatio esset facta absque causa, illa sapiebat donationem ad tradit. per Couar. var. resolut. lib. 2. cap. 4. per tot. & pr̄sertim nu. 8. quę in Provincia Marchia etiam a maiore expleta non substinebatur absque solemnitatibus requisitis à constit. eiusdem Prou. lib. 5. cap. 25. ut pluries firmavit Rot. recent. decis. 38. numer. 3. part. 2. & magis 15. t̄ ad propositum decis. 553. numer. 4. & 5. part. 5. tom. 2. in qua fuit decissum, quod remissio interiusorum dotalium sapiebat donationem, & non poterat propterea valere absque solemnitatibus ipsius constitutionis.

An autem huiusmodi liberatio possit validè concedi, si restator legat t̄ administratori omne, & totum id, in quo apparebit remanere debitorum, in varia se tulerunt DD. ut poterit videri apud Gualden. de art. testand. tit. 7. cautel. 2. nu. 3. Gutierrez de tutel. par. 3. cap. 1. num. 32. cum plurib. seqq. & cap. 14. à nu. 4. usque ad 16. Munoz de ratiocin. cap. 5. num. 6. & infra Ciriac. controvers. 73. num. 10.

17. Omnis administrator, & aliena t̄ negocia gerens non potest emere aliquid ex bonis eius, cuius res administrat l̄ si in emptione 34. I. final. versic. tutor rem pupilli ff. de contrah. empt. Salgad Labyrinth. creditor. par. 1. cap. 13. I. 2. num. 1. 18. cum seqq. adeò quod t̄ similis emptio non liceat etiam per interpositas personas Menoch. de arbitrar. cas. 459. num. 2. & seqq. vbi docet, quando presumatur, quem emissi mediante persona alterius Mantic. de tacit. lib. 4. tit. 23. num. 4. & infra, quod est prohibituū, & administrator rerum fiscalium tam per se, quam mediante persona alterius l. non licet 46 ff. de contrah. empt. Peregrin. 19. de iur. fisc. lib. 4. tit. 7. num. 6. & 7. nisi tamen t̄ versaremur in aliquibus casibus relatis à Peregr. d. tit. 7. num. 7 & 8. Salgad Labyrinth credit. par. 1. cap. 13. I. 2. num. 8. cum seqq. & magis ample quam omnes per tractat materiam, an liceat, vel non administratoribus fisci emere bona, quę administrator Sanfelice. in addit. ad decis. 170. impress post 1. vol. à fol. 5. usque, & per tot. 26.

Aduersus administratores pro redditione computorum licet regulariter nondetur via executi-

- 20 ua, vt dicetur inferius, nihilominus t̄ & si fisci executiū procedat tantum pro debito liquido, & pro illiquido requiratur ordo, & sententia Peregrin. de iur. fisc. lib. 6. tit. 7. nu. 5. & 7. tamen ad ministratores t̄ rerum fiscalium a revisoribus ad id deputatis, visis libris, absque alia citatione cōdēnatur I. 2. I. quod de frumentaria & t̄ biglos. verb. inanis ff. de administrat. rer. ad Ciuit. pertinent. Marant. de iudic. par. 6. tit. deciat. num. 24. & ibi Addit. Peregrin. de iur. fisc. d. tit. 7. num. 6. Mauson de caus. execut. ampliat. 8. num. 27. vbi affert Bart. Socin. Pr̄posit. & Afflīct. & ultra illos Castren. Port. Auendan. Bobadill. Bellug. Conrad. & Redin. adducti pro hac opinione à Munoz. de ratiocin. cap. 31. num. 22. versic. in contrarium, ex quorum DD. opinione iuncta glossa est intelligendus d. text. in I. quod de frumentaria; quicquid voluerit diuersum intellectum assignare idem Munoz. d. cap. 31. num. 23. & 24. dum contra ipsum, & paucos allatos urgunt magis com. muniter DD. quibus addo Carleuall. de iudic. tom. 22. 2. tit 3. disput. 6. num. 18. versic. illud est vbi t̄ dicit esse singulare ex d. I. quod de frumentaria posse pronunciari, & executioni mandari sententiam contra absentem; qui Carleuall. ibid. licet affert alios DD. tamen pro sua opinione male adducit Munoz. de Escobar. d. cap. 31. sententem contra trium, nisi tamen t̄ velimus dicere, utramque opinionem non esse discordem, cum ad effectum habendi librum ab administratore debeat adesse citatio, & libro habito possit ipso non citato proferri sententia, quę hoc casu substinebitur & secundum scripta per ipsum Munoz.
24. Euenit interdum, quod t̄ administrator ante redditam rationem efficitur suspectus de fuga, & ideò creditor vult illum iure suspeccum, & carceribus mancipare, quęcum a me fuit, an hoc licet, & respondi, quod licet negatiū substantiuerit Thomat. decis. 76. per tot. motus quia ante dispuntas rationes creditum est illiquidum, cum possit reperiri creditor, sicut debitor, attamen contrarium resolvendum existimauī, quod nempe, t̄ si administrator se prepararet ad fugam, dum debet reddere rationem, pr̄cedente informacione super hac suspicione, sumenda iuxta flylum cuiuslibet Tribunalis, possit carcerari, cum tunc aduersus illum iura pr̄sumant dolum, ob quem permittitur carceratio Escobar. de ratiocin. cap. 4. num. 20. ad quem se remittit Joseph de Melle ad Gizzarell decis. 82. num. 11. est enim t̄ validè conueniens, quod subsistente iuxta causa debitor in diem, vel sub condicione possit carcerari, ut caneat, & iudicium assecuret Giurb. decis. 4. num. 28. Mauson. de caus. executiu. ampliat. 22. num. 4. cum seqq. & admittit idem Thomat. d. decis. 27. 76. num. 7. 8. & 9. & facit t̄ ratio validè fortis, quia administrator, quamvis ante redditam rationem non sit debitor quantitatis, est tamen debitor facti, rationis scilicet reddendæ Antonin. de Amat. resol. 59. num. 10. Andreol. controvers. 318. num. 16. & in puncto, quod pro facto redditionis ratio.

rationis possit iurari suspectus, tenuit *Fontanell.* decif 235 per tot & signanter à num. 6. quem pluribus alijs relatis sequitur *Scanarol.* de visit. carcerator lib.3 §.8 cap.2.num. 27. & 28.

38 Si verò administratore f mortuo ante positum calculum, conueniatur illius fideiussor, fuit aliquid dubitatum, an obligatio dandi computa transeat in fideiussorem, & per text. in l. qui *Roma.* §. *Augerius ff de verbos. obligat.* fuit decisum penè *Barz.* decif 90 per tot. fideiussorem ad nihilum teneri, sed hanc opinionem, sicuti nunquam existimau veram per text express in l. sine herede 32. ff de administr. & peric. tutor. ita in specie reprobavit *Andreol.* controvers 64. per tot. vbi respondet omnibus obiectis. Ad intellectum autem d text. in §. *Augerius vlt. a DD. super eo scribentes.* poterunt videri *Cancer. var. resol. par. 2. cap. 5. nu. 67. & seqq nec non Scayn. decif Bonon. 79. a nu 44.* recensens quotquot vlsque ad sui tempora illum extremum interpretati fuerunt.

Et postquam locuti fuimus de fideiussore administratoris, referam etiam duos casus, de quibus consultus fui, an scilicet fideiussor hic teneatur, si Ciuitas, seu eius administratores neglexerint 29 exigere à principali omne f id, quod debet ex ratione administrationis, si ex hac negligentia fuit ille effactus non soluendo, & dixi hunc casum decidi per *Andreol.* controvers 213. per tot vbi nu. 5. pluribus DD. allatis firmat hunc fideiussorem 30 non teneri, f si semel reuisis computatis fuerit administrator absolutus, quamvis poste per nouos reuissores condemnaretur. Alter casus proposi- 31 tus versatur in eo, an fideiussor f remaneat obligatus, si administrator per annum, illo etiapo, confirmatur in officio, & respondi pro tempore confirmationis non teneri, vt probant *Cancer. var. resol. par. 2. cap. 2. num. 279. & Andreol. controvers 45. num. 1. & infra.*

32 Et quia fiscus, f minor, & Respublica æquiparantur *Barbos loco comm. argum. iur. 72. Carlewall. de iudic. tom 2. tit. 3. disput. 1. num. 10. & disput. 6. sub num 20.* potest dubitari, an administratores, qui fuerunt in mora reddendi computa, & reliquatum soluendi sint obligati soluere interesse. 33 Quoad minorem, f & Rempublicam res est indubitate, quod teneantur ex DD. cumulatis in duabus meis resolutionibus inferius interendis, in quibus habetur, quid sit necesse probare pro obtinendo in petitione istius interesse.

34 Quo verò f ad fiscum videbatur nasci dubietas ex scriptis à *Peregrin.* lib. 6 titul. 7 num. 4 & *Leotard.* de vslur. quæst. 22. num. 11. & infra, volentibus, hodiè de iure Canonico vsluras f. ifse abrogatas, & idèo fiscum nou posse illas exigere; sed hoc 35 dñm est nimis generale, dum f ius Canonicum auferunt dntaxat illas vsluras, quæ sunt lucrativæ, non autem quæ in emendationem damni, ac recompensationem eius, quod interest, soluuntur, ve sunt vsluræ, quæ debentur ob moram post Lup. in repetit. l. curabit §. 6. numer. 101. & seqq. C. de actionib. empt. Constant. in l. 1. sub num. 160. C. de

pan fiscal lib. 10. vbi reicit *Peregrin.* contrarium 36 sententem, & propterea f fiscum in exigendis, & soluendis vsluræ censeri, & regulari ad instar aliorum priuatorum, sentit idem *Constant.* C. de fiscal. vslur lib 10. numer. 10. 11. 17. 18. & 19. vbi firmat 37 f illum vti iure minoris; & debitorem fiscalem omnino teneri ad interesse probant *Mastrill.* de Magistrat. lib. 5. cap 9 num. 27. *Ciriac.* controvers. 38 523. num. 49. vbi f quod absque interpolatione exigitur interesse, & *Leotard.* d. quæst. 22. num. 27. in fin.

39 Datur aliquid f facultas administratoribus fisci, vel Vniuersitatum faciendi aliquas expensas vlsque ad summam vnius floreni, vel alterius parue summe absque licentia Dñminorum, vt ego vidi obseruari in pluribus locis, & fuit non semel inuestigatum, an eadem die virtute dictæ facultatis possint separatim fieri plures expensæ, quatum singulæ non excedunt summam prescriptam, & difficultatem hanc non inueni ractam individualiter nisi à *Nouar.* pragm de administrat. Vniuersitat. collectan. 5. num. 25. 26. & seqq. qui pluribus rationibus firmat, hunc administratorem non posse facere nisi bis in die easdem expensas, & dum oporteret pluries facere, d. bere obtainere autoritatē à Dominis, ad quos spectat; quam opinionem ad uitandas fraudes ego libenter amplector, & in iudicando omnino tenerem.

40 Istos administratores, f seū alios debitores poterit fiscus ante diem, & pendente solutionis tempore exigere, si publica necessitas immineat, deductis tamen vsluris medijs temporis l. 1. C. de condition. ex leg. 10. *Francisc de Pont.* de potestat. Prereg. rub. de regal. impost. §. 8. num. 13. *Peregr.* de iur. fisc. lib. 6. tit. 7. num. 21. vbi ampliatur f ad debitores debitoris eiusdem fisci *Intrigiol singul. 89. lib. 2. Baet.* de inop. debitor. cap. 13. numer. 23. *Mauson.* de caus. execut. ampliat. 30. nu. 57. & 58. *Mastrill.* de Magistrat. lib. 5. cap. 9. num. 24. & 25. 42 adeout soluentes f ante tempus administratori filiali remaneant omnino liberati *Munoz.* de Escobar. de ratiocin. cap. 23. num. 54. quam librationem f non acquirere debitorem priuati soluentem procuratori creditoris firmat idem *Munoz.* d. cap. 23. num. 51. & seqq. & presentim num. 44 56 & 57. vbi limitat f si mandatum procuræ es. set cum libera *Antonin de Amat.* resol. 29. num. 12. *Giurb.* obseruat. decif 69. num. 4. sed ego, dum habui f casum, iudicavi contrarium motus autoritate *Gratian.* disceptat. 505. num. 30. ac infra, & Rot recent. par. 5. decif 374. num. 33. & 37. vbi dicit *Munoz.* non figere pedes, & opinionem contrariam bene tueri *Ceull.* comm. opin. quæst. 790. num 43 & seqq.

46 Et quamvis quoad f illum articulum, fiscum posse exigere antè diem necessitate imminentem, axerit *Mangil.* de subbastat quæst. 107. num. 7. non videri esse in vslu, & nu. 15. sibi duram videri hanc tradit. onem cum fuerit ab initio contractum cum dilationibus, & pæna debeat omnino seruari, non per hoc est recedendum à dicta conclusione, quæ

qua fundatur in aperta dispositione iuris, & appro-
 47 batur communi scribentium calculo; nam t non
 v̄sus allegatus per Mangil deberet probari, cum
 ipsi de illo testanti non sit credendum, maximè
 vbi non fuit versatus Rot. coram Gregor. XV. dec.
 274. n. 5. & ibi Addit. n. 7. Thomat. dec. 36. nu. 10.
 48 nec pacta t dilationum apposita obstat possunt,
 quia illa debent intelligi, rebus in eodem statu per-
 manentibus Affl. dec. 318. n. 5. Surd. dec. 226. n. 6.
 31. Rot. recent. dec. 224. n. 3. par. 2. hic autem debet
 49 supponi mutatio status t ob superuentam fisco
 necessitatem, que facit esse licitum, quod alias de
 iure non esset cap. quod non est licitum de reg. iur.
 in 6. Barbos. axiomat. 157. n. 2. Fontanell. dec. 284.
 num. 11. 12. & 13. vbi quod necessitas non est su-
 50 bicta legi; unde t semper illa operatur, vt ea a
 legibus decernantur, que primo aspectu quandam
 iniustitiae speciem preseferre videntur Capc. Latr.
 51 decif. 192. num. 14. maxime t ob conservationem
 Reipublicæ, quia ista necessitas est superior omnibus
 legibus, illasq; omnino abrogat in prejudicium
 priuati Osasch decif. 17. num. 5. Capc. Latr. decif.
 188. num. 76.

Dixi supra velle differere, an contra administratores detur via executiva, & ideo satisfaciendo appono resolutionem meam in Auximana administrationis 19. Januarij 1654.

Vim faciebant in pluribus DD. Bonifacius, &
 Fratres de Maria pro subtiliendo Iudicio execu-
 tio moto pro redditione rationis, & reliquorum
 non implicatorum in emptio em annuorum cen-
 suum aduersus hereditatem Lutii Bernardi, qui hac
 lege constitutus fuerat Administrator Preddi nun-
 cupati di Pantana à Flaminio Maria Testatore,
 quam administrationem acceptauerat, non solum
 percipiendo fructus fundi, sed etiam per quinquen-
 nium illos iuxta Testatoris mandatum reinuestiō.
 52 Et primo deducebant, quod licet t de iure com-
 muni Tutor debeat Iudicio ordinario ad reddi-
 dam rationem vocari Alex. conf. 192. num. 3.
 lib. 7. Surd. conf. 296. num. 23. Grat discept foren.
 665. num. 22. Antonin. de Amat resol. 59. num. 13.
 Attamen quia Statutum Cinguli rub. 26 lib. 2. di-
 53 sponit in huiusmodi causis debere procedi t sum-
 mari, & de plano, sine strepitu, & figura indicii,
 & omni solemnitate omessa, censetur dedisse facul-
 tam procedendi executiuē Rot. in Romana Affi-
 clus Ferrariae 25. Junij 1649. coram R. P. D. Mel-
 lio. Neque illa post Labyrintum, Creditor Sal-
 gad. dec. 15. n. 2. & in Meleuitana Affl. 10. De-
 cēbr. 1652. & conueniētia tamē corā R. P. D. Bichio.
 54 Sed huic fundamento respondebatur t Statu-
 tum hoc respicere ordinatoria Fenzon ad Stat.
 Vrb. lib. 1. cap. 86. num. 5. & cap. 87 numer. 10 Pen.
 dec. 145. num. 9. Thomat. dec. 6. num. 25. & propte-
 55 rea non attendendum; dum enim fuit in uno lo-
 co contraēum, & in alio mouetur Iudicium circ a
 decisoria attenduntur loci contraēus, circa ordi-
 natoria vero statuta loci, vbi iudicium agitatur Ci-
 riac. controv. 384. num. 36 Fenzon. & Pen allegat.
 Rot. post Zasch. de oblig. Cap. dec. 41. n. 7. Post. de-

manu. obser. 106. nu. 87. Rot. post ipsum dec. 392.
 n. 5. & 6. & dec 639. n. 17. & licet replicaretur sta-
 56 tutum t tribuens executionem contractibus fuis-
 se habitum pro decisorio, & vbiique debuisse serua-
 ri, vt resolutum in Signatura Sanctissimi coram
 sancta recordationis Clemente VIII. testatur Sa-
 lust. Tiber. in prax. lib. 2. c. 35. n. 13. Nihilominus
 omiso, quod statutum illud fuit habitum pro de-
 cisorio, quia dabat executiū etiam contra ter-
 tios possestores Fenzon. lib. 7. cap. 85. num. 1. vide-
 tur posse euitar difficultas ex eo, quod statuentes
 57 t direxerunt verba in Iudicem Cinguli, & ideo
 extra illud Forum seruari minimè debet Iuxta-
 Theoricam Bald. communiter receptam, in l. recep-
 titia numer. 10. & seq. C de confit. pecun. Ciriac.
 controv. 140. num. 11. Penia d. dec. 145. n. 10. 11. &
 12. secund. impression. venet. & iuxta lugdunen. de-
 cis. 85. num. 4. & 5.
 58 Secundò, quod cum iste t Administrator ex nō
 confectione libri, & omissa descriptione fructuū
 perceptorum videatur in dolo Farin. conf. 96. nu.
 59 45 & seq. & illos int̄ v̄sus proprios conuertisse di-
 catur ad tradita per Caualc. dec. 27. num. 10. part.
 60 1. dieebatur t commissione furtum Gratian. c. 240.
 num. 29. Paschal. de patria potestate par. 3. cap. 9. n.
 61 28. & seq. & potuit t vii Pr̄jō executiū pulsari
 capit grauis de deposito Ganc var. resol. cap. 8. nu. 37.
 Tamen quia Bernardus erat particularis Admi-
 nistrator, non tenebatur confiscare librum, & ideo
 nullus poterat dolus considerari Rot. post. 2. vol.
 consil. Farinac. decif. 101. num. 5. coram Greg. XV.
 dec. 199. num. 4. & ibi addentes numer. 8. & decif.
 274. num. 3 vers nec etiam, & ibi Add num. 7. eo
 63 magis, quia t versio in v̄sus proprios debuit con-
 cludenter probari per allegantes, nec enim pr̄su-
 mitur, quia Tutor non feceravit, vel non depo-
 suit l. Tutor, qui repertorium s. si post depositio-
 nem, ibi, Ceterum non utique, qui non feceravit,
 vel non depositus in suos v̄sus veriit. ff. de ad-
 min. Tutor.
 64 Tertio, t quod Administrator fructuum iner-
 tum quid erogandorū dicitur Depositarius Salgad.
 Labyrint. credit. part. 1. cap. 13. §. 1. n. 2. & seq. qui
 65 executiū ad t redditionem depositi cogendus est
 Gratian. cap. 667. nu. 15. Add ad Buratt. dec. 5. 16.
 num. 2. vbi quod procedit etiam in deposito ir-
 regulari, & confessionato.
 Verum Doctrina Salgadi, & sequacium non
 fuit visa adeo tuta, vt in iudicando amplecteretur,
 66 quia cum t Bernardus receperit fructus, & penes
 se retinuerit non potest agi depositi cum inter De-
 ponentem, & Depositarium debeat adeste diffe-
 rentia l. 1. §. quod si rem. ff. depositi Marescott. var.
 resol. lib. 1. cap. 7. num. 3. & seq. Gratian. cap. 174.
 n. 8. vers. quicquid tamē n. 9. & seq. & cap. 273. n.
 5. Rot. coram Seraph. dec. 1158. num. 2. & seq. qui
 omnes determinant Procuratorem exigentem, &
 penes se retinentem non posse conueniri actione
 depositi, sed duntaxat mandati.
 67 Ultra quod considerabam quod via executiū
 conceditur pro deposito quando de eo constaret
 publicum

publicum Instrumentum, secus quando probatur per Testes post litem contestatam examinatos Mettbesil singul. 5. & ibi Add. Caroc. de deposit. part. i q. 3. n. 34 quicquid alias resoluendum esset, 68 si liqueret per Testes ad perpetuam rei memoria in casibus à iure permisis examini subiectos. *Maujon de caus. execut. ampliat.* 39. nu. 18. & admittit Caroc. *ibid. num. 36.*

69 Quarto, quod tunc Tutor via & ordinaria esset conueniens, quando reddere offerret computa administrationis, quia posset remanere creditor, 70 sicut debitor, sed quando & ratio minime offertur, nec redditur, tunc non est agendum ordinariè, sed executivè *Escobar. de ratiocin. administrat. cap. 21. sub n. 25.* ubi quod Administrator rationes non exhibens uti honorum usurpator via executiva ad restitutionem eorum, que ad ipsum peruenisse constiterit cogi debet *Carlesu. de Iud. lib. 1. tit. 3. disput. 7. n. 13. Giurb. dec. 15. n. 10. vers. qui voluit Capyc. Latr dec 14. n. 11. & 13. lib. 2.*

71 Neque obstatre dicebatur, & quod isti DD. loqueretur, quādo tutor ex Instrumento se obligasset vtilia facere, benè administrare, & rationē reddere

72 Quia huiusmodi promissio & licet nō adserit expressè, aetamen est tacitè subintellecta à lege post *Salicet. Socin. Negusant. Merl. de pign. lib. 3. q. 4. n. 7.* pro qua tacita stipulatione asserebant dari viā executiuam, sicuti pro expressa ex *Maceraten. resolut. 60. cas. 18. vers. & quia tacita stipulatio lib. 2.*

Quoniā autē respōdebat, quod tūc pro tacita stipulatione posset dari executio parata, quādo coligeretur ex Instrumento, ideo relictavltiori discussione, cōsiderauit corra Tutorē, siue Administrato- rē testamētarīā actionē ex testamento indulgeri.

73 Primò, quia inter & causas efficientes tutelę testamentum enumeratur *Mising. inst. lib. 1. de tutel. S. est autem n. 15.* adeoq; tutela ex testamento de-

74 pendet, vt & si ex illo hereditas non adeatur, ipsa corrut l. si nemo hereditatem ff. de testam. tutel.

75 Port. inst. lib. 1. de Attil. Tut. n. 3 & in eo & Tuto- res dari valeant, etiam ad certū tempus, & sub cōdicione *Cancer. var. resol. par. 1. c. 7. n. 135. Tomaf. 76 de Tut tit. 11. cap. 1. n. 1* eorumque & potestas im- mediatè à Testatore descendat l. *Tutores, & ibi gl. & DD. ff. de Test. tut. Galganet. de tutel lib. 1. tit. 2. 77 n. 22. ita ut nulla & indigeant cōfirmatione Ciriac. contr. 280. n. 20. Tomaf. d tract. tit. 5. c. 1. nu 27, &*

78 quasi eorum & fides sic approbata satisdate no te- neantur *Galganet. d tract. lib. 2. tit. 1. nu 3. & lib. 30. quast. 7. n. 1. Cancer. d c 7. n. 38. Ciriac. contr. 134. 79 n. 26* quinimo & ex precepto testatoris uno admi- nistratē ceteri honorarij appellabuntur *Galganet. eodem tract. lib. 2. tit. 3. n. 12 & seqq.* Vnde, cum eo-

80 rum facultas integrè & ex testamento dependeat, tenentur mandata testatoris implere ad tradit per *Caren. resolut. 186. n. 4. & seqq. & facit Simon de Prat. de interpret. vlt. volunt. lib. 5. dubitat 2. n. 1. 81 & dubitat 3. n. 1. ubi quod & acceptatione secuta remanent obligati ad mentem Testatoris seruan- da m, sicuti obligantur procuratores ex acceptio- ne mandati l. ex maleficijs & si quis absens ff. de*

action. & obligat & tot sit de obligat. que ex quasi contractu inf. & actio tutelæ contra iplos, cum ex hac præexistenti materia diu debeat nativa, datur ex testamento, ex cuius accepratione orta fuit o-

82 bligatio adminitrandi; qualibet enim & actio regulatur secundum naturam obligationis produc- tū, ne causatū differat à sua causa *Gomes de action. superest. n. 26.* Ideoque omnes Practici in libello contra Tutores testamentarios exprimunt ipsum

83 testamentum, & merito, quia in actione personali debet de necessitate specificari causa remota l. & à eadem *S. actiones ff. de except. rei iudicat. Iaf. 9. omniū n. 121. & ibi Aret. n. 9 & 10. inst. de actiō.*

84 Secundo, quia sicuti & contra executores ultima- rum voluntatum datur actio ex testamento *Aret. S. ex maleficijs n. 26. & Iaf. n. 22. de Action. ita, &*

85 contra Tutores, & Curatores, cum isti executo- ribus & quiparentur *Bald. in l. nullin. 10. C. de E- pisc. & conf. 308. n. 1. vers. nam ubi apponitur lib. 2. Fulgos. conf. 75. n. 3. Roman. conf. 119. in prin. Aluis. de Albert. singul 258. Gratian. c. 812. n. 30. eo ma- gis in casibus non exceptis Papien. inform. libel. ad reddend. ration. tutel glof. ac executores nu. 1. &*

86 seqq. quorum DD. & licet aliqui loquātur in execu- toribus ad pias causas, parum refert, quia minor, & Ecclesia & quiparātur c. 1. de restit. in integr. Gra- tian. c. 601 n. 4. D. meus Antonel. conf. 99. num. 10.

87 Quæ actio competens ex testamento, quicquid sit de Iure communi, est executiva ex prescripto *Conf. Prou. March. lib. 5. c. 3. disponētis* quod si per heredem, vel legatarium, vel fideicommissarium, vel institutum, vele orum heredem petitur aliquid ex testamento executiuè procedatur.

Et ideo relaxavi mandatū pro Florenis 427. an- nuatim per ipsum Bernardum perceptis, cum enim 88 ipse & de Anno 1585. receperit ex dicto Prēdio Flo- renos 400. de Anno 1586. Florenos 335. de Anno 1587. & sequenti Florenos 800. & de Anno 1589. Florenos 600. ista summe coaceruata constituisse Florenos 2135. & divisi in singulos quinque annos ascēdunt ad Florenos 427. pro quolibet anno, qui modus liquidandi fructus postea habitos approba- tur à *Munnoz. de ratiocin. administrat. c. 16. n. 40.* nec dissentit *Rota dec. 343. n. 3. & 4. par. 1. recent. post Salgad. Labyrint credit. dec. 1. n. 18. & seqq. & decif 6 nu. 5. in Bononien. pecunaria 10. Januarij 1650. coram Eminentiss. Ottobono in Tiburtina- administrationis, seu redditionis rationis 9. Decem- bris 1641. coram Danozetto & fundatur in theore- ca *Saliceti in l. hac editali S. his illud C. de secunda nupt. quæ est magis communiter recepta teste. Gratian. decif. March. 32 num. 6. 12. & seqq.**

Pro vt etiam condemnauit ad interessè ad ratio- 89 nem octo pro centenario, quia Administrator & obligatus, siue ex promissione, siue ex iuriis disposi- tione, siue ex mādato acceptato emere aliquā rem pro alio, si nō emat, & derineat pecunias otiosas te- netur ad interessè *Grat. c. 240. n. 34. Mastrill. decif. 90 Sicil. 124. n. 1. & seqq.* per totā, maxime & cū fuerit dōcum, quod aderat occasio proxima, & parata ad emendos annuos census iuxta tradita per Hon. ded.

ded. conf. 39. num. 6. vol. 2. Gratian. cap. 93 n. nu. 7. Sperell. decis 90. num. 13. Add. ad Paitelli. expeditio. 33. num. 35. & Altograd. conf. 84. num. 25. & 91. facilius, quia statim † quod terminata administratio. nce cessit dies redditionis rationis, fuit contra. cta mora, & reliqua soluenda sunt cum usuris l. si poſtea quam ff. rem pupilliſ aliam fore Munnoz. de. ratiocin. Administrat. cap. 4. nu. 21. Donat. Anton. de Marinis var. resol. cap. 110. n. 3. & seqq. part. 2.

92 quæ taxantur in ea † quantitate, quam minor perceperisset ex fructibus censum, qui emi. debe. bant Hondon. d. conf. 39. n. 4. & 5. & conf. 82. n. 22. lib. 2. Grat. d. c. 240. n. 35. & seqq. & c. 579. n. 18. 19. & seqq. Rot. post Zacob. de oblig. cam. dec. 275. n. 2.

93 Poruitque ille Administrator fad certam pecu. niarum quantitatē condemnari, vel quia fuit ac. tum, vt reddat rationem, & reliqua soluat, vel quia fuit conuentus pro quantitate percepta, & liquida Rot. Genuen. decis. 202. nu. 1. Munnoz de ratiocin. cap. 4. num. 17. & faciunt Cartar. decis. 74. nu. 25. & Giurba decis. 15. per totam, & signanter 94. n. 10. vbi † quod si dato termino ad probandum nihil fuit pro parte administratoris deductum, po. test ad certum quid condemnari.

Non obstat, quod ex lapsu tringita, & plurium annorum fuerit praescripta omnis actio, vel sal. tem ius executiū procedendi.

Quia si respicimus Lutium Bernardum, ille vi. 95 uens nullo pacto preſcribere poterat, quia † sciens se debere versabatur in mala fide Gratian. cap. 52. num. 13. & 14. Ciriac. controuer. 32. n. num. 48. Se. raph. decis. 614. num. 1. & seqq. Rot. decis. 372. n. 2. 96 par. 4. tom. 2. recent. vbi quod actiones † perso. nales de iure canonico non praescribuntur bona fide cessante Thomat. decis. March. 14. nu. 52. quæ 97 mala fides † defuncti iofluuit etiam in heredem, ita ut nec ex persona propria possit præscriptionem incipere, D. meus Antonel. conf. 70. nu. 14. & seqq. Merlin. de pignor. quæst. 21. n. 18. & 19. lib. 5. Add. ad Ludouis. decis. 249. n. 6. Rot. d. decis. 372. nu. 3. & seqq. penes Post. de subbast. decis. 119. numer. 3. & post Merlin. d. tract. decis. 44. num. 1. & 2. Andreol. controu. 65. num. 1. & seqq.

Si vero respicimus Bonifacium filium Flaminij natum de menſe Novembris 1576. & vita fundū labente Octobre 1600. non dum anno vigesimo 98 quarto expleto, certum est, † quod nulla adest præscriptio, quia cum fundetur in negligentia non petentis, quæ non imputatur, minoris sunt demen. di anni pupillaris, & minoris etatis Capyc. Latro consultat. 99. n. 4. & 5. Ludouis. decis. 489. num. 14. Add. ad Burat. decis. 774. litt. A. & Statutum Cinguli productum expresse excipit minorēs; Aduer. 99 s̄. s̄ autem Mutium filium Bonifacij, ac eius he. redes, aut non eucurrerit, vel datur restitutio in in. tegrum ex capite signorati Ciriac. controuer. 321. num. 69. & seqq. Rot. decis. 573. num. 1. vers. Vnde intrat part. 3. recent. in Beneuentana domus 10. May 1649. etiam Eminentiss. D. Cardinali Otto. bono, post Labyrinth credit. Salgad. decis. 33. num. 7. 100 & post Merlin. de pign. dec. 44. n. 1. & 2. etiam †

Si præscriptio fuisset incepta cum defuncto, & cum heredibus completa, Marescot. var. resol. c. 57. n. 3. & seqq. lib. 2. Rot. post Merl. d. decis. 44. nu. 3. & 4.

Nec minus obſtare viſum fuit, quod Bonifacius tunc viuens quietauerit de Anno 1592. Bernardū de administratis, & quod huiusmodi quietatio, & si nulla praestiterit saltem titulum, & bonam fidem ad præscribendum.

101 Quia cum nullib⁹ fapparet rationes fuisse red. ditas, & dispuntas per electionem Peritorum, ac alia de iure seruanda, non videtur aliquo pacto at. tendenda Cavaler. decis. 225. per tot. Rot. decis. 242. n. 4. & seq. par. 6. recen. Rot. Maceraten. in Anconi. tana redditionis. 12. & 21. Iulij 1645. & Dicebant

102 enim DD. coram D. de Alexandris, maximè † cū labore virtu nullitatis ob omisſas sollicitates re. quisitas à Const. March. lib. 5. c. 25. quæ vltra au. toritatem Curatoris interuenire debuissent Lam. bertengh. de contract. in fine nu. 155. Bertaz. claus. 10 glof. 3. n. 1. & seqq. Tomas. de Tutor. tit. 19. n. 92. & cauetur eodem lib. 5. Const. March. cap. 27. In

103 quo † titulo omnino inualido, & nullo ab Adver. fario producō, non potest fundari aliqua præscri. pto Ciriac. qui sufficiat pro omnibus d. controuer. 321. num. 66. & seqq. vbi habens titulum reproba. tum dicitur carere bona fide; præfertim quia etiā post dictam quietationem Bernardus administra. uit, & sic fructuum poſtea perceptorum ſemper remaneret debitor indubitatus.

104 Quam executionem concessi † appellatione remota, quia in huiusmodi iudicij contra Admini. stratores appellatio non permittitur Gratian. d. c. 665. nu. 21. & seqq. Thomat. decis. 27. n. 8. 9. & seqq. & licet idem Thomat. decis. 103. nu. 2. & 3. voluerit ſimilem ſententiam continentem liquidationē eſſe

105 appellabilem, atramen † omisſo, quod quando de liquidatione fuit acūm ſimul, & ſemel cum iu. dicio executu, appellari non permittitur, ſi illa denegatur a iure communī quia ſortitur naturam eiusdem iudicij executu. Rot. Bononien. diuersoru. decis. 19. n. 18. 19. 20. & seqq. Gait. de credit. cap. 32. tit. 1. n. 10. 19. 1023. & seqq. Zacob. de obligat. Cam. quæſt. 35. n. 11. & 12. & in puncto vię executiuę cō. ceſſe à Statuto Andreol. controu. 107. per tot. certū

106 eſt, † quod precedente Iudicis decreto condem. nante Administrator em ad rationes reddendū, & reliqua ſoluendum, liquidatio poſtea ſuperueniens appellationem non admittit Munnoz. de ratiocin. Administratorum cap. 33. nu. 20. & seqq. Gra. tian. cap. 183. num. 37 & seqq. Et ita &c.

Hac cauſa per appellationem ad Iudices Vrbis deuoluta fuerunt pro parte illius, contra quē pro. tulit ſententiam examinati noui teſtes, & poſt dictū examen fuit reuocata mea ſententia, licet Exceli. 107 D. Hercules † Ronconus inter primos Aduoca. tos Vrbis, & Orbis, qui verè potest appellari ful. men belli legalis, pro illa ſubſtinenda plura doctiſ. ſimē, & ſolidē cumulauerit in ſua informatione, quæ ſequitur.

108 R. P. videtur eſſe locus redditioni rationis, quia † cōſtat D. Luciū fuſſe tutorem, & pro tēpore cura. Y. 2. torem

torem Domini Bonifacii, & specialem administratorem fructuum predii Pantanę, unde tenetur reddere rationem, tam de administratis, quam de neglectis iuxta textus expressos in l. 1. & 2 C. si tutor, vel curator non gesserit, & in l. fin. C. de hereditate tutor, & dixit Rot. dec. 3. n. 4. & seqq. par. 6. recent. & in Nepesina redditionis rationis 6. Iunij 1616. coram b. m. Cardinali Fabritio Verospio.

Et in s. & t. etiam ostenditur administrasse actua liter dictos redditus tam de tempore tutelę, quam de tempore curę summar. n. 4. & duobus seqq. Hoc rogo sufficiēt ostenditur ex instrumētis in quibus se gessit tanquam talem, ut firmatur in d. Nepesina, & in d. decis. 3. num. 4. & seqq. par. 6. recent. 110 Vnde rationem & reddere tenentur etiam heredes Lutii, qui conueniuntur, ut caueatur in l. omnes C. arbitr. tutel. l. 3. & hac autem actio ff. de negot. gest. Rovian. conf. 413 n. 1. & 2. & alij congesti per Cartar. decis. 1 anuen. 50 n. 1. & 2. Magon. dec. flor. 42. n. 2. Verall. dec. 159. num. 2. par. 2. & in Romana redditionis rationis 27. Iunij 1650. coram Reuerendiss. Domini meo Albergato.

Non obstat pretensa quierantis reportata a Lutio de anno 1592. quia duobus modis responderetur, & primo nullam fuisse, & extortam à minore sine solemnitatibus. & rationibus redditis in folle, 111 quia ad hunc & effectum requiritur, ut constet ex scripturis deputatos fuisse calculatores, qui inspicerent rationes, alias nulliter agit, etiam si adhibueret solemnitates, ut in terminis tradit Anca ran. conf. 330. nu. 4. vers. in contrarium multa faciunt quod pluribus confirmant Rovian. conf. 49. n. 50. & seqq. libr. 1. Rimin. Iun. conf. 338. num. 35. & plurib. seqq. Gratian. disceptat. 563. nu. 30. & seqq. Rot. coram Penia decis. 1310 per tot. Buratt. dec. 329. n. 2. Recent. decis. 242. num. 4. par. 6.

112 Et vterius & requirebantur solemnitates constitutionis Aegidianæ, & decretum Iudicis, ut latè firmant Paris. conf. 99. n. 63. lib. 1. Gratian. discept. 761. num. 1. & seqq. Caualer. decis. 225. num. 5.

113 Respondetur etiam quietantiam & cantare pro antecedentibus annis, unde non potest deseruire, pro subsequentibus, ut firmat Caualer. d. dec. 225. n. 3. sed postea per plures annos administrasse probatum fuit ex testibus, & cum & duraret minoritas Bonifacii tenebatur etiam continuare, ut be ne subiungit eadem decisio nam licet & curator non detur in uito, tamen datus, quando incepit administrare, tenetur etiam perseverare Abb. conf. 91. n. 8. ad fin. & 9. lib. 1. Spin. in specul. testam. glof. 29. n. 21. Gutierrez de tutel. par. 1. cap. 19. num. 18.

116 Pariter non obstat & pretensa præscriptio, quia cum esset tutor in mala fide non potuit ullo pacto præscribere, ut tradunt Rot. Genuen. dec. 20. n. 12. ad med. & 13. & dec. 203. num. 2 post med. & seqq. Surd. plenissimè hoc firmans in conf. 296. nu. 8. ad med. & per tot. vbi respondit omnibus, que in contrarium excogitauerat Purpurat. Maran. conf. 142. n. 119. Escobar. de ratio. cap. 5. num. 26 & seqq.

117 Intantum, ut & nec eius h̄es possit eam incipere ex persona sua, ut bene firmant Rot. Genuen.

d. decis. 203. num. 4 vers. nec curauimus num. 5. vbi 118 in specie considerat, quod dum heredes & non comparent, & allegant propriam ignorantiam, transit hec conclusio absque ullo terupulo Surd. 119 d. conf. 296. num. 35. & legg. vbi dicte & malam fidem in hoc casu esse veram, & non presumptam, & sic non posse heredem ex propria persona incipere præscriptionem Escobar. d. cap. 5. num. 126. s. 120 verum vers. quinto, & idem. & istam & opinionem generaliter loquendo tenet Rota ut non possit heres ex propria persona incipere, ut plures cumulant decisiones Reuerendiss. Ferentillus decis. 505. numer. 14. Recent. dec. 372. numer. 3. & seqq. & decis. 513. num. 10. & 11. par. 8. & in Romana censu 25. Iunij 1640. coram Reuerendiss. Domini meo Bichio impress per Merlin. de pignor. decis. 35. num. 25.

Verum nec potuit incipere passiuè contra Bonifacium, qui decessit durante minori etate, reiacto Domino Mutio filio in infantili etate, nec factus fuit maior, nisi anno 1625. a quo tempore ad litem motam non fuerunt completi trigesima anni: præscriptio autem, licet quando est cepit contra defunctum, currat etiam contra minorem heredem, & dormiat durante pupillati etate: ta 121 men nunquam & incipit contra pupillum, vel etiam minorem iuxta communem traditionem nostrorum maiorum, de qua testatur Odd. quæst. 88. numer. 22. & a Rot. approbata fuit decis. 383. num. 2. vers. quantum vero par. 4. diuers. & in Urbeuetana salutani 28. Iuniar. 1639. coram b. m. Pirouano.

122 Accedat, quod heredi & datur restitutio ex capite ignorantie, ut in terminis reddendis rationis Rot. Genuen. decis. 203. numer. 5. ad fin. & 6. Escobar. d. cap. 5. numer. 27 ante fin. vers. aduersus tamen.

Quare &c.

Hercules Ronconus Aduocatus.

Motiuia autem, quibus audiui fuisse contra 123 meam resolutionem iudicatum, fuere, quod & ratio semel redditam amplius reddi non debet l. seq mel C. de apoc public. lib. 10. Rot. coram Gregor. XV. decis. 536. num. 2. vbi Adden. nu. 3. cum alijs allatis in Romana computorum 23. Iunarij 1640. & ex quibus cum appareat coram Reuerendiss. D. Cerro & semel fuisse redditam rationem comprobabant DD. Aduocati Vrbis, considerando quietantiam Bonifacii ad fauorem Lutii superius enun. 124 ciatam, que & si & absque solemnitatibus statutariis diebatur probare liberacionem, cum esset pluribus adminiculis suffulta Gabr. conf. 51. num. 15. lib. 2. Pic. ad statut Vrb glof. 7. num. 42. Rot. in Romana societatis 9. Februario 1607. coram Otembergo apud Zaccb. de societ. offic. decis. 24. n. 5.

Inter adminicula vero asserebant plura instrumenta reinvestimentorum ad fauorem minoris a Lutio explatorum, ex quo eliciebant conclusionem, 125 quod confessio in parte vera presumatur talis in omnibus Rot. cor. Greg. XV. dec. 62. nu. 7. & 8. recent. par. 7. dec. 160. n. 2. & coram Emin. Ottobono decis. 43.

126 decif. 43. num. 1. taciturnitatem Bonifacij, & Mutii eius filii per annos sexaginta, quæ, si non. valebat in vim præscriptionis, maximam tamen solutionis præsumptionem inducebat Buratt. decif. 361. num. 12. & addebat, non constare Lutium continuasse in administratione usque ad obitum Bonifacij, quinimò contrarium colligi ex depositione testium examinatorum, qui dicunt, illum fuisse vxoratum, sagacem, ac industriosum, frustusq; prædii Pantanę percepsisse, & inde arguebāt liquere, fuisse a Lutio administrationē desertā.

127 Nec obstarē † putabant, quod Lutius tenetur in administratione continuare iuxta tradita per Abb. conf. 91. num. 8. & 9. lib. 1. & Gutierrez de 128 tutel. par. 1. c. 19. n. 18. quia † supponebant, istos DD. loqui in tutori, & curatore generali, nō autē in administratore particulari, vt erat Lutius, qui propterā poterat ad sui libitū administrationem deserere, & non tenebatur reddere rationē, nisi de his, quæ verè ad eius manus peruenisse probatum fuit Rot. in Romana domus 17. Martij 1649. & non alterum coram b. m. Bichio.

Hæc, vt vides, non tollunt aliquam conclusiōnem in mea resolutione firmatam; & sicuti etiam 129 isti DD. & scribentes videntur agnoscere, in quietantia deficere solemnitates statuti, quæ sunt necessariæ Rot. post Gilian. ad Statut. Perus. dec. 117. num. 12. & post Merlin. de pignor. decif. 27. num. 7. 130 quodq; illis omisis presumatur dolus in liberatione administratoris, ob quem possit iterato cōpelli ad reddendas rationes Montan. de tutel. cap. 38. num. 142. & seq Gratian. disceptat. 761. num. 1. & infra. Ita non possunt effugere obiectum ob admicula, quibus credunt munitam liberationem, & quietantiam, cum illa nullatenus subsistant: non enim supposita taciturnitas potuit nocere.

131 Bonifacio, qui mortuus † ante vigesimum quartum annum nequibat pulsare curatorem pro reddenda ratione adhuc cura durante l. cum plures, l. actus, l. sine bärede & tutorcs glos in l. cum curatore ff. de administrat. tutor. l. 2. C. eod l. si non C de suspect. tutor. Montan. de tutel. cap. 32. reg. 9. num. 132 36. & in puncto † quod non possit minor, & si matrimonium contrahat, adstringere curatorem ad redditionem rationum, voluit Munnoz. de ratiocin. cap. 6. num. 24.

133 Minus potuit † præjudicare Mutio eius filio, qui vti hæres ignorans actiones defuncto competentes l. qui in alterius ff. de reg. iur. Capyc. Latr. consultat. 156. num. 47. Rot. recent. decif. 314. num. 16. par. 4 tom. 2. & coram Durano decif. 426 num.

134 10. non † potuit tacendo remittere ius ignoratum, nec illius priuationem pati Surd. decif. 203. num. 22. Gallerat de renunciat. lib. 3. cap. 9. numer. 4. & lib. 5. capit. 1. numer. 58. Fontanell. decif. 17.

135 num. 6. ignorans enim non contemnit, non delinquit, non negligit, non patitur Arias de Mesa var. resol. lib. 1. c. 8 n. 4. Surd. decif. 25. n. 30. Fontanell dec. 396. n. 7. & seqq. Rot. recent. dec. 188. n. 12. par. 7. cum in eo deficiat consensus Surd. dec. 228. n. 10. Fontanell. d. dec. 396. num. 6. & decif. 400.

num. 14. & latius Addit ad dec. 3. num. 10. & seqq. par. 3. recent

136 Eoq; fortius, dum † sola taciturnitas creditoris non sufficit ad præsumendam solutionem, cum alias esset frustratoria præscriptio, vt in puncto respondit Rot. in Romana extinctionis census 7. Maij 1584. coram Cardinali Serapbin. impressa par. 1. diuersor. decif. 788 num. 12. & 13. & in Bononien. pecuniaria de Calderinis 4. Nouembris 1598. coram Penia inter eius impress decif. 721. numer. 13. quas decisiones cum aliis ibi relatis refert & sequitur Marescott. var. resol. lib. 2. cap. 67. num. 35. & 36. cui fundamento non obstat decif. Buratt. 361. nu. 12. quia loquitur in terminis valde diuersis, ad effectum nempe præsumendi simulationem contratus, non autem solutionem.

137 Et quamvis † Bonifacius minor fuerit vxoratus, non propterea poterat se eximere a cura semel accepta ultra Abb. & Gutierrez supra allegatos scriperunt Peguer. decif. 132 Cancer. var. resol. par. 3. cap. 1. nu. 226. & seqq. earn assignans rationem, quia licet vxore in duxerit, non tamen desinit esse minor Munnoz. de ratiocin. cap. 6. nu.

138 21. cum seqq. & num. 43. asserens curatorem † semel simpliciter acceptum debere continuare usque ad annum 25. & in istis terminis loqui Abb. conf. 91. num. 9. lib. 1. Giurb. decif. 109 num. 1. 2. & 3. nec curator ipse valuit propria authoritate se a cura exonerare, sed requirebatur sententia Iudicis seruatis seruandis lata Gutierrez. de tutel. par. 1. cap. 21. n. 34. qui loquitur ante curam acceptatam, sed fortius regula procedit post acceptationem, cum administratio tutelaris semel assumpta non possit deseriri, nisi translata fuerit in alium curatorem, vel de mandato Iudicis ipsi minori assignata Cancer. var. resol. lib. 3. cap. 1. num. 233. & seqq. qui & si adducat leges loquentes de tutori, parum refert, quia in † dispositione legis sub nomine tutoris venit curator, & e contra exceptis casibus, in quibus iura differentiam constituerunt l. qui neque, ubi glos. in verb. pertinere ff. de reb. eor. Galganet. de tutel. lib. 1. tit. 1. nu. 16. & lib. 3. queſt. 4. numer. 6. Munnoz de ratiocin. capit. 6. nu. 41. 42. & 43. in desertione autem tutelæ, vel curæ nullum inter ipsos fuit in iure assignatum discrimen.

Sagacitas verò, & industria eiusdem Bonifacij probata per testes non releuat, nam ultra quod mihi supponitur, illos nihil probare, ego enim eorum depositiones non vidi, cum fuerint examinati post causam a me terminatam coram Iudice 140 ad quem, redditur indubitatum † in iure, quod minoribus viginti quinque annorum, & si vxoratis, & rem suam bene gerentibus non debet committi suarum rerum administratio per text. express. in l. 1. ibi, nec ante re sua administratio eis committi debet, quamvis bene rem suam gerentibus iuncta l. seq. ff. de minor. & propterā si † curator ante vigesimum quintum annum, vel ante impecrationē veniq; atatis reddiderit ultrò rationes minori nō liberatur, sed curatorū oneribus

obnoxius manet Munoz. de ratiocin. d. cap. 6 n.
 19. & seqq. quia quis verò postea num. 25. & infra
 dicat per matrimonium curam esseclare, atamen
 est aduertendum, illum referre opinionem Didaci
 Perez qui loquitur in terminis legis Hispaniq exi-
 mentis filium nuptum à potestate patris, & ex-
 142 tendit eum ad curam, quæ sententia & si vera
 esset, cum quoad curam fuerit decisum contra-
 rum in Senatu Cataloniæ testibus Peguer. &
 Cancer superius adductis nihil nocere debet, vbi
 similis lex non habetur; quinimò & in illis termi-
 nis Munoz. sub n. 26 versic. ego tamen cum seqq.
 dicit esse remittendum arbitrio Iudicis, qui in io-
 143 lo & patrimonio exiguo vix ad alimenta suffi-
 ciente debet tradere minori rerum suarum ad-
 ministratione, non autem in opulento ut est ca-
 144 sus noster, & insuper num. 29. 30. & 31. firmat, t
 quod si vellet teneri opinio Didac. Perez deberet
 probari tales minoris viroratos esse dolii capaces,
 indutriiosos, admodum cautos, & circa rem fami-
 liarem adeò sollicitos, vt ipsi redditia administra-
 tione facerent eam gubernationem, quam reli-
 qui maiores, alias statet presumptio imbecillita-
 145 tis ob ætatem minorem. Quæ & omnia sunt in-
 telligenda tunc acquirere liberationem curatori,
 si omnibus istis judicialiter discussis interuenierit
 decreum Iudicis, ut colligitur ex dictis per eundem
 Munoz. d. cap. 6 num. 18 & seqq. & præter-
 146 tis sub num. 31. versic. præxi tamen recepium vbi
 asserte seruari & in Cancellaria Pinciana, quod si
 minor, pauper, agricola, siue alius, qui dietim la-
 borat, & negotiatur, petit, vt bona a curatore
 tradantur, ad hoc, vt ipse possit administrare, co-
 lere, & benificare, sit prouisio, vt illa consignen-
 tur praesita fideiassione de conseruando integra,
 & illibata usque ad annum vigesimum quintum,
 quam practicam ipse laudat, quia prouidetur mul-
 tis incommodis minorum, & resultat idem effe-
 ctus, ac si eadem bona sub curatore manerent.

Quod obiectum non evitatur per responsio-
 nem datam, quod scilicet Lutius Bernardus fuerit
 administrator particularis, vnde potuerit ad sui
 libitum administrationem relinquare, & teneatur
 de solis illis, quæ ad eius manus peruenierunt; quia
 debet animaduerti in facto, plures curatores
 fuissent deputatos Bonifacio, & inter illos admini-
 stratione diuisa, curationem prædiu Pantanæ fuisset
 commissam Lutio, quæ diuisio non potest ope-
 rari, vt ille non sit curator, & teneatur omnibus
 legibus, quæ de curatore loquitur, cum, quic-
 147 quid aliud sit in tutore, indubitatum sit, & cu-
 ratorem certe rei, vel causa dari posse Port. de-
 curat num. 4 Aretin. in S. certe, & ibi glosa in S. de
 curat. Oinotim S. ad certum rum 7. tit. quite-
 stat. tut dari p. 52. & tit. de curatore. num 5. versic.
 3. vrgetq; text in S. 1. versic. curator enim instit. d.
 tit de curatore Montan. de tutel. cap. 29 numer. 33.
 Galganet eod. træct. lib. 1. tit. 2. numer. 26. & tit. 14.
 148 num 9. nec tamen aliquis Doctor dicit, & quod
 curator minoris in re certa possit administra-
 nem deferere & Rot. in Romana domus 17. Martyr

149 1649. S. non alterum coram b. m. Bicbio non
 applicatur, quia loquitur in voluntario admini-
 stratore bonorum maioris.
 Nec valet replicatio, quod prædicta procedant
 in curatore voluntariè accepto a minore, non
 autem in testamentario, qui prævia petitione ip-
 sius minoris debebat a Iudice confirmari, quia
 quoad minorem res videtur satis expedita, dum
 150 sub curatore permanit, & quoad curatorem, t
 qui vti talis administravit, certum est, illum in-
 dicio curæ vti verum curatorem teneri, & si non
 fuerit a Iudice confirmatus, vt respondendo con-
 trariis firmauit Rot coram Buratt. decis. 557. nu-
 3 & 4. & par. 6. recent. decis 3 num. 2. 3. 5. 6. 7. &
 infra, quæ est eadem cum decis. 500. à num. 4. inter
 impress. b. m. Merlin. vbi fuit dictum decisionem in
 Signina administrationis coram Sacrato, quæ est
 151 decis 470 par 1. recent. non habere locum quo-
 tiescu que appetet tutorem, vel curatorem ad-
 ministrasse, vt hic.
 Ultra quod debet considerari, quod licet Lutius
 non teneretur vti curator, tenetur tamen indub-
 itanter vti tutor reddere rationem, cum enim
 ipse fuerit a testatore relictus filio tutor, & pro
 tempore curator, si curam nolebat acceptare,
 vel minor sub curatore permanere noluisset, quo-
 rum tamen neutrum iustificatur, cum appareat,
 ipsum fuisse curatorem, & Bonifacium illum vti
 talet accepisse, & recognovisse non recedendo a
 iudicio paterno, ut colligitur ex actibus admini-
 strationis per ipsum Lutium gestæ sciente, & ac-
 quiescente minore, redditur omnino indubitatum
 152 in iure, quod tutor & debet pubertate completa
 facere deputare curatorem adulto, vel de manda-
 to Iudicis in eundem minorem transferre admini-
 strationem, alias, & post pubertatem debet conti-
 nuare, & iudicio tutelæ remanet obligatus lita-
 autem S. si tutor ff de admin & peric tutor. Cas-
 san. ad consuetud Burgun. rub. 6. S. 4. in text. en-
 age suffisant num. 2. Galganet de tutel lib. 2. tit. 24.
 num. 2. 3. & 4. Montan. de tutel. cap. 37. num. 81.
 & numer. 86 dicens seruari de consuetudine om-
 nium regionum, quem sequitur Cancer var. re-
 sol par. 1. capit. 7. num. 25. & par. 3 numer. 233. &
 234.

Nec minus isto casu potest aliquid operari ad
 eius fauorem diuisio administrationis facta a te-
 statore, nam, cum Lutius solus habuerit regimen
 153 & prædictum Pahtanæ, hæc diuisio nihil aliud opera-
 tur, nisi quod quilibet tutor teneatur tantum de
 bonis in administrationem per diuisiōnem habi-
 tis l. si duo 52. ff. de administrator tutor l. 2. C. de diui-
 dend tutel. Galganet. de tutel. lib. 3. tit. 26. num. 20.
 Montan. de tutel. cap. 39 num. 175. & infra diuisio-
 154 ne & enim cessante debuissent in solidum conve-
 niri, quamvis beneficium diuisiōnis habuissent, si
 omnes soluendo fuissent Arias de Mesa var. re-
 sol lib. 2 cap. 14. num. 16 Rot coram Merlin. decis.
 519. num 1.

Sed cessat omnis amaritudo, dum fuit proba-
 tum post prædictas quietantias secutas de annis

1592. & 1595. Lutium continuasse in cura , cum 155† de anno 1598. ut curator adfuerit Bonifacio contrahenti super eodem prædio Pantang, ex quo remanere probatum , ipsum permanisse in cura , resoluit in terminis Rot. coram Buratt. dict. decif. 557 num 4.

156 Iustificatio ceterarum † particiarum fructuum administratorum per instrumenta reinuestimentorum non potest obesse pro restituzione reliquatius , tum quia deficiunt reinuestimenta pro tribus annis , nempè 1584. 1591. & 1592. ut iustificatur ex instrumentis , & que debebant necessariò adesse , cum in asserta quietatione secuta de mense Octobris 1592. extimatur , vsque in illum diem fuisse continuatam administrationem ceptā ab obitu Flaminij secuto de mense Junij 1584. à quo tempore erant lapli nouem anni , quibus Lutius fructus perceperat , & tamen non reinuestiuit , nisi per annos sex , ex quo ipsa quietantia degit manca , & erronea , tum quia daretur alias occasio tutoribus , & curatoribus dolosè extorquendi huiusmodi liberationes , & solutione aliquis paruæ quantitatis se à residuo maioris summa liberandi , ut considerat Gratian. discept. 563. num. 46 quod leges adeò abhorruere , ut propter 157 rea † disposeret liberaciones etiam ab adultis factas præsumi dolosas , nisi doceatur fuisse rationes rea iter , & cum efficiat calculatas , & dispuntas Montan de tutel. cap 38. num. 141. Peguer. decif 142. num. 2. 4. & 5.

Et si omnem euentum omnia adminicula ponderata non possent importare aliud , quam supplere solemitates statuti , sed illis suppositis adhuc tenetur curator nouam rationem reddere , cum non probetur ve ē , & actualiter redditum cum exhibitione librorum , & solidatione computorum facta per peritos , vt in terminis punctualibus si 158 milium liberationum † lectorum cum omnibus solemnitatibus statutaris , & quod magis est , cum assertione minoris computa fuisse mediantibus peritis inspecta , & reliqua restituta , firmauerunt Gratian d. disceptat. 563. num 44 & 45. Penia. decif 1310. per tot Merlin decif 603. num. 3. 4 & 5. que est eadem cum decif. 642 num 4. & seq. par. 6. recent.

Sequitur resolutio Authoris in Recanaten. Pe- cumaria 30 Octobris 1654.

Vsque à prima Ianuarij 1625. D. Petrus Hieronymus Percicarella cum accessione in solidum , D Hieronymi Gilij exercuit officium Camerarius Recineti . promisitque exigere omnes eiusdem Ciuitatis Prouentus ; Cumque officio hoc explento de mense Augusti 1628. eius rationes per homines à Ciuitate electos reviderentur , fuit aduentus debitor in scutis 2294. 99. 2. quæ reiteratis vicibus post plures annos persoluit.

Quia autem ultra prouentus exactos remanserunt etiam plures alii , quorum non fuerat exatio curata , ideo Ciuitate pro illorum solutione Percicarellum , & Gilium judicialiter urgente fuit desuper lata sententia condemnans tantummodo .

ad solutionem scutorum 630. 10. à qua Ciuitas appellans obtinuit cause cognitionem per Breue Sanctiss. de anno 1642 committi Gubernatori Recineti , qui tandem de Mensa Decembris 1644. damnauit eosdem Percicarellum . & Gilium ad soluendum Comunitati omnia credita ab ipsa tradita , & cōsignata , siue fuisse exacta , siue inexacta ; cui resolutioni nec Ciuitas acquiescens , iam pridē appellatione interposita , ac ijdem Percicarellus , & Gilius sententijs renunciantes instabant coram Illustriss. D. meo Marchia Gubernatore pro decisione omnium differentiarum inter ipsos , & Ciuitatem excitatarum . Quapropter disputatione difficultatum aggressa fuerunt ad duo capita praetentiones Ciuitatis restrictæ .

Primum versabatur circa interesse scutorum , 2294. 99. 2. in quibus positis calculis Camerarius debitor remanserat , & visum fuit interesse hoc deberi Comunitati , que illud passa fuit , eo quia 159 regulare est † Administratores Republicæ ad illius solutionem ex mora irregulari teneri Munnoz. de ratiocin. cap. 15. num 34 Gratian. discept. foren 24. num 55 & seq. & prius de minore , cuius iure utitur initias dixerat discept. 240. num. 12. & seqq. concordat Sperell. decif. 90 num 31. & pas-

160 sim presententur Doctores ; & mora hec † illico finito officio contrahitur , quia statim ratio administrationis redi debet l. prima l. officio fidei tutel.

161 & ration. distractab. Etsi nulla † contra ipsos adfuerit interpellatio , Roland. cons 49. num. 16. vol.

1. Gutierrez de tutel. part. 3. cap. 1. num 7.

162 Non obstat , † quod illud non debeatur nisi à die redditæ rationis , quasi quod prius creditum liquidum non esset .

Quia contrarium est verius ex Text. in l. si posse aquam ff rem pupilli jaluan fore , l. Tutor qui repertorium & si Tutor pro contatore ff de administr. Tutor. Munnoz de ratiocin. cap. 4. numer. 21. de Marin. variar resol cap 110. num. 3 & seqq. par 2. Sperell. d decif 90. num. 26 & seqq. Leotard. de usur. quæst. 84 nu. 8. ex quibus desumitur quod donec reddatur ratio administrationis per curunt usure , & reliqua sunt una cum illis restituta .

163 Minus obstat , † quod plures fuerit oblata.

redditione computorum , & propterea cesseret mora in eo , per quem non stetit , quo minus rationes redderentur .

Primo , quia oblatio etiam Judicialis non sufficit , si creditor expresse non recusauerit , sed dun. taxat recuerit , & non contradixerit Caro de oblati part. quæst. 7 num. 1. 2. & 5. Add ad Buratt. decif. 5 17 num. . & seq maximè ad effugier de m cursum usurparum iam incepitum post Hondedo. & Vinc de Franch Gratian. disceptat forens 241. num 40.

164 Secundò , quia sola † oblatio in his casibus non sufficit , sed debebat pecunia debita deponi , vt impeditur usus l. finali iuncta gloss. C. de usuris pupillaribus. Ga ganet. de tutelis lib. 2. tit. 27. num. 11. & seqq. & numer. 22. p. q. sertim , quia verum est dicere , quod nulla potest considerari incertitudo quoad

165 quoad ipsum Camerarium, qui habens † prema-
nibus libros introitus, & exitus, quibus fuerūt redi-
cta rationes, & consequenter sciens quantita-
tem pecuniarum exactarum, & solutarum non
poterat ignorare, quanta pecunia Ciuitatis ex-
acta, vel inexacta penes ipsum remaneret, ut ra-
tiocinatur in simili Rot. Genuen. decis. 164. per ro-
tam, & signanter num. 20. & seqq. Ideoque pote-
rat certam quantitatem deponere, & in omnem
166 euentum † Iulium vnum cum oblatione residui,
quod seruatur in omnibus aliis illiquidis excepto
Indicio Spolii, & attentatorum Pania decis. 1336.
num. 6. & 7. par. 2.

Secundum caput continebat plures gabellas à
Percicarello non integrè exactas de tempore eius
Camerariatus, quarum solutio nec ab eodem nec
à Gilio fuit denegata, quinimò in scutis 646 23.
& 4. vnamiter concordata, sed tantummodo
convertebatur interesse, ad cuius prestatio-
nem ipsos obstrictos esse Ciuitas contendebat

Et pariter fuit à D. S. Illustriss. resolutum Ca-
merarium † debuisse exigere intra sui officii tem-
pus, & nomina debitorum inexacta soluere de-
proprio Communitati l. debitoribus. & ibi glossa C.
de administr. tut. l. missi opinatores, C. de exactor.
tribut. lib. 10. Ciriac contr. 433. num. 6.

Nec obstare visum fuit, quod cum Camerarius
non teneretur vigore Cap. tuli initi in susceptione
officii ad has gabellas exactas, & inexactas de-
beat duntaxat culpati prestatre, quæ cum sonet
168 in delictum non est presumenda, imò † videatur
satisfecisse proprio muneri solis diligentias adhi-
bitis in exigendis nominibus debitorum, quæ di-
lignantia, eti non probatē possunt presumi ex Bel-
lon. decis. Ianuen. 76 num. 8. & 9. Rot. decis. 149. nu-
m. 10. & seq. par. 5. recentior.

169 Primò, quia cum † Administratores rerum pu-
blicarum non solum teneantur de culpa, sed etiā
diligentiam prestatre debeant l. Magistratus ff de
170 administr. rerum ad Ciuit. pertinen. Vtique † eo
ipso, quod potuit exactio curari, & fuit omisss.,
dicitur probata negligentia Munnoz. de ratiocin.
cap. 19 nu. 27. vers. vbi Bartolus, Gratian. discept.
foren. 626. num. 9. Ciriac d. controvers. 433. num. 3.
171 quæ in † administratore dicitur lata culpa Glos.
in l. nomina, verbo negligentia, Cod. arbitr. tutel.
Soccin. cons. 2 num. 10 vol. 1. Gutierrez de tutel.
part. 2. cap. 16. num. 11.

172 Secundo, Quia Procuratores, † qui non adhi-
bent operam gratuitam, sed mercede constituta
exigunt, etiam de leui culpa tenentur, quasi quod
Ciuii si quædam inaduententia sit prestanta in his,
quæ celebrantur causa utriusque contrahentis
Gratian. discept. foren. 125 num. 3 Andreol. contr. 36.
num. 20 & propt. rea cum infra annum officij Ca-
merariatus iste stipendio conductus minimè ex-
egerit tenetur de proprio soluere Communitati pe-
cunias inexactas, ut fuit consideratum superius I.
& pariter resolutum fuit quo casu etiam Rota d.
decis. 149. allegata ab informantibus pro Gilio, &
Percicarello num. 12, concludit pro negligentia

exactoris, & confirmauit decis. 186. num. 3. & seq.
par. 5. recent.

Tertiò, quia non solum idem Percicarello te-
nebatur prestatre diligentias ex prescripto Iuris
communis, sed etiam ex pacto, quod nempe de-
beret esse diligens contra debitores exercendo
carceres, vel pignus, & quod si neutrum potuiss-
et peragi, debuisse notificare Cancellario Ciui-
tatis cum relatione Nuncii, & omnibus alijs pe-
ractis. Ideoque frustra prætenditur posse presu-
173 mi diligentias, vbi forma † prescripta non fuit
impleta, vnde debet ipse omnino diligentiam
probare iuxta Theoricam Baldi in l. prima I. si
Magistratus, ff de Magistratibus conuenientis
relatam à Gratian d. discept. 125. num. 27. Quæ di-
174 ligentia † inunguntur etiam cuilibet exactori
publico a Sacra Congregatione Teste Cobel. in
Collectan Bullarum, & resolutionum fol. 156. num.
15. & 16. vbi quod si illæ fuerint aliter explete non
suffragantur, & Administrator tenetur de proprio
ad resarcendum damnum Communitati, ad quæ
175 † prescripta Sac. Congregationis censetur se
obligasse Percicarello in eundo contractum Ca-
merariatus, ad Glossam finalē in l. si duo ff de ac-
quir. bared. Laur. alleg. fiscal. 17. num. 1. par. 1.
Hodiern. de secundis nuptijs quest. 11. num. 29. &
176 seqq. adeoque † erant seruanda, ut nec ilorum
forma potuerit à contra hentibus immutari, cum
pacata privatorum non possint Iuri publico deroga-
re in iis, quæ respiciunt Iura fiscalia, vel ea, quæ
possidentur in communī l. Ius publicum iunctū a
177 glossa ff de pacis, l. pacta C. eod. & ideò † non adhi-
bita diligentia, ad quam tenebatur, etiam de iu-
re debet sibi nomina inexacta imputare, ac si cum
effectu exegisset Soccin. cons. 273. num. 3 vers. nam
si ad aliquem pertinet vol. 2.
178 Nec potest excusari ex eo, † quod non debebat
videri importunus exactor, sed poterat etiam di-
lationem semestralē concedere Gratian. cap. 125.
num. 49. & seqq. maximè cum exegerit magnam
pecuniarum quantitatem, & propterea hęc sum-
ma residua, vt modica non sit illi imputanda.
Quo enim ad dilationem ultra quod est plus
quam semestralis si consideretu, tempus quo cel-
179 sit die solutionis debitoribus Gratian. † pro di-
latione allegatus nihil ibi firmare videtur, cum
asserat dubitare Alciatum, & eandem se remittat
ad Munnoz de ratiocin. cap. 19. qui num. 30. &
seqq. sentit quod diligenter, & sine cunctatione
debebat ad exactionem procedi, & quod sola dilata-
tio decem dierum possit videri permissa ex glossa in
I. omnis, verb. confessim, inquit de verb. oblig.
180 Quo verò ad exactionem † magnę sumam obie-
ctum facilius retorqueretur, quia cum incepit exi-
gere, nec fuerit prosequutus, eius negligentia ma-
gis arguitur Bald. in l. Tutori sub num. 4. vers. si in-
cipit, & non perficit, C. de negotijs gestis, Soccin.
d. cons. 273. num. 6 vers. ex quo enim exigeret, Ca-
usalcan decis. 39. nu. 33. & 36 par. 1 eò magis cum
181 ipse teneretur † ad exactionem certā, & limitata
loco, & tempore, Caputaq. decis. 266. n. 4. parte 1.
Ideoq;

Ideòq; D. S. Illustrissima condemnauit ad interesse prouentuum inexactorum, quia sicuti ad illius prestationem tenentur Administratores pro exactis non redditis, ita etiam pro illis, quos exigere neglexerunt. tutor, qui repertorium. si post depositionem prope finem, vers. usurp. ff. de administratione tutor. Galganet. de tutel. lib. 2. tit. 27. num. 21. & 44.

Eoq; facilius in hanc sententiam item fuit, cum ad sit dissolutissima negligentia, dum ab Anno 1628. officio terminato usque adhuc, non solum nullus fuerint adhibiti diligentie pro exactione, sed nec fuerit curatum notificare nomina debitorum inexactorum, vel successoribus, ut illa exigerent, vel Communilitati, ut exactorem depuraret. Titulum, & Mœvium. Tutores dati, ff. de administr. tutor. Ciriac. d. controv. 433. num. 23. debebant enim expletis libris nomina debitorum reddere. ita autem. post completum ff. de administr. tutor.

185 Aduersus predicta t potest allegari text. in l. constitutionibus 24. iuncta glos ff. ad municipal. vbi administrator excusat ab usurpatione pecuniarum, quas male administravit, sed non obstat. 186 usum fuit ob nimiam dissolutam negligentiam tot annorum superius consideratam, quæ dolo aqui paratur, ut fuit dictum in question. 18. num. 104. & considerat Leotard. de usurp. d. quest. 22. num. 26. & 27.

De Repudiatione bonorum confiscatorum.

S V M M A R I V M .

Haeres semel non potest amplius definire esse bares. num. 1.

Limita primo non procedere in odium secundarum nuptiarum. num. 2.

Limita secundo dictam conclusionem non procedere ad favorem minoris, alijque paucis in casibus remissiæ adductis. num. 3.

Repudiari non potest, quod semel quæsumum est. num. 4.

Fiscus, qui acceptauit bona confiscata, licet propriè non sit bares, dicitur tamen bares anomalus. num. 5.

Fiscus potest refutare bona confiscata semel agnita, ac se ab omnibus obligationibus excimere. num. 6. ac num. 11.

Fiscus non tenetur ultra mensuram bonorum, quæ habuit. num. 7.

Fiscus iuuatur in eo, quod sua interest, ne litibus, & expensis grauetur. num. 8.

Minor, qui hereditatem etiam adiuit cum inuentario, datur restitutio, ne litibus, & expensis vexetur. num. 9.

Text. in l. 1. S. an bona ff. de iur. fisc. declaratur. num. 10.

Fiscus, qui aliquam pœnam per sententiam acqui-
situs, si incorporat, & confiscat, confisca-
tione, & incorporatione repudiata, non potest re-
dire ad exactiōnē pœnæ. num. 12.

Fideiussor pro solutione alicuius pœnæ remanet libe-
ratus, sequuta Rei bonorum confisca-
tione, & ratio est, quia fideiussor soluens, repeteret à
fisco, cui soluit. num. 13.

Intellige banc conclusionem procedere quando bona
publicata sunt soluendo, secūs si non essent sol-
uendo, quia tunc dimitterentur creditoribus.
& fideiussor remaneret obligatus. num. 14.

Fiscum acceptasse bona damnatorum probatur ex
descriptione bonorum eorundem in libro damna-
torum, & ex responsionibus factis creditorib-
us Rei. num. 15.

Fiscus non dicitur incorporasse, nisi actualiter bo-
na apprebendat post sententiam condemnato-
riam. num. 16.

Fisco non conceditur restitutio in integrum in pœ-
nalibus lucris. num. 17.

Fiscus, vt possit redire ad pœnam repudiatis bonis
Rei publicatis, datur cautela. num. 18.

Filius intra triennium potest abstensionem, seu re-
pudiationem factam de hereditate paterna re-
vocare. num. 19.

Filius minor habet quatriennium ad revocandam re-
pudiationem, quam fecit de bonis paternis, & eo
elapso triennium. num. 20.

Filio minori datur restitutio aduersus repudiationem
factam de bonis paternis, si dicta bona fuerunt
alienata existente filio in minori etate, & trien-
nium concessum ad petendam restitutio-
nem incipit currere post vigesimum nonum annum.
num. 21.

Repudiatis bonis ab extraneo, non potest i. postea ad
illa redire. num. 22.

Limita si repudatio sit nulliter facta, quia iterum
potest adire, sicut possit iterum repudiare.
num. 23.

Repudiationis nullitas consideratur quoque in here-
ditate non delata. num. 24.

Excellentissimi D. Hieronymi Carboni Aduocati Ma-
certensis laudes. numer. 25.

Repudiatio potest revocari, si esset facta in iudicio
cum solis creditoribus ad effectum effugendi il-
lorum vexationes. num. 26.

Hereditatis aditio inducitur, si illam repudians ali-
qua bona hereditaria retineat sub aliquo iure,
quod non iustificatur. num. 27.

Hereditas dicitur adita ex actu aditionem importan-
te, quamuis postea repudiatur. num. 28.

Hereditatis repudiatio subsecuta post aditionem non
releuat in praividicium tertij. num. 29.

Hereditas quando dicatur repudiata, si post repu-
diacionem fuerunt gesti actus aditionem impor-
tantes, remissiæ. num. 30.

Hereditatis repudiata, si postmodum soluatur ali-
quod debitum soluens non sibi praividicat quo-
ad alios creditores hereditarios. num. 31.

Hereditatis in repudiatione non requiruntur so-
lemniz.

- leminitates statutariae num. 32. & 33.
 Restitutio in integrum an concedatur mulieri, qua
 bæreditatem repudiauit remissiuè. num. 34 ubi
 negativa firmatur.
- Minori conceditur restitutio in integrum aduersus
 repudiationem bæreditatis. num. 35.
- Limita si res non esset integra num. 36.
- Text. in l. si minor. scuola fide minor. declaratur in
 quibus casibus procedat. num. 37.
- Text. in l. fin. s. nisi forte C de repud. bæred. habet lo-
 cum in bærede suo. num. 38.
- Læsio nulla potest considerari in renunciatione bære-
 ditatis viuentis, qui renunciationi consensum
 præstítit. num. 39.
- Fiscus vitetur iure priuati, quando refutauit bona
 ante agnitionem, & semper vitetur tali iure quan-
 do non est specialiter privilegiatus. num. 40.
- Fiscus si post incorporationem repudiet, & in repu-
 diatione sit laesus, si repudiatio est solemniter fa-
 cta, ut puta de mandato Principis, tali casu
 non datur restitutio, secus si facta sit per Admi-
 nistratores, & nulliter num. 41.
- Clausula si quid exequendum constito de bono iure
 agentis, præseruat viam executiua pro noua
 mandati relaxatione, quatenus præcedens pa-
 tiatur aliquas difficultates circa validitatem.
 num. 42.
- Promissio iuramento munita, ac obligatione Came-
 rali, habet paratam executionem. num. 43.
- Promissio de faciendo renunciare aliquem facta, effi-
 cit, ut contra promittentem possit deueniri ad
 carcerationem, & captionem pignorum pro fa-
 cili adimplemento. num. 44.
- Limita dicta conclusionem non procedere in Mari-
 to, qui fecit quicquid potuit pro habenda re-
 nunciatione, quia excusaretur, nec ad interese
 se teneretur num. 45.
- Amplia limitationem, licet promissio esset amplissi-
 ma, & promisisset medio iuramento, quod fa-
 ciendo possibilia non excusaretur. num. 46.
- Declaratur tamen hæc nō procedere quando ex mente
 contrabentium confitare potest, quod promittenti
 non sufficeret quantumvis maximam diligen-
 tiā adhibere, hoc enim calu ad interesse tene-
 retur, & quare. num. 47.
- Et de tali mente dicitur confitare, quando in instru-
 mento leguntur verba, quod possibilia, & im-
 possibilia fecisse, factum alienum promisisse nul-
 lo modo exorsari possit. num. 48.
- Clausula alias de proprio in præmissione de facendo
 aliquem renunciare operatur promittentem in
 casu non sequitur renunciationis de suo tene-
 ri. num. 49.
- Maritus si promiserit, quod Vxor renunciet in con-
 stitutione donis, teneatur suam adimplere obli-
 gationem, alias conueniri potest ad interesse.
 num. 50.
- Promittens, quod Vxor renunciat, qua tamen re-
 nunciare voluerit, quia enormissime ledetur,
 non teneretur ad præmissa. num. 51.
- Læsio nulla considerari potest in renunciatione de
 iure querendo, ac de euentuali, ac incerta
 successione. num. 52.
- Læsa non dicitur mulier dotata renunciando etiam
 pingui bæreditati dotantis. num. 53.
- Nomine bonorum confunditur etiam bæreditas, quæ
 promiscue accipitur num. 54.
- Determinatio unica in qualiter determinare non
 debet. num. 55.
- Dubietas verborum ex facto declaratur. num. 56.
- Interdictum quorum bonorum bæredibus cessionarij,
 & renunciatarij competit num. 57.
- Renunciatio facta de bæreditate viuentis, & nondum
 delata, sed deferenda in futurum non importat
 translationem, & cessionem ad futurem renun-
 ciatarij, sed solum abſensionem, abdicatio-
 nem, repudiationem, ac pactum de non peten-
 do. num. 58. & num. 61.
- Renunciationem bæreditatis viuentis promittens vi-
 detur solum reddere se insuccessibilem, non au-
 tem transferre num. 59.
- Cedere, transferre, & donare, supponunt acquisicio-
 nem, & existentiam iurum in cedenie, quia
 alias non posset transferre illum ius, quo non
 haberet. num. 60.
- Ius adeundi cum sit personalissimum de suinatura,
 non potest cedi, transmitti, neq; in alios trans-
 ferrari. num. 62.
- Ius adeundi non venit sub generali bonorum, ac iu-
 rum donatione, & renunciatione, & propte-
 rea nec transmittitur in fiscum. num. 63.
- Hæreditas, & Legitima patriis viuentis non venit
 nomine successionum, ac iurum de futuro, &
 non transmittitur, licet si cesset per contractum,
 & renunciationem. num. 64.
- Maxime quando spes succendi est mediata, non
 immediata, scilicet quia tempore renunciationis
 aderant alijs proximiores. num. 65.
- Renunciatio successionum devoluendarum tenet,
 quando in renunciatione adjunt verba amplissi-
 ma, & futurum tempus importantia. nu-
 mer. 66.
- Et subsistinet in vim abdicationis, abſensionis, pa-
 tri de non petendo, & repudiationis, non au-
 tem translationis, & cessionis iurum. nu-
 mer. 67.
- Renunciatio successionum devoluendarum tenet,
 quando bæreditas futura habet causam proba-
 bilem, & immediatam de praesenti, non autem
 mediatam de futuro, sine probabili, & immedia-
 ta de praesenti. num. 68. 71. & 77.
- Statutum excludens feminas dotatas habet locum in
 dote spirituali. num. 69.
- Successio defertur fratri proximiori, non autem ne-
 poti. num. 70.
- Successio futura tunc non habet probabilem spem de
 praesenti, quando adjunt proximiores, & sic
 itus dictæ successoris non formatum tempore
 renunciationis non comprehenditur. num. 71.
- Renunciatio bæreditatis viuentis est nulla, si in
 renunciatione non consensit, de cuius bæredi-
 tate agitur. num. 72.

Intellige d. conclusionem, quando renunciatur bæreditati certa persona, non autem de renunciatione generali, & incerta num. 73.

Renuncatio certa bæreditatis facta in instrumento, non redditur incerta ex generali renunciatione quarumcunque successionum in eadem instrumento postmodum facta. num. 74.

Renuncatio bæreditatis deuoluenda, licet non subsistat, saltem habet vim translatuam, & continet interim tacitam conditionem, si in futurum bæreditas deferatur, & adita presumitur per renunciantem tempore illius delationis. num. 75. & 87.

Dicta tamen conclusio non subsistit ex rationibus adducendis num. 76. & seqq.

Hæreditatis aditio tanquam consistens in facto non presumitur, nisi probetur. num. 77.

Hæreditas defertur monasterio absq; aditione monialis in eo professæ. num. 78.

Monasterium nec pro se, nec ex persona Monialis succedit, stante generali Monialis renunciatione. num. 79. & num. 88.

Monialis professæ non habet neq; velle, neque nolle, & habetur pro mortua. num. 80.

Hæreditas viuentis non potest transferri, maxime si renuncians tempore delationis bæreditatis sit in capax. num. 81.

DD. relati numer. 82. loquuntur de renunciatione bæreditatis delata, non deuoluenda.

Montan. tenens quod Monasterium possit cogi per renunciarium ad adeundam bæreditatem detactam moniali, & ab eadem renunciatam, rejecitur. num. 83.

Obligatio de adeunda bæreditate viuentis est a iure improbata num. 84.

Repugnantia duo inter se subsistere non possunt. numer. 85.

Statutum exclusuum fœminarum, comprehendit etiam moniales, quando simpliciter fœminas excludit, & nullam mentionem facit de religiosis, & quando ante monacatum vinculum inierit ratione sexus num. 89.

Et decisio allegata nu. 90. non caret dubietate, quin immo in ea non potest fieri fundamentum. numer. 91.

Statutum fœminarum exclusum, quod non comprehendat moniales, quibus delata fuit bæreditas tempore, quo erant professæ tanquam non subiectæ, rejecitur à DD. allegatis num. 92. ubi redditur quoque ratio.

Statutum fœminarum exclusum comprehendit etiam monialem, quæ ante ingressum religionis renunciauit omnibus bæreditatibus. numer. 93.

Statutum exclusuum fœminarum propter masculos agnatos a quibuscumque successionibus, tam delatis, quam deferendis, post dotationem etiam ab uno tantum factam, comprehendit etiam Moniales. num. 94.

Q V A E S T I O . X L V .

VM semel & hæres non possit amplius definere esse hæres l. & qui soluendo 88. ff. de bæred. instituena Bellon. de iur. accrescend. cap. 7. quest. 15. num. 9. Buratt. decis. 847. nu. 10.

2 que regula non fallit, nisi in & odium secundarum nuptiarum consideratum ab Altograd. conf. 49.

3 num. 3. & seqq. lib. 2. vel ad & fauorem minoris, ve ponderant Bottilier. de success. cap. 2. theorem. 50.

nu. 39. & Bellon de iur accresc. d. cap. 7. quest. 17. nu. 68. & in alijs paucis casibus adductis per eundem Bellon. d. quest. 17. à nu. 66 per tot. 69. & cum

4 etiam & quod semel quantum est non possit amplius repudiari leg. 1. S. decretalis ff. de successor. edict. Bellon de iur accresc. cap. 5. quest. 48. num. 2. fuit ideo dubitatum, an fiscus, qui acceptauit bona confiscata per actualem incorporationem possit illa repudiare, nam licet ipse & non sit propriè hæres, habetur tamen loco hæredis, & dicitur hæres anomalus, ut fuit dictum quest. 35. num. 8.

Hanc dubitationem inuenio fuisse resolutam ad fauorem fisci à Constant. in l. 1. num. 159. C. de

5 pæn. fiscal. lib. 10. ubi determinat & fiscum, si velet, posse bona semel agnira, & incorporata refutare, ac se ab omnibus obligationibus eximere, fuitque secutus Caren. de offic. sanctiss. inquisit. par. 2. tit. 1. S. 30. num. 167. licet ipse arbitretur

6 superfluam hate questionem, dum & fiscus non tenetur ultra mensuram bonorum, quæ habuit; non tamen est superflua, quia, ut ipse met Caren.

7 agnoscit, inuabitur fiscus & saltem in eo, quod sua interfit litibus, & expensis non vexari; ob

8 quam rationem se liberandi à litium & vexationibus dari restitucionem minori, quamvis cum inventario hæreditatem adiuerit, voluerunt Gratian. disceptat. 767. num. 51. Tomaf. de inuentar. tit. 24. numer. 3. decad. 1. tract. 7. Rot. coram. Gregor. XV. decis. 181 per tot iuncta addit & decis. 125. par. 2. recent.

Ponderatis tamen adductis à Constant. d. num. 159. inueni illa non probare hoc assumptum, nam

10 text. & in l. 1. S. an bona ff. de iur. fisc. loquitur de acquisitione ante agnationem bonorum, que, cum sit renocabilis, non dicitur vera acquisitione, ut explicat Aretin in l. 1. S. final. num 95. ff. de acquir. possess qui pariter assertur à Constant. Sed ego ni-

11 hilominus adhererem opinioni pro fisco, & quia licet bona agnouerit, attamen debet aduersus illum agnationem restitui, ut restitueretur minor; fiscus enim vtitur iure minoris Peregrin de iur. fisc. lib. 6. tit. 2. num. 7. & 10. Io. Francisc. de Pont. de potestat. Proreg. tit. 4. de regal. imposit. S. 4. num. 49 Barbos loc. comm. argum. num. 3. & in puncto restitucionis concedend fisco, qui fuit lefus per suos administratores, tenuerunt Odd. de restitut.

quest. 3 artic. 13. num. 83 versic. in contrarium. & num. 84. Intrigiol singul. 89. num. 76. lib. 3. Capyc. Latro consultat. 5. num. 32.

Alteram difficultatem in hoc proposito excitatuit mihi Caren.d. I. 30. num. 159. 160. & seqq. an
12 si fiscus habeat aliquam pénam pecuniariam acquisitam per sententiam, sed adhuc non exactam, & postea bona conficeret, & incorporet, vel alio modo acceptet confiscationem, an possit confiscatione repudiata ad exactionem pénę redire, & concludit negatiū contra fiscum, multisque modis suam opinionem probat, & præsertim authoreate Senatus Mediolani, quem sic refert iudicasse, adducitque Hering. de fideiussor. cap. 20. I. 14. num. 10. & Crauett. cons. 797. per tot. vol. 5.

Perlegens ideo Hering. d. num. 10. percipi, illum simpliciter firmare, quod fiscus non potest bona semel incorporata repudiare, & assert Raphaël de Raimund. cons. 36. inter criminal. diuers. vol. I. in magn. qui posita quæstione, an fideiussor de soluendo aliquam t pénam pro reo secuta confisca-
13 tione bonorum eiusdem Rei, dicatur liberatus resolutus pro liberatione, quia deberet soluens re-
petere ab ipsomet fisco, cui solueret, & tandem num. 19-20. & seqq. assert hoc procedere, si bona
14 publicata t sunt soluendo, nam in casu, quo sol-
uendo non essent, illa dimitterentur creditoribus,
& obligatio fideiussoris non tolleretur, quodque in dubio stat præsumptio pro sufficientia bono-
rum, nisi appareret esse damnosa, & ob id à fisco repudiata, ex quibus potius colligitur fiscum posse repudiare. In eadem causa consuluit Stephan.
de Barber. pariter ab Hering. allegatus cons. 9
d. vol. I. qui pariter probat, fideiussorem esse libe-
15 ratum, & ad ostendendum, fiscum t acceptasse confisca-
tionem, dicit, quod descriperat bona in libro damnatorum, & responderat creditoribus Rei condemnati contra ipsum agentibus, vnde liquet nihil firmare in eo punto, an fiscus possit bona agnita repudiare, & sic traditio Hering. remanet destituta autoritatibus, quas ad illius corroborationem adducit; Stat ergo solus Crauett.
qui assertus à Caren. & licet individualiter ponat casum, atramen loquitur, dum sola sententia cō-
demnatoria in publicatione successit, & sic ante
16 incorporationem, ad quam inducendam t sola-
sententia non sufficit, sed requiritur actualis ap-
prehensio, vt sicut dictum quæst. 41. num. 10. 12. &
13. dum ergo casus versatur ante agnitionem per
actualem incorporationem, videtur non posse
admitti sententia Crauett. cum, vt supra firmavi,
possit fiscus bona non incorporata repudiare sal-
tem remedio restitutionis in integrum.

Non tamen puto recedendum ab opinione Caren fundata in resolutione grauissimi Senatus Mediolani, & moueor, quia fiscus non posset alia via, quam restitutionis in integrum repudiationem expiere, & tamen hęc restitutio ipsi non
17 conceditur t in lucris penalibus Cephal. cons. 605. num. 42. & seqq. lib. 4. Peregrin. de iur. fisc. lib. 6.
tit. 2. num. 11. versic. sed adhuc Farinac quæst. 25. num. 167. & cons. 40. nu 59. Guazzin de confisca-
conclus. 19. num. 13. Constant. in l. 1. num. 85. C. de
18 pén. fiscal. lib. 10. & propterea t laudarem caute-

lam positam ab eod. Caren. d. I. 30. nu. 165. & seqq.
quod nempe in descriptione bonorum damnati fieret expressa mentio multa debita, reserando iura fisci, tam in sententia confiscationis, quam in omnibus alijs actibus, qui postea sequerentur.

Propono ego aliam dubitationem, quam non inueui taqtam à Doctoribus, quos perlegere posui, an scilicet fiscus aduersus bona repudiata debeat assequi restitutionem in integrum, & pro habenda illius resolutione censui præmittendum, quid sit resoluendum in alijs personis priuatis, &
19 incipiendo à filio, t indubitate juris est, illum intra triennium posse abstensionem, vel repudiatio-
nem reuocare l. si quis suus ff de iur. delib. l. fin. C.
de repudiand. bāredit. Rot. recent. decis. 96. num. 9.
20 & 11. part. 6. si vero t filius fuerit minor habet quadriennium, & eo elapso triennium, si tamen bona non fuerint alienata, nisi alienatio fuisse
21 secuta, adhuc t eo in minori etate existente, quo casu restitutio non denegatur d l. fin. vbi commu-
niter Scribb. & præcipue Alex. qui dicit, hoc triennium currere minori poti vigelimum no-
num anum.

22 In alijs verò extraneis t constituitur regula, quod non possunt ad bona repudiata redire l. sicut C. de repudiand. bāredit. l. 1. C. de repud. bon. poss. Rot. recent. decis. 323. num. 1. & infra par. 6. quod
23 fallit, si repudiatio esset t nulla, nam euéniente casu posset quis iterum repudiare, vel adire l. is qui
pāres ff de acquir bāred. Surd. cons. 398 num. 12.
& cons. 446. num. 3. cum alijs adductis per Rot.
24 d. decis. 323 numer. 15. quæ nullitas t tunc etiam consideratur, quando repudiatio fit de non dela-
ta hereditate Crass. de success. S. omisso bāreditatis num. 9. Rot. d. decis. 323. nu. 13. vndē super hoc remaneret videndum, in quo differant repudia-
tio, & renunciatio, & an importetur translatio, vel nuda abdicatio; sed abstulit mihi laborem,
25 Excellentis. t D. Hieronymus Carbonus Patri-
tius Macerata inter primos huius Provincie Ad-
vocatos, cuius allegationes inferius impressas ha-
bebis.

26 Posset etiam repudiatio t reuocari, si esset fa-
cta in iudicio cum solis creditoribus ad effectum
efugiendi eorum vexationes Bart. in l. sicut ver-
sic. venio ad secundum, & ibi Alex. num. 1. versic.
sed aduerte C. de repudiand. bāredit. Post. resolut.
24. numer. 64. vbi mendosè allegatur Bartol. &
Alex. in tit. C. de iur. delib. Rot. recent. decis. 341.
par. 4. tom. 2. & in hoc proposito repudiatio hereditatis cum creditoribus aduerto, quod si quis
27 t declarat refutare hereditatem, & retinere bona pro aliquo credito, vel iure, quod postea non iustificetur, aut non competit, illa declaratio non iuuat declarantem, sed ea non obstante in-
ducitur aditio Hodiern. controuers. 50. numer. 13.
Rot. coram Merlin. decis. 247. numer. 7. & seqq. &
decis. 280. num. 8. & infra & par. 5. tom. 2. recent.
28 decis. 486. num. 4. 5. & 6. nec similis t declaratio potest iuuare repudiantem, si prius fecit actus
importantes aditionem, & postea declarauit Post.
refut.

29 resol. 28. num. 22. & infra; repudiatione & enim subsecuta post aditionem non relevat in præiudicium tertij Hodiern. d. controv. 50. n. 10. 11. & 12. Merlin d. decis. 247. n. 3. & 4. & decis. 280. n. 4. plus dixit
 30 Post. d. resol. 28. n. 44. quod à repudiatione & censetur recessum, si postea quis faciat se hæredem exigendo credita hæreditaria, sed pro veritate huius conclusionis erunt vidēti Mascal. de probation. conclus. 47. n. 9. & seqq. & Ciriac. controv. s. 244. n. 36. cum seqq. qui distinguunt plures casus, nec erit omittendus Paschal de patr. potest par. 4. c. 1.
 31 n. 26. qui dicit & repudiata hæreditate, si repudiatis soluit tanquam hæres debitum hæreditarium, non inferre sibi præjudicium quoad alios creditores.

Considerandum quoque remanet, in repudiatione hæreditatis & non requiri solemnitates statuti Arnon dialog. 12. Gravett. cons. 114. n. 15 Pba-n. cc. de lucr. dot. glof. 8. n. 17. & seq. Borgn. de tutor. in Repertor. verb. statutum quod mulier, vel minor. Carpan. ad Statut. Mediol. c. 328. n. 158. Grat. discep. 568. d. n. 52 per tot. 60 & n. 66. cū seqq. quicquid sit tenendum in Statuto Vrbis, quod cōprēhēdie expresse refutationē Pic. ad idē statut. gl. 8 per tot.

33 Quibus minime nocet traditio & Gabriel. cons. 6. num. 6. cum seqq. lib. 2. & sequacium dicentium, tunc non requiri solemnitates, quandò ius refutatum nec re, nec spe competebat, secus vero in iure delato; quia hoc articulo proposito in Sacro Auditorio Romano fuit eadem distinctio Gabriel. rejecta, & indicatum in refutatione iuris delati non requiri solemnitates statuti Rot. recent. decis. 320. num. 13. & seqq. par. 6.

His positis si minor, vel mulier repudiant hæreditatem, dum supponitur validitas repudiationis, non possunt aduersus eam alio remedio vti, quam restitutio in integrum, si adsic lēsio, que restituatio & an sit concedenda mulieri, discutunt. Odd. de restit. quest. 10 per tot. Gratian discep. 694. n. 6. cum seqq. Capyc. Latr. consultat. 119. n. 39. & infra 34 qui constituant regulam negatiuam. Minorit. utē est omnib[us] illa indulgenda, si res est integra l. 3. S. quod si minor iff de minor. Odd de restit. quest. 63. n. 13. & seqq. & quest. 85. num. 17 Bottilier de success. cap. 3 theorem. 109 num. 49 & infra.

Nec obsunt tradita per Capyc. Latr. d. consultat. 36. 119. n. 7. cum seqq. quia ipse loquitur re non integrata, & firmat tex. in l. quod si minor & l. Scuola ff. de minor procedere in hærede extraneo, & alterum 37 qui aduersatur & in l. fin. l. nisi forte G. de repudian. hæredit. habere locum in hærede suo; quos tamen textus ad hoc propositum conciliat Odd. d. quest. 63. n. 13. & infra. etiā professus fuerit illorum concordiam ignorare Genus in suo tractat. conciliat. legum fol. mibi 51. & seqq. vbi tamen num. 6. & 7. reprobat in specie discrimen allatum a Capyc. Latr. inter hæredem suum, ac extraneum.

39 Nulla tamen posset considerari & lēsio in hæreditate renunciata viuentis, qui renunciationi cōscilium dedisset Fontanell. de pac. nupt. claus. 9. par. unio. n. 22. & seqq. Add. ad Buratt. decis. 894. n. 6. & 40. dict. in Asculan. a renunciationis 22. Maij 1651

cor. R.P.D. Cerro cōfirmata cor. eod. 1. July 1652.

Ex istis resultat determinatio dubitationis, quod 40 licet, si fiscus & ante agnitionem bona refutavit, vt titut iure priuati, vt semper vti debet, quando nō est specialiter priuilegiatus Surd. decis. 13. & dec. 18. vtrobique n. 1. Fontanell. decis. 221. n. 1. & 4. & decis. 265. n. 12. Sanfelic. dec. 135. n. 7 qui priuatus non potest habere ullum regresum ad bona renūciata, & sic nec fiscus, qui in lucris pénalibus restitutio non habet; si verò post incorporationē fiscus repudiavit, & fuit lēsus, tunc debet distingui, 41 quod aut repudiatione & fuit solemniter secura de mandato Principis, vel Princeps ipse refutavit, & non datur restitutio, quia illius remedium denegatur Principi, nisi esset Iesla Respublica, vel Status suus Odd. de restit. quest. 3. n. 90 & 91. aut repudiatione est simpliciter facta per administratores fiscales nulla solemnitate seruata, & non est necessaria restitutio, quia illa abiecit, & alienatio bonorum fiscaliū est nulla, vt dicetur quest. 47. sunt enim per incorporationem effecta de patrimonio Principis, vt fuit dictum quest. 41. num. 13.

Sequitur decisio S. Rot. Rom. in Asculan. a renunciationis luna 22. Maij 1651 coram R.P.D. Cerro.

Promiserat Laurentius Ferruccius in Instrumento dotali subiuramento, & obligatione Camerali, quod Anna Maria eius vxor solemniter renunciasset ad fauorem Phebi de Nouis eius fratri omnibus bonis paternis, maternis, Auitis, & fraternalis, additis his verbis ibi, Et denique &c. promisit ita, & taliter agere, & curare quod possibilia, & impossibilia a seipso facta inque alienum promisisse nullo modo excusari possit aliis de proprio, & ad omnia dimna &c. Verum quia huiusmodi renunciatio actualiter facta non fuit, idè Phebus judicialiter illum cōvenit coram A.C. qui 1. Maij 1649. contra ipsum relaxavit mandatum executuum ad factum, & deinde 3. Augusti sequentis prēvio decreto expeditionis dicti mandati aliud relaxavit pro summa florenorum 5000 loco damnum, & interesse: sed interposita appellatione causa mihi commissa fuit cum clausula Si quid exequendum, vnde proposito dubio ad formam commissionis informates pro Laurentio principaliter opposuerunt mandatum ad interesse excusari non posse ab evidenti nullitate, vt potè relaxatum nulla præcedente illius liquidatione, quo per DD. perpēso ad tollendum omnes ambages placuit ipsis respondere, ex integrō relaxandum esse nouum man. 42 datum ad factum, quia dicta & clausula si quid exequendum constito de bono iure agentis præseruat viā exequiū pro noua mādari relaxatione quatenus præcedēs patiatur aliquas difficultates circūl. validitatem, vt respondit Rot coram Card. Mellino decis. 362. n. 3, in Eugubina pensionis 25. Maij 1618. coram b. m. Manzanedo, ac nuperrimē in Romana pecuniaria 27. Maij 1650. cor. R.P.D. meo Celso S. verum DD. & S. finali: Dū igitur promissio Laurentii de faciendo renunciare vxore munita fuit iuramē. 43 to, & obligatione Camer. paratā habet exequutionē, vt probat Zaccb. ad Galles. de oblig. Cam. q. 2. num. 1,

44 num. 1. & 14. cum seqq. Atque ideo non docto de actuali renūciatione relaxari debet mandatum ad factū, ut obligatus prævia carceratione, & p. gno- rum captione promissum factum adimplat. vtre- sponsum fuit in Fulginaten. liberationis à molestijs.

27. Iunij. 1646 coram R. P. D. meo Bichio penes eū- dem Zaci b. decis. 26. num. 9. cum duobus seqq.

Non obstat quod Laurentius omnes adhibue- rit diligentias, vt eius vxor renunciatet, ideoque excusari debeat.

45 Licet enim Maritus faciendo quidquid potest pro habenda renunciatione; si illam obtinere non valet regulariter sit excusandus, nec proinde te- neatur ad aliquod interesse, secundum commu- nem sententiam, de qua per Iason. in l. stipulatio ista subnum. 10 ff. de verb. obligat. Crot in l. 4. §. Cato in secunda lectura num. 30. ibiq. Galian. nu. 52. & Alciat. num. 130 ff. eodem Ludouic. Alfer. cons. 5. n. 12. cum duobus seqq. Ruyn. cons. 67. n. 1. & per rot. lib. 4. Paris. cons. 110. n. 7. lib. 1. Card. Mantic de ta- cit. lib. 14 tit. 34. n. 11. & tit. 35. n. 1. cum seqq. Ma- rant. in prax. p. 6 disp. 7. n. 20. referens in pūcto hāc opinionem esse veram, dummodo sine fraude fe- cerit totum conatum cum alijs per Rot. cor. b. m. Buratto decis. 64. n. 1. cum seqq. ibique Adden n. 15. qui hoc defendit constito, quod non fide, nec similitate, sed bona fide diligentias fecerit. Idq; etiā si 46 promissio esset amplissima, t̄ nemp̄ quod cum ef- fectu curaret promissam renūciationem Couar. in cap. quamvis par. 2. §. 4. n. 6. ad fin. de pact. in 6. Fer- ret. cons. 128. n. 9. Paris. d. cons. 110. n. 42. & seqq. ac n. 52. & 84. vbi respondet omnibus obiectis. Et iuramento vallata Surd. decis. 234. n. 12. cum seqq. vbi plures cumulat auctoritates Buratt. d. dec. 64. d. n. 2. Immò etiam si fuisset promissum prout in ea. su nostro, quod faciendo possilia non excusare- tur Paris. d. cons. 110 sub n. 58. Gabr. cons. 31. n. 5. 6. & 7 lib. 2. vbi quod hoc potissimē setuari de- bet in Terris Ecclesiæ, vbi proceditur de æquitate.

47 Nihilominus prefata non procedunt t̄ quando prout hic, ex mente Contrahentium constare po- rest quod promittenti non sufficeret quantumvis maximam diligentiam adhibere, nisi effectus se- queretur. Hoc enim casu promissor sine dubio ad interesse obligatur, cum voluntas Contrahentium etiā in stipulationibus in primis seruari debeat, vt limitādo prefata conclusionem probant Dec. cons. 324. n. 1. Pancirol. cons. 45. n. 33. Ferret. d. cons. 128. n. 10. Gard. Mantic. vbi supra d. tit. 35. n. 29. vbi di- cit hunc articulum esse valde ambiguum, & con- trouersum Gabr. de pact. cond. 2. n. 9. Seraph. de pri- uil. iuram. priu. 74. n. 31. Cyriac. contr. for. cap. 103. n. 13. & 69. Vincent. de Franch. decis. 624. nu. 12. Ioseph Ludouic. decis. Perus. 17. n. 8. Rota. decis. 67. num. 3 par. 4 recent cum alijs adductis per Adden. ad Buratt. dicta decis. 64. n. 18. & 19. Prefata au- 48 tem t̄ contrahentium voluntas in proposito satis clara desum tur, Tum ex illis verbis, quod possibi- lia, & impossibilia fecisse, factum alienum promi- ssione nullo modo excusar posse &c. vt in pūcto perbellè firmat Marant. dicta disput. 7. num. 23.

vbi ponderat hāc præcisa verba; Tum etiam, 49 quia addita fuit clausula, t̄ alias de proprio, per quam datur intelligi promitterem in omni casu non secutæ renūciations de suo teneri volu- se, vt admissit Paris. dicto cons. 110. n. 10. & pluri- bus adductis probat Mantic. vbi supra dicto tit. 35. nu. 32. cum ceteris allegatis per Adden ad Buratt. dicta decis. 64. num. 1.

50 Præterea ponderatum fuit, quod prædicta t̄ pro- missio emanavit correspondi ad Constitutionem dotis, vndē cum Laurentius prefatam dotis con- stitutionem acceptauerit, & consequitus fuerit, tenetur proinde ex parte sua adimplere propriam obligationem, alias iure optimo conueniri potest ad interesse, vt in pūcto firmauit Rot. cor. Card. Caualer. decis. 64. n. 1. & per rot. quam refert, & se- quitur Add. ad sa. me Greg. decis. 241. sub littera B. vers. hoc certum est.

51 Nec refert, t̄ quod vxor noluerit renunciarē sub p̄textu, quod enor̄issimē ledetur, ac proinde ob hanc causam ipse quoque Laurentius ex- cusari debeat, vt probat Ioseph. Ludouic. dicta de- cis. 27. num. 11. & dixit Rota coram Buratto dicta decis. 64. n. 10.

Qui cum de tempore promissæ renūciations 52 illius marer vineret, & sic quoad ipsam t̄ non age- refur de iure iam quēsito, sed de iure querendo ac de sola spe succedendi omnino incertus, & even- tuali, vt potè pendente tam futura ejus honorū acquisitione, & conservatione, quam ab illius di- positione, nulla penitus quoad eam probabilis le- sio considerari valet l. 9. si impuberi ff. de Collat. Bonor. Aldobrand. cons. 26. n. 11. 9. lib. 1. Fontanell. de pact. nupt. claus. 9. gloss. unic. par. 1. n. 22. & 23. cum ceteris allegatis in Romana Renūciationis 14. Iunij. 1649 coram R. P. D. meo Ottobono, & 23. Martij. 1650. coram Me vtrobiq. sub l. final. Eoq; minus cum Anna Maria congrue esse dotata non solum de bonis Paternis, sed etiam pro summa flo- renorum 500. de maternis, vt est in confessio apud Partes, ex quo proinde facilius excluditur allega- 53 t̄z lesionis exceptio, nam t̄ mulier dorata non leditur renūciando etiam pinguit hereditati Do- tantis Carol. Ant. Pus. inter cons. Odd. cons. unic. sub n. 27. vers. renūciatio autem, quem refert, & sequitur Fontanell. vbi supra dicta par. 1. num. 35. cum seqq.

Minime obstat, quod Laurentius promiserit vxorem renūciatram bonis, non aptem her- editatibus:

54 Quia bona cum hereditate confunduntur, t̄ ac promissuē accipiuntur t̄. hereditas l. 5. C. de pact. conuent. Alciat. cons. 14. n. 8. & 12. lib. 5. Cyriac. contr. 88. n. 9. Presertim in proposito, Tum quia sub vnicā Periodo, & structura verborum etiā in pro- missa fuit renūcia eo honorū paternorum, ideoq; sicut ista non possunt intelligi, nisi de hereditate cum Pater iam esset mortuus, ita etiam idem di- cendum est respectu maternorum, nē vnicā 55 t̄ determinatio inæqualiter determinet, con- tra text. in legi iam hoc iure ff. de vulgar. Tum

DE CONFISCATIONE.

267

56 Tum etiam † quis dum Laurentius se quarto obitu
Matri vxorem requisiuit, vt illius bonis renun-
ciaret, non nisi de illius hereditate intellexisse cen-
setur, quod proinde omnem remouet verborum
dubietatem, alias fortasse contingentem argu-
mento tex. in lex factioff de vulg. & in cap. si Pa-
pa d. priuilegium in 6.

Et ita utraque parte informante &c.

Adsit Deus, qui veritas.

D Esuncto D. Petro absque prole, & ab intestato
anno 1655. Dominus Franciscus ad eius suc-
cessionem anhelabat, fundans se in renunciasio-
ne, quam anno 1640. Iacobo eius Patri, & ha-
reditibus fecerat D. Lauinia, nunc soror Felicis eius-
dem Petri ex sorore nepos, duobus mentibus ante
professionem, sub verbis amplissimis, nedum
de hereditatibus patris, & matris, sed & auuncu-
li, patrui, & aliorum quomodounque, si iure,
& in futurum conpetentibus, & competituris,
deuelutis, & dencluendis per Aquilianam slipu-
lationem, & pactum de non petendo, transferens
&c. donans &c cedens &c.

57 Ac proinde remedum † quorum bonorum
contra meos principales intentauit, quod etiam
hereditibus cessionarii, & renunciarii competere,
pro absoluto firmat Ridolphin in prax. par. 2. c. 10.
n. 47 Rot coram Buratt. decis 386. & par. 4 recent.
dec. 48 num. 1. & decis. 73.

Sed perperam, & minus iuridice, vt arbitrator,
siquidem, cum tempore dictae renunciationis viue-
ret adhuc dictus Petrus; vtique renunciatione facta
58 per sororem Felicem de hereditate & viuentis, &
nondum sibi delata sed deferenda in futurum, non
potuit importare translationem, & cessionem di-
cta hereditatis ad favorem Iacobi renunciarii,
& eius heredes, sed solum sororis Felicis abstensionem,
abdicationem, repudiationem, & p. cum de
non petendo dictam hereditatem, vbi cumque casus
dictae successionsis quandocunque veniret, quasi ip-
sa per talen refutationem, solum se tollendo de
medio alis (quicumque illi forent) successionsis ab
intestato, saceret locum, vt bene distingendo in-
ter hereditatis delata, & deferenda renunciationem,
docuit magistratus Castren in l. planè 34. s.
si duobus n. 9 ff. de leg. 1. & in l. fractionem 24 n. 2.

C de part. Corn. cons 206 n. 17 vol. 3. & cons. 239.
vol. 4 Gabr cons. 35 n. 22. & seqq lib. 2. vbi quod
59 † tali casu, qui promisit renunciationem, videtur
solum se reddere insuccessibilem, non vero trans-
ferre Crauett cons. 28 n. 1. & 2. Socin. Sen. cons.
34 n. 1. lib. 4. Surd. cons. 137 n. 7. & 8. Capyc. Latr.
consultat. 76 n. 46. & 48. & conclus 77 n. 44. lib. 2.
Onuf. Donand de renunciat. c. fin. n. 3. Hodier. ad
l. bac edictali C de secun. nupt. quest. 11 nu 39. &
41. cum alijs seqq. & que ad 48. & plenissime contr.
7 per tot. Io: Andreas de Georg. alleg. 29. per tot &
in specie n. 14. & 22. Molfet ad consuetud. Neapol.
tit. de renunciat. q. 6. n. 27 & seq. Altograd. cons. 43.
n. 37 & 42. lib. 2. Horat. Montan. controuer. l. 10. per

tot. Andreol. controu. 310. n. 15. 22. & per tot. lib. 4.
Francisc. de Andrea in cons apud Bottiller. r. de suc-
cess. cap. 2. theoremat. 49. n. 18 cum pluribus seqq. &
ipse Bottiller. d. cap. 2. theorem. 43 n. 1. & theoremat.
50. num. 27. versic. Tamen subtiliter, & num. 28.

Neque desunt rationes, quae huius opinionis
Governaté connuincunt. Tum quia cedere, & asserre,
& donare supponit iam acquisitionem, & existen-
tiā iurium in cedente, donante, renunciante, &
transferente, quia alias non posset transferre, &
cedere illud ius, quod non haberet l traditio 20 in
princ ff de regul. iur. cum ergo hereditatis deuo-
lunda in futurum, nulla possit somniari existentia,
ius, & acquisitione penes renunciantem, quia viuen-
tis nulla est hereditas, & quia spes succedendi non
61 est in bonis, vt infra dicetur; proinde † sequitur
renunciationem futuræ, & deuelundæ hereditatis
censi abdictionem tantum, abdictionem, &
paup. non petendi, quod nullam acquisitionem
supponit, non autem translationem, que ius dela-
tum, & acquisitionem indicat, vt bene ratificantur
in proposito Castren. in l. sicut maior n. 2. & 3.
C. de repud hered. & in l. p. & in quo l. dotale n. 8.
C. de collat. Corn. d. cons. 236 vol. 4. Socin. Sen.
cons 34 n. 1. Consilens ille at ud Bottiller. d. theor.
49 n. 15. & Bottiller i. sed theor. 43. n. 1. Montan.
d. controu. 10. n. 12 & 23. Hodier d. controu. 7 n. 3.
4 15. cum pluribus seqq. & d. quest. 11 n. 43 & 44.

62 Tum quia ius adeundi † de natura e. p. rlo-
nalissimū, nec potest cedi, transmitti, & transferri
in alios, p. ater suos heredes l vnic. C. de his que
ante apert tabl si mulier & ex aſſe ff de iur. Dot.
Hug. Donell comment. Iur. civil. lib. 7 cap. 4. San-
chez ad precept Decal. lib. 2 cap. 14. nu. 8. Giovagn.
resp. 91 n. 8 lib. 2. Corn. cons. 272 n. 4 & 5. lib. 3. &
cons. 236. & 239 lib. 4. Cancer. var. resol. par. 3 cap.
21. nu. 3 cum seq. Noal. de transmiss. cap. 8. per tot.
Bottiller. d. theor. 71. n. 2. & 3. Surd dec. 140 n. 19.
Grat. discept. 271. à n. 27 Peregr. decis. 151. n. 1. 2.
& 3. Rot corā b m. Eminentiss. Panzirolo in Fir-
mana fideicomissi de Formonis 9 Junij 1634 fere
63 per tot. vbi quod non est ius, nec venit † sub ge-
nerali bonorum, & iurium donatione, & renuncia-
tione, prout etiam firmant omnes supra citat, immo
quod idē ius adeundi non possit neque in hisce
transmitti licet sit loco heredis, & successoris v-
niuersalis, nec veniat in generali confiscatione
bonorum, docent Farin. quest. crim. 25. num. 41.
Noal de transmiss. d. cap. 8. num. 18. Surd d. decis.
140. n. 3 vque ad 10 & nu. 19. Gratian d. discept.
271 num. 29 & seq. Bottiller. d. theor. 71. num. 3.
Rot in dict. Firmana de Formonis, & in fortiori-
bus termnis, quod neque spes hereditatis, † vel
etiam legitima patris viuentis, tanquam impro-
ba, immatura, acerbissima, vana, non iuridica, &
non considerabilis, non veniat nomine successio-
nium, & iurium de futuro, & non transmitta-
tur, licet sit cessa per contractum, & renunciatio-
nem ex text. in l. 1. l. si impuberis ff de collat. l.
Horat. Castill. quotid. controuer. par. 3 cap. c. sub n. 5.
& que ad fin. in specie n. 12. Anton Fab. de errorib.

pragmat. decad 12. error. 3. numer. 8. usque ad fin. Sanchez ad praecept. decalog lib 7. cap. 2. numer. 8. cum seq. & nu. 33. Guttierrez in repert. cap. quamuis in princ. num. 34. & 35. de pact in 6. Bertazzol. conf 55. numer. 27. Rot & alijs quos plenissime Altograd. conf. 40. num 13. cum seq. usque ad 18. & num. 62. 69 & 72. & conf 41. num. 56. cum plurib. seqq. vbi maxime quando dicta spes erat media, non immediata, quia scilicet tempore renunciationis alii proximiores aderant (pro hac, ex infra dicendis) & num. 72. & 96 & conf. 43. num 4. 10. & 35. lib. 2. & ita fuit decisum in Rot. Florentin. ut in decis. ibid. posita post d. cons. Altograd 43. s. moti autem.

Tum quia, quicquid sit de illa conclusione, 66 quod renunciatio successio amfdeuendarum, & sic iuris de futuro, teneat, quando in renunciatione adlunt verba amplissima & futurum tempus importantia, de qua Bart. Castr Purpur. & Cagnol. in l. 1 C de pact. cum alijs, quos Capye. Latr. d. consultat. 77. num. 39 versic. secundo. Rot. post Gilian. ad statut. Perus decis. 95. & 96. Attamen. 67 hoc vnum certum est, quod dicta conclusio & intelligitur, vel quod illa teneat, & sublineatur tam in vim abdicationis. abstentionis. pacti de non petendo, & repudiationis, non autem translationis, & cessionis iurium, ut in terminis considerat Altograd. d. cons. 43. num 36. versic secundo dicitur, Francisc. de Andrea apud Bottilier d. theoremat. 49. num. 21. & 22. Versic. nam potest renunciar, & versic. nemo enim, & num 23 versic. cum illa fuerit & num. 36. versic. At nequam; Vel intelligitur quod illa procedat solu- 68 quando hereditas furura haberet causam probabilem, & immediatam de presenti, non autem mediata de futuro, sine spe probabili, & immediata de presenti, nam hoc casu, etiam si per verba amplissima, & de futuro concipiatur renunciatio, nunquam in ea comprehenditur hereditas postea de futuro mediate superueniens, ut post alios Ciriaco. controuers 292. nu. 8. & 9. Rot. part 1. recent. decis. 549. nu. 3 & apud Tamburin. de iur. Abbat. decis. 6. Addent ad Gregor. decis. 265. nu. 6. Surd. cons 267. num. 5. 20. 21. usque ad 36. & cons 308. a num 29. Menoch. tot. cons 749. Hodie. in d. l. bac. editio tali quest. 11. n. 75. cum alijs plenissim. cumulat. per Paul. Rub. in Annotat. ad decis. 123. par. 4. recent. tom 2. Rot. praeclarè decis. 543. a num. 9. usque ad fin. par. 5. rec. vbi aderant verba (quibus ampliora in futurum excogitari non possunt) & post Merlin. de legit. decis. 48. num. 6. versio. Ideo renunciatio, vbi quod debet intelligi de hereditate immediata Altograd. d. cons. 41. n. 56. versic. secundo clarum. Quare cum in casu nostro, tempore contractus dicta soror Felicis super hereditate futura d. Petri. Auunculi non haberet ius seu spem probabilem, & immediatam de presenti, nedum quia viuebant eius fratres, a quibus vigore statuti exclusi, seminarii repellebatur, stante dotatione, que sufficit & ad hunc effectum, etiam in matrimonio spirituali Hondon. cons. 11. nu. 12. & seq lib. 2. Tamburin. de

iur. Abb. disp. 8 quest. 10. Sperell. tot. decis 11. Michalor de fratrib par. 3 cap 8. nu 2. sed etiam quia 70 viuebat quondam D. Lelia, sororis & Felicis mater, cui tanquam proximiiori, de iure competebat dicti Petri fratri sui successio, ante ipsam nepotem consanguinitatis 3 C de legit. bared. utique appareat, quod hereditas Petri, que nunc (fratribus & matre & p̄ mortuis) pretenditur delata d. sorori Felici, ex causa superuenienti post dictam renunciationem, tanquam ius tempore renunciationis non formatum, & immediatum, sed sine spe probabili de presenti (vti mediata, & futurum) non poterat in tali renunciatione comprehendendi, vt (præter supra citatos) in punto considerat Rot. d. decis 543. num 5. Altograd. d. cons 41. nu. 56. versic secundo & num. 57. cum seq. & d. cons 43. num. 15. 16. 17. 18. & seq. vbi quod tunc nulla est, spes probabilis de presenti, quia renuncians potest p̄ mori, & plura alia accidere, ex quibus non succedat, puta si adessent proximiores, a quibus excludatur, sed potius est spes improba, incerta, vaga, & inanis, ut etiam supra firmatum fuit, & num 35. & 36 & in terminis terminantibus, quod renunciatio & a de hereditatibus, & bonis futuris, etiam verbis amplissimis a filia tempore, quo mater eam antecedebat in gradu, non extendatur ad Auunculi viuentis tunc, hereditatem, & bona Ruin. cons 98 per tot. in specie a num 8. vol. 1. Dec. cons 379. per tot. signanter a n. 10. quod Deccij consilium seq. sit in specie Fulgin de iur. empby. tit. de renunciati. quest. 7. n 8. & allegatur generaliter in proposito per Addent. ad Gregor. decis. 265. num 6. & Rot. post Merlin. d. decis 48. num. 7.

72 Tum tandem, quia & ad omnem peius Renunciatio hereditatis Petri viuentis, nulla semper fuit, & inutila, dum tunc, non consentit ipse Petrus (de cuius hereditate agitur) ut dicit text. ad litteram in l. fin C de pact., & est absolutissimum ex cumulatis per Antonin nostr. Maceraten. var. resol lib. 2 cap. 59. cas 22. Addent. ad Buratt. decis. 894. num. 9 & ad Gregor. decis. 85. num 32. Rot. coram Merlin. decis. 74. Caren. resol. 245. Andreol. d. controuers 310. num. 1. & plenissime Altograd. d. cons 40. n. 5 & per tot. cons 41. 42. 43. lib. 2. etiam stante iuramento Thesaur. Iun. quest. forens 95. sub num. 5. & 6 lib. 1. Andreol. d. controuers 310. n. 6 Altograd. d. cons 41. num 11. & seq lib. 2. latissime Bottilier. de success. cap. 2. theoremat. 44. num. 1. & per tot.

73 Neque applicatur & Limitatio, ut texti in d. l. final. non procedat, nisi dum specificè fuit renunciatum hereditati certè personæ, secus autem vbi renunciatio fuit incerta, & generalis de omnibus hereditatibus, qualitercumque deuoluendis patris, matris, fratribus, ac aliorum omnium; Quo casu non requiri consensum personarum incertarum, de quarum hereditate agitur, explicat in d. l. fin Cagnol. num. 125. Crass. s. successis ab intestato quest. 9. num 16. cum alijs per Gratian. disceptat. 692 num 46. & seq. & num. 56.

Quia imo in caso nostro fuit specificè renunciatum

ciatum bonis patris, matris, auunculi, vt legitur in instrumento, & quamvis postea fuerit generaliter renunciatum in certorum etiam aliorum quorumcunque successio nibus, non proinde sequitur, vt renunciatio prius facta in specie de successio nibus certis, non sit amplius specifica, & certa, vt omnium in star latissime defendit Altograd. d. conf. 42. per tot. & Andreol. d. controuers. 310. n. 9. 10. 11. & 12. vbi quod procedit hęc declaratio, etiam si fiat renunciatio, ratione ingressus, dum sicut specificata prins certa persona, eiusq; hereditas, indeq; male prætenditur effectus translatiuus, & non abdicatiuus.

His positis non obstat præcipuum partis aduersę fundamentum, quod huiusmodi renunciatio hereditatis deuoliendę, saltem t̄ habeat vim translatiuam, cum contineat niterim tacitam conditionem, si in futurum dicta hereditas deferatur, ideoq; tempore delationis fecutę illa præsumatur statim adita per renunciante, & subiungē cessa vt, ex Castren. conf. 252. n. 2. versic. non tamen dico lib. 1. Gabr. conf. 135. numer. 3. versic. Hoc casu lib. 2. Becc. & alijs, quos simul in fide, & materia non examinata fecuti fuerunt Giouagnon. resp. 91. numer. 19. lib. 2. Gratian. disceptat. 692. numer. 5. Surd. conf. 244. numer. 19.

76 Etenim hęc opinio t̄ est penitus erronea ne dum quia aditio tempore delationis, tanquam confitens in facto nos præsumitur, nisi probetur, plene Noal. de transmīss cas. 8. numer. 18. Ciriac. controuers. 244. numer. 5. cum plurib. seqq. Rot. coram Buratt. decif. 544. numer. 5. & coram Merlin. decif. 888. numer. 2. & tanto magis hic, vbi, sicuti aditio dicta hereditatis deferendę, nec animo fieri potuisse tempore renunciationis cum incertum tunc non foret, t̄ an deuoluenda, vel non propter existentiam aliorū proximiorū, & propter contingibilem prémorientiam renunciatiā ante illum, de cuius hereditate agebatur, vt dixi, & proinde semper incerta d. translatio in alium, & in subsistens appareret, vt in specie considerat Molfes. ad consuetud. Neopolit. d. tit. de renunciat. d. quæst. 6. n. 32. vbi quod idē tunc operatur solum effectum abdicatiuum, prout considerat etiam Altograd. d. conf. 43. n. 4. Hodier. ad Surd. dec. 70. n. 13. Francb. dec. 89. n. 3. & 6. I. o. Andreas de Georg. d. alleg. 29. n. 17. cum duobus seqq. Montan. d. controuers. 10. n. 8. in fin. Versic. hinc in illa & n. 10. Versic. hinc in hac facti ita pariter nec fieri poterat tempore delationis fecutę, & sic mortis illius, de cuius hereditate tractabatur, cum renuncians tanquam monialis professa, esset tunc incapax omnino ad adeūdum, ne dum quia, vel t̄ secundum opinionem Canonizatarum cōmuniter receptam, hereditas delata dicta moniali, immedietè statim fuisse acquista Monasterio, absque alia monialis aditione Socin. Sen. conf. 183. n. 1. & 2. lib. 2. Becc. conf. 74. n. 12. & seq. Hodier. d. contr. 7. n. 41. cum alijs per Rot. coram Buratt. dec. 394. n. 3. & ibi Addent. numer. 10.

79 vel quia, secundum etiam aliam opinionem t̄ Legistarum, certe in casu nostro, neque Monaste-

rium potuisse pro se acquirere, & adire ex persona monialis, stante p̄fata generali eiusdem monialis abdicatione, & repudiatione, facta tempore ingressus, prout etiam punctualiter aduertit (a liis relatis Hodier. d. controuers. 7. num. 41. Bottiller. d. theoremat. 71. n. 1. 4. & per tot. Montan. d. controuers. 10. n. 13. Andreol. d. controuers. 310. n. 23. Altograd. d. conf. 42. n. 28. Michalor. de fratr. par. 3. cap. 12. n. 52. cum plurib. seqq. in specie nu 61. & seq. sed etiam, quia t̄cum tunc monialis, vt professa non haberet amplius neque velle, neque nolle, & haberetur pro mortua c. placuit & cap. nonnulli 16. quæst 1. cum alijs per Antonius Macer. var. resol. lib. 1. resol. 83. n. 19. Vtique cessabat etiam retrotra&ionis fictio ad tempus facta renunciationis, cum extrema non essent amplius habilia, nam t̄ tempore renunciationis, non potuit fieri translatio dicta hereditatis tanquam viventis, & tempore hereditatis delata, iam monialis esset incapax, professa, & vt in specie dicto obiectui respondeat Molfes. vbi supra numer. 32. Hodier. d. controuers. 7. numer. 40. cum plurib. seqq. in specie numer. 42. 46. & seq. de Georg. d. alleg. 29. numer. 17. cum seq. Andreol. d. controuers. 310. n. 23. 24. & 25. Altograd. d. conf. 43. numer. 41. cum duobus seqq.

82 Eoq; magis t̄ insubsistens detegitur hęc opinio Gabriel Giouagnon. & Gratian. vbi supra quia originaliter se fundant in p̄alleg. conf. Castr. 252. lib. 1. qui tamen loquitur in hereditate delata (& sic extra casum nostrum) numer. 3. Versic. respondeo quod licet prout etiam in hereditate delata loquitur Surd. d. conf. 244. per tot. & ceteri DD. per Gabr. Giouagnon., & Gratian. allegati. Socin. verò Sen. d. conf. 183. numer. 1. & 2. lib. 2. Becc. d. conf. 74. numer. 12 & Corn. conf. 272. numer. 4. & 5. lib. 3. pariter per Giouagn. & Gratian. allegati firmant potius nostram opinionem, vel quia dicuntius adeundi non esse cessibile, vel quia firmanit, moniales, esse tempore delationis inhabiles ad adeundum; Ultra quod in casu Gratiani renunciatio non erat facta à moniali, & proinde cessabat impossibilitas postea adeundi (de qua nos supra) & contrarium fuisse decisum per Rot. in suo casu, etiam ingenue fatetur idem Gratian. numer. 22.

Et quamvis Horat. Montan. d. controuers. 10. 83 sub num. 10. cum seq. dixerit t̄ posse renunciatarium monialis, tempore delata successiōnis, cogere saltem monasteriū ex persona monialis ad adeūdum, & posteā ad restituendum hereditatē vigore obligationis per moniale factę tēpore renunciatiōnis; tamen cōtrariū latē rationibus Montani respondendo) demonstrat Andreol. d. controu. 310. n. 84 17. cum quatuor seqq. & recte, cū talis t̄ obligatio de adeūda hereditate futura alicuius viventis. sit a iure improbata d. 1. fin. C. de pat̄. cum alijs supra allegatis; & idē cum semper ex prædictis, renunciatio futuraru hereditatū resoluator in siplice repudiationē, & pacū de nō petēdo, vt supra plenissimē probatum fuit, sit etiam consequens, vt tanquā

contradicторia repugnent inter se, repudiare, seu facere pactum de non petendo hereditatem, & promittere illam adire, & restituere, & ideo tandem quam t̄ repugnantia in uicem hęc duo subsistere, non possunt adl. ubi repugnantia ff. de reg iur. ut ex aliis etiam bene prosequitur Andreol d. controv. 3 10. num 18. cum plurib. seqq.

Non obstante tandem Fab. de Anna cons. 45. per tot. signanter à num 28 lib. 1. Surd. cons. 244 lib. 2. Giouagnon. d. resp 91. num. 19. lib. 2. & Gratian. d. disceptat 692. nu. 5 si quidem auctoribus Surd. Giouagnon & Gratian iam abunde satisfecit supra Verific. Etenim hęc opinio Fab. verò de Anna, reicitur, tam ex rationibus supra per nos defutatis, quam communiter a modernioribus pariter pro nostra opinione allegatis supra in principio, imo eiudem habet de Anna rationibus plenissime, & sigillatim satisfecit Horat. Montan. d. controv. 10. unde satis erit locum indicasse, ne actum agere videatur.

Quibus sic statibus non facit momentum, quod stante renunciatione facta per dictum sororem Felicem ante ingressum, ad favorem fratris, & heredum, ius fingat, quod mortuo d. & Petru auunculo, dicta monialis statim adiuverit hereditatem dicti Petri, & vigore dicta renunciationis transmiserit, & transuerterit ad heredes fratris predefuncti, nedum bona extra territorium, sed & bona in territorio existentia, cum tempore delationis dictę hereditatis reperiatur dicta monialis professa, & successiū non comprehensa sub statuto, exclusio feminarum ab hereditatibus cuiuscunquam personæ.

Nā tollitur primo, quia si dicta renunciatio hereditatis nondū delata, sed deferenda, non fuit translatiua t̄ iurium, sed tantum repudiatiua, absensiua, & pactum non petendi, ac pro inde ob eam, tantum dicta Monialis se excluderit ab illis futuris successionibus quibuscumque postea illę deferantur; iam sequitur dictam monialem, eneuente casu dictę successionis, non potuisse transferre bona dictę hereditatis, neque extra, neque intra territorium existentia, ut probani.

Secundo quia cum ratiō tempore delationis dictę hereditatis, dicta monialis esset professa, utique 87 nullo pacto t̄ potuit adire, & transferre ex cumulatis supra sub verific. etenim hęc opinio, est p̄ceptus errorea, & verific. pariter nec fieri poterat, vbi demonstrauit, quod nec ipsa monialis ob professionem poterat amplius tempore delationis adire, & transferre, nec monasterium amplius acquirere, obstante t̄ repudiatione dicta monialis facta tempore contradic. nec tandem amplius fieri aliqua retrotrac̄tio, cum extrema non essent amplius habilia ex Molfes Hodierne Georg. Andreol. Altograd & Michalor in locis supra allegatis.

Tertio tandem, quia imo statutum exclusiū feminarum doratarum a successione quatumcunque 89 que personarum, comprehendit t̄ etiam moniales, dummodo (vthie) statutum simpliciter feminas excludat, nullamq; de religiosis mentionem

faciat, & dummodo ante monacatum vinculum iniecerit ratione leuis Hondon. cons. 11. num. 12. & seq lib. 2. Tamburin de iuris Abbat. & monial. disputat 8. quest. 10. Gräff de effect. clerico. cap. 2. nu. 269. & 271. T besaur. Iun. quæst. sonens liber. quest. 3. & quest. 92. per tot. Bedell. disquisit. clerical. tit. de exempt. cleric. a statut. 9. 4. num. 14. & 19 Merlin. de legit. lib. 3. tit. 1. quest. 11. in primo, & secundo casu. & quest. 19. Barkof. de appellat. verb. signif. appellat. 99. nu. 155. Botilier. de success theor. remat. 12. num. 18. Peregrin. decis. 138. nu. 4. P. Azor. in istis moral para. 1. lib. 5. cap. 13. quest. 8. verific. item solent esse P. Dian. resol. moral. tom. 1. par. 1. resol. 124. & tom. 2. par. 6 resol. 8. verific. ad tertium P. Boss. Barnabit de matrim. par. 1. cap. 11. nu. 681. Hodierne (præclarè respondendo obiectis) d. contr. 71. num. 5. & usque ad 68. & ad Surd. decis. 20. nu. 4. Michalor. de fratr. par. 3. cap. 8. num 2. Mangil. (disputato ad partes articulo) de imput. quest. 58. per tot. qui ferè omnes de magis vera, & magis communī opinione, tam legistarum, quam etiam canonistarum, & Theologorum testantur addendo, quod ab ista non est neque in iudicando, neque in confundendo recedendum ex pluribus solidissimis rationibus, & signanter, quia debet attendi ratio finalis statuti conservationis bonorum in masculis, & quia femina monialis non excluditur, nisi vt femina, non autem odio religionis, sed a primordio illam inhabilitando a successionibus tam delatis, quam postea deferendis, velatius per eos.

90 Neque refragari t̄ videtur Rot. in Bononiens. successionis de Zanis 9. Decembrie 1654. coram b. m. Bichio.

Nam præterquam quod d. decis. visa fuit aliquam habere difficultatem, dum (vt audio) iterum disputato articulo, an esset standum, vel recedendum a decis. non fuit capta aliqua resolutio in amplissimo illo iuris prudentie theatro, & 91 proinde t̄ non videtur in ea fieri posse fundatum, vt in simili dixit ead. Rot. decis 405. num. 54. par. 5. recent. stante maximē receptissima opinione pro comprehensione monialium in dicto statuto exclusiū, de qua nos supra certe consideratio ibi allata per Rot ex Salicet in autb cassa 14. C. de sacrosant. Eccles. & ex Ruin. & Cephal. quos ibi allegat ac Sperell. decis. 11. num. 23. quod exclusio 92 t̄ monialis non comprehendatur vbi statuti verba exclusiua feminarum respiciunt tempus delatae successionis, quo iam femina reperiebatur monialis, & sic non subiecta, non videtur subsistens, cum illam in specie improbauerint Tiraquell de iur. pri. mogen. quest. 43. num. 7. 8. & seq. Brun. de Statut. exclusiū artic. 6. num. 48. & seq. T besaur. Iun. d. quest. 92. num. 4. & 5. verific. neque attendendum. Tamburin d. disput 8. quest. 10. num. 9. verific. vero sit Hondon. d. cons. 11. num. 38. lib. 2. quia statutum expresse, præueniendo a primordio, donec existant masculi, inhabilitauit feminas ab omnium successionibus, auferendo mulieribus etiam spem ad hereditates postea quandomcunque illis deferenda.

deferendas, ut in specie dicunt Tamburin. The-
saur. & Hondon. loc. estat. Graff. effect. cleric. 2. nu-
mer. 271. vers. alia est ratio que omnia magis militant
in statuto nostro lib. 2. rub. 38. dicitas autem fe-
minas vbi dicta inhabilitatio expressis verbis legi-
tum inducta.

Sed quicquid sit in casu nostro, verè non ob-
stat dicta decisio, nedum quia ead. Rot. ibi in I. fin
93 admittit t̄ exp̄s ē, tunc moniales excludi per.
Statutum, quando illa ante ingressum fecisset re-
nunciationem de omnibus hereditatibus, & suc-
cessionibus, vt hic, quod idem pro cautela pro-
ponit etiam Sperell d. decis. 11. num. 23. in fin. Sed
etiam, quia Statutum Maceratae absolute exclu-
94 dit feminas dotatas propter masculos & agnatos
a quibuscumque successoibus tam delatis, quam
deserendis post donationem ab uno tantum fa-
ctam, illas inhabilitando, donec supersunt ma-
sculi, & eorum descendentes, vt patet lib. 2. rub.
30. de mulier. dotat. & rub. 35. de testamen. I. nos-
igitur, & d. rub. 38. d. I. dicitas autem feminas, quo
casu Rot. in d. decis. per rot. & in specie in I. nam
objectum, & in I. adeo quod, firmat comprehendendi
etiam moniales dotatas, prout etiam in simili sta-
tuto idem pro absoluto docent Cephal. cons. 146.
num. 26. Marta cons. 118. num. 15. Hondon. d. cons.
11. num. 38. versic. & quando. O. num 39. Cancer.
par. 3. var. resol. cap. 11. num. 197. & passim alijs su-
pra allegati.

Quare &c.

Hieronymus Carbonus Maceratenensis Iur. Ciui.
Interpres, Curialis, & Camera Apostoli-
ca Fiscalis Aduocatus.

De Reo debitore confiscationem passo.

S V M M A R I V M .

Fiscus tenetur ad omnia onera super bonis confi-
scatis contracta. num. 1.

Et ad omnia debita ante, non autem post delictum
secuta. num. 2.

Creditores Rei confiscati tenentur agere contra fi-
scum, & non possunt contra debitorem. num. 3.
Debitor confiscatus eximitur ab omnibus obligatio-
nibus ante confiscationem contractis. num. 4.

Etiam si à Principe fuerit restitutus ad gratiam,
sed non ad bona. num. 5.

Dicitur nouus homo, nec potest molestari in bonis
postea quæstis ibid.

Et si effet obligatus in forma Camera. num. 6.

Et remanet liberatus etiam in foro conscientie.
num. 7.

Restitutus tamen ad bona tenetur ad solutionem
aeris alieni. num. 8.

Si confiscatio non est uniuersalis, sed alicuius quo-
tae bonorum, remanet liberatus pro illa sola por-

tione, qua deuenit ad fiscum. num. 9.

Confiscatio non extenditur ad bona diuersi territo-
ry. num. 10.

Creditores Rei confiscati respectu bonorum non com-
prehensorum in confiscatione possunt plene age-
re contra debitorem num. 11.

Fideiussor debitoris confiscati an, & quando rema-
neat liberatus num. 12. 13. 14. & 15. ubi plenē
discutitur articulus.

Fiscus non potest dare in solutum bona, vel nomina
debitorum creditoribus Rei confiscati, nisi in
casu, in quo nihil ipsi remaneret. num. 16.

Tenetur ad omnia debita etiam contracta sub con-
ditione potestatiua, fraude omni offante. nu-
mer. 17.

Non potest conueniri coexecutiū secundum opinio-
nem Antonini de Amat. num. 18.

Sed tenebitur summiarie, & sine dilatione satisfa-
cere creditoribus. num. 19.

Tenetur satisfacere creditoribus, qui contraxe-
runt in Provincia debitoris confiscati, nec po-
test illos remittere ad bona diuersi territorij.
num. 20.

Creditores Rei confiscati, qui in diuersis territorijs
habet bona, an possint ex vi hypothecæ, omisso
fisco sui Principis, agere contra fiscum alterius
Principis, est quæstio controversa, & resolutur
num. 21. 22. 23. & 24. ubi rei ciuntur, & decla-
rantur contraria.

Q V Æ S T I O X L V I .



Voniam confiscatis bonis alicuius
delinquentis & Fiscus tenetur ad
omnia onera super illis contracta.
1. 2. C. ad l. Iul. de vir. publ. l. si adem-
ptis C. de senten. pass. Sanch. in pre-
cept. decalog. lib. 2. cap. 22. num. 74 &
75. Caball. resol. 266. nu. 2. Gratian. disceptat. 423.
à num. 14. & disceptat 840. num. 36. Thomat. decis.
2. 145. num. 11. & debet soluere & omnia debita an-
te delictum, non autem postea secuta Sanchez d.
cap. 22. num. 76. Peregrin. de iur. fisc. lib. 5. titul. 1.
numer. 54. versic. intellige Guazzin. de confiscat.
conclus. 23. num. 29. Capyc. Latr. consultat. 131. nu-
mer. 39. ideò creditores tenentur dirigere actio-
nes & contra fiscum in bonis debitoris succeden-
tem, nec possunt contra ipsum debitorem l. 3. C.
de sentent. pa. 8. Farin. quæst. 25. num. 177. & 178.
4. Vermigliol. cons. 50. num. 1. & debitor & confisca-
tus remanet omnino liber ab omnibus obligatio-
nibus ante confiscactionem contractis Giarb. cons.
45. num. 2. & infra Gratian. d. disceptat. 423. per
tot. Thomat. d. decis. 145. num. 2. Guazzin. de con-
fiscat. conclus. 25. nu. 1. & infra Merlin. de pignor.
lib. 5. quæst. 51. num. 1. Grammat. decis. 85. num. 5.
& 6. iuncta addit. Petr. num. 13. & de Mari num.
12. Caball. resol. 234. num. 1. & seqq. Zacc. de oblig.
Camera. quæst. 17. numer. 16. & infra Rot. recent.
par. 3. decis. 565. num. 1. & par. 4. tom. 3. decis. 627.
& decis. 635. utrobique num. 1. etiam si Princeps in-
dulgenz

5 dulgenter fuerit + restitutus, sed non ad bona, quia dicteur nouus homo, nec potest molestari in bonis postea quæsitis Giurb. d. cons. 45. num. 4. Ver-
migliol. d. cons. 50. num. 2. & 3. Caball. d. resol. 234.
num. 4. & seqq. Merlin. d. quæst. 51. num. 12. & 13.
Rot. d. decis. 565. num. 1. & d. decis. 627. num. 2. quæ
6 + procedunt etiam stante obligatione Camerali
Zacch. d. quæst. 17. num. 20. 21. & seqq. ac in foro
7 + conscientie, in quo debitorem esse hoc casu tu-
tum probat Guazzin. Iun. tract. moral. lib. 2. cap.
8 49. num. 35. sed si recuperaret + etiam bona, tene-
rerur ad debitum solutionem, ut agnoscunt omnes
allegati DD. & signanter Giurb. d. cons. 45. num. 5.
& Merlin. d. quæst. 51. num. 22.

Est tamen aduentum, quod si confiscatio no-
9 esset uniuersalis, sed alienius + quota bonorum,
non intrat liberatio debitoris confiscati, nisi pro
illa portione, quæ deuenit ad fiscum Peregrin. de-
iur. fisc. lib. 5. tit. 1. num. 37. Giurb. d. cons. 45. num.
3. ver. 3. adeo ut; & debet etiam considerari, quod
10 si + confiscatio est secura in uno territorio, &
in alio sub diverso Principe ad sunt etiam bona, ad
quæ confiscatio non potuit extendi iuxta dict. a.
in quæst. 43. respectu bonorum non comprehen-
11 sorum + possunt creditores plenè agere contra
debitorem Rot. decis. 545. numer. 2. & seqq. par. 3.
recent. & post Zacch. d. oblig. Cameral. decis. 176.
num. 7. & infra.

12 An autem debitore sic liberato + remaneat
etiam liberatus eius fideiussor, est quæstio con-
trouersa, si debet attendi varietas DD. relata a.
Giurb. d. cons. 45. num. 6. & ideo ex istimo, parum
ac curate fuisse locutum Merlin. de Pignor. dict.
quæst. 51. num. 11. dum dixit fideiussorem esse li-
beratum pro rata bonorum deuentorum ad fi-
scum; quod enim fideiussor non liberetur, est
text. express. in l. 1. C. de fideiuss. cuius verba sunt
si Lissas adempta parte bonorum exulare iussus
est, non nisi pro parte, quam retinuit, creditoribus
obligatus est; verum qui pro eo fidem suam adfir-
ixerunt, iure pristino conueniri possunt; ecce ergo
ex verbis textus colligitur non liberari pro parte
fideiussorem debitoris confiscati, & in l. sententia
C. eod. ibi sententia bonorum omnium ademptio
nem continente, Rei damnati principalis intercessio-
res eligendi creditori potestas non admittitur; &
propterea Caball pluribus adductis d. resol. 234.
numer. 12. 13. & infra tenet fideiussorem posse a.
13 creditoribus conueniri, sed ipsum + habere re-
gressum contra fiscum, qui tenebitur satisfacere
pro mensura bonorum, & non ultra, eandemque
opinionem firmauerunt Hering. de fideiussor. cap.
20. l. 14. num. 11. & seqq. num. 22. & 34. Giurb. d.
cons. 45. num. 12. & Arias de Mesa var. resol. lib. 2.
cap. 12. num. 4. credo bene tamen, quod nisi be-
14 neficio excussionis + renunciauerit, possit d. cere,
prius esse excutiendum fiscum, qui successerit in
omnibus bonis per voluntatem confiscactionem
Peregrin. de iur. fisc. lib. 5. d. tit. 1. num. 66. Mantic.
de tacit. lib. 16. tit. 15. num. 21. & 22. Hering de fi-
deiussor. cap. 20. l. 14. numer. 23. & 31. Giurb. dict.

conf. 45. n. 10. & seqq. Arias de Mesa d. c. 12. n. 3.

Quæ diximus fideiussorem non liberari, fortius
15 procederent, si fideiussor + se obligauerit ut pri-
ncipalis, & tamquam talis conueiretur Giurb. d.
cons. 45. num. 8. & facit Arias de Mesa var. resol.
lib. 2. cap. 13. num. 6. volens eum, qui se debitorem
principalem cum alio constituit in eodem instru-
mento, non gaudere beneficio excussionis, &
cap. 14. per tot.

Quibus creditoribus Rei confiscati non gene-
ratur fiscus satisfacere, nisi quatenus suppetunt vi-
res bonorum, quæ fuerunt publicata, sed non ta-
men + potest nomina debitorum, vel alia bona
dare in solutum, nisi in casu, in quo nihil ad eius
commodum supereret Caball resol. 266. a. num. 1.
per tot. 6. iunctis ijs, quæ scriptis Constant. in l. 1.
17. num. 111. C. de pan fiscal. lib. 10. & tenebitur + ad
soluenda omnia debita etiam contracta sub con-
ditione potestariua, fraude tamen cessante Con-
stant. in l. 1. num. 113. 114. & 115.

Nec deterreantur creditores debentes agere
contra fiscum, qui semper est durus aduersarius;
quia licet contra ipsum non possit executuè pro-
18 cedi, ut poterat agi + contra debitorem, si de-
bet credi Antonin. de Amat resol. 13. n. 23. 24. 25.
19 & 26. tamen debent + summarie, & sine dilatio-
ne docto de eorum credito assequi satisfactionem
Peregrin. de iur. fisc. lib. 5. tit. 1. num. 1. ver. 3. cre-
ditores Farinac. quæst. 25. num. 176. Guazzin de
confiscat. conclus. 23. num. 20. & conclus. 25. num.
8. Constant. in l. 1. num. 83. C. de pan fiscal. lib. 10.

Creditores Rei confiscati, qui in diversis ter-
ritorijs habent bona, an possint pro libito eorum
voluntatis agere contra quemlibet fiscum, vel
dum taxat aduersus illum suę Provincię, non est
leui contentio inter Scribentes; nam licet com-
muniter admittatur, fiscum teneri satisfacere +
20. ocreditoribus, qui in illa Provincia contraxerunt,
nec posse eos remittere ad bona alterius territo-
rii Farin quæst. 25. num. 162. Adrian. Negusant.
infylu respons. quæst. 348. num. 11. & 12. Constant.
in l. 1. num. 161. C. de pan fiscal lib. 10. Salgad. La-
byrint. creditor par. 2. cap. 12. num. 43. & infra, ta-
men si creditor ex vi sue hypothecę omisso fisco
21. sue Provincię + vellet contra alium agere Imol.
in l. ex facto numer. 16 ff. de bæred. infit. voluit id
esse licitum creditori, & non posse per fiscum im-
pediri, in quam opinionem iuit etiam Merlin. de
pignor. d. quæst. 51. num. 19. assertus facere Rot. de-
cis. 565. num. 5 par. 3 recent. cui potest adiungi de-
cis. 176. num. 9. fecuta in eadem causa post Zacch.
de oblig. Camer. & probauit etiam Salgad. d. cap.
12. num. 34. & seqq.

22 Sed contrariam sententiam, quam + arbitror
sequendam ad evitandas fraudes, quæ sequen-
tur, dum omnes creditores, ut proprio Princi-
pi placerent, relieto fisco sue Provincię aduersus
alium experientur, tenuerunt Cyn. Petr. Bald. An-
gel. Augustin. & Clar. quæst. 78. numer. 28. relati à
Farin. qui illos sequitur quæst. 25. num. 173. qui-
bus addi possunt Carpan. ad confit. nouiss. Mediol.

in §. omnium num. 546. & 547. Caball. resol. 266.
num. 8. & seqq. & Constant. in d.l. num. 163. ubi
quod non recederet in iudicando C. de pén fiscal.
lib. 10.

23 Admittitur tam en., quod possit agi + contra fi-
scum alterius territorij, si bona in sua Provinciam
existentia non sufficeret Carpan. dict. §. omnium
num. 548. Caball. d.resol. 266. numer. 12. Farinac.d.
quæst. 25. sub numer. 173. & Constant. in d.l. 1. nu-
mer. 164.

Nec conclusioni desuper firmatae, quod credi-
tores non possint pulsare fiscum diuersi Princi-
pis obest decis. 565. num. 5: superius allegata, quia
24 Rota ibi + non decidebat causam cum fisco, sed in-
ter debitorem, & creditores, & propterea dixit,
quod circumscripto interesse fisci ille rationes pla-
cuerunt contra debitorem, qui passus confisca-
tionem Florentia, & habens bona in Urbe non
poterat reiicare creditores, ut agerent contra fi-
scum florentinum.

De Venditione rerum Confisca- tarum.

S V M M A R I V M :

Alienationes bonorum fisci, vel confiscatorum,
& incorporatorum plures expostulat solemniti-
tates, & quas, remissiæ. num. 1. & 3.

Alienatio bonorum fisci est nulla, si deficit una ex
solemnitatibus requisitis. num. 2.

In alienatione predicta requiritur subbastatio. nu-
mer. 4.

In alienatione bonorum acceptorum vii vacantiū
est necessaria subbastatio. num. 5.

Limita nisi Princeps, vel eius Procurator vende-
ret bona. num. 6.

In alienationibus, seu venditionibus bonorum fisci le-
ges expostentes subbastationem loquuntur in
procuratore fisci, non autem Casaris. num. 7.

In alienatione rei alienæ factæ a Principe, vel a fisco
requiritur subbastatio ad effectum ut acquirens
possit uti beneficio l. bene à Zenone. C.de qua-
drienni præscript. num. 8.

Ac in venditione rerum debitoris fisci. num. 9.

Alienatio, seu venditio bonorum debitoris fisci sem-
per sequitur salua conditione bonorum, nempe si
essent subiecta fideicommisso, vel hypotheca
num. 10.

Subbastationes, quæ sunt per Principem, vel eius
specificum procuratorem non requirunt solemniti-
tates statuti. num. 11.

Princeps statutis non ligatur. ibid.

Fiscus aliquet statutis, remissiæ. num. 12.

Fiscus ligatur statutis, & est opinio magis communis,
num. 13.

Fiscus, si vult subbastare bona sui debitoris, debet ser-
uare statuta, vel consuetudines locorum, &
stylum Tribunalium. n. 14.

Statutum prescribens formam in subbastationibus
causarum ciuilium non ligat causas fiscales.
num 15.

Reprobatur hæc opinio. num. 18.

Statuta in ordinatorijs iudiciorum ligant fistum
num. 16.

Statuta dantia formam in subbastationibus perficien-
dis dicuntur ordinatoria. num. 17.

In subbastatione bonorum fiscalium est seruanda
forma iuris communis, non autem solemnitates
statutorum. num. 19.

Statuta condi non possunt a Populis subiectis absq;
specifica Principis confirmatione, maximè ad
derogationem Iuris communis. num. 20.

Emptor bonorum fiscalium non potest inquietari a fi-
sco secuta venditione. num. 21.

Fiscus prohibetur euincere bona, quæ vendidit. nu-
mer. 22.

Limita, nisi fuisset lassus in pretio. num. 23.

Læsio, ob quam fiscus potest contrauenire alienatio-
ni, seu venditioni lassus, quanta esse debeat,
remissiæ. num. 24.

Venditio rerum Ciuitatis facta auctoritate Präsidis
est valida, & non potest retractari. num. 25.

Læsio consideratur de tempore celebrati contractus,
non autem si postea superuenerit. num. 26.

Limita. num. 27.

Læsio non consideratur in his, quæ pendent a futuro
eventu. num. 27.

Etiam in venditione rerum Minoris, Vniuersitas
& fisci. num. 28.

Contractus celebratus cum Minore, Vniuersitate,
vel fisco non debent rescindi, nec aliquam restitu-
tionem admittunt ob lucrum, vel damnum
superueniens. num. 29.

Contractus ob lucrum superueniens non rescinditur,
& quare. num. 30.

Contractus ob lucræ superueniens rescinditur ad fa-
tuorem fisci, securus autem Ecclesia, Vniuersita-
tis, vel minoris num. 31.

Frumenti pretium vilescit appropinquante messe.
num. 32.

Venditio rerum minorum non potest rescindi remota
negligentia administratorum. num. 33.

Clausula dummodo non cedat in præiudicium, &
damnum Abundantia apposita in venditione
frumenti abundantia, respicit tantum damnum,
& præiudicium de tempore contractus. num. 34.

De futuris nulla datur scientia. num. 35.

Clausula prædicta nequit referri ad ipsum pretium,
aliq; deductum in contractum, & Präsidii expo-
sita, sed ad præiudicium, vel damnum non ex-
pressum. num. 36.

Fiscus, vniuersitas, & minor an restituantur ad lu-
crum. num. 37 & 38.

Fisco, Vniuersitati, & minori datur restitutio non
tantum, si vendiderunt tempore importuno, sed
etiam si pretio non iusto. num. 39.

Contractus lassus in pretio est reducendus ad
iustitiam, data electione emptori illud sup-
plendi. num. 40.

Minor lesus in pretio potest rem ipsam auocare, numer. 41.

Frumentum, quando est seruandum pro noua Anno na indigentia, si fuit a Ciuitate venditum, potest vendicari. num. 42.

Donat. Anton. de Marin. dicens restitutionem esse denegandam in contractu minorum lesu, declaratur. num 43.

Restitutio datur aduersus priuatam venditionem, non autem contra distinctionem pignoris Pratnij, vel Iudicalis num. 44.

Contractus venditionis rerum minorum non validantur, nisi videntes habeant facultatem vendendi, ac etiam vendant ius in pretio. n. 45.

Contrahentibus licet se decipere in pretio. num. 46.

Regula predicta procedit in ijs, qui habent liberam facultatem contrahendi, & possunt in rebus proprijs sibi praejudicare, non autem in Ecclesia, fisco, Uniuersitate, & minore. num. 47.

Lasio sufficiens ad impetrandam restitutionem est iniustitia pretij in sexta parte. num. 48.

Lasio in scutis 50 in contractu scutorum 1000 est quantitas sufficiens ad impetrandam restitutio nem, num 49.

Lasio in scutis 1000 fuit habita pro grandi a Senatu Neapolitano in venditione pro scutis 32000. num. 50.

Lasio in ducatis 3000 est habilis ad rescissionem contractus expleti pro ducatis 43000. n. 51.

Lasio consideratur de tempore celebrati contractus in illis contractibus, qui momento perficiantur, non autem quando est explicandum aliquid de futuro, differendo traditionem rei, vel solutio nem pretij, quia hoc casu non spectatur amplius tempus secuta venditionis, sed destinatae solutionis num. 52.

In contractibus rerum Ciuitatis, ubi potest considerari futurum lucrum emptoris, & damnum videntis, est pretium ad aquitatem reducendum. num. 53.

Pretio non soluto, vel non habita fide de illa non transfertur dominium rei vendita in Emporem. num. 54.

Administratores bonorum fisci, Uniuersitatis, & similium personarum non possunt credere pretium, sed debent vendere in pecunia numerata. num. 55.

Administratores predicti non possunt vendere, nisi ex causa necessaria, ut satisfacere eorum creditibus, quod non potest impleri, nisi cum receptione pecunie. num. 56.

Fiscus, Uniuersitas, minor, & Ecclesia non possunt vendere nisi in pecunia numerata, non autem habita fide de pretio. num. 57.

Lasio in venditione fisci, Uniuersitatis, & similium consideratur ex eo solum, quod fuit habita fides de pretio, & datur restitutio. num. 58.

Lassione probata datur restitutio fisci, minori, Uniuersitatis, & Ecclesie non obstante decreto Presidis in venditione interposito. num. 59.

Clausula, quatehus Ciuitas, & Abundantia nullum

detrimentum, seu damnum ex venditione recipiat, operatur, ut praediudicio detecto contractus resoluatur. num. 60.

Clausula, non alias, aliter, nec alio modo, limitat voluntatem, & necessariam formam inducit, & ita facit resultare actus resolutionem, ac si nihil actum fuisset. num. 61.

Clausula quatehus Ciuitas, & Abundantia nullum damnum, seu detrimentum ex venditione recipiat, & si non referretur ad expressa in contractu, attamen relinquetur actum eo modo, quo de iure esse deberet. num. 62.

Lasio superueniens non attenditur in venditione rerum mobilium. num. 63.

Contrarium num 65.

Lasio superueniens non attenditur in contractu statim perfecto, & quando solutio non fuit dilata. num. 64.

In alienatione bonorum minoris, & similium personarum privilegiatarum eadem solemnitates requiruntur, si bona sint stabilia, quam si mobilia, ethi seruando seruari non possint. num. 66.

Frumentum seruari potest per triennium. num. 67.

Minori denegatur restitutio, ubi contractus est in ratus. num 68.

Limits nisi lasio sit enormissima. num. 69.

Comunitati denegatur restitutio ubi contractus fuit iuratus per suos administratores. num. 70.

Lasio in sexta parte attenditur ad fauorem fisci, quando sequitur venditio sub hasta, secus in venditione voluntaria, in qua requiritar lasio ultra dimidiam, nisi adsit dolus, vel fraus. n. 71.

Lasio ultra dimidiam requiritur, ut detur restitutio in contractibus priuatorum, cessante tamen dolo, vel fraude. num. 72.

Venditio voluntaria bonorum fisci absq; hasta non potest sequi absque speciali Principis mandato num. 73.

Lasio an, & quomodo considerari debeat inter priuatos si fuerit inita transactio super articulo ad dubio, ut defuturo hunc cunctu non possit dari aliqua certitudo remissione. num 74.

Fiscus habens bona communia cum priuato, si vult illas dividere, tenetur facere partes, & socio datur electio. num. 75.

Fiscus habens bona communia cum priuato, si non vult illa dividere, sed alienare, potest etiam partem socij vendere, sed tenetur socio partem pretij ad illum spectantem tradere. num. 76.

Etiam si fiscus habeat modicam partem. num. 77.

Amplia etiam si bona sint dividua, dummodo intersit fisci totam rem vendere. num. 78.

Fiscus habens bona communia cum Ecclesia non vitetur suo privilegio. num. 79.

Personae omnes privilegiatae dicuntur persona priuata, facta comparatione cum fisco. num. 80.

Fisci Privilegium in quibus casibus seruetur in venditione bonorum possessorum in comunum priuato, remissione. num. 81.

Fiscus habens bona communia cum Priuato, dum illa vendit debet requirere socium, ut si velit idem offerre

offerre pretium in emptione preferatur. num. 82.
Fiscus an possit locare bona communia cum priuato, remissiū. num. 83.

Fiscus eligens viam diuisionis bonorum possessorum in communi cum priuato non potest an plius vii priuilegio vendendi totam re. n. num. 84.

Socii babens ius retractus in venditione rei communis non potest obtainire, dum prius fuit facta effectiva diuision. num. 85.

Fiscus non potest aliquem cogere ad emendum bona confiscata. num. 86.

Limita in Statu Ecclesiastico num. 91.

Fiscus, ubi res fiscales non habent conductorem, potest cogere aliquem ad conducendum, tribus concurrentibus requisitis, de quibus num. 87.

Additur quartum requisitum. num. 88.

Conductor antiquus rerum fiscalium, an sicut potest cogi ad reconducendum, ita etiam volens, si praefrendus conductori novo, remissiū. num. 89.

Conductor antiquus bonorum Ecclesie an eadem regula ambulet sicut condicitor rerum fiscalium in causa proposito. num. 90.

Fiscus in Statu Ecclesiastico compellit consanguineos, & affines usque ad quartum gradum ad redimendum boni confiscata, num. 91.

Fiscus in Statu Ecclesiastico compellit Communitates locorum, ubi boni confiscata sita sunt, ut illa redimant, si deficiunt Consanguinei, & affines usque ad quartum gradum num. 93.

Consanguinei, & affines, qui compellantur a fisco in Statu Ecclesiastico ad redimendum bona confiscata non considerantur ordine successivo, & iuxta gradus praerogatiuum, sed quilibet teneatur pro virili. num. 94.

S. Consulti adstringit affines, & consanguineos baniiti ad praestandum cautionem de non offendendo, vel non ingrediendo statum Ecclesiasticum indistincte, addito temperamento, quod proximiiores relevant absque damno remouores in gradu. num. 95.

Contrarium sentit Vermigliolus, qui reprobatur, cum reprobaret observantia S. Consulti. num. 96.

Princeps statuendo, et Affines, & consanguinei indistincte compellantur ad restituendum bona confiscata, voluit prospicere fisci utilitati, non autem ordinem successionum attendere. n. 97.

Intellexus Bulla Sixti IV. super redemptione bonorum confiscatorum remissiū. num. 98.

Transactio continens maximum lesionem est infringenda ex remedio I. 2. C. de rescindend. vendit. num. 99.

Testamentum in donatione revocari non potest, nec per dispositionem inter viuos, sed requiritur actus retrofamilis. num. 100.

Donatio explicata coram tribus testibus non potest inferiure pro contraria voluntate testatoris, ad hoc, ut testamentum dicatur revocatum iuncto lapsu decennij. num. 101.

Testamentum revocatio ut valeat, debet effluxisse decennium ante illius renovationem. num. 102.

Actio ut intra nullo pacto mutatio voluntatis oper-

etur hereditatis ademptionem rumer. 103.
Testamentum revocatio ut valeat, debet effluxisse decennium post illius renovationem. num. 104.

Sed haec opinio confutatur ab Hodierne, ad Surd. ibid.

Pro testamenti confirmatione magis communis opinio est, quod decennium connumeretur a die conditio testamenti usque ad obitum Testatoris, ita ut voluntas contraria medio tempore superuenta semper tollat testamentum precedens. num. 105. & 107.

L. 6. Codic. Theodos. de testam non fuit correcta per Iustinian. quo ad lassum decennij. num. 106.

Transactio non potest rescindi, quando ad eam modica occasio dubitandi num. 108.

Transactio ut possit rescindi ob enormissimam lesionem, laesio debet considerari h. b. ito respectu ad dubium litis euentum. num. 109.

Dubius litis euentus assimilatio est impossibilis. num. 110.

Contrarium. num. 111.

Laesio ob dubium litis euentum quomodo probetur, remissiū. num. 112.

Modus probandi laesione ob dubium litis euentum remittitur religioni Iudicantis, absq; eo, quod probetur per testes. num. 113.

Translatio, nihilo recepto, substineri non potest. num. 114.

Transactio facta super bonis, in quibus non cadebat contraversia, est nulla. num. 115.

Transactio laesia non corroboratur ob quid minimum. num. 116.

Laesio enormissima debet, si ultra hec ut contrarius dicatur nullus, & sint restituenda bona, una cum fructibus. num. 117.

Laesio probatur, ex ad ectione oneris fidei commissi super bonis. num. 118.

Bona donata a fiduciommittente sunt libera Donatarij, & eius heredum, uti per ipsam donationem a vinculo fiduciommisi liberata. num. 119.

Legata duo diuersarum quantitatum, siue sint in eadem scriptura, siue in diuersa, ambo debentur. num. 120.

Legati prestatio multiplicatur, si eadem quantitas sit in diversis scripturis. num. 121.

Legatum censetur ademptum quo ad illas species, que sunt eadem in legato, & in donatione, cum specie Multipliatio non detur. num. 122.

Duae causae lucrativae non possunt concurrere circa eandem rem. num. 123.

Duae cause lucrativae bene concurrere possunt circa res diuersas. num. 124.

Ex legatis diuersarum rerum utrumq; debetur, & si essent legitima, & alimenta, vel alimenta, & susfructus. num. 125.

Legatum ob eandem causam non reiterabilem non nisi semel deberi. num. 126.

Maxime si per actum inter viuos solvatur id, quod ex eadem causa fuit legatum. num. 127.

Etiam in quantitatibus diuersis. ibid.

Pater legans filia mille pro dote, si viuens dat nuptiis cum quingentis, illa Patre defuncto non potest petere nisi quingenta residui legati. n. 128.

Legati ademptio non datur si causa, ob quam fuit donatum, non est eadem finalis legati. n. 129.

Legatum corpus, si sit diuersum a donato, utrumque debetur. num. 130.

In Donatione facta, ut quis contrahat matrimonium cum aliqua, dicitur causa finalis donationis ipsum matrimonium. num. 131.

Donationes factae ob causam matrimoniū sunt pars matrimoniū, & concernunt utilitatem ne dum donatariū, sed etiam mulieris, ac ipsius parentum, qui alias tantam dorem non promiserent. num. 132.

Donationes factae contemplatione matrimoniū non possunt revocari in præjudicium uxoris, neque ipso Donatario consentiente. n. 133.

Donatio facta contemplatione matrimoniū spectat pro medietate ad maritum, & pro alia ad Vxorem. num. 134.

In Donatione facta contemplatione matrimoniū magis Corroboratur causa finalis, si absque illa matrimonium non fuisset secutum. num. 135.

In Donatione causa impulsua non habetur in consideratione. num. 136.

Ademptio legati est quaestio voluntatis, non potestatis. num. 137.

Testator ex revocatione unius censetur voluisse confirmare omnia alia in testamento contenta. num. 138.

Dispositio collata post mortem Testatoris facit cessare presumptionem solutionis præventivæ. num. 139.

Testator volens subrogare in vicem legati Donationem, non habet necesse repetere in testamento easdem conditiones. num. 140.

Testamentum confirmatum in donatione facta contemplatione certi matrimoniū transit in donationem, & efficitur invariabile. num. 141.

Cautela nulla fuit unquam reperta, que ultimas voluntates semper ambulatorias potuerit reddere immutabiles. num. 142.

Ultima voluntates non obstante iuramento semper possunt abscindi. num. 143.

Hæres testamentarius capit omnia bona etiam post testamentum quæsita, tam ex vi institutionis testamentaria, quam ex verbis Generalissimis, instituit universale hæredem in omnibus, & quibuscumque bonis num. 144. & 145.

Donatio, in quam pretenditur transmutatum testamentum, est nulla. num. 146.

Testamentum non potest transfundi in Donationem inter viuos. num. 147.

Etiam favore determinati Matrimoniū. n. 148.

Hæreditas non potest dari per pactum, quando illud continet successionem, & obventionem bonorum post mortem. num. 149.

Quod verificatur, quando quis vult aliquem esse suum hæredem. num. 150.

Confirmatio non potest efficere irrevocabilem illum

actum, qui de sui natura subiacet revocationi. num. 151.

Confirmatio sequitur naturam confirmati ibid.

Confirmans nihil de novo dat, velfacit, sed tantum approbat, quod confirmat. num. 152.

Confirmans relinquat actum eo modo, quo fuit ab initio præstitus, nec illum extendit. num. 153.

Confirmatio regulatur eisdem terminis actus confirmati num. 154.

Dispositio, qua est de sui natura revocabilis, semper remanet talis, & si addatur pactum iuratum de habendo ratam, gratam, & de obseruando, nec contraveniendo. num. 155.

Promissio de non revocando nihil operatur, dum est apposita in clausulis executiis. num. 156.

Ius accrescendi datur in usufructu, etiam scilicet sola coniunctione verbali num. 157.

Legatum ususfructus relieti a Testatore, ad substitutionem nepotum, intelligitur de alimentis, quo casu cessat ius accrescendi. num. 158.

Ususfructus legatus semper restringitur ad causam expressam. num. 159.

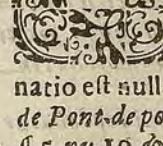
Legatum ususfructus cōprobedit etiā proprietatem, si post mortem legatariorū sit substituti corum descendentes per viam fideicommissi, & primogenij. n. 160.

Ex legato, an dicatur debita proprietas, vel ususfructus remissiū. num. 161.

Alienationes voluntarie ad pœnitentiam inducunt. n. 162.

Transactionem impugnans an debeat restituere acceptum. num. 163. 164 & 165.

Q VÆ S T I O X L V I I .

- 1 A  Lienationes & bonorum fisci, vel confiscatorum, & incorporatorum plures expostulant solemnitates, quas enumerat glossa in l. C. de fiduciis instrum. & hast. fiscal. lib. 10. & vbi quod una ex illis deficiente alienatio est nulla, cuius glossa meminit Ioh. Franciscus de Pont. de pœnit. Proreg. tit. 4 de regal. imposit.
- 2  3. 5. nu. 10. & 33. inter alia autem requisita, que late recensentur à Peregrin. de iur. fisc. lib. 6 tit. 4. n. 4. & seqq. requiritur subhastatio l. 1. & 2. cū tot. tit. C. de fiduciis instrum & hast. fiscal. Mangil de subhastat q. 34. per tot. Merlin de pignor. lib. 4 q. 106 n. 3. Carleval. de iudic. tom. 2. tit. 3. disput. I. n. 9. Sanfelix in addit. ad decisi. 170. n. 14. impreß post 1. vol. fol. mihi 21 col. 1. Post de subhastat inspect. 3. nu. 5. & 6 vbi extendit & ad bona accepta utri vacantia, & n. 35 Dexart. decis Sardin. 93. nu. 2. & seqq. sed 6 si t. venderet Princeps ipse, vel eius specialis procurator, non debet interuenire subhastatio Post. 7 d. inspect. 3. n. 20. & seqq. volens, quod leges & expolentes subhastationem loquuntur in procuratore fisci, non autem in venditionibus, quæ fierent per Cesarii procuratores.
- 8 Quæ subhastatio & requiritur etiam in venditione, seu alienatione rei alienæ facta à Principe, vel à fisco ad effectum, ut acquirens possit uti beneficio l. bene à Zenone C. de quadriennio, prescription. Mangil.

Mangil. de Subhastat. quæst. 136. nu. 5. & 7. Post. d. inspect. 3. nu. 36. & 37. ac † in venditione rerum debitoris fisci Nicol Bellon. cons. 5. nu. 5. Peregr. de iur. fisc. lib. 6. tit. 4. nu. 4. Post. d. inspect. 3. n. 34. 10 & 35. in qua † venditione est aduentendum, quod semper illa sequitur salua conditione bonorum, nempe si essent subiecta fideicomisso, vel hypothecæ, nam sine huiusmodi iurum prejudicio diciatur expleri alienatio Peregr. lib. 6. tit. 4. n. 43. quæ confule ad esse cum videndi distinctionem ibi traditam Post. de subhast. inspect. 52. num. 9.

11 In subhastationibus, † quæ sunt per Principem, vel eius specificum procuratorem, non desiderantur solemnitates statuti, cum Princeps illo non ligetur ex Io. Franciso. de Pont. cons. 54. firmat 12 Post. d. inspect. 3. nu. 21. 22 & 23. quæstio † tamen satis controversa est, an fiscus ligetur statutis, & poterit videri penes Surd. decif. 13. & ibi Hodier. Farin. cons. 183. Paschal. de patr. potest. par. 1. cap. 6. nu. 59. 60. 61. cum plurib. alijs seqq. Capyc. Latr. consultat. 157. num. 52. Rouit. decif. 69 per tot. quos per legēdō patebit plurimos hinc inde extare Scriptentes, sed facile † colligetur magis communem esse, fiscum ligari statutis ob fortissimas rationes ab ipsis adductas, quas omitto, ne per alios actum agere velle videar.

14 dedi si fiscus vellet subhastare bona sui debitoris ego tenerem, esse omnino seruanda statuta, vel consuetudines locorum, & stilum Tribunali Gratian. disceptat. 375. num. 10. Merlin. Pignatell. controv. 75. num. 22. & in puncto subhastationis rerum debitoris fiscalis Merlin. de pignor. lib. 3. quæstion. 6. num. 19.

Et licet Gratian. d. disceptat. 375. num. 21. quem referit Post. de subhastat. inspect. 24. num. 37. dixit, statutum † præscribens formam in subhastationibus causarum ciuilium non ligare causas fiscates, non per hoc est recedendum a regula, quod statuta † in ordinatorij iudiciorum ligant fiscum Hodier. ad Surd. decif. 13. num. 7. & 8. & conse- 15 quenter etiam statuta † dantia formam in subhastationibus perficiendis, quia dicuntur ordinatoria Post. dict. inspect. 24. numer. 28. Rot post ipsum 16 decision. 94. num. 7. nec † est curandum de auctoritate contraria Gratian. quia non figit pedes, quinimò facit vim super inobseruantia statuti.

17 Si vero † essent subhastanda ipsa bona fiscalia, tunc censerem, esse seruandam solam formam, traditam a iure communi, non autem solemnitates statutorum, quæ fuerunt condita a Populis subiectis, qui † absque specifica Principis confirmatione non possunt statuere, maxime ad derogationem iuris communis Rot. coram Gregor. XV. decif. 267. num. 7. & Add. num. 14. coram Buratt. decif. 230. num. 3. & ibi Add. num. 12.

18 Venditione † tamen secuta statim emptor est tutus, nec potest amplius inquietari per fiscum, qui † prohibetur euincere bona, quæ vendidit I. & 2. C. de fisc. lib. 10. Mangil. de evictio. quæst. 171. num. 14. Arias de Mesa Variar. resolut. lib. 2. cap. 17. num. 33. nisi † fuisse fiscus 19. in pre-

tio, nam tun c posset contravenire alienationi, & venditioni Iesiu Anton. de Amat. resol. 38. num. 21. Donat. Anton. de Marin. variar. resol. lib. 1. cap. 24. 147. num. 1, quanta † vero debeat esse Iesio, ha- 20 bui discutere in facto, dum hec scriberem in Reca- nation. venditionis frumenti 27. Septembris 1657. ad quins decisionem secutam iuxta mea scripta edidi sequens votum.

Adhibito decreto Illustrissimi Domini Præsidis Provincia Congregatio Anton. Ciuitatis Reci- neti vendidit vndeclima Aprilis exacti Iosepho Pe- tri Gentilis Pistori rubra quingenta frumenti pre- 21 tio tunc temporis currente scutorum quinque pro quolibet rubro soluendo, dum in dies frumentum consumeretur, vel per totum Mensem Octobris 22 si consumi prius nequivisset; quæ venditio † suc- cessit hac forma adeo validè, vt de illius nullitate hodiè nullatenus dari possit l. 3. & ibi Bart. C. de vendend. reb. Ciuitat lib. 11.

Nec potest retractari, & dici Iesiu contractus, ex eo quod messe completa post plures menses fuerit secuta penuria frumenti, & pretium rubri fu- 23 rit auctum vno scuto ultra quinque, quia † ad ef- fectum inducenda Iesio iniustitia pretij debet adesse de tempore celebrati contractus, non au- tem postea superuenire, cum Iesio superuenias non attendatur l. si voluntate, C. de rescindend. vendit. Sola ad Constat. Sabaud. in rub. de alien. bonor min gloss 2. num. 8 Capyc. Latr. consult. 156. num. 54. 55. & 56. Altograd. cons. 24. num. 21. lib. 24. Rot coram Penta decif. 620. num. 4. volens, non 25 † considerari Iesio in his, quæ pendent à fu- turo euentu, & in Asculana renunciationis prima Iulij 1652. I. Non obstat coram Reuerendissimo D. Cerro.

26 Et in † terminis punctualibus venditionis re- rum Minoris, Vniuersitatis, & fisci idem tenuerunt Menoch. de arbitrar. cas. 149. num. 19. Odd. de re- stituut in integr. quæst. 57. num. 18. & seqq. Ioann. Laganar in addit ad Rouit. pragmatic. I. de iurib. & exactor fiscal. I. & licet iniustitia, iuncto I. & potremo, vbi quod debet omnino attendi tempus celebrati contractus, non autem prosperi, vel mi- 27 nus prosperi subsecuti euentus, ac † huiusmodi contractus nunquam rescindi debere, nec aliquam restitutio em admittere ob lucrum, vel damnum superueniens, senserunt Donat. Anton. de Marin. variar. resolut. lib. 1. cap. 46. & cap. 147. utrobique per tot. Post. de subhastation. inspection. 57. nu- 28 mero vigesimo secundo, & seqq. Arias de Mesa Variar. resolution. lib. 2. cap. 20. numer. 5. 6. 12. 13. & 19.

Vt enim inquit Bald. in l. cum pro pecunia nu- 29 mer. 1. C. de solution. quem sequitur Caput. de Regim. Reipub. cap. 7. I. 4. numer. 24. ob † lucrum superueniens contractus non rescinduntur, quia, sicuti Emptores, vel Conduiores rerum pu- blicarum, si essent in damno, illud non peten- 30 rent, ita non debemus eis inuidere, si sunt in lucro.

Plus dixerunt Donat. Anton. de Marin. dictio Aa cap. 46.

cap. 46. num. 3. Fontanell. decis. 519 numer. 11.
 12. & 16. & Capyc. Latr. consultat. 5. numer. 2.
 31 firmantes rescissionem & contractus ob lucrum
 superueniens concedi soli fisco, non autem Ec-
 clesiæ, Vniuersitati, vel Minoris adducentes opti-
 mos textus in leg. prima, & secunda Cod. de ven-
 dendo reb. Ciuit lib. 11.

Eoque magis esse ita resoluendum existimatur,
 dum nulla potest imputari culpa eidem Congre-
 gationi Annonæ in hac venditione frumenti,
 nam nulla aderat spes certa, quod pretium cre-
 scere debuisset, quinimò poterat & sperari, illud
 vilescere, appropinquante iam Messe, ad tradita,
 per Merlin. decis. 441. numer. 7. qua & negligentia
 remota, venditionem omnino subsistere, nec
 posse aliquo pacto rescindi, concludunt Odd. de
 restitut. in integr. dict. quest. 57. num. 25. & Arias
 de Mesa variar. resolution. lib. 2. dict. cap. 20. nu-
 mer. 12.

Quibus omnibus non videtur obstare, quod
 Illustrissimus Gubernator authorauerit vendicio-
 nem hanc, dummodò & non cederet in preiudi-
 cium, & damnum Abundantie, quia, ultra quod
 d clausula non poterat respicere, nisi damnum,
 & præjudicium de tempore contractus, cum de-
 35 & futuris nulla detur scientia Caren. resolut. 73.
 numer. 21. est etiam indubitatum, quod, dum
 36 & ipsi Præsidi fuit exposita tota series venditio-
 nis, & pretij, nequit referri ad ipsum pretium,
 aliaque deducta in contractu, sed ad aliud præiudi-
 cium, vel damnum ibidem minimè expreßum
 Mart. clausul. 158. numer. 3. part. 1. & clausul. 8.
 numer. 5. part. 4. Rot. recent. decis. 192. numer. 5.
 part. 1. & decis. 720. numero sexto part. 3. cum
 alijs apud Barbos. clausul. 157. numero quinto,
 sexto, & septimo.

Sed singulis supra adductis minimè attentis
 contrarium decidendum putaui, quod nempè sit
 concedenda restitutio in integrum aduersus con-
 tractum venditionis frumenti, quia omissa que-
 stione, an & fiscus, Vniuersitas, & Minor resti-
 tuantur ad lucrum, quam negatiuè determinant
 Antonin. de Amat. resolution. 38. numer. 19. & 20.
 & Arias de Mesa variar. resolut. lib. 2. cap. 20. nu-
 38 mer. 7. 8. & 9. pro & veritate tamen conclusio-
 nis erunt videndi Salgad. Labyrint. creditor.
 part. 2. cap. 2 numer. 5. & seqq. Capyc. Latr. con-
 sultat. 5. per tot. Fontanell. decision. 519. &
 decis. 520. utrobique pariter per tot. cum ibi al-
 39 legatis, videtur indubitatum, quod & illis datur
 restitutio, non tantum, si vendiderunt tempo-
 re inopportuno, sed etiam si pretio non iusto
 Margil. de subbastat. question. 28. numer. 3. 4.
 & 5. Antonin. de Amat. dict. resolut. 38. numer. 21.
 Fontanell. decis. Catalon. 520. num. 2. Salgad. La-
 byrint. creditor. part. 2. cap. 2. num. 7. 9. 27. 28. &
 seqq. admittit Arias de Mesa dict. cap. 20. numer.
 13. in fin. num. 16. & numer 19. nec dissentit Do-
 nat. Anton. de Marin. contraria opinionis acserri.
 mus defensor var. resol. lib. 1. cap. 147. num. 6. & 7.
 dum distingendo inter lessionem ex contractu,

40 velex pretio, firmat, contrarium & lessuum in-
 pretio esse reducendum ad institutam data elec-
 tione emptori illud supplendi, cuius opinionis in
 puncto istius supplementi fuit etiam Odd. de restit.
 dict. quest. 57. art. 4. per tot. sed quod immo minor,
 41 etsi lœsus in solo pretio possit rem ipsam auoca-
 re, non defuerunt firmare multi DD. apud Si-
 moncell. de decreto. lib. 3. tit. 7. num. 13. verf. quibus
 tamen non refraganibus, ubi adducuntur Cyn.
 Alberic. Castrens. Fulgos. Couarr. Natt. Crauett.
 Menoch. & Arius Pinell. qui testatur, nunquam
 vidisse seruari opinionem contrariam, que nec
 42 hodie est recipienda, quoniam & non expediebat
 Ciuitati vendere idem frumentum, sed illud om-
 nino pro noua Annonæ indigentia seruare, quo
 calores ipsa vendita vendicatur Odd. dict. quest.
 57. num. 11. Simoncell. de decreto. dict. titul. 7. nu-
 mer. 12.

43 Et licet apud eundem & Donat. Anton. de Ma-
 rin. dict. cap. 147. adsint impressæ quædam allega-
 tiones Præsidis Vrsini, in quibus conatur proba-
 re, restitutionem esse denegandam, atramen, ul-
 tra quod ille loquitur de restitutione ad lucrum,
 & secùs dixisset de iniustitia pretij, ut videtur sa-
 teri numer. 17. contra illa scripta Vrsini fuit re-
 solutum ad fauorem fisci, ut habetur ibidem sub
 numer. 26. verfie, hac causa; Prout etiam ab hac
 opinione indulgenter restitutionem non videtur
 discedere Post. de subbastat. inspect. 57. nam nu-
 46. vult, requiri iustum pretium, & num. 50.
 44 dicit, dari & restitutio aduersus priuatam
 venditionem, sed non contra distractionem pi-
 gnoris Prætorii, vel judicialis.

45 Etenim inter & cetera requisita ad validandos
 similes contractus requiruntur, ut qui vendit, non
 solum habeat potestatem vendendi, sed etiam
 vendat iusto pretio, quod si deest, venditio mi-
 nimè valet, gloss in l. 1. vers. omni ordine C. de-
 fid. Instrument & bast fiscal lib. 10. 10. Franciso.
 de Ponte de potest. Proreg. tit. de regal. imposition.
 I. 5. numer. 32. 33. 34. & numer. 41. vers. enim re-
 quiritur; Regula vero, quod licet & contrahen-
 46 tibus se decipere in pretio, procedit & in ijs per-
 sonis, que habent liberam voluntatem contrahē-
 di, & possunt in rebus propriis sibi præiudicare,
 quales non sunt Ecclesia, fiscus, Vniuersitas, &
 Minor, prout animaduertit de Ponte d. I. 5. n. 14.

47 In iustitia & autem pretij hic superuenta in sex-
 ta parte habetur pro lessione sufficienti ad impe-
 trandam restitutioem de Ponte d. I. 5. nu. 15. 16.
 & infra num. 23. in fin. num. 31. verf. ubi omittitur
 Sola ad constit. Sabaud. tit. de iar. empbyteut gloss.
 2. num. 24. Mastrill decis. 8. 4. num. 6. & infra Man-
 gil de subbast. quest. 28. num. 20. Antonin. de Amat.
 d. resol. 38. num. 21. Salgad Labyrint. creditor. par.
 2. d. cap. 2. num. 9. & sicut insuper consideratum,
 49 quod scuta & quingenta de per se considerata,
 in quibus hodiè secundum pretium currens Ci-
 uitatis est grauata, sunt quantitas considerabilis,
 & afferent maximum damnum Ciuitati, ide oq; sunt
 satis ad restitutioem, ut in contractu scut. mille
 fuit

suit habita pro sufficienti quantitas scutorum quin-
quaginta a' Couarr. variar. resol. lib. I. cap. 3. num.
11, quam traditionem aliquantulum confusè re-
tulit Odd. de restitut. in integr. quest. 4. num. 12. 30
vers & tunc in his, melius tamè, & clarius re-
cepit Menoch. de arbitrar. cas 75. per tot. & tuit
amplexus Senatus Neapolitanus apud Donat. An-
ton. de Marin. d. cap. 147. sub num. 26. vers bat
50 causa, in cuius f' terminis erat facta venditio pro
scutis triginta duobus millibus, & trecentum, &
fuit habita pro grandi quantitas scutorum mille,
& penes Copyr. Latr. consultat. 5. nu. rot. 2. v. 2.
51 ubi f' quantitas duocentorum rei mille fuit considerata
habilis ad importandam lesionem in contra-
et expleto pro dueatis quattuoraginta tribus mille.
52 Non obstat, f' lesionem debere adesse de tempore
celebrati contractus, non autem superuenire,
qua conclusio habet locum in illis contractibus,
qui momento perficiuntur, non autem, quando
est explicandum aliquid de futuro, differendo tra-
ditionem rei, vel solutionem pretij, ut hic, nam
in hoc casu non spectatur amplius tempus secu-
ta venditionis, sed destinatae solutionis Mascalce
de probat. conclus. 963 num. 7. Donat. Anton. de
Marin. variar. resolut. lib. I. cap. 91. numer. 17. qui
amblo loquuntur, dum fuit d' lata solutio. & lib.
2. cap. 239. numer. 8. & seqq. Larrea decis Granat.
69. per rot. tom. 1. Mangil. de subbastat. question.
42. numer. 16. & 17. Post dict. tract. inspecht. 60.
num. 31. apud quos inueniuntur adducuntur co-
cordantes.

Et fortius, dum ab ipso mense Aprilis experti
retum rusticatum asserebant non mediocrem fru-
menti penuriam in hac Provincia fore ad futuram;
53 Ideoq; t huiusfrumenti venditio ad lucrum em-
peroris, & damnum Ciuitatis venderis poterat
iudicari successura, unde citra omnem difficulta-
tis aleam contractum ad exquiratorem reducendum,
resolut Cancer.variar.resol.lib.2.cap.1:nunq; 274.
& 275.

Pauca etiam, vel nulla dubitatio videbatur ad-
54 mittere, dum tamen nullum potuit transferri: dominium
in emptorem, pretio non solato; vel non habita-
de illo fidei quod vendidi fidei de contrahenti empti. &
vendita insit de re dividis. 10. Francisco de Ponte
de potestate. Pro reg. tit. de regal impositione. 16. num.
7. Altograd. conf. 9. num. 3. & seqq. ubi quid ipsa
fides potest vindicari; vol. 15 nam fides habet in
hoc contractu non sicut visa considerabilis ex de-
55 feci potestatis, cum administratores tamen bonorum
fisci, Universitatis, & similium personarum non
possint credere pretium, sed debeant vendere in pe-
cunia numerata l*s*i. Procurator in fin. iuncta glossa
ff de iur. fisci de Ponte d. 3. 6. num. 8. & infra, eam
56 assignans rationem, quia fissa perlonge non pos-
sunt vendere, nisi ex causa necessaria, ut satisfacti
eorum creditoribus, vel alijs eorum necessari-
bus, quod non potest impleri, nisi cum receptio
ne pecunie Mantic. de tacit. lib. 4. tit. 21. num. 4.

Arias de Mesa variar. resolution. lib. 1. cap. 50. nro.
57 mer. 23. idemq; † venit dicendum, quamvis ver-

defens ipsemet persona superius expresso, glossa
parua in dict. l. si Procurator, & ionuunt etiam
de Ponte. Manlio Arias de Mesa in locis allega-
tis, & Odd. de restituunt in integr. act. quæst. 57.
58 traher. i. o. volens & resultare lassionem, & dari
restitutionem ex eo solum, quod sicut habita fides
de pretio; que sunt tanto maiori animaduer-
sione digna; cum Clivitas debens emere frumentum
pro anno publica, & non habens pecuniam,
cogeretur accipere sub yluris, dum posset habere
propriam, si non sufficeret habita fides.
Nullum fuit visum exoriri impedimentum ex
59 Decreto Domini Gubernatoriis; Tum quia & illo
non obstante aduersis lassionem probatam, con-
ceditur restitutio fisco, Minori, Vnguierati, &
Ecclesiæ Sola ad cuncti Sabaud. titul. de form-
ac ordin. seruanda in pignorationib. subbastation.
& deliberation. boni subtili glossa 33 numer. 16. &
sqq. Mangit de subbastat. que sicut. 39. numer. 8,
ad quem id cum se retulerit in question. 42. num. 12.
pro conciliandis opinionibus contrariis; Tum
quia Gubernator prævidens datum. Communi-
tati aducaturum noluit suam autoritatem inter-
60 ponere, nisi conditionaliter & cum clausula
quatenus Civitas, & abundantia nullum dam-
num, seu detrimentum ex eo recipiat, qui mo-
dus loquendi operatur, ut praividicio decreto
contractus resoluatur Gratian. disceptation forensi
cap. 98. numer. 7. & 8. cum alijs allatis per Bar-
bos dict. solas. 157. numer. 9. maxime superaddita
61. alia, non alijs, alter, nequammodo, que si-
cuius limitat voluntatem, & necessariam tormentum
inducit, ita facit resultare actus resolutionem,
ac si nihil actum fuisse. Barbos qui sufficiat pro
62 omnibus, claus. 8. per tot. & quatenus & etiam
non referretur ad expresse in contractu, adhuc
relinqueretur cum modo, quo de iure deberet
esse, cum similis reservatione nihil noui conce-
necdat, sed us. sive bonum siue malum, ut prius
63 erat, dimittat. Post decision. 19. o. numer. 17. in
correcta libro 18 Barbos dicta clausa. 157. pu-
ndamen. 8. ad ius boni iuris & act. 15. n. 10. 15.
64 Perpenitus omnibus rationibus, vnde cum DD.
supra adductis, & inhetendo etiam equitati, cen-
sui, supplendum iustum pretium per emptorem,
neque nolere stopplere. Civitas reddendum esse
nullum frumentum, cuius pretium non fuit fo-
latum, ibi oportet, modiciora abicit
65. Et ita fuit indicatum, sed audiui post causam
173 decimam, quod obligebar, his dictis, & circa la-
titudinem superuentam non posse procedere in-
silio venditione rerum mobilium in qua debulles la-
sio probari, precepsisse de tempore contractus ad
sinistra, per Burat. leg. 20. o. numer. 31. Cod. de
eo quod interest, & ibi Rebuffi numer. 503. Rot.
encluens decision. 8. o. numer. 2. part. 4. que est Pa-
nia decision. 7. o. numer. 4. numero quarto secundum im-
pression. Lugdun. Add. ad Burat. decision. 538.
numer. 22. versio primus est; nihilominus pu-
taui non esse dicendum à conclusione firmata
nam ultra quod & in his contractibus non eit

necessæ , quod testes se restringant ad tempus celebratę venditionis , vt explicant decis Pen. & Add.ad Buratt. certum t̄ est Bart. & sequaces lo. qui in contradic̄ statim perfecto , & non quando solutio sicut dilata , in quo casu , sicuti ipsi nihil dixerunt , ita intrat limitatio adducta per DD. supra relatōs apud quos non distinguitur , an bona sint mobilia , vel stabilia , imo t̄ Cancer. & Larrea exemplificando vnum casum per ipso possum in frumento videntur , hanc distinctionem non attendere ; eoque magis , quia t̄ in minoribus , & similibus personis privilegiatis , quæ iure minorum viuntur , DD. considerant tam bona stabilia , quam mobilia , & si seruando seruari non possint , & volunt , in utrisque easdem solemnitates requiri , si alienantur Carpan. ad Statut Mediol. capit. 328. numer. 83. part. 1. Pic. ad Statut. Vrb. glos. 7. numer. 13. quæ fortius procedunt in tam magna t̄ quantitate frumenti , quod adhuc per triennium seruari poterat Surd. decis 81. num. 1. Munoz. de ratiocin. cap. 17. num. 8.

68 Si autem t̄ contractus esset iuratus , denegaretur minori hoc remedium restitutionis Odd. de restit. quæ. 54. num. 32. Gregor. XV. decis. 406. num. 1. & 5. iuncta addit. num. 18. vbi , quod tamen t̄ iuramentum non obstat , si laſio esset e. normissima ; & idem t̄ beneficium restitutio nis denegari Communitati aduersus contrac tum iuratū per suos administratores , scribit Seraphin. privileg. iuramen 83. numer. 26. & latius reallumpfit privileg. 96. sub num. 3. versic. ista conclusio extenditur . & numer. 4. cum seqq. vbi responder omnibus contrariis.

71 Censeo tamen aduentendum , quod laſio t̄ in sexta parte ad fauorem fisci tunc attenditur , quando sequitur venditio sub hasta , nam in venditione voluntaria illi non subuenitur , nisi ad sit laſio ultra dimidiam , ut t̄ practicatur in contradic̄ibus priuatorum , cessante tamen dolo , vel fraude Capyc. Latr. decis. 188. à numer. 25. per 73 tot. n. 31. hec t̄ autem venditio voluntaria , abque hasta non potest sequi absque speciali Principis mandato ; ut diximus in princip. buius question.

Viso quanta sit laſio in bonis fisci , minorum , & similiū personarum , volo apponere casum valde praticabilem , quem ego iudicando deter minavi t̄ , an , & quomodo debet considerari laſio inter priuatos , si fuerit initia transactio super articulo adeo dubio , ut de futuro litis euentu non possit dari aliqua certitudo , & propriea resolutionem tunc per me editam in Firmiana rescissio nis transactionis volum fine presentis questionis denuo committere typis.

Non semel vidi dubitatum , an fiscus habens bo a communia cum priuato possit illa alienare , & pro dubijs determinacione est notandum , quod 75 si fiscus t̄ vult illa dividere , tenetur ipse facere partes , & socio datur electio Peregrin. de iur. fisc. lib. 6. tit. 4. numer. 24. Constant. in l. 1. numer.

9. & 10. Cod. de venditione rer. fiscal. lib. 10. vbi loquitur de bonis cont. scatis Carocc. decis. 135. numer. 5. Massil. ad Capyc. decis. 36. numer. 2. versic. quinto fiscus Capyc. Latr. decis. 28. nu mer. 13. si t̄ autem fiscus non vult dividere , sed alienare , quia magis fib expedit , potest etiam pa tem socii ex speciali privilegio vendere , sed tenetur socio partem pretii ad illum spectantem tradere leg. 1. vbi Constant. numer. 1. & seqq. C. de vendit. rer. fiscal. libr. 10. Carpan. ad Statut. Mediol. capit. 433. numer. 75. tom. 1. Intrigiol. singul. 27. numer. 1. & per tot. libr. 1. Post. de subhastat. inspect. 28. numer. 58. & 59. Antonin. de Amat. resol. 54. numer. 2. Arias de Mesa var. resol. libr. 2. capit. 17. numer. 1. & infra Capyc. Latr. d. decis. 28. numer. 14. iuncta addit numer. 77. 28. & si t̄ fiscus habeat modicam partem , qui illa modica portio fiscalis trahit ad se totum d. 1. C. de vendit. rer. fiscal. Peregrin. de iur. fisc. libr. 6. d. tit. 4. numer. 23. Post. de subhastat. d. 78. inspect. 28. numer. 61. & 62. vbi ampliat t̄ etiam si bona essent d uida ; dum modo intersit fisci vendere totam rem Arias de Mesa d. cap. 17. num. 23. lib. 2. Berlich. decis. 300. num. 26. tom. 2. que 79 tamen , sicuti t̄ cestor , dum bona sunt comunita nia cum Ecclesia , cum qua fiscus suo privilegio non vtitur Constant. in d. 1. numer. 29. 30. & 31. C. de vendit. rer. fiscal. ira practicantur aduersus omnes alias personas eti p̄ priuilegiatas , quia 80 t̄ facta comparatione cum fisco omnes dicuntur persone priuate Arias de Mesa d. cap. 17. num. 31. & 32.

81 In omnibus t̄ tamen casibus , in quibus hoc privilegium fisci seruitur , qui recensentur per Carpan. d. cap. 433. à numer. 76. & Constant. in dict. l. 1. numer. 34. & seqq. vsque in fin. certum est , quod 82 fiscus t̄ debet locum requirere , ut si velit idem premium offerre , in emptione preferatur Constant. in d. 1. numer. 19. & numer. 69. versic. & denique Intrigiol. in addit ad d. sing. 27. lib. 1. Antonin. de Amat. resol. 54. num. 2. Gizz. ad Capyc. Latr. decis. 83. 28. num. 28. & seqq. vbi dispicatur , an idem t̄ procedat etiam in locatione rei communis , quan do questionem discutit etiam Constant. in d. 1. à numer. 59. per tot. 60. ad ipsos ergo erit recurrentum , dum eas euenerit.

84 Electa t̄ via divisionis per fiscum , & effectuē il la secura , censerem non posse amplius ut hoc privilegium vendendi totam , cum deficiat communio , quæ desideratur ad hunc effectum Arias de Mesa d. cap. 17. num. 6. lib. 2. & clarius Constant. in l. 1. numer. 22. versic. non autem C. de vendit. rer. fiscal. libr. 10. ut in simili dicitur , quod fiscus 85 t̄ habens ipsi retractus in venditione rei communis , non poterit illum obtinere , dum prius fuisset facta est & una divisio Gratian. discepit 874. numer. 12. & seqq. Rot. coram Merlin. de vision. 386. numer. 26. cum seqq. & decis. 41. numer. 16. & 17. in quibus locis assignantur effica cissimæ rationes.

86 Sed non t̄ tamen fiscus poterit aliquem coge.

cogere ad emendum bona confiscata Peregrin. de iur. fisc. lib. 6 tit. 4. num. 44. Gratian. disceptat. 140. num. 33. Giurb. decis. 86. num. 2. & obseruat. decis. 90. num. 17 quæ tamen regula posset accipere 87 re notabilem declarationem, quod si res fiscales non haberent conductorem, posset quis cogi ad cōducendum tribus requisitis concurrentibus, nempè quod conduxerit in antecedētibus annis, secundo, quod mulrum fuerit superlucratus, & tertio, quod in saturum conductor non reperiatur. Giurb. d. obseruat. 90 n. 18. Ioseph. de Mele ad Gizzarell dec. 5. n. 6 & seqq. ubi n. 7. addit. + quartum requisitum, scilicet rebus sic stantibus, & non mutatis de primo ad alium annum causa pestis, belli, & similiū & num. 9. dicit non obseruari nec in 89 Ciuitate Paravij, neque in Hispania, an + au- tem, sicut antiquus conductor potest cogi ad subeundum incommodum reconducendi, ita etiam volens sit præferendus conductori novo rerum fiscalium, extat decis. 5. Gizzarell quæ iunctis addition. Baldaxaride Angel. Ioseph. de Mele Didac de Mari adeo plene, ac exactè casum decidit, ut n. 90 h. i possit amplius desiderari, & ponit etiam, an + idem sit dicendum in conductoribus bonorum Eccl. eis, ideò ad illos remitto lectorum, addens idem tractati per Capro Latr. decis. 159.

91 In Statu + tamen Ecclesiastico non habet locum conclusio supra adducta, quod fiscus non possit cogere invitatos ad redimēda bona confis- cata, quia adest bull. Sixti IV. inter confit. March. 92 lib. 4. cap. 18. per quam + compelluntur consanguinei, & affines usque in quartum gradum ad re- 93 dimendum eadem bona, + & illis deficientibus Communitates locorum, ubi bona posita sunt; 94 quos + consanguineos, & affines non esse con- siderandos ordine successivo, & iuxta erodus pre- rogatiū, sed quemlibet teneri pro virili, solidē ratiocinatur Caballin ad d. cap. 8. nu. 2. quem vti- 95 vitimo loco relatum videatur securus Paschal. de patr. potest par. 4. cap. 5. nu. 73. verific sed huic con- clusioni; & ita in simili lervat + S. Consulta, dum indistinctè adstringit affines, & consanguineos bani- ni ad prestantam cautionem de non offendendo, vel non ingrediendo Statutum Ecclesiasticum, adie- 96 & licet + contrarium scripsit Vermigliol. cons. 316. non tamen est recedendum à predictis, dum eius scripta pugnant diametraliter cum dicta ob- seruantia S. Consulte, & ideoq; nec est adh̄erendum Negusant. in Sylu. responsor. quæst. 531. num. 6. 7. 97 & 8. contrarium volenti; quia Princeps + sic sta- tuendo voluit prospicere fisci utilitati, non autem ordinem successionum attendere; melius tamen erit cuiuslibet Tribunalis obseruantiam inspicere, & sequi, vt inquit idem Caballin. d. cap. 18. n. 3. 98 in reliquis tamen circa intellectum prefatae bullæ puto pertransendum cum eod. Negusant. dict. quæst. 531. quia hoc casu excepto benè expli-

cat mentem illius Summi Pontificis.

Sequitur Resolutio Authoris in Firmana re- scissionis transactionis. Martij 1655.

Iurgii judicialis instantis super bonis olim Ioānis Baptiste de Lucis sophericem transactionē initam inter Marinocchium, & Lutium ipsius Nepotes, qui prius ex testamento, mox vi donationis ad successionem vocatos fuisse contenderant, sicuti euertere nitebantur Moniales S. Laurentij Terræ Amandulæ, quæ ex postrema Marinocchij voluntate illius hereditatem fuerant adeptæ, ita defendere conabatur ipse Lutius pro illius rescissione pulsatus.

99 Et præcipuo, quod transactio + hec maximam continens lesionem esset ex remedio l. 2. C. de re- scind. vend. infringēda Bellon Iun. conf 79. n. 9. Pe- nia decis. 1489. num. 6. & decis. 1655. num. 3. laris occurtere existimabat, considerando prius in- facto, quod ingrediente anno 1627. idem Ioannes Baptista telans legavit ipsi Lutio, ac etiam Marino, & Guido alijs nepotibus quedam bona, instituitque heredem vniuersalem primogeniū ab uno ipsorum trium procreandum, iniurando reciprocō ac perpetuo fideicommissō; quod de mense Augusti eiusdem anni donauit con- templatione certi matrimonij prefato Lutio alia bona irreuocabiliter inter viuos, & in eiusdem do- nationis Instrumento declarauit nolle infringe- re testamentum, quinimò illud medio suramen- to in omnibus confirmauit; quodque iam ca- dente anno 1630. pariter determinati matrimo- nij ratione donauit Marinocchio alia bona, & si- mul ex nominato testamento ademit institutionem vniuersalem ad finem ipsius Lutii; eiusque primogeniti in primogenitum in infi- tum, ob ingratisudinem, aliasque causas ibidem descri- 100 pris. Exinde in lure, quod testamentum + in- donatione reuocari minimè valet, cum requi- ratur actus retrosimilis, nec per disposicio- nem inter viuos infirmetur Thesaur. Iunior quæstion. forens. 45. numer. 2. libr. 3. Fran- chin & Pheus apud Farinac. conf. 105. per tot. vol. 2. Andreol. controvers. 221. num. 27. & seqq.

101 Nec minus + eadem donatio poterat inseruire pro contraria voluntate testatoris coram tribus testibus explicata, ad hoc, vt testamentum dice- retur reuocatum iūdo lapsu decennij l. Sancimus, C. de testam. & ibi Bald. num. 1. & Alexand. n. 8. ver. veritas est igitur. Nicaf in I. ex eo autem nu- mer. 6. & Myssinger numer. 5. institut quib. mod. te- stam. infirmetur Couar. de testam. par. 2. num. 20. ver. 9. Magdal. de numero test. in testamen. cap. 17. num. 22 & 23. Gallus except. in success. 4. nu- mer. 4. par. 3. titul. 1. Ias. conf 131. lib. 1. Alciatore- spons. 111. nu. 9. lib. 9. Giouagnon. conf 7. num. 23. lib. 2. Altograd. conf 65. numer. 8. & 23. volum. 2. Boff. moral tom. 2. tit. 2. §. 2. num. 146. Quoniam 102 dececcnium, + aut debet adfuisse ante reuo- cationem testamenti Castrenſ. in dict. leg. San- cimus sub numero primo Azorius Cod. de

testam. num. 23. Cuiac. C. eodem tit col. 7 fol. mibi
685. Socin in l. si mibi, & tibi. S. in legatis num. 15.
ff. de legat primo. Ancharan quest. 70. num. 1. &
seqq. lib. 2. Alexand. cons 30. num 4 lib. 3. & cons.
159. num. 5 lib. 7 Paris cons 34. num. 58. lib. 2. cons.
10. num. 17 & cons. 46. num 25. lib. 3 Decian. re-
spons. 126. num. 2 lib. 3 Rolandin. de testam. rubri.
36. num. 6. vers. item si à tempore. Menoch. pre-
sumpt. 166. num. 44. lib. 4 Personal. de petition. be-
reditat. num. 629. vers. secundo quoque. Bellan.
Iun. de Iur. accrescend. cap. 7. quest. 50. num. 13.
Sanchez consil moral. lib 4. cap. 1. dubit. 23. num. 9.
103 Adeo † ut intra nullo pacto mutatio voluntatis
operetur hereditatis ademptione. in Aldobran-
din. siue alius quisquis sit glossator in S. ex eo au-
tem, verb. perfectè, littera D. infit quib. mod. te-
stam. infirmentur. Ruin. cons 6. num. 2. & seqq. vol.
2. Clar. de testam. quest. 91. num. 4. Simon de Prat.
de interpret. ultimar. volunt. lib. 4. interpretat. 3.
dubit. principal. 2. num. 83. & 84. fol. mibi 28.
col. 4. Peregr. decis 43. num. 3. Gratian. discept fo-
104 renf. 763. num. 14. Aut † decennium debet efflu-
xisse post ipsam revocationem Hostien. de testam.
lib. 3. sub num. 11. vers. & si dixerit. Castren. in l.
baredes palam, S. si quid. num 10 ff de testam.
Bolognett. in rub. ff. de acquiren. poss. num. 59.
vers. secundo instatur. Horatius Maius in d. S.
ex eo autem in princ. & ibi T. uning. in versiure or-
dinata infit quib. mod. testam. infirmentur. Claud.
Cantiuncul. de testam. fol. mibi 436 vers diuersum
ergo fuerit. lib. 2. infit. Bero cons 4. num. 1. vers.
quoad primum lib. 2. Petr. de Rauenn. singul. 704.
Tbesaur Iun. quest forens. 56. numer. 17. lib. 1. &
quest. 4. nu. 3. lib. 3. Quę tamē opinio latē con-
futatur ab Hodierne. ad Surd. decis 128. nu. 8. vers.
quamvis tale decennium Ex quibus inferebant in-
formantes pro Lutio, quod alterutra ex duabus
opinionibus relatis etiam per Mairill. decis 132.
num. 11. & 12. esset sequenda, nedum excludeba-
tur læsio, sed aderat pro ipsis victoria ineuitabilis.
105 Licet autem replicaretur sententiam † verio-
rem, ac magis in Tribunalibus receptam esse,
quod decennium connumeretur à die conditi te-
stamenti, vsque ad obitum testatoris, ita ut vo-
luntas contraria medio tempore superuenta se-
per tollat testamentum precedens Ias. in d. S.
ancimus num. 5 & Corn. num. 4. ibi textus autem no-
ster videtur procedere siue sic decursum antea, si-
ue postea. Gulielm de Benedict. in repetit. cap. Rai-
nutius S. testamentum il secundo num. 8. de testam.
Fulgos qui diluit contraria cons. 57. per tot. Tob.
Non. cons 23. num. 11. & seqq. vbi respondet omni-
bus obiectis Greg. Tholosan. Syntagmat. iur. uni-
uers. lib 44. cap. 1. num. 8. testans ita suisse decimum
Guid. Pap. decis. 200. per tot. & signanter num. 4.
Pappon. aref. 21. lib. 20. tit. 1. Mainard decis 23. lib.
5. Crass de testamen. quest. 8. + vers. sed aduerte.
Mascard de probat. conclus. 1288. nu. 37. qui dum
ultimo loco refert opinionem Guid. Pap. illam fir-
mare videtur Anton. Fab. error. Pragmaticor. 6.
nu. 11. in fin. decad. 39. & refutans Azzon. Ciriaco.

& alios aduersantes Argel. de acquirend. poss.
quest. 6. art. 10. num. 295. & seqq. Mart. de succe-
sion par. 4. quest 4. art. 1. num. 42. Merend contro-
uersiur lib. 3. cap. 46 num 3 Barry. de success. lib.
10. tit. 1. num 3; Donat. Anton. de Marin. qui ad-
ducit etiam Francisc Raguel & Ann var. resol lib.
2. cap. 226. à num primo usque & per totum nu. 6.
Quorum opinio fulcitur inconcussis rationibus,
106 cum quia † 16. Codic. Theodos. de testam. dispo-
nebat solo decennio testamenta euangelere, Iusti-
nian. autem addidit ad mutanda postrema eulogia
debere concurrere aduersam voluntatis mutationem,
sed non correxit decennij effluxum, sicuti igitur
Constitutio Theodosiana dinumerabat decen-
nium à die conditi testamenti usque quo testator
cederet fatis, ita & post editionem l. Sancimus,
quę in hoc nullam correctionem induxit, ut li-
quet ex eius lectura, & animaduertunt allegati
Merend. Mainard. Anton. Fab. & Argel. num. 299.
107 Tum quia † apertè innuunt verba ipsius l. San-
cimus ibi Sin autem medio tempore, ut obseruant
adducti Fulgos. num. 1. & seqq. Tob. Non. num. 18.
Barry. num. 33. Donat Anton. de Marin. num. 45.
& 6. Et adderetur non esse curandum de contra-
rijs, quia demptis scribentibus, qui fuerunt inad-
uertenter, & perfundo nō lo. puti, remanebant
tam pauci, ut nullo pacto valerent impeditre vi & o-
riam contra tot Patres, qui articulo ad partes di-
scusso testamenti euercionem induci testatum re-
liquerunt.
Attamen difficultas hęc, quę visa fuic ineuita-
bilis, effugi posse credebatur ex eo, quod trausa-
108 cto † non potest ob lęsionem rescindi, quando
adest etiam modica occasio dubitandi Redenach.
cons 48. num. 42. Donat. Anton. de Marin. resol. 233
à num. primo usque, & per totum num. 6 lib. 2. Ho-
diern controu 37 per tot. Rot. part. 4. recent. tom. 2.
decis. 188. num. 10 & post Gensah ad Peregr. decis.
11. num. 4. & decis. 44 nu. 66. vel in omnem euen-
109 tum lęsio † enormissima debet considerari habi-
to respectu ad dubium litis euentum Cost. remed.
subsidiar. 47. num. 1. & seqq. Cancer. variar. resol.
part. 1. cap. 13. num. 34. Bellon. Iun. cons 42. num. 2.
Redenach. d. cons 48. num. 45. & seqq. Ciriaco. con-
trou 128. num. 97. & controu 18. num. 82. Capyc.
Lair. consult. 152. num. 2. & seqq. Ciarlin. controu.
219. nu. 112. & seqq. Caren. resol. 104. num. 12. An-
dreol. controu. 194. num. 22. & seqq. qui firmat et si
ad sit confititus Doctorum, & controu. 246. per
tot. Rot. coram Caualer. decis. 448 nu. 2. decis. 643.
num. 1. & seqq. & in Perusina fideicommissi de Ro-
dulphis 14 Iunij 1652. S. ex præmissis itaque corā
Reuerendissimo D. Cerro.
110 Et huiusmodi † dubij litis euentus estimatio
existimabatur esse nedum difficilis, sed impossibilis
ex Gallerat. renunciat. 102. num. 20. vers. sed quic-
quid sit. Cent. 2 Redenach d. cons 48. num. 51. Ho-
diern. d. controu. 37. numer. 10. & seqq. Ego vero
111 huic sententię minimè acquiescebam, cum † plu-
ribus in contrarium feratur Fontanell. de pact. nu-
ptial. claus 4. glos. 9. part. 5. numer. 204. cum tribus
seqq.

112 seqq. & modum probandi hanc lēsionem trādant *Fontanell* ibid. *Cost.d.* *remed* *subsidiar*. 47. *nu.*
2. 3. & 4 *Donat. Anton. de Marin.* *d.* *resol.* 233. *num.*
113 9 & seqq. sitque & remissus religioni Iudicantis,
absque eo quod proberetur per testes *Fontanell*. *alleg.*
num. 207. *Cancer.* *d.* *cap.* 13. *nu.* 36. & 45. *Andreol.*
d. *controu.* 246 *num.* 12.

Sed discussionem harum difficultatum, quæ siūdicaui ad cause decisionem minimè conferre, libens omisi, & animaduerti, quod transactio hac contineat bona triplicis generis, nempe legata *Marinoctio*, & *Guido*; donata *Marinoctio* duntaxat; & alia comprehensa in vniuersali institutio-ne Primogeniti à *Lutio*, sive *Marinoctio* procreandi, & quod hæc bona nullo pacto sunt consideranda, cum super eis transactio iniiri potuerit, & hodie nequeat ob dubietatem iurium fideicommissi aboleri; Quo verò ad alia fuit a me perpen-sum, quod bona legata consistunt in pluribus corporibus, quorum valor constituit summam scutorum 2154. quod donata & stimantur scutis 2545. ultra duas domus, quarum pretium non fuit probatum, in quibus bonis donatis sunt conclu-sa bona *Agri Vesciani*, & *Vinea Pisciarelli* valoris scutorum 220. quæ prius inter alia diuersa corpo-ra fuerunt legata coniunctim *Marinoctio*, & *Guido*, & quod in transactione fuerunt *Marinoctio* reliqua bona *Plani Masetta* pensa scutis 500. cō-plexa in legato, & bona in montaneis in donatio-ne inclusa censa 2325. & ultra ea sylu: cum cana-pario non excedens scuta quinquaginta.

114 Et proinde cum & transactio nihil recepto sub-stineri nullatenus possit, l. transactio, C. de transac-tion. *Gregor. XV* decif. 311 numer. 14. *Fontanell.* decif. 491. n. 17 existimauit illam fore inualidañā, 115 & *Marinoctium* nihil recepisse, cum & non ha-buerit, nisi portionem bonorum ipsi legatorum, & donatorum, super quibus nulla cædebat con-trouersia, vt in simili ratiocinatur *Rot.* coram *Mer-*
116 *lin.* decif. 163 num 6. nec & receptio *Sylva* potest considerari vt quid minimum sufficiens ad trans-actionem roborandam *Mantic.* de tacit. lib. 26. tit. 1. nu. 24. afferens tamen debere intercedere cau-sam *Merlin.* *d.* decif. 163 num 13. & 14. quia ultra quod potuit cedere in compensationem duarum ædium donatarum, quæ fuerunt reliquæ, certum est, quod *Marinoctius* ex bonis legatis debuisset etiam a sequei alia bona valoris scutorum 1654. & ex donatis ultra domus inestimatas, alia corpora iudicata esse scutis 220. Vnde patet ad sensum, quod *Marinoctius* fuit enormissimè lēsus, dum ex bonis sibi debitibus ex legato, ac donatione desit habere in rotum scuta 1874. ad quam summam facta animaduersione, est adeo modice quantita-tis premium scutorum quinquaginta sylu:, vt & lēsio enormissima longe ultra bessem redūdet, quā ita abhorrent lura, vt contractus dicatur nullus, quasi adsit dolus ex preposito, & bona una cum fructibus restituī debeat *Cancer.* *d.* *cap.* 13. *num.* 43. *Tomas de Tutor.* tit. 19 sub num. 246. versla-sionem enormissimam, *Andreol.* dict. controuer. 246.

118! *num.* 14. Et augetur & iniustitia pretij bonorum habitorum à *Marinoctio* ex appositione fideicom-missi reversi ad ipsum *Lutium*, & filios *Cancer.* *d.* *cap.* 13. *nu.* 43 in fin. & seqq. *Ciriac.* controu. 421. *num.* 1 & seqq. *Ciarlin.* controu. 118. *numer.* 4. & seqq. *Antonin de Amat.* *resol.* 61. per tot. *Fontanell.* decif. 62. *num.* 60 & decif. 83. *nu.* 1 & seqq. *Rot.* post *Censal* ad *Peregr.* decif. 20. *num.* 6 cum tamen sal-tem bona donata debuissent esse libera *Marinoctij* 119 & eius heredium, vt per ipsam donationem à vinculo fideicommissi liberata, vt reiecta opinio-ne *Menoch.* cons. 495. firmat *Fusar.* quest. 632 nu. 17. quem, & alios concordantes sequitur *Rot.* in *Regien.* *Bonorum* 23 Februarij 1646 coram Eminentissimo D. Corrado post *Censal.* ad *Peregr.* decif. 24. *num.* 2. & post *Merlin de pignorib.* decif. 110. *num.* 3. ex quo tanto magis coquincitur lēsio, dū *Marinoctius* transligens non solum nihil recepit, sed etiam bona propria fideicommisso suppolsuit.

Nec dictum legatum certetur ademptum ex eo, quod Ioannes Baptista donauerit *Marinoctio* aliqua ex bonis legatis, & alia ad effectum se substenti-120 tandi, quia ex legatis & diuersarum quantitatuum ram in eadem scriptura, quam in diuersa utrumque debetur *Mart de success* legal. par. 4 quest. 18. art. 1. *num.* 113 *Ann.* cons. 91. *num.* 24. & 25. *tit.* 121 mans, quod etiam & eadem quantitas in diuersis scripturis multiplicet præstationem legati, & n. 26. cum seqq. *Grat discept forens* 922. *num.* 19. *Scayn.* decif. *Bononien* 92. *num.* 91. *Capyc.* *Latr.* decif. 51. *num.* 67. & seqq. *Gizz.* ibidem *num.* 1. & 2. *Rot.* post *Merlin de legit* decif. 157. *num.* 3. & 4. censembitur 122 & bene tamen ademptum quoad illas species, quæ sunt eadem in legato, ac donatione, cum non detur multiplicatio sp. cieci l. plane 34. & si ea-dem, ff. de legat primo, l. *Lucius Titius* 90. & im-puberem ff. de legat secundo, l. si ab instituto 11 ff. si quis omissa causa testam. *Ann. d.* cons. 91. *num.* 2. & 3. *Bellon Lun.* cons. 15. *num.* 9. & seqq. reddens 123 rationem, quia duæ & cause lucrativæ non pos-124 sunt concurrere circa eamdem rem; lecus & ve-tio erit circa alias res diuersas, etenim causa lu-cratiæ innc bene conueniunt d. l. plane, & si ea-dem ff. de legat primo, l. fundum Cornelianum ff. de nouat. *Surd.* de alim. tit. 9 quest. 4. *num.* 18. & 19. & quest. 34. *num.* 3. & seqq. ubi quod ex legatis 125 diuersiarum rerum utrumque debetur, & si es-sent legitima, & alimenta, vel alimenta, & vlos-fructus *Mascard de probat.* conclus. 1286. *num.* 39. & seqq.

Quamvis autem sit in Iure indubitatum, lega-tum & ob eamdem causam non reiterabilem, non nisi semel deberi *Menoch.* præsumpt. 128. *nu.* 14. *lib.* 4. *Ann. d.* *cons.* 91. *nu.* 30. & seqq. *Donat. Antonin de Marin.* *variar.* *resolut.* *lib.* 1. *cap.* 237. *num.* 2. 127 & 8. maximè & si per actum inter viuos solvatur id, quod ex eadem causa fuit legatum *Ann. d.* *cons.* 91. *num.* 31. & seqq. affirmans procedere etiam in quantitatibus diuersis *Cancer.* *var.* *resolut.* *par.* 3. *cap.* 20. *num.* 155 & seqq. *Franch.* decif. 422. *num.* 3. & seqq. *Rot.* coram *Gregor. XV.* decif. 236. *num.* 1. & seqq.

seqq. part 6 recent. decis 60. num. 1. & decis 336.
 num 9. & 10. post Merlin de legit. d. decis 157 sub
 128 num. 4. Et hinc proficiscatur, quod si Pater f. legat filie mille pro dote, & viuens dat nuptui cum
 quingentis, illa Pater defuncto nequit petere, nisi
 quingenta residui legati Ricc. ad dec. Francb. 422.
 vers nota etiam, adden ad Gregor XV. decis. 236.
 littera A Ciarlin. controu. 142 per tot. Andreol.
 controu. 140. num 1. & 2; Caren. resol. 76. per tot.
 129 Attamen f. si causa, ob quam fuit donatum, non est eadē finalis legati, nunquam datur ademptio leg. libertis quoque, ff. de alimento & cib. legat. Francb d. decis. 4. 2. num. 3. Mart. de success. part. 4. quas. 18 art. 10. numer. 3. & seqq. T. besaur Iun.
 130 quas. foren. 67. num. 3. & 4. sentiens, quod f. si diuersum sit corpus legatum a donato, vtrumque debeatur lib. 1. Causa verò, ob quam fuit sequuta donatio est omnino diuersa ab illa, quæ produxit legatum, quod fuit conceptum, vt vitam honestè ducere possent, dum donatio fuit absoluta, vt Martinoctius cum Domina Elisabetta de Gallis componeret matrimonium, quod properea f. dicitur causa finalis ipsius donationis Fontanell. de paet. nuptial. clausul. 4. glof. 1. num. 18. & seqq. Andreol. controu. 155. num. 9. & seqq. & controu. 240. num.
 131 20. Altograd. conf. 7. num. 12. & seqq. vbi quod f. huiusmodi donationes sunt pars matrimonij, & concernunt utilitatem, ne dum donatarij, sed etia mulieris, ac ipsius parentum qui alias tantam dotem non promisissent vol. 1. Rot. coram Merlin. decis. 5. 15. per tot. p. 1 & par 6 recent. decis. 44. nu. 1.
 132 33. & seqq. decidens ideo f. non posse, nec ipso donatario consentiente in prejudicium vxoris reuocari, & conuenit Andreol. controuers. 127. per tot. Hodie. ad Surd. decis. 322. nu. 29. & seqq. addens
 133 num. 31 quod f. de huiusmodi donatione medietas spectat ad vxorem, & altera ad maritum. Pre
 134 sertum quia f. matrimonium nunquam fuisse sequutum, nisi bona donata fuissent, vt exprimitur in eodem donationis Instrumento, & ideo magis comprobatur causa finalis Mart. d. art. 10. num. 14. Altograd. d. conf. 7. num. 8. & 9. Buratt. decis. 377. num. 4. add ad cumdem decis. 640. numer. 29. Nec sunt attendenda verba, vt possit condecentius uiuere, quasi referantur ad identitatem causæ legati, nam non per ea potest alterari natura contra
 135 136 tias, sed referentur ad causam impulsuam, & quæ nullam meretur considerationem, l. 2. & final. ff. de donat Cœphal. conf. 81. num. 8. & seqq. vol. 1. & conf. 278 num. 56 vol. 2:
 Eoque magis credidi legatum non fuisse sublatum, dum ipse Ioannes Baptista in eadem donatione ademit à testamento institutionem vniuersalem ad fauorem Lutij, & sui primogeniti in pri

137 mogenitum, quia, f. cum hec sit questio voluntatis, non potestatis, d. l. plane & si eadem ff. de legat primo, & d. l. Lucius, Titius & impuberem, ff. de legat secundo Menoch. conf. 231. num. 68. lib. 3. cum 138 alijs supra allegatis, f. ex reuocatione vniuersitate contenta Castren. conf. 155. num. 1. vers. præterea etiam slib. 1. Surd. conf. 230. num. 18. Rot. recent. decis. 472. num. 5. & decis. 475. num. 4. part. 5. tom. 2. Quæ noluntas adimendi legatum effica
 139 cius comprobatur, tum quia f. tam legari, quam donationis post obitum Ioannis Baptiste fuit dispositio collara, quasi quod cesseret presumptio solutionis præuentivæ, Marescott. resol. 58. num. 24. vers. primo, & numer. 25. cum seqq. lib. 1. Rot. post Merlin. de legit. decis. 157. num. 2. 3. & seqq. Tum 140 f. quia onus primogenii adiunctum legato fuit in donatione repetitum, nam si testator voluisse subrogare in vicem legati donationem, non habuisset necesse repetere easdem conditiones Rot. d. decis. 157. num. 15.
 141 Non obstat, quod dum f. testamentum fuit confirmatum in donatione secuta ad fauorem Lutii certo matrimonio contemplato transuerit in donationem, ac inuariabile fuerit effectum Gratian. discept. foren. 751. à nu. 2. usque ad 10. Fontanell. decis. 172. num. 5. & decis. 173. num. 1. & 14. quia in enunciato donationis Instrumento fuerunt tradita multa bona Lucio cum vinculis in testamento specificatis, & fuit etiam dictum, quod donatio conficiebatur sine prejudicio testamenti, quod in omnibus iuramento confirmavit. Ideo circa bona donata testamentum relatum conuersum fuit in donationem irrenocabilem, vt pôderant Gratian & Fontanell. quo vero ad confirmatione nō potuit gigni irrenocabilitas 142 ipsius testamenti, cum f. quia vñquam fuerit ex cogitata cautele, quæ vñcas voluntates semper ambulatorias potuerit reddere immutables. Dilect. de art. test. and. tit. 10. caut. 25. Mart. de success. legal. part. 4. quas. 4. art. 2. num. 34. vers. ter. 143 ius est casus Quia propter etiam f. non obstante iuramento semper possunt abscindi Molin. de primogen. lib. 4. cap. 2. num. 1. & 2. Mart. de success. d. quas. 4. art. 1. num. 17. & seqq. & d. art. 2. nu. 34. & seqq. Malcard. de probat. conclus. 1282. num. 8. Merend. controu. iur. lib. 4. cap. 50. per tot. Fachin. controu. lib. 4. cap. 8. Gapy. Galeot. controu. 60. num. 1. vol. 1.
 144 Maxime quia cum hæres f. testamentarius capiat omnia bona etiam post testamentum quæsita, non solum ex vi institutionis testamentarie Cancer. varian. resol. par. 9. cap. 20. num. 126. Surd. decis. 233. num. 17. Ciriac. controu. 88. num. 5. vers. & iuri Arias de Mesa var. resol. lib. 3. cap. 1. nu.
 145 23. & seqq. Sed etiam f. ex verbis generalissimis, instituit vñuersalem hæredem in omnibus, & quibuscumque bonis Surd. d. decis. 233. num. 25. vers. non omitto, & num. 26. Barbos diction 241. num.
 146 12. & 14. Donatio, f. in quam transmutatum testamentum fuisse pretenditur, nullis viribus corroboraretur Bartol. in l. final. nu. 12. G. de paet. Handed. cons. 39. num. 7. & seqq. vol. 1. Mantic. de tacit. lib. 13. tit. 26. sub num. 28. vers. hanc vero Garon. var. resol. cap. 4. num. 42. & seqq. Buratt. decis. 581. 147 num. 3. Et in punto f. ad ostendendam impossibilitatem, quod testamentum transfundatur in donationem inter viuos, sic arguunt Mart. claus. 83. num. 2.

num. 2. & 3. par. 3. Mantic. d. tit. 26. num. 29. Etiam
148 + sauro determinati matrimonii Fontanell. de-
cis. 142. num. 9. 11. & seqq. Rot. in Auenionen. ba-
reditatis 5. Martij 1646. coram Reuerendissimo D.
Royas post Merlin. de pignor. decis. 112. & in eadem
coram eodem 23. Iunij 1647. in quibus tolluntur
omnia, quæ possunt in contrarium adduci.

Et fortius detegetur nullitas, si testamentum
potuisse in donationem conuerti, quia hereditas
149 + non valet dari per padum, quando illud con-
tingit successionem, & obuentiæ bonorum
post mortem, ut hic Mart. de success. par. 4. quest.
4. art. 2. nro. 21. Cancer. var. resol. cap. 7. nu. 134.
& seqq. par. 3. Bellon. Iun. cons. 22. num. 9. Ciriac.
de controu. 88. num. 3. & seqq. usque ad finem, vbi
150 + quod propriè verificatur, quando quis vult.
aliquem esse suum heredem Andreol. controu. 15
num. 38. controu. 27. num. 3. & seqq. & controuers.
240. num. 18. & seqq. qui exemplificat in condi-
tione si sine filio adiecta substitutioni, & plenè
comprobat Fusar. quest. 308. num. 1. & seqq. us-
que ad num. 67.

151 Quinimo ipsa confirmatio + non potest effi-
re irrevocabilem illum actum, qui de sui natura su-
biaceret revocationi, cum semper sequatur na-
turam confirmati Bald. in l. si quis. S. Julianus,
num. 1. in fin. ff. de procurat. Mart. de success. part.
4. quest. 4. art. 4. num. 1. & 4. Gratian. discept. fo-
ren. 109. num. 17. & aduersit Fontanell. d. decis.

152 173. num. 11. confirmans + enim nihil de novo
dat, vel facit, sed tantum approbat, quod con-
firmat Altograd. cons. 79. num. 20. 21. & 22. lib. 1.
Capyc. Latr. consult. 41. nu. 22. & seqq. Rot. in re-
cent. decis. 299. numer. 10. & 11. part. 4. tom. 2. &
153 + relinquit actu eo modo, quo sicut ab initio
prestitus, nec illum extendit Antonell. cons. 97.
num. 12. & 14. Capyc. Latr. consult. 82. num. 37. &
seqq. Rot. in recent. decis. 508. num. 16. & 17. vbi
154 quod confirmatio + regulatur eisdem terminis
155 actus confirmat par. 4. tom. 3. Cumque + dis-
positio sit semper ex sua natura revocabilis, semper
remanet talis, et si adderetur pactum iuratum de
habendo rata, gratam, & de obseruando, nec
contraueniendo Gabr. cons. 61. num. 11. lib. 1. &
cons. 96. num. 6. lib. 2. Anton. Gomez. var. resol. tom.
2. cap. 4. num. 22. vers. unum tamen est, Molin. de
primogenit. lib. 4. cap. 2. num. 46. Rot. coram Buratt.
156 decis. 581. num. 6. cum seqq. prout nec + etiam
operator promissio de non revocando, si esset ap-
posita in clausulis executiuis Add. ad Buratt. d. de-
cis. 581. num. 18. vers. bac tamen, Rot. in Rom. do-
nat. prima Februario 1640. coram Reuerendissimo
D Royas post Merlin. de legit. decis. 195. num. 9.

Nec aliquam hæsitationem opponere posse vi-
goriæ litis, volebant informantes pro Monaste-
rio, quod fuerit legatus tantummodo vusufructus
bonorum Marinotio, & Guido pro aequis por-
tionibus, quasi quod Guido defuncto. Marinotius
non debuisset consequi nisi dimidiam legati, quia
157 supponebant indubitanter + esse locum Iuri ac-
crescendi, & in usufructu l prima in princ. & per

tot ff de usufruct. accrescend. Bellon. de iure acre-
scend. cap. 7. quest. 74. num. 46. Ciarlin. controuer.
71. num. 5. 7. & 8. etiam stante sola coniunctione
verbali Menoch. præsumpt. 159 num. 7. & seqq. lib.
4. Castill. de usufruct. cap. 48. num. 16. & seqq. qui
licet conetur aliquâliter defendere opinionem cō-
trariam, tamen confitetur pro iure accrescendi
stare magis communem.

158 Et si legatum + hoc vusufructus reliqui a restato-
re ad substantiationem nepotum esset intelligen-
dum de alimentis, quo casu cessat ius accrescendi
Surd de alim. tit. 9. quest. 5. num. 6. & seqq. Ciriac.
159 controu. 51. num. 10. & 11. ad quam + causam
expressam restringitur semper vusufructus legatus
post angel. Castræn & Crauett Cancer. cap. 20.
numer. 170. part. 3. respondebant, quod legatum
160 + continebat etiam proprietatem, cum post
mortem ipsorum legatariorum essent substituti
eorum descendentes per viam fideicommisi, &
primogenij ultim ff de usufruct. earum rer. quæ
usu consumuntur. I. filios heredes 39 ff de usufruct.
leg. Castill. de usufruct. cap. 30. num. 20. & seqq.

161 Ego autem pessimata questione iuris, an + ex
legato dicatur debita proprietas, vel usufructus,
quam ad saturitatem discutunt Barz. decis. Bon-
non. 80. per tot. Gratian. discept. forens. 138. num. 1.
& seqq. Cancer. cap. 20. numer. 168. & seqq. part. 3.
Castill. d. cap. 30. per tot. Fusar. cons. 176. per tot.
Bellon. de iure accrescend. cap. 6. quest. 16. nu. 378.
& seqq. substuli difficultatem; perpendendo, quod
ex dicto legato debebant adimi duo corpora dona-
ta Marinotio, cum regulare sit, alienationes,
162 + voluntarias ademptionem inducere Cancer.
d. cap. 20. num. 259. Ciriac. controu. 118. numer. I.
Ciarlin. controu. 79. num. 1. Et quod hisce duobus
corporibus sublati portio Marinotij ascendebat
ad scuta 827. quibus facta additione scutorum 220.
ex pretio bonorum donatorum, quæ Marinotius
in transactione renunciavit, & duarum domuum
superius enunciatum, euidenter liquebat, quod
sylva scutis quinquaginta estimata, ab ipso Ma-
rinotio habita, lesionem notabilissimam non ex-
cludebat.

Minus potuit prohibere iudicium rescissionis,
163 restitutio + eiusdem syluz omissa per Monas-
teries ad text. in l. si diuersas, C de transact. quia, &
164 si + non fuerit a Lutio petita, vt necesse erat
Cancer cap. 13. num. 35. part. 1. Rot. diuers. decis.
810. part. 1. sicut tamen iudicialiter à Procuratore
Monasterij oblata, & ideo superuacaneum existi-
165 maut alias super hoc + articulo aggredi inspe-
ctiones, quas tangunt Capyc. Latr. decis. 149. per
tot. Donat. Anton. de Marin. var. resol. cap. 23. + per
tot. lib. 2. Andreol. controu. 246. num. 55. Rot. in re-
cent. decis. 321. num. 6. & 7. part. 4. tom. 2. & decis.
147. num. 20. & seqq. par. 5. coram Duran. decis.
155. num. 18. & 19. & post Labyrint. creditor. Sal-
gad. decis. 27. num. 35. & 36.

Et ita &c.

De Euictione bonorum fiscalium.

S V M M A R I V M .

F Iscus tenetur de euictione, sola solutione simplici. num. 1.

Dum vendit bona vti sua num. 2.

Sub hoc simulo continetas sola pretij restitutio. num. 3.

Et respectu istius simpli tenetur ad omnia damna, & interesse. num. 4.

Et debet hanc euictionem, licet per errorem, vel iudicis imprudentiam sententia lata eſet. numer. 5.

Fiscus succedens priuato tenetur ad omnimodam euitionem. num. 6.

Emens a fisco an sit tutus, & possit ab aliquo moleſtari. num. 7.

L. 2. & l. bene à Zenone Cods de quadrienn prescript. non seruantur Mediolani, & in Catalonia. numer. 8.

Recipient plures limitationes revisiue num. 9.

Non practicantur contra minores. num. 10.

Nec habent locum quando fiscus scienter vendidit rem alienam. num. 11.

Fiscus inferior à Summo Pontifice, vel Imperatore an gaudeat beneficio l. 2. & l. bene à Zenone remissione. num. 12. & 13.

Vendens rem sui debitoris an teneatur de euictione. num. 14. & seqq.

Agens de euictione non tenetur denunciarē litem suo authori. num. 17.

Euictio non debetur nisi pro rata prædicta. num. 18.

Limita num. 19. & seqq.

Secuta ex natura rei an debeat præstari remissiue. num. 23.

Non potest peti ab emente scienter rem alienam. num. 24.

Nisi specificè fuisset promissa euictio. num. 25.

Quomodo autem debeat esse ista specifica promissio. num. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. & 33. obi distinguntur, & conciliantur contraria. 3 seculi 12.

Euictio non debetur, quando sicut venditum solum ius, quod quis habet super re aliena, vel subiecta restitutio. num. 34.

An debeatur cesso nomine debitoris. num. 35.

In suuinationis defectus per quem debeat probari. num. 36. & 37.

Excusso quomodo debeat fieri. num. 38. 39. & 42.

Non requiritur formalis, dum agitur ex vi promissionis manuteneri nomen debitoris. num. 40.

Maxime si bona sunt intricata, vel ab anterioribus occupata. num. 41.

Excusso debeat fieri super fundo censuato. num. 43.

Cedens tenetur præstare nomen debitoris cessum verum, non autem exigibile. num. 44.

Verbum manuteneri significat conseruare. num. 45.

Cedens non censetur promississe exigibilitatem, nisi adfuerit specifica promissio. num. 46.

Limita num. 47.

Cedens, qui promisit nomen debitoris exigibile, non tenetur illud præstare perpetuo tali, sed solum de tempore cessionis. num. 48. & 49.

Limita num. 50.

Q UÆ S T I O X L V I I I .

I Victionem præstare tenetur fiscus,

sola tamè solutione simpli, etiam si illa fuisset specificè promissa leg. si

procurator ff de iur. fisc. Mangil. de euictione quæst. 168. num. 9. & quæst.

181. num. 28. & 30. Fontanell. decis.

221. num. 11. In iriglio. singul. 89. num. 72. lib. 3.

2 Post. de subbaſiat. inspect. 63. num. 41. quod f proce-

dere, fisco vendente rem vti suam dicit. si procurator vbi Bart. Mangil d. quæst. 168. num. 10. & sub hoc

3 simili non contineatur aliud, quam f pretij re-

ſtūctio gloſ in l. f. venditione 60. verbex natura

ff. de euict. Peregrin de iur. fisc. lib. 6. tit. 4. num. 36.

233. Fontanell. d. decis. 221. num. 12. Seraphin.

decis. 787. num. 9. dicit tamè Mangil de euict.

4 quæst. 173. quod respectu istius f simpli tenetur

fiscus ad damna, & interesse.

5 Et hec euictio debet per ipsum f præstari, quamvis per errorem, vel iudicis imprudentiam sen-

tentiā fuisset lata Mangil. de euictione quæst. 16. nu-

16. & quæst. 171. numer. 20. Fontanell d. decis. 221.

num. 24 & 25. eam assignantes rationem, quia

constitueat iudicem iniustum, vel imprudentem

sententiam damnum f. & culpa sua, quod propre-

re non debet alteri, quam libi soli imputare; sal-

lit tamè hæc regula de solo pretio refundendo,

si fiscus succedit priuato, qui prius aliqua bona

vendidisset, qua poterat inservire eiudicæ, nam hoc

6 f. casu fiscus successor priuati ad omnimodam, &

proprietatem euictionem tenetur. Faber defin. 19. lib.

8. C. de euict. Fontanell. d. decis. 221. num. 26. & de

2 pact. nuptial. clariss. gloſ. 4. num. 65.

Hanc quætionem, an fiscus de euictione teneat

posset aliquis existimare superfluum, dum ho-

die emptores retum fiscalium non possunt aliquo

pacto inquiseari, & si quis aliquid pretendit con-

tra bona per fiscum alienata, siue ratione domi-

nij, siue hypothecæ, vel cuiuslibet alterius inter-

esse, non potest molestare illum, qui eadem bona

7 à fisco f. acquisiuit, sed totam habet actionem

contra ipsum fiscum ad recipiendam remendam,

dum modo infra quadriennium actionem propo-

natur. & l. bene à Zenone C. de quadrienn. prescript.

per quæ iura esse correctum text. in d. si procurator ff de iur. fisc. autumant Mangil. de euictione d.

quæst. 168. num. 10. & 11. & quæst. 171. per tot.

Fontanell. d. decis. 221. num. 15. & infra Carleull.

de iudic. tom. 2. tit. 3 quæst. 23. num. 4 nibilominas

existimauit necesse illam apponere, quia in multis

8 locis non f. seruat dispositio earundem 143. &

benè à Zenone, vt non servari Mediolani, & in

Catalonia testatur Fontanell. d. decis. 221. num. 18.

19. & seqq. ac fortius quia dd. leges patiuntur plu-

9 res limitationes, quæ poterunt videri f apua Petr.

de fideicom. quest. 14. num. 139. & seqq. Handed. conf. 67. num. 27. & seqq. lib. 1. & conf. 38. num. 41. cum seqq. & num. 51. ac infra lib. 2. ad quem se remittit Gilian ad statut. Perus. I. fiscus in ad notat. num. 2. Mangil quest. 170. quest. 171. quest. 173. & Ciriæc contouers 463. & contouers. 531. cum alijs duabus seqq. quarum pro nunc adduco illas 10 duas, quod nempe dictæ leges non practicanter & contra minores, cum vel in illis non comprehendantur, vel aduersus eas debeant habere restituitionem Gramm. dec. 5. 65. sub num. 80. Odd. de restit. quest. 18. num. 81. versic. contrarium tenent. Sola ad constit. Sabaud. lib. 4. tit. 20. glos. 1. nu. 8. Ciriæc. contouers 463. num. 41. & contouers. 532. num. 71. Rot. recent. decis. 479. num. 5. par. 1. vbi insuper habetur, quod dictæ leges procedunt quandò fiscus vendit bona confiscata vti sua, & 21 ab ipso possessa Secundo quod fisco vendente & rem, quam sciebat, vel verisimilitè scire poterat esse alienam, dictæ leges excludantur Ciriæc. d. contouers 463. num. 14. & seqq. contouers. 531. num. 16. & infra contouers. 532. & contouers. 533. utroque per tot.

12 Harum legum beneficio an gaudeat & fiscus inferior à Summo Pontifice, & Imperatore, valde contouerunt DD. qui poterunt inspici penes Petr. de fideicom. d. quest. 14. n. 144. Ciriæc. d. contouers. 463. num. 8. & seqq. & contouers. 531. num. 60. & infra nec erit omittendus Mangil. d. quest. 168. num. 11. & 16. & d. quest. 171. num. 10. 13 & 11. vbi resoluti fiscos inferiores etiam & non recognoscentes Pontificem, vel Imperatorem a priuilegio earundem legum excludi; ego tamen, cum agatur de materia iurisdictionali, pro nunc nihil resoluo, sed rogo lectorem, ut ad opportunitiora tempora meum iudicium expectet.

14 Si verò fiscus non & vendit rem suam, sed sui debitoris, illaq; euincatur, ipse non tenetur euictionem praestare, prout nec teneretur quislibet priuatus Mangil d. quest. 168. num. 12. & seqq. Post. de subbastat inspect. 63. nu. 54 & 55. vbi am- 15 pliat ad euictionem securam & ex iure fideicommissi Fontanell. decis. 222. num. 2. & seqq. per tot. 26 vbi firmat idem & esse, siue ipse autoritate publica vendat, instantibus creditoribus, siue iure creditoris, nisi tamè euictionem expresse promitteret, quia tunc teneretur soluere simulum.

In hac euictionis materia, antequam ulterius progrediar, volo admonitum lectorem, quod si 17 ipse fiscus pro euictione & ageret, non teneretur suo authori litem denunciare, sed euictione secura posset absque dicta denunciatione efficaciter agere Peregrin. de iur. fisc. lib. 6. tit. 4. num. 39. Intrigiol. sing. 89. num. 76. lib. 3.

Quid autem dicendum sit in duobus casibus, quorum utrumque habui in practica; primo si fiscus alienat rem, cuius pars euincatur, an teneatur ad restituitionem pretij pro sola parte euicta, vel contractus rescindatur in totum. Secundo si venderet rem alienam alieni personæ, que sciebat illam esse alienam, an teneatur de euictione,

18 Et pro resolutione primi casus & consideravi, quod euictio non debetur, nisi pro rata prædicti euicti l. 1. & ibiglos ff. de euict. Mangil. de euict. quest. 165. num. 1. & seqq. Mantic. decis. 137. num. 1. Tkomat. decis. 181. num. 22. & 23. nisi tamen emens non esset empturus partem, sed dumtaxat 19 & totum prædium, quo casu non cogitur retinere partem, sed contractus integrè resolutur Mangil. d. quest. 165. num. 12. Bellon. Iun. cons. 91. per tot. vbi num. 2. dicit, presumptionem esse, quod quis 20 partem, non emisit; vel nisi etiam ex retentione 21 partis quis incideret in communionem & inuitus, nam, & tunc resolutur tota venditio Tbesaut. Iun. ad patr. decis. 102. Mangil d. quest. 165. num. 14. & num. 17. versic. non quidem, quæ due rationes fuerunt consideratae adeò efficaces à Vermigliol. cons. 486 pet. tot. ut si vendita re, in qua con- 22 tinetur al. qua portio & subiecta retrahui. is, qui vult retrahere, debeat aut totum fundum retrahere, aut totum dimittere; ideoq; in facti contin- gentia resoluti euictionem deberi integrè, ac si to- 23 tum prædium fuisset euictum.

In secundo casu, quem ob meum dicessum ab officio non determinau, perpendebam, quod 23 omista quæstione, an euictio securat & ex natura rei debeat praestari, quam discutiunt Gratian. disceptat. 520. num. 27. & seqq. Ciarlin. contouers. 92. num. 28. Vermigliol. cons. 482. per tot. Giurb. obseruat. decis. 79. per tot. Rot. coram Mintic. decis. 109. num. 8. & apud Post de subbastat decis. 262. n. 24 9. 10. & 11. si quis sciens emit rem & alienam, vel alicui oneri subiectam, excluditur non tantum à petitione euictionis, sed etiam pretij l. si fundum sciens C. de euiction. Vermigliol. cons. 482. num. 9. Rot. post Cenc. de censib. decis. 48. in fin. & par. 5. recent. decis. 140. num. 5. & decis. 307. num. 8. Add. ad decis. 10. num. 1. & seqq. par. 3. recent. vbi adducuntur innumeris concordantes, & lin. itatur regula, quando scientia emptoris non est certa.

Quæ traditio intelligitur, & habet locum, nisi 25 individualiter fuisset promissa & euictio Mangil. de euict. quest. 106. n. 22. & seqq. Ciriæc. contr. 232. & contr. 233. utroque per tot. Altograd. cons. 15. n. 26. 27. & infra lib. 1. disputare tamen DD. an ista 26 promissio debeat esse specialis in illum casum pre- cisè, cuius emptor scientiam habuit, vel sufficiat generalis, & debere esse specificam voluerunt Ma- rescott. var. resol. lib. 2. cap. 19. num. 29. & seqq. Ci- riæc. contouers. 325. num. 16. & seqq. Caren. resol. 124. num. 8. versic. quod enim resol. 126. num. 4. & resol. 127. num. 1. Larrea decis. Granat. 74. num. 19. Rot. diuers. decis. 152. num. 4. & decis. 211. num. 5. par. 2. & par. 6. recent. decis. 176. num. 8. post Zacc. de oblig. Cam. decis. 221. num. 8. & 9. & decis. 270. nu. 12. 13. & 14. in quibus habetur sufficere tamen 27 solam & promissionem euictionis, si fuisset secura per verba valde pregnantia, & vniuersalia, quod approbat etiam Palm. cons. 32. num. 20. & 21. 28 Contrariam sententiam & quam pluribus enumera- ratis DD. firmauit Altograd. d. cors. 15. numer. 27. vol. 1. sentiens, non esse necesse exprimere senten- sionem

sionem euictionis ex natura rei. Has tamen discrepantes opiniones ego conciliarem adducendo Rot. decis. 281. num. 3. & seqq. par. 4. tom. 1. re-
29 cent. + quam referat Fulgin. de emphyt. tit. de con-
tractib. quæst. 42. num. 11. quæ decidit, promissio-
nem specificam in casum præcimum esse necessariam,
vt possit agi de euictione, pro repetitione
autem pretij esse satis solam generalem promissio-
30 nem; licet etiam in hoc aliqui DD. velint + non
esse locum repetitioni pretij, nisi fuerit cautum,
expressè, & specialiter in casu, teste Antonin. de A-
mat. resol. 87. num. 15.

31 Et hæc distinctio Rotæ videtur + apertè proba-
ri a l. fin. S. empator sciens rei grauamen aduersus
venditorem actionem tantum habeat ad restitutio-
nem pretij C. Comm. de legat. & idem profitentur
Mantic. de tacit. lib. 4. titul. 10 numer. 32. & seqq.
Surd. decision. 243. per totam, & ibi Hodiern.
Buratt. decision. 399. numer. 4. & seqq. Quam-
uis vero glossa in d. S. empator voluerit emptorem
32 rei alienæ scientem + non posse premium repetere,
ex quo certo sciebat, se debere illam restituere, sed
dumtaxat illum emptorem, qui sciens rem esse ali-
cui oneri obnoxiam poterat, tamen sperare, non
aduenturam restitutionem, quia illa dependebat, &
futuro euentu, puta deficientibus vocatis, secus
autem si mortuis aliquibus personis res indubi-
tanter deberet alicui restitui, cuius glossa dictum se-
quitur Menoch. conf. 418. n. 15. & seqq. nec videtur
discedere Ciriaco. controu. 196. n. 68. & seqq. Attra-
33 men ista opinio glossæ est magis communiter re-
probata a DD. volentibus, dispositionem d. S. em-
pator procedere tam in fideicomisso conditiona-
li, quam in puro Gomez. var. resol. tom. 2. cap. 2.
num. 42. versic. sed ista responsio Carocc. decis. 10.
num. 14. Marescot. var. resol. lib. 2. cap. 19. numer.
48. & 49. cum pluribus alijs allegatis à Caren. re-
sol. 146. num. 7. versic. verum hunc intellectum.

Si autem fuit venditum, vel cessum solum ius,
34 quod quis habet super re + aliena, vel subiecta
restitutioni, tunc non solum excluditur actio de
euictione, sed etiam pro repetitione pretij Natt.
conf. 38. num. 1. & seqq. Handed. conf. 38. numer. 56.
vol. 2. Cof. de scient. cent. 1. distinct. 4. num. 19. &
20. Mangil. de euict. q. 21. n. 29. Ciriaco. contr. 325.
nu. 22. & contr. 545. n. 43. Matirill. decis. 240. nu-
35 mer. 16. vbi quod idem procedit + in cessione no-
minis debitoris, quam decisionem ego sui secutus
in Camerinen. Saluiani 13 Octobris 1654. in qua
fuit de meo voto a Prætore Monticuli prolata
sententia, quæ postea tam hic in Rota Macera-
teni, quam in Vrbe fuit confirmata, & quia plu-
ra dixi circa cessionem nominis debitoris, ideo
votum tunc editum hic subsequenter impressum
apposui.

Ne deueniret absque meo Voto ad pronun-
ciandum in saluiano moto a Monialibus Monti-
culi aduersus Iosephum Santamariabellam requi-
rebatur illius Oppidi Prætor; solent namque huius
Prouinciae Prætores partibus expertentibus Votum
Locutententis in Ciuilibus sequi. Transmissio

igitur ad me processu informantes pro Iosepho ni-
tebantur pluribus impedire immissionem præten-
sam.

Obiectebant enim instrumentum cessionis Cen-
sus ad Monialium fauorem esse inexcusibile, ut
nullitatis virtus laborans ex defecuo Insinuationis
requisitæ per Constitutionem Marchia lib. 5. cap.
25. Obiectum hoc tamen licet elidi posse videre-
36 tur considerando, quod cum insinuatio sit + auctus,
qui potest succedere post celebratum Instrumentum,
nequit dici illam deficere, nisi probetur ne-
gativa per allegantem Rot. decis. 671. num. 3 par. 1.
rec. penes Post. de manut. decis. 653. num. 4. & 5.
Thomat. decis. 13. num. 18. & decis. 68. num. 41.
37 & 42. nihil + minus dicebatur, conclusionem
procedere, quando quis agit de nullitate instru-
menti, secus si vigore illius conueniretur. quia
tunc sufficit oppositio defectus insinuationis, &
qui se fundat in instrumento debet de illa docere.
Rot. post Fenzon. ad statut. Vrb. decis. 12. per tot.
post Gilian. ad statut. Perus decis. 97. num. 6. & 7.
Sperell. decis. 47. num. 17. versic. cœterum, & decis.
83. num. 25. in fin.

Addebat etiam, quod non poterant Moniales
Cessionariz regredi aduersus cedentes, nisi le-
quita excussione debitoris cessit, quæ non pote-
38 rat dici legitimè facta, cum debuissent duobus +
executoribus à Iudice mandari diligentia, illique
proclamare in vicinia, & publicis locis, an ad-
fuissent aliqua bona debitoris, qui discutiebatur,
& citatis interesse habencibus, pronunciari à Iu-
dice super legitimitate eiusdem excussione Alto-
grad. conf. 37. num. 30. Hodiern. controu. 27. num.
22. & seqq. Giarlin controu. 95 num. 3. & 5. Merlin.
de pignor. lib. 5. quæst. 69. num. 3. & seqq. Rot.
post ipsum decis. 66. num. 7. & 8. Add. ad Burat. de-
cis. 476. num. 17.

Sed fuit animaduersum, quod licet ad excusso-
39 nem + faciendam regulariter deputentur duo exe-
quutores, vt hic etiam deputati fuere; attamen
sufficit etiam unus, & decretum Iudicis satis di-
citur resultare ex processu ad vñteriora Merlin. d.
quæst. 69 num. 5. Rot in Romana lucri dotis 1. Apri-
lis 1650. vers. quoniam præfati coram R. P. D. Al-
bergato post Labyrin. Credit. Salgad. decis. 18. num.
40 15. & seqq. quod dum + agitur ex vi promissionis
manutenendi nomen debitoris exigibile, non re-
quiritur formalis excusso Rot. par. 4. Tom 3. rec.
decis. 666. num. 9. & seqq. post Merlin. de Pignor. de-
41 cis. 49 nu. 2. & quod bona + intricata, vel ab an-
terioribus creditoribus occupata non erant ex-
cutienda Add. ad Burt ad decis. 476. num. 18. Rot.
penes Post de subbastat decis. 72. num. 9.

Et licet etiā fuisse insufficiens excusso hoc pa-
42 sto commissa; attamen omnis evitabatur dubie-
tas, ex eo quod, & ipse tertius possessor fuerat
interpellatus ad indicandum bona debitoris, nec
indicauit Salgad. Labyrin. Credit. par. 1. cap. 23.
numer. 88. & seqq. Rot post Cens. de censibus decis.
544. num. 4.

43 Maximam nihilominus fecit + difficultatem
quod

quod non fuit excusus fundus censuatus, vere
quiebatur Rot. in Beneuentana Saluiani Interdi-
cti 1. Februarij 1616. coram Buratto post Cenc. de
Censibus decis. 263. ac inter impressas eiusdem Bu-
ratti decis. 151. utrobique num. 1. & 2.

44. Sicuti etiam visum fuit indissolubile f obiectum,
quod Moniales non poterant agere contra ce-
deantes, qui ex natura contractus tenentur præ-
stare tantummodo nomen debitoris verum, non
autem exigibile l. si nomen & ibi DD. ff. de bared.
vel action. vendit. Ciriaco. controv. 375. num. 12. &
seqq. Andreol. controv. 115. num. 2. & 3.

Nec visum fuit obstat, verba illa in Instrumen-
to cessionis apposita (promiserunt manuteneare,
& defendere tam sorem principalem , quam fru-
ctus decurrentes contra omnes in forma de eui-
45. sione &c.) quia cum verbum f illud (manutene-
re) nil aliud significet, quam conseruare Viuian.
de Lure patronatus lib. 13 cap 8. num. 197 Post. de
Manu. obseru. 2. num. 19. Vtique non dicitur pro-
46. missa f exigibilitas, quæ non venit, nisi fuerit spe-
cificè promissa; etiam si fuerit stipulatum defende-
re, & conseruare indemnum ipsum cessionarium,
& emporarem Beccius cons. 105. per tot. lib 1. Vbi
nomen debitoris fuerat promissum verum bo-
num , & responsale, quem sequitur Addit ad Gre-
gor. XV. decis. 579. num. 5. Mastrill. dec. 240. num.
8. & seqq. Roderic de annuis reddit. lib 2. quest. 2.
num. 14. & seqq. Thesaur. Iun quæst 73. num. 2. &
per tot. lib 3. Cenc. de censibus quæst. 72. sub num.
23. vers. quam ampliant scribentes Donatus Anto-
nius de Marinis var. resol par. 1. cap. 42. num. 2.
& 3. Hodiern. ad Surd. decis 326. num 2 & seqq.
Mastrill. decis 240 num. 8. & 9. Merlin. decis. 639.
47. num. 3. vers. non obstat. quod tamen f secus esset, si
fuisse promissum ipsum nomen verum , & bonum
copulatiuè Cenc. d. quæst. 72. sub num. 23. vers.
ampliatur hæc conclusio Donat. Anton de Marin.
d. cap. 42 num. 4. & 5. Mastrill d. decis 240. num.
10. & 11. Merlin. decis. 789. num. 2.

Contendebant etiam informantes pro Santa-
marialibella , quod licet cedens debuisset præstare
nomen locuples, & soluendo; non tamen illa obli-
48. gatio debebat egredi tempus f cessionis, cum non
extendatur ad perpetuitatem Andreol. d. controv.
115. num. 9. & 10. Rot. post Cenc. de censib. de-
cis. 476. num. 1. & seqq. vbi fuit dictum, satis fuisse
adimpleram promissionem exigibilitatis, dum per
duodecim annos fuerant exæti fructus census, qui
49. cessus fuerat ; Ad hunc enim effectum f sufficit ,
cessionarium exigisse bis , vel ter annuam præsta-
tionem a debitore Cenc. d. quæst. 72. sub num. 23.
vers. & ad effectum ut qui. Rot post ipsum decis.
506. & decis. 507. utrobique per totam.

Quia tamen promissum fuerat censum manute-
50. nere, dicebam f difficultatem hanc corrueare, cum
sub huiusmodi promissione contineatur tractus
temporis successivus Barz. decis. 110. nu. 20. Gra-
tian. cap. 527. num. 35. Duran. decis. 404. numer.
8. Merlin. de pignor. lib. 5. quæst. 21. num. 70. & 71.
vbi quod idem esset si adessent alia dictiones si-

gnificantes perpetuitatem Hodiern. d. controv. 27.
num. 15. & 16. vbi quod sufficiunt etiam verba
temporis futuri.

Quibus omnibus perpensis , censu, fore dene-
gandam immissionem a Monialibus expostula-
tam; pro ut iuxta Votum hoc a D. P. r. o. M. o.
nticuli fuit sententia proleta.

Et ita &c.

De Iudicibus fiscalibus.

S V M M A R I V M.

F Iesus habet Iudices proprios. num. 1.

Et vbi illi non sunt, cause fiscales cognoscuntur
a Praeside Provincie. num. 2.

Nisi inhibeat a Iudicibus fisci superioribus. nu-
mer. 3.

Fiscus siue actor, siue reus semper trabit causam ad
suos Iudices. num. 4.

Nec potest alterius Iudicis iurisdictionem proro-
gare. num. 5.

Vbi habet aliquod presentaneum interesse semper
facit remitti causam ad suos Iudices. nu-
mer. 6.

Fisci cessionarius gaudet priuilegio fori, ut ipsem
fiscus. num. 7.

Ficus author laudatus an debeat remitti ad suum
Iudicem. num. 8 & seqq.

Clericus autib r laudatus remanet coram Iudice cau-
sa principalis. num. 9. & 25.

Ficus gaudet priuilegio fori, & debet agere coram
suo Iudice, etiam si rem habeat cum Vidiuis, &
similibus personis priuilegiatis. num. 13.

Minores gaudent priuilegio fori. num. 14.

Vbi contraria reprobantur.

Instantia transit in baredem. num. 15.

Non tamen instantia in fisicum confiscantem. nu. 16.
Secus tamen, si fiscus effit barens. num. 17.

Ficus nec patitur, nec obtinet condemnationem in
expensis. num. 18.

Possessio capta post appellationem dicitur attentata.
num. 19.

Clericus necessarius defensor an possit appellare in
iudicio possefforio. num. 20 & seqq.

Tertius vicens, ad causam quando possit impedi-
re executionem. num. 26 & 27.

Commissio ultima debet attendi , maximè si fuit si-
gnata in plena signatura. num. 28.

Clausula cum facultate manutenendi irritat execu-
tionem faciendam, non autem antea factam, se-
ritate facta fuit. num. 29.

Executionis commissa intra decendum ad appelle-
landum non dicitur ritè facta. num. 30.

Declarata num. 31.

Inhibitio non impedit continuationem possessionis an-
te legitime capta. num 32.

Et quomodo id procedat vide. numer. 33. 34. &
35.

Author laudatus non potest in iuris actioribus iudicium in se transferre num. 36.

Nec debet de necessitate citari num. 37.

Citatio ad sententiam non dicitur circumducta per admissionem iurium factam a Iudice cum clausula si, & in quantum. num. 38.

Q V A E S T I O X L V I I I .

Iscus habet Iudices & proprios, coram quibus debent cognosci cause, in quibus ipse habet interesse tot. tit. C. vbi caus fiscal. l. fin. C. si aduers. fiscal. l. 1. C. de fid. instrum. & iur. bast. fiscal. lib. 10. l. cum eorum C. de sentent. & interlocut. omn. Iud. Peregrin. de iur fisc. lib. 7. tit. 1. n. 1. Carleuall. de iudic. disputat. 2. num. 698. tom 1. Altograd. cons. 2. n. 22. & seqq. lib. 1. Capyc. Latr. dec. 186. n. 1. qui Iudices Procuratores & Cesaris appellantur, & vbi illi non sunt. Preles Provincie cognoscit Peregrin. d. tit. 1. num. 2. versic. item intellige Carleuall d. disput. 2. num. 715. vbi 3 quod cognitio spectat & ad Presidem, nisi inhibetur ab aliis Iudicibus fisci superioribus.

4 Et ideo siue fiscus & sit actor, siue reus semper trahit causam ad suos Iudices Peregr. d. tit. 1. n. 3. vers. ideo fiscus Carleuall d. disput. 2. n. 703. adeo 5 vt nec volens possit alterius iurisdictionem prorogare Farin fragm. crimin. par. 1. litt. F. nu. 181. Carleuall. d. disput. 2. n. 702. & datur regula, quod 6 vbi fiscus & haberet aliquid presentaneum interesse, semper cognitio causa spectat ad suos Iudices Capyc. Latr. d. dec. 186. per tot. Carleuall. d. disput. 2. n. 703. Fontanell. dec. 557 n. 12. & in Statu Ecclesiastico adest bulla 9. Pauli III. nou. bullar. tom. 1. que omnes causas cuiuslibet fisci vult cognosci debeere in sola Camera Apostolica, que fuit confirmata a Pio IV. confit. 35. nou. bullar. tom. 2. vbi extenditur, etiam si fiscus haberet secundario interesse, & Procurator fiscalis in alium Iudicem consenseret, & meminist Cherub. in hac bulla 35. in com- 7 pend. scbol. 1. quo priuilegio gaudet etiam fiscus & cessionaria iuri Intrigliol. sing. 100. num. 4 lib. 1. Donat. Anton. de Marin. resol. 146. nu. 10. & 11. Carleuall. de iudic. tom. 1. disput. 2. num. 708 & infra, vbi vide declarations.

Non leuis tamen insurge dubitatio, an fiscus 8 author laudatus debeat conueniri & coram Iudice cause, vel remitti ad proprium, & quia text. in l. vendor. ff de iudic. vult quamcumque personam, & si priuilegium remanere sub cognitione Iudicis cause principalis, quam dispositionem & in cleric- 9 co practicari volunt magis communiter scriben- tes, & firmavit Rot. in Perusina Saluiani 13. Maij 1654. coram b. m. Peutingerio S. hinc in posterioribus cum duobus seqq. quam in calce huius questionis habebis impressam, ita etiam quamplures DD. voluerunt fiscum landatum in authorem debere 10 & coram Iudice causa defendere laudantem Bar. bos. Sen. Scacc. Pereir. Thesaur. & Barbat. allegati a Carleuall. d. disput. 2. num. 671. vbi dicit de-

iure communi hanc esse fortasse magis probabilem opinionem Bald. Aretin. Cagnol. Rebuff. Socin. Couarr. & Caballin. adducti a Capyc. Latr. consultat. 65 n. 19. quibus addo Augustin. Barbos. de iur. Eccl. lib. 1. cap. 39 §. 2. n. 120 & Mangil. 11 de evict. quest. 6. n. 20. attamen verior est & sententia d. text. in l. vedor. limiteari in fisco, qui properet ad suos Iudices remitti debet glos & Bart. in l. 3. Cade iur fisc. lib. 10. Peregrin. de iur fisc. lib. 7. tit. 1. nu. 9. Caualcan. decis. 8. num. 2. par. 1. Carpan. ad Statut. Mediol. cap. 69. numer. 109. tom. 1. Cancer. var. resol. par. 2. cap. 16. n. 42. & seqq. Rout. pragm. 12. de officio Procurat. Cesar. numer. 2. versic. idem erat & pragm. 62. num. 1. Carteauall. de iudic. cum ibi allegai. d. disput. 2. numer. 703. Guzman. de euiction. quest. 8. Hodiern. ad Surd. decis. 110. nu. 11. Capyc. Latr. qui plures alios adducit consultat. 65 num. 21. 22. & seqq. vbi bonam rationem assignat, & testatur hanc esse opinionem magis receptam Mastrill de Magistrat. lib. 3. cap. 4. numer. 12. & 13. Capiblanc de Baronib. pragm 8. num. 101. par. 3. tom. 1. & faciunt etiam rationes adductas per Salgad. Laby int. creditor. par. 1. cap. 7. numer. 14. 15. & seqq per Fontanell. decis. 557. numer. 12. & Farin fragm. par. 1. verb. fiscus numer. 182. & 183 quibus addi possunt DD. allegati ab Anton. de Amat. resol. 86. numer. 71. versic. & si contrarium, licet prole contrarium 12 teneat; & facta diligentia & dinumeratione DD. apud supradictos adductorum, apparebit opinionem pro fisco esse magis communem.

13 Quod priuilegium auocationis & causarum ad proprium Tribunal procedit etiam in causa ad. sicut vidua, minores, & similes personae priuilegia- ta, quia electio fori de prompta a l' unie. C. quomod. & quand. Imperat. inter vid. & pupill. non. procedit in causis nicalibus Menoch. de arbitrar. cas 66. numer. 44 Marchesan. de commission. auo- cation. causar. §. 2. numer. 152 par. 2. Carleuall. de iudic. d. disput. 2. numer. 649 vbi rationes, & alios DD. idem sentientes allegat. Non ab re 14 nominaui minores, quia & licet Thomat. decis. March. 85. num. 39 dixerit electionem fori com- petere solis pupillis, non autem minoribus vi- ginti quinque annorum, veritas est in contra- rium, quod nempe, & ipsi minores gaudeant be- neficio electionis fori, vt bene comprobant Giar- lin. controv. 170. num. 48. & seqq. Sanselic. de- cis. 134. & decis. 274. utroque per tot. Rout. de- cis. 27. pariter per tot. qui omnes adducunt soli- diffimas rationes.

15 Quae omnia procedunt etiam & in fisco suc- cedente in bonis confiscatis post litem super illis motam, nam licet instantia transeat in heredem Fontanell. decis. 143. num. 16. Garon. var. resol. cap. 15. numer. 48. non tamen transit in fiscum 16 quando succedit iure & confiscationis, quia cunc succedit bonis, non persona Garon. d. cap. 15. n. 49. Carleuall. de iudic. d. disput. 2. numer. 314. & 316. Capyc. Latr. consultat. 131. n. 42. quicquid 17 secus esset dicendum si fiscus succederet uti heres

ex Garon. & Carleuall. superius allegatis.

Pro complemento huius questionis censeo ad 18 monendos Iudices fiscales, quod fiscus † nec obtinet condemnationem in expensis, nec patitur, nisi fierit in evidenti calumnia Boer. decif. 323. n. 1. Peregrin. de iur. fisc. lib. 7. tit. ultim. num. 13. vers. pro complemento Caball resol. 296. num. 19 Gratiā. disceptat. 33. num. 40. & infra Fontanell. dec. 424 num. 3. & 4.

Decisio Sacra Rot. Rom. in Perusina Saluiani Veneris 13. Maij 1654. coram R. P. D. Peutingerio.

Ridolphinis immissex remedium utilis Saluiani in possessionem predij, de quo agitur dandum esse mandatum de manutendo DD. responderunt, quia obiecta pro parte Anastasij cessare visa sunt.

Non enim obstat, quod sit in causa clericus, qui contemporaneè cum Anastasio laico, ac reo, & possessore a sententia super immissione lata ap. 29 pellavit, ideoq; possessio capta post interpositam huiusmodi appellacionem fuerit attentata ex dec. in Urbevetana successionis 25. Iunij 1635. coram b. m. Motmanno, quia cum clericus comparuerit post motum iudicium contra laicum, ut ei assistat tanquam † necessarius defensor, & sententia, que est in mero possessorio non sit formata contra ipsum clericum in ea non nominatum, prout formanda non erat, sed contra laicum, ut post Bald. in l. liberto §. fin. ff. de neg. gest. tradit Imol. in l. à sententia num. 1. versic. si autem comparest pendentif de appell. Natt. conf. 630 num 4. Handed conf. 21 25. num. 9. lib. 1. vtique intrat Aegidiana, quia † clericus sic comparens non consideratur vti principalis, & proinde nec priuilegium circa appellacionem allegare potest, dum ei licet appellare eo dumtaxat modo, quo licet tempori reo conuento Imol. in d. l. a sententia col. 2. Bart. & Aret quos refert, & sequitur Put. decif. 374. num. 3. & 4 lib. 22 2. in correct. nec aliam poterat † exceptionem, priuilegiaram ex propria persona competentem proponere Natt. conf. 99 num. 8. lib. 1. Handed. d. conf. 25. nu. 16. vbi distinguendo inter casum, quo 23 clericus † venit ad causam vti principalis pro suo interesse, & alium, qui venit vti necessarius defensor, ita declarat post Bald. & alios per eum allegatos; quinimò ei obstant omnia, quæ obstante reo, cum quo fuit lis cepta Ang. in l. ab executori. §. illo num. 4. ff. de appell. Soc. Sen. conf. 91. num. 11. lib. 3. Handed. d. conf. 25. num. 10. vbi num. 11. quod non poterat in aliquo reddere deteriorem conditionem actoris, eumq; sequitur Graff de effect. cleric. effect. 1. num. 264. vbi allegat concordantes, & facit etiam Rim. Iun. conf. 422. num. 13. vbi sa. 24 cit distinctionem, an † clericus veniat ante iudicium motum, vel post, ut contingit in casu nostro, quo etiam negatur clericum fuisse unquam ad causam admissum, cum actores semper admissioni sese opposuerint.

25 Hinc in fortioribus terminis dicimus, quod clericus necessarius defensor non potest mutare forū

expriuilegio sue personæ l. venditor 49 ff. de re iude. vbi DD. omnes Couarr. pract. q. c. 8. n. 3. Secc de appell. quest. 1. n. 223. vers. moueor primo Surd. conf. 222. n. 20. Barbos de iur. Eccles. univers. lib. 1. cap. 39. §. 2. nu. 216. & seqq. cum alijs per Modern. Hispan. de Iudie. tom. 1. disput. 2. quest. 6. Sect. 8. num. 664. & seqq.

Et hec eo magis procedunt, quia non potest clericus i. npedire executionem sententie dum venit ad causam † vtendo defensionibus ipsius Reij conuenti, sicuti dicimus quando tertius venit ad causam ex iure connexo cum iure colligantis Butr. in cap. litteris num. 23. & ibid. Bero. nu. 102. versic. vel dici potest, & num. 103. de restitut spoli. Rip. in l. naturaliter §. nibil commune nu. 80. ff. de acquir. poss. Rot. decif. 23. par. 1. & decif. 313. sub num. 18. part. 6. recent. & fuit dictum in Colonien. suspensionis 30. Aprilis 1640. § fin. coram R. P. D. meo Bichio.

27 Decisio verò in Urbevetana successioni coram bon. mem. Motmanno non applicatur, quia ibi clericus non veniebat assistendo emptori tanquam necessarius defensor, sed vti principalis pro suo interesse.

Ad motiuum deductum ex prima commissione rotali signata sub banca cum sola clausula, ita. 28 tamen, ut inhibitiō † non afficiat, quatenus a tū fuerit vigore obligationis Caneralis, vel alterius processus executiui, responsum fuit non illam, sed postremam commissiōnem signatam in plena signatura ad instantiam illorum de Ridolphinis, cum facultate manutenendi, quem de iure, esse attendendam, quæ quidem clausula irritat tantum † executionem faciendam, non autem ante factam, si recte facta fuit, ut respondit Rot. in Romana Vinea 30. Maij 1634. coram Reverendissimo Tarraconen in Auenionen, attentatorum 10. Iunij 1648. §. non urgeret coram R. P. D. meo Celso, & nouissime alijs allegatis in Reghinien. attentatorum 12. Decembri 1653. §. 1. & §. in contrarium eoram R. P. D. meo Bichio. & quamuis 30 executio non dicatur ritè facta, si emanauit † intra decendum competens ad appellandum, ut dixit Rot. in Romana Saluiani prima Iulij 1648. § minus obstat coram Eminentiss. Cardinali Ottobono, præterquam quod id forte intelligendum est, quando † causa de sui natura erat appellabilis, cessat difficultas ex facto, quia in casu nostro sententia lata fuit die 3. Iulij, & possessio capta fuit die 15. & sic post duodecim dies, ut in summe. eorumd. de Ridolphinis num. 8.

Minus obstat, quod post dictam primam commissiōnem, & præsentatam inhibitionem Ridolphini fecerint † vindemiam, quia inhibitione huiusmodi non impedit continuationem possessionis antea ut supra legitimè capta Bero. confil. 558. num. 8. & 24. lib. 3. Paris confil. vlt. numer. 10. & 11. lib. 4. Rot. decif. 110. numer. 1. part. 1. recent. & quod dicitur non dari continuationem, quando originalis possessio fuit instrumentalis tan- 33 tum Mantie. decif. 168. num. 5. & decif. 184. nu. 2.

ea ratione, quia possessio instrumentalis est facta
34 possessio, nec suffragatur quando alter est in pos-
sessione, ut in d. decisi. Mantic. 168. num. 5. proce-
35 dit, quando possessio + instrumentalis capta fuit
absque præciso mandato Iudicis, seruatis seruan-
dis relaxato, in quibus terminis loquuntur exad-
uerso allegati, tunc è conuerso; & ratio diuer-
sitas est, quia cum Iudex ritè, & rectè proceden-
do priorem possessorum sua possessione priuaue-
rit, verum est dicere, quod nemo aliis remansit,
quia solum immisus extitit in possessione, & per-
consequens possessio instrumentalis quicquid cō-
secutuè gestum fuit excusat ab attentatis, ut be-
nè distinguendo declarat Mando, de inhibito. qua-
stion. 156. sub num. 2.

Postremò obiecta contra validitatem sententia
non relevant, nam primum, quod clericus in pro-
cessu cause, & ad ipsam sententiam citatus non
fuerit, quemadmodum enim Ridolphinis in iuris
36 non poterat clericus + iste iudicium contra em-
prorem ceptum in se trāsferre, & nouare Modern.
Hispan. d. disput. 2. num. 666 ita etiam Ridolphini
37 illum + de necessitate citare non tenebantur Rot.
decisi. 493. num. 2 par. 3. recent.

Nec relevat secundum, quod Iudex contextuā
liter admiserit iura, & sententiam tulerit, & ideo
38 citatio ad sententiam circumducta + remansterit,
cum enim non simpliciter, sed cum clausula, si &
in quantum, hinc apparet, illum noluisse admitte-
re, nisi absque retardatione vterioris processus;
& proinde dici non potest circumducta citatio
ad sententiam sub eadem die cadens Buratt decisi.
727. num. 2.

Ex quibus Ridolphinis manutentionem DD. con-
cesserunt vtraque &c.

De Appellatione.

S V M M A R I V M .

Appellatio quando concedatur reo à sententia
continente pœnam corporalem, remissiuè num. 1.
Quando concedatur à sententia continente pœnam
pecuniariam, remissiuè num. 2.

Fiscus quando possit appellare à sententia absolvitoria
Rei. num. 3. 4. 5. 10. & seqq.

Et quid servandum sit extante instigatore. nu-
mer. 13.

Tenetur appellare infra decem dies à die latè sen-
tentia. num. 6.

Appellatio interposita per reum censetur fiscus ipso
iure adhæsse. num. 7.

Reo renunciante, an fiscus possit illam prosequi
in iusto Reo. num. 8.

Fiscus quando g. iudeat beneficio appellationis inter-
positæ per consortem litis. num. 9.

Potest appellare si est notoriè, & considerabiliter
grauatus num. 16.

Denegata appellatione babet recursum. num. 17.

Qui recursus debet peti infra decem dies à die latè
sententia. num. 18.

Sententia non intimatur fisco. n. 19.

Fiscus potest dicere de nullitate sententia. n. 20.

An iuvetur beneficio restitutio in integrum. nu-
mer. 21. 22. & 23.

Sententia notoriè in iusta nunquam transit in iudica-
tum. num. 24. & 25.

Sententia tres conformes evidenter iniusta etiam post
executionem factam debent revocari. numer.
26.

Statutum, vel constitutio denegans appellationem à
duabus conformibus intelligitur de iustis, & va-
lidis, & non habet locum in notoriè iniustis, &
nullis. num. 27. & 28.

Constitutio Marchia prohibens posse dici post certum
tempus de nullitate sententia non comprehendit
excipientem. num. 29. 61. 62. & seqq. ubi plures
adducuntur rationes.

An comprehendat notoriā nullitatem. num. 57.
58. & seqq. & quid debeat hoc casu facere Iudex
ex Officio. num. 76.

Non comprehendit notoriā iniustitiam. num. 77.
78. cum seqq. ubi comprobatur pluribus funda-
mentis.

Sententia ex actis non iustificata dicitur notoriè iniu-
sta. num. 33.

Solutio indebiti debet concludenter, ac necessariò pro-
bari, non autem presumptuè, vel per possibile.
num. 34 & 35.

Identitas debet probari per allegantem. num. 36.

Pluralitas semper presumitur. num. 37.

Maxime contra debentem probare identitatem.
num. 38. & ubi probatio debet concludere per
necessitatem. num. 39.

Divergēt summarum, & pecuniarum inducit di-
versitatem obligationum, & contractuum.
num. 40.

Confessio, & negatio an referatur ad qualitates enun-
ciatas, remissiuè. num. 41.

Positionibus respondens an censeatur confiterine-
gata in positionibus antecedentibus. numer. 42.
& 43.

Dictio, siue verbum dicta, an referatur ad substanti-
am, vel etiam ad qualitates numer. 44. &
45.

Indebiti receptio debet probari. num. 46.

Limita. num. 48.

Et quidem per realem solutionem, non autem per
confessionem de recepto. num. 47. 87. & 88.

Limita. num. 84.

Positionibus respondens per verba non credit ut po-
nitur non potest dici mendax. num. 49.

Positiones in terminis constitutionis Marchie de-
bent produci iurata, alias responsio subsecu-
ta, & si spontanea non præjudicat. num. 50. 51
& 52.

Limita. num. 53.

Ignorantia presumitur. num. 54.

Condicio indebiti, an possit habere locum contra es-
tionarium. num. 55. & 56.

Confes-

Confessio geminata probat, veram numerationem . . .
num. 85.

Limita in conditione indebiti. num. 92.

Restitutio Apocæ facta à creditore debitori probat pecuniam vere fasce solutam . . . numer. 86

Declaratio. num. 90. & 91.

Administrativa adiuvantia confessionem de recepto in conditione indebiti debent concludere per necessitate, non autem per possibile. num. 89.

Q V A E S T I O N E L.



On omnia, quæ remedium appellatio in criminalibus respiciunt, hic apponere existimauit, cum quoad Reum appellantem a sententia lata & super pena corporali fuerint latocalamo omnia discussa per Farin. quæst. 101. per tot. & Guazzin. defens reor. 36. pars riter per tot. & quoad appellationem & a sententia continente penam pecuniariam edocuerunt, quid peragere debeat Reus appellans idem Farin. d. quæst. 101. nu. 102. & infra Guazzin. d. defens 36. cap. 5. & Scanarol de visitat carcerat. lib. 1. §. 8. cap. 4. num. 3. vnde solum attingam, quæ pertinent ad appellationem fisco concedendam nec ne; in quo articulo firmo regulam, quod de iure comuni & fiscus potest appellare a sententia absolutoria lata pro Reo illud & ff de appellat Peregrin. de iur. fisc. lib. 7 tit. 4. n. 1 Guazzin. d. defens. reor. 36. capit. 14. & de confiscat. conclus 30. utrobique nu 1. Giurb. obseruat. decis. 114. nu 8. Capyc. Latr. decis 161. num 4. & decis 165. num. 7

Nec tantum valet & appellare a totali liberazione, sed etiam a minoratione penæ Baiard. ad Clar. quæst. 94. n. 17 Guaz. de confiscat. d. conclus 30. n. 2. Monac ad Minad. dec. 27. n. 7 Giurb. d. obseruat.

n. 4. n. 8. vers. & ne dum haber enim fiscus speciale & præ privilegium irritandi sententias contra se lacas in causa criminali l. 1. C. de sentent. aduers. fiso. lat. lib. 10 Guaz. d. conclus. 30. nu. 3. Giurb. d. obseruat. 114. n. 8. 9 & 10. assertens esse caendum a Magon. decis Lucen. 58 contrarium firmante; quæ appellatio erit infra decem dies & a die latæ sententie interponenda Giurb. d. obseruat. 114. n. 29. cù plurib. seqq. Capyc. Latr. dec. 165. n. 1 cum seqq. vsq; in fin.

Et si Reus ipse & appellasset, censetur fiscus ipso iure illi appellationi adhesisse Guazzin. d. defens. reor. 36. cap. 14. n. 1. versic. & in tantum Monac. ad Minad. dec. 27. n. 7. Fontan. dec. 123. Capyc. Latr. dec. 178. n. 10. Giurb. d. obseruat. 114. n. 14. dicens, posse reformari sententiam in peius contra Reum;

an autem Reo renunciant possit fiscus illo invito appellationem proseguiri, tenuerunt affirmatiuam Cancer. var. resol par. 1. c. 17. n. 16 vers. an autem, & alij relata Giurb. d. obseruat. 114. n. 15. quibus addo Rouit de appell. pragm. 7. n. 1. versic. in contrarium; negatiuum vero contra fiscum firmauerunt Francb. decis. 65. 8. Monac. ad Minad. d. decis. 27. num. 7. cum quibus vti ultimo loco rela-

tis viderut sentire Giarb. d. obseruat. 114. n. 15. verific. contrarium; sed tene opinionem pro fisco, quia est melioribus rationibus fulcita, quas posteris videre penes Scacc. de appellat. quæst. 17. limit. 2. num. 95 & in casu Vincent. de Franck. nihil fuit decisum, vt ponderat Rouit. d. num. 1. sed licet fiscus adhærendo iuuetur appellatione interposita per t. Reum, non tamen iuatur beneficio appellationis interpositæ per consortem litis, cum quo habeat interesse commune, si agatur de negocio duiduo Cancer d. cap. 17. num. 16 Giurb. d. obseruat 114. num. 16.

De consuetudine autem totius t. Italiæ fiscus non appellat a sententia lata pro Reo Farin. d. quæstion. 101. numer. 32. Scacc. de appellato quæst. 17. limit. 49. n. 1. & infra Monac. ad Minad. d. decis 27. num. 7. Guazzin. d. defens reor. 36. cap. 14. num. 2. & de confiscat. d. conclus 30. num. 22. Giurb. d. obseruat. 114. num. 18. Scanarol de visitat carcerat. lib. 1. §. 8. cap 4. num. 36. & in Curia

Romana adest bulla Py IV. §. 17. disponens t. appellationem fisci a sententia absolutoria Rei non debere ad nisi per A-C iuxta consuetudinem in Curia seruatam; sed postea idem Pontifex constit. 58 §. 44 tom. 2 nou. bullar. determinauit t. spectare ad Signaturam admittere, vel non admittere appellationem a fisco interpositam, quarum constitutionum meminerunt Farin. d. quæst. 101. num. 32. Guazzin. de confiscat. d. conclus 30. n. 22. & 23. & d. defens reor. 36. cap. 14. num. 2. 3. & 4. Sca e. de appellat. quæst. 17. d. limit. 49. n. 1. 10. & 11.

apud quos habet etiam, quid sit t. seruandum, si adsit in causa instigator, idem nq; reperitur dispositum in bull. 71. Pauli V. tom. 3. nou. bullar in tit. de fisc. procurat. §. 15. vbi extante instigatore secreto, vel aperto, non potest fiscus proseguiri appellationem, nisi data per instigatorem cautione de reficiendis expensis; cessante autem instigatore fiscus t. appellare non prohibetur, sed Signatura prouidet secundum casum, & consonarum qualitatem ut in d. bull. 71. ead. rub. de procurat fisc. §. 10.

Prout nec posset t. fiscus appellare, si adsett se. tutum denegans Reo beneficii in appellationis, vt inter utrumque seruetur æqualitas Farin. d. quæst. 101. n. 3. Guazzin. de confiscat. d. conclus. 30. n. 24. & d. defens reor. 36. cap. 14. n. 6.

Est aduertendum, quod t. licet fiscus reperiretur prohibitus appellare, tamen prohibicio cessabit, si fuerit notoriæ, & considerabiliter grauatus Cancer. var. res p. 1. c. 17. n. 15. & p. 3. c. 18. n. 19. vers. hinc licet Giurb. d. obseruat. 114. n. 13. vel saltem

habebit recursum, qui nunquam intelligitur sublatu denegata appellatione Donat. Anton. de Marin. res 150. n. 1. & per tot. lib. 1. Monac. ad Minad. d. dec. 27. per tot. Nouar. pragm. de offic. Iudice collectan. 8. n. 16. & seqq. Giurb. d. obseruat. 114. n. 22. Capyc. Latr. dec. 161. n. 3. vbi firmat recursum dari, & a minoratione penæ & decis. 165. nu. 25. qui recursus t. debet peti infra decem dies ad instar appellationis a die latæ sententie Rouit. decis 14.

num. 7. Giurb. d' obseruat 114. num 22. versio. quod
 grauamen Capyc. Latr. d. decis. 165. num. 25. dixi a
 19 die latę, quia fisco non + debet intimari sententia
 Capyc. Latr. d. decis. 165. num. 31. & infra.
 20 Et pari modo potest fiscus dicere + de nullitate
 sententię Cancer. var. resol. par. 1. d. cap. 17. numer.
 21 Capyc. Latr. decis. 161. num. 2. & decis. 165. nu.
 22 24. sed an gaudeat beneficio + restitutionis in in-
 tegrum iud. cito criminali erunt videndi Farin.
 d. quas. 101. num. 35 cum seqq. Guazzin. de confi-
 scat d. conclus. 30. num. 25. 29. & infra & d. defens.
 reor. 36. cap. 14 num. 5. Fontanell. decis. 122. vbi
 23 quod non + porest adhucere restitutioni petitę per
 minorem Capyc. Latr. d. decis. 165. nu. 35. & seqq.
 non ab re dixi in criminalibus, quoniam in caulis
 ciuilibus, & non paucis fiscus indubitanter
 23 + restituitur in integrum Guazzin de confiscat.
 d. conclus. 30. num. 33. Capyc. Latr. d. decis. 165.
 num. 47 & seqq. vbi vide, an, & quomodo sit pro.
 24 banda legio. Si autem sententia + estet notorię
 iniusta, nunquam transiret in iudicatum, & non
 obstante quovis statuto prohibente dici de nul-
 litate, etiam cum præfinitione temporis, semper
 posset dari de notoria iniustitia, ut fuit a me deci-
 sum in hac Rota Maceratensi, & compilaui duas
 decisiones, quæ sequuntur.

Aſculina Pretij Bonis 19. Octobris

1656.

P Ræsumens Ioannes Petri de Veteribus soluisse
 indebitum Francisco Vannicolę, at illud pro-
 bandum dedit Positiones, in quatuor primis ex-
 primebatur, quod Aristides Marianus vendidit
 ipsi Ioanni Bouem florenis quinquaginta; in se-
 cunda, quod Aristides moriens legauit pretium
 dicti Bouis Lucidaria sua Filia; in tertia, quod A-
 ritide vita fungo, ipse Ioannes fuit compulsus
 ad faciendam obligacione n florenorum quinqua-
 ginta pretii eiusdem Bouis ad fauorem Iosephi Pe-
 lagalli: que tres Positiones fuerunt a Francisco il-
 lis respondentē, negatę; Quartam autem conti-
 nente, quod dicta Apoca dictorum florenorum
 quinquaginta, ut supra, fuit ab eodem Iosepho
 per cessionem translata in ipsum Franciscum, per
 verbum credit, Franciscus respondens confessus
 fuit.

Qua Confessione fatus Pr̄tor Ophidę ausus
 fuit damnare Franciscum ad reddendos dictos flo-
 renos quinquaginta, ut indebet exactos; à qua
 damnatione appellatio ad hanc Sacram Rotan-
 deuoluta, nec prosecuta infra legitima tempora,
 fuit per duos ex D. D. meis Auditoribus declarata
 deserta.

Post quam geminatam declarationem causa co-
 ram me introducta, expetebat Ioannes, duas con-
 formes super detractione fore exequendas, tanquam
 constituentes rem iudicatam, iuxta dispositionem
 Bullæ Rotalis §. 26. Ego autem animaduertens,
 25. appellationem a Sententia + Pr̄toris Ophidę no-

toria labe Injustitiae laborante, deferi nequivisse,
 executionem denegauit, & dato termino ad vite
 riora procedendum existimauit, motus, quia sen-
 tentia evidenter iniquita nunquam transit in iudi-
 carum l. 4. & condemnatum ff de re iudic. Altograd.
 cons. 99. num. 47. & seqq. vol. 1. Rot. recentior. decis.
 55 num. 7. part. 5. & sicut alias decilum per hanc.
 Rotam in Aſculana redditionis rationis 21. Junij
 1632. coram D. Guidicione in S. circa ea, & S. se-
 quenti, adeo ut etiam tres + conformes post exe-
 cutionem consummati, debant revocari, si abs-
 que aliquo velo detegantur iniulta Gabriel cons.
 28 num. 6. lib. 2. Gratian. disceptat forers 103. num.
 25. & disceptat. 581. num. 22.
 Et propterā censui, non esse locum Bullę Ro-
 27 cali de duabus + conformibus, cu.n hęc Conſti-
 tutio intelligatur de validis, ac iustis, & excludat
 aperte iniultas, vel nullas Gratian. disceptat. fo-
 res 691. num. 27. & disceptat. 745. num. 3. & seqq.
 Scacc. de appellation. quest. 17 limitat l. num. 69.
 Fenzon. ad Statut Vrb. cap. 180. num 54. & seqq.
 Gilian ad Statut. Perus in verb. appellatio cap. 1.
 num. 5. Cancer. variar. resol. par. 3. cap. 18. num. 26.
 27. 28 & 29. Rot recent. decis. 292. num. 10 part. 6.
 & in terminis huius Bullæ Thomat. dec. 49. num.
 9. 10. & seq. part. 1.

28 Regulare namque est, quod, & si de iure + ap-
 pellatione prohibita sit, semper tamen indulgetur
 ad utrumque eff. etum, quotiescumque nullitatis,
 vel iniustitiae evidentis detegitur dectus Ioseph. Ludouic. decis. Perus 39 num. 9. Menoch. remed. adipiscen. 4. num. 8, 10. Gratian. disceptat. Forens. 41. num. 7. & 31. & disceptat. 263. num. 27. Sal. gad. de reg. protect. part. 3. capit. 9. numer. 5. & seqq.

Non obstatre putauit, quod post desertam appelle-
 lationem Constitutio Marchia lib. 6. cap. 9 prohibe-
 beat, posse dici de notoria iniustitia sententię.
 Quoniam Constitutionis prohibito comprehen-
 29 dit + tantum, qui agendo, notorię tam iniqui-
 tatis vult allegare, non autem, dum Reus illam ex-
 cipiendo deducit Antonin. Maceratensis resol. 60.
 cas. 39. vers. fuit responsū lib. 2. Thomat. decis.
 102. num. 6. part. 1. & decis. 243. num. 12. & seqq.
 part. 2. vbi dantur concordantes.

Prout hic adducebatur ad excludendam senten-
 tie executionem, & sic per modum exceptionis,
 30 quo n̄t alud est, quam actionis exclusio l. 2 ff de
 except. Capyc. Galeot. controvers 35. num. 20. vol.
 31 1. maximè opposita per Vannicolam Reum, +
 conuentum, qui, & si appellauerit, non deligit es-
 se talis Vbert. de citat. cap. 1. 2. num. 60. & seqq. Ciar-
 lin. controvers 188. num. 7 Seraphin. decis. 1422.
 num. 1. Cauader. decis. 631. num. 1. Etenim appelle-
 32 latio operatur + solummodo, quod status litis re-
 ducatur, ut erat de tempore pronunciationis l. 3.
 C de appellat. Marant. de Iudic. part. 4. distinct. 6.
 num. 15. Vbert. decis. 12. num. 61.

33 Ostendebatur autem patens + iniustitia sen-
 tentię, quia non erat ex actis iustificata Alto-
 grad. cons. 4. num. 9. vol. 2. Rot. recent. decis. 127.
 num. 2.

num. 2. part. 5. decif. 470. num. 2 d. par. 5. tom. 2. & decif. 132. num. 10 part. 7. Cuius iustificationis defectus comprobabatur, dum nullibi constabat in 34 actis, dictos florenos quinquaginta fuisse indebitos, quod assumptum debebat probari per actorem plenè, concludenter, ac necessariò, non autem presumptivè, vel per possibile. Ciriac. controv. 263. num. 7. & 8. controv. 264. num. 5. & seqq. & controv. 286. nu. 23. & 24. Post. resolut. 107. num. 24. & seqq. Rot. recent. dec. 26 numer. 17. decif. 38 num. 2. & decif. 130. num. 17. part. 5. Coccin. decif. 94. & decif. 384 utrobq. num. 1. Add. ad Buratt decif. 592 num. 6. & 7. Add. ad decif. 592. 35 num. 27. vbi quod sufficit f sola possibilis ad excludendum agentem part. 5. recent. tom. 2.

36 Quia propter debebat adduci identitas f Bouis, & Crediti Aristidis Marescott. resol. 12. num. 1. & seqq. hb. 1. Mascal. conclus 1179. numer. 58. cum 37 alias f semper presumatur pluralitas Mascal. dicta conclus 1179. num. 19. 20. & seqq. Gratian. disceptat. forens 293. num. 2 disceptat. 640. num. 38 26 & disceptat. 790. num. 6. Signanter contra f eum, qui tenet identitatem probare Marescott. dicto cap. 12. num. 2. Altograd consil. 96. num. 24. 39 vol. 2. & fortius, dum f probatio debet concludere per necesse vt hic Thomat. decif. 286. num. 8. & 9. part. 2.

Hinc inferebant informantes pro Vannicola, quod, cum Aristides legauerit Lucid ria florenos quatraria cum dimidio, pretium Bouis venditi Petro de Veteribus, & Apoca, quam cessit Pelagallus sit florenorum quinquaginta contrà Petrum, & Ioannem de Veteribus, utique ex diversitate f summae, & contraheotium inducatur diversitas contractuum, & obligationum f quingenza ff de probat Surd consil. 80. num. 14. & in terminis repetitionis indebiti Coccin decif. 331. num. 2.

Nec aliquod negocium facere posse autumauit, quod Vannicola confessus fuerit quaream positionem, quasi quod per verba dicta Apoca, dd. flor. renorum quinquaginta, & dictio, ut supra fuerit habita relatio ad omnia in praecedentibus positionibus enunciata.

Quia omisita disputatione, an negatio, vel confessio f referatur ad factum principale tantum, aut etiam ad qualitates enunciatas, quam plenè discutit Michalor. de position. cap. 60. per tot. redditur indubitatum, quod dum Vannicola omnes positiones antecedentes negavit, non debet dici, quod se voluerit in continentia corrigeret, & con- 42 titeri f ea, que statim ante negaverat, sed tantum cessionem unius Apoca flor. renorum quinquaginta ad sui favorem expletam à Pelagallo, vt ad- uerunt Dec. consil. 118. num. 6. vers. confirmatur hoc. Papien. in form. excipien contrà posit gloss. ultimae positioni. num. 2. Michalor. dicto tract. cap. 60. numer. 11. & magis individualiter probant Corn. consil. 108. sub num. 7. vers. nec etiam nocet ipsi Gulielmo consil. 229. sub num. 4. vers. & tanto for- tius. & consil. 304. sub num. 6. vers. item alia respon- sio vol. 1. Sola ad constitut. Sabaud. lib. 3. tit de po-

sition. gloss. 21. num. 6 Post. de manutent. obseru. 83. in fin. Præsertim, dum ultra contradictionem re- spondens patetur totius litis iacturam, ex quo 43 tanto magis f depræhendetur, non fuisse inductam confessionem præteulam Crauett consil. 883. num. 1. & seqq.

Nihil vero sunt faciendæ dictiones illæ repetitiæ, quia verba dicta Apoca, & dictorum flor. renorum quinquaginta important tantum relationem 44 f ad substantiam, nempe, quod ex Apoca cessit debebantur quinquaginta floreni, non autem ad qualitates, quod deberentur causa pretij Bouis ab Aristide legati Lucid. & Corn. d. consil. 304. num. 6. vers. item alia responsio Barbo d. Elion 87. num. 3. apud quos affertur exemplum de interrogato, an cognouerit Bertam Vxorem Titii, qui si respondeat, cognouisse dictam Bertam, nunquam cen- setur fa eti qualitatem, quod Titio sit nupta. Dio- nio autem, vt supra, non operatur relationem 45 f ad omnes qualitates praecedentes, quando ea- dem ratio non subest Grat. dictio. 300. numer. 2. Francb. dec. 87. num. 10. quam hic non adesse col- ligebatur, dum priores positiones fuerant inte- graliter negatae.

Conuincebam autem, conditionem indebiti minimè dari potuisse, quia, licet pretium Bouis fuisse indebitum, non tamen fuit probatum, Van- 46 nico am illud f recepisse, vt probare debebat. I. C. de cond. c. indebit Ciriac. controv. 263. num. 7. & 8. controv. 264. numer. 5 & controv. 285. num. 2. & quod per realem solutionem, & non 47 per f confessionem de recepto, quam in proposito non esse sufficiemt animaduertunt Federis. de Sen. consil. 54. num. 1. & seqq. Rot. decif. 145. numer. 4. par. 3. recent. Add. ad Buratt. decif. 592. numer. 7.

Obiectum, quod, cum Vannicola, neg. f sit solu- 48 tionem libi facta, spectaslet ad ipsum (in menda- cii pñam) probare pecuniam f tuisse debitam l. cum de indebito, & ibi gloss. Bart. & Salicet. ff. de probat. Alex. consil. 83. num. 1. lib. 1 diluebatur in f. acto, dum Vannicola non fuit interrogatus, an pecuniam habuisset, ac etiam in iure, quia re- 49 spondens f positioni, per verba non credit, ve ponitur nullas mendacij pñas incurrit Surd decif. 58. num. 5. Gratian. disceptat. forens. 109. num. 12. & seqq. ad quem se refert Hodie. ad d. deciso Surd 58. num. 2. à quo non dissentit ad hunc effec- tum Michalor. dicto tract. de position. cap. 40. nu- mer. 15.

Vterius perpendebam, quod, cum Constitu- 50 tio Matchia lib. 5 cap. 19. requirat pro forma, pro- ductionem positionum f debere fieri cum lura- mento à ponente, vtique illo hic defacto, respon- sio, & si spontanea subsecuta, nullum potuit in- ferre præjudicium ipsi Vannicoli respondenti. Rot penes Fenson. ad Statut Vrb. decif. 172. in fin. & videtur concordare decif. 678. numer. 7 part. 4. tom. 2. recent. Et licet Ridolphin in tract. par. 1. cap. 10. num. 17. & seqq. voluerit, hoc procedere, dum 51 pars f instat pro iuramento, attamen non ada- ptatur

pratur Constitutioni Marchiq; que disponit, positiones debere produci in ratas, & proinde siue Iuramentum petatur, siue non, confessio, aut sit vera per ultioream responsonem, aut facta t per declarationem Iudicis in contumaciam, nunquam confitenti nocere potest Fenzon. ad Statut. Vrb. cap. 68. num. 18 & seqq Rot post ipsum dicta decisi. 17. & Ridolphin. dicto cap. 10. num. 29.

53 Quod tamen limitarentur, si reus t habuisset notitiam, quod forma statuti non fuisset seruata, & nihilominus responsoni se obtulisset Fenzon. dicto cap. 68 num. 33. & 34. Ridolphin. dicto num. 29. versi nisi reus. Hec autem scientia nullatenus fuit probata, & ignorantia t semper presumitur *Vulgaris i. verius ff de probat. maximè in Vannicola.* Viro idiota. & aotitiz formularum judicialium penitus experte.

Hec omnia sicuti admittebam tanquam solidissima in iure, ita pessimam in motuum, quod contra Vannicolum t cessionarium non debuisse dirigere condicione indebiti, sed contra Pelagaliu ncedente in l. cum indebitum, & Creditor. ff de condicione indebiti si citra Codex Fabr. lib. 4. tit. 6. definit. num. 15. in allegat. Nam hec, & similia 56 t lura loquuntur in delegatione, & non habent locam in cessione, ut ex Bartol. agnoscente discrimen inter utramque in l. si donatus & si quis indebitam in principe de condicione causa data, & in l. doli mali 19. num. 6. 9. & 10 ff de nouat & delegat. testatur Cancer. var. resol. pat. cap. 2. num. 63. 64. & seqq. sic fuisse decisum per Supremum Catholicon Senatum.

Et ita &c.

Aſculana Pretij Bouis 7. July 1657.

Ex incuria scribæ, quo cum conuenit Typographus, vel forsitan etiam mea, calamo inaduententer obrepente, fuit dictum in antecedenti decisione. Non obstatre putavi, quod Constitutio Marchiq; lib. 6. cap. 9. prohibeat dici de notoria iniustitia sententia, cum tamen interdicat dumtaxat agere nullitate: delero ergo ex eodem l. illo verbo, iniustitia, & supposito altero nullitate, iterum assumo calamus, ad magis firmandum ea, que circa nullitatem, vel notoriam iniustiam impedientem desertionem in ipsa Decisione deduxi.

57 Quia autem valde se se torterunt Scribentes t ad demonstrandum, an simile Statutum præfigens tempus ad dicendum de nullitate, comprehendat etiam notoriam, id est accuratius percurrendo materiam adiuneni, quod Ruginell. de appellat. l. 4. cap. 2 articulum hunc disceperando ad partes à num. 1 usque & per tot. num. 46. pro opinione firmante comprehensionem adducit plusquam tria 58 ginta D. D. A. num. t autem. 47 per integrum n. 129. solidissimis rationibus defendit, nullitatem notoriam nunquam esse a simili iure municipaliter comprehensam, & cumulant quadraginta, & ultra D. D. quibus addi posunt Rumin. conf. 36. num. 4.

lib. 5. Surd. cons. 354. numer. 16. Ciriaco. controvers. 499. num. 8. & 9. Cancer. var. resol. part. 2. cap. 15. num. 43. 44. & seqq. & par 3. cap. 17. num. 57. Viu. dec. 220. num. 3 lib. 2 Barz. dec. Bonon. 153. num. 8. & 9. Fontanell. dec. 453. nu. 19. Rot. diuers. part. 1 dec. 666 num. 3. & part 1. recent. dec. 36. n. 8.

Vtriusque etiam opiniois neutrā firmando 59 t meminat Hodie. controv. 48. num. 25. 26. & 27. testificans, quod Ruginell pro hac postrema sententia co. ceruat quadraginta septem D. D. pro 60 contraria vero triginta. Et quia nec me t fugit, quod post allegatos à Ruginell. & Hodie. vbi/uppera, pro comprehensione nullatus, & si evidens, tenuerunt Antoneli. cons. 45. num. 7. cum seqq. Thomat. dec. 243 num. 8. 9. 10. & 11. Rot. decis. 79 num. 7. cum alijs ibi relatis part. 7. recent. propriea, cum articulus iste ex D. D. Decisionibus Sacre Roti Romanæ, & rationibus hincindè existentibus reddatur non parum ambiguus, & operosus, nullum iudicium audeo interponere expectans, quod eadem Sacra Rota Romana cuius est è nexibus labyrinthi legalis questiones dubias ad veritatis limen educere, illum ad partes discutiendo diffiniat, nam sic quiesceret in posterum libido omnium scribentium, qui adiunicem hucusque aduersa fuerit.

Hoc itaque pretermissio, non inhi videtur à iude re absolum firmare, quod cum t Constitutio Egidiæ præ habeat agi post certum tempus de nullitatè, nullatenus includat excipiente in, ultra Antonini. & Thomati. in altera decisione allatos, Rip obseru. 74 num. 10 & 11. Surd. dicto cons. 354. num. 17. Ciriaco. controvers. 187 num. 6 & 14. Luso. Pet. in pract. For. Capitol lib. 6. cap. 1. num. 28 Fenzon. ad Statut. Vrb. cap. 19. num. 17. cum seqq. & num. 131 qui ambo respondent omnibus obiectis prout etiam satisfa it Vir acutissimi ingenii Carleull de Iudic. tom 2. disput. 16 numer. 8. 9. & per tot. num. 18. Scacc. de appellat. quest. 19. remed. 1. conclus. 4. num. 49. & seqq. Niger. de exception. cap. 12. l. 23. num. 17. Acobil de Graff. dec. 6. num. 62 t de Constit. Provt è contra, si statutum t prohiberet exceptionem, non tollereret actionem Scacc. de appellat. d. quest. 19. remed. 1. conclus. 4. num. 54. Galganett. ad Statut. Vrb. lib. 1. cap. 191. num. . . . Niger. de except. d. l. 23. num. 18. quicquid sit de 63 interitu t replicationis, que extinguitur, sublata actione Fenzon d. cap. 191 sub. num. 124. vers. nec replicari cum nn. seqq. Niger. de except. eod l. 64. 23 num. 19. & seqq. illam rationem t adducentes, quod replicatio accedit actioni ad repellendam exceptionem l. 2. l. replicationes ff de Except.

65 Et licet replicaretur, hec non t esse omnino tuta, dum nullitas fuit cum appellatione proposita, & fuerunt lapsa fatalia, quia tunc nec excipiendo posse deduci voluerunt Ruginell. de appellat. l. 4. cap. 2 numer. 99. Gratian. decis. March. 151 num. 20. & seqq. Mare Scott. var. resolut. cap. 51. num. 8. lib. 2. Antonel d. cons 45 num. 5. ea nem 66 pè ratione, quod vbi exceptio t vna cum actione exoritur, tunc per tempus exclusa actione, erit & pro-

& prohibita exceptio. Gratian. d. decis. 151. num. 14. & seqq. Mastrilli. decis. 102. num. 11. & 12. Niger. de except. cap. 12. §. 16. n. 17. & 17. num. 15. Rot. in Aetna Bonorum 20. Februarij 1641. §. qua. propter non relevat, coram R.P.D. Bichio post ad- dit. Post. ad tract. de subbaſt. dec. 127. num. 49.

Nihilominus solidissima adaptabatur responſio, 67 quod de iure & communi nullitas notoria ſemper opponi poteſt Scacc. de appellat. quaſt. 19. remed. 1. conclus. 7. num. 3. Ridolphin. in tract. Iudic. par: 68 1. cap. 13. num. 266. vel saltēm eius instantia & agen- do adducte per perpetuatur de iure canonico vſque ad triginta annos Ridolphin d. cap. 13. num. 262. 272. & 273. Salgad. de reg. protec̄t. par. 4. cap. 3. num. 115. 69 adeo ut deferta appellatione, non & ſit deferta nullitas ſimilis, & aquæ principaliter deduca Bu- ratt. dec. 163 num. 1. vti Add. quam plurimos das concordantes, & in terminis nullitatis reſultantis ex notoria Injustitia Rot. decis. 151. num. 2. part. 1. & decis. 55. num. 7. part. 5. recent. quicquid ſecūs 70 ſit & de iure ciuili, à quo instantia nullitatis clau- ditur triennio. Scacc. d. remed. 1. conclus. 7. num. 6. Capye. Latr. consult. 6. num. 5. & seqq. Quomodo 71 autem & dignoscatur, an ſit principaliter, vel in- cidenter proposita, edocent Scacc. d. quaſt. 19. re- med. 1. conclus. 3. num. 3. 4. ac seqq. & Ridolphin. d. cap. 13. num. 270. & seq.

Dum igitur hoc tempus agendo reſtringetur inſra curriculum trium mensium à Constitutione 72 R̄gidiana, illius diſpoſitio & eſt limitata ad ſolam actionem, de qua loquitur, nec ad exceptionem aliquo p̄tio extendenda, ut minus quam fieri poſſit, ius communelq; datur Altograd. conf. 4. num. 17. 18. 19. & 25. & conf. 88. num. 11. 12. & 14. vol. 1. Caren. refol. 172. num. 9. 10. & 11. ac refol. 196. num. 8. & seqq. Rot. recent. dec. 187. num. 8. part. 7. & in terminis ſimilis Statuti Carleual de Iudic. d. disput. 16. num. 8. cum ſeqq. & signanter num. 18. & 19. cuius rationes, ne longior euad am traſcri- bendo, conſulto omitti; led poterit imp̄ci, dum opus erit, nam, que in contrarium obiiciuntur, prorsus eliminat, & conueniunt omnes alii allegati ſuperius. hoc itaque p̄termissio, vnde exceptio 73 tanquam non comprehensa, regulabitur ſecun- du m terminos iuriſ communis l. commodiffimè ff. de liber. & postbum. Rot. recent. decis. 43. num. 2. & 74 11. part. 7. cuius ſancito imp̄do & poterit nullitas agendo proposita excipiendo deduci Lue. Pet. d. lib. 6. cap. 1. num. 37. qui ſic ratiocinatur in his terminis individualibus, nec videtur abesse Scacc. d. remed. 1. conclus. 4. num. 49. & seqq. eoque ma- 75 gis, ſi illa notoriè vigeret, nam, & ſi agendo di- ſcuſſam poſſe excipiendo iterum cognosci reſtatur Ruginell. d. cap. 2. num. 101.

Quinimò, quamvis Statutum includeret, attra- 76 men Iudex & videns illius notorietatem ex actis, poterit ex officio ſupplere, & ſententiam non exequi, in dihilo obſtantे diſpoſitione Statuti Ruginell. d. cap. 2. num. 126. Coſt. de retroaction. cap. 9. cap. 7. num. 30. Barz. d. decis. 153. num. 8. & 9. Fon- tanell. d. decis. 453. num. 28.

Si vero ſententia laborat morbo iniustitiæ ei- dentis, ſicuti hanc, de qua agitur, laborare, ſuit in alia decisione apprimè coprobatum, indubitan- ter, & abſque aliqua contradictione fatentur scri- 77 bentes, illius allegationem, & nunquam ciferi interdictam à Statuto, & ſi tempus prefigente ad dicendū de nullitate Surd. d. conf. 354. n. 15. Rugi- nell. d. c. 2. n. 101. & p̄terea ſi nullitatem verſ. vel iniuſtū vbi, quod Iudex tali caſu nō ſe gerit vti Mi- niſter Dei, ſed vti Persona iniusta Ius alterius au- ferens num. 124. 128. & 129. Mafcard. de probat. conclus. 1115. num. 7. referens, iudicasse Rotam in Romana prætenſa conuentiōnis 7. Nouembr. 1580. coram Robuſterio. Niger. de except. cap. 12. §. 12. n. 2. iunctis nu. 34; & 55. Ciriac. controuers 499. num. 10. Font. nell. decis. Cathalon. 26. num. 20. & p̄cise in p̄to foſt. Conſtitutionis R̄gidiane, quod nullatenus comprehendat patentem iniustitiā, ſed ſolas nullitates processus confitentes in aliqua omissione, vel non ſeruatione alicuius formæ te- nuit Matth. Brun. conf. 26. per tot. quem ſequuntus fuſt Cancer. var. refol. part. 2. cap. 15. ſub num. 50. verſ. id, quod trādit, & verſ. nota quod dicta Conſtitutio, afferens obſtinuisse in illo Senatu, & par. 78 3. cap. 17. num. 55. 6. & 57. moti, quia alias & la- deretur Ius naturæ, vni dindo, & alteri auferen- do contrā p̄cepeum eiusdem iuriſ, quod nemo debeat locupletari cum alterius iactura l. nam hoc natura ff. de condit indeb. & l. iure natura ff. de re- 79 gul. iur. tuxtaque hanc & opinionem fuit alias de- cīſum in hoc Sacro Auditorio penes Amat. dec. 310. num. 6. cum ſeqq. in Asculana redditionis rationis 21. Iunij 1632. §. circa ea, & ſeqq. coram Guidi- cione, & Thomat. decis. 227. per tot. & signanter num. 5. par. 2.

Et ratiocinationibus, quibus ijdem D.D. cor- roborant hoc aſſumptum, vel poſſunt addi alia 80 duæ, tūm, & quia ex notoria iniustitia ſententia p̄ſumitur dolis in Iudice Mafcard. de probat. conclus. 532. num. 4. Contard. de moment. poſſe li- mitat. 10. num. 9. & 13. Farinac. quaſt. 111. num. 31. 387. & 498. quo caſu nullitas poſteſ ſemper & alle- garia, in nulla conſideratione habito Statuto; Plot. de in lit. iur. an. 8. 6. num. 8. Ruginell. d. cap. 2. num. 107. verſ. septimō ſi ſententia nec diſtentunt Scacc. d. remed. 1. conclus. 5. num. 12. verſ. Tertius, & Ni- ger de except. d. cap. 12. §. 24. num. 11. qui loquun- tur in terminis fortioribus, quando ſcilicet fuſſe reuociatum facultati agendi, & excipiendi de nullitate; Tūm quia ratione huiusmodi iniustitiæ 82 & anima reportantis ſententiam ſemper eſt in pe- riculo Scacc. de ſententia glōff. 14. quaſt. 2. num. 44. 83 & 45. at quando & periculum animæ conſidera- tur, ius dicendi de nullitate nullo tempore p̄- ſcribi poſteſ, ſed perpetuo viuit, & durat Scacc. de appellat. d. remed. 1. conclus. 7. num. 2. Ridolphin. d. cap. 12. num. 264. Salgad. de reg. protec̄t. part. 4. cap. 3. num. 116.

Ex his, & alijs in a ntegressa decisione deductis, dato termino, cui ambæ partes acquieuerunt, ſuerunt in processu ad vltiora pro parte loanis Petri

Petri de Veteribus adductis noue probationes, quibus autem iustificare, Vannicolam indebitum recepisse. Illis ideo diligenter discussis, ac pluriēs veriusque colligantis Aduocatis auditis, sicut restricta difficultas, an sola confessio Vannicole, quod receperisset pecuniam de qua agebatur, esset sufficiens in condicione indebiti; & quamquam D. Scribens pro illo de Veteribus substitione.

84 ret, esse latus, quia confessionem supponebat & multis administriculis suffulcatam, & propter reā probare verum actum solutionis ad istum, ac omnē aliū esse R. Rot. in Panormitana Pensionis 1. Decembbris 1642. I. Non obstat, quod predicta cor. Reuerendiss. P.D. Dunozetto, & inter administricula consummata 85 rabat & geminationem confessionis, que idcirco veram numerationem probaret, Mantic. de tacit. lib. 1. tit. 20 nū. 1. Merlin de Pignor. lib. 3. quāf. 86 58. num. 113. ac etiam restitucionem & Apocē ab ipso Creditore factam debitori, ex qua debebat dici pecunia verè soluta l. creditricem, & ibi Bald C. de remission. pign. Menoch. prāsump 140 n. 1. & seqq. lib. 3. Maur de solut. cap. 2. I. 3. n. 2. & seqq. Hering. de fideiussor. cap. 20. I. 8. num. 8.

Attamen D. Aduocatus Vānicole, cū quo & Egō per trāsiens, reuocādo sententiā Prætoris Ophidēz, eundem Vannicolam ab impetitis absolui, respondebat, quod, cum ex confessione de recepto 87 non & oritur actio pro repetitione indebiti, post Federic de Sen. ac alios adductos in priori decisione I. Conuincebam autem. Rot. in d. Panormitana pensionis 1. Decembbris 1642. in princ. vers attamen non visa fuerunt, & in eadem 26. Iunij 1645. I. ceterum partitas coram Reuerendiss. D. Dunozetto, & in Romana Censu 14. Decembbris 1648. in

princ. & in Romana Domus 17. Martij I. in creditum retulerunt, & 24. Januarij 1650. I. ex his par 88 titis coram R. P. D. Bichio, & optima quidem ratione, quia consilio indebiti nascitur ex obligatione, quæ re contrahitur, in qua debet probari vera, actualis, & realis solutio & quoque, ubi Oinot. nu. 11. institut. quib. mod. re contrahitur oblig. Rot. in d. Panormitana pensionis 1642. I. 1. vers. ea ratione, administricula, quibus ad hunc effectum est necesse fulciri confessionem, non debent esse 89 & delumpta, & possibili, ut sunt omnia, quæ hodie afferuntur, sed de necessitate concludere Rot. in d. Panormitana pensionis 1642. I. Non obstat, quod predicta prop̄ finem, & in eadem 1645. I. ceterum partitas.

Individualiter autem dicebatur, nihil concludere, nisi per possibile, restitutionem Apocē, cum illa possit importare, & vel solutionem, vel remissionem rei debita Mascard. de probat. conclus 111. num. 14. & 15. videturque conuenire Cyrsac. controu. 314 numer. 16 dum vult, ex ea prāsumi do- nationem; & D. verò in contrarium proximè allegati non dicunt, probari numerationem, sed tantum prāsumi liberacionem, vel solutionem,

91 quarum utraque refertur & ad obligationem tol- lendam, & non ad numerum solutionem l. solu- tionis 54 ff de solut. & liberat. & l. liberationis 47. iuncta glossa ff de verb significat. & Confessionem,

92 licet & geminatam in hoc proposito non atten- dendam, firmauit Rot. in pluries allegata Panori- mitana pensionis 1642. I. talis autem, & in eadem de anno 1645. I. ceterum partitas.

Et ita &c.

FINIS SEMICENTVRIAЕ.

Sequuntur

Sequuntur Allegationes prætermissæ in Quæstione XLIII. sub Numero 48.

GOnfiscatio contra Petrum Paulum Mauli de Castro Maltignani omnino videtur applicanda Mensa Capitulari Cathedralis Ecclesiæ Asculanæ, non obstante, quod proueniat ex contraventione bannimenti de ordine Illustrissimi D. Gubernatoris Asculi emanati, quia Capitulum prefatæ Ecclesiæ vigore donationis factæ ab Imperatore, & confirmatæ à pluribus alijs Imperatoribus ad quos Castra donata spectabant, & præcipue à Friderico ab anno 1185, cuius copia datur in manibus Illustrissimi Ponentis est in quieta, & pacifica possessione absoluti Dominij dicti Castri cum mero, & mixto Imperio, omnimoda iurisdictione cognoscendi omnes causas in prima, secunda, tertia, ac ulteriori Instance habendi fiscum separatum, pro ut habent & omnia regalia, quæ idem Imperator habebat cum facultate etiam cundendi monetam salua tamen in omnibus dignitate Imperialis Excellentia, ut apparet in dicta donatione.

Facta autem tali inuestitura de mero, & mixto Imperio veniunt omnes penæ, & Baro inuestitus succedit in locum fisci Imperatoris Altissimi Domini, qui donationem fecit, cum subrogatus subrogetur ad qualitates, & privilegia subrogantis in iuribus, in quibus ipse extendi potuerit *Isern. de pac. ten. S. hereditatem, Capit. dec. 27. num. 17. & dec. 182. num. 4: Boff. in terminis tit. de pan. num. 33. & in tit. de regal. num. 15. Carquit tit. 47. num. 8. & nouissimè, ac subtilius *Tbeaur. dec. 132. vbi firmat, quod omnis poena, multæ, emolumenta, & publicationes bonorum sint infeudati.**

Neque id fiscus Cameralis effugere potest, quia aut sumus in casu, in quo confilatio trahi possit ad bona sita extra Territorium confiscantis, & tunc talia bona non spectant ad iudicem, seu Dominum Confiscantem, sed ad Dominum loci, vbi bona sita sunt, *l fin. C. de bon. vacan. lib. 10. l. tutores, S. bares, & ibi Bart ff de administr. tut. idem Bart. & alij in leg. Cunctos Populos, C. de summ. Trin. & fid. Catibol. Brun. conf. feud. 37. num. 15. Clar. in praxi quæst. 78. vers. sed hic quaro, & innumeris alij, quos refert, & sequitur Farinas. tit. de delict. & pan. quæst. 25. num. 101.*

Aut non sumus, & tali casu frustrâ querit fiscus Cameralis illa bona, ad quæ eius condemnatio extendi non potest præcipue dum Territoria non sunt sub eodem Principe, cum hoc Castrum sit Imperiale in Regno situm, non in Statu Ecclesiastico, & bursa fiscalis sit separata. Ideò subintrat regula, quod in casu, in quo bona delinquentium confiscari possunt, non trahatur talis confiscatio ad bona sita extra Territorium confiscantis se-

cundum magis communem opinionem, de qua testatur Bologn. cons. 35. num. 7. quem sequitur Bonacoss. in eomm. opin. part. 2. vers. Confiscatio omnium bonorum col. 1 Farin. d. quæst. 25. num. 98.

Nec relevat si dicatur, quod donatio facta Ecclesiæ inferiori censeatur facta Ecclesiæ Romanae, cui omnes Ecclesiæ subditæ, & membra ex e. Cuncta per mundum 9. quæst. 3. & cumulat. per Mandell. cons. 62. num. 15. & 16. ac idecirco superioritas sit acquisita Sedi Apostolicæ, cui Ecclesia Donaria subest, cuius superioritatis vigore afficiat bannimentum, & confilatio ad Principem superiorum spectat.

Id enim forsitan procederet, si Imperator liberè donando Ecclesiæ inferiori voluisse à se abdicare omnem superioritatem, illamque in sedem Apostolicam, ac Superiores Ecclesiasticos transferre, pro ut poterat, si volebat ex pluribus additis per Menoch cons. 2. num. 69. sed in hoc casu id non militat, quia tantum abest, quod Imperator talem animum habuerit, quod immo sibi expresse superioritatem, & altitudinem Dominij in omnibus reseruauit (per illa verba salua tamen in omnibus ijs supra enumeratis dignitate Imperialis Excellentia) expresseque prohibuit in ultra, alios ibi nominatos, neque etiam ullus Pontifex possit hoc priuilegium Majestatis suæ violare, seu Asculanam Ecclesiam, Episcopum, eiusque Canonicos in possessione, iure, & dominio predicatorum rerum aliquibus iniuriis, calunnia, siue damnis presumat attentare.

In donatione autem consideranda solum est voluntas, & potestas Donatoris data capacitate Donatarij c. cum super de off. deleg. Abb. in e. si sa. cerdos num. 9. in fin. de off. Ordinarij, l. omne verbum, & ibi Bald. n. 8. C. communia de leg.

De capacitate autem Donatarij non est dubitandum, cum quælibet Ecclesia sit capax donationis, & bona etiam donata inferiori Ecclesiæ dicantur Sancta Sanctorum *Io: Andr. num 3. de for. comp. Afflict. de c. 361 num. 22 Oldrad. cons. 83 sub num. 4. Mandell. d. cons. 62 num. 15. & 16.*

Super potestate nullum pro parte fisci Cameralis fieri potest fundamentum, quia quamvis agitata sit quæstio, An Imperator liberè donando Ecclesiæ inferiori voluerit à se abdicare omnem iurisdictionem, quæ Ecclesiæ Romanae devolueretur, & pro affirmativa sit magis communis, & recepta opinio; Id tamen procedit, quando donatio est libera absqueulla reseruatione supremi Domini, quod in hac donatione sibi Imperator expresse reseruauit, ut dictum est, & non posse etiam violentem à se abdicare, cum inhæreat omnibus Imperii firmiter tenent *Io. Andr. in add. ad Specul. de*

de Iuris. omn. Iud. Ang. in l. 1. § fin ff de officiis,
Boss de Crim. & ea Maiest. num. 100 Os. sc. cons. 3.
num. 6. & per tot. Franc. Marc. dec. 484. numer. 8.
& seqq. & plures alijs.

Voluntas vero quenam fuerit, appareat, quia
quamvis amplam, & liberam quam quoad domi-
num, quam quoad usum fructuum donationem fe-
cerit, altitudinem tamen dominii, ne Ecclesia A-
ccesala remaneret, sibi specialiter reseruauit, pro-
hibendo etiam Pontificibus, ut superius dictum
fuit. Non ergo Fiscus Cameralis aliquid praeten-
dere potest.

Non etiam opponi potest, quod ista sit exce-
ptio de iure tertii videlicet de iure Imperii, quia
exceptio de iure Tertii potest a possessore oppo-
ni, quando funditus excludit intentionem Agen-
tis Roman. cons. 347. num. 4. & 5. Aymon. cons. 80.
num. 17. ad fin. & latè explicat Thes. deo. 4. num. 1.

Capitulum enim non excipit, ut ista superio-
ritas apud Imperatorem remaneat, cum nihil glo-
riosus haberet Capitulum Asculanum quam San-
cte sedi Apostolice, e. usq; summis Pontificibus sub-
iacere, sed tantum dicit, fiscum Camerale rationibus predictis, cum deficiat superioritas; & al-
ium dominium circa hęc Castra confiscationem
pretendere minimè posse.

Ex superiori allegatis videtur fīblatum totum
fisci Cameralis fundamentum hanc confiscationē
sidi debiri, quia non prouenit ex delicto a iure
communi prohibito, sed a bannimento particula-
ri faciente delictum illud, quod non est delictum,
& sic Iesla Maiestas Principis superioris, ad ipsum,
non ad Dominum Castrum confiscationē spectare.

Additur tamen ex abundantia, quod quando of-
fenditur persona Principis secundario, & in conse-
quentiam propter contraventionem editi ab eo
emanati; Cum tunc non sit offensa persona ipsius
principaliter, satis habere dicitur vltionem deli-
cti, si Vassallo pena solvatur prout cum Thesaur.
Oldrad. & alijs cum his propriis terminis firmat
Grat. cap. 642. num. 7. & seqq.

Quod procedit quamvis condemnatio fiat per
Ministros Principis superioris, pro ut in specie
concludit Rolan. cons. 21. n. 20 lib. 4. Oldrad. cons.
17. num. 12 cum seqq. Guidop. decif. 342 in crim. fol.
483 Os. sc. decif. 19. num. 9. & inest tex. l. fin. C. de
Exact. tribut.

Ac quod etiam si a statuto, vel per edictum no-
ua pena inducatur, & fiat delictum illud, quod de
Iure non erat, pro ut in casu de quo agitur, cum
hominum societas, & receptatio de per se non sit
delictum, quia ipsamet natura docet, ut vnuquisq;
alteri auxilium preheat, ut habetur in l. Vt vim ff.
de Iust. & Iur. nihilominus notabiliter dixerunt
Thes. d. decif. 132. & Boss tit de pén. numer. 25.
quod feudatus subintret in locum fisci cum
privatiuē sibi ipsi debeat pax, nam inducto
delicto succedit virtus priuilegiorum, quæ semper
loquuntur / Ariani C. de Haet. & Iurisdictio sem-
per priuatiuē ad fiscum videtur tributa Gram.
decif. 30.

Tandem omnis intentio fisci Cameralis tota-
liter dirimitur, quia ut dictum est, alcum domini uin-
dici Castrum non est apud Pontificem, sed apud Im-
peratorem, qui illud sibi reseruauit, Castrum est
Imperiale, & non sub ditione, & statu Ecclesia-
stico sed sicut in Regno, sed quo ad hec bona
deficit Iurisdictio confiscentis, & propterea non
publicari firmarunt Paul. Gactren. cons. 319. col. 2.
in princ. Batr. cons. 62. & explicite Bologn. cons.
35. & cum alijs comprobant Peregrin. de Iur. fisci
lib. 5. tit. 1. de publicat bon. num. 138.

Ec bannimentum ab Illustrissimo D. Guberna-
tore Alculi emanatū, cum Castrum Maltignani nō
sit sub eius Iurisdictione, sed in Regno, & in Pro-
vincia Aprutina, proculdubio non comprehendit
homines illius loci, ut forenses, ut concluden-
ter cum pluribus firmat Farin. in fragm. part. 1. in
verbo bannimenta num. 8. & seqq.

Quare &c.

T. Sabellius Aduocatus.

E stò illęsa veritate, quod in priuilegiis Ecclesiz
Aculanę concessis ab Imperatoribus Lothario
Tertio Anno 1137. Corrado Secundo Anno
1150. & Federico Principe Aenobardo Anno 1185.
quę Abbas Vgbellus in sua Italia sacra tom. 1. A-
sculan Episcopi referit col. 506. 508 & 513. cum
immediate seqq. ac inter illi acquiuita tempore
Bernardi Secundi Episcopi Asculani (cuius me-
moria habetur ab Anno 1045. vñque ad annum
1609) enumeretur etiam Maltinianum, eiusdemq;
vñ ad eandem Ecclesiam pertinentis mentio fiat
in litteris Leonis noni datis Kalendis Iunii, Pon-
tificatus Anno Quarto post medium ibi Curtem
Maltinianam Victoris Secundi Quarti nonis Ia-
nuarii Pontificatus anno primo Indict. Octava
iisdem verbis, & Alexandri Tertii nono Kalendis
Nouembris, Pontificatus Anno 21. Dominii
1073 Indict. decimateria sub initio ibi Castrum
Maltignanum ibidem quoq; relatum ab Vgbello
col. 503. 504 505. & 511. cum seqq.

Non tamen indē potest Capitulum Asculanum
sibi in Castro predicto adscribere Ius cōfiscandi, &
publicandi bona Damnatorum, cum illud resideat
penes Principem, non recognoscēt Superio-
rem, & illius fiscum, quia est de regal iux. not. in
c. Vnico. verbo, & bona, condemnatorum, &
proscriptorū qua sint regalia. Sixtin. de regal. lib.
2. cap. 12. in princ. Bouer. eod. tract. capit. 3. nu. 91.
& Ripolt. cap. 8 num. 1. cum seqq. Vlten. de fēudis
lib. 1. cap. 5 vers duodecimo bona damnatorum. Ro-
sental eod tract. cap. 5. conclus. 59 num. 1. alios re-
ferens sub littera A.

Ideoq; negant illud competere etiam habenti-
bus merum, & mixtum Imperium ex priuilegio
Principis supremi, nisi hoc expresse in eod dicatur
Bald in l. fin. num. 1. in fin. vers sed si veniret ff de
off. Praejecti Vigil Affili. d. cap. Vnico, verbo con-
deu. natorum numer. 30. qua sint regalia, Roland.
cons. 21. num. 19. vol. 4. Natt. cons. 594. num. 21. &
infra, Rosental. d. cap. 5. conclus. 62. num. 4. & 7.
Boer.

DE CONFISCATIONE.

301

Boer. decis. 264. numer. 5. prope fin. vers. ad uerte tamen cum sequenti quorum dictum nescitur verbis l. Vnicā C. no sīno bussu Principis certis Iudicibus liceat confiscare scilicet Nulli Iudicum liceat & enī exceptis his, qui in summa administrationis positi sunt potestate proscriptionis tempestate totius substantia aliquem percellere, nisi ad nostras aures hoc ipsum referatur.

Et quamvis in Inuestitūs cum mero, & misto Imperio dixerit, confiscationes ad eos pertinere quia sunt de principio gradu meri Imperii, adeo ut omnes utilitates inde prouenientes ad illos spectare debeant, in quos Princeps merum Imperium transiit, Alber. de Statut. part. 3. quæst. 19. numer. 4. vers. & idem dicerem tract. primo tom. 2. fol. 157 à terg. Lucas de Penna in l. prima numer. 19. cod. de priuileg. Scolar. lib. 12. Guidop. decis. 76. Iacobin. de Sancto Georgio verbo cum mero, & misto Imperio &c. numer. 8. Alber. Brux. consil. 31. in secundo dubio, Cepoll. conf. crim. 17. numer. 28. Roland. consil. 78. in secunda Conclus. numer. 9. & seqq. vol. 2. Natt. conf. 659. numer. 3. vers. non obstat modo, Boff tit. de panis numer. 25. ac de regal. numer. 15. Garauita rit. 47. num. 4. Peregrin. de iur. fisci, libr. primo tit. 2. numer. 89. Afflīct. decis. 282. numer. 15. vers. dicebat, Guidop. decis. 76. num. 1. vers. tamen quilibet, Capyc. decis. 27. num. 17. vers. non habebet merum, Thes. decis. 132. num. 2.

Nihilominus magis communiter distinguitur inter confiscationem ordinariam, que sit ex dispositione Iuris communis, & extraordinariam, que irrogatur in casibus non expressis de iure ex peculiaribus cōstitutionib. vel Edictis Principis Supremi, scilicet prior cedat in utilitatem habentium merum, & mistum imperium inhrens Territorio loci, ubi sita sunt bona confiscata, quia eorum respectu cententur Constitui procuratores Fisci, ut in re propriâ iuxta theoricam Baldi in l. prima num. 23. vers. Item de Dominis terrarum C. de bared. & act. vend. Posterior autem semper, & ubi que applicanda sit fisco Principis supremi, cuius sola auctoritate illa innititur Alber. d. tract. de Statut. quæst. 18. numer. 8. fol. 57. Oldrad. conf. 17. numer. 10. & conf. 148. in l. part. numer. 2. & infra, quem sequuntur Bald. in cap. 1. num 15. de capit. qui cur. vendit. ibique Afflīct. & Prepos. ac Alu-rott. in capit. 1. s. si quis autem vers. 60. hereditatum numer. 12. de pac. ten. Natt. conf. 580. numer. 14. vers. sed non loquatur, Franc. Maria de Plotis in add. ad conf. Martini laudis. 37. numer. 38. vol. 2. Menoch. conf. 604. numer. 39. cum seqq. vol. 7. Panciroli. consil. 60. post d. conf. Menoch. numer. 16. vers. ad contrarium, Bagnasac. in conf. im-press post addit. Thes. Iun. ad decis. paternas pag. mibi 249. vers. non obstat, Sextin. de regal. libr. 2. d. capit. 12. numer. 9. & 10. inquiens DD. ita communiter distinguere Car.

pan. ad nouas conflit. Mediolani tit. de fisso, cap. omnium numer. 379. & 482. Mastrill. doc. 145. ex num. 2. usque in fin. Rot. coram Merlin. dec. 125. ex numer. 16. vers. ita pariter cum pluribus seqq. repetita decis 449. part. 5. recente tom. 2. dicens numer. 19. vers. & quod ita obseruatū in Tribunali Camera Apostolica Commissarij generalis, impressa post dictum Consilium Panciroli ac num. 26. in fin. & 27. veriorem, ac cerebriori DD. Caleulo receptam.

Multò minus ergo iusconfilandi potest fibi a Capitulo adscribi, cum in p̄fassertis privilegiis, ac litteris non legatur Ecclesia Asculanæ verbis expressis concessum merum, & mistum imperium.

Quod procedit, siue dictum Castrum Maldiniani existat intra fines status Ecclesiastici, sicut ipsa Ciuitas Asculi intra duo flumina Castellum, & Truentum sita in antiquo Piceno, cuius olim caput erat, hodiè vero in prouincia Marchia. Anconitanæ, sicut in specie testatur Frater Leander Albert. in sua Italia verbo summitas Preguntini fol mibi 266. à tergo, & legatur expressum in Constitutionibus Marchie lib. 2. cap. 54 pag. 143. que propterea vna cum vniuerso eius Comitatu a diuissimo tempore citra subest Imperio Pontificio, sicuti post fratrem Leandrum Albertum loc. precepit, fatetur etiam Abbas Vghellus dicto verbo Asculani Episcopical 485 quoniam data illius situacione intrâ fines Ditionis Ecclesie incontraueritibilis est pertinentia confiscationum ad fiscum Pontificium, monente Bald in capit. cum Venetabilis 6. num. 6. de except. quod omnia castra existentia in territorio Ecclesie Romanæ eidem subsunt quoad merum, & mistum imperium, omnimodamque Jurisdictionem vniuersalem, & hoc sufficit, quod ipsa Provincia sit de temporali Jurisdictione Ecclesie Romanæ, ut singula eius Castra, & Villæ sint dicto iure censenda, nam cuius est caput, sunt & membra, ut idem Bald. arguit in cap. si diligenti 17 numer. t. de p̄script.

Quod verissimum puto, nam licet diligenter prospexerim descriptionem locorum Vniuersi Regni Neapolitani in duodecim Provincias distributi editam ab Octavio Beltrano Anno 1640. in Provinciis Aprutii citra, & ultra, & obseruationes Jurisdictionales Dominic Tassoni super pragm. de Antefacto vers. 14. obser. 1. è pag. 558. usque ad 605. præsertim super Provincia Aprutii circa, & ultra pag. 563. cum quinque sequentibus nullum tamen inueni nomen dicti Castri Maldignani.

Sive etiam sit in Provincia Aprutina inter fines Regni Neapolitani, cuius nedum supremum, sed ipsum quoq; directum dominium specat ad sedem, & Cameram Apostolicam c. ad Apostolicæ 2. vers. Præter bac Regnum, & vers. Romanam Ecclesiam de sentent; & re iudic. in elemētina Pastoralis vers. Rursus, eadem Clemētina Romanam d. dudum verbo Sicilia de Iur. Iur. cum similibus relatis per Mariam de Jurisdictione

part. i.e. 26. n. 6. idem latissime comprobans n. 36. & Borell de Reg. Catibol. præstant c. 47. ex n. 15. cum plurib seqq. Afferentes sub nomine Regni Sicilia etiam Regnum Neapolitanum comprehendi, ac utrumq; in Ecclesiam Romanam deuenisse ex donatione Constantini. qui Vrbem Rotę, & omnes Itaę, & occidentaliū Regionum Provincias, ac loca disponēda tradidit, ac dimisit Silue. Atro Romano Pontifici, ac eius successoribus perpetuò mansura sub iure Ecclesie Romanę, ut afferitur in vitroq; c. Constantinus 13. & 14. col. fin. vers Eccę, & Palatium dist. 96. certum est de Regno Neapolitano inuestitum fuisse Carolum Primum Andegauen die 23. Iunii 1265. Anno primo Pontif. Clem. 4. eadem met die, qua vna cum Beatrice Vxore illius coronam accepit in Basilica Lateranensi a quatuor Cardinalibus Legatis duci Clementis tunc Perusę commorant. sicut habetur in registris eiusdem Ecclesie Romanę asservatis in archivio Vaticano, ac meminerint Bald. in l. 7. cū in antiquioribus 19 na. 15 C. de iur. delib. ac Summissa lib. 2. bift Neapol sol mibi 176. in fin. exemplumque confirmationis facte ab eodem Clemente sub Datum 2. nonas Novemb. dicti anni legitur insertum Autographo bulle Caroli secundi eius filii manen. in Archivio sancti Angelii, ex quo illius mentionem fecit Baron. Aural. tom. 1. Anno 1097. decimo Urbani 2. litt. B. quam Idoneitudinam subsecuti sunt alii summa. Pontificeisque in presentem Regem Catholicum.

Immo etiam si Anno 1185. Date precesserti priuilegit Federici primi castrum Maltiniani fuisse intra fines Imperii, quod tamen a vero prolius alienum est, sive consideretur, ut situm in Regno Neapolitano, quod re ipsa possidebat Guglielmus secundus nuncupatus ibi Bruno secundogenitus Primi, qui pro se, & heredibus suis obtinuerat illius Inuestitutam ab Adriano quarto sub Datum Beneuenti de mense Iunii Anno 1156. pag. 404. sive rectius uti existens intra fines status Ecclesiastici, nam prævenerat anno 1177. Pax Veneris inita inter Alexandrum Tertium diuq; Fe dericum, qui tunc re ipsa liberè restituit Ecclesie Romanę Regalis sancti Petri, & alias possessiones præter terram Comitis Matilde, & Bertinorum, sicuti ex actis eo tempore referunt Baron. d. tom. 11. Anno 1177. pag. 701. litt. B & Contilorus in narratione concordie inter Alexandrum Tertium & Federicum. Primum pag. 193. rub. de eo quod Imperator &c. & eiusmodi veritatem agnouit in eodem priuilegio ipse Federicus de Ecclesia Asculana, ibi quod sicut prop̄ fines Imperii longè sita sit, adhuc tamen quia in illo usus fuit verbis concedimus, atque donamus, subest ifscōl Pontificio ratione supremi, & alti Dominij ex recepta sua conclusione, quod si Imperator, seu alter Principes liberè, non autem iure Feudal concedit Ecclesie inferiori Castra, & loca Iurisdictionalia, illa superioritas, quam in eisdem prius habebat transfertur in Sedem apostolicam uti superiorem dictę Ecclesię Donatarię, adeout ne-

que ad ipsum Donantem amplius appellandum, recurrendumue sit, sed ad superiores Donatarię ipsamq; sedem Apostolicam cui talis superioritas acquisita fuit, quam in e. solita 7. de maior. & ob e tenent glos. verbo suscipiunt, vers. videtur tamen quod illa temporalia Innoc. V. in temporalibus versi autem alias ditate sunt, Hoft. nu 5. vers querit glos Butr. nu. 24. vers plus denominat Bellam. num. 10 sub fin. vers credit Imol. n. 15 vers in gloss suscipiant Cardin. n. 7. Vers quarto circa duodecimum Abb. n. 3. in 6. not. ac 9. in 7. not & Felint. 4. in prim. limit. vers in quantum dicit eadem glos in capit. 2. verb. infra decimum quartum vers & potest sumi argumentum de dilecti puerorum Innoc. in cap Verum? num. 2. vers. si autem Baronia iuncto versi sed contraria credimus de for. comp. ibique Hoft. n. 1. vers post autem, dicta baronia, 10. Andr. n. 3. collect. an. 3. in fin. Butr. n. 11. in fin. vers in alijs autem Bellam. num. 6. vers. 3. queritur, Anchbar. num. 8. vers si vero talis Baronia, Bartof. n. 70. Henrich. Eich. n. 2. Alex. de Neu. n. 22. Vers sed quero, & Abbas not. 25. vers sed nunc quero, Archidiac. in cap. si quae 27. S. his ita n. 1. versi si autem, & Proposit. num. 1. eodem vers i. quaq. 1. idem Archidiac. in cap. Romana 3. S. debet n. 13. vers & ideo 10. Manore. n. 14. verb. temporalem, Gemin. 3. Franc. n. 2. vers sed ce santer, Anchbar. n. 4. vers. decim. quartuota, & Io da Vanquil. in Breuiario 6. ad dictum S. debet de appellat in 6. Hoft. in summa tit. de appellat S. a quo, & ad quem n. 4. possit med. vers sed pono, Abb. in e. Veniens i. 5. n. 4. vers secus si hac bona tempora lia Aret. n. 4. vers secus si bona, & Marian. Socin. n. 14 de accusat. Felin. in e. ceterum 5. n. 20. vers. & tūc aut Iurisd. de Iudicis Propos. in rub. de appellat. n. 53. vers sed quid de Clericis ibiq; Franc. n. 35. & Alex. de Neu. n. 3. Speculat. tit. de appellat. S. nunc trademus nu. 22. Batt. in l. 1. S. in appellat. si quis n. 14. vers. veritas est ista ff de appellat. Guglielm. de Bequeatris in e. Rainutius verb. & Vxorēnom. Adelesia d. 2. n. 25. de testam. Guidopap. dec. 436. n. 110 ac in tract. de appellat. n. 32. Afflit. dec. 361. n. 22. ubi V. fill. n. 3. Foller. in comment. const. Regni p. 1. S. de questionibus rubr. de Episcopali Aud. n. 6 post med. vers. dicendū videtur & 7. cum seq. pag. 85. Bertrand. conf. 33. n. 4. vers. non autem puto cum seq. vol. 2. par. 1. Abbas conf. 62. n. 11. & 15. cum seqq. & conf. 64. n. 82. ac infra utrobiq. testans de magis communī Burset. conf. 25. nu. 9. vol. 1. Massard. de prob. par. 1. 2. concl. mib 1064. n. 12. Brederod. de appellat par. 1. tit. 15. verb. ab E. pisco circa finē vers illud autē hodie, plenē Card. Tufo. litt. De conclus 687. n. 8. & infra iuctis traditis in 2. 3. 4. & 5. casu ex n. 15. ad 19. & 10. Baptista Spada senior Antecessor meus conf. 198. inter conf. Farim. vol. 3. ex n. 5. usq; ad 25. vers quod autē dicens verioreē, & magis com. quam pariter Ministr. i Camer. an pliss firmarunt in causis Nouazien. & Geneten sub Pontificatu Clem. 8. & Pauli V. Neque in contrariū vis fieri posset in clausula adie & 2. parti d. priuilegii salua in omnibus iis supra narrata.

narratis dignitate Imperialis Excellentior, cum animaduertendum sit illud duas partes contine-re, alteram ab Initio usque ad I ad augumen-tum, quam præpositis verbis concedimus, atq; donamus simpliciter absque villa præseruatiua, confirmauit Ecclesia Aculana omnia Iura sua, in eaque expressit Maldinianum, & alia Gastra acqui-sita tempore Bernardi, alteram, quæ de proprio illi concessit, ut infra ad augmentum quoque nostra Imperialis gratia remittimus, & condonamus supradictæ Ecclesiæ, & Episcopo quidquid nobis pertinet in Aculano Comitatu in Placito, & vbiunque voluerit in toto Episcopatu suo in-tra Civitatem, & extra liceat ei constituere mer-catum, & vbiunque voluerit infra hos terminos cudere Monetam salua in omnibus supra nar-ratis dignitate Imperialis Excellentie. Unde liquet continuato sermone adiectam suisse omnibus datis de proprio, ac superius enarratis in secunda parte, nec trahendum esse ad eas, quæ prius erant propria ipsius Ecclesiæ, fueruntq; ut talia expressa in priori parte eiusdem privilegij, cum veraque regatur a verbis separatis, & habeant orationem perficiam in se, ut inquit Rom. conf. 152. num. 3. vers. 1. Decian conf. 17. num. 34. vol. 1. & alij re-lati per Barbos. claus. 70. num. 28. sive accessorie ad narrata in secunda parte argumetum fin. I. Titi-a vbi Bart. ff. de liberat leg. cum similibus conge-stis a Marta de clausulis part. 4. claus. 23. num. 8. vers. & ideo Monet de commut. vlt. volunt. cap. 7. n. 58. vers. septimo, & Barbos d. claus. 70. n. 19, ac in-ter priorem partem loquentem de Iuribus, ac locis, quæ iam erant Ecclesiæ, ac posteriorem agen-tem de tunc nouiter concessis, non eadem, sed di-uersa ratio milititer, quod ponderant DD cumula-ti per Mart. d. claus. 23. num. 7 Monet. d. cap. 7. nu-54 Theodos. Rub sing. Rot tom. 2. parte 4. claus. 155 num. 8. & Barbos d. claus. 70. num. 5.

Sed frustra de hoc queritur, cum absolutum sit in Ditione Ecclesiastica, ac Regno Neapolitano nullum Ius Imperii posse locum habere, sicut a-pe-rè decisum fuit contrâ alterum Federicum in præalleg. cap. Ad Apostolicæ dere iud. in 6 & ad prorsus elimandas occupationes, & inuasionses aliquorum ex Imperatoribus subsequutas, fuisse renocata ex recognitione Henrici Terti, Ottone-nis Quarti Federici Secundi, ac Rodulphi Primi, quorum mentio sit in præcit. Clem. Rom post med. sub I. eodem etiam adiiciens Iuramento de Iur. Iur. & origialia extant in Archivio Arcis sancti Angeli.

Quare &c.

Petrus Franciscus de Rubeis, Fisi, & Camera Aduocatus. &c.

E Minentiss. & Reuerendiss. Domine. Licet Ius confisandi, & publicandi bona Damnatorum regalariter refideat penes Principem non recon-gnoscen-tem superiorem, & illius fiscum, cum sit de Regalibus ex congestis per Rosenthal. de feud. c. j. conclus. 59. n. 1. & sub littera A. Tamen ve-

rissima est limitatio, ut hoc non procedat in Inne-stitis cum mero, & mixto Imperio. Ad eos enim spectant confiscationes tamquam de primo gradu meri Imperii, & tamquam emolumenta Iurisdi-cionis, ut aliis innumeris omissis tradunt Boss. de pan. num. 25. & de regal. num. 15. latè Roland. conf. 78 num. 9. & seqq. lib. 2. & elaboratissime Pe-reg. conf. 25. per tot lib. 5. vbi sub num. 11. vers. aed refert se hoc ipsum scripsisse pro veritate, & tra-dende doctrinæ gratia in tract. de Iur. fisci lib. 5. tit. de publ. bon. num. 139. & Thes. Iun. in responso pro defensione Iurium Vassallorum Pedemont. Pa-triae post add. ad decisiones Thesaur. Patris sub n. 8 vbi quod parificatur in hoc casu fiscus. Princi-pis, & Vassalli & sub num. 56. cui subscripterunt alii insignes I. C. idem plenissime probat Marcell. Marcell. conf. 20. n. 2. & seqq. lib. 2. & ita passim in omnibus tribunalibus seruari signanter pro-bant Guidop. dec. 76. Capyc. dec. 27. num. 17. Afflet. dec. 282. num. 15 Thesaur. decis. 13. num. 2. Vinc. de Franch decis. 434. Muta decis. 29. num. 19. No-uar. decis. 18. num. 11. & seqq.

Ex donatione autem ab Imperatore facta Ca-pitulo Cathedralis Aculanæ, & ab aliis Imperato-ribus confirmata, constat dictum Capitulum ha-bere Dominum Castri Maldignani cum mero, & mixto Imperio, & omnimoda Iurisdictione co-gnoscendi omnes causas in prima, secunda, tertia, & ulteriori Instantia, habendi fiscum separatum, & omnia regalia, quæ Imperator habebat, cum fa-cultate etiam cuendi monetam, salua tame-n, in omnibus dignitate Imperialis Excellentie, & insuper constat de antiquissima possessione, ve quasi eiusdem Capituli in hac omnimoda Iurisdi-cione super dicto Castro etiam quoad applica-tionem confisacionis, quæ apparent factæ mensæ capi-tolari, ut ex Iuribus, de quibus in summario nu-mero primo cum tribus seqq; quæ diurna pos-sessio, & obseruantia plurimum operatur pro in-terpretatione dicti Privilegii, vel donationis Man-dell. conf. 428. num. 10 Thes. vot. 18. num. 27. vbi quod præilegium sumit interpretationem per pos-sessionem Farin. conf. 198. n. 30. lib. 3. vbi de con-cessione in liberam donationem latissime Rota in Romana censu 28. Aprilis 1653. coram Reuerendissimo Dunozetto & facit, quod Capitulum non debeat in hac Iurisdictione turbari, sed manute-neri, quia alias induceretur spoliis ut late in ter-minis Muta d. decis. 29. num. 13. & seqq.

Non obstat potissimum obiectum, Illustrissimi D. mei de Rubeis petitum ex ea distinctione, quod aut agitur de confisacione ordinaria, & hec ce-dat in utilitatem habentium merum, & mixtum Imperium tanquam proueniens ex dispositione Iuris communis, aut vero de extraordinaria, quæ irrogatur ex peculiaribus confisacionibus, vel Edictis Principis supremi, qualis dicitur hec, de qua agitur contrâ Petrum Paulum Mauli de Mal-dignano ob contraventionem editi occasione, tuendæ sanitatis publicati, atque hæc applicanda sit fisco Principis supremi iux. cons. Oldradi 17. n. 10.

mer. 10. & cons. 148. num. 2. Natt cons. 580. num. 14. Surd. cons. 152. numer. 27. & seqq. Menoch. cons. 604. numer. 39. & seqq. Pancirol. in cons post eundem. Menoch. cons. impresso 605. num. 16. Bagnafase. in cons. impresso penes Thes. Iun. post add ad decis. Thes. patris fol. 249 vers. non obstat. & Rot. cora m Merlin. decis. 125. ex num. 16.

Quoniam hęc distinctio magis communiter reprehenditur, & latē confunditur ex scriptis post Thes. Iun. in supradicto responso pro defensione Iurium Vassallorum sub num. 17. vbi reddit optimam rationem, quod Inuestitus cum mero, & mixto imperio adeo gerit vices Principis, & illius personam representat in loco sibi inseudato, ut possit etiam super edicto Principis cognoscere, qui legem nouam voluit proponere, & habere omnem utilitatem ex inde prouenientem, & quidem Iurisdictione sua ordinaria & rursus sub nu. 20. vers. ad secundū vbi quod sufficit non fuisse reseruaciam aliquam utilitatem, sed immo illam vniuersaliter in Vasallum translatam, & pariter confunditur pleno consilio Pereg. 25. per tot lib. 5. quorum DD. scriptra sufficit legere, quia multis comprobant hanc opinionem pro Inuestito cum mero, & mixto Imperio, & ad ipsum pertineant confiscationes, etiam quod inducantur ex speciali aliqua dispositione, & sigillatim respondent Surdo, Menochio, & aliis predictis in contrarium allegatis, ac nouissime eamdem distinctionem reprobatur D. Vermigliol. cons. 10. num. 1. seqq. & per tot. ac in idem plenè Donat. Ant. de Marin. quotid. resol. lib. 2. cap. 170. num. 1. & seqq. ad 6.

Pater autem eamdem distinctionem nullatenus esse tenendam tamquam manifeste repugnantem rationi, quod eo ipso quod supremus Princeps infundat cum omnimoda Iurisdictione censetur sicutum foedatarii, & multò magis Donatarii quoad bona in territorio feudalī, vel donato existentia subrogasse, adeo quod in applicatione Inuestitus vtitur iure ipsius Principis, quia ratione cessant omnia per DD. exduerso adductos considerata, ut docte resoluunt Thes. Iun. & Pereg. in loc. cit. nec non idem Pereg. de Iur. fisci d. tit. de publicat. bon. num. 139. in fin. alijque relati per D. Vermigliol. d. cons. 10. num. 2. quod circa omnem difficultatem procedit in iis editis, vel bannis, quorum cognitio, & mandatum ex ipsa lege Inuestitura propter omnimodam Iurisdictionem sibi translatam potest ad ipsum Inuestitum pertinere, quidquid sit in aliis editis, quorum non sunt capaces ipsi Barones, vel Inuestiti iuxta not. per Fulvii Conf. in l. 1. C. de pœn. fiscal ex nu. 22. sequitur Capiblan. c. de Baron. tom. 2. super pragm. 8. c. 40. nu. 6. & seqq.

Nec obstat auctoritas Rot. coram Merlin. decis. 125 ex num. 16. quia cum causa reposita Rot. perpensa difficultate nihil voluerit firmare, non potest amplius ea decisio allegari ad decisionem aliarum causarum ut precise responderet Vermigliol. d. cons. 10. num. 2. in fin. & in simili monuit Rot. dec. 405. numer. 54 part. 5. recent. & in fortioribus

terminis dec. 644. num. 2. in fin. part. 2. in eisdem, ac in Romana successione 15. Novembris 1630. coram Gard. Verospio Juniore vbi quod, ut decisio Rota non possit allegari ad decisionem causarum, sufficit esse ordinatum, ut causa revideatur, quanto ergo fortius, quando causa sicut reposita, & non resoluta.

Nec contraria opinio substineri potest, nisi quando confiscatio prouenit occasione criminis laesae Majestatis vere, proprie, & directe in personam ipsius Principis Superioris, prout loquuntur, & intelligendi sunt Oldrad. d. cons. 148. & ali pleiq; pro fundamento obiecti, nec non adducti in dicta decis. Merlini, secus alias, ut in specie declarando aduertit Vermigliol. cons. 10. num. 3. vel in casibus Edicitorum, quorum cognitione, & mandatum non potest ad Inuestitum spectare iuxta aliam declarationem Fulvij Constant. Capiblan. & de Marinis in locis praetaleg. quorum auctoritati ut distinguentium magis est deferendum ut per Salicet. in l. filia num. 2. C. familia hercisc. Causal. cap. controvers. comm. in prefat. num. 56. & in seq. Franc. Ant. Costa. cons. 7. num. 67.

Considerando vtterius, quod vbi offenditur persona Principis non principaliter, sed Secundario, & in consequentiam propter contraventionem editi ab eo promulgati satis habere dieitur vtilitionem delicti, si Vassallo pena soluat, ut late per Grat. discept. 642. nu. 7. & seqq. & signanter ad hoc videndus Thesaur. Iun. in d. responso pro defensione Iurium Vassallorum num. 18. 29. & 55.

Multum etiam confert, quod Castrum predicatum est in Regno, & Bursa fiscalis est separata. Vnde confiscatio non est trahenda ad bona sita extra Territorium confiscantis Farin. que fin. 25. num. 98. & plenissime Pereg. de iure fisci d. tit. de publicat bonorum nu. 138. Nouar. d. decis. 18. nu. 21. sed quando etiam esset situatum intra fines Diotionis Ecclesiz, non ideo cessant rationes, quibus mouentur Thes. Iun. Pereg. & alij superius alleg. Nec Bald. in c. cum Venerabilis nu. 6. de exceptionibus, & alij in Contrarium adducti percutiunt Casum praesentis controversiae, sed nituntur quibusdam regulis generalibus, quæ nihil stringunt, ut ex lectura.

Deniq; ponderanda est clausula, salua tamen semper in omnibus dignitate Imperialis Excellentia & clausula quod, nullus Pontifex &c. hoc Majestatis nostræ priuilegium audeat violare, seu Asculanam Ecclesiam in possessione, iure, & domino prædictarum rerum &c. aliquibus damnis presumat attentare, quæ insinuant quoad hęc bona deficit etiam Iurisdictionem confiscantis, quantum præterim pretendatur, emolumenta omnimoda Iurisdictionis translatae non capere etiam ipsam confisctionem, & reseruatio ipsa solius dignitatis Imperialis Excellentia non importat reservationem alicuius vtilitatis, sed immo insert, illam vniuersaliter in nostrum Capitulum, sive Ecclesiam sive translataem iuxta singulariter tradita per Thesaur. Iun. in supradicto responso pro Iuribus

*bis V. illorum sub n. 20. vers. adjectiā & regu-
rator omnis exceptio, vel reseratio firmat com-
prehensionem in omnibus aliis quantumuis spe-
ciali i ota dignis, vt late probat Mandos. ad reg.
27. de non Iudic. quest. 11. num. 5. Menoch. conf.
312. num. 5. & seqq. Cyriac. controv. 196. nu. 19.
Roe. decis. 392. num. 6. part. 4. tom. 2. recent. Ex con-
textu autem, re bene perpensa, dignoscitur clau-
salam respicere omnia precedencia, & aequa re-
fieri ad utramq; partem priuilegii, minimeq; ita
re accessoriē ad narrata in secunda parte, sed sta-
re principaliter, & de per se, vt propterea omnia
antecedentia qualifiet indistincte late Peregr.
conf. 38. nu. 16. vers. bac autem clausula lib. 1. Ca-*

pyc. Latr. consultat. 15. num. 72.

Prēmissaq; omnia longe facilis procedunt
stante diuturna possessione, in qua Capitulum di-
ctæ Ecclesiæ reperitur, vt habeat emolumen-
tum huiusmodi confiscationum, utin facto; mutanda
enim minime sunt, quæ diuturnam habuerunt in-
terpretationē l. de Interpretate, & l. minime ff. de
leg. Mandoll. conf. 428. num. 10. Ciriac. controv.
450. num. 61. & in terminis Mutad. decis. 29. num.
13. & seqq.

Ex quibus &c.

Marcus Antonius Eugenius
Aduocatus &c.

Veritate non minus, quam litterarum gloria, & armorum, est Asculana Ciuitas in Piceno propè Samnum erēta; Et enim ante Romæ vagitus sub Romulo Editos efflorebant. Eli-coni virentes sapientia lauros in Barro, Maximo, aliisque filiis addidit Prouincias in ludacilio maximum, strenuumque Duce produxit. Capitolio in Ventidio, de Parthis vi- eis peracto triumpho, Consulares fasces exhibuit. Prima inter Piceni Vrbes Christi fidem am- plexa, Ethnicę superstitionis prostrata exuviis Pietati, ac Religioni sacravuit. Vaticano tandem purpuras, & sacras Pontificales insulas commo- davauit. Meminit huius præstantissimæ Vrbis postquam plures antiquiores, Vghellus Ital. Sac-
tom. 1. S. Asculani Episcopoli. 485. & seqq. refe-
rens plura alia, & quidem mirabila, præsertim verò insignem dignitatem Ecclesiæ, Capituli, & Canonicorum, qui ob temporum iniuriam aliis dominiis amissis, remanserunt Barones Castri Maldignani, cuius occasione sicut desuper præ-
missa controværsia excitata, & in quo ius vitæ, & necis exercent. Ne autem huius Ecclesiæ laudum testimonia desiderentur, volvi apponere multa Pontificum, & Imperatorum diplomata, ex quibus adsunt etiam nonnulla impressa apud eum- dem Vghellum. Volens tamen legenti prolixitatis fastidium adimere curavi, quod illorum solum compendium fuerit a suis exemplaribus fideliter, & authenticè emulatum; ideoque non iniurias rotuam, integrum Cancellarii capitularis testimoniū omnibus legendum committo in hanc, quæ sequitur, formam.

IN Dei Nominе Amen. Fidem facio Ego Notarius publicus, & Cancellarius infra scriptus, qualiter in viii specialis decreti Illustrissimi Capituli, & can-
cellaria Cathedralis Ecclesiæ Asculana facta per-
quisitione in Archivio eiusdem Ecclesiæ inueni
quam plura priuilegia summorum Pontificum,
Imperatorum, & Regū, & signanter infra scripta vi.
delicet. Primo Priuilegiū Comitis Ludugari scripta
in pergamena temporis iniuria ferilaceta, in qua

rubei coloris caractere legitur donatio facta a
prædicto Comite, Iustolfo Episcopo Asculano,
& successoribus eius modiorum trium millium
quingentorum quinquaginta in diversis territo-
riis, & hanc donationem fecit prædictus Comes
non tam pro redemptione animæ suæ, sed etiam
quia prædictus Iustolfs dedit d. Comiti sua vita
durante multa bona de proprietate Episcopii, vt iis
perfrui posset videlicet infra Ciuitatem, & extra,
hoc est Castellum de Isola cum sua pertinentia,
Curtem de Patregnano, foris Pontem Solestanum,
Curtem de Casale, Curem de Prepi, & Curtem
Lometanam, quæ omnia bona declarat esse resti-
tuenda post exactos suę vitę dies. Hoc priuile-
gium latino sermone sed valde rudi, & barbarico
conscriptū appetat, & Datum Asculi in loco qui
dicitur Carrusa Anno Domini 874. Signatum
cum Crucis signis ab ipso met Ludugaro, & con-
firmatum, & approbatum a Carolo Imperatore,
Pipino Vinigesio, & aliis magnatibus pariter cum
Crucis signis, & Singraphis ipsorum.

Item Priuilegium Othonis secuti Imperatoris
ad sauorem Episcopi Asculani, in quo donauit
multas Ecclesiæ, & Abbatias, & præcipue Eccle-
siæ sancti Salvatoris, & sancte Mariæ Farse, Da-
tum Capuę Anno 983.

Item Priuilegium Othonis tertii Imperatoris in
quo pro remedio animæ suę Canonicis sancte Dei
Genitricis de Ciuitate Asculana donauit, & con-
firmauit quæ donata fuerunt ab Antecessoribus
suis, quæ sunt multæ possessiones, & curtes quas
ibi explicauit datum Anno Domini 993.

Itē Priuilegium Enrici tertii Imperatoris Anno
1045, in quo confirmauit Leonardo secundo E-
piscopo Asculano quedam dona, quæ quidam El-
perius Ecclesiæ suę contulit, hoc est quedam Ca-
stella, & Curtes.

Item Aliud priuilegium eiusdē Enrici in quo ex
sententia ab ipso latā in sauorem Episcopi Ascu-
lani de Castro Aliceti, & Coratę contra D. Al-
basiam &c. 1047.

Itē Priuilegiū Lotharii Imperatoris in quo idem
Imperator ad exemplum Antecessorum Regum,
& Imperatorum confirmauit, & donauit Eccle-
siæ Ascu-

się Asculanę, Episcopis, & successoribus Comitatum Asculanum ex Integro, omnesque pertinentias, quas tenet, vel tenere debet, confirmavit, & donauit ei, eiusque successoribus Asculanam Ciuitatem cum omni districtu. Imperiali, nec non famulis, & omnibus pertinentiis, nec non etiam donauit multa alia Castella. Datum Salerni Anno Incarnationis Dominicę 1137. Indictione 15. decimo quinto Kalendas Decembris Anno Regni Regis Lotharii 12. Imperii vero Sexto.

Item Priuilegium Alexandri Papę tertii, in quo confirmavit priuilegia Pontificum, Regum, & Principum, & signanter Castrum Maldiniani, Castrum Posmōtis, Castrum Columnatę cum omnibus Ecclesiis Priccis, Pascuis, terris cultis, & incolis, molendinis, arboribus fructiferis, & infrafructiferis, & aliis prout in eo subscripto, ut approbatur ab ipso met summo Pontifice, & aliis Undecim Cardinalibus Datum Anagni nono Kal. Nouembris Indict. decima tertia Anno Incarnationis Dominicę 1179. Pontificatus Anno 21.

Item Priuilegium Federici Imperatoris in quo confirmavit multa priuilegia sub his verbis Ad exemplum Predecessorum duorum Regum atque Imperatorum. Enrici tertii, Lotharii tertii Regis Curradi secundi Patrui nostri notum facimus successore Posteritati, quod Nos prescriptam Ecclesiam, & prénominatum Episcopum & Congregationem eius, & in perpetuum successores eorum omnia ipsorum bona, & ex mera liberalitate, & ex conscientia concedimus eis atque donamus, & Imperiali auctoritate confirmamus omnia Iura Ecclesie suę, quę, vel nunc habent, & nominatim totam Terram collę Paganę, Lempam, Siluam Grossam Islam, Faraonem cum omnibus adiacentibus, & pertinentiis Comitatum quoque Asculanum ex Integro, omnesque pertinentias quas vel modo tenent vel de luce tenere debent, & Ciuitatem Asculanam cum toto imperio districtu necnon famulis, omnibusq; pertinentiis suis, monasterium S. Angeli in eadem Ciuitate construamus, & nominatim multa Castra, & præcipue Maldinianum, voluit etiam, quod in toto Episcopatu suo intra Ciuitatem, & extra liceret constituere Mercatum, & Cudere Monetam statuens Imperij auctoritate, ut nullus Pontifex nullus Archiepiscopus, & nullus Episcopus audeant violare Asculanam ecclesiam, Episcopum eius, & Canonicos in possessione Iure, & dominio predicatorum rerum Datum apud Cruconem in Territorio Spoleto in nomine Domini 14. Kal. Octobris 1185. Indictione quarta Regis dicti Federico Anno eius Regni 34. & Imperii 32. sigillatum cum sigillo aureo pendente cum Imagine ipsius Imperatoris in parte, & in alia, Vrbe Roma cum infrascriptis verbis sculpta Roma caput Mundi regit orbis frena rotundi.

Item Priuilegium Conradi Regis, in quo Episcopum Asculanum in consortio Principum suorum suscepit, & confirmavit omnia priuilegia Imperatorum, & Principum, omnia Iura, & Ca-

stra, ut in eo. Actum Lucimbert. prid. Idus martii Indictione Decima Anno 1150 Anno Regni eius decimo tertio.

Item priuilegium Leonis Papę Noni, in quo confirmavit omnia Iura Ecclesie, ac ipsam Ciuitatem, & Castra. Datum Anno sui Pontificatus quarto.

Item priuilegium Victoris secundi confirmatorum, & Ciuitatis Asculanę priuilegiorum. Datum Romę Anno sui Pontificatus primo.

Item priuilegium Enrici secundi Regis confirmationis multorum bonorum. Datum Colonię Anno Incarnationis Domini 1045.

Item Priuilegium Alexandri Papę, in quo confirmavit priuilegia Clar. mem. Lotharii, & Federici Roman. Imperatorum, & in specie collationem factam per eos ad fauorem Ecclesie Asculanę de Colonnella, Corata, Ancarano, Salmo, Cantalupa, Ripa, Quartellato, Isclę, Faraone, Colle Pagano, Rocca de Emiliano, Carruso, & quibusdam aliis locis Asculane, & Aprutinię diocesis. Datum Neapoli tertio Kal. Febr. Pontificatus sui Anno primo.

Item Priuilegium Othonis Quarti cum sigillo magno Cere, cum cordula sericea, cum imagine ipsius Imperatoris sedentis, in quo Petrum Episcopum Asculanum benigne recepit, pio affectu honorant, & inuestiuit de regalibus Ecclesie Asculanę cum comitatu, & uniuersitatis eius pertinentiis, cum omni honore, & iurisdictione sceptro Imperiali illum inuestiuit. Datum apud Castellum Florentinum sexto Kal. Nouembris Indictione decima tertia.

Item Priuilegium Urbani Papę Quinti, in quo ad petitionem capituli Ecclesie Asculanę conseruentis, quod nō nulli Duces, Marchiones, Comites, Barones, Nobiles, milites, laici, & Ecclesiastici personę occuparunt multa Castra, Villas, Terras, & alias iurisdictiones deputauit Episcopos Auximan., & Aquilien. & Abbatem Monasterij S. Marię de Loquiano quod assistant, defendant, & iusteantur aduersus molestatores, & occupatores, prout latius in litteris Apostolicis sub plumbō expeditis. Datum apud Montem Fiasconum quinto Non. Maii Pontificatus Anno Octavo.

Item Priuilegium concessum à Gregorio decimo secundo, in quo concessit tempore vacationis prebendę canonicalis dictę Cathedralis optare, prout in litteris Apostolicis sub plumbō expeditis. datum Caietę secundo Kal. Octobris Pontificatus sui Anno quinto.

Item Priuilegium Leonis Decimi, in quo pro parte Episcopi, Capituli, & Canonicoř Ecclesie Asculanę sicut querela porrecta percepit quod non nulli res, Iura, subditos, & prefertim Castra Auranj, & Maldiniani Asculanę diocesis, illorumque Incolas, & bona ad Episcopum, Capitulum, & Canonicos predilectos ex obseruata quatringentorum, & ultra annorum consuetudine, nec non priuilegiorum per Fel. rec. Leonem viij. Victorem secundum Alexandrum tertium Alexandrum quartum,

tum, Ioannem Vigesimum secundum, Urbanum quintum, & alios Predecessores Ios., & Clara mem. Othonem Cunradum, Enricum, Lotharium, Federicum, & Enricum sextum Romanorum Imperatores ac etiam Federicum Sicilię Regem, & Rom. Imperatorem concessorum, & confirmatorum, invadere, & depravari, & vexare non verentur, & mandauit Legato Provincia Marchia, & eius Vice Legato in perpetuum successore, quatenus defendant, & assistant Praesumptores, occupatores, detentores, malefactores, iniuriatores, damnorum illatores, Contradictores, & Rebelles, etiam si Cardinali, Archiepiscopali, Episcopali Patriarchali, Abbatiali, vel alia Ecclesiastica, ac etiam Imperiali, & Regali, & Reginali, Vice Regali, Ducali, Marchionali, Baronali, militari, vel alia quauis mundana dignitate, statu, gradu, ordine, conditione suffulti sint, a Molestis defissant, de-damnis, & Interesse facient cum facultate mox contra contumaces per excommunicis suspensionis a diuinis, Interdicti, aliarumq. Ecclesiastarum Censurarum promulgationem, appositionem, aggrauationem, & reaggrauationem approbatione postposita compescere prout latius in litteris Apostolicis sub Anulo Piscatoris expeditis. Datum Romae apud Sanctum Petrum die II. Junii 1521. Pontificatus sui Anno Nono.

Item Priuilegium Conradi secundi Imperatoris concessum Bernardo Episcopo Asculano in quo confirmantur donationes, immunitates quam plures, & iurisdictiones quas Otto imperator concesserat Ecclesie Asculane, & inter cetera adest facultas Episcopo attributa, quod possit Monetam construere, & alia facere prout latius in eo sub Datum Rodelbrand Anno Incarnationis Dominice 1037. Regni sui undecimo Imperii vero Nono.

Item priuilegium Enrici Tertii Imperatoris in quo ad petitionem Agneris Imperatricis eius matris cum Interuentu Victoris Papae confirmavit Iura, Castra aliter per fel. mem. Conradi eius patris, & aliorum Antecessorem Asculanę Ecclesie concessa. Datum Florentię Sexto Kal. Junii Anno Incarnationis Dominicae 1056. indictione Octava cum sigillo Magno Cerę cum imagine ipsius Imperatoris.

Item priuilegium Enrici Sexti Imperatoris in quo confirmauit multa Castra, Ecclesias Episcopo, & Ecclesie Asculane. Datum apud Luduanum Anno Incarnationis 1193. Indictione 11. prid. non. Julii cum sigillo Magno cerę cum Imagine ipsius Imperatoris.

Item Priuilegium Federici Regis Sicilię in quo confirmauit priuilegia, Iura, erras, & tenimenta Ecclesie Asculane concessa ab Imperatoribus. Datum in Urbe Felici Panormitana Anno Domini ence Incarnationis 1208. mense Aprilis Indictione Undecima.

Item priuilegium Ioannis Papae Vigesimi secundi expeditum ad instantiam Archidiaconi, & Capituli Ecclesie Asculane exponentis quod no-

nulli Comites, Barones, Nobiles, Milites, & alii Laici Asculane Civitatis Gallo, Wallis, domos, terras, possessiones, prata, pascua, nemora, molenda, & nonnulla alia bona ad eadem Ecclesia in feudum, & sub anno censi tenent, quandoque personis religiosis interdum non nullis personis potentibus, atque Laicis vendere, aut donare, vel ad perpetuum censum concedere, & infundare, servitutes de facto imponere, cum de iure non possent absque superiorum Archidiaconi, & Capituli Legitimo assensu propter ea omnia attenta in irritum renocavit, & inhibuit, & pracepit, ne de cetero similia committant sub excommunicationis pena. Datum Auctioni Idus Martii Anno sui Pontificatus septimo sub plumbo.

Item in carta pergamenaria apparent quam plura iuramenta fidelitatis prestata a Nobilibus Civitatis Asculane uti Vassallis & feudatariis Ecclesie Asculane in manibus. Deputatorum, & procuratrum Capituli, & Ecclesie.

Et alias prout latius in dictis priuilegiis bullis, & litteris Apostolicis in dicto Archivio Asculane Ecclesie conservatis per me visis, & summaris prout supra ad quę &c. In fidem &c. Asculi hac die 10. Maii 1658.

*Ita est Franciscus Cappellus de Asculo not.
publ. & Canc. dicti Illustrissimi Capituli Asculani rog. &c.*

IV L I V S T I T . S . P R Y S C Ā E
Miseratione Diuina S. R. E. Præsbyter
Cardinalis Gabriellius Episcopus,
& Princeps Asculanus.

Retroscriptum D. Franciscum Cappellum de Asculo esse talem qualis se facit, eiusque publicis scripturis tam in Iudicio, quam extra semper adhibitam fuisse, & de praesenti indubiam adhibenti fidem omnibus proculdubio testamur In Quorum fidem &c. Datum Asculi ex Palatio Episcopali hoc die 10. Maii 1658.

A. Permarinus Vic. Gen.

Paces Cantarellus Not. Episc.

Adesto

IN AVCTOREM



Adesto fama,
Qn̄e tot prædita linguis , quot plumis , In plumbis es , & es linguis?
Adsurge Calame ,

Et ignobile tibi clarescat atramentum luce præclarissima

S E R A P H I N I M A S S I N I . I . C .

Cui atauz nobilitatis præbuit Fasces
Consularium fascium fœcundus Parens Truentum vetustum;

Cuius Iuueniles Annos annos reddidit feracitas Ingenij

In Vlnis Castalidum Castali laete nutricatus

Musis tum latialibus , cum Herruscis Parrio In solo prolufit.

In Firmano Athenœ

Quartum supra decimum annum agens ,
Phædrios voluptatum conatus eludens , elidens ,

Ad Iustitiaz Virginis thalamum anhelans ,

Tumulo depresso non Cholchidis Angue ,

Sed Inscitiaz Dracone

Aureum Aureolæ Vellus haud à Medea ,

Sed ab Astræa sibi seruatum est assecutus ;

Et sic præcoce Virtutum fructus è feraci Iurisprudentia Solo

Immatura In ætate iam maturos legit.

Ad Patrios lares reuersus

Togatæ Sapientiæ Exemplar absolutissimum

Nonatus Consus Consultus ,

Patriz Solon , ac Licurgus

Dissidentium Ciuium lites sedauit , dissoluit , composuit .

ILLVSTRISSIMO PRÆSIDI , ET PRINCIPI

MARCO ABBATI GALLIO

Perusiz , ac Maceratæ in Ciuilibus V. Gerens ,

Aulicæ simulationis omnino nescius

Nil desiderandum reliquit in Integritate , In obsequio :

In Sacro Rotæ Maceratensis Auditorio Iudex integerrimus

Socratica prelucens prudentia , Rhadamantis præcellens Iudicio

Astræam exteram nouissimè è celo vocat .

Quod dum de CONFISCATIONE BONORVM felicitè , feraciter tractat

Tullius , Pericles , Cato ,

Non minus Principum ærarium ,

Quam proprietorum meritorum Annonam mirificè auxit ,

Tanto Viro

Ingeniorum Miraculo , Litteratorum Oraculo ,

Cuius Clamydem diu expectauit forum ,

Sublimia nunc expetunt subsellia

Musæ , & Charites

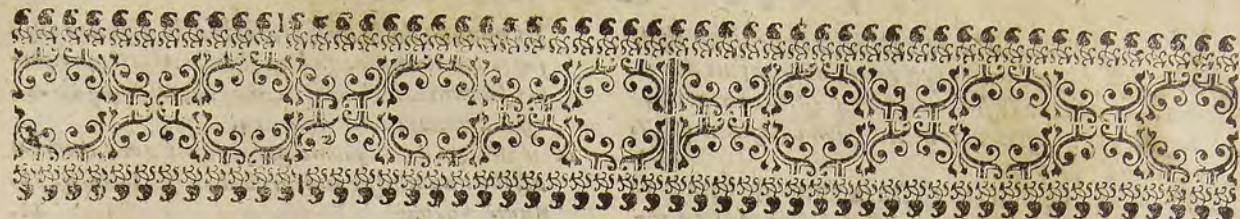
Niceteria , Epinicia , Choragia parent ,

Tibis , Tibis , Timpanis ,

Eique Diræ Parcæ diu parcant

Ita diuinante , & precante IOANNE CE NSIO

In Maceratesi Doctorum Albo relato



INDEX RERUM, ET CONCLVSIONVM.

Quæ in præsenti Semicenturia continentur.

A

ABATISSA dicitur habere iurisdictionem quæst. 35 num. 44 pag. 183. Accessus ad domum alterius ex pugnatis factus ab altero in dubio debet dici factus ad alium finem licitum, & non ad finem duelli quæst. 10. n. 45 pag. 40.

Accusatio in pena applicanda fisco quando non fuit porrecta viuo accusatore, nec contra hæredes agi potest quæst. 15. n. 15 pag. 55.

Accusatus de crimine falso moneta, vel de alijs, ex quibus posset dici homo male fama, si per triennium bene vixerit remanet sublata mala fama, nec presumitur amplius malus in eodem genere mali quæst. 6. num. 60. pag. 29.

Acquisitio hæreditatis, quæ ipso iure procedit in filio procedit sub conditione, nisi repudiare, vel ab ea abstinere velit quæst. 36. num. 102. pag. 195. Nemo cogi potest ad acquirendum quæst. 36. num. 117 pag. 196.

Nolens acquirere cum posset, non dicitur alienare quæst. 36. n. 124 pag. 196.

Sine declaratione, seu protestatione non potest fieri effectualis, & incommutabilis acquisitione quæst. 36 num. 133 pag. 197.

Cedere, transferre, & donare supponunt acquisitionem, & existentiam iurium in cedente, quia alias non posset transferre illud ius, quod non haberet quæst. 45. num. 60 pag. 267.

Actio ad effectum confiscandi bona hæretici defuncti non durat, nisi per quadraginta annos ad favorem fisci quæst. 4. num. 59 pag. 21.

Ad effectum damnandi memoriam hæretici defuncti durat perpetuè quæst. 4. num. 60. pag. 21.

Penalnis non transit ad hæredes quæst. 15. num. 6. pag. 55. Limita ut ibid. num. 40. pag. 56.

Personalis non reddit rem litigiosam quæst. 20. num. 42. pag. 89.

Redditur tamen huiusmodi vitio obnoxia ipsa actionis personalis alienata lité pendente ibid. n. 43. Et obligatio personalis non sequitur tertium, aut singularem successorem quæst. 20. n. 88. pag. 93. Penalnis non datur in hæredes, nisi de dolo defuncti a deo peruerterit quæst. 21. num. 40 pag. 97. Penalnis datur in hæredes, quando prouenit ex contractu, vel rei persecutionem continet quæst. 21. num. 41. pag. 97.

Rem babere videtur qui haberet actionem q. 31. num. 163 pag. 166.

Competens fisco auferenti bona ab indigno, & ob alterius fraudem, non prescribitur spatio 30. aut 40. annorum. sed exerceetur usque ad 60. annos, nisi excludatur per contrariam prescriptionem q. 39. num. 57. pag. 220.

Qualibet regulatur secundum naturam obligacionis productionis, ne causatum differat à sua causa q. 44. num. 82. pag. 254.

Personalis requirit de necessitate specificationem causeremota ibid. num. 83.

Ex testamento datur contra executores ultimarum voluntatium ibid. num. 84.

Actiones animi, quæ in intentione consistunt ex signis exterioribus recolliguntur quæst. 10. num. 49. pag. 40.

Omnes, licet penales confluunt ad hæredem, quan- dò causa est ciuitis quæst. 15. num. 40. pag. 56. Et iura nullo loco circumscribuntur quæst. 43. n. 26. vers. unde datur regula pag. 241.

Actus necessarius non dicitur fieri in fraudem, & huiusmodi actus potest fieri etiam lité pendente q. 20 num. 57. pag. 91.

Quando potest fieri illico modo, non presumitur factus modo illicito ibid. num. 65. pag. 92.

Non debet operari ultra intentionem agentis quæst. 39. num. 88. pag. 223.

Nullus nullum potest producere effectum quæst. 39. num. 102. pag. 224.

Maxime in præjudicium tertij, & pupillorum, in a quorum

INDEX.

- quoram preiudicis retrotractio impeditur ibid.
Ademptio legari non datur, si causa ob quā fuit dona-
tum nō est eadē finalis legati q. 47. n. 129. p. 184.
Legati est quaq̄us voluntatis, non potestatus q. 47.
num. 137. p. 180.
Adiectione aut hereditate posita in auth. de hered. ab
intest. vident collat. 9. I. si vero tanquam in-
definita verificatur in hereditate tam ex testa-
mento, quam ab intestato q. 29. n. 42 pag. 142.
Additio tribuit nomen barealis q. 36. num. 106. &
137. pag. 197.
Hereditatis presumitur ex possessione bonorum
defuncti q. 37. num. 69. pag. 206.
Hereditatis presumitur per solum actum presentia-
tionis in iure patronatus hereditario ibid. n. 70.
Hereditatis declaratur ex dictione apposita in in-
ventario, quod bona inventariata sint patris, &
ad filios spectent, maximè si inventarium sit ta-
blum à matre tutrice q. 39. n. 8. m. 86. pag. 222.
Non presumitur, nisi probetur q. 39. n. 4. pag. 223.
Non probatur ex verbis illam verisimiliter impo-
r tantibus, si non sint prolatas ab illo, cui delata est
hereditas ibid. num. 95.
Etiam si illa proferens sit legitimus administra-
tor ibid.
Nunquam in impueribus presumitur nisi pro-
betur q. 39. num. 97. pag. 223.
Non probatur ex inventario factō à iatore, nec ab
ipso met heretate ibid. num. 98.
Non probatur, nisi probetur solutio debiti heredi-
tarij, vel animus adeundi q. 39. n. 100. pag. 224.
Et animus adeundi, si sit dubius à principio, de-
claratur ex negativa postmodum sequita, cui
negativa declarationis standum est ibid. n. 101.
Hereditatis induxitur, si illam repudians aliqua
bona hereditaria retineat sub aliquo iure, quod
non iustificatur q. 45. num. 27. pag. 264.
Adiudicatio sequuta tertio existente in possessione, &
reluctans est ipso iure nulla q. 20. n. 35. pag. 88.
Rei obligatz non datur illam obligantibus q. 36.
num. 65. pag. 193.
Administratia adiuuanta confessionem de recepto in
conditione indebiti debent concludere per neces-
se, non autem per possibile q. 50. n. 89. pag. 298.
Administratio tutela suscepta incipit ab inventario
q. 39. num. 87. pag. 222.
Rerū suarū non permittitur minoribus viginti qui
que annis, etiam si effent uxorati, & res suas bi-
nē administrarent q. 44. n. 140. & 142 pag. 258.
Limata et ibid. num. 143.
Administrator tenetur reddere computa de admini-
stratis q. 12. n. 17 pag. 48 & q. 44. n. 1. pag. 250.
Amplia etiam si administraverit de facto ibid. n. 2.
Et quilibet Dominus habet hypothecā super bo-
nis administratoris pro reddendaratione ibid. n. 3.
Amplia dictam hypothecam competere fisco con-
tra administratorē rerum fiscalium ibid. n. 4.
Etiam si administrator sit minor ibid. num. 5.
Et administrator tenetur reddere compata,
qui inuis per pactum, vel in ultima voluntate
jusset liberatus ibid. num. 13 pag. 251.
- Et quando dicta liberatio est facta absque causa
sapu donationem, qua ad sui validitatem requi-
rit solemnitates Constit. Marc.; etiam si facta
est à minore ibid. num. 14.
Non indiget deputatione per scripturam, dum ex
actibus administrandi probatur esse talēm q. 12.
num. 18. pag. 48.
Quilibet de neglectis tenetur pro virili q. 18. num.
115. pag. 74.
Annona non tenetur ad aliquod augmentum fru-
mentis, & ita debet seruari q. 18. n. 118. pag. 74.
Rerum fiscalium tenetur etiam de neglectis q. 44.
num. 5. pag. 250.
Non potest emere res illius, cuius bona administrat
q. 44. num. 17. pag. 251.
Amplia licet ēptio fieret per interpositas personas
& maximè in auctoritate & fiscalitate ibid. n. 18.
In aliquibus tamen casibus reatu⁹ ibid. num. 19.
emptio dictarum rerum permititur.
Ante quam reddiderit rationem non potest defuga-
susceptus iurari q. 44. num. 24. pag. 251.
Limita quando administrator se parat ad fugam
ibid. num. 25.
Morosus in reddendis computis, ac reliquatum
solūcēdo minori, & Republica tenetur ad interisse
q. 44. n. 33. 159. 162. & seqq. pag. 252. & seq.
Limita secundum aliquos dictam conclusionem
non procedere ad fauorem fisci, cum de iure ca-
nonico usura sint abrogata ibid. num. 34.
Intellige tamen, quod de iure canonico sunt ab-
rogata tantum usura lucrativa, non automil-
la, quæ damnum emendant, ut puta usura ob
morum ibid. num. 35.
Quamvis ante dispuctas rationes non sit debitor
quantitatis, si tamen debitor facti, scilicet ratio-
nis redditionis q. 44. num. 27. pag. 251.
Fisci, & universitatis, qui habet facultatem faci-
endi expensa in re administrata, ut puta uni-
us florensi absque licentia, non potest dictam ex-
pensam facere, nisi bis in die q. 44. n. 32. p. 252.
Siue tutor non describens fructus perceperis dicitur
committere furtum q. 44. num. 60. pag. 253.
Omittens descriptionem fructuum uti praecepo-
test executiū pulsari ibid. num. 61.
Particularis, cum non teneatur confiscare librū
non potest dici dolosus ibid. num. 62.
Fructuum in certum quid erogandorum dicitur
depositarius q. 44. num. 64. pag. 253.
Obligatus, siue ex promissione, siue ex iuriis dispo-
sitione, siue ex mandato acceptato tenetur emere
aliquam rem, si non emitat, & pecunias teneat
otiosas, tenetur ad interesse q. 44. n. 89. p. 254.
Maximè si iustificetur fuisse promptam occasio-
nem emendi ibid. num. 90.
Potest condemnari ad certam quantitatem, si suis
actuum ad reddendam rationem, & reliqua sol-
vendum, vel quando fuit conuentus pro quanti-
tate percepta, & liquidata q. 44. n. 93. p. 8. 255.
Maximè si fuerit datus terminus ad probandum, &
per administratorē nihil sit deductum ibid. n. 94.
Prescriptionem nequit allegare sciens se deoere
cum

I N D E X.

- cum versetur in mala fide *ibid.* num. 95.
 Specialis cogitur reddere rationem tam de administratis, quam de neglectis q. 44. n. 108. p. 255.
 Quis probatur ex instrumentis in quibus tanquam tali se gessit *ibid.* num. 109.
 Reipublica, & minoris statim terminata administratione moram incurrit, quia statim reddere debet rationem administrationis q. 44. n. 160. pag. 259.
 Amplia si interpellatio non adfuerit *ibid.* n. 161.
 Reipublicæ tenetur ad interessè post terminatam administrationem, etiam si rationem non reddiderit *ibid.* num. 162.
 Non erit interesse, quāmuis obtulerit se paratum computa reddere, & creditor expresse non recusaverit, & non const adixerit, sed tantum tacuerit *ibid.* num. 163.
 Non effagit usuras, offerendo se esse promptum reddere rationem, sed pecunia per ipsum debita debet deponi *ibid.* num. 164.
 Maximè si penes administratorem erant libri introitus, & exitus, ex quibus scientiam summa debitæ debuisse habere *ibid.* n. 165. p. 260.
 Siue Camerarius debet exigere nomina debitorum iuxta tempus suo officij, alias nomina inexacta tenetur soluere Communitati q. 44. n. 167. & 177. pag. 260.
 Praesumitur fecisse diligentias pro exactione creditorum, & quare *ibid.* num. 168.
 Contrarium firmatur *ibid.* num. 169. quia administrator rerum publicarum non solum tenetur de culpa, sed diligentiam praestare debet
 Dicitur negligisse exactiōem eo ipso, quod potuit exactio curari, & fuit omis*a**b**d*. n. 170.
 Et dicta omissione in administratore dicitur laculpa *ibid.* num. 171.
 Dicitur negligentissimus, si longo tempore exigere non curauit, neque debitorum nomina inexacta successoribus, vel communitati notificauit q. 44. num. 183. pag. 261.
 Expletis libris nomina debitorum reddere debet, ne teneatur ad usuras *ibid.* num. 184.
 Contrarium, quod usura non debeantur, ubi pecuniae fuerunt male administratae firmatur *ibid.* num. 185.
 Intellige tamen hanc conclusionem procedere, quando non adest nimia dissoluta negligentia, qua dolo equiparatur *ibid.* num. 186.
 Administratores Reipublica ex mora irregulariter tenuentur ad interesse q. 44. n. 159 pag. 259.
 Qui non adibent operam gratuitam tenentur etiam de leui culpa, cum præstanda sit quadam ciuilis inaduententia in his, quæ celebrantur gratia vtriusque q. 44. num. 172. pag. 260.
 Bonorum fisci, Vniuersitatis, & similiū personarum non possunt credere pretium, sed debent vendere in pecunia numerata q. 47. n. 55. p. 279.
 Pradij non possunt vendere, nisi ex causa necessaria, ut satisfiat eorum creditoribus, quod non potest impleri, nisi cum receptione pecunia *ibid.* num. 56.
 Administratoris fidei usor tenetur dare computa administrationis q. 44. num. 28. pag. 252.
 An teneatur, si Ciuitas, vel administratores illius sint negligentes in exigendo à principali, quod debebat remissiū *ibid.* num. 29.
 Non tenetur, si principalis fuerit in revisione computorum prius absolutus, & postea per alios resuiores condemnatus *ibid.* num. 30.
 Ad annum deputati non tenetur, si pro alio anno in eodem officio principalis confirmetur *ibid.* n. 31.
 Aduocatio est Clericis prohibita q. 16. n. 36. pag. 61.
 Limita coram Iudice Ecclesiastico *ibid.* num. 37.
 Amplia limitationem etiam in causis criminalibus *ibid.* num. 38.
 In quibus causis non sit prohibita Clericis coram Iudice seculari *ibid.* num. 39. & 40.
 Estimatio bonorum præsumitur facta à lege pro pretio, quo valebant de tempore dationis in solutum q. 24. num. 78. pag. 110.
 Mobiliū de generali consuetudine non solet apponi in inventario q. 39. num. 116. pag. 225.
 Dubiū litis eventus est impossibilis q. 47. num. 110. pag. 282.
 Contrarium vide *ibid.* num. 111.
 Affines non vocantur ad successionem q. 25. num. 6. pag. 114.
 Agnati dicuntur illi, qui sunt coniuncti descendentes per virilem sexum, vel collaterales, quique descendunt ex coniunctione paterna, & ab uno ripite, & familia, quantumvis remotissimis q. 29. num. 38. pag. 141.
 Et propterea quoad successionem emancipati dictum ius videtur magis respicere ad sanguinem, & naturam in ipsa definitione, sub qua reiectis intellectualis seruitutis, & abstractæ emancipationis angustijs sunt etiam emancipati collaterales q. 29. num. 39. pag. 141.
 Secundum communem usum loquendi dicuntur illi, qui sunt eiusdem nominis, & familie q. 29. n. 68. pag. 145.
 Ex tertio, & nouissimo iure sublata fuit omnis differentia quoad successiones inter agnatos, & cognatos q. 29. n. 43. & 44. pag. 142.
 Agnatio ex sua propria significatione amplectitur etiam transuersales q. 29. num. 12. pag. 137.
 Et familia de iure medio, & ciuili nouissimo naturaliter accipiuntur, & non ciuilius q. 29. n. 50. pag. 143.
 Est genus, & habet sub se species, nimirum suitatem, consanguinitatem, & cognitionem q. 29. num. 53. pag. 143.
 Et dempta suitate per capitis diminutionem, genus in specie consanguinitatis conservatur, dum utraque species sanguinis, & iuris concurrit *ibid.* Quod tamen si procedit in emancipato, non procedit in adoptivo, & quare *ibid.*
 Agnationis conservanda ratio quando est apposita per verba, cum mens, & intentio, dicitur stare consecutiū, & relatiū ad præcedentes substitutiones q. 29. num. 21. pag. 138.
 Intellige tamen dictam conclusionem ut n. 22. pag. 22. ubi

I N D E X.

- ubi quod illa verba cum mens, & intentio de suis natura non sunt relatiuæ, sed sunt omnino apta ad inducendum fiduciocommissum.
- Ius perimit minima capitis diminutio q. 29. n. 30. pag. 141. sed non semper, nec perpetuo ibid. num. 31.
- Ius non tollitur de iure nouissimo per emancipationem q. 29. n. 44. pag. 142.
- Eccognitionis differentia, quod non sit sublata intelligitur respectu suitatis, familiaque patris, & cui ad effectum transmittendi, tam ab intestato, quam ex testamento q. 29. n. 45. pag. 142.
- Ius est triplex, primum nominis, secundum pecuniae, tertium sacrorum q. 29. n. 52. pag. 143.
- Ius, & familia nomen colluntur respectu ad patrem potestatum, & suitatem quoad hereditates legitimas patris, & ascendentium paternorum, non autem quoad collaterales per minime capitis diminutionem q. 29. n. 55. pag. 143.
- Agnitio Fæmina non resultat ex relictæ pro omni iure ipsi competenti q. 28. n. 97. pag. 128.
- Vt inducatur requiritur mentio legitima, vel infinitatio in quota, nec sufficit in aliqua certa specie ibidnum 98.
- Sanctissimus D. N. Alexander Papa VII. laudatur q. 1. n. 21. pag. 4.
- Alienatio bonorum facta per hereticum post crimen contrarium an revocetur, vel non remissiuæ q. 4. num. 43. pag. 20.
- An idem in criminis lœsa Maiestatis humanæ remissiuæ ibid. num. 44.
- Facta lite pendente est nulla, siue acquirens sciat, siue ignoret pendentiam litis q. 20. n. 9. pag. 86.
- Re litigiosa, licet sit nulla, adhuc possessio dicitur translatâ ob traditionem fundi, & acquisitionem illas possessianis q. 20. num. 28. pag. 88.
- Rei litigiosa, de iure ff. impeditur, de iure autem C. addita fuit nullitas, quæ leges nouissimè utipocentes, strictè sunt intelligenda q. 20. num. 30. pag.
- Et propter eadæ leges disponentes duntaxat de re, vel actione litigiosa, nullo pacto sunt irabendæ ad possessionem dicto morbo laborantem, sed servari debet ius ff. ibid.
- Facta à tertio, qui non est in litigio non subiaceit vitio litigiosi, & ratio est, quia in eo non potest presumi fraus q. 20. num. 54. pag. 91.
- Prout nec dicto vitio est obnoxia alienatio bonorum facta lite pendente, si illa cessâ fuerint in donatione uniuersali q. 20. n. 55. pag. 91.
- Facta post cæptum iudicium, quod censeatur facta in fraudem, intelligitur de alienatione voluntaria, non de necessaria q. 20. n. 58. pag. 91.
- Ratio, & prohibitio alienationis dicitur stare de per se, dispositiuæ, & principaliter quando sunt dispositæ per caput separatum q. 29. num. 19. pag. 137.
- Et tanto magis quando est appositum verbum voluit, & mandauit ibid.
- Bonorum fisci est nulla, si deficiat uia ex solennitatibus requisitis q. 47. num. 2. pag. 276.
- In alienatione predicta requiritur subhastatio ibid. num. 4.
- In alienatione bonorum acceptorum uti vacans est necessaria subhastatio ibid. num. 5.
- Limita, nisi Princeps, vel eius Procurator venderet bona ibid. num. 6.
- In alienationibus, seu venditionibus bonorum fisci leges exposcentes subhastationem loquuntur in Procuratore fisci, non autem Caesaris ibid. num. 7.
- In alienatione rei alienæ facta à Principe, vel a fisco requiritur subhastatio ad effectum, ut acquirens possit uti beneficio l. benè à Zenone C. de quadrienni. præscript. ibid. num. 8.
- Ac in venditione rerum debitoris fisci ibid. n. 9. pag. 277.
- Seu venditio bonorum debitoris fisci semper sequitur salua conditione bonorum, nempe si essent subiecta fideicommissio, vel hypotheca q. 47. n. 10. pag. 277.
- In alienatione bonorum minoris, & similium personarum privilegiatarum eadem solemnitates requiruntur, si bona sint stabilia, quam si mobilia, & si seruando seruari non possint q. 47. n. 66. pag. 280.
- Alienationes, siue titulo oneroso, siue lucrativo sequentes an presumantur in fraudem fisci vel non, & an sit locus illarum revocationi remissiuæ q. 38. num. 1. pag. 280.
- Bonorum fisci, vel confiscatorum, & incorporatorum plures expostulant solemnitates, & quas remissiuæ q. 47. num. 1. pag. 276.
- Voluntarie legati ademptionem inducunt q. 47. n. 162. pag. 285.
- Alienationis prohibitio, quod non comprehendat alienationem necessariam, ad quam quis potest compelli axiomate generale firmatur q. 20. n. 59. pag. 91.
- Et ex dicto axiome erit alia conclusio, quod lite pendente permittatur diuisio rei litigiosæ, ac eiusdem restitutio ex causa doris, legati, vel fideicommissi q. 20. num. 60. pag. 91.
- Prohibitio refert se ad fideicommissum præcedens quodam est nuda ex se, & inutilis, & quando stat in eadem verborum structura, accessoriæ, & ceteris nuantiis eis verbis restrictius q. 29. n. 23. p. 138.
- Maxime, quandam ratio conseruanda agnationis importabit fideicommissum, & est apposita prohibitiō alienationis vestita ibid. num. 24. ubi ponitur quandam dicatur vestita prohibitio.
- Prohibitio, tam quoad casus, quam quoad personas non debet esse superflua q. 29. num. 25. pag. 138.
- Prohibitio iniuncta filiis specificè nominatis, & etiam descendantibus ex eis, qui comprehendunt gradus, & personas in infinitum, dicitur realis q. 29. num. 27. pag. 138.
- Perpetuo durat, & producit extensionem de persona ad personam, & afficit bona penes quemcumque vadant ad auorē omnium de agnatione ibid.
- Alimenta consequendi ius non transit in fiscum q. 320. num. 1. pag. 170.
- Etiamsi debeat ur ex legato ibid. num. 2.

Remanent

I N D E X.

- Remanent bannito, qui retinet omnia, quæ sunt de iure naturæ q. 32. num. 4. pag. 170.
 Quando non remaneant vide ibid. remissiæ n. 5.
 Præterita transeunt ad fiscum q. 32. n. 6. p. 170.
 Non præstantur Reo confiscato de bonis publicatis q. 32. num. 7. pag. 170.
 Debentur uxoribus dammatorii, & si indotatis, ac illorum filijs, & pro qua rata q. 32. n. 9. p. 170.
 Non debentur à fisco succedente solum in certa pecuniarum quantitate q. 32. n. 10. pag. 170.
 Debentur à fisco carcerato pauperi ita. num. 11.
 Quando debentur à creditoribus debitori pauperi carcerato vide remissiæ ibid. num. 12.
 Non possunt sequestrari q. 32. num. 13. pag. 171.
 Lieet de rigore possint capi in executionem, tamen, si debitor nibil aliud habeat, debet ei aliquod moderatum relinqui, ex quo vivere possit q. 32. num. 14. 43. & 47. pag. 171. & 173.
 Ut debeantur nec ne attenduntur redditus, & non proprietas, & quare q. 32. num. 15. pag. 171.
 Filius familias gaudet priuilegio l. 1. & 2. ff. & C. quod cum eo q. 32. num. 16. pag. 171.
 Dux non sicut specificè renunciatum ibid. n. 17.
 Etiam si fuerit obligatus in forma Camera ibid. num. 18.
 Præstanda debitori gaudenti beneficio deductio ne egeat taxantur, et conueniunt similibus personis de pauperatis, non qualia deberentur ante statutum mutationem q. 32. num. 22. pag. 171.
 Quæ debent præstari debitori gaudenti beneficio deductio ne egeat taxantur nulla habita consideratione filiorum debitoris, & quare q. 32. num. 27. pag. 171.
 Sunt personalia, nec possunt altericedi, vel assignari q. 32. num. 40. pag. 172.
 Et redditur ratio ibid. num. 41.
 Alimentorum onus transit ad fiscum una cum bonis confiscatis q. 32. num. 8. pag. 170.
 Materia traditur remissiæ q. 32. n. 36. pag. 172.
 Commoditas potest cedi, & assignari creditori q. 32. num. 42. pag. 173.
 Anima est dignior cunctis rebus, & omnibus debet asseponi q. 36. num. 175. pag. 200.
 Animalia aliena, vel nauis, super quibus asportantur res illicite confiscantur, si Dominus sciens accommodauit q. 26. num. 14. pag. 177.
 Si vero Dominus ignorauit non confiscantur ibid. num. 15.
 Statutum mandans confiscari animalia aliena, super quibus fuerunt adductæ res illicite etiam Domino ignorantie valet ibid. num. 16.
 Et hoc casu dabitur actio Domino contra asperantem, qui si non sit solvendo Dominus restituerit in integrum ad recuperandam rem suam ibid. num. 17.
 Ignorantia in istis terminis præsumitur ibid.
 Annona ut prouideatur, debet Iudex Ecclesiasticus facere extrabi frumentum in Ecclesiis reposi- tum, & illud Iudici luceo consignare q. 18. num. 24. pag. 69.
 Ad annonom spectat ne frumentum corru-
- ptum cum incorrupto vendatur, & vendentes punire q. 18. num. 28. pag. 70.
 Multis medis fraudatur q. 18. num. 82. pag. 72.
 Ne fraudetur, bannimenta genera & prohibent emere, & incettare ultra usum proprium, & accipere etiam in solutum à colono q. 18. n. 83. p. 72.
 Et editum circa dationem in solutum valeat ibid. num. 84.
 Et comprehendit etiam colonos Ecclesiastico- rum ibid.
 Annonæ cura omnium aliarum rerum maxima debet esse q. 18. num. 1. pag. 69.
 Ex cura augetur libertas, & ex spretu illius inopia q. 18. n. 3. pag. 69.
 Appellatione venient primario frumentum, vinum, & oleum, secundario carnes, acetum, & similia q. 18. num. 19. pag. 69.
 Inter curas pertinet facere tenere palam bona co- mestibilia, qua venduntur, ne emptores fraudentur q. 18. num. 20. pag. 69.
 Et quod frumentum, & alia non emantur ante tempus ibid. num. 21.
 Plura pulchra, & notabilia circa annona remissiæ q. 18. n. 23. pag. 69.
 Post questionem, quare subsequenter addatur quæstio de peste q. 19. num. 2. pag. 80.
 Annotatio, confisatio, & incorporatio bonorum dif- ferunt inter se q. 41. n. 3. pag. 231.
 Est descriptio bonorum delinquentis fisci nomine, secuta cum obligatione, vel sequestratione eiusdem ibid. num. 4.
 Bonorum delinquentis quomodo, & quando fieret q. 42. num. 9. pag. 236.
 Hodiè non est in usu, & eius loco successit inven- tarium q. 42. num. 2. pag. 235.
 Annus quomodo accipiatur remissiæ q. 5. n. 47. p. 25.
 Appellatio quando sit admittenda à sententia super spolijs clericorum remissiæ q. 15. n. 30. p. 61.
 Datur à sententia declaratoria res incidisse in- commissum q. 21. num. 36. pag. 97.
 Non admittitur à decreto lato contra administra- tores q. 44. n. 104. pag. 255.
 Non admittitur à sententia continent liquidationem, quando liquidatio fui simul, & semel facta cum iudicio executivo ibid. num. 105.
 Non admittitur si prius iudex condemnat ad red- dendam rationem, & reliqua solvendum, & postea liquidatio fiat ibid. n. 106.
 Quando concedatur reo à sententia continent pœnam corporalem remissiæ q. 50. n. 1. pag. 293.
 Quando concedatur à sententia continent pœnam pecuniariam remissiæ ibid. num. 2.
 Archibuseta parua, & similia sempè nocent Reipu- blica q. 8. num. 2. pag. 31.
 Breuiora duobus palmis prohibentur à Pio IV. & à Pio V. sub panis indictis in crimen laesa maie- statis, & rebellionis q. 8. n. 3. pag. 31.
 Vel alia arma pari modo prohibita deferens, vel de- tinens dicitur contrauenire cautioni de bene vi- uendo, & tenetur ad solutionem panae promisse q. 8. num. 5. pag. 31.

Prohibita

I N D E X.

- Prohibita non applicantur illa inuenientibus, sed debent devastari q. 8. num. 35. pag. 33.
- Prohibita deferens punitur pena mortis, & confisca-
tione honorum q. 8. num. 58. pag. 33.
- Archibusetti delictio probatur per feminas, & alios in-
habiles q. 8. num. 28. pag. 32.
- Archibusettum debet constare esse aptum ad noten-
dum q. 8. num. 30. pag. 32.
- Archibusata contra inquisitum de explosione, quae ne-
mini nocuit, debet fiscus probare ad suisse pileam
plumbeam, alias deficit corpus delicti q. 8. n. 52. p. 33.
- Archibusum verè dicti non potest quod caret instru-
mentis, quibus exonerari possit absque igne na-
turali q. 8. num. 31. pag. 32.
- Argumentum à sufficienti partium enumeratione est
in iure solidissimum q. 11. num. 38. pag. 44.
- A contrario sensu non elicetur ex dictis Doctorum
q. 15. num. 50. vers. minus obest in fin. p. 57.
- Quod fiscus non habeat aliquod prius legium, si DD.
materiam privilegij pertractantes illud non fir-
mant valet q. 39. num. 44. pag. 219.
- Arma prohibita deferens non excusatur sub pretextu
similium licentiarum, & punitur irremissibiliter
panis impositis q. 8. num. 8. pag. 31.
- Et contra istos deferentes arma prohibita potest
procedi per inquisitionem ex Bullis Pij IV. &
V. q. 8. num. 13. pag. 31.
- Pro delatione armorum non potest procedi per
inquisitionem q. 8. num. 14. pag. 31.
- Et ita practicatur. ibid.
- Pro delatione armorum prohibitum non pro-
ceditur per inquisitionem, nisi cum eis fuerit
commisum aliquod delictum q. 8. n. 15. pag. 31.
- Pro delatione armorum prohibitum in statu Ecclesias-
ticō proceditur per inquisitionem ibid. n. 16.
- Pro delatione archibusettit tantum iudex prose-
dit ex officio, non autem pro alijs armis prohibi-
tis q. 8. num. 17. pag. 31.
- Prohibita deferens vicinus accurrens ad auxi-
liandum alteri vicino non subiaceat dictis panis,
etiam si talia arma non fuissent necessaria q. 8.
num. 33. pag. 32.
- Prohibita deferens ad effectum occidendi bannitum
non punitur dictis panis q. 8. num. 34. pag. 32.
- Prohibita deferentes si bannitum occidunt Prin-
cipes illis ob bonum eventum indulgeret panam q.
8. num. 35. pag. 32.
- Prohibita p. sunt retineri ex causa pignoris q. 8.
num. 41. pag. 32.
- Contrarium est verius in statu Ecclesiastico
ibid. num. 42. pag. 33.
- Prohibita recipiens, & detinet, sed postea ante-
quam a Curia deponeretur revelauit, & detu-
lit Iudici excusatur a pena q. 8. n. 43. pag. 33.
- Prohibita ad effectum deferendi ad Iudicem pos-
sunt retineri per dies viginti ex bulla Pij V. qui-
bus elapsis sit locus pane q. 8. num. 44. pag. 33.
- Si reperiuntur ad pedes unius, vel plurium, quis
eorum debeat puniri remissuē q. 8. n. 51. pag. 33.
- Absque licentia asportata de consuetudine, & vi-
gore bannimentorum in Statu Ecclesia Baron.
- cello, & alijs ministris illa inuenientibus appli-
cantur q. 8. num. 54. pag. 33.
- Absque licentia asportata de iure communi confisan-
tur q. 8. num. 53. pag. 33.
- Prohibita quando sunt aliena an amittantur in
præjudicio veri domini, qui illa commodauit re-
missiuē q. 8. n. 56. pag. 33.
- Pro repetitione armorum actio quomodo pro-
ponatur remissuē q. 8. num. 57. pag. 33.
- Armorum delationem omnes leges prohibent, ubi vide
limitationes remissiuē q. 8. n. 1. pag. 31.
- Prohibitorum licentia non potest concedi à quibus-
uis Officialibus q. 8. num. 6. pag. 31.
- Prohibitorum licentia si cōcedatur est irrita ibid. n. 7.
- Prohibitorum licentia concedere possunt Nepotes
Summi Pontificis q. 8. num. 9. pag. 31.
- Breuitas est probanda, ut sit locus pane in conflit.
Summorum Pontificum cōtentæ q. 8. n. 18. p. 32.
- Breuitas non probatur per testes deponentes de-
vīsu a longe q. 8. num. 19. pag. 32.
- Breuitas non probatur per testes deponentes cum
dictione in circa q. 8. num. 20. pag. 32.
- Breuitas non probatur per testes dicentes vidisse
aliquem deferre tormenticulum breue, & pro-
babitum q. 8. num. 21. pag. 32.
- Breuitas non probatur, & si testes dicant archi-
busettum prohibitum vidisse, nec aliquo modo
potuisse decipi in illius agnitione q. 8. n. 22. p. 32.
- Brevi as debet constare Curia per ocularem inspe-
ctionem, & non per testium depositionem, quan-
do proceditur per inquisitionem q. 8. n. 23. p. 32.
- Prohibitum breuitas probatur ex duobus testibus
afferentibus se vidisse, tetigisse, ac mensurasse ar-
chibusettum, & mensurazione facta invenisse, quod
erat brevius duobus palmis, & ex tali depositione
sufficiēter probatur corpus delicti q. 8. n. 24. p. 32.
- Cuiuscunque generis delatio est Clericis interdicta
q. 8. num. 46. pag. 33.
- Delatio, quando, & quomodo sit Clericis conce-
denda ab Episcopis q. 8. num. 48. pag. 33.
- De armorum materia tractantes remissuē q.
8. num. 50. pag. 33.
- Auth. bona damnatorum non corrigit iura antiqua
contra contumaces q. 3. num. 5. pag. 15.
- Non correxit panam publicationis honorum cōtra
contrabentes incestas nuptias q. 3. n. 43. p. 16.
- Non corrigit iura antiqua imponentia panam con-
fiscationis alicuius quote honorum ibid. num. 45.
- Non intrat quando ob aliquod delictum expressè in
sententia bona confiscentur ibid. num. 46.
- Plures limitationes ponuntur remissiæ ibid. n. 48.
- Author laudatus non potest iniuris actoribus iudi-
cium in se transferre q. 49. num. 36. pag. 292.
- Nec debet de necessitate citari ibid. num. 37.
- Authoritas procedendi de facto, manu Regia, & ve-
leato dum datur intelligitur concessum brachi-
um Regium, & facultas procedende ex abrupto
q. 1. num. 38. pag. 7.
- Anus venit appellatione parentum q. 28. n. 25. p. 124.

B

B Annimenta

I N D E X.

- Bannimenta omnia non debent extendi, ut puniantur illi, qui in nibilo deliquerunt quæst. 16. num. 61. pag. 62.
- Generalia Prouincie Marchie super annona sunt valde rationabilia, & sciatur quantitas frumentorum q. 18. n. 33. pag. 70.**
- Non potest promulgare Iudex inferior Princeps in onusculo q. 18. num. 34. pag. 70.
- Fallit dicta conclusio in Gubernatore Prouincie ex inueterata consuetudine, ob quam attribuitur iurisdictio cuiuscunq[ue] generis illam non habenti, vel quid quotanis in mandatis à Sacra Congregatione Vrbis, & Status Ecclesiastici, que vice Principis utitur, habet Praesidium Prouincie dicta bannimenta promulgare ibid. n. 45. & 46.
- Generalia annona super assignatione frumenti non comprehendunt illa habita ex molitus à Molenanario, & quarè q. 18 num. 50. pag. 70.**
- Generalia Gubernij Prouincie Marchie super annona declarantur in tribus capitibus, assignatione scilicet, extractione, & emptione frumenti q. 18. num 32. pag. 70.**
- Generalia annona super assignatione frumentorum non ligant forenses, absentes, neque infirmos q. 18. num. 51. pag. 70.**
- Circa forenses vide remissiæ ibid. num. 53.
- Etratio est, quia predicti presumuntur ignorare bannimenta ibid. num. 52.
- Quinimò potest purgari mora modici temporis data scientia ibid. num. 53.
- Generalia annona probibent nedum extrahere frumentum extra Statum Ecclesie, sed etiam à locis immediate subiectis ad loca mediate subiecta q. 18. num. 56. pag. 71.**
- Quinimo probibent extractionem frumenti etiam pro usu proprio de loco ad locum in Prouincia existentem ibid. num. 57.
- Non tamè probibent extractionem frumenti ad Vrbem, & priuilegia in contrarium concessa revocavit Urbanus VIII. ibid. num. 58.
- Generalia annona non comprehendunt extrahentes ab alieno territorio viualia, & transcurtes per locum bannimentorum q. 18. num. 67 pag. 71.**
- Quinimò si extaret statutum, quod vellet comprehendere asportantes per solum transitum, dubitaretur de illius validitate ibid. num. 68.
- Prohibentia extractionem viualium an, & in quibus casibus ligent personas Ecclesiasticas remissiæ q. 18. num. 74. pag. 71.
- Annona an ligent minores remissiæ q. 18. num. 77. pag. 72.**
- Bannimentorum generalium dispositionem circa extractionem malitia fraudantium si aliquo modo conaretur euidare quid seruandum q. 18. n. 79. pag. 72.
- Pro arcenda pestefacta probibent venientes à locis contagio affectis non esse recipiendos, & si haberent bulle cœnum sanitatis q. 19. n. 7. pag. 80.
- Banniti nostri temporis, an sint incapaces remissiæ q. 24. num. 35. pag. 108.
- Hodiè nemo efficitur seruus pena ibid. num. 36.
- Gratia, quibus restituuntur banniti, ut plurimum solent expediri cum clausula quatenus bona hinc incorporeta non sint quæst. 41. num. 2. pag. 231.**
- Bannitus efficitur incapax successionis, & acquisita post bannum spectant ad sequentes in gradu excluso fisco q. 36. num. 27 pag. 191.**
- A Princeps restitutus quæ recuperet remissiæ q. 41. num. 1. pag. 231.**
- Restitutus ad bona præterquam incorporata non potest recuperare translata in tertium ex causa solutionis pecunie q. 41. num. 11. pag. 231.**
- In penam capitis, & confiscationis bonorum reintegratus media solutione pecunie, & ad bona à Princeps seculari, si ista reintegratione fretus prætendit recuperare bona empbyteutica ad Ecclesiastiam devoluta, non est audiendus q. 41. num. 24. pag. 232.**
- An idem procedat in feudo, vel empbyteuti seculari vide remissiæ ibid. num. 25.
- Restitutus ad bona reintegratur ad iura tam actua, quam passiva ibid. num. 26.**
- Restitutus non succedit in ius fisci. sed reintegratur ad sua iura, prout erat ante confiscationem q. 41. num. 57. pag. 234.**
- Restitutus ad bona reincidit in primam obligacionem soluendi debita efficacia, & quæ non fuerunt per legitimam exceptionem sublata, vel redditia elidibilia q. 41. num. 64. pag. 234.**
- Bannum cum qualitate, quod quis possit impunè offendere nihil plus operatur, quam quod bannitus habeatur pro mortuo q. 36. num. 24. pag. 190.**
- Barattaria quando, vel quomodo committatur q. 11. num. 3. pag. 43.**
- Quomodo probetur vide remissiæ ibid. num. 4.
- In iudicio criminali non probatur per mediatores, secus in civili q. 11. num. 15. pag. 43.
- Barattariam fuisse commissam ab officialibus non presumitur, nisi probetur receptas ab eo fuisse pecunias q. 11. num. 28. pag. 44.**
- Barattaria criminis imponitur pena confiscationis, si causa est criminalis, si vero est ciuilis dati triplum, & promissi duplum Iudex debet restituere q. 11. num. 1. pag. 43.**
- Pena tam respectu Iudicis committentis, quam partis illum corruptis traduntur remissiæ ibid. num. 2.**
- Bastardus, seu naturalis excluditur ex dispositione legis q. 29. num. 61. pag. 144.**
- Beneficij vacatio per obitum ultimi possessoris probatur confessione venientis ex eadem vacatione q. 37 num. 53. pag. 205.**
- Valor iustificatur per unicum testem formiter examinatum deponentem de fama iunctis ad miniculis q. 37. num. 62. pag. 206.**
- Præsertim quando agitur de probatione non excessus valoris, quia tunc sufficiunt leuiores probationes ibid. num. 63.
- Valor solet condonari in sexta parte ex aequitate Rota pro subfinendis prouisionibus beneficiorum ibid. num. 64.**
- Beneficium**

I N D E X.

- B**eneficium deducto, ne egeat operatur libertatem persona, & reservationem alimentorum quæst. 32. num. 21. pag. 171.
- E**t hoc casu omnia bona debitoris adiudicantur creditori cum onere alendi debitorem ibid. n. 22.
- D**eductio, ne egeat non conceditur, nisi probata paupertate q. 32 num. 24. pag. 171.
- M**aximè in executiuis ibid num. 25.
- E**t paupertas debet probari superuenta casus fortuito, cessante omni culpa debitoris ibid num. 26.
- D**ominus Bernardinus à Pinna laudatur quæst. 29. num. 39. pag. 138.
- B.** M. Bernardus Marchettus laudatur quæst. 27. num. 18. pag. 119.
- B**ona clericorum acquisita ex redditu alioius Ecclesia non veniunt in confisicatione quia ista acquiruntur eidemmet Ecclesia q. 2. n. 5. pag. 11.
- F**eudalia, vel emphyteutica clericorum redeunt ad dominum directum q. 2. num. 6. pag. 11.
- P**atrimonialia clericorum quoquomodo quæsta applicantur in confisicatione Cameræ Episcopali q. 2. num. 7. 8. & 17 pag. 11.
- C**lericorum aduentitia, & profectitia non transiunt in fiscum q. 2. num. 9. pag. 11.
- D**eclara ibid. num. 10.
- C**lericorum patrimonialia, & temporalia confiscata à Iudice Ecclesiastico transiunt in fiscum secularis quæst. 2. num. 10. pag. 11.
- C**ontrarium firmatur ibid. num. 14.
- C**lerici confiscata ob crimen heresis quomodò distribuenda remissiæ quæst. 2. num. 11. pag. 11.
- C**lericorum hereticorum applicantur fisco seculari de consuetudine q. 2. num. 12. pag. 11.
- I**sta consuetudo non extendit extra locum, ubi adest. ibid. num. 13.
- L**aici confiscata in Tribunalis Episcopali applicantur foro seculari, si agitur de tota, vel quota bonorum quæst. 2. num. 19. pag. 11.
- E**t quare ibid. num. 20.
- S**uprantis confiscantur in dimidia quæst. 3. num. 28. pag. 15.
- S**uprantis Monialem omnia confiscantur, & applicantur Monasterio Virginis corrupta quæst. 3. num. 29. pag. 16.
- R**apientis mulierem ingenuam confiscantur, & applicantur mulieri raptæ quæst. 3. num. 31. pag. 16.
- R**apientis Monialem confiscantur, & applicantur ipsi Moniali quoad usumfructum, & illa defuncta remanet monasterio, vel Ecclesiæ, in qua Deo est dicata q. 3. num. 32. pag. 16.
- R**apientis remanent penes mulierem raptam, & si rapienti desponsetur, & cessat pena imposta de iure ciuii secuto matrimonio quæst. 3. num. 36. pag. 16.
- H**ereticorum confiscantur de iure Canonico, & Ciuiili quæst. 4. num. 5. & 6. pag. 18.
- H**ereticorum sunt confiscanda ipso iure ibid. n. 7.
- H**ereticorum sunt confisata à die commissarii minus ibid. num. 8.
- H**ereticorum quando confiscantur requiritur de-
- claratoria Iudicis Ecclesiastici, quem in heresi sim incidisse ibid. num. 9.
- H**ereticis confiscantur, quando illius defuncti memoria damnatur quæst. 4. num. 10. pag. 19.
- F**orma, & modus applicandi, & dividendi boni confisata baretorum traditur remissione q. 4. num. 11. pag. 19.
- H**ereticis confiscantur, & si habeat filios catholicos quæst. 4. num. 12. pag. 19.
- H**ereticis quando confiscantur, non confiscatur peculum castrense, vel quasi filiorum catholicon quæst. 2. num. 20. pag. 19.
- M**obilia aduersus fiscum præscribuntur triennio concurrente titulo, bona fide, & præsentia fisci quæst. 4. num. 53. pag. 20.
- A**clericis donata inter viuos non cadunt sub spoliis. & si donatio est facta à clero infirmo, qui non deceperit ex illa infirmitate, & eius effectus esset collatus post mortem quæst. 16. num. 33. pag. 61.
- M**eretricum, quorum quarta pars non sicut ab eis relicta monasterio convertitarum de Urbe, descendebitibus ipsis applicantur eidem monasterio ex bullis Leonis X. & Clementis VII. quæst. 16. num. 53. pag. 61.
- P**redictarum bullarum d' sp' sitio quando cesserit quæst. 16. num. 54. pag. 61.
- A**cquisitionis per mulieres ex copula carnali, si non sunt matriculatae, & in publico lupanari degant; immo quamvis sint tales, si aliqua acquirant per dolum, & fraudem meretricium de iure ciuii fisco applicantur quæst. 16. num. 71. pag. 62.
- I**nfectorum à peste comburuntur ipsorum expensis, non autem Principis quæst. 19. n. 35. pag. 82.
- I**nfectorum surripientes, qui puniantur pena remissiæ ibid. num. 36.
- Q**uae rebuntur, de quibus non sicut soluta gabella incident in commissum quæst. 2. n. 1. pag. 95.
- D**ata in solutum pro dote promissa in pecunia transiunt in dominium mariti, qui remanet debitor in pecunia quæst. 24. num. 77. pag. 110.
- V**acantia deferuntur fisco quæst. 25. n. 2. pag. 114.
- D**icuntur vacare, quando non extant ascendentis, vel descendentes, & consanguineti usque ad decimum gradum quæst. 25. num. 3. pag. 114.
- D**ominium bonorum vacantium transit ipso iure in fiscum, sed non possessio ibid. num. 7.
- P**er obsides quæsta in obsidatu spectant ad fiscum quæst. 25. num. 11. pag. 114.
- N**aufragata, non extantibus Dominis, vel legitimis successoribus spectant ad fiscum quæst. 25. num. 12. pag. 114.
- Q**uae recuperantur à Dominis quandomunque comparientibus, non obstante quoniam temporis lapsu ibid. num. 13.
- N**ontamè recuperantur bona Piratarum, hostium, & infidelium ibid. num. 14.
- I**udices fraudantes fiscum in successione bonorum vacantium patientur confisicationem mediatis bonorum quæst. 25. num. 10. pag. 114.
- F**iscales patroni eamdem fraudem committentes

I N D E X.

- tes tenentur de proprio resarcire damnum fisco
 ibid.
 Christifidelium naufragatorum rapientes excom-
 municantur in Bulla Cœna Domini q. 25. num.
 15. pag. 114.
 Fiscus excluditur à successione in bonis vacan-
 tibus per quadriennij præscriptionem q. 25. n.
 16. pag. 114.
 Per Baronem habentem iura regalia, qui suc-
 cedit in bonis vassalli, & si vassallus moriatur
 extra territorium ibid. n. 17. 18. & 19.
 Item excluditur fiscus per Collegium, in quo
 sit adscriptus defunctus ibid. n. 20.
 Per socium, qui succedit socio ibid. n. 21.
 Per magistratum, & consiliarios, qui succedunt
 College ibid. n. 22.
 Per commilitones unius legionis, qui succedunt
 militi defuncto ibid. n. 23.
 Sed militi, qui non habet certum hæredem suc-
 cedere Episcopum, qui tenetur distribuere bona
 in pauperes firmatur ibid. n. 24.
 Item excluditur fiscus per domum hospitalem,
 qua succedit infantibus expositis ibid. n. 25. pag.
 115. ubi reiciuntur contrarium tenentes.
 Per muritum, qui succedit uxori, & è contra
 ibid. n. 26.
 Non tamèn excludetur per ciuitatem, & si ba-
 beat confuetudinem, vel priuilegium ibid. n. 27.
 Ni priuilegium esset speciale, & motu proprio
 Principis concessum ibid. n. 28.
 Tutorem excludere fiscum tenuerunt D.D. re-
 lati ibid. n. 29.
 Contrarium tenuerunt alij relati ibid. n. 30.
 Et firmatur ibid. n. 32.
 Hæreditatem diuidi inter tutorem, & fiscum
 senserunt alij ibid. n. 31.
 Peregrinis, & aduenis succedit Episcopus, qui
 legitimis hæredibus restituet, & illis non extant
 tibus distribuet pauperibus q. 25. n. 33. pag. 115.
 Hospes aliquid surripiens è bonis peregrinorum
 condemnatur in triplum ibid. n. 34.
 Clerici decedentis absque hærede applicantur Ec-
 clesiæ q. 25. n. 35 pag. 115.
 Et sic etiam bona Episcopi ibid. n. 36.
 Hodie tamèn in omnibus bonis vacantibus suc-
 cedit Camera ibid. n. 37.
 Vacantia, si extent extra territorium, quis fi-
 scus capiat q. 25. n. 38 pag. 115.
 Forma seruanda in incorporatione bonorum va-
 cantium traditur ibid. n. 39.
 Comparens post eridas emissas ad instantiam
 fisci volentiis incorporare bona vacantia an sit
 audiendus ibid. n. 40.
 Paterna non confiscantur extantibus tribus, vel
 quatuor filijs q. 28. n. 7. pag. 123.
 Et si patrimonium esset valde opulentum ibid. n.
 8. 9. 10. 11. & 12. ubi declarantur, & repro-
 bantur contrarium tenentes
 Fideicommissaria, saltem quoad fructus, quando
 possint confiscari durante vita damnati remis-
 siunt q. 29. n. 5. pag. 136.
- Damnati cum omnibus suis seruitiibus, oneribus,
 & obligationibus transeunt in fiscum q. 35. n. 2.
 pag. 180.
 Reservata à donante ad effectum de illis disponen-
 di, si donans fuerit bannitus, & confiscatus ad
 fiscum transmittuntur q. 35. n. 24. pag. 182.
 Contrarium tenent Senatus Siculus, & alij re-
 lati ibid. n. 25. cum quibus Author per transit
 Obuenta post mortem non augent legitimam q. 35.
 n. 59. pag. 184.
 Et iura futura non comprehenduntur in confisca-
 tione, sed tantum quæ pertinent ad delinquen-
 tem de tempore publicationis bonorum q. 36. n.
 26. pag. 191.
 Habita per mulierem ex textris, & manualibus
 acquiruntur marito q. 38. n. 15 pag. 211.
 Fuisse quæsita post obligationem, ad eum pertinet
 probare, qui proponit actionem, siue sit priua-
 tus, siue fiscus q. 39. n. 20 pag. 216.
 Restitutioni obnoxia non possunt per grauatum
 alienari q. 39. n. 39. pag. 218.
 Fideicommittentis non sunt obligata, aut hypothe-
 cata per hypothecam, & obligationem grauati
 q. 39. n. 133. pag. 227.
 Confiscata posita extra territorium non applican-
 tur fisco Principis, seu Iudicis confiscantis, sed
 fisco loci ubi bona extant quæst. 43. num. 10.
 pag. 240.
 Intellige hanc conclusionem, si Dominus reisitæ
 habeat ius confiscandi, alias non ibid. n. 11.
 Mobilia delinquentis spectant ad Iudicem confi-
 scantem, & si extra illias territorium sint q. 43.
 n. 20. pag. 241.
 Limita si bona mobilia ex destinazione Domini
 essent extra territorium perpetuo remansura.
 ibid. n. 21.
 Amplia limitationem procedere etiàm in pecu-
 nia, & in pecunia destinata ad emptorem ibid.
 num. 22.
 Confiscati, quando confiscatio sequitur ex vi con-
 stitutionis, vel editi Principis supremi appli-
 cantur fisco Principis, non autem fisco Baronis
 q. 43. n. 44 pag. 243.
 Fuisse in hæreditate defuncti probatur ex descri-
 ptione facta ab hærede in inventario q. 43. n. 57.
 pag. 244.
 Ac etiàm ex instrumento concessionis corundem
 bonorum defuncti factæ ibid. n. 58.
 Patris sunt hypothecata Reipublica, quando filius
 patre sciente illius bona administrat q. 44. n. 8.
 pag. 250.
 Et quando filij electionem ad gerendum publi-
 cum negotium ex post facto ratificauit ibid. n. 9.
 Limita ibid. n. 10. & 11.
 Donata à fideicommittente sunt libera donatarij,
 & eius hæredum, uti per ipsam donationem à
 vinculo fideicommissi liberata quæst. 47. num.
 119. pag. 283.
 Cetera inuenies in verbo Res.
 Bonum uniuersale de necessitate debet præferri bono
 cuiusvis priuati q. 18. n. 162. pag. 77.
 b Brachium

INDEX.

- Brachium regium non tollit Reo legitimam defensio-
nem q. 21. n. 7. pag. 96.
- Habentes non est necesse formare processum pro-
causarum cognitione, melius tamè est si pro-
cessum totaliter non omitiant, & quare ibid.
num. 10. 120.
- Breuitas armorum est probanda, ut sit locus pœna
in constitutionibus Summorum Pontificum con-
tentæ q. 8. n. 18. pag. 32.
- Armorum non probatur per testes deponentes de-
visu à longè q. 8. num. 19. pag. 32.
- Armorum non probatur per testes deponentes cum
dictione incirca q. 8. n. 20. pag. 32.
- Armorum non probatur per testes dicentes vidisse
aliquem deferre tormenticulum breue, & pro-
hibitum q. 8. n. 21. pag. 32.
- Armorum non probatur, & si testes dicant archi-
busettum prohibitum vidisse, nec aliquo modo
potuisse decipi in illius agnitione quest. 8. num.
22. pag. 32.
- Armorum debet confiare Curia per ocularem in-
spectionem, & non per testium depositionem,
quando proceditur per inquisitionem q. 8. num.
23. pag. 32.
- Armorum prohibitorum probatur ex duobus tem-
stibus afferentibus, se vidisse, tetigisse, ac men-
surasse archibsettum, & mensuratione facta
inuenisse, quod erat brevius duabus palmis, &
ex tali depositione sufficienter probatur corpus
delicti q. 8. n. 24. pag. 32.
- Bulla Cœna Domini excōmunicans prohibentes defen-
si viciualia ad Urbem non habet locum, nequè
incurritur excommunicatio dictæ bullæ, si pro-
hibitio emanauit ob veram indigentiam loci, un-
de debent extrabi q. 18. n. 72. pag. 71.
- Et in casu penuria persona Ecclesiastica tenen-
tur petere licentiam à Iudice seculari ibid. n. 73.
- Grauans patrem pro delicto filij est odiosa, & re-
stringenda q. 2. n. 45 & 49. pag. 12.
- Seu consuetudo puniens delicta reputatur fauor-
abilis q. 2. n. 46. pag. 12.
- Limitatur ibid. n. 47.
- Penalit, & odiosa non loquens de Ecclesiasticis
ad illos non extenditur q. 2. n. 50. pag. 13.
- Sixti IV mandans, quod appellations in causis
criminalibus, dum agitur de panis pecuniariis,
non admittantur nisi facio deposito, vel prestita
cautione in forma depositi non obseruatur in fo-
ro Episcopali q. 2. n. 52. pag. 13.
- Pij V. contra sodomitas non est recepta in foro in-
teriori conscientia, sed tantum in foro exteriori
q. 9. n. 33. pag. 36.
- Predicta Pij V. non comprehendit nisi Clericos
sodomitas habentes frequentiam, & usum quasi
continuum q. 9. n. 34. pag. 36.
- Et contrarium tenentes refutantur ibid.
- Predicta ligat tantum clericos sodomitas notorios,
securi occultos q. 9. n. 35. pag. 36.
- Adeffectum incurendi pœnam dictæ bullæ at-
tenditur solas coitus intravas ordinarium deli-
cti, & non sufficit qualibet pollutio ibid. n. 36.
- Sixti IV. compellens patrem ad soluendam legi-
timam filij condemnati in pœnam confiscatio-
nis bonorum compræbendit etiam legitimā Cle-
ricorum, & habet locum in foro Ecclesiastico q.
2. n. 43. pag. 119.
- Contrarium firmatur ibid n. 44.
- Et ita seruatur ibid n. 48.
- Sixti IV. cogens patrem ad soluendam legitimam
pro filio non habet locum, si extat contra filium
sola sententia contumacialis quest. 27. num. 28.
pag. 119.
- Pij IV. volens patrem debere soluere legitimam,
quamuis filius fuerit in contumaciam damnatus,
procedit in confiscatione omnium bonorum, non
autem in pœna pecuniaria quest. 27. num. 29.
pag. 119.
- Contrarium refertur ibid. num. 41. pag. 120.
- Sixti IV. circa solutionem legitimæ comprehendit
etiam Auum q. 28 n. 24. pag. 124.
- Eadem Sixti IV. vel simile statutum non compre-
hendit delictum filij minoris quatuordecim an-
norum q. 28 n. 28 & 36. pag. 124. & 125.
- Nec ligat patrem forensem ibid. n. 29.
- Sixti IV. super redemptione bonorum confiscatorum
quomodo intelligatur remissiæ q. 47. n. 98. pag. 32.
- Bullæ, & bannimenta prohibentia archibusetta non
comprehendunt asportantes, vel detinentes ea,
qua sunt sine rota, vel alijs instrumentis simili-
bus, quibus deficientibus non possunt solitum
operari effectum absque igne naturali q. 8. num.
29. pag. 32.
- Et bannimenta prohibentia arma prohibita non
comprehendunt officiales q. 8. n. 37. pag. 32.
- Pij IV & Pij V. super delatione armorum prohi-
bitorum ligant Clericos q. 8. n. 45. pag. 33.
- Super administratoribus Camera Apostolice editæ
à Paulo III. declarantur remissiæ q. 12. num.
26. pag. 48.
- Pij V & Sixti V. contra illegitimos quomodo in-
telligantur remissiæ q. 16. n. 27. pag. 60.
- Leonis X. & Clementis VII. prohibentes cortesa-
nas, aliasq; mulieres in honeste viuentes testari,
nisi quartam suorum bonorum reliquerint mo-
nasterio conueritarum non comprehendunt bo-
na patrimonialia, vel aliter obuenta ex causa
honestæ q. 16. n. 55. pag. 61.
- Bulle & enum sanitatis exteris tempore pestis non ha-
bentes arceri debent ab ingressu Ciuitatum, ha-
bentes vero debent admitti, quia per illud sani-
tas probatur q. 19. n. 5. pag. 80.
- Limitatur in dictam conclusionem non proce-
dere, si bulletenum effet factum in loco contagio
affecto, quia tunc non sunt recipiende persona
abillo venientes ibid. n. 6.
- Sanitatis si effet de falso suspectum debet negari
ingressus, cum semper eligi debeat tutor pars
q. 19. n. 9. pag. 80.
- Sanitatis adeo est necessariū, ut sine eo interdicatur
ingressus etiam ordinario loci q. 19. n. 11. pag. 80.
- Sanitatis quomodo conficiatur remissiæ q. 19. n.
13. pag. 80.

I N D E X.

C

CAdauera decedentium ex peste debent quamprimum sepeliri, & altius effodi, ne illi pestilentes alitus alios contaminent quæst. 19. num. 33. pag. 82.

Ad cadauera supradicta sepelienda debent deputari. & eligi personæ, ac etiam debent eligi periti, & Medici, qui ag. otorum sanitati incumbant ibid n. 34.

Caducitas est pena q. 22. n. 51. pag. 102.

Camerarius vide in verbo Administrator

Cancellario credendum est in pertinentibus ad ejus officium q. 39. n. 103 pag. 224.

Capitis diminutio tanquam speciale ius, & proprium Ciuium Romanorum non obseruabatur à Provincialibus, exteris, & peregrinis, sed ius gentium q. 29. n. 33. pag. 141.

Et cum ex dicta superstitiosa Ciuium Romanorum sanctione, pauci ad legitimas bæreditates peruenire poterant necessaria fuit abrogatio, vel emendatio modis appositis ibid. n. 34.

Minima tollit ea, quæ pertinent ad ius Quiritum, sù Romanoram q. 29. n. 32 pag. 141.

Minima perimit solummodo suitatem, & statum mutat, efficiendo filium familias patrem familiæ q. 29. n. 46. in fin. pag. 142.

Non aufert tamèn testamenti factionem actiuanam, & passiuam, & sic emancipatus qui patitur minimam capitis diminutionem succedit ab intestato, & ex testamento ibid.

Minima perimit ius agnationis sacerorum, hoc est potestatis, & pecunia, hoc est administrationis, non autem ius nominis quæst. 29. num. 52. in fin pag. 143.

Capitulum Sede vacante an possit compositiones admittere super delictis, & p[ro]ijs locis applicare remissiue q. 2 n. 39 pag. 12.

Quanquam de vslr in declaratur q. 16. num. 65. pag. 62.

Catastrum, sù liber estimi probat ad fauorem fissi, vel Communitatis contra in illo descriptos q. 39. n. 29 pag. 217.

Cum habeat præsumptionem pro se, si quis petat fieri nouam mensurationem fieri debet expensis petentius ibid. n. 30.

Et quamvis mensuratio fiat expensis Communitatuum, id tamen limitatur, si petatur ad iusificandum errorem quæst. 39. numero. 31. pag. 217.

Causa fiscalis in casu p[ro]e p[ro]ouenientis ex delicto est melior, & fauorabilior causa priuati q. 15. n. 32 pag. 56.

Nouæ offendionis remanet probata, dum sunt clapsi decem anni inter offendam, & cautionem de non offendendo q. 15. n. 62. pag. 57.

Iusta excusat à mora q. 22. n. 71. pag. 103.

Etiam bæredem, qui aliquando soluit annuum legatum pium, & postea ex probabili causa cessavit ibid. n. 72.

In causis fiscalibus proceditur etiam in diebus feriatis q. 39. n. 76. pag. 221.

Qualibet excusat à dolo q. 39. n. 120. pag. 226.

Pia in bæreditate opulenta non extinguit amorem Nepotam q. 43. n. 76. pag. 245.

Causa due lucrativa non possunt concurrere circa eamdem rem q. 47. n. 123. pag. 283.

Due lucrativa benè concurrere possunt circa res diuersas ibid. n. 124.

Cautela nulla fuit unquam reperta, que ultimas voluntates semper ambulatorias potuerit reddere immutabiles q. 47. n. 142. pag. 278.

Cautio fideiussoris de non offendendo ut dicatur commissa necesse est, quod liqueat de offensa facta principali præmeditata, antequam moreretur offensor, & non post. quæst. 15. num. 16. pag. 55.

Promittens non offendere, si per se, vel coniunctos offenderit, & antequam conueniretur ex p[ro]panam instrumento comprehensa mortuus sit, illius bæredes conueniri possunt ad p[ro]enan conventionalem q. 15. n. 18. pag. 55.

Declarata prædictam conclusionem habere locum, ubi precessit accusatio delicti ipso delinquente viuo, & secuta condemnatione principalis delicti ibid. num. 19.

Cautionis de non offendendo materiam qui tractauerint q. 15. n. 1. pag. 54.

Non potestagi pro fracta fideiussione de non offendendo, nisi præcesserit condemnatio latrunculatoris contra principalem offendentem ibid. num. 2. Vbi de praxi Status Ecclesiastici Contrarium vide ibid. num. 44 pag. 56.

Forma procedendi contra fideiussores præcautione de non offendendo quæst. 15. numero 3. pag. 54.

De non offendendo fractura debet probari per testes certe, & concludenter quæst. 15. num. 45. 46. 47. & 49. pag. 56. & 57.

Cedens tenet præstare nomen debitoris cessum verum, non autem exigibile q. 48. num. 44. pag. 289.

Non censetur promississe exigibilitatem, nisi ad fuerit specifica promissio ibid. n. 46.

Limita ibid. n. 47.

Qui promisit nomen debitoris exigibile, non tenet illud præstare perpetuo tale, sed solum de tempore cessionis quæst. 48. num. 48. & 49. pag. 289.

Limita ibid. n. 50.

Cedere, transferre, & donare supponunt acquisitionem, & existentiam iurium in cedente, quia alias non posset transferre illud ius, quod non haberet q. 45. n. 60 pag. 267.

Census annus, vecigal, pensio emphiteutica, & similia sequuntur locum rei, ob quam debentur tanquam rei infixæ, reliqua verò, que ex redditibus generalibus procedunt sequi debent personam creditoris quæst. 43. numero. 34. pag. 242.

Videtur existere in loco illius, ad cuius fauorem b 2 fuit

INDEX

- fuit impositus, & in eo ubi fuit celebratus contractus q. 43. n. 61. & 68. pag. 244. & 245.
 Contrarium tamē firmatur ibid. n. 62. ubi quod censetur esse in eo loco, ubi fundus, super quo est impositus existit, & quare ibid.
 Impositus super certo fundo censetur esse in eodem loco, ubi fundus existit ibid. n. 63. 64 & 69.
 Quaratione inter immobilia connumeretur q. 43: n. 65 pag. 245.
Extinguitur, fundo, super quo est impositus, per reunte ibid. n. 66.
 Impositus ante bullam Py. V. censetur esse in loco illius, ad cuius fauorem fuit impositus, vel quando fuit impositus super nuda persona cum hypotheca generali in omnibus bonis q. 43. n. 67. pag. 245.
Censum fuisse in bonis defuncti probatur ex instrumento impositionis eiusdem factae ad illius fauorem q. 43. n. 59 pag. 244.
Cessionarius fisci est tutus ab omni molestia prescritione quadriennali q. 24. n. 115 pag. 112.
Qua præscriptio cessat, dum à fisco ceduntur iura ibid. n. 118.
Redditur ratio ibid. n. 119.
Succedit in locum cedentis, & utitur ipsius priuilegijs, & prerogatiis q. 31. n. 112. pag. 160.
Primus omnium iurum dotalium utitur cessione sibi facta, non autem secundus, in quem nullum ius transferri potuit, cum esset per primam cessionem consuetum quæst. 31. num. 125 & 128. pag. 162.
Vxoris, non solum ex cessione iura dotis consequitur, verum etiam habet prælationem priuilegiatam ex lege, quæ ad singularem successorem non solet transire si potest redire contra vxorem q. 31. n. 127 pag. 162.
Fiscus gaudeat priuilegio fori, vt ipsemet fiscus q. 49. n. 7. pag. 290.
Citatio debet omineo interuenire contra possessorum rei litigiosæ, antequam executio consumetur, maxime si acquirens nullam habuit litis scienciam q. 20. n. 16. pag. 87.
Limita tamē primo nisi evidenter constet ex actis, quem fuisse intrusum pendente iudicio, & quod nulla competenter defensio ibid. n. 17.
Limita secundo, nisi alienatio esset dolosè facta in fraudem parata executionis, ac titulo iuratiuo ibid. n. 18.
Quid det viam executiua, intelligitur, si ius pertinens ad tertium fuisse in iudicio deductum q. 20. n. 86. & 87 pag. 63.
Vbi huius distinctionis redditur ratio.
Est præambulum, à quo incipit iudicium, sed non gignit per se actionem q. 20. n. 89. pag. 93.
Potest fieri à quolibet si sua putauerit interesse q. 20. n. 91. pag. 94.
Non reproducit nullum producit effectum q. 35. n. 71. pag. 185.
Vnica, tam contra certos, quam contra incertos ereditores sufficit pro validitate inuentarij q. 39. n. 109. pag. 225.
Amplia, etiam si dicta civitas diem certam non haberet, quia intelligitur facta ad primam diem ibid. n. 110.
Ad sententiam non dicitur circumducta per admissionem iurum factam à iudice cum clausula, si, & in quantum q. 49. n. 38. pag. 292.
Citatus pro omni suo iure, & interesse, non tenetur comparere, quando non fuit intentata actio realis, vel deductum ius in iudicio super re, aut eius possessione q. 20. n. 90 pag. 94.
Vi supra, si scit nulla obligatione teneri, non comparendo, non redditur contumax, & sententia contra ipsum latra non potest executioni de mandari ibid. n. 92.
Secus vero esset, si fuisse intentata actio realis, quia tunc sententia, & acta nocerent ibid. num. 93.
Cives tempore penuria possunt cogi ad vendendum frumentum iuxta taxam per Magistratum, aut alium Superiorum constitutam, q. 18. num. 159 pag. 77.
Amplia etiam in Episcopo coacto ad vendendum ibid. n. 160.
Et non solum in Episcopo procedit dicta conclusio, sed in omnibus ibid. n. 161.
Et non solum pro ius pretio, sed viliori ibid.
Civitas, & si agnoscat furnarium in debitorem, qui non sit soluendo sitioculpa, potest retorquerre actiones contra ipsum frumentatorem q. 18. n. 113 pag. 73.
Et ab actione proposita contra pistorem per Procuratorem Civitatis, ipsa in scia, datur restitutio in integrum, cum Civitas utatur iure minoris ibid. n. 114.
Quando vult preferri in emptione frumenti recollecti in suo territorio deber emere pro eodem pretio, quo alter emeret. q. 18. n. 156 pag. 76.
Procedit tamē dicta conclusio, quando aliquis priuatus pretendit ius prælationis, secus vero quando agitur de publica utilitate, & commodo Reipublicæ ibid. n. 157. pag. 77.
Non potest confiscare vigore sententia late à iudice diversi territory, quando non habet subiectum Reum, vel ratione originis, vel domicili, si in sententia non disponeret esse confiscandæ omnia bona ubique existentia quæst. 43. num. 13. pag. 240.
Civitatis appellatione non venit Comitatus, & propter ea sub legato stabilitum existentium in Civitate non venit legatum rei existentis in comitatu q. 43. n. 70. pag. 245.
Limita ut ibid. n. 74 pag. 246.
Intellige hoc procedere, quando legatum fuisse factum de ipsi, qua existerent in tali Civitate, secus si Civitatis nomen non sit expressum ibid. n. 71. & 77. pag. 245. & 246.
Appellatione venit etiam Comitatus, quando Civitas est parua q. 43. n. 73. pag. 246.
Illustrissimus, & Reverendissimus D. Claudius Mazzanarus laudatur q. 19. n. 17. vers. sed expulsionem in med. pag. 81.
Clausula

INDEX.

- Clausula omni meliori modo facit præsumi in dubio
legatum non esse pénale q. 22. n. 55. pag. 102.
Secus autem in claris ibid. n. 56.
- Omnis meliori modo non inducit modum contra-
rium aduersus mentem expressum disponentis q.
22. n. 57. pag. 102.
- Codicillaris facit substineri testamentum ruptum,
& caducatum in vim fideicommissi q. 24. n. 54.
pag. 109.
- Etiā possumus ignorare antea præterito ibid. n. 55.*
Dum sit concepta per verba temporis imperfecti
subiunctivi modi, que resolvuntur in tempus fu-
turiū ibid. n. 56.
- Codicillaris operari nibil potest in testamento per
sonae idiotæ q. 24. n. 61. pag. 110.
- Fallit in testamento famina nobilis, ingeniose, ac
prudenter disposito ibid. n. 62.
- Constituti transfert omnem possessionem, ciuilēm,
& naturalem q. 34. n. 7. pag. 176.
- Quoad omnes effectus ibid. n. 8.*
- Probat possessionem constitutarij ibid. n. 9.
- Etiā agatur de probando primo extremo in*
saluiano ibid. n. 11.
- Constituti sufficiunt qualitatē contractus q. 38. n.
9 pag. 210.
- Dummodo alteri apposta in litteris Apostolicis
præseruat ius in re, non ad rem q. 37. num. 33.
pag. 204.
- Principiū statibus clausulis anteferri, non ob-
stantibus, & decreto irritantib[us] ibid. n. 33.
- Dummodo de tempore data non sit alteri ius que-
sūtum operatur, quod ius debeat esse questū
de tempore datae litterarum q. 37. n. 40. p. 204.
- Et per dictam clausulam præseruatur tantum-
modo ius canonicum, & validum ibid. n. 42.
- Promisit non reuocare etiā ex vicio ingratiti-
dinis apposta in donatione est valde insolita q.
38. n. 30 pag. 211.
- Si quid Exequendum conflito de bono iure
agentis præseruat viam executiūam pro noua
mandati relaxatione, quatenus præcedens patia-
tur aliquas difficultates circa validitatem q. 45.
n. 42. pag. 205.
- Alias de proprio in promissione de faciendo ali-
quem renunciare operatur promittentem in
causa non secuta renunciationis de suo teneri q.
45. n. 49. pag. 206.
- Dummodo non cedat in præjudicium, & damnum
abundantia apposita in venditione frumenti
abundantia respicit tantum damnum, & præ-
judicium de tempore contractus q. 47. n. 34. p. 278.
- Nequit referri ad ipsum pretium, aliaq[ue] dedu-
cta in contractum, & Præsidij exposita, sed ad
præjudicium, vel damnum non expressum ibid.
num 36.
- Non alias, aliter, nec alio modo, limitat volu-
tatem, & necessariam formam inducit, & ita
sicut resultare actus resolutionem, ac si nihil a-
ctum fuisset ibid. n. 61.
- Quatenus Ciuitas, & Abundantia nullum detri-
mentum, seu damnum ex venditione recipiat
- operator, ut præiudicio detecto contractus re-
solvatur q. 47. n. 60. pag. 279.
- Quatenus Ciuitas, & abundantia nullum damnum,
seu detrimentum ex venditione recipiat, & si
non referretur ad expressa in contractu, atta-
men relinqueret actum eo modo, quo de iure esse
deberet ibid. n. 62.
- Cum facultate manutenendi irritat executionem
faciendam, non autem ante factam, si ritè fa-
cta fuit q. 49. n. 29. pag. 291.
- Clausula torquendi reos manu Regia, & velo levato
tribuunt præminentiam torquendi denegatis
defensionibus ex ipso processu informativo q. 1.
n. 39. pag. 7.
- Deducens ius, & iustitiam, & omni modo meliori,
operatur, quod sententia possit sequi super nar-
ratis, & probatis, quamvis aliter fuerit in libel-
lo conclusum q. 34. n. 18 pag. 177.
- Et faciunt substineri sententiam etiā in salua-
tiano ibid. n. 19.
- Dummodo non sit incorporata apposita in remis-
sione p[ro]p[ri]etatis, vel multæ, si addatur altera, vel
aliter filio nostro cautum; an sufficiat sola cap-
tio pignorum ad retardandam executionem
gratia q. 41. n. 14 pag. 231.
- Refertur opinio affirmativa Senatus Neapolitan[i]
apud Rouit. ibid. n. 15.
- Refertur contraria Carleuall. ibid. n. 16. & re-
ficitur ibid. n. 20 pag. 232.
- Procedend[us] summarie, de plano, sine brevitu, &
figura iudicij, ac omni solemnitate prætermissa
dant viam executiūam q. 44. n. 53 pag. 253.
- Clericatus iustificatur ex litteris patentibus ordina-
ry q. 37. n. 58 pag. 205.
- Clerici ligantur à bellis P[ro]p[ri]etatis IV. & V. super delatio-
ne armorum prohibitorum q. 8. n. 45 pag. 33.
- Prohibentur portare arma cuiuscunque generis q.
8. n. 46. pag. 33.
- Sodomita prius de iure communi expellebantur à
Choro, vel in aliquo monasterio ad penitentiam
agendam erant claudendi q. 9. n. 31. pag. 35.
- Sodomita bode ex bullâ P[ro]p[ri]etatis V. omni priuilegio
clericali, officio, beneficio, & dignitate priuati
degradantur, & Curia seculari traduntur q. 9.
num. 32. pag. 36.
- Conuicti, vel condemnati crimine sodomiae non
possunt admitti per Episcopum ad composi-
tionem, seu graciari q. 9. n. 37 & 39. pag. 36.
- Ludores non possunt prouideri de beneficio Eccle-
siastico q. 13. n. 30 pag. 51.
- Etsi fuerint prouisi, prouisio est nulla, si ludus est
publicus ibid.
- Si vero ludus est priuatus prouisio est irritan-
da ibid.
- Quando ipsis permittitur ludus debent ludere se-
creto, & non causa auaritiae, vel cupiditatis q.
13. n. 39. pag. 51.
- Non debent babere in ludi laicos admixtos q. 13.
n. 39. pag. 51.
- Author dissentit ab hac opinione cessante scan-
dolo ibid. n. 42.

Debent

I N D E X.

- Debent abstinere à ludo cum mulieribus, & praesertim iuuenibus, & formosis quæst. 13. num. 41. pag. 51.
 Hodie conuersantur, & ludunt cum laicis q. 13. n. 43 pag. 51.
 Interessentes Comedijs etiam turpibus non peccant dummodò ceſſet scandalum q. 13. num. 44. pag. 51.
 De Clericorum negotiatione remissiūe q. 16. n. 28. pag. 60.
 De Clericorum excusatione à negotiatione remissiūe q. 16. n. 29. pag. 60.
 Aduocare prohibentur q. 30. n. 36. pag. 61.
 Limita coram Iudice Ecclesiastico ibid. n. 37.
 Amplia limitationem etiam in causis criminalibus ibid. num. 38.
 In quibus casibus non prohibeantur aduocare coram Iudice seculari quæst. 16. num. 39. & 40. pag. 61.
 In causis, in quibus poſſunt aduocare coram Iudice seculari, poſſunt uno negocio expedito alterum assumere negocium quæst. 16. num. 41. pag. 61.
 Non prohibentur domi consulere, & in scriptis allegationes dare q. 16. n. 42. pag. 61.
 Et quare ibid num 43.
 Non prohibentur Iudicem alloqui priuatim, & pandere petitionem partis iura allegando quæst. 16. n. 45. pag. 61.
 In omnibus prædictis casibus poſſunt recipere mercudem, siue salarym q. 16. n. 45. pag. 61.
 Non habentes beneficium ecclesiasticum, ex quo ali poſſint, officium aduocationis generaliter exercere poſſunt ad propriam substantiationem. quæst. 16. n. 47. pag. 61.
 Et etiam pro suorum substantiatione ibidem num. 48.
 Habentes beneficium ecclesiasticum, quod non eſſet ſufficiens ad ſe, fuoſq; alendos poſſunt officium aduocationis generaliter exercere q. 16. n. 49. pag. 61.
 Et quare idid. n. 50.
 Adstringuntur taxatione facta à Principe, vel eius officialibus ſuper annonam non vi coactiua, ſed quatenus eadem ordinationes ſunt iuri conformes q. 18. num. 11. pag. 69.
 Taxationem prædictam excedentes in vendendo peccant in canones q. 18. n. 12. pag. 69.
 Et alij Ecclesiastici tempore penuria tenentur contribuere, & vendere frumentum q. 18. num. 133. pag. 75.
 Quinimò tenentur magis Ecclesiastici, quam laici contribuere, & ſi recuſant peccant ibid.
 Et Ecclesiastice perſone nedum poſſunt in dicto caſu compelli per Episcopum ad contribuendum frumentum, ſed etiam laici ex negligentia Iudicis ſecularis ibid.
 Et poſſunt etiam cogi per alios, quibus eſſent delegata facultates neceſſaria ibid.
 Contrauenientes ordinationibus Edicti Iudicis laici ſuper contributione in annonam peccant, non quoad legem Principis laici, ſed quoad charitatem q. 18. n. 136. pag. 75.
 Doctores, & ſcholares tempore pestis ſunt exempti à cuſtodia portarum Ciuitatis, niſi tamē magna, & virgins neceſſitas immeat, vel niſi in contrarium vigeat conſuetudo q. 19. num. 3. pag. 83.
 An teneantur ſoluere collectas cauſa pestis imposatas q. 19. num. 48. pag. 84.
 Qui negociantur non poſſunt effugere gabella laicalis ſolutionem q. 21. n. 56. pag. 98.
 Poſſunt ludere ludo conſente in virtute, & ingenio corporis q. 13. n. 34. pag. 51.
 Poſſunt ludere ludo ſaccorum ibid. n. 35.
 Inboneſtius eſt Clericos fabulis, & alijs turpibus intereffe, quam cum laicis ludere ludo permiſſo q. 13. num. 45. pag. 51.
 Clericus duellans fit inhabilis ad beneficia q. 10. n. 28. pag. 39.
 De Clerico duellante remiſſiūe ibid num. 27.
 Non excusatur à conſuetudine ludendi, quia in clericis dicitur corruptela q. 13. n. 31. pag. 51.
 Effectus luſor post adeptum beneficium premissa tria monitione, ni deſiſtat poſteſt illo priuari q. 13. n. 32. p. 51.
 Prohibetur ludere ludo tabularum q. 13. num. 37. pag. 51.
 Poteſtit ludere in conuiuio recreationis cauſa q. 13. num. 38. pag. 51.
 Proſuſis alimentis poſteſt erogare fructus beneficij, & fructus honorum patrimonialium coaceruare ſibi, & posteris q. 16. n. 21. pag. 60.
 Dum dubitatur de quibus fructibus perceperit alimēta, eſt p. aſumendum, quod conſumperit fructus beneficij q. 16. n. 22. pag. 60.
 Praeſumitur emiſſe hora de fructibus beneficij, adeout Ecclesia habeat intentionem fundatam, etiamſi hares Clerici poſſideat quæſt. 16. num. 23. pag. 60.
 Difſinguitur materia huīus conſclusionis ibid. n. 24. 25. & 26.
 Poteſt aduocare cum licentia Episcopi q. 16. n. 51. pag. 61.
 Non tenetur ſoluere gabellam laicalem q. 21. num. 46. pag. 97.
 Intellige de rebus proprijs, quas poſſunt vendere, & aportare abſque ſolutione gabellæ ibid. num. 47.
 Poteſt emere pro uſu ſuo, & ſi dubitatur, an res ſint ſua proprie, vel pro ſuis indigentijſ emerit, ſtabitur ipſius iuramento quæſt. 21. num. 48. pag. 97.
 Author laudatus remanet coram Iudice cause principalis q. 49. n. 13. pag. 290.
 Neceſſarius defenſor an poſſit appellare in iudicio poſſessorio q. 49. n. 20. & ſeqq pag. 291.
 Cluſa molendini extrepta in flumine quoad proprietatem eſt habentium coherentiam, quovero ad uſum ſpectat ad conſtruentem quæſt. 11. num. 51. pag. 45.
 Codicilli coram quinque testibus, & Notario valente in uite

INDEX.

- in vim testamenti, & quare q. 28. num. 109.
 pag. 129.
 Declara ibid n. 110.
 Non dicuntur favorabiles filii, si ad eorum fauorem fuit secuta instituuo in antecedenti testamento q. 28. n. 115. pag. 129.
 Et fortius, si in eisdem codicillis fuerunt instituti extranii ibid. n. 116.
Cognitio criminis falsa moneta non comprehenditur sub concessione meri, & mixti imperij q. 6. n. 13. pag. 27.
 Causa, saltē summaria requiritur contra acquirētēm līte pendente; & citatio debet omnino interuenire ad effectum committendi executionem q. 20. n. 25. pag. 88.
 Summaria debet versari, an alienatio successerit ex causa necessaria, vel voluntaria, & an alia possidenti possit competere defensio ibid. n. 26. ubi, quod debet etiam versari super nullitate contractus.
 Commercium cum hereticis, & saracenis est nobis interdictum q. 18. n. 140. pag. 75.
 Fallit tamē urgente necessitate ibid.
 Commissarij spoliōrum non obseruantes bullam Py. V. super ijs, qua non cadunt sub spolio incurront pānam indignationis, & priuationis officiorum q. 16. n. 16. pag. 60.
 Commissarius Episcopi non potest à partibus aliquod prætendere, scū exigere, dum aliquem suā dicessiō locum proficiat ad causas faciendas q. 2. n. 56. pag. 13.
 Et si aliquid exegerit potest tanquam indebitum repeti ibid. n. 57.
Commissio virtus, qua sit q. 21. n. 2. pag. 95.
 Declaratio Iudicis, aliquem cecidisse in commissum non debet omitti, quia Domino mercium semper potest competere aliqua probabilis defensio q. 21. n. 15. pag. 95.
 Commissio ultima debet attendi, maximē si fuit signata in plena Signatura quæst. 49. num. 28. pag. 291.
 Communitatē denegatur restitutio, ubi contractus fuit iuratus per suos administratores q. 47. n. 70. pag. 280.
 Concubina dicitur incapax q. 24. n. 31. pag. 108.
 Condemnatio ad triremes bōdiē succedit loco deportationis q. 12. n. 10. pag. 48.
 Reorum absentium quonodo practicetur remissio q. 42. n. 10. pag. 236.
 Condemnatus non potest remanere absque defensione, nec licet hoc facere alicui persone, quamvis suprema autoritate q. 21. n. 8. pag. 96.
 Conditio iniqua non potest inferri alteri per alium q. 11. n. 61. pag. 46.
 Quatenus aliquis deficiat in soluendo intelligitur, si fuerit in mora soluendi q. 22. n. 59. pag. 102.
 Si sine filiis facit dici grauatos heredes institutos q. 28. n. 128. pag. 130.
 Et tacitē subintellecta in testamento ascenden-
tis ibid. n. 159. pag. 132.
 Declara ibid n. 160.
- Si sine filiis est subintellecta in maioratu relicto ab ascendeante quæst. 33. num. 18. pag. 175.
 Declara ibid n. 19.
 Indebiti an possit habere locum contra cessionarum q. 50. n. 55. & 56. pag. 26.
 Conductor antiquus rerum fiscalium, an sicut potest cogi ad reconducendum, ita etiam volens sit præferendus conductori nouo remissio q. 47. num. 89. pag. 281.
 Antiquus bonorum Ecclesiæ an eadem regula am-
bulet, sicut conductor rerum fiscalium in causa proprio vide ibid n. 90.
 Conductores bonorum Ecclesiasticorum gaudent exempliōne pro eorum portione omnium collectarum, tam ordinariarum, quam extraordina-
riarum q. 18. n. 119. pag. 74.
 Et propterea coactis auctis conductoribus ad contribuendum in annona frumentum, debet il-
lis quanti plurimi soli, non autem pretio alijs statuto ibid.
 Bonorum Ecclesiasticorum, quod possint cogi ad vendenā in iuiti, debet intelligi in subsidium,
 & quando solvit idem pretium, quo ab alijs emporiis consequerentur q. 18. n. 120. pag. 74.
 Rerum Ecclesiasticarum ad longum tempus non
sunt immunes ad contribuendum q. 18. n. 155. pag. 76.
 Contulio delinquentis, aut vera, aut ficta per con-
tumaciā afficit factiūssores de non offendētō
in Statu Ecclesiastico q. 13. n. 48. pag. 57.
 Extrahit illis vī actus multiplicatiūs, & rese-
rabilis potest, auctorīs locis, & temporib⁹ fieri q. 28. n. 22. pag. 211.
 Probatur per tesēs singulares ibid. n. 23.
 In parte vera præsumitur talis in omnibus q. 44.
 n. 125. pag. 256.
 Et negatio an referantur ad qualitates enanciatas remissio q. 50. n. 41. pag. 293.
 Geminata probat veram numerationem q. 50. num.
 85. pag. 298.
 Limita in conditōne indebiti ibid. n. 92.
 Confirmans nihil de novo dat, vel facit, sed tantum approbat quod confirmat q. 47. n. 152. pag. 285.
 Relinquit auctūm eo modo, quo fuit ab initio pra-
stitus, nec illum extendit ibid. n. 153.
 Confirmatio non potest efficere irrevocabilem illum
actum, qui de sui natura subiacet revocationi q. 47. n. 151. pag. 285.
 Sequitur naturam confirmatiib⁹.
 Regulatur eisdem terminis auctus confirmatiib⁹.
 num. 154.
 Confiscatio aplex extraordianaria scilicet, & ordi-
naria q. 1. n. 10. pag. 4.
 Extraordinaria, & ordinaria quæ sit ibid.
 Extraordinaria non potest imponi nisi à Principe,
 & simili persona habente iura Imperij, vel alio
inferiori de mandato Principis tantum q. 1. n.
 11. pag. 4.
 Extraordinaria non nisi ex magna causa debet in-
fici q. 1. n. 13. pag. 4.
 Bonorum laici practicatur in omnibus illis casibus,
 in quibus

INDEX.

- in quibus de iure ciuili sit confiscatio laicis q. 2.
n. 21. pag. 11.
- De iure sit tantum in crimen lese Maiestatis q.
3 n. 1. pag. 14.
- Bonorum non datur exceptis criminibus heresis,
& lese Maiestatis, nisi aliud exposceret statu-
tum, vel consuetudo q. 3. n. 2. pag. 14.
- Indicta absque corporis punitione stat propter se,
& principaliter, & non latit iura antiqua q. 3.
n. 3. pag. 14.
- Bonorum semper adiungitur pena mortis natura-
lis, vel deportationis, & ita practicatur q. 3. n.
6. & 10. pag. 15.
- Bonorum in statu Ecclesiastico sit pro homicidio ob
constitutionem Provinciae Marchie q. 3. n. 11.
pag. 15.
- Bonorum imponitur à dicta constitutione Provin-
cia Marchie pro homicidio dolosè, praeordinate,
ac appensate patrato, secus pro alijs commissis
cum aliqua culpa ex improviso ibid. n. 12.
- Quæ regula procedit etiam in crimen parricidij
ibid. n. 13.
- Bonorum de iure cōmuni non datur in parricidam,
nisi criminis postulatus sibi mortem concuerit
q. 3. n. 14. pag. 15.
- L. Parricidij ff ad l. Pomp. de parricid male addu-
citur à Menoch pro confiscaione ibid. n. 15.
- Hodiè non potest imponi nisi in delicto lese Maie-
statis Diuina, vel humana q. 3. n. 24. pag. 15.
- Ipsò iure in quibus casibus infligatur remissiū q.
4. n. 45. pag. 20.
- De iure communī, vel statutario, aut consuetu-
dinary imposta præscribitur quinquennio q. 4. n.
46. & 49. pag. 20.
- Bonorum pro crimine lese Maiestatis humana an-
imponatur ipso iure, & absque sententia decla-
ratoria remissiū q. 4. n. 67. pag. 21.
- Bonorum pro crimine lese maiestatis humana ha-
bet locum in quolibet capite lese maiestatis q. 4.
n. 68. pag. 21.
- Bonorum exercetur aduersus componentes, scri-
bentes, recipientes, exemplantes, seu publican-
tes scripturas, vel libellos famosos continentes
infamiam alterius, & præsertim Principis q. 7.
n. 1. pag. 29.
- Bonorum non datur in crimen Sodomiae. q. 9. n.
41. pag. 36.
- Contrarium est magis commune, nempe sado-
mitas esse afficiendos non solum ultimo supplicio,
sed, & pena publicationis bonorum q. 9. n. 42. p. 36.
- Annotatio, & incorporatio bonorum differunt in-
ter se q. 41. n. 3. pag. 231.
- Est bonorum in fiscum applicatio ibid. n. 5.
- Quando sequitur ex dispositione iuris communis, &
territoria sunt sub uno, & eodem Principe, qui
vnam tantum bursam fiscalem habet, compre-
hendit omnia bona confiscati, licet sita extra
loca iurisdictionis Iudicis confiscaitis q. 43. n.
1. pag. 240.
- Et hoc casu executio sit per officiales illius loci,
ubi bona sita sunt ibid. n. 2.
- Quando sequitur ex dispositione statuti particula-
ris, non comprehendit bona sita extra territo-
rium loci, quia constitutio localis non egreditur
territoriorum ibid. n. 3.
- Limita quando specialis constitutio vigeret eti-
am in illo loco, in quo bona reperiuntur, quia
tali casu uno Principe existente, confiscaio ad
illa extenditur ibid. n. 4.
- Et quando bona essent sub codem Praeside ibid.
num. 5.
- Quando non sit ex dispositione iuris communis, nec
territoria, ubi bona sita sunt uni Domino sub-
sunt, non comprabendit bona sita extra territo-
rium confiscaitis, sed illa reseruantur damna-
to, vel illius hereditibus q. 43. n. 6. pag. 240.
- Amplia licet statutum mandaret publicari bona
ubique existentia ibid. n. 7.
- Amplia secundo, etiam in loco, ubi bona sita
sunt extaret simile statutum præscribens pari-
ter confiscaionem in eodem delicto, & quarè
ibid. num. 8.
- Comprehendit omnia bona, etiam sita extra ter-
ritorium in odium delinquentis, quando sequi-
tur ex dispositione iuris communis q. 43. num.
9. pag. 240.
- De iure communī imponitur in crimen heresis, &
lese maiestatis q. 43. n. 14. pag. 241.
- Intellige ut ibid. n. 18. & 19.
- In crimen heresis, & lese maiestatis imponitur
secuta declaratoria delicti, quamvis non sit lata
sententia confiscans ibid. n. 15.
- Et dicta sententia declaratoria lata, potest Prin-
ceps statim asequi bona delinquentis posita in
suo territorio, cum dominium statim dicatur
translatum post commissum delictum ibid. num.
16 & 17.
- Bonorum imponitur ipso iure in crimen lese ma-
iestatis in primo capite tantum, & propere à ta-
li causa bona etiam sita extra territorium confi-
scantur q. 43. n. 18 & 19. pag. 241.
- Comprehendit nomina debitorum q. 43. num. 23.
pag. 241.
- Limita si in sententia diceretur, quod confisca-
tur bona mobilia, & immobilia, nam hoc casu
iura, & actiones non continerentur ibid. n. 24.
- Vel nisi nominis bonorum esset adiunctum pro-
nomen possessuum suorum, quia tunc absque
specifica mentione non comprehenduntur novis-
ta debitorum, & iura ibid. num. 25.
- Confiscata nomina debitorum delinquentis per-
tinent ad fiscum creditoris ibid. n. 26.
- Non extenditur ad bona diuersi territorij q. 46. n.
10. pag. 272.
- Confiscaionem qui exercuerunt q. 1. n. 1. pag. 3.
- Antoninus Pius raro exercuit q. 1. n. 6. pag. 4.
- Ordinariam quilibet Iudex, vt iuris minister, &
executor, etiam Principe inconsulto imponit q.
1. n. 12. pag. 4.
- Passus habetur pro mortuo q. 28. n. 53. pag. 126.
- Confiscaiones tantum impositæ de iure cōmuni cen-
sentur concessa in inuestitura q. 43. n. 45. p. 243.
- Bonorum

INDEX.

- Bororum quando possint spectare ad conductores
Treasuriarum status Ecclesiastici remissiuē q. 43. n. 52. pag. 243.
- Confiscationis materia in bonis hæreticorum traditur remissiuē q. 4. n. 61. pag. 21.
- Materia contra Apostatas traditur remissiuē q. 4. n. 62. pag. 21.
- Materia aduersus retinentes, occultantes, & non revelantes libros hæreticorum traditur remissiuē q. 4. n. 63. pag. 21.
- Materia in bonis receptantium, fuentium, & defendantium hæreticos traditur remissiuē q. 4. n. 64. pag. 21.
- Confiscatorum bonorum quando aliqua portio debetur alicui officiali, debetur illi, cuius tempore fuit secuta condemnatio, non autem illius successori q. 43. n. 50. pag. 243.
- Quinimō debetur officiali de tempore commissi delicti ibid. n. 51.
- Congregatio Episcoporum, & Regularium mandat restituī emolumenta pro caualcatis à Iudice Ecclesiastico transmissis exacta, non attenta consuetudine in contrarium q. 2. n. 60. pag. 13.
- Coniectura fraudis ad inducendum vitium litigiosi ex eo desumitur, quod res sit tradita in solutum coniuncta persona, & quod nihil aliud habeat in bonis illam dans in solutum q. 20. n. 61. p. 91.
- Vna tantum sufficit, dum agitur de probanda sola contractus simulatione, non autem sūnōre simulationi coniuncto q. 38. n. 34. pag. 211.
- Coniectura simulationis in donatione constituent liquidissimam probationem inter personas suspectas q. 38. n. 31. & 35. pag. 211.
- Et si alias essent leues ibid. n. 32.
- Constitutio Gregorij XIII. applicans Cameræ Apostolicæ omnia. & singula bona regularium vagantium, & decadentium extra claustra capit sola bona acquisita per Regulares postquam caperunt vagari, & viuere extra claustra q. 16. n. 64. & n. 75. pag. 63.
- Clementis VIII. prohibet Communitatibus imponeere pretium in annona q. 18. n. 15. pag. 69.
- Dicta tamē constitutio videtur particularis, & sic non extendenda, ut videatur corrigi ius cōmune minus quam possibile sit q. 18. n. 16. p. 69.
- Urbanus indicens panam criminis lœsa maiestatis contra extrahentes frumentum extra statum, non extenditur contra personas enumeratas q. 18. n. 62. 63. 64. 65. & 66. pag. 71.
- Marchia lib. 4 cap. 18 volens peculium confiscari non procedit, dum filius familias fuit in contumaciam damnatus q. 27. n. 22. pag. 119.
- Contraria opinio refutatur ibid. n. 25.
- Et etiam refertur ibid. n. 40. pag. 120.
- Marchia lib. 4 cap. 5. vult patrem admitti pro suo interesse, dum condemnatur filius minor viginti annorum q. 27. n. 26. pag. 119.
- Marchia volens peculium confiscari debet intelligi de castrensi, vel quasi q. 27. num. 30. & 32. pag. 119. & 120.
- Contrarium firmatur ibidem, num. 43.
- Marchia prohibens posse dici post certum tempus de nullitate sententiae non comprehendit excipientem q. 50. n. 29. 61. 62. & seqq. pag. 296. ubi plures adducuntur rationes.
- An comprehendat notoriam nullitatem ibid. n. 57. 58. & seqq. pag. 296. & quid debeat hoc causa facere Index ex officio ibid. n. 76.
- Non comprehendit notoriam iniustitiam ibid. num. 77. 78. & seqq. ubi comprobatur pluribus fundamentis.
- Correctoria iuris cōmunis, si potest operari plures effectus, non debet ad omnes extendi, sed satis est, quod unum solum operetur q. 27. n. 34. pag. 120.
- Reicitur Farin volens attenta constitut. Marchia pro confiscando peculio sufficere sententiam contumaciam, quia contrarium professum fuit S. Rot. Rom. q. 27. n. 42. pag. 120.
- Arctans patrem ad solutionem legitima non exten- ditur ad matrem q. 28. n. 47. pag. 145.
- Sixti V. quamuis derogauerit omnibus fideicommissis durante vita delinquentis, tamen illa non egreditur suos limites receptionis bannitorum, & auxiliorum, ac favorum illis praestitorum. nec extenditur ad alios casus q. 29. n. 4 p. 136.
- Constitutiones correctoria iuris communis ubi pos- sunt operari unum, & plures effectus, intelliguntur semper ut unum solum operentur q. 2. n. 51. pag. 13.
- Loquentes de bonis meretricum intelliguntur solum de quæstis ex turpi quæstu q. 16. n. 73. pag. 63.
- disponentes de Pontificia accessoriis aduersus iura cōmunia semper intelliguntur de bonis, vel quæstis ex redditibus Ecclesie, vel ex aliquo iniurio, & legibus odioso titulo q. 16. n. 62. p. 62.
- Pontificia iubentes Cameram, vel Ecclesiam suc- cedere Clericis, habent locum in bonis tantum quæstis ab Ecclesia, vel ex illicita negociazione q. 16. n. 63. pag. 62.
- Pontificia cōtra ementes frumentum, & alia blada ultra proprium usum, ut carius vendant comprehendunt Barones, Cardinales, & Episcopos q. 18. n. 86. pag. 72.
- Non comprehendunt tamē pistores ementes frumentum, & incertantes, & quarē ibid. n. 87.
- Fallit in pistore emente ultra usum furni, & reuidente ibid. n. 88.
- Statur iuramento ementis, quod emerit pro vī- bus suis q. 18. n. 89. pag. 71.
- Consensus filij, quod mater transeat ad secundas nu- ptias operatur remissionem iniuria, & panarum contra secundo nubentes q. 28. n. 156. pag. 132.
- Si remouetur ab aditione, debet potius ceſare aditio, quam protestatio de non adeundo q. 39. n. 89. pag. 223.
- Consuetudo non potest iurisdictionem torquendi reos absque defensionibus tribuere q. 1. n. 27 pag. 6.
- Sublata per contrarium corsuetudinem statutum, decretum, aut Principis priuilegium, si pacto approbetur, censetur approbata cum omnibus qualitatibus, que interficiunt q. 36. n. 166. p. 199.
- Contagium ad promulgandum multum facit urina infectorum

INDEX.

- insectorum, & alie sordes, & quarè, & prohibitiō proīscēndi sordes extendit ad omnes immundicias q. 19. n. 19. pag. 81.
Contractus conditionalis debet habere effectū statim adimplēta conditione q. 15. n. 28. pag. 56.
Conditionalis, adimplēta conditione, habetur pro puro à principio, & illico dicitur esse ius quasi-tum q. 15. n. 43. pag. 56.
Nullitas potest adduci ab ipso contrahente, ad eius fauorem fuit inducta nullitas, vel ab eius herede, non autem à tertio q. 31. n. 101 pag. 159.
 De natura contractus census est, vt fundus sit liber ab alijs omnibus obligationibus, cuius causa non potuisse idem census substineri super fundo alteri obligato, neque etiam de consensu venditoris q. 36. n. 56. pag. 193.
 Partes semper præsumuntur contraxisse iuxta formam statuti q. 36. n. 155. pag. 198.
Celebratus cum minore, *Vniuersitate*, vel fisco non debet rescindi, nec aliquam restitutionem admittit ob lucrum, vel damnum superueniens q. 47. n. 29. pag. 277.
Oblucrum superueniens non rescinditur, & quare ibid. n. 30.
Oblucrum superueniens rescinditur ad fauorem fisci, secus autem Ecclesię, *Vniuersitatis*, vel minoris ibid. n. 31. pag. 278.
Læsius in pretio est reducendus ad iustitiam data electione empori illius supplēdi q. 47. n. 40. p. 278.
Donat. Anton. de Marin. dicens restitutionem esse denegandam in contractu minorum læsiuo declaratur ibid. n. 43.
Venditionis rerum minorum non validatur, nisi videntes habeant facultatem vendendi, ac etiam vendant iusto pretio q. 47. n. 45. pag. 278.
Contradictor legitimus in præsentando ad ius patronatus non est, nisi quis possideat, & doceat in continenti de iure suo q. 37. n. 31. & 37. p. 204.
Legitimus in præsentatione dici potest etiam ipse, qui non possidet, dummodo habeat consimilem gratiam Apostolicam ibid. n. 36.
Contrahentibus licet se deciper: in pretio q. 47. num. 46. pag. 278.
 Regula prædicta procedit in ijs, qui habent liberaim facultatem contrahendi, & possunt in rebus proprijs sibi præiudicare, non autem in Ecclesia, *Vniuersitate*, & fisco ibid. n. 47.
Contumacia Rei non operatur illum posse multari ultra pœnam corporalem confiscatione bonorum q. 3. n. 4. pag. 15.
Contumax dicitur condemnatus ob contumaciam, non ob delictum q. 27. n. 24. pag. 119.
Conuentio, quæ refertur ad statutum regitur regulis ipsius Statuti, & ipsius recipit omnes qualitates q. 36. n. 162. pag. 199.
 In conventionibus non sit extensio de casu ad casum q. 36. n. 150. pag. 198.
Corpus delicti aduersus apprehensum cum armis veritatis est probandum per ocularem inspectionem, ac designationem in processu qualitatis eorumdem armorum q. 8. n. 26. pag. 32.
 In criminis sodo niae quomodò probetur q. 9. num. 17. pag. 15.
Creditor pecunia non tenetur accipere bona in solutum q. 18. n. 107. pag. 73.
Vendens pignus non tenetur de evictione, nisi illam promisit q. 31. n. 82. & 118 pag. 157.
Amplia etiam in consentiente, & promittente de evictione d. n. 118 pag. 161.
Habens obligata pro evictione omnia bona exoris potest excipere de iuribus dotalibus etiam deficiente cessione q. 31. n. 111. pag. 160.
 Et si non teneatur de evictione in distractione pignoris, tamèn si illam promisit de ea tenetur, prout etiam consentiens venditioni, & pro ea se obligans q. 31. n. 118. pag. 161.
Primus retinendo creditum, ac hypothecam, dum cedit ultimo creditoriu sua videtur cedere, duntaxat temporis prælationem, adeout postremus primus, & primus postremus occupet locum q. 31. n. 123. p. g. 162.
Amplia in uxore cedente iura sua ementi à viro, per quam cessionem excluduntur omnes creditores, qui post uxorem contraxerunt ibid. n. 124.
Fideiussoris condemnati, antequam agat contra fideliussorem debet fiscum excutere, qui debitori condemnato succedit q. 35. n. 14. pag. 181.
Distinctio Carlewalli inter creditores ex causali cratua, vel onerosa rejicitur q. 36. n. 10. p. 190.
 Vbi lex generaliter loquitur de omnibus creditoribus, non est facienda differentia in creditores cbirograparios, & hypothecarios q. 36. num. 87. pag. 194.
Defuncti debitoris non potest vendicare ea, que ab herede illius ex alia causa fuerunt acquisita q. 39. n. 41. pag. 219.
Amplia, etiam si bona defuncti fuerint obligata per hypothecam conventionalem, seu expressam, siue tacitam, siue legalem ibid. n. 42.
Amplia secundo, quamvis fiscus sit creditor, & ratio est, quia vivitur iure priuatis ibid.
 Et nihil plus speciale habet in tali casu fiscus, quam priuatus, nisi in quantum in iure cautum reperiatur ibid.
 Omnidignotus, si non sit citatus in confessione inuestigari non reddit illud nullum q. 39. n. 108. p. 125.
Creditores non sunt audiendi aduersus rem alienatam à fisco pro ceſſata solutione tributorum, quorum causa potior est q. 39. n. 37. in fin. pag. 217.
Rei confiscati tenuuntur agere contra fiscum, & non possunt contra debitorem q. 46. n. 3. pag. 271.
Rei confiscati respectu bonorum non comprehensorum in confiscatione possunt plenè agere contra debitorem q. 46. n. 11. pag. 272.
Rei confiscati, qui in diuersis territorijs habet bona, an possint ex iure hypothecæ, omisso fisco sui Principis agere cōtra fiscum alterius Principis, est questione controversia, & resolutur q. 46. n. 21. 22. 23. & 24. pag. 272. & 273. ubi reiſciuntur, & declarantur contrariaj.
Creditoribus non potest præiudicari ex pacto inter debitores, & alios initio q. 32. n. 38. pag. 172.
 Competit

INDEX.

- Competit actio, saltem in subsidium super alimentis debitorum q. 32. n. 39. pag. 172.
 Creditum cum hypotheca dat retentionem omnium bonorum, quamvis essent magni valoris, quia tunc efficerentur minoris ad effectum retentionis q. 20. n. 83. pag. 93.
 Cridae fiscales sunt inuenta ad effectu liquidandi credita, non aliquem priuandi iure suo q. 41. num. 33. pag. 233.
 Dilationes in cridi fiscilibus non sunt angustiande, sed assignandi termini competentes q. 41. n. 40. pag. 233.
 Dilatio in his cridis non debet esse paucorum dierum, sed mensum ibid. n. 41.
 Proclamata, & similia bannimenta non ligant absentes q. 41. n. 46. pag. 233.
 An ligent absentem à Ciuitate, & commorantem in villa videlicet remissione ibid. n. 47.
 Non ligant ignorantes ibid. n. 48.
 Non ligant minores, nisi aliter sit cautum per constitutionem ibid. n. 49.
 Expedita de solo precepto Iudicis, sicuti non praejudicant credito-ibus cum ipso fisco, ita nec cum debitore ad bona restituto q. 41. n. 53. pag. 234.
 Emanata ex vi alicuius statuti, seu specialis constitutionis ius creditorum extinguunt, nec possunt reviviscere tam contra fiscum, quam contra bannitum restitutum ibid. n. 54. & 60.
 Contrarium adducitur ibid. n. 55. & seqq.
 Sed refutatur ibid. n. 60. & seqq.
Crimen læse Maiestatis diuina punitur pena mortis q. 4. n. 1. pag. 18.
Læsa Maiestatis Principis punitur pena ultimi supplicij, & bonorum confiscatione q. 4. num. 65. & 66. pag. 21.
 Crimina sunt grauiora in Religiosis, quam in alijs, & sic maiorem penam fortuntur q. 31. n. 70. p. 157.
Curator, Tutor, & specialis administrator coguntur reddere rationem tam de administratis, quam de neglectis q. 44. n. 108. pag. 255.
 Et tutor durante minori aetate pupilli tenentur perseuerare, licet inuito fuerit datus q. 44. n. 115. & 127. pag. 256 & 257.
 Contrarium in administratore particulari procedere firmatur ibid. n. 128.
 Non potest pulsari pro redditione rationis pendente administratione ibid. n. 131.
 Amplia etiam si minor matrimonium conservabat, ibid. n. 132.
 Ex dispositione legis venit sub nomine curatoris, exceptis tamen aliquibus casibus, in quibus iura differentiam constituerunt q. 44. n. 139. p. 257.
 Ante vigesimum quintum annum, vel ante impenitentem veniam aetatis reddens ultero rationem minori remanet obnoxius curatorum oneribus q. 44. n. 141. pag. 257.
 Potest dari certa rei, & causa q. 44. n. 147. p. 258.
 Certe rei non potest propriis auctoritate administrationem deferere ibid. n. 148.
 Secus effet in administratore certa rei, voluntario, & alicuius maioris ibid. n. 149.
- Et si testamentarius, qui administravit uti talis, tenetur uti verus curator, quamvis non fuerit a Iudice confirmatus ibid. n. 150.
 Secus effet si non appareret talem curatorem administrasse ibid. n. 151.
 Curatores frumentarij appellantur etiam Sitona de iure q. 18. n. 9. pag. 73.
 Frumentarij, seu Sitona ex debito officij tenentur exigere a Pistori frumentum recipiente illius pretium, ipsuq; soluere annonae venditoribus q. 18. n. 96. pag. 73.
 Frumentarij si faciunt dilationem furnario pro pretio frumenti, quod furnarius debebat soluere anticipatae censemur esse in dolo q. 18. n. 97. pag. 73.
 Frumentarij non possunt vendere annonam habita fide de pretio q. 18. n. 98. pag. 73.
 Et hoc operatus mandatum concessum a lege, secus autem in facultate proueniente ab homine, & quare ibid. n. 99.
 Frumentarij non possunt vendere habita fide de pretio, quando cum pecunijs ex frumento redigendis fuit ipsis demandata solutio debiti contracti pro frumenti emptione q. 18. n. 100. p. 73.
 Et propterea habita fide de pretio, nomen debitoris contractus succedit ipsorum periculo ibid.
 Frumentarij ob solam negligientiam in exigendo, tenentur de proprio q. 18. n. 101. pag. 73.
 Frumentarij non solum tenentur de dolo, latro, & leui culpa, sed tenentur diligentiam adhibere q. 18. n. 102. pag. 73.
 In curatore frumentario negligentia dicitur probata eo ipso, quod potuit curare exactionem, & illam omisit ibid. n. 103.
 Et dicta omissione in dicto curatore dicitur lata culpa ordinata ad casum ex sola possibilitate, quod nomen debitoris possit effici deterius q. 18. num. 104. pag. 73.
 Dicta omissione adeo operatur, ut imputetur etiam casus fortuitus contra dictum curatorem ibid.
 Frumentarij seu sitona quod debeant conseruari indemnes procevit quando non adest aliqua negligentia in ipsorum officio q. 18. n. 108. pag. 73.
 Negligentia in sitona dicitur maxima interuenisse, si vendit habita fide de pretio annonam Pistori, & illius exactione non curat ibid. n. 109. p. 74.
 Quinimò dicitur etiam in dolo si non uitetur opportunitis remedij pro expeditione actus, quem gerit ibid. n. 110.
 Frumentarij, seu Sitona quod non teneantur de summa residuali, si partem maiorem crediti exegerint, non militat, quando tenentur ad aetum certum, & limitatum loco, & tempore q. 18. n. 111. pag. 74.
 Quinimò ex dicta incepta exactione magis illorum negligentia resultat, dum illam non fuerunt prosecuti ibid.
 Negligentia sitona obest, nemus ipsi viventi, sed etiam ipsis heredibus, qui de lata culpa tenentur q. 18. n. 112. pag. 74.
 Cusio monetæ, licet alicui concedatur, tamen non possit eudere monetam auream q. 6. n. 6. pag. 27.

I N D E X.

- Custodia portarum Ciuitatis tempore pestis ad quos spectet, & qui ab ea sint exempti vide q. 19. n. 2. 3. & 4 pag. 80.
 Custodientes portas Ciuitatum tempore pestis, si munus iniurium non explent, quibus paenitentia puniantur à barnimentis q. 19. n. 4. p. 80.
 Subdit portas Ciuitatum tempore pestis possunt expellere Dominum loci infectum, ne Vrbem sanam ingrediatur q. 19. n. 12. pag. 80.

D

- D Amnati ad triremes perpetuas possunt succedere q. 24. n. 37. pag. 108.
 Contrarium vide ibid. n. 40 pag. 109.
 In metallum, deportati, vel alias damnati ad mortem ciuilem non prohibentur testari q. 24. n. 38. pag. 108.
 Prout etiam potest testari, & non efficitur servus paenae damnatus ad carcerae perpetuas ibid. num. 39.
 Ad triremes, non perpetuas, sed ad tempus possunt certe succedere q. 24. n. 41. pag. 109.
 Iura omnia activa, & passiva transiunt per confi-
scationem in fiscum q. 35. n. 1. pag. 180.
 Et transiunt bona cum omnibus iuriis seruitutibus,
oneribus, & obligationibus ibid. n. 2.
 Dardanarij, seu ementes annonam, qui postmodum
eam suppressunt, et carius vendant, quibus mulcentur paenit. q. 18 n. 92. pag. 72.
 Seu fraudatores annona dicuntur illi, qui agricolas impediunt, ne deferant victualia ad forum,
vt ipsi emant, & carius vendant q. 18 n. 93. pag. 72.
 Dicuntur pariter illi, qui rem frumentariam, &
alia victualia à Ciuitate auferunt ad eundem
effectum ibid.
 Plectuntur pena confiscaonis bonorum ibid. num.
94 pag. 73.
 Datio in solutum facta de re, qua est maioris valoris
ipso debito est nulla, & res est restituenda cum
fructibus q. 20. n. 68 pag. 92.
 Amplia licet datio in solutum sit facta à parte,
& non à Iudice ibid. n. 69.
 Rei, qua creditum excedit in valore non est nulla
in totum, sed revocatur solum pro summa
transcendentia debitum q. 20. n. 74. pag. 92.
 Secus vero esse, si fuisset erratum in quantitate
debiti, quia tunc in totum revocaretur ibid.
Vbi tamè declaratur hoc procedere, quando Index dat in solutum, secus si de partium consuetudine ibid. n. 76. & 77.
 Et ratio est, quia decretum est individuum, &
ratione individutatis non potest pro una parte
valere, sed in totum revocatur ibid. n. 75.
 Contrarium tamè firmatur ibid. n. 78 pag 93.
 Vbi quod competit retentio, donec debita pecunia solvatur.
 Et dicta retentio datur etiam aduersus obliga-
tionem Cameralem ibid. n. 79. pag. 93.
 Maximè quando adesset hypotheca constituta,
quo casu nullitas prædicta non obstatibid. n. 80.

- Transfert dominium in accipientem q. 20. n. 97 p. 94.
 Debitor morosus in solutione primi termini potest co-
gi ad solvendos reliquos non decursos q. 22. num.
79. pag. 104.
 Contrarium vide ibid. n. 80.
 Et magis aequum, & verum existimat Author
ibid. num. 81.
 Pactum, quod debitor cessans in solutione primi
termini teneatur ad omnes, est de iure validum,
& declarantur contraria ibid. n. 82.
 Opiniones contrariae, quod debitor morosus in so-
lutione primi termini possit compelli ad solutio-
nen omnium non decursorum, & quod non pos-
sit cogi conciliantur ab Autore ibid. n. 83.
 Ex causa onerosa non iuuatur beneficio deducto
ne egeat, nisi in casibus à iure expressis q. 32. n.
44. pag. 173.
 Et non potest retinere etiam unum denarium
pro se ibid. num. 45.
 Nec iuuatur beneficio deducto ne egeat, si cre-
ditor est pariter inops ibid. n. 46.
 An, & quando possit repudiare hereditatem,
ac alia iura in praetudinum creditorum, eti-
am habentium hypothecam q. 36 n. 6. 7 & 8.
pag. 189. & 190.
 Non potest renunciare lucro absque peccato morta-
li, si illud renunciando fiat impoens ad debita
soluenda q. 36 n. 176. pag. 200.
 Intellige, si debitor renunciet absque villa iusta
causa, secus ex causa ibid. n. 177.
 Fisci ex causa tributorum admittitur ad cesso-
nem bonorum q. 40. n. 1. pag. 228.
 Causa delicti non admittitur ibid. n. 2. & 8.
 Ex contractu potest cedere bonis ibid. n. 3.
 Contrarium firmatur ibid. n. 5. & 6. pag. 229.
 Obligatus in forma Camera admittitur ad ce-
dendum bonis ibid. n. 4.
 Post bona confiscaata liberatur, & efficitur nouns
homo q. 41. n. 63. pag. 234.
 In diem, vel sub conatione potest carcerari subsi-
stente iusta causa, vi iudicium assecuretur q.
44. n. 26. pag. 251.
 Privati solvens procuratori creditoris ante tempus
non consequitur liberationem q. 44 n. 43. p. 252.
 Contrarium firmatur ibid. n. 45.
 Limita quando in mandato procuratoris efficit
apposita clausula cum libera ibid. n. 44.
 Confiscatus eximitur ab omnibus obligationibus
ante confiscaonem contractis q. 45. n. 4. p. 271.
 Etiam si à Principe fuerit restitutus ad gratiam,
sed non ad bona ibid. n. 5. pag. 272.
 Dicitur nouus homo, nec potest molestari in bo-
nis postea quæ sitis ibid.
 Et si esset obligatus in forma Camera ibid. n. 6.
 Et remaneat liberatus etiam in foro conscientia
ibid. n. 7.
 Restitutus tamè ad bona tenetur ad solutionem
aris alieni ibid. n. 8.
 Si confiscaio non est universalis, sed aliquine
quotæ bonorum, remanet liberatus pro illa sola
portione, qua deuenit ad fiscum ibid. n. 9.
 Debtores

INDEX.

- Debitores fraudolenii ad Ecclesiam confugientes cum bonis nō debent per multum temporis spatii tolerari, sed ab ea ei sciendi q. 18. n. 25. pag. 70.
- In creditorum praiudicium non possunt asportare bona ad Ecclesias, & si asportentur debent de mandato Episcopi consignari Iudici laico, ut adiudicentur cui de iure q. 18. n. 26. pag. 70.
- Debitoris nomen dicitur esse de illo loco, ubi fuit celebratus contractus, & fieri debet exactio q. 43. n. 31. pag. 242.
- Nomen non spectat ad fiduciam loci rei, sed ad illum, ubi debet solui, vel fuit celebratus contractus ibid. n. 32.
- Decis. S. Rot Rom. in Bononien. ususfructus 24. Ianuarij 1622. coram Coccino declaratur q. 36. sub. n. 45. pag. 192.
17. de probab. in nou. & decis 52. par. 2 rec declarantur q. 37. n. 38. pag. 204.
- Deciliones S. Rot Rom volentes, quod comparens infra annum recuperet bona, licet non doceat de sua innocentia, recipiuntur per Authorem, sed impugnantur à Farin. Guazzin., & Scacc. q. 42. n. 24. pag. 237.
- Declaratio Iudicis aliquem cecidisse in commissum non debet omitti, quia Domino mercium semper potest competere aliqua probabilis defensio q. 21. num. 15. pag. 96.
- Decretum immisionis non potest ferri contra possef. forem in iudicio non vocatum q. 20. n. 7. p. 86.
- Iudicis iustum, & rectum presumitur q. 20. n. 70. pag. 92.
- Facit presumere contractum utilem pro illo, ad cuius favorem dictum decretum fuit interpositum q. 20. n. 71 pag. 92.
- Et flante dicto decreto, nec laesio, nec dolus, nec metus in contractu presumitur q. 20. n. 72 p. 92.
- Veritas vero presumpitur ex sola eius expressione, & enunciatione, quando contractus celebratur cū omnibus solemnitatibus q. 20. n. 73. p. 92.
- Eoq; magis si fuerit celebratus cum interuentu consanguineorum, & Iudex, qui decretum interposuit non sit ignarus ibid.
- Iudicis in contractu appositorum facit presumere omnia solemniter gesta q. 31. n. 99. pag. 159.
- Et causam in contractu à Iudice assertam esse veram ibid. n. 100. ubi quod contrarium afferenti incumbit onus probandi.
- Defensiones testi de mendacio conuictio non dantur, sed proceditur ad torturam illius arbitrio Iudicis q. 1. n. 62 pag. 8.
- Vbi quod ita seruatur de consuetudine
- Contraria opinio est periculosa contra fiducium, & quare ibid. n. 63.
- Non sunt concedenda ad repulsandos illos testes, qui nihil deponunt contra alium testimoni q. 1. num. 86 pag. 9.
- Defensionibus denegatis contra quos possit procedi q. 1. num. 30. pag. 6.
- Denegatis ut sit locus procedendi, siue ut preminentia locum habeat, quae debeant concurrere q. 1. n. 33. pag. 6.
- Denegatis Princeps potest potestatem procedendi ad tormenta contra reos alteri tribuere q. 1. n. 34. pag. 7.
- Denegatis testimoni posse torqueri quando conuicitur de mendacio ex testimoni depositionibus fuit opinio Farinacij, qui reprobatur q. 1. n. 71. pag. 9.
- Delatio soli non sufficit ad effectum transmissionis, sed requiritur agnitus iuris delati q. 30. num. 17. pag. 190.
- Delegatus, Commissarius, vel Vicarius Episcopi si accedendo ad aliquem locum suæ diocesis ad causas faciendas aliquid exegerit, potest repeti tanquam indebitum q. 2. n. 57. pag. 13.
- Commissarius, vel Vicarius Episcopi non potest à partibus aliquod pretendere, seu exigere, dum aliquem suæ diocesis locum proficisciatur ad causas faciendas ibid. num. 56.
- Delictum falsitatis, ex quo testis confessus est puniendus non attenditur pro danatis iuri defensionibus q. 1. n. 65. pag. 8.
- Ratio redditur ibid. n. 66.
- Publicum morte delinquētis unacum poena remanet extincitum, non solum pro delinquentibus, sed etiam pro hereditibus, & tidei successoribus paucis casibus exceptis q. 15. n. 5. & 4. pag. 55 & 56.
- Vbi adeo cautio de non offendendo producit duas penas, legalem scilicet, & o. uentionalem, & utraque debetur q. 15. n. 51 pag. 57.
- Delinquens censetur se obligare poena q. 27. num. 21. pag. 119.
- Depositarius executiū cogitur ad redditionem depositi, etiam irregularis, & confessionati q. 44. n. 65. pag. 253.
- Intellige ut ibid. n. 67.
- Inter depositarium, & deponentem debet esse differentia, & propter eā procurator exigens. & reuinens penes se non potest conueniri actione depositi, sed mandati ibid. n. 66.
- Deputati ad reuidendum computa administrationis administratori fiscalis viis libris absque alia citatione condemnant q. 44. n. 21 pag. 251.
- Amplia licet administrator sit absens, quia in eius quoque absentia potest pronunciari, & executioni sententia demandari ibid. n. 22.
- Contrarium sententes possunt conciliari ibid. num. 23.
- Descriptio facta in catastro non praividicat ignorantis q. 12. n. 55. pag. 45.
- Amplia dum non constat descriptos soluisse one- rain loco catastri ibid. num. 56.
- Desertio causa non inducitur ex diurna taciturnitate, nisi ex actis constet de non iure tacentis q. 28. num. 177 pag. 133.
- Determinatio unica inaequaliter determinare non debet q. 45. n. 55 pag. 266.
- Dictio quomodolibet tanta est efficacie, ut statutum imponens pro homicidio quomodolibet commisso poenam ordinariam, habeat locum siue dolio, siue qualibet culpa homicidium successerit q. 6. n. 49. pag. 28.
- Et dicta

I N D E X.

- Et dicta dictio excludit omnem intellectum, qui de iure communis posset esse portare contrarium.*
ibid. num. 50.
- Et posita inter genus, & speciem importat, seu exponitur pro id est q. 16. n. 74 pag.* 63.
- Ex non restringit dispositionem ad primos descendentes, sed veniunt omnes in infinitum q. 29. n. 26. in fin. pag.* 138.
- Sicut adiectuum nullum negatiuum uniuersale velementius negat, & nivis negando excludit q. 29. n. 41. pag.* 142.
- Maxime quando post negatiuum uniuersale subiicitur relativum particulariter uniuersale in quacunque ibid.*
- Aut posita in auth. de hered. ab intest. venient collat. 9. si uero cum sit indefinita verificatur tam in hereditibus ab intestato, quam ex testamento q. 29. n. 41. in fin. pag.* 142.
- Maximè addita dictione illa aduersatiua aut, & iuncto verbo preceptuo volumus ibid.*
- Semper denotat regulam, ut idem importet, ac plerumque q. 39. n. 55. pag.* 220.
- Semper referenda est ad tempus, non ad casus, & intelligenda est secundum naturam actus, cui adiicitur, & secundum subiectam materiam q. 39. num. 56. pag.* 220.
- Semper generalitatem importat, tam respectu temporis, quam respectu casuum q. 39. num. 59. pag.* 220.
- Eum personalis est, & restringitur ad personam nominatam, & est exclusiva bonorum q. 39. n. 64. pag.* 221.
- Sicut verbum dicta an referatur ad substantiam, vel etiam ad qualitates q. 50. num. 44. & 45. pag.* 295.
- Non nulla inuenies in verbo Verbum.*
- Dies non interpellat pro homine in penalibus q. 22. n. 66. pag.* 103.
- Apposita in legato anno dicitur causa multiplicandæ obligationis q. 22. n. 67 pag.* 103.
- Sed non constituit in mora heredem, nisi fuerit superaddita dies causa differendæ solutionis ibid num 68.*
- Eadem nou potest parere obligacionem, & moram ibid. num. 69.*
- Et propterea non obstante lapsu temporis requiritur interpellatio ibid. n. 70.*
- Mortis cum sit omnino incertus facit dispositionem in illud tempus collatam esse conditionalem q. 35. n. 49. pag.* 183.
- Differentia inter factum affirmatiuum, & negatiuum traditur remissiue q. 22. n. 40. pag.* 101.
- Dilatio in cridis fiscalibus non debet esse paucorum dierum, sed mensum q. 41. n. 41. pag.* 233.
- Dilaciones in cridis fiscalibus non sunt angustianda, sed assignandi termini competentes q. 41. n. 40. pag.* 233.
- Diligentia debet omnino probari, ubi forma prescripbia non apparet seruata q. 44. n. 173. pag.* 160.
- Dispositio referentis limitatur secundum id, ad quod fit relatio q. 36. n. 152. pag.* 198.
- Nec potest referri ad illud, cui repugnat proprietas verborum ibid.*
- Expressa dicitur illa qua non eget interpretatione, & ita clare constat de voluntate contrahentium, ut intellectus non laboret in intelligentia q. 36. n. 1. 8. pag.* 199.
- Quæ est de sui natura revocabilis, semper remanet talis, & si addatur pactum iuratum de habendo ratam, gratam, & de obseruando, nec contraveniendo q. 47 n. 155. pag.* 285.
- Diveritas summarum, & pecuniarum inducit diversitatem obligationum, & contractum q. 50. n. 40. pag.* 295.
- Divisio semper expletur per lineas rectas q. 11. num. 44. pag.* 45.
- Doctor debet intelligi iuxta terminos authoritatis allegatae q. 37. n. 39 pag.* 204.
- Doctoratus probatur ex communi reputatione, & fama q. 37 n. 59. & 61. pag.* 205.
- Doctori testanti de usu non est credendum, maxime ubi non fuit versatus q. 44. n. 47. pag.* 253.
- Doctoris dictum intelligendum est iuxta legem, quam allegat q. 39. n. 89. pag.* 222.
- Dolus, & fraus probatur conjecturis q. 21. num. 19. pag.* 96.
- Concludenter probari debet ad nullum inventarium q. 39 n. 121. pag.* 226.
- In infantibus quattuor anni non presumitur ibid. num. 122.*
- Excluditur ex presumptionibus ibid. n. 124.*
- Non presumitur commissus ad utilitatem alterius sine propria utilitate ibid. n. 125.*
- Excluditur ex descriptione omnium rerum in hereditatis defuncti inventario ibid. n. 126.*
- Excluditur ab inventario ex clausula in illo apposita, salvo iure addendi ibid. n. 128.*
- ubi quod dolus facile excluditur in confectione inventarij.*
- In inventario presumitur, si in uno multæ res respectant adnotatae, in alio omissæ q. 39. n. 118. pag.* 225.
- In inventario quomodo probetur ibid.*
- Dominus Dominicus Philippuccius Patrius, & Aduocatus Maceratensis laudatur q. 31. num. 43. pag.* 155.
- Dominium bonorum hereticorum ipso iure transit in fiduciam q. 4. n. 40. pag.* 20.
- Bonorum vacantium ipso iure transfertur in fiduciam, & tamè ad effectum incorporandi requiritur possessio q. 4. n. 12. pag.* 231.
- Rei venditæ pretio non soluto, vel non habita fide de illo non transfertur in emptorem q. 47. num. 54 pag.* 279.
- Domus committentis crimen lese maiestatis humanæ deuastatur q. 4. n. 69. pag.* 21.
- In qua fabricatur moneta falsa de solvitor fisco, quamvis sit alterius, dummodò domui Dominus fuerit in proximo q. 6. n. 24. pag.* 27.
- Limita tamè si domus sit alicuius vidue, seu pupilli ibid. num. 25.*
- Nam in huiusmodi casu si tutores pupillorum in proximo*

I N D E X.

- proximo fuerint tenetur de proprio fisco pretium
 domus persoluere ibid. n. 26.
 Vbi conueniunt heretici debet destrui, vel confi-
 scari q. 4. n. 39. pag. 20.
 Vbi vide limitationes, & ampliationes remissiæ.
 Donatarius non potest mortuo donatore ex persona
 ipsius donatoris adire bæreditatem ipsi donato-
 ri delatam q. 36. n. 41 pag. 192.
 Donatio uniuersalis reuocatur per superuenientiam
 filiorum q. 28. n. 161. pag. 132.
 Declara ibid. n. 162.
 Ex donatione cum reservatione & susfructus
 transfertur in donarium utile, & directum
 dominium exceptis fructibus donatori reseruatis
 q. 35. n. 79. pag. 185.
 Uniuersalis omnium bonorum, & iurium non re-
 quirit ad sui validitatem confirmationem ordi-
 narij, ut transferatur ius patronatus q. 37. n.
 87. pag. 208.
 Simulata dicitur, quando præcessit cogitatio cui-
 tande confiſcationis q. 38. n. 2. pag. 210.
 Et sufficit banc simulationem esse opinatam, &
 si non veram ibid. n. 3.
 Facta de omnibus bonis est simulata ibid. n. 6.
 Praesumitur simulata, si bona donata semper fue-
 runt relenta in astimo sub nomine donatoris q.
 38. n. 10. pag. 210.
 Praesumitur simulata, si publicè fuit dictum in lo-
 co donationis expleta illam fuisse simulata secu-
 tam ad excludendum fiscum ibid. n. 11.
 Simulata est nulla ibid. n. 12.
 Praesumitur si nulla ex inuerisimilitudine cause
 q. 38. n. 16. pag. 211.
 Omnia bonorum facta ad compensandas paucas
 pecunias praesumitur facta animo simulandi q.
 38. n. 17 pag. 211.
 In donatione inter virum, & uxorem cause
 finales debent specificè probari aliter, quam per
 confessionem iuramat ibid. n. 18.
 Ante insinuationem secutam nullas habet vires q.
 38. n. 27 pag. 211.
 Praesumitur simulata ex appositione clausulae infor-
 mative ibid. num. 19.
 Inter maritum, & uxorem morte, & iuramento
 firmatur ibid. n. 36.
 Inter virum, & uxorem habet maiorem presump-
 tionem simulationis ibid. n. 37.
 In donatione simulata iuramentum nihil opera-
 tar ibid. n. 38.
 Ad auorem uxoris est licita, ne fiscus auferat bo-
 na, quando maritus vere voluit donare q. 38. n.
 39. pag. 211.
 Limita, quando maritus cogitans delinquere vo-
 luit tantum simulata donatione excludere fiscum
 non autem transferre dominium in uxorem ibid.
 num. 40.
 Aduersus donationem simulatam non est necesse
 actiones reuocatorias proponere, quia est ipso iu-
 re nulla q. 38. n. 41. pag. 212.
 In donatione facta, ut quis contrahat matrimo-
 nium cum aliqua, dicitur causa finalis donati. o-
- nis ipsum matrimonium q. 47. n. 131 pag. 284.
 Facta contemplatione matrimonij spectai pro me-
 diate ad maritum, & pro alia ad uxorem ibid.
 num. 134.
 In donatione facta contemplatione matrimonij
 magis comprobatur causa finalis, si absque illa
 matrimonium non fuisset secutum ibid. n. 135.
 In donatione causa impulsua non habetur in
 consideratione ibid. num. 136.
 In quam prætenditur transmutatum testamentum
 est nulla q. 47. n. 146. pag. 284.
 Requirit solemnitates constit. Marcb. etiam si fa-
 cta si à minore q. 44 n. 41. pag. 251.
 Donationis simulatio oritur ex nimia cautela q. 38.
 num. 19. pag. 211.
 Simulatio duabus coniecturis sufficit probari q.
 38. n. 33 pag. 211.
 Donationes factæ ob causam matrimonij sunt pars
 matrimonij, & concernunt utilitatem nedium
 donatarij, sed etiam mulieris, ac ipsius parentum,
 qui alias tantam dotem non promisissent q.
 47. num. 132. pag. 284.
 Facta contemplatione matrimonij non possunt re-
 uocari in præiudicium uxoris, neque ipso dona-
 tario consentiente ibid. n. 133.
 Donator si remansit in possessione bonorum donato-
 rum, donatio praesumitur simulata q. 38. num.
 7. pag. 210.
 Et bæc sola præsumptio sufficit inter personas
 suspectas ibid. n. 8.
 Donans confitendo præiudicat donatario cōcur-
 rentibus administris q. 38. n. 25. pag. 211.
 Donans ante insinuationem donationem, non solum
 potest confitendo præiudicium infire donatario,
 sed euām integrē donationem reuocare ibid. n. 26.
 Et bæres admittuntur ad allegadum simulationem
 concurrente fraude, & simulatione q. 38.
 num. 43. pag. 212.
 Donatoris assertio, dicentis post donationem abso-
 lutam se donasse ad excludendum fiscum semi-
 plenè probat q. 38. n. 20 pag. 211.
 Maximè accedente verisimilitudine actus ibid.
 num 21.
 Dos Vxoris non confiscatur propter bæresim mariti,
 nisi, & ipsa sit bæretica q. 4. n. 34 pag. 19.
 Est danda filij: feminis reorum criminis lœsa ma-
 iestatis humana q. 4. n. 78. pag. 21.
 Confiscatur mulieri parricide q. 3. n. 21. pag. 15.
 Filiarum reorum lœsa Maiestatis humana debet
 esse triens totius bæreditatis nulla habita consi-
 deratione filiorum q. 4. n. 79. pag. 21.
 Non potest mulieri retineri ab bæredibus mariti, si
 ipsa mulier fuerit effecta debitrix, vel per ma-
 lam administrationem, vel per aliquod aliud q.
 20. n. 56 pag. 91.
 Stante statuto exclusio fœminarum succeedit loco
 legitimæ q. 24. n. 49. pag. 109.
 Pater non restituendo dotem censetur adire bæ-
 reditatem pro filio infante quatt. 24. num. 75.
 pag. 110.
 Contrarium tenent multi DD. relati ibid. n. 76.
 Bona

I N D E X.

- Bona data in solutum pro dote promissa in pecunia transeunt in dominium mariti, qui remans debitor in pecunia q. 24. n. 77. pag. 110.
 Pater non restituens dotem consententem in pecunia non dicitur adire hereditatem profilio q. 24. n. 79. pag. 111.
 Et multo minus prasumitur adire durante anno ad restituendam dotem ibid. n. 80.
 Pater, ut hac aditio inducatur debet declarare, se vti legitimū administratorem adire profilio infantē q. 24. n. 81. pag. 111.
 Et haec facultas concessa patri adeundi hereditatem profilio exipiat filio defuncto ibid. n. 82.
 Debita filia in bonis matris confunditur per aditio nem hereditatis absque inuentario q. 28. num. 87. pag. 127.
 Declara ibid. n. 95. pag. 128.
 Ob delictum mariti non confiscatur q. 31. num. 1. pag. 152.
 Extende etiam ad usumfructum durante vita mariti ibid. n. 2. 152.
 Et si bona mariti ob crimen lœsa maiestatis publicentur, & vxor illius fortunam sequatur ibid. num. 3.
 Amplia dictam conclusionem in vxorem, quæ comittatur virum hereticum ibid. n. 4.
 Etiam confessata quando sunt elapsa tempora ad opponendum non potest confiscari q. 31. n. 15. pag. 152.
 Quæ debetur vxori pauperi à marito dicite non confiscatur, nisi usus contrarius vigeret ubi de communi q. 31. n. 29. pag. 153.
 Proueniens ex auth. præterea confiscatur similius duos habuisse viros, & à primo non excusset, quia tali casu non potest dici pauper q. 31. n. 30. pag. 154.
 Quando debeatur ex dispositione dicta auth. præterea remissiæ q. 31. n. 31. pag. 154.
 Non potest confiscari ex delicto uxoris in præiudicium mariti, nisi in casibus expressis q. 31. n. 32. pag. 154.
 Vxoris quando confiscatur, lucrum dotalis remanet solum marito q. 31. n. 37. pag. 154.
 Statutum loci viri attenditur in lucro dotali, quamvis contractus sit alibi celebratas q. 31. n. 39. pag. 154. ubi vide plures limitationes remissiæ.
 Limita si maritus ad domum mulieris fuerit traductus ibid. n. 40. pag. 155.
 Limita secundo, si non vxor, sed alter pro ea do tem promiserit, quo casu inspicitur locus celebrati contractus ibid. n. 41.
 Limita tertio, si dos consisteret in bonis stabili bus existentibus extra territorium loci mariti ibid. num. 42.
 Integra confiscatur lucro dotis marito reservato, nec ipse maritus usumfructum consequitur q. 31. n. 44. pag. 155.
 Non confiscatur ob delictum uxoris, quando, vel per stipulationem, vel per statutum debet reddi alteri persone, quam ipsi uxori q. 31. n. 47. p. 155.
- Prout nec confiscatur dos filiae data à Patre in ipsis præiudicium, si delictum commissum sit patre viuente ita id. n. 48.
 Vidae delinquentis semper publicatur mortuo viro q. 31. n. 49. pag. 155.
 Promissa non est propriæ dos q. 31. n. 140. p. 165.
 Contrarium firmatur ibid. n. 175.
 Promissa accitur alienata, prout dos data q. 31. n. 153. pag. 156.
 Et si dotis promissæ maritus nihil lucraretur, sequeretur absurdum, quod esset melioris conditionis pater, qui dotem non soluit, quam ille, qui dotem exbursauit ibid. n. 154.
 Pater tenetur reseruare filia pro secundis nuptijs tam dotem datam, quam promissam q. 31. n. 155. pag. 165.
 Promissa, licet sit eadem quod dos data per ficti onem, nihil minus sufficit eandem esse per ficti onem, dum versatur in statuto fauorabili q. 31. n. 160. pag. 166.
 Ad certam diem promissa eodem modo est debita, sicut pure promissa, cum dies adiecta differat solutionem, non tamè suspendat substantiam debiti q. 31. n. 164. pag. 166.
 Promissa appellatur dos, sicut dos data de veriori, ac crebriori sententia q. 31. n. 168.
 Consuetudo martini loquens de dote dixa habet etiam locum in dote promissa q. 31. n. 171. p. 166.
 Restituere est verbum aquiuocum, & varias habens significaciones, & propterea comprehen dit etiam dotem promissam q. 31. n. 176. p. 168.
 Data mora censetur soluta, & ideo rejecitur Alexander in l. si donatus, l. fin. n. 7. distinguens quando dotem promittens est in mora, tunc debet marito lucrum dotis promissæ, secus si non sit morosus q. 31. n. 173. pag. 167.
 Obligans se restituere dotem ad formam statuti deferentis lucrum dotalis censetur deduxisse lucrum in pactum, ad quod cum interueniat voluntas, & consensus acceptandi dictum lucrum non potest postea illud repudiare in præiudicium creditorum q. 36. n. 147. pag. 168.
 Obligans restituere dotem ad formam statuti non dicitur deducere lucrum in pactum, sed tantum dictam restitutionem ibid. n. 148.
 Preferitur fisco, etiam in bonis postea questiis, quando habet hypothecam anteriorem q. 39. n. 17. pag. 166.
 Dotis Confessio, ex quibus vera, seu simulata probetur remissiæ q. 31. n. 17. pag. 154.
 Confessio mariti de dote recepta probat creditum dotalis in præiudicium creditorum posteriorum, nisi ex manifestis indicijs de simulatione constaret q. 31. n. 18. pag. 153.
 Limita dictam conclusionem, quando est facta confessio animo donandi ibid.
 Confessio receptionis dotis suffulta pluribus conjecturis probat aduersus omnes credidores, etiam si facta post decoctionem mariti q. 31. n. 19. pag. 153.
 Confessio mariti recepta, quod simulare non emana-

I N D E X.

- emanauerit, fortissima conjectura est dotis promissio, & huiusmodi promissio probatur etiam per testes q. 31. n. 20. pag. 153.
 Altera conjectura ad tollendam simulationem in dicta confessione desumitur, quod absque dote matrimonium contrahere non soleat ibidem num. 21.
- Maxime si dos constituta sit congrua ibid. Tertia presumptio est, si confessio emanauerit tempore, quo creditores non aderant, quo casu confessio probat veram dotis numerationem q. 31. n. 22. pag. 153.
 Quarta desumitur ex solutione maioris partis dotis, quo in casu tota soluta presumitur q. 31. n. 23. pag. 153.
 Quinta quando concurrit diuturna praestatio alimentorum, & iuramentum contractui appossum ibid. n. 24.
- Et dicta presumptio proueniens ex diuturna praestatione alimentorum non debet sperni concurrentibus alijs presumptionibus q. 31. num. 25. pag. 153.
 Sexta desumitur, quando in diuisione bonorum dos inter debita fuit recensita quest. 31. num. 26. pag. 153.
 Maximè si diuiso esset facta post mortem mariti ibid. n. 27.
 Eoq; magis, si confessio non esset facta ad fauorem uxoris, quam opinionem sequitur Rot. Rom. ibid num. 28.
- Confiscatio ad hoc ut intret, sufficit mulierem esse condemnatam in pœnam extraordinariam in crimen loca Maiestatis quest. 31. num. 38. pag. 154.
 Date appellatione venit etiam dos promissa, quando alias sequentur plura absurdia q. 31. num. 161. pag. 156.
 Date appellatione venit etiam dos promissa, licet rubrica statuti loquatur generaliter de dotibus restituendis, & in nigro de dote data q. 31. n. 175. pag. 158.
- Dotale lucrum remanet saluum marito, quando dos uxoris confiscatur q. 31. n. 37 pag. 154.
 Statutum loci viri attenditur in lucro dotali, quamvis contractus sit alibi celebratus ibid. n. 39. ubi vide plures limitationes remissive. Limita, si maritus ad domum mulieris fuerit traducius ibid. n. 40. pag. 155.
 Limita secundo, si non uxor, sed alter pro ea dote promiserit, quo casu inspicitur locus celebrati contractus ibid. n. 41.
 Limita tertio, si dos consideretur in bonis stabilitatis existentibus extra territorium loci mariti ibid. n. 42.
- An debeatur tam de dots data, quam de promissa Author sequitur opinionem Excellentiss. D. Dominici Philippucci Patritij Maceratensis q. 31. num. 43. pag. 155.
 Desertur marito propter onera matrimonij q. 31. n. 148. pag. 156.
 Et ob hanc, aliasque rationes reprobatur Alto-
- grad. cons. 29. ibid. num. 25. & 149. pag. 165.
 Plura absurdia excorantur, quando marito non desertur lucrum dotis promissa quest. 31. num. 162. pag. 166.
 Alexander in l. si donaturus s. fin. num. 7. distinguens quando dotem promittens est in mora, tunc debet lucrum marito dotis promissa, secus si non sit morosus reycitur, nam data mora tunc dos censetur soluta quest. 31. num. 173 pag. 167.
 Gratian. decis. 230. vel firmat quod lucrum debeatur etiam de dote promissa, vel quatenus contrarium sentiat, sentit contra decisionem Rot. Rom. in terminis statuti Asculi q. 31. num. 174. pag. 168.
 A statuto delatum potest repudiari etiam in præjudicium creditorum q. 36. n. 72. & 74. p. 194. Intellige quo ad creditores chirograparios, secus quo ad hypothecarios ex sententia Anchariani, qui reprobat ibid. n. 73. & 86.
 Non potest renunciari in præjudicium alterius, quando per petitionem, acceptationem, vel per aliam voluntatis declarationem fuit acquisitum q. 36 n. 91. pag. 195.
 In lucro dotali ut dicatur ius quasitum requiritur acceptatio q. 36. n. 93 pag. 195.
 Transmittitur ad hæredes ut querendum, non ut quasitum q. 36. n. 111. pag. 196.
 In repudiatione lucri dotis non requiruntur solemnitates Consist. Egidiana quest. 36. num. 126. pag. 196.
 Repudians ante agnitionem non abdicat à selu- crum, quod nondum quassit, sed solam poten- tiam acquirendi, quæ de præsenti competit q. 36. n. 129. pag. 197.
 Est diuersum a dote q. 36. n. 148. pag. 198.
 Tunc non potest repudiari, quando fuit deduc- tum in pactum expressè quest. 36. num. 154. pag. 198.
 Debitorum ex pacto habente relationem ad statu- tum debetur, quatenus acceptetur q. 36. num. 164. pag. 199.
 Deductum in pactum non potest repudiari in præ- judicium creditorum q. 36. n. 167. pag. 199.
 Declara si pactum sit pure, & simpliciter deduc- tum ibid. num. 168.
- Dubietas verborum ex facto declaratur q. 45. num. 56. pag. 267.
 Dubi huius eventus estimatio est impossibilis q. 47. n. 110. pag. 282.
 Contrarium vide ibid. n. 111.
 Duella sunt prohibita ex iuri dispositione quest. 10. num. 1 pag. 38.
 Priuata committentes incurront pœnas duellis impositas q. 10. n. 11. pag. 38.
 Priuata quomodo considerentur ad effectum in- currendi pœnas duelli q. 10. n. 12. pag. 38.
 Priuata permittentes, non prohibentes, fieri man- dantes, infligentes, auxilium prestantes, fauor- mendantes, equos, arma, pecuniam, comeatū, vel alia subsidia scienter dantes, spectatores ex com- posito

INDEX.

- posatio, vel socios se se præbentes pœnas duelli incurunt q. 10. n. 13. pag. 38.
 Duellantes in statu Ecclesiastico quibus pœnis subiaceant q. 10. n. 2. 4. & 9. pag. 38.
 Ubique gentium quas pœnas incurvant q. 10. n. 6. pag. 38.
 Non gaudent Ecclesiastica immunitate q. 10. n. 29 pag. 39.
 Duellantibus dantes auxilium, consilium, vel fauorem, seu alio modo se intromittere excommunicationis pœnam incurvant reservatam soli Summo Pontifici, alysq; pœnis subiaceant q. 10. n. 7. & 9. pag. 38.
 Limita in Imperatore, & Regibus, qui excipiuntur ibid. 20.
 Duelli locus debet esse particularis, & non sufficit electio Ciuitatis non expresso loco magis individuali q. 10. n. 21. pag. 39.
 Tempus debet continere diem certam q. 10. n. 22. pag. 39.
 Spectatores, & adstantes casualiter non comprehenduntur sub pœna bullarum de duello loquentium q. 10. n. 23. pag. 39.
 Pœnas non incurrit non acceptans duellum, etiam si dicat, si me inuaseris, senties tibi esse rem cum viro intrepido, & forti, dum modò tamèn diversat locum, & tempus proposti certaminis q. 10. n. 24. pag. 39.
 Pœnas non incurrit qui respondit paratus sum me defendere quandoconque me inuaseris, nolo tamen acceptare duellum, quod legi Diuinae aduersatur q. 10. n. 25. pag. 39.
 Materiam qui tractent q. 10. n. 26. pag. 39.
 Duellum acceptans, etiam non secuta pugna, vel a cœsu ad locum destinatum subiaceat pœnis duellantium q. 10. n. 15. & 17. pag. 38.
 Secus non secuta acceptance ibid. n. 16. 38.
 Acceptans non secuta pugna non incurrit pœnam duelli ex Sententia Riccij, qui reprobatur q. 10. n. 18. pag. 38.
 Debet fieri animo deliberato, & ex composito, alias factum calore iracundia non dicitur duellum ad effectum, ut sit punibile proprijs pœnis q. 10. n. 19. 31. & 33. pag. 38. & 39.
 Debet habere præcedens pactum de tempore, & loco certis, & determinatis, ut intret pœna duelli q. 10. n. 20. pag. 39.
 Est pugna deliberata binc inde duorum, vel plurium ad odij ex agressionem, vel ad præmium consequendum q. 10. n. 32. pag. 39.
 Non committit qui calore iracundia, vel in rixa tunc, aut parum ante præcedente dixerit euaginæ ensem, vel venias extra Ciuitatem ad tam locum, & capias armæ, quia volo tecum pralizi, & duellum facere q. 10. n. 33. pag. 39.
 Dum non aptatur inter principales, neque amplecti poterit mediatores, fautores, vel auxiliatores q. 10. n. 35. pag. 39.
 Non includitur ex verbis prouocationis, vel diffa de etiam id locum certum non probato tractatu, & deliberatione præcedenti q. 10. n. 36. p. 39.
 Non probatur per accessum unius ex reis ad dominum alterius die antecedenti, sed debet probari à Curia accessum fuisse ad hunc effectum q. 10. n. 44. pag. 40.
 Non inducitur, nisi ad sit propositum, voluntas, animus, & tractatus utriusque partis voluntis pralizi, & non sufficit voluntas unius tantum q. 10. n. 46. pag. 40.
- E
- Ecclesia iure patronatus publicato remanet libera, nec ad pescum, nec ad baredes exercitium deuoluitur q. 37. n. 9. pag. 20.
 Ecclesiastici tempore penuria tenentur contribuere frumentum q. 18. n. 133. pag. 75.
 Quinimò tenentur magis Ecclesiastici, quam laici contribuere, & si recusant peccant ibid. n. 13. Nedum possunt in dicto casu compelliri Episcopū ad contribuēdum frumentum, sed etiā per ludicem laicū ex negligentiā Iudicis secularis ibid. Possunt etiā cogi per alios, quibus essent delegate facultates necessariae ibid.
- Tenentur obseruare ea, quæ ad existentiam, & utilitatem Reipublicæ sunt necessaria q. 18. n. 136. pag. 75.
 Tenentur ad collectas publica urgente necessitate, non vi legis, sed rationis & aequitatis ibid. n. 137.
 Ex iussu ordinarij quoad annonam tenetur obseruare taxam constitutam per Rectores, seu Gubernatores laicos q. 18. n. 117 pag. 78.
 Et eorum coloni, an ligentur ab edictis Principum secularium tempore pestis, veleius suspicionis factis q. 19. n. 48. 49. & 50. pag. 83.
 Edicta Principum secularium facta tempore pestis, vel eius suspicionis circa aliquid faciendū ligant colonos Ecclesiasticorum q. 19. n. 49. pag. 83.
 Intellige dictam conclusionem procedere, dummodo per indirectum nulla resultaret lœsio Dominorum Ecclesiasticorum, qui ab edictis prædictis minimè ligantur ibid. n. 50.
- Effectus plures resultantes à confiscatione ipso iure imposta remissiū q. 4. n. 41. pag. 20.
 Possessionis attenditur in iudicio finium regundorum, & ex ea datur manutentio q. 11. n. 68 p. 46.
 Eleemosynam facere de bonis aliorum est iure prohibitum q. 16. n. 70. pag. 62.
- Emancipari, qui dicuntur agnati conseruant familiam, & habent ius succedendi q. 29. n. 39 p. 138.
 De iure novo non excluduntur, sed vocantur iure sanguinis, communisq; usu, & acceptione q. 29. n. 38. 63. & 64. pag. 144.
 Quod non admittantur ad fideicommissum agnationis relictum quando procedat, & in quibus casibus loquantur DD. ad hoc allegati q. 29. n. 73 p. 145.
 Emancipatio de iure antiquo tollit agnationem, non autem de iure novo q. 29. n. 35. pag. 141.
 Tollebat agnationem ex dispositione stricti, & angustiarum pleni iuris antiqui ibid. n. 37.
 Non excludit emancipatum à patre à fideicommisso, quando avus emancipati erat in potestate

INDEX.

- State in die cedentis fideicommissi, & etiam pa-
 ter emancipans, & ipsius emancipati q. 29. n.
 62. pag. 144.
- Emancipatus, cum exit de familia patris non est in
 aliena familia, & ideò Prator babet illumin-
 numero liberorum q. 29. n. 39. in fin. pag. 141.
- Sublato iuris antiqui figura, iura suitatis babet
 ob naturalem aequitatem q. 29. num. 45. in fin
 pag. 142.
- Nulo iure est probibitus succedere, vel legitima ab
 intestato successione, vel ex testamento, sed so-
 lummodo est incognitus q. 29. n. 46. pag. 142.
- Qui patitur minimam capitatis diminutionem suc-
 cedit ab intestato, & ex testamento q. 29. n. 46.
 in fin. pag. 142.
- Si prohiberetur succedere utroque modo Prator
 illum iuuare non posset per naturalem aequita-
 tem, vel per iura sanguinis, & quarè q. 29. n.
 47 pag. 142.
- Imperatores iuuando Pratoris aequitatem eman-
 cipatos suis omnino ex aequali sublata diffe-
 rentia agnationis, & cognitionis q. 29. n. 48. &
 49. pag. 143.
- In fauorabilibus comprehenditur appellatione a-
 gnationis a statuto q. 29. n. 71. pag. 145.
- Et disfusio partim fauorabilis, & partim odio-
 sa emancipatio debet ad fauorem interpretari ibid.
 n. 72. pag. 145.
- Emens frumentum, & alia blada ultra proprium
 usum, ut carius vendat punitur pœna amissio-
 nis illorum ex constitutionibus Pontificis q.
 18. n. 85 pag. 72.
- Et in dictis constitutionibus comprehenduntur
 Barones, Cardinales, & Episcopi ibid. n. 86.
- Ultra usum proprium, si mutato consilio frumen-
 tum reuendat, an, & quomodo puniatur remis-
 siue q. 18. n. 90. pag. 72.
- Statur iuramento euentis, quod emerit provisi-
 bus suis ibid. n. 89.
- Faucam quantitatem, quæ tenderet ad usum lau-
 tiores non punitur q. 18. n. 91. pag. 72.
- Annonam, seu Dardanarius, qui postmodum an-
 nonam supprimit, ut carius vendat quibus mul-
 etetur pœnis q. 18. n. 92. pag. 72.
- A Clerico, vel Ecclesia, gabellam laicalem soluere
 non tenetur, & illorum priuilegio vitetur q. 21.
 n. 49. pag. 97.
- Contrarium tenent DD. hic allegati, quorum
 opinio declaratur ibid. n. 50. & 51. pag. 98.
- A fisco in solutione gabella non gaudet immunitate
 eiusdem fisci q. 21. n. 55 pag. 98.
- Pro usu suo, licet postea mutato proposito reuendat,
 nos incidit in pœnam, quia attenditur pri-
 ma desinatio q. 21. n. 59. pag. 98.
- De euentis primo proposito debet constare, alias
 præsumitur adfuisse à principio animus reuendendi ibid. n. 60.
- Euentis primum propositum ut corset Iudex
 quid facere debeat ibid. n. 61.
- A fisco uniuersitatem honorum babet secum omnia
 onera q. 24. n. 116. pag. 112.
- Et potest conueniri ad soluendum, scuti potius
 set fiscus, à quo causam haberet ibid. n. 117.
- A fisco tenetur stare colono q. 42. n. 31. pag. 138.
- A fisco, an sit tutus, & possit ab aliquo molestari
 q. 48. n. 7 pag. 126.
- Emptor rerum Ecclesie, quando possit in actu sepa-
 rato ab ipso contractu emptionis gaudere exem-
 ptione à gabellis q. 21. n. 52. pag. 98.
- Bonorum Ecclesie, ut gaudeat exemptione à ga-
 bellis in actu separato ab ipso contractu, requi-
 ritur pacio non translationis dominij in empto-
 rem, donec bona non fuerint ad domum empto-
 ris conducta q. 21. n. 53 pag. 98.
- Habens bona vendoris obligata potest ipso inuitu
 uti iure illius prælationis q. 31. n. 121. in fin.
 pag. 161.
- Potest agere de euictione contra uxorem, quæ
 vendidit una cum viro q. 31. n. 108 pag. 160.
- Bonorum fiscalium non potest inquietari à fisco se-
 cuta verditione q. 47. n. 21. pag. 277.
- Emphiteulis an subiaceat confiscationi remissiue q.
 33. n. 2. pag. 173.
- Ensis inuentus in loco rixæ non probat rixam esse
 factam à Domino ipsius ensis, dum fuit alteri
 prius accomodatus per ipsum Dominum q. 10.
 n. 61. pag. 41.
- Enunciatio matris, seu tutoris non facit heredem
 pupillum, nisi aliunde iustificetur quæst. 39. n.
 99 pag. 223.
- Episcopi fiscus succedit in bonis relictis à Clericis per-
 sonæ indignæ q. 2. n. 3. pag. 11.
- Fisco deuoluuntur bona patrimonialia confiscata
 ob heres in ibid. n. 4.
- Episcopus babet fiscum q. 2. n. 1. pag. 11.
- Exercens iurisdictionem temporalem ultra spiri-
 tualem babet fiscum q. 2. n. 2. pag. 11.
- Habet iurisdictionem, & territorium q. 2. n. 15.
 & 16. pag. 11.
- Opinio contraria reprobatur ibid.
- Bona suo fisco applicata, non in propriam utilita-
 tem, sed in pios usus debet erogare quæst. 2. n.
 18. pag. 11.
- Potest pœnas pecuniarias indicere aduersus laicos,
 dum Causa ad suum tribunal spectant quæst. 2.
 n. 25. pag. 12.
- Imponens pœnas pecuniarias debet id parcere,
 & cù magna prudentia, & quare q. 2. n. 26. pag. 12.
- Antiquitus poterat in propriam utilitatem pœnas
 conuertere q. 2. n. 29. pag. 12.
- Hodie debet pœnas in pios usus applicare q. 2. n.
 30. 37. & 52. pag. 12. & 13.
- Quibus causis pœnas non possit applicare pœnas q. 2.
 n. 31. pag. 12.
- An erogauerit pœnas in usus pios solum Deum ba-
 bet ultorem, & cognitorem q. 2. n. 32. pag. 12.
- Pro exigendis pœnis a laicis poterit illos carcerare
 irrequisito Iudice Sæculari q. 2. n. 33. pag. 12.
- Omnes pœnas citra sanguinem potest indicere q. 2.
 num. 34. pag. 12.
- Potest ex consuetudine gratiam facere q. 2. num.
 35 pag. 12.

INDEX.

- Non potest absque labe auaritia super criminibus componere, & transfigere q. 2. n. 36. pag. 12.*
- Quando, & quomodo admittere debeat compositiones remissio q. 2. n. 38. pag. 12.*
- Baro non debet fisco suo applicare penas exactas à clericis delinquentibus q. 2. n. 40. pag. 12.*
- Baro subditos sua Baronie iudicans utitur iurisdictione laicali q. 2. n. 41. pag. 12.*
- Baro penas exactas à laicis delinquentibus in sua iurisdictione Baronali potest applicare suo fisco q. 2. n. 42. pag. 12.*
- Tenetur prouidere Commissarium, Vicarium, vel Delegatum, qui accedit ad aliquem locum sua diocesis ad causas faciendas de expensis, & alijs necessarijs q. 2. n. 57. pag. 13.*
- Non potest iuuari consuetudine, ut sui Commissarij, Vicarius, vel Delegatus aliquid recipient à partibus, dum equitant ad locum sua diocesis q. 2. n. 58. pag. 13.*
- Et ista consuetudo qualiter esset probanda ibid. & num. 59.*
- Non potest concedere licentiam Clericis pro armorum delatione q. 8. n. 47. pag. 33.*
- Limita nisi causa existente ibid.*
- Concedens licentiam Clericis deferendi arma nulla precedente necessitate non excusatur à peccato q. 8. n. 49. pag. 33.*
- Non potest dispensare, vel ad sacros ordines promouere clericos sodomitias q. 9. n. 38. pag. 36.*
- Potest absoluere excommunicationem incursum ob duellum occultum q. 10. n. 14. pag. 38.*
- Tempore penuria potest cogi ad vendendum frumentum iuxta taxam per Magistratum, aut alium superiorum constitutam quaest. 18. num. 159. pag. 77.*
- Et non solum in Episcopo procedit dicta conclusio, sed in omnibus ibid. n. 161.*
- Et non solum pro iusto pretio, sed viliori ibid.*
- In bonis vacantibus succedit militi, & tenetur distribuere bona in pauperes quaest. 25. num. 24. pag. 115.*
- In bonis vacantibus succedit peregrinis, & aduenis, & legitimis heredibus restituet, & illis non extantibus distribuet pauperibus q. 25. num. 33. pag. 115.*
- Instituendo ad presentationem donatarij censetur consensisse donationi q. 37. n. 88. pag. 208.*
- Non obstante, quod approbatio interuenerit post donationem ibid. n. 89.*
- Error potius in modicis presumitur, quam defraudandi, & occultandi animus q. 39. num. 127. pag. 226.*
- Euidio non debetur, quando fuit venditum solum ius, quod quis habet super re aliena, vel subiecta restitutiōi q. 48. n. 34. pag. 288.*
- An debeatur cesso nomine debitoris ibid. n. 35.*
- De euictione quem tenet actio, eundem agentem excludit exceptio q. 31. n. 122. pag. 161.*
- Mangil. DD. ab eo allegati non firmant emptorem non posse agere de euictione contra uxorem, quae vendidit una cum viro, ex eo quod pre-*
- tium presumatur peruenisse ad manus mariti q. 31. n. 108. pag. 160.*
- Agens de auctione non tenetur denunciare item suo auctori. q. 48. n. 17. pag. 287.*
- Non debetur nisi pro rata prædicti euicti q. 48. n. 18. pag. 287.*
- Limita ibid. n. 19. & seqq.*
- Secuta ex natura rei an abeat praestari remissio ibid. n. 23.*
- Non potest peti ab emente scienter rem alienam ibid. num. 24.*
- Nisi specificè fuisset promissa euictio ibid. n. 25.*
- Quo modo autem debeat esse ista specifica promissio vide ibid. n. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. & 33. ubi distinguuntur, & conciliantur contraria.*
- Exactio fieri debet in eo loco, ubi de iure, & de facto exigi, & agi potest q. 43. n. 27. pag. 241.*
- Fieri debet in loco celebrati contractus, vel definita solutionis ibid. n. 28.*
- Quod fieri debeat in loco celebrati contractus, & quod eo agi possit vide remissio ibid. n. 29.*
- Cyriac. firmans, quod exactio fieri debeat in foro debitoris recte ostendit ibid. n. 30. pag. 242.*
- Exactor publicus debet adhibere diligentias in exigen- do ex dispositione Sacra Congregationis q. 44. n. 174. pag. 260.*
- Et ad dictas diligentias adhibendas censetur se obligare publicus ex clor ex dispositione iuris communis ibid. n. 175.*
- Ne videatur importunus, potest concedere etiam dilationem semestram ibid. n. 178.*
- Contrarium tamē firmatur ibid. n. 179. ubi dicitur permitta sola dilatio decem dies.*
- Negligentia maior presumitur in non exigendo, quando fuerit antea exacta magna quantitas ibid. n. 180.*
- Maxime quando exactio fieri debebat certo loco, & tempore ibid. n. 181.*
- Teneatur ad interesse prouentuum non exactorum q. 44. n. 182. pag. 261.*
- Exceptiones, quae non probantur in continenti non admittuntur contra litteras Apostolicas q. 37. n. 26. pag. 203.*
- Probanda per testes non dicuntur probata in continenti ibid. n. 27.*
- Probanda per testes non admittuntur ad retardandam immisionem ibid. n. 28. pag. 204.*
- Exclusio magis dilectorum facit presumi exclusos minus delitos q. 33. n. 16. pag. 174.*
- Excusio non est necessaria stante decoctione q. 18. n. 117. pag. 74.*
- Quomodo debeat fieri vide q. 48. n. 38. 39. & 42. pag. 288.*
- Formalis non requiritur, dum agitur ex vice promissionis manutendendo nomen debitoris ibid. n. 40.*
- Maxime si bona sunt intricata, vel ab anterioribus occupata ibid. n. 41.*
- Debet fieri si per fundo censuato ibid. n. 43.*
- Executio non potest committi super hominibus, & animalibus aratri, neque super alijs instrumentis ad culturam agrorum necessarijs q. 18. n. 8. pag. 69.*
- Absque*

I N D E X.

Absque novo processu cause principalis, in qua, licet acquirens rem litigiosam non fuit citatus, potest recta via contra ipsum committi q. 20. n. 13. pag. 87.

Non potest consummari in lonis dotalibus ob debitum contractum ab uxore absque scientia viri q. 31. n. 33 pag. 154.

An autem hoc procedat, quando debitum sit commune vide remissiuē ibid.

Limita supradictam conclusionem, si aere alieno contracto ante matrimonium omnia bona uxoris fuissent in dotem data viro, quo casu in bonis dotalibus posset executio cōueniri ibid n. 34.

Limita secundo, si uxori litiganti maritus præstiterit consensum ibid n. 35.

Extende hanc limitationem ad patrem babentem usumf. uelut in bonis filij ibid. n. 36.

Potest committi in fructibus fidicommisso viuente fideicommissario q. 32. n. 28 pag. 171.

Commissa intra decenium ad appellandum non dicuntur rite facta q. 49. n. 30. pag. 291.

Declaratio ibid. n. 31.

Ex parte transmissionis Commissarij pro fabrieatione processus exiguntur à reo indicato, saltem ita efficaciter, ut possit transmitti inquisitio q. 2. n. 53. pag. 13.

Solæ reficiuntur pro melioramentis q. 24. n. 132. pag. 113.

Expressum non dicitur, quod ex conjecturis apparet q. 36. n. 160. pag. 199.

Dicitur quod oculis corporeis legi potest, & verbi natura includitur q. 36. n. 157. pag. 199.

Extractio frumenti etiam pro usu proprio de loco ad locum in Provincia existētem prohibetur à bannimento generalibus Provinciae Marchie super annona q. 18. n. 57. pag. 71.

Non tamē prohibetur extractio frumenti ad Vrbem, & priuilegia in contrarium concessa, fuerunt revocata ab Urbano VIII. ibid. n. 58.

Frumenti de loco ad locum potest fieri de iure communī, & statuta hoc non experimentia non ligant extrahētem de loco ad locum in eodem territorio q. 18. n. 61. pag. 71.

Frumenti de loco ad locum est permitti messoribus, vel alijs operarijs; intellige tamē de eo, quod ipsorum laboribus sunt lucrati q. 18. n. 64 p. 71.

Istud tamē priuilegium non extendit ad emptores ibid.

Extractionis priuilegium concessum ex pecunia aliqui Ciuitati non censetur derogatum ex edicto generali probitorio q. 18. n. 69. pag. 71.

Priuilegia intelliguntur semp̄ concessa quatenus non indigeat locus, à quo fit extractio q. 18. n. 70 pag. 71.

In priuilegio, si fuissent illa concessa etiam tempore penuria, non haberet locum concessio in penuria immoderata q. 18. n. 71. pag. 71.

Extrahentes pauperes fasciculum spicarum uno de collectarum non incurront pœnam extractionis una cum alijs enumeratis q. 18. n. 65 pag. 71.

Frumentum non incurront pœnam ordinariam.

bannimentorum, si territorium adhuc non exciuerunt, sed mitiori poena plectuntur, ut putā amissionis frumenti q. 18. n. 78. pag. 72.

Si reperiantur in limite territorij, vel in portu, ubi starent naues discessura presumuntur animus fraudandi, nisi est homo bona fama, & haberet aliquam presumptionem pro non extractione q. 18. n. 80. pag. 72.

Contra extrahentes potest procedi post extractionem per inquisitionem, nisi statutum loqueretur de inuento ibid n. 81.

F

F Aculas torquendi reos denegatis defensionibus non procedit aduersus reum bona fama, & vita q. 1. n. 28 pag. 6.

Et ista facultas in Magna Curia Neapolis, & Sicilia vocatur præminentia ibid.

Concessa patri ad undi hereditatem pro filio exprimat filio defuncto q. 24. n. 82 pag. 111.

Duplex est q. 36 n. 47. pag. 192.

Quæ dirigitur ad conseruationem iuris questi non prescribitur ibid.

Quæ tendit ad acquirendum, quid de novo deducibile in iudicium tempore prescribitur ibid.

Fama, & publica vox non probatur à testibus, qui non deporunt id audiisse publicè, & à maiori parte Populi q. 10. n. 37 pag. 39.

Et publica vox non probatur per testes, qui non nominant testes, à quibus audierint, nec ob quam causam orta est dicta fama q. 10. n. 38 pag. 39.

Et publica vox non probatur per testes, qui saltē non nominant duos authores, à quibus audierint q. 10. n. 39 pag. 39.

Etiam si per Curiam dicti testes non fuerint interrogati ibid. n. 40.

Et publica vox ut probetur, testes debent nominare à quo audierint dictam famam, ut Iudex possit dignoscere, an à malevolis, vel ab honestis, & fide dignis ortum habeat q. 10. n. 41. pag. 40.

Et publica vox ut plurimum oritur ab his, qui talēm ipsam esse desiderant q. 10. n. 42 pag. 40.

Fames est gladius acutissimus, qui cogit ad turpia, & crudelia, & ob famem permittitur patri vendere filium q. 18. n. 143 pag. 76.

Varia exempla de fame non minus admiratione, quam commiseratione digna traduntur remissiuē ibid. n. 143.

Ob famem permittitur vesici carnibus filiorum, hominum stercoribus, & brutorum corijs ibid.

Ob famem omnia priuilegia cessare debent q. 18. n. 144. pag. 76.

Familia, & agnatio de iure medio, & ciuili nouissimo naturaliter accipiuntur, & non ciuiliter q. 29. n. 50. pag. 143.

Familiares, & famuli qui dicantur ad effectuū gestandi arma cum licentia concessa pro familiaribus, & famulis remissiuē q. 8. n. 12. pag. 31.

Fauore publicæ utilitatis, ne processus destruantur, & delicta

I N D E X.

- & delicta exinde remaneant impunita, multa debent esse licita, quamvis dispositioni iuris repugnant q. 1. n. 83. pag. 9.
- Fœmina quando dicatur agnita vide remissiæ q. 28. n. 96. pag. 128.
- Fœminæ non veniunt appellatione filiorum, & descendentiū, quando illæ excluduntur à statuto q. 29. n. 26. pag. 138.
- Maxime quando testator exclusit proprias filias, quo casu multo magis excludit nepotes ibid. Et ab appellatione filiorum excluduntur, quando fuit habita ratio conseruandi bona in familia ibidem.
- Maiores de iure communi possunt omnes inire contractus, sicuti possunt homines q. 31. num. 117. pag. 160.
- Feudalia bona an confiscantur vide remissiæ q. 33. n. 1. pag. 173.
- Patrum deductum in successione feudi intelligitur secundum feudorum consuetudines q. 36. num. 165. pag. 199.
- Fideicomissa cum à iure nouissimo habeat originem naturalem, communemq; usum, acceptionemq; rerum, & verborum sequuntur q. 29. num. 56. pag. 144.
- Fuerunt incognita, non solum legibus duodecim tabularum, sed earum Authoribus, & fuerunt reperta contra leges pro incapacibus q. 29. num. 66. pag. 144.
- Fideicommissi unus censetur in dubio impositum hæreditibus pupillorum q. 28. n. 110. pag. 129.
- Fideicommissarius pendente conditione habet spem succedendi à iure approbatam, que est tanta potentia, ut etiam fiat transuissio ad hæredes extraneos q. 35. n. 53. pag. 183.
- Fideicommissum alienatur pro dote q. 24. n. 48. p. 109.
- Natus post euentum conditionis excluditur ab alijs extantibus de tempore cedentis fideicommissi q. 24. n. 65. pag. 110.
- Limita ibid. n. 68.
- Relictum in casu delicti, pro quo confisatio sequatur, & reintegratio ad illud, si delinquens in gratiam restituatur remoto fisco, est validum, & spectat ad votatos q. 29. n. 1. pag. 135.
- Et dictum fideicommissum excludit etiam fiscum S. Officij ibid. n. 2. pag. 136.
- Adeout durante etiam vita damnati, nec transseat in fiscum ibid. n. 3.
- Constitutio Sixti V. quamvis derogauerit omnibus fideicommissis durante vita delinquentis, tamè illa non egrediuntur suos limites receptionis bannitorum, & auxiliorum, ac favorum illius praefitorum, nec extenditur ad alios casus ibid. num. 4.
- Non verificatur in casu delicti, nisi quando sequitur actualis confisatio, non autem si sola pena pecunaria infligeretur q. 29. n. 6. pag. 136.
- Inducitur inter omnes de familia ex prohibitione alienationis cum ratione conseruandi bona in familia, & agnatione principaliter, & de per se posita q. 29. n. 7. pag. 137.
- Amplia dictam conclusionem, etiam si præcesserit fideicommissum expressum per aliquot gradus in casum mortis, sub quo volens succedere non esset comprehensus ibid. n. 8.
- Etratio dicta conclusionis est, quia quanto per modum rationis, & causa sit mentio conseruanda agnationis, & familia tunc per nouum modum inducitur fideicommissum inter omnes, qui comprehenduntur ibid. n. 9.
- Censetur inductum inter omnes de agnatione ex voluntate conseruandi bona in illa q. 29. n. 10. p. 137.
- Et opinio contraria quando procedat ibid. n. 11.
- Nouum fideicommissum non potest dici expirasse ob decesum primo institutorum, quando ad eum probabilitio, & ratio conseruandi familiam, & agnationem q. 29. n. 28. pag. 138.
- Ad fideicommissum factum favore familie, & agnationis aspirant emancipati, qui dicuntur agnati, conseruant familiam, & habent ius successendi ibid. n. 29.
- Verba esse civilitè intelligenda non procedat in fideicommissis, maximè in fideicommisso testatoris iuri signari, & in extremis laborantis q. 29. n. 67. pag. 145.
- Sed debent intelligi secundum commune usum loquendi ibid.
- Ante euentum conditionis non est in bonis nostris q. 35. n. 50. pag. 183.
- Et tunc tantum incipit deberi, quando conditio fuit purificata ibid. n. 51.
- Conditioneq; non purificata non est transmissible ad descendentes ibid. n. 52.
- Fideiussio de non offendendo non dicitur fracta, nisi prius condemnetur principalis in pœnam ordinariam q. 15. n. 4. pag. 54.
- De non offendendo ut dicatur fracta requiruntur accusatio delicti ipso delinquentे vivo, & quod sit secuta condemnatio principalis delicti q. 15. n. 19. pag. 55.
- De non offendendo cessat, quando promittens, quod ipse, nec sui attinentes offenderent erat iam mortuus per multos annos antè secutam offensam q. 15. n. 59. pag. 57.
- Quia sublatio, vel sopito negotio cum principaliter censetur sublatum, ac sopitum cum omnibus compraberis q. 15. n. 60. pag. 57.
- Multa circa materiam fideiussionis de non offendendo inuenies in verbo pœna.
- Conditionalis transit ad hæredes, si fuit adimpta conditione in vita defuncti q. 15. n. 42. pag. 56.
- Fideiussor, si ob non presentationem Rei cogitur soluere pœnam, confiscatis Rei bonis agit contra fiscum ad omne damnum q. 35. n. 12. pag. 181.
- Etsi semper tutus exceptione cedendarum q. 35. n. 13. pag. 181.
- Administratoris, vide in verbo administrator in fin.
- Pro solutione alicuius pœnae remanet liberatus, secuta Rei honorum confiscale, & ratio est, quia fideiussor soluens repeteret à fisco, cui soluit q. 45. n. 13. pag. 264.

Intellige

I N D E X.

- Intellige hanc conclusionem procedere, quando bona publicata sunt solvendo, secus si non essent solvendo, quia tunc dimitterentur creditoribus, & fideiussor remaneret obligatus ibid. n. 14.*
- Debitoris confiscati, an, & quando remaneat liberatus q. 46. n. 12. 13. 14. & 15 pag. 272.*
- Ob plenē discussitur articulus.*
- Fideiussores non tenentur solvere poenam delinquentium defunctorum, dum non tenentur heredes, a quibus fideiussores deberent consequi indemnitatem q. 15. n. 11. pag. 55.*
- Iuuari possunt exceptionibus, quibus iuuantur principales q. 15. n. 12. & 57. pag. 55. & 57.*
- Etiā ad obligationem Cameralem impedientiam ibid. n. 13.*
- Maxime dum exceptio non prouenit iure speciali ibid. n. 14.*
- Possunt allegare ignorantiam negotij acticum principali q. 15. n. 17. pag. 55.*
- Filia exclusa per statutum si fuerit instituta bares universalis dicitur reintegrata ad successionem agnita ut sue, & facit partes in legitima q. 28. n. 88 & 89 pag. 128.*
- Filiatio probatur ex testibus deponentibus de communione reputatione, ac tractatu de eo ut de filio legitimo, ac naturali q. 37. n. 67. pag. 206.*
- Quando non agitur de ea principaliter, sed incidenter probatur leuioribus probationibus ibidem num. 68.*
- Filii Reorum criminis lœsa maiestatis humanae sunt dotandæ q. 4. n. 78 pag. 21.*
- Reorum lœsa maiestatis humanae possunt ex bonis maternis falcidiam, seu legitimam detrahere q. 4. n. 80 pag. 21.*
- Reorum lœsa maiestatis humanae non priuantur commode successionum, successione paterna excepta q. 4. n. 81 pag. 21.*
- Filii catholici hereticorum remanent priuati hereditate paterna q. 4. n. 13 & 27. pag. 19.*
- Catholici hereticorum priuantur legitima paterna ibid. n. 14.*
- Contrarium reprobatur ibid n. 15.*
- Catholici hereticorum priuantur peculio profectio per confiscationem bonorum patris q. 4. n. 17. pag. 19.*
- Catholici hereticorum non priuantur peculio aduentitio per confiscationem bonorum patris q. 4. n. 17. pag. 19.*
- Ob heresim paternam à patria potestate egreditur q. 4. n. 18. pag. 19.*
- Catholici hereticorum priuantur commode succendi extraneis tam ex testamento, quam ab intestato q. 4. n. 28. pag. 19.*
- Catholici hereticorum possunt acquirere omnia bona ipsi delata tam à lege, quam à dispositione hominis, & est verior opinio q. 4. n. 29 pag. 19.*
- Catholici hereticorum succedunt etiā anno q. 4. n. 30. pag. 19.*
- Catholici ob heresim maternam non priuantur successione aliorum q. 4. n. 31. pag. 19.*
- Hereticorum, eorumq; descendentes sunt inhabi-*
- les ad obtinenda beneficia usque ad secundam generationem q. 4. n. 35. pag. 19.*
- Hæreticorum beneficijs obtentis non priuantur ipso iure q. 4. n. 36 pag. 20.*
- Hereticorum descendentes ex linea materna, & feminina non priuantur beneficijs, nee ad ea obtinenda decernuntur inhabiles, nisi usque ad primam generationem q. 4. n. 38. pag. 20.*
- Vt plurimum vitia parentum solent imitari q. 4. n. 72. pag. 21.*
- Reorum lœsa Maiestatis humanae nihil possunt capere tam ex testamento, quam ab intestato q. 4. n. 76. pag. 21.*
- Grammatic. contrarium sentiens reprobatur ibid. n. 77.*
- Nati ante delictum lœsa maiestatis à patre commissum eximuntur à pena contra aescendentes imposita q. 4. n. 83. pag. 22.*
- Homicida excluduntur ab hereditate occisi viuente patre, & eo mortuo reintegrantur ad successiōnem à Statuto Perusia q. 24. n. 110. pag. 112.*
- Consensus, quod mater transeat ad secundas nuptias, operatur remissionem iniuria, & dannorum contra secundo nubentes q. 28. n. 156. p. 132.*
- In bonis fideicommissi Auti præferuntur pro alienis creditoribus patris q. 32. n. 29. pag. 171.*
- Habent tam actionem subsidiariam aduersus creditores occupantes bona patris ibid. n. 130.*
- Debent ali à matre, dum pater est pauper ibid n. 31.*
- Dicuntur domini etiā viuente patre ob rationem representationis patris, & successionis q. 36. n. 53. pag. 192.*
- Ad hereditatem patris non veniunt acquistive, sed contemplatiæ q. 36. 2. 100. pag. 195.*
- Filiis incidentium in crimen lœsa Maiestatis humanae denegatur affectio legitime in bonis paternis q. 4. n. 73 pag. 21.*
- Delinquentium crimine lœsa Maiestatis humanae denegantur alimenta q. 4. n. 74. pag. 21.*
- Contraria opinio est æquior, & sequenda ibid. num. 75.*
- Filius Clericus non subiaceat penitus impostis ob crimen lœsa maiestatis humanae à patre commissum q. 4. n. 82. pag. 22.*
- Limita, nisi pater conspirasset in Summum Pontificem, seu Cardinalem ibid.*
- Mandans mortem patris, suæ consilium, vel auxilium dans dicitur indignus q. 24. n. 21. p. 108.*
- Quid vero sit dicendum, si filius sciuit mortem patris securoram, nec reuelauit vide ibid n. 22.*
- Et quid si filius esset minor, vide ibid.*
- Nec contrahendo, nec delinquendo potest patri præjudicare in peculio aduentitio q. 27. n. 7. 19. 20. & 38. pag. 118. 119 & 120.*
- Et si de consensu patris administraret, & habeat licentiam de illis libere disponendi ibid. n. 8.*
- Adoptiuus est nudus agnatus, non autem suus q. 29. n. 54 pag. 143.*
- Familias gaudet priuilegio l. 1. & 2. ff. & C. quod cum eo q. 32. n. 16. pag. 171.*
- Dum non sicut specificè renunciatum ibid. n. 17.*
- Etiam si*

I N D E X.

- Eliam si fuerit obligatus in forma Camerae ibid. num. 18.
- Familias in dubio præsumitur acquirere de bonis patris, & hæc acquisitio vocatur pecutum profectuum q. 27. n. 1. pag. 18.
- Hæretici quando succedat in maioratu remissiæ q. 33. n. 7. pag. 174.
- Ingrediens religionem dicitur civiliter mortuus q. 35. n. 58. pag. 184.
- In iusto patre non acquirit q. 36. n. 117. p. 196.
- Intra triennium potest abstensionem, seu repudiationem factam de hæreditate paterna revocare q. 45. n. 19 pag. 264.
- Minor habet quadriennium ad revocandam repudiationem, quam fecit de bonis paternis, & eo elapsu triennium ibid. n. 20.
- Filio minori datur restitutio aduersus repudiationem factam de bonis paternis, si dicta bona fuerint alienata existente filio in minori aetate, & triennium concessum ad petendam restitucionem incipit currere post vigesimum nonum annum ibid. n. 21.
- Repudiatis bonis ab extraneo non potest is potest ad illa redire ibid. n. 22.
- Limitsi repudiatio sit nulliter facta, quia iterum potest adire, sicuti posset iterum repudiare ibid. n. 23.
- Fines non solum per testes, sed etiam per famam, ac alia adminicula probantur q. 11. n. 37. pag. 44.
- Per leues probationes probantur q. 11. n. 39 pag. 45.
- Probantur ex catastro ibid. n. 40.
- Probantur ex solutione aqueductus ibid. n. 42.
- Prescribuntur possessione decennali q. 11. num. 71. pag. 46.
- Finium questio quando est incidenter deducta ex sola possessione iustificatur dominum q. 11. n. 48. pag. 45.
- Fiscus in expensis transmissionis Commissarij non præfertur Creditoribus Rei, sed habet actionem repetendi a reis q. 2. n. 54. pag. 13.
- Limita ibid. num. 55.
- Petens a tertio possessore bona in fraudem alienata debet petere infra quadriennium q. 4. n. 52. p. 29.
- De iure speciali bullario est subrogatus in paenam, quæ de iure communi stipulabatur ad fauorem priuati in cautione de non offendendo q. 15. n. 34 pag. 56.
- Et priuatus in contractibus equiparantur q. 15. n. 38. pag. 56.
- Non debet admitti ad probandum id, quod probatum non relevat q. 15. n. 63. pag. 57.
- Est immunitas a solutione gabella q. 21. n. 54. p. 98.
- Emens vero a fisco in solutione gabellæ non gaudet immunitate eiusdem fisci ibid. n. 55.
- Paenæ communes cum priuato exigit, de cuius manu debet priuatus recipere q. 22. n. 25. p. 101.
- Non potest mouere iudicium indignitatis, nisi præcesserit iudicium causa criminalis coram Iudice competenti de veriori q. 24. n. 26. pag. 108.
- Vbi reprobantur contrarij.
- Qui successi indigno tenetur solvere omnia debita bareditatis, sed non illa, que fuerunt per indignum contracta q. 24. n. 27. pag. 108.
- Et contrarium tenentes reprobantur ibid. n. 28.
- In successione venit post omnes proximos defuncti q. 25. n. 4 pag. 114.
- Veniens ad successionem debet probare gradum consanguinitatis q. 25. n. 5. pag. 114.
- Succedens tenetur ad solutionem debitorum, sed non ultra vires hæreditarias q. 25. n. 8. p. 114.
- An teneatur ad legata vide remissiæ q. 25. num. 9. pag. 114.
- Excluditur a successione in bonis vacantibus per quidriennij præscriptionem q. 25. n. 16. p. 114.
- Per Baronem habentem iurare regalia, qui succedit in bonis Vasallij ibid. n. 17. & 19.
- Et si vassallus moriatur extra territorium ibid. num. 18.
- Excluditur per Collgium, in quo sit adscriptus defunctus ibid. n. 20.
- Per socium, qui succedit socio ibid. n. 21.
- Per Magistratum, & consiliarios, qui succidunt collega ibid. n. 22.
- Per commilitones unius legionis, qui succidunt militi defuncto ibid. n. 23.
- Sed mariti, qui non haberet certum hæredem, succedere Episcopum, qui tenetur distribuere bona in pauperes firmatur ibid. n. 24.
- Item excluditur fiscus per domum hospitalem, que succedit infantibus expeditis ibid. n. 25. p. 115. ubi reiciuntur contrarium tenentes.
- Per maritum, qui succedit uxori, & e contrario ibid. num. 26.
- Non tamè excludetur per ciuitatem, & si habeat consuetudinem, vel priuilegium ibid. n. 27.
- Nisi priuilegium esset speciale, & motu proprio Principis concessum ibid. n. 28.
- Tutorem excludere fiscum tenuerunt DD. relativi ibid. n. 29.
- Contrarium tenuerunt alij ibid. n. 30.
- Et firmatur ibid. n. 32.
- Hæreditatem diuidi inter tutorem, & fiscum senserunt alij ibid. n. 31.
- Occupat omnia bona paterna, & debet conueniri a filio pro detractione legitime q. 28. n. 3. p. 123.
- Excluditur a legitima debita filio, si pater instituit fideicommissum in casum delicti cuius prohibitione alienationis q. 28. n. 30 pag. 124.
- Non potest dicere de nullitate oneris, de quo non fuit conqueritus filius ibid. n. 31.
- Maxime si filius adiuit hæreditatem patris absque inuentario ibid. n. 32.
- Et quilibet priuatus potest obijcere, & probare simulationem, & exceptionem non numerata dotis q. 3. n. 7. p. 16 pag. 152.
- Pulsatus ab ex ore pro restituzione dotis, quando fuerunt confiscata bona mariti non gaudent priuilegio deducto ne ageant q. 31. n. 46. pag. 155.
- Debet dotare filias confiscatis bonis paternis q. 31. n. 15. pag. 155.
- Tenetur congruam dotem assignare filiabus Catholicis hæretici q. 4. n. 33. pag. 19.
- Teneatur

I N D E X.

- Tenetur ad omnia onera bæreditaria ante condemnationem contracta q. 35. n. 3. pag. 180.
 Ac ad ea omnia, quæ transmittuntur ad bæredem extraneum, & non alias ibid. n. 4.
 Limita tamen in iuribus conditionalibus, quæ in fiscum non transeunt ibid. n. 5.
 Nisi ageretur de contractibus conditionalibus, qui ad bæredes, & ad fiscum transeunt ibid. n. 6. pag. 181.
 Amplia hoc quoque procedere tam in iuribus actiis ex contractu descendenteribus, quam in passiis ibid. n. 7.
 An sit propriæ hæres dannati, licet apud DD. sit contouersum, tamen certum est, quod habetur loco bæredis extranei q. 35. n. 8. pag. 181.
 Amplia licet succedat in bonis vacantibus ibid. num. 9.
 Succedit in locum illius, cuius bona confiscantur q. 35. n. 10. pag. 181.
 Et sic tinetur relevare indemnum fideiussorem condemnati, sicut ipse condemnatus tenebatur ibid. num. 11.
 Quipœnam à fideiussore non exigit non potest ipsum molestare, quia fideiussor est semper tutus exceptione cedendarum q. 35. n. 13. pag. 181.
 Habet ius dicendi de nullitate testamenti patris, si prius ipse decesserit, & postea fuerit secutus condemnatio filii q. 35. n. 15. pag. 181.
 Secus h. filius fuisset bannitus ante mortem patris ibid. n. 16.
 Succedit patri condemnati, si filius delinqutat patre viuente, & inquisitione formata sententia sequatur q. 35. n. 17. pag. 181.
 Non habet ius rei sciendi gravamen à legitima, si filius non fuit in vita conquestus q. 35. n. 21. pag. 181.
 Contrarium tamen firmatur ibid. n. 22.
 Patre delinquenti non potest confiscare usumfructum, quem habet pater in bonis filii q. 35. n. 26. pag. 182.
 Intellige dictam conclusionem, quando pater commisit delictum, per quod amisit patriam potestatem, quo in casu ususfructus cum proprietate consolidatur, sicut vero si ob delictum commissum patria potestas non sit amissa ibid. n. 27.
 Quando ususfructus patris confiscatur tenetur ad praestanda filiis alimenta q. 35. n. 28. pag. 182.
 Intellige tamen, si tempore publicationis bonorum filii erant nati, & quando pater non commisit crimen læsa maiestatis ibid. n. 29.
 Non acquirit alimenta debita delinquenti eius vita durante q. 35. n. 30. pag. 182.
 Non habet ius acceptandi, vel reuocandi donationem factam damnato, & per ipsum non acceptatam q. 35. n. 34. pag. 182.
 Pulsatus pro soluzione debitorum damnati non tenetur in solidum, sed tantum, quantum vires bæreditariae patiuntur q. 35. n. 36. pag. 182.
 Non tenetur confiscare inventarium quando succedit in bonis confiscatis, vel vacantibus q. 35. n. 37. pag. 182.
 Teneretur tamen, si succederet uti hæres ibid.
- Ad fiscum non transeunt nisi ea, quæ possunt ad bæredem extraneum transire q. 36. n. 25. p. 191.
 Potest pretendere hypothecam ex triplici capite, nimis ex delicto, ex contractu, & pro solutione tributorum q. 39. n. 1. pag. 215.
 Nullam habet hypothecam, quando agitur de confiscatione totius, vel quotæ partis bonorum q. 39. n. 2. pag. 215.
 Poenæ pars, si deberetur etiam priuato fiscus reo non soluendo existente, excludit creditorem priuatum concurrentem ex eadem causa lucrativa ibid. n. 7.
 Limita banc conclusionem, quando bona confiscatur, vel reus damnatur ad interessum partis, pro quo interesse priuatus prefertur fisco ibid. n. 8.
 Utur hypotheca aduersus concreditores, quando non agit actione ex maleficio, sed pro resarciendo damno dato bonis fiscalibus, & quarè q. 39. n. 9. pag. 215.
 Habet hypothecam in bonis sui debitoris obligatis ex contractu ibid. n. 10.
 Limita in minore emente rem à fisco, cui non competit hypotheca pro solutione pretij contra reliqua bona minoris, sed tantum remanet obligata res empta ibid. n. 11. pag. 216.
 Quæ limitatio procedit tam in minore, quam in pupillo, refutatis Negus. & Peregrin. firmatibus dictam conclusionem in Pupillo tantum ibid. num. 12.
 Succedit priuato non asequitur hypothecā, quando priuatus illam non habebat q. 39. n. 13. p. 216.
 Amplia banc conclusionem procedere in Ecclesia, & in alijs personis priuilegiatis ibid.
 Habet prælationem hypothecā super bonis quasiatis à priuato post contractum cum fisco initum q. 39. n. 14. pag. 216. ubi ab hac opinione non recedendum.
 Limita in fisco seu Camera Episcopali ibid. n. 16.
 Non habet dictam prælationem super bonis extantibus tempore contractus, in quibus attenditur anterioritas temporis ibid. n. 15.
 Etiam si hypotheca sit expressa, siue tacita ibid. Respectu dotis, quando vtatur suis priuilegijs remissiue q. 39. n. 18. pag. 216.
 Non habet hypothecam anteriorem in bonis quasiatis post contractum, si concurrat cum habente duplex priuilegium, scilicet anterioritatis, temporis, & aetatis ibid. n. 19.
 Habet prælationem aduersus creditores anteriores in fructibus bonorum, nisi tamen fuerint in tertium distracti q. 39. n. 21. pag. 216.
 Et si habeat hypothecam super bonis suorum debitorū, eam tamen non habet in bonis bæredum sui debitoris, maximè quando sunt bæredes beneficiati ibid. n. 22.
 In simplici tamen bærede dicta conclusio non procedit, quia per simplicem aditionem efficitur debitor onerum bæreditatis eo modo, quo author erat obligatus ibid. n. 23.
 Pro collectis uno, & eodem tempore potest plures executiones committere ibid. n. 26.

I N D E X.

- A**mplia, siue agatur de collectis presentibus, siue præteritis, & proceditur etiam ad executionem lite pendente, quando in libro astimi, seu quinterno debitum appareat ibid. n. 27 p. 217. Et solutio dictarum collectarum non retardatur pendente reuisione astimi ibid. n. 28.
- P**ro exactione gabellarum, & tributorum habet pralationem aduersus creditores, & hypothecarios, & anteriores q. 39. n. 36 pag. 217. Et non solum debet dictam hypothecam priuilegiata in illis bonis, pro quibus, collecta, & tributum solui debet, sed in omnibus alijs contra Surd. Hodiern. & Roland. ibid. n. 37.
- C**reditor defuncti non potest vendicare bona, que ad debitoris heredem deuenierunt ex alia causa, neque unum ex coheredibus pro integro defuncti debito conuenire q. 39. n. 45. & seqq. p. 219. Quod multo magis procedit in creditore priuato ibidem.
- E**t dos circa hypothecam equiparantur per modum regule q. 39. n. 49. pag. 220.
- S**enior bibet ius pignoris q. 39. n. 52. pag. 220.
- H**abet hypothecam in bonis heredis debitoris fiscalis, quia adeundo illius hereditatem, quasi contrahit cum fisco q. 39. n. 53. & 54 pag. 220.
- I**n aliquibus casibus non habet hypothecam ibid. n. 58. Generalitas, quod fiscus semper habeat hypothecam, procedit in quæsi contractu delinquentis, qui fuit per sententiam condemnatus ibid. n. 60. Quod tamè non extenditur ad alios casus, in quibus dicta ratio non militat ibid. n. 61.
- S**uccedens priuato creditori, tunc incipit habere priuilegium contra debitorem defuncti, quando ipsum in certum debitorem conuenit q. 39. n. 62 p. 221.
- G**lossa penultima in l. fiscus 6. ff. de iur. fisc. non applicatur, quod fiscus habeat hypothecam in bonis heredis debitoris fiscalis ibid.
- H**abet hypothecam priuilegium, etiam circa moram q. 39. n. 68. pag. 221.
- H**abet proprios iudices, & ideo non sequitur forum Rei, sed cum suis iudicibus trahit debitores ibid. num. 69.
- P**otest conuenire debitorem ante tempus solutioni statutum ibid. n. 70.
- P**otest agere contra suum debitorem, omiso iuris ordine, scilicet executiue, & sumariæ ibid. n. 72.
- E**xequitur sententiam ad sui suorum latam remota appellatione debitoris condamnati ibid. n. 73.
- H**abet actionem, & intentionem fundatam in proprijs libris q. 39. n. 74 pag. 221.
- T**ransfert onus probandi in reum conuentum q. 39. n. 74 pag. 221.
- I**ntellige tamen, quando habet fundatam suam intentionem in iure ibid.
- N**on est priuilegiatus, nisi in casibus à iure expressis q. 39. n. 84 pag. 222.
- I**n dubio contra fiscum est iudicandum ibid. n. 85.
- S**ine possessione non litigat q. 39. n. 134. pag. 227.
- C**ontrarium vide ibid. n. 135. ubi declaratur supradicta conclusio quibus in casibus procedat.
- S**i verè sit aliquem esse creditorem, non potest cridis, seu proclamatibus inuari, quia est in mala fide q. 41. n. 50. pag. 233.
- S**ecunda sententia confisante statim accipit possessionem bonorum q. 42. n. 11. pag. 236.
- N**on tamè ad effectum libere disponendai, & vendendi ibid. n. 12.
- Q**uia ad hunc effectum debet expectari lapsus anni ibid. n. 13. ubi de obseruatio Camera Apost. Idemq; practicatur in Dataria Sanctissimi circa beneficii apollissia à Reo in contumaciam damnato ibid. n. 14.
- A**n teneatur siare colono vide q. 42. n. 26. & seqq. pag. 237.
- H**abetur loco heredis quoad obligationes, contrarias ibid. n. 27.
- B**aronis in criminis laesa Maiestatis verè, & propriè commissio in personam Principis non caput bona publicata, sed illa spectant ad fiscum eiusdem Principis q. 43. n. 42. pag. 243.
- B**aronis nunquam caput bona confiscata, quando confiscatio imponitur & iure constitutionis Pontificie, sed illa Camera applicantur q. 43. num. 46. pag. 243.
- A**mplius hanc conclusionem procedere in Ducatu M. aiolani, & quando consuetudo supremi Principis de non d'isto, delictum facere ibid. n. 47.
- E**t opinio Constant. in l. l. n. 22. C. de pœn. fisc. lib. 10. rei, cur, & declaratur ibid. n. 48.
- B**aronis exceptis supradictis casibus, alijsq; remisive relatis applicat bona sibi, que in suo territorio sita sunt, quando de sura communis sequitur publicatio ibid. n. 49.
- P**rinicipis caput bona confiscati, quando condemnatio sequitur in illis, vel eiusdem Officialis Tribunal, non autem in foro Baronis q. 43. num. 43. pag. 243.
- H**abet presumptionem pro se, quod debitor tempore obligationis rem possideret, & reus pulsatus debet probare, quod rem emit ante quā fuisse inducta hypotheca ad favorem fisci q. 44. n. 12 p. 250.
- N**on procedit executiue, sed cum ordine contra Administratorem, quando illius debitum est illiquidum, & requiriatur etiam sententia q. 44. num. 20. pag. 251.
- M**inor, & Respublica equiparantur questi. 44. n. 32. pag. 252.
- I**n exigendis usuris censetur, & regulatur ad instar priuati q. 44. n. 36. pag. 252.
- C**ontrarium tamè, quod fiscus utatur iure minoris, & debitorem fiscalem teneri ad intercessum firmant relati ibid. n. 37.
- E**t dictum interesse deberi etiam absque interpolatione ibid. n. 38.
- E**t Respublica possunt cogere administratores, & debitores ad soluendum pendente dilatione reprobatu Mangil. de subbastat. q. 44. num. 46. & 47. pag. 252. & 253.
- S**i publica necessitas imminet deductis tamè usuris medijs temporis ibid. n. 49.
- A**mplia dictam conclusionem procedere in debitores debitoris eiusdem fisci ibid. n. 52.

Qui

I N D E X.

- Qui acceperant bona confiscata, licet propriè non
sit bares, dicitur tamen bares anomalus q. 45.
n. 5 pag. 263.
- Potest refutare bona confiscata semel agnita, ac se
ab omnibus obligationibus eximere ibidem num.
6. pag. 264.
- Non tenetur ultra mensuram bonorum, que ha-
buit ibid. n. 7.
- Iuuatur in eo, quod sua interest ne litibus, & ex-
pensis grauetur ibid. n. 8.
- Qui aliquam pœnam per sententiam acquisiuit, si
incorporat, & confiscat, confiscatione, & in-
corporatione repudita non potest redire ad ex-
ditionem pœnae q. 45. n. 12. pag. 264.
- Non dicitur incorporasse, nisi actualiter bona ap-
prehendat post sententiam condemnatorum q.
45. n. 16. pag. 264.
- Ut possit redire ad pœnam repudiatis bonis Rei pu-
blicatis, datur cautela quæst. 45. num. 18.
pag. 264.
- Venit iure priuati, quando refutavit bona ante
agitionem, & semper vitetur tali iure, quando
non est specialiter priuilegiatus q. 45. num. 40.
pag. 265.
- Si post incorporationem repudiet, & in repudiatione
est lœsus, si repudiatio est solemniter facta,
ut per mandato Principis, talicauſu non da-
tur restitutio, secus ifacta sit per administra-
tores, & nulliter ibid. n. 41.
- Quando possit appellari à sententia absolvatoria Rei
q. 50. n. 3. 4. 5. 10. 11. & seqq. pag. 293.
- Et quid seruandum sit extante infigatore ibid.
num. 13.
- Tenetur appellare infra decem dies à die latæ sen-
tentiae q. 50. n. 6. pag. 293.
- Censetur ipso iure ad basisse appellationi per reum
interpolata ibid. n. 7.
- Reo renunciante an possit illam prosequi in iusto reo
vide ibid. n. 8.
- Quando gaudeat beneficio appellationis interpositæ
per consortem litis ibid. n. 9.
- Potest appellare, si est notorie, & considerabiliter
graualitus q. 50. n. 16. pag. 293.
- Denegata appellatione habet recursum ibidem
num. 17.
- Qui recursus debet peti infra decem dies à die
late sententiae ibid. n. 18.
- Potest dicere de nullitate sententiae q. 50. num. 20.
pag. 294.
- An iuuetur beneficio restitutionis in integrum vi-
de ibid. n. 21. 22 & 23.
- Tenetur ad omnia onera super bonis confiscatis
contracta q. 46. n. 1 pag. 271.
- Et ad omnia debita antè, non autem post deli-
cium fecuta ibid. n. 2.
- Non potest dare in solutum bona, vel nomnia debi-
torum creditoribus rei confiscati, nisi in casu,
in quo nibil ipsi remaneret quæst. 46. num. 16.
pag. 272.
- Tenetur ad omnia debita etiam contracta sub con-
ditione potestativa, fraude omni cessante ibid.
num. 17.
- Non potest conueniri executiue secundum opinio-
nem Anton. de Amat ibid. n. 18.
- Sed tenebitur summarie, & sine dilatione satis-
facere creditoribus ibid. n. 19.
- Tenetur satisfaere creditoribus, qui contraxe-
runt in Provincia debitoris confiscati, nec po-
test illos remittere ad bona diuersi territorij
ibid. num. 20.
- An ligetur statutis remissiæ q. 47. n. 12. p. 277.
- Ligatur statutis, & est opinio magis communis
ibid. num. 13.
- Si vult subbastare bona sui debitoris debet seruare
statuta, vel consuetudines locorum, & stylum
Tribunalium ibid. n. 14.
- Prohibetur euincere bona, quæ vendidit q. 4. n.
22. pag. 275.
- Limita, nisi fuisset lœsus in pretio ibid. n. 23.
- Universitas, & minor an restituantur ad lucrum
q. 47. n. 37 & 38. pag. 278.
- Universitas, minor, & Ecclesia non possunt ven-
dere, nisi in pecunia numerata, non autem ba-
bita fide de pretio q. 47. n. 57. pag. 279.
- Habens bona communia cum priuato, si vult illa
diuidere tenetur facere partes, & socio datur
electio q. 47. n. 75 pag. 280.
- Habens bona communia cum priuato, si non vult
illa diuidere, sed alienare, potest etiam par-
tem socij vendere, sed tenetur socio partem pre-
tij ad illum spectantem tradere ibid. n. 76.
- Etiam si fiscus habeat modicam partem ibidem
num. 77.
- Amplia etiam si bona sint diuidua, dummodo in-
terfici fisci totam rem vendere ibid. n. 78.
- Habens bona communia cum Ecclesia, non vitetur
suo priuilegio ibid. n. 79.
- Priuilegium fisci in quibus casibus serueretur in
venditione bonorum possessorum in communi cū
priuato remissiæ ibid. n. 81.
- Habens bona communia cum priuato, dum illa
vendit debet requirere socium, ut si velit idem
offerre pretium in emptione præferatur q. 47. n.
82. pag. 280.
- An possit locare bona communia cum priuato re-
missiæ ibid. n. 83.
- Eligens viam diuisionis bonorum possessorum in
communi cum priuato non potest amplius uti
priuilegio vendendi totam rem ibid. n. 88.
- Non potest aliquem cogere ad emendum bona con-
fiscata q. 47. n. 86. pag. 280.
- Limita in statu Ecclesiastico ibid. n. 91.
- Vbi res fiscales non habent conductorem, potest
cogere aliquem ad conducendum tribus concur-
rentibus requisitis, de quibus ibidem num. 87.
pag. 281.
- Additur quartum requisitum ibid. n. 88.
- In Statu Ecclesiastico compellit consanguineos, &
affines usque ad quartum gradum ad redimen-
dum bona confiscata quæst. 47. numero 92.
pag. 281.
- In Statu Ecclesiastico compellit Communitates lo-
corum, ubi bona confiscata sita sunt, ut illa
redimant,

INDEX.

- redimant, si deficiunt consanguinei, & affines
 usque ad quartum gradum ibid. n. 93.
 Et isti consanguinei, seu affines, qui compelluntur
 a fisco in Statu Ecclesiastico ad redimen-
 dum bona confiscata non considerantur ordine
 successu, & iuxta gradus prerogatiuum,
 sed quilibet tenetur pro virili ibid. n. 94.
 Tenetur de euictione sola solutione simplici q. 48.
 n. 1. pag. 286.
 Dum vendit bona vii sua ibid. n. 2
 Sub hoc simulo continetur sola pretij restitutio
 ibid. num. 3.
 Et respectu istius simuli tenetur ad omnia dam-
 na, & interesse ibid. n. 4.
 Et debet banc euictionem, licet per errorem, vel
 Iudicis imprudentiam sententia lata esset ibid.
 num. 5.
 Succeedens priuato tenetur ad omnimodam euic-
 tionem ibid. n. 6.
 Inferior à Summo Pontifice, vel Imperatore, an
 gaudeat beneficio l. 2. & l. bene à Zéhone remis-
 siue q. 48. n. 12. & 13. pag. 287.
 Habet Iudices proprios q. 49. n. 1. pag. 290.
 Et ubi illi non sunt causa fiscales cognoscuntur
 à Prelate Prouincie ibid. n. 2.
 Nisi inhibeatur a iudicibus ficit superioribus
 ibid. num. 3.
 Siue actor, siue reus semper trahit causam ad suos
 Iudices q. 49. n. 4. pag. 290.
 Nec potest alterius Iudicis jurisdictionem pro-
 rogare ibid. n. 5.
 Vbi habet aliquod presentaneum interestem sem-
 per facit remitti causam ad suos Iudices ibidem
 num. 6.
 Author laudatus an debeat remitti ad suum Iudi-
 cem ibid. n. 8. & seqq.
 Gaudet priuilegio fori, & debet agere coram suo
 Iudice, etiam si rem habeat cum viduis, & si-
 milibus personis priuilegiatis q. 49. n. 13 p. 290.
 Nec patitur, nec obtinet condemnationem in ex-
 pensis q. 49. n. 18. pag. 291.
 Fisci cessionarius gaudet priuilegio fori, ut ipsemet
 fiscus q. 49. n. 7. pag. 290.
 Cessionarius est tutus ab omni molestia præscri-
 ptione quadriennali q. 24. n. 115. pag. 112.
 Fisco non creditur restitutio in integrum in poenali-
 bus lucris q. 45. n. 17 pag. 264.
 Uniuersitati, & minori datur restitutio, non tan-
 tum si vendiderunt tempore importuno, sed eti-
 am si pretio non iusto q. 47. n. 39. pag. 278.
 Fiscum acceptasse bona damnatorum probatur ex de-
 scriptione bonorum eorundem in libro damnato-
 rum, & ex responsionibus factis creditoibus
 Rei q. 45. n. 15. pag. 264.
 Plumbum funguntur vice censorum q. 11. num. 59.
 pag. 46.
 Plumbum inandantium natura est consumere sem-
 per, & rapere q. 11. n. 58. pag. 46.
 Fraticida excluditur per fiscum ab hereditate fra-
 tris occisi q. 24. n. 16. pag. 107.
 Sed in statu Ecclesiastico, quia per bullas Poni-
- tificias redditur incapax, fiscus excluditur a
 sequentibus in gradu ibid. n. 17.
 Tam si hereditas defertur ab intestato, quum
 ex testamento, et est senior opinio ibid. n. 18.
 Fraus ad hoc, ut dicatur facta duo copulatiue requi-
 runt, consilium scilicet facientis actum, &
 fraus reipsa q. 20. n. 63 pag. 91.
 Non iudicatur ab euentu, sed a causa iudicari de-
 bet q. 20. n. 64 pag. 92.
 Et dolus probatur conjecturis q. 21. n. 19. pag. 69.
 Fraudis conjectura ad inducendum vitium litigiosi
 ex eo desumitur, quod res sit tradita in solutum
 coniuncta persona, & quod nihil aliud habeat
 in bonis illam datus in solutum q. 20. num. 61.
 pag. 91.
 Omnis suspicio cessat, quando alienatio sit ex causa
 necessaria, & ad quā quis cogi poterat ibid. n. 62.
 Presumptio exclusua semper est potentior inclusi-
 ua q. 20. n. 66. pag. 92.
 Presumptio exclusua stante, illi semper stan-
 dum est, donec fraudem allegans probationibus
 concludentibus illum probet q. 20. n. 67 pag. 92.
 Fructus ex iure confiscandi provenientes vendi, &
 alienari omni iure possunt q. 1. n. 15. pag. 4.
 Bonorum ipso iure iorificatorum percepti à tertio
 posse esse, an, & quando confiscentur remissio
 q. 4. n. 42 pag. 20.
 Beneficiorum tempore obitus beneficiorum, qui
 cum camera super spolijs transegerunt, pendan-
 tes, vel non exacti, ac decurrenti, & maturan-
 ti usque ad possessionem actualem noui prouisi,
 spectant in Regno Neapolitano ad Cameram, &
 non ad haredes q. 16. n. 4 pag. 59.
 De tempore obitus beneficiarii non commixti, & in-
 corporati, vel non exacti spectant ad successorem
 in beneficio q. 16. n. 5. pag. 60.
 Declara, quando in illis locis non adest collector
 camere, aut non constituit illi deputari ibid. n. 6.
 Beneficiorum inexacti non comprehendantur in
 quavis facultate testandi quibuslibet clausulis
 amplissimis, & derogatoriis q. 16. n. 7. pag. 60.
 Ex fructibus inexactis beneficiorum non debent
 solui legata etiam ad pias causas relata in arti-
 culo mortis, vel ab alias vivere desperantibus,
 sed tantum legata pia, que in sanitate constitu-
 ti reliquerint, vel debita contra alia occasione
 beneficiorum, ex quibus dicti fructus inexacti
 proueniunt q. 16. n. 8 pag. 60.
 Beneficiorum, an, & quando dicantur incorporati
 remissio q. 16. n. 31. pag. 61.
 Beneficiorum inexacti, vel pendentes ad quos de
 iure spectent remissio q. 16. n. 34. pag. 61.
 Beneficiorum inexacti, vel pendentes vigore bul-
 le July 11. spectant ad Cameram, & ubi Ca-
 meraius non habet, ad successores in beneficio
 q. 16. n. 35. pag. 61.
 Debent appretiari secundum valorem loci, in quo
 fuerunt recollecti q. 18. n. 168 pag. 77.
 Debentur ratione damnorum, & interesse ex na-
 tura venditionis q. 36. n. 59. pag. 193.
 Sicuti debentur etiam, quando in impositione
 census

I N D E X.

sensus assertur, fundum esse liberum ab alijs
 obligationibus ibid. n. 60.
 Pendentes tempore confiscationis, & futuri sunt
 debiti fisco loci, in quo bona extant, dum-
 modo dies solutionis non cesserit q. 43. num. 36.
 pag. 242.
 Frumentum corruptum ne cum incorrupto vendatur
 ad annonam spectat vendentes punire q. 18. n.
 28. pag. 70.
 Pulchrum ponentes in ore facci, & corruptum in
 parte inferiori quando possit puniri q. 18. n. 29.
 pag. 70.
 Et alia victualia opprimentes ut carius vendant
 debent puniri q. 18. n. 30. pag. 70.
 Amplia hoc etiam procedere ex confit. Clemens
 VIII. puniente Barones priuatione feudo-
 rum, & confiscatione bonorum, & altos con-
 fiscatione frumenti, & scutis quinque pro quali-
 bets salma q. 18. n. 31. pag. 70.
 Sub nomine extractionis frumenti, ac etiam pa-
 nis venit farina ex sententia Farinac. q. 18. n.
 76. pag. 71.
 Et alia blida ultra proprium usum ementes, ut
 carius vendant puniuntur pena amissionis illo-
 rum ex constitutionibus Pontificis q. 18. num.
 85. pag. 72.
 Et in dictis constitutionibus comprehenduntur
 Barones, Cardinales, & Episcopi ibid. n. 86.
 Vel alia victualia emens ultra usum proprium si
 mutato consilio reuendat an, & quomodo pu-
 niatur remissione q. 18. n. 90. pag. 72.
 Statur iuramento ementis, quod emerit pro
 omnibus suis ibid. n. 89.
 Debet communicari soluto pretio ad publicam
 alimoniam, & utilitatem quatt. 18. num. 147.
 pag. 76.
 Quando est seruandum pro noua Annona indigen-
 tia, si sunt à Civitate venditum potest vendicar-
 i q. 47. n. 42. pag. 278.
 Seruari potest per triennium q. 47. n. 67 pag. 280.
 Frumenti pretium appropinquante messe uilescit q.
 47. n. 32. pag. 278.
 Fugiens è carcerebus, si pro tali fuga fuerit publicè tor-
 tuus, satis dicetur fuga pœnam lauisse q. 10. num.
 65. pag. 41.
 Et carcerebus apertis ianuis, & absque aliqua
 conspiratione, & fractura carcерum non indu-
 cit confessionem aelictibid. n. 64.
 Qui post rixam poterat aufugere, & non au-
 fugit, sed se tradidit in posse Curia habet pro se
 presumptionem innocentiae quasi. 10. num. 60.
 pag. 41.
 Fundus, seu domus in qua fabricatur moneta falsa
 deuoluitur fisco, quamvis sit alterius dummodo
 fundo, seu domui Dominus fuerit in proximo q.
 6. n. 24. pag. 27.
 Limita tamē si fundus, seu domus sit alicuius
 viduae, vel pupilli ibid. n. 25.
 Nam in huiusmodi casu si tutores pupillorum in
 proximo fuerint tenentur de proprio fisco preti-
 um fundi, seu domus persoluere ibid. n. 26.

G

G Abella fraudata, bona, quæ uehuntur de qui-
 bus illa non sunt soluta incident in commissum
 q. 21. n. 1 pag. 95.
 Modus procedendi contra fraudantes gabellam
 deprehensoris infraganti crimen t. aditur remis-
 sione q. 21. n. 14. pag. 96.
 Dicitur fraudata, statim, quod quis transiit cum
 rebus, de quibus erat illa soluenda, & non sol-
 uit q. 21. n. 20. pag. 96.
 An qui adhuc non exiuit locum, ubi gabella solui
 debet possit puniri uti fraudator vide remissione
 ibid. n. 23.
 Farinac. banc questionem distinguit ibid. n.
 25 & reprobat ibid. n. 27.
 Distinctio predicta habet locum, quando ita ob-
 seruat consuetudo, vel statutum, a quibus non
 est recedendum in materia gabellarum ibidem
 num 28.
 Causa excludentes dolum in materia gabella-
 rum traduntur remissione q. 21. n. 29 pag. 97.
 Pro gabella solutione est hypothecata res vendita
 q. 21. n. 62. pag. 98.
 Pro gabella solutione sunt obnoxia hypothecæ
 omnia bona illius, qui ad eius solutionem tenetur
 ibid. n. 63.
 Gabellam fraudare non licet, nec in foro exteriori,
 nec in foro interiori q. 21. n. 42. pag. 97.
 Fraudans peccatibid. n. 43.
 Fraudans non incurrit peccatum, nisi concurren-
 tibus requisitis enarratis ibid. n. 44.
 Fraudans peccat, & ad restitutionem tenetur
 ibid. n. 45.
 Laicalem soluere clericus non tenetur ibid. n. 46.
 Intellige a rebus proprijs quæ possunt vendere,
 & asportare a sive solutione gabelle ibid. 47.
 Laicalem non tenetur soluere emens a clero, vel
 Ecclesia, & illorum privilegio vitetur ibid. n. 49.
 Contrarium tenet DD. hic allegati, quorum
 opinio declaratur ibid. n. 50. & 51. pag. 98.
 Gabella fraudatio non præsumitur, ubi merces sunt
 magni valoris, & gabella importat modicam
 quantitatem q. 21. n. 30. pag. 97.
 Fraudata pœna præscribitur quinquennio ibidem
 num. 37.
 Et non transit ad heredes, nisi res, que incide-
 runt in commissum ad eos peruerenter ibid. n. 38.
 Fraudata pœna quando transit ad heredes requi-
 ritur, quod lis fuerit contestata cum fraudante
 q. 21. n. 39 pag. 97.
 Fraudata pœna non incurritur, nisi sit, qui tran-
 sit cum rebus, de quibus est illa soluenda fuerit
 egressus Civitatem, vel castrum, ubi gabella
 erat soluenda q. 21. n. 34 pag. 97.
 Fraudata pœna non intrat cessante dolo q. 21. n.
 17 pag. 96.
 Apœna prædicta excusat transiens per locum,
 ubi audierit a viro fide digno illic non soluiga-
 bellam ibid. n. 18.

Fraudator

I N D E X.

- F**raudator peccat quæst. 21. num 43. pag. 97.
Gabellarij possunt post vestigia transeuntium ire, & facere arrestare salnam q. 21. n. 21. pag. 95.
Non tenentur admonere transeantes, quod illic soluitur gabella ibid. n. 22.
Vel alia persona pro eo si non adjunt in loco, in quo soluenda est gabella, vector mercium si iter sum prosequitur non incidit in pœnam q. 21. n. 31. pag. 97.
Gabellario competit onus probandi plura, ut intret mercium, seu aliarum rerum publicatio q. 21. n. 16. pag. 96.
Non existente in loco, ubi soluitur gabella, potest vector mercium pecuniam debitam pro gabella ponere sub lapide, vel in fenestra cum presentia testium, ut gabellarius veniens possit illam percipere, & si testes inueniri non possunt, potest dictus vector iter continuare absque pœna q. 21. n. 33. pag. 97.
Gratia, quibus restituuntur banniti, ut plurimum solent expediri cum clausula, quatenus bona fisco incorporata non sint q. 41. n. 2. pag. 231.
Grauatus in uno in altero debet relevari q. 18. num. 123. pag. 74.
Gubernator Urbis à nulla Pontificia constitutione habet facultatem denegandi defensiones ante torturam q. 1. n. 36. pag. 7.
Contrarium firmatur ibid. n. 37. & 40. ubi de obseruantur.
Provincie Marchie non potest facere edita repugnantia iuri communi q. 18. n. 60. pag. 71.

H

- H**æres absque inuenient iure presumitur substraxisse res hereditarias q. 28. n. 67. pag. 126.
Suus in potestate existens repellit etancipatum ab eadem successione, & quare q. 29. n. 56. 57. 58. & 59. pag. 144.
Suus succedens ab intestato non habet titulum à defuncto q. 36. n. 98. pag. 195.
In herede suo lex disponit, non pater ibid. n. 99.
Antequam ad eum nullum ius habet in bonis, vel ad bona, quod sit in esse formatum, licet illi competitus adestundi, quod est solum ius acquirendi, non ius recti quaesita q. 36. n. 39. pag. 192.
Non dicitur esse locupletior ante quam adeat q. 36. n. 40. pag. 192.
Esse non potest in morte, qui non fuit in vita q. 36. n. 42. pag. 192.
Potest restituere integrum hereditatem absque retentione trebellianica, non obstantibus creditoribus q. 36. n. 120. pag. 195.
Donationis simulationem valet opponere sicuti poterat defunctus ipse, si viueret q. 38. num. 42. pag. 212.
Debitoris fiscalis est subiectus fisci priuilegijs q. 39. n. 54. & 63. pag. 220. & 221.
Debitoris fiscalis subiicitur priuilegijs personilibus que fiscus habebat contra defunctum debitorem q. 39. n. 65. pag. 221.

- Q**uis non censetur factus ex actio obseuro, incerto, dubio. & equivoco q. 39. n. 90. pag. 223.
Et ratio est, quia aditio non presumitur, nisi probetur ibid. n. 91.
Ex dolo beneficium inuentarij an omittat q. 39. n. 123. pag. 226.
Administratoris tenetur reddere rationem administrationis defuncti q. 44. n. 110. pag. 256.
Non potest incipere prescriptionem ex propria persona, quia in tali casu mala fides non est presumta, sed vera q. 44. n. 119. & 120. p. 256.
Presumitur ignorare iura defuncto competentia q. 44. n. 133. pag. 257.
Ignorans iura defuncti non potest tacendo remittere ius ignorantum, nec illius priuationem pati ibid. n. 134.
Servi non potest amplius definire esse hares q. 45. n. 1. pag. 263.
Limita primo non procedere in odium secundorum neptiarum ibid. n. 2.
Limita secundo dictam conclusionem non procedere ad saudem minoris, alijsq; in cassibus remisit adductis ibid. n. 3.
Testamentarius capit omnia bona etiam post testamentum quaesita, tam ex vi institutionis testamentariae, quam ex verbis generalissimis instituit uniuersalem heredem in omnibus, & quibuscumque bonis q. 47. n. 144. & 145. p. 284.
Heredes mortuo vincente non possunt soluere primo venientibus, sed prioribus, & posterioribus q. 13. num. 58 pag. 52.
Mutieris non possunt opponere rescissionem obligacionis iurium dotalium pro viro dum viror conquesta non fuit via superfite, & per consequens non quaesita actione pro restitutione dotis q. 31. n. 103. pag. 159.
Contrarium sentientes declarantur ibid. n. 104.
Tenetur reddere rationem administrationis defuncti q. 44. n. 110. p. 28. 255.
Hereditas matris mortis a filio in etate infantili transmittitur ad alios, si infanti delata non fuisse q. 24. n. 70. pag. 110.
Quae deferitur patri ibid. n. 71.
Et hereditas hoc casu transmittitur nō vti adiata, sed vti adeunda q. 24 n. 72. pag. 110.
Ita ut semper agatur de hereditate matris ibid. num. 74.
Bannito delata, quamvis non adita potest transire in fiscum q. 36. n. 28. pag. 191.
Limita nisi condemnatio sequeretur post elapsum tempus deliberandi, quia tunc non fit transmissione, nec in extreum, nec in fiscum q. 36. num. 29. pag. 191.
Patris est transmissibilis vigore suitatis, etiam si non fuerit secuta immisso q. 36. n. 53. pag. 192.
Hereditati renuncians nihil super illa prædere potest q. 36. n. 66. pag. 193.
Potest repudiari in præindictum creditorum q. 36. num. 67. pag. 193.
Hereditatis ius non dicitur delatum, nisi post mortem q. 36. n. 67. pag. 193.
Acquiritur

INDEX.

- Acquiritur ipso iure statim mortuo patre hereditibus suis etiam ignorantibus q. 36. n. 97. pag. 195.
 Declara ut ibid. n. 103. pag. 195.
 Ut efficaciter, & irreuocabiliter sit acquisita filii requiritur eorum voluntas, & aditio q. 36. n. 105. pag. 195.
 Transmittitur vt adeunda, non vt adita q. 36. n. 112. pag. 196.
 Repudiari potest in praetudicium creditorum q. 36. n. 131. pag. 197.
 Quomodo debeat subbaſari, ponitur praxis, tam exiſtente herede, quam deficiente q. 37. num. 23. & 24. pag. 203.
 Ex communi hominum opinione reputatur damnoſa q. 39. n. 94. pag. 223.
 Dicitur adita ex actu aditionem importante, quāuis poſteā repudietur q. 45. n. 28. pag. 264.
 Quando dicatur repudiata, si post repudiationem fuerunt gesti actus aditionem importantes remiſſiū q. 45. n. 30. pag. 265.
 Hereditate repudiata, si postmodum soluatur aliquod debitum, soluens non ſibi praetudicat quoad alios creditores hereditarios ibid. n. 31.
 Quae promiſcè accipitur confunditur nomine bonorum q. 45. n. 54. pag. 266.
 Et legitima patris viuentis non venit nomine ſuſceſſionum, ac iuriū de futuro, & non transmittitur, licet ſit ceſſa per contractum, & renunciationem q. 45. n. 64. pag. 267.
 Maximè quando spes ſuccedendi eft mediata, non immediata, ſcilicet, quia tempore renunciationis aderant alij proximiōres ibid. num. 65. pag. 267.
 Defertur monaſterio abſque aditione Monialis in eo professa q. 45. n. 78. pag. 269.
 Viuentis non potest transferri, maximè ſi renuncians tempore delationis hereditatis ſit incapax q. 45. n. 81. pag. 269.
 DD. relati ibid. n. 82. loquuntur de renunciatione hereditatis delatae non deuoluende.
 Non potest dari per paſtum, quando illud continent ſucceſſionem, & obuentionem bonorum poſt mortem q. 47. n. 149. pag. 285.
 Quod verificatur quando quis vult aliquem eſſe ſuum heredem ibid. n. 150.
 Hereditatem non aditam repudiāns non ſe priuat hereditate, ſed facultate illa adeundi q. 36. num. 130. pag. 197.
 Nec minuit patrimonium, ſed non acquirit ibid.
 Nec tranſerit dominium, quod non habet, ſed ſolum abdicat à ſe potentiam acquirendi ibid.
 Renunciāns videtur primum adiuiffe q. 36. num. 145. pag. 198.
 Hereditatis acquisitio, quae ipſo iure procedit in paſto procedit ſub conditione, niſi repudiare, vel ab ea abſtinere velit q. 36. n. 102. pag. 195.
 Aditio inducitur, ſi illam repudiāns aliqua bona hereditaria retineat ſub aliquo iure, quod non iuſiſſatur q. 45. n. 27. pag. 262.
 Aditio tanquam conſiſſens in facio non preſumitur, niſi probetur queſt. 45. n. 77. pag. 269.
- Repudiatio ſubſecuta poſt aditionem non relevat in praetudicium tertij q. 45. n. 29. pag. 265.
 In repudiatione non requiruntur ſolemnitates ſtatutariae ibid. n. 32. & 33.
 Heretis materiam traxauit plenē Farinac. q. 4. n. 4. pag. 18.
 Heretici comburantur q. 4. n. 2. pag. 18.
 Comburuntur viui ibid. n. 3.
 Excellentissimus D. Hercules Ronconus laudatur q. 44. n. 107. pag. 255.
 Excellentissimus D. Hieronymus Karbonus Patri- tius, & primarius Iuris Civilis interpres Ma- ceratenſis, Fijcalis, & Cameræ Apoſtolicæ Ad- uocatus laudatur q. 45. n. 25. pag. 264.
 Homicida à ſtatuto Perufino efficitur incapa- x q. 24. n. 66. 72. & 102. pag. 110. & 112.
 Excluditur ab hereditate occisi, nedum immedia- tè, ſed etiam mediatè q. 24. n. 83. pag. 111.
 Excellentissimus D. Hyacintus Gratianus ē Firmo laudatur q. 36. n. 5. pag. 189.
 Hypotheca dotalis transit ad quocunque heredes extraneos q. 24. n. 114. pag. 112.
 Competit pro legiua legata q. 28. n. 136. p. 131.
 Generali comprehendit omnia bona praefentia, & futura, iura, actiones, & nomina debitorum q. 32. n. 37. pag. 172.
 Importatur per obligationem cameralē q. 34. n. 6. pag. 176.
 Contracta ſuper fundo cenuato ad fauorem poſte- rioris creditoris remanet extincta adiudicato fidei anterioribus creditoribus q. 36. n. 55. p. 193.
 Quod procedit in quaquer hypotheca poſterio- ri ibiem.
 Super iure adeundi non potest contrahi à credi- toribus aliqua hypotheca, cum non dicatur eſſe in bonis debitoris q. 36. n. 68. pag. 193.
 In generali hypotheca non veniunt bona, in qui- bus debitor habet ſpem de praefenti, niſi expri- matur q. 36. n. 75. pag. 194.
 Datur ſolum paſto poſt ſecutam ſententiam, qua- do trahatur de pœna pecuniaria ex bonis confe- quenda q. 39. n. 3. pag. 215.
 Dicta tamē hypotheca exercetur tantum ad- uersus delinquentem, qui pœnam debet non autē aduersus concreditores ibid. n. 4.
 Amplia finem huius conclusionis, ut procedat etiam in pœna malæ administrationis, qua ſit promiſſa in contractu iurato obligatione bono- rum ibid. n. 5.
 Simpliciter adiecta intelligitur tantum pro obſer- uantia contractus principalis, & non pro ſolu- tione pœnae adiuncta q. 39. n. 6. pag. 215.
 Cofſtituta à grauato ſuper bonis fideicommiſſo ſub- ieclis, aperto, ſeū purificato fideicommiſſo reſol- uitur q. 39. n. 40. pag. 218.
 Tacita tanquam fictio, non niſi ab expreſſa lege induci potest q. 39. n. 43. pag. 219.
 Eſt de ſuſi natura indiuidua queſt. 39. num. 46. pag. 219.
 Vbi tacitè inefi, & à lege inducta eſt non ponitur in conditione ibid. n. 47.

Non da-

INDEX.

- N**on datur pro dote in bonis hereditis, qui dotem debebat q. 39. n. 50. pag. 220.
 Prout neque datur pupilli super bonis heredum tutoris, seu curatoris, aut eorum fidei iurorum, & heredum debitorum pupilli ibid. n. 51.
 Ad fauorem tamē fisci adducitur text. in l. au- tertut 46. s. de iur. fisc. ibid. n. 52. ubi quod fiscus semper habet ius pignoris.
Et stricti iuris, & sic strictè interpretanda, & non extendenda q. 39. n. 79 pag. 222.
Cum sit fictio non potest induci a DD. quamvis sexcentis, sed ab ipso iure q. 39. n. 83. pag. 222.
Pro reddenda ratione administrationis incipit a die susceptæ administrationis q. 44. n. 6. p. 250.
 Amplia dictam conclusionem procedere, nedum in Tutori, sed in qualibet alio administratore, & etiam in patre ibid. n. 7.
Hypothecæ natura est afficere ipsam rem penes quemque possessorem repartam, & existentem q. 39. n. 80. pag. 222.
 Dantur tamē in iure casus, quibus priuilegiata hypotheca strictè accipiatur, & personam non egreditur ibid. n. 81.
- I**
- I**DENTIAS est probanda ab allegante, quando est fundamentum siue intentionis q. 11. n. 57. pag. 45. & q. 50. n. 36. pag. 295.
Ignorans non contemnit, non delinquit, non negligit, non patitur q. 44. n. 135. pag. 257.
Ignorantia crassa, supina, & improbabilis non relevat q. 24. n. 94. pag. 111.
Presumitur q. 50. n. 54. pag. 296.
Immisus in saluiano potest pro melioramentis soluere fructus ad rationem quinque pro centenario q. 24. n. 144. pag. 113.
Immunes ad contribuendum frumentum tantum in subiido tenentur q. 18. n. 148. pag. 76.
Immunitas tempore necessitatis locum non habet q. 18. n. 131. pag. 75.
Imperator Iulius Caesar pœnis scelerum auctis par- cidas bonis omnibus, reliquos dimidiaparte pri- uauit q. 1. n. 2 pag. 3.
Domitianus bona viuorum, & mortuorum cuius- uis criminis postulatorum indistinctè correpsit ibid. n. 4.
Compræbenditur sub pœnis à Sac. Cone. Tridentin. duellantibus, campum dantibus, & auxiliantibus impositis q. 10. n. 10. pag. 38.
Imperatores iuuando Praetoris aequitatem emancipa- tos suis omnino exæquarunt sublata differentia agnationis, & cognationis q. 29. n. 48. pag. 143. & ita omnes DD. dicere firmatur ibid. n. 49.
Impugnatio productionis scripturæ debet à parte acceptari, ne operetur probationem contra produc- centem q. 34. n. 14. pag. 177.
 Et nihilominus potest iudex uti probatione im- pugnata ad fauorem impugnantis ibid. n. 15.
Incapaces sunt illi, qui ipso iure exclusi nihil acqui- runt quod fiscus auferre possit q. 24. n. 29. p. 108.
- Q**ui sint remissiæ q. 24. n. 34. pag. 108.
Si instituantur in tempus futurum, dum capaces efficientur, depatatur curator, qui adueniente tempore debet restituere bona una cum fructibus q. 24. n. 44. pag. 109.
In capacitas patris quando transeat in filios remissiæ q. 24. n. 45. pag. 109.
Haretici an faciat deferri hereditatem fisco, vel proximiорibus q. 4. n. 32. pag. 19.
In capacitatibus exceptio potest opponi ab omnibus q. 24. n. 15. pag. 107.
In capacax habetur pro mortuo q. 24. num. 33. 100. & 101. pag. 108. & 112.
Non succedit, sed dat locum sequentibus in gradu q. 24. n. 109. pag. 112.
Si incapax est solum in certa specie bonorum, & alia potest acquirere, pro rata bonorum, que acquirit conuenit a creditoribus q. 24. n. 46. p. 109.
Limita ibid. n. 47.
Et ille, qui propter delictum non potest capere quod acquirit q. 24. n. 2. pag. 107.
In celetus mate, iam qui trahauerunt remissiæ q. 3. n. 44. pag. 16.
Incomodum omne proueniens ex saluiano auferunt per oblationem q. 20. n. 23. pag. 87.
Limita nisi pecunia oblata effient obstricta vin- culo de restituendo alys creditoribus anterioribus. quia creditor non tenetur illas recipere ibid. num. 24.
In corporatio, annatio, & confiscatio bonorum differunt inter se q. 41. n. 3. pag. 231.
Es i psarum rerum, quæ pertinent ad fiscum eius nomine occupatio, & in corpus bonorum fisci redactio ibid. n. 6.
Licit bona ipso iure fisco applicentur, non dicitur facta, nisi appræhensi possiſione q. 41. num. 71 pag. 231.
Indebiti solutio debet concludenter, & necessario pro- bari, non autem praesumptiuæ, vel per possibile q. 50. n. 34. & 35. pag. 295.
Receptio debet probari ibid. n. 46.
Limita ut ibid. n. 48.
Et quidem per realem solutionem, non autem per confessionem de recepto ibid. n. 47. 87. & 88. pag. 298.
Limita ibid. n. 84.
Indigni simpliciter acquirunt dominium, & posses- sionem, sed non possunt retinere, quia fiscus abilis auferit q. 24. n. 3. pag. 107.
Tam si successio defertur ab intestato, quam ex testamento ibid. n. 4.
Contrarium tenentes reprobantur ibid. num. 5.
Portio semper cedit fisco, & nunquam transit ad cohæredes, aliasq; similes personas q. 24. num. 90 pag. 107.
Indignitas potest excipi, ac opponi à solo fisco, siue indignus possideat, siue non, siue sit actor, siue fiscus reus q. 24. n. 14. pag. 107.
Indignitatis exceptio non potest opponi ab alio, quam à fisco q. 24. n. 10. pag. 107.
Redditur ratio ibid. num. 11.

Nisi

INDEX.

- Nisi tamē esset lata sententia ad fauorem fisci, quia tunc opponere possent ibid. n. 12.* 267.
Traduntur aliae limitationes remissiū ibid. n. 13.
- Indignus simili citer dicitur, qui ob aliquod demeritum non potest retinere quod acquirit q. 24.n. 1. pag.* 107.
Incapax est ille, qui propter delictum non potest capere quod acquirit ibid n. 2.
- Si habet anteriorem in gradu, fiscus excluditur à successione q. 24. n. 7. pag.* 107.
Et si habet & quales in eodem gradu portio sola indigni applicatur fisco ibid. n. 8.
- Declaratus à testatore, an patiatur priuationem bāreditatis ad fauorem fisci vide remissiū q. 24. n. 19. pag.* 108.
Plura de indignis remissiū ibid. n. 23.
- Infans patre de medio sublato transmittit ius petendi, & stitutionem aduersus omisam aditionem bāreditatis q. 24. n. 84. pag.* 111.
Nec restitutio cessat, dum adest persona magis proxima defuncto, de cuius bonis agitur ibid. n. 85.
- Informare, & scribere sunt actus extra iudiciales q. 16. n. 44. pag.* 61.
Ingressus tempore pestis prohibetur personis loci, in quo dubitatur, an vigeat pestis, vel sanitas q. 19. n. 10. pag. 80.
- Inhibitus non impedit continuationem possessionis tandem legitimè captæ q. 49. n. 32. pag.* 291.
Quomodo id procedat vide ibid. n. 32. 34. & 35.
- Innocentia potest demonstrari ex deductis in processu, non ex roviter deducendis q. 10. n. 30. p. 39.*
- Insinuatio est nulla, si fiat per aliam personam, quam per deputatam a Iudice in contractu q. 38. n. 45. pag.* 212.
In donatione debet fieri cum presentia donantis ibid n. 46.
- Insinuatoris defectus per quem debeat probari vide q. 48. n. 36. & 37. pag.* 288.
Inspectio ocularis non falsū q. 11. n. 54 pag. 45.
Instancia de iure canonico est perpetua q. 28 num. 176. pag. 133.
Ad fauorem fisci nunquam perit q. 39. n. 75. p. 221.
- Transit in bāredem q. 49. n. 15. pag.* 240.
Non tamē transit in fiscum confiscantem ibid. num. 16.
- Secus tamē si fiscus est bāres ibid. n. 17.*
- Insuetudo restricta ad vitam bāreis de veriori intellegitur etiā in proprietate q. 35. n. 47 p. 183.*
- Insuetus detracitō vitio temporis manet bāres perpetuus, substitutus vero post mortem censetur tantum per fideicommissum vocatus q. 35. n. 48. pag.* 183.
- Instrumentum testamenti rogatum per Notarium probat voluntatem testatoris absque eo, quod testes examinentur q. 28. n. 121. pag.* 130.
Aribentium non est necesse quod reperiatur in protocollo q. 37. n. 48. pag. 205.
Declara hoc non procedere, quando inspectis libris protocollorum eiusdem temporis non reperiatur instrumentum inter alios rogitus eiusdem mensis ibid. n. 49.
- Interdictum quorum bonorum competit bāredi q. 42. num 55. pag.* 267.
EIAM ad asequendam possessionem censum, locorum montium, & rerum incorporalium, ibid. num 56.
- Quorum bonorum bāredibus cessionary, & renunciatory competit q. 45. n. 7 pag.* 267.
Interfēcē euitatur ex deposito unius iulij cum oblatione residui, quando creditum est illiquidum q. 44. n. 166. pag. 260.
Limitatamen in iudicio spolijs, & attentatorum ibidem.
- Interpellatio cur non requiratur in legato conditonalis, & requiratur in modali q. 22. n. 65 p. 103.*
- Dies non interpellat pro homine in paenitibus ibid. num. 66.*
- Inuentarium prāsumitur rite, & recte factum post lapsum quinquaginta annorū q. 39. n. 112. p. 225.*
- Subsinetur, si fuerit factum iuxta stylum Ciuitatis ibid. n. 113.*
- Amplia, etiam si stylus heftialis sit ibid. n. 114.*
- Fuisse factum iuxta stylum loci probatur ex inspectione aliorum instrumentorum similium ex fide curialium ibid. n. 115.*
- In inventario de generali consuetudine non solet apponi estimatio mobilium q. 39. n. 116. p. 225.*
- Ei sufficit adnotare, an res sint lancea, vel serica, & an sint novae, vel veteres ibid. n. 117.*
- In inventario dolus prāsumitur fin uno multares reperiatur adnotatae in alio omisso ibid. n. 118.*
- Et probatur etiam dolus, si res deuenerint ad notitiam, & tamē fuerint omisso ibid.*
- Folle fieri de singulis bāreditatibus separatis q. 39. n. 119 pag.* 226.
Dolos factum à Procuratore absque mandato dominii non prājudicat q. 39. n. 129. pag. 226.
Maxime si inventarium fuit confectum pro infantibus, & ad ipsorum fauorem ibid.
- Conseruat indemnem bāredem ab obligationibus defuncti ibid. n. 130.*
- Efficit, ut bāreditas defuncti perinde habeatur, ac si efficiacens q. 39. n. 131. pag.* 226.
Stante inventario, si post illud bāredes contrabant tanquam bāredes sine illius beneficio, prāsumitur potius error, quam animus reuocandi inventarium ibid. n. 132.
- Non debet fieri nisi in causis, pro quibus imponitur pena capitalis, & confiscatio bonorum q. 42. n. 3. pag.* 235.
Ad conficiendum, quae probationes sint necessaria ibid num. 4.
- Inventario confectio quid debet seruari, tā contrareum, quam pro custodia bonorum ibid n. 5.*
- Inventarij confectio ad effectum adeundi bāreditatē suspectam est actus extra iudiciales q. 39. n. 107. p. 6.* 225.
Et propterea potest fieri etiā in die feriata ibid.
- Nullitas, si quae est respectu citationum, tollitur ex presentia testium, qui interuenierunt illius conficiōni, & respectu illorum subfinetur inventarium q. 39. n. 111. pag.* 225.

INDEX.

- Bonorum delinquentis origo vnde manauerit q. 42. n. 1. pag. 235.
- Forma traditur missiuē ibid. n. 3.
- Inuentus in loco rixa debet inspecti quod fecit in ea-
dem rixa, cum potuerit verisimiliter non inter-
uenire in rixa q. 10. n. 63. pag. 41.
- Inverisimili non creditur q. 11. n. 41. p. 45.
- Excellētissimus D. Ioannes Antonius Angelicas
laudatur q. 1. n. 90. pag. 9.
- B. M. Ioannes Maria Nellus laudatur q. 27. num.
37. pag. 120.
- Iudex habens liberum arbitrium potest facere, que
ipsem Princeps valeret explere q. 1. num. 16.
pag. 4.
- Sed non potest confiscare q. 1. n. 17. pag. 4.
- Habens supremum arbitrium ad instar ipsius Princ-
epis poterit omnium iure confiscare quest. 1. num.
18. pag. 4.
- Potest citare ad comparendum sub pena confisca-
tionis, non solum reos delinquentes, sed etiam
testes q. 1. n. 19. pag. 4.
- Habens supremam potestatem quid facere possit re-
missiuē q. 1. n. 23. pag. 6.
- Habens supremam potestatem an possit torquere
criminosos denegatis defensionibus, est articulus
dubius q. 1. n. 24. pag. 6.
- Referuntur negatiūam partem tenentes ibid. n. 25.
- Per concessionem factam à Principe de brachio Re-
gio, & suprema potestate potest subiungere tor-
mentis reos delinquentes denegatis defensionibus
ex solo processu informativo quest. 1. num. 41.
pag. 7.
- Ex vi manus Regiae potest procedere ad tertiam
torturam in tribus vicibus separatis q. 1. num.
49. pag. 7.
- In depositione Rei à tormentis debet apponere clau-
sulam animo repetendi, nec reum adduci facere
ad largam, sed in locum separatum, alias tortu-
ra præsumeretur completa q. 1. n. 50. pag. 7.
- Si publicavit processum ne cum solito termino ad
faciendas defensiones, pendente termino non est
locus tortura, etiam si procedat cum facultate
denegandi defensiones, seu præminentie, & qua-
rē q. 1. n. 58. pag. 8.
- Per publicationem processus videtur elegisse quam
ordinariam, & reus manicitur suam utilita-
tem habendi copiam processus, & se defendendi
q. 1. n. 59. pag. 8.
- Ex nouis indicij superuenientibus, vel alia causa
potest à processu ordinario recedere, & ad ali-
um more belli redire q. 1. n. 60. pag. 8.
- Sua ordinaria iurisdictione, & absque Principis
commissione an possit procedere denegatis defen-
sionibus contra testes remissiuē quest. 1. num.
61. pag. 8.
- De iure communi ad syndicatum stare debet per
dies quinquaginta q. 11. n. 7. pag. 43.
- Pro barattaria ut condemnari possit in pena cri-
minali requiritur plena probatio q. 11. num. 16.
pag. 43.
- Secus autem ad effectum torquendi ibid. n. 17.
- Syndicari non debet durante officio quest. 1. n.
26. pag. 44.
- Syndicari potest durante officio, si fuerit conui-
ctus de barattaria, & potest puniri, & officio
privari q. 11. n. 27. pag. 44.
- Potest testibus singularibus fidem adhibere dum
ex illorum dicto inducitur ad credulitatem deli-
cti q. 12. n. 5. pag. 47.
- Ecclesiasticus, an possit committere laico exerci-
tium concedendi, vel negandi clericis licentias
extractionum annona remissiuē quest. 18. num.
75. pag. 71.
- Ecclesiasticus potest mulctare quest. 22. num. 3.
pag. 100.
- Ecclesiasticus potest declarare delictum, & iure
patronatus publicato Ecclesia acquirit liberta-
tem q. 37. n. 14. pag. 103.
- Quid debeat seruare in decernendis multib[us] vide
remissiuē q. 22. n. 9. pag. 100.
- Ex iusta causa potest multam minuere, vel etiam
in totum remittere q. 22. n. 15. pag. 100.
- Secus tamē in statu Ecclesia ibid. n. 18.
- Poterit multam fisco debitam applicare ad opera
publica, vel altos similes usus quest. 22. num.
16. pag. 100.
- Non tamē in Stata Ecclesia ibid. n. 18.
- Tam in causis civilibus, quam criminalibus ibid.
num. 17.
- Diffamatio ceſſante neminem potest iniuriam
compellere ad agendum q. 41. n. 30. pag. 23.
- Non potest facere, quod p[ro] aſcripto currat minoris
tempore, quam fuerit à legi definitum ibidem
num. 31.
- Laicus nequit iurisdictionem in Ecclesia exercere
q. 6. n. 65. pag. 29.
- Laicus, vel Clericus an exequi debeat contra Cle-
ricum acquirentem rem litigiosam remissiuē q.
20. n. 14. pag. 87.
- Judices Gubernatoris Vrbis sub praetextu faculta-
tum illius Tribanalis reos indefensos tormentis
supponunt q. 1. n. 26. pag. 6.
- Gubernatoris Vrbis in quibus casibus utantur
facultate prædicta q. 1. n. 31. pag. 6.
- In casibus, in quibus utuntur facultate prædi-
cta fit decretum à Gubernatore, ut Iudices sua
facultate utantur q. 1. n. 32. pag. 6.
- Criminales non debent communari in monitorijs
maiores penas, quam mereatur delictum ex
bulla Pauli V. q. 3. n. 8. pag. 15.
- Qua bulla Pauli V. intelligitur de penis corpo-
ralibus, non autē de confiſcatione ibid. n. 9.
- De barattaria, & dolo tantum hodiē syndicantur
q. 11. n. 5. pag. 43.
- Ciuitates non possunt se intromittere in causis cri-
minalibus, maximē principaliter sub vitio nullita-
tis q. 15. n. 9. pag. 55.
- Scientes, & dissimilates facinus monopolij in quin-
quaginta auri libris fisco inserendis puntuntur
q. 17. n. 6. pag. 64.
- Antiquitus manebarūt in portis Ciuitatum, ut agri-
colis ius redderent, ne illis daretur occasio per
Ciuitates

I N D E X.

- Civitates à cultura agrorum vagandi q. 18. n.
5. pag. 69.
- Ecclesiastici quoad materiam annonæ debent se
omnino conformari cum ordinationibus Recto-
rum secularium q. 18. n. 134 pag. 75.
- Ecclesiastici obseruare facere debent à Clericis or-
dinaciones Rectorum secularium ibid. n. 135.
- Ecclesiastici debent pœnas locis pýs applicare q. 22.
n. 19. pag. 100.
- Apud Aithenæ, & Egyptios probibebantur bibere
vinum q. 11. n. 35. pag. 44.
- Modum multæ excedentes damnantur in duplum
ad fauorem Rei, & quantitatibus multæ ad fau-
rem fisci q. 22. n. 5. pag. 100.
- Fraudantes fiscum in successione bonorum vacan-
tium patiuntur confiscationem medietatis bono-
rum q. 25. n. 10. pag. 114.
- Iustitia super usu aquarum terminari debent ex dili-
genti obseruatione locorum, & vetustatis cur-
sus aque q. 11. n. 67 pag. 46.
- Judicium possessorum reddit obnoxiam vitio litigiosi
ipsam doffisionem, proprietas tamè remanet
illeja q. 20. n. 12. pag. 86.
- Iuramentum in donatione appositum non obstat here-
di opponenti donationis simulationem q. 38. num.
44. pag. 212.
- In donatione simulata nihil operatur q. 38. n. 38.
pag. 211.
- Ius apud I. C. accipitur multis modis quest. 36.
num. 80. 81. 82. & 83 pag. 194. ubi referun-
tur modi.
- Idem statui debet ubi adest paritas rationis q. 15.
n. 37. pag. 56.
- Passuum formatum in vita defuncti intelligitur
transfusum ad heredem q. 15. n. 29. pag. 56.
- Ius abstinendi, & immiscendi competens heredibus
suis ad fiscum transmittitur quest. 35. n. 19.
pag. 181.
- Ius acquirendi est potius facultas, & potentia ac-
quirendi, quam merum ius q. 36. n. 77. & 81.
pag. 194.
- Appellatur ius, quia est facultas, quæ à iure,
& à lege proficitur ibid. n. 78.
- In quantum est potentia declarandi animum à le-
ge proueniens est quid facti quest. 36. num. 79.
pag. 194.
- Lucrum differt à lucro agnito, & acquisito q. 36.
n. 128. pag. 196.
- Non dicitur esse in bonis nostris, sicuti nec ius ade-
undi q. 36. n. 76. 84. & 127. pag. 194. & seqq.
- Ius accrescendi an transeat in fiscum vide remissiū
q. 35. n. 23. pag. 181.
- Datur in usufructu, etiam stante sola coniunctio-
ne verbali q. 47. n. 157. pag. 285.
- Ius acceptandi vel reuocandi donationem factam dä-
nato, & per ipsum non acceptatam non habet
fiscus q. 35. n. 34. pag. 182.
- Ius adeundi Cum sit personalissimum de sui natura
non potest cedi, transmitti, neque in alios trans-
ferriri q. 45. n. 62. pag. 267.
- Deducitur in contractum tanquam potentia ad a-
- Etum redacta, & sic hereditas ipsa q. 36. num.
50. pag. 192.
- Dicitur ius, non quia sit ius, sed quia est facultas,
quæ à lege, & à iure proficitur q. 36. num.
46. pag. 192.
- Disponens de iure adeundi, prout est para po-
tentia, ne dispositio sit inanis, & ne in contra-
Etum deducatur id, quod nihil est, in necessari-
um antecedens prius videtur ipsam heredita-
tem adiuisse, & illam in contractum, & dispo-
sitionem deduxisse ibid. n. 51
- Est causa corpori adherens, & facultas, quæ cum
corpo extinguitur q. 36. n. 35. pag. 191.
- Est ius plenum formatum, & in iudicium deduci-
bile q. 36. n. 44. & 45. pag. 192.
- Est personale q. 36. n. 22. pag. 190.
- Est in contractum deducibile quest. 36. num. 49.
pag. 192.
- Est potentia quedam ordinata ad acquisitionem,
non ad conseruationem rei, & prescribitur q.
36. n. 48. pag. 192.
- In quantum est potentia declarandi animum,
à lege proueniens est quid facti ibid. n. 46.
- Est quid facti q. 36. n. 34 pag. 191.
- Est quid merè personale inseparabiliter coherens
personæ ibid. n. 36.
- Et ius patronatus an transiit ad fiscum vide re-
missiū q. 35. n. 35. pag. 182.
- Hereditatem ascendentium transmittitur à filijs q.
36. n. 52. pag. 192.
- Est speciale in filijs ibid.
- Hereditatem sicuti non transmittitur ad heredes
extraneos, ita nec ad fiscum in confiscatione
bonorum q. 36. n. 1. & 33 pag. 189. & 191.
- In donatione omnium bonorum, & iurium non
continetur q. 36. n. 31. & infra pag. 191.
- Nec in heredes, nec in fiscum, nec in cessionari-
um, in donatarium, nec in alias similes per-
sonas potest transmitti quest. 36. numero 23.
pag. 190.
- Non dicitur esse in bonis nostris ad eff. Etum trans-
missionis q. 36. n. 33. pag. 191.
- Non compræbenditur sub nomine bonorum, & iu-
rium q. 36. n. 5. pag. 189.
- Non consideratur ut ius, sed uti mera facultas
q. 36. n. 3. & 46 pag. 189. & 192.
- Non continetur sub donatione, vel renunciatione
includente omnia etiam iura ibid. n. 4. ubi res-
pondet contrarijs.
- Non venit in cessione bonorum quest. 36. num.
37. pag. 191.
- Non potest exercere creditor, nisi debitori sit ple-
nè qualiter per agnitionem, petitionem, vel
aliam voluntatis declarationem quest. 36. num.
85. pag. 194.
- Non venit sub generali bonorum, & iurium dona-
tione, & renunciatione, & propterea nec
transmittitur in fiscum quest. 45. numero 63.
pag. 267.
- Prescribitur spatio triginta annorum q. 36. n. 45.
pag. 192.

INDEX.

- Quando in aliquo casu posset transmitti ad heredes extraneos, tunc etiam fiscus acquirere possit q. 36. n. 2. pag.* 189.
- Si transmitteretur ad heredes efficeretur heres qui iam mortuus est, quod est impossibile q. 36. n. 42 pag.* 192.
- Transit in fiscum succedentem indigno q. 24. n. 24. pag. 108. & q. 36. n. 30 pag.* 191.
- Contraria declarantur remissio ibid. n. 25.*
- Transire in fiscum, si bannitus succedit ab intestato firmavit Guazzin. qui refutatur quest. 36. n. 18. pag.* 190.
- Transire in fiscum, quando bannitus potest impunè offendit opinio Guazzin. qui pariter reprobat ibid. n. 21.*
- Transire in fiscum, si confiscatio fiat mortuo patre post hoc ius delatum fuit opinio Giurbæ, qui refutatur q. 36. n. 16. pag.* 190.
- Transmittitur iuxta sententiam Bertazzoli q. 36. n. 19 pag.* 190.
- Contrarium est verius ibid.*
- Transmittitur ad heredes q. 36. n. 110. pag.* 196.
- Super iure adeundi non potest contrahiri à creditoribus aliqua hypotheca, cum non dicatur esse in bonis debitoris q. 36. n. 68. pag.* 193.
- Iuris adeundi fieret transmissio, penderet ex alieno motu, & voluntate heredem esse, quod est in iure vetitum q. 36. n. 43. pag.* 192.
- Ius agnoscendi quod non apparet acceptatum spatio 40. annorum dicitur praescriptum q. 37. n. 83. pag.* 208.
- Ius confiscandi est annexum supremo Imperio, ut nec Princeps possit ilud alienare quest. 1. num. 14. pag.* 4.
- Non prescribitur in crimen heresis, nisi spatio 40. annorum, etiam post mortem heretici q. 4. n. 47. pag.* 20.
- Ius consequendi alimenta non transit in fiscum q. 32. n. 1. pag.* 170.
- Ius deliberandi habentes, & non declarantes infra annum habentur pro repudiantibus q. 24. num. 108. pag.* 112.
- Transit in fiscum q. 35. n. 18. pag.* 181.
- Ius impugnandi donationem in officiosam non transit ad fiscum q. 35. n. 32. pag.* 181.
- Ius incorporandi confiscatione facta ob non solutum vectigal tollitur à praescriptione quinquennali q. 4. n. 50. pag.* 20.
- In alijs delictis prescribitur per possidentem cum titulo spatio decenni, & sine titulo per annos viginti ibid. n. 51.*
- Ius patronatus an veniat in confiscatione remissio q. 37. n. 1. pag.* 202.
- Annexum aliquibus bonis ratione connexionis omnino transit cum dictis bonis in fiscum q. 37. n. 7 pag* 202.
- Extra casum prædictum non transit in fiscum ibid. num. 8.*
- Ad effectum præsentandi contra prouisum apostolicum debet esse radicatum, & questum de præterito q. 37. n. 41. pag.* 204.
- Est ius directum merè honorificum q. 37. n. 76. & 79. pag.* 207.
- Ecclesiasticum non potest aliquo pacta à creditoribus Patroni acquiri q. 37. n. 15. pag.* 103.
- Ecclesiasticum non potest vendi sub pena nullitatis, & simonia ibid. n. 16.*
- Ecclesiasticum non subiacet hypotheca ibid. n. 17.*
- Gentilium non confiscatur q. 37. n. 2. pag.* 202.
- Hereditarium potest confiscari à Iudice Ecclesiastico, & continetur sub confiscatione à Iudice expleta ibid. n. 3.*
- Hereditarium cadit sub confiscatione facta à Iudice Laico ibid. n. 4.*
- Hereditarium Iudice Laico confiscante non cadit sub confiscatione, & est opinio magis communis ibid. n. 5. & 10.*
- Non transit in fiscum neque durante vita condemnati q. 37. n. 6. pag.* 202.
- Quia defectus jurisdictionis in Iudice Laico aquæ militat in confiscatione perpetua, & temporalibid.*
- Quamvis non possit confiscari à Iudice Laico, potest tamè Iudex Ecclesiasticus post sententiam Laici super crimen illud confiscare q. 37. n. 11. pag.* 202.
- Hereditarium non secuta sententia Iudicis Ecclesiastici spectat ad heredes condemnatis q. 37. n. 12. pag.* 203.
- Si delictum est commissum in Ecclesiam confiscatur per Iudicem Ecclesiasticum Ecclesia libera remanente; si verò crimen non est commissum contra Ecclesiam, non potest Episcopus publicare, sed pertinebit a vocatos ibid. n. 13.*
- Laicale probatur ex pluribus presentationibus spacio longissimi temporis effectum sortitus q. 37. n. 54. pag.* 205.
- Probatur per solam confessionem substituentis patronatum, dum his ei inter presentatos super sola pertinentia ibid. n. 57.*
- Potest capi, & vendi in causam judicati per creditorem universitatis bonorum, si venditor nollet hereditatem seu universitatem bonorum cedere q. 37. n. 22. pag.* 203.
- Spectat ad heredem universalem, & ad donarium omnium bonorum q. 37. n. 86. pag.* 208.
- Titulo emptionis transit in creditorem, per quem acquiritur universitas bonorum q. 37. n. 18. & 20. pag.* 203.
- Contrarium vide ibid. n. 19.*
- Non transit cum cessione, vel venditione universalis, si in hereditate non esset aliud, quam ius patronatus ibid. n. 21.*
- Nan transit in legatarios absque Episcopi consensu etiam si sint filij q. 37. n. 45. & 82. p. 204. & 208.*
- Non transit ad heredem ex fideicommisso vocatum, sed remanet penes heredem grauatum q. 37. n. 50. 77. 80. & 90. pag.* 205. 207. & 208.
- Iure patronatus publicato Ecclesia remanet libera, nec ad fiscum, nec ad heredes exercitium devoluitur q. 37. n. 9. pag.* 202.
- Præsumptio usurpationis iuris patronatus non cadit*

I N D E X.

cedit in familia priuata quæst. 37. num. 55.
 pag. 205.
 Pertinencia iuris patronatus ad fauorem successoris probatur ex quasi possessione presentandi sui Auctoris q. 37. n. 95. pag. 209.
 Collatio, electio, & presentatio ad ius patronatus sunt fructus beneficij, qui spectant ab bona fidei possessorem, non autem ad Dominum q. 37. n. 73. pag. 207.
 Ius petendi legitimam transmittitur ad quoscumque bæredes [extraneos, et si] non agnatum q. 28. n. 60 pag. 126.
 Et consequenter etiam ad fiscum ibid. n. 61.
 Quando ea debetur titulo particulari ad fiscum transit, licet non sit agnita, secus verò si debetur ex titulo vniuersali, & agnita non esset q. 35. n. 20. pag. 181.
 Ius procedendi contra personam non facta confiscatione extra crimen hæresis, etiam agatur in criminis læse maiestatis prescribitur spatio 20. annorum q. 4. n. 48 pag. 20.
 Ius querendum stat in potestate legatary agnoscere, vel non q. 37. n. 84 pag. 208.
 Dicitur refutasse qui per spatium 40. annorum non acceptauit, ac petere neglexit ibid. n. 85.
 Ius à lege delatum non est ius quæsumum, sed ius quærendum q. 36. n. 115 & 127. pag. 195.
 Ius quæsumum non dicitur, etiam in re, que deheretur ipso iure, nisi interuenire declaratio, & petitio, sine qua non potest queri respectu realis, & effectualis acquisitionis q. 36. num. 94. pag. 209.
 Ius quæsumum denotat factum hominis, per quod queritur illud ius q. 36. n. 95. pag. 209.
 Est illa facultas acquirendi, quæ appellatur ius delatum pendens ex voluntate hominis, an velit acquirere, nec ne ibid. n. 96.
 Amittitur renunciatione q. 36 n 114 pag. 196.
 Ius reiiciendi grauamen à legitima fiscus non habet, si filius non fuit in vita conquestus q. 35. num. 21. pag. 181.
 Ius revocandi donationem non transit in fiscum, quædo competit, actio donanti, si damnatus non fuisset q. 35. n. 32. pag. 182.
 Nec transit ad bæredes ibid. n. 33.
 Ius statuendi pretium in annonis spectat ad Communitates, non tamè tempore penuria q. 18. num. 13. pag. 69.
 Videtur ademptum communitatibus in constit. Clement. VIII. q. 18. n. 15. pag. 69.
 Iura omnia activa, & passiva damnati transeunt per confiscationem in fiscum q. 35. n. 1. pag. 180.
 Loquentia in patrono liberti, & in iuribus sepulcrorum habent locum etiam in iure patronatus q. 37. n. 78. pag. 207.
 Iuueni tentato in vitiis sodomiae licet ob infamiam, & pœnæ iudicium sua ex istimationis occidere eum, qui in ipsum audet attentare stuprum q. 9. n. 26. pag. 35.

L

audemium an debeat solui à fisco remissiuè q. 33. n. 3. pag. 173.
 Legatarius non possidet titulo legati, nisi post acceptationem q. 36. n. 138. pag. 197.
 Legatum pœnale quomodo differat à conditionali q. 22. n. 41. pag. 101.
 Relictum principaliter fauore alicuis non est pœnale q. 22. n. 52. pag. 102.
 Ex ademptione tamè primario facta dicitur pœnale, cum vocatio alterius veniat in pœnam ibid. n. 53.
 Ex modo legandi cognoscitur intentio, & causa, ob quam fit legatum ibid. n. 54.
 In legato coitionali, cur non requiratur interpelatio, & requiratur in modali q. 22. n. 65. p. 103.
 Dies apposita in legato annuo dicitur causa multiplicandæ obligationis q. 22. n. 67. pag. 103.
 Ad fauorem incapaci perius non decrescendi acquiritur coniunctio capaci q. 24. n. 42. pag. 109.
 Et procedit tam in contractibus, quam in ultimis voluntatibus ibid. n. 43.
 Quantitatis, quem testator afferit se debere, valet, licet re vera non debatur q. 28. n. 138. 139. & 140 pag. 131. ubi etiam de re legata.
 Demonstratio falsa non vitiat legatum q. 28. n. 141. pag. 131.
 Causa falsa adiecta per modum conditionis vitiat legatum ibid. n. 142.
 Et quare ibid. n. 143.
 Declara ibid. n. 144 & 145.
 Legitima continet illam quantitatem, que potest exigiratione legitima q. 28. n. 14. pag. 131.
 Falsa demonstratio, vel causa vitiat legatum, si testator alias legaturus non fuisset q. 28. num. 150. pag. 132.
 Amplia ibid. n. 151.
 Declara ibid. n. 152. & 153.
 In dubio presumitur validum q. 28. n. 173. p. 133.
 Presertim fauore matris ibid. n. 174.
 In dubio non censetur revocatum q. 28. num. 175. pag. 133.
 Factum dilecta personæ, & coniunctæ latè debet interpretari q. 43. n. 72. pag. 245.
 Vetus communis loquendi in interpretatione legati præfertur propriæ significationi vocabuli ibid. n. 74. pag. 246.
 Factum à testatore de toto eo, in quo reperiatur debitor administrator, an valeat remissiuè q. 44. n. 16. pag. 251.
 Censetur ademptum quoad illas species, que sunt eadem in legato, & in donatione, cum specie multiplicatio non detur q. 47. n. 122. pag. 283.
 Ob eandem causam non reitterabilem non nisi semel debetur q. 47. n. 126. pag. 283.
 Maximè si per actum inter viuos solvatur id, quod ex eadem causa fuit legatum ibid. n. 127.
 Etiam in quantitatibus diuersis ibid.
 Corpus legatum si sit diuersum à donato utrumque

I N D E X.

- que debetur quest. 47. num. 130. pag. 283.
 Vsusfructus relikt à teste atore ad suostntationem
 nepotum intelligitur de alimenis, quo casu ces-
 sat ius accrescendi q. 47. n. 158. pag. 254.
 Vsusfructus comprehendit etiam proprietatem, si
 post mortem legatariorum sunt substituti eorum
 descendentes per viam fideicommissi, & pri-
 mogenitū ibid. n. 160.
 Ex legato an dicatur debita proprietas, vel
 vesusfructus remissiū ibid. n. 161.
 Legati præstatio multiplicatur, si eadem quantitas
 sit in diuersis scripturis q. 47. n. 121. pag. 283.
 Ademptio non datur, si causa, ob quam fuit do-
 natum, non est eadem finalis legati q. 47. n. 129.
 pag. 284.
 Ademptio est questio voluntatis, non potestatis q.
 47. n. 137. pag. 284.
 Legata duo diuersarum quantitatū, siue sint in
 eadem scriptura, siue in diuersa, ambo deben-
 tur q. 47. n. 120. pag. 283.
 Ex legatis diuersorum rerum utrumq; debetur,
 & si essent legitima, & alimenta, vel alimen-
 ta, & vesusfructus ibid. n. 125.
 Legitima non subiaceat fideicommissu q. 24. n. 50.
 pag. 109.
 Debita titulo uniuersali hereditario non agnita
 non transmittitur q. 24. n. 111. pag. 111.
 Reprobantur contrarium sentientes ibid. num.
 112.
 Non transmittitur in non adeantes hereditatem
 q. 24. n. 113. pag. 112.
 Reservatur filio in bonis paternis confiscatis q.
 28. n. 1. pag. 123.
 Extende regulam remissiū ibid. n. 2.
 Non debetur filiis natis post condemnationem, &
 confiscactionem secutam quest. 28. num. 4 & 6.
 pag. 123.
 Tempus attendendum in deductione legitima
 vide remissiū ibid. n. 5.
 Denegatur filio in crimen heresis, & lœsa mai-
 statis q. 28. n. 13. pag. 124.
 Debita filio non confiscatur, si filius ipse habet fili-
 um q. 28. n. 21. pag. 124.
 Nec etiam confiscatur si pater, qui tenetur solue-
 re legitimam, habet alios tres, vel plures filios
 ultra delinquentem ibid. n. 22 & 23.
 Vbi datur obseruantia S. Consulta, & refutan-
 tur contraria ibid. n. 35. pag. 125.
 Bulla Sixti IV. circa solutionem legitima com-
 prehendit etiam auum q. 28. n. 24. pag. 124.
 Bulla eadem Sixti IV. vel simile statutum non
 comprehendit delictum filij minoris quatuorde-
 cim annorum q. 28. n. 28 & 36 pag 124 & 125.
 Nec ligat patrem forensim ibid. n. 29.
 Onus favorabile filio non rejecitur a legitima q.
 28. n. 33 pag. 124 ubi conciliantur, que viden-
 tur contraria.
 Quanta sit concurrentibus sex filiis q. 24. n. 45.
 pag. 125.
 Deducitur detractio ære alieno ibid. n. 46.
 Constitutio arcans patrem ad solutionem legi-
- timi non extenditur ad matrem ibid. num. 47.
 Non debetur de fideicommisso, cum debeant con-
 siderari sola bona, in quibus filius succederet ab
 in testato q. 28. n. 48 pag. 125.
 In detractione legitima debet haberi ratio dotis
 præstanta feminis q. 28. n. 49. pag. 126.
 Non debetur filio in confiscactione bonorum matris
 q. 28. n. 50 pag. 126.
 Contrarium firmatur ibid. n. 51. & 55.
 Debetur matri ysdem modo, & forma, quibus de-
 betur filiis q. 28. n. 52. pag. 126.
 Debetur matri in bonis filij confiscati q. 28. n. 56.
 & 58 pag. 126.
 Detrabitur à bonis confiscatis est triens q. 28. n.
 57. pag. 126.
 Dubitationes aliquæ circa aſſectionem legitima
 proponuntur ibid. n. 59. & resoluuntur n. n.
 seqq.
 Ius petendilegitimam transmittitur ad quoscur-
 que bāredes extraneos, & si non agnitiū q. 28.
 n. 60. pag. 126.
 Et consequenter etiam ad fiscum ibid. n. 61.
 Potest relinquiri in pecunia suis ascendentibus, non
 autem descendantibus q. 28. n. 62. pag. 126.
 Contrarium firmatur ibid. n. 63.
 Maximè si filii ad uit hereditatem paternam,
 nec reclamauit in vita ibid. n. 64.
 Fortius si pecunia relicta pro legitima est her-
 editaria ibid. n. 65.
 Vel si extat aliqua legitimi causa ibid. n. 66.
 Debetur matri, & refertur decis. S. Rot. Rom.
 in Auenionen legitime 17 Nouembris 1653.
 coram b. m. Peutingero q. 28. n. 68 pag. 126.
 & apponitur ibia a. n. 136. pag. 131.
 Resolutio Authoris in Maceraten legitima re-
 fertur q. 28. n. 69. pag. 127.
 Et imprimitur ibid. n. 99. & seqq.
 Filiarum excoſtarum à statuto quomodo sit rega-
 landa remissiū q. 28. n. 85. pag. 127.
 In confiscactione traditur ibid. n. 86.
 Extantibus duobus filiis quanta sit q. 28. n. 92.
 pag. 128.
 Non detrabitur à matre, dum onus fideicommissi
 est iniunctum heredibus pupilli q. 28. n. 111.
 pag. 129.
 Contrarium habetur ibid. n. 130. par. 130.
 Est tertia pars portionis legitima obuenta filijs q.
 28. n. 112. pag. 129.
 Debetur matri substitutione pupillari obliquata q.
 28. n. 114 pag. 129.
 Debita filiis transmittitur ad matrem q. 28. n. 134.
 pag. 130.
 Non debetur matri, si filius habet filium q. 28. n.
 137. pag. 131.
 Non debetur matri transconti ad secundis nuptiis
 saltem in proprietate q. 28. n. 155 pag. 132.
 Et corpus certum ratione quotæ q. 28. n. 168.
 pag. 133.
 Et trebellianica non confiscantur, si fideicommis-
 sum fuit iniunctum in casu delicti q. 30. n. 22.
 pag. 147.
 Que-

I N D E X.

- Quaritur ipso iure filio absque eius facto, sicuti
 etiam ius agendi ad supplementum q. 36. n. 101.
 pag. 195.
- Vel. eius supplementum non acquiritur irrenoca-
 bilitate filii priusquam ipsi petant q. 36. n. 107.
 pag. 196.
- Transmittitur ad heredes, ut agnoscenda, non ut
 agnita q. 36. n. 113 pag. 196.
- Potest repudiari q. 36. n. 114 pag. 196.
- Eximius I. C. Lelius Altogradus laudatur q. 5. n.
 43. pag. 24.
- Lex, ob quam fiscus potest contravenire alienatio-
 ni, seu venditioni lœsiæ quanta esse debeat re-
 missiue q. 47. n. 24 pag. 277.
- Conphaeratur de tempore celebrati contractus, non
 autem si postea superuenierit ibid. n. 26. 279.
- Limita ut ibid. n. 52. pag. 279.
- Non consideratur in his, quæ pendent à futuro
 cunctu q. 47. n. 27. pag. 277.
- Etiam in venditione rerum minoris, Vniuersi-
 tatis, & fisci ibia n. 28.
- Sufficiens ad impetrandam restitutionem est iniu-
 gita pretij in sexta parte q. 47. n. 48. pag. 278.
- In scutis 50 in contracta scutorum 1000. est
 quantitas sufficiens ad impetrandam restitutio-
 nem ibid. n. 49.
- In scutis 1000 fuit habita pro grandi à senatu
 Neapolitano in venditione pro scutis 43000 ibid.
 n. 50. pag. 279.
- Inducatis 3000 est habilis ad rescissionem con-
 tractus expleti pro ducatis 43000 ibid. n. 51.
- Consideratur de tempore celebrati contractus in
 illis contractibus, que momento perficiuntur,
 non autem quando est explicandum aliquid de
 futuro, diffendo traditionem rei, vel solu-
 tem preteri, quia hoc casu non spectatur amplius
 tempus secuta venditionis, sed destinata solu-
 tionis q. 47. n. 52. pag. 279.
- In venditione fisci, Vniuersitatis, & similium
 consideratur ex eo solum, quod fuit habita fides
 de pretio, & datur restitutio q. 47. n. 58. pag. 279.
- Læsione probata datur restitutio fisci, minori,
 Vniuersitati, & Ecclesiæ non obstante decreto
 Praesidis in venditione interposito ibid. n. 59.
- Superueniens non attenditur in venditione rerum
 mobilium q. 47. n. 63 pag. 279.
- Contrarium firmatur ibid. n. 65. pag. 280.
- Superueniens non attenditur in contractu statim
 perfecto, & quando solutio non fuit dilata ibid.
 num. 64.
- In sexta parte attenditur ad fauorem fisci, quan-
 do sequitur venditio sub hasta, secus in vendi-
 tione voluntaria, in qua requiritur lœsio ultra
 dimidiā, nisi adgit dolus, vel fraus q. 47. n.
 71. pag. 280.
- Ultra dimidiā requiritur, ut detur restitutio in
 contractibus priuatorum cessante tamen dolo,
 vel fraude ibid. n. 72.
- An, & quando considerari debeat inter priuatos,
 si fuerit initia transactio super articulo adeo du-
 bio, ut de futuro litis euentu non possit dari ali-
- qua certitudo remissiue q. 47. num. 74 pag. 280.
- Ob dubium litis euentum quomodo probetur remis-
 siue q. 47. n. 112. pag. 283.
- Modus probandi lœsionem ob dubium litis euen-
 tum remittit in religioni iudicantis absque eo,
 quod probetur per testes ibid. n. 113.
- Enormissima debet esse ultra bessem, ut contra-
 dictus dicatur nullus, & sint restituenda bona
 una cum fructibus q. 47. n. 117 pag. 283.
- Probatur ex adiectione oneris fidei commissi super
 bonis ibid. n. 118.
- Lex qui Romæ I. Augerius ff. de verbor. oblig. de-
 claratur q. 47. n. 55. pag. 277.
- I. C. de condit. in publ. horreis lib. 10. declaratur
 q. 48. n. 28 pag. 70.
- Papia fuit aboleta per l. vnic. C. de. caduc. tollen-
 q. 29. n. 1. pag. 114.
- Cum quidam, & l. in fraudem ff. de iur. fisc. con-
 ciliatur q. 36. n. 11. 12. & 13. pag. 190.
- In fraudem ff. de iur. fisc. non continet aliquam
 specialitatem profisco q. 36. n. 14. pag. 190. ubi
 reprobantur contrarij.
- Non potest cogere ad adeundam hæreditatem q.
 36. n. 104. pag. 195.
- Vel statutum aliquid inducens ad fauorem alicuius
 habet tacitam conditionem, si ei placuerit,
 vel eo uti velit q. 36. n. 108. pag. 196.
- Etiam ipso iure id sit dispositum ibid. n. 109.
- Dat marito annum ad restituendam dutem q. 36. n.
 133. pag. 197.
- Paulus ff. de pign. declaratur q. 36. n. 24. p. 216.
- Lucrotum C. de omn. agr. delert. lib. 11. respicit
 specialem fauorem fisci in causa tributorum, &
 non in alia q. 41. n. 34 pag. 233.
- Seo tempore C. de remiss. pignor. non procedit in
 omnimoda exclusione creditoris, sed per eam,
 sublata sola hypotheca aduersus emporem, re-
 manet actio personalis contra debitorem ibid.
 num. 35.
- Si eo tempore habet locum, quando creditor est
 nominari citatus, non quando per proclamata
 fit citatio generalis omnium creditorum, ut ju-
 dum creditum profiteantur ibid. n. 37.
- Et dicta lex si eo tempore versatur in rebus mo-
 dici præiudicij q. 41. n. 36 pag. 233.
- Eos C. de mod. mulct. non est in usu q. 22. num.
 7. pag. 100.
- I. an bona ff. de iur. fisc. declaratur q. 45. num.
 10. pag. 263.
- Si minor I. Scuola ff. de minor. declaratur in qui-
 bus casibus procedat q. 45. n. 37 pag. 265.
- Fin. I. si torre C. de repud. hæred. habet locum in
 hærede suo ibid. n. 38.
- Codic. Theodos de testam. non fuit correcta
 per Iustinianum quoad lapsum decennij q. 47. n.
 106. pag. 282.
- & l. benè à Zenone C. de quadrieni. præscript.
 non seruantur Mediolani, & in Catalonia q.
 48. n. 8. pag. 286.
- Recipiunt plures limitationes remissiue ibidem.
 num. 7.

Non

I N D E X.

- N**on practicantur contra minores ibid. num. 10.
pag. 287.
- N**ec habent locum, quando fiscus scienter ven-
dit rem alienam ibid. n. 11.
- L**ibelli famosi pœna quando intret remissiæ q. 7. n. 2.
pag. 29.
- L**iber baptismi probat iunctis adminiculis q. 43. n.
53. pag. 243.
- L**iberalitas præsumitur in coniunctio ad fauorem con-
iuncti q. 28. n. 157. pag. 132.
- N**on potest exerceri in nolentem q. 36. num. 104.
pag. 195.
- L**iberatio facta etiam ab adultis præsumitur dolosa,
nisi doceatur fuisse rationes realiter, & cum ef-
fectu calculatas, & disputatas q. 44. n. 157.
pag. 159.
- L**ibertus non acquirendo legatum, vel hereditatem
iam delatam potest præjudicare patrono q. 36. n.
119. pag. 196.
- L**icentia armorum prohibitorum non potest concedi à
quibusvis officialibus q. 8. n. 6. pag. 31.
- A**rmorum prohibitorum si concedatur est irrita-
ibid num. 7.
- C**oncessa pro armorum prohibitorum gestatione ab
babente facultatem, an censeantur con prebe-
sa arcibus et remissiæ q. 8. n. 10. pag. 31.
- C**oncessa alicui vt possit facere differre arma pro-
hibita à duobus amicis, an extendatur ad eos,
qui non ambulant cum illo, qui talem licentiam
babuit remissiæ ibid. num. 11.
- E**xtrahendi frumentum non conceditur, nisi pre-
cedente cognitione quantitatis mediante affi-
gnatione q. 18. n. 54. pag. 70.
- E**xtrahendi est de regalibus q. 18. n. 55. pag. 70.
- L**iquidatio fructuum perceptorum fit ex coacerua-
tione annorum antecedentium, & divisione an-
nuali q. 44. n. 88. pag. 254.
- L**itigiosa res an dicatur, ubi tantum agitur de domi-
nio, aut etiam in alijs casibus remissiæ q. 20. n.
11. pag. 86.
- S**ola potentia docendi de iure proprio prodekt ad
manutentionem impetrandam possidenti rem li-
tigiosam q. 20. n. 20. pag. 87.
- R**es non efficitur, quando controuersia est super
possessione q. 20. n. 44. & 49 pag. 89. & 90.
- R**es amplius non dicitur lite, & instantia perempta
q. 20. n. 48. pag. 90.
- L**itigiosam rem scienter alienans punitur pœna appli-
cationis pretij ad fauorem fisci q. 20. n. 1. p. 86.
- L**itigiosa vitio ultra alias pœnas illa est admodum pe-
culiaris, vt alienatio facta lite pendente fit nulla,
sive acquirens sciat, sive ignoret pendentiam
litii q. 20. n. 9. pag. 86.
- V**itium, sicuti varsè committitur, ita multisfariam
exitatur q. 20. n. 19 pag. 87.
- V**itium deseritur, si datio in solutum fundi. super
quo fuit intentatum saluianum facta sit ob debiti-
tum contractum anie dictum iudicium q. 20. n.
21 pag. 87.
- E**t si aliqua fraus ex dicta datione in solutum
sequeretur non esset attendenda ibid. n. 22.
- V**itio non subiacet res alienata post motam litem, si
actio pœnalis fuit intentata q. 20. n. 41. pag. 89.
- E**t quamvis maxima sit controuersia inter DD.
an res efficiatur litigiosa per actionem personali-
tem, nihilominus communis, ma opinio est, quod
actio personalis non reddat rem litigiosam q. 20.
n. 42. pag. 89.
- R**edditur tamèn buiusmodi vitio obnoxia ipsa
actio personalis alienata lite penaenter ibid. n. 43.
- V**itium non inducitur per actionem personalem pro
confuetudine rei intentatam, licet à contraria
opinione recedere temerarium firment relati q.
20. n. 45. pag. 90.
- C**ontrarium tamèn firmatur ibid. n. 46.
- V**itium non inducitur, nec alienatio prohibetur li-
te pendente, quando fuit actum pro credito pe-
nuniario q. 20. n. 47. pag. 90.
- V**itium cessat quando alienatio fit ex causa neces-
saria q. 20. n. 50. pag. 90.
- V**itium lis iniusta non admittit ibid. n. 51.
- R**edditur ratio ibid. n. 56. pag. 91.
- V**itium ideo fuit introductum, vt occurratur ve-
culturis fraudibus, & machinationibus colligan-
tium q. 20. n. 52. pag. 90.
- V**itio non subiacet alienatio facta à tertio, qui non
est in litigio, & ratio est, quia in eo non potest
præsumi fraus q. 20. n. 54. pag. 91.
- C**onjectura fraudis ad indicendum vitium li-
giosi ex eo desumitur, quod res sit tradita in jo-
lulum coniuncta persona, & quod nihil aliud
babeat in bonis illam dans in solutum q. 20. num.
61. pag. 91.
- L**itis dubiis eventus estimatio est impossibilis q. 47. n.
110. pag. 282.
- C**ontrarium vide ibid. n. 111.
- L**ittera Apostolica iustificata habent viam execu-
tum q. 37. n. 25. pag. 203.
- E**t non admittuntur contra eas exceptiones,
qua non probentur incontinenti ibid. n. 26.
- L**ucrum acquisitum, & incorporatum amittere dam-
num est q. 36. n. 92. pag. 195.
- Q**uod differtur contr. dispositionem iuris communis
dicitur materia juri. citi iuris q. 36. n. 151.
pag. 198.
- L**ucra sola particularia transmittuntur, & si
non agnita q. 24. n. 112 pag. 112.
- L**udus producit causas omnium malorum q. 13. num.
1. pag. 49.
- F**acile inducit ad rixam, ex qua sequuntur sanguini-
nes effusiones, & homicidia q. 13. n. 2. pag. 49.
- I**nducit ad pauperiem q. 13. n. 3. pag. 50.
- P**lutarebi dictum circa ludum ibid. n. 4.
- F**uit à iure prohibitus q. 13. n. 5. pag. 50.
- A**ludo prouenient plurima delicia, ac mala q.
13. n. 6 pag. 50.
- A**ludo prouenit blasphemia q. 13. n. 7. pag. 50.
- A**learum est prohibitus, non tam perse, quam ra-
tione, qua exinde nascuntur, & qua q. 13. n.
8. pag. 50.
- I**n ludo tria pretiosa amittuntur, & qua q. 13.
num. 9. pag. 50.

I N D E X.

- Pro tuto nulla datur actio, etiam promissione præcedente q. 13. n. 13. pag.* 50.
Pro contractu inito ex alia causa, si tamèn probetur illam habuisse dependentiam à ludo non datur actio q. 13. n. 14. pag. 50.
In ludo licito si amittantur pecuniae in magna quantitate non datur actio q. 13. n. 15. pag. 50.
Pro mutuo factò lusori denegatur actio mutuanti pro illius repetitione q. 13. n. 16. pag. 50.
Limita pluribus modis ibid n. 17.
An possit fieri licitus ex consuetudine variauerunt scribentes q. 13. n. 18. pag. 50.
Alearum non potest fieri licitus per consuetudinem q. 13. n. 19. pag. 50.
Alearum potest redditus citus a usu, saltem ad pœnam euitandam q. 13. n. 20. pag. 50.
Principù dum toleratur per principes ibid.
Limita n. 26. & n. 31. pag. 50. & 51.
Alearum non potest Populo auferri absque magna perturbatione q. 13. n. 21. pag. 50.
In ludo permisso non licet malis artibus, & fraude uti, & contra videntes datur actio criminalis, & repetitio pecuniæ irrum amissorum, à qua non excusat contraria consuetudo q. 13. n. 25. & 26. pag. 50.
Adprobaram fraudem in ludo commissam admittuntur in testes persona viles, & male conditionis q. 13. n. 27. pag. 50.
Alearum, & taxillorum Clericis est prohibitus q. 13. n. 29. pag. 51.
Etiam per Sacrum Concilium Tridentinum q. 13. n. 33. pag. 51.
Scaccorum permittitur clero q. 13. n. 35. p. 51.
Scaccorum quantumvis in ingenio consistat, at tamèn non conuenit viris litteratis, & quare q. 13. n. 36. pag. 51.
Tabularum clericis est interdictus q. 13. n. 37. p. 1.
De ludo ubi possit haberi materia remissiæ q. 13. n. 46. pag. 51.
Obludum datur confiscatio in domo ubi ille retinetur q. 13. n. 48. pag. 51.
Quid si domus fuerit aliena in terminis bannimentorum Vrbis, & status Ecclesiastici remissiæ ibid
Si dicta bannimenta loquantur per verba masculini generis, an comprabendant mulieres remissiæ q. 13. n. 49. pag. 51.
Obludum retentum in domo pupilli, vidua, seu alterius miserabilis persona domus non subiaceat confiscationi q. 13. n. 50. pag. 51.
In ludo prohibito amissum potest repeti q. 13. n. 51. pag. 51.
Ludendi consuetudo an sit valida controvèrunt DD. q. 13. n. 53. pag. 51.
Consuetudinem ludendi non esse validam est magis communis opinio ibid. n. 54.
Ludi cartarum, & taxillorum inuentor quis fuerit remissiæ q. 13. n. 55. pag. 50.
Puncta nigra in sex faciebus taxillorum distributa significant litteras alphabeti, & quare remissiæ ibid.
- Lusor potest remoueri ab officio tutelle etiam testamentaria, licet testator illius qualitates non ignorasset q. 13. n. 12. pag.* 50.
Lusores habentur pro infamibus, suntq; legibus exositi q. 13. n. 11. pag. 50.
Non tenentur ad restitutioñem pecuniae lucratæ stanis consuetudine ludendi in toto orbe q. 13. n. 22. & 52. pag. 50 & 51.
Limita dummodò fraus non interuenerit ibid.
Quando etiam si fraus, vel simulatio non interuerit teneantur pecunias lucratas in ludo restituere, enumerantur plures casus quæst. 13. n. 23. pag. 50.
Ludentium conditio debet esse aequalis, ut nempe viderique habeat paritatem ad lucrandum.
Vel amittendum ibid. n. 24.
- M**
- Acuila patris transit ad filios q. 4. n. 71. pag. 21.*
Maioratus ex publicetur remissiæ q. 33. n. 4. pag. 173.
Possessus à bannito qui potest impunè offendit se etat ad vocatos excluso fisco ibid. n. 5. pag. 174.
Maxime si fuit institutus cum prohibitione alienationis ibid n. 6
Quando differat à primogenitura vide q. 33. n. 11. pag. 174.
In maioratu representatio patris non fit per filium quæst. 33. num. 12. pag. 174.
Maxime in maioratu particulari ibid n. 13.
Etiam si vocatus fuerit qui tempore mortis est maior ibid. n. 14
Vel si vocatio fuit successiva ibid. n. 15.
Maior natu est idem quod senior, vel antiquior q. 33. n. 8. pag. 174.
Si vocatur, tunc patruus excludit nepotem ibid. num. 9.
Excluditur tamèn patruus à nepote, si pater mortuus fuit in bello iuxta sententiam Senatus Lusitani ibid n. 10
Malæ fides obstat, si fiscus tempore eridarum habebat notitiam crediti q. 41. n. 61. pag. 234.
Mandatum relaxatum non solum dicitur paratum esse executionem, sed illam ceptam quæst. 20. n. 39. pag 89.
Manutentio datur habenti ciuilem, & naturalem possessionem q. 35. n. 6. pag. 184.
Illusterrimus, & Reverendissimus D. Marcus Gallicus laudatur q. 1. n. 21. pag. 4.
Maritus quoad uxorem dicitur extraneus quæst. 24. num. 86. pag. 111.
Dum couenit ut fisco pro restituzione dotis, gaudet beneficio deducto, ne egeat quæst. 31. num. 45. pag. 155.
Dictio tamèn priuilegio non gaudet fiscus pulsatus ab uxore pro restituzione dotis, quando fuerunt confiscata bona mariti ibid. n. 46.
Potest repudiare lucrum dotis in præiudicium creditorum, tam actionem te sonalem, habentium, quam hypothecariam q. 36. n. 88. pag. 195.

INDEX.

- Et si repudiatione sit facta post mortem uxoris
 ibid. n. 89.
- Volens verè donare uxori debet apponere aliquam
 condicione viduitatis q. 38 n. 28 pag. 211.
 Si promiserit, quod uxori renunciet in constitutio-
 ne dotes tenetur suam adimplere obligacionem,
 alias conueniri potest ad interesse q. 45. num.
 50. pag. 266.
- Promittens, quod uxori renunciabit, quo tamen re-
 nunciare voluerit, quis enormissime, & deretur
 non tenetur ad promissi ibid. n. 51.
- Mater, que sufficiavit filium infantem in lecto casua-
 liter non debet illius successione priuari iuxta
 opinionem seruatam in S. Consulta q. 24. n. n.
 20. pag. 118.
- Excluditur à legitimi per substitutionem pupilla-
 rem q. 28. n. 84. pag. 127.
- Dicitur exclusa à successione filij, si illi non fuit
 commissa gubernatio filiorū q. 28. n. 105. p. 129.
 Vel si fuit habita pro inimica à testatore ibidem
 num. 106.
- Nullum ius habet in legitima viuente filio q. 28. n.
 171. pag. 133.
- Matrimonium de iure civili non potest contrahiri inter
 raptorem, & raptam. & quasi si contrahabatur q.
 3. n. 33. pag. 16.
- De iure canonico potest contrahiri inter raptorem,
 & raptam, si extra potestatem rapientis posita
 sit ibid. n. 34.
- Melioramenta in bonis confiscatis spectant ad fiscum,
 qui tenetur soluere illorū pretiū q. 31. n. 1 p. 176.
 Quae sint reficienda vide ibid remissiū n. 2.
- Quamvis illiquida retardant impositionem, licet
 offeratur cautio de illis reficiendis q. 34. num.
 20. pag. 177.
- Declara ut ibid. n. 21.
- Ut dicantur liquidata, debet probari copulatio, &
 quid fuerit impensum, & quid melioratum q.
 34. n. 23 pag. 177.
- Et quare vide ibid n. 24.
- Ex quibus nulla, vel modica resultat utilitas
 non sunt reficienda q. 34. n. 35. pag. 178.
- Facta post litem motam non sunt reficienda q. 34.
 n. 38. pag. 178.
- Andicantur illiquida, remittitur arbitrio Iudicis
 q. 34. n. 39. pag. 178.
- Dum sunt illiquida admittitur cautio de illis refi-
 ciendis q. 34. n. 40. pag. 178.
- Melioramentorum consistentium in plantatione ar-
 borum valor est in natura detracto melioramento
 successivo à solo, ita ut debeat refici quod minus
 fuit impensum, & si plantauerit possidens iure
 dominij q. 34. n. 25 pag. 137.
- Contrarium tenentes referuntur ibid. n. 26.
 Sed reprobanur ibid. n. 27.
- Et damnorum datur ad iniucem compensatio q. 34.
 n. 38. pag. 178.
- Et ad hunc effectum sunt estimandæ melioratio-
 nes, & deteriorationes ibid. n. 37.
- Melius est peccare in tempore, quam in sententia q.
 31. n. 14 pag. 43.
- Mensis extra casus à legislatoribus expressos indiui-
 dualiter, qui debet seruari iuxta litteram in-
 telligitur esse de triginta aiebus, quando fuit sim-
 pliciter habita ratio mensis q. 5. n. 4. pag. 25.
 Quando autem fit explicatio non nisi mensis, vel
 habetur ratio principi illius, in quo quid agitur,
 tunc talis mensis continet tot aies, quot habet
 expressus, vel in quo sequitur dilatio, vel pro-
 missio ibid. n. 45.
- Si vero promissio, vel dilatio est facta in medio
 mensis specificè nominati, vel ad quem fuit ha-
 bita ratio, tunc debet considerari mensis currens,
 & sequens, ad eum de quolibet accipitur dimi-
 dium secundum ordinem, & numerum dierum
 scriptum in calendario ibid. n. 46.
- Merces licita asportata cum illicitis confiscantur, si
 sunt proprie asportantis q. 26. n. 4. pag. 116.
- Limita ibid. n. 5. 6. & 7.
- Merlini decis 782 n. 5. declaratur q. 32. n. 23 p. 171.
 Metus reverentialis deficienibus minis, verbisbus,
 lœsione, & similibus non sufficit ad infringendum
 contractum q. 31. n. 135. pag. 163.
- Maxime si in contractu adfuerint consanguinei,
 & decretum Iudicis interuenerit, per quod om-
 nis metus excluditur ibid. n. 136.
- Minor nunquam incurrit pœnam fraudata gabella,
 & quare q. 21. n. 34. pag. 97.
- Et si res minoris incidit in commissum tutoris,
 vel Curatoris culpa, tunc re minoris filia sua ma-
 nente tutor, vel curator solvit pœnam ibid. n. 35.
- Fiscus, & Res publica æquivaratur q. 44. n. 32. p. 252.
 Absque solemnitatibus requisitis a const. tut. Mar-
 chie lib. 5. cap. 25. non potest valide quietare
 administratorem q. 44. n. 102. pag. 255.
- Vxoratus non potest se extimere à cura iam acce-
 pta, quia licet uxorem ducat, non per hoc desi-
 nit esse minor q. 44. n. 137. pag. 257.
- Rusticus, seu pauper, & qui dietum suis laboribus
 vivit potest petere, ut bona sua à curatore tra-
 dantur, data tamè fideiussione de conseruando
 illav sque ad vigesimum quintum annum q. 44.
 n. 146. pag. 258.
- Læsus in pretio potest rem ipsam auocare q. 47. n.
 41. pag. 278.
- Minores gaudent privilegio fori q. 49. n. 14 pag. 290.
 Vbi contraria reprobantur.
- Minoris vxorato debet Iudex tradere administratio-
 nem rerum suarum, quando patrimonium effe-
 adeò exiguum, ut vix ad alimenta sufficeret,
 secus si esset opulentum q. 44. n. 143. pag. 258.
- Vxorato, quod debeat reddi administratio rerum
 suarum, procedit si probetur, talem minorem
 ei capasem, industriosum, admodum sautum,
 cum alijs adnotatis ibid. n. 144.
- Et minori prædicto potest per curatorem ratio
 reddi, dummodò tamè prædictis iudicialiter
 discussis Iudicis decretum interuenerit ibidem
 num. 145.
- Qui hereditatem etiam adiuit cum inventario da-
 tur restitutio, ne litibus, & expensis vexetur
 q. 45. n. 9 pag. 263.

Denegatur

I N D E X.

- Denegatur restitutio, ubi contractus est iuratus q. 47. n. 68 pag. 280.*
- Limita nisi lœsi sunt enormissima ibid. n. 69.*
- Momentanea non habentur in consideratione q. 36. n. 146. pag. 198.*
- Monacus sicut transit in potestatem Abbatis, ita Monialis in ditionem Monastery, & Pralatorum eiusdem Congregationis q. 35. num. 42. pag. 183.*
- Et potestas dictorum Pralatorum est dominatio, sive economica, & politica ibid. n. 43.*
- Monasterium nec pro se, nec ex persona monialis succedit stante generali monialis renunciatione q. 45. n. 79. & 88. pag. 269.*
- Montan, tenens, quod monasterium possit cogi per renunciarium ad audeundam hereditatem delatam moniali, & ab eadem renunciatam recicitur ibid. n. 83.*
- Moneta, quafuit venditus Sanctissimus Iesu Christus fuit ex illa causa a Thure q. 6. num. 150 pag. 27.*
- A monendo fuit dicta, ne quid scilicet falsitatis in ea committatur q. 6. n. 17. pag. 27.*
- Plura utilia de monetis remissemur ibid. n. 16.*
- Monetam cudenti ius est de regalibus soli Principi reseruatis q. 6. n. 4. pag. 27.*
- Cudenti ius non venit in generali concessione regalium, & est de specialibus reservationibus Principis q. 6. n. 5. pag. 27.*
- Auream, ut cedere posset Bohemorum Rex necessitate fuit bulla aurea Caroli V. quest. 6. num. 7. pag. 27.*
- Cudenti licentiam Princeps non potest concedere familia priuata, & si fuerit concessa non valit q. 6. n. 8 pag. 27.*
- Amplia licet concessa sit ex certa scientia ibid. num. 9.*
- Contrarium tamen tenent relati à Farin. ibid. num. 10.*
- Cudenti licentia in dubio presumitur subreptitia, eaq; non obstante potest cedens monetam puniri arbitrio Iudicis q. 6. n. 11. pag. 27.*
- Cudenti ius non solum spectat ad Principem, sed etiam cognitio criminis super illos falsitate q. 6. n. 12. pag. 27.*
- Primus cudit Thales Abrahami pater q. 6. num. 14. pag. 27.*
- Falsificantes incurruunt in crimen lœsa Maiestatis q. 6. n. 19 pag. 27.*
- Falsificationibus statuitur pena mortis naturalis q. 6. n. 11. pag. 27.*
- Et dicta pena imponitur, & si moneta est aenea modici valoris, dummodo tamen in illa imprimitur imago Principis ibid. n. 22.*
- Predictam cudentium bona fisco applicantur q. 6. n. 13. pag. 27.*
- Falsam fabricans quod pena mortis naturalis puniatur plures recipiuntur limitationes remissemur q. 6. n. 27. pag. 27.*
- Et præcipue in faciente deaurari monetas argenteas, usque meretriscem deluderet ibid. n. 28.*
- Falsam fabricans, licet illam non perficerit ordinaria pena punitur q. 6. n. 29 pag. 27.*
- Tendentibus pena mortis naturalis inflatur q. 6. n. 30. pag. 27.*
- Alij volunt, quo dincurrent pœnam triremias ibid. n. 31.*
- Quod tamè non procedit in Statu Ecclesiastico ex bannimentis generalibus ibid. n. 32.*
- Hac tamè regula non procedit in eo, quod arbitrator prius tametam aliquam iustum pondus excedentem tendendo ad iustitiam bonaeris reduceret ibid. n. 33.*
- Iustum pondus excedentem tendens arbitraria pena punitur q. 6. n. 34 pag. 28.*
- Et tenetur ad restituendum eius, quod corrasit ibid. n. 35.*
- Et mortaliter peccat ibid. n. 36.*
- Argenteam tendentes, an plebi debant pœna mortis oramaria, certant LD. q. 6. n. 7. pag. 28.*
- In statu tamè Ecclesiastico puniuntur dicta pœna ordinaria ex buulis Pontificis, quæ aetatem pœnam extendunt ad omnes, & singulas personas ibid. n. 38.*
- Tendentes parvae quantitatis non incurruunt de iure communi pœnam ordinariam quest. 6. num. 39 pag. 28.*
- In statu tamè Ecclesiastico, Urbe excepta, ex vi bannimentorum generalium acti conclusio non attenditur ibid.*
- Alterius Principis tendens pœna ordinaria non subiacet q. 6. n. 41. pag. 28.*
- Alieni Principis tendentes non puniuntur pœna ordinaria effectu non servato quest. 6. num. 42. pag. 28.*
- Quæ in Regno non expenditur tendens ordinarie pœna mortis naturalis non est obnoxius q. 6. n. 43. pag. 28.*
- Falsam scienter expedites pœna deportationis, ac publicationis bonorum plebuntur q. 6. num. 45. pag. 28.*
- Et quamvis ex consuetudine bona minimè publicentur, ex vi tamè bannimentorum generalium nouiter impressorum fisco applicantur ibid. n. 46.*
- Et pœna mortis etiam imponitur ibid.*
- Falsam scienter expedites, an eadem pœna que infligitur illam adulterantibus, & radentibus debeat inponi remissemur q. 6. n. 47 pag. 28.*
- Falsam expedites, quod pœna ultimi supplicij debeat irrogari, quando expeditus particeps fuisset falsa fabricationis iuxta doctrinam Farin. cessat ex vi constitut. Urbani dictam pœnam constituentis q. 6. n. 48. pag. 28.*
- Falsam scienter penes se retinens non est immunis a pœna ordinaria, quia ex illa retentione oritur indicium participationis in fabricatione q. 6. n. 51. pag. 28.*
- Maxime si penes retinentem, vel in domo fuerint reperta instrumenta apta ad cendum ibid. n. 52.*
- Ex vi tamè constitutionis Urbani imponitur pœna ad tritemes per decennium ibid. num. 53.*

I N D E X.

- Falsam expendens dubitans de falsitate, si non exquirat, & eam expendat, licet pro scientie habetur, non tamè contra illum debet rigorose procedi q. 6. n. 55 pag. 29.
- Moneratum introductio quām fuerit necessaria ad utilitatem commerciorum q. 6. n. 1. pag. 27.
- Necessitatem exprimere I. C Paulum melius quam omnes Imperatores agnoscer Larrea q. 6. n. 2. pag. 27.
- Monete fraudus detegitur tam ex defectu ponderis, & bonitatis materie, quam potestatis illam cudentis q. 6. n. 18 pag. 27.
- Falsa scientia excluditur per iuramentum dicentis se ignorasse monetam esse falsam, nisi ad sensum conjectura, & presumptiones ad scientiam q. 6. n. 54 pag. 28.
- Custos licet alicui concedatur, tamè non posset cedere monetam auream q. 6. n. 6. pag. 27.
- Indicia ad torturam, & plura alia ad reorum defensam ponuntur remissiū q. 6. n. 6. pag. 29.
- Monerarius est infamis q. 6. n. 63. pag. 29.
- Gaudet immunitate Ecclesiastica ibid. n. 64.
- Potest tamè monetis in Ecclesia spoliari, & spoliatione quando permittitur pertinet ad Iudicium Ecclesiasticum, cum laicus nequeat in Ecclesia iurisdictionem exercere ibid. n. 65.
- Monialis transit in potestatem Abbatisse, cum haec iurisdictionem habere dicatur q. 35. num. 44. pag. 183.
- Successio defertur monasterio, adeout nec per itum oculi in moniale resit et ibid. n. 45.
- Professa non habet neque velle, neque nolle, & habetur promortua q. 45. n. 80. pag. 269.
- Monopolium sicuti ad maximam Reipublica perniciem, ita ad inmodicam priuitorum utilitatem fuit introductum q. 17. n. 1 pag. 64.
- Vetuerunt Carolus V. & Franciscus I. Galliarum Rex sub pena confiscationis corporis, & bonorum ibid. n. 5.
- Notary consientes instrumenta super monopolio, & Iudices dissimulantes facinus monopolij quibus penas puniantur vide ibid. n. 6. & 7.
- Quibus modis committatur vide remissiū ibid. n. 9.
- Generaliter committitur, cum penes unum, aut paucos alios tota alicuius rei vendende potestas regitur ibid. n. 10.
- Monopolantes perpetuo exilio, & confiscatione bonorum multantur q. 17. n. 3 pag. 64.
- Limita banc conclusionem non habere locum, si monopolium de re tenui, & vili commissum sit ibid. num. 4.
- Mora in penis an possit purgari vide remissiū q. 22. n. 33 pag. 101.
- An incurritur absque interpellatione vide remissiū ibid. num. 39.
- In pœnalibus non incurritur absque interpellatione q. 22. n. 58 pag. 102.
- Vt incurritur per heredem non sufficit dies tacita, que inest anno legato ibid. n. 60.
- Nec lypsas temporis, infra quod bares solvere poterat ibid. n. 61.
- Irregularis contrahitur favore pia causa ibidem num. 62.
- Qua sufficit probandis usus, vel interesse ibid. n. 63.
- Non tamè facit committere pœnam, ad quam incurritam requirunt sibi mora regulans per interpellationem contractarib. n. 64.
- Recipit excusationem a iusta causa q. 22. n. 71. pag. 103.
- Etiā bares, qui aliquando solvit annum legitimum pium, & postea ex probabili causa cesauit ibid. n. 72.
- Non potest purgari in legato conditionali, vel alternativo, & succedaneo q. 22. n. 74 pag. 103.
- Ob præjudicium illatum animis defunctorum excluditur purgatio mora ibid. n. 75.
- Absque interpellatione contrahitur favore fisci q. 39. n. 67. pag. 221.
- Moriens ab intestato dicitur dissonere ad suorem eorum, qui de iure sucedere debent q. 24. num. 6. pag. 107.
- Mors civilis equiparatur naturali ad effectum consequens legitima q. 28. n. 54. pag. 126.
- Multa differt a pena, quia multa arbitrio Iudicis, pena à lege imponitur q. 22. n. 1. pag. 100.
- Modus multa assignatur ibid. n. 4.
- Iste modus assignatus à lege procedit, dum in præceptio non est certa pena taxata, secus verò si fuit taxata ibid. n. 6.
- L. eos C. de mod. multa non est in usu ibid. n. 7.
- Potest totum patrimonium exhaustire ibid. n. 10.
- Declarare procedere de solo mandato Principis ibid. num. 11.
- Non debet esse immoderata sed imponenda secundum qualitatem delicti ibid. n. 12.
- Executionem aduersus multa solutionem vide ibid. n. 20. pag. 100.
- Multa imponere Iudicibus fuit permisum, ne Tribunalia contemnantur q. 22. n. 2 pag. 100.
- Mulier ob hypothecam dotalē, quam habet in bonis mariti potest impedire demolitionem, & devaluationem domus, nisi prius fuerit satisfacta de dote q. 31. n. 5 pag. 152.
- Amplia procedere etiā ad suorem cuiuslibet creditoris ibid. n. 6.
- Ratione hypothecæ dotalis potest impedire fiscum, ne aequatur possessionem bonorum mariti condemnati, nisi prius dos fuerit ipsi mulieri soluta q. 31. n. 7 pag. 152.
- Contrarium tamè firmatur, quando agitur de restituenda, non de assuranda dote ibid. n. 8.
- Limita, quando mulier habet in contractu dotali clausulam constituti, & possidet bona mariti ibid. num. 9.
- In isto tamè casu creditor habet ius offerendi ibid. num. 10.
- Vix executiva non potest procedi contra mulierem possidentem bona virietiam ex clausula constituti appositi in contractu dotali q. 31. n. 11. pag. 152.
- Allegans possessionem bonorum mariti iure pignoris non

I N D E X.

- non potest impedire illorum subhastationem q. 31. n. 12. pag. 152.
 Secus tamē est si allegat tantummodo possessionem, qua de per se presumitur iure dominij ibidem.
- Possidens bona mariti, etiam iure pignoris non potest à possessione expelli, nisi prius de dote sit satisfacta, & quare q. 31. n. 14. pag. 152.
 Vendens una cum viro non transfert in emptorem anteriora iura dotalia q. 32. n. 76. pag. 157.
 Contrarium vide ibid. n. 109. n. 110. & num. 111. pag. 160.
 Et cessio iurum importat tali casu hypothecæ renunciationem duntaxat, maximè si uxor disertis verbis se cautelauit super alijs bonis mariti ibid. n. 77. Contrarium firmatur n. n. seqq.
 Vendens in solidum una cum viro adiectis clausulis, & obligationibus amplissimis, ac etiam euclionis promissione, licet non sibi præiudicet respectu viri, præiudicium sibi tamē infert respectu emptoris q. 31. n. 78. pag. 157.
 Obligans se in omnibus contentis in instrumento venditionis una cum viro celebrato transfert in emptorem sua iura dotalia q. 31. n. 79. pag. 157.
 Quomodounque contrahat cum viro semper censetur renunciare tantum iuri sue hypothecæ q. 31. n. 80. pag. 157.
 Vendens una cum viro sibi afferit hoc præiudicium, ut non possit redire ad bona alienata, nisi in subsidium q. 31. n. 81. pag. 157.
 Modus quounque seruatius à marito, & uxore simul vendentibus presumitur fucus, & semper habere supradictam legis præsumptionem ibid. n. 83. pag. 158.
 Alienans una cum viro reputatur solum abbibita ad cautelam, & maritus dicitur vendor q. 31. n. 84. pag. 158.
 Ita conclusio, quod mulier vendens, & obligans se una cum viro censeatur adhibita pro forma, & quod si defuerit pro marito intelligitur procedere inter virum, & uxorem q. 31. n. 118. in m: d pag. 161.
 Declara, ut ibid. n. 120. & n. 121. ubi contrarijs respondetur.
 Quo. unque modo, & in quois contractu obligans se pro, vel cum viro nulliter obligatur ex dispositione auth. si qua mulier q. 31. n. 85. pag. 158.
 Obligatio tamē mulieris iuramento vallata substatuetur, & cessat in tali casu beneficium S. C. Vellei, & d. auth. etiam si ad manus uxoris nihil peruererit ibid. n. 86.
 Limita ut ibid. n. 89.
 Et Haredes mulieris non possunt petere rescissionem dicti contractus, nisi obtenta restitutio ne à Principe ibid. n. 87.
 Maximè si specificè medio iuramento d. auth. & S. C. mulier renunciauit ibid. n. 88.
 Obligatio mulieris in contractu una cum viro celebrato, & iurato, & in quo adest expressa renuncatio ad. legibus non substatuetur, si remaneret penitus indotata ibid. n. 89.
- Dispositio d. auth. si qua mulier, & mala iuris præsumptiones ex illa fluentes cessant ubi dispositio d. auth. sicut per renunciationem iurata abrogata q. 31. n. 113. pag. 15160.
 Dicitur S. C. Velleianum comprehendit tamnuptam, quam innuptam ibid. n. 114.
 Quod remaneat penitus indotata non præsumitur, sed est probandum q. 31. n. 90. pag. 158.
 Dicitur remanere penitus indotata, quando bona dotalia non adsunt, licet ad essent paraphernalia, & patrimonialia q. 31. n. 91. pag. 158.
 Obligatio mulieris non substatuetur absque causa resipiente utilitatem ipsius met mulieris, & fiduciosus præfita pro viro est laista, nec potest inseruire pro causa ad satisfaciendum statuto illum exposcenti q. 31. n. 95. pag. 159.
 Tenetur pro viro subuenire indigentij domus, & eius obligatio facta cum solemnitatibus pro solutione aris alieni mariti valet q. 31. n. 97. p. 159.
 Et sufficit maritum esse obligatum in forma Camerae, vel alio modo habente executionem paratam ibid. n. 98.
- Non potest opponere de nullitate contractus, nisi prius petitæ absoluzione à iuramento in illo, præstito q. 31. n. 102. pag. 159.
 Obligatio mulieris, qua sibi reseruauit iura dotalia in bonis mariti, ex dicta reservatione non solum substatuetur, sed etiam alienatio totalis doctis q. 31. n. 105. pag. 159.
 Mangil & DD. ab eo allegati non firmant empirem non posse agere de evictione contra mulierem, qua vendidit una cum viro, ex eo quod pretium præsumatur peruenisse ad manus mariti q. 31. n. 108. pag. 160.
 Potest repellere agentem saluano vigore suar anteroris hypothecæ q. 31. n. 109. pag. 160.
 Quod extenditur etiam ad credidores ipsius mulieris ex regula firmata ibid. n. 110.
 Contrahens una cum viro non potest præiudicari in eius dote, quam ad ipso, vel eius hereditibus valebit repetere q. 31. n. 118. in fin. pag. 161.
 Qua cessit alteri sua iura dotalia non potest agere contra bona mariti à tertio possessa, cum per dictam cessionem sit satisfacta q. 31. n. 125. p. 162.
 Cedens iura dotalia, quando pecuniam non recipit, habet obligata, & hypothecata bona mariti, cum quo in solidum contrahit, posterior tamē est iuri cessionari q. 31. n. 130. pag. 162.
 Quando vero recipit pecuniam nihil per serenetatem, sed creditum totaliter transfert in cessionarium ibid.,
 Pro debito à marito contracto causa alimentorum tenetur ad illius solutionem in subsidium q. 32. n. 32. pag. 172.
 Contrarium est verius ibid. n. 33.
 Et redditur ratio ibid. n. 34.
 Tenetur subuenire indigentij mariti in alendo, ac in excarcerando q. 38. n. 13. pag. 211.
 Muliere, & viro in solidum vendentibus, & consentientibus pecuniam recepisse, præsumitur ad fauorem emptoris pecunias peruenisse etiam ad ma-

INDEX.

- ad manus uxoris questi. 31. num. 131 pag. 162.
 Dotata renunciando etiam pingui hereditati do-
 tantis non dicitur lesa q. 45. n. 53. pag. 266.
 Mulieres de iure Canonico, & in terris Ecclesie non
 recipiuntur in criminalibus ad fauorem fisci q.
 10 n. 47. pag. 40.
Excluduntur a successione feundi tam ob dotem
 datam, quam ob dotem promissam q. 31. num.
 169 pag. 166.
Mulieriparricida confiscatur dos questi. 3. num. 21.
 pag. 15.
 Operanti de mandato viri in fabricatione false mo-
 neta, vel in tensione, aut imponitur pena mitis
 extra ordinem, aut omnino excusat q. 6. n.
 56 pag. 29.
 Quinimo nec etiam senectus reuelare, quod pro-
 cedit etiam in filio respectu patris ibid. n. 57.
 Non tamen uxor est impunis dimittenda ibid.
 num. 58.
 Dummodo tamen scimia non sit minor qua-
 quordecim annorum, vel maior sexaginta ibid.
 num. 59.
 Conceditur remedium subsidiarium, ut redire pos-
 sit contra bona alienata, ne penitus indotata
 remaneat q. 31. n. 132 pag. 162.
 Et si penitus indotata remaneret eius obligatio,
 & si uirata tanquam enormiter ledens non subsi-
 steret ibid. n. 133 pag. 163.
 Mulieris obligatio lesua, an in totum, vel in
 parte rescindatur remissio q. 31. n. 134 pag. 163.
 Tempus obligationis exoris, vel restitutionis
 an debeat attendi pro iudicanda lesione contra-
 etus vide ibid. n. 133.
Mulio, seu vector mercium, si reliquerit quantita-
 tem soluendam pro gabella gabellario, qui non
 adegit in loco gabella excusat a pena q. 21. n.
 32 pag. 97.
 Gabellario non existente in loco ubi soluitur gabel-
 la, potest pecuniam debitan pro gabella ponere
 sub lapide, vel in fenestra cum presentia testi-
 um, ut gabellarius veniens possit illam recipere,
 & si testes inueniri non possunt potest dictus
 mulio, seu vector mercium iter continuare abs-
 que pena q. 21. n. 33. pag. 97.
 Mutuum factum lusori non producit actionem q. 13.
 n. 16 pag. 50.
 Limita pluribus modis ibid. n. 17.
- N
- N**aturalis, seu bastardus excluditur ex disposi-
 tione legis q. 29. n. 61. pag. 144.
 Natus post eventum conditionis excluditur ab alijs
 extantibus de tempore cedentis fideicommissi q.
 24 num. 63 pag. 110.
 Limita ibid. n. 68.
Nauis aliena super qua asportantur res illicite con-
 fiscatur, si Dominus sciens accommodauit q. 26.
 n. 14 pag. 117.
 Secus si Dominus ignorauit ibid. n. 15.
 Statuum mandans confiscari nauem, super qua
- fuerunt adductae res illicite etiam Domino igno-
 rante valet ibid. n. 16.
 Et hoc casu dabatur actio Domino contra aspor-
 tantem, qui si non sit soluendo Dominus recti-
 tuetur in integrum ad recuperandam rem suam
 ibid. n. 17.
 Ignorantia in istis terminis presumitur ibid.
 Necessestas legi non subaret q. 18. n. 141. pag. 76.
 Ex causa necessitatis, & publice utilitatis po-
 test superior statuere, utimunes, & exempti
 contribuant q. 18. n. 145 pag. 76.
 Fisco superuentus citi esse licitum, quod alias de
 iure non esset q. 44. n. 49. pag. 25.
 Operatur, ut ea a legibus discernantur, que pri-
 mo aspectu quandam iniustitiae speciem pre-
 ferre videntur ibid. n. 50.
 Reipublica est superior omnibus legibus, illaque
 omnino abrogat in prejudicium prius ibidem
 num. 51.
 Nemo presumitur operari in alieno q. 11. n. 47. pag. 45.
 Cogi debet ad vendendum rem suam q. 18. num.
 124. pag. 74.
 Licet immunitis potest accipere in loco, in quo ven-
 dit plus pretio pro suo iustico, quam commune
 loci q. 18. n. 169. pag. 78.
 Nepotes Hæreticorum descendentes ex linea mater-
 na, & feminina non priuantur beneficijs, nec
 ad ea obtinenda decernuntur inhabiles, nisi us-
 que ad primam generat onem q. 4. n. 38. pag. 20.
 Summi Pontificis ar orum prohibitorum licen-
 tiam concedere possunt q. 8. n. 9. pag. 31.
 Deficientibus alijs proximioribus succedunt Amic-
 ita ab intestato q. 24. n. 69. pag. 110.
 Succedunt Patruo in capita, & non in stirpes,
 dum non concurret cum illis frater defuncti q.
 43. n. 54. pag. 244.
 Nomina ciuilia possunt mutari, naturalia vero sunt
 immutabilia q. 29. n. 51. pag. 143.
 Debitorum censum vendorum post bullâ Py. V.
 spectant ad fiscum creditoris, secus si census fu-
 erit ante impositionis q. 43. n. 40. pag. 242.
 Notarii co-scientes instrumenta super monopolio
 pena-confiscationis bonorum puniuntur q. 17. n.
 7 pag. 64.
 Co-scientes instrumentum ficte alienationis fa-
 ceta per rutticum ad publicam functionem ef-
 fugiendum puniuntur pena confiscationis bono-
 rum q. 17. n. 8. pag. 64.
 Numerus pluralis in duobus verificatur q. 43. n. 75.
 pag. 246.
 Nuntius Apostolicus an possit compositiones recipere
 super criminibus, & Camere Apostolica dare
 remissio q. 2. n. 39. pag. 120.
 Nuntio credi solet, maximè cum decretum Iu-
 dicis subsecutum legatur q. 39. n. 105. pag. 224.
 Nuptias incestas contrahentes puniuntur confisca-
 tione bonorum q. 3. n. 39. pag. 16.
 Declara ibid. n. 40.
 Incestas contrahentes sub facie matrimonij, si ba-
 bent filios ex alio matrimonio, siue nepotes non
 puniuntur confiscatione bonorum sed bona filiis,

I N D E X.

- seu nepotibus applicantur cum onere alendi patrem, vel auum q. 3. n. 41. pag. 16.
Incestas contrabentis pena publicationis honorum non fuit correcta per auth. bona damnorum q. 3 n. 43. pag. 16.
Incestas contrabentes amittunt ipso iure dominium honorum q. 3. n. 42. pag. 16.

O

- O**blatio realis facit euitare paenam q. 22. num. 103.
Obligatio qualibet de sui natura transit ad heredes, tam actiue, quam passiuè q. 15 n. 26. pag. 56.
Fideiussoris si continet paenam pro delicto transfunditur in heredes delinquentis q. 15. n. 41. pag. 56.
Fideiussoris non cessat mortui debitore principali, etiam si ille viuus non fuerit appellatus, & possuet adducere defensiones q. 15. n. 56. & 58. pag. 57.
Personalis non sequitur tertium, aut singularem successorem q. 20. n. 88 p. g. 93.
Mulieris iuramento vallata substitinetur, & cessat in tali casu beneficium S. G. Vellei. & auth. si qua mulier, etiam si ad manus uxoris nibil pervenire: it q. 31. n. 86. pag. 158.
Mulieris in contractu una cum viro celebrato, & surato, & in quo adebet expressa renuncatio dd. legibus non substitinetur, si remaneret penitus indotata q. 31. n. 89. pag. 158.
Mulieris non substitinetur absque causa resipiente utilitatem ipsiusmet mulieris, & fideiussio praefita pro viro eti lexiua, nec potest inservire pro causa ad satisfaciendum statuto illam exposcenti q. 31. n. 95 pag. 159.
 contrarium firmatur ibid n. 96. ubi quod ex dicta obligatione oritur obligatio productiva actionis.
Vxoris, qua sihi reservauit iura dotalia in bonis mariti non solum substitinetur pro dimidia, sed etiam alienatio totalis dotis q. 31. n. 105. n. 159
Vxoris lexiua, an in totum, vel in parte rescindatur remissiuè q. 31. n. 134 pag. 163.
 Tempus obligationis vxoris, vel restitutionis an debeat attendi pro iudicanda lexiione contraetus vide ibid n. 133.
Fideiussoris non potest. distingui ab obligatione principali q. 36. n. 61. pag. 193.
Restricta ad aliquam causam non debet extendi ultra causam expressam ibid n. 62.
De adeunda hereditate viuentis est à iure improbata q. 45 n. 84 pag. 269.
Obligationis natura non mutatur per naturam persona q. 15. n. 35. pag. 56.
Obligatus in solidum potest pulsari eti principalis, cum dicatur correus debendi quass. 31. num. 106. pag. 159.
 Amplia banc conclusionem etiam in muliere, quae non potest allegare presumptionem fideiussionis, & quod pecuniae fuerint receptae per vi-

- ram in prauidicium emptoris, vel creditoris ibid n. 107.
Observantia in Terminis ponendis plurimum pollet q. 11. n. 45. pag. 45.
Contra ius commune non attenditur, nisi sit prescripta per tempus 40. annorum, & ob. enta in contradictorio iudicio q. 16. n. 78. p. g. 63.
Interpretatio excluditur, ubi verba non includent talem significationem q. 16 n. 79. p. 63.
Operatur, ut in contractu tantum censeatur deducitum, quantum fuit postea seruatum q. 35 n. 80. pag. 185.
Et observantia non requiritur, quod sit prescripta, sed inducitur minori tempore, quam accensum annorum ibid num 81.
Quinimo sufficit, quod partes semel ita contractum intellexerint ibid. n. 82.
Contractuum declarat, quando illius verba non sunt adeo clara, ut omnino excludat contrarium intellectum q. 35. n. 83. pag. 185.
Et quando verba non sunt adeo clara, obseruantia recipitur, etiam si intellectus efficit de iure ve- rior ibidem.
Occupatio sola in finium controversia facit presumere territoria Ciuitatum, vel castrorum esse occupantis q. 11. n. 49. pag. 45.
Offensa secuta non ex veteri, sed noua causa non debet solius pena cautionis de non offendendo q. 15. n. 61. pag. 57.
Officiales possunt detinere, & secum asportare arma prohibita q. 8. n. 38. pag. 32.
In terris Ecclesia non possunt deferre arma prohibita, & sunt comprehensi in bullis Py IV. & V. ioid n. 39
Sanctissima inquisitionis possunt deferre arma prohibita ibid n. 40.
Officialium contrabentium defensiones tradun- tur remissiuè q. 11. n. 32. pag. 44.
Officialibus publicum Magis. ratum gerentibus, & iustitiam administrantibus datur methodus vivendi, & se gerendi ibid. n. 34.
Officialis ad tempus iurisdictionem babens prohibetur contrahere in loco, ubi iudicat, & quarè q. 11. n. 29. p. g. 44.
Contrahens, vel emens etiam per interposita per- sonam, infirmato contractu, eius a filiatione infurtu fisco ibid n. 30.
Si emerit ex officio, quod administrat rem amittit, & in quadruplo fisco condemnatur ibidem num. 31.
An possit mutuam pecuniam accipere vide remissiuè q. 11. n. 33. pag. 44.
Quiliber, & etiam Prorex in regno utriusque Si- cilia non potest guidare, asscurare aut compo- nere in delicto sodomie q. 9. n. 40. pag. 36.
Et ista prohibitio exteditur etiam ad Barones ibid. Incidens in crimen peculatus punitur pena ultimi supplicij q. 12. n. 14. pag. 48.
Appellatione in criminis peculatus veniunt omnes habentes administrationem aris publici, et iurisdictionem non habeant ibid. n. 15.

I N D E X.

P

- P**acta in contractu apposita debent intelligi rebus in eodem statu permanentibus q. 44. n. 48 pag. 253.
Prinitorum non attenduntur, si derogarent dispositiones iuris communis in ipsi, que respiciunt infra fiscalia, valesa, quae possidentur in communi q. 44. n. 175 pag. 260.
Pactum appositum in pace, quod quis in ciuitatem suam non possit redire, in casu inobseruantie, contractus pacis sit nullus, vel quo ad soluat aliquam sumnam denariorun non tenet q. 14. n. 6. 10. & 3. pag. 52. & 53.
Debet seruari, si tempus non esset longum q. 14. n. 7. pag. 52.
Ad effectum seruandi conditionem appositam in pace de non redeundo in ciuitatem per aliquod tempus, modicum tempus verificatur in quinquennio, & non ultra ibid. num. 8. & 11. pag. 52. & 53.
Appositum in pace, quod quis in ciuitatem suam non possit redire, alias contractus sit nullus, valet etiam ad longum tempus, si fuerit confirmatum a Princeps q. 14. n. 9. pag. 52.
Appositum in pace, per quod non impeditur libertas in perpetuum, vel ad longum tempus, sed respicit aliquod interesse paciscentium, debet seruari a pro-nittente q. 14. n. 12. pag. 53.
Quod debitor cessans in solutione primi termini teneatur ad omnes, est de iure validum, & declarantur contraria q. 22. n. 82 pag. 104.
Opiniones contrarie, quod debitor monosus in solutione primi termini possit compelli ad solutionem omnium non decursorum, & quod non possit cogi conciliantur ab Authore ibid. n. 83.
Reseruationis dominij in venditione, donec premium soluatur est de iure videlicet q. 34. num. 3 pag. 175.
Importat quod dominium non discedat a venditore ibid. n. 4. 28. 29. & 30. pag. 176. & 177.
ubi respondetur contrarijs, vel quod importetur generalis hypotheca ibid. n. 5.
Sed nunquam dominium dicitur translatum in empore a quoad iuris effectus ibid. num. 31. pag. 173.
Maxime stante iuramento ibid. n. 32.
Non obstante clausula constituti ibid. n. 33.
Cum semper transcat fundus venditus in emptorem bac reservatione vinculatus ibid. n. 34.
Deductum in successione feudi intelligitur secundum feudorum consuetudines quæst. 36. num. 165. pag. 199.
Papa quomodo sollet in statu Ecclesiastico supremam, & absolutam potestatem impartiri q. 1. n. 1. pag. 4.
Firme brevis Pontificij, in quo Papa concedit absolutam, & supremam potestatem q. 1. n. 22. pag. 4.
Summi Pontifices applicando scolia meretricum monasterio penitentium voluerunt de aliquibus

- subsidis illis prouidere q. 16. n. 69. pag. 62.
Summi Pontifices plurimum fauere publicis misericordibus, dum pro toto de iure id Cameram spe-
stante contentantur solum de quarta parte q. 16. n. 72. pag. 63.
Non potest auferre alteri bona etiam ex causa pu-
blicæ utilitatis, quando nullum ad eft delictum q. 16. n. 76 pag. 63.
In concessione gratiae sub conditione presentationis
a medietate patronorum intelligere solet de Pa-
tronis in possessione praesentandi sui Auctoris q. 37. n. 94. pag. 209.
Paria sunt non esse, & esse, & non apparere q. 18. n. 150 pag. 76.
Aliquid non esse, vel esse, & ignorari ibid. n. 151.
Rem non extare, & non reperiri ibid. n. 152.
Luminaria abesse, vel adesse, & lumen non pre-
bere ibid. n. 153.
Quod aliqua non sint, vel quod sint, & demonstra-
ri non possint ibid. n. 154.
Quantitatem exprimi per nomina uniuersalia,
vel quotitativa, dum existentia bonorum est
certa à parte rei q. 28. n. 147. pag. 131.
Ampliatur ibid. n. 48. & 49. pag. 132.
Parricida in terminis Statuti Spoleti est incapax q. 24. n. 30. pag. 108.
Parricidium est crimen impium nimis, ac detestan-
dum q. 3. n. 16 pag. 150.
Ex Solonis sententia solum potest committi ubi
regnat iuxta ibid. n. 18.
Subiacet pœna l. Cornelii de fiscarijs, à qua impon-
nitur confiscatio bonorum ibid. n. 19. & 20.
Pater non restituendo dotem censetur adire heredi-
tatem pro filio infante q. 24. n. 75. pag. 110.
Contrarium tenent mulii DD. relati ibid.
n. 76.
Non restituens dotem consistentem in pecunia non
dicitur adire hereditatem pro filio q. 24. num.
79. pag. 111.
Et multo minus presumitur adire durante anno
ad restituendam dotem ibid. n. 80.
Vt hoc adire inducatur debet declarare, se vi legi-
gitimum administratorem adire pro filio infan-
te q. 24. n. 81. pag. 111.
Facultas concepta patri adeundi hereditatem
pro filio expirat filio defuncto ibid. n. 83.
Qui non potest succedere filio habetur, ac si non
extaret q. 24. n. 99. pag. 112.
Qui non est legitimus administrator non potest
adire hereditatem pro filio, quia habetur loco
extranei q. 24. n. 105. pag. 112.
Si recipiens in tutum cum occidente filii presumi-
tur consensisse homicidio q. 24. n. 106. pag. 112.
Contemnens filium pereuntem amittit patriam po-
testatem q. 24. n. 107. pag. 112.
Carens usufructu, & legitima administratione
bonorum filij habetur loco extranei q. 27. num.
10. pag. 118.
Concedendo filiis bona, quando voluerit concedere
dominium, vel solam administrationem videre re-
missione q. 27. num. 15. pag. 119.
Vt ei

INDEX:

- Vt ei præiudicium inferatur debet citari q. 27. n.
27. pag. 119.
- Conuentus à filio emancipato gaudet beneficio, de-
ducto ne egeat q. 27. n. 35. pag. 120.
- Et eodem beneficio gaudebit si fuerit conuentus
à fisco ibid. n. 36.
- De iure communi nō potest cogi ad soluendā legiti-
mam pro filio condemnato in pœnam confisca-
tionis bonorum q. 28. n. 14. pag. 124.
- Et si filius esset condemnatus ob crimen lœse
Majestatis, vel aliud quocunque atrocissimum
ibid. n. 15.
- Statutum potest ordinare, ut pater teneatur
profilio delinquente soluere legitimam ibid. n. 16.
- In statu Ecclesiastico à consit. March. & bulla
Sixti IV. cogitur ad soluendum legitimam pro
filio q. 28. n. 17. pag. 124.
- Ei hoc seruatur in locis Sedei Apostolice imme-
diatè subiectis, nō autē in terris Baronū ibid. n. 18.
- Etiamsi filius fuerit in contumaciam condemna-
tus ibid. n. 19.
- Tenetur soluere legitimam profilio, licet post con-
demnationem securam non habeat illum in po-
estate q. 28. n. 20. pag. 124.
- Non cogitur soluere legitimam profilio, qui occi-
dit aiuum filium, sive fratrem q. 28. n. 37. 39.
40. 41. 42. 43 & 44 pag. 125.
- Qui redditur efficiuntur rationes
Referuntur, & consultantur contraryū ibid. n.
38. & seqq.
- Tenetur reseruare filie pro secundis nuptijs tā dotē
datum, quam promissam q. 31. n. 125. pag. 165.
- Sicut non potest minore dotem datam primo viro
filie volenti transfire ad secundas nuptias, sic
quoque non possit detrahere de promissa q. 31.
n. 172. pag. 167.
- Nulum ius habet in bonis filij post professionem
delictis, sed penes ipsius. Enam vñ fructus
quæstus antequam filius re' gionem ingredia-
tur, & quare q. 35. n. 55 pag. 184.
- Potest in præiudicium creditorum remittere filio
vñfructum bonorum aduentitiorum ante
ognitionem. Iecus postea q. 36. n. 15. pag. 190.
- In aduentijs filij potest repudiare vñfructū, eti-
am prædicū creditorū q. 36. n. 18. pag. 196.
- Legans filia mille pro dote, si vivens dat ruptiū cū
quingentis, illa patre defuncto non potest petere,
nisi quingentaresidua legati q. 47. n. 128. p. 284.
- Patria potestas soluitur per ingressum Religionis q.
35. n. 40 pag. 183.
- Et hoc procedit tam in Monacho, quam in mo-
niali ob identitatem rationis ibid. n. 41.
- In bonis quæstis post professionem emissam nullus
patria potestatis effectus consideratur, & pro-
pterea vñfructus non debetur patri ibid. n. 45.
- Patrimonium per alienationem diminuitur q. 36. n.
125. pag. 196.
- Non dicitur diminutum, si debitor definat acqui-
rere ibidem.
- Patroni non possunt se opponere alij compatrongo, qui
suis admissus ad presentandum simultaneè ab
- Authore ipsorum quaß. 37. num. 44. & 91.
pag. 204. & 208.
- Moderni, si non reperiantur in possessione praesen-
tandi ex personis proprijs, sed suorum auto-
rum tantum, tunc quilibet ipsorum iuuari po-
test possessione sui auctoris q. 37. n. 96 pag. 99.
- Fiscales fraudantes fiscum in successione bonorum
vacantium tenentur de proprio resarcire dam-
num fisco q. 25. n. 10. pag. 114.
- Patruus quando excludat nepotem, & econtra q. 33.
n. 9. & 10 pag. 174.
- Excludit nepotem, dum bona fuerunt semel in li-
neam ingressa q. 33. n. 20 pag. 175.
- Declara vt ibid. n. 21 & 22. pag. 175.
- Paupertas mariti, vt vxor in subsidium teneatur de-
bet adeſſe de tempore debiti contracti, non au-
tem superuenire de tempore solutionis q. 32. n.
35. pag. 172.
- Pax de iure communi potest probari per testes q. 14.
n. 3. pag. 52.
- Secus de consuetudine, dum agitur ad pœnam
ibid. n. 4.
- Materiam pacis tractantes remissiū q. 14. n.
14. pag. 53.
- Pacem violantes pœnam confiscationis bonorum re-
currunt q. 14. n. 1 pag. 52.
- Frangentes vt incurvant pœnam confiscationis bo-
norum, necesse est pacem per instrumentum pro-
bare q. 14. n. 2 & 4. pag. 52.
- Probantes debent deponere concilienter de palma-
rum tactu, vel osculo, vt dicatur rupta pax vbi
proceditur secundum ius commune ob deficientiā
statuti, seu consuetudinis prædictæ ibid. n. 5.
- Catera de pace vide in verbo pactū.
- Peculatum, & residuum tractantes trauntur remis-
siū q. 12. n. 3 pag. 47.
- Peculatus, & residui crimini sunt similia, & pu-
niuntur à lege Iulia q. 12. n. 1. & 2. pag. 47.
- Peculium profectum non confiscatur ob bæresim
filij q. 4. n. 21. pag. 19.
- Aduentuum ob bæresim filij confiscatur rēseruato
vñfructu patri viventi q. 4. n. 22. pag. 19.
- Gastrense, vel quasi confiscatur ob bæresim filij q.
4. n. 26. pag. 19.
- Gastrense, vel quasi non confiscatur q. 27. num. 2.
pag. 118. vbi reiciuntur contraria.
- Sed spectat ad patrem, licet filius condemnatus
habeat filios ibid. n. 3.
- Limita in cassibus relatis ibid. n. 4.
- Confiscatur tamē in criminis lœse maiestatis
ibid. n. 5.
- Aduentum non confiscatur q. 27. n. 6. pag. 118.
- Aduentum, cuius pater non habet vñfructum,
& legitimam administrationem debet confidari
q. 27. n. 9. pag. 118. vbi refutantur contraria;
- Profectum est patris, tam quo ad proprietatem, quam
quoad vñfructum, & filius nihil aliud habet,
quam nudam administrationē q. 27. n. 12. p. 119.
- Nec potest publicari ibid. n. 13.
- Etiamsi pater dedisset filio plenā, & absolutā po-
testatem administrandi idem peculū ibid. n. 14.
- b Cuius-

I N D E X.

- Cuiuscunque generis sit, non posse confiscari comprobatur auctoritate S. Rot. Rom. q. 27. num. 16 pag. 119.**
- Confiscatur tamē in Statu Ecclesiastico ob contractum March. ibid. n. 17. & 39 pag. 119. & 120.**
- Constit. Marchia lib. 4 cap. 18. volens peculium confiscari, non procedit dum filius familias fuit in contumiciam damnatus ibid. n. 22.**
- Contraria opinio refutatur ibid. n. 25.**
- Et etiam refertur ibid. n. 40. pag. 120.**
- Constit. March. volens peculium confiscari debet intelligi de castrensi, vel quasi ibid. num. 30. & 32.**
- Contrarium firmatur ibid. n. 43 pag. 120.**
- Gastrense dicitur propriè haberi à filio q. 27. num. 31. pag. 119.**
- Gastrense subiacet libera dispositioni filij q. 27. n. 33. pag. 120.**
- An confiscetur patre delinquentे vide remissiū q. 27 n. 43. pag. 120.**
- Peculij aduentū proprietas confiscatur, referuato patri ususfructu in crimen lœsa maiestatis q. 27 n. 11 pag. 118.**
- Pecunia soluta ab uxore præsumitur mariti q. 38. n. 14 pag. 211.**
- Pecuniam fiscalem diuertens in usus proprios committit delictum q. 40 n. 7. pag. 229.**
- Pena inflicta Romæ pro parricido fuit semper confiscationis bonorum q. 3. n. 22 pag. 15.**
- Confiscationis bonorum an incurritur à quocunque se ipsum occidente remissiū q. 3 n. 23 pag. 15.**
- Confiscationis non intrat nisi fuerit imposta pena ordinaria delicti, non autem extraordinaria q. 3. n. 49. pag. 16.**
- Confiscationis non potest imponi in pena exiliū q. 3. n. 50. pag. 16.**
- De veritate huius cōclusionis remissiū ibid. n. 51.**
- Stupri remissiū q. 3. n. 25. pag. 51.**
- Stupri commissi in Ecclesia remissiū ibid.**
- Patris committentis crimen lœsa Maiestatis humana transit in filios q. 4 n. 79. pag. 21.**
- Imposita à l. quisquis C. ad l. Iul. Maiestat. non est amplius in usu contra filios reorum lœsa Maiestatis q. 4. n. 84 pag. 22.**
- Pecunaria in peculatus crimen camulatur cum corporali q. 12. n. 12 pag. 48.**
- Falsi est relegatio, vel exilium q. 12. n. 19. p. 48.**
- Applicanda fisco in delictis priuatis non transit ad heredes q. 15. n. 7 pag. 55.**
- Causa penae applicanda fisco pro fideiūssione de non offendendo fracta. dicitur civilis q. 15. n. 8. p. 55.**
- Pro pena delinquentium defunctorum ante litem contestatam heredes non tenentur nisi in quantum adeos peruererit q. 15. n. 10 pag. 55.**
- In pena applicanda fisco, quando accusatio non fuit porrecta viuo accusatore, nec contra heredes iug. pot. q. 15. n. 51 pag. 55.**
- Fracta fideiūssonis de non offendendo de iure canonico transit ad heredes, & morte principalis non fuitur q. 15. n. 20. pag. 55.**
- Declarata ibid. n. 21.**
- Fracta fideiūssonis de non offendendo applicatur parti de iure ciuili q. 13. n. 22. pag. 55.**
- Mortuo reo facilius proceditur ad paenam parti applicandam, quam fisco ibid. n. 23.**
- Pecunaria descendens ex contractu transmittitur ad heredes q. 15 n. 30. & 33. pag. 56.**
- Ex delictis proueniens non transmittitur ad heredes, nisi lite contestata cum defuncto q. 15. n. 31. pag. 56.**
- Pecunaria applicanda fisco ex contractu dicitur causa ciuili q. 15. n. 39. pag. 56.**
- Dua paena oriuntur ex delictis, ubi adest cautio de non offendendo, legalis scilicet, ac conventionalis, & utraque debetur q. 15. n. 51. p. 57.**
- Legalis, qua oritur ex delictis honestibus cautionem de non offendendo non producit hypothecam, nisi post sententiam condemnatoriam q. 15. n. 52 pag. 57.**
- Conventionalis vero habet hypothecam exercibilem à die celebrati contractus, & retrotrahitur ad diem stipulata conventionis, etiam in presudicium creditorum, & emptorum meum temporis q. 15. n. 53 pag. 57.**
- Conventionalis supradicta, sicuti potest exerceri contra habentes causam onerosam, ita & contra habentes causam lucrativam q. 15. n. 54 pag. 57.**
- Fraudata gabellæ non intrat cessante dolo q. 21. n. 17. pag. 96.**
- A pena prædicta excusat transiens per locum, unde audierit à viro fidei digno illic non solutus gabellam ibid. n. 18.**
- Fraudata gabellæ non incurritur à minore, & quare q. 21. n. 34. pag. 97.**
- Fraudata gabellæ præscribitur quinquennio q. 21. n. 37. pag. 97.**
- Et non transit ad heredes, nisi res, quæ incidunt in commissum ad eos per ueneritatem ibid. n. 38.**
- Fraudata gabellæ quando transit ad heredes, requiriuntur, quod lis fuerit contestata cum fraudate q. 21. n. 39 pag. 97.**
- Apposita factio, siue dationi quantitatis non potest exigiri, nisi iuxta id, quod interest q. 22. n. 34. p. 101.**
- Pro interesse exigitur etiam de iure canonico q. 22. n. 35. pag. 101.**
- Et apud supra dicta Tribunalia, in quibus regulariter non exigitur ibid. n. 36.**
- Differentiam inter paenam appositam factio, vel dationi quantitatis vide remissiū ibid. n. 37.**
- Quid resoluendum in exactione paenarum stante iuramento vide remissiū ibid. n. 38.**
- Vt aliquid dicatur continere penam, necesse est et præcedat præceptum de aliquid faciendo, vel non faciendo q. 22. n. 42. 44. 45. p. 101. & 102.**
- Semper est ubi præcedit præceptū q. 22. n. 43. p. 101.**
- Importatur ex verbis cadant, & similibus q. 22. n. 50. pag. 102.**

Apposita

I N D E X.

- Aposita in contractu compromissi exigitur de iure q. 22. n. 76. pag. 103.
- Non tamē de consuetudine ibid. n. 77.
- Author testatur nunquā vidisse exigi ibid n. 78.
- Pecunaria non dicitur incorporata, nisi fuerit exacta q. 41. n. 8 pag. 231.
- Penūx non debent infligi, ne exigi pro criminibus tollerandis q. 2. n. 27 pag. 12.
- Non possunt ab Episcopo conuerti in propriam uititatem q. 2. n. 28. pag. 12.
- Parcicidae, que recensentur à Menoch. q. 3. num. 17. pag. 15.
- Imposita de iure ciuili rapientibus, & raptis nubentibus, an ceſſent de iure canonico per matrimonium contractum remiſſiūe q. 3. n. 35. pag. 16.
- Rapientium à iure ciuili inductæ non habent locum in Statu Ecclesiastico secuto matrimonio q. 3. n. 37. pag. 16.
- Pro libello famoso quandò intrent, vel ceſſent à iure communi, bullario, & municipali inflictæ remiſſiūe q. 7. n. 3. pag. 29.
- Contentæ in bullis, & bannimentis contra defērentes arma prohibita non habent locum contra vtentes ipsis armis prohibitis ad propriam defensam q. 8. n. 32. pag. 32.
- Omnes ceſſant in occidente bannitum armis prohibitis q. 8. n. 36. pag. 32.
- Duellantium comprehendunt Ecclesiasticas personas, & illis fauorem, & auxilium dantes q. 10. n. 8. pag. 38.
- Reservata arbitrio non possunt exceedere expressas q. 12. n. 20. pag. 48.
- Conuentionales ex contractu fractio cautionis de non offendendo ad hæredes transciunt, & si defunctus, qui viuens offendit non fuerit conuentus q. 15. n. 24. & 25. pag. 56.
- Conuentionali sit locus statim secuta offensa q. 15. n. 27. pag. 56.
- Dux oriuntur ex delictis, ubi adest cautio de non offendendo, legalis scilicet, & conuentionalis, & utraque debetur q. 15. n. 51. pag. 57.
- Pecunaria imponuntur in criminibus extraordinarijs, vel ubi ex aliqua iusta causa receditur à pena ordinaria q. 22. n. 21. pag. 100.
- Possunt imponi etiā à iudicibus cum restrictiōnibus positis remiſſiūe ibid. n. 22.
- Pecunaria contra contumaces de filo S. Consulte non exiguntur q. 22. n. 23. pag. 100.
- Hunc filium esse validum vide remiſſiūe ibid. n. 24. pag. 101.
- Pœnas communes cum priuato exigit fiscus, de cuius manu debet priuatus recipere q. 22. n. 25. pag. 101.
- Et distinctio inter pœnam legalem, & conuentionalem reprobatur ibid. n. 26.
- Soluens tamē priuato partem suam remanet liberatus ibid. n. 27.
- Pro solutione pœnae omnes delinquentes tenentur in solidum ibid. n. 28.
- Frout etiā tenentur ad fauorem partis pro interesse, vel restituzione rei ibid. n. 29.
- Nomine tam venit descendens ex delicto, quam ex contractu q. 22. n. 30. pag. 101.
- Debentur statim incursa mora per lapsum diei q. 22. n. 31. pag. 101.
- Siuè sint adiectæ factio negatiuo, siue affirmatiuo ibid. num. 32.
- Mora in pœnis an possit purgari vide remiſſiūe ibid. n. 33.
- In testamentis adscribuntur cum aduersariua, siue tacita, siue expressa q. 22. n. 47. pag. 102.
- Pecunaria, & mulctæ post incorporationem dicuntur esse de patrimonio fisci quæst. 41. num. 13. pag. 231.
- Pensiones inexactæ, sed à clericis viuente consignatae creditoribus in solutum non continentur sub spacio q. 16. n. 32. pag. 61.
- Dicta datio in solutum quomodo fieri debeat vide ibidem.
- Penuria tempore possunt cogi Cives ad vendendum frumentum iusto pretio pro subsistence Civium q. 18. n. 22. pag. 69.
- Tempore nemo est immunitis, licet sit de domo Principis, & priuilegium duodecim fliorum non excusat q. 18. n. 129. & 130. pag. 75.
- Tempore, & necessitatibus omnia priuilegia silent, & multa permittuntur, quæ non permetterentur ibid. n. 138.
- Peregrini non dixit, bona hæreditis esse ad fauorem fisci obligata pro debito defuncti, & quatenus dixisset, eius autoritas non sufficeret ad tribuendum fisco priuilegium, quod in eius causis procedatur etiā in diebus feriatis q. 39. n. 77. p. 221.
- Personæ omnes priuilegiatae dicuntur personæ priuatae facta comparatione cum fisco q. 47. n. 80. p. 280.
- Pestientes alloquisani prohibentur, vel à propinquis, vel à vento, & interdictur hominibus peste vexatis extendere in fenerbris ad aerem, vel ad solem pannos q. 19. n. 38. pag. 82.
- Si vagentur per Ciuitatem alios inficienes puniuntur pœna capitis q. 19. n. 39. pag. 82.
- Et volentes se amplexari potest quis occidere si alto modo euitare non possit q. 19. n. 40. pag. 82.
- Pestis tempore potest fieri edictum, ne peregrini, vel forenses hospitentur in Ciuitate, & Comitatu q. 19. n. 14. pag. 81.
- Vnde sapissimè exoriatur, quanta sint eius dannæ, & quomodo de ea medici loquantur q. 19. num. 1. pag. 80.
- Tempore, si illa per loca vicina grassetur potest interdicte gressus à Ciuitate, nisi ad certas portas, & cum bulletino q. 19. n. 15. pag. 81.
- Tempore personæ suspectæ, si inuitis custodibus intrauerunt Ciuitatem possunt puniri q. 19. n. 17. pag. 81.
- Tempore suspecti de peste non solum à Ciuitatis bus, sed & à suburbis debent repelli q. 19. n. 17. pag. 81.
- Tempore debet curari, ne per vias Stercora propagiantur q. 19. n. 18. pag. 81.
- Et præcipue Stercus suillum, & anserinum ibid. ubi ratio redditur.

I N D E X.

- Tempore prohibitio facta circa proijciendas fordes extenditur ad omnes immunditias q. 19 n. 19. pag. 81.*
- Tempore vicini locorum, ubi dictæ immunditiae reperiuntur tenentur ad paenam quæst. 19 n. 20. pag. 81.*
- Tempore, seu illa gravante debet prohiberi quodlibet genus exercitij pestiferi, ex cuius odore locus publicus, vel priuatus inficeretur q. 19. n. 22 pag. 81.*
- Tempore fossæ Ciuitatum circa manias sunt penitus exiccaenda, aut sapienter aqua recenti replenda, & prohibetur in eis lotio pannorum, & similia q. 19. n. 23. pag. 81.*
- Et dictæ aquæ debent mundæ, & limpidae manuteneri ibid. 81.*
- Tempore purgatio lini, canapis, & similium non debet permitti prope loca habitata, & buare q. 19. n. 24. pag. 82.*
- Amplia etiam si linum, & canapum essent clericorum ibid. 82.*
- Tempore linum. & canapum non debent propè Ciuitatem plantari q. 19. n. 25. pag. 82.*
- Tempore conuentus hominum, & alia celebratio-nes, quæ fiunt voluptatis causa debent prohiberi, non tamè nundinae, & emporia quæst. 19. n. 26. pag. 82.*
- Contrarium de nundinis, & emporijs sentit Sen-nert. ibid. 82.*
- Tempore terre priuatorum possunt eligi pro depu-tanda mansione afflictorum; dummodo alius locus commodus non inueniatur q. 19. n. 29 p. 82.*
- Tempore tamè transacto Dominus illas recu-perat ibid. 82.*
- Tempore Ciuitas potest conducere, & emere terras ab inuitis q. 19. n. 28. pag. 82.*
- Multa circa mansionem afflictorum tempore pe-ritis, & illarum constructionem remissiæ q. 19. n. 29 pag. 82.*
- Tempore mansiones predictæ pretio soluto efficiuntur publicæ ibid. n. 30.*
- Debent tamè istæ mansiones hospitales con-strui extra Ciuitatem ibid. n. 31.*
- Tempore corpora defunctorum debent tumulari, & cæmeteria claudi tam bene, ut nullus odor euadat q. 19. n. 32. pag. 82.*
- Amplia dictam conclusionem procedere etiam in favorosis, qui debent extra Ciuitatem ob-truncari, & sepulturæ tradi, & si alias illa pri-uari deberent ibid. 82.*
- Tempore expediuntur in domibus infectorum prouisiones, ut vestes, aliaque mobilia incandan-tur, & animalia, ut canes interficiantur q. 19. n. 37. pag. 82.*
- Tempore naui adueniente debet mandari, ut mari detineatur, & nullus descendat in terram ad effectum videndi per medicum, annautæ, vel passagerij sint aliquo morbo affecti quæst. 19. n. 41. pag. 82.*
- Omnis suspicio ad summum quadraginta diebus abolesitur q. 19. n. 45. pag. 83.*
- Contrarium tenet Mascard. de probat. quod sci-licet venenum pestilentiale possit ulterius latere, in hoc tamè medicorum consilium est querendum, & melius est peccare in tempore, quam in celeritate ibid. n. 46.*
- Tempore Magistratus secularis debet facere fidem, quod clericus quarantenam expleuerit, & Epicopos debet concedere licentiam excundi q. 19. n. 47. pag. 83.*
- Tempore clerici non tenentur soluere collectas im-positas causa pestis q. 19. n. 48. pag. 83.*
- Pestem ad arcendam debent deputari ad custodiām portarum Ciuitatum duo, vel tres de grauioribus, & nobilioribus patriæ, qui aduenis, & peregrinis ingressus prohibeant q. 19. n. 2. p. 80.*
- Petens aliquid a Iudice debet facere proprijs expen-sis q. 39. n. 32. pag. 217.*
- Phœnices cum loculis, & crumenis Deos pecuniosos effinxere q. 6. n. 3. pag. 26.*
- Pluralitas in iure aliquando resolutur in singularita-tem q. 36. n. 153. pag. 198.*
- Semper presumitur q. 50. n. 37 pag. 295.*
- Maximè contra debentem probare identitatem ibid. n. 38. & ubi probatio debet concludere per necesse ibid. n. 39.*
- Podere unum constituitur ex pluribus petijs terra-rum, licet diuersis, & separatis quæst. 34 n. 12 pag. 177.*
- Populus Romanus sub Clodio Tribuno confiscatio-nem Ptolomei Viui socij Cipro Insula dominan-tis demandauit q. 1. n. 1. pag. 3.*
- Saturo Populo nibil latius, & ieuno nibil sedi-tiosius q. 18. n. 2. pag. 69.*
- Positiones in terminis constitutionis Marchia de-bent produci iuratae, alias responso subsecuta, & si spontanea non præiudicat q. 50. n. 50. 51. 52. pag. 295. & 296.*
- Limita ibid. n. 53. 295.*
- Positionibus respondens an censeatur confiteri nega-ta in positionibus antecedentibus q. 50. num. 42. & 43. pag. 295.*
- Respondens per verba non credit, ut ponitur non potest dici mendax q. 50. n. 49. pag. 295.*
- Possessio aquæ probatur ex protractione eiusdem aquæ facta per vallatum q. 11. n. 65. pag. 46.*
- Aqua probatur ex sola fabricatione vallati q. 11. n. 66. pag. 46.*
- Præsumitur semper continuata, nisi fuerit ab alio occupata, vel interuersa per aliquam prohibitio-nem, & prohibiti acquiescentiam quæst. 11. n. 69. pag. 46.*
- Omnis considerabilis ad quemcunque effectum cu-jiusvis iudicij possessorij, & rei litigiosa trans-fertur ex clausula constituti q. 20. n. 3. p. 86.*
- Actualis probatur per fidem plurium testimoni-um, etiam extrajudicalem, & non recor-ditam, quando est suffulta administriculis instru-menti venditionis, in quo adebet clausula consti-tuti q. 20. n. 4. pag. 86.*
- Probatur ex notorietate possessionis adeptæ, & in processu causa deducere, q. 20. n. 5. pag. 86.*
- Probatur*

I N D E X.

- Probatur quoque ex verisimilitudine acquisitionis illius, quando res titulo verè oneroso fuit quæsitæ ibid. n. 6.
- Rei litigiosæ per precarium in instrumento alienationis, & acquisitionis appositum non transferitur ibid. n. 19.
- Transferetur ex contractu nullo, quando fuit deuentum ad actum facti q. 20. n. 29 pag. 88.
- Ablata absque citatione, statim est restituenda ibid. n. 31.
- Capta, & datio in solutum impedit executionem relaxatam aduersus eum, cuius bona tradita fuerunt in solutum ibid. n. 32.
- Bonorum incidentium in commissum non acquiruntur, nisi secuta sententia declaratoria Iudicis q. 21. n. 3 pag. 96.
- Limita, nisi aliter suadeat statutum ibid. n. 4.
- Item de generali consuetudine Germaniae. ibid. num. 5.
- In multis locis Status Ecclesiastici non expectatur ista iudicis declaratoria, & male, & quare ibid. n. 6.
- Vendoris præsumitur continuata usque ad diem venditionis q. 34. n. 10. pag. 176.
- Naturalis corpore, ciuilis animo, retinetur q. 35. n. 60. pag. 184.
- Sola naturalis non sufficit ususfructuario ad acquirendos fructus, sed debet omnino illum adipisci media iurectuum perceptione ibid. n. 65.
- Naturalis ususfructus reservatione retinetur, ciuus vero transferitur ibid. n. 66.
- Limita quando ad effici pactum in contrarium ibid. n. 67.
- In summarijssimo possessorio non attenditur quis debet possidere, sed quis in possessione reperiatur q. 35. n. 84. pag. 185.
- Possidere, & esse in possessione quam differant inter se q. 35. n. 84. pag. 185.
- Præsentandæ ut impediri possit, debet constare de proprietate adeo clare, & indubitate, ut in contrarium nihil obiectum possit q. 37. n. 93. pag. 208.
- Defuncti, & si non transiret in heredes, attamen ex ea probatur pertinencia patronalis ad fauorem successoris q. 37. n. 97. pag. 209.
- Defuncti, quamvis non continuetur in heredem quod factum, nisi actualiter apprehendatur, continuatur tamè quo ad effectum ibid. n. 98.
- Capta altero in ea remanente non dicitur realis, & actualis incorporatio q. 41. n. 9. pag. 231.
- Et ad supradictam possessionem adipiscendam, etiam in crimine lœse Maiestatis non sufficit sententia declaratoria, sed requiritur actualis apprehensio, licet bene transeat dominium ibid. num. 10.
- Capta post appellationem dicitur attentata q. 49. n. 19. pag. 291.
- Possessionem de tempore mota litis non est neceſſe probare, dum constat de antiquiori q. 11. num. 70. pag. 46.
- Vltimam præsentandi pro medietate sufficit allegare ad effectum subſinendi prouisionem, dum
- non agitur inter compatrios contendentes de perpetua pertinentia patronati pro futuris vacationibus q. 37. n. 71. pag. 207.
- Et effectus dictæ possessionis non potest impediri ex contraria probatione pertinentiæ in petitorio, nisi de illa plenè, & concludenter doceatur per rem iudicatam, confessionem patris, vel instrumentum publicum fundationis clarum, & indubitatum, cui nihil opponi possit ibid. n. 72.
- Possessionis commodum amittit, qui scit, & patitur bona ab alio possideri q. 35. n. 62. pag. 184.
- Sue causa potest mutari ex titulo superuenienti q. 36. n. 135. pag. 197.
- Mutatio tituli præsumitur, quando titulus superueniens est magis utilis, & proficuus ibid. n. 136.
- Possessor antiquior est manutenendus, si probet, quod iunior clam possideat q. 35. n. 63. pag. 184.
- Sciens suam possessionem occupatam, nisi statim reclamet illius commodo priuatur q. 35. num. 64. pag. 184.
- Vnam rem in solidum duo nequeunt possidere q. 33. n. 35. pag. 185.
- Tempore motæ litis est manutenendus q. 35. num. 84. pag. 185.
- Possessoris ignorantia non excusat, quia ante executionem debet perquiri possessor, ut pro sententia exequenda citetur q. 20. n. 8. pag. 86.
- Contra possidorem rei litigiosæ, an prius agi debet reuocatoria in actione reali, & quidam actione personali remissiū q. 20. n. 15. pag. 87.
- Possidens vigore donationis nullæ non potest impedire immissionem ex remedio quorum bonorum q. 38. n. 47 pag. 212.
- Possibilitas tituli inualidi ad præsentandum sufficit, ut interim attendi debat quasi possidio, & non proprietas q. 37. n. 92. pag. 208.
- Posthumus præsumitur grauatus fideicommissio, sicut erat grauatus filius iam natus q. 24. n. 29 f. 110.
- Redditur ratio ibid. n. 60.
- Præminentia torquendi reos denegatis defensionibus practicari potest in omnibus casibus, ubi debet imponi pena ordinaria, non autem arbitraria q. 1. n. 41. pag. 7.
- Siuè facultas prædicta practicatur tam contra laicos, quam contra clericos, si prouenit à Papa, & ius dicens habet in eos legitimam iurisdictiōnem ibid. n. 43.
- Limita in minoribus, quibus omnino debent dari defensiones ibid. n. 44.
- Sublimita in illis casibus, in quibus minor ætas non excusat à pena orainaria ibid. n. 45.
- Præscriptio aduersus fiscum varias trahit opiniones remissiū q. 4. n. 54. & 58. pag. 20.
- Nec quadrigenalis, nec centenaria currit contra fiscum in bonis inquisitorum, quando fuit interrupta q. 4. n. 55 pag. 20.
- Aduersus fiscum requirit, si non titulum, saltem bonam fidem q. 4. n. 57. pag. 20.
- Decennij non incipit, nisi à die, qua creditor sciuit distractionem bonorum in tertium q. 24. n. 120. pag. 113.

Et hoc

I N D E X.

- Et hæc scientia est probanda, cum presumatur ignoranta ibid. n. 121. 77.
- Tempus, quo quis ager non potest est subducendum à prescriptione q. 24. n. 122. pag. 133.
- Non elidit actionem ipso iure, sed facit remanere elibilem ope exceptionis q. 41. n. 56. pag. 234.
- Non tollit actiones per sonales cessante bona fide q. 44. n. 96. pag. 255.
- In heredem non potest incipere, si defunctus erat in mala fide ibid. n. 97.
- Non currit durante minori, & pupillari etate ibid. n. 98.
- Vel non currit aduersus ignorantem, vel datur restitutio in integrum ibid. n. 99.
- Amplia licet præscriptio sit incepta cum defuncto, & completa cum herede ibid. n. 100.
- Non potest fundari super titulo nullo, & inualido ibid. n. 103.
- Non datur stante mala fide q. 44. n. 116. p. 256.
- Non potest incipere in heredibus tutoris, seu curatoris mala fidei ibid. n. 117. & 118.
- Nunquam incipit contra pupillum, vel minorem iuxta communem traditionem DD. ibid. n. 121.
- Præscriptione legitimè completa cum fisco mala fides postea superuentia in illo, qui bona de manu fisci recepit non potest retractare præscriptionem legitimè in esse deduciam q. 41. n. 62. pag. 234.
- Præsentatio facta ab illis, quorum vocibus fuit per Papam derogatum non attenditur q. 37. num. 43 pag. 204.
- Pro iustificatione pertinentie præsentandi sufficit docere se filium, & heredem eius, qui existit in quasi possessione præsentandi q. 37. n. 66. pag. 206.
- In præsentatione, & subsecuta institutione ultimi prouisi, si quis fuerit citatus, & nihil operatus, nascitur exceptio rei iudicata, ut ipse nullatenus debeat audiri q. 37. n. 51. pag. 205.
- Præsentationes explete ab illis, qui nunquam fuerunt in possessione præsentandi tribuunt duntaxatius ad rem stante prouisione Apostolica alterius q. 37. n. 35. pag. 204.
- Præsumptio non debet plus operari, quam veritas q. 36. n. 140. pag. 197.
- In contrarium cessat ubi docetur per instrumentum de repudiatione ibid. n. 139.
- Nihil operatur, quando appareat probatio in contrario ibid. n. 141.
- Belli, & pugne excluditur ex actis amicabilibus q. 10. n. 48. pag. 40.
- Pretium iustum dicitur, quod dominus ab alio habere potest, cum restanti valeat, quanti vendi potest q. 18. n. 122. pag. 74.
- In dubio semper præsumitur iustum, & signanter legitimum, & legale illud, quod constituitur à Magistratu, vel superiori, & quare q. 18. n. 163. pag. 77.
- Iustum dignoscitur ex communi hominum consensu q. 18. n. 164. pag. 77.
- In foro externo tam Ciuiili, quam Canonico non dicitur iustum, nisi differentia sit ultra-
- dimidium iusti pretij q. 18. num. 165 pag. 77.
- Ese iustum, vel iniustum non potest considerari, nisi respectu loci, quo res vendatur q. 18. n. 166. pag. 77.
- Frumenti tempore penuria est secundum valorem, quem vendor domi inuenit, non quod valeat, si ē Ciuitate extrahereatur q. 18. n. 169. pag. 78.
- An sit iustum, vel iniustum attendi debet tempus accepti frumenti q. 18. n. 171. pag. 78.
- Iustum, aquum, & legale non licet venditoribus exceedere q. 18. n. 174. pag. 78.
- Taxatum in vendendo excedentes peccant mortaliiter q. 18. n. 175. pag. 78.
- In contractibus rerum Ciuitatis, ubi potest considerari futurum lucrum emptoris, & damnum vendentis est ad aequitatem reducendum q. 47. n. 53. pag. 279.
- Pretia si pluraria sint in uno loco, summum, medium, & minimum dicitur iustum pretium q. 18. n. 173. pag. 78.
- Princeps, vel alias Magistratus similem autoritatem in Republica soriitus tantum habet ius confiscandi q. 1. n. 7. pag. 4.
- Non potest iurisdictionem torquendi reos absque defensionibus tribuere q. 1. n. 27. pag. 6.
- Habet ius confiscandi priuatue quoad omnes, nisi expressim tuerit alteri ab ipso Princeps concessum q. 1. n. 8. pag. 4.
- Non presumitur velle quod non potest q. 16. num. 56. pag. 62.
- Non potest ex causa publica utilitatis priuare subditos dominio rerum suarum allodium ut alteri donet, & applicet, nisi pretium solvatur q. 16. n. 57. pag. 62.
- Non potest tollere vassallis liberam suorum bonorum dispositionem tam in vita, quam in morte q. 16. n. 59. pag. 62.
- Licet non ligetur legibus de monopolio disponentibus, tamen quantum potest debet ab illo se absiperere q. 17. n. 11. pag. 64.
- Non potest facere legem, quod monopolium exercetur, quia repugnat charitati Christianæ, & si lex esset facta non valeret q. 17. n. 12. p. 64.
- An possit concedere priuilegium exercendi monopolum, & quæ debeat considerare revijsuè q. 17. n. 13. pag. 64.
- Sua ordinaria potestate bona alicuius auferre non potest, quia super ijs, quæ iuris naturalis sunt, diligentium dispensare nequit q. 18. num. 125. & 126. pag. 75.
- Limita tamen dictam conclusionem, quando utilitas publica aliud requirit ibid. n. 127.
- Et tempore dictæ inopia, & penuria nemo est immunis, licet sit de domo Principis, & priuilegium duodecim filiorum non excusat ibid. n. 129. & 130.
- Infeudando censetur subrogare in sui locum fiscum Baronis quoad bona in territorio feudali q. 43. n. 41. pag. 242.
- Statutis non ligatur q. 47. n. 11. pag. 277.
- Statuendo, ut affines, & consanguinei indistinctè compet-

INDEX.

- Compellantur ad redimendum bona confiscata,
voluit propicere fisci utilitati, non autem ordinari
nem factorum attendere q. 47. n. 97 p. 281.
Principem liberum arbitrium, & generale tantum,
vel supremum delegasse quomodo dignoscatur q.
1. n. 20. pag. 40.
Privilegia aduersus bullas disponentes circa spolia
clericorum non valent, & fuerunt revocata ab
Urbano VIII E. q. 16. n. 14. pag. 60.
Recipere debent interpretationem, ut latenter ius
commune minus, quam fieri possit, nec debent
extendi ultra illud, quod continetur in ipsis q.
39. n. 78. pag. 222.
Privilegium, quantumcumque generale concessum
alicui ad eius priuatam utilitatem nunquam
includit illud, quod est damnum Republice q.
18. n. 123 pag. 75.
Omne habet tacitam conditionem, nisi aliud necessi-
tatis, vel publica utilitas suadeat q. 18. num.
146. pag. 76.
Omne cessat, si aliquid praividicatum inferat Rei-
publica ibid.
Transmittendi hereditatem absque additione profi-
citur ex potentia sanguinis q. 36. n. 54. p. 192.
Vsurarum est omnino diuersum a priuilegio hypo-
thecae, cum illud non contrabatur, nisi per mo-
rum q. 39. n. 66. pag. 221.
Probatio corporis delicti, aliaq; crimen false mo-
te continentia traduntur remissione q. 6. num.
61. pag. 29.
Per inspectionem, & evidentiam rei dicuntur legi-
timi approbatio q. 10. n. 62. pag. 41.
Vt dicatur de aliquo constare, non solum suffi-
cit sententia, sed & omnes aliae legitimae proba-
tiones q. 15. n. 50. pag. 57.
Non idoneitatis dicitur facta, si positis bonis debi-
toris sub hasta, oblato non inveniatur q. 18. n.
106. pag. 73.
Non idoneitatis debitoris, seu Pistoris non spectat
ad Ciuitatem antequam agat contra sitonam,
qui frumentum pistori creditit, sed diuinitas illius
per sitonam debent probari q. 18. n. 105. p. 73.
Debet esse a iure approbata, non autem arbitraria
q. 21. n. 12. pag. 96.
Fragrantie, & formatio processus requiritur con-
tra apprebensum infragantis crimine q. 21. num.
13. pag. 96.
Nulla maior, neque melior ea, que resultat ex
precibus porrectis q. 29. n. 60. pag. 144.
Non probat hoc esse, quod ab hoc contingit abes-
se q. 11. n. 62. pag. 46.
Ambigua, & de necessitate possessionem non iuri-
ficans non attenditur q. 35. n. 70. pag. 185.
Aliqualis sufficit in ipsis, que non concernunt fun-
damentum, & substantiam gratiae. q. 37. num.
60. pag. 205.
Processus in causis, in quibus proceditur ex abrupto
potest construi in diebus feriatis in honorem Dei,
sed non ferri sententia q. 11. n. 21. pag. 43.
Proclama unum non sufficit, sed saltem debent esse
bina q. 41. n. 41. pag. 233.
- Et duo debent continere duos terminos ibid. n.
43 & 45.
Fallit si daretur annus ad agendum, tunc enim
non requiritur bina monitus ibid. n. 44.
Proclamata, siue crida ad instantiam fisci, quod qui-
libet pretendens interesse deberet intra certum te-
pus comparere ad afferendum iura sua, alias dicto
termino elapsi amplius non audiretur, si deinde
Princeps dedit restitutionem ad gratiam, & bo-
na alicui condemnato, qui sic restitutus pulsatur
a editoribus pro solutione illius crediti, quod
ab ipsis in termino cridarum non fuit deductum,
an obiectum creditoribus maxima est difficultas q.
41. n. 27. pag. 232.
Siue crida si faciunt per fiscum promulgata ex vi
alicius statuti, vel alterius constitutionis a
Principe edita, tunc creditores non comparen-
tes in termino illius ad agendum, & iura sua
deducendum praescripto non possunt amplius
comparere, & comparentes remanent omnino
exclusi a petitione creditorum ibid. n. 28.
Contrarium firmatur deficiente Statuto, seu
constitutione de solo precepto Iudicis ibid. num.
29. 30. 31. & 38.
Episcopo faciente proclamata, quod si quis pra-
tentat aliquid in bonis & surarij debeat infra-
certum tempus comparere, alias non audietur,
creditor existens in Ciuitate, & non comparans
non priuatur iure suo, sed potest agere contra
pauperes, in quos de mandato Episcopi bona
& surarij deuenierunt q. 41. n. 39. pag. 233.
Aduersus proclamata datur restitutio in inte-
grum in illis casibus, in quibus datur de iure q.
41. n. 51. pag. 233.
An ligant creditorem ad tempus, sub conditione,
vel annum pro censibus acurrentis ibid. num.
52. pag. 234.
Procurator sine speciali mandato non potest declarar-
re suos principales non possidere q. 35. num. 72.
pag. 185.
Exigens, & retinens penes se non potest conueniri
actione depositi, sed mandati q. 44. n. 66. p. 254.
Professio bonorum iuxta formam traditam in l for-
maff ae cens. facienda est pro collectarum, &
tributorum solutione a possessore eorundem q. 39.
n. 33. pag. 217.
Bonorum si ab illorum possessore non fiat bona non
professa confiscantur q. 39. n. 34 pag. 217.
Dicta pena contra fiscum prescribitur per quin-
quennium ibid. n. 35.
Prohibitio extrahendi facta libertatis gratia valida
est q. 18. n. 170 pag. 78.
Non afficit rem ipsam, nec vitium constituit in re,
sed inducit impotentiam alienandi in personam
q. 20. n. 53. pag. 91.
Prohibitiones conjecturales, & presumptivae non re-
levant contra alium existentem in possessione
confinium q. 11. n. 73. pag. 47.
Generales extrahendi frumentum, an fieri possint
extra tempus penuria q. 18. n. 59. pag. 71.
Promissio super libertate fundi facta in instrumento
census

I N D E X.

census non afficit nisi quatenus interficit emptoris
census q. 35 n. 57. pag. 193.

Et interesse dicti emptoris census non potest con-
trouerui, dum fuit evictus fundus, super quo
erat impositus census ibid. n. 58.

Iuramento munita, ac obligations Camerali ha-
bet paratam executionem q. 45. n. 43. pag. 245.

De faciendo renunciare aliquem facta efficit, ut
contra promittentem possit deueniri ad carcera-
tionem, & captionem pignorum pro facti adim-
pimento ibid. n. 44.

Limita dictam conclusionem non procedere in
marito, qui fecit qui: quid potuit pro habenda
renunciatione, quia excusaretur, nec ad inte-
resse teneretur ibid. n. 45.

Amplia limitationem, licet promissio efficit am-
plissima, & promisisset medio iuramento, quod
faciendo possibilia non excusaretur ibid. n. 46.

Declaratur tamē hoc non procedere quando
ex mente contrahentium constare potest, quod
promittenti non sufficeret, quantum vis maxi-
mam diligentiam adhibere, hoc enim casu ad in-
teresse teneretur. & quare ibid. n. 47.

Et de tali mente dicitur constare, quando in in-
strumento leguntur verba, quod possibilia, &
impossibilia fecisse nullo modo excusari possit
ibid. n. 48.

De non reuocando nibil operatur, dum est appo-
sita in clausulis executiuis q. 47. n. 156. p. 285.

Prorex in regno utriusque Sicilia non potest guidare,
assecurare, aut compone in delicto sodomitie q.
9. n. 40. pag. 36.

Et ista prohibitio extenditur etiam ad Barones
ibidem.

Tamen si indultauerit aliquem, & si indultum
sit nullum, indultatus non potest molestari
ibidem.

Protestatio quando ordinatur ad tollendam mentem
a facto, seu presumptionem ex eodem facto re-
sultantem, tunc protestatio operatur, & non
factum q. 39. n. 92. pag. 223.

Quando est ordinata ad limitandum factum, cum
quose compatitur non potest dicti contraria facto
ibid. num. 93.

Et tali casu potius actus vitiatur, quam prote-
statio ibid.

Proutio necessaria fieri debet tempore imminentis
penuria q. 18. n. 149. pag. 76.

Publicanus oratendens gabellam a Clerico, vel res
incidente in commissum debet iudicium facere co-
ram iudice Ecclesiastico q. 21 n. 57. pag. 98.

Pugiones, & similia arma breviora tribus palmis
probidentur sub pena indicta a pio V. in banni-
mentis generalibus q. 8. n. 4. pag. 310.

Q.

Varantena, quarē fuerit introducta vide q. 19.
n. 44. pag. 83.

Quicunx ad ministratori facta absque eo, quod ap-
pareat dispercta, sive rationes per electionem

peritorum, ac alia a iure requisita non relevat
q. 44. n. 101. pag. 255.

Facta a minore fine solemnitatibus ab Egidiiana
requisitus est nulla q. 44. num. 112. & 129.
pag. 256. & 257.

Et sine solemnitatibus prasumitur dolosa, &
siccatio iterum reddi debet ibid. n. 130.

Facta pro annis ante cedentibus non potest deserui-
re pro subsequentibus ibid. n. 113.

Facta etiam absque solemnitatibus liberat a reddi-
tione rationis, quando est pluribus adminiculis
suffulta ibid. n. 124.

R

R Aptus materia traditur remissiue quæst. 3. num.
38. pag. 16.

Ratio ad hoc ut dicatur legitimè redditia requiritur,
ut ex scripturis appareat electos sive calculato-
res, qui rationes inspiciant q. 44. n. 111. &
158. pag. 254.

Amplia etiā ratio appareat redditia ex instru-
mento solemniter celebratio ibid.

Semel redditia amplius reddi non debet q. 44. num.
123. pag. 256.

Debet iterum reddi, quando prima redita non
apparet cum exhibitione librorum, & solidatio-
ne computorum facta a peritis q. 44. num. 138.
pag. 259.

Amplia etiā dicta liberatio efficit facta cum jo-
lémittatibus ibid.

Redores Civitatum debent insectos pestis tempore,
quo ipsa grassetur expellere q. 19. n. 16. p. 8. 81.

Amplia dictam conclusionem praecaeere etiam in
suspectis ibid.

Redentes computa Camera Apostolica non integrè,
& fideliter puniuntur penitentijs falsi, de-
cupli, & alijs arbitrio Papæ ex bullâ Pauli III.
q. 12. n. 16. pag. 48.

Redditus annuus extra territorium, si concernit
quid mobile debetur fisco loci creditoris, si vero
immobile fisco loci, ubi est q. 43. n. 33. pag. 242.

Intellige tamē ut ibid. n. 35.

Annuus quando præstatur ratione fructuum vel
immobilis existentis in altero territorio, cuius
dominium non est apud soluentem non applica-
tur fisco debitoris confiscati, sed illi ubi res sita
est q. 43. n. 35. pag. 243.

Annuui quando præstantur in recognitionem direc-
tori dominij, vel superioritatis, vel quando sunt
census perpetui, qui considerantur tanquam ius
immobile acquiruntur fisco loci, ubi debentur
ibid. n. 37. & 39.

Maxime quando huiusmodi præstatio promissa
est ab homine unius loci alteri persona de eodem
loco, licet constituta sit super bonis alterius ter-
ritorij ibid. n. 38.

Annui, quando soluentur ratione fructuum appli-
cantur fisco loci bonorum, secus ratione directi
dominij, & superioritatis q. 43. n. 39 pag. 242.

Regio Eliensis erat omnibus alijs Peloponnesi co-
profissima

I N D E X.

- pioſiſſima, quid magna pars gentis ita agros
 colebat, ut primam, & tertiam etatem ruri
 agens nunquam Ciuitatem ingredetur quæſt.
 18. n. 7 pag. 96.
- Regula, quod res tanti valeat, quanti vendi potest
 intelligitur de pretio, quo vendi potest in loco
 vendoris q. 18. n. 167. pag. 77.
- Quod poſſeſſio litigiosa in aliū transire non poſſit,
 procedit, quando ipſa poſſeſſio ſola principali-
 ter tranſeretur, non autem quando alienatur
 proprieſtas, quæ litigiosa non eſt quæſt. 20. n.
 30 pag. 88.
- Reus ut poſſit torqueri denogatis deſenſionibus debet
 concurrere leuitas vita, & diſamatio Rei q. 1.
 n. 29. & 30 pag. 6.
- Non debet aliter iudicari, quam cum proceſſu q.
 21. n. 11 pag. 96.
- Relatio eſt facienda ad ea, de quibus facta eſt ex-
 preſſa mentio, non autem ad ea, quæ veni-
 ent ex interpretatione q. 36. n. 149 pag. 198.
- Nuncij eſt apta ad inducendum praſumptionem,
 quod interuenierit Iudicis commiſſio, ſiuē man-
 datum q. 39. n. 104. pag. 224.
- Relatum eſt in referente cum omnibus ſuis qualita-
 tibus q. 36. n. 161. pag. 119.
- Relegatio per quinquennium, & condemnatio ad
 decuplum poſſit imponi proſcelere commiſſo ad-
 uersus Principis patrimonium cum inhabilita-
 te in posterum ad ſimilia oſſia exercenda q. 12.
 num. 22. pag. 48.
- Remiſſio interuſiorum dotalium ſapit donationem,
 & per conſequens debet fieri cum ſolemitati-
 bus Conſit. Marchia q. 44. n. 15. pag. 251.
- Renunciatio in Regno Neapolis, & Siciliæ facta a
 muliere medio iuramento nullum operatur effe-
 ctum ex vi ſpecialis pragmatica quæſt. 31. num.
 92. pag. 158.
- Nihil operatur, ſi non ſint obſeruata ſolemitates
 ſtatuti praefumentis iuramentum dolose extor-
 tum q. 31. n. 93. pag. 159.
- Hoc tamē non videtur procedere, ſi deeffet
 ſpecialis Apoſtolica approbatio, quia conſtitu-
 tiones licales non poſſunt aliquo modo infringere
 vires iuramenti ibid. n. 94.
- Nihil tribuit, ſed tantum abdicat aſe, nec con-
 tinet aliquam obligationem quæſt. 31. n. 129.
 in fin. pag. 162.
- Non verificatur in iure quæſito quæſt. 36. num.
 143. pag. 198.
- Laſio nulla poſſit conſiderari in renunciatione
 bæreditatis viuentis, qui renunciationi conſen-
 ſum præſtit q. 45. n. 39. pag. 265.
- Neque in renunciatione de iure quærendo, ac
 de euentuali, ac in certa ſucceſſione ibid. num.
 52. pag. 266.
- Facta de bæreditate viuentis, & nondum delata,
 ſed deferenda in futurum non importat tranſla-
 tionem, & cefſionem ad fauorem renunciatorij,
 ſed ſolum abſtentiam, abdicationem, repu-
 diationem, ac paſtum de non petendo q. 45. n.
 58. & 61. pag. 267.
- Successionum deuoluendarum tenet, quando in re-
 nunciatione adsunt verba ampliſſima, & fu-
 turum tempus importantia q. 45. n. 66. pag. 68.
 Et ſubſtitetur in vim abdicationis, abſtentio-
 nis, pacti de non petendo, & repudiationis,
 non autem tranſlationis, & cefſionis iurium
 ibid. n. 67.
- Successionum deuoluendarum tenet, quando haere-
 ditas futura habet cauſam probabilem, & im-
 mediatam de praefenti, non autem mediatam
 de futuro ſine probabili, & immediata de pra-
 fenti q. 45. n. 68. 71. & 77. pag. 268. & 269.
- Haereditatis viuentis eſt nulla, ſi in renunciatione
 non conſenſitis, de cuius haereditate agitur ibid.
 num. 72.
- Intellige dictam conclusionem procedere, quan-
 do renunciatur bæreditati certa persona, non
 autem de renunciatione generali, & incerta
 ibid. n. 77.
- Haereditatis certa facta in instrumento non
 redditur incerta ex generali renunciatione
 quorumcunque ſucceſſionum in eodem instru-
 mento poſt modum facta ibid. n. 74.
- Haereditatis deuoluende, licet non ſuſiſtat, ſal-
 tem habet vim tranſlatiūam, & continent in-
 terim tacitam conditionem, ſi in futurum ha-
 ereditas deferatur, & adiuta praefumatur per re-
 nificantem tempore illius delationis q. 45. n. 75.
 & 87. pag. 269. & 270.
- Dieta tamē concluſio non ſuſiſtit ex rationi-
 bus adductis ibid. n. 76. & seqq.
- Promittens renunciationem haereditatis viuen-
 tis videtur ſolum reddere ſe inſuccesſibilem,
 non autem transferre q. 45. n. 59. p. g. 267.
- Repetitio teſtium non eſt neceſſaria, quamuis ſint re-
 cepti parte non citata, ubi procedit de negatis
 deſenſionibus, & manu Regia q. 1. n. 52. pag. 8.
- Praeteri ubi adeffſylus & coſuetudo ibid. n. 53.
 Teſtium praedictorum non eſt neceſſaria quando
 procedit contra aſſalios, farinelloſ, & ſi
 miles ſceleſtissimos q. 1. n. 54. pag. 8.
- Teſtium receptorum parte non citata non eſt ne-
 ceſſaria ubi Iudex poſt dubitare de ſubor-
 natione q. 1. n. 55. pag. 8.
- Teſtium receptorum ut ſupra eſt neceſſaria ceſ-
 ſantibus cauſis praedictis, ſi agitur contra homi-
 nem non ſolitum delinquere, & ſi delictum eſſet
 atrociſſimum q. 1. n. 56. pag. 8.
- Teſtium receptorum parte non citata eſt neceſſa-
 ria, dum agitur de condemnando, ſecus quando
 reus debet torqueri ex proceſſu informativo, &
 ita conciliantur discordantes q. 1. n. 57. pag. 8.
- Pecunia amifſa in ludo competit ei, qui illam ami-
 fit q. 13. n. 55. pag. 51.
- Aliquo negligentē repetere pecuniam in ludo
 amiffam aetio deuoluſit ad fīſum, qui ſibi re-
 recuperatum acquirit q. 13. n. 56. pag. 51.
- Quod procedit tam in fīſo Eccleſiaſtico, quam
 ſeculari ibid.
- Pro repetitione pecuniarum in ludo amiffarum
 ſunt hypothecata ad fauore habentis facultatem
 i repetendi

I N D E X.

- repetendi bona eius, qui vicit q. 13. num. 57.
 pag. 52.
 Repräsentatio est fictio, & præsumptio iuris quest. 33 n. 17. pag. 175.
 Repudatio bæreditatis omnino valet in præiudicium creditorum cum hypotheca, & etiam ipsius ficti q. 36 n. 7. 8. & 9. pag. 190.
 vvi reprobantur contrarij.
 Et renunciatio differunt inter se quest. 36. num. 7. pag. 190.
 Lucri dotis non dicitur amissio, sed non acquisitione q. 36. n. 116. pag. 196.
 Est declaratio voluntatis, qua quis offendit se nolle acceptare ius sibi delatum quest. 36. num. 121. pag. 196.
 Est actus, per quem quis non vult acquirere ijs, qua pendent ex repudiantis voluntate q. 36. n. 122. pag. 196.
 Est abdicatio, & priuatio iuris delati, & quarendi, non iuris questi q. 36. n. 127. pag. 196.
 Iuris delati non est alienatio quest. 36. num. 123. pag. 196.
 In repudiatione lucri dotis non requiruntur solemnitates confit. Egidia ibid. n. 126.
 Facta per maritum de lucro dotis non potest retractari per creditores q. 36. n. 132. pag. 197.
 Quia creditoribus non fuit illatum damnum. ibidem.
 Excludit animum acquirendi quest. 36. n. 134. pag. 197.
 Retrotrabitur ad tempus iuris delati q. 36. num. 142. pag. 197.
 Non subfinetur, quando repudianti non prodest, & alteri nocet q. 36. n. 174. pag. 199.
 Repudiarum non potest quod semel questum est q. 45. n. 4. pag. 263.
 Potest revocari, si esset facta in iudicio cum solis creditoribus ad effictum effugientis illorum vexationes q. 45. n. 26. pag. 264.
 Repudiationis nullitas consideratur quoque in bæreditate non delata q. 45. n. 24. pag. 264.
 Repugnantia duo inter se subfinere non possunt q. 45. n. 85. pag. 270.
 Res priuatorum ob publicam utilitatem. licet possint accipi, intelligitur tamè iusto pretio soluto q. 18. n. 121. pag. 74.
 Tanti valet, quanti vendi potest q. 18. num. 122. pag. 74.
 Plus valet in uno, quam in altero loco q. 18. num. 166. pag. 77.
 Regula supradicta, quod res tanti valet, quanti vendi potest, intelligitur de pretio, quo vendi potest in loco vendoris ibid. n. 167.
 Minoris si incidit in commissum culpa tutoris, vel curatoris, tunc re minoris salua manente, tutor, vel curato soluit pœnam quest. 21. num. 35. pag. 97.
 Duplicit modo possunt incidere in commissum q. 26. n. 1. pag. 116.
 Licitæ asportatae cum illicitis non confiscantur q. 26. n. 2. pag. 116.
 Contrarium tenentes referuntur ibid. num. 3.
 Licitæ asportatae cum illicitis confiscantur, si sunt propriæ asportantis q. 26 n. 4 pag. 116.
 Dummodo tamè rerum illicitarum delatio coadjuetur à lictis ibid. n. 5.
 Vels si extet statutum volens res licitas confiscari ibid. n. 6.
 Vel etiam si pro delatione imponeretur pœna capitalis, & confiscatio veniret in consequentiā ibid. n. 7.
 Licitæ delatae cum illicitis, dum patiuntur separationem non cœidunt in commissum q. 26. num. 8. pag. 116.
 Dum vero non patiuntur separationem relataquit indecūsum Salicet. ibid. n. 9.
 Sed resolutur non incidere, & non confiscari ibid. n. 10.
 Quæ opinio practicatur absque contradictione in gabellis ibid. n. 11.
 Licitæ si sunt alienæ, & asportantur cum illicitis domino ignorantie non confiscantur q. 26. num. 12. pag. 116.
 Et si statutum mandaret illas confiscari, succurritur Domino aduersus asportantem, qui fecit cadere in commissum ibid. n. 13.
 Lapsæ in commissum ob non solutum vectigal à Nauta, vel mulione non debent confiscari, sed Nauta, vel Mulio debebit earum premium fisco q. 26 n. 18 pag. 117.
 Si statutum, vel consuetudo mandaret confiscari, & Mulio, vel Nauta non potest reficere damnum, datur restitutio Domino contra Gabellarium pro recuperatione rerum suarum. ibid. n. 20.
 Vide permulta in verbo Bona
 Respublica tempore necessitatis potest taxare premium frumenti, quod & debet attendi, nec est licitum illud excedere quest. 18. num. 158. pag. 77.
 Fiscus, & minor equiparantur quest. 44. num. 32. pag. 252.
 Et fiscus possunt cogere administratores, & debitores ad soluendum pendente dilatatione, reprobatu Mangil de subballat. q. 44. num. 46 & 47. pag. 252.
 Restitutio pecuniae subtractæ per administratorem aeris publici comprahenditur sub decuplo, ad quod condemnatur q. 12. n. 23. pag. 48.
 Dupli, seu quadrupli, quando totum debetur pro pœna non continet rem petitam q. 12. n. 24 p. 48.
 Aduersus non aditam bæreditatem debet peti principaliter formato processu infra quatuor annos q. 24. n. 87. & 88. pag. 111.
 Computandos a die auctæ bæreditatis, vel agnitione bonorum possessoris ibid. n. 89.
 Vel a die scientia ibid. n. 90.
 In integrum datur bæredi aduersus prescriptiō nem ex capite ignorantie quest. 44. num. 122. pag. 256.
 In integrum, an concedatur mulieri, que bæreditatem repudians vide remissiū quest. 45. num. 34.

I N D E X.

numero 34 pagina 265. ubi negativa firmatur.

In integrum conceditur minori aduersus repudiationem hereditatis ibid. n. 35.

Limita si res non esset integra ibid n. 36.

Apoce facta a creditore probat pecuniam vere fuisse solutam q. 50 n. 86. pag. 298.

Declarat ibid. n. 90. & 91.

Datur aduersus priuatam venditionem, non autem contra dispositionem pignoris Pratorij, vel iudicialis q. 47. n. 44. pag. 278.

Restitutio nisi natura est, ut tantum reddat, quantum ab utilitate q. 41. n. 58. pag. 232.

Restitutus in integrum, sciens se debitorem est in malitia, que obstat etiam in prescriptionsbus iniunctis per eridas fiscales quest. 41. num. 59. pag. 232.

Restitutio ad sola bona testatoris non operatur exclusione marris a legitima, dum non constat testatorem voluisse pupillariter substituere quest. 28. num. 107. pag. 129. ubi late declaratur.

Retentio competit, donec debita pecunia solvatur q. 20. n. 78. pag. 93.

Datur etiam aduersus obligationem Cameralem, ibid. n. 79.

Maxime, quando adest hypotheca constituta ibid. n. 80.

Non potest denegari, quando de credito constat per publicum, liquuum, & clarum instrumentum ibid. n. 81.

Sicut vero est, quando creditum est dubium, illiquidum, & irridendum ibid. n. 82.

Reuocatio testamenti quomodo inducatur vide in verbo testamenti.

Reus an, & quando, possit torqueri ex processu informativo remissuere q. 1. n. 35 pag. 7.

Impotens ad solvendam multam admittitur ad cessionem bonorum q. 22. n. 13. pag. 100.

Sicut tam en practicatur in pena ibid. n. 14.

Comparens ante, vel post sententiam an recuperet bona q. 42. n. 6. 7. & 8. pag. 235. & 236.

Comparens sponte, vel post sententiam, an recuperet bona ibid. n. 15. 16. & 23.

Admissus ad nouas defensiones si moriatur ante causae expeditionem, an debeant audiri eius heredes q. 42. n. 23 pag. 237.

Captus infra annum, an recuperet bona q. 42. n. 17. pag. 236.

Et quid dicendum, si Reus fuisset admissus ad nouas defensiones a Principe sine præiudicio bonorum confiscatorum ibidem. & n. 18. cum. seqq.

Decisiones S. Rot. Rom. volentes, quod comparens infra annum recuperet bona, licet non doceat de sua innocentia, recipiuntur per Authorem, sed in pugnantibus a Parin. Guazzin. & Scacc. ibid. n. 24. pag. 237.

Rei ut possint torqueri denegatis defensionibus debet concurrere leuitas vita, & diffamatio Rei q. 1. n. 29. pag. 6.

Non debent aliter iudicari, quam cum processu q. 21. n. 11. pag. 96.

Rex comprehenditur sub paenitentiā Sac. Conc. Tridentino duellantibus, campum dantibus, & auxiliantis impositis quest. 10. num. 10. pag 38.

Inconsulito Papat tempore penuria, & belli potest capere calices, & alia bona Ecclesiæ pro subuentione subditorum, dummodo tempore pacis faciat resarciri q. 18. n. 139 pag. 78.

Excellentissimus D. Rosatus Torellus laudatur quas. 28 num. 34. pag. 125. & q. 35. num. 31 pag. 182.

Rota divers. Bononien. fuit decepta, dum firmauit, quod DD de citatione requisita in citio litigiosi loquuntur in actione personali, non in actione reali litigiosi q. 20. n. 27 pag. 88.

Laudes S. Rot. Rom. q. 28 n. 132 pag. 130.

Rubrica dissonante à nigro attenditur nigrum, quod est posterius q. 28 n. 25 pag. 124.

Quantumvis generalis declaratur per nigrum ibid. num. 7.

Rumor falsus obesse non debet quest. 10. num. 43. pag. 40.

Rustici, ne distractabuntur à cultura agrorum in ipsorum causis summatis, & certè procedendum est q. 18 n. 4 pag. 69.

Propter culturam agrorum res ad Civitatem aportantes statim expediri debent, res consignando, & pretium recipiendo ibid. n. 6.

S

Sulta condemnando contumaces ad tritemes, imponit & paenam confisicationis bonorum q. 3. n. 7. pag. 15.

Adstringit affines, & consanguineos banniti ad praestandam cautionem de non offendendo, vel non in grediendo Statum Ecclesiasticum indistinctè, addito temperamento, quod proximi re relevant absque damno remotiores in gradu q. 47. n. 95. pag. 281.

Contrarium sentit Vermigliol. qui reprobatur, cum re pugnet obseruantæ S. Consulta ibid. n. 96.

Saluus conductus sive perpetuus, sive ad tempus semper debet seruari q. 5. n. 2. pag. 23.

Quod procedit etiam si esset concessus bannitis, & reis lœsa maiestatis, vel in alijs casibus, in quibus per aliquam constitutionem gratia fieri non possit ibid. n. 3.

Non solum debet seruari principaliter, sed etiam sociis in illo nominatis, & comprehensis etiam si essent iudei q. 5. n. 5 pag. 23.

Ad favorem tam en infidelium, & aliorum hereticorum dicta conclusio non se extendit ibid. n. 6.

Datus pro eundo & veniendo ad aliquem locum intelligitur etiam datus pro redeundo quest. 5. n. 9. pag. 23.

Operatur à die concessionis q. 5. n. 11. pag. 23.

Quod non procedit si dolose fuisset obtentus a non habente animum eundi ibid. n. 12.

I N D E X.

- Non prodest vltra unam vicem q. 5. n. 13. p. 23.
 Hoc tamè non intelligitur quando in saluo conductu ad. Et dictio semper ibid. n. 14.
 Et quādo eßet concessus ad certum locum, & tēpus, quia durante tempore concessō in saluo conductu posset illum habens pluriesire, & redire q. 5. n. 15. pag. 23.
 Non extenditur ad futura delicta ibid. n. 16.
 Extenditur ad delicta non expressi, quando dicta delicta sunt minora illis, quæ fuerunt expressa ibid. n. 17.
 Si offeratur, quando quis teneatur comparere remissiù q. 5. n. 28. pag. 24.
 Non potest concedi à Iudice etiam ad effectum comparandi, & se defendendi, si alius Iudex superior, vel aequalis condemnauit q. 5. n. 30. pag. 24.
 Debet omnino seruari, etiam si Iudex illum de facto decessit, ne quis decipiatur sub fide publica q. 5. n. 31. pag. 24.
 Quod tamen fallit, si fuisset a securatus bannitus ob crimen lœsa Maiestatis ibid. n. 32.
 Concessus à nullam habente iurisdictionem non debet seruari q. 5. n. 34. pag. 24.
 Non debet seruari post lapsum tempus, quod est continuum, & currit à momento ad momentum à die data ibid. n. 35.
 Ampliā etiā si bannitus non habuisset illius notitiam, & debet tantum seruari per illud solum, quod supererat post notitiam ibid. n. 36.
 Quod debet seruari, procedit etiā in causis cūlibus q. 5. n. 38. pag. 24.
 Concessus uni principaliter extenditur etiam ad familiam q. 5. n. 7. pag. 23.
 Et multo magis ad uxorem ibid. n. 8.
 Concessus eadem die qua secuta fuit carceratio presumitur præcessisse executionem ibid. n. 40.
 Et Iudici contrarium afferenti non creditur ibid. n. 41.
 Concessus per mensē non censetur concessus promense currenti tempore concessionis, sed de solis triginta diebus, & quare q. 5. n. 42. pag. 24.
 Captus sub saluo conductu non solum debet relaxari, sed etiā in realem libertatem adduci, ut iterum capi non possit q. 5. n. 4. pag. 23.
 Salui conducti priuilegium amittitur, si post habitum saluum conductum committatur delictum q. 5. n. 18. pag. 23.
 Priuilegium non amittitur, si post dictum saluum conductum committatur leue, & non graue delictum q. 5. n. 19. pag. 23.
 Priuilegium amittitur, si delictum fuisset ex proposito commissum, secus autem si non appensite, ex improviso, vel lacessitus ad sui defensionem q. 5. n. 20. pag. 23.
 Et hoc procedit etiā si delinquens excessisset modum inculpata tutela ibid. n. 21.
 Et in huiusmodi casu punitur tantum de eo, in quo deliquit, sed salui conducti priuilegium non amittit pro delictis præteritis ibid. n. 22.
 Concessio spectat ad Principem, & Iudicē infe-
 rior non potest illum concedere bannitis, excubibus, & confinatis q. 5. n. 23. pag. 24.
 Saluum conductum habentes a Principe qui offendunt incident in crimen lœsa maiestatis q. 5. n. 1. pag. 23.
 Habens non potest offendī, tam dum domi se preparat ad iter, quam dum est in itinere q. 5. n. 10. pag. 23.
 Habens nec potest per curiū interrogari, etiam si Iudex, qui illum concessit sit prohibitus illum dare à statuo, vel alia particulari constitutione q. 5. n. 33. pag. 24.
 Ad effectum concedendi qui fungantur vice Principis remissiù q. 5. n. 24. pag. 24.
 Ex legitima causa Iudex concedere potest q. 5. n. 25. pag. 24.
 non tamen perpetuò, sed ad tempus ibid. n. 26.
 Concedendi Iudex habet legitimam causam, quando vellet citare aliquem bannitum, qui non teneretur comparere, nisi daretur, vel offerretur saluus conductus q. 5. n. 27. pag. 24.
 Bannitis, & capitaliter condemnatis Iudices inferiores non possunt concedere per speciales Pontificum constitutiones q. 5. n. 29. pag. 24.
 Salui conductus quando debeant seruari, vel non remissiù q. 5. n. 34. pag. 24.
 Plura ad saluus conductis remissiù ibid. n. 37.
 Sceus aduersus Principis patrimonium est nimis grave, & detestandum q. 12. n. 21. pag. 48.
 Scienti presumitur in re magni momenti q. 2. n. 91. pag. 111.
 Et stante sanguinis eoriunctione ibid. n. 92.
 Partis arguit scientiam totū q. 24. n. 93. p. 111.
 Patris cires heredē atem filio delata n. facit transmitti ius deliberandi etiā in heredes extraneos ibid. n. 95.
 Contrarium firmatur ibid. n. 96.
 Et redditur ratio ibid. n. 97. & 98.
 Patris inducens transmissionem iuris deliberandi operature ex eo, quod pater potest adire hereditatem pro filio q. 24. n. 103. pag. 112.
 Aut ex vi ipsius patriæ potestatis ibid. 104.
 Defuturis nulla datur q. 47. n. 35. pag. 278.
 Scribens in computis matus premium, quam quod frumentum publicum emerit punitur pena legis Iulie de peculatu, & alijs enumeratis q. 12. n. 8. 9. & 11. pag. 48.
 Scriptura, & si informis probat contra producentem q. 34. n. 13. pag. 177.
 Sententia contumacialis non transgreditur personas contumacium q. 10. n. 55. pag. 40.
 Lata contra principalem potest absque processu, & recta via demandari executioni contra illum, in quem fuit facta alienatio post item motam q. 20. n. 36. pag. 89.
 Et ratio est, quia alienatio rei litigiosa est nulla, siue sciat, siue ignoret item, qui rem emit ibid. n. 37.
 Lata per ordinarium super institutione iuris patronatus multum attenditur ad effectum canonizationis illius q. 37. n. 56. pag. 205.
 Execu-

I N D E X.

- E**xecutioni non demandata potest ex nouiter deducendis iustificari q. 34. n. 16. pag. 177.
Etiā in saluano, dum non agitur ad effectum exequendi, sed faciendo numerum ibid. n. 17.
- E**xecutioni demandata acquiescente parte operatur executionem rei iudicatae contra eandem partem q. 37. n. 81. pag. 207.
- N**on potest dici notoriè iniusta, nisi iniustitia sit adeò patens, & notoria, ut nullo velamine possit offuscar q. 41. n. 22. pag. 237.
- I**udicis confiscantis, quando non comprehendenter omnia bona eo fiscati, sed esset restricta ad sita in territorio dicti Iudicis potest contra delinquentem alteri subditum nouus fabricari processus, & noua ferri sententia q. 43. num. 12. pag. 240.
- E**t vigore dictæ sententiae publicantur bona in eodem territorio ex sententia ibid.
- N**on intimatur pisco q. 50. n. 19. pag. 294.
- N**otoriè iniusta nunquam transit in iudicatum via n. 24 & 25.
- E**x actis non iustificata dicitur notoriè iniusta q. 50. n. 33. pag. 294.
- S**ententiae tres conformes evidenter iniusta, etiam post executionem factam debent revocari q. 50. n. 26. pag. 294.
- S**imulatio, simulationis causa supposita probatur coniecturis q. 38. n. 4. pag. 210.
- Q**uae coniectura habentur pro liquidissimis probationibus ibid n. 5.
- P**robatur per testes singulares q. 38. n. 24. p. 211.
- S**itonæ vide in verbo Curatores frumentarij
- S**ocius habens ius retractus in venditione rei communis non potest illud obtinere, dum prius fuit facta efficiua diuisio q. 47. n. 8. pag. 280.
- S**odomia violat societatem cum Deo q. 9. num. 2. p. 34.
- I**ncaut per silentias fames & tempestates quæst. 9. n. 3. pag. 34.
- F**uit inuenta à mulieribus, quæ postea viros edocuerunt q. 9. n. 13. pag. 35.
- I**n crimine sodomia potest procedi per inquisitionem ex bullæ Pij V. q. 9. n. 14. pag. 35.
- Q**uod fruatur etiā in Regno Siciliae ibid.
- P**unitur etiam si non consistet de corpore delicti q. 9. n. 18. pag. 35.
- D**e alijs probationibus in hoc criminis vide remissiæ ibid n. 19.
- E**sistit vitium enormissimum, & de exceptis q. 9. n. 20. pag. 35.
- P**er sodomiam violatur societas cum Deo q. 9. n. 6. pag. 34.
- D**emones licet succubi, & incubi nunquam contra naturam se exercent q. 9. n. 7. pag. 34.
- D**iabolus post inductos homines ad peccandum in vitio Sodomie statim aufugit, & quare q. 9. n. 6. pag. 34.
- C**orpus delicti in criminis sodomia quomodo probetur q. 9. n. 17. pag. 45.
- I**nueni tentato in vitio sodomia licet ob infamiam, & præjudicium sua exibitionis, occi-
- dere cum, qui in ipsum audet attentare stuprum q. 9. n. 26. pag. 35.
- S**odomiam naturam offendere, etiam Ethnici agnoverunt q. 9. n. 4. pag. 34.
- I**gnis è Cœlo exarsit ad sodomiam comprimendam, qui plures Ciuitates absumpit q. 9. num. 1. pag. 34.
- S**odomia virtus ferè desit Deus carnem assumere, & propterea tam diu distulit q. 9. n. 8. pag. 34.
- V**itium est peius, quam propriam matrem agnosceret q. 9. n. 10. pag. 34.
- V**itium non potest incipere, nisi cognitio Dei amittatur, quia cum idolatria incepit, & crevit q. 9. n. 11. pag. 34.
- V**itium est mixti fori q. 9. n. 15. pag. 35.
- A**d probandum delictum sodomie in genere sufficientia indicia, & præsumptiones ibid. n. 16.
- O**b vitium licet ex ore expostulare thori separatio nem q. 9. n. 23. pag. 35.
- A**n autem effectu non consumato intret eadem pena vide remissiæ ibid. n. 24.
- V**itus in hoc vitio non excusat à pena q. 9. num. 25. pag. 35.
- S**odomita gaudet Ecclesiastica immunitate q. 9. n. 27. & 29. pag. 35.
- L**imita in sacerdotia publico ibid. n. 28.
- S**odomita apud Ethnicos pena mortis afficiebantur q. 9. n. 5. pag. 34.
- O**mnes obire eadem nocte, qua ortus fuit Christus q. 9. n. 9. pag. 34.
- A**pellantur filii diffidentia, quia de eorum salute diffidendum est q. 9. n. 12. pag. 34.
- D**enegatur & duocatus q. 9. n. 21. pag. 35.
- D**e lara vi ibid n. 21.
- D**atur pena vita i suppliçij. & postea cädauer crematur igne q. 9. n. 30. pag. 35.
- N**otoriū dicuntur, qui in foro exteriori sunt tales per confessionem propriam iuris iter emissam, vel per sententiam contra p̄flos iuridicē latentes q. 9. n. 35. pag. 36.
- N**on solum sunt afficiendi cœna ultimi suppliçij, sed, & publicationis bonorum quæst. 9. num. 42. pag. 36.
- S**olemnitates actus presumuntur ex lapsu quinq̄ginta annorum q. 39. n. 106. pag. 224.
- S**olutio promissa in defensione cedula bancaria fuscedit in locum ipsius cedulae quæst. 36. num. 64. pag. 193.
- A**d solutionem fructuum census non potest quis cogi, nisi data existentia ipsius census q. 36. n. 63. pag. 193.
- I**ndebiti debet concludenter, ac necessario probari non autem præsumptiuē, vel per possibile q. 50. n. 34. pag. 295.
- S**oluens ante tempus administratori fiscalis remaneat omnino liberatus q. 44. n. 42. pag. 252.
- S**polia clericorum decedentium absque facultate testandi, vel ultra quantitatem in facultate contentam spectant ad Cameram Apostolicam q. 16. n. 13. pag. 60.
- S**ub spoliorum clericorum nomine veniunt frumenti be-

I N D E X.

- Etius beneficiorum omnium in Italia vacantium,
 qua sunt Apostolica sedi quomodo libet reserua-
 ta, dummodo vacatio non sit per censem illa obli-
 ventum q. 16. n. 2. pag. 59.
 Quod habet locum etiam in Regno Neapolitano
 ibid n. 3.
 Sub spoliorum clericalium nomine, que veniant
 remissiū q. 16. n. 1. pag. 59.
 Sub spoliorum nomine comprehenduntur bona
 clericorum extra residentiam aecidentium q.
 16. n. 10. pag. 60.
 Et bona à Clericis acquisita ex illicita negocia-
 tione ibid. n. 11.
 Ac bona regularium morientium extra claustra
 ibid num. 12.
 Sub spoliorum nomine non veniunt ornamenta, &
 paramenta sacra, vel alia supellectilia ad usum
 diurnum, nec scisma, cathedra, arcæ, mense,
 tabula, dolia, seu alia vasa vinaria vacua, &
 similia q. 16. n. 15. pag. 60.
 Sub spoliorum nomine non continentur bona eo-
 rum, qui obtinebant unum, vel plura beneficia,
 fructus triginta ducatorum auri de Camera non
 excedentia q. 16. n. 17. pag. 60.
 A spolijs clericorum qui sint exempti q. 16. n.
 18. & 19. pag. 60.
 Sub spoliorum nomine veniunt bona immobilia,
 que à persona Ecclesiastica ex redditibus, vel
 bonis Ecclesiasticis quæsita sunt q. 16. num. 20.
 pag. 60.
 Sub spoliorum nomine veniunt bona Meretricum
 ex turpi quæstu acquisita q. 16. n. 52. pag. 61.
 Sponsio est ludus, & qui tractauerunt de sponsione
 remissiū q. 13. n. 47. pag. 51.
 Status triplex iuris civilis consideratur quoad succe-
 sionem q. 29. n. 36. pag. 11.
 Ultimus sufficit pro iustificatione gratia aposto-
 lica in quasi possessione praesentandi q. 37. num.
 29. pag. 204.
 Ultimus presentationis non potest immutari ex
 probationibus per testes, sed debent tantummo-
 do interuenire documenta per rem iudicatam,
 vel instrumentum fundationis, quod nullam
 exceptionem patitur ibid n. 30.
 Ultimus, ac ultima, & immediata posseffio atten-
 ditur ad effectum quisi possessionis presentandi
 q. 37. n. 65. pag. 206.
 Statuta probentia liberis hominibus de proprijs bo-
 nis testari, & inter viuos disponere, nisi hoc,
 vel illo modo, sunt odiosa, pœnalia, & siue intelligenda q. 16. n. 60. pag. 62.
 Non experimentia extractiōnē frumenti, que
 potest fieri de iure communi non ligant extra-
 bentem de loco ad locum in eodem territorio q.
 18. n. 61. pag. 71.
 Et dicta statuta non comprehendunt forentes
 pro fructibus in proprijs bonis recollectis, saltem
 pro eorum necessario usu ibid. n. 62.
 In statu vero Ecclesiastico contrarium serua-
 tur ob constitutiones Pontificias ibid. n. 63.
 Loquentia de successionibus, & exclusionibus sunt
- Brevisimè intelligenda q. 29. n. 69. pag. 145.
 Ordinanta cridas fiscales repugnat dispositioni iuris
 communis q. 41. n. 32. pag. 235.
 In ordinatorys iudiciorum ligant fiscum q. 47. n.
 16. pag. 277.
 Dantia fornam in subhastationibus perficiendis as-
 cunctur ordinatoria ibid. n. 17.
 Condi non possunt a Populis subiectis absque Spe-
 cifica Principis confirmatione, maxime a acro-
 gationem iuris communis ibid. n. 20.
 Statutorum contra tonsores monetarum non vendicat
 sibi locum, quando moneta tonsa est inuaderi va-
 toris q. 6. n. 40. pag. 28.
 Vel lex ubi non condemnat ad quadruplum ultra
 restitutionem rei subtrahit res sua coniunctur
 sub quadruplo q. 12. n. 25. pag. 48.
 Contra alienantes bona in fortis non habet lo-
 cum, nisi traditione secura, & per suone ap-
 prehensa q. 24. n. 32. pag. 108.
 Mandans confiscari nauem, siue animalia aliena,
 super quibus fuerunt adiuncta resultata euam
 domino ignorante valet q. 26. n. 16. pag. 117.
 Et hoc casu dabitur actio Domino contra aspor-
 tam, qui si non sit soluendo, Dominus restitu-
 tetur in integrum a recuperandam rem suam
 ibid. num. 17.
 Potest ordinare ut pater teneatur profilio delin-
 quente soluere legitimam q. 28. n. 10. pag. 124.
 Excludens feminas non habet locum si iuue-
 runt insinuata baredes q. 8. n. 90. & 9. n. pag. 128.
 Statuto exclusivo feminarum cessante attenda-
 tur dispositio iuris communis ibia n. 93.
 Simile statutum habet locum valente patre, vel
 matre, non autem ipsis testantibus, & nolenti-
 bus feminas excludere ibid. n. 94.
 Loci viri attendit in iure dorii, quamuis con-
 tractus sit aibi celebratus q. 31. n. 39 p. 154.
 ubi vide plures limitationes remissie.
 Limita si maritus ad domum mulieris fuerit tra-
 ductus ibid. n. 40. pag. 155.
 Limita secunao, si non vxor, sed alter pro ea
 dotem promiserit, quo casu impicitur locus ce-
 lebrati contractus ibid. n. 41.
 Limita tertio, si dos consistet in bonis stabilibus
 existentibus extra territorium loci mariti ibid.
 num. 42.
 Deferens lucrum dotis marito ob mortem vxoris
 Est contra ius commune, & quare q. 31. num.
 137. pag. 163.
 Contrarium probatur ibid. n. 177. pag. 198.
 Et propterea est strictè intelligendum, & non
 patitur extensionem dotis aata ad dotem promis-
 sam ibid. n. 138. pag. 163.
 Contrarium firmatur ibid. n. 178. pag. 168.
 Quia statutum est auorabile itia.
 Loquens cum certa qualitate non habet locum,
 nisi illa qualitas concurrat, & probeatur q. 31.
 n. 139. pag. 164.
 Loquens iamē de dote data non habet qualita-
 tem, quia habet etiam locum in promissis ibid. n.
 179. pag. 168.
 Loquens

I N D E X.

- Loquens de dote data non habet locum in dote promissa, firmant triginta, & ultra DD. qui de communi q. 31. n. 141. pag. 164.
- I florum tamē DD. autoritas non est attendenda, dum firmant statutum loquens de dote data non habere locum in dote promissa quādā firmant ex falsa ratione, nimurum quod statutum sit correctiorum iuris communis ibid. num. 180. pag. 168.
- Ideo tenebuntur ibid.
- Thobias Nonius cors. 48. n. 9 firmans statutum loquens de dote data non habere locum in dote promissa rejeicitur, quis mouetur falsa ratione, & pro contraria opinione plures adducuntur decisiones ibid. n. 181 pag. 169.
- Thesaurus decis. 109 firmat supradictam opinionem. quod scilicet statutum loquens de dote data habeat locum in promiss. ibid. n. 182.
- Nonnullus Rot. Rom. de if alligantur, per quas pretenduntur firmari contrariam opinionem, nimurum quod statutum disponens de dote data non habeat locum in promiss. ibid. n. 183.
- Rot. Rom coram Serapin. decis 248 ex qua ratione moto fuerit ad firmandum opinionem aliam in superiori numero ibid. n. 186.
- Aliæ decisiones hic allegatae contrariam firmant opinionem ibid.
- Ratio quod statutum loquens de dote data non habeat locum in promissa, quia quando data est maritus statutum retentione, & quia dote data alienata sit rectetur alijs valueribus rationibus q. 31. n. 150 & 151. pag. 165.
- DD. numero quinquaginta septem recensentur, qui firmant statutum loquens de dote data habere locum in promissa q. 31. n. 173 pag. 167.
- Et hanc opinionem semper sequuta fuit Rot. Rom in pluribus decisionibus relatis ibid. num. 174 pag. 168.
- Loquens de dote data non dicitur excludere promiss. m. & quare q. 31. n. 152. pag. 165.
- Quod non exprimit rationem, & si non fiat ex ea extensio, tamē patitur extensionem, quando ad eam ratio unica, & subintelligita q. 31. n. 157. pag. 165.
- Et tali casu extenditur etiam ad correctiorum ibid. n. 159. pag. 166.
- Amplia etiam si essent plures rationes ad idem conuenientes ibid. n. 158.
- Loquens de dote data habere locum etiam in dote promissa concedi debet tam in iudicando, quia in consulendo q. 31. n. 178 pag. 168.
- Maxime in Statuto Felsino, in quo consuluit Soc. cin. lun. conf 25. vol. 1. ibid.
- Iuri communis conforme recipit extensionem etiam ad easum filium q. 31. n. 165. pag. 166.
- Amplia etiam si statutum partim esset favorabile, & partim odiosum ibid. n. 166.
- Et quando eadem est. ratio in casu vero, pro ut in casu filio, prout est in statuto loquente de dote promissa, tunc filio habet quoque locum in statuto exacerbantis ibid. n. 167.
- Maxime quando agitur de favore publico ibid.
- Excludens mulieres dotatas comprehendit etiam illas, quibus dōs fuit promissa q. 31. num. 170. pag. 166.
- Deferens lucrum dotis marito, cum sit contra ius commune indiget speciali confirmatione q. 31. n. 142. pag. 164.
- Contrarium cum sit favore publico firmatur ibid. n. 177. pag. 168.
- Deferens certam quantitatem dotis pro lucro Marito ob mortem uxoris est favore publico ibid. n. 143. & 145 pag. 164.
- Et ad dignoscendum, an statutum sit odiosum, vel favore publico duo attenduntur, scilicet intentio statutum, & an sit passim receptum ibid. n. 144.
- Deferens lucrum dotis marito ob mortem uxoris obseruatur passim in tota Italia, & plurimi recessentur loci q. 31. n. 164. pag. 164.
- Et propter eam dicitur favore publico, & per consequens extendendum etiam si esset intelligendum ad litteram stante favore publico ibid. n. 1. 7.
- Deferens lucrum marito non est correctiorum iuris communis, & quatenus etiam esset sufficere illud esse confirmatum informa communis, cum sit favore publico q. 31. n. 187. pag. 169.
- Volens contra instrumentum non posse opponi aliquam exceptionem, praeter quam solutionem m. excludit a beneficio deducere ne ageat q. 32. num. 19. pag. 171.
- Non attenditur, dum illius qualitates non verisificantur ibid. n. 20.
- Vrbis concedit marito dotem uxoris defunctæ, si liberos cum uxore suscepit q. 36. n. 69 p. 194.
- Vrbis reseruat filii communis matrimonii dotem, quam maritus lucrari debet per mortem uxoris q. 36. n. 70. pag. 194.
- Vrbis in casu prædicto non concedit patri, nisi vsumfructum iuxta Rot. interpretationem ibid. n. 71.
- Aliquid inducens ad favorem alicuius habet tacitam conditionem, si ei placuerit, vel eo ut velit q. 36. n. 108. pag. 196.
- Etiam si ipso iure id sit dispositum ibid. n. 109.
- De lucro dotis semper de iure tacite inest in pactis dotalibus q. 36. n. 156. pag. 198.
- Licet de ipso statuto nulla fiat mentio ibid.
- Deferens marito lucrum dotis, intelligitur quatenus ipse velit q. 36. n. 163. pag. 199.
- Et locum habeat debet probari illius qualitates q. 36. n. 169. pag. 199.
- Fundans se in statuto, omnes eius qualitates probare tenetur q. 36. n. 170. pag. 199.
- Et si una qualitas deficiat statutum non procedit, quia omnes qualitates copulatiæ sunt probandæ ibid. n. 171.
- Licet essent in qualitatibus à iure præsumptis ibid. num. 172.
- Macerata circa luerum dotale non intrat, nisi probatis copulatiæ omnibus illius qualitatibus q. 36. n. 173. pag. 199.

Concedens

INDEX.

- Concedens facultatem procedendi summarie, de
 plano, sine scriptu, & figura iudicij, ac omni
 solemnitate omissa censetur ordinatorium q. 44.
 n. 54. pag. 253.
 Decisorum attenditur in loco contractus, & ubi
 iudicium agitatur debet seruari ordinatorium q.
 44. n. 55. pag. 253.
 Tribuens executionem contractibus etiam contra
 tertios possessores est decisorum ibid. n. 56.
 Dirigens verba in Iudicem loci non debet seruari
 extra illud forum ibid. n. 57.
 Excludens foeminas dotatas habet locum in dote
 spirituali q. 45. n. 69. pag. 268.
 Exclusum foeminarum vires suas non extendit
 ad bona posita extra territorium q. 43. num. 60.
 pag. 244.
 Exclusum foeminarum comprehendit etiam Moni-
 ales, quando simpliciter foeminas excludit, &
 nullam mentionem facit de religiosis, & quando
 ante monacatum vinculum imicerit ratione
 sexus q. 45. n. 89. pag. 270.
 Et decisio allegata ibid. n. 90. non caret dubie-
 tate, quinimo in eo non potest fieri fundamen-
 tum ibid. n. 91.
 Exclusum foeminarum quod non comprehendat
 moniales, quibus delata fuit hereditas tempore,
 quo erant professa tantum non subiecta regi-
 tur a DD. allegatis ibid. n. 92. ubi redditur
 quoque ratio.
 Exclusum foeminarum comprehendit etiam mo-
 nialem, que ante ingressum religionis renuncia-
 uit omnibus hereditatibus q. 45. n. 93. pag. 271.
 Exclusum foeminarum propter masculos agna-
 tos a quibusunque successionibus, tam delatis,
 quam deferendis post donationem etiam ab uno
 tantum factam, comprehendit etiam Moniales
 ibid. n. 94.
 Vel constitutio denegans appellationem a duabus
 conformibus intelligitur de iustis, & validis, &
 non habet locum in notoriè iniustis, & nullis q.
 50. n. 27 & 28 pag. 294.
 Praescribens formam in subhaftationibus causarum
 ciuilium non ligat causas fiscales q. 47. num. 15.
 pag. 277.
 Reprobatur haec opinio ibid. n. 18.
 Scuprum cum violencia differt a stupro absque violen-
 tia q. 3. n. 26. pag. 15.
 De stupro cum moniali remissione ibid. n. 27
 Commissum a tutori, vel curatore in pupillam
 operatur confisctionem omnium bonorum fu-
 prantis q. 3. n. 30. pag. 16.
 Subhaftationes, que fiunt per Principem, vel eius
 specificum procuratorem non requirunt solem-
 nitates statuti q. 47. n. 11. pag. 277.
 In subhaftatione bonorum fiscalium est seruan-
 da forma iuris communis, non autem solemnita-
 tes statutorum ibid. n. 19. 56.
 Subrogatus subit naturam eius, in cuius locum sub-
 rogatur q. 15. n. 36. pag. 56.
 Substitutio vulgaris importatur per distinctionem seu q.
 24. n. 63. pag. 119.
 Qua expirat post aditam hereditatem ibid. n. 64.
 Vulgaris comprehendit tam voluntatem, quam
 impotentiam q. 24. n. 67. pag. 110.
 Concepta sub specifica mentione pupillaris etatis
 conditionaliter, & dispositiæ dicuntur pupillaris
 directi q. 28. n. 70. pag. 127.
 Compendiosa per verba directa cum dinumeratio-
 ne temporis est directa q. 28. n. 83. pag. 127.
 Compendiosa quæ sit q. 26. n. 99. pag. 128.
 Etiam concepta per verba communia importat
 pupillarem, quæ matrem in medio existentem
 excludit ibid. n. 100.
 Dicitur pupillaris expressa non autem tacita
 ibid. num. 101.
 Et est omnium substitutionum Protheus, &
 compendium ibid. n. 102. pag. 129.
 Pupillaris importatur a verbis directis q. 28. n.
 79. pag. 127.
 Non excluditur per restrictionem institutionis,
 & substitutionis ad certa bona ibid. n. 80.
 Contraria declarantur ibid. n. 81.
 Pupillaris dicitur directa, & substitutio uti talis,
 licet facta in codicillis, dum est favorabilis pu-
 pillo q. 28. n. 108. pag. 129.
 Pupillaris directa non substitetur in codicillis,
 sed obliquatur q. 28. n. 113. pag. 129.
 Inimicitia testatoris, & similes conjecture con-
 tra matrem procedunt in tacita pupillari ibidem
 num. 117.
 Et admittuntur tantum dum substitutio est du-
 bia ibid. n. 118.
 Fideicommissaria non potest operari exclusionem
 matris q. 28. n. 119. & 133. pag. 129. & 130.
 In codicillis non obliquatur, dum appareat testa-
 torem voluisse iure directio substituere q. 28. n.
 126. pag. 130.
 Declara ibid. n. 127.
 Menoch. præsump. 72. n. 19. lib. 4. loquitur
 de substitutione pupillari quæst. 28. num. 135.
 pag. 130.
 Successio ab intestato ad effectum transmissionis iuris
 adeundi non differt a successione testamentaria
 q. 36. n. 20. pag. 190.
 Defertur fratri proximiori, non autem nepoti q.
 45. n. 70. pag. 268.
 Futura tunc non habet probabilem spem de præsen-
 ti, quando adsumt proximiores, & sic ius dictæ
 successionis non formatum tempore renuncia-
 tionis non comprehenditur ibid. n. 71.
 Status triplex iuris ciuilis consideratur quoad
 successionem q. 29. n. 36. pag. 141.
 Suitas non probat aditionem, dum probatur absti-
 natio q. 39. n. 96. pag. 223.
 Vel ubi de immixtione non constat ibid.
 Superfluitas est tolerabilis, dum verba apponuntur
 ad maiorem specificationem eorum, que tacue-
 insunt q. 41. n. 22. pag. 232.
 Surripiens publicam pecuniam subiacet pena legis
 Iulia de peculatu q. 12. n. 6. pag. 47.
 Maximè adhuc durante administratione ibid.
 num. 7. pag. 48.
 Syndicandi

INDEX.

Syndicandi terminus vigore constitutionis Marchia
fuit redactus ad dies 20., nempe dies 10. pro
porrigendis petitionibus, & dies 10. proferen-
da sententia q. 11. n. 9. pag. 43.
Syndicatores post litem ortam debent illam terminare
infra viginti dies q. 11. n. 8. pag. 43.
In cognitione causarum syndicatus procedit sum-
mariè, de plano, extra iudiciale, & sola facti
veritate inspecta q. 11. n. 23. pag. 43.
De virtute harum clausularum remissiæ ibid.
num. 24. pag. 44.
Syndicatorum sententia nisi fuerit lata infra termi-
num præscriptum à constitutione Marchia Offi-
ciales babentur pro absolutis q. 11. n. 10. p. 43.
Syndicatus termino elapsò non recipiuntur libelli
querimoniarum, nec super eis ferri potest sen-
tentia q. 11. n. 11. pag. 43.
Limita nisi querelans habeat aliquā iustā causā
de qua bie, ubi de opinione S. Consulta ibid. n. 12.
Termini possunt prorogari ex iusta causa q. 11. n.
13 pag. 43.
Termini, seu dilationes sunt proroganda, quando
adsumt impedimentum, & causa est perplexa q.
11. n. 14 pag. 43. ubi de approbatione huius
opinionis facta à S. Consulta.
Syndicatum tractantes traduntur remissiæ q. 11. n.
6. pag. 43.
Syndicatum in causis proceditur etiam in diebus fe-
riatis in honorem Dei quoad fabricandum pro-
cessum, secus quoad præferendam sententiam
q. 11. n. 22. pag. 43.
Syndicus debet doceri esse talis per instrumentum
q. 11. n. 63 pag. 46.
Confido non potest inferre praividicium Com-
munitati q. 11. n. 64. pag. 46.

T

TAcitum, & non expressum dicitur, quod affir-
matur per interpretationem, & presumptionem
q. 36. n. 159 pag. 199.
Taciturnitas per spatum sexaginta annorum est ma-
xima præsumptio solutionis q. 44. n. 126. p. 257.
solita tamen taciturnitas non sufficit ibid. n. 136.
Tale ubique ponatur sèpèr erit tale q. 1. n. 85. pag. 9.
Taxa constituta iuxtalimes iusti preiij etiam secun-
dū Theologos dicitur iusta q. 18. n. 172. pag. 78.
Pretij frumenti comprehendit mercatores, cleri-
cos, & Religiosos tempore penurie non ut co-
diua, sed directiua q. 18. n. 176. pag. 78.
Taxatio rerum necessaria est ad fertilitatem annonæ
conseruandam, & non debet relinquiri arbitrio
vendentium priorum imposito q. 18. n. 9. p. 69.
Pretij spectat ad Principem, vel Officiales ab eo
deputatos q. 18. n. 10. pag. 69.
Pretij in annona spectat etiam ad Communitates,
non tamen tempore penurie q. 18. n. 13. pag. 69.
Neque in taxatione possunt imponere penam,
nisi habeant præscriptam facultatem illam im-
ponendi q. 18. n. 14. pag. 69.
Pretij videtur adempia Communitatibus in-

Constitut. Clementis VIII. q. 18. n. 15. p. 69.
Dicta tamen constitutio videatur particularis.
& sic non extendenda, vi videatur corrigi ita
comune minus quam possibile sit q. 18. n. 16. pag. 69.
In taxatione facienda virtualibus debet haberi
consideratio ad abundantiam, vel deficienciam
pecuniarum, quantitatem emptorum, locorum,
locorum, ac temporum qualitatem q. 18. n. 17.
pag. 69.
In taxatione pretij panis consideratur & soler
frumenti, gabella, labores, & impensa suar
iorum q. 18. n. 18 pag. 69.
Tempus attendendum in deductione legitima in
tur remissiæ q. 28. n. 5. pag. 123.
Purificata conditionis est attendendum q. 35. n.
54. pag. 184.
Obligationis voxoris, vel restitutionis an debet at-
tēdi pro iudicanda lœsione contractus vide q. 31.
n. 133. il. 2. pag. 163.
Terminus ad dicendum contra propriam confessio-
nem potest assignari post torturam q. 1. rum.
8. 1. pag. 9.
Ad faciendas defensiones assignatur post torturam,
& ita practicatur in re, dum torquetur potes-
tate extraordinaria ibid. n. 82.
Divisorius non potest dici onus lapis in terra
positus, nec omnis mons q. 11. n. 53. pag. 43.
Ad liquidanda melioramenta in specie non datur,
nisi petenti q. 34. n. 22. pag. 177.
Termini ita ponuntur, ut ferantur in aliquā
partem. & lapides longi semper respiciant per
directum, non autem per obliquum quas. 11.
num. 43. pag. 45.
Territorium præsumitur eius, qui in eo const. rit
q. 11. n. 46. pag. 45.
Tertius citatus pro omni suo iure, & interesse, non
tenetur comparere, quando non fuit intentata
actio realis, vel deductum ius in inicio saep-
re, aut eius possessione q. 20. n. 90. pag. 94.
Citatus ut supra, si scit nulla obligatione teniri,
non comparendo non redditur continua, &
sententia contra ipsum lata non potest executio-
ni demandari q. 20. n. 92. pag. 94.
Secus vero esset, si fuisset intentata actio realis,
quia tunc sententia, & acta nocerent quo se. 10.
num. 93. pag. 94.
Sciens item super re ab ipso possessa tenetur com-
parere absq; citatione, & non potest impedire
executionem sententia quas. 20. rum. 94. 95.
& 96. pag. 94.
Huius conclusionis ratio redditur ibid.
Veniens ad causam quando possit impedire execu-
tionem q. 49. n. 26 & 27. pag. 291.
Testamenta condita super fructibus inexactis bene-
ficiorum non valent absque facultate restandi
obtenta a Sede Apostolica q. 16. n. 9. pag. 60.
Testamentum usurarij valet quoad alia bona, si la-
re res caueat de restituendis usuris quas. 16.
n. 66. pag. 62.
Pœnia in testamentis adscribuntur cum aduersati-
ua siue tacita, siue expressa q. 22. n. 47. p. 102.
k Relictum

INDEX.

- Relictum valde pinguus in casu non implementi
 censetur factum in odium, & paenam hereditatis q.
 22. n. 48 pag. 102.
 Ad quod presumendum sufficit conjectura
 voluntas ibid. n. 49.
- Caducatur per mortem hereditatis ante testatorem q.
 24. n. 5. pag. 109.
 Etrumpitur posthumo ignoranter praterito q. 24.
 n. 52 pag. 109.
 Testamento rupto debentur fideicommissa ibid.
 num. 53.
- Ruptum, & caducatum in vim fideicommissi sub-
 stinetur à clausula codicilli q. 24. n. 54. p. 109.
 Etiā posthumo ignoranter praterito ibid. n. 55.
 Dum sit concepta per verba temporis imperfecti
 subiunctivi modi, quae resoluuntur in tempus
 futurum ibid. n. 56.
- Debet probari per testes examinatos de mandato
 Iudicis, & citatis omnibus interessē habentibus
 obi non fuit confessum instrumentum à Nota-
 rio q. 28. n. 122. pag. 130.
 Et hoc casu Notarius computatur inter testes
 ibid. n. 123.
- Falsum, vel violenter suspectum de falso non pro-
 bat q. 37. n. 46. pag. 204.
- Non repertum in protocollo, in quo reperiuntur
 alij rogitus eiusdem mensis, & anni, nec appa-
 ret si fuisse detraictam fraude, vel casu aliquam
 paginam, in qua potuerit hoc testamentum con-
 binari nullatenus fidem mereatur q. 37. n. 47. 74. &
 75. pag. 204. & 207.
- Quod subiacet legitimis exceptionibus non sufficit
 ad obscurandum ultimum statum presentatio-
 nis, sed requiritur, quod omni exceptione ca-
 reat q. 37. n. 52. pag. 205.
- Ex vi constitutionis Marchie lib. 5. cap. 3. ha-
 bet viam executiūam q. 44. n. 87 pag. 254.
- Est causa efficiens tutela q. 44. n. 73. pag. 254.
- In donatione revocari non potest, nec per disposi-
 tionem inter viuos, sed requisitur actus retro-
 similis q. 47. n. 100. pag. 281.
- Confirmatum in donatione facta contemplatione
 certi matrimonij transit in donationem, & effi-
 ciunt invariabile q. 47. n. 141. pag. 284.
- Non potest transfundi in donationem inter viuos
 q. 47. n. 147. pag. 284.
- Euām suore determinati matrimonij ibid. num.
 148. pag. 285.
- Testamenti revocatio ut valeat debet effluxisse de-
 cennium ante illius revocationem q. 47. num.
 102. pag. 281.
- Adeout intra nullo pacto mutatio voluntatis
 operetur ademptionem ibid. n. 103.
- Revocatio ut valeat debet effluxisse decennium
 post illius revocationem ibid. n. 104.
- Sed hac opinio confutatur ab Hudier. ad surd.
 ibidem.
- Pro testamēti informatione magis communis opī-
 nio est, quod decennium connumeretur à dē
 conditi testamenti usque ad obitum testatoris,
 ita ut voluntas contraria medio tempore super-
 venta semper tollat testamentum precedensibid.
 n. 105. & 107. pag. 282.
- Revocatio inducitur per contrariam voluntatem
 explicatam coram tribus testibus iuncto lapsu
 decennij q. 47. n. 101. pag. 281.
- Testator adimendo legatum post preceptum iniun-
 ctum censetur facere in odium hereditatis nō admī-
 plentis q. 22. n. 46. pag. 102.
- Praesumitur voluisse exercere liberalitatem, si le-
 gavit matre legitimam, quam sciebat illi non de-
 beri, saltē in proprietate q. 28. n. 154 p. 132.
- Praesumitur voluisse exercere liberalitatem in
 matrem, si plus reliquit uxori quāst. 28. num.
 157. pag. 132.
- Testatoris locutio discretiva in casu superue-
 nientia filiorum facit praejumi illum bene cogi-
 tasse de liberis futuris ibid. n. 158.
- Viens post prægnantiam uxoris, & non mutans
 testamentum præsumitur perseverare in volun-
 tate relinquens legitimam legatam matri, & si
 superuenient filii q. 28. n. 163. pag. 132.
- Poteſt libere legare legitimam matri, etiam si filii
 superueniant q. 28. n. 167. pag. 133.
- Et si usus fuerit pronomine possessivo ipsius, ni-
 bilominus non fit restrictio in terminis vocatio-
 nis ipsius familiae q. 29. n. 13 pag. 137.
- Et quicquid sit de dicta coniugione, illa tantum
 haberet locum, quando testator nominasset jo-
 lum familiā, secus si addat etiam agnacionem,
 qua magis latè patet ibid. n. 14.
- Prohibens alienationem suis filiis, & descenden-
 tibus ex verbo dictis habetur relatio ad perso-
 nas, non autē ad substitutiones q. 29. n. 20. p. 138.
- Testatoris ultima voluntas est favorabilius in-
 terpretanda, maxime cum testatores ut pluri-
 mum loquantur verbis in proprijs q. 29. num.
 70. pag. 145.
- Ex revocatione unius censetur voluisse confirma-
 re omnia alia in testamento contenta q. 47. num.
 138. pag. 284.
- Dispositio collata post mortem testatoris facie-
 cessare præsumptionem solutionis præuentina
 ibid. num. 139.
- Volens subrogare in vicem legati donationem, non
 habet necesse repetere in testamento easdem con-
 ditiones ibid. n. 140.
- Testes recepti parte non citata nullum faciunt indi-
 cium in criminali q. 1. n. 51. pag. 7.
- Satis deponunt contra testem, dum illum argu-
 ent de mendacio q. 1. n. 87. pag. 9.
- Deponentes vidisse aliquem deferentem archibus-
 settum prohibitum faciunt indicium ad tortu-
 ram q. 8. n. 25 pag. 320.
- Idonei birruary sunt ad armorum probitorum
 delationem probandam, ubi distinctiones, &
 declarationes ponuntur remissiūe quali. 8 num.
 27 pag. 320.
- Inducti ad favorem fisci deponentes de traſa
 amicabili inter duos excludunt contrarium
 dictum alterius testis ad defensam inducti q. 10.
 num. 52. pag. 40.

Dicentes

I N D E X.

- Dicentes vidisse aliquos deambulare in loco ubi factum fuit ab ipsis duellum, eosq; arma deferentes non inducunt iudicium, quod isti expectarent tempus duelli, dum erant soliti simul conuersari, & ferre dicta arma q. 10. n. 54 pag. 40.
- Qui patiuntur exceptiones ob mendacia inuerisimilia, & contrarietates in eorum dictis nihil probant q. 10. n. 59 pag. 41.
- Pro alijs in syndicatu non possunt esse illi, qui derunt petitionem pro se ipsis contra Iudicem q. 11. n. 18. pag. 43.
- In syndicatu non debent recipi quos Iudex carcerare fecit q. 11. n. 19. pag. 43.
- Recepit parte non citata, si eorum depositiones sunt verisimiles, admittuntur quando proceditur sola facti veritate inspecta q. 11. n. 25. pag. 44.
- Deponentes de lapide posito pro termino nibil probant, si nesciunt qualitates, quibus debet insinuiri lapis, ut terminus denoninetur q. 11. v. 52. pag. 45.
- Recepit absque partis citatione probant, quando proceditur sola facti veritate inspecta, & illorum dictum est verisimile, ac recipiat somnum ab evidentia factiq. 11. n. 72 pag. 46.
- Singulares in crimen peculatus aperiunt delictum in genere, & in specie q. 12. n. 4. pag. 47.
- Ad probandam fraudem in ludo permisam possunt esse persone viles, & mala conditionis q. 13. n. 27. pag. 50.
- Viles, & mala conditionis admittuntur in omni materia, ubi aliquid non potest cognosci, nisi per viles personas q. 13. n. 28. pag. 50.
- Testibus, qui sunt male vite, & soliti conuarsi cum personis infamibus, & meretricibus non est credendum q. 10. n. 56. pag. 40.
- Præsumt in causa graui ibid.
- Testium depositionibus à fisco inductorū, licet impugnatis à Reo, potest ramen Reus uti ad repellendum alios testes q. 10. n. 53 pag. 40.
- Testis est leuiter torquendus q. 1. n. 69. pag. 9.
- Torius pro scienda veritate, & tanquam verisimiliter informatus detinetur in tormento per quartam partem unius horae, & aliquando per medianam horam iuxta personarum, & factorum qualitatem q. 1. n. 70. pag. 9.
- Vacillans, contrarius, vel varius leuiter torqueatur q. 1. n. 73. pag. 9.
- Et nō est opus, quod confessionem ratificet extra tormenta ibid.
- De mendacio conuincitur, dum vegavit alicuius factio interuenisse q. 1. n. 74. pag. 9.
- De mendacio conuictus torquetur per maius temporis spatium, quam testis vacillans, seu varius q. 1. n. 75. pag. 9.
- De mendacio conuictus debet extra locum torture ratificare q. 1. n. 76. pag. 9.
- Conuictus ex proprio dicto non dicitur mendax, sed contrarius, aut varius q. 1. n. 79 pag. 9.
- Dicitur mendax quando conuincitur per alios testes q. 1. n. 80. pag. 9.
- Negans non potest dici conuinci de mendacio ex dicto aliorum testium prius examinatorum, qui illum nominant, si testis negans non est examinatus, & non potest diuinari quid sit depositus, dum examinabitur q. 1. n. 88. pag. 9.
- Semper est torquendus absque assignatione terminorum ad faciendas defensiones, & est magis communis opinio q. 1. n. 89. pag. 9.
- Deponens per verbum videtur non probat, ad offendam q. 10. n. 50 pag. 40.
- Non deponens de tractatu, vel de animi deliberatione, nequè de appensamento ad duellum, nequè de signis in utroque duellante non probas duellum q. 10. n. 51. pag. 40.
- Criminosus repellitur à testimonio de iure caronicco q. 10. n. 58. pag. 41.
- Testi vacillanti, contrario, seu vario datur leuis tortura ad effectum videndi in quo dicto perficitur q. 1. n. 77. pag. 9.
- De mendacio conuictus datur tortura per multum temporis spatium pro eruenda veritate ibid. num 78.
- Maleuolo nulla datur fides q. 10. n. 57. pag. 41.
- Thales Milefius Philosofus magnam pecuniarum quantitatem monopolio unico anno cumulauit q. 17. n. 2. pag. 62.
- Thesaurus de consuetudine spectat ad Principem q. 23. n. 2. pag. 104.
- De iure Hispanico applicatur pro quinta parte inventoriibus ibid. n. 3.
- In Regno viriisque Siciliae in illius inuentione seruatus communis ibid. n. 4.
- Quid seruetur de iure communi vide remissiuem ibid. num. 5.
- Sola inuentione non acquiritur, sed debet apprehendi q. 23. n. 8. pag. 104.
- Inuentus in aliquo fundo pignorato cadit sub hypotheca ibid. n. 9.
- Repertus in fundo dotali spectat ad maritum pro medietate constante matrimonio q. 23. num. 10. pag. 104.
- Quæ soluto matrimonio redditur vxori ibid. num. 11.
- Vena metallorum quomodo applicentur via remissiuem ibid. n. 6.
- Pecunia abscondita in domo an dicatur thesaurus, & cui applicetur remissiuem ibid. n. 7.
- Vsusfructuarius inueniens thesaurum statim restituit medietatem ibid. n. 12.
- Thesauri inuentio est de regalibus q. 23. n. 1. p. 104.
- Tiberius Principes Gallos, Hispanos, Syros, & Graecos ob omne, & sileue genus calumniarum voluit confiscatos q. 1. n. 3. pag. 3.
- Timor subornationis, & offuscationis veritatis non sufficit ad denegandas defensiones reo principali q. 1. n. 64. pag. 8.
- Titulus nullus pro non titulo habetur q. 38. num. 48. pag. 212.
- Tortura illata denegatis defensionibus potest repeti per tres vices q. 1. n. 46. pag. 7.
- Limita nisi prima vice fuerit sufficienter illata ibid. num. 47.

I N D E X.

- An fuerit sufficienter illata remittitur arbitrio iudicis ibid.*
- Quando debet irrogari, debet seruari consuetudo Tribunalis q. 1. n. 48. pag. 7.*
- Prasumitur completa ubi reus fuit positus ad largam q. 1. n. 50. pag. 7.*
- Lewis non potest vocari i tortura q. 1. n. 68. pag. 9.*
- Lewis non potest dari reo denegato termino ad facienda defensiones q. 1. n. 67. pag. 9.*
- Quando est danda testi, nihil differt, an ille petat, vel non petat defensiones q. 1. n. 84. pag. 9.*
- Traianus nunquam commodis fiscalibus fauit quæst. 1. n. 5. pag. 4.*
- Transactio continens maximam lesionem est infringenda ex remedio l. 2. C. de rescindend. vendit q. 47. n. 99. pag. 281.*
- Nen potest rescindi, quando adest etiam modica occasio dubitandi ibid. n. 108. pag. 282.*
- Vt possit rescindi ob enormissimam lesionem, lesio debet considerari habitu respectu ad dubium litus euentum ibid. n. 109.*
- Facta super bonis, in quibus non eadebat controvergia est nulla q. 47. n. 115 pag. 283.*
- Lesia non corroboratur ob quid minimum ibid. num. 116.*
- Transactionem impugnans, an debeat restituere acceptum vide q. 47. n. 163. 164. & 165. pag. 283.*
- Translatio nihilo recepto substitueri non potest q. 47. n. 114. pag. 283.*
- Transuersales veniunt in fideicommissio, quando fuit nominata familia, & agnatio, dum tamè non adsint descendentes quæst. 29. n. 15. 18. 19. pag. 137. ubi conclusio in fortioribus firmatur.*
- Amplia, & si testator vocauerit agnationem suam, maxime si prius etiam vocasset filios, & descendentes ibid. n. 16. & 17.*
- Trebellianica transit ad siscum q. 30. n. 1. pag. 146.*
- Et ad quoscunque heredes extraneos etiam non agniti ibid. n. 2.*
- DD. qui tractauerunt de trebellianica referuntur ibid. n. 3.*
- Potest prohiberi liberis primi gradus q. 30. num. 4. pag. 146.*
- Tantacite, quam expresse ibid. n. 5.*
- Contrarium tenentes referuntur, & rejiciuntur ibid. n. 6.*
- Non detrabitur, dum pia causa fuit substituta q. 30. n. 12. pag. 146.*
- Etiam si non esset certum, an pia causa debeat succedere ibid. n. 13.*
- Detrabitur tamè, si restitutio est facienda alteri medietate, & dubium est, an pia causa succedat, præstata tamè cautione de restituendo eueniente casu successionis ad favorem causæ pie ibid. n. 14.*
- Sed si certum est viam causam successuram esse, tunc nullo pasto detrabitur ibid. n. 15.*
- Nisi tamè esset instituta bares altera pia causa ibid. n. 17.*
- Declaratur ibid. n. 18.*
- Pia causa ad effectum detractionis trebellianice dicitur etiam confraternitas laicalis q. 30. num. 16. pag. 146.*
- Non detrabitur, si fideicommissarius est substitutus per verba directa q. 30. n. 19 pag. 146.*
- Nec de fideicommisso ordinato in contractu ibid. num. 20.*
- Nec in donatione causa mortis ibid.*
- Censetur prohibita ex interdicta alienatione bonorum usque ad certum tempus q. 30. n. 21 p. 146.*
- Idemq; procedit in legitima ibid. ubi & ad plures declarationes remissiuæ.*
- Et legitima non confiscatur, si fideicommissum fuit iniunctum in causa delicti q. 30. num. 22. pag. 147.*
- Non detrabitur ab eo, qui perceperit fructus q. 30. n. 23 pag. 147.*
- Et ad hunc effectum sufficit perceptio per decennium ibid. n. 24.*
- Collaterales imputant fructus in trebellianicam q. 30. n. 25. pag. 147.*
- Ac etiam ascendentis ibid. n. 26.*
- Non tamè in putat filij primi gradus ibidem. num. 27.*
- Imputant tamè filij ulterioris gradus, & sic nepotes ibid. n. 28.*
- Contrarium tenentes referuntur, & rejiciuntur ibid. n. 29.*
- Trebellianica detractio censetur prohibita per institutionem in tota hereditate q. 30. n. 7 pag. 146.*
- Per verba absque diminutione ibid. n. 8.*
- Per alienacionis probitionem ibid. n. 9.*
- Per verba absque detractione ibid. n. 10.*
- Si pater iniunxit filio, quod solam legitimam haberet ibid. n. 11.*
- Tutela ex testamento corruit si hereditas ex illo non audeatur q. 44. n. 74. pag. 254.*
- Tutela causa efficiens est testamentum ibid. n. 73.*
- Tutor pro redditione rationis iudicio ordinario debet pulsari q. 44. n. 52. pag. 253.*
- Limita ut ibid. n. 69.*
- Non conficiens librum, & omittens descriptionem fructuum perceptorum videtur in dolo q. 44. n. 58. pag. 253.*
- Vel administrator non describens fructus perceptos censem illos in proprios usus convertisse ibid. n. 59.*
- Non describens fructus perceptos dici ut committetur furtum ibid. n. 60.*
- Quando non facerat, vel non disponuit versio in propriam utilitatem debet concludenter probari ibid. n. 63.*
- Via ordinaria conuenitur, quando offert reddere computa administrationis q. 44. n. 69. pag. 254.*
- Secus quando rationem minimè offert, nec reddit, quia tunc executiue premitur, ta quam bonorum usurpator ibid. n. 70.*
- Amplia licet non se obligasset ex instrumento, utilia facere, bene administrare, & rationem reddere ibid. n. 71 & 72.*
- Curator, & specialis administrator coguntur redire*

I N D E X.

- dere rationem tam de administratis, quam de
neglectis q. 44. n. 108. pag. 255.
- Seu Curator* durante minori etate pupilli tenetur
perseuerare, licet iniusto fuerit datus q. 44. n.
115. & 127. pag. 156. & 157.
- Contrarium in administratore particulari pro-
cedere firmatur ibid. n. 128.
- Debet pubertate completa facere deputare curato-
rem adulto, vel de mandato Iudicis in eundem
minorem transferre administrationem, alias de-
bet ipse continua re, & iudicio tutelæ remanet
obligatus q. 44. n. 152. pag. 258.
- Quislibet tenetur tantum de bonis, quæ admini-
stravit ibid. n. 153.
- Debet iustificare omnes partitas, ne ad restitu-
tionem reliquatus teneatur ibid. n. 156.
- Tutorem fuisse in curia de certo tempore pro-
batur, si tanquam talis interuenerit contractui
à minore celebrato q. 44. n. 55. pag. 253.
- Tutoris testamentarij potestas descendit imme-
diatè ex testamento q. 44. n. 75. pag. 254.
- Tutores sub conditione, & ad certum tempus pos-
sunt dari in testamento q. 44. n. 71. pag. 254.
- Testamentarij non indigent confirmatione ibid.
num. 77.
- Testamentarij non tenentur satis dare, quia eorum
fides dicitur approbata ibid. n. 78.
- Tutore uno administrante ex precepto testato-
ris, ceteri honorarii appellantur ibid. n. 79.
- Testamentarij tenentur mandatum testatoris a-
dimplere, quia eorum facultas ex testamento de-
pendet q. 44. n. 80. pag. 254.
- Testamentarij, accepta tutela remanent obligati
ad seruandam testatoris voluntatem, sicuti uro-
curatores ex acceptatione mandati ibid. n. 81.
- Et curatores testamentarij equiparantur execu-
toribus ultimarum voluntatum, & propterea
contra ipsos datur actio ex testamento q. 44. n.
85. pag. 254.
- Intellige, quod actio predicta datur contra tu-
tores, & curatores secundum aliquos, quando
sunt tutores Ecclesie, minorum, & similium
ibid. n. 86.
- Tenentur in solidum, si omnes sint soluendo, quan-
do diuisio bonorum administratorum cessat q.
43. n. 154. pag. 258.
- V
- V**acatio beneficij per obitum ultimi possessoris
probatur confessione venientis ex eadem vaca-
tione q. 37. n. 53. pag. 205.
- Vacillatio, varietas, & contradiccio accipiuntur
tanquam synonima in teste q. 1. n. 72. pag. 9.
- Non tamen confunditur mendacium, de quo te-
stis remanet conuictus ibid.
- Vagabundus qui dicatur vide q. 19. n. 42. & 43.
pag. 82.
- Validi mendicantes qui dicantur vide ibid.
- Vetigal, census annuus, pensio emphiteutica, & si-
milia sequuntur locum rei, ob quam debentur,
- tanquam rei infixa, reliqua verò quæ ex redditibus generalibus procedunt, sequi debent personam creditoris q. 43. n. 34. pag. 242.
- Vendentes rem sui debitoris an teneantur de euictio-
ne vide q. 48. n. 14. & seqq. pag. 287.
- Venditio rerum Ciuitatis facta auctoritate Praesidis
est valida, & non potest retractari q. 47. n. 250.
pag. 277.
- Rerum minorum non potest rescindi remota neglig-
entia administratorum q. 47. n. 33. pag. 278.
- Voluntaria bonorum fisci absque hasta non potest
sequi absque specialis Principis mandato q. 47. n.
73. pag. 280.
- Venditioni cōsentire, & vendere diff. runt inter se, &
solus consensus inducit nudam renunciationem
q. 31. n. 129. pag. 162.
- Veneficium probatur indicijs, & coniecturis, cum sit
difficilis probationis q. 31. n. 52. & 53. pag. 155.
- Veneficij delictum est adeo graue, ut proditio-
nem contineat q. 31. n. 68. pag. 157.
- In milite, & in clericopius quam in alijs est de-
testanaum ibid. n. 68.
- Et hæc opinio in clero est vera ibid. n. 73.
- Venenum propinatum esse certæ speciei debet iustifi-
cari ex relationibus peritorum q. 31. n. 55. p. 156.
- Corpus delicti in veneno propinato quomodo
probetur q. 31. n. 52. & 53. pag. 155 & 156.
- Firma ur veneficium indicijs, & coniecturis
probari, cum sit difficilis probationis ibid.
- In corpore humano generatur venenum, vel ob
aeris corruptionem, vel malignitatem humorum
aliunde prouenientem ibid. n. 34.
- Esse male qualitatis debet probari, cum aliqua
medicamenta sint, & saluti humana deseruant
q. 31. n. 56. pag. 156.
- Quæ signa soleat afferre in venenum accipiente q.
31. n. 57. & 58. pag. 156.
- Praesumitur propinatum, & non intus genitum,
cum quis optimæ valetudinis statum in malam
incidit, quia venenum genitum non producit tam
repente suos effectus q. 31. n. 59 pag. 156.
- Periti mali propinati veneni debent referre
quantitatem propinatam esse sufficientem ad ne-
candum hominem, ut delicti corpus iustifice-
tur ibid. n. 60.
- Indicia in propinato veneno, nedum sufficiunt
ad transmittendam inquisitionem, sed etiam ad
torquendum q. 31. n. 61. pag. 156.
- Ab aliquo fuisse propinatum ex quibus indicijs
praesumatur q. 31. num. 62. 63. 64. 65. 66. 67.
pag. 156. & 157.
- Veneni propinati delictu debet puniri pena or-
dinaria, quamvis effectum non habuerit, dum fuit
deuentum ad aetum proximum q. 31. n. 71. p. 157.
- Contrarium tenent relati ibid. n. 72.
- Veneni propinati pena qua fuerit in Perside
ibid. n. 74.
- In clero tamè practicatur depositio, ac longa
detrusio in carcerem ibid. n. 75.
- Et ex quadam constitutione perpetuus carcer
iniungitur ibid.

Verba

I N D E X.

- Verba ex condicō, & ex composito praeponuntur
animi deliberationem, & praecedentem tractatū q. 10. n. 34. pag. 39.
- Constitutionum, & generalia, & ampla ita ac-
cent intelligi, ne sint iniqua, & prorsus iniusta
q. 16. n. 58. pag. 62.
- Spolia meretricium posita in constitutionibus lo-
quentibus de bonis, meretricium debent intelligi
de solis quasitatis ex meretricatu q. 16. n. 67 p. 62.
- Spolia clericorum non comprahendunt nisi bona
comparata ex illico negocio, vel intuitu Ec-
clesie, & non alia q. 16. n. 68. pag. 62.
- Omnia, & singula bona, non capiunt patrimonia-
lia, super quibus Princeps nullum dominium,
seu ius habet q. 16. n. 77. pag. 63.
- Cuiuscunque status, gradus, & conditionis in-
bannimentis generalibus Provinciae Marchiae
super annona expressa comprahendunt etiam
minores q. 18. n. 47. pag. 70.
- Non tamē per hoc res minoris cadet in com-
missum, quia illi indulgetur restitutio in integ-
rum q. 18. n. 48. pag. 70.
- Habet nihilominus fiscus actionem contra tuto-
rem, vel curatorem, cuius culpa assignatio fuit
omissa q. 18. n. 49. pag. 70.
- Futuri temporis faciunt prae sumi, quod quis co-
gitauerit de liberis q. 24. n. 57. pag. 110.
- Et præmissa de facilis admittuntur, dum non
agitur de exclusione filium ibid. n. 58.
- Communia, vel non ciuilia directa non differunt
q. 28. n. 82. pag. 127.
- Ciuilia directa, non ciuilia directa, communia,
& obliqua quæ sint remissuē ibid.
- Directa obliquantur, & obliqua directantur, ut
producatur valida substitutio q. 28. n. 124 p. 130
- Obliquantur in codicillis ibid. n. 125.
- Tota integra hæreditas non important prohibitio-
nem legitime, sed solius trebellianica q. 28. n.
129. p. 8. 130.
- Ipsius codicillaneis apposita post alia tota hære-
ditas faciunt restringi institutionem ad sola bo-
na ipsius codicillantis q. 28. n. 131. pag. 130.
- Vbi refutantur contraria.
- Eesse ciuiliter intelligenda, non procedit in fidei-
commisis, maximè in fideicommisso testatoris
iuris ignari, & in extremis laborantis q. 29. n.
67. pag. 145. sed debent intelligi secundum
communem usum loquendi.
- Exacta, & incorporata referuntur ad Iudicem,
& sic ad actus, qui fiunt iudicitaliter contra re-
os inuitos pro executione, in quo casu si non fue-
rit secura ex afflio, & incorporatio, reus debet
gaudere indulto q. 41. n. 17 pag. 232.
- Alier pro ea cautum fuerit referuntur ad volun-
tariam Rei acceptationem, qua ipse suo facto
privaret se indulto ibid. n. 18.
- Indulti, de quo agitur apponuntur, & discutiuntur
ibid. n. 19. 232.
- Idem importantia appellantur superflua q. 41. n.
21. pag. 232.
- Idem importantia in legibus, & statutis non rej-
ciuntur, sed saltē inferunt pro maiori ex-
pressione ad excludendas sopoisticas interpreta-
tiones ibid. n. 23. 119.
- Verbum constitutum excludit probationem persente-
tiā contumaciam q. 27. n. 23. pag. 119.
- Vada est directum q. 28. n. 71 pag. 127.
- Contrarium tenentes reprobantur ibid. n. 72. 127.
- Ritorni est commune q. 28. n. 73. pag. 127.
- Contrarium tenentes reprobantur ibid. n. 74.
- Additum verbo vada non immutat huius natu-
ram ibid. n. 75.
- Substituo adiunctum alteri verbo hæredem est di-
rectum q. 28. n. 76. pag. 127.
- Limita quando fuit appositum demonstrare
ibid. num. 77.
- Sed est directum, dum referunt ad personam
ibid. n. 78.
- Vada, est executivum q. 28. n. 103. pag. 129.
- Remanere est commune q. 28. n. 104. pag. 129.
- Suum continet solum ea quod est proprium q.
28. n. 164. pag. 133.
- Declaro ibid. n. 165. & 166.
- Suum potest habere diue sive intellectus secundum
subiectam matriam q. 28. n. 169. 170 & 172.
pag. 133.
- Omne est universale nibil excludens, & non da-
titur aliquam restrictionem, dummodo non
constet de mente contraria disponentis q. 39. n.
38 pag. 217.
- Et quando ad diuersa corpora, & non ad unum
fit relatio ibid.
- Intercedere ad conuentionem, & factum homi-
nis referunt q. 39. n. 48. pag. 220.
- Manutene signifcat conseruare q. 48. num. 45.
pag. 289.
- Vide cetera in verbo Dic̄io.
- Via executiva contra tertium non datur q. 20. n. 33.
pag. 88. Et hoc procedit etiam si extaret statu-
rum dans executionem paratam instrumento,
et si instrumentum contineat garantiam ibid.
num. 34.
- Et absque iudicio revocatorio proceditur contra
tertium acquirentem in fraudem parata, ac ce-
pta executionis, & alienatio habetur perinde,
ac si facta non fuisset q. 20. n. 38. pag. 89.
- Datur contra citatum pro omni suo iure, & inte-
resse q. 20. n. 40. & n. 84. pag. 89. & 93.
- Non datur contra tertium citatum pro omni suo
iure, & interesse, quando fuit intentata actio
personalis, & ita procedit conclusio relata su-
per n. 40. & 84. q. 20. n. 85. pag. 93.
- Et quod supradicta citatio det viam executi-
vam, intelligitur si ius pertinens ad tertium
fuisset in iudicio deductum ibid. num. 86. & 87.
vbi redditur ratio huius distinctionis.
- Non potest procedi contra uxorem possidentem
bona viri etiam ex clausula constituti apposita in
contractu dotali q. 31. n. 11. pag. 152.
- Competit fisco pro collectis q. 39. n. 25. pag. 215.
- Pro deposito conceditur, quando de eo constat per
publicum instrumentum, secus quando proba-
tur per

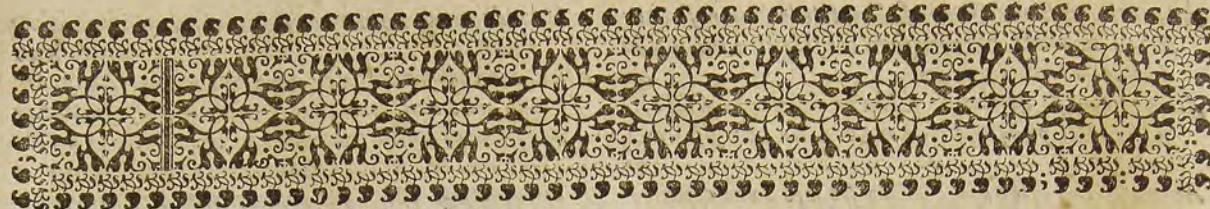
I N D E X.

- tur per tress post item contestatam examinatos
 q. 44. n. 67. pag. 254.
 An autem hoc conclusio procedat, si constaret
 ex depositionibus testium ad perpetuam rei me-
 moriam examinatorum remissum ibid. n. 68.
Vicarius Episcopi non potest confiscare bona clero-
 rum, nisi habeat autoritatem ab Episcopo q. 2.
 num 22 pag. 11.
Episcopi non potest penas corporales in pecunia-
 rias conuertere q. 2. n. 23 pag. 11.
 Limita ibid. n. 24.
Episcopi non potest a partibus aliquod pretendere,
 seu exigere, dum aliquem sua diocesis locum
 proficiuntur ad causas facientes q. 2. n. 56 p. 13.
Episcopi, si accedendo ad aliquem locum sua dioc-
 esis ad causas facientes aliquid exegerit potest
 repeti tanquam indebitum q. 2. n. 57 pag. 13.
Generalis Pape habet ius confiscandi absq; specialis
 commissione q. 1. n. 9 pag. 4.
Vidua potest disponere de dote data, dum extat legi-
 tima causa; nupta vero solam medietatem dotis
 consumere potest q. 31. n. 115 pag. 160.
 Limita quoniam veraque esset constituta in tali
 etate, ut nouas nuptias contrahere non posset,
 quia tunc totam dotem alienare valeret ibidem.
 num. 116.
Virgines Vestales eximebantur e nexibus patrie po-
 testatis q. 35. n. 39 pag. 183.
Vita, & militia an confiscentur vide remissum q. 32.
 n. 3 pag. 170.
Vltimae voluntates non obstante iuramento semper
 possunt abscondi q. 47. n. 143 pag. 284.
 Cautela nulla fuit unquam reperta, que ulti-
 mas voluntates semper ambulatorias potuerit
 reddere immutabiles ibid. n. 142.
Vniuersitas, siue qualibet alia persona vendens, vel
 locans gabellam an teneatur post locationem il-
 lam soluere vide remissum q. 21. n. 58. pag. 98.
Vniuersitates, & Domini temporales campum pro
 duello assignantes quas penas incurvant vide q.
 10 n. 3. 5. & 9 pag. 38.
Vsuræ de iure canonico sunt abrogatae q. 44. num.
 34 pag. 252.
 Intellige tamen, quod sunt abrogata tantum
 usura lucrativa, non autem illæ que damnum
 emendant, ut puta usura ob moram ibid. n. 35.
Debentur si administrator terminata administra-
 tionem non reddat, nec reliqua soluat
 q. 44. n. 91. pag. 255.
- Taxantur in ea quantitate, quam quis perceperit
 ex fructibus censuum, si pecunia in illorum em-
 ptionem erat eroganda ibid. n. 92.
Vsus fluminis publici fit occupantis in parte occupata
 q. 11. n. 50. pag. 45.
Vsufri Quatuorius inueniens thesaurum statim restituic
 medietatem q. 23. n. 12. pag. 104.
 Spoliatus sua naturali possessione habet quasi eius-
 lem iuris usumfructum pro manutentione impe-
 tranda q. 35. n. 68. pag. 184.
 Limita quando usufriuarius fuit negligens il-
 lam recuperare per modicum tempus, etiam pep-
 triduum ibid. n. 69.
 Habet ius percipiendi usumfructum sibi reseruau-
 tum propria autoritate q. 35. n. 76. pag. 185.
Vsus uetus peculij aduentus consolidatur cum pro-
 prietate dum filius egreditur a patria potestate
 q. 4. n. 19 pag. 19.
Bonorum acquisitorum a filio post heresim non
 debetur patris, secus in antea quafius q. 4. num.
 22. pag. 19.
Semel quafius ratione patrie potestatis nunquam
 expirat patre viuente, etiam si filius moriatur
 q. 4. n. 24. pag. 19.
 Ad effectum retinendi usumfructum sufficit
 quod patria potestas fuerit semel suum effectum
 operata q. 4. n. 25. pag. 19.
 Non consideratur, & non constituitur, nisi quin-
 do bona sunt cum effectu acquisitionis q. 35. num.
 56. pag. 184.
Vt formetur requiritur hereditatis aditio q. 35.
 n. 57. pag. 184.
Consistit in possessione q. 35. n. 74. pag. 185.
 Ob translationem possessionis in aliud videtur
 renunciatum iuri percipiendi usumfructum, &
 si de eo expressa mentio non fiat, & quare q. 35.
 n. 75. pag. 185.
Reservatio intelligi debet pro reservatione fructu-
 um q. 35. n. 77. pag. 185.
 Maxime quando integer ususfructus non est re-
 servatus, quia tunc possessio est penes haben-
 tem dominium, & soli fructus censentur relicti
 ibid. num. 78.
 Legatus semper restringitur ad causam expressam
 q. 47. n. 159. pag. 285.
Vtilitas publica semper præfertur priuate, & bonum
 vniuersale debet præfiri bono cuiusvis parti-
 cularis q. 18. n. 162. pag. 77.
Vxor vide in verbo **Mulier**.

F I N I S.

Х Д А И . I

E. N. E.



INDEX RERUM QVÆ IN TOTO TRACTATV CONTINENTVR.



A

- A**ccusans testamentum de-
falso non accrescit cohæ-
redi , sed fisco , numer. 29.
fol. 13
Accusatore mortuo pro publi-
ca vindicta lite non conte-
stata, hæredes non possunt
prosequi causam, secus pro
refamiliari, damno, vel interesse, num. 90. 110
Accusatore mortuo, an tertius possit pro se qui
causam, vel de novo intentare, num. 91. 110
Acquisita turpiter possunt vendicari ab hæredi-
bus, num. 44. 108
Actiones damnati per confiscationem confundun-
tur, nu. 20. 114
Actiones continentis quid mobile ad quem fiscum
applicentur, nu. 60. 119
Aditio bonorum, quando requiratur in fisco, nu-
mero 1. 4
Aditio, vel agnitio bonorum compræhensis in Au-
then. bona damnatorum non requiritur, num-
ero 2. 5
Administratio bonorum in crimen læse maiestatis
interdicitur, nu. 13. 93
Administratio bonorum interdicitur in apostatibus
à fide, nume 14. 94
Advocatus non potest patisci de quotalitis, vide in
verb. procurator.
Alienans bona in fraudem fisci, ne commisso male-
ficio bona publicentur, dicta bona applicantur
fisco, nu 5. 23
Alienans, si deinde fuerit condemnatus in contu-
maciam, ipsa sententia contumacialis non præiudicat
emptori, vel donatario, numero 67 limita-
quando statutum haberet illum pro confessio, &
conviictio, nume 68. 150
Alienantis confessio non præiudicat emptori, vel do-
natario, nu. 69. 150

- Alienationes factæ post delictum in cassibus, in qui-
bus ipso iure bona confiscantur etiam bona fide
factæ non tenent, secus si sit in alijs numero 23.
idem est in alienatione titulo oneroso facta, nu-
mero 24. 95
Alienatio facta ante commissum delictum valet, &
excludit fiscum, num. 1. 40
Quod procedit in alienatione facta, tam ex titu-
lo lucrativo, quam oneroso, nu. 2. & procedit in
quocunque graui dubio etiam læsa maiestatis,
numero 3. Nisi emptor fuerit particeps crimi-
nis, numero 4. 40
Alienatio facta ante delictum commissum; si constet
de fraude vere, vel præsumptive, licet teneat
alienatio, reuocatur tamen per fiscum, nume 5.
Quod intellige, quando ex delicto intrat confisca-
tio bonorum, nu. 6. 40
Alienatio facta ante delictum inspicitur, an valeat,
vel ne, an fuerit facta titulo reuocabili, vel non
reuocabili, numero 7 ibidem 1
Alienatio facta ante delictum, an valeat inspicitur,
an bona venaita esset radita, num. 8. 40
Alienatio facta post delictum commissum ante que-
relam tenet, nu. 1. 41
Alienatio quandocunque facta ante sententiam te-
net, nu. 3. ibid.
Alienatio post delictum commissum tenet etiam in
crimine læsa maiestatis, num. 3. ibidem
Alienatio tenet post delictum commissum, etiam ubi
confiscatio fit ipso iure si fiat pro causis necessaria-
rijs, num. 4. ibid.
Alienatio pro alimentis necessarijs tenet etiam si
fueret post sententiam, numero 7. 42
Alienatio pro defensionibus parandis tenet numero
8. ibid.
Alienatio etiam post sententiam tenet, ubi Reus pro-
missæ instrumentum facere, & eſſet transla-
tum Dominum ante delictum nu. 11. 42
Alienatio bona fide facta post delictum tenet nu-
mero 12. 42

I N D E X.

- Alienatio post delictum facta titulo oneroso per
 Reum non est tutam foro conscientiae nu. 13. in
 duobus casibus nu. 14. 42
 Alienatio post delictum facta in fraudem fisci ex-
 pressa, vel presumptiu[m] reuocatur per fiscum
 numero 15. 42
 Alienatio in casibus in quibus sit ipso Iure confisca-
 tio reuocatur absque aliqua sententia numer. 18.
 19 nu. 25. 96
 Alienatio in istis duobus casibus reuocatur etiam
 pretio non restituto emptori nu. 21. & etiam ubi
 delictum esset multum nu. 22. Nisi praeium repe-
 riretur in bonis delinquentis nu. 23. 43
 Alienatio post delictum commissum ante accusatio-
 nem, non valit, ubi bona ipso Iure publicantur
 num 27. nisi fiat alienatio pro causa necessaria
 nu. 28. 43
 Alienatio post delictum commissum ante accusatio-
 nem non valet quocunque titulo facta, sequuta
 sententia confiscatoria, qua fiscus dicta bona a-
 lienata vendicat etiam precio restituto nu. 29 43
 Alienatio facta ante accusationem occasione dotis
 tenet nu. 34. 43
 Alienatio ante accusationem tenet, ubi bonorum ad-
 ministratio Reo non interdicitur nu. 35. Distin-
 gue nu. 36. 44
 Alienatio post accusationem factam ante litem con-
 testatam an valeat nu. 37. 44
 Alienatio post litem contestatam ante sententiam
 valet quando bonorum administratio non interdi-
 citur nu. 38. Declara ut in nu. 39. 44
 Alienatio bona fide facta non in diminutionem pa-
 trimonij valet nu. 40. 44
 Alienatio non valet quando Reus se constituit in
 Carceribus, quia videtur sibi interdicta adminis-
 tratio bonorum nu. 41. & 42. 44
 Alienatio post sententiam à qua non fuit appellatum
 non valet. Quod si fuerit appellatum valet.
 num. 44. 44
 Alienatio facta in tertiam, ut reuocetur sufficit sen-
 tentia lata cōtra absentem ex forma statuti 44.44
 Alienatio facta post sententiam reuocatur per offi-
 cium Iudicis facta autem ante sententiam iure
 actionis per iudicium ordinarium n. 48. 44
 Alienatio quando reuocatur, fiscus tenetur resfun-
 dere praeium emptori num. 1. Quod procedit etiam
 si bona emptor fraudulenter emerit num. 2. & ibi
 habentur aliae declarationes. 44
 Alienatio omnium bonorum, vel maioris partis bo-
 norum, vel de melioribus bonis ante delictum
 presumitur in fraudem fiscin. 7. Declara n. 8. 146
 Alienatio omnium bonorum, vel maioris partis bo-
 norum ante delictum si fuerit facta pro causa
 necessaria, nisi quatenus excederet ipsam causam
 necessariam numero 11. 146
 Alienatio non presumitur in fraudem fisci ante
 delictum, quando alienans putabat delictum per
 eum patrandum non posse in lucem prodire nu-
 mero 13. 146
 Alienatio non presumitur in fraudem fisci, si con-
- Stat de vera numeratione precii venditori soluti
 num. 12. 146
 Alienatio tam titulo lucrativo, quam oneroso facta
 paulo ante delictum, & si incontinenti sequatur
 delictum presumitur in fraudem fisci nu. 14. De-
 clara nu. 16. & 17 Incontinenti, quod si fuerit
 exequuntum delictum relinquitur arbitrio iudi-
 cis, num. 15. 147
 Alienatio facta multo tempore ante delictum nulla
 existente suspicione delinquendi siue fuerit titu-
 lo lucrativo, siue oneroso non presumitur in fra-
 dem fiscin 18 147
 Alienatio, ut presumatur facta in fraudem ante
 delictum non sufficit quod quis in genere cogita-
 nerit delictum, ut qui in iure rixoso, qui dubitat
 aliquid sibi contingere nu. 19. secus si cogitau-
 erit committere aliquod delictum in specie, & su-
 berat causa delinquendi nu. 20. 147
 Alienatio omnium bonorum personae coniuncte fa-
 cta dicitur in fraudem fiscin 21. 147
 Alienatio amico magna amicitia coniuncto facta
 presumitur in fraudem fisci, numero 22. 147
 Alienatio personae coniuncte facta concurrente ini-
 micitia capitali, vel alia causa leui censetur fa-
 cta in fraudem fiscin nu. 23. 147
 Alienatio personae coniuncte facta si non concurrat
 inimicitia capitalis non presumitur in fraudem
 fiscin nu. 24. 148
 Alienatio extraneo facta non presumitur in fra-
 dem fiscin nu. 25. 148
 Alienatio, vel donatio presumitur in fraudem fi-
 sci facta, si deinde alienans steterit in possessio-
 ne rei alienata nu. 30. 148
 Alienatio occulte, vel secretè facta presumitur in
 fraudem fiscinum. 42 Declara dummodo cum a-
 lienatione titulo lucrativo facta aliqua alia causa
 fraudis nu. 43 contra nu. 44. 149
 Alienatio Clandestina presumitur in fraudem fi-
 sci si extarent inimicitiae graues, nu. 45. 149
 Alienatio titulo oneroso facta non presumitur in
 fraudem fisci, nisi concurrat alia conjectura, vel
 quod emptor fuerit participis eriminis n. 46. 149
 Alienatio quando dicatur occulite facta nu. 47. us-
 que ad nu. 52. 149
 Alienatio facta sub conditione si contingat bona
 alienantis publicari dicitur in fraudem fiscin n. 53.
 nisi alia fortior presumptio concurreret n. 54 149
 Alienatio, vel donatio facta non de bonis delinquentis,
 sed alterius non inducit presumptionem
 fraudis nu. 55. etiam si statutum prohiberet fieri
 alienationes, numero 56 149
 Alienatio sub conditione, si contingat bona alien-
 antis confiscari non praividicat in alimentis sibi
 reseruatis nu. 57. Nisi bannitus posset impune of-
 fendi nu. 58. 150
 Alienatio post accusationem presumitur in fra-
 dem fisci nu. 61. 150
 Alienatio, vel donatio facta si deinde alienans fuerit
 deprehensus in crimen presumitur in fraudem
 fisci 63. 150

I N D E X.

- Alienatio ex causa necessaria facta non inducit presumptionem fraudis numero 71. 150
 Alienata post delictum per hereticum ipso iure dicuntur applicata fisco numero 31. 117
 Alimenta alicui debita ob eius delictum non veniunt in confiscatione nu. 1. 58
 Alimenta nulla constitutione possunt tolli, numero 2. fol. 58
 Alimenta possunt subministrari filio bannito per patrem non obstante, quod per constitutionem facta fuerit mentio de patre num. 4. 58
 Alimenta non veniunt in confiscatione etiam vita durante ipsius banniti n. 5. Amplia ut procedat in quacunque legis, vel hominis dispositione n. 6. 58
 Alimenta nec etiam in criminis laesa maiestatis veniunt in confiscatione nu. 7. 58
 Alimenta non veniunt in confiscatione etiam quando debentur propter usumfructum relictum n. 8. 58
 Alimenta debentur filiis, & uxoribus delinquentium donec sequatur declaratoria, num. 9. 58
 Alimenta debentur uxori delinquentis etiam si nullam habeat dotem nu. 10. 58
 Alimenta debentur filiis, & uxoribus etiam si illa absorbant tota bona delinquentis, num. 11. 58
 Alimenta non debentur bannito, qui vigore alicuius statuti impunè potest occidi, num. 13. 59
 Alimenta fiscus non tenetur præstare, quando delinquens condemnatur non in iota, sed in aliqua parte bonorum nu. 14. 59
 Alimentorum appellatione quænam veniant in proposito nu. 12. 59
 Aloys Capon Vrbis thesaurarius nu. 10. 25
 Ambitus crimen committens qua pena puniatur num 5. & 6. 25
 Agnoscendo bona fiscus vtitur iure priuati, n. 5. 5
 Annotatio bonorum quid sit nu. 1. 2
 Annotatio bonorum quare fuerit inuenta, num. 2. fol. 2
 Annotatio bonorum an fieri debeat de omnibus rebus mobilibus, immobilibus, iuribus, actionibus, & cum suis qualitatibus, circumstantijs, & oneribus nu. 3 fol. 2
 Annotatio bonorum mobilium an seruetur de consuetudine nu. 4. 2
 Annotatio bonorum non fieri debet nisi post sententiam contumacialem nu. 11. 3
 Instrumentum fieri debet de ipsa bonorum annotatione num. 6. 3
 Reus non debet priuari possessione bonorum per ipsam bonorum annotationem nu. 6. 2
 Nisi quando adesset iusta causa vel contumaciter abfesset nu. 9. 2
 Annotari debent omnia bona reperta penes Reum, & eo ipso, quod bona reperiuntur penes ipsum presumuntur esse ipsius Rei, num. 5. 3
 Annus redditus cui applicetur, num. 61. 119
 Annus redditus non restituitur gratiano, num. 45. Declar. num. 43. & 44. 142
 Appellatio non datur ubi confiscatio fit ipso iure, num. 33. 85
 Apostasie crimen per quinquennium prescribitur & num. 3. 118
 Aquam devians ex aquæducto publico punitur, numero 11. 28
 Archibuseta, & alia armorum genera, an possint in itinere deferri, nu. 8. 34
 Archibuseta, nec etiam possunt detineri, & vendi, nu. 10. 34
 Archibusetti delatio punitur pena criminis laesa maiestatis per Bullas Pij Quarti, & Pij Quinti, n. 1. 33
 Archibusetti licentia potest concedi per generalem Ecclesiæ, nu. 11. Item per nepotes Summi Pontificis, nre. 12. 34
 Archibusetti qualitas circa breviorem mensuram debet per fiscum concludenter probari, nu. 15. 34
 Testes deponentes super parua mensura Archibusetti per dictiæ circa, non probant, nu. 16. 34
 Item si dicerent tormentum erat breve, vel prohibatum, nu. 17. ibid.
 Archibusettum retinens imperfectum, nulla pena punitur, nu. 18. ibid.
 Argumentum de feudo ad emphyteusim valet, num. 74 ibid. 137
 Arma de iure communi, an possint deferri in itinere, nu. 9. 35
 Arma prohibita deferre ob iniuriam sibi factam excusat, etiamsi non fuissent necessaria, n. 21. 34
 Armatas, vel caualcatas facientes incident in crimen laesa maiestatis per Bullas Summorum Pontificum, num. 1. Amplia etiam si fieret dicta armata ex quacunque causa urgentissima, vel ex consuetudine, numero 2. 32
 Author istius operis conqueritur contra quendam officialem de impostura sibi facta, num. 68. 136
 Affectio patrii statutæ circa imbecillitatem filiorum, nu. 13. 55
 Aurum, qui illicite ex metallo bauxit pena quadruplici punitur. num. 9. 24
 Aufugiens si alienans, censemur alienare in fraudem fisci, num. 65. maxime si deinde condemnaretur vigore statuti, ille haberetur pro confesso, & coniuncto, nu. 00. 150
 Authentica bona damnatorum non corrigit confiscationem in istis penis ipso iure inflatis n. 32. 85
 Authentica bona damnatorum procedit, quando reus damnatur capitaliter, & moritur, secus se damnetur per contumaciam, n. 1. contra nu. 2. 40
 Authentica bona damnatorum, ubi correxit iuria antiqua, bona deseruntur non solum ascendentibus, & descendebus, sed etiam collateralibus, nu. 3. 40
 Auxilium, & favorem præstantes duellantibus, vel se quoquo modo gerentes in duello vigore bullarum in eadem pena incident, nu. 4. 35
 B
 Annita in statu Ecclesiastico possunt impunè offendere, nec possunt retinere bona, nu. 17. 132
 Bannitus, quando dicitur capax legiimæ, vel non, nu. 8. 64
 Bannitus repudiando hereditatem, vel legatum

I N D E X.

- non dicitur facere in fraudem fisci, maximè si fiat
repudiatio ante sententiam n. 14. & seq. 64
- Bannitus sequita publicatione bonorum est libera-
tus à tot ali obligatione erga suos creditores, n. 1.
& si deinde fideiussor accesserit non tenet fideiussio,
cum non ad sit principalis obligatio, n. 2. 126
- Bannitus si fuerit à Principe gratiatus si non recu-
peraverit bona non tenetur satisfacere antiquis suis
creditoribus, num. 3. 126
- Barones in statu Ecclesiastico per receptionem ban-
nitorum incident in crimen lae maiestatis veru,
& non factu per plures bullas Pontificu, n. 65. 136
- Barones in statu Ecclesiastico per Bullam Iulij Ter-
tij incident in crimen lae maiestatis ex eo solo,
quod eorum officiales tollrant bannitos in eorum
castris, n. 66. 136
- Barones, & alij habentes castra, & iurisdictiones
permittentes duellum in eorum locis ultra penas
supradictas amittunt feuda, n. 3. 35
- Benedictus Ala Gubernator Vrbis, num. 8. 25
- Beneficium Ecclesiasticum filij non publicatur ob
delictu patris etiā in crimen lae maest. n. 1. 88
- Bona acquiruntur nominatis in Authentica bona-
damnatorum absque alia agnitione, num. 2. 4
- Bona fisco inuitu non incorporantur, num. 3. 5
- Bonorum possessio fisco non acquiritur post senten-
tiam, nisi per eum apprehendatur, num. 7. 5
- Bona que auferuntur ab indignis fisco applican-
tur, n. 1. 11
- Bona describi debent, prout erant penes inquisitum,
ne fiscus teneatur alio modo pro re vendita, n. 5. 20
- Bona cum suis causis & seruitutibus transeunt in
fiscum, n. 9. limita, ut ibi, n. 10. 20
- Bona omnia mobilia, & immobilia clerici delinquen-
tis confiscari possunt, num. 4. 21
- Bona subiecta restitutioni transeunt in fiscum ob de-
lictum Clerici cum sua Causa, ut restituatur ad
ueniente conditione fideicommissi, numer 8. Nisi
essent expresse prohibita alienari a testatore, nu-
mero 9. 21
- Bona, & iura, que non transeunt in heredem ex-
traneum, nec etiam transeunt in fiscum, n. 14. 21
- Bona sita in territorio confiscantis fiscus capit, secus
alia bona extra territorium, n. 1 etiam si senten-
tia loqueretur de bonis, ubique sitis, quia restrin-
geretur ad bona sita in dicto territorio, n. 2. 46
- Bona in alieno territorio si confiscatio fiat vigore ali-
cuius statuti, & iurisdictiones, & bursae fiscales
sint separate non veniunt in confiscatione, n. 3. 46
- Bona sita in alieno territorio, etiam quo ad bursa fi-
scal is sit eadem, si tamen iurisdictiones sint separa-
te, & confiscatio fiat speciali iure loci confiscantis
non veniunt in confiscatione, n. 4. Quod procedit
etiam si in alio territorio, ubi bona sita sunt ades-
ses idem statutum, n. 5. 46
- Bona in alieno territorio publicantur, quando sumus
sub eodem praeside, n. 6. 47
- Bona sita in alieno territorio sub eodem Domino si
vigeat in utroque territorio idem statutum, confi-
scantur, n. 7. & apprehensio bonorum isto casu
- fieri debet per officiales, ubi bona sita sunt, &
precium defertur in cameram confiscantis, n. 8. 47
- Bona sita in alieno territorio veniunt in confisca-
tionem, etiam quod bursae fiscales sint separate,
quando confiscatio fit de iure communis n. 9. Quod
magis procedit quando est idem dominus virius
que territorij, numero 10. 47
- bona confiscata extra territorium spectant ad fiscum
illius territorij, n. 11. Quod procedit etiam si con-
fiscatio fiat in crimen lae maestatis diuinae, &
humanae, numero 12. Contrarium quando bona
confiscantur vigore lae maestatis humanae,
num. 13. 47
- Bona existentia in aliquo feudo incorporantur feu-
datario, & non domino superiori, etiam si sen-
tentia lata fuerit per superiorem, num. 14. Quod
procedit in confiscatione pro crimen barensis, &
feudatarii accipiunt bona sita in eorum territo-
rio, numer. 15. limita in crimen lae maestatis
commisso in personam Domini directi, n. 17. Quod
declarat prout n. 18. 19. 48
- Bona in alieno territorio sita veniunt in confisca-
tione quādo disponitur per setētiā, alias secus, n. 20. 48
- Bona quando simpliciter confiscantur, & delinquens
est suppositus alteri territorio ratione originis, vel
domini, potest fieri nouus processus, & sequino-
ua condemnatio ut bona ibi sita confiscari possint,
num. 21. 48
- Bona sita in territorio pertinent ad Dominum eius-
dem territorij, licet confiscatio praeceperit con-
cessionem iusdem territorij, n. 23. 49
- Bona mobilia sita in alieno territorio applicantur fi-
co condamnati, num. 24. Quid autem feruerit
in practica, n. 25. & 26. 49
- Bona sita in alieno territorio si recusentur per Domi-
num illius territorij non accrescant alteri fisco,
in cuius territorio non sunt bona numero 32. 49
- Bona si aliqua ratione non confiscentur ubi sita sunt
illa non capit alter fiscus, sed perueniunt ad alios
vocatos numero 33. 49
- Bona prohibita alienari non veniunt in confisca-
tione n. 1. 50
- Bona prohibita alienari in casu delicti eo magis non
veniunt in confiscatione, numero 2. 50
- Bona non veniunt in confiscatione, quando pater in-
stituit filium, & mandat bona restituiri in casu,
quo banniantur, & remittatur n. 7. 51
- Bona non transeunt in fiscum ob prohibitionem quā-
do testator declarauit facere talem prohibitionem
non causa defraudandi fiscum sed conservandi bo-
na in nominatos, num. 8. 51
- Bona si testator dixit, quod perpetuo conserventur
in familia fiscus excluditur n. 9. nec ista transeunt
in fiscum viuente delinquente n. 10. & 13. Con-
trarium numero 14. cum duabus ampliationib-
us. 51
- Bona prohibita alienari etiam quod utile dominium
non confiscentur etiam vita durante delinquentis
n. 17. Quae prohibitio valet etiam in crimen lae
maestatis n. 18. 51

Bona

INDEX.

- Bona prohibita alienari an in Dominio Veneto de cōsuetudine vita durante delinquentis transeant in fiscum nu. 19. 52
 Bona in crimen laſa maiestatis non transeunt pleno iure in fideicommissarios, num. 20. 52
 Bona prohibita alienari etiam in crimen laſa maiestatis non transeunt in fiscum, num. 21. 52
 Bona supposita fideicommisso, & probibita alienari non transeunt in fiscum etiam vita durante delinquentis nu. 25. 52
 Bona prohibita alienari extra certum genus personarum non transeunt in fiscum num. 26. 52
 Bona prohibita alienari, quis propria auctoritate capere potest nu. 28. 52
 Bona prohibita alienari per viam testamenti non transeunt in fiscum, secus per viam contractus inter viuos nu. 29. 52
 Bona in casu simplicis alienationis resultantis ex fideicommisso transeunt in fiscum numero 30. 52
 Bona tantummodo prohibita alienari transeunt in fiscum nu. 33. 52
 Bona prohibita alienari per hæc verba, quod precio alienari non possint transeunt in confisicationem nu. 34. 53
 Bona prohibita alienari sine licentia transeunt in fiscum nu. 35. 53
 Bona prohibita alienari transeunt in fiscum quanad deficiunt illi ad quorum tauorem sicut facta probibitio nu. 36. 53
 Bona prohibita alienari extra familiam transeunt in fiscum nu. 37. 53
 Bona acquisita post delictum in quacunque confisicatione à lege, vel constitutione inficta non veniunt in confisicationem nu. 5. 64
 Bona de futuro non confiscantur etiam si habeant ortum de præterito numero 10. 64
 Bona de futuro non transeunt in fiscum quando condemnatus non perdit statum, numero 11. 64
 Bona etiam praesentia, quæ ex iure deinde superueniente queruntur non confiscantur nu. 2. 64
 Bona de futuro nec etiam in crimen laſa maiestatis non confiscantur, numero 13. 64
 Bona de futuro reperta penes fiscum tempore delicti potest illa fiscus retinere, numero 14. 64
 Bona de futuro in transfuga post condemnationem post fiscum capi possunt, numero 15. 65
 Bona futura a dicatur in proposito à die delicti, vel à die sententia, numero 16. 65
 Bona conditionalia non confiscantur si purificetur conditio post condemnationem, num. 1. Amplia in crimen laſa maiestatis nu. 2. Amplia in obligacionibus passiis conditionalibus prouenientibus ex ultima voluntate num. 3. Amplia, ut nec in vita condemnati transeant in fiscum iura conditionalia prouenientia ex ultima voluntate num. 4. Amplia in substitutione pupillari, & fidei omissaria num. 5. & 6. Amplia in legatis conditionalibus verificatis post condemnationem numero 7. Amplia in bonis relictis per fideicommissum in diem certam, si interim bona illius publicetur non transeunt in fiscum, num. 8. Declara prout in num. 9.
 Amplia in iure adeundi hereditatem si non esset transmissible ad heredes extraneos non transit in fiscum num. 10. nisi bannitus posset impunè offendendi, numero 11. 65
 Bona conditionalia fiscus non capit, quando conditione nunquam fuit adimpta, numero 8. 66
 Bona subiecta fideicommisso non confiscantur nu. 1. etiam in crimen laſa maiestatis nu. 2. 67
 Bona fideicommisso subiecta quoad utile dominium per Bullam Sixti V. transeant in fiscum n. 12. 68
 Bonis in bilibus confiscati, & immobilibus etiam non veniunt iura, & actiones numero 1. nec confiscati se mouentibus, num. 2. 71
 Bonis mobilibus, & immobilibus vigore statuti confiscati non vniunt iura, & actiones nu. 3. 71
 Bona ficti, vel falsi mariti si babeat filios non confiscauntur nu. 23. 81
 Bona mariti delinquentis deuastanda si vxor in eis babeat bipotest non possunt deuastari nisi satisfacta de ea uxore nu. 5 maximè tamen domus deuastanda effet fundus dotalis nu. 6 Quid de consuetudine nu. 7. & quilibet creditor delinquentis potest impedire deuastationem rei communis numero 8. 86
 Bona vacantia fisco applicantur, numero 1. 23
 Bona fisco applicantur in crimen legis Cornelie de sicarijs, & veneficijs, numero 6. 23
 Bona damnati creditori pigrorata an veniant in confisicatione nu. 2. 88
 Bona delinquentis, quæ per mortem Ciuilem spirant non publicantur, numero 3. 88
 Boni, quæ non transeunt in heredem extraneum nec etiam transeunt in fiscum, numero 2. 89
 Bona, quæ transeunt in heredem extraneum transeunt in fiscum, numero 3. 89
 Bona, quæ non transeunt nisi ad certum genus personarum non publicatur, num. 4. 88
 Bona, quæ non transeunt in heredem extraneum, nec etiam transeunt in fiscum in crimen laſa maiestatis nu. 5. 89
 Bona quæ non possunt separari à re confisata sine corruptione subiecti non confiscur nu. 10. 89
 Bona incorporata Cameræ, non restituuntur etiam si Deus absoluatur nisi per Cameram Apostolicam nu. 3. 89
 Bona fisco incorporata operantur, ut dicantur consueæ actiones, adeò quod fideiussores non teneantur ad panam conventionalem nu. 2. 93
 Bona delinquentis ubi imponitur pena ipso iure possunt prescribi ante captam possessionem per fiscum nu. 16. 95
 Bona heretici pro duabus portionibus applicantur Domino temporali, & officio inquisitionis ubi bona sunt confisata, & pro tertia, ubi bona sunt, numero 34. 117
 Bona heretici non possunt apprehendî per iudicem laicum, nisi sequuta declaratoria, n. 43. 117
 Bona heretici à die delicti confiscauntur, nu. 44. 117
 Bona per confisicationem transeunt in fiscum cum

INDEX.

- eum suis causis, seruitutibus, oneribus,
 & conditionibus n. 21. ubi infertur ad plura. 123
Bona incorporata in statu Ecclesiastico non possunt
ex corporari sine decreto Camera Apostolica numero 15. 153
bona, quæ de consuetudine alicuius loci appretiari,
 seu describi debeant si non fuerint descripta pu-
 blicantur num. 1. limita, ut requiratur sententia
 num 2. limita, ut per quinquennium fiscus exclu-
 datur si non fuerint descripta num. 3. 29
bona mobilia in Regno Neapolitano à die banni ac-
 quiruntur fisco num. 1. 29
bona stabilia fori iudicati acquiruntur fisco pro una
 portione prout una filio applicatur. n. 2. 29
bona confiscata debenter diligenter, & fideliter ad-
 ministrari per officiales, numero 1. 160
bona reperta penes delinquentes conservantur per
 Tresaurarios, & si infra mensam à die condemnationis incorporantur Camera Apostolica, n. 3. 150
Bulla Sixti Quinti, disponens bona condemnati du-
 rante vita delinquentis non obstante quacunque
 verborum forma fideicomissa fuerint concepta
 quonodo intelligatur, nu. 15. 16. 51
Bulla Sixti V. prohibens caualcasas procedit tan-
 tummodo in tribus interdictis adipiscenda, reti-
 nenda, & recuperanda, nume. 3. 32
Bulla Sixti V. non procedit pro recuperanda, adi-
 pscenda, vel retinenda aliqua re mobili, n. 5. 35
Bulla Alexandrina verificatur etiam in offendenti-
 bus procuratores, & alios extra Curiam occasio-
 ne litis pendentis in curia num. 1. 33
Bulla Alexandrina hodie observatur in toto statu
 ecclesiastico, nu. 3. 33
Bulla Alexandrina, ut sit locus, requirantur, nu.
 4. & 5. 33
Bulla Pij IV & Pij V. amplectuntur etiam offi-
 ciales circa retinentes archibus etiam officiales
 circa delationes armorum prohibitorum n. 5. 34
Bulla Pij V. in materia libellorum famosorum est in
 viridio obseruantia, numero 4. 37
- C
- Cameræ Apostolicae aequitatem sequitur, nume-**
 ro 4. 89
Captus infra annum si fuerit, admissus ad nouas
 defensiones, & fuerit absolutus non recuperat
 bona, nu. 3. 91
Castro, vel illa confiscatis ius patronatus ecclesiasti-
 cum venit in confisicatione, nu. 18. 74
Castrum concessum cum mero, & mixto Imperio,
 & omnibus suis redditibus. & prouentibus Do-
 minus illius Castrum potest imponere confisca-
 nem ordinariam, nu. 24. 4
Castrum si est concessum in perpetuum non per viam
 magistratu, sed per viam infeudationis eius domi-
 nus poterit imponere confisicationem, nu. 25. 6
Caualeratus officia, an veniant in confisicatione,
 nu. 4. 22
- Cautela ad instituendum bæredem bannitum, &**
 bona per fiscum ei non auferantur, num. 21. 132
Cautela, ut Trebellianica non confisetur, nu. 31.
 32. & seqq; usque ad numer. 39. 133
Cautela ad excludendum fiscum, ut fiat donatio
 causa moris per maritum uxori, num. 4. 82
Cautela sub quacunque verborum forma cõcepta in sta-
 tu Ecclesiastico quoad usum vestrum vita durate na-
 turali delinquentis per Bullam Sixti Quinti sunt
 sublata, num. 28. intellige d. Bullam, num. 29. 133
Cautela, ut reus possit euitare pœnam pecuniariam,
 ut iudex illum condemnnet in pœnam pecuniariam,
 & deinde illam commutet in pœnam leuem corpo-
 ralem, nu. 36. 159
Cautio de non offendendo dicitur extincta per pa-
 cem deinde sequitam, ut non confisetur, n. 1. 92
Cessio bonorum non habet locum in prauidicium fi-
 jci, ibi. 27
Cessio bonorum, ubi pœna pecuniaria descendit ex
 delicto non admittitur in prauidicium fisci, sed
 commutatur in pœnam corporalem, n. 2. ibide
Cessio bonorum, quando debitor est ex aliquo con-
 tractu, vel quasi in admittatur, nu. 8. 28
Citari debet pars in ista declaratoria, nume 3. fallit
 in criminis noctorio, numero 4. 94
Citatio requiritur in omnibus casibus, in quibus re-
 quiritur sententia, numero 5. 98
Citatio requiritur etiam in vbi declaratoria super cri-
 mine solummodo fieri debet, & imponitur confi-
 scatio ipso iure, prout in criminis laesa maiestatis,
 num. 6. contra nu. 7. ibid.
Citatio ad executionem declaratorie non requiri-
 tur, nu. 8. 98
Clausula constituti in instrumento aposta non tol-
 lit suspicionem fraudis in prauidicium fisci, n. 31. 148
Clausula sublata, & decretum irritans tollunt con-
 trarium usum num. 10. 22
Clerici delinquentis bona quibus applicentur nu-
 mero 13. 21
Clerici in isto crimine nefando priuatur officijs, & be-
 neficijs, & detrudatur in perpetua carcere n. 6. 87
Clerici tenentur contradicere eridias emissis per lu-
 dicem laicum nu. 17. 102
Clerici ecclesiæ laici, & omnes veniunt in generali
 restituzione concessa per viam pacis num. 65. 144
Clerici debitores occasione delicti puniuntur in pœ-
 nam corporalem, quando non possunt soluere pœ-
 nam pecuniariam, numero 6. 158
Clerici an teneantur soluere gibellem numero 12. 30
Clerici bæretici bona quibus applicentur n. 14. 116
Clericus delinquens babens empbitus à priuato,
 quæ transire potest ad bæredes extraneos venit in
 confisicationem, numero 5. 21
Clericus condemnatus in priuatione beneficiorum si
 compareat elapsò anno non recuperat beneficium
 et fuerit absolutus, numero 5. 91
Coacta solutio, quando dicitur numero 18. 124
Coadunatio hominum, seu armata facta non ad ma-
 lum finem non sequito aliquo effectu non punitur
 pena bulla Sixti V. numero 4. 32

Colle.

INDEX.

- Collegia illicita committens panitur in confiscatione honorum nu. 11. 24
 Collegium reprobatum, & destrutum amittit eius bona, & fisco applicantur num. 12. Declara numero 13. 24
 Coloni, & Affittuarij bene soluunt post delictum commissum ante accusationem, numero 32. 43
 Coloni confessio, an sufficiat, vel requiratur probatio de vera numeratione, numero 33. 43
 Coloni in fructibus possunt impedire vastum, numero 9. 86
 Coloni, vel factuables soluentes bannitis scienter reuersis in patriam, qui occuparunt Prouinciam liberantur, numero 6. 124
 Communia cum delinquentे non veniunt in conf. scatione nu 1. 86
 Commutatio pena pecuniaria in corporalem sit etiam nolente accusatore nu 3. 27
 Commutatio pñna pro interesse partis sit etiam in pñnam corporalem, numero 4. Si accedit consensus ipsius partis numer. 5. Sed quid si pars nolit consentire num 6. Aliqui alij tenent quando agitur de interesse partis ex defectu, ut debitor perueniat ad pinguorem fortunam, numero 7. 28
 Compellens aliquem testari fiscus succedit, numero 58 59. 15
 Concubina relinquens succedit fiscus, nu. 60. 15
 Condemnatio quomodo fieri debeat in prescripta portione soluenda fisco, vel parti lesa, n 20. 27
 Condemnatus si moriatur infra tempus ad appellandum haeres potest appellare, & prosequi appellationem nu. 46. 44
 Condemnatus si moriatur post appellationem alia natio tenet nu. 47. 44
 Condemnatus in contumaciam comparens infra annum statim recuperare debet bona annotata si satis dederit num 1 Quod procedit etiam si se constituant in Carceribus absque aliqua satisfactione, numero 2. Contrarium seruatur de consuetudine num 3. In curia aliquando fuit seruatum ius commune num 4. Quid ex ista consuetudine resultare possit si Reus decedat pendente processu, numero 5. sequentibus. 90
 Condemnatus comparens infra annum si fuerit absolitus recuperat bona sibi annotata num. 1 fiscus si compareat post annum, etiam si fuerit absolitus quamvis docuerit de eius innocentia, numero secundo contra istam distinctionem, numero 7. 91
 Condemnatus in contumaciam si fuerit absolutus infra annum, an recuperet bona si fuerint per fiscum alienata, numero 9. & 12. Rota Romana tenet, quid si delictum non fuit plene probatum, & Reus compareat infra annum recuperet bona licet non fuerit absolutus, numero 10. & 13. 94
 Condemnatus in contumaciam in confisacionem honorum in casu, in quo de iure imponi non poterat an teneat sententia num. 8. 18. 91
 Condicio quando est protestativa operatur, ut bona non transeat in fiscum, numero 19. 67
 Conditione purificata fiscus tenetur iura conditionalia sibi obuenta creditorib. soluere nu 20. 67
 Condicio competens fisco, quomodo sit intendenda, nu. 28. 99
 Condicio fisci in pari causa est deterior conditione priuati, nu. 47. 100
 Conductor soluens ante tempus feudatario vel proprietario si succedat deinde fiscus vel Princeps vti usufructarius, & primus feudatarius non fuerit soluenda tenetur conductor iterum solvere, numero 15. 127
 Confessio do is est consideranda an si facta ante delictum, v l post nu 6. 80
 Confessio, vt operetur transmissionis pñne ad baredes requiritur, vi fiat in forma iudicij coram testibus, & praesente notario ac fisco eum acceptante nu. 61. Item quando confessio fuerit pura, & non conditionalis, vel qualificata numero 62. fol. 109
 Confessiones de receptis factis per delinquentem Colonis, vel alijs creditoribus, non præjudicante fisco, ubi adsint signa fraudis, num. 16. Quæ autem sint signa fraudis num 17. 127
 Confessio Auctoris nocet regulariter successoribus eiam singularibus numero 18. 127
 Confessio resultans ex contumacia si coadiuuetur ex confessione extra judiciali ipsius præjudicat emptori, nu. 70. 150
 Confiscatio est auctio omnium honorum, vel ali- cuus quota, nu 1. 1
 Confiscatio est duplex una ordinaria, & altera extraordinaria, nu. 1. 1
 Confiscatio dicitur præter legem, altera à lege imposita nu. 2. 1
 Confiscatio bonorum fuit inuenta à iure antiquo, & deinde confirmata à iure nouissimo, sed diuersimode in ea fuit dispositum, nu. 1. 5
 Confiscatio bonorum extraordinaria a solo Principe infligitur, nu. 1. 6
 Confiscatio bonorum etiam a Vicario Papæ internis Ecclesie constituto Imponitur, numero 2. 6
 Confiscatio bonorum imponitur a Dominis, vel Republicis Superiorem non recognoscitibus, nu. 4. 6
 Confiscatio bonorum imponitur à supremis Ducibus habentibus iura regalia, numero 5. 6
 Confiscatio bonorum imponitur a feudatario inuestito cum pñnis ordinarijs, & extraordinarijs num. 6. 6
 Confiscatio bonorum imponitur per Principem testi, vt veniat ad deponendum, num. 7.
 Confiscatio inducta a Principe, statuta, vel consuetudine tenet nu. 9. Declara prout in nu. 10. 11. 12. 13. 14. & 15. 6
 Confiscatio bonorum'ordinaria imponitur per quemlibet habentem merum, vel mixtum Imperium, perium, nu. 23. 7
 Confiscatio in monitorijs, & sententijs apponitur cum alia pena particulari, vel determinata, nu. 28. 7
 Confisca-

I N D E X.

- Confiscatio bonorum extraordianaria non potest imponi nisi a supremo Princeps, vel ab alijs supremam autoritatem habentibus num. 29** Item nec a ræfecto Prætorio numer. 30 Nec a delegato a Princeps num. 31. Nec a Präside Provincie nu. 32. Nec a Präside, vel Gubernatore Cinitatis alicuius num. 33. Item requiritur, quod verbis expressis concedatur facultas confiscandi nu. 34. Item nec locum ienens, nec Vicegerens ad tempus imponit confiscationem bonorum, nume. 35. Item Iudex ordinarius non cogit aliquid ad deponendum sub pena confiscactionis bonorum n. 37. Item feudatarij facti a Dominis recognoscetibus superiorem, nu. 38. 8 seq.
- Confiscatio facta a non habente Auctoritatem confiscandi sive ipso iure nulla numer. 39** Et nunquam transcat in iudi. atum, n. 40 nec præsumitur pro confiscactione etiam in antiquis nec credatur Cardinali attestanti de aliquo ordine nu. 41. 8
- Confiscatio bonorum intrat pro quoconque criminis lese maiestatis nu. 1.** 32
- Confiscatio bonorum in quibus casibus de iure com. muni fiat, nu. 1. remissive** 9
- Confiscatio bonorum in crimine lese maiestatis diuina nu. 2.** 9
- Confiscatio bonorum in crimine lese maiestatis humana, nu. 3.** 9
- Confiscatio bonorum imponitur etiam pro crimine lese maiestatis contra Marchiones, Comites, & alios Dominos perpetuos, num 4.** 9
- Confiscatio bonorum in istis criminibus intrat a die commissi delicti, nu. 5.** 9
- Confiscatio bonorum intrat in omnibus a iure positis, nu. 6.** 9
- Confiscationem intrat ubi disponitur per statutum, & consuetudinem, numero 7.** 9
- Confiscatio bonorum per statutum, & consuetudinem potest induci, nu. 8.** 9
- Confiscationi, ut locus sit imprimis requiritur, ut constet de delinquencie, numero 1** 37
- Confiscationi, ut locus sit requiritur, ut constet de delicto per veras probationes, ut noceat filijs, & alijs agnatis nec sententia contumacialis sufficit nu. 45** Quando hoc procedat vide nu. 6. 39
- Confiscatio bonorum imposta a lege expresse, vel in consequentiam est penitus sublata de consuetudine totius mundi num 1. & quando expresse, vel in consequentiam de iure communis imponatur, numero 2.** 39
- Confiscatio bonorum, est sublatam per dictam authenticam bona damnatorum, tam in delicto publico, quam priuato, num. 3.** 39
- Confiscatio bonorum, vel pena dupli, vel quadruplici non datur nisi quis dolo malo deliquerit secus si lata culpa, numero 1.** 39
- Confiscatio bonorum non intrat, quando delinquens non potest puniri pena ordinaria, num. 2.** 39
- Confiscatio bonorum non intrat, ubi pena exiliij imponitur, num. 3** Nisi aliter a lege expressum fuerit, numero 4. Nisi etiam de facto sententiam bona adempta fuissent, nu. 5. Nisi etiam pena exiliij esset perpetua, nu. 6. 39
- Confiscatio non trahitur ad bona acquisita post condemnationem, nu. 1** 64
- Confiscatio vigore Statuti de omnibus basi non comprehendit iura, & actiones numero 4.** 61
- Confiscatio facta per verbum tessellatum, ut quia diceretur in panam confiscactionis bonorum suorum non veniunt iura, & actiones num 5. & ideo in practica apponuntur illa verba mobilia, & immobilia iura, & actiones, & nomina debitorum, num. 6.** 62
- Confiscatio bonorum simpliciter facta comprehendit iura, & actiones, numero 7.** 62
- Confiscatio bonorum in crimen nefando nunquid, numero 1. contrarium, numero 2.** 87
- Confiscatio restringitur ad bona delinquentis, numero 2.** 86
- Confiscatio bonorum de iure Canonico in crimen nefando admittitur, num. 3 contra numero 4.** 87
- Confiscatio in dicto crimen nefando post mortem Rei non datur nu. 5.** 87
- Confiscatio in aliquibus locis non fit, numero 2.** 88
- Confiscatio non fit in bonis, quæ non transeunt nisi ad filios, nu. 3.** 88
- Confiscatio pro robaria non imponitur, numero 4.** 88
- Confiscatio sine causa, vel cum causa falsa non tenet, nu. 6.** 88
- Confiscata farina non confiscatur foccus, nec pullus propter asinum, nec secca propter natum, nec salma propter bestiam, num. 11.** 89
- Confiscatio bonorum fieri non debet nisi elapsi anno dato per Pium V. ad se expurgandum numero 1. de consuetudine non seruatur, nu. 2.** 89
- Confiscatio bonorum fit ipso iure, quando sex, vel statutum vtitur dictiōibus, vel verbis, mox in continentia, illico protinus, ipso factō, vel verbis de notantibus tempus præteritum, ut sit priuatus bonis suis nu. 1. 93 amplia ut ibi.**
- Confiscatio inducitur ipso iure per legem in contrabente nuptias incestus, numero 3.** 93
- Confiscatio ipso iure in multis alijs casibus imponitur nu. 16. remissive** 94
- Confiscatio bonorum ipso iure infligitur in crimine lese maiestatis num. 12. contra num. 13** 93
- Confiscatio bonorum non requirit sententiam ubi sit ipso iure nume. 1. sed requiritur declaratoria, numero 2.** 94
- Confiscatio bonorum ubi fit ipso iure transit ad heredes post mortem delinquentis, numero 4.** 95
- Confiscatio bonorum ipso iure operatur, ut heredes teneantur restituere fructus perceptos per delinquentem à die commissi delicti num 5.** 95
- Confiscatio bonorum ipso iure non requirit litis contestacionem, ut transire possit ad heredes n. 6** 95
- Confiscatio ipso iure licet inducat incorporationem absque sententia, tamen intelligitur si fiscus pterierit, & voluerit, numero 9.** 95
- Confiscatio bonorum ipso iure operatur, ut Princeps antedictam declaratoriam possit bona confiscata**

I N D E X.

- fiscata in tertium conferre , numero 11. 95
 Confiscatio ipso iure operatur , ut non requiratur ,
 quod in sententia fiat expressa mentio de confisca-
 tione cum secus sit in alijs delictis nu. 20. 96
 Confiscatio ipso iure operatur , ut bona non possint
 relineri per delinquentem , licet secus sit in alijs
 delictis nu 21. 96
 Confiscatio afficit etiam delinquentem occultum ,
 num.22. 96
 Confiscatio transit ad heredes etiam lite non conte-
 stata , & nihil peruenit adeos ubi imponitur ipso
 iure num. 38. 97
 Confiscatio bonorum in dubio iudicandum est non
 esse locum nu.37. 100
 Confiscationis sententia tertio non citato non nocet
 numer. 38. 100
 Confiscationis sententia tertio non nocet cui fuit fa-
 cta donatio sine fraude , quando donatus fuit con-
 demnatus in contumaciam num. 39. 100
 Confiscatio morte delinquentis extinguitur n.1. 105
 Confiscatio morte Rei extinguitur etiam ubi impo-
 nitur pena pecuniaria prout in delictis priuatis
 numero 2. 105
 Confiscatio extinguitur per mortem Rei etiam inue-
 ctigalibus num 3. 105
 Confiscatio extinguitur per mortem Rei , quando
 proceditur contra alium , ut pro delicto alterius
 puniatur , numero 4. 106
 Confiscatio extinguitur etiam ubi Reus fuit con-
 demnatus non per veras probationes , sed in con-
 tumaciam . numero 5. contra numero 6. 106
 Confiscatio extinguitur per mortem Rei quando fuit
 condemnatus per veras probationes , & pendente
 appellatione Reus mortuus fuerit nu.7. 106
 Confiscatio extinguitur per mortem Rei pendente
 appellatione , ut heredes non teneantur iustifica-
 re innocentiam defuncti num.8. 106
 Secus si moriatur post tempus ad appellandum , ut
 Reus obiinuerit litteras ad nouas defensiones , quia
 confiscatio transit ad heredes num 9. Alij tenent
 ut sufficiat in tempore obtulisse Reum sc defendere
 num 10. 106
 Confiscatio extinguitur si condemnatus obiit infra
 tempus ad appellandum absque , quod heredes ap-
 pellent nu. 11. 106
 Quod magis procedit si condemnatus interim fecit
 testamentum , & heredes adiuerint hereditatem
 antequam sententia transiret in iudicatum n. 13.
 contra num. 12. 106
 Confiscatio non transit ad heredes , quando iudex
 nihil dixit de confiscazione in sententia simul cum
 pena corporali , numero 14. 106
 Confiscatio non transit ad heredes , quando in sen-
 tentia accessoriè , vel in consequentiā fuit irroga-
 ta pena confiscazioni , num. 15. 106
 Confiscatio quando dicatur irrogata in consequen-
 tiā penā corporalis , numero 16 17. 18. 106
 Confiscatio in aliquibus partibus indistinctè extin-
 guitur ante penam confiscatam Reo naturaliter
 decedente , numero 19. 106
- Confiscatio extinguitur si Reus fuit absolutus , & mo-
 riatur etiam si actio appellauerit , num 20. 106
 Confiscatio non transit ad heredes , quando ius fuit
 prescriptum nu. 21. 107
 Confiscatio in crimen lese maiestatis diuine transit
 ad heredes , numero 22. Limita , ut non transeat
 ad factores , & receptatores , numero 23. Limita
 quando fuerit tantummodo suspectus de heresi ,
 numero 24. 107
 Confiscatio in crimen lese maiestatis humanae tran-
 sit ad heredes nu 25. 107
 Confiscatio transit ad heredes in contrabente incer-
 tas nuptias nu. 35. 107
 Confiscatio in crimen repetundarum transit ad ha-
 redes numer 36. 107
 Confiscatio transit ad heredes in crimine peculatus
 num. 38. 107
 Confiscatio in apostatisbus à fide coniuctis viuentib-
 us transit ad fiscum , sed post eius mortem in-
 fra quinquennium hereditas defertur proximiobi-
 us fidelibus , numero 41. 108
 Confiscatio transit ad heredes in desertore militie
 numer 42. 108
 Confiscatio ad heredes transmittitur in necante
 eum cuius morte succedere debet , num. 43. 108
 Confiscatio transit ad heredes in necante se ipsum
 cum scientia proprijs sceleris , quando pro delicto
 imponitur confiscatio bonorum num. 47. Sed herede-
 des admittuntur ad probandam innocentiam de-
 functi , num 48. 108
 Confiscatio vel pena ubi imponitur ipso iure tran-
 sit ad heredes nu 50. Declara n 51.52.53.54 108
 Confiscatio si Reus moriatur ante sententiam sed post
 litem contestatam transit ad heredes nu. 55. 108
 Intellige , quando lis validè fuit contestata nu-
 mero 56. 108
 Item quando litis contestatio fuit sopia de con-
 sensu partium nu. 57. 108
 Confiscatio transit ad heredes etiam si moriatur
 Reus ante litem contestatam , quando ob defectum
 Rei lis non fuit contestata num. 58. 108
 Confiscatio transit ad heredes , quando Reus obiit
 post conclusum in causa , num 64. 109
 Confiscatio transit ad heredes , quando Reus mori-
 tur ante sententiam , sed est confessus & coniuctus
 num. 65. 109
 Confiscatio transit ad heredes quando Reus obiit
 post declaratoriam , per quam fuit declaratus ha-
 beri pro confessu , & coniucto num. 66. contra nu-
 mero 67. 109
 Confiscatio transit ad heredes , quando per statu-
 tum disponitur posse procedi contra absentem ad
 diffiniuum sententiam , numero 68. 109
 Confiscatio , vel alia pena pecuniaria transit ad ha-
 redes quando Reus moriatur post sententiam nu-
 mero 69. 109
 Confiscatio transit ad heredes ubi procedi potest
 contra memoriam defuncti , numero 70. 109
 Confiscatio bonorum , quando dicatur imposta e-
 que principaliter cum pena corporali , nu. 74. 110
 b Confiscatio

I N D E X.

- Confiscatio bonorum, quando dicatur imposta in consequentium nro. 75** 110
Confiscatio bonorum transit ad heredes, quando sententia fecit transitum in iudicatum, secus si moriatur Reus pendente appellatione vel tempore ad appellandum num. 76. 110
Confiscatio per quinquennium prescribitur, numero 1. 101
Confiscatio in omni casu, in quo post mortem Reus damnari potest per quinquennium prescribitur numero 2. 111
Confiscatio omnium, vel parlis bonorum applicatur Principi, nro. 1. 115
Confiscatio in crimen laeze maiestatis contra supremum dominum trahitur ad bona sita in territorio feudatarij, & bona applicantur supremo domino num. 2. Limita nisi ex consuetudine, vel praeceptione applicarentur Comitium. 3. Limita in bonis feudalibus, quæ applicantur Comiti numero 4. Limita in rebellione contra baronem numero 5. Limita in confiscatione facta pro aliquo communi crimen num. 6. Limita quando Princeps panam augeret cum iam esset imposta, quia applicatur Comiti numero 7. Limita, quando Princeps sequita inuestitura puniat illud, quod antea erat licitum, quia applicatur Baroni numero 8. Limita in pena pecuniaria particulari, numero 9. 115
Confiscatio, quæ fit à superiore, vel eius officialibus applicatur superiori, & non feudatario n. 10. 116
**Confiscatio imposta de iure communi applicatur territorio ubi bona sita sunt nro. 55 secus si vi-
gore statutinu. 56.** 119
**Confiscationis sententia per illa verba ubicunque existentia non extenditur ad bona extra territo-
rium bannientis, numero 62.** 119
Confiscationes bonorum applicantur emptoribus introituum, & reddituum rerum fiscalium Principis num. 64. Limita, ut 65 & 66. 119
**Confiscatio facta in diversis territorijs, quilibet fi-
scus capit bona sui territorij, & æs alienum diui-
ditur inter eos pro rata bonorum ad quemlibet fi-
scum peruentorum nro. 6.** 122
**Confiscatio bonorum euitatur, quando quis se ab-
sident à criminibus nro. 1.** 130
Confiscatio bonorum euitatur si bona subiiciantur fideicommisso num. 2, etiam in crimen laeze maiestatis num. 3, sed non suffragatur quod usum fructum, numero 4. 131
Confiscatio bonorum euitatur si cum fideicommisso adesset prohibitio alienandi bona num. 5, etiam in crimen laeze maiestatis num. 6. 131
Confiscatio bonorum euitatur per prohibitionem alienationis bonorum in casu delicti nro. 7 nec ista prohibitio censetur facta in fraudem fisci nro. 8. 131
Confiscatio bonorum euitatur per exhereditationem filii in casu aliquid particularis criminis ab eo committendi numer. 9. Quæ cautela suffragatur si post exhereditationem, non solum sit diu sed etiam si incontinenti deliquit nro. 10. 131
Confiscatio bonorum euitatur per prohibitionem alienationis bonorum extra familiam, vel extra genus personarum numero 1. 131
**Confiscatio bonorum euitatur per prohibitionem di-
uisiois bonorum inter heredes usque ad certum tempus nro. 13.** 131
**Confiscatio bonorum euitatur per donationem fa-
ctam omnium bonorum Clerico etiam infra tem-
pus praefixum a statuto de bonis non alienandis ante delictum numero 14.** 131
**Confiscatio bonorum in quoconque crimen euita-
tur, quando heres exhereditatur per aliquot dies ante cogitationem delicti committendi nro. 25.** 132
**Confiscatio bonorum euitatur, quando cautela ad-
bibita in testamento, vel instrumento confirman-
tur a Principe, numero 26.** 133
**Confiseat o bonorum euitatur si post adhibitas cau-
telas testator expresse declarauit causulas praefas-
tas adhibuisse non animo defraudandi fisum, sed conseruandi bona in familia nro. 27.** 133
**Confiscatio bonorum per bannimenta ultimo loco emanata in statu ecclesiastico in multis castis
narratis imponitur nro. 1.** 36
**Coniectura omnes, quæ sufficiunt ad revocationem alienationis in fraudem fisci deseruunt etiam ad-
uersus debitores, qui soluerint Reis condemnatis, numero 76.** 151
**Coniectura an qualibet per se sufficiat ad revocatio-
nen alienationis ab emporibus, & donatariis
num. 77.** 151
**Coniectura due sufficiunt ad probandam fraudem,
& simulationem contractus, num. 78.** 151
**Coniuncta persona in alienatione in fraudem fisci
facta quis dicatur nro. 26 usque ad 29.** 148
Corpore confiscato in aliquibus locis intelligantur etiam confiscata eius bona numero 1. 29
**Constitutio, t pater teneatur solvere legitimam pro
delicto filij valet nro. 53.** 57
**Contra hereticum proceeditur etiam post mortem
nu. 2. declarata nu. 3.** 28
**Consuetudo loci attenditur circa distributionem bo-
norum hereticorum, num. 22.** 117
**Conueritæ habent eorum proprium tribunal in Ur-
be eis erectum per Pium Quintum nro. 4.** 85
**Creditor qui in termino criarum producit scriptu-
ram imperfectam potest extra terminum illam
conuadare nro. 24 etiam si fisco in termino oppo-
suerit de nullitate, nro. 25. Quid obseruetur in
practica numero 26.** 103
**Creditor, qui omisit contradicere Cridis sui debito-
ris si iterum debitor delinquant, & fiant Cridæ
potest deducere debitum suum in seruandis cridis
num. 27.** 103
**Creditor, qui non contradicit eridis an possit illud
consequi à debitore gratiato numero 28.** 103
**Creditores, qui non contradixerunt eridis, si tamen
ante eridas post delictum commissum postquam
bona fuerunt apprehensa per fisum petierunt ser-
uari formam decreti loci non sunt exclusi, nu-
mero 30.** 103
Credito.

INDEX.

- Creditores contradicentes credis factis contra clericum sibi non præiudicant numero 32. 104
 Creditores possunt agere contra fideiussores & tertios possessores non discussis bonis confiscatis nu. 12. Declarat in nu. 13. 113
 Creditor delinquentis potest agere contra bona delinquentis existentia in alieno territorio si ibi non publicentur, numero 7. 122
 Creditores si bona unius territorij delinquentis non sufficient debent satisfieri in bonis sitis in alieno territorio, numero 8. 122
 Creditores præferuntur fisco in expensis factis in capiendo delinquentem in procedendo contra eum, & incorporando bona. num. 15 contran 16. 123
 Creditores condemnati existentes in possessione bonorum delinquentis debent manuteneri in dicta possessione donec fuerint satisfacti n. 19 & 25. 123
 Creditores summariae, & sine figura iudicij debent satisfieri in bonis delinquentis. num 20. 123
 Creditores reuocant, alienationem in fraudem factam etiam non restituto precio, num 4. 45
 Creditores tute soluent delinquenti pro alimentis scripturis Aduocatis parandis in defensionem delinquitatis etiā ubi confiscatio fit ipso iure n. 12. 125
 Creditores damnati existentes in possessione bonorum delinquentis debent manutene in possessione donec fuerint satisfacti num. 7. 126
 Creditoribus ius summariae sine libello, & sententia administrandum est pro recuperatione suorum creditorum nu. 8. sed constare debet de vero credito, & non sufficeret simplex confessio debitoris, numero 9. 126
 Creditor quilibet delinquentis impedit deuastationem rei communis nu. 8. 86
 Cridæ emissa in publicatione bonorum elapo tempore excludunt quoscunque creditores, nu. 1. 101
 Cridarum tempus, modus, & forma solent per statuta locorum determinari, numero 2. 101
 Crida de quo tempore fieri debeant ante, vel post sententiam nu. 3. 101
 Crida præiudicant non contradicenti in repetendo rem non descriptam nu. 4 Declarat prout n. 5. 101
 Crida præiudicant vero domino non contradicenti, quando delinquens possidebat aliquam rem mala fide si fuerit per fiscum apprehensa n. 6. 102
 Crida præiudicant vero domino non contradicenti, quando fiscus apprebendit bona, pro quibus delinquens se gerebat vii hæres alicuius nu. 7. 102
 Crida non præiudicant ignorantie bonis apprebris per fiscum num. 8. limita prout num. 9. 102
 Crida non præiudicant locatori nisi bona essent appreensa per fiscum, numero 10. 102
 Crida disponentes ut in termino unius mensis, qui liber debeat contradicisse, & iustificasse suum creditum, & si in termino creditor comparuit, & allegavit esse creditorem, an possit d. creditum iustificare post terminum nu. 11. 102
 Crida an compræhendant credita privilegiata pro parte, prætutela pro minoribus, pro militibus, pro presentibus, & absentibus nu. 12. 102
 Crida, an compræhendant habentes ius annua pensionis nu. 13. 102
 Crida, an compræhendant creditores iurium conditionali nu. 14. 102
 Crida an compræhendant hereditatem iacentem num. 15. 102
 Crida an excludant, ut quis non possit probare per iuramentum in supplementum extra terminum quando in termino instetit velle iurare n. 16. 102
 Crida non præiudicant creditoribus, quoad bona non apprehensa nu. 19. 103
 Crida non compræhendunt omnia bona, sed regulantur a vi verborum deterrit cuimlibet loci numero 20. 103
 Crida non compræhendunt res non descriptas numero 21. 103
 Crida ob formam non seruatam sunt nulla, & non præiudicant nu. 22. 103
 Crida sunt nullæ si non fuerit seruata forma in omnibus, sed etiam in uno numero 23. 103
 Crida non præiudicant his, qui agere nequeunt num 29. 103
 Cridarum terminus respicit tantummodo id, quod petitur, & non alias qualitates extrinsecas, ut si quis vellet probare absentiam nu. 31. 103
 Crimen legis Iulie de vi publica punitur in confisca-
tione bonorum nu. 1. qua pana procedit etiam in
feminis nu. 2. 17
 Crimen legis Iulie repetundarum punitur in panam quadrupli, & fisco applicatur, numer. 1. Declarat prout in nu. 4. 18
 Crimen pculatus quando committatur numero 4.
fol. 23
 Crimen restui quando committatur, numero 6.
fol. 23
 Crimen lese maiestatis quando committatur in 1.
2. vel alijs capitibus nu 3. 32
 Crimen lese maiestatis per quinqueannum præscribitur num. 6. 11
 Crimen repetundarum præscribitur spatia unius anni à die mortis delinquentis numero 37. 107
 Crimen incestarum nuptiarum inducit ratione sanguinis, non autem si cum uxore, vel serua aliena rem habuerit, numero 3. 93
 Curialis Principis recipiens munera ab eo, qui habuit aliquid officium illi tenetur reddere quadruplum, & eius bona fisco applicantur nu. 3. 23

D

- Dammatus non potest deducere compensationem cum bursa Principis, numero 22. 114
 Dataria sanctissimi non confert beneficia Clerici per priuationem nisi elapo anno num. 6. 91
 Datio in solutum facta per Reum valer, etiam ob sit confiscatio ipso iure nu. 5. limita duobus modis numer. 6. 42
 Datio in solutum si non confert de numeratione preci præsumitur simulacrum, numero 18. 123
 Debitor, qui semel luit in corpore, si perseruat b. 2 ad pin-

I N D E X.

- ad pingaiorem fortunam amplius non vexabitur
num. 11.* 28
- Debitores delinquentes non possunt soluere credito-
ribus ante sententiam in ipsis delictis num. 3.* 95
- Debitores delinquentes possunt opponere beneficium
excussionis contra fiscum super bonis confiscatis
num. 5.* 122
- Debitores tutè soluunt ante delictum eorum credito-
ribus num. 1. etiam si dies solutionis non venerit
numer. 2.* 124
- Debitores soluentes ante diem, deinde succedente
alio domino tempore aduentus diei liberantur, si
vera liberatio intervenit num. 3.* 124
- Debitores soluentes bannito creditor iognorantes ban-
num liberantur secus si illud scierint nu. 4.* 124
- Debitores soluentes bona fide in casibus in quibus Reo
est interdicta bonorum administratio, vel domi-
nium est admissum ipso iure liberantur nu. 5* 124
- Debitores bona fide soluentes delinquenti post deli-
ctum liberantur ubi non imposta pena ipso iure
num. 7. & an possint soluere etiam post sententiam
num. 8.* 125
- Debitores etiam in crimen lese maiestatis tutè so-
luunt delinquenti quando non fuit accusatus, vel
d' nunciatus de delicto, & ipsum delictum non sit
notorium num. 9. contrarium numero. 10. Declara-
numer. 11.* 125
- Debitores soluentes fisco bonis publicatis liberantur
nu. 13. Declara quando confisratio esset iustè facta
num. 14. Alij tenent, quod debitores non teneantur
inuestigare de iustitia, vel iniustitia confi-
scationis num. 15. pro vera declaratoria n. 16.* 125
- Debitores soluentes Tiranno coacte liberantur num.
17. & quando dicatur coacta solutio num. 18.* 125
- Debitores, qui fuerunt in mora soluendi si deinde
coacte soluant Tiranno non liberantur nu. 19.* 125
- Debitores in crimen lese maiestatis post delictum
tutè delinquenti non soluunt nisi occasione ali-
mentorum, vel scripturarum pro defensione nu-
mero 11.* 126
- Debitores delinquenti tutè non soluunt ubi interdi-
citur administratio, vel ipso iure pena infligitur
numero 12. nisi ratione alimenterorum. vel scriptu-
rarum, numero 13.* 126
- Debitores soluentes paulo ante delictum, vel in actu
fuga delinquentis tutè non soluunt numero 14.* 127
- Decedens ab intestato non relictis uxori ascendentibus,
vel descendantibus, ac agnatis usque ad De-
cimum gradum succedit fiscus num. 12.* 26
- In Gallia descendentes sine liberis eorum bona
fisco applicantur, num. 13 limita in Naricula-
rijs, Cartalibus, & fabricensibus num. 14.* 26
- Decedens cui est interdicta bonorum administratio
propter crimen lese maiestatis, non habet suc-
cessorem baredem institutum sed fiscum n. 15.* 26
- Declaratoria facti in delictis in quibus ipso pena in-
fligitur potest ferrisententia, num. 7. contra nu-
mero 8.* 95
- Declaratoria super factio requiritur in omnibus ca-
sibus in quibus non requiritur sententia n. 9.* 98
- Declaratoria requiritur etiam in notorij, n. 10.* 98
- Declaratoria super notorio excusabili, & patenti
non requiritur, nu. 11.* 98
- Defendens bona delinquentis tanquam alienata in
fraudem fisci punitur in quadruplicem, nu. 5.* 24
- Deserens curia aliquid, & illud non probans quo-
modo puniatur, nu. 9.* 25
- Delinquens a statuto exclusus ad succedendum eius
hereditas non ad fiscum, sed ad alios devolui-
tur, num. 46.* 14
- Delinquens non potest de bonis testari in ipsis crimi-
nibus ubi imponitur pana ipso iure etiam ante
sententiam, cum secus sit in alijs nu. 29.* 95
- Descriptio bonorum quid sit, nu. 1.* 3
- Descriptio bonorum quotuplex sit nu. 2.* 3
- Descriptio bonorum, quando fieri debeat, n. 3.* 3
- Dicens testimentum nullum ex defectu persona te-
statoris priuatur illius successione numero 56.* 5
- Diunitorum, & Damones inuocanis bona fisco
applicantur, nu. 7.* 23
- Divisio bonorum confiscatorum inter plures Domi-
nos fit prorata iurisdictionis, numero 57.* 119
- Domini temporales negligentes expellere hereticos,
& eorum bona publicare post triennium, quili-
bet potest deinde hoc facere numero 38.* 117
- Domini plures eiusdem loci bona confiscata dividunt
prorata territorij nu. 45.* 118
- Domini duo eiusdem loci inter quos fuit divisa iuri-
sdictio per tempora ad quem specie confisratio
si tempore unius fuit commissum delictum, &
tempore alterius fuit facta concomitatio. n. 54.* 119
- Domus in qua fuit moneta falsa cussa applicatur fi-
sco, nu. 4.* 17
- Domus, vel fundus applicatur fisco etiam si fit alie-
ni, & dominus fundi ignarus fuerit num. 5. cum
declaratione tamen, numero 6. Nec est distin-
guendum, an moneta cussa sit aurea, vel argen-
tea, vel area, numero 7.* 17
- Domo confiscata propter ludum confiscantur etiam
catera res existentes in domo apia ad ludum na-
mero nu. 3.* 20
- Domus si esset alicuius vldua, vel pupilli non confi-
scatur num. 4.* 21
- Domus non confiscatur ignorante Domino, quod
ibi ludebatur nu. 5.* 21
- Domus non confiscatur, quando luditur in domo
alicuius nobilis causa recreationis, numero 6.* 21
- Domus tunc confiscatur, quando Dominus tenet lu-
dum in domo causa emolumenti, vel lucrin. 7* 21
- Domus deuastanda, si sit communis cum delinquenti
quid sit faciendum n. 3 & 4.* 86
- Domus deuastanda si ex deuastatione, domus vici-
ni dicatur quis teneatur ad damnum resarcien-
dum an fiscus, vel delinquens, numero 11.* 86
- Domus priuorum, in qua sunt sacra mysteria ap-
plicantur fisco nu. 4. Limsta si adebet licentia E-
piscopi nu. 5.* 26
- Donans alteri bona, aut illius partem ipsius, cui
succedere debet ante illius mortem fisco applican-
tur nu. 11.* 25
- Donans*

INDEX.

- D**onans causa mortis si deinde committat delictum
reuocatur etiam quod sine fraude diceretur fa-
cta nu. 74. 150
- D**onatio facta uxori stante matrimonio inter viuos
causa mortis vel propter nuptias ob delictum viri,
non confiscatur nu. 1. & 3. etiam si confiscatio fie-
ret ex statuto vel consuetudine nu. 2. 81
- D**onatio causa mortis inter viuos, vel propter nu-
ptias ob delictum viri in crimen lese maiestatis
non confiscatur nu. 5. 82
- D**onatio causa mortis uxori facta per maritum po-
test reuocari etiam post condemnationem in pre-
iudicium fisci, numero 6. & num. 7. 82
- D**onatio uxori facta per maritum non publicatur
ob eius delictum etiam si per statutum annulla-
rentur omnes donationes per maritum uxori fa-
cta nu. 7. 82
- D**onatio facta per maritum uxori si crimen commit-
tat pro quo bona post eius mortem poterant confi-
scari quando reuocetur nu. 9. 82
- D**onatio uxori facta per maritum reuocatur, quan-
do fuit facta in fraudem fisci, quando memoria
defuncti damnatur, & quando res donata tem-
pore banni adhuc reperiuntur penes virum. 10. 82
- D**onatio causa mortis ob delictum donantis non re-
uocatur numero 1. contrarium, numero 2. 83
- D**onatio causa mortis ob delictum donantis condam-
nati in contumaciam non reuocatur num. 3. 84
- D**onatio Clerico facta ob delictum donantis non com-
prehenditur sub decreto reuocandi infra biennium
num. 4. Declara prout, numero 5. 84
- D**onatio causa mortis infra biennium facta à die de-
lictii in aliquibus locis reuocatur ob delictum do-
nantis nu. 6. 84
- D**onatio inter viuos reuocabilis per superuenientiam
filiorum non reuocatur ob delictum donantis nu.
1. contra nu. 2. 84
- D**onatio inter viuos si filii sint concepti, & nati ante
condemnationem per eorum nativitatem reuoca-
tur nu. 3. & reuocatur ipso iure absque reuoca-
tione donantis num. 4. contra nu. 3. 84
- D**onatio facta à Principe alicui pro se, & descenden-
tibus non confiscatur nisi in vita delinquentis nu.
1. Limita si ultra donationem Princeps prohibuit
res donatas alienari num. 2. contra num. 3. Decla-
ra num. 4. 84
- D**onatio facta fisco absentia, & pro eo nemine stipu-
lante est inualida, numero 1. 85
- D**onatarius cui Princeps bona delinquentis donauit
num. 3. 122
- D**onatio omnium bonorum uxori facta tollit confi-
scationem bonorum in casu delicti subsequiti, nu-
mero 15. & maritus poterit retinere dictam do-
nationem illam reuocando post delictum ante sen-
tentiam, numero 16. 131
- D**onatio ante delictum facta timore future pana
non tenet si subeſſent iniicitis, vel cause odioi
num. 18. 132
- D**onatio facta ante delictum presumitur facta in
fraudem fisci si fuerit omnium bonorum n. 1. 146
- D**onatio maioris partis bonorum ante delictum facta
presumitur in fraudem fisci, numero 2. 146
- D**onatio melioris partis bonorum etiam presumitur
in fraudem fisci nu. 3. 146
- D**onatio facta omnium bonorum, vel maioris partis
bonorum ante delictum presumitur in fraudem
fisci etiam si nullum consilium fraudis ex parte
donatarij interuenit num 5. si fuerit facta de-
natio unica, vel pluribus vicibus num. 4. Decla-
ra, & t d. nu. 5. 146
- D**onatio facta modis supradictis magis presumitur
in fraudem fisci quando fuerit facta à muliere
numer. 6. 146
- D**onatio facta ex assertione meritorum ante deli-
ctum presumitur in fraudem fisci, nu. 62. 150
- D**onationis instrumentum, in quo sunt apposita illa
verba, purè, verè, non fictè, nec simulate presu-
mitur in fraudem celebratum num. 72. 150
- D**onatio presumitur in fraudem, quando primo quis
donauit alteri & sursum cum aliquorum bonorum
& deinde donauit alia bona liberamente. 73. 150
- D**os uxoris, vel nuri, per delictum mariti vel soce-
ri non confiscantur nu. 1. 80
- D**os uxoris non confiscatur etiam si bona mariti
publicentur in crimen lese maiestatis, & uxor
fortunam maritis sequatur, num. 2. 80
- D**os confessata si sunt lapsa tempora ad opponendum
exceptionem non numeratae dotis confiscatur nu-
mero 3. 80
- D**otis augmentum magis habeat suspicionem, quam
ipsa dos principalis, numero 9. 80
- D**otis lucrum non confiscatur nu. 15. 81
- D**otis augmentum per maritum uxori factum non
confiscatur ob delictum mariti, numero 8. 82
- D**os uxoris ob eius delictum non publicatur nisi in
quicunque casibus, nu. 1. 82
- I**n alijs delictis dos confiscatur, num. 2. 82
- D**os uxoris non publicatur ob eius delictum etiam
presupposito statuto, ut dos publicetur nu. 7. 83
- D**os non confiscatur, quando quis stipulatus fuerit
dotem sibi restitui, numero 8. 83
- D**os uxori restituitur, quando ipsa fuit post publica-
tionem restituta à Principe, numero 10. 83
- D**os licet transeat in fiscum, tamen vir lucrum do-
tis à fisco vendicatur nu. 14. 83
- D**os amittitur per uxorem propter adulterium nu.
15. quibus applicetur dos, quando est accusata
uxor de adulterio nu. 16. 83
- D**os data a patre licet non publicetur ob delictum
uxoris tamen si pater moriatur fisco applicatur
nu. 17. 83
- D**otes data contemplatione matrimonij contracti per
incestas nuptias publicantur, numero 4. 93
- D**uellum est probabile per Bullam Py IV. Grego-
rij XII. Concilij Tridentini, & Clementis
VIII. & qua persona comprehendantur in
duello late nu. 5. 35
- D**uellum, ut puniatur pennis à Bullis inflictis requi-
ritur, ut fiat praecedente tractatu, & delibera-
tione, secus si in pura rixa ad duellum corri-
xantes

INDEX.

- 2antes se inuitent, numero 6. 36
 Patrii interuenientes duello puniuntur eadem pae-
 nanum. 2. 36
- E
- E**mpbiteosis bona non transeunt in fiscum nu-
 mero 1. 74
 Empbiteotica bona ecclesiastica non transeunt in
 baredes extraneos nec in fiscum, nu. 2. Sed in vo-
 catos, vel in ecclesiam nu. 3. contrarium nu. 4. 74
 Empbiteotica bona non publicantur in capitulo feli-
 cis de penitentia numero 5. 74
 Empbiteotica bona ecclesiastica non possunt per
 Principes Seculares confiscari, numero 6. 74
 Empbiteotica bona, quando non transeunt in baredes
 extraneum, nec etiam transeunt in fiscum
 nu. 7. quod procedit etiam in crimen lese maiestatis
 num. 8. contra numero 9. 74
 Empbiteosis recepta pro se, filiis, & nepotibus etiam
 in crimen lese maiestatis non confiscatur n. 10. 75
 Empbiteuta si amiserit per condemnationem statu-
 tum, & bona vita durante delinquentis bona non
 confiscantur etiam quoad utile dominium nu-
 mero 11. 75
 Empbiteuta condemnatus in contumaciam in panam
 confiscationis honorum, & ad mortem non tran-
 smittit bona ad fiscum etiam quoad condemnationem,
 numero 12. 75
 Empbiteotica bona extra territorium non confisca-
 tur nu. 13. nec etiam in casibus, in quibus tran-
 seunt ad baredes extraneos, num. 14. 75
 Empbiteosis si in concessione fuerit dictum non possit
 alienari in potentio rem non confiscatur nu. 15. 75
 Empbiteosis non transit in fiscum, quando in con-
 cessione fuit dictum, ut non possit alienari sine li-
 centia ecclesie petita, & obtenta nu. 16. Declara-
 pratio in nu. 17. 18. 19 & seqq. 75
 Empbiteuta condemnatus, & pro mortuo habitus,
 ut bona, & fructus amittat eius vita durante,
 ecclesia infra biennium potest declarare empbi-
 teusim ad se pertinere, alias fiscus illam bene re-
 tinet, numero 23. & 24. 75
 Empbiteuta condemnatus in contumaciam si venerit
 in forsis curia, interim commoditas percipiendi
 fructus in vita delinquentis transit in fiscum nu-
 mero 25. 76
 Empbiteotica ecclesiastica transit in fiscum, quando
 condemnation fit a Iudice ecclesiastico nu. 26. 76
 Empbiteosis concessa a priuato transit in extraneos
 baredes, & in fiscum, numero 17. 76
 Empbiteosis priuata si ex pacto non transeat ad baredes
 extraneos nec etiam transit in fiscum
 numero 28. 76
 Empbiteosis, quando confiscatur, intelligitur con-
 fiscatum utile dominium salvo iure domini directi,
 qui potest dare premium & recuperare empbi-
 teusim a fisco, numero 31. 76
 Empbiteotica bona Clerici heretici applicantur do-
 minio directo, & non ecclesia nu. 32 contra nu-
 mero 33. 117
 Emptores plures fructum, quis debeat habere pa-
 nas an primus emptor de quo tempore fuit com-
 missum delictum, vel secundus de quo tempore
 fuit facta condemnatio, num. 53. 118
 Emens rem prohibitam pro tertio, qui illam
 emere non potest si nobilis, & si mediocris condi-
 tionis, quomodo puniatur, num. 9. 24
 Episcopi hodie de consuetudine habent ius confi-
 scandi num. 1. 21
 Episcopi possunt indicere panam pecuniariam, &
 sua camera applicare, numero 2. 21
 Episcopi possunt omnia bona Clerici delinquentis
 confiscare num. 3. 21
 Episcopi tenentur panas criminales distribuere in
 pios usus nu. 15. 116
 Exactores publici exigendo pecunias à diuersis, &
 illas soluentes Tyranno, si nibil penes eos remaneat
 liberantur, numero 20. 125
 Exactorum publicorum pecunia, qui eam exi-
 gunt, & mercantur illam redigendo in floreros,
 vel aureos, ut lucrum faciant sine licentia Prin-
 cipis applicatur fisco, numero 1. 23
 Idem est in accipiente pecuniam ad aliquod opus
 publicum

I N D E X.

- publicum si pro se retineat, ut applicetur fisco
 num. 2. 23
 Exceptio delicti transit ad heredes lite, non conte-
 stata cum defuncto numero 88. 110
 Exceptio non numeratae dotis spirat per lapsum de-
 cennij nu. 4.
 Vel est diuersa secundum diuersitates casuum
 nume, 5. 80
 Exceptiones omnes, que dantur contra maritum
 dantur etiam contra fiscum, numero 8. 80
 Exceptio de iure tertij in istis delictis, in quibus ip-
 so iure infligitur pena ante sententiam apponitur,
 secus in aliis numero 36 85
 Eximens se ipsum à manibus carie non incidit in
 panam dictæ bullæ nam 3 contra, numero 4 31
 Exequitio pro legitima fit contra patrem absque
 alio præcessu, neque ipso citato, num 58. 57
 Expendens monetam falsam, licet illam non fabri-
 cauerit punitur eadem pena, numero 8. 17
- F**
- F**abricantis monetam falsam an eius bona publi-
 centrum 2.3.5. Socii & auxiliatores in isto
 criminis puniuntur eadem pena num. 4. 27
 Fabricantis monemos, vel monetam falsam illa ap-
 plicatur fisco nu. 1. 17
 Falsificans measuras, & pondera ac mutans nor-
 men punitur nu. 8 28
 Farinacci distinctio confutatur, nu 10. 156
 Farina confiscata non confiscatur saccus, numero
 16. fol. 89
 Feudatarius potest ob grauitatem criminis confisca-
 tionem bonorum extraordinariam imponere, nu-
 mero 20. 5
 Feudum transmissibile ad heredes extraneos ob de-
 lictum Clerici transit in fiscum, numero 7. 21
 Feudalia bona non transiunt in fiscum, nu. 1. 77
 Feudalia bona, que non transiunt ad heredes ex-
 traneos, nec etiam transiunt in fiscum, n.2 77
 Feudalia bona, que non transiunt in heredes ex-
 traneos, nec etiam transiunt in fiscum, quamvis
 statutum per verba ampla generalia mandet bo-
 na confisci, numero 3 77
 Feudum nouum cuiuscunque qualitatis fit, non
 transit in fiscum, sed denoluitur ad Dominium
 num.4. 77
 Et Dominus non tenetur spectare mortem natu-
 ralem vassalli delinquenteris num.5 77
 Feudum concessum pro se, filiis liberis, & descen-
 dentibus nulla facta mentione de heredibus non
 transit in fiscum, numero 6. 77
 Feudum defertur ad Dominum, quando delictum
 fuit commissum in Dominum, vel contra conuen-
 tiones feudi nu. 7. 77
 Feudum defertur ad vocatos, quando delictum non
 committitur contra conuentiones feudi, nu 8. 77
 Feudum informe, nec etiam transit in fiscum, sed
 defertur ad vocatos, numero 9. 78
 Feudum defertur ad vocatos, quando Vassallus oc-
- cedit fratrem, vel filium fratri, numero 10. &
 12. Declara prout, numero 11. 78
 Feudum ad condonatos, & non ad fiscum, quando
 ex forma statuti omnia bona publicantur proprie-
 homicidium commissum nu. 13. 78
 Feudum mixtum, non transit ad extraneos her-
 des nec in fiscum, numero 14. 78
 Feudum, quando non transit in fiscum, sed ad Do-
 minum, vel ad vocatos, nec etiam in vita delin-
 quentis utile dominium transit in fiscum numero
 15. & 17. contra numero 16. 78
 Feudum in casibus, in quibus transit in fiscum in-
 telligitur dummodo per legitimas probationes, &
 non in contumaciam fuerit condemnatus, num-
 ero 18. & numero 19. 78
 Feudum nunquam censetur confiscatum nisi expres-
 sa mentio de eo fiat in sententia, num. 20. 78
 Feuda ecclesiastica non confiscantur per iudicem
 seculariem num. 21. 78
 Feudum nouum, & in heredem extraneum transi-
 torum cum consensu, vel licentia Domini non
 transit in fiscum, etiam, quoad utile dominium,
 num. 22. Declara vt nu. 23. 79
 Feudatarius, quando non amittit feudum, an te-
 neatur præstare seruitia in loco, in quo est banni-
 tus, numero 24. 79
 Feudalia bona confiscata consolidantur cum utile
 Dominio nu. 25. 79
 Feudum nouum, quod incepit a patre, & defertur
 filiis, & descendantibus per delictum patris con-
 fiscatur num. 26. Secus in feudo antiquo, num-
 ero 27. 79
 Feudum transitorum ad heredes extraneos transit
 perpetuo in fiscum cum ocre seruitij debiti pa-
 triano num. 28. & 30. contra num. 29. 79
 Feudum hereditarium, quando transeat in fiscum
 num. 31. 79
 Feudum respectu utilis dominij in crimen læsa ma-
 iestatis transit in fiscum, numero 32. 79
 Feudum ecclesiasticum non confiscatur per deli-
 ctum commissum contra Imperatorem, Regem,
 vel Rempublicam num. 33. 79
 Feudum in crimen læsa maiestatis, vt amittatur,
 requiritur declaratoria, numero 34. 79
 Feudatarius Imperatoris videns monetam
 summi Pontificis, an amittat feudum Imperiale,
 & Cameræ Apostolice applicetur num. 36. 79
 Feudatarius nouus conficit penas commissas ante
 in feudationem numer. 48 Declara prout numero
 50. 51. & 52. 118
 Feuda non veniunt in confisicatione regulariter, &
 quando veniunt in confisicatione per alias cau-
 telas possunt eximi à manibus fisci, numero 54. &
 sequentibus. 135
 Feudum concessum a Principe transitorum de uno
 in alium, vel omnibus principaliter, vel in soli-
 dum, vel attentis meritis singulorum per delictum
 unius non confiscatur nu. 55. 136
 Feudum concessum pro se, filiis, & descendantis
 nullam facta mentione de heredibus per deli-
 ctum

I N D E X.

- E**tiam unius non confiscatur, quod feudum appellatur ex pacto, & prouidentia num. 56. nisi delictum fuisse commissum aduersus Dominum contra conventiones feudi nu. 57. 135
Feudum concessum simpliciter, ut si Princeps dicat concedo Sayo Castrum in feudum non confiscatur num. 58. 135
Feudum informe, quod est quando sapit naturam feudi hereditarij, & ex pacto, & prouidentia non confiscatur nu. 59. 136
Feudum etiam nouum, & in persona primi ac quirientis, si concedatur, ut de eo non possit dispone, res sine licentia domini, & sit forsan transitorium ad heredes extraneos non confiscatur numero 60. Declara ut in numero 61. 136
Feudum concessum cum expresa probibitione confiscandi in casu delicti non confiscatur nu. 62 136
Feuda que non transeunt ad heredes extraneos non confiscantur, nec fructus eorum, vita delinquentis durante sed deferuntur ad alios vocatos numero 63. 136
Feuda in statu ecclesiastico confiscantur, si barones, & feudatarij in eorum Castris receptauerint, vel tolerauerint bannitos, numero 64. 136
Feudatarius retinens in eius Castro Archibusetta si extaret consustudo retinendi excusatur n. 19. 34
Fideicommissum conceptum cum clausula si sine filiis deceaderet operatur, quod existentibus filiis, bona, quoad proprietatem non transeat in fiscum numer. 3. 68
Fiaeicommissario substitutio decedente viuente Reo condemnato bona transeunt in fiscum num. 6. 68
Fideicommissario ultimo delinquenti transeunt in fiscum nu. 13. 68
Fideiussor solvens penam ante confisicationem si deinde bona publicentur, fiscus tenetur dictam penam solvi a fideiussori restituere num. 3. 92
Fideiussores habent meliora, & potiora iura in fructibus confiscatorum restitutioni subiectorum, quam ipse fiscus, numero 4. 92
Fideiussores debitoris, & alij Correi non liberantur per confisicationem bonorum principalium num. 19. Contrarium num. 20. Declara, & concorda numero 21. 127
Fideiussor, qui promisit aliquem representare, & non representat si non sit solvendo potest cedere boni s. nu. 10. 28
Filius bannitus capax legitime excludit fiscum nu. 6. etiam si posset impune occidi nu. 6. etiam in bonis existentibus in territorio bannientis, & aliunde, numero 7. 64
Filiae faminae exclusae a statuto a successore connumerantur in solutione legitima nu. 43. Idem est si filii essent ex hereditati, vel profecti in aliqua Religione nu. 44. 56
Filius damnati quibus portio reseruatur de ea non tenentur alere patrem, nume. 15. 59
Filius possunt consequi dotes maternas, quando pater amittit usumfructum legalem in dictis bonis numero 6. 60
- F**ilii de consuetudine ob eorum numerum non reservatur tota hereditas, sed legitur quae est dimidia totius hereditatis nu. 22. contra ann. 23. 62
Filiis nondum conceptis tempore publicationis nulla portio reseruatur nu. 28. 62
Filiis nulla portio reseruatur in crimen heresis, etiam Catholicis num. 29 quod procedit etiam in terris Imperij nu. 30. 63
Filiis nulla portio reseruatur in crimen lese maiestatis nu. 31. 63
Filiae faminae in isto crimen lese maiestatis debent honeste abatar num. 32. & eius dos erit tertia pars honorum nu. 33. 63
Filiae feminine nullam portionem habent, neque dominum in crimen lese maiestatis, quando fuissent participes istius criminis, numero 34. 63
Filiij masculi in isto crimen lese maiestatis debent per fiscum alimentari, nu. 35. 63
Filius quando excluditur ab hereditate paterna ob aliquam causam excluditur etiam a legitima confisicatione bonis paternis num. 36. 63
Filio bannito legitima non debetur confisicatis bonis paternis num. 37. 63
Filius bannitus capax legitime excludit fiscum, si incapax proximiores admittuntur num. 70. 64
Filiis familiis post condemnationem, non transmititi bona paterna ad fiscum, numero 9. 64
Filius condemnatus in legitima, vel in certa quantitate pecuniarum de iure exequatio potest in die pecunio num. 14. etiam vigore confirmationis Marchie nu. 15. 70
Filius ob crimen lese maiestatis priuantur successione feudi, siue feudum sit patrum, antiquum ex pacto, prouidentia siue hereditarium num. 29. contra nu. 30. Intellig quando committitur contra Imperatorem, & Repubicam Romanam, & eius Collaterales num. 31. Item contra Papam, & eius officiales nume. 33. Item in necem Cardinalium num. 54. Item quid seruerit de consuetudine quando committitur contra alios superiores, numero 32. 107
Filius bannitus institutus heres postquam fuerit gratiatus a Principe consequitur bona post gratiam obtentam, nu. 23. 132
Filius delinquentis in crimen lese maiestatis in primo capite puniuntur per legem quisquis C. ad l. Iul maiestatis, numero 2. 32
Fiscus dicitur bursa publica, in qua pecunia publica reponitur nu. 3. 1
Fiscus in ipsa agnitione bonorum vitetur iure priuati num. 5. 4
Fiscus per ipsam confisicationem capita omnia, quae capit extraneus heres, nume. 9. 9
Fiscus in fidelibus, primogenituri, & maioratibus ob eorum indignitatem non excludit sequentes in gradu, numero 16. & 49. 12
Fiscus non succedit in bonis delinquentis si bona eius in vita confiscatur num. 17. 12
Fiscus capit hereditatem illius, qui tacite accommodauit fidem de restituenda hereditate alicuius incapacis

I N D E X.

| | | |
|---|-----|--|
| Fiscus incapacinum. 19. Declara prout in nu. 21. | 13 | |
| Fiscus aufert bona ad indignis, qui culpa sua, & non aliena sunt indigni num. 33 Nisi consanguinei neglexerint infra duos menses relictum à spuriō vendicare, numero 34. | 13 | |
| Fiscus capit hæreditatem, quando quis ea priuatur ob delictum, quod non respicit certam personam, secus si per iniuriam respicientem particularem personam, numero 35. | 14 | |
| Fiscus capit bona cum omnibus oneribus, & honori-bus 40. | 14 | |
| Fiscus capit ea omnia qua transferuntur in præiu-dicium successorum n. 11. | 20 | |
| Fiscus capit bona delata ex testamento secus si ab intestato nu. 36. | 14 | |
| Fiscus ab indigno non aufert, si moriatur ante sibi delatam hæreditatem numero 43. | 14 | |
| Fiscus non capit bona, si indignus ante causam in-dignitatis relictum repudiavit nu. 44. nisi tamen aliqua fraus præsumi posset num 45. | 14 | |
| Fiscus nec etiam pacisci potest de Cotalitis n 4. | 16 | |
| Fiscus nec etiam potest esse procurator pro alio nu-mero. 5. | 16 | |
| Fiscus succedit in omni iure eius, cui bona confisca-ta sunt nu 3. | 20 | |
| Fiscus obligatur ex contractu confiscati in diem, vel sub conditione nu. 4. | 20 | |
| Fiscus acquirit stipulationes conditionales contra-etas non autem contrahendas, numero 5. | 20 | |
| Fiscus vendicat bona quounque titulo alienata, se-quita sententia confiscatoria in casibus p. o qui-bus interdicitur Reo bonorum administratio nu-mero 26. | 43 | |
| Fiscus revocat alienationes etiam precio non resti-tuto ubi bona delinquentis ipso iure publicantur numer 5 Nisi esset conuersum in utilitatem bono-rum delinquentis, vel precium extaret numer. 6. vel nisi alienatio esset facta ex causa necessaria, numero 7. | 45 | |
| Fiscus recuperat bona alienata etiam precio non re-stituto in casibus, in quibus Reo administratio bo-norum interdicitur, numer. 8. | 45 | |
| Fiscus recuperat bons precio non restituto, quando constat de fraude alienationis, numero 9 In du-bio autem, vel quando res minori precio quam valeat vendita fuit, fiscus tenetur restituere pre-cium, numero 10. | 45 | |
| Fiscus alterius territorij non capit bona delinquentis sita in eius territorio ratione offensionis facta contra personam eiusdem territorij, & alia ratio-ne non sit sibi suppositus num. 2 | 48 | |
| Fiscus in multis alijs casibus etiam decennio non elapsō excluditur in dote uxoris, numero 7. | 80 | |
| Fiscus in restitutione dotis uxoribus delinquentium potest uti certis cautelis, ut amplius non moleste-tur nu. 25. | 81 | |
| Fisco acquiritur actio, quando notarius pro eo sti-pulatur sequita ratificatione fisci, numero 3. | 85 | |
| Fiscus ex testamento priuati, vel ex alia ultima vo-luntate acquirit nu. 4. | 85 | |
| Fiscus habens usumfructum solummodo in re non po-test illam alienare nu. 12. | 86 | |
| Fiscus non potest rem communem alienare, nisi se-quatur precij solutio nu. 13. | 86 | |
| Fiscus antequam vendat rem communem tenetur in-terpellare socium nu. 14. | 86 | |
| Fiscus an in casibus, in quibus potest vendere rem communem intelligitur cum subhaftatione legitime facta nu. 15. | 86 | |
| Fiscus potest rem communem diuidere, & alienare in iuncto socio, licet habeat minimam partem rei nu. 16. | 86 | |
| Fiscus in contractu locationis, vel pignoris licet sit posterior creditor potest pignus alienare, & satis-facere anterioribus creditoribus, & residuum re-tinere, nume. 17. | 86 | |
| Fiscus potest vendere rem communem cum ecclesia num. 18. | 86 | |
| Fiscus vendit rem obligatam sibi, & alteri priuato, num. 19. | 86 | |
| Fiscus vendit rem communem licet res sit diuisibilis nu. 20. & 21. | 87 | |
| Fiscus durante semestre, pro quo fuerunt anticipa-te desumpti fructus tenetur continuare in socia-te nu. 20. & si Reus interim morte naturali moria-tur officialis superlucratur d. societatem nu. 3. | 22 | |
| Fiscalem pecuniam ex gressu sine licentia Principis punitur in quadruplo n. 1 declarat prout n. 8. | 24 | |
| Fiscus recuperat bona alienata etiam non restituto precio in istis delictis numero 25 Declara prout in numero 26. 27. & 28. | 96 | |
| Fiscus tam actiuē, quam passiuē non soluit neque recepit expensas litis nu. 33 & idem seruator in vrbe, & in alijs quam pluribus locis nu. 33 | 99 | |
| Fiscus calumniouse agens deberet puniri in expensis ac etiam de iure comburi, numero 35. | 99 | |
| Fiscus non restituitur aduersus præscriptionem num. 13. | 112 | |
| Fiscus succedit in bonis delinquentis per confisca-tionem ut bares extraneus numer. 1. & omnia, que transeunt in hæredem extraneum non transeunt in fiscum numero 2. | 113 | |
| Fiscus non succedit per representationem personæ de-functi, sed per annihilationem, numero 3. | 113 | |
| Fiscus non est propriè bares, sed quasi bares, vel an-nomulus num. 4. | 113 | |
| Fiscus succedens ex testamento, succedit in omni-bus bonis ubicumque existentibus, num. 5 secus quando succedit ex delicto, numero 5. | 113 | |
| Fiscus succedens ex delicto non tenetur ultra vires hæreditarias etiam si non consecit inuentarium num. 6. | 113 | |
| Fiscus conuenitur a creditoribus, vii bonorum pos-sessor pro eorum mensura, numero 7. | 113 | |
| Fiscus habet suos iudices particulares, num. 9. | 113 | |
| Fiscus excluditur a successione per faminas, que alias vigore statu essent exclusæ num. 0. | 113 | |
| Fiscus succedit in bonis damnari cum omnibus one-ribus, & emolumentis, ad que tenebatur damage-tus num. 14. | 113 | |

I N D E X.

- Fiscus* tenetur alere filios damnati etiam in criminis lese maiestatis numero. 15. 114
Fiscus tenetur dotare filias damnati, numero. 17. 114
Fiscus tenetur ad alimenta vxori, & ad patrem in bonis maritini numero. 18. 114
Fiscus agit petitione hereditatis pro ademptione bonorum ab indigno aut per occupationem uti vacantium numero. 19. 114
Fiscus non tenetur ultra vires hereditarias, quando succedit ex confiscatione, vel in bonis vacantibus numero. 23. Secus si ex testamento numero. 24. 114
Fiscus pro inueniendis bonis condemnati potest cogere notarios ad exhibendum sibi instrumenta numero. 25. etiam mediante tortura numero. 26. 114
Fiscus prefertur in descendantibus ex delicto cum in eis habeat hypothecam etiam in penitus pecuniarum, secus in creditoribus ex contractu numero. 15. 121
Fiscus prefertur creditori anteriori in acquisitis per eum post sententiam, numero. 6. 121
Fiscus regulariter in penitus, & in acquisitis antecedentiam postponitur alijs creditoribus numero. 17. 121
Fiscus in quibus alijs creditoribus preferatur, & in quibus alijs creditores preferantur fisco remissio numero. 18. 121
Fiscus in bonis delinquentis babetur loco hereditatis numero. 1. 122
Fiscus ex bonis incorporati tenetur satisfacere creditoribus delinquentis numero. 2. 122
Fiscus non potest dicere creditoribus, ut querant satisficeri in bonis non confiscatis, numero. 4. 122
Fiscus non potest soluere creditoribus delinquentis uno pro alio eis inuitis numero. 9. 122
Fiscus capiens bona delinquentis ex confiscatione tenetur satisfacere omnibus creditoribus, etiam quoad legata, & fideicomissa, numero. 10. 122
Fiscus tenetur etiam ad legata, & fideicomissa, quando succedit in bonis uti vacantibus numero. 11. & 22. contra numero. 12. & 23. 122
Fiscus tenetur satisfacere creditoribus delinquentis ex delicto, secus alijs ex contractu quia illi praeferuntur fisco numero. 13. amplia etiam respectu interesse partis numero. 14. 123
Fiscus quando teneatur habere ratam dationem in solidum factam per Reum numero. 17. 123
Fiscus succedens per confiscationem, vel in bonis vacantibus non tenetur ultra vires hereditarias numero. 24. 123
Fiscus non tenetur satisfacere creditoribus delinquentis, quando ipse fuit condemnatus in penitus pecuniaria nisi in subsidium, quod ipse non esset solvendo numero. 26. 123
Fiscus non tenetur satisfacere creditoribus, si condemnatus fuerit gratiatus a Principe numero. 27. etiam si eritis factis in publicatione bonorum non contradicterint, numero. 28. 124
Fiscus non tenetur soluere debita delinquentis facta post delictum, numero. 29. nisi pro alimentis, vel defensionibus eiusdem Rei, numero. 30. 124
Fiscus recusans publicationem bonorum, si condemnatus bona potest retinere potest agere, & conue-
- niri numer. 31. 124
Fiscus potest exigere a debitore, sui debitoris si debitor principalis non sit solvendo, numero. 21. 125
Fiscus tenetur omnino satisfacere creditoribus delinquentis, ut non possit eis dicere, ut querant satisficeri in alijs bonis, numero. 4. 126
Fiscus tenetur soluere debita delinquentis tempore delicti contractu numero. 6. 126
Fiscus non succedens per uniuersalem confiscationem, sed in certa pecunaria condemnatus non dicitur liberatus a suis creditoribus, & fiscus solum tenetur pro quanto in eum peruerit numero. 22. 127
Fisco ageti contra Reum tenetur ipse Reus edera instrumenta. & iura ad fiduciam fisci intentionem numero. 1. 128
Fiscus potest cogere notarios ad exhibendum instrumenta concernientia eius commodum numero. 5. 128
Fiscus potest cogere ad propalandum bona ad eum pertinentia etiam per tormenta numero. 6. 128
Fiscus potest obtainere edita publicanda per locapublica, ut res furata exhibeantur, & detegantur earum detentores numero. 7. 128
Fiscus tenetur edere parti ad fundandam illius intentionem numero. 8. Quod declara numero. 9. remissio numero. 128
Fiscus in causis criminalibus corporis afflictionis non potest cogere Reos ad edendum instrumenta, & alia iura numero. 10. 128
Fiscus non potest cogere ad sibi exhibendum instrumento in causis criminalibus merè pecuniaris numero. 11. contra numero. 12. 128
Fiscus non potest cogere Reum ad sibi edendum attestaciones, confessiones, repetitions, vel confrontationes testimoniis, numero. 13. 128
Fiscus non potest cogere aliquem ad docendum dictu, & possessione sui patrimonij, numero. 14. Declara prout in numero. 15. 128
Fiscus non cogit alium fiscum ad edendum sibi instrumenta numero. 16. 129
Fiscus non cogit ad edendum, quando aliunde potest habere probationes numero. 17. 129
Fiscus differens condemnationem pro delicto filii in casu confiscationis post mortem patris, ut bona paterna accipiat deluditur per duas cautelas numero. 24. 132
Fiscus quando renocat alienationem ab emptore, participe criminis non tenetur refundere precium emptorij numero. 9. contra communis opinio numero. 10. fol. 146
Fiscus tenetur probare praecessisse, vel subesse causam, & durasse usque ad tempus delicti, si delictum sequutum fuerit cum eo, cum quo suberat causa numero. 21. 147
Fiscus a sententia lata absolutoria contra ipsum appellat numero. 1. 152
Fiscus appellat a minoritate penae, numero. 2. 152
Fiscus est priuilegiatus in irritando sententias contra se latas numero. 3. 152
Fiscus intentat iudicium criminale contra sententiam latam ex falsis testimoniis, numero. 5. 152
Fiscus restituitur per noua instrumenta reperta a sententia lata contra ipsum, numero. 7. 152
Fiscus

INDEX.

- F**iscus non tenetur agere prius contra suum procuratorem vel Aduocatum, quando sententia contra ipsum fuit latam per collusionem, sed immediate petit restitutionem num. 13. 153
- F**iscus licet in aliquibus casibus non possit appellare potest tamen adhucere appellationi interposita ab inquisito num. 16. 153
- F**iscus ex enormitate criminis restituitur, numero 17. 153
- F**iscus poterit coadiuare sententiam contumaciale latam contra Reum ex nouis probationibus, quando Reus fuit admissus per Principem ad nouas defensiones aduersus dictam sententiam nu. 20 contra & distingue nu. 21. 153
- F**iscus in aliquibus locis de consuetudine non appellat num. 22. 153
- F**iscus vigore bullæ Pij IV. non prosequitur causam appellationis, nisi instigator præstiterit, cautionem de reficiendo expensas numero 23. 153
- F**iscus non appellat, quando per statum Reus appellare non potest nu. 24. 154
- F**iscus in criminalibus non restituitur, nu. 25. 154
- F**iscus non restituitur aduersus sententiam per quam Reus fuit absolutus, numero 26. 154
- F**iscus non restituitur aduersus lapsum fatalium in causa appellationis nu. 27. 154
- F**iscus non restituitur aduersus lapsum instantiae num. 28. 154
- F**iscus in penalibus non restituitur etiam si ad esset instigator nu. 30. 154
- F**iscus non restituitur in penalibus de potestate ordinaria Principis nu. 29. 154
- F**iscus non restituitur in penalibus, quando iudex errauit in sententianu. 31. 154
- F**iscus non restituitur, quando causa fuit agitata per Principemmet nu. 32. 154
- F**iscus in ciuilibus restituitur nu. 33. 154
- F**iscus in atrocibus restituitur nu. 34. 154
- F**iscus restituitur ubi habet noua instrumenta numero 35. 154
- F**iscus quando nihil habet de nouo, nec etiam à Principe ex gratia restituitur, numero 36. 154
- F**iscus aduersus sententiam per sordes latam restituitur num. 37. 154
- F**iscus de plenitudine potestatis restituitur, numero 39. 154
- F**iscus intra quadriennium à die rei iudicata teneatur petere restitutionem, numero 41. 155
- F**orma procedendi contra Barones receptantes banitos in statu ecclesiastico præscripta per Iulium III. num. 67. 136
- T**ornicationis crimen per triennium præscribitur, numer. 8. 111
- F**orenſis, an excusatetur per non solutionem gabellæ numer. 9. 30
- F**orenſes portantes arma prohibita quando puniantur num. 22. 35
- F

Fraus non præsumitur per prohibitionem alienationis bonorum factam a non delinquentे, num. 3. 50

Fructus restituuntur in confiſcatione, quæ sit ipſo iure a die commissi delicti nu. 24 Nisi emptor fuerit in bona fide, numero 25. 43

Fructus acquiruntur fisco a die sententiæ confiſcatione n. 1. & ita seruatur in dominio Veneti. n. 2. 45

Fructus existentes tempore delicti capiantur per fiscum tanquam bona delinquentis, num. 3. 45

Fructus restituuntur fisco, quando illos auferat alii cui, veluti, ab indigno, numero 4. 45

Fructus pertinent ad fiscum a die commissi delicti ubi bona confiſcantur ipſo iure, nu. 17. seq. num. 5. etiam si delictum eſſet occultum nu. 6. 45

Fructus perepti per filium ex legitima ob delictum patris non computantur in legitimam n. 2. 54

Fructus venditi ad aliquod tempus per delinquientem nisi reſecto preſcio non deuantur n. 10. 86

Fructus a die sententiæ debentur fisco in casibus, in quibus bona per sententiam confiſcantur numer. 8. & num. 1. 45

Fructus recollecti existentes statim confiſcantur vbi bona delinquentis num. 9. 26 & num. 3. 45

Fructus ubi bona confiſcantur i. fo iure debentur fisco a die delicti num. 10. Nisi emptor fuerit bona fide, quia facit fructus suos num. 11. 26

Fructus debentur fisco, quando emptori auferuntur alicui tanquam ab indigno n. 12 & num. 4. 45

Fructus bonorum damnati non publicantur, si fuerunt venditi ante delictum per aliquod iēpus n. 1. 88

Fructus delinquentis ubi imponitur pena ipso iure debentur a die delicti, cum alias debeantur a die sententiæ nu. 17. sequuta tamen declaratoria fiscus illos percipit, numero 18. Etiam si delictum eſſet occultum num. 5. 45

Fundo confiſcato an boues aratori, & omnia ad cultum fundi confiſcentur, nu. 12. 89

Fur licet possit furca suspendi, tamen de iure communī eius bona non publicantur, numero 2. 29

Furis bona de consuetudine Burgundia, & de consuetudine Sicilia bona mobilia tantum numero 1. & 3. 29

Furtum non punitur in confiſcatione bonorum, licet fur condemnetur in pēnam furcarum nu. 1. 88

Furti crimen transit ad hæredes, quoad restitutio- nem rei furate, vel eius existimationis, nu. 39. fal- lit in crimine rerum ambarum n. 40. 141**

G

- G**abellas non soluens, & illam defraudans, res ipso iure confiſcantur, numero 1. 30
- G**abellam non soluens res amittitur etiam si publicanus non denunciauerit deferenti, ut solueret ga- bellam num. 2. 30
- G**abella transit ad hæredes, quando res defraudata ad eos peruenierit num. 8. 30
- G**abellæ pēna euitatur, si ex conjecturis probe- tur, quod noluerit defraudare gabellam num- ero 11. 30

I N D E X.

- Intrans portam Ciuitatis si non praesentet res, quas
desert illas amittit nu. 3. Declara, ut ibi num. 4. 30* 142
*Gratia facta a Principe per verbum gratiamus, vel
indulegemus operatur, ut bona fisco incorporata,
& in alium non alienata a gratiato restituantur
numero 1. contra numero 3.* 138
*Gratia vel indulgentia quamvis generalis non trahit
ad bona confiscata num. 4. etiam si indulgen-
tia esset communis, nu. 5. etiam si indulgentia con-
cederetur a lege num. 6.* 138
*Gratia in quibusdam locis de consuetudine non tra-
bitur ad bona incorporata, numero 7.* 138
*Gratia, vel indulgentia trahitur ad alimenta ad fa-
uorem gratiati, nu. 8.* 138
*Gratia, qua non fuerit simplex, sed plena trahitur
ad bona confisca num. 9.* 139
*Gratia trahitur ad bona incorporata, quando Prin-
ceps mandat condemnationes liberè cancellari nu-
mero 10.* 139
*Gratia bannito concessa ob iniustitiam condemna-
tis, & ob eius Innocentiam trahitur ad confisca-
ta num. 11.* 139
*Gratia concessa delinquenti ante sententiam confi-
scationis trahitur ad incorporata num. 12.* 139
*Gratia trahitur ad incorporata, quando Princeps
est solitus bona restituere in gratijs simpliciter
factis num. 13.* 139
*Gratia concessa per verbum restitutionis trahitur
ad incorporata num. 14. Idem erit si per alia ver-
ba denotantia restitutionem, num. 15.* 139
*Gratia concessa per verbum restituimus non tra-
bitur ad ius, quod quis ante, vel post bannum ob il-
lius incapacitatem sibi acquisitum non fuerat nu-
mero 16.* 139
*Gratia concessa per verba adaptabilia ad indulgen-
tiam, & restitutionem trahuntur ad incorporata
num. 17.* 139
*Gratia concessa cum certis conditionibus, & qualis-
titatibus, ultra illas qualitates non operatur effe-
ctum nu. 18 Declara prout in num. 19.* 139
*Gratia, vel restitutio trahitur ad bona incorporata,
& per fiscum in alium alienata num. 20.* 140
*Gratia non trahitur ad nomina debitorum data à fi-
sco alicui exigenda num. 21.* 140
*Gratia non trahitur ad bona alienata per fiscum, si
ex noua causa ad restitutum rediuerint num. 22.
fol.* 140
*Gratia trahitur ad bona alienata per fiscum, quan-
do in rescripto Princeps non restituit et aduersus
dicta bona alienata, licet orator in supplicatione
insteterit bona alienata sibi restitui nu. 23.* 140
*Gratia concessa per illa verba, non obstante quacum-
que condemnatione non trahitur ad alienata per
fiscum, num. 26. contra, num. 27.* 140
*Gratia non trahitur ad fructus medio tempore per-
ceptios pen fiscum, num. 31. Limita tribus modis
numero 32. 33 & numero 34.* 141
*Gratia concessa rebelibus non trahitur ad iam mor-
tuos numero 40. Amplia, & limita numero 41.
fol.* 141
*Gratiatus ad bona existentia, vel de praesenti bona
consumpta recuperat nu. 49.* 142
*Gratia quamvis generalis non trahitur ad bona con-
fiscata per feudatarum nec ad damnum passum
per ipsum, quamvis illud passus fuerit una cum
Principe, nume 51.* 142
*Gratiatus non recuperaret bona, quando fuerit ban-
num, vel condemnatio declarata nulla nu. 24 De-
clara nu. 25.* 142
*Gratiatus per viam iustitiae recuperat bona a fisco
alienata nu. 52.* 142
*Gratiatus in forma plenissima cum clausula, quod
nihil gratiato opponi possit, recuperat bona aliena-
tum num. 53.* 142
*Gratiatus quando constat ex verbis gratie Prince-
pem voluisse restituere bona alienata illa recups-
rat nu. 54. contra num. 55 concorda nu. 56.* 142
*Gratiatus, qui potest bona alienata recuperare illa
non recuperat sine assensu Principis num. 55.* 142
*Gratiatus non recuperat per ipsam gratiam bona sibi
per tertios surpata, sed agit per iuris remedia
numero 36.* 141
*Gratiatus in casibus, in quibus recuperat bona aliena-
tum intelligitur citato possessore, & cum manda-
to Princepis nu. 37.* 141
*Gratiatus a Princepe non habet contra auctorem fi-
sci recursum de evictione numer. 38 Declara nu-
mero 39.* 141
*Gratiatus non recuperatiura extincta per illius con-
demnationem num. 42. Declara num 43.* 142
*Gratiatus ad sortem principalem non recuperat in-
tere se, vel usurpas n. 46.* 142
*Gratiatus ad omnia ex certis causis expressis non
recuperat fructus consumptus, num. 47.* 142
*Gratiatus non recuperat ea, quae per fiscum non fue-
runt incorporata quantumcumque gratia sit ge-
neralis nu. 48.* 142
*Gratiatus ad Casrum, vel Ciuitatem per fiscum
ablatam non recuperat eorum iurisdictionem alijs
locis traditam nu. 50.* 142
*Gratiatus, quando possit recuperare premium a fisco
nu. 57 Declara nu. 58 seq.* 143
*Gratiatus vendicat bona a possessoribus, in quibus
suerunt bona alienata sine sententia in casibus in
quibus ipso iure per delictum dominum non con-
fiscatur, numero 66.* 144
*Gratiatus dum ad patibulum ducitur recuperat bo-
na num. 67. Declara nu. 68.* 144
*Gratiatus recuperat bona cum oneribus, & bonori-
bus, & in quibus habebat solam detentionem nu.
69. & tenetur satisfacere creditoribus, etiam si
eridit non contradixerit num. 70.* 144
*Gratiatus recuperat bona cum suis titulis preceden-
tibus nu. 71.* 144
*Gratiatus ad bona non soluit laudem, numero 72.
fol.* 144
*Gratiatus ad feuda non indiget noua invictura,
nec feudum mutat naturam, numer. 73. Declara
prout in nu. 74.* 144

INDEX

H

- H**æreditas delata filio bannito per mortem patris, matris, vel fratris non venit in confisca-
tione nu. 2. 64
Hæreditas delata ante bannum, vel condemnationem, sed non adita ante dictam condemnationem non venit in confisca-
tione, num. 3. Declara ut in
num. 4. 64
Hæres institutus a patre filius spurij potest ipsi spuri-
o relinquere nu. 23 nisi fiscus probaret fraudem
num. 24 In dubio non præsumitur, quod hæres ta-
citam fidem accommodauerit nu. 3. 13
Hæres institutus accusans testamentum de falso ef-
ficitur indignus illius hæreditate, num. 27 etiam
sierat successurus ab intestato num. 28. 13
Hæres declaratus indignus a testatore non succedit,
sed fiscus nu. 50. 14
Hæres non vñscens necem testatoris an priuetur
eius hæritate num. 52. Quod hæres teneatur vñ-
sciri necem testatoris non seruatur de consuetu-
dine num. 52. 15
Hæredes tenentur prosequi causam appellationis, ubi
Index condemnauit Reum indebet in confisca-
tione bonorum nu. 71 contra num. 72. 109
Hæredes tenentur prosequi causam appellationis a
sententia lata in confisca-
tione bonorum a que prin-
cipaliter cum pana corporali nu. 73. 109
Hæredes tenentur restituere, quod peruenit ad ma-
num defuncti nume. 77. Amplia in hærede hæredis
numero 78. 110
Hæredes tenentur omnes restituere, quod peruenit ad
manus eius hæredis tantum, numer. 79. Sed isto
casu contra hæredes non datur actio, qua sonet in
delictum nume. 80. Item hæredes non tenentur in
plus, eo quod ad eius manus non peruenit, nume-
ro 81. 110
Hæredes de iure Canonico tenentur restituere ex
delicto defuncto etiam si ad eum nihil peruererit
nu. 82. & quilibet hæc teneatur in solidum nu. 83.
pro declaratione vide num. 84. 110
Hæredes post mortem defuncti possunt docere de
eius innocentia num. 85. Imò etiam extranei nu-
mero 86. 110
Hæredes in criminis Assassinij ob eius immanitatem
de iure civili etiam lite non contestata si moriatur
delinquens tenentur restituere, quod peruenit ad
manus defuncti num. 87. 110
Hæredes possunt prosequi causam appellationis a pa-
na confisca-
tione, licet sententia fuerit exequita-
contra Reum in pñnam corporalem num. 89. Nisi
fuerit sponte confessus, vel depræbens in fla-
granti criminis num. 90. 110
Hæredes extranei, qui dicantur in materia confi-
scationis nu. 4. 89
Hæretici bona fisco applicantur nu. 1. 28
Hæreticorum bona contra fiscum secularis per
quinquennium contra fiscum ecclesiasticum per
quadraginta annos prescribuntur num. 13. 112

- Hæretici bona applicantur Camera Apostolica, &
inquisitoribus nu. 16. Alij dicunt applicare Epis-
copo Inquisitoribus, & Cameræ Apostolice nume-
ro 17. Alij aicunt loco Cameræ Apostolice applicari
Domini temporali num. 18. 116
Hæretici bona in terris Imperij distribuuntur se-
cundum extrauagantes Innocentij, & Clementis
IV. num. 19. 116
Hæretici clerici bona in Hispania applicantur Regio
fisco nu. 20 In Dominio Veneto reseruantur suc-
cessibus venientibus ab intestato nu. 21. 117
Hæretici bona clericis patrimonialia applicantur fi-
sco temporali, ubi sita sunt num. 24. & maximè in
bis, que Clerici recognoscunt a laicis iure utilis
Dominij, numero 26. 117
Hæreticus abiuratus recuperat omnia bona, si iudi-
ci videtur, & fuerit expressum in gratia, nu-
mero 35. 117
Hæreticus, qui emit fundum, & adhuc premium non
soluit, fiscus tenetur soluere premium nu. 41. 117
Hypothecaria actio fisco competens post sententiam
quomodo concipiatur nu. 27. 99
Hypotheca tacita in bonis delinquentis ad fauorem
fisci non datur commissio delicto licet pena quasi
fibi debita dicatur, numero 1. 120
Hypothecam nullam habet fiscus ante commissum
delictum n. 2. 120
Hypothecam post delictum commissum ante inchoa-
tum iudicium criminale, fiscus non habet in bonis
delinquentis nu. 3. 120
Hypothecam fiscus habet non a die precepti, sed a die
condemnationis nu. 4. 120
Hypothecam fiscus habet in bonis delinquentis a die
sententiae late contra delinquentem numer. 5. con-
tra num 6. 121
Hypothecam fiscus non habet in bonis delinquentis
post bannum, sed post sententiam diffinituam
numer. 7. 121
Hypotheca fisco acquiritur in delictis ubi pena im-
ponitur ipso iure a die sententiae, numero 19. 96
Hypothecam fiscus habet a die delicti, in quo bona
ipso iure confiscantur nu. 8. 121
Hypothecam fiscus habet in bonis delinquentis, quan-
do statutum disponeret, ut bona essent pro pena
obligata, numero 9. 121
Hypotheca statim moritur ex contractu celebrato
cum fisco nume. 10 Limita in contractu celebrato
in ciuitate num. 11. Limita in contractu celebrato
cum Camera Episcopali nu. 12. 121
Hypotheca statim moritur a die delicti respectu
damni, vel interesse partis, numero 13. 121
Hospitale fundatum ab heretico ante hæresim fi-
scus non d. hospitale nisi illud prescriperit nu-
mero 42. 118
Hospites non reuelantes hospitantes in eorum hospi-
tis iuxta ordinem loci puniuntur in pñnam confi-
scationis nu. 4. 98

I N D E X.

I

- I**mpedientes birruarios, vel exequutores in actu capture per bullam Sixti V. incident in crimen lese maiestatis numero 1. 31
Imperator, vel cuiusque Principi non creditur aliquem fuisse delinquentem, ut intret confiscatio bonorum n. 2. 38
Incapaces qui dicantur nu. 20. 13
Incendium non ponitur in confiscatione bonorum numero 5. 88
Incastas nuptias ipso iure confiscatio committitur per matrimonium, secus absque matrimonio numero 9 & si sequatur copula, num. 10. 93
Incastus crimen per quinquennium praescribitur numero 7. 111
In corporatio bonorum quid sit, & quando dicatur facta numer. 1. 3
In corporatio bonorum dicitur facta per descriptionem in libro, in quo res fiscales describuntur numero 2. 3
In corporatio bonorum dicitur facta per affixionem armorum Principis nu. 4. 3
In corporatio non sit nisi post sententiam num. 1. nisi adesset statutum, ut bona dicantur incorporata a die delicti nu. 2. 4
In corporatio bonorum admittit administrationem bonorum ipsi delinquenti nu. 1. 4
In corporatio operatur, ut lata sententia possit exerci contra heredes nu. 2. 4
In corporatio in quibus sit ipso iure fisco bona acquiruntur etiam in vita nu. 3. 4
In corporatio bonorum, quando inducat praedi cium num. 4. 4
In corporatio non sit nisi sequuta sententia declaratoria num. 6. 5
Indignus adeo est detestabilis, ut non lucretur al quam portionem nu. 2. 12
Indignus excluditur, quamuis colligeretur ex morte testatoris fecisse sibi remissam culpam modi, numero 3. 12
Indignus etiam fructus perceptos restituit, nec trebellianicam, nec falcidiā detrahit num. 4. 12
Indignus, quod ad eius praedictum censetur rem habere nu. 5. 12
Indignitas magis afficit, quam confiscatio, numero 6. fol. 12
Indignus efficitur hereditate illius, cuius culpa obijt nu. 12. Quid sit probandum ad excludendum culpam num. 13. 12
Indignus nollens capere hereditatem sibi delatam presumitur facere in fraudem fisca num. 18. 12
In dubio non presumitur, quod heres tacitam fidem accommodauerit nu. 25. 13
Indigni dicuntur, quos lex expresse declarauit indigos in ista materia nu. 32. 13
Indignus est capax, & acquirit possessionem, & dominium rei, donec fiscus illud auferat, num. 39. 14
Indigni persona attenditur, an fiscus secularis, vel ecclesiasticus, & an unius ciuitatis, vel alterius bona capia nu. 42. 14
Indignus, qui alias est capax non transmittit bona ad fiscum sed ad alios, num 45. 14
Indignus respectu unius rei non dicitur indignus respectu alterius nu. 41. 14
Indumenta & anuli non publicantur, sed sunt Iudicis num 7. 88
In fiduciis conditionalibus ob indignitatem grauati percipit fructus vita illius durante numero 15. 12
In fiscum bona transeunt cum omnibus oneribus, & conditionibus prout erant penes indignum n. 40. 14
Ingratus erga defunctum, fiscus auferat ab eo bona defuncti nu. 57. 15
Inquisitus pendente processu super crimine debet ali ex bonis publicatis, quamvis incorporatis nu. 1. 89
Item debent sibi subministrari expensa, ut possit se defendere in parandis Advocatis, & scripturis nu. 2. & ita servatur de consuetudine, num 3. Quod procedit etiam in crimen lese maiestatis, numero 4.
Item procedit quando lis pendet cum fisco super omnibus bonis nu. 5. 90
In solutione legitimae, an attendatur tempus delicti, vel tempus condemnationis, numero 47.
In solutione legitimae computantur bona, qua pater habet extra territorium num. 56. 57
Instrumentum fieri debet de ipsa annotatione, numero 6. 2
Inventio probibentis in personam non delinquenti non dicitur ordinaria ad delictum, numero 4. 50
Intrans portam ciuitatis, si non presentes, quas deferri, illas amittit num 3. Declara nu. 4. 30
Investitura feudi est attendenda circa confisca tionem bonorum nu. 22. 7
Index in causa criminali pecuniam accipiens puni tur in panam publicationis omnium bonorum n. 2. Declara proposito nu. 3. 18
Index neglegens punire notarium, qui omisit scribere solutiones tributorum punitur in pena decem librarum aurinu. 3. 19
Index coram quo instrumenta reprobata conficiuntur, vel insinuantur in confisca tionem bonorum punitur num 5. 19
Index carcerans mulierem honestam, qua pena puniatur num. 11. 25
Index, qui singulis Dominicis notitiam non habet de carceratis, & eis non prouidet de necessariis qua pena puniatur nu. 7. 25
Index secularis non potest impedire compositiones fiendas per Iudicem ecclesiasticum num. 29. 117
Index secularis non potest remittere confisca nem, & praedictare Episcopo, & inquisitori numero 30. 117
Index saccularis statim lata sententia per iudicem ecclieasticum contra hereticum potest bona heretici in iusto ecclesiastico publicare num. 35. 117
Index non recipiens fideiussorem idoneum tenetur ipse de suo num. 31. 117
Indices ecclesiastici non possunt diminuere panam pecunia-

I N D E X.

- pecuniariam nu. 27. Nec gratiam facere numer.
 28. 117
 Iudices plures, quorum unus habuit querelam de
 delicto, & alter condemnauit finito officio primi
 iudicis, quomodo diuidant penas, & confiscatio-
 nes nu. 68. 119
 Iura omnia, quae transeunt in extraneos bæredes
 transeunt in fiscum, secus quae non transeunt ad
 bæredes extraneos, numero 6. & 7. 20
 Iura infixa domo confiscantur publicata domo nu-
 mero 31. 67
 Iura concernentia instrumenta fundi non confisan-
 tur confiscato fundo nu. 32. 67
 Iura, quæ spirant per mortem ciuilem non confisan-
 tur num. 33. 67
 Iura actiua prouenientia ex ultima voluntate tran-
 seunt in fiscum nu. 34. 67
 Iura conditionalia prouenientia ex contractu tran-
 seunt in fiscum num. 35 Quod procedit siue agatur
 de conditione casuali, siue mixta, siue contestatiua,
 numero 36. 67
 Iura conditionalia de futuro non transeunt in fiscum,
 secus si de praesenti, vel de praeterito nume. 37. 67
 Iura conditionalia ex contractu collata post mortem
 quando transeat in fiscum, numero 40. 67
 Iuramentum habet vim specialis expressionis, &
 approbationis nu. 52. 135
 Ius detentionis existens penes aliquem confiscatur
 numero 1. 19
 Ius patronatus ob delictum Clerici transit in fiscum
 num. 10. nulla habita consideratione an habeat fi-
 lios legitimos, vel ne nu. 11 limita ut ibi nu. 12. 21
 Ius adeundi hereditatem potest repudiari per banni-
 tum, vel bannendum in præiudicium fisci num.
 12 fol. 66
 Idem procedit in legato, nu 13. & bannitus repudian-
 do hereditatem, vel legatum, non dicitur facere
 in fraudem num. 14 maximè si fiat repudiatio ante
 sententiam numero 15. 66
 Ius feudi transitorij ad fiscum nondum apertum tem-
 pore banni delinquentis non transit in fiscum nu-
 mero 21. 66
 Ius querelandi competens bannito ex heredato non
 transit in fiscum num. 22. 66
 Ius dicendi de nullitate testamenti patris non transit
 in fiscum num. 23. 66
 Ius petendi supplementum, an transeat in fiscum
 num. 24. 66
 Ius patronatus an transeat in fiscum, numero 25 66
 Ius acceptandi, & ratificandi orationem an tran-
 seat in fiscum nu. 26. 66
 Ius declarandi voluntatem damnati non transit in
 fiscum num. 27. 66
 Ius reuocandi donationem per virum uxori factam
 non transit in fiscum nu. 28. 67
 Ius reuocandi donationem filio in potestate an tran-
 seat in fiscum nu. 29. 67
 Ius reuocandi abstensionem non transit in fiscum n.
 30. fol. 67
 Ius adeundi hereditatem ex testamento non transit
 in fiscum, secus si ab intestato numero 38. 67
 Ius simplex consistens in spe, non transit in fiscum,
 secus quando habet annexum ius accrescendi nu.
 41. & 42. 67
 Ius conaitionale de futuro sub conditione casuali non
 transit in fiscum, secus si sub conditione mixta,
 vel potestatiua, numero 45. 67
 Ius patronatus Ecclesiasticum per Iudicem laicum
 non confiscatur nu. 1. 73
 Ius patronatus non transibile in personam in extra-
 neam non confiscatur nu. 2. 73
 Ius patronatus ecclesiasticum non confiscatur per nu-
 dicem laicum non expresse, nec tacite, nec princi-
 paliter, nec accessorie, num. 3. & 5. 73
 Ius patronatus non venit in confisicatione mobilium,
 & immobilium nu. 4. 73
 Ius patronatus non confiscatur etiam durante vi-
 condemnati. nu. 6. 73
 Ius patronatus ex forma concessionis non transibile
 ad bæredes, extraneos, nec etiam transit in fiscum
 nume 7. Quod procedit etiam in iure patronatu non
 ecclesiastico, numero 8. 73
 Ius patronatus libertorum non transit in fiscum nu.
 9. 73. n. 6. 89. Limita, vt ibi.
 Ius patronatus ecclesiasticum non transit in fiscum
 in casu confisicationis de iure communi, vel vigore
 statuti num. 10. 73
 Ius patronatus, nec etiam in crimen lese maiestatis
 transit in fiscum. 11. Declara prout nu. 12. 73
 Ius patronatus transibile ad bæredes extraneos con-
 fiscatur numero 13 contra numero 14. 73
 Ius patronatus transiens in fiscum intelligitur pro eo
 tempore, quo patronatus faiisset habiturus n. 15. 73
 Ius patronatus requirit, vt expresse fiat mentio de
 eo in sententia, vt confiscari possit, numero 16. 73
 Ius patronatus ecclesiasticum in casibus, in quibus est
 confisabile, an eius exercitium transeat in fiscum,
 in bæredes, vel in ecclesiam nu. 17. 74
 Ius reuocandi possessionem, quod condannato com-
 petebat transit in fiscum num. 3. 26
 Ius patronatus libertorum non transit in fiscum nu.
 6. Limita quando est transmissible ad extraneos
 bæredes nu. 7. limita in crimen lese maiestatis nu-
 mero 8. 89
 Ius accrescendi non habet locum inter plures fiscos,
 numer. 11. 113
 Ius accrescendi non habet locum in penaibus, &
 inter plures fiscos nu 63. 119

L

- L**egatum annum an gratus recuperet, numero
 45. 142
 Legitima in prohibitione divisionis bonorum inter fi-
 lios usque ad certam ætatem non venit in confisca-
 tione num 2. 54
 Legitima filij ob delictum patris non confiscatur nu-
 mero 1. 54
 Legitima non venit in confisicatione ob delictum pa-
 tris etiam Statuto durante simpliciter, quod bona
 homi-

I N D E X.

| | | | |
|---|----|---|-----|
| <i>Bomicide publicentur numero 3.</i> | 54 | | |
| <i>Legitima filij banniti ob delictum patris de sequorum non publicantur nu 4 Quod maxime procedit si bona non sunt panes bannitum nu 5</i> | 54 | | |
| <i>Legitima non desertur fisco, quando post delictum commissum a filio pater moriatur, numero 8</i> | 54 | | |
| <i>Legitima nec etiam ob delictum filij confiscatur numero 9.</i> | 54 | | |
| <i>Legitima nec etiam in crimen lese maiestatis confiscatur ob delictum filij , num. 10.</i> | 54 | | |
| <i>Legitima non confiscatur stante prohibitione alienationis bonorum, usque ad tempus 25. annorum facta per patrem inter filios num. 11.</i> | 54 | | |
| <i>Legitima prohibita detrahi per patrem per delictum filiorum non transit in fiscum, numer. 14. contra num. 18 seqq. Quod procedit etiam quando filij non fuerunt duxicatae in instituti in legitima cum prohibitione alienandi, sed quando universaliter fuerunt in instituti, num. 15. Item magis procedit quando filij adiuerunt hereditatem cum mixta prohibitione detrahendi legitimam num. 16. Item procedit quando pater mandauit compensari fructus perceptos in legitima num. 17.</i> | 55 | | |
| <i>Legitima non venit in confiscatione ob delictum filij etiam si pater in vita filij illam consignasset num. 22. Quod magis procedit quando bona non revertiuntur panes ipsum filium nu 23.</i> | 55 | | |
| <i>Legitima filij non confiscatur, si filius fuerit forensis in loco delicti .nu. 24. Quod procedit etiam si pater ibi haberet possessiones, & domos nu.25.</i> | 55 | | |
| <i>Legitima filij non confiscatur, quando delinquit extra territorium nu 26</i> | 55 | | |
| <i>Legitima filij in urbe per bullam Innocentij Noni non confiscatur num 27.</i> | 55 | | |
| <i>Legitima filio non debetur nisi pater moriatur naturaliter nu 28.</i> | 55 | | |
| <i>Legitima filij non confiscantur, quando interfuit alterum filium num. 29. contra numero 30.</i> | 55 | | |
| <i>Legitima filij naturalis non confiscatur etiam presupposita constitutione Marchia numero 31.</i> | 56 | | |
| <i>Legitima filio spurio debita non confiscatur 32.</i> | 56 | | |
| <i>Legitima filio abrogato debita non confiscaturetiam presupposita dicta constitutione num.33.</i> | 56 | | |
| <i>Legitima nepotibus debita non confiscatur. nu.34</i> | 56 | | |
| <i>Legitima non confiscatur, quando delinquens habet patrem, & filios nu.37 Quod procedit etiam si delinquens haberet tantum uxorem prægnantem nu. 38 Sed non nepotibus ista legitima debetur in vita aui num. 39.</i> | 56 | | |
| <i>Legitima in crimen lese maiestatis confiscatur, etiam si delinquens habeat patrem, & filios numero 40.</i> | 56 | | |
| <i>Legitima non confiscatur, quando pater presentaret filium delinquentem in carceribus num. 41.</i> | 56 | | |
| <i>Legitima non confiscatur, quando condemnatur in contumaciam, & non per veras probationes nu. 45. Declarata in num. 46 contra nu 52.</i> | 56 | | |
| <i>Legitima semel soluta per patrem amplius solui non debet nu.48.</i> | 57 | | |
| <i>In calculanda legitima non habetur ratio dona-</i> | | | |
| | | tionis factæ à patre nu.49. | 57 |
| | | <i>Legitima non reuocetur per filios natos post condemnationem patris nu. 50.</i> | 57 |
| | | <i>Legitima vigore bullæ Sixti IV. & constitutionis Marchiae ob delictum filij confiscatur num.51.</i> | 57 |
| | | <i>Legitime supplementum fiscus petit ob delictum filij num 54</i> | 57 |
| | | <i>Legitima assignata filio in vita augetur si augeatur patrimonium patris, num. 55.</i> | 57 |
| | | <i>Legitima filii reseruatur in bonis patris delinquentis etiam si confiscatio imponatur per statutum absque villa reservatione nu. 5 & nu.20.</i> | 61 |
| | | <i>Legitima reseruatur etiam nepotibus , numero 6. fol.</i> | 61 |
| | | <i>Legitima reseruatur etiam pro nepotibus , numero 7. fol.</i> | 61 |
| | | <i>Legitima reseruatur etiam filii naturalibus num.8. contra num 9.</i> | 61 |
| | | <i>Legitima reseruatur etiam filii legitimis, numero fol. 10.</i> | 61 |
| | | <i>Legitima reseruatur etiam filii adoptivis, dummodo adoptione non fuerit facta in fraudem nu.11.</i> | 61 |
| | | <i>Legitima reseruatur etiam filii emancipatis numero 12.</i> | 61 |
| | | <i>Legitima reseruatur etiam filii conceptis ante banum, vel confiscationem licet nondum sint nati secus si essent concepti post confiscationem numero 13</i> | 61 |
| | | <i>Legitima , seu portio filii debetur a die condemnationis, & non a die mortis patris .num.16.</i> | 62 |
| | | <i>Legitima debetur filie maritate in bonis paternis, & maternis in casu delicti etiam si eirenuiciasset num 17</i> | 62 |
| | | <i>Legitima reseruatur etiam monaco , vel monasterio ob delictum patris etiam si monachus deceperet ante confiscationem , numero 18.</i> | 62 |
| | | <i>Legitima debetur descendenteribus etiam si tempore mortis delinquentis non adest numero 19.</i> | 62 |
| | | <i>Legitima reseruatur filii, & in ea fisco preferuntur num.21.</i> | 62 |
| | | <i>Legitima non debetur filii, quando pater vigore condemnationis non habetur pro mortuo , vel condemnatur in aliqua parte bonorum numero 38. fol.</i> | 63 |
| | | <i>Legitima , vel portio confiscatis bonis filii nulla debetur numero 39. contra num. 41.</i> | 63 |
| | | <i>Legitima debetur matri, & aui confiscatis bonis filia nu.40.</i> | 63 |
| | | <i>Legitima filij non venit in confiscatione si pater moriatur post sententiam contra filium numero 6. fol.</i> | 64 |
| | | <i>Legitima filij transit in fiscum non obstante fideicommissione 7.</i> | 68 |
| | | <i>Legitima filiorum calculatur iuxta tempus condemnationis , & illius debetur , nu.30.</i> | 96 |
| | | <i>Legitima non reseruatur filii in crimine lese maiestatis num 27.</i> | 107 |
| | | <i>Legitima non reseruatur filii in isto crimen lese maiestatis , etiam si illam detrahant in restitutione fideicommissi , numero 28.</i> | 107 |

Legitima

I N D E X.

- Legitima non recipit onus, vel grauamen, & impostum ipso iure repellitur, numero 40. Sed ex multis cautelis potest probaberis detractio legitima, n. 41. & sequentibus. 134.
- Legitima non deducitur per filium, quando instituitur bares in certis bonis, & ei alter substituitur conditione opposita, quatenus nolle bona illa cum dicto grauamine babeat suā legitimam alius bares institutus, quia si filius acceptet dicta bona non potest detrabere legitimam, numero 43. Contra numero 44. Declara numero 45. 134.
- Legitima impeditur filio si medio iuramento successioni paternae renunciet, numero 46. 134.
- Legitima est portio successionis ab intestato numero 47. 135.
- Legitima non detrabitur per filios quando facta prohibitione a testatore detrahendi legitimam filii ad eum hereditatem approbantes testamentum in dicta parte detractio legitima, numero 48. 135.
- Legitima non detrabitur per filios, quando post factam prohibitionem filij ver ahiam verborum formam habentem vim specialis expressionis approbauerint testamentum patris num 50.
- Idem* si medio iuramento testamentum patris approbauerint, numero 51 fol. 135.
- Legitima non detrabitur per filios, quando facta prohibitione detrahendi per testatorem filii approbant testamentum patris in omnibus. & per omnia, vel in omnibus partibus num. 49. 135.
- Legitima supplementum per filios peti non potest quando filij acceptauerunt testamentum in quo minus, quam legitima fuisset per patrem eis reliatum num 53. fol. 135.
- Legem Iuliam de annonae committens quomodo puniatur num 4 25.
- Leges publicatae censentur in usu, numero 6. fol. 22.
- Libellandi modus in reuocatoria actione per fisicum intentata num. 25. 99.
- Libellus reuocatorius non requirit expressionem nominis, nationis sed solam facti narrationem numero 29. 99.
- Libellus non est necessarius, quando intentatur officium libedinis in alienatione post sententiam num. 30. 99.
- Libellum famosum conficiens, & scribens, ac retinens, & non lacerans, nec non scribens litteras monitorum vulgo appellans lettere de Auisi puniuntur in penam ultimi supplicij, & confisctionis honorum numero primo, vigore bulle Pij Quinti Amplia, vt eadem pena puniatur etiam si vera scripserit num. 2.
- Amplia, ut procedat in eo, qui solum composuerit, dictauerit, exemplauerit, retinuerit, & non laceauerit, numero 3 Bulla Pij Quinti, in ista materia libelli est in viridi obseruantia, numero 4. fol. 37.
- Liberi legitimi, si adessent impediunt confisctionem in crimen incestarum nuptiarum num. 11. 93.
- Licentia transundi cum mercibus per territorium non specificata quantitate mercium, intelligitur pro prima vice pro qualunque quantitate n. 4. 30.
- Licentia extrahendi merces sine praefixione temporis spirat post septem dies, num. 5. 30.
- Licentia deferendi arma brevioris mensura à nomine concedi potest num. 4. 33.
- Licentia archibusetti potest concedi per generalem ecclesiae, & per nepotes summi Pontificis numero 11. & 12. 34.
- Liquidatio est distributio bonorum heretici, & fit per Curiam secularem, num. 23. fol. 117.
- Lis in criminalibus, quando contestetur numero 63. 109.
- Litigiosa res transit in fiscum, numero 1 & 2. 2.
- Litigiosam rem quis vendens eius precium fisco applicatur num. 2. 23.
- Loca montium in urbe ex privilegijs Pontificum confiscantur nisi ad crimen lese maiestatis personans Pontificis, vel alicuius Cardinalis numero 5. 22.
- Locus ubi quis in Civitate sepulchrum edificat applicatur fisco limita de consuetudine num. 7. 26.
- Lucrum dotis, quod debetur vigore alicuius vattuti etiam in illis quinque casibus non publicatur, numero 5 nisi mulier esset heretica ante pactum de dote lucranda, num. 6. 83.
- Ludus ad zardi dicitur ludus taxillorum sine tabulis consistens in mera fortuna num. 2. 20.
- M**
- Munus liberorum post delictum in distin-
ctè etiam bona fide fieri non potest numero
17. 42.
- Maioratus bona non publicantur per delictum commissum à possessore eiusdem maioratus n. 1. 72.
- Maioratus non confiscatur, nec eius meliora menta etiam per delictum commissum à primo constituite numero 2. num. 69. 136.
- Maioratus nec etiam in crimen lese maiestatis dia-
na, & humana confiscatur quando constitueris prohibuit confisctionem in d. crimen, numero 3. si in ipsa constitutione non fuit prohibitum confiscari maioratus non confiscatur, numero 4. fol. 72.
- Maioratus quoad utile dominium vita delinquentis durante confiscatur, num. 5. Nisi in constitutione maioratus ususfructus fuerit prohibitus confiscari, numero 6. 72.
- Maioratus confiscatur, quando in constitutione fuerit dictum ut confiscari possit, num. 7. 72.
- Marito interficiendi vxorem non succedit fiscus numero 38. 14.
- Maritus potest restituere dotem uxori post condennationem, quando est condemnatus in certa pena, secus si in confisctione bonorum numero 20. 81.
- Maritus habens pro dote Casirum iurisdictionale percipit confisctiones, & panas. numero 67. 119.
- Mater si excludatur à statuto si filius de medio tol-
datur

I N D E X.

- latur tanquam indignus, bona matri, & non
 fisco applicantur numero 36. Idem est in alijs
 feminis exclusis à statuto propter masculos nu-
 mero 37. 14.
 Mater instituta & sufructuaria in bonis filij, & ex
 constitutione Bulgari debeat tantum habere ali-
 menta, si tamen bona filij publicentur mater con-
 sequitur totum usumfructum, num. 8. 60.
 Mater relicta & sufructuaria una cum filio, si filius
 committat delictum per quod habeatur pro mor-
 tuo, totus ususfructus acquiritur matri nu-
 mero 9. 60.
 Mater occasione legitimæ filij, quando eritis con-
 tradicere possit, numero 30. fol. 104.
 Maximam, & medianam capitum diminutionem quis
 patitur num. 5. 60.
 Melioramenta facta in empitate si semper possunt
 confisciari num. 6. 21.
 Melioramenta facta in emphiteusi transeunt in
 fiscum, numero 29. Declara ut num. 30. 76.
 Melioramenta feudi, quando transeant in fiscum
 num. 35. 79.
 Melioramenta facta in bonis heretici debent solvi,
 & restituiri num. 39. 118.
 Merces illicite si vebantur confiscantur, num-
 ero 1. 29.
 Merces licite, quæ deferantur cum mercibus illi-
 citis confiscantur num. 3. 29.
 Declara si fuerint dictæ merces licite alterius do-
 mini non sive eius quia non publicantur n. 4. 29.
 Merces prohibita ex causa necessitatis non confis-
 cantur num. 5. 29.
 Merces prohibite, vel illicite quæ dicantur num-
 ero 6. 29.
 Merces confiscantur orissa denunciatione, licet ex
 priuilegio persona gabella non deberetur n. 7. 30.
 Merces, ut amisse sint, quatuor requiruntur ob non
 solutionem gabelle num. 10. 30.
 Meretrix licet turpiter acquirat, tamen bene reti-
 net, & fiscus ei non succedit, numero 1. limita,
 & intellige in meretrice publica, secus in alia
 muliere in honestæ conditionis, quia de acquisi-
 tis ex stupro, & adulterio non disponit, sed fi-
 scus boni capit num. 2. 85.
 Milites notentes recipere annonam certo tempore,
 fisco applicatur numero 14. Declara numero 15.
 & 16. 24.
 Minor impugnans testamentum, in quo erat insi-
 tutus heres restitueretur in integrum num. 30. nisi
 perseverauit contra testamentum usque ad rem-
 iudicatam, num. 31. fol. 13.
 Mobilia bona quibus iudicibus applicentur nu-
 mero 58. 119.
 Monitoria bodie ex quadam consuetudine transmit-
 tuntur in casibus atrocibus, sub pena confisca-
 tio-
 nis, etiam quod tam paupera non mereantur nu-
 mero 26. 7.
 Monopolium committens punitur in confisca-
 tionem bonorum numero 1. Quod est notandum contra
 medicos num. 2. 18.
- Mulcta inficta ultra l. eos C. de modis multandi
 non tenet num. 1. limita de consuetudine num. 2.
 Limita quando imponitur pro causa criminali nu-
 mero 3. 19.
 Mulcta semel remissa amplius exigi non potest, eti-
 am si efficiatur multatus soluendo num. 4. 19.
 Mulier bona pro pena fisco debita detinetur in
 carcerebus de consuetudine, num. 33. 159.
- N
- Natus, equi, & alia per quæ vebuntur merces
 illicite confiscantur num. 2. 29.
 Nomina debitorum comprehendantur in confisca-
 tione quando bankruptus potest in punè offendit n. 8. 72.
 Nomina debitorum ad quem fiscum pertineant nu-
 mero 59. 119.
 Notarius conficiens instrumentum reprobatum con-
 tra Rempublicam punitur in publicatione bono-
 rum num. 1. 19.
 Notarius qui omisit scribere solutiones tributorum
 punitur in 10 lib. is aureis num. 2. 19.
 Notarius conficiens instrumentum reprobatum contra
 ecclesiam punitur in confiscazione honorū n. 4. 19.
 Notorius delinquens si alienet, præsumitur alienare
 in fraudem fisci num. 64. 130.
 Nuda proprietas confiscatur num. 4. 20.
 Nuptias incestas contrabens est excommunicatus
 num. 5. 93.
- O
- Obligationes omnes damnati transeunt in fiscum
 num. 1. 20.
 Obligatio tam civilis, quam naturalis transit in fiscum
 num. 2. 20.
 Obligationes passiuæ, licet per se non confiscentur, ta-
 men propter coherentiam universitatis bonorum
 publicantur, num. 3. fol. 20.
 Obligationes omnes passiuæ, que transeunt in bæ-
 des extraneos transeunt in fiscum, num. 8. 20.
 Occisor capit bona heredis, licet non capiat bona
 occisi num. 47. 14.
 Occultans plastra, vel naues tempore belli appli-
 cantur fisco num. 5. 28.
 Offendens curiales occasione litis per bullam Alexan-
 dri V.I. incidit in crimen læse maiestatis n. 1. 33.
 Offendens habentem saluum conductum incidit in
 crimen læse maiestatis num. 1. declara n. 2. 37.
 Officialis non potest aliquid emere, si quid vendatur
 ex officio, quod gerit n. 1. Item procedit si offici-
 um sit cum iurisdictione, siue non n. 2. Item si es-
 sent vii officiales n. 3. Item nec potest emere
 per interpositam personam n. 4. Item nec eius do-
 mestici, vel familiares emere possunt n. 5. Li-
 mita quando venderentur bona paterna aut aucta, quia
 illa emere poterit num. 7. Limita quando emeret
 bona fide num. 8. 16.
 Officialis occasione officij extorquens pecuniam
 punitur

I N D E X.

- punitur in panam dupli numero 2. 24
Officialis ad tempus extra patriam suam cum iurisdictione non potest in ea Provincia cui praefectus contrahere per emptionem, donationem, nec negociare nec funebrem pecuniam dare, aut accipere a subdito, nec fabricare, nec prædia conducere numero 1. 16
Officiales in statu ecclesiastico non possunt bona confiscata penes se retinere sed illa debent conservare penes thesaurarios numero 2. 160
Officialis negligens exigere tributa Principis amittit salarium nu. 10. 28
Omnes coniecturae, quæ inducunt fraudem alienationis ante delictum, multo magis inducunt post delictum num. 16 42
Omnia qua per contractum possunt in alium transferri in præiudicium successorum eadem per delictum transeunt in fiscum numero 8. 20
Omnia alia bona ex oris publicantur in quinque casibus nu. 1. & 2. 82
Omnia, quæ transeunt in heredem extraneum transeunt in fiscum nu. 2. 113
Onus publicum nolens subire punitur, numero 12. fol. 28
Oratoria. & ecclesiæ alienata in bonis hereticis vendicantur per fiscum ecclesiasticum num. 37. 117
- P
- P**actum, quod non inducit ad delinquendum, nec etiam inducit præsumptionem fraudis numero 59. vbi est exemplum. 150
Pars pro suo interesse preferitur fisco in eodem delicto num. 14. 121
Parricida omnis priuatur successione sibi delata tam ex testamento, quam ab intestato, nu. 10. Distingue tamen prout, numero 11. 11
Particulares personæ vigore dictæ bullæ Sixti V. non possunt cogi ad custodiā Reorum neque ad illos capiendū nu. 2. 31
Pater soluens aliquid pro filio, qui habeat peculium, intellegitur soluisse legitimam de peculio filij, & non de proprijs numero 42. 56
Pater non potest reuocare confessionem filii ad soluendum legitimam nu. 57
Pater tenetur soluere legitimam pro delicto filij etiam si inter eos adesset inimicitia, numero. 59. 57. Et executio pro legitima fit contra patrem sine citatione num. 58. 57
Pater tenetur soluere legitimam pro delicto filij, etiam si iniuste fuisset condemnatus numero 60. 57
Pater tenetur soluere legitimam pro liberatione filij à carceribus nu. 61. 57
Pater ex hac eadē filium condemnandum, cum causa, excludit fiscum nu. 16 Causa, quæ dicatur legitima nu. 17. 66
Pater nomine filiorum, quando eridit contradicere possit nu. 35. 104
Pater prohibens alienationem honorum inter filios usque ad 25. annos, si in dicto tempore delinquant non detrahunt legitimam, neque illa confiscatur numero 41 Quod procedit etiam in simplici prohibitiōne alienationis, sine temporis præfixione, numero 42. 134
Patrini intervenientes in duello puniuntur eadem pœna numero 2. 35
Peculatus crimen committens punitur in pœna quadruplici, & fisco applicatur nu. 3 Et quando committatur a. crimen peculatus nu. 4. 24
Peculatus, & de residuis crimen per quinquennium præscribitur nu. 4. 111
Peculium Castrense, vel quasi per delictum filij reseruatur patri, quoad proprietatem & usum fructum nu. 1 contra nu. 2. 68
Peculium Castrense, vel quasi reseruatur patri etiam si delinquens habeat et filios, num. 3. Limita in crimine læsa maiestatis numero 4 Limita, quando filius pro condemnatione non mutaret statum numero 5. Limita, quando filius condemnaretur in pœnam mortis, & confiscationis bonorum nu. 6. Limita, quando per statutum esset alter prouisum n. 7. 69
Peculium Castrense, vel quasi per constitutionem Marchie confiscatur nu. 8. Limita quando pater potuit prohibere delictum & non prohibuit numero 9. 69
Peculium aduentitium non confiscatur, numero 1. fol. 69
Peculium aduentitium non confiscatur, quando pater in eo habet administrationem etiam quoad proprietatem num. 1. Amplia etiam si in eo pater non haberet administrationem numero 3. contra numero 4. 69
Peculium aduentitium non confiscatur etiam si pater concessisset filio administrationem bonorum num. 5. contra num. 6. 69
Peculium aduentitium non confiscatur, etiam si inter patrem, & filium fuerit conuenienter, quod filius possit disponere libere de bonis, in quibus pater habet usumfructum, numero 7. 70
Peculium aduentitium ob delictum patris respectu ususfructus non confiscatur, sed consolidatur cum proprietate numero 8 contra nu. 9. Conciliatio istarum opinionum, numero 10. 70
Peculium aduentitium ob delictum servi non publicatur in præiudicium domini, numero 12. 70
Peculium aduentitium ubi publicari potest vigore statuti precium non succedit loco rei ad effectum illud confiscandi, numero 11. 70
Peculium aduentitium quoad proprietatem in crimen læsa maiestatis diuinæ, & humanae ob delictum filij confiscatur, numero 13. 70
Peculium aduentitium in toto conficitur ob delictum patris, quando filius negotiatus fuerit nomine patris, numero 16. 70
Peculium habens si moriatur excluditur fiscus, & consolidatur ususfructus cum proprietate, numero 17. 70
*Si verè non moriatur vita durante ipsius delinq-
uentis ususfructus transit in fiscum num. 18* 70
Peculium propheticum non publicatur, etiam si pater dedit id

I N D E X.

- dederit filio facultatem donandi, & disponendi
 -uum. 1. 71
 Peculium propheticum ob delictum filij non publica-
 -tur nu. 2. 71
 Peculium propheticum non confiscatur, etiam si fi-
 -lius condemnaretur in contumaciam, & babere-
 -tur pro confessio, & conuictio, numero 3. Nec
 sententia substineretur, si adeset unus testis de
 visu, numero 4. 71
 Peculium propheticum ob delictum patris, quoad
 proprietatem non confiscatur, numero 5. 71
 Peculium propheticum in crimen lese maiestatis
 publicatur num. 8. 71
 Peculium propheticum, quando pater amittit pa-
 triam potestatem confiscatur nu. 9. contra numero
 10. 71
 Reculium propheticum per constitutionem Mar-
 chie publicatur nu. 11. 71
 Pecunia data olicui ad committendum delictum
 fisco applicatur numero 1. Idem procedit in om-
 nibus, scelerate acquisitis, numero 2. Declara-
 vt procedat vt fiscus auferat turpia lucra do-
 minio translato alias secus numero 3. Alij verò
 tenent, vt dicta pecunia non applicetur fisco. sed
 illi propter quem fuit data, vt offendetur nun-
 ero 4. 18
 Pecunia destinata ad emptiopem connumeratur in-
 ter bona mobilia nu. 27. 48
 Pecunia tradita cambijs connumeratur inter mobi-
 lia nu. 8. 49
 Pedagium nouum imponens in panam dupli punitur,
 & fisco applicatur nu. 1. 24
 Pena vis priuata est confiscaonis tertiae partis bo-
 norum num. 3. 17
 Pena, & multa inficla a iure communi, omnes ap-
 plicantur fisco num. 1. nisi priuatam utilitatem re-
 spiciant, nu. 2. 19
 Pena imposita a Iudice applicantur fisco numero
 3. 19
 Pena conuentionales, nisi fiat mentio, quod appli-
 centur fisco, non veniunt in confiscaonem, nu-
 mero 4. limita vigore bullæ Pii Quarti, numero 5.
 fol. 19
 Pena, quando applicatur partim fisco, & partim de-
 nunciatori, vt debeat tota incorporari, & denun-
 ciator capiat de manu fisci numero 13 limita in
 pena conuentionali, num. 14 limita, quod si ille,
 qui tenetur soluere, soluerit portionem suam de-
 nunciatori, vel parti offendere liberabitur numero
 15. limita quando ille cui debet applicari pars pe-
 nae, quia pena potest applicari iniuriampasso, nu-
 mero 16. limita, quando fiscus recusaret recipere
 portionem suam, numero 17. 27
 Pena exigitur, ubi imponitur ipso iure non obstante
 desuetudine. nu. 34. 96
 Pena non ligat subditum extra territorium secus
 ubi fertur sententia, num. 39. 97
 Pena in fraudante gabellam in re ipsa transit ad be-
 redes infra quinquennium, numero 45. Declara-
 num. 46. 108
- Pena ex delicto extra contractum non trahit ad be-
 redes, secus in dolo commisso in contractu num-
 ero 49. 108
 Penales actiones in delictis priuatis transcurit ad be-
 redes secus in publicis num. 59. Declara prout nu-
 mero 60. 108
 Pena, & confiscaones dicuntur fructus iurisdi-
 ctionales nu 49. 118
 Pena applicatur fisco, qui principaliter fuit iasus
 num 69. 120
 Pena commutatio de pecuniaria in corporalem fit,
 etiam si Reus fuerit condemnatus ad damna, & in-
 teresse erga partem numero 4 contra, & declara-
 num. 5. 155
 Pena commutatio de pecuniaria in corporalem de-
 iure fit, quando Reus non potest soluere pecuniaria
 num. 1. 155
 Pena commutatio de pecuniaria in corporalem fit,
 etiam si Reus deliquerit animo defraudandi legem
 num 2. 156
 Pena commutatio de pecuniaria in corporalem etiam
 si Reus deficiat soluere penam fisco in uno numero
 num. 7. contra nu. 8 Declara nu. 9. 156
 Pena non incurrit in factio negativo nisi preceden-
 te monitione nu 14. 156
 Pena commutatio fit per Iudicem criminal m.,
 etiam si sententia fuerit lata per iudicem ciuilis
 num. 15. 156
 Pena commutatio de pecuniaria in corporalem repro-
 nitur in arbitrio iudicis, qui regulari debet secun-
 dum f. cti, & personarum qualitatem, aliquando
 transmittendo Reum ad Tiriemos, aliquando in
 exilium numer. 6. 157
 Pena commutatio de pecuniaria in corporalem de-
 confuetudine non fit contra officiales in sindica-
 tu num. 18. 157
 Pena commutatio de pecuniaria in corporalem fit
 cum personis vilibus, & non honestis, & nobilibus
 nu. 19 contra num 20 concorda nu 21. 157
 Pena commutatio non fit in penis extraordinariis,
 & in multa, sed iudex tenetur multa remittere
 ob inopiam condennati, numero 22. 158
 Pena commutatio fit a iudice ante sententiam, &
 non post numero 23, contrarium, numero 24. 158
 Pena commutatio post sententiam fit tantummodo a
 Principe, vel Senatu, numero 25. 158
 Pena commutatio fit tantummodo parte aduersa
 volente, & non ea inuita, num. 26. 158
 Pena commutatio fit inuita parte, quando pena ap-
 plicatur fisco tantummodo, numero 26. 158
 Pena commutatio non fit in fideiustore de re repre-
 sentando, sed admittitur ad cessionem bonorum,
 numero 29. contra numero 30. 158
 Pena commutatio de pecuniaria in corporalem non
 fit contra mulierem honestam numero 32. 159
 Pena commutatio de pecuniaria in corporalem non
 fit, quando Reus habet idoneum fideiustorem, nu-
 mero 34. 159
 Pena commutatio operatur, vt Reus penitus libe-
 ratus, etiam si perueniret ad pinguorem fortu-
 nam,

I N D E X.

- n.m. & molestare non possit numero 35. 159
 Pene commutatio de pecuniaria in corporalem non fit contra debitorem ex contractu nu 38. 159
 Pene commutatio de pecuniaria in corporalem non fit nisi per Principem, vel Senatum nu. 37. 159
 Pene commutatio de corporali in pecuniariam non fit contra thesaurarios, numero 40. 159
 Pene commutatio de pecuniaria in corporalem non fit contra mercatores fraudulentes numero 39-
fol. 159
 Pene commutatio contra capserias, bancheriorum,
quando conuertunt in proprium usum pecunias
sibi commissas, n. 4. 159
 Pene commutatio non fit cum istis, qui contrahunt
cum alijs, & sciebant se non esse soluendo numero
42. 159
 Pene commutatio de pecuniaria in corporalem non fit cum publicanis & gakellarijs sed admittuntur ad beneficium cessionis, numero 43 159
 Permutatio facta bonorum post delictum commissum
tenet num 9. 42
 Idemque si res esset vendita, & precium aequipolens in bonis confiscatis inueniatur numero 10 42
 Perturbans morientem, vel eius fructus punitur in publicatione tertiae partis bonorum numero 10.
sol 24
 Petitio per denunciatorem, vel partem laesam in proposito quomodo sit reformanda, numero 19. 27
 Portio uxori inopi in bonis mariti debita non venit in confiscationem ob delictum virtu nu. 1. 59
 Portio predicta non confiscatur, etiam si fieret confiscatio in bonis vigore alicuius particularis constitutionis num. 2. Limita in criminis laesa maiestatis num. 3. limita, ut possit confiscari per specialem constitutionem nu. 4. limita de consuetudine num. 5. Sed contra nu. 6. 59
 Portio filiis reseruatur ob delictum patris etiam presupposta constitutione Marchia, num. 1. Contrarium nu. 2. 61
 Portio reseruatur patri in bonis filij publicatis bonis eiusdem filij, etiam presupposta d. constitutione Marchia num. 3. Limita, quando filius delinquens haberet filios, quia dicta portio ascendentibus non debetur num. 4. 61
 Portio, quae reseruatur filiis est dimidia pars bonorum, quando pater habet unum, vel duos filios numero 14. 61
 Portio est tota hereditas, quando pater habet tres, vel plures filios, numero 15. 61
 Portio relinquenda uxori pauperi non confiscatur, numero 10. etiam in criminis lese maiestatis numero 11. Limita prout numero 12. 80
 Portio, quae debetur domino non publicatur damnato liberto num. 9. 89
 Possesso existens penes aliquem venit in confisca-
tionem nu. 2. 19
 Possesso honorum delinquentium non apprehenditur per fiscum, nisi sequuta declaratoria etiam ubi pena imponitur ipso iure, numero 13. Limita numero 14. 15. & 16. 95 seqq.
- Precium conuersum in utilitatem rei vendita per
haereticum debet restituui, numero 40. 117
 Praescripta portione soluenda parti laesa intelligitur
præscripta etiam portio fisci, numero 18. 27
 Praescriptio non venit contra fiscum ubi imponitur
confiscatio ipso iure, numero 40. 97
 Praescriptio diuersis temporibus prescribitur numer.
9. & 19. 111
 Praescriptio in fisco Romane inducitur per centum
annos numero decimo. Declara numer. II. & 12.
fol. 112
 Praescriptio ubi bona confiscantur ipso iure nunquam
currit numero 14. 112
 Praescriptio spatio viginti annorum tollitur, quando
delictum per dictum tempus non fuit deductum in
iudicio, numero 15. 112
 Praescriptio quinquenni obstat tertio habenti cau-
sam a fisco, licet non obstarer ipsi fisco numero
16. 112
 Praescriptio centenaria nunquam censetur sublata
num 17. 112
 Praesides Provincie, & alij magistratus possunt im-
ponere ex causa urgenti extraordinariam confi-
scationem, numero 21. 7
 Prævaricator quis dicatur, & quibus pennis afficia-
tur num. 9. 152
 Princeps potest subdito præcipere, ut aliquid faciat
sub pana confiscationis bonorum, nu. 8. Declara
prout nume. 8 13. Declara ut nu. 36. 6
 Princeps potest alteri expresse committere, ut in-
flingat confiscationem bonorum, numero 16. 6
 Princeps pro aliquo particulari delicto potest impo-
nere confiscationem bonorum, cum si lex animata
in terris, numero 17. Sed hoc non facit nisi ex
magna causa, numero 18. 7
 Princeps concedens alicui supremo magistratu arbitrium
poterit ille irrogare confiscationem bonorum, si eius suprema potestas compatiatur numero 19. 7
 Princeps difficilius tollit ins quæsitum non subdito
quam subdito nu. 7. 22
 Princeps non potest reuocare contra priuilegium,
quod transiit in contractum etiam de plenitudi-
ne potestatis, numero 9. 22
 Princeps habet bursam proprii patrimonij, & credi-
tor pro ea non confunditur pro bursa fiscalis nu-
mero 21. 114
 Principes in restitutione bonorum alienatorum
quid obseruare soleat ne oriatur perturbatio in eo-
rum statibus ob restitutionem per tertios possesso-
rum, numero 62. 43
 Princeps si sibi placet restituit fiscum, & non in om-
nibus casibus, sed tantum in atrosibus, numero
40. 154
 Princeps in ciuilibus potest insufflare spiritum vite
instantiæ nu. 38. 154
 Priuilegia mediante pecunia concessa transeunt in
contractu nu. 8. 22
 Procurator fiscalis debet recipere suam vigesimam
a Thesaurario, & non ab alijs particularibus
d 3 perso-

I N D E X.

| | |
|--|-----|
| personis, alias priuatur eius officio, & punitur numero 5. | 160 |
| Procurator fiscalis non recipit vigesimam nisi ex bonis fisco incorporatis, numero 6. | 160 |
| Procurator, vel Aduocatus non potest pacisci de quotalibus cum suo Clientulo, & punitur pena falsi, & an deauctum transeat in fiscum de iure communi numer. 1. Vigore statuti urbis fiscus caput deducta in pacto numero 2. Declara ut ibi numero 4. | 16 |
| Procurator fiscalis nomine Cameræ apprebendit possessionem, & tenutam bonorum condemnati, & si Jesus consequitur fructus, si verò tertius possideat fiscus ab illo vendicat num. 3. | 98 |
| Probibens aliquem testari efficitur indignus hereditate illius num. 53. Quare requirantur isto casu ad priuationem hereditatis nu. 54. & quomodo ista requisita probentur, numero 55. | 15 |
| Prohibitio bonorum alienationis in casu alicuius particularis criminis, a filio committendi excludit fiscum nu. 550. Amplia ut ibi. | 15 |
| Prohibitio diuidendi bona usque ad certum tempus tollit confiscationem bonorum, numero 11. | 51 |
| Prohibitio alienationis in fauorem delinquentis facta, non tollit, quod fiscus non capiat bona prohibita alienari, numero 31. | 52 |
| Prohibitio alienationis in fraudem fisci facta non impedit confiscationem bonorum, num. 32. | 52 |
| Prohibitio alienationis bonorum inter filios usque ad 25. annos dicitur fauorabilis, & non odiosa numero 12. | 55 |
| Prohibitio diuisionis bonorum inter filios usque ad certam etatem operatur, ut bona non vensant in confiscationem, numero 1. | 53 |
| Prohibitio alienandi concurrens cum fideicommissio magis impedit confiscationem, numero 4. | 68 |
| Prohibitum emere faciens a persona priuilegiata res empta fisco applicatur, numero 4. | 24 |
| Prohibitio alienationis bonorum ratione familia non extenditur ultra quartam generationem, sed ratione descendantium est perpetua in infinitum numero 12. | 131 |
| Proprietarius, vel usufructuarius in eodem loco, quis capiat confiscationem, num. 47. | 118 |
| Publicatio bonorum quid sit nu. 1. | 3 |
| Pugionis, vel aliorum armorum breuioris mensurae delatio punitur eadem pena nu. 2. Quid seruetur de consuetudine, numero 14. | 33 |
| Pugionis dilatio non seruat, ut puniatur pena ultimi supplicij numero 13. sicut Perusia aliter fuerit obseruatum, num. 14. | 34 |

Q

| | |
|---|-----|
| Qualitas, quod Reus non fit soluendo, est probanda per eum qui se fundat in d. qualitate numero 27. | 158 |
| Qualitas Archibusetti prohibiti minoris duorum palmorum de canna debet per fiscum concludenter probari numero 15. | 34 |

R

| | |
|---|------|
| Rebelles, qui fecerunt pacem cum Principe, & ab eo fuerunt restituti, recuperant bona per fiscum alienata numero 59. Declara numero 60. fol. | 143 |
| Rebelles restituti a Principe per pacem sequutam recuperant mobilia, immobilia, & omnia, que habebant ante rebellionem num 61. | 143 |
| Rebellibus restitutis rescinduntur omnes aliae sententiae aduersus eos durante rebellione late numero 63. | 143 |
| Rebelles restituti trahunt secum omnes alios socios, & complures nu. 64. | 144 |
| Referens curiae aliquod, & illud non probans quomodo puniatur nu. 9. | 25 |
| Relictum a testatore quando dicatur palam, & occulte num. 22. | 13 |
| Relinquens concubinae in relieto succedit fiscus numero 60. | 15 |
| Rem litigiosam vendens illam amittit, & transit in fiscum nu. 2. | 26 |
| Repertus in loco suspecto, de quo ad plura loca portans merces deuertere poterat, quando incidat in commissum, num 63. | 30 |
| Repetundarum crimen per annum præscribitur. num. 5. | 111 |
| Residui crimen committens punitur in triplum, ultra quod accepit, & applicatur si o num. 5. | 23 |
| Res cadens in commissum ijsō iure efficitur de dominio fisci, numero 1. Declara numero 2. | 25 |
| Resistentia facta curiae occasione exequitionis civilis non punitur pena ballarum Sixti V. & ahorum Ponificum nu. 5. | 31 |
| Restitutio conceditur a solo Principe, numero 18. fol. | 153 |
| Restitutio, ut suffragetur requiritur, ut derogetur sententia iam late, ut dicature etiam si transuerit in rem iudicatam, numero 19. | 153 |
| Retinens in domo ludentes ad ludum ad zardi domus illa publicatur nu. 1. | 20 |
| Retentio sola possessionis non sufficit ad inducendum fraudem, sed requiritur, ut concurrat alia causa committendi delictum, numero 35. | 148 |
| Reuocatoria sententia non datur in alienatis post sententiam, pendente appellatione, sed officium iudicis, secus in alienatis ante sententiam numero 49. | 100 |
| Reus non debet priuari possessione bonorum per ipsam annotationem num. 8. | 2 |
| Reus non perdit bonorum administrationem ante sententiam nu. 2. | 41 |
| Reus post delictum commissum ante accusationem, sicut non potest alienare, ita nec etiam potest contrahere num. 30. nisi in alienationibus necessariis num. 31. | 43 |
| Reus commisso delicto non tenetur in foro conscientie soluere penam ante condemnationem numer. 1. 92. Ampli pluribus modis, & limita ut ibi. | Reus |

I N D E X.

- Reus in crimen læse maiestatis statum amittit admissio
nationem bonorum, numero 26. 107
- Reus tenetur edere successori, vel habenti causam a
fisco num. 2. contra num. 3. Declara numero 4.
sol. 128
- Reus ante sententiam potest repudiare acquisitiones
sibi delatas, nec repudiatio dicitur facta in frau-
dem fisci nu. 20. Sed talis repudiatio non suffraga-
retur in delictis, in quibus pena committitur ipso
iure, num. 21. 132
- Reus non admittitur ad beneficium cessionis, quando
est debitor fisci occasione delicti, numero 3. 156
- Reus volens potius soluere panam corporalem, quam
pecuniariam si sit solvendo non est audiendus nu-
mero 28. 158
- Rogatus restituere hereditatem incapaci tenetur re-
spondere etiam si iurauerit nemini esse dicturum
num. 26. 13
- S
- S**acrilegium committens punitur, numero 9.
sol. 28
- Scientia tempore contractus in incertis nuptijs non
superueniens attenditur, numero 7. 93
- Sententia publicationis bonorum, ut subsistatur re-
quiritur, ut iudex habeat facultatem super delin-
quente, numero 1. 58
- Sententia iudicis laici non tenet contra Clericum
numero 2. 38
- Sententia confiscationis lata contra formam dictæ
Authenticæ non valet numero 4. Etiam si ab ea
non fuerit appellatum numero 5. 39
- Etiam si fuerit lata a iudice habente amplum arbi-
trium, & constituto in suprema dignitate numero
6. 39
- Sententia suspensa per appellationem non operatur,
ut alienatio non teneat, sed ut reuocari possit per
officium iudicis numero 45. 44
- Sententia diffiri debet, usque ad mortem patris, ut
fiscus succedere valeat, & hoc traditur pro cau-
tela numero 43. Quæ cautela per alias duas caute-
las tollitur, numero 44. 67
- Sententia reuocatoria non requiritur, ubi fuit facta
alienatio in casibus ubi imponitur pena ipso iure
num. 41. 97
- Sententia non requiritur ubi committitur delictum
circum rem contra legis prohibitionem, & delin-
quens punitur in amissione rei, nu. 1. 98
- Sententia requiritur, quando committitur delictum
circum rem sed Reus extra rem in persona, & alijs
bonis punitur, numero 4. 98
- Sententia confiscationis debet ferri aequum principali-
ter cum condemnatione corporali, & non accesso-
rio num. 12. 98
- Sententia confiscationis unius territorij trahitur ad
bona alterius territorij præcipue, si territoria es-
sent sub eodem Principe, num. 13. 99
- Sed sententia non exequitur per iudicem, qui il-
lam tulit, sed per iudicem territorij, ubi lo-
- ca sita sunt, numero 14, seq. 99
- Sententia confiscationis habet exequitionem para-
tam contra heredes damnati absque alia proba-
tione num. 15. 99
- Sententia non habet exequitionem, quando in ea di-
citur bona esse publicanda, secus si diceretur bo-
na publicamus, numero 16. 99
- Sententia reuocatoria requiritur in reuocatione bo-
norum, ubi confiscatio non sit ipso iure, nec est
interdicta bonorum administratio num. 17. 99
- Sententia reuocatoria requiritur, quando agitur
pro alienatis in fraudem, & post delictum num-
ero 18. 99
- Et in alienatis ante delictum requiritur reuocato-
ria etiam si essent confiscata ipso iure, nu. 19. 99
- Sententia reuocatoria competit in alienatis in fra-
udem omnibus nominatis in Authentic. bona damna-
tor, quando eis sit ius delatum nu. 20. 99
- Sententia reuocatoria in casibus, in quibus confisca-
cio fit ipso iure num. 22. 99
- Sententia due late in eadem causa illa præfertur,
que cantat in favorem fisci nu. 31. Intellige, quan-
do fiscus agit de damno euitandoru. 32. 99
- Sententia confiscationis, ubi requiritur, si fuerit
omissa, habetur pro omisso, numero 36. 100
- Sententia in aliquibus casibus nocet tertio, non cita-
to, num. 40. 100
- Sententia lata contra fiscum nocet patri non citato
quoad legitimam, etiam si filius fuerit condemnatus
in contumaciam, numero 41. 100
- Sententia nocet fidei boribus etiam ipsis, non citato
casus lata contra principales etiam in contumaciam
in statu ecclesiastico numero 42. 100
- Sententia lata contra Principem ligat ius fiscum, &
successores nu. 43. 100
- Sententia lata contra fiscum procuratore non citato
est nullana. 44. 100
- Sententia lata ad favorem fisci fisco non citato valet
num. 45. 100
- Sententia lata neutra parte instanti in fiscalibus cau-
sis valet nu. 46. 100
- Sententia lata contra fiscum sub praetextu falsorum
testium, & instrumentorum, est ipso iure nulla,
vel ope restitutionis venit retractanda numero
48. 100
- Sententia confiscationis non transit in iudicatum
etiam si ab ea non fuerit appellatum numero
51. 100
- Sententia contra defunctum, quomodo sit ferenda
num. 94. 111
- Sententia lata contra fiscum ex falsis testibus, & in-
strumentis est ipso iure nulla, vel retractatur ope
restitutionis, numero 4. 152
- Sententia lata non auditio Procuratore fiscali, vel
Aduocato est nulla, numero 6. 152
- Sententia lata per præuaricationem est ipso iure nut-
la nu. 8. 152
- Sententia lata per præuaricationem gratiosam vel
ambitiosam lata contra fiscum valet, sed ope resti-
tutionis infra quadriennium retractatur n. 10. 152
- Senten-

I N D E X.

- S**ententia nulla ex defectu eius prolationis ex eisdem actis iterato reformatur, numero undecimo.
fol. 153
- S**ententia, qua per restitutionem ad fauorem fisci semper ex eisdem actis reformatur, numero 12.
fol. 153
- S**ententia late contra fiscum in aliquibus locis non exequuntur nisi fuerint approbata a consilio, vel congregatione, numero 14. 153
- S**ententia ferri potest contra Reum conditionaliter, quod nisi soluat pñnam pecuniariam transmittatur ad triremes, vel alia pena corporali plectatur num. 11. Declara num. 12. & 13. 91
- S**ignatura Sanctissimi semper rescribit cum clausula sine prauidicio bonorum fisco incorporatorum, quando admittit Reum ad nouas defensiones numero 4. 91
- S**epulcra violantes, quando puniantur numero 7. & 8. 24
- S**ocietates officiorum veniunt in confiscationem numero 1. 22
- S**ocij, & auxiliatores in criminis false moneta puniuntur eadem pena, numero 3. 17
- S**olutio facta a delinquente suo creditori ante condemnationem debitor liberatur, secus si post condemnationem, num. 34. 49
- S**olutio, quando dicatur contra num. 8.
- S**tatutum non valet, vt credatur Principi aliquem sibi subditum, vel non subditum esse delinquenter ad effectum confiscandi num. 3. 38
- S**tatutum disponens bona esse confiscanda interpretatur, dammodo non fuerit prohibita alienatio, numero 12. & numero 13. 50
- S**uprums virginem, si nequeat soluere pñnam pecuniariam a lege determinatam punitur in corpore num. 17. 157
- S**upri pena in nobili est publicatio dimidia partis bonorum, numero 1. Quæ pena imponitur etiam dato consensu pueræ numero 2. 17
- S**ubditus non tenetur obedire feudatario ante sententiam, vbi confisatio fit ipso iure numero 37.
fol. 96
- S**uspiciones multæ desumuntur, ex donatione, vel alienatione nu. 75 remissiæ. 151
- T**erminus appositus in Cridis incipit valere statim apprehensa possessione numero 18. 102
- T**estator si non verbis, sed facto declarauit nolle habere iam hæredem sibi scriptum, quia cancellauit testamentum, an fiscus, vel hæres succedat numero 51. 15
- T**estamentum nullum dicens, priuatur illius successione, nu. 36. 15
- T**estator priuans hæredem in casu delicti excludit fiscum, nec dicitur priuatio facta in fraudem, fisci num. 22. 52
- Q**ua priuatio tenet etiam quoad legitimam in filio in minori etate delinquenti, nume 23. 52
- I**tem procedit etiam stante constitutione, vt bona debeat confiscari, num. 24. 52
- T**estes deponentes super parua mensura archibusetti per dictiōnem circa non probant num 16. 34
- I**tem si dicerent tormentum erat breve, vel prohibitum nu. 17. 34
- T**raditio corporalis requiritur, vbi agitur de suspicione fraudis nu. 32. 148
- T**hesaurus inuentus malis artibus confiscatur numero 1. 15
- T**hesaurus casu fortuito in aliquo loco inuentus cui applicetur nu. 2. 15
- T**hesaurus inuentus in loco religioso cui applicetur, numer 3. 15
- T**ota hæreditas reseruatur filijs, quando patrimonium, est paruum, secus si esset magnum, quia tunc reseruatur eis dimidia pars honorum nu. 4. Contra num. 25 De consuetudine Curia Romana, quid seruetur, num. 27. 62
- T**rebellianica venit in confiscatione, numero primo. fol. 9
- T**rebellianica confiscatur etiam si esset prohibita detrahi nu 2. 9
- T**rebellianica non potest prohiberi etiam in filijs primi gradus nu. 3. 10
- T**rebellianica non prohibetur in filijs, primi gradus, etiam quando detrahuntur due quartæ numero 4. 10
- T**rebellianica nec etiam indirectè potest prohiberi num. 5. & 6. 10
- T**rebellianica potest prohiberi inter filios usque ad certum tempus nu. 7. 10
- T**rebellianica non confiscatur, si filius in minori etate delinquat data prohibitione alienationis bonorum nu. 8. 0
- Q**ua maxime procedit si filius adiuit hæreditatem, & non reclamauit, numero 9. 10
- T**rebellianica non venit in confiscationem ob delictum commissum non à primis vocatis, sed ab aliis in ulteriori gradu existentibus numero 10. fol. 10
- T**rebellianica prohibetur in hæredibus extraneis num. 11. 10
- T**rebellianica censetur prohibita per expressam probationem alienandi, numero 12. 10
- T**rebellianica non transit in fiscum in casu prohibitionis alienationis, nu. 27. 52
- T**rebellianica isto casu nec etiam venit in confiscationem num. 3. 53
- T**rebellianica transit in fiscum non obstante fideicommissio nu 8. 68
- T**rebellianica regulariter confiscatur, numero 30. fol. 133
- T**rebellianica extra filios primi gradus per testatorum prohiberi potest, numero 32. 133
- T**rebellianica non solum per verba expressa, sed etiam per equipollentia prohiberi potest numero 33. 133

Treb.

INDEX.

| | | |
|--|-----|---|
| Trebellianica in heredibus primi gradus non prohibetur numero 34. | 134 | Vestes, quæ dicantur præciosa in numero 4.
fol. 83 |
| Trebellianica in heredibus primi gradus indirecte prohiberi potest numero 35. | 134 | Vicarius Papæ irrogat confiscationem bonorum extraordinariam numero 2. 6 |
| Trebellianica non detrahitur per filios primi gradus, qui deliquerunt in tempore probationis factæ dividendi bona usque ad vigesimumquintum annos numero 35. | 134 | Vicarius Papæ dicitur eius imago, numero tertio fol. 6 |
| Et etiam si delinquent infra 25 annos, & probatio alienandi esset simpliciter concepta sine temporis prefissione numero 36. | 134 | Vigore statuti urbis fiscus capit deducta in pactum numero 2. 16 |
| Trebellianica non detrahitur per filios primi gradus, quando post probationem factam a testatore detrahendi trebellianicam ipsi expresse approbavit testamentum, numero 37. | 134 | Sed requiritur, quod deductum in pacto prouenerit ad manus Procuratoris, vel Aduocati, ut sit locus dicto statuto numero 3. in verbo Procurator. 16 |
| Trebellianica probibita vni non censetur probibita alteri numero 38. | 134 | Vilia bona non confiscantur numero 5. 88 |
| Trebellianica ex bonis particularibus relictis non detrahitur, sed ex vniuersalibus tantum, numero 39. | 134 | Vilia bona quæ dicantur numero 6. 88 |
| V | | |
| Vendicatio rei fisco conceditur ubi acquiritur confiscatio sine sententia numero 2. | 98 | Viam publicam occupans qua pena puniatur, numero 6. 28 |
| Vendicatio rei, quomodo sit intendenda, numero 24. | 99 | Consuetudo viget in aliquibus locis, ut bona confiscantur, ubi vita amittitur numero 7. 28 |
| Vendicatio bonorum alienatorum fisco competit in casibus, in quibus ipso iure fit confiscatio, numero 23. | 99 | Violatores pacis puniuntur in confiscatione bonorum numero 16. 26 |
| Vendicatio rei competit fisco in omnibus alienatis post delictum numero 50. | 100 | Violatores pacis puniuntur in pænam confiscationis numero 1. 37 |
| Vendor percipiens fructus rei alienatae post venditionem presumitur vendidisse in fraudem numero 33. | 148 | Amplia in violatoribus pacis publicæ numero 2. 37 |
| Vendor sequuta venditione recedens a loco relictis filijs impuberibus, vel agnatis ignaris dictæ venditionis non presumitur in fraudem vendidisse, licet emptori non fuerit tradita possessio numero 34. | 148 | Declara numero 3. 37 |
| Vendor, vel Donator reseruans in re alienata non presumitur alienasse in fraudem fisci numero 36. | 148 | Amplia vigore constitutionis Marchie, bannitorum, & statutorum Vrbis. numero 56. 37 |
| Decura numero 37. & 38. | 148 | Vis priuata pæna est confiscationis teria partis bonorum numero 3. 47 |
| Vendor, vel Donator allegans instrumentum fuisse factum in fraudem fisci non auditur, sed requiritur, ut probetur causa fraudis numero 41. | 149 | Vnica filio naturali debita non venit in confiscatione numero 3. 58 |
| Vendor remanens in possessione, si soluat frustus emptori non presumitur alienasse in fraudem fisci numero 39. | 148 | Vsusfructus Clerici non transit in fiscum etiam eoviuente numero 26. 22 |
| Etiam si aliquam partem fructuum tantum soluat numero 39. | 148 | Vsusfructus non venit in confiscatione ob delictum illius, qui dictum usufructum habet numero 1 sed contra numero 2. 59 |
| Verbum datum alicui superiori frangens punitur pena criminis læsa maiestatis, numero 7. Limita tribus modis numero 8. 9. & 10. | 37 | Vsusfructus non venit in confiscatione, quando usufructarius patitur maximam, vel medium capitis diminutionem, numero 3. 60 |
| Vestes festiue, & præciosæ non publicantur, sed reseruantur marito numero 3. | 83 | Vsusfructus semel confiscatus, etiam si usufructarius fuerit restitutus à Principe non reconualebit, numero 4. 60 |
| Vxor | | |
| Vulnerans testatorem, vel agnatum, quando excludatur ab illorum successione, numero 48. fol. | 14 | Vsusfructus extinguitur per mortem usufructuary condemnati, ut fiscus destinat vti, & frui dicto usufructu, numero 7. 60 |
| Vxor quid probare debeat ne cadat à relictis per vi. rum numero 14. | 12 | Vsusfructus, vel habitatio non transit in fiscum, numero 10. 60 |
| Vxor est alenda per fiscum, donec dos ei restituatur numero 13. | 81 | Vsusfructus peculi profectis ob delictum patris consolidatur cum proprietate excluso fisco, numero 6. 71 |
| Vxor potest retinere bona per restitutione sua doctis numero 14. | 81 | Vsusfructus non confiscatur confiscatis bonis viris, numero 9. 83 |

I N D E X.

- Vxor post condemnationem mariti . potest impedi-
re fiscum ne ingrediatur possessionem bonorum si
instrumentum habeat clausulam constituti , fe-
cus si non habeat d. clausulam nu. 6. 81
Contra , quod indistincte possit impedire incorpo-
rati nem num. 17. 81
Quae contraria opinio procedit sue dos con-
sistat in specie , vel in pecunia , numero 18.
fol. 81
Vxor impedit dewastationem in bonis mariti nu-
mero 19. 81
Vxor habet ius supplendi precium , numero 21.
fol. 81
Vxor heretici , quando amittas dotem , nume-
ro 22. 81
Vxori quarta pars debita a lege Longobardorum re-
seruatur nu. 24. 81
Vxorem interficiens , aut filios testatoris indi-
gnus efficitur illius hereditate , numero 8. &
9 fol. 81

F I N I S.

In fine folij 117. & in principio folij 118. adde infra-
scripta , quæ fuerunt inter imprimen-
dum omissa .

¹ **L**imita , & intellige , vt licet bona alienara
³⁹ per hæreticum vendicari possint , sol-
ui tamen debent melioramenta emptoribus , vt
post Bal. in l. vltima , §. vltimo , C. com de-
legat. Decian. in d. lib. 5. cap. 44. n. 4. princ.

² Limita , vt teneatur fiscus premium exbursa-
⁴⁰ rum per emptorem restituere , si fuerit conuer-
sum in uilitatem hæretici vendoris Ias. in §.
Item si quis in fraudem in glo. mag. institit de-
& on. Carrer. de hæretic. num. 81. & 137. Decian.
in d lib. 5. c. 44. sub. num. 40.

³ Limita , & intellige , quod si hæreticus eme-
⁴¹ ret fundum ab alio , & premium vendori non
soluerit fiscus tenebitur soluere premium , si fundus
emptus extet. Ias. in d. §. Item si quis in fraud. n.

90. seq. Decian. d. c. 44. sub n. 4. vers & si hæreticus.

⁴ Limita , quod si hæreticus ante hæresim ho-
⁴² spitale fundasset , & addidisset illi quædam bona fi-
scus non acquirit d. hospitale nisi illud præscripsis-
set , vt post Card. in Clement. l. §. sane in 7. q.
Decian. in d. c. 44. sub num. 4. vers. sed quid si
hæreticus .

⁵ Limita , & intellige , vt iudex secularis non
⁴³ possit apprehendere bona hæretici laici , nisi sequi-
ta declaratoria per iudicem Ecclesiasticum Bela-
mer. decil. 268. num. 5. Decian. in d. c. 44. num.
3. vers. non tamen poterit , & vers quod lap.
allegat. 127. num. 8. Bursar. conf 43. num 2. vol.
1. vbi de communi Baiard. in §. hæresis num. 19.
vbi de communi .

